

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No.	१४६३
Title	पद्मप्रसाद सङ्ग्रहः
Author	
Extent	४२ पत्र
Subject	तन्त्र

5910

६०	२	१	इत्येवमादिभिः मातृकास्थानेषु न्यसेत्
६१	१	४	अथष्टाणीदर्थीदयः प्राक्कायः चेत
६२	२	६	आधारादिनाम्नमेकोन्यासः
६३	१	१६	अष्टाक्षरस्य पंचमादिवर्णान्
६४	१	४	क्रमदीपिकाकारमतम्
६५	१	१६	सहस्रयेन्यासः
६५	२	३	अथप्रपंचयागविधिरुच्यते
६५	२	१३	अथप्रपंचयोगप्राणायामिहोत्रयो न्यासः
६५	२	४	तत्र व्याप्यतवर्गे वामपादे न्यस्य
६५	२	१४	देहे शिरसादिपादोत्तरे
६६	१	३	संस्थानेषु न्यस्या
६६	२	७	ऊंउंषुनेषु क्रामात्
६७	१	७	वसण्यादिपंचऊंउंषु
६७	१	११	दिक्षान्तं पूर्णाङ्गना पूर्ववत्
६७	१	१७	दिपुर्वोक्तवत्
६७	१	१४	दिमंडलत्रयहोमं कृत्वा
६७	२	१६	मंडलत्रयहोमं
६८	१	६	अथानेन प्रपंचयागमंत्रेण होमविधि
६८	२	२	अथवा प्रतिपत्ति मंत्रकारणं
६९	२	११	अथमो न्यासः
६९	२	१४	प्रणवकलामातृकायाः
७०	२	१	पंचकलासु क्रामातृकां
७०	२	२०	श्रीकंठादिपुत्रमातृकान्यासः
७१	२	२	दिक्षान्तन्यासः
७१	२	१	इत्यादिक्षान्तो न्यासः
७२	१	६	दशविधलिपिन्यासः
७२	२	१	अथमो न्यासः
७२	२	६	अथदशविधमातृकान्यासः
७२	२	१२	अथमंशुदमातृका
७२	२	१७	पंचपंचविधमातृकान्यासः
७२	२	१४	अथात्रमातृकान्यासः
७३	१	५	अथमातृकाक्षरयोगेन सर्वमंत्रजपविधि
७३	२	७	अथमूलिनीकल्पमातृका
७३	२	१६	अथभुक्ति समये प्राणायामिहोत्रविधि
७४	१	१४	दक्षिणाग्रोद्भवा
७५	१	५	प्रपंचसारसंग्रहे सप्तमः पटल
७५	२	६	अथविप्राविधि

सूचीपत्र प्रपंचसार

पत्र	पं.	पं.	इत्येवेशाखपीटसमभ्यर्चनः ककारेण सूचितं मातृकान्यासेषिरस्थाने
पत्र	१	१५	इत्येवंप्रकारेण शाखस्थजले समर्चयेत्
पत्र	२	१६	इत्यनेन दशादिखं धने कर्मात्
पत्र	३	१७	इत्यात्मसृजायाः समुच्चयोक्तौ मूलग्रंथः
पत्र	४	१८	पुनर्मूलमंत्रेण विचारणायां मंत्रा
पत्र	५	१९	विविधस्तनवरेदिति यजेदित्यन्वयः
पत्र	६	२०	पुनर्मीनसंज्ञां कर्मात्
पत्र	७	२१	यथाक्रमेण तेजो रूपान्धाता
पत्र	८	२२	आसनादिप्रवृत्तात्
पत्र	९	२३	पुनर्मन्त्रानि दोषोपकार्यः
पत्र	१०	२४	पुनर्मूलमंत्रेण मूर्धनि पंचवारं प्रवृत्तं जलि कर्मात्
पत्र	११	२५	तत्र आवाहनविधानमुच्यते
पत्र	१२	२६	अनेन मंत्रेण आवाहयेत्
पत्र	१३	२७	अनेन मंत्रेण गणपतिसमावाहयेत्
पत्र	१४	२८	तत्र प्रणवोपचारमूलानां विनियोग
पत्र	१५	२९	तत्र आवाहनविषये मंत्रदेवचता
पत्र	१६	३०	एवमावाह्य आवाहनमुक्ताः
पत्र	१७	३१	पुनर्मातृकान्यासः
पत्र	१८	३२	कमदीपिकोक्तप्रकारेण पिष्टपदीपप्रदर्शनप्रकार उच्यते
पत्र	१९	३३	सकलदेवतानिवेद्यविधिः
पत्र	२०	३४	नेन मंत्रेण सुरभिमुद्रां प्रदर्शयते
पत्र	२१	३५	कमदीपिकोक्तनिवेद्यविधिः
पत्र	२२	३६	निवेद्यं कृत्वा
पत्र	२३	३७	प्रसन्नसृज्यायाः
पत्र	२४	३८	अथ पंचप्रवृत्तं जलिमंत्रः
पत्र	२५	३९	अथ पंचवीकरणप्रवृत्तं जलिमंत्रः
पत्र	२६	४०	अथ प्रवृत्तं जलिमंत्रप्रसंगात्
पत्र	२७	४१	बुल्लकोदकंदत्वा
पत्र	२८	४२	मंत्रेण आत्मानं संश्रुत्वा
पत्र	२९	४३	तीर्थं स्वीकृत्य विभूतितलस्यादिप्रसादं
पत्र	३०	४४	सृजामासां नमः अथ मातृकामंत्रस्य
पत्र	३१	४५	पतयामातृकयेत्यर्थः
पत्र	३२	४६	अथ वर्णोपधीनानामानुष्यते
पत्र	३३	४७	प्रयोगात्तरोकलाः
पत्र	३४	४८	प्रणावकला उच्यते
पत्र	३५	४९	इत्यप्रणावकलाः

उक्तम्

पत्र	पं.	पं.	उपदेशानंतरं यः
२३	१	३	अथ सर्वमंत्राणां ग्रहणोपदेशः संभवे कल्याणं योक्तुं प्रकारेण उपवि
२३	२		शेषो लिख्यते
२३	२	१५	मन्त्रग्रहणोपायः
२५	१	२	प्रपंचसारस्यैव सत्संज्ञाय सर्वस्वविधाने विवरणोक्तः
२५	१	११	तत्र मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण स्थाननिग्रमपुरश्चरणादिविधि
२७	१	१५	हिगुणानि क्रमोतिशेषः <u>लिख्यते</u>
२७	२	४	होमार्थं कुंडलज्ञानविधि
२७	२	३	तदुक्तं नैव दीक्षापटले
२७	१	१३	अथ मेखलालक्षणासुच्यते
२७	२	२	आरभ्य मेखलात्रयस्य
२७	२	४	इत्यसर्वहोमसाधारणं
२७	१	१५	अथ नक्षत्रप्रयोगे दक्षिणादिशि त्रिकोणं कुंडं कुर्यात्
२७	२	१५	होमसामान्यविधिं
२७	२	१६	श्रीविद्याकल्पसूत्रोक्तप्रकारेण प्रजननविधिर्लिख्यते
२७	२	७	स्वदेहेष उक्तं विधाय
२७	२	१३	इत्युपस्थाप्य कवचमंत्रेण
२७	२	१२	गव्यमाजं
२७	२	१५	आज्यस्याल्यो स्वाहेति निक्षिपेत्
२७	२	२	नामकरणार्थं घट्ट
२७	२	१७	गर्भाधानादिसंस्कारपरणार्थं वैष्णवज्ञाप्रिमूलमंत्रेण पूर्णाङ्गं कुर्यात्
२७	२	५	पूर्णं कुर्यात्
२७	२	१६	अथ महालक्ष्मीरत्न कोशोक्तहोमसामान्यविधिर्लिख्यते
२७	२	१६	होमसामान्यविधिर्मूलग्रन्थे विना केवलमर्थनो लिख्यते
२७	२	१२	द्रव्यहोमसमाचरेत्
२७	२	१६	होमसमापयेत्
२७	२	२	होमद्रव्यपरिमाणं
२७	२	२	सामाहिकासरस्वत्याः सज्यार्थं यत्र वक्ष्ये
२७	२	७	तस्माद्यत्र प्रकारो लिख्यते
२७	२	१६	एवं सर्वत्र यत्र न्यायः
२७	२	७	सकलदेवतासमर्चनसाधारण पीठपूजाविधानमुच्यते
२७	२	७	नवशुक्लयः
२७	२	८	पीठमंत्रः
२७	२	१३	मावरणोक्तसंस्तुतिमर्चयेत्
२७	२	१७	सर्वज्ञां गात्रं विधायेवमेव न्यासः
२७	२	१६	सकलदेवतापूजासामान्यकर्मवर्णनम्
२७	२		

सूचीपत्र प्रयवसार

पत्र	पृ	प	
१	१	६	दीक्षा महिमा मंत्र महिमा चोक्तः
२	२	७	पुनराचम्य गुरुः प्राग्वदनो विष्टरो पविष्टः सन्
५	३	१०	इत्यादि द्विजानीनाञ्च संस्कारं वेदोक्तं समुदातम्
६	१	११	भूर्जे कुंकुमादिना मंत्रं विलिख्य
६	२	१३	अथ गुरु उक्त्वा कृत्वा प्रकारेण सननियमोलिख्यते
७	१	५	विशिष्ट मन्त्र देवता प्रकारांशिकाया मुक्तम्
७	१	६	पूर्वोक्तेषां सनेषु एकस्मिन्नेवासीनः
७	२	१५	दिग्बन्धनेन
८	१	८	नञ्च सदृशेन दिग्बन्धने पञ्चविंशोऽप्युच्यते
८	२	९	अथ मणिनाडी वक्रो वामनासिकाग्रमिडानाडी वक्रम्
११	१	५	प्राणायामं कृत्वा
११	१	११	करन्यास प्रकार उच्यते
११	१	१३	इत्यादि नान्यसेत्
११	२	५	मातृकामंत्रस्य
११	२	१५	षडंगन्यासस्यानानि चतस्रकाराश्चोच्यन्ते
१२	१	३	मातृकामंत्रस्य षडंगविधिः
१५	१	२	प्राणप्रतिष्ठा कृत्वा मानसपूजां पंचोपचारैः कुर्यात्
१५	१	३	मनुष्यकण्डूपायेण
१५	१	१५	वाकल्यान्तरोक्त प्रकारेण गन्धायुपचारमञ्चः
१५	२	३	तत्र मानसपूजां कृत्वा
१५	२	१५	तत्र द्वितीये मासीति अथ मेमासि दीक्षां कृत्वा
१५	१	१५	संहात्यासः
१५	२	५	अथ गुरुमुखात् सकलमंत्रोपदेशाविधिं वक्ष्ये
१५	२	२०	अथोपदेशार्थं निषिद्धा नक्षत्रादि नियमोलिख्यते
१६	२	३	अथ मन्त्र देवता प्रकारांशिकाया मुक्तम्
१६	२	१५	नक्षत्रपूजा निज्ञानव्याप्ति
१७	१	५	अथ राशिपरिज्ञान
१७	२	१	पंचमन्त्रेष्टराशिं ज्ञात्वा फलानि ज्ञानव्याप्ति
१७	२	१०	सिद्धसाध्यसुसिद्धारिपरीक्षार्थकोष्ठोद्धारक्रमः कथ्यते
१७	१	१५	पतङ्कोष्ठाविफलमुच्चातो
२०	२	५	सर्वप्रथमं प्राक् पंचमषष्टयोः पटलयोः उक्तेन मार्गेण वादीक्षा हो
२०	२	१०	मकलशादीन् कृत्वा
२१	१	३	वाविदेवरकल्याण प्रकारेण दीक्षां कुर्यात्
२२	१	५	वाशारदा तिलकोक्त प्रकारेण दीक्षां कुर्यात्
२२	२	१	अनेकक्रमैरिति पञ्चनवपञ्चविंशत्यादिसंख्याकै रित्यर्थः
			एवं गुरुदक्षिणा कृत्वा

७७	१	१६	अथास्मिन्पुराभरदीमंत्रस्यन्यासः
	२	३	वामकंदीसमाश्रितकटिपादेष्टुन्यसेत्
७६	३	७	आप्यनवयोनिन्यासः
७६	३	१३	एवंनवयोनिन्यासेकपुनः द्वादशाष्टक्रियासः
७७	३	१३	कोणवित्तयेमपेचन्यसेत्
	४	१३	पतावत्यर्थेनपीठन्यासः
७७	२	३	अथशतप्रयोगात्
७७	२	१५	एवमस्तेष्टुरिन्यासः
७७	२	१७	मूलाधारहृदयसूक्ष्मपेष्टुरत्वादिन्यासः
७८	२	८	सुभगादिन्यासः
८०	१	१०	गायत्रीमंत्रः
८०	२	११	अथसजाविधिः
८०	२	१५	मपेचपूर्वपीठसंस्तुत्यत्
८०	२	१६	अथप्रयोगविधिः
८१	२	६	अथप्रसंगात्पारणासरस्वतीमंत्रोपिलिख्यते
८१	२	२०	अथप्रसंगादेवकल्पात्तरोक्तोपिपरासरस्वतीमंत्रोपिलिख्यते
८५	२	१७	अथमंत्रसारोक्तवालात्महारीमंत्रश्चात्रयोग्यतावशालिख्यते
८५	२	३	अक्षरन्यासः
८५	२	६	अथसजाविधिः
८५	२	१०	अथप्रयोगः
८५	२	१५	अथवालात्मप्रसंगात्
८५	२	३	मातृकावत्सजाविधिः अथवालादिमंत्रप्रसंगात् महावालाविप्र
			रसंदरीमंत्रः
८६	२	३	पेक्षार्थफलप्रधानीयंमंत्रः
८६	२	५	अथविप्रसंदरीमालामंत्रः
८६	२	१७	श्रीविद्यामालामंत्रः
८६	२	२०	अथश्रीविद्यापुरश्चरणाविधिः
८६	२	१५	अथकल्पस्तोत्रप्रकारेणश्रीविद्याचक्रपूजाविधिः
८६	२	१६	अथपीठसज्ज
८७	२	१५	प्रथमावरणामधोरशादले
८८	२	३	चक्रनायिकासमर्चयेत्
८८	२	३	द्वितीयाहुतिः
८८	२	८	तृतीयाहुतिः
८८	२	१५	चतुर्थ्याहुतिः
८९	२	१५	जलसंयमः
८९	२	५	सजाविधिः समाप्तः
८९	२	५	अथश्रीविद्याचक्रप्रकारउच्यते
९०	२	८	अथकल्पांतरप्रकारेणपि श्रीविद्याचक्रतेखनप्रकारोलिख्यते

- १० २ ५ अथातत्तरं पुरतः
 १० २ ११ अथपरं समसमचतुरस्रं वि
 ११ १ ६ चतुर्थं वष्टयोगः
 १२ १ १३ तृतीयसुप्तमयोगः
 १२ २ १४ अथनवरेखासंस्मरीप्रकारउच्यते
 १२ २ ११ पतचतुष्टयं शिवचक्रं
 १२ २ १६ संपिहीरेखासंयोगः
 १३ १ १२ अथश्रीचक्रमपेलेखनीयाक्षरालिलिख्यते
 १३ २ ४ प्रणवः नमस्तुतिस्तृपादानं
 १३ २ १० मंत्रस्य स्वरूपं लिख्यते
 १४ १ १५ अथश्रीविद्यापंचदशाक्षरीयासविधिर्लिख्यते
 १४ २ ५ त्रिखंडमुद्रयावह्णमाणायाशिरसि नमस्कृत्य
 १४ २ १४ नाभिरुदयभूमयेषु विन्यस्य
 १४ २ १६ मंत्रैरुदयसंस्था
 १५ १ ४ पीठन्यासं कुर्यात्
 १५ १ १४ रुदये त्रिकोणमध्यं विन्यस्य
 १५ १ १६ त्रिकोणेषु मध्ये यथाक्रमं विन्यस्य
 १५ २ १२ रुदयसंस्थां स्मरीमुद्रया जपेत्
 १६ १ ३ मुद्रां प्रदर्श्य
 १६ १ १३ स्मरीमुद्रया यत्ने मंत्रैः शिरसि त्रिकोणमध्यं च न्यसेत्
 १६ १ ११ तावत्प्रमाणमुद्राः
 १६ २ १२ ऊं ऊं मन्त्रासं अथ दशविधमातृका न्यासः
 १६ २ २ मातृकास्यानेषु न्यसेत्
 १६ २ ४ अथ लक्ष्म्याद्या न्यासः
 १६ २ ६ प्रथमं गणेश न्यासः
 १६ २ १५ मातृका न्यासः
 १०० १ १६ अथ फलमाह
 १०० १ १ अथ गृहे न्यासः
 १०० २ १ नक्षत्र न्यासः
 १०० २ २ अथ पोतरे न्यासः
 १०० २ १३ कर्णिकायां विन्यसेत्
 १०० २ १६ इति गणपतौ विन्यसेत्
 १०१ २ १३ मंत्रेण मध्यं न्यसेत्
 १०२ २ ४ न्यस्तातदलेषु वरेदाया विन्यसेत्
 १०२ २ ६ क्रमेण विन्यसेत्
 १०३ १ १ कर्णिकायां मध्ये विन्यस्य नदलयोः
 १०३ १ १६ कर्णिकायां न्यसेत्
 १०३ २ ४ अथ राशौ न्यासः

पत्र	सं.	पं.	विषय
१३	२	१५	दक्षिणायामेन
१३	२	१६	अष्टमीद्वयासः
१५	१	१६	पीठ्यासंभारकास्थानेषु
१५	१	१७	अष्टमीविद्यापंचदशतरीचक्रन्यासः
१५	२	१८	चक्रन्यासः
१५	२	१९	मन्त्रशीमात्मरूपोत्पत्तिव्यस्य
१५	२	२०	योनिमुद्रांप्रदर्श
१५	२	२१	बीजमुद्रांप्रदर्श
१५	२	२२	तत्सर्वमपुनः आशुयन्यासः
१५	२	२३	दक्षिणानेत्रेन्यसेत्
१५	२	२४	वामनेत्रेन्यसेत्
१५	२	२५	दक्षिणभूरेखायांन्यसेत्
१५	२	२६	वामभूरेखायांन्यसेत्
१५	२	२७	दक्षिणश्रवणेन्यसेत्
१५	२	२८	वामश्रवणेन्यसेत्
१६	१	२९	दक्षिणनासापुटेन्यसेत्
१६	१	३०	वामनासापुटेन्यसेत्
१६	१	३१	पंचमापुष्पन्यासे
१६	१	३२	ललाटमारभ्यवेष्टनप्रकारेण व्यापकंन्यसेत्
१६	१	३३	ललाटमारभ्यप्रादक्षिण्येनदिक्ष्यसेत्
१६	१	३४	चक्रेशीमष्टारचक्रमध्येन्यसेत्
१६	२	३५	चक्रेशीमध्येन्यसेत्
१६	२	३६	कंठेप्रादक्षिण्यक्रमेणव्यापकंजयीत्
१७	१	३७	मुद्रांप्रदर्श
१७	२	३८	वक्ष्यमुद्रांप्रदर्श
१७	१	३९	कर्षणमुद्रांप्रदर्श
१७	२	४०	चक्रेशीमध्येन्यसेत्
१७	२	४१	मूलाधारेव्यापकनयावित्यस्य
१७	२	४२	मूलाधारस्यसर्वदक्षिणपश्चिमउत्तरभागेषुक्रमेणन्यसेत्
१७	२	४३	दक्षिणजंघायांव्यापकंन्यसेत्
१७	१	४४	वामजंघायांव्यापकंन्यसेत्
१७	१	४५	संतोभिणीमुद्रांप्रदर्श
१७	२	४६	अष्टमहाबोधान्यासः
१७	१	४७	दशमुद्रांप्रदर्शयेत्
१७	१	४८	प्रासादपरमंत्रः
१७	२	४९	प्रपंचन्यासंभारकास्थानेषुन्यसेत्
१७	२	५०	अष्टभुवनन्यासः

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

पत्र	सं.	पं.	श्रुत्यष्टाशतं
१३८	१	१५	अथास्यमंत्रान्यासः
१३८	१	१६	मलाधाररूपदेयभूमिप्रेषणम्
१३८	२	१७	अवात्रमातंगेपदेन्यासः
१४०	१	१८	अथप्रयोगः
१४१	१	१९	अथगणमंत्रः
१४२	१	२०	अथपूजाप्रतिमायांपदेपात्रे
१४३	१	२१	अथमातंगेसुरीमंत्रप्रसंगात्
१४३	१	२२	अथमंत्रश्लोकः
१४६	२	२३	अथमुषट्कोणविलिख्य
१४६	२	२४	अथयंत्रमुच्यते
१४६	१	२५	अथपञ्चीतरमुच्यते
१४६	२	२६	अथमगुरुगणपतिवन्दनादीन्कृत्वा
१४८	१	२७	मंत्रोदयंकृत्वा
१४८	१	२८	अथपद्यासः
१४८	२	२९	पंचमनोभवमंत्रे
१५०	१	३०	काममालामंत्रः
१५०	२	३१	अथस्वयंवरान्यासप्रसंगात्
१५०	२	३२	अथवशीकर्णीदिमंत्रसंगात्
१५१	१	३३	अथवागीश्वरीविधानमुच्यते
१५१	१	३४	अथसरस्वतीमंत्रप्रसंगात्
१५३	१	३५	अथसारस्वतयंत्रप्रसंगात्
१५५	१	३६	अथवागीश्वरीमंत्रप्रसंगात्
१५५	२	३७	अथवागीश्वरीमंत्रांतरं
१५५	२	३८	अथचिंतामणीसरस्वतीमंत्रः
१५५	१	३९	अथाक्षरान्यासः
१५५	२	४०	अथसरस्वतीमंत्रांतरं
१५५	२	४१	अथअक्षरान्यासः
१५५	२	४२	अथमंत्रदेवताप्रकाशितोक्तसरस्वतीमंत्रप्रसंगात्
१५६	१	४३	अथन्यासः
१५६	२	४४	अथाक्षरान्यासः
१५६	२	४५	अथसरस्वतीमंत्रप्रसंगात्
१५६	२	४६	अथभुवनेष्पाविधानमुच्यते
१५७	१	४७	अथन्यासामंत्रदेवता
१५७	१	४८	कामोसहृदयदक्षिणामेषुवित्यस्य
१५७	२	४९	पंचसारसंयुक्तेतीर्थोद्विरचितेनवमःपटलः
१५८	२	५०	अथद्वादशगुणितयंत्रविधानंवक्ष्ये
१५८	२	५१	द्वाविंशतिःपंचमावरणं

५

५

१६५	१	५	शाक्रेयं चोदशाक्षरं कृमेण विलिखितं
१६६	१	१२	प्रपंचसारसं ग्रहे गीर्वाणं द्विविरचिते दशमः पटलः
१६६	१	१३	अथ मंत्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकाराधुवने श्रुती
१६६	१	१४	अथ रिनियोगः
१६६	२	७	अथ श्रीमंत्रविधानमुच्यते
१६६	२	१७	अथ सजार्थपीठविधानमुच्यते
१६६	१	६	अथ रमा मंत्रप्रसंगात्
१६६	२	१५	अथ पूजाविधिः
१६६	१	२०	महालक्ष्मी मंत्रः
१७०	१	१५	अथ सजाविधिः
१७०	१	१६	अथ सजाविधानांतरमुच्यते
१७१	२	६	अथ श्रीसूक्तमंत्रप्रसंगात्
१७२	२	१६	अथ सजाविधानांतरमुच्यते
१७३	१	१६	अथ लक्ष्मीस्तोत्रमपि कल्पान्तरोक्तमंत्रविलिख्यते
१७४	२	२	प्रपंचसारसं ग्रहे गीर्वाणं द्विविरचिते दशमः पटलः
१७४	२	३	अथ त्रिपुराविधानमुच्यते
१७५	१	५	अथ पराणी मंत्रविधानमुच्यते
१७६	१	१	अथ पराणी मंत्रप्रसंगात्
१७६	१	१४	अथ चरिताविधानमुच्यते
१७७	१	६	अथ वज्रप्रस्तररिणा विधानमुच्यते
१७७	१	१५	अथ सजाविधिः
१७७	२	११	अथ नित्यक्रियाविधानमुच्यते
१७७	१	६	प्रपंचसारसं ग्रहे गीर्वाणं द्विविरचिते दशमः पटलः
१७७	१	१५	अथ मूलदुर्गाविधानमुच्यते
१७७	२	१५	अथ सजाप्रष्टपत्रकर्त्ता कार्याधुवने श्रीदले सुदुर्गाष्टाक्षरं विलिख्य
१७७	१	१५	अथ दुर्गा मंत्रप्रसंगात्
१७७	२	२	रत्यष्टाक्षरे मंत्रः
१७७	२	६	अथ वनदुर्गाविधानमुच्यते
१७७	१	१	सात्विकध्यानम्
१७७	१	७	तामसध्यानम्
१७७	१	२	अथ वनदुर्गायत्रकल्पान्तरोक्तमंत्रविलिख्यते
१७७	१	१	अथ योगविधिः
१७७	२	६	अथ शूलिनीविधानमुच्यते
१७७	२	७	गीर्वाणं द्विविरचिते प्रपंचसारसं ग्रहे अष्टोदशः पटलः
१७७	१	१६	अथ शूलिनी मंत्रप्रसंगात् काशभस्वकल्पोक्तं
१७७	२	५	अथ मंत्रिकोक्तं विलिख्य
१७७	१	१५	अथ माला मंत्रः
१७७	२	१५	अथ वाघोदशाकोष्टकला
१७७	२	१५	प्रश्नमेष्टकोणं पुनः चोदशादलम्
१७७	२	१५	अथ विष्णोर्वाचस्पती जं च विलिख्यते

सूचीपत्र प्रपंचसार

[illegible]

पत्र प. प.

२४३ १ ४ अथ गणपतिमंत्रप्रसंगान्
 २४२ १ १३ अथ मूषिकं पिनाशनमंत्रप्रसंगान्
 २४२ २ ६ अथ मूषिकोच्चारनमंत्रांतरं कल्याणं रोक्तुं प्रकाशितं लिख्यते
 २४२ २ १३ अथ मूषिकोच्चारनमंत्रप्रसंगान्
 २४३ १ १२ मालामंत्रोद्दिष्टः
 २४३ १ ४ अथ महागणपतीप्रसंगान्
 २४४ १ १४ अथार्थप्रथमं मूढकोणं विलिख्य
 २४४ २ २ अथ वागणपतिबीजमेव सर्वत्र विलिख्य
 २४४ २ ३ मंत्रोद्दिष्टः
 २४५ १ १६ अथ गणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २४६ २ ३ अथ विष्णुबीजविधानमुच्यते
 २४६ २ १२ अथ निप्रसंगान् गणपतिमंत्रो लिख्यते
 २४७ १ १ अथ नार्थं यत्र विवरणं कृत्वा प्रकाशितं लिख्यते
 २४७ २ ३ अथ प्रसंगः सृज्याः
 २४७ २ १० अथ गणपतिमंत्रप्रसंगान्
 २४७ २ १४ अथ गणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २४७ २ २० अथ गणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २४८ १ ५ अथ वक्रतुंडगणपतिमंत्रप्रसंगान्
 २४८ १ १२ अथ गणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २४८ १ १६ अथ वीरगणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २४८ २ ४ अथ विष्णुयंत्रप्रसंगान्
 २४९ १ १३ अथ गणेशमंत्रप्रसंगान्
 २४९ २ ३ अथ गणपतिमंत्रप्रसंगान्
 २५० १ ४ अथ हजाराष्टकगणपतिपदे समावाप्त्यसमर्चयेत्
 २५० २ १५ अथ गणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २५१ १ १० अथ हेरंबगणपतीमंत्रप्रसंगान्
 २५१ १ १४ अथ विष्णुमंत्रप्रसंगान्
 २५१ २ १० अथ शक्तिगणपतिमंत्रो लिख्यते
 २५२ १ ५ अथ मंत्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण कृतिगणपतीमंत्रो लिख्यते
 २५२ १ ११ अथ गणपतिमंत्रप्रसंगान्
 २५२ १ १२ अथ पंचमरसं ग्रहेणी कीर्तनं विरचिते धारणः परतः
 २५२ २ २ अथ मयविधानमुच्यते
 २५३ १ ५ अथ हजाराष्टकपदी देमोहिने
 २५४ १ १४ अथ मंत्रसमाप्त्यसमर्चयेत्
 २५४ २ १६ अथ मंत्रसमाप्त्यसमर्चयेत्
 २५५ २ ३ अथ मंत्रसमाप्त्यसमर्चयेत्
 २५५ २ ३ अथ मंत्रसमाप्त्यसमर्चयेत्

सूचीपत्र प्रपंचसार

पत्र	पृ.	पं.	विषय
२५६	१	२	अथवाकर्मभेदेनवत्पमारो नसाध्ययेत्
२५६	१	१६	अथगोपालाष्टादशाक्षरीविधानमुच्यते
२५७	१	१६	अथगोपालकमंत्रप्रसंगान्
२५७	२	४	अत्रतमात्काव्यासश्चतुर्विधाः
२५७	२	६	तृतीयस्तु सविसर्गकमात्काव्यासः
२५८	१	१६	एवंपीठं व्यासं कृत्वा
२५८	२	१६	एवंसंख्यादव्यासः
२६०	१	१७	अस्यास्यास्यफलमाहृगुमतमोच्यत्यासः
२६१	१	१३	दशविधव्यासं कुर्यात्
२६२	१	११	सुदृशी नमः
२६२	१	२०	मंत्रोदशाक्षरीमंत्रः
२६३	१	१५	अथगोपालकाष्टादशाक्षरी
२६३	१	२०	अथप्रकारसारमोक्षलितेत्यादिक्रमदीपिकोक्तप्रकारः
२६६	१	३	अथवाकर्मसंज्ञकेनसंज्ञकुर्यात्
२६६	१	११	अथमंत्रयस्यत्रिकालसंज्ञाप्रकारवद्वे
२६६	२	६	अथसाध्यदिनसंज्ञाविधिलिख्यते
२६७	१	१५	अथतृतीयकसंज्ञाविधानंवद्वे
२६७	२	१६	अथरात्रिकालीनसंज्ञाप्रकारउच्यते
२६८	१	४	अथमंत्रयस्यत्रिकालतर्पणप्रकारः कथ्यते
२६८	१	१७	एवमेव सर्वमंत्रविषयोपितर्पणविधिः
२६८	२	२	अथगोपालकदशाक्षरीमंत्रप्रसंगान्
२७०	२	४	अथगोपालकमंत्रप्रसंगान्
२७०	२	१३	ज्ञानप्रधानोयंमंत्रः
२७०	२	१५	अथसनत्कुमारीयोक्तप्रकारेणगोपालकविंशत्यक्षरीमंत्रविधानमुच्यते
२७१	१	४	पेक्ष्यफलप्रधानोयंमंत्रः
२७१	१	५	अथपूजाविधिः
२७१	२	१५	इत्यनेनमंत्रेणपंचवारंपुष्पांजलिकुर्यात्
२७२	१	११	अथास्येवविंशत्यक्षरीमंत्रस्यास्यासंज्ञादिविधानंक्रमदीपिकोक्तप्रकारेणलिख्यते
२७३	१	३	अत्राऽनुक्तास्यानेषुसर्वीभिर्न्यासः
२७५	२	५	अथास्यमंत्रस्यपूजाविधिः
२७६	१	३	षडक्षराणि विलिखेत्
२७६	१	१०	अथमाराणालामंत्रः
२७७	१	३	अथप्रयोगविधिः
२७७	१	१५	अथगोपालमंत्रप्रसंगान्
२७८	१	६	अथकल्पांतरेकंविंशत्यक्षरीयंत्रंलिख्यते
२७८	२	४	अथगोसमदिकरयंत्रप्रसंगान्
२७८	२	१०	अथगोपालकमंत्रप्रसंगान् गोपालकसंख्यावदनप्रकारोलिख्यते
२७८	१	५	गोपालगाथीत्री

पत्र	पृ.	प.	
२०५	१	१	अंगमंत्रपदगायत्रीमंत्रः
२०६	१	११	प्रपंचसारसंग्रहेगीर्वाणोद्भविरचितेसप्तदशः पटलः
२०७	१	१२	अथश्रीहनुमन्मंत्रप्रसंगान् श्रीराममंत्रोपिलिख्यते
२०८	१	१६	अथवामूलमंत्रषडक्षरैरेवधर्तुगानि कुर्यात्
२०९	१	१७	अथाक्षरन्यासः
२१०	१	१७	अथकल्पांतरोक्तन्यासविधिः
२१०	२	२५	अथसृजाविधिः
२११	१	५	रामदशाक्षरीमंत्रः
२११	२	१	सीतामंत्रः
२१२	१	२	अथराममंत्रप्रसंगान्मंत्रदेवताप्रकाशिकोक्तंश्रीरामदशाक्षरीमंत्रोपिलिख्यते
२१२	१	२४	अथाक्षरन्यासः
२१२	१	१५	समस्तैतद्यापकन्यासः
२१२	२	४	अथसीताराममंत्रोपिलिख्यते
२१३	२	१५	अथराममंत्रप्रसंगान्श्रीरामसंथावदनशुभिकल्पांतरोक्तमंत्रयोग्यतावशांलिख्यते
२१४	१	१७	रामसंथापासनविधिः
२१५	२	१	अथश्रीराममंत्रप्रसंगान्
२१५	२	१५	अथप्रसंगान्मंत्रसारोक्तहनुमन्मंत्रोप्यत्रयोग्यतावशांलिख्यते
२१६	१	१२	अथसृजानवशाक्तिरहितेसामान्यपीठे
२१६	२	४	अथविद्याप्रदमंत्रप्रसंगान् विद्याप्रदविद्यागोपालमंत्रोपिलिख्यते
२१६	२	१६	अथविद्यागोपालमंत्रप्रसंगान् क्रमदीपिकोक्तविद्यागोपालमंत्रोपिलिख्यते
२१७	१	१४	अथगोपालसाम्याक्तंतानगोपालमंत्रोपिलिख्यते
२१७	२	४	अथसंतानगोपालमंत्रोत्तरमण्डललिख्यते
२१७	२	१	अथसंतानगोपालमंत्रप्रसंगान्मन्त्रकुमारीयोक्तसंतानसंतानगोपालमंत्रोपिलिख्यते
२१८	२	१२	अथसंतानगोपालमंत्रप्रसंगान्
२१८	१	३	अथसंतानकरयेत्रप्रसंगान्
२१८	२	६	गोपालकचतुर्वर्णालिलिख्यते
२१८	२	१२	नसिंहद्विंशद्वर्णसचतुरश्रतुरोत्तरानलिलिख्यते
२१८	२	१५	सुदशीनषोडशावर्णस्यैकैकमक्षरैर्विलिख्यते
२१८	१	१	अथवाज्रयस्त्रिंशद्वर्णस्यैकैकमक्षरैर्विलिख्यते
२१८	२	१५	अथपुरुषसूक्तपूजाविधिः
२१९	१	६	अथन्यासविधिः
२१९	२	१७	अथज्वरशान्तिमंत्रप्रसंगान् ज्वरशान्तिप्रदोमंत्रः
२१९	१	१५	अथज्वरशान्तिमंत्रप्रसंगान्
२१९	२	११	अथपद्मगायत्रीमंत्रप्रसंगान्
२१९	२	१	प्रेमार्थप्रधानोपमंत्रः

सूचीपत्र प्रपंचसार

४३	६	५	अस्यैवमत्रस्य ध्यानान्तरमुच्यते
२१३	१	१८	अथ सजाविधिः
२१४	१	१९	अथ प्रयोगविधिः
२१५	२	२०	अथास्य यंत्रमुच्यते
२१५	१	२१	अथानामादिपट्टविशेषश्चधारणाभुपिअफलवोच्यते
२१५	२	२२	अथैन्द्रमंत्रप्रसंगात्
२१६	१	२३	अथप्रणवविधानमुच्यते
२१७	२	२४	अथास्यचतुर्दशयोगविधिः
२१७	२	२५	अथप्रणवावृत्तानपहसुक्तप्रकारेणापिप्रणवन्यासविशेषोलिखते
२१८	१	२६	अथयोगविधिः
२१८	२	२७	मन्त्रानयनात्मकोयोगः
३०	१	२८	अथास्यप्रणवस्ययत्रमपिभावनार्थमंत्रदेवताप्रकाशिकीरूपकारे
			णालिखते
३०	२	२९	अथसजावैष्णवपीठेमुक्तंदसमावाह्यसमर्चयेत्
३०	१	३०	अथसजाप्राक्सममेपटेभुवनेशीविधानोक्तेपीठेसमावाह्यसमर्चयेत्
३०	१	३१	अथास्यमंत्रस्यन्यासविधिः
३०	२	३२	प्रपंचसारसंग्रहेगीर्वाणोद्भविरचितेअष्टादशःपटलः
३०	२	३३	अथवैष्णवाष्टाद्वारीविधानमुच्यते
३०	२	३४	तत्रन्यासपवाह्यगविधिः
३०	१	३५	प्रदक्षिणमनुक्रमान्
३०	१	३६	पवंस्तष्टिक्रमणाष्टांगन्यासः
३०	१	३७	अथास्मिन्नेवप्रपंचसारेष्टोक्तप्रकारेणन्यासविधिर्लिखते
३०	१	३८	अथास्यमंत्रस्यदीक्षाविधिः
३०	२	३९	अथसजायेंदेस्मवपीठविधानमुच्यते
३०	२	४०	इतिप्रपंचसारगीर्वाणोद्भविरचितेप्रपंचसारसंग्रहेपकोनविंशतिःपटलः
३०	१	४१	इतिप्रपंचसारसंग्रहेगीर्वाणोद्भविरचितेविंशतिःपटलः
३०	१	४२	अथउक्तप्रकाशिकीरूपकारेणअष्टादशस्ययत्रादिप्रयोगविशेषाः
३०	१	४३	अथवैष्णवाष्टाद्वारादिमंत्रप्रसंगात्
३०	१	४४	अथप्रयोगविधिः
३०	२	४५	अथवाभस्मसाधस्यउक्तस्यलेषुमंत्रजसानिदिपेत्
३०	२	४६	अथवैष्णवहादशाद्वारीमंत्रविधानमुच्यते
३०	२	४७	संहारन्यासः
३०	१	४८	स्तुतिन्यासः
३०	१	४९	स्थितिन्यासः
३०	१	५०	अथसुदर्शनविधानमुच्यते
३०	२	५१	अथमंत्रस्मार्तन्यासमुच्यते
३०	१	५२	अथवक्त्रहोमप्रयोगप्रकारः
३०	२	५३	वलितत्रयद्वारा
३०	१	५४	महाचक्रहोमः
३०	१	५५	प्रपंचसारसंग्रहेगीर्वाणोद्भविरचितेपकविंशतिःपटलः

पत्र	पृ.	पं.	अथ सुदर्शन कल्योक्त प्रयोग विधिः
३१५	१	१५	रक्षात्रयानोयं मंत्रः
३१७	१	१२	अथ सुदर्शन यत्रे चोर्य हरि सुभयध सिनी चोर निवृत्ति फलोक्ति प्रसंगात्
३१७	२	३	हा त्रिंशदशो मंत्रः
३१७	२	७	अथ सजा वै सवपी टे समावाह्य समर्चयेत्
३१८	१	११	अथ कार्णीवीर्य मंत्रांतरं कार्त्तवीर्यी जैनो नाम राजा वाहसहस्रवान्
३१८	१	२०	अथ कल्यांतरोक्तः कार्त्तवीर्य मंत्रोऽपि प्रसंगालिख्यते
३१८	२	१३	अथा कार्त्तवीर्यी जैनस्य मंत्रांतराणि लिख्यते
३१८	२	१५	अथ श्रीकराष्टाक्षर विधाने मुच्यते
३१८	२	२०	अथाक्षर न्यासः
३२०	२	१३	अथ श्रीकराष्टाक्षर मंत्र प्रसंगात् श्रीकर लक्ष्मी नारायणो मंत्रोऽपि लिख्यते
३२२	१	७	चतुर्दशाक्षरो मंत्रः
३२२	१	८	अथ वाराह मंत्र विधान मुच्यते
३२६	१	११	अथ वाम चतुर्वर्णी रेवांगानि कुर्यात्
३२६	२	१२	अथ सजा विधिः
३२६	२	८	उत्तम चतुरस्र कोणाये अष्टमूला निविलिखेत्
३२६	२	११	अथ लेखन द्वावे द्वे पट विशेषश्चोच्यते
३२६	२	१५	अथ स्तुती दिपद विशेषश्चोच्यते
३२६	२	१३	अथ मंत्र देवता प्रकाशिकी कप्रकारेण वाराह मंत्रस्य पुरश्चरणादिवि
३२५	२	८	अथ वाराह मंत्र प्रसंगात्
३२५	२	१५	अथ वाराहाष्टाक्षर विधिः
३२५	२	२०	पैश्वर्य प्रयागे मंत्रः सजादिकं महा वाराह प्रोक्तवन्
३२६	१	१	अथ वाराहे काक्षर मंत्रोऽपि कल्यांतरोक्तोऽलिख्यते
३२६	१	५	अथ वाराह मंत्र प्रसंगात्
३२६	२	८	अथ वाराह मंत्र प्रसंगात्
३२७	१	२०	अथ श्रीधाराही मंत्र प्रसंगात् महा वाराही मंत्रोऽपि मंत्र सारोक्तोऽलिख्यते
३२७	२	१५	निग्रहस्तेभ्यः प्रयागे मंत्रः
३२८	२	१८	इति प्रपद सार संहृती वीर्योद विरचिते द्वाविंशतिः पटः
३२८	२	१५	अथ नृसिंहाष्टमो विधान मुच्यते
३२८	२	८	अथ सजा पूर्वमनसा पूजयेत्
३३१	१	११	अथ काह्य सजा वै सवपी टे समावाह्य नृहरि समर्चयेत्
३३१	२	१	अथ नृसिंह वीज विधानं कल्यांतरोक्त प्रकाशिकी कप्रकारेण लिख्यते
३३२	१	२	अथ नृसिंह पंचमंत्र प्रसंगात् मंत्र देवता प्रकाशिकी कप्रकारेण लिख्यते
३३२	१	८	अथ श्रीनृसिंह सात्रिय करादश विध न्यासा उच्यते
३३२	२	१३	अथ देवक्षर न्यासः
३३२	२	१५	अथाक्षर न्यासोऽन्यः
३३२	२	१५	अथ पद न्यासः
३३२	२	१५	अथ चतुरक्षर न्यासः

सूचीपत्र प्रपंचसार

प्र.सं.	पृ.	पं.	विषय
३३२	१	१५	अथपादन्यासः
३३२	१	२०	अथार्पण्यासः
३३२	२	१	अथोपन्यासः
३३२	२	५	इत्येतेनवीरन्यासः अथपुनस्तेषुस्थानेषु
३३२	२	७	विधान्यासः अथाह्नित्यासः
३३३	१	१०	अथनृसिंहमंत्रप्रसंगान्
३३४	२	३	एवैविरक्षरन्यासं कृत्वा
३३५	२	४	प्रकारवलि विधिः
३३५	२	१५	अथपूजायामंडलविधानमुच्यते
३३६	१	६	तद्वहिरष्टदले विलिख्य
३३७	१	११	इतिगीर्वाणोद्विरचितेप्रपंचसारसंग्रहे त्रयोविंशतिः पटलः
३३७	१	१२	अथनृसिंहमंत्रप्रसंगान्
३३८	१	१६	नृसिंहगायत्री
३३८	१	२०	अथनृसिंहसंस्थावंदनप्रसंगान्
३४०	१	१०	नृसिंहाक्षरन्यासः
३४०	२	३	अक्षोरपदन्यासः
३४०	२	४	नृसिंहपदन्यासः
३४०	२	७	अथलक्ष्मीनरसिंहमंत्रविधानमन्त्रे देवताप्रकाशिकोक्तमत्रलिख्यते
३४०	२	१६	अथपूजावैष्णवपीठसमावाह्यसमर्चयेत्
३४०	२	१८	अथसदृशतनूतनारसिंहमंत्रः
३४१	१	४	रक्षाजयप्रधानोपमंत्रः
३४१	१	१५	अथयंत्रदशादलं पंचमं विरचय्य तत्र कर्णिकायां
३४१	१	१६	दशादलेषु संज्ञाक्षराणि द्वादशो विलिख्य
३४१	२	५	अथशत्रुमनस्तप्यतर्पणं वापि कारयेत्
३४१	२	१०	अथकल्यांतरोक्तप्रकारेण लक्ष्मीनृसिंहमंत्रोलिख्यते
३४२	१	५	तत्रावकाशयोगमंत्रः
३४२	१	२०	अथप्रसंगान् लक्ष्मीनृसिंहमंत्रा उच्यते
३४३	२	१८	अथलक्ष्मीनृसिंहमंत्रोत्तरमुच्यते
३४४	१	१२	अथनृसिंहमंत्रप्रसंगान्
३४४	१	१३	अक्षोरनृसिंहमिति नोपि मंत्रः
३४४	१	१८	रक्षाप्रधानोपमंत्रः अथनृसिंहमंत्रप्रसंगान्
३४४	२	१७	अथनृसिंहदशाक्षरीमंत्र उच्यते
३४५	१	२	अथास्यनृसिंहस्य कल्यांतरोक्तं वक्त्रं मंत्रयोग्यतावशालिख्यते
३४५	१	१६	अथनृसिंहमंत्रप्रसंगान्
३४६	२	४	अथविष्णुपंजरविनमुच्यते
३४६	२	१५	अथमंत्रस्य जपसमर्पणमुच्यते
३४७	१	३	अथविष्णुपंजरस्य विधिः
३४७	१	४	अथविष्णुपंजरमंत्रः
३४८	२	४	इत्यादि अष्टमे वीरदले समर्चयेत्
३४८	२	१५	अनेन वक्ष्यमाणं नमंत्रं एव समर्चयेत्

सूचीपत्र प्रपंचसार

पत्र	सं.	प.	
१७०	१	५	अथसजाविधिः
१७०	१	१६	अथगरुडपंचाक्षरस्यफलमाह
१७०	१	२०	अथगरुडमंत्रप्रसंगात्कल्याणतरोक्तकारेणआशुगरुडमंत्रोपिलिख्यते
१७०	१	१२	विषहरणभूतनीयहप्रधानोयंमंत्रः
१७१	१	३	अथविषहरगरुडमंत्रप्रसंगात्विषहरनीलकंठश्चरीमंत्रोपिलिख्यते
१७१	१	१३	अथनीलकंठमंत्रप्रसगा
१७१	२	११	अथभस्मप्रयोगः
१७१	२	२०	अथसर्पकषणभैरवमंत्रोपिलिख्यते
१७१	१	१३	अथमशक्तिपंचाक्षरीविधानम्
१७५	२	६	अथषोषाष्टाक्षरविधानेउच्यते
१७५	२	१५	प्रपंचसारसंयुक्तेगीर्वाणोद्भविरचितेपंचविंशःपटलः
१७५	२	१६	अथदक्षिणामूर्तिविधानमुच्यते
१७६	१	७	ज्ञानप्रधानोयंमंत्रः अथाक्षरन्यासः
१७६	१	१०	षट्षिंशदक्षरेन्यासः
१७६	१	१७	अथसंहारदक्षिणामूर्तिमंत्रः
१७६	२	६	अथनवाक्षरोदक्षिणामूर्तिमंत्रः
१७६	२	१५	अथनवाक्षरीन्यासः
१७७	२	१५	पंचपंचाक्षरन्याससंहारन्यासः
१७७	१	११	अथमेधादक्षिणामूर्तिमंत्रः
१७७	२	१	ज्ञानप्रधानोयंमंत्रः
१७७	२	५	अथसजाप्रसादोक्तसमावाह्यसमर्चयेत्
१७७	२	१३	अथमन्त्रस्यन्यासः
१७७	१	१५	अथसांवदक्षिणामूर्तिमंत्रः
१७८	१	१	अथदधिभक्तहयग्रीवमंत्रः
१७८	१	७	अथहयग्रीवमंत्रोत्तरम्
१७८	२	४	नतोलोकपाला पूजयेत्
१७८	२	१२	अथप्रयोगोत्तरम्
१७८	२	१	अथाचोरमन्त्रविधानम्
१७८	२	१०	अथपटन्यासः
१७८	२	२०	अथसजापीठविधानार्थमन्त्र
१७८	१	१६	अथबासवोक्तपंचाक्षरवस्तुजा
१७८	१	१०	अथाचोरभस्मविधिः
१७८	१	१५	अथपञ्चपतास्रमन्त्रः
१७८	१	६	मंत्रःरक्षाप्रधानः अक्षरलक्षणपः
१७८	१	१५	अथावडूरावतामन्त्रः
१७८	२	१	अथशारभसातवमंत्र
१७८	१	६	अथमेवसर्वरक्षाबंधनन्यासः
१७८	१	१५	अथसर्वमन्त्रसाधारणचतुरंगविधिः
१७८	२	२०	अथशारभसातवपूजाविधिः
१७८	२	७	अथोवरादेवतामंत्राश्चकेचिलिख्यते
१७८	१	४	अथसिद्धभैरवमंत्रः
१७८	१	१७	त्रिविंशत्युक्तंयकारंविनिर्वा
१७८	१	१	अथवाडवानलमंत्रः

२०

पत्र	पं.	पं.	अथ
३८३	१	५	अथाग्रेयास्तमंत्रः
३८३	१	१५	अथवापिमंत्रः
३८४	१	१३	अथमोहिनीमंत्रः
३८४	२	४	अथलक्ष्मीमंत्रः
३८४	२	१५	अथमायामंत्रः
३८५	१	३	अथपुलिंदिनीमंत्रः
३८५	१	१५	अथशास्तमंत्रः
३८५	२	३	अथसंज्ञोभामंत्रः
३८५	२	१५	अथसमावतीमंत्रः
३८६	२	११	अथप्रयोगवक्ष्यते
३८७	२	१६	अथनदीतरणयंत्रम्
३८८	१	११	अथवित्रविद्यामंत्रः
३८८	२	१३	मूलसहितैरुंगत्यासः
३८८	२	१५	अथशारभमंत्रप्रसंगा
३८९	१	२०	अथवीरभद्रवलिप्रकारः
३८९	२	७	अथयंत्रलेखनप्रकारोपि
४०१	२	१३	अथमत्स्यजयविधानमुच्यते
४०२	२	९	अथसर्वोक्तमंत्रप्रयोगांतरम्
४०३	२	१२	अथशारदातिलकोक्तमत्स्यजयमन्त्ररीविधानमुच्यते
४०४	२	२०	अथकल्यांतरोक्तं यंत्रलिख्यते
४०६	१	११	शिवगोपाष्टकम्
४०१२	२	२०	अथप्रयोगांतरम्
४०१३	१	१३	अथयन्त्रेतरिमंत्रप्रसंगात्
४०१४	२	१८	अथदीक्षाकलप्राप्त्याविधिः
४०१६	१	१०	अथसुर्धनारीस्वरक्षितामणिमंत्रविधानमुच्यते
४०१६	२	१५	अथमंत्रस्यप्रयोगविशेषः
४०१७	१	१६	अथवापतहीजमंत्रः
४०२०	१	६	अथवेदस्वरविधानमुच्यते
४०२०	१	१३	अथसजायासादोक्तश्रीवपीदेसमावाह्यसमर्चयेत्
४०२०	२	४	अथतीतादिज्ञानप्रदक्षेत्रपालमंत्रप्रसंगात्
४०२१	२	११	अथगायत्रीविधानम्
४०२३	१	१६	अथगायत्रीदीक्षाकलपश्चोपचगद्ये
४०२३	२	१५	अथवासात्माष्टाक्षरमंत्रयोजयेत्
४०२३	२	१५	अथपंचगव्ययोजनप्रसंगात्
४०२४	१	७	अथविष्णुभोविधानमुच्यते
४०२४	२	६	अथसर्वाथ्यपीठविधानमुच्यते
४०२५	२	१५	अथकल्यांतरोक्तप्रकारेणविष्णुःप्रयोगविशेषोलिख्यते
४०२६	२	१५	इतिप्रपंचसारसंहितागीर्वाणोद्विरचितेएकोतविशालः
४०३०	१	११	अथविष्णुप्रमत्तप्रसंगात्
४०३०	२	१७	अथअंबकविधानमुच्यते
४०३५	१	११	आयुःप्रधानोपमंत्रः अक्षरन्यासउच्यते
४०३५	२	११	संबननेवशीकराणाम्

सूचीपत्र प्रपञ्चसार

पत्र	पृ.	प.	व
प्रथम	१	१९	अथ ऋष्यादि पूर्वकं प्राप्य प्रतिष्ठा मंत्रोपि लिख्यते
प्रथम	२	१२	पुण्याणाम् प्रतिष्ठा मन्त्रः
प्रथम	३	५	यंत्रगायत्री लिख्यते
प्रथम	४	७	अथ रक्षा वंथन मन्त्रोपि लिख्यते
प्रथम	५	१०	अथ अंबक विधान प्रसंगात्
प्रथम	६	३	अंबक कल्पे चतुर्थः पटलः
प्रथम	७	१०	अंबक कल्पे षष्ठः पटलः
प्रथम	८	१	इत्यात्मज्ञान प्रदो मन्त्रः
प्रथम	९	२	इत्यामुः परिज्ञा मन्त्रः
प्रथम	१०	११	अथ प्राणा कर्षणम्
प्रथम	११	१२	तसिंह मन्त्रेणैव प्रयोगोत्तरम्
प्रथम	१२	७	महामन्त्रं जय मन्त्रः
प्रथम	१३	८	अथापुष्कर तुष्ट्वा अंबक मन्त्र प्रसंगात्
प्रथम	१४	१६	वरुण वाहन मन्त्रः
प्रथम	१५	१३	अथ शान्तरी विधानमुच्यते
प्रथम	१६	१३	अथ संवाद सूक्त विधानमुच्यते
प्रथम	१७	७	अथ सजा विधिः
प्रथम	१८	१३	अथ प्रयोग विधिः
प्रथम	१९	६	अथ संवाद मंत्र प्रसंगा मंत्र सारोक्त संवाद यंत्र मन्त्र लिख्यते
प्रथम	२०	१४	अथ क्षर न्यासः
प्रथम	२१	१९	अथ सजा विधिः
प्रथम	२२	५	पुरश्चरण होमः
प्रथम	२३	६	अथ वापव मेव ध्यात्वा जय मन्त्रं
प्रथम	२४	१८	अथ वारुण मन्त्र प्रसंगात्
प्रथम	२५	१४	प्रपञ्चसार संग्रहे गीतोक्तं विरचिते त्रिंशत् पटलः
प्रथम	२६	१५	अथ प्रागुक्त नवम पटले भुवनेष्टी मंत्र विधाने
प्रथम	२७	७	अथ वनिता कर्षण विधौ चित्र पत्रे
प्रथम	२८	१७	अथ प्रागुक्त मंत्र पटले प्रोक्त चतुर्गस्य त्रै प्रयोग विशेषेण फल विशेष
प्रथम	२९	१५	अथ पाशां ऊश मुदित भुवनेष्टीः प्रयोग विशेष माह
प्रथम	३०	१८	अथ पाशां ऊश मुदित ताया भुवनेष्टी यंत्र विशेष माह
प्रथम	३१	३	अथ वश्य यंत्र माह
प्रथम	३२	२	अथ स्त्री पुरुष योरन्योन्य वश्य विधान यंत्र माह
प्रथम	३३	११	अथ वश्य कर पुत्तलिका प्रयोग माह
प्रथम	३४	१९	अथ हरिदायास्त्रिया कर्षण विधान माह
प्रथम	३५	८	इत्येकादशाक्षरो यंत्र मन्त्रः
प्रथम	३६	१०	अथ पार्वती देवस्यो वल्लभ मन्त्र उच्यते
प्रथम	३७	४	अथ राजमुखी मन्त्र उच्यते
प्रथम	३८	१२	अथ अन्न हर्षण मन्त्र उच्यते
प्रथम	३९	३	अथान्न हर्षण मन्त्रोत्तरमुच्यते
प्रथम	४०	१९	पुरश्चरण जपः
प्रथम	४१	१९	अथात्र पूर्ण मन्त्र प्रसंगात्

पत्र	८.	प.
प५२	२	६
प५२	२	१५
प६.	१	११
प६.	२	१०
प६१	१	१०
प६२	१	५
प६२	२	१
प६२	२	१३
प६३	१	१
प६४	१	१०
प६४	२	२
प६४	२	७
प६४	२	१५
प६५	१	५
प६५	१	१५
प६५	२	६
प६७	१	१
प६७	१	५
प६७	१	११
प६७	१	१३
प६७	१	१०
प६७	२	५
प६७	२	१३
प६८	२	१२
प६८	१	१
प६८	१	१०
प६८	२	५
प७.	२	१७
प७१	२	३
प७२	२	३
प७२	२	१५
प७२	२	१७
प७४	१	१५
प७५	२	१५
प७५	१	७
प७५	१	१
प७५	१	११
प७५	२	३
प७५	१	१५
प७५	१	२
प७५	१	६

अथात्र गोपालमन्त्र प्रसंगात्कल्याणरोकोत्र गोपालमन्त्रो लिख्यते
 अथात्र प्रद गोपालमन्त्र प्रसंगात्
 अथानेन तर्पणप्रकार उच्यते
 अथावहं नीतर्पणप्रसंगात्
 अथ विद्यारण्यकृतवाङ्मयकल्प
 अथ वत्समाणादय होमः
 अथ होमार्थे प्रकारादय व्यापुच्यते
 अथ आवहं नीजपविधिः
 अथत्र गोपालादिमन्त्रप्रसंगादत्र प्रददधि वामनमंत्रोपि मन्त्रदेवता
 अथ येन सुच्यते
 अथ यजेत्स्वर वामनमन्त्रः
 अथ भोग वामनमन्त्रः
 अथ विस्मरप वामनमन्त्रः
 अथ वैष्णव वामनमन्त्र उच्यते
 अथ प्रसंगादि स्थावसमन्त्रोपि लिख्यते
 अथ ब्रह्मस्यतिमन्त्र उच्यते
 अथ सुकृमन्त्र उच्यते
 अथ सुक्रादिमन्त्र प्रसंगात्
 अथ बुधमंत्रः
 अथ ग्रहदिकालैरावरणत्रयेण पूजाविधिः
 अथ शानिमन्त्रः
 अथ केतुमन्त्रः
 अथ सासुमंत्र उच्यते
 अथ सैकोचमन्त्रः
 अथ पूजाविधिः
 अथ श्रीसावत्यासुविधि
 अथ मन्त्रसारोक्तप्रकारेण प्रस्थापनाविधानमुच्यते
 अथ दशाक्षरोयेमंत्रः
 अथ सैतानागविधिः
 अथ शंकरनायका मन्त्रविधानं
 अथ सैतानायागप्रसंगात्
 अथ पूजाविही होमः
 अथ सैतानायागप्रसंगात्
 अथ गुरुशिष्योक्तोक्तो लिख्यते
 अथ प्रपंचसारसंग्रहोक्तो द्वाविंशत्यष्टकः
 अथ महासूक्तय होम व्याख्यानः
 अथ दक्षिणीमन्त्रा लिख्यते
 अथ रत्नो होमविधि
 नवाक्षरीमन्त्रः
 अथ प्रसंगि विधान लिख्यते

हवीपत्र प्रपंचसार

पत्र	पं	पं	
पल ३	१	५	अथ प्रत्यंगिरामन्त्रप्रसंगान्
पल ४	२	१५	अथ भूतालक्षणप्रसंगान्
पल ५	३	२३	अथ सुद्रादशीनपूर्वकंदेवता पूजार्थमन्त्रदेवता
पल ६	४	२३	अथ सर्वमंत्रजपार्थरुद्राद्यादिमालाग्रहणन्यासविलिखिते
			इति प्रपंचसारहवी समाप्ता ॥

SHRUTI

प्र.
श.
१

ॐ श्रीगणेशाय नमः नत्वा श्रीशङ्कराचार्यममरेन्द्रय
नीसवरम् ऊर्वेप्रपञ्चसारस्यसारसं सप्तमुत्तमम् १ तत्र
प्रपञ्चसारेयद्यच्छङ्कराचार्यैरुक्तं मन्त्रयन्त्रप्रयोगादित
त्सर्वमपि सारभूतमेव तथापीदानीमन्प्रज्ञानां विस्तर
तो ज्ञातुमन्त्राणां शक्यत्वादत्यन्तोपकारभूतत्वेन य
त्सारतन्त्रदत्तग्रन्थेनैव यथा सर्वमन्त्रयन्त्रतन्त्रसारगु
ह्योऽस्यान्या सर्वतः सारङ्गदीप्तामया सत्संप्रदायसर्व
साभिधन्याख्यानां क्रमार्गेणावक्ष्यते तत्र पुनः प्रसङ्गान्न
त्रतन्त्रमन्त्रकल्पान्तरे मन्त्रसारक्रमदीपिकासतत्क्रमादी
यशारदातिलकमन्त्रदेवताप्रकाशिकादौ यद्यन्त्रय
न्त्रतन्त्राशुक्तं तदपि किंचिद्वक्ष्यते तत्र प्रपञ्चसारे प्रथम
त्रावत् क्षीराब्योशेषपर्यङ्कशायिनं महाविस्मयप्रतिब
म्बादिभिस्त्रिमूर्तिभिः स्तोत्राभ्युक्त्यादिविषयः प्रथम
कारः प्रथमे पटले निरूपितः पुनर्विस्मयान्तदुत्तरत्रये
ण त्रिगुणात्मिकाया भुवनेश्वर्यः सशक्त्याः सकाशात्
त्रयाणां ब्रह्मादीनामितरोषा देवादीनाञ्च सर्ववैदिक
तात्त्विकमन्त्रयन्त्रतन्त्राणाञ्चोत्पत्तयो निरूपिताः प्रथमप
टलावशिष्टग्रन्थैः सह द्वितीयादिभिस्त्रिभिः पटलैस्तत्र
परिपेक्षमवष्टयोः पटलयोस्तसर्वमन्त्रसाधारणादीना
र्थमाह्वयमाह्वयनिर्माणवास्तवलिङ्गलक्षणोद्देशम
कलशायभिषेकगुरुपसर्पणमन्त्रोपदेशगुरुदक्षिणा

लक्ष्म्यादिप्रकाराः तत्सर्वमिदानीं तन्नैरतिप्र-
 याससाध्यतादननुष्ठेयमानत्वात् ग्रन्थविररभयाच्च।
 नः ब्रल्लिख्यते तस्मात्तत्सर्वमूलग्रन्थपवावलोकनीयेत
 दनशनेच्छभिः दीक्षाशार्पणस्य श्रवैवोक्तः दद्याच्चदि
 यभावंति एयादुरितात्यतो भवेद्दीक्षा मननात्तत्पद
 म्वायत इति मंत्र उच्यते भयतः इति दीक्षामहिमामत्र
 महिमावोक्तः तत्र भयत इति भेदवासनाग्रन्थि रूपत इ-
 ति पुनरपि दीक्षाया श्रवणकर्तव्यता श्रवैवोक्ता देवा-
 दिकस्याप्यथमात्रादेः पैत्रादिकस्याप्यथवत्सरस्य
 आदिसमावभ्यसमग्रसंपद्यत्वेन दीक्षाविधिमारभेत् ॥
 २. इति दीक्षाकालश्च तव श्रवणकर्तव्यता बोधयामित्युक्तम्
 क्रमदीपिकायां चोक्तम् अनेययामन्नतजापिनोपि
 सिद्धिं नयदास्यति मंत्रसूत्र इति ॥ यथेति दीक्षयेत्यर्थः।
 दीक्षाकालश्च क्रमदीपिकायामुक्तः ॥ चैत्रे कृतैत-
 नासिकर्मान्नयत्ते पुण्यत्वं भूयो देशिकायाप्यदीक्षाम्
 तेनानुज्ञातः सर्वमेवादिताये मासि द्वादश्यामावभेताम-
 लायामितिः एवं क्रमदीपिकायां दीक्षाकालः ॥ मे-
 यादक्षिणामूर्तिकल्पेन दीक्षादिना विना मंत्रं भक्तानां
 शीघ्रसिद्धिदमिति भक्त्येदीक्षानयेत्ता उक्ताव। अथ पुनः
 सममेपटले मात्रकासंस्तीविधानं युक्तम् ॥ तदाभ्य

प्र.स.

२

2

सर्वमज्ञान मङ्गल्यदिकान् साङ्गान् समाधाने रूपा
विधीन् सकलशविधानान् सप्ररूप्यविधानान्
प्रयोगविधानां व्यवहारे ॥ तत्र ऋषादीसाङ्गानिवर्त
त्रोद्याः प्रसिद्धसिद्धिष्वप्यफलात्तामानिवावरणा
मज्ञांश्च ह्येतेषां व्यवहारे यज्ञाणां प्रयोगांश्च सव्याख्या
न ह्येतेषां व्यवहारे ॥ तत्र प्रथमं नावसात्तकादिसर्वमज्ञान
पारम्भविधानमस्मिन्नेवशासे प्राक्खण्डपटलादौ
अथ पुनरावश्यगुरुः प्राग्वदनेविष्टोपविष्टः सन्
प्राणायामं सलिलन्यासं कृत्वा दिगुन्मैरुक्तेन प्रक
रेणार्थितो व्यवहारे ॥ प्रथमं पुष्टोदकेन स्नातानिर्मलवस
नो धौतपाणिपादाननञ्चावातः पवित्रकररुद्धं पुष्ट
मस्तकोवात्रिपुष्टमस्तकोवात्राउन्मत्तुददुन्मत्तुवात्राप
मासने योनिपुष्टासने स्वस्तिकासने वोपविशेत् ॥ यथा
सनप्रकारस्तसमं च न गेपालन्यासविधाने उक्तः ॥
सविषादनैमुपादाय दक्षिणोपरिदिश्यसेत् ॥ तथैव द
क्षिणोपादं सव्यस्योपरिदिश्यसेत् ॥ विष्टभ्य कक्षिरो ग्री
वा नासाग्रस्य स्तोत्रनः ॥ यथा सने भवेदेतत्सर्वं ध्याम
यि सजितमिति ॥ स्वस्तिकासनत्रययोगशासे उक्तम् ॥
जानूवोरुत्तरे कृत्वा सम्यक्पादनले उभे ॥ ऋतुकायः
समासीनः स्वस्तिकेन तत्प्रवक्ष्यते ॥ योनिपुष्टासनत्रयशि

वगीतायाशुक्रम सत्यपदिग्देस्यापदतिगान्नधनोप
 रि। योनिमुद्रावत्यपवेभवेदासनमुतमम। योनिमुद्रा
 सनेस्थिताप्रजपेयः समाहितः। यंकंचिदपि वामत्रेत
 सस्यः सर्वसिद्धिपः। हीनारुह्यस्तेभितासकीलितामू
 र्छितास्तथा॥ समामताहीनवीर्यादग्धास्तृताविपत्तर्क
 वालयौवनमग्रास्यबुद्धामग्रास्येयमताः॥ योनिमुद्रास
 नेस्थितामग्रातेवविधानजयेत्॥ तस्यमिध्नितेम
 ज्ञानात्यस्यतकथञ्चनेति॥ अथइष्टमत्रोदेशस्तत्त
 त्तणानिवशादतिलकोक्तप्रकारेणालिख्यते॥ मत्र
 विद्याविभागेनद्विविधामत्रजातयः। मत्रः पुं देवताम
 त्राविद्यास्त्रीदेवतांस्मृताः॥ पुंस्त्रीनपुंसकात्मानामत्राः
 सर्वेसमीरितः॥ पुंमत्रांस्त्रेफउत्रास्यर्हिदातास्तस्रियो
 मताः॥ द्विदाताः साहात्राः। नपुंसका नमोत्राः स्वरित्य
 कामनवासिधा॥ छिन्नादिउष्टमत्रास्तेपालयतिनसा
 थकम्॥ छिन्नोरुहः शक्तिर्हेतुः पराउष्टमत्राउदाहृतः॥
 बधिरोनेत्रहीनसकीलितास्तेभितास्तथा॥ दग्धस्तृस्त
 मलिनश्च मभीतस्यनिरस्तृताः॥ भेदितस्यसुप्तस्यमदोक्ततस्यमू
 र्छिताः॥ हृतवीर्यस्यभीमस्यप्रधमोवालकस्तथा॥ ऊ
 मारस्यप्रवाप्रोक्षोद्वेदोनिस्त्रिशकस्तथा॥ निवीजः सि।
 द्विहीनस्यमन्दः कूटस्तथापुनः॥ निरंशः सत्तहीनस्यके

प्र. सं.

३

मो

करो वीज हीनकः॥ धूमिता लिंगितौ स्यातां मोहितस्तद्व
गार्तकः॥ अतिदृष्टो ह्रीनः स्यादति क्रुद्धः समीरितः
अति क्रूरश्च सवीडः शान्तमानस एव च॥ स्यात्तमुष्ट
विकलधातिवृद्धः प्रकीर्तितः॥ निस्त्रिहः पीडितश्चापि व
स्याम्येषान्वलक्षणम्॥ मनोर्यस्यादिमध्यान्नेष्या निलंबी
जमुच्यते॥ संयुक्तं वा विमुक्तं वा स्वराक्रान्तसिधावनः
वतर्थाप्यं वधावाय समग्रश्चिन्त सज्जकः॥ स्वराक्रान्त
ति॥ अक्षोरेभ्यो यद्वा॥ क्षोरेद्यौरतरेभ्यश्च ह्रीं॥ सर्वतः स
र्वसर्वेभ्यो ह्रीं॥ नमस्ते अक्षरुद्रूपेभ्यो ह्रीं॥ इत्युदाह
रणं॥ आदिमध्यावसाने शुभ्रवीजद्वयलोच्छितः॥ कृद्दे
मत्रः सवित्तयो मुक्तिमुक्तिविवर्जितः॥ भ्रवीजं लका
रं॥ मायात्रितत्त श्रीवीजरावहीनस्तु मोमत्रः॥ चित्तव
प्राणवः हंकारो वा॥ रावः फेंकारः शक्तिहीनः सकथि
तोपस्य मध्येन वियते॥ कामवीजं मुखे मायाशिरस्यं ऊ
शमेव वा॥ अंजुशः कोङ्कारः॥ अक्षोपराङ्मुखः प्रोक्तो
यो मत्रो विन्दुसंघतः॥ आयत्तमध्ये चिन्दुर्वासम्भवेदधि
रोमत्रः॥ इन्दुः सकारः॥ पंचवर्णी मत्रयं स्यादेफार्केन्दु
विवर्जितः॥ नेत्रहीनः सवित्तयोऽः खशो कामयप्रदः॥
आदिमध्यावसाने शुद्धं सः प्रासादवाग्भवौ॥ प्रासादो ह्रीं
कारः॥ वाङ्मोपेङ्कारः॥ हंकारो विन्दुमान् जीवो रावेव

पिचतकुलम् जीवः सकारः॥ चतुःकुलं त्रैकारः॥ मा
 यानमामिचपदं नास्मि यस्मिन्सकीलितः॥ एकं म
 येदयं मूर्ध्नि यस्मिन्सु पुरंदरैः॥ न विद्येते समुद्रः
 स्नातस्त्रिभितः सिद्धिरोधकः॥ अस्त्रं फट्कारः॥ पुर
 द्गोलकारः॥ वन्निर्वाणसमापुक्तो यस्य मत्रस्य मू
 र्धनि॥ समथादृश्यते तं तदग्न्यं मन्वीत मत्रवित्॥ अ
 स्त्रं द्वाभ्यां मिभिः षड्विंशतिभिर्दृश्यते तैः॥ त्रिलोको
 भिहितो यस्य सुखेन प्रणावस्थितः॥ शिवो वा शक्ति
 रघवामी ताव्यः स प्रकीर्तितः शिवो हकारः॥ आदि
 मथावसाने शुभवेत्मा गत एव॥ यस्य मत्रस्य मलि
 नो मत्रवित् विवर्तयेत्॥ यस्य मयेदकारो वा क्रोयो
 वामूर्धनि स्थितः॥ क्रोयो हं वीजम्॥ अस्त्रं त्रिद्वितीयं
 सति रक्तत्वं उदीरितः॥ ओं हयं प्रसवे शीर्षे वषट् सं
 चमथ्य गम् यस्य स्नाद्देदितो मत्रस्याज्यः सिद्धिप्रसूति
 मिः॥ त्रिवर्णो हं सदीनो यः सुप्रसः स उदाहृतः॥ मत्रो
 वाप्यथवा विया समाधिकदशाक्षरः॥ फट्कारो व
 कादिर्यो मदो नमनश्नीवितः॥ तद्वदसं स्थितं मये
 यस्य मत्रः समर्द्धितः॥ विराजस्य नगं यस्य हतवीर्यः
 सकथ्यते॥ पंचकेतव्यं वापि संवध्यते॥ आदौ मयेत
 यामूर्ध्नि चतुर्वास्त्रिपुनो मत्रः॥ ज्ञातव्या भीमश्चेष्टयः

स. प्र.
६

स्यादष्टादशतरः एकोनविंशतिर्गोवायो मनुजानां
पुनः ॥ हर्षो वाङ् शवीजादसं प्रथमं प्रवदते । स
वर्णो मनुर्वीलः ऊमाशेषातरः स्मृतः ॥ षोडशाणामु
वाप्रौढस्य त्रिंशत्लिपिर्मनुः ॥ त्रिंशदणिमृतः षष्टि
वर्णो मनुः शतातरः ॥ वतः शतातरस्यापि बृहद् इत्य
भिधीयते । नवाक्षौ वृषभो मनुर्निस्त्रिंशदिति ॥ य
स्यावसाने हृदयशिरोमत्रैव मध्यतः ॥ शिखावर्मचसं
स्यातां वौ षट्फट्कार एव वा । शिवशक्त्याणीहीना
वामनिर्वीज इति स्मृतः । एष स्यात्तत्र षट्कारः यत्ति
त्रट्पते । समनुः सिद्धिहीनः स्यात्तदः पंक्त्यदरो म
नुः । षड् शिष्टोदशवाचकः ॥ कूटयकाक्षरो मनुः स
वोक्तो निस्त्रिंशकः ॥ द्विर्गोमनुर्वीजो न स्याच्चतुर्वर्णो स्तुके
कः । अत्रैव तरो वीजहीनः सार्धं सप्तदशरो मनुः । सार्धं
द्वादशवर्णो वानिन्दितः सतः पूजितः । सार्धं सप्तत्वाद
श्रुते योजनयोगेन ते यम् ॥ सार्धं वीजत्रयस्तद्वदेकविं
शतिवर्णकः । विंशत्याणि त्रिंशदण्यः स्यादालिगि
तस्तसः द्वाविंशदक्षरो मनुमोहितः परिकीर्तितः । च
तुर्विंशतिवर्णो यः सप्तविंशतिवर्णकः तथार्थः सत
वित्तेयो मनुद्वारिद्वयकः एकादशक्षरो वापि पंच
विंशतिवर्णकः त्रयोविंशतिवर्णो वामनुद्वारिद्वयकः

षट्त्रिंशत्वारिंशो मंत्रः षड्विंशत्वारिंशो मंत्रः
 देकोनवर्णावायुः हीनो विधीयते अष्टाविंशत्यक्ष
 रो य एकत्रिंशदद्यापि वा अतिक्रूरः स गतिनो निन्दितः
 सर्वकर्मसु चतारिंशत्तमारभ्य त्रिषष्टिर्यावदपत्नेन
 तावत्संख्या निगदिता मन्त्राः सत्रीडसंज्ञकाः पंचषष्ट्य
 त्तरा ये स्य मन्त्रास्ते शान्तमानसाः एकोनशतपर्यन्ते पं
 चषष्ट्यत्तरादितः ये मन्त्रास्ते निगदितः स्थानप्रशङ्क
 या बुधैः त्रयोदशाक्षरी ये स्य मन्त्राः पंचदशाक्षराः विक
 लास्ते विधीयन्ते शान्तमानसाः शतद्वयदिनव
 त्तिप एकहीनो यवापि वा शतत्रयं वा यत्संख्यं निस्तेरा
 स्ते समीरिताः चतुःशतान्यथारभ्यावद्वर्णमदसकं
 अतिबृहदः प्रयोगेषु परित्यज्यः सदा बुधैः सहस्राणां
 धिकामन्त्रादण्डकां पीडिता हृयाः हिंस्रान्तरामन्त्राः
 एवाण्डकाः शतधा कृताः ज्ञातव्यास्तोत्ररूपा मन्त्राः
 एते यथास्थिताः तथा विद्याम्यबोद्धव्या मन्त्रिभिः कामा
 कर्मसु दोषानेतान विज्ञाय पो मन्त्रान्नयेते नरः सि
 द्धिरतायेत तस्यैकोटिशतैरपि लेपकग्रन्थोपि पो
 णतावशां लिख्यते। दग्धं षट्कर्णगोमंत्रस्तुः स्या
 दपि कैर्न पात गवितस्तु विधिप्राप्ताः शत्रुवैरि कोष
 गाः बालालम्ब्य हर प्राया हृद्गण्डवदरा विताः निर्जिताः
 कर्मवाङ्मया दलताः सप्तवर्णिताः खिदीभूतास्ते शान्ता

स

५. सं

५

पात अङ्ग-हीनास्तसंहताः सानुनासिकाः आकालव
नियोगेन मूर्छिताः स्वापगाजपात् मञ्जाः पत्रेषु पद
नादत्यवर्णोस्तु कीलिताः। रुद्धा विमंस्तका प्राप्ताः वा
वैरिसमन्विताः अक्षोर्नोपदिष्टा यो दीपावीर्यास्तते
ताः सदा प्रयोगात् ऊर्णादन्ते स्मिष्टानि विलम्बनात् रु
एषां प्रलयनैर्जायात् अन्यमत्रैः महाविलाः उपेत्यावस्य
याजायादेषम्यादवमानिताः पंचविंशतिरुद्दिष्टा दोषा
स्नानशमयेद्भुक्तः वन्यतं यो निमुद्रायामञ्जाणां वीर्ययोज
ने उभयवोधयत्त शिष्यान् संरतेद्भुक्तास्तवान् गुरोर्लक्ष
णामेतावदादिमात्मनो वेदयेत् आदिमात्मविहीनास्त
वर्णांस्तः शरदभ्रवत् तस्मादितरपवासौ स्यात्ततदहं
कृतिं यदहंकारवित्तान्तु। इति विशिष्यमनुदेवताप्र
काशिकाया मुक्तम्। सूर्यस्याग्नेर्गुरोर्विन्दो दीपस्य वज्रल
स्य च विष्णोर्गो वज्रगवां वैवस्वतिर्दोशस्य तेजस्यः। यत्ने
हृत्केसासनेषु एकस्मिन्नेवासितः। सगुरुं मन्त्रमोज्जा
यतेतरः। अनादिक्रमसंनिद्धामात्मकायन्येयोजनाना
नादात्म्यासिद्धिर्ना विद्धि सर्वमञ्जार्थविग्रहम्। इत्यादि
दिज्ञातो नात्र संस्कारवेदोक्तं समुदाहृतम् अन्येषामपि
वर्णानां विधयाममुपाचरेत् नियते विद्यया दाहो अन्य
त्तर्वं समाचरेत् यथाशक्तिवसालंकादिभिः विद्य
माविसृजेत्तत्रोक्तविद्यया सिद्धिहेतवे साधकं सृज्यमा

जयेत् मज्जाणादशकथंते संस्काराः सिद्धिदायिनः ।
 जतं न जीवने पश्चात् ताडनं बोधनं तथा अथाभिषेको
 विमलीकरणाप्यायनेततः तर्पणो दीयने गुग्गुलिदणै
 ताम्रसंस्क्रियाः मज्जाणां मातृकामप्याउद्धारो जन
 नं स्रुते मातृकावर्गलिप्सु रिडले विलिख्य तद्विधो नन
 संस्रुत तन्मप्यादभोष्टमंत्रवर्णापठनं मातृकामप्या
 उद्धारः । प्राणवान्निदिनान् कृत्वा मंत्रवर्णान् जपेत्सथीः
 एतज्जीवनमित्याहुर्मंत्रशास्त्रविशारदाः मंत्रवर्णान्
 मालिख्य ताडयेच्चन्दनामसा पुन्यकं वा पुनामञ्जीता
 उनत्र उद्धारुते विलिख्य मंत्रं तन्मञ्जी प्रसूतैः करवीरजैः
 तन्मञ्जाक्षरसंख्याते देव्यान्तदोषनं स्रुते भूर्जं कुकुमा
 दिनामञ्जं विलिख्य वह्निवीजेन करवीरपुष्पैः शतवा
 रं ताडयेत् एतदोषनमित्यर्थः । स्वतः शोक्तविधानेन मं
 त्रीमञ्जारां संख्याया अथ त्यपलवैर्मंत्रमभिषिंचेद्विषु
 द्वये । स्वतः शोक्तेति । मञ्जाने अमुकं मंत्रमभिषिंचामि
 नमस्त्यर्थः । संविद्यमनसा मंत्रं ज्योतिर्मन्त्रेण निर्देहेत्
 मन्त्रे मलत्रयं मञ्जी विमलीकरणां निदम् आणवकार्मक
 मापिकं मलत्रयं तारव्यामाग्रिमनुष्यदण्डी ज्योतिर्मन्त्र
 मन्तः तत्र व्योमेति हकारः । मन्त्ररिति च तदंशस्य रः दोडा
 नुसारः मूलाधारवह्निमण्डले ज्योतिर्मन्त्रं नुपरि साध्य

प्र. सं.
६

मंत्रं संचित्य न्योतिर्मंत्रते न सादहेदिति ऊशोदकेन नने
न प्रत्यगां प्रेतगां मनोः। तेन मंत्रेणाविधिर्वदेत दाप्या
यसं मनसं मंत्रेणावारिणामंत्रतर्पणं तर्पणं स्मृतम्
नामन्मन्त्रे मंत्रं विलिख्य मन्त्रात्ते अमुकं मन्त्रं तर्पयामि
तम इति तर्पयेत्। तारमाचारमायोगो मनो दीपनमु
च्यते न यमानस्य मंत्रस्य गोपनं त्वप्रकाशनम् संस्का
रादशमं प्रोक्तं सर्वतन्त्रेषु गोपिताः। पुनरपि शिवगी
तायाममुक्तं। सर्वात्कामानवाप्नोति मनुष्यः कस्मलास
ने। कृत्वा जिते भवेत्सक्तिर्मातृप्रीत्याद्यवर्मणि। ऊशा
सने भवेद्ज्ञानं मारोग्यं यत्र निर्मिते प्रांशुखोदउन्मुखो
वापि जप एजां समाचरेत् पाषाणोदः। त्वमाप्नोति काष्ठे
तानाविधानादानं वसेत्स्त्रियमवाप्नोति भूमी मंत्रेन सि
द्यते। अथ गरुडकल्पोक्तप्रकारेणासननियमोलिख्य
ते। धराणोऽस्य संपत्तिर्दौर्भाग्यं दारुकासने नृणां स
ने यशो हानिः पल्लवे वित्तविश्रमः अभिचारादिके नी
ले रक्तं वशपादिकर्मणि वंशासने दरिद्रः स्यात्पाषाणे
व्याधिपीडनम् दर्भासने तपो बृद्धिः प्रजावृद्धिस्तत्त्वके
तिरिगोष्ठपरिषद नयारणाश्च मास्रुदाः देशाः पुण्या
जपसैते यत्र वा रोचते मनः गृहे ते क गुणं जप्यं न चान्
दिगुणं भवेत् गवाक्षोष्ठे शतगुणं अश्वगागारे शताधिकं

सिद्धेतेषु तृतीयेषु देवतायाश्च सन्निधौ सहस्रशतको
 टिप्पादनमं विलसन्निधौ प्रथमं मणिमादित्यं बाल
 लोदेवमंदिरम् नदीतलाशयं वैवस्वत एतन्मं ज्ञेयं ननु
 इति विशिष्य मन्त्रदेवताप्रकाशिकायां प्रकृतम् ॥ सूर्य
 साये गुरो रित्ते दीपस्य वज्रलस्य व विष्णोर्वाचगवां वै
 वसन्निधौ शस्यते जयः इति सूक्तैश्चात्मने पुष्पकस्मिन्ने
 वामिनेः ॥ स्वगुरुगणाधिपादी नवेन्दुतन्त्रकार उच्यते
 ओं सस्ति श्री परमशिवाय पादाय शेषगुरुपादं य
 यं क्रमेण स्वगुरुनाथ पादास्तु जं पावता वत्सरोमि
 ओं श्रीगुरुभ्यो नम इति मूर्ध्नि संवन्ध्या ॥ अथ वा ॥ ब्रह्माय
 शेषगुरुपादं यं क्रमेण स्वगुरुनाथ पादास्तु जं पाव
 ता वत्सरोमि ॥ गङ्गु रुभ्यो नम इति दक्षिणां गङ्गु
 णाय नम इति वामांसे ॥ उड्गायै नम इति वामोरुदे
 शे ॥ तंते त्रपालाय नम इति दक्षिणोरुदेशे मं सरस्व
 तै नम इति वज्रे पं परात्मे नम इति हृदये संवंध्य
 न वामं हस्तं तले न दक्षिण हस्ते कूर्णवदेशादारभ्य
 तलात्तं सुदर्शनास्तु मन्त्रेण वै तं देवता विषये ॥ वावे
 त् ॥ पाशुपतास्त्रेण इति रक्षिष्येत ॥ ब्रह्मास्त्रेण वि
 न्यसेत् ॥ सुदर्शनास्तु मन्त्रं ॥ ओं सरस्वती रं फ इति ॥
 पाशुपतास्तु मन्त्रं ॥ वामदेव ऋषिः पंक्ति छन्दः ॥ पशु

वै

प्र. म.

पतिदेवता। ओं ह्रीं पञ्चपतये हं फडिनि। उस्तासु मंत्रसु
ओं तपः सत्यात्मने शुभाय फडिति। रूपं रंताम। मणिव
मार्हर्धदेशः। मणिवत्पानामस्ततलस्य मूलदेशः। पु
नर्वा मोपीतरेण। हस्ततलेन तथैव कृता। पुनर्वा मर
स्ततलेन दक्षिणाया परदेशे रूप्यरतश्राग्भायत्रपैवे
तरस्यापीतरेणान्यस्ता पुनरपिततपवारभ्यश्चतरेतरे
ण हस्ततलेन इतरेतरस्य हस्तस्य सकलदेशे पितेनै
वास्वमंत्रेणान्यस्ता पुनर्हस्ततलयोरयोऽन्यसं हनिज
ध्वनित्रयेण तालत्रयाद्येन तेनैवास्वमंत्रप्रवकेण
उपशुपरिक्रमेण त्रिवारं कृत्वा पुनस्तेनैवास्वमंत्रेण
पूर्वादिशमारम्भाः पस्तादन्तर्कमेणादशदिग्बन्धनम
हुष्टतन्मययो दिनध्वनिप्रवकं कुर्यात्। तेनैवमंत्रेण
तथैवमंत्रकसाङ्गुल्यापरितष्ठाग्रिप्राकारं ध्यानेन उ
र्यात् तत्तत्कंच। सन्तं प्रदाय सर्वस्वाभिधानाद्ये। प्र
पंचसारविवरणेयमिदं शाभिर्मन्त्रैः दशसुदिक्षु तत्त
न्यङ्कृष्टयोगिकाद्योदिकाभिरात्मनोरस्ताङ्कुर्यादिति
तत्रादिकपालसूत्राविषये। प्रागाद्युद्धात्रादिक्रमः
दिग्बन्धनेन। प्रागाद्यस्तादन्तमिति विशेषः। तत्तत्
वास्मिन्नेवशास्त्रे सदृशं न पटले। येन्दीर्घां समाश्रय
दिशं तपस्तादन्तं प्रोक्तं। चक्रेण वभामिनमनयोक्ता

वक्रोपायमिन्नमस्तेषां वक्रायणीष्वचदिशास्त्वन्
 यश्चि यत्तत्सर्वंक्रमदीपिकायाश्चक्रं च। स्त्रातोनिर्मल
 तत्तत्प्रहवसतोपौताद्वि-पाणानतः। स्त्रावात्रःसुपवि
 त्रमुद्रितकराःस्त्रेतार्थेपुण्ड्रोज्जः। प्रादीदिग्वसतोनिद
 यस्तद्वर्षंयमासनंस्तत्तिकंवासीनः। स्वगुह्यनगाणाधिपम
 पोवदेनवर्द्धजलिः। ततोसमन्त्रेणाविशोध्यपाणीत्रिवा
 सादिग्वेधद्रताशसालान्। विधाययन्तास्तकमेतदङ्गं
 विशोध्यद्वन्द्वमतिः क्रमेणोति। अथतत्रसुदर्शनेनदिग्व
 थनेपदविशेषश्च्यते। ज्ञेयमःसुदर्शनायश्चायफ
 दित्यनेनमन्त्रेणावादशदिग्वथनेनक्रुपात्पवमपिसंप्र
 दायोसि। तदुक्तंचक्रमादीपिकायां। प्रणवहृदोरवसा
 नेसचतुर्थीसुदर्शनेनत्यास्रकम्ब। उक्ताफउत्तममुना
 कलयेमनुनास्रमुद्रयादर्शहरितश्चि। सुदर्शनेनच
 देववा। दिग्वेधनेकृत्वा। पुनर्भूतमुद्रिहृयात्। तस्यका
 रस्तत्क्रमदीपिकोक्तप्रकारेणाकथ्यते। शिवकेध्रं
 सततगतिवीजं सलवकं स्मेरत्सर्वंमञ्जी सकलभवनो
 कोषणाकरम्। स्वकन्देहनेनप्रततववसुषासुषासक
 लंविशोषावापुन्नेत्यवनमथमार्गेणस्वमणोः। तेनै
 वमार्गेणविलीनमारुतंवीजं विविंत्पारुणामाशुसुह
 णोः। आसृष्टदेहपरिदह्यवामतोमुचैत्समीरंसहभ

प्र. सं.

८

स्मनावतिः। अपरमतीवपु उमरुतां उपे। विधुनय
न नला। इममृतः सकलार्णमयी। प्र. रजपानि
पात्यरेय पद्यतयासकलेव परमतीव वृद्धिमयवक्र
राद्यधिदम्। अर्थः। प्रथममिडानाडीवक्रे। वामना
सिकाग्रमिडानाडीवक्रम् तत्रवापुवीजे सलवकम् ल
वकमिति विन्दुः तेन पुक्ते पुनस्तदीजे। ध्रुववर्णाच्च। ध्रु
मिति। नीललोहितमिश्रवर्णाच्चाटशेवापुवीजाख्येय
कारे सकलभुवनेच्छाषण्णक रेस्मरेत्। एवं स्मृत्वा।
प्रततवपुष्पाव्याप्तवपुष्पा। तेन वापुना। सकदेहं। वा
मनासिकाया समार्गेणैवाप्यर्थः। सकले दैहिक उष्ट्रे
दिशो धिते स्मृत्वा व पुनः। त्वमगोरादित्य समार्गेण पि
मलनाडी मार्गेण दक्षिण नासिकाया समार्गेणोत्पथः
तेन मार्गेण ते पूर्व पुरिते वीजं व्यासुचेत्। रेचयेदित्य।
र्थः पुनरपि। तेनैव मार्गेण त्वमगो मार्गेण पिङ्गला
मार्गेण दक्षिण नासिकाया समार्गेणोत्पथः। तेन मा
र्गेण पूर्व विरुष्टं मारुतमेव पश्चाद्विलीनममारुतं
निवर्तयित्वा तत्रैव प्रविष्टममारुतं कृत्वा। पुनरापुपु
दगोरग्रे वीजे सविन्दुं करेफमिति र्थः। तद्दीजमरुणा
मद्यत्तरागस्य मेताटशमापुपुदगोरवीजत्रविले
नमारुतमिति क्रियाविशेषणम्। एवं दक्षिण नासि

काद्यममार्गेणमारुतेविलीनेकता। अरुणावर्ण
 मग्निबीजं ध्यात्वा। तं वायुमग्निबीजसहितं वायुं
 सर्वं परिपोषितं तं देहं सर्वं परिदग्धं समाधाय। वाम
 नासिकायां समार्गेण वायुं तेन दग्धं भस्मना सह सर्वं
 मुचेत्। पुनरपरमिति। अथरेविभूमितिसामानाधि
 करेणैदितीये अथरष्टकारः। तं विधुं सोमात्मकेषु
 प्रवर्णित्वा। अमृतोपपद्येत इति नाडीमार्गेण
 वामनासिकायां समार्गेणोत्पद्येत। तेन मार्गेण मू
 लाधारं नीत्वा। सुषुम्नाहोरात्राललाटोपलिक्षितं
 द्वादशान्नस्थितमिन्दुमण्डलं प्रापय्य। तयो रुभयोः
 संवत्साच्चन्द्रमण्डलं चालनात्ततो निःसृज्यामृतधार
 यात्तद्गन्धप्रक्षाल्य। तथैव जीवमायाय पुनरकारा
 दिवर्णरूपयातया सुखकरचरणैकमुत्पादय्य
 मीत्यमृतबीजं सप्रणावचत्रिंशद्वारेणैकं नसे
 पाय। देहका विन्यायं लेवीजं मूर्ध्नि विन्यसेत्। पुनर्मा
 रुकावर्णानकाननसुतेत्यादिना आसिनेवमान्
 कापटले उपरिवक्ष्यमाणक्रमेणान्यसेत्। तपक्वमि
 मिश्रवक्त्रेत्यादिनोक्तो भूतशुद्धिप्रकारः। केवल
 मात्रकान्यासेनैव वा भूतशुद्धिर्हृद्यात्। अथवा प्र
 कारावरेणापि सूक्ष्मागमोक्तप्रकारेण भूतशुद्धि

प्र.सं.
२

१

त

वक्ष्ये संदेहं पृथिव्यादिभूतबीजं ब्रह्मविलम्बोपपत्त्यनो-
रम रागद्वेषधर्ममोहमूलं विद्याधिपतिपरिपालितं क-
लादितत्तसारत्रन्तात्रेन्द्रियशाखोपशाखिविषयालोच-
नपलवंभावप्रपञ्चकसुसंयुधध्वसायसंकल्पफलं
पुरुषभोगोपभोगंभोगभोक्तृवरमर्हमूलमयःशा-
खम् वदरूपं संविद्यप्रथमपरकार्हेन निवृत्तिकला-
वीजोच्चारणं च केन पत्रप्रथमफलरहितं लब्धं विभावा। स-
रकापरार्हेन प्रतिष्ठाकलावीजस्य वतकोच्चारणो नाद-
ग्यपत्रफलप्रयोपेतं विविद्या। ऊर्ध्वकेन प्रथमापराहो-
भ्यां विद्याकलावीजोच्चारत्रयेण। दग्धसमूलं विभावा रेव-
कसर्वोद्देन शात्रिकलावीजोच्चारद्वयेन भस्मीकृतं दशदि-
त्तप्रलीनं विभावा। रेवकापरार्हेन शात्र्यतीतकलावीज-
कोच्चारणोत्पद्यस्फटिकरूपं संवितयेत। ततो दग्धरूपं
सर्वशून्यमिति विभावा। वौषट्कमूलेनाशितानस्या-
धोमुखापमस्रवदमृतपाराभिः सकलताडीसुखं प्रवि-
ष्टाभिः। सदात्माभ्यसरे सर्वशरीरमाश्वाद्यरूढयेनालप-
कर्णिका रूपं पद्ममकरादिमात्रात्रयशुक्लेन प्रणवेन प्र-
द्विद्यात्मकमासनं वित्यस्य। तत्कर्णिकार्या पूर्ण एकं
चतुष्कलेन प्रणवेनावतीर्णं भावयित्वा। तस्मिन्हादशा-
त्तस्य जीवशुभं शिवमयमात्मानं पंचकलेन प्रणवेन प्ररवे-

एतद्व्यासमातीयन्योतीरूपं संस्थाप्य। वौषट्त्रशक्तिम
 न्नोच्चोरेणाक्षयशक्तिपरिस्तव इत्यास्तप्रवाहेणाभि
 विंचेत तत्र लामिति निवृत्तिकालावीर्जः। स्त्रीमिति प्र
 तिष्ठाकलावीर्जम् हे हे हे मिति विद्याशास्त्रातीतकला
 वीर्जानि क्रमेणा एवम् रहस्यागमोक्तप्रकारभूतशुद्धिः प्र
 नेसाप्रकारेणावा प्रोक्तक्रमदीपिकोक्तप्रकारेणावा भू
 तशुद्धिं कृत्वा पुनर्हेकारत्रयमुच्चार्य। सप्तस्त्रानाडीमार्ग
 निरोधकपर्वत्रयभंजनं कृत्वा। हेमश्चुच्चार्य। मूलाधार
 स्थजीवंसप्तस्त्रयाद्वादशां नयम्। पुनः सोहमिश्चुच्चार्य
 द्वादशां नयम् सदलकमलमध्यस्थं सदस्वादित्यसङ्काशं
 परमात्मानं स्वात्मना चैकीकृत्य। पुनः प्राणायामं कुर्यात्
 तत्प्रकार उच्यते। अकारम् सविन्दुकम्। द्वादशवारमा
 वर्तयन् दक्षिणानासिकया विरेचय्य। उकारम् सविन्दुके
 षोडशवारमा वर्तयन् वामनासिकया श्वा सूर्य्य। मकार
 सर्वकम्। ततः कूलमत्रम्। द्वादशवारमा वर्तयन्। ऊम्
 कं कुर्यात्। एवं प्राणायामत्रये कुर्यात्। ततः कन्व। तं मे स
 नगोपालन्यासविन्यासे। अमिति द्वादशवारं दक्षिणानासि
 कया विरेचय्य। उमिति षोडशवारं वामनासिकया श्वा यिता
 मकार सर्वकविद्यासहितं मे त्रं द्वादशवारमा वर्तयन् ऊम्
 कं कुर्यात्। अथवा। यं यं मे त्रं जपितुमिच्छति। तेन ते तमे
 त्रेण प्राणायामं पञ्चवत्विंशदादि। तत्तत्संख्यायां केवल

प्र. सं.

१०

ऊम्भकरूपेणावा। अष्टोडशदाविंशदादिसंख्यया
षोडशदाविंशच्चतस्रष्टादिसंख्ययावा। रेचकसूचकं
भकरूपेणाकुर्यात्। अथवाहि। हरिविषयमत्रनपे
सर्वत्रमूलमत्रैवे। प्राणायामः। इतरविषयेषु। ततदि
धानोक्तैप्रकारेणावा। प्राणितेनवाकुर्यात्। एवं सर्वत्रमं
त्रजपस्यपुनस्तथा। त्रिवारं कुर्यात्। एवं दिनशोयः। षोडशमं
ख्यं करोतिसप्तमासः। पायात्परिस्मर्यते। अथवाहस्तम
त्रेषु। सर्वेषु कामबीजेन प्राणायामं कुर्यात्। ततश्चतस्र
ष्टिवारं कुर्यात्। गोपालदशाक्षरीमन्त्रेण चैष्टाविंशति
वारं कुर्यात्। गोपालकाः। षट्दशाक्षरीमन्त्रेण चैष्टदशाक्षरं
कुर्यात्। इतरमत्रैष्टदशाक्षरीमन्त्रं कुर्यात्। ततश्चतस्रमदी
पिकायाम। पवनसंममनस्यनावेरेयस्मिन्नजसमसौ
मनुमिच्छसि। अथवाखिलेषु हरिमन्त्रं जपविधिषु मूल
मन्त्रतः संयमनं विमलधीः। मरुताविधिनाभ्यसंश्चरन्त
तसंख्यया पुरुतोतपस्यपरतो विदितमथतत्रयंबुधैः
षोडशयद्देहवरेदिनशः। परिस्मर्यते सातलमासतौदसः
अथवाहस्तममनुनाससंयमं सकलेषु कृत्स्नमनुजाप
कर्मसु। सहितैकः। सप्तकृतिवारमभ्यसंस्तत्रपात्समस्त
उरिणा। अष्टाविंशतिसंख्यमिष्टफलदं मन्त्रं दशाक्षरीजप
नत्यल्लेख्यपवनं ससंयतमनिसुष्टादशाक्षरीनवेत। अभ्यस्य
त्रवारममनुभिर्वाणानुरूपं जपन् कुर्यादेव कसर्व

केसनिप्रणोप्राणाप्रयोगं वयः रेचनेनारुतेदस्ताप्यादिवि
 लोपयेदाह्वयामथनाडाप्रनः धारयेदीरितेरेचकादि
 त्रयं स्यात्कलादत्रविद्याव्यमानात्कशति। कनिष्ठानामि
 कां प्रष्टेयं नामासुटथाराणाम् प्राणायामे सविज्ञेयस्तजनी
 मथमेदिना एवं प्राणायामे कृता नतजपमंत्रे प्रतिलोमेनो
 वापी सात्मानं तेजो रूपं व्यात्वा ततेजः करतले ददिता
 सिद्धासात्समार्गेण निपात्य करं व्यासं ऊर्यात् यत्र यत्र कर
 व्यासमंत्रः एष गजकस्तत्र सर्वत्र ततस्माथ्यमत्रस्य षडङ्गैः
 पंचांगैर्वा ऊर्यात् तडकं चास्मिन्नेव प्रपंचसारं अङ्गुलीषु
 क्रमादङ्गैः रङ्गैः षड्विंशतिं कनिष्ठात्रां सतदा सतल
 योः करयोः सधीरिति अथ कन्यासप्रकार उच्यते उभाभ्यां क
 राभ्यां ततदङ्गुल्याङ्गुलीषु क्रमेणाङ्गुलीमूलमारभ्यां प्र
 मञ्जुर्विक्रमङ्गुल्याभ्यां नमः श्रुत्यादिसेत् तत्र तर्जनीभ्यामङ्गु-
 ल्योरितराङ्गुल्याभ्यां तसेत् तत्र पंचांगपदे अङ्गुलीषु
 ववित्यसेत् षडङ्गुल्येष्वेवाभ्यां सस्तावहामहस्ततलेन दिति
 णहस्ततलेन वा महस्ततलेन ससेत् एवं कर एषयोश्च तड
 कं च सत्संप्रदायसर्वसाभिधाने प्रपंचसारविवरणे उभयोः
 करयोः करयोरङ्गुल्योर्मूलाद्यग्रजर्जनीभ्यां तर्जनीयादिक
 निष्ठात्रमङ्गुल्याभ्यां च पंचाभि रङ्गुल्योः परामृश्य षडहस्तलेषु
 स्वावासे दक्षिणेन दक्षिणोवासेन च वित्यसेत् एवं कृत्वा ॥ ७

२

नान्य

हस्ततलं दिति

प्र. सं. तर्लिपित्यासं उपरिमात्कायिधातेव ह्यमाणाक्रमेण
 कृता ध्याता जप्ता यथाशक्ति तदुपसंहृत्य पुनः साध
 मत्रमृच्छादिपूर्वकं जपेवाहूनां वा समावभेत् अथ
 व सर्वत्र मननां जपारम्भे पूजारम्भे च न्यायः। अथमात्र
 कामंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः मानसा सवस्तीरे
 वता तत्र ऋच्छादेः स्थानान्यास्मिन्नेव शास्त्रे पंचमपटला
 बुक्तानि ऋषिर्गुरुता छिरसैव धार्य छंदोत्तरत्वादसना
 गते स्थात धियावगतं व्यतपासं देवहृदि प्रतिष्ठा मनुदेव
 ता च शति पुनरेषामर्थश्च तत्रैवोक्तः ऋषिवर्णादिको
 धातुलोः गत्या प्रापणोपिवः ताभ्यां यद्यत्सत्रपं स ऋषिः
 स्याद्गुरुवाचकः। इच्छादानार्थकौ धातुस्तः शुद्धाद्यस्य दा
 दिकः तपोविच्छाददातीति छन्दोमन्त्रार्थवाचकः आत्मा
 नो देवताभावप्रधानो देवतेति च प्रदेशमस्ममंत्रेषु विर
 द्भिः समदीरितमिति एवमृच्छादीन्कृता पुनः षडङ्ग
 न्यवश्यकर्तव्यानि कुर्यात् मेधादक्षिणामूर्तिकल्पेन
 भक्त्यै देवव्यक्तव्यताराहित्यमुक्ते च अङ्गन्यासं वि
 नावापिशिवभक्त्यसिद्ध्यति। अङ्गमंत्रैर्विनावापिसि
 द्धमायादिभिर्विना जपेन मन्त्रः सर्वेषां सर्वसिद्धिप्रदा
 भवेदिति अथ षडङ्गन्यासस्थानानि च तत्प्रकाराश्चाद्य
 तै हृदयशिरोः शिखायां कवचात्पञ्चसु सवत्तर्णीषु

न त्वाद्रत्यादषट्त्रयोषट्फट्पदैः षडङ्गविधिः । पञ्च
 वयस्य मन्त्रस्य भवत्यङ्गानि मन्त्रिणा सर्वेष्वपि च मन्त्रेषु
 नेत्रलोपे विधीयत इति शुच्यमात्रकामन्त्रस्य षडङ्गवि
 धिः अङ्गं एवङ्गं षडङ्गं आह दयाय नमः ॐ कं जं मं जं दं पि
 रमि स्वाहा ॥ अङ्गं दं दं जं गं कं शिखायै वा षट् पंतं पंतं धं
 नं पं कं व वा यं जं जं पं फं वं भं मं औं नेत्रम् अं ये रं लं वं शं षं
 सं दं लं दं मं ॥ अस्य मात्रकावर्णै रङ्गविधौ सर्वत्रैव मे
 वा । सराक्षणां विंष्टुलं च हलात्रदक्षिणं च सराणां मध्ये
 लघुसंज्ञकं आक्षोरादि वर्णान्तरपरहिते च सांरा
 तं दं दं षट्त्रिंशं कादि वर्णं च कर्तव्यम् ॥ त्रिंशत्त्रिंशत्त्रिंशत्
 यत्र सरषट्कलस्य परयोत्रास्थितैः क्रमेण कथितान्यस्यैः
 षडङ्गानि वेति । तत्राङ्गं न्यासमुदायकारः क्रमदीपि
 कोक्तप्रकारेणोच्यते । अनं गृह्यन् क्रजवो हस्तशाखाभवे
 तदा हृदये शीर्षके च अथो मुखे स्वेङ्गे मुखे शिखायां
 करमवहाङ्गं नयोवर्मणि स्यः नाराचमुष्टुहृतलं हंसु
 गमकाङ्गं एतज्जमुदितो ध्वनिल्ल विष्वग्निषक्तः कथितो
 स्वमुदायत्राक्षणीतर्जनीमध्यमेत्र यत्राक्षिणीत्यनेन य
 त्रशब्देन पंचाङ्गपक्षे नेत्रलोपः प्रागुक्तः सूचितः तत्रना
 राचमुष्टिलक्षणा मुच्यते हस्ततलद्वयमन्योन्यं संसृष्वी
 कृत्य तयोर्मध्यमानामिका कानिष्टाङ्गलीर्मुष्टीकृत्य

प्र. सं.

१२

तर्जनीद्वयं तज्जकृत्वा तोन्यायेतामंशुशङ्खः स्रद्धयं
ततथैवज्जकृत्वा तोन्यायेतामंशुशङ्खः स्रद्धयं
दन्दाभ्यामुदितो धृतिः सपरितो विषक्तः अस्रमुदेत्यर्थः
तत्रास्रमुदान्नत्रनेत्रमुदोत्पादेष्ववदेवताविषये स
र्वत्रास्रसत्त्वासातत्ररम् नेत्रत्वात् इतिकेषांचित्यक्तः
सूचितः मत्रुदेवताप्रकाशिकायामप्यङ्कः विधिरुक्तः
विदेकंदशकविहिसंख्याङ्कलिभिः क्रमात् अस्मार्थः अ
ङ्कः तर्जनीमध्यमायुक्तेनाङ्कः लीत्रयेणारुदयं अङ्कः ए
तर्जनीभ्यां शिरः अङ्कः एतशिखा उभयकरदशाङ्कलि
भिः कवचं तर्जनीमध्यमानामिकात्रितयेनेत्रम् उभ
यकराङ्कः एतर्जनीम्याममस्रमिति अङ्कानामर्थास्त।
हृदयं वद्विगम्यान्वाप्राणामः स्यात्रमः पदं क्रियते हृदये
नातो वद्विगम्यात्रमस्कृतिः। तद्दार्पणशिरसेवेति विष
याद्वरणोदितः शिरोमत्रेणोक्तः विषयाद्वतिलक्ष
णा शिखातेजः समुदिष्टावषडित्यङ्कः मुच्यते तत्तेजो
स्यततः प्रोक्ता शिखामत्रेणामत्रिभिः कवचद्वयान्वा
स्मादातोः कवचसम्भवः। इत्तेजस्तेजसा देहो गृह्यते क
कचंततः अस्रत्रासादिकोयात्संज्ञेयचलनार्थको तेन
निर्हंसमाक्षिप्यवालयेत्पट्टपदाग्निनः नेत्रं चक्षुः समुदि
ष्टावोषट्दशतमुच्यते दर्शनेन विषयेण स्यात्तेजो नेत्र

वाचकमिति एवमेव न्यासेन पुनर्वीजशक्त्यादीन्
स्मरेत्। यत्र यत्र वीजशक्तिर्यथा गते तत्र सर्वत्र प्रण
वो वीजम् भुवनीश्वरीशक्तिरित्याद्याभिप्राय इति
वर्णयन्ति। तदुक्तं च। प्रपदसारदीकाकोरणा अत्र
वीजशक्तिविशेषाणां मन्त्राणां प्रणवो वीजे भुवनीश्व
रीशक्तिरिति। विवरणकारैस्तु। तत्र तत्रोक्तानि वा अ
त्र तस्मिन् वीजम् स इति शक्तिः वीजशक्तिकीलकैस्तु
स्तनयोर्हयोर्दयोर्हृदि च न्यसेत्। केवलं मनसा स्मरे
द्वा अष्टवारं जपेद्वा। तत्र गोपालविषये तच्च चित्कचित्
किंचिदधिकानि सन्ति। क्लीं वीजे स्वाहाशक्तिरिति स्तन
योः जं कीलकम् वं जीवः पतदयं हृदये। रुक्मः प्रकृति
रिति तामोर्हृदि धिष्टा त्रीदेवता विस्रभिमानी त्रीदेव
ता पतदयं हृदि न्यसेत् सर्वमन्त्रस्यापि प्रकृतिर्देवता
अधिष्ठाने देवता अभिमानी त्रीदेवता चेति। देवता त्रैवे
द्यमालिन्यथा गायत्री मन्त्रम्। सूर्यश्च नारायणश्च शक्ति
श्च। एवं सर्वान् कल्पलेखनमुखो देवतं ज्ञेयम्। मन्त्रदे
वता प्रकाशिकायामुक्तम्। वीजशक्तिश्च मूलाधारे न्यसे
त्। सकलमन्त्रेषु ब्रह्म वीजम्। मायाशक्तिः जो वो वीज
म्। बुद्धिः शक्तिः उदा तो वीजम्। सुषुम्ना नाडी सरसती श
क्तिरिति। मूलाधारे न्यसेत्। तत्र ब्रह्म माया शक्तिश्च प्रण

प्र.
स.

१३

वरुलेवाद्यर्थभूते परवत्समूलप्रकृती उच्येते। जीववु
द्दिशद्वाभ्यो सर्वकारणभूतब्रह्ममाययो ज्ञानभागो उ
च्येते उदानसुषुम्नातादीशद्वाभ्यो ब्रह्ममाययोः प्रवर्त
कभागा उच्येते। एवं सत्यं शिवलितयोर्ब्रह्ममाययोः स
र्वप्रपञ्चकारणान्त्रुम प्रणवरुलेखयोः समस्तमञ्जवी
जशक्तिकारणत्वं चोक्तं भवति तस्मात्समस्तमञ्जवु
स्ततश्च वस्त्राद्यमातृकामञ्जवगादिप्रणवरुलेखा
वाच्यमायाशवलितब्रह्मसं रूपप्रत्यगात्मभूतात्वात्
सावचितप्रकाशात् समस्ताङ्गः सद्गुणसर्वदेवाताम
त्रमूर्तयः सायकसं भाग्यवशात् प्रज्वलितोऽग्निर्विस्फ
लिद्वाहवप्राडर्भूता इति भावयेत्। अनंतरंतथा विधा
भीष्टदेवतामयत्रैजः स्वशरीरेष्वत्रैव दिश्व्याप्नोतीति
चित्रयेत् पुनर्मीरकाध्यात्म। पञ्चाशच्चूर्णभेदैर्विहि
तवदनैहोः पारमुककृदिवत्तो देशो भास्वत्कपंडीक
लितशशिकलामिन्दुकन्दावदाताम्। अतस्त्वकज
मचित्रालिवितस्त्वकरात्रीक्षणां पद्मसंस्थामच्छाक
ल्यामतच्छस्त्रनजवनभरो भारतीनामिति तत्राह
सुक इत्यक्षमात्ताजंभः पूर्णकृमंचित्रेति ज्ञानमुद्राया
लिवितं पुस्तकं तत्र दर्शयामाह एतर्जन्यो रन्यो न्याग्रं सं
स्पर्शेन पराभिमुखप्रदर्शने ज्ञानमुदेति कीर्त्तयेत्। पुनरे

वक्ष्याता त्रिंशत्पटलेऽम्बकविधाने वक्ष्यामाणा प्रका
 रेण प्राणाप्रतिष्ठां कृत्वा मानस एजां पंचोपचारैः कृ-
 यात् । तत्प्रकारः च्यते अष्टममुभयकराद्दृष्टेण
 उभयकनिष्ठयोर्मध्यमपर्वणोः स्पर्शत्सर्वकं ओं गं
 कल्पयामीत्यक्ताग्नौ चारं समर्पयेत् पुनस्तथैव न
 जेत्यग्रहयेनाहुः सुहयमप्येदं संस्पर्शं न पूर्वकं ओं पु
 षं कल्पयामीति पुष्पसुहया पुष्पावांसं समर्पयेत् पु
 नरितरासुनिसंस्पर्शं लीषुतर्जत्यादिषु अहुः दृष्टे
 णामध्यमपर्वेदं संस्पर्शं न पूर्वकमेव ओं भूय दीप
 नैवेद्यमुदाः क्रमेण ततश्चास्त्रास्त्रैर्वेदेव समर्पयेत्
 एवमेव सर्वत्र मानस एजा प्रकारः । तत्क्रमदीपिकायां
 सूचितं ज्ञातुं निवेद्यमुद्रिका प्रधानया करहयेत् स्पर्शः
 न अनामिकां निजं मन्त्रं यत्प्रदर्शयेदिति प्रधानये
 त्यहुः ऐनां तत्र त्रैलोक्यं निवेद्यमुद्रिकां त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं
 यमेव न्यायश्चरमुद्रिकाणां मपि दृष्टव्यः ॥ अथवा
 कल्याणरोगप्रकारेण गन्धायुपचारमन्त्रः संस्पर्शव्या
 त्मनो नारायणाय सत्संगं कल्पयामि । हं आकाशा
 त्मने वासुदेवाय वस्त्रपुष्पं कल्पयामि । पेवाग्न्या
 ने संकर्षणाय भूषणं कल्पयामि । रं अग्न्यात्मने शुभ्रं
 दीपं कल्पयामि वं अं वात्मानं अनिरुद्धाय आनंदं नैवेद्यं

प्र. सं

१६

१५

कल्पयामि योभिरेव वामं त्रैः पूर्वोक्तमुदाप्रकारेण मान
सहजं कुर्यात् पवंसहृदये देवता न्यात्वा । तत्र मानस
एजं कृत्वा मातृका सरस्वती मंत्रं सर्वसेवा पुरस्सरं लक्ष्मी
संख्यां जयेत् । न्यसेत्तावत्संख्यं पुरस्सरार्थं प्रकार
याः दत्ता रंतावर्णा मातृका सरस्वती मंत्रः तत्र सर्वसेवा
निसर्वेषां मंत्राणां पुरस्सरार्थाः प्रागेव तदाधिकारसिद्धि
र्णयतावत्संख्यं जप्त्वा मित्यास्तिनियमः तावत्तद्विधा
नोक्तसंख्यया पूर्वजन्मापस्यायथाविधि पुरस्सरं कुर्या
दित्यर्थः नक्तव्यमिति । चास्मिन्नेव प्रयत्ने च सारेव द्यमा
णान्तरसिंहविधाने । द्वात्रिंशत्संख्यं पञ्चमैर्भवेत्
पुरस्सरं तावद्भिस्मावद्भिर्लक्षैः सिद्धिः समीरिता स
मनोरिति क्रमदीपिकायामप्येवमेवोक्तमष्टादशाद
शीविधाने । दशादशीविधानेव । तेनानुज्ञातः सर्वसेवा
द्वितीये मासि द्वादश्यामारभेतामलायाम् पुनरेदं पुन
चतुर्दशाक्षरं मनुवरं एष क्रमशः अष्टादशाक्षरं चेद
पुनर्द्वितीयमित्यदीरिता संख्येति । पुनरपि तत्रैवोक्ते । प
ञ्चमेषां मशकौ गदितमिह मया पूर्वसेवाविधानं निवृत्ते
स्मिन् पुनश्च पुनः पुनः विधिवन्निर्दये साधकेन्द्रशक्ति । त
त्र द्वितीये मासीति । प्रथमे मासि दीक्षां कृत्वा । पश्चादि
तीये मासि दित्यर्थः तत्रैव चैषामशक्ताविति । एतेषां प

स्यारने

दानामसिद्धये अथ योनास्ति सर्वत्रैवावयः तत्रतः प्र
र्वसेवासंख्यायंत्रोक्ता। तत्र सर्वत्रा सरससंख्यायाकर्त
व्येति संप्रदायः तडक्तम्। चेधादक्षिणामूर्तिकल्पे। सं
ख्यावर्के सरसंस्था त इवावर्के हते तथा समिधोत्त
विषमेपा लाशय परिकीर्तितेति। अत्र शिवभक्त्येत्सर्व
सेवापेक्षानियमो नास्ति तडक्तं विदेवरकल्पे पूर्वसेवां
विनावा पिशिवभक्त्यसिद्धतीति अथास्यमात्र कामं
त्रस्याक्षरव्यासस्याता सुच्येते काननवृत्तयदिश्रुतिनो
गं पदोष्टदत्तमूर्धास्यो दोः पक्षतयग्रेषु वपास्यदयएष
नाभिजठरेषु हृदोर्मूलापरमलकक्षेषु हृदापाणिपरि
शुगे जठरातनयोर्वापकसंज्ञान्त्रसेदयाक्षरात्रक्रमरा
नत्रपादयोर्वापकाक्षराणि तानि च हृदादक्षरभ्येव न
तडक्तस्यानपर्यन्तम् व्यापकनूपेणैव न्यसेत तडक्तं च
क्रमदीपिकायाम हृदयसर्वमनेन यथावदेत्यसत्तुष्ट
कलेवरसिद्धेति तत्र दोर्मूलापरमलकक्षेत्रिभ्यत्र
क्रमदीपिकामने कक्षेककदिदोर्मूल इति दक्षिणाकक्षे
वामेन दोर्मूल इत्युक्तः पक्षविशेषः पवंसृष्टिनामः
एतदिपरीतस्यानक्रमेण मंत्रप्रतिलोमेन वा मंत्रप्रति
लोमेन च मंत्रप्रतिलोमः संसारव्यासः पुनर्दीदमूला
दिस्थानमारभ्य हलभिरनुलोमव्यासरीत्यावस्थापया

१० सं.

१५

नस्यैः प्रीतिर्वादिस्थानेषु न्यसेत पंचांगितिन्यासः तत्र ह
ष्टिन्यासे शुद्धमात्रकायान्यसेत संहारेत सविन्दुमात्रका
द्यास्थितिन्यासेत विसर्जनीयानैर्वर्ण्यसेदिति विशेषः
अथ गुरुमुखात्सकलमंत्रोपदेशविधिं वक्ष्ये तत्र प्रथमं
पदेशार्थमासमियमेचिदं वरकल्पोत्पत्तकारेण वक्ष्ये तत्र
मित्रारिशोधनम् क्वचिन्क्वचिन्मंत्रप्रभाववशात्तात्कृत्या
यिमासशोधनं मवश्यं कर्तव्यम् तत्र तच्चिदं वरकल्पे य
ज्वातरस्य मंत्रस्य नैव मित्रारिपोधनम् तथाप्यवश्यं कर्तव्यं
मासशोधनमादरादिति अतो मासनिर्मितोच्चेत असिद्धिर्भू
मिसंपत्तिर्मरणं वंशनाशनम् शुभप्रामिच्छातनाशः सं
पत्तीरन्तसंपदः क्षान्प्रामिर्त्तीननाशोऽस्य मोक्षार्थो वशी
कृतिः पंचैत्रादिमासाणां फलाद्या इर्मनीषिणः सोमवा
रेषु क्रवोरस्य संपत्तये ससाधको मैत्रोपरममैत्रेवामुदी
तां समाचारेदिति। एवमुक्तेषु शुभेषु मासेषु पदेशं कुर्या
त् न मेघेषु नापवानभूयात् वृषभे तसखी भवेत् मिषु नौ
रिक्तदस्तस्यात् कर्कटेऽः खवानभवेत् सिंहो सर्वत्र सिद्धिः
स्यात् कत्यापान् तत्पणान् त्रिभेत् तत्त्रायां स्नातवात्तया तद्व
शिके विकटे भवेत् धनमीसेत्तसौ भाग्यं मकरं यत्तवात्तवे
त्तं क्रुंभे स्यादा प्रेषो हृदि मीने स्यादा जवलभाः इत्यादिमासा
नालोच्य वदेत्संज्ञं विवृताणां प्रेषोपदेशार्थं निधिवारत

आदिनियमो लिख्यते अश्विनी रोहिणी चार्द्रा तथा पुष्यो
 तारात्रयम् हस्तवित्रा साति मैत्रं विशाखा वथ निहिका
 कुनवस्तरेव तीवप्रशस्नामंत्रसंग्रहे मैत्रमित्यत्र रा
 ध्यापोर्णिमापञ्चमीवैवदित्तिर्यामममीतथा त्रयोद
 शी च दशमी प्रशस्नामंत्रसंग्रहे तृतीया विहितानित्यं
 षष्ठी सर्वत्र गहिता खौगुरो बुधे शुक्रे कर्तव्यं परमेश्वरि
 मन्त्रायारंभां मेघे धनधान्यप्रदं भवेत् ह्येष मरणमामो
 तिमिश्रुनेपत्यनाशनम् कर्कटे सर्वसिद्धिः स्यान्तिदेमे
 था विनाशनम् कत्यालस्त्री प्रदानित्यंतलायां सर्वसि
 द्धिदः शशिके सर्वसिद्धिः स्यादुत्तानविनाशनं मकराः
 पुत्रदः प्रोक्तः कुंभोद्यनसमृद्धिदः मीनोदः खप्रदोति
 त्यमेवं राशिफलं प्रिये। योगश्च प्रीतिरापुष्पानौभागः
 शोभनां शुभाः सुकर्माश्च पुतिर्द्विद्विः ध्रुवः सिद्धिश्च हर्ष
 णाः वरीयांश्च शिवः सिद्धो ब्रह्मार्चैर्दुष्टघोऽपरा। इति शुक्र
 पक्षे प्रकृतीतकृत्स्नो वोदशिकोत्तमः शुक्ले सर्वसमृद्धि
 स्यात्कृत्स्नमप्यमनो भवेत् दारस्यामपि कर्तव्यं त्रयो
 दश्यामपि च महामभवत्तर्दपणमपरागे पुष्यदयोः
 ददन्मंत्रं भवेत् मन्त्रीदरिदः समनस्तः धर्मदः प्रातः का
 लः स्यात्सुखो राज्यदः स्मृतः मध्याह्ने सर्वसिद्धिः स्या
 न्माया न्दमप्यमो भवेत् रत्नमीमंत्रदोनेत्त निषिद्धो रेणि

प्र. सं.

१६

कोनमैः सूर्यग्रहाण कालेन नात्यदनेषितं भवेत् सलमा
संवि सजयेदिति च अथ मन्त्रदेवना प्रकाशिकेन प्रका
शेणामासादिनियमो लिख्यमे तत्र मासफलानि तादातु
भकाले दीप्ताकर्तया अमिद्धिर्भूमिसंपत्तिर्मरणं वेधुना
शानं आयुश्चेद्दिः प्रतानाशः संपदोत्तरसंपदः शुभप्राप्तिः
स्थाननाशो अमोघाधीवशीकृतिः सवज्वेत्त्रादिमासा
नां फलान्या इर्मनीषिणाः तत्रादौ गुरुर्मन्त्राणां शिष्टासन
हत्रादिकोष्टानां फलं परीक्ष्य दीप्तां ऊर्यात् तत्र न सत्रप
विहा राज्यालाभोपकाराय प्रारभ्यादीवः ऊरुत् गोपा
लककटी प्रायान् फलोवसु दितालिपिः न तत्रे शुक्रमा
यो ज्ञां सरोत्यो रेवती पुनौ अस्मार्थः रेवती न तत्र पुनौ
भवताः राहुतिद्वयम् ज्येष्ठेकं लग्नातित्रीणि भोः इति
वतष्टयम् इत्येकम् काश्त्येकम् राहुतिद्वयम् यश्त्येकं
प्राश्तिद्वयम् इति द्वयम् भ्येत्त्येकं रातिद्वयम् त्वश्तिद्वयं
रश्तिद्वयम् ऊश्त्येकम् रूश्तिद्वयं गोश्तिद्वयम् गोश्
तित्रीणि मं पाश्त्येकम् लश्तित्रीणि कश्त्येकम् ऊ
श्त्येकं टीश्त्येकम् प्राश्तिद्वयम् पाश्त्येकम् फश्तिद्व
यं लाश्तित्रीणि वश्तिवतष्टयम् एतत्तुक्तं भवति अ
था अश्विनी श्रभराणीं उरु कृतिकाम् अश्लुल्लरोहि
णि पमृगशीर्षः पश्चादश्रौषो पुनर्वसुः कृष्णम् त्वगा

अश्लेषा चउ. मघा. वसु. वसु. फाल्गुनी छत्रउतराफा
 लग्नी मृगशिरः दृढचित्राउत्तरी दृढविशाखा न
 पदश्रुतुरायायज्येष्ठा नयफमूलम् वसु. वसु. म
 शुक्लाम मृगशिरः विष्णुलशतभिषक वसु. वसु. भाद्रप
 दा वसु. मृगशिरः भाद्रपदा लक्ष्मिः रेवती इत्येवम
 लक्ष्मिः नक्षत्राणि ज्ञाता मंत्राद्यन्तरेणात्मना मायन्तरी
 नक्षत्रं ज्ञातव्यम् नक्षत्रं पद्विपत्तमप्रत्यभिः साधको
 वयः मंत्रं परममंत्रं च नक्षत्रानि पुनः पुनः इति नक्ष
 त्रमुक्तानि ज्ञातव्यानि अथ राशीपरिज्ञा वेलासंज्ञा
 रशेणाः फर्मणोवेति भेदनः लिप्यर्णी राशिमुत्तेयाः
 ऐशादीन् योजयेत् अस्याः वेति चतस्र्यमन्त्रा इति त्री
 णि रुद्र इति द्वयम् एव इति द्वयम् र इति द्वयम् सो इति पंच
 चाण इति पंच प्रा इति पंच म इति पंच लो इति पंच
 वे इति चत्वारि यत्तु तं भवति अथा रश्मिः उरुः
 इति चषः रूलु इति मिश्रं पंचैकैर्कटकं ओम्
 प्रिः अंशः पाषाणसहस्रः कत्या कर्वास्तुला चवर्ग
 ह्यधिकः टवर्गो धनः तवर्गो मकरः चवर्गः कंभः यर
 लवामीनः एकपंचतवर्गं चरुकादेचषष्टदशमा
 फलसेवकाः त्रीणि रुद्राणामप्रयोषकाद्वादशाष्ट
 त्ररक्त्यातकाः नयेत वंशं सिद्धिः स्यात्मेवयाचमसेव

प्र. सं.

कः मंत्रः सपोषकोत्ता "तद्यातयेयः सद्यातः एवम
क्षेत्रेषुराशितावाफलानिनातव्यानि अथभूत कृत
परीक्षा अ३३ कृत्पंचवर्णाः क्रमेणवासाग्रिभूमिज
लाकाशात्मकास्तथा आ३३ कृत्पंचवर्णास्तथा
पपें ३३ औं ३३ इति पंचवर्णास्तथा कचदतपपंचवर्णा
स्तथा परलवशपंचवर्णाश्च षडसपंचवर्णाश्च वा
यग्रिभूमिजलाकाशात्मकाभवन्ति तदुक्तम् इत्याः पं
चपरं संधिविकृताः पंचाविह्निकाः कायाः प्राणा
इताशभूकवमयायायाः प्रावर्णान्तिकाः इताः षड
लसाः क्रमेणकथिताभूतात्मकास्तेष्टकृतैस्तैः पंच
भिरेवार्णदशकैः स्यः संभनाद्याः क्रियाश्चि साधका
एवात्तरं पूर्वमत्रस्यापितदक्षवमथयेकभूतदैवत्यं ज
नीयात्स्वकृत्लेहितं पार्थिववारुणां मित्रमाग्नेयस्या
पिमारुतो मातृद्वारुणानां च शत्रुत्वेमारुतः स्थितः
आग्नेयेवारुणां शत्रुवारुणोत्तेजसत्रया पतेषामेवम
वैष्णो सामान्यत्वेतनामसम। मातृवत्सं विद्यानामवि
रोधे सदास्थितम् पंचपंचभूतवलं ज्ञेयम् अथसिद्ध
साधनसिद्धारिपरीक्षार्थकोष्टोद्धारक्रमः कथ्यते
तवचतुष्टयमुक्तकोष्टवतष्टयंकृत्वा तत्रकोष्टचत
ष्टयाद्यपदेश चतुर्षुः प्रादक्षिण्यक्रमेण प्रकारादिस

एवं चतुर्थकोष्ठपदचतुष्टयि अत्रिष्टयकलिङ्गविरचितष्टयंकल्यपेत् ४६

प्र. सं.

१८

नपाति त्वादिह निगोत्रजान साध्यसिद्धोदिगुणतः साध्य
साध्यो निरर्थकः साध्यः समिद्धोर्धनपातसाध्यः निरर्थकः
गोत्रजान समिद्धसिद्धोर्धनपाततत्साध्यः साधिकाजपा
त ग्रहणान्तसिद्धस्तद्विजातिहाभवेत अत्रिसिद्धः स
नंहत्यादिसाध्यस्तकत्यका पत्नीमरिसिद्धस्तशत्रुक्षेत्र
उचुरथात्महा उष्ट्रक्षेत्राशिश्रुताविर्वाणप्रवृत्तमत्रकं सम्य
कपरित्यक्तं यत्नार्हजं यत्नतिमाननरः आदौ सिद्धस्तथात्रैव
सर्वसिद्धिफलप्रदः आदावत्रैव भवेत्साध्यः कृच्छ्रसाध्यः उदा-
हृतः आदावत्रैव सिद्धस्तत्रिषमेव प्रसिध्यति अदावत्रैव रिपु
यस्तसाधकं सन्निकृन्तयेत् आदौ सिद्धोऽत्र साध्यो योदिगुणो
नसिद्धिः आदौ साध्यः समिद्धोऽत्रैव प्रोक्तमोर्गणसिद्धि
ति समिद्धोऽस्ति साध्यतस्तर्गणमप्येते आद्यत्रयोर्धद
सिद्धो मध्ये साध्यः प्रजायते आद्यत्रयोर्धदसाध्यो मध्ये सिद्धः
प्राजायते ताउभौ साध्यसिद्धौ हि जपाधिकेन सिध्यतः आ
दौ सिद्धेन संयुक्तः समिद्धेन तयोर्न्यतः श्रवणादेव सिद्धो
साधकस्य न संशयः सिद्धान्तरितसाध्यस्तसमिद्धान्तरितो
यवा शीघ्रं सिध्यति मत्रो वैयथ्येत्वं मत्रविनमैः सिद्धेनात्र
रितः शत्रुः समिद्धेनापि वेदेन नासौ रिपुर्भवेत्तत्रः किंतु
कृच्छ्रेण सिध्यति साध्येनात्र रितः सिद्धः समिद्धोऽपि तथापि
दि सिध्यत्यतीव कष्टेन साधकस्य न वा त्वया रिपुणा त्रि

नंमिहं सुसिद्धं च तथा तेन रिपुणा त्रितो मन्त्रो नैव ग्रा
 ह्यः कथं वत नामाक्षरं समाध्याय्य वाचनञ्चादिदर्शनम्
 त्रिधा कृत्वा तदप्यादिपरीतकम् कृत्वा पिको कृत्वा ते
 यमणी चेत्तत्र ^{सुखं} सुतमं सद्यमणी चेत्तन्मन्त्रं तेन सर्वत्र
 एणीयतः त्रिभिर्गणित्वा मन्त्रमिहरेत् तद्विपरीती सन्निभि
 र्गणित्वा त्रिभिर्हरेदित्यर्थः अत्र मन्त्रप्रसिद्धता मन्त्रोर्मध्ये
 किंवा ग्राह्यमित्याकांक्षायां कल्याणैरेप्राक्तम् प्रसिद्धता
 मगृहीयात् संप्रोयेन च जाग्रयादिति तत्रापवाद उच्यते
 प्रणावस्थान्तरो मायाव्योमव्यापिष उत्तरः प्राप्तादेव द्वे
 पीचमन्त्रसाधारणाः सन्ताः सौरमन्त्राश्चेपि स्पष्टैस्त्व
 नारसिंहकाः सिद्धसाध्यसुसिद्धारिविवारपरिवर्तनः
 नृसिंहाकं वराहाणां प्राप्तादप्रणावस्थव मन्त्रिणोत्तरं
 त्राणां सिद्धादीन्त्रैव शोधयेत् एकाक्षरस्य मन्त्रस्य माला
 मन्त्रस्य पार्वति वैदिकस्य च मन्त्रस्य सिद्धादीन्त्रैव शोधयेत्
 हंसस्याष्टाक्षरस्यापि तद्यापंचाक्षरस्य च समदन्तस्य मन्त्रस्य
 सिद्धादन्तस्य चैव हि नृपुंसकस्य मन्त्रस्य सिद्धादीन्त्रैव शोध
 येत् एकद्विआदितीजस्य सिद्धादीन्त्रैव शोधयेत् अकारा
 दिक्षराकारां त्रैर्ध्वं नृमन्त्रात्कारैः अवलोक्य विलोक्य
 कृष्णयावन्मालया प्रत्येकवर्णमंशुक्ता जप्ताः सः सर्वसि
 द्दिदाः वैरिमन्त्रा अपि नृणां मन्त्रमन्त्राश्च किंपुनः मन्त्रादिषु

प्र.सं.

१५

१९

वसवेषु हलं वा कामवीजकम् श्रीवीजे वा विनिदिष्य न
प्येतं त्रविष्टये नारसेषु दितो वा पिडमत्रोपि सिद्यति
स्त्रीपुत्रपुंसकतेन त्रिधा स्युर्मत्रजातयः स्त्रीमत्रावादि
जायां तानमोहां स्युः पुंसकाः शेषाः पुमांसस्ते शस्त्रावर्षे
चादनकेषु च सङ्क्रियायां विधेः सौम्योत्प्रेषनपुंसकः
नारायणिविद्यया यो मत्राग्रे यश्च्यते शिष्टः सौम्यः
प्रशस्तौ तौ कर्मणोः कृत्तमौ स्युः आग्रे यमत्रः सौम्यः स्या
त्याय शोत्रेन मोचितः सौम्यमत्रस्तथाग्रे यः फट्कारेणा
दितो त्रतः सापकाले वा मवहो जागरो दक्षिणावहः आ
ग्रे यमसतोः सौम्यमत्रस्यैतद्विपर्ययः प्रवोथ कालं जानी।
यादुभयोऽनुभयोर्वहः सापकाले तमत्रस्य जपो नर्घ फ
लावहः। वषट्कारेण सत्रापेक्षो मे साहं प्रयोजयेत् क्रोधो
पशामाने शान्तौ स्रजेने च नमो वदेत् वौषट् संमोहो नो दीप
पुष्टिस्तुं जपे सुव शंकारं प्रीतिना शेषं हृदने मारुतं तथा
इच्छादने च विद्वेषे तथा धीविकृतौ च फट् विघ्नग्रहविनाशे
च हं फट्कारं प्रयोजयेत् मत्रो दीपनकार्यं वस्त्राभालाभेव
षट्स्मृतः एवं कर्मानुरूपेणाततन्त्रे प्रयोजयेत् ग्रथिता
दिप्रभेदस्य मत्राणां वक्ष्यते पुना ग्रथितं संपुटं ग्रन्थं समस्तं
च विदधितम् तथा वाक्रान्तमाद्यत्र हर्भस्य सर्वतोद्यतम्
तथा पुक्तिविदधं विदधं ग्रथितत्रया इत्येकादशधामं
त्रः प्रपुक्ताः कार्यसिद्धिदा साधना मार्गमेकैकं मंत्रार्थं

वादेनं अथितत्तत्समाख्यातेवप्राकृष्टिकरं परम मञ्जो
 मादौवदेत्सर्वसाध्यमंज्ञामनन्तरम विपरीतेषुनष्टात्रेम
 वृत्तत्वेपुटंस्मृतं शांतिपुष्टिकरं ज्ञेयं त्रैलोक्यैर्द्वय
 कं अर्थमर्थत्रयाद्यत्रेमञ्जुर्गुणद्विचक्षाणः मध्येवास्यभवे
 साध्यं गुरुमित्यभिधीयते अभिचारेषु सर्वेषु यो न पेत्कार
 लोषु च अभिधानेवदेत्सर्वपश्चान्नमंत्रं तयावदेत् एतत्सम
 स्तमित्युक्तं शास्त्राच्चानकारकम दौदौ मंत्रात्तरो यत्र एक
 कं साध्यवर्णकम विदर्भितकृतत्वात्कं डष्ट्वं वशरदा
 म् मंत्रोणाच्चरितेसाध्यं समन्त्रानिष्टेत यदि आकातत्र
 द्विजानीयान्नायः सर्वायसिद्धिदम स्तोभलेम समावेश
 वशोच्चाटनकर्मस सकृत्सर्ववदेत्समंत्रं अत्रैवैवतयापुनः
 मध्येवास्यभवेत्साध्यमाद्यत्र मितितदिः अन्त्योत्प्री
 तिपुक्तानां विद्वेषाकरं परं आदौवात्रेतयामञ्जुद्विवारं
 संप्रयोजयेत् साध्यतामसकृत्साध्यगर्हस्यततश्च्यते
 मारणोच्चाटनं वशं प्रभुते कारयेत्प्राणं हेति नौमैयधी
 गर्भस्तंभने च गतेस्तथा विधामंत्रं वदेत्सर्वतथैवात्रेपु
 नस्तिथा सकृत्साध्यं वदेत्समन्त्रं तद्विद्यात्सर्वतोऽमुने सर्वो
 पसर्गपामने महामृत्युनिवारणं सर्वसौभाग्यजननेम
 नानाममृतपदम् आदौमंत्रं तौनामपुनमंत्रं समालिखे
 न यत्तमेवविधाकृताभवेयुक्तिविदर्भितम् सर्वव्यापिह

प्र. सं.
२.

रं प्रोक्तं भूतापस्मारमर्दनम् एकैकं साध्यवर्णानुक्तम्
त्रिविदभिर्नम सर्वस्य धितं वा न्यतस्याद्येते प्रकल्पयेत् वि
दर्भग्नधितं नाम मञ्जुलदाणाञ्जनमम् सर्वकर्मकरं प्रोक्तं
वैश्वर्यफलप्रदम् एवमेते प्रयोगास्तुः सिद्धमेव स्यात् सिद्धिद
यवमुक्तेषु भुम्भुमासेषु पदेषु कुर्यात् सन्तु प्रथमं प्राकपे
मप्यष्टोः पटलेषु उक्तेन मार्गाणावादीनां होमकलशा
दीनकृत्वा तत्र तत्र मञ्जोक्ति समये संकोचेन केवलकल
शानाञ्जनमुक्तेन प्रकारेणावा स्मिन्नेव पटले उपरिवक्ष्यमाण
मातृकावर्णेष्वधीनां मध्ये तत्र साध्य मञ्जोक्तो ये वर्णान्ते
षामेवौषधानि क्वाप्यपि ता केवलं निष्पीडय। मां दीकृत
तेन तलेन वा उपरि श्रष्टे मपटले सयं वरा विधानेन वक्ष्य
माण दशविधप्रथमं सर्वैर्ग्रन्थस्य वदौ उंवरसस्ताणां तव
क्वाप्यपि ता तैर्जलैर्वा शुद्धजलैरेव वा कलशमाख्यं उपरि
सप्तविंशति पटले प्रसङ्गात् वक्ष्यमाणं यत्तत्र विधाने
वक्ष्यमाणं कलशसामान्यपूजाक्रमेण तत्र तत्र विधाने
क्तविशेषपूजाक्रमेणाव संस्रज्यगुरुः शिष्यमभिषिष्यमं
त्रमुपरि शेत अथ वा विदेवरकल्पेन प्रकारेणादीनां क
र्यात् तस्य कारउच्यते संस्रज्ये देवं सनात्ते शिष्यमाहूय सङ्ग
रुः स्पर्शप्रथै रवयिवादेवं तत्र प्रणामयेत् शोचतो येन सं
स्रपरतः स्थापनयेत्ततम् सयं परशिवा भूतानिः संदि

मनायुः निजदलेन शिष्यस्य समञ्जं मूर्ध्नि संस्पृशेत् स्य
 र्शदीतेति सा प्रोक्ता मलत्रयविमोचिनीति अथवा शार
 दा तिलकोक्तप्रकारेण दीप्तं कुर्यात् अथवा तिलिकां
 वक्ष्यदीप्तामागमवैदिताम् पुं प्रकृत्या तिलिकावर्णाः शरी
 रमपितादृशम् एतत्सतस्मान्नमोत्पद्यते न शिष्यस्य दे
 शिकः तत्तस्यानयुक्तान्वागन्प्रतिलोमेन संदरेत् स
 त्तेन देवताभावविधाता देशिको ज्ञमः तदा विलीनतत्त्वो
 र्शिष्यो दिव्यतनुर्भवेत् परमात्मनिसंयोज्यते चैतन्मग्न
 द्रव्या यस्मादुत्पद्यतावर्णान्त्यमेच्छिष्यतनोऽयम् स हि
 क्रमेण विधिवच्चैतन्मन्त्रनियोजयेत् तदा येन देवताभावः प
 रानन्दमयः शिरोः निवृत्तिर्जायते तत्र तत्र लाघवभूषण
 स्थिता ज्ञानतोताभिप्रेत्यं प्रतिष्ठाप्यतिष्ठति नामैः
 कंठावधिष्णामाविद्याशास्त्रिस्तः परमं कंठात्लाटययेत्
 व्यसनात्माच्छिरोवर्धि शान्त्यतीतकलात्तेयाकलाव्याप्ति
 रितोरिता संहारक्रमयोगेन स्थानात्स्थानात्तरे गुरुः सं
 योज्यवेधयोर्दिद्वानात्तायाताः शिवावधिः इयं प्रोक्ता कला
 दीप्तादिव्यभावप्रदायिनी ततो वेधमयी वक्ष्ये दीप्तां संसा
 रमोचनीम् ध्यायेच्छिष्यतनोर्मध्यमूलाधारे च तद्वले वि
 काणामप्येविमले तेजस्रयवित्ते भित्तवलित्रितयसंयु
 क्तान्तरिक्षोदीप्तमप्रभाम् शिवशक्तिमयीं देवीं चेतनोर्म

प्र. स.

२१

अविग्रहाम् सूक्ष्मात्सत्त्वात्तशक्तिंभित्वाष्टद्वयमनन
गच्छंतीमध्यमार्गाणादिव्यापराणिवावपि वादिसांतान्
स्थार्णान्तेहरेत्कमलासने तेषद्वयमयेपमेवादिले
नात्तरातिने स्वापिष्टानेसमायेज्येवेधयेदाजयागुरु
तानवर्णान्तेहरेद्विस्तोतंभुनर्ताभिपंकजे दशपत्रादि
फानतानवर्णाद्येयोजयेद्गुरुः तान्वर्णान्तेयोजयेदुदेतेष
हृदयांभुजे कादिः नाकपत्राद्ये योजयित्वेष्वेगुरुः ताव
र्णान्तेहरेत्तस्मिन्तंभूयःकंदपंकजे स्वराद्येषोदशदले
योजयित्वास्वरायुतः सदाशिवेतांस्वरूपं प्रनर्भूसरो
रुहे द्विपत्रेदत्तलसिनेयोजयित्वातयोर्गुरुः तदार्णोतं
हरेद्विदौकलायांतनियोजयेत् तंनोदलत्रयानादंन
दात्रेयोजयेद्गुरुः तद्यापित्यांसमायेज्यविस्रवक्रात्रे
चतस्रस्तंभुनर्गुरुवक्त्रेयोजयेदेष्टिकोतमः सहैवमा
त्मनाशक्तिंवेधयेत्परमेशिवो गुरुतयाच्छिन्नपाशस्त
दाशिष्यः पतेद्भुवि संजातदिव्यबोधोसौसर्ववदलितत
त्वात् साक्षाच्छिवोभवत्येवनात्रकार्याविवारणा प
खावेयमयीदीक्षाश्रोतासंवित्प्रदायिनीकमाचतविधा
दीक्षाजनोस्मिन्सुदीरिता कल्यांतरेषोक्तम् गुणरोलोक
मात्रेणाभाषणात्स्पर्शनादपि सद्यः संजायतेज्ञानमादीक्षा
शांभवीसुता चित्तं तत्वेसमाधायपरतत्त्वोपदेष्टितान् ३

इदं संस्तुतां ज्ञानवादीनां निनिगद्यते निमित्ततय
 ने ध्यात्वा परतत्ते प्रसन्नधीः सम्यक्प्रमदुरुः शिष्यैरदि
 तासां भवेत्सिद्धे तत्र दीक्षा कलशाभिषेकं स्नानं संदे
 षादितिकथिता हिताय दीक्षानान्तरां प्रवरफलपरा
 चिराय प्रायेणोत्तमविधिगदरेण कार्यो विद्वद्भिः स
 द्भूतविधिर्निजैस्तुष्टिष्ये। प्राक्तनैव कलशाविधिनैकेन
 वानेककर्मै भक्त्या यो वासुमतिरभिषिञ्चेत्तत्रोत्तमं तज्जा
 यी कामास्या मोक्षयमिह परत्रापि कितत्र चित्रे लोके
 श्रित्यो नवलमणिमन्त्रोऽवधीतो प्रभावः अनेकक
 र्मेरिति पञ्चनवपञ्चविंशत्यादिसंख्याकैरित्यर्थः
 पुनस्तस्मिन्नुपदेशसमये पूर्वगुरुप्रणामविधिं व
 द्यादोर्ध्वापादाभ्यामंसाभ्यामुरसा शिरसा दशामन
 सावचसाचेति प्रणामोऽष्टांग इति तः वा द्भ्याञ्च स
 ज्ञानभ्यां शिरसावचसापि या यं चागकः प्रणामः स्या
 न्मना सप्रवराविमौ एवमष्टांगनमस्कारं यं चांगन
 मस्कारं वा कृत्वा गुरुमुपसर्प्य दक्षिणां च दद्यात् त
 तत्संख्याविशेष उच्यते वाससी च पुनरंगलीभूयां हो
 मकृत्कमवतनप्रवरेषु ईश्वरार्पणमिति दत्वा वदितो
 दितमुत्थेरितवाः भनत्वा पुनस्तत्र मेनय रमात्मेते सं
 दृष्टार्थमेव गुरवे च तं शकं वा दत्ता दत्ता दशांशमथ

प्र. सं.

२२

वापि च वित्तशास्त्रं हि तार्पणे त्रितनत्रदधीनवे
वंगुरुदत्तिणा कृता दीक्षा कलशमभिषेचयित्वा पश्चा
दत्तिणां दत्तावा उपदेशं गृहीयात् पुनरुपदेशविधि
स्तद्गुरुणा विधिष्येद्यते तत्र सर्वगुरुः शिष्या उद्गादीत
कारापित्वा पश्चात्तत्र शिष्या योपदिश्यात् ततश्च
रहस्यापतिषदि अंगरीनातिवाक्यानि गुरुर्नोपदि
शेदुपः शंकरभाष्ये देवताधिकरणे शुक्लमयो ह वा
अविदितार्थे यच्छंदो देवतब्राह्मणो नमस्ते नमो या नपति
धाय पतिवास्यां वाच्छंति गते वा पद्य ते तस्मादे
तानि मंत्रो विद्यादिति पुनरुभाष्या गुरु शिष्याभ्या
तस्मिन्समये कर्तव्यविशेषः अस्मिन्नेव कल्पे षष्ठ
पटलात्त्रैः उक्तः विमले परिधाय वाससी पुनराचम्य
गुरुं प्रणम्य च नि कटे समुपासतो वदेदथ शिष्यस्य
नम्रिप्रो गुरुः गुरुणा सम उग्रहीते मंत्रं सव्या नपेच्छ
तावृत्त्या गुरुदेवताम नूनां एक्यं संभावयन् शिष्याणि
ष्य मंत्रं मंत्रं गरावपि मंत्रं मंत्रं देवतायां च त्रिषु वि
तः सम भक्तिः प्रेत्य हरिने जसिते फले लभते तत्र गुरुदे
वताम नूनां मैक्यमिति गुरोरीनामात्मानायेक्यमनु
प्रायनित्यर्थः ततश्च रामकल्पे देवता गुरु मन्त्राणां भा
वयेदैक्यमात्मना एवं संचितं पुनर्मन्त्री मन्त्रं प्रतिदिनं

आदि ३५ देशानंतं रंगरुः स्वशक्तिज्ञानातवाप्रयेसर
 हसं जप्तादिति संप्रदायः क्रमदीपिकायामयेवमे
 वोक्त उपदेशविधिः परिहितसिततरवसनहिनयो
 वाचंयमः समाचात्रः वक्ष्यः प्रणामदेष्टिकनामानेर
 रिमषोपसंगस्य तरुतितातः पाल्नामभिमुखमेकाग्र
 मानसः शिष्यः त्यागैयथाविधितमद्युतसाहिधाय
 गंधादनादिभिरन्तं कृतवर्त्मणोऽप्यः । ऋष्यादिभ्युक्त
 मयनमत्रवरं यथावत् द्रव्याविशो गुरुवरतर्प्यमवाप्त
 कर्णो गुरुणा विधिवत्प्रसादितं मन्त्रमष्टो धशतं प्रज
 प्तभ्यः अमिवं यततः शृणोत सम्यक् समयात् भक्ति
 भराय नम्रमूर्तिः । दत्त्वा शिष्याय मन्त्रं तस्माद्यगुरुः कृ
 तात्मयजनविधिः अष्टोत्तरं सरुसं स्वशक्तिज्ञानातवा
 प्रयेजप्तादिति मन्त्रदेवनाग्रकाशिकाग्रमुक्तम् ।
 आचार्यः शिष्याय गुरुभक्तितमस्कारादिकारयिता
 शिष्यस्य देहप्रणावमात्रका भवतेऽपरीत्या समर्पकम्
 विद्येऽथ रसरसती मूलमन्त्रं संप्रदायाः सूरये स्थिता
 त्रेजोमयी मन्त्रमूर्ति दीपा दीपात्ररन्याग्रेनामृतनाडीमा
 र्गतो निर्गम्य शिष्यहृदयप्रविष्टं चित्रयन् तन्मूल
 कं अमृतमयं हस्तनिधाय तद्विहितकर्तव्यप्रदेशं
 त्रिविधं मुच्चार्य च यो रयं मन्त्रः सिद्धोऽस्ति सपरिपोत

प्र. सं.

२३

तत्रास्तीष्टद्वयोस्तु प्रणवे वैदिकमंत्रं च विनामंत्रं तत्र
यदि शेत तत्र प्रणवस्थाने च तदसंख्यं तत्र मंत्रोकारं योजये
त् अथ सर्वमंत्राणां ग्रहणो गुरोरसंभवे कल्यात्रोक्तप्र
कारेण उपायविशेषो लिख्यते गुरोरसंभवे मंत्राणां ग्रह
णक्रम उच्यते। कृत्स्नपदे त्रयोदश्यादक्षिणामूर्तिसन्निधौ
लिखित्वा राजते पत्रे तालपत्रे वा पुनः मंत्रं तस्यैडिले
स्थाय्यं पूजयित्वा मंत्रं स्वरमपायसादिनिवेद्यं च कृत्वा
तं प्रणयत्यव शतकृत्वाः पदे मंत्रं उद्दिष्टाणामूर्तिसन्नि
धौ सर्वेषां चैव मंत्राणां मंत्रं ग्रहणमिष्यते अथवा।
नद्यास्तु सिंधुगामिन्यास्तोत्रे चोत्तरसंस्थिते स्यैडिले का
रणेन तत्र श्रवौ देशेषु भेदिने तालपत्रे लिखित्वा तं मंत्रं
तन्निधाय च अथवा स्वभास्करत्रयया विधिसंनयेत्
तत्संनिधावष्टशतं यवे देशिकतो यथा एवं गृहीत
मतिमानसर्वोपविधिः स्मृतः। इति मंत्रग्रहणोपायः
एवं यथोक्तलक्षणगुरोरसंभवे च्छ्वा मंत्रं यथोक्ते स्थाने
ने यथोक्ते काले यथोक्तेन नियमेन यथोक्तेन संकल्प
प्रकारेण यथोक्तपात्रया पुनर्यथां कुर्यात्। गुरुल
क्षणं तस्मिन्नेव कल्पे त्रिपुराविधाने वक्ष्यति। तत्संप्र
दायाद्गुरोरसंभवे मंत्रमिदं जपनिति विस्तराद्वा त्रिंशत्
टले वक्ष्यति स्थाननियममत्र दर्शनविधाने वक्ष्यति। स

बुद्धेतीरेष्यद्यवादिशृंगेसमुदगानोत्तरितांवपारे।
 नपेदिवित्तेनिजपवगेदेविलोर्गरेदेवापुरुषोमन
 स्तीति कमदीपिकायामपुक्तम् अदेःशृंगानद्याल
 देवितामूलहृदयेतोयोगोक्तेविलोर्गरे। अथस्या
 दस्तादेवधेयापितीरेस्थानेषुतेषांतीनपकैकश
 स्तप्रजपेदपुनरुत्तरदशांतरंमनुवरंष्टयक्रमश
 इति। शिवगीतायापुक्तम् विल्ववनेसमाश्रितयो
 मन्त्रातिविधाज्ञपेत् एकेनदिवसेनैवतत्पुनरुत्तरं
 भवेत् यस्तुविल्ववनेनित्यंऊंकीकृताज्ञपेत्ततः स
 र्वमन्त्राः प्रसिध्यन्तिजपमात्रेणकेवलं पर्वताग्रेण
 दोतीरेविल्वमूलेशिवालये अग्निदेवैकेशवस्यस
 त्रिपौतजपेत्ततः तैवास्यविघ्नंऊंवेतिदानवायच
 राक्षसाः ननष्टशत्रिणापानिशिवमाश्रित्यमृच्छन्ति
 मन्त्रदेवताप्रकाशिकायामपिपुनरुत्तरंविधिरुक्तः
 ग्रहणार्कस्येवदोर्वापुविः पूर्वमुपोषितः तद्योस
 मुदगामित्यानाभिमात्राभसिस्थितः ग्रहणादित
 मोक्षांतंजपेन्मन्त्रेसमाहितः। अन्तरंदेशांशंवक्रमा
 द्योमंसमावरेत् तदन्तेमन्त्रमिधर्ष्यंरुंमंसमन्तोष
 येत् ततश्चमन्त्रसिद्धिर्मादेवतावप्रसीदति। अथवा
 देवतात्रयंरुंभक्त्याप्रतोषयेत्। पुनरुत्तरादीनोपि

प्र.प्र.स.
२४

मंत्रसिद्धौ न संशयः यवंसाधितमंत्रास्तु कस्य कर्मणा
याचरेत् न च तत्रोक्तमार्गोक्तकामसिद्धिस्ततो भवेत्
कालनियमस्तु रामकल्पे उक्तः। सर्वेषां शुचिभूतानां
नित्येनैमित्तिकात्मनाम्। कर्मनामविरोधे प्रकालेषु
न पड्यते शिवगीतायां प्रकृतं ब्राह्मं मुदितमारम्भ
ग्राम ध्यानेन पेन्मनुम् न तत्रुं कृते जापे विना शोभे
ति भुवं प्रशार्य विधावेवं सर्वकामफलैश्चपि नित्येनै
मित्तिके वापित पश्यात्स वा पुनः सर्वदेवजपः कार्येन
दोषात्तत्र कस्यनेति नियमस्तु क्रमदीपिकायां प्रकृतः
रुवास्तनाद्यं कर्मदेहावर्चनां त्रैपद्याश्रित्य शरीरितं
मंत्रिप्रत्यः। देहावर्तनामवाह्य एजावते देहे पि मानस
एजेत्यर्थः। अहोमौनी मन्त्रस्मवारीति शीजप्याच्छात
नात्मा अहपद्यावदान्ना। ऊर्वन शुश्रूषा गोशुलाभः
प्रयच्छन्नु। साभूते पुष्टो दहंश्चानुकं पो। मंत्रापिष्टात्री
देवतावेदमानो र्गांडवो यध्यात भानुं गुरुं च। ऊर्व
नान्सीगुं कर्मवर्णां प्रमस्य मंत्रं न साः द्विः स्नानका
लेभिषिज्यत। आचामत्या यस्ततः सैव्यभिजं मंभुजा
नद्यात्रं समजं शाननाद्यामिति। पुनरपि क्रमदीपिका
यामेवोक्तं शाकं मूलं फलं गोस्तनं भवदीपनी भैरव
मंत्रं च सक्तम्। गौडात्रं जेयदानः सिति धारणावरा

अक्रमात्स्थानभेदे । एकैवैषामशक्तौ गदितमिहमये
 ति । संकल्पप्रकारस्तु । अथ प्रपेवसारस्यैव सत्संप्र
 दाय सर्वसाभिधाने विवरणोक्तः । सर्वेषामंत्रवि
 यादीनां पुराणेषु समये साध्यदेवतात्रयैः उक्तेन विधा
 नेन समभ्यर्च्य तदेवेतां देवतां प्रतिदिवसमेवं संख्यं
 जपहोमादिभिस्तोभजामीति संकल्प्य पश्चात्प्रतिदि
 वसमभ्यर्चनातिरिक्तमनुष्ठाने विधाय परिष्कारेण संक
 ल्पे प्राग्बद्धभ्यर्च्य पुरतः प्रांजलिः प्राग्वत्प्रतिदिवस
 मेवं संख्यं गवामिन्नित्यं भजामीति विज्ञाप्य प्रतिदिवसं
 जपस्पष्टानैः शान्तेरागोहावरोहणोक्त्यात् तत्रारंभ
 समग्रे एवं क्रियत इत्युक्तं ततोत्तरमेख्यानुरूपेणैव
 प्राप्य तथा कुर्यात् समापनसमये ततश्चिपरीतेन
 प्रार्थ्य क्रमेण न्हासग्रेदित्यर्थः । तत्र मंत्रदेवताप्रका
 शिकोक्तप्रकारेण स्थाननिगमपुरश्चरणादिविधि
 लिख्यते । तत्र पुरश्चरणां नाम मंत्रफलसिद्धयर्थमुपो
 हातत्वेन सर्वसेवने तत्र स्थानादितियम शिवं वा
 उच्यते पर्वताग्रे नदीतीरे विलम्बजलाशये मेष्टे दे
 वालये च स्य उच्यते तलसीवने पुष्पक्षेत्रे गुह्ये वा
 र्ध्ववितैकाग्रस्थलेऽपि वा पुरश्चरणाकृतक्रोमिह
 तेष्वनमंशयः दीर्घहारीफलाशीवाशाकाशीवार

प्र.सं.

२५

विष्णुश्रुतं भित्ताशी वामवेदाय कृच्छ्रचान्द्रायणारिक्तं
न लवां चारनां जगं जनं कोस्ये भाजनं तावच्चन्द्रश्रुतं
चउ.संप्रमत्तां। शुतिसृतिविरोधञ्च जपं रात्रौ च वने ये
न भगव्या वस्त्रचारित्वं मोनवर्णानसूयता नित्यं निष्प
निषवणास्नानं कृदकर्मविवर्तनम् नित्यं एतानि तस्य
ने देवतास्मृति कीर्तने नैमित्तिकार्चने वैवविष्णो
महदेव योः नैमित्तिकार्चने संक्ताल्पादिषु पूजनम्
न पतिष्ठादादेशे ते यमास्यर्मत्रसिद्धिदाः। नित्यं सूर्यस्य
पस्था यतस्य वा भिमुखो जयेत् देवता प्रतिमादौ। वा
वन्तो वा भर्ष्यत स्रवः अनिर्वदस्तथा त्वग्रः पासो का
चारपातकः स्नानं पूजा जप ध्यानं हे मतर्पणान्तरः नि
ष्कामो देवतायां च सर्वकर्म निवेदकः पवमां दीप्त
नियमान् पुरश्चरणा कृच्छरेत् यदि ग्रामे जपे न शीत
त्रकर्मम निरीम्यव सिध्यर्थं त्रस्तुतिहेतुत्कर्मक
निरुच्यते कर्मसांगानि वाष्टस्य सर्वं हस्तौ च पार्थ
कौ पादौ प्रच्छन्ति प्रोक्तं प्रशस्तं स्रवमेव तत् स्वरं
दं क्रमादित्त सर्वादिषु हस्तस्य सेत तथा कीदीत्तम
वर्गात्पमं चैव दिशं विना ग्रामनां माद्यवार्त्तास्त्यस्य
दिशि वति एति तत्र कर्मसर्वं ते यमन्या द्वा नीतं तत्र व
स्रवेन तत्फलं विद्या करणारस्य कं फले तेष्यत्वं

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र.मं.

२६

योगः आसनं चापि देवेभ्यो ब्रह्म कर्म समा रमेत इत्युक्तं
मीरुभूतातिष्ठयिष्योतागवासिनः पृथ्वीतया धृता
लोका देवित्वं विस्मिता धृता त्वेव धारय मां देविय वि
त्रऊरुचासनम् अथ सर्पततो भूता ये भूता भूमि सृष्टि
ताः ये भूता विश्वकर्ता रस्तेन स्य त्रिवा जया गेह्री
अंशुननासनाय नमः आधारशक्ति कमलासनाय
नमः इन्द्र इन्द्रासनाय नमः जयस्य भाजानियमस्वस्ति
नेवपास्ते उपरिवैस्मवा एतरी पदले वक्ष्यते नानि
इतनासि विलं वितं वे नि कल्यात्रेणुक्रम उच्चैज
योधमः प्रोक्त उपांशुर्मर्थमः स्मृतः इतमोमानसो
देवि त्रिविधः कथ्यते जय अदिहस्ते व्याधिपीडा अ
ति दीर्घस्य पक्षमः अतरातर संशुक्तं जयेत्सौमिक
हास्वदिति एवं मान्दकाम उपरश्यां कृत्वा तदन्तेम
धुरत्रयसि कैस्त्रिलैरमु तं पुरश्चरण होमं कुर्यात् अ
थ वा प्रत्वं जमान्दक्या नदशोशनः तैरत्रर्पविधिः
प्रोक्ती नदिनं प्रति तं वयेत् दिवसातिक मासं मासं
त्रसि हे भवेन्न हि यावत्सो जयेदन्दि सर्वसिंहाव
देवत दिनां तैरपि प्रजयेदन्त्यासि हि रोथ कृत त
त्रमधुरत्वं यं नाम सौंदर्य राज्यासि पितं सौंदर्यी रास
मिलितं वेति पक्षविशेषः तत्र विशेषा विषये चेत् सौ

इगुडाज्यमिष्टितमेव शक्तिविद्येयेवे प्रायेणातदेवत
 तत्र होमे अशक्तमेतजय संख्यापेक्षया वेद संख्या
 गणितोर्वस्वतौर्मत्रो जमयः षट् संख्या गणितः
 क्षत्रियैर्जमयः शुद्ध संख्या गणितो वैशेषैर्जमयः
 होमेन साकेचेत यथात्र याणा मपि समाने व संख्या
 पुनर्वैश्वानरात्रयाणां मध्ये हो विहित संख्या विरादि
 तेयस्य वर्णस्य योक्तान्तीणां चतुर्दशमाश्रितस्य
 मूदस्यापि संख्या विहितेति संप्रदायः तदुक्तं चक्रम
 दीपिकाशाम् अशक्तानां होमे निगमरसनारोद
 गणितो जयः कार्यमेति हि तत्र यविश्रामाद्रपर
 सहोमेष्टे देवां समरुजयो होमरहिते यउक्तो वर्णा
 नां साखलविहितस्तुल्यदशाम् येषां माश्रितो
 यः शउः सवतत्रतभूषा विहितं विदधानविधिवत्
 प्रदावान् भक्तिभावनस्तत्र त्रितितत्राद्रपर
 इति हि गणानि क्रमेण ति शेषः तदुक्तं यद्यदंगं वि
 हीयेत तसंख्या दिगुणो जयः कतेवाः सागति धर्ष
 नदशाकेन भक्तितः विश्रायनमात्रेण व्यंगे साद्र
 मवाश्यादिभि तत्र भक्तमेत मूदस्यापि मत्रेधिका
 रोस्तीति वर्णयन्ति तदुक्तं चक्रम दीपिकायां हितिस
 रनपवेशपत्त्यनानां अनुवाति गहस्थ वर्णा नां च न

महो

१. सं.
२३

पद्मनयननादिभिर्मननां फलतिहिकश्चनकस्यवित्त
 यचित् सर्वेषु वगैषु तथा प्रमेयुनारीषु नानाहयज
 नमेषु दाताफलानामभि वाक्छितीनां कृतोद्देशे
 पविनि प्रयहोमार्थं कुंडलदाणाविधि मास्मिन्नेव प्रप
 वसारे प्राकपंचमेदीतापदलेऽन्तेन प्रकारेण वत्ते
 प्रागेव तदाणाप्रकानिचमंडोपेस्मिन् कुंडलानि कारय
 तसम्यगगोदिशस आस्वाइलार्कसतवारिधनाधि
 पान्तेमेमान् कार्याविलसद्गामेसलानि वतरस्त
 मर्थशाशिर्विवविलसितमथत्रिकोणकंपद्यदलरु
 विरह्यनमिनिब्रुवते बुधाविधि प्रकुंडलदाणाम् विंश
 द्विस्तत्राधिकाभिर्गुलीभिः सूत्रेणाप्यपरिस्रम
 भूमिभागम् ताभिश्च प्रखननतावतीभिरेकांशक
 चांगुलिमपिमेखलास्यकार्यः समस्तैर्वकगणाविता
 क्रमात् द्वादशाष्टवतरेगुलोच्छिताः सर्वनोगुलिच
 त्र्यष्टविस्तनामेखलाः सकलसिद्धिदामताः यानिस्त
 सप्तमस्यामथदिशिचतुरस्तस्य स्थलारथनालान
 न्मथोलासिरेंधोपरिपरिवितनाः सप्तयज्ञानका
 रा उक्तेषामकाथोप्रकृतिविकृतिमेतांगुला
 षागुलास्याद्विस्तृत्याद्वादशार्थगुलिमितनमिता
 ग्रानिविष्टवकुंडलानि॥ अस्माद्यः॥ तत्र दक्षविधाने

चतुर्दिक्षविधं कुंडमुक्तत्रेष्वां मध्ये चतुरस्रं कुंडं तत्सर्वं
 कामिकत्रेण तत्सर्वं होमसाधारणोत्तरेण तत्तदेवं कुंडं कुर्या
 त् तत्तत्तत्तमेव दीक्षापटले। अथवा। दिशि कुंडं मुत
 रम्पं प्रविदया चतुरस्रमेकमेवा गदितैरपिलक्षणेः
 समेतायव्यनष्टिं मतो हस्वकांतेति तेन चतुरस्र
 कुंडलक्षणमेवात्र कथ्यते अथ मन्त्रावचनविंशत्यंग
 लप्रमाणमायामविस्तारेण तावदंगलिप्रमाणं निम्न
 नच भूमिभागे सूत्रेण परिरुज्जनिवत्यानिम्नीकृत्य पुन
 र्नास्मान्निम्नस्थलोदको गुलतो वहिः परितः सूत्रमा
 स्फाल्य तद्दृष्टिस्ततो द्वादशो गुलमानेन च परितः सूत्र
 मास्फाल्य सूत्रानयोरास्फालितसूत्रयोर्मध्ये चतुरंगल
 विभागेन निम्नो मेखलाः कार्याः इत्यमेव लास्यात् अ
 थमेखलालक्षणा मुच्यते दोः प्रमाणा दीर्घा द्वादशो
 गुलोत्तरेण चतुरंगलविस्तारेण प्रथमो मेखला विर
 चयतस्यामेखलाया वहिः पार्श्वे अष्टांगलोत्तरे चत
 रंगलविस्तारेण द्वितीयां मेखलां तद्दृष्टिस्तत्पार्श्वे चत
 रंगलोत्तरे च विस्तारेण तृतीयां मेखलां च विरचय्य प्र
 नस्तत्र कुंडस्य पश्चिमो मेखलामध्यदेशं भूमौ प्रथममेख
 लामध्यदेशं संश्लिष्टं गुलायामविस्तारमेकां गुलात्
 मेघं चतुरस्रं कृत्वा तस्य पूर्वदेशमाख्या कर्धकमेकां दण्डव

प्र.स.

२८

द्वितीयमेवलागतेरुताकारेणानालेविरच
य तत्रमध्येमेवलागोपरिस्तराण्येकिदेविधायत
स्माद्वितीयमेवलागोदरभ्यत्ततीयमेवलाविस्तारस्य
प्राभागावधिप्रत्यपत्राकारोयोनिचतविंशत्यंगुल
प्रमाणोत्ततीयमेवलातोयवमात्रसमुन्नतानोप्रत्य
पत्राकारोमध्यतोष्टंगुलविस्तारोअग्रातषडंगुलतःपश्चि
मभागादरभ्यउभाभ्यां पाष्ठांक्रमेणसंकोचवतींम
लभागात अग्रावधिकेणकिंचिद्विस्त्रम्यलो अग्रतोय
वमात्रेणकिंचित्ऊपरस्मात्तन्निविष्टमिवकुर्यात् तत्रअ
प्रत्यपत्रस्यचतविंशत्यंगुलप्रमाणतत्रप्रथममेव
लामारभ्यद्वितीयमेवलागोवधिवलनालतदग्रादर
म्यवलयपत्रारंभः । तत्रैवद्वितीयमेवलातत्ततीयमे
वलोच्चायचतुरंगुलः वलनेनतत्रैवपत्रस्यचतुरंगुल
संख्याज्ञातापुनर्मेवलात्रयस्यविलारेप्रत्येकंचतुरंगु
लप्रमाणवलतत्रद्वादशंगुलप्रमाणपत्रस्यज्ञातेसं
भूयषोडशंगुलप्रमाणोत्ततीयमेवलातत्रैव
संभूयतविंशत्यंगुलप्रमाणोत्ततीयमेवलातत्रैव
अथवाप्रथममेवलादरभ्यद्वितीयमेवलागोवधिपत्र
स्यनालतदग्रागुलिप्रमाणवलततत्रारंभुत्ततीयमेव
लागोवधिचतुरंगुलप्रमाणम् ततश्चरभ्यमेवलात्रय

स्पविस्त्वारदेशं प्रत्येकं चतुरंगुलं सभूय द्वादशंगुलं
 ख्याता यतानि सर्वाण्यंगुलानि सभूय चतुर्विंशत्यं
 गुलानि जातानि एवं च चतुर्विंशत्यंगुलप्रमाणां अथ
 त्वपत्राकारयोनिः तस्मात्तेन प्रकारेण कुंडस्य गती
 यामविस्तरा रोह्य यो नीनो प्रत्येकं चतुर्विंशत्यंगुलमा
 नेन निर्माणेन तस्य सर्वं चतुर्विंशतितत्तात्मकमिति स
 प्रदाय इति कर्तव्यं दक्षिणरुहस्य मध्यमांगुलिष्वर्वाः स
 ध्यस्य दीर्घमानेन मात्रो गुलिरिति रित्ता यवातामष्ट
 भिः क्लृप्ते भानांगुलमुदीरितं इत्यं सर्वहोमसाधारणं
 कृण्वलक्षणमुक्तं तत्र मेतुदेवताप्रकाशिकायां त्रहोम
 मं ख्यातु सारेण कुंडस्य रुहस्य परिमाणविशेष उक्तः तस्य
 कारोऽलिख्यते कोटिहोमे अष्टरुहस्य अर्धकोटिहोमे सप्त
 रुहस्य दशलक्षहोमे षड्रुहस्य पंचलक्षहोमे पंचरुहस्य
 कलत्रहोमे चतुर्हस्य अर्धलक्षहोमे त्रिरुहस्य अष्टहोमे
 सहस्रे एकहस्यं कुंडं कुर्यादिति केचित् अथ न रुरप्र
 योगे दक्षिणादिशि त्रिकोणं कुंडं कुर्यात् व्याचिरस्य परि
 हागर्थं पश्चिमदिशि वर्तुलं कुर्यात् उच्चादेन शेषार्ण
 वायुदिग्भागे षड्कोणं कुंडं कुर्यात् श्रीसमर्थे उत्तरदि
 शि पश्चात्कारं कुर्यात् तानार्थं रंशदिग्भागे अष्टकोणं
 कुर्यात् तत्रैकहस्यमानानुसारेण स्वल्पवर्धं कुंडस्य ग

प्र. सं.
२६

नमेवलादीनांचनविंशत्यंगलमानमुक्तत्रदयिहस्तमा
 नाधिक्यानुसारेणावहनीयांशुयशारदानिलकोक्तप्र
 कारेणकुंडस्यहस्तमानमुच्येत मुष्टिमात्रमितकुंडेषा
 नार्थसंप्रचते प्रातहोमेरलिमात्रंवात्रमात्रंमहस्तके हि
 हस्तमप्रतेलस्यवतहस्तमुदीरितं दशलक्षेषुषट्ह
 स्तकोधामएकरंस्मृते एकहस्तमितंकुंडंएकलक्षेवि
 धीयते लक्षणांदशकंयावतावहस्तेनवह्येतदशह
 स्तमितंकुंडकोटिहोमेपिशास्यते सर्वसिकरंकुंडंचतुर
 स्तमितीरितं शुचप्रदंयोनिकुंडंअर्द्धधामंशुभंप्रदं शत्रु
 तयकरत्नसंवर्तलंशान्तिकर्मणि छेदमारणयोःकु
 ण्डेषडस्तेयमसंनिभं पुष्टिरोगशामनंकुंडमष्टास्त्वमीरि
 तं विप्राणांश्वतरंस्तस्यादातांवर्तिलमिष्येत वैशणानामर्द्ध
 चद्रामंशूदाणांअस्त्वमीरिमितम् तुरस्तत्रसर्वेषांकेचि
 दिच्छिन्नात्रिकाः कुंडस्यरूपंजानीयात्परमंप्रकृतेर्व
 पुः प्राच्यांशिरःसमाख्यातंवाहृदक्षिणामौम्ययोः उदरंकु
 उमित्युक्तंयोनः पादौतपश्चिमेः नित्यनैमित्तिकंहोमंस्थ
 दिलेवासमावरेत् हस्तमात्रेणतत्कुर्यात्तत्वालकाभिःस
 योमितं अंगलोत्सेधसंप्रकंचतुरसंसमन्नतः एवंकुंड
 लक्षणासुक्तानि अथहोमसामान्यविधिं विवेकशकल्यो
 कप्रकारेणावश्यं विविकुरुविरेरमेसखसीतःसमाहितं

१५५
 आत्मानमात्मना ध्याता जपहोमादिकाः क्रियाः सगृह्योक्त
 विधानेन शुश्रूषन्नाल्पदेशिकः ऊर्ध्वेवास्थपिडलेवापि
 ब्रह्मणोरथवास्यं औपासनेयदिस्त्रायमितरेषां तलो
 किके इति अथ ककल्य तत्र कृताज्यभागात्रे सर्वमलेखना
 दिकम् सगृह्योक्त विधानेन ततो होमं समाचरेदिति सगृ
 ह्योक्ते नि आचार्यस्य कर्तव्य इति विकल्पः भवन्नरिविधानोक्तं
 शुश्रूषत्वादिकमाखिलं सचरणविहितक्रमेण कृत्वाः औ
 प्रावाह्यै च नाथं परिवारयुतं प्रसूय गंधाद्यै रिति आसि
 त्रे वशांसे प्राकटीतापटले उक्तम् तनाथो सत्तमतीमती
 दिद्या भासंस्त्वा सकलजगत्सर्वांश्च शक्तिं तयो नौ मणिभवं
 रणायकं वातावेण शिपत्तगृहीत्य मेव वाग्निमचित्तिरु-
 लहनहन दहदह पचपच सर्वज्ञातापयसाहा अनेनाः
 नलं ज्वालयेत् शुश्रूषन्त्वलितं वेदे जातवेदं दत्ताशनं सुव
 र्णावर्णमनलससिद्धं सर्वतो मुखम् अनेन ज्वालितमग्ने
 णोपि तिष्ठेदुताशनम् तत्प्रविश्य मे दे दे जिह्वा मत्रैर्वि
 भावसो सलिंगादुदमूर्धा सनामाने त्रेषु वक्रमानं सर्वांगं
 च जिह्वाश्च वस्येते त्रिविधानिकाः द्विशणाकनकारका
 कस्माच्चैव तत्सुप्रभा ॥ वद्वरूपानि रिक्ता च जिह्वा समेतिसा
 निकाः पद्मरागा सुवर्णा वत्तृतीया भद्रलोहिता लोहिता
 त्वानथा येता एमिनी सकशालिका राजस्यः कथिता नैका

समेनिकाः पयरागासवर्णावत्तीयाभद्रलोहिता लो
 ताव्यातथाश्वेताधूमितीसकरालिका राजस्यः कथिता
 काः क्रमात्कल्याणरेतसः विषमूर्तिस्फुलिंगितोषसुव
 र्णामनोजवा लोहिताचकरालाव्याकालीतामसनिर्ह
 काः अनलैरार्धविदन्नः साधियान्नात्तरातिताः सानिका
 दिव्यमृतासराजसाः काम्यकर्मसुतामसाः कूरकार्येषु
 योक्तव्यविपश्चिता सरासपितृगंधर्वायत्तानागाः पिशा
 चकाः राजसाश्चक्रमादग्नेराश्रिता रसनासमी जिह्वास
 त्रिदशादीनाञ्चकार्यसमामयो नृहयाहोहितासिद्धिद
 युक्तादेवतामताः सुनामसरशाकाराः प्रायोजिह्वाहवि
 भुजः तत्रानलेरार्ध्यादेरयमर्थः अनलरतिरेफः ईर
 इनियकारः अर्धोत्सकारषष्टसरः विडरिनि अनुसारः अ
 निलोमेनसकारादीनयानैर्वर्णैर्योजयेत् यत्तत्तुंभव
 तिः सकारमकाररेफषष्टसरविंदनोक्तंस्मृतिप्र
 थमः पादिषापियवमेवयोजयेत् एवंसमजिह्वामत्रा
 दौयोजयेत् अथशीविद्याकल्पसत्रोक्तप्रकारेणाग्निज
 ननविधिर्लिख्यते अथसेष्टमत्रस्यहोमविधानंयाव्या
 स्यामः चतुरस्रंकेतमथवाहस्यायामंशुगुष्टंननंस्थंदि
 लंबाकृतासामात्यार्थंमुमपोध्यासामात्यार्थंयपोध
 नंनामशंखसरणविधिः तेनावोत्पन्नावीरुहीदीनिसः

स्मिन्मारेखालिवितातासुरेवासुवत्तयमसोमरुदवि
 म्निंदान्घटतारनमः संपुटितानभ्यर्चाषट्तारनमः
 संपुटितानिति चैह्रींश्रीरौक्तीमौःवस्मोतनमः एवंय
 मादिषष्ठियोजनीयम् सहस्राविषेदद्यायनमः सति
 सर्गायपिरसेसाहा उतिष्ठसुरषायशिखायैवषट्भूम
 व्यापिनेकवचायम् समजिह्वायनेत्रत्रयायवौषट्
 धनुर्धरायसायकट् इतिस्तेदेहषडङ्गविधाय अग्रिम
 त्रसम्भृशुक्रयिः गायत्रीहृदः इनाशनोदेवता इतिः
 ष्यादिकंवित्यस्य अनेनैवषडङ्गेनऊणमभ्यर्च्य तत्राष्ट
 षट्कोणात्रिकोणात्मकमग्नियक्रमनरत्नः क्रमेण
 विलिख्य पीतायेष्टताये श्रारुणायैकलाये भूमायै
 तीत्रायै स्फुविद्रुनै रुचिरायै ज्वालितै नम इतित्रिको
 णामथेवह्नेः पीटशक्तीः संप्रज्य नममसे रंरजसे सं
 सत्वाय आत्मने अन्नरात्मने ज्ञानात्मने परमात्मने
 नम इति नवैवाभ्यर्च्य ननिष्पमाणावह्नेः पितरौवागी
 ष्वरी वागीश्वरोपीटसमभ्यर्च्य तयोर्मिषुनीभावंध्या
 त्वा ह्नांवागीश्वरीवागीश्वराभ्यां नम इति ध्यात्वा अरुणोः
 सूर्यकाञ्चान्दिनरहाहावन्निमुत्पाद्यमृत्योत्रताम्र
 पात्रेवा श्रेय्यामैशान्याते ह्युत्पादयानिधायाः प्रिषाक
 लं कृत्वा दंशने ईते विसर्ग्य तिरीक्षणाप्रोक्षणात्ताड

प्र. म.

३१

नावघुंटनादिभिरग्निं विशेषाध्यानिरीक्षणादिकं नाम हृद
यमन्त्रेणानिरीक्षणां शिरोमन्त्रेण प्रोक्षणां अस्त्रमन्त्रेण तत्र
नेकवचमन्त्रेणावघुंटनामिति विशेषाध्या ३० वैश्वानरजा
तवेदइहावहतोहितात्सर्वकर्माणि साधयसाहेति
मूलाधारोदतंसंविदग्निं ललाटेनेत्रद्वारातिर्गमयतं
वास्याग्निमुक्तेपातयेत् ततोसुरासंरक्षसंसृज्यहोवौ
षडिति मन्त्रेण धेनुमुदया अमतीकृत्यादाय ऊण्डस्योप
विप्रदक्षिणात्रिः परिधाम्यवाति स्रवीजाय नमः वागी
स्रवीजमिदं ध्यात्वा वागीस्रवीजं गर्भनाड्यां वागीस्रवी
जादिमं विभाव्य ऊंडेः त्रिनिधाय नामिदेशे ससृज्यपरी
धातस्य संवृत्तिं विभाव्य शौचावमनार्थं त्रैविंडं हृदयम
न्त्रेणादत्वा अग्निं प्रज्वालित्वेव देजातेव दंडताशतम सु
वर्णावर्णमनलं समिदं विष्यते सुखम् इत्युपस्थाय
कवचमन्त्रेण इधं नैराख्याय उतिष्ठ पुरुष हर्षितपिंग
ललोहितात्सर्वकर्माणि साधयसाहेति वक्षिन्नुत्था
प्यचित् पिंगलं रुद्रं रुद्रं रुद्रं रुद्रं रुद्रं रुद्रं रुद्रं रुद्रं
सर्वज्ञा तापयं साहेति प्रज्वाल्य वागीस्रवीजं गर्भे धृतं ध्या
त्वा गर्भाग्रे येन मइति गर्भं स्याः त्रिं संसृज्य गर्भं रक्षा
र्थं मसु मन्त्रेण समदर्भकं कर्णो देव्या हस्ते वधा गर्भाधा
नेषु सवनसीमन्त्रोच्यते नतन जातकर्मनाम करणा

अत्राशानचैतोपतयनसमावर्तनविवाहकर्मणि
 षट् तारनमोत्रमंत्राज्यात् तद्विशेषोलिख्यते ये
 ह्रीं श्रीं ऐं लीं सौः नमस्त्यभ्यर्च्य हृदयमंत्रेणाद्रित्रय
 यत्रिलैः ऊर्यादिति गर्भाधानविधायसंवनायंत
 त्रीये मासि षट् तारे रभ्यर्च्य शिरोमंत्रेणाद्रित्रयंतिलै
 र्दत्वा सीमलोत्रयनमिमितं षष्टे मासि षट् तारे रभ्यर्च्य
 शिखामंत्रेणाद्रित्रयत्रिलैर्दत्वा जननायेंदशमे मा
 सि षट् तारे रभ्यर्च्य कवचमंत्रेणाद्रित्रयंतिलैर्दत्वा
 ज्ञातस्य गर्भमलापरस्तानायें वन्हिन्दुभायैः षट् तार
 मंत्रेणासंभ्रुत्य देवीरुलस्य दर्भके कणामन्त्रचर्चणा
 बंधनादीन् देव्याः कृतमिति ध्यात्वा हृदयमंत्रेणाभ्य
 र्च्य समयः सूतकनिवृत्तये ऊण्डमस्तमंत्रं जमोभसासं
 सिच्य दमैणासु मंत्रेणाताडनं कृत्वा वंदिरत्नायें पूर्वा
 दिमेखलासूत रपूर्वागुन्दमैणास्त्रीयेंतेषु परिधि वि
 छरानां स्यात्पञ्चक्राणालालापनोदनायोगैः प्रष्टये
 वमूलाग्रयो हंतमित्तपालाशाः पंचसंमिथः अस्र
 मंत्रेणाद्रितापरिधिषु वृत्तलोचनमा विस्मवेनमं रुद्रय
 नमः इष्टराय नमः इति षट् तारनमः संप्रदितान पूर्वा
 दिपरिधिस्थान संसृत्य विष्टरेषु पूर्वादिशानात्र मिदु
 दीनभ्यर्च्यार्घ्यापवागान दत्वा इति विभ्रसंवा ननिवा

प्र. सं.
३२

यततः सुकलु वैष्णवियसु कलुतौ वाता प्रकलुतौ व
सुकलुतौ वदनावधो मुखौ गृहीता तत्र न कलुतौ
वदनं तस्य वस्यो वदनं तस्यैव तस्यैव तस्यैव तस्यैव
शेषे कवचमत्रेणाव गंसा गौ प्रताप्य परिभ्रम्य कलु
शेषे तदग्रमं सस्य पुनः परिभ्रम्य मध्ये तस्यैव तस्यैव
पुनः परिभ्रम्य मूलेन मूलेन सस्य प्रताप्य पुनः परिभ्र
म्य तयोः कलुसंमार्तित प्रदेशेषु अग्रेष्विव तलायनः
मध्ये विद्यातलायनमः मूले आत्मतलायनमः इति त
भेदावित्यस्य शक्तिरूपं सुवम पुरुषात्मकं सुवम
भावयित्वा तद्दीवायां कवचमत्रेणाविसृजेत् तदा वेष्टा
तनः सद्य भागे कलुसंमार्तित प्रदेशेषु अग्रेष्विव तलायनः
यस्य सुकलु वैष्णवियसु कलुतौ वाता प्रकलुतौ व
दारुणात्रे सस्य त्रेता सपात्रे वादाय वीरता प्रोत्तता
ताउतावगृह्यैः प्रागुक्तमत्रे विज्ञेयं स्वदेहं ब्रह्मम
ये विविक्षा ज्ञमादाय कलुसंमार्तित प्रदेशेषु अग्रेष्विव
मपि प्रित्य कलुसंमार्तित प्रदेशेषु अग्रेष्विव तलायनः
हेति इति पुन विस्तमये स्वदेहं विविक्षा ज्ञमादाय ये
षा न्यामापि प्रित्य कलुसंमार्तित प्रदेशेषु अग्रेष्विव तलायनः
वेसा हेति इति पश्चात् स्वदेहं रुदमये ध्यात्वा नाभिस्थाने
ऽपि प्रित्य ओं हं रुदाय साहा हेति प्रात्य विउं कलुसंमार्तित

इयात् इदं दृष्ट्वा स्रज्जलताभौ संस्थाप्य ग्रंथि शुक्लपवि
 त्रेणासु मंत्रेणोत्सृज्य ग्रंथि मन्त्रोच्चार्यौत्तिष्ठेत् हृदयम
 त्रेणादग्धर्भो लक्ष्मसु मंत्रेण घृतेन पुटपणासु मंत्रेणा
 ग्नौत्तिष्ठेत् दीपितायेन दर्भेणाकवचमंत्रेणा नीशाया
 ग्नौत्तिष्ठेत् ततः प्रादेशमात्रमथ ग्रंथि ऊणद्वयप्रणवे
 न धृतमथेत्यस्त्रादतिगावामक्रमेणाशुक्लपतक
 स्रपत्तद्वयं विभाव्य पुनर्दक्षिणावाममथ भागेषु पिङ्ग
 लेऽसु पुन्नातादीत्रयं च संभाव्य सव्यभागात् सवे
 णाज्यमादाय ओं ह्रां मग्नेयसाहेत्यग्निदक्षिणां नेत्रे
 त्वावामभागादाज्यमादाय ओं ह्रां सोमाय साहेति वाम
 नेत्रेऽङ्गत्वा मध्यादाज्यमादाय ओं ह्रां अग्नीषोमाभ्यासा
 हो त्वग्निमथ नेत्रेऽङ्गत्वा ओं ह्रां अग्नये सिष्टकृते साहेति
 शुक्लपतेत ओं ह्रां सोमाय साहा ओं ह्रां अग्नये साहा ओं
 ह्रां सोमाग्निभ्यां साहा अग्नये सिष्टकृते साहेति अग्नि
 वक्त्रे च साहेति किंविदुः शेषमाज्यं तदहं आज्यस्या
 ल्यां साहेति निक्षिपेत् कृत्स्नपतं यवमादतिः वामदक्षि
 णामथ नेत्रेषु च वक्त्रे च हृता आज्यस्थालीवेदादिनाम
 भिमन्त्र्य अस्त्रमंत्रेण संस्पर्शकवचमंत्रेणावगुंठयत्तत्
 मूलमंत्रेणापेन सुदयास्तीकृतमूलमंत्रेण संस्पर्श
 संस्क्रुताज्यं संस्क्रुताज्यं किंविदिसंस्पर्शयेत् अथना

प्र. सं.
३३

मकराणां घट तावैरभ्यर्च्य संज्ञे एतिलैरादिति न
दत्ता उवाच नमो ये वै वै लोपनयनव्रतसमावर्तने
वाहकर्मणां घट तावैः एषक एषगभ्यर्च्य घट तावै
वैकैस्तत्कालमज्ञैः एषक एषक तिलैः समादृतीर्ज
यात् एवं गभ्यानादिहादमासस्कारैरग्निसुपचर्य हृद
यमज्ञे एवागीशावभ्यर्च्य विसृज्य त्रितयनमरुणाभं
वदसौलीसपुष्पांशुक मरुणमानेका कल्पमंभोज
संस्थमश्रममतवरशक्तिसत्तिकाभातिहसंरमतक
नकमालालेकृतांसेकृशाचमिति ध्याता पूर्वोक्ताग्नि
काष्टकोरो जातवेदसे समनिष्ठा यद्व्यवाहनाय अ
ष्टोदरजाय वैश्वनराय कौमारतेजसे विश्वमुवाय दे
वमुवाय नमः इत्यभ्यर्च्य घट्टोणे पूर्वोक्तानि घट्टे गा
त्र्यम्यर्च्य ॥ त्रिकोरो मुग्निं सृजयिता इति एषु रुषद्विधि
गंललोहिताद्देहि मे दद्यापय साह इत्यनेनाग्निमज्ञे
एवमुग्निं सृजयित्वा एषां कनकायैरक्तायै ह्रस्वायै
प्रभायै अतिरक्तायै वद्वरपायै नम इत्यग्नेः समनिष्ठा
त्रैरात्रेन एषक एषक समादृतीर्ज दद्यात् गर्भाधा
नादिसंस्कारपराणां घटौ घट्त्राग्निमूलमज्ञे एवमर्च्य
निर्जरीत नयथा सर्पिषा लवमार्या पृच्छरोपयापो
मावमस्तवे निधाय पृच्छरोपमिस्तु वः परि इत्यर्थः तद

अथ स्यात्तद्वद्वाम दक्षिणरुक्माभ्यां शंखवत्सत्ता
 भ्यां प्ररुतयेन लघौ नाभौ रुक्म कस्तुवावादाय समः पादः
 समुत्थाय ऊर्ध्वकायेनाभ्यानिर्घाति धायस्तगगुदन
 दृष्टिः वौषटं तमूलमृचरत् वामस्तनात्रेस्ततावमानी
 ययवमाण थारणा सस्तमं मान्यव न्होक्षिपेत इति स
 र्णद्विः वैष्णवेति ह्येति पितृल्लहनहन दहदहप
 चपच सर्वज्ञातापयसाहेति आहुतित्रयं विधाय वद
 रूपायां जिह्वायामिष्टदेवतामावास्यावरणैः सह सम
 चयेत् अथाग्निसाध्य देवतयैरेक्यभावनाप्रकारः अ
 ग्ने तमे स्रन्ते जः पावने परमेयतः तस्मात्तदीयहृत्य
 मेतं स्थाप्य तर्पयात्पुनरम् इत्यग्निं संप्राप्य अग्ने विग्रह
 मथ्य नाड्यां स्रयं प्रविश्य तदीयहृत्य ये स्रं देवतामा
 वाह्य तत्र भासवं देवं सावरणमभ्यर्च्य तत्कालमत्र मु
 चार्थवन्ति स्य देवतां नो सावि निर्गतां न्योनिरूपशि
 ल्यामग्नौ लीरपिमात्रावियोगेनाविच्छिन्ना मुमयत्र
 कृतास्यदं एकेनैवात्मना ध्यायेत् एवं ऊण्डयागा
 ग्यात्मनामेक्यम भावेयत् एवं अग्निजनने कृता अ
 स्मिन्नग्नौ पीठावरणा च नादि पूर्वकं होमं कुर्यात् अथ
 महालक्ष्मीन् कोशे प्रोक्त होम सामान्यविधिलिख्य
 ते ऊण्डस्ममध्यमे भागे द्रुतधुग्वर्तिते पुनः अग्निरूपमहं

प्र. सं.
३४

वक्ष्ये मिथ्यार्थं सर्वकर्मणाम् यतो यस्मिन् विज्ञाने हे
मो भवति निष्फलः द्विराणा कनकारका कृष्णा चैव
तस्य प्रभा अतिरक्ता वद्वत्पातिह्याः समप्रकीर्तिताः
द्विराणा वारुणे निह्वा वायव्यै कनका तथा रक्ता चो
तर निह्वा त कृष्णा या मयि दिशि स्थिता सप्रभा सर्व नि
हा स्यादतिरक्ता तले स्थिता वद्वत्पात नैर्ऋत्या नि
हा स्यात् प्रकीर्तिता निह्वा भेदं वदं त्येष्ट्या वसे
विधानतः कंडस्य पूर्वदिग्भागे काले निह्वा प्रकीर्ति
ताः आग्नेया त्तक राली स्यादतिरक्ता तमनोजवा स
लोहिता च नैर्ऋत्यां ध्रुवार्णा न वारुणे स्फुलिङ्गिनी
त वायव्ये सौम्ये विषरु विस्मृता कात्यां क राल्या
निह्वा यो शान्तिकं पौष्टिकं भवेत् मनोजवा यो निह्वा
यो अभिचारो विधीयते भूतघ्नत पिशाचादि शान्ति
लोहित हृके जह्याद् ध्रुवार्णा यो वृष्टिका मोक्षे धीय
ने स्फुलिङ्गिः त्यात् निह्वा यो नस्मा मचाटने विडः यात
विषरु चि निह्वा ऊरु स्यात्तर भागतः सर्वार्थ साधि
नी निह्वा लस्मी स्तत्र प्रतिष्ठित एवं ता ता तु नृदयानत
कार्या नृपतः अथ तत्र समुच्चयोक्त प्रकारा पिरोम
सामान्य विधिर्मूलग्रन्थैर्विना केवल मर्थ नो लिख्यते
अथ मन्त्रा वदा ज्यभागा त्रैकृत्वा रक्षा त्यागे वागंधप्र

ध्याम्यामप्याराधनमभितः पर्युदाणपूर्वकृत्वापीठ
 पूजावाहनावरणापूजातिवेद्यपर्यन्तकृतानिवेद्य
 स्थानेहोमं समाचरेत् । प्रथमं प्रणवव्याहृतिपूर्वकं
 पीठमंत्रैः सहितं श्रान्तादिति कृत्वा आवाहनस्थाने मू
 लेन चतुर्वारमाज्यं दत्वा अकारउकारमकारैर्विंदत्ये
 त्तिभिर्दत्वा । प्रणवेन च दत्वा त्रितनूदत्यादितनू
 पचारमंत्रैर्दत्वा ततस्तूलेन चतुर्वारं दत्वा षडङ्गं
 वैर्दत्वा ततस्तूलेन वैर्दत्वा किरीटादिभिर्भूषणैश्च त
 दादिभिर्वीतत्रतत्रोक्ता पुष्पैश्च दत्वा त्वनुरंगाद्याव
 णो निर्माल्यधार्यवसानेनैश्च दत्वा श्रान्तेन चतुर्वारं
 पूर्वकामन्यायपूर्णद्विंशमूलमंत्रेण वौषट्केन दत्वा
 तत्र तत्रोक्तद्वयोहोमं समाचरेत् तत्रापि द्वयात्रा
 रंभे च मन्त्रात्रारंभे च पूर्णाद्विंशकुर्यात् पुनर्होमा
 यसाने मूलेन चतुर्वारं प्रसन्नप्रज्ञार्थमाज्यं दत्वा व
 द्यमाणवाह्याणि मंत्रेण वाज्यं दत्वा व्याहृतिप्रण
 वेन च दत्वा संस्मृतं कृत्वा होमं समापयेत् पुनरग्नौ प्र
 सन्नमज्जनं कृत्वा अग्न्यालंकरणादिकं कृत्वा साध्यमाहू
 यते नागिसमर्थनादिकं कारिष्येति तस्य मूर्ध्नि मूल
 मंत्रं तस्मात्तस्मादक्षिणां गृहीत्वा अग्निं विस्मरेत् अथ
 होमद्रव्यपरिमाणं पारदातिलकोक्तप्रकारेण लि

प्र. सं.

३५

व्यते अथात्र होम इत्याणां प्रमाणा न विधीयते कर्षमात्रं
घृतं होमेषु क्लिमात्रपथः स्मृतम् कर्षं षोडशमाधिरिति
तत्र हि गणेषु क्लिः उक्तानि येषां गव्यानि तत्समानि मनी
षिभिः तत्समं मधुगुणानमसमात्रमुदाहृतम् अतमा
त्रं कर्षद्वयमात्रं दधिप्रसूतिमात्रं स्थालाजास्यं मुष्टिसं
मीनाः पलद्वयप्रसूतिः दधुकास्तत्समाणासुः सक्तवो
यितथोदिताः गृहे पलादमानं स्याच्छुर्कं रायितथा स्मृता
ग्रामादिवरुमानं स्यादित्तः पर्वो वधिः स्मृतः पकैकं पत्र
पुष्पाणि तथा सूपानि कल्पयेत् कदलीफलनारङ्गफ
लात्यैकैकशो विडः मातलिङ्गचतः खंडं पतंसदशधा क
तं अष्टथानालिकेरानि विडितानि विडुर्वधाः त्रिधा कृत
फलं वैलोक्य पित्तं विडितं दिधा उर्वारुकफलं होमो विडि
तं विडितं त्रिधा फलान्यन्यासां विडितानि समिधस्य देशाङ्ग
लाः दूर्वात्रयं समुद्दिष्टं उर्वारुचतुरंगुला वीरियो मु
ष्टिमात्रास्य मुदमास्य पवाश्रपितं डलासुः स्नदर्थं शाको
दवाशुष्टी संमिता गोधूममारक्तकलमा विहितं मुष्टिमात्र
तः तिलासुलकमात्राः सुः सर्षपास्तत्समाणाकाः पु
क्लिप्रमाणां लवणं मरीचात्यापि विंशति मुं वरदमानं
स्थादा मदनत्समं विडः चन्दनागरुकर्षरकस्तुरिकुंजमा
निव तितिराणी बीजमानानि समुद्दिष्टानि दशिकैः वै

रंस्थिते ध्यायेत्तसिद्धो मे शुदैशिकः शयानमात्तदो मे
 शुनिशसंपोषोषवस्तुषु आस्यन्नर्जद्रयादहैविषोमस
 र्वकर्मस कर्णोहो मे भवेद्यापि नैत्रेयतमदीरितं ना
 सिकायां मनःपीडामस्तकेयमसंतयः काष्ठानिकर्ण
 धूमस्तनासिकांशारकाटशः भस्ममर्धमस्त्रिजालावि
 तेयायत्रचास्त्राणि सिंधुरवात्तार्ककं कंमसौ दंसनिभाः
 सवर्णरेतसो वर्णाः श्यामनाः परिकीर्तिताः भेरीवारि
 दहंस्तीक्ष्णनिर्वन्द्रेणुभावदः नागवंपकपुत्रागपाट
 लीसृष्टिकानिभिः पंघीदेवरकल्पा रसपिण्गलसमि
 भः पावकस्य पुभोगंधः श्रुतं तत्रेवेदिभिः प्रदक्षिणा
 स्पर्शककयाच्छत्राभाः शिखितः शिखाः सप्रभायतमान
 मराष्ट्रस्यापि विशेषतः ऊँटदुधवल्लोभमोवन्द्रेः प्रोक्तः
 शुभावहः कृष्णः कृष्णगतर्वणो यजमानं विनाशयेत्
 स्य तोराष्ट्रं निरुत्या प्रवाय सस्रसनिभः सरसरसमोव
 न्द्रे समोवन्द्रे ध्वनिः सर्वविनाशकृत् सृनिगंधोद्गतभुजा
 हातुः खड्गो भवेत् छिन्नवृता शिवाकुर्यात्संस्थ
 नपरिहयम् शुक्लपतनिभासुमः पाशवतसमप्रभः
 हानितरंगना नीनागवाचकुरुते चिरान् एवंविधेषु दो
 षेषु प्रायश्चित्तानि दैशिकः मूलेनात्प नत्तद्रयात्वं यद्वं
 तिमाद्रेतः अथास्यामातृका सरसया मन्त्रायं यत्र वेत्त

प्र. सं.

३६

सर्वाश्च देवता यत्रैसल संसृज्याः तउक्तं राम कल्पयेते
मत्रयं प्रोक्तं मत्रात्मा देवते रिता पुरा भगवता मुक्त
तत्रैसं मोहना कये देहात्मनो यथा भेदो यंत्रे देवतयो
स्तथा तस्मात्पीठे महामंत्रं लिखितं तत्र सजयेत् वित
यत्रैण चेत्स जादेवतान प्रसीदति कमदीपिकायाम
येवमेवोक्तम् सालग्रामे मणौ यत्रैस्यं डिलो प्रतिमा
सुवा नित्यं सजादरेः कार्या न तत्र केवल भूतल इति तस्मा
द्यत्र प्रकाशे लिख्यते व्योमाविः सुचतर्दश सरविसरा
णं स्फुरत्कर्णिकं किंजल्कालिखितं संप्रति दलप्रार
थवर्गाष्टकं स्थापितं च सममार्गीव मुजा श्रीशास सं
वेष्टितं वारं जं शिरसि स्मृतं विषगदप्रधे सिमत्कं नयं
अस्यार्थः प्रथममष्टदले पयविलिख्य तन्मध्ये कर्णिका
यादकारवतर्दशखरोख्यौ कारविसर्गाणां कूटं
ह्रौः इत्येतदिलिख्य तन्मध्ये साध्यतामयत्र न्यायादी
न उपविशित्य टले श्रं वक्रमत्र विधाने प्रसेगाद्विद्य
माणो नक्रमेण लिख्य विष्णुतरे तस्मात्कर्णिका घृतान
वहिरष्टसद्विष्टपकै कस्यादिशितियं करेखादं दं द्रुस
रेखात्रेपणा विलिखेत् एवं विलिखिते षोडशारेखा
ख्या भवति तत्र हयोर्द्वयोरेखा त्रयोसिद्धि क रूपेणा विलि
खितयो रत्रगालं किंजल्क केसरादि संज्ञे भवन्ति सर्व

यत्रेपिकेशरस्थानमिदमे वनत्रवतर्दलपतेपिषो
उशादिदलपतेपि शुष्टदलपतोक्तरीत्याततदलमे
ल्यानगणोनकेशरस्थानमेत्यापिवर्हनीयाश्चे
वविशेषः एवंकिंजल्कस्थानमेपायेतशुष्टरुकिं
नल्कस्थानेषुषोउशास्वरवाणिनसविंउकानेकैक
सिंस्थानेहोहोविलिखित एवंसर्वत्रकेरस्थानेसग
ह रलेखनविषयेत्यायः पुनरशुष्टदलेषुकेरिका
वर्गंशागदलेविलिखितनत्ररदलमारभ्यक्रमेणाव
चवर्गान्नवर्गपवर्गयादिवतष्टयंशादिचतष्टयंला
दिष्टयंवपत्तानिमविंहुकात्प्राप्तिवित सर्वयत्रविषये
पिदलेषुवाकेसरेषुकादिवर्गात्तरन्तेखनविधौस
विंहुनेववर्गात्त विलिखित यत्रयत्रकेसरेकादिव
र्गलेखनीयाभवन्ति तत्रसर्वत्रप्रायेणयथास्थानं
विभज्यात्तराणिविलिखित अवशिष्टात्तराणिमा
लिखित उपरिवक्ष्यमाणाद्योरयत्रेतत्रअवशिष्टात्त
राणिचविलिखित एवंसर्वत्रयत्रन्यायः पुनरसि
त्रैवप्रकृतेमात्रकामत्रेपक्षविशेषोक्तितत्रष्टसम
सयोर्दलयोयादिपंचकंचालिख्य अष्टमेदलेप्रष
मत्तनीयपंचमपंचदशाष्टोउशाखरात्तराणिपंचवि
लित इत्येकेषामाचार्याणांपदः पुनर्वहिशतंरत्नं

५ सं.

३०

समन्ताग्रविलिखेत तत्र तत्र यत्र यत्र च तत्र रस्मि लेखितेन
विधिः तत्र सर्वत्रानुक्तेऽपि सप्पलागमेव च तत्र रस्मि वि-
लिखेत सर्वमेव च तत्र रस्मि विलिखेत तस्य पूर्वादिदिक्
तद्वयेवमिति श्रेयादिकोणावतद्वयेव देका रेखा
वयेवमविंशकौ विलिखेत पवमत्तरत्रपमेव जेसा
धार्णीरसि स्मृतमुक्तफलदंष्ट्रादिति आस्मिन् यत्रेपी
दार्चनं कुर्यात् अथ सकले देवता समर्चनसाधारण
पीठसजाविधानमुच्यते गुं मुरुभ्योनमः गंगापात
येनमः इति पीठस्य दक्षिणावामयोः समर्च्य च आधा-
रशक्तये मूलप्रत्ये आदिकूर्माय पुननाय एषि वै
दीरसमुद्राय चेतद्विषाय कल्पवृक्षाय चेतच्छ्र-
ष्टितचामराभ्यां रत्नसिंहायनाय इत्यनैराधारण-
नित्यादिभिरत्नसिंहासनात्रैर्मन्त्रैः नमोत्रैः सर्वाधस्ता-
दा रभ्य उपपुं परिक्रमेणा पीठमध्ये समर्चयेत् तत्र
वैद्यपीठविषयेत दीरसमुद्रस्थाने इत्त समुद्रायेत
योजयेत् शोवादि विषयेत उभयमपि नास्ति पुनरं-
पिकेवलवैष्णवविषयेत हीपायेति नवाप्यैष्य
प्रधानविषये रत्नदीपायेति योजयेत् शोवादि विषये
कैलासगिरये इति योजयेत् पुनरपि केवललशै-
वादेकल्यवृत्तादयश्च न संनि तत्रैष्यैष्य प्रधात

विषयेचेयथायोग्यो जनीयाः इतरत सर्वदेव
नापीठार्चनेपितल्पमेव पुनर्धर्मायनमः ज्ञाना
यनमः वैराग्यायनमः ऐश्वर्यायनमः एतान्पीठ
पादत्रयान्पीठस्याग्नेयादिकोणेषु समर्चयेत्
तत्र कल्पात्रयमेतत् धर्मकंदाय ज्ञाननार्यय वैरा
ग्यकर्णिकोयै ऐश्वर्यादलेभ्यो नमश्चि अस्मिन्ने
उपस्थितिकंदादीन यथाचितस्थानेषु समर्चयेत्
पुनः शुद्धर्माय अज्ञानाय अविद्याय ग्या अनेश्वर्या
य एतान्पीठस्य फलकारणान् प्रागादिदिक्षु
समर्चयेत् संसत्ताय रंजनसे तत्तमसे मेमायाये विंवि
द्याये अंशुनमाय पंपमाय अंशुपं मे उमाय डे सोम
मे उलाय मे वल्किमा रलाय अंशु आत्मेने उं अन्नरात्त
ने मे परमात्मेने ओं ह्रीं ज्ञानात्मेने नमः संसत्तायेत्या
द्यैर्ज्ञानात्मेने नमः इत्यत्रैः अस्तरा रूपा मे उः पीठ
मध्ये समर्चयेत् तत्र वैशाखमासतः तत्र पुनर्मे
ष्ये अष्टदले पंचविंशत्यप्रागादिदलेषु कर्णिका
या ज्ञानवशात्तयस्य आसनमेव देवतास्य समर्चनी
याः क्वचित्क्वचित् आसनमत्रो नास्ति तत्र सर्वत्र
केवलपद्ये समर्चयेत् इत्यरपीठमत्राः सर्वत्र समा
ना एता अयमेव सर्वदेवताविषये पीठार्चनस्यापः

प्र. सं.

३८

तत्र तत्र वशात्प्राप्तमत्राणां मेव सर्वत्र विशेषः इ
तत्र सर्वसकलदेवतापूजाविषये पितृत्वं मेव तत्र
तत्रैषावपीठे समर्चयेदित्युक्तेन तत्र वशात्प्राप्तमत्राणां
एव विविदिताः तथा दौर्गे वैनायकैः सौम्यदौ सारस
नेव अथ पुनरन्तर्मातृकाया न वशात् यत्तु चोत्तरे
थायैः प्रज्ञायै प्रभायै विद्यायैः धियैः हृदयेः स्मृत्यैः
बुद्ध्यैः विद्येष्ट्यैः इति न वशात्तयः ओं ह्रीं वणिं ह्रीं
सरस्वत्याः सनाय नम इति पीठमंत्रः एतास्तु अष्टसु
केसरेषु अष्टौ शाक्तमः नवमी तर्काणि कायादेवता
स्याने एवमेव सर्वत्र न वशात्प्राप्तिस्त्यानाति आसनमं
त्रस्य कर्णिकाया मेव हृदये पीठमंत्रस्य अस्मिन्मातृ
का सरस्वती मूलमंत्रेण समावाह्य आवाहणेः सर
समर्चयेत्। अथ मन्मातृका षडंगैः ॥ अथ मावरो
केसरेषु समर्चयेत् तत्प्रकारस्तु तत्र तत्रांगान्यामे उक्तं
मंत्रमन्त्रार्थरूपाय नमः ॥ शिबे नमः शिवाय नमः
कवचाय नमः नेत्राभ्यां नमः अस्त्राय नमः श्लोके प्र
कारेण चतुर्थे तत्र नमः सर्वयेत् सर्वत्रांगार्चना
विधा मेवमेव त्यासः तत्र हृदयादि चतुष्टयमाग्रे या
दिवतष्टयकेसरेषु प्ररतो नेत्रं चतुष्टयदिक्षु लं स
मर्चयेत् क्वचित् क्वचिदन्यथा सर्वादिदिक्षु हृदयादि

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

बलयप्रसक्तधारिणः अस्माणीकनकवर्णाग्रदस्तत्र
 कमंडलुवराभयथाशूलपरमुंडंभकपालधरामा
 हेष्टरीश्रुंशदादखट्टागपाशधराकोमारीवक्रचंदा
 कपालशंखधरावैष्णवीमुखलखट्टविष्टाभयपावा
 राक्षीश्रुंशतोमरपाशकलिपाधरांश्रुणीशूलक
 पालनक्षिपः कृपापाधराचामुंदारकासस्त्रीजाप्र
 कपालपंकनधरामहालक्ष्मीः पुनर्वापित्यादिभिश्चत
 र्थावृत्तिः व्यापित्यैः पालित्यैः वापित्यैः क्लेदित्यैः पा
 रित्यैः मालित्यैः हंसित्यैः शापित्यैः इत्येतास्तत्कल्पश्रुमश
 आश्चर्यानीतिमूलग्रंथस्यवशेनवतर्थावरातेन
 सूचिताइतिविवरणकोरुक्तंपुरिंशदिभिः पंचमी
 इन्द्रायसुरापिपतयेकलिशायपेरावतवाहनाय
 सरस्वतीपार्षदाय नम इतिपूर्वदिशिउक्तविशेषणैः
 सहैदं समर्चयेत् पुनः श्रेष्ठेतेतोपिपतयेशक्तिधरा
 येमेषवाहनायसरस्वतीपार्षदायनमः यमायप्रेता
 पिपतयेदंउधरायमहिषवाहनायसरस्वतीपार्ष
 दायनमः निर्कलयेरदोपिपतयेखड्गधरायप्रेतवा
 हनाय सरस्वतीपार्षदायनमः वरुणायजलापिपत
 येपापाधरायनक्रवाहनायसरस्वतीपार्षदायनमः
 वायवेप्राणपिपतयेश्रुंशपाधरायमहोरिणवाहना

प्र.सं.

३६

३९

यसरसतीपार्षदायनमः सोमायानक्षत्राधिपतयेरास
धरायशशवाहनायसरसतीपार्षदायनमः ईशानाय
विद्याधिपतयेत्रिपुल्लयरायहृषभवाहनायसरसती
पार्षदायनमः अनन्नायनागाधिपतयेचक्रधरायहृ
षभवाहनायसरसतीपार्षदीयनमः ब्रह्मणोलाकाधि
पतयेपद्मधरायहंसवाहनायसरसतीभार्षदायनमः
पतानीदादीनमूलमादिततहीनपुरस्मरं उक्तविशेष
तैः सदैवसर्वत्रप्रागादिषुउर्ध्वान्नादिषुदिकुसमर्च
येत् आकारादयोष्टोवर्णाः वाख्यंतीद्वरुणोष्णरा
ससंउष्टेतेशीजानिभवेनेशीपाशर्वीजित्तहीन
योगाक्तविवराणाकारैरुक्तः तडक्तंवात्तित्रवकल्पेइ
दाग्नीयमनशाचरवरुणानिलशशिशिवादिपतिवि
धयः जाल्पाधिपदेतिवाहनपरिवारात्राः क्रमेणयष्ट
व्याहनितत्रकवित्कचिदनेन्नांलालाकपालः अस्मित
प्रासेत्तमुद्रिपतिविधयइतिविन्ध्यंततेनोक्ताः क्रमदी
पिकायामयेवमेवोक्तम् इतिद्वयावाटुनरणिजदपा
दवाक्यनिवाप्रसामशीवशेषपमजान् प्रयजेत्तस
यजेत्तसदित्तमलथीरिति तत्रतसरसतीपूजाविषये
चेत् सरसतीपार्षदायेनियोजयेत् इतरत्रततदेव
तापार्षदतेनयोजयेदितिविशेषः पुनरेतेषामिदं

जोरोवीष्यचने॥ पीतः पिङ्गः कृष्णोऽथ मृः स्येतश्च यमसि
तश्च क्लः काशोरुणो वृजालो केशावासवाद्यः प्रो
क्ताः एवंक्रमेण तेषां रोवीष्येयाति क्रमदीपिका
यामध्येवमेवोक्तपित्राणकपिलनीलश्यामलस्येतश्च
मामलशितश्च विरक्तावर्णतो वासवायाः करकमल
विराजन्त्याप्रथादिव्येषात्रिविधमणिगणस्तकप्रसू
वद्दृष्टान्ताश्चिलोकपालप्रजाविधौ सर्वत्रैवमेवत्या
यः पुनस्तत्रतयत्रयत्राहतिविधौ इंद्रादिभिरेव आह
त्यवसानमुच्यते॥ इंद्रादिभिरुत्तीया इंद्रादिभिः पंचमी
इति पंचावरणमीरितम् इंद्रादिभिः सप्तमी इति सप्ताव
रणमीरितम्। इत्याद्येवंप्रकारेण तत्रापियत्र पुनः इंद्रा
दिभिः अतर्णी इंद्रादिभिः षष्ठा इत्येतावदेवोक्ताष्टावर
णवसानग्रहणान्नक्रियते वज्रायावरणग्रहणव
नक्रियते तत्रोभयत्र यत्तैर्वज्राप्रथवाहनपरिषत्पदा
दिविशेषणैर्विशिष्टानामेवं द्वादीनां समर्चितात् व
ज्रादयः नष्टगावरणैः समर्चनीयाः यत्र पुनरिंद्रादि
भिः पंचमी वज्रादिभिः षष्ठी इंद्रादिभिः सप्तमी वज्रादि
भिरष्टमी इत्याद्येवंप्रकारेण वज्रायावृत्तिः एवमेवोच्यते
तत्र तत्सर्वत्रययपियज्ञायावृत्तिविशेषणप्रका
र्येवं द्वादयः समर्चिताः तथापि वज्रादयस्तु एवगाहने

प्र.सं. समर्चनीयाः तन्त्रकारुच्यते वज्राय. शक्त्यै. देवाय. त्र
 ध. ज्ञाय. शंकराय. गदायै. त्रिशूलाय. चक्राय. तलिनाय.
 पतानीदादीनामस्त्राणि प्रागादिक्रमेण समर्चनीया
 नितउक्तंचास्मिन्नेव कल्पेव ज्ञेयं शक्तिं दंडः स्वयं पाशं क
 शौ गदाभूलौरथवरणतलिनसंज्ञौ प्रोक्तास्तस्मात्
 लोकपालानाम् कमदिपिकाग्रामयेवमेवोक्तं देभो
 लिशक्त्याभिधंदेण कृपाणां शंखं डों कशाक्षपगदात्रि
 षोत्वारिपमाः ॥ अर्च्यावदिर्निजसुललितमौलिपु
 ताससायुध भयसमयतपाणिपद्माश्चिप्येतेषां रो
 वीषु च त्रेपीतद्विमज्जलदगताविरप्रभारक्तकुंड
 नीलरुचः करवंदारुणावर्णाः प्रोक्ताः सर्वेणोपि
 कजायाश्चि कमदीपिकायास्तु तम् कनकरजततो
 यदाभ्रं स्वारुणाहिमनीलजपाप्रवालभासः क
 मतश्चिरुचानुवनुपूर्वारुचिरविलेपनवसुमाल्य
 मूषाश्चिप्येते वंजादिभिः पंचम्यावृत्तिः एवं दिन
 शोभातरकामरसंतीहृजयेत अथ सकलदेवतासु
 जासामात्यक्रमं वक्ष्यते तत्र प्रजापंचविधा तडुक्तं च म
 त्रदेवताप्रकाशिकायाम् अभिगमनमुपादानमिन्द्रा
 स्थाप्यायोगश्चिप्रीपंचरात्रे पंचविधमभिहितम् तत्र
 अभिगमनत्रामदेवतास्थानमागत्य संमार्जनोपल

पतादिनिर्माल्यतिहाराकराण्डपादानेनामगंध
 पुष्पादिपुजासाधनसंघादनम् श्यातामपीठप
 त्रादिकप्रधानदेवतापरिवारदेवतापूजनम् सा
 ध्यायेनाम अर्थात्संघातसर्वकमत्रजपसूक्तलो
 त्रपाठनामकीर्तनम् तत्प्रतिपादकशास्त्राभ्यास
 श्रवणयोगात्तामदेवतासंज्ञं ससंज्ञं देवतामूर्तिरूपं
 स्वस्वमूर्तिरिति भावना एवं च विधय प्रकारसंज्ञानां
 सालोक्यसामीप्यसात्त्विकसात्त्विकसात्त्विकरूपाणि
 च फलानियथाक्रमं भवन्ति इत्येतच्च पंचशतैर्भिदि
 तमिति तत्र प्रथमं प्राक् अस्मिन्नेव मातृकाविधाने
 द्वौ सामान्ये तस्य कलदेवतासाधारण जपपूजाभेद
 विधिरुक्तः किल तेन प्रकारेण सासेन अपविष्टस
 र्वगुरुगणपतिबंदनादिकं कृत्वा पूजामारभेत तत्र
 प्रथमं ज्ञावत्सकलदेवतापूजासाधारणं शास्त्र
 एविधिः क्रमदीपिकोक्तप्रकारेण वस्यते आरंभे
 भुवि गोमयं भसास्यं डिलंति तस्य सत्रविष्टं तस्य त
 त्रविहितास्यं दंभसाशोखमस्तमन्तनाविशेषयेत्
 तत्र गंधसमनोत्ततानेनैतिसिद्धिप्रेत हृदयमत्र
 चरन् हारयेत्तु मलयमासुरपीरत्तैः प्रतिगतेः
 शिरोकिंतेः पीठशोखसलिलेषु मत्रवित वल्लिवास

प्र.सं.
४९

रतिशाकृतांक्रमात् मंडलानिविषकप्रबोद्धैरस्वये
दहनपूर्वदीपितैः तत्रतीर्थमनुनाभिवाहयेतीस्यामु
स्तारुचिमंडलासनः स्त्रीयद्भक्तमलतोदरिन्नयागा
लिनींचशिखपाप्रदर्शयेत् तजलनयनमनुवीक्षितं
वर्षाणसमवगुंठय दोषुजा मूलमनुसकलीकृतंन्य
सेद् अङ्गदैश्चकलयेदिशोसुशः अक्षतादिभुतमचु
नीकृतंसस्पर्शनं नपत्तमंत्रमष्टाः किंचमक्षिपत्तव
चंनीजलेप्रोक्षयेन्निजतनुजतोमुनात्तिः करेणमनु
नाविलन्नयासाधनंक्रसमचंदनादिकंशंखपूराण
विधिः समीरितोऽग्नयषभुजाग्रातिरिह गङ्गेचयभु
नचैवगोदावरिसरसती नर्मदेसिंधुकावेरिजलासि
नंतिपिंङ्गु यषतीर्थमनुः प्रोक्तोऽद्वितौ यतिवारि
णः कनिष्ठोऽगुष्टकौसकौकरयो रितरेतरम् तर्जनी
मध्यमानामासंदताभुग्नसर्जनासुदैषागालिनीप्रो
क्ताशंखस्योपरिचालिता इति अरचय्यभुविगोमयोभ
सास्यंडिलंतिजममत्रविष्टंरंइत्यादिमुदैषागालिनी
प्रोक्ताशंखस्योपरिचालिता इत्यात्तानां ग्रंथानामयम
र्थः प्रथमंतिजासनेऽपविश्यतत्पुत्रो गोमयोभसा
स्यंडिलशब्दाद्यं मंडलं विलिप्य पुनर्यदेवतावि
षयासृजातकालमंत्रस्येष उंगमज्ञोतेषामेतेयोस

मनुः असायफट् इत्यत्रः तेनासुमंत्रेणाशोविप्रता
त्युतस्मस्मांगस्य हृदयस्थानोक्तेन हृदयायनमः
इत्येतेन मंत्रेणाशोविगंधपुष्पात्तात्रित्तिप्युतः
मातृकावर्णिप्रतिलोममुच्चार्य तदंते सर्वोक्ताङ्गमत्रा
णामप्येषिरस्थाने उक्तम् एषिरसेवादेत्येतं मंत्रमुच्चर
न् जलेन शोखमासृज्युतः विषशब्दाद्येन मस्का
रेणावदनपदवाच्यं विंशुक्तेन मंत्रेन मंडलाय दश
कलात्मने नमः इत्येवं शोखपीठे समभ्यर्च्युतः कृत्वा
रेणसूचितं मातृकायां सेषिरस्थाने उक्तम् प्रकारेणा
दपि वदनपदवाच्यं तं विंशुक्तेनाशुक्तं वासरक्तमंडलपदे
तं च चर्मसूर्यमंडलाय दशकलात्मने नमः इत्येव प्र
कारेणाशोखं समभ्यर्च्युतः अथ पदसूचितं मातृका
यां सेषोत्रस्थाने उक्तं उकारं तदपि वदनपदवाच्यं मा
तृकायां सेषावस्थाने वृत्ताकारेणासूचितं विंशुक्ते
न विंशुक्तेनाशुक्तं निशाक्तमंडलपदे तं च चर्मसूर्यमंड
लाय दशकलात्मने नमः इत्येव प्रकारेणाशोखं
जलेन समर्चयेत् गङ्गे च यमुने चैवेत्येतत्तीर्थत्रयाती
र्थमादित्यमंडलाच्छेषं समावाह्युतः हृदयकमला
दिस्तत्त्वसाध्यमंत्रेणातस्मिन् जलेन समावाह्युतः पु
नर्वोक्तांगमत्राणामप्येषिराद्यैव षट् इत्येतेन शि

प्र.सं.

४१

त्वामत्रेण गालिनीमुद्रा नस्मिन् जले प्रदर्शयेत्
गालिनीमुद्रा प्रकारस्तु कतिपयं गृह्ये कौस्तुभे कर
यो वितरेत रं इत्याद्युक्त प्रकारः पुनः सर्वोक्तो गमेत्रा
णामप्येतेनैवाभ्युक्तौषडित्येतेन मंत्रेण जलं संवीक्ष्य
येत तडक्ते ईक्षणांनेत्रमंत्रेणानवेकालेन मंत्रवित्त
नः सर्वोक्ताङ्ग मन्त्राणां मध्ये वर्मस्थाने डक्तेन कवचा
यङ्गे इत्यनेन कवचमंत्रेण तीर्थं हस्तद्वयेन समव
गं हंसप्रथो मुखेन गृहीत तर्जनी द्वयेन परितो भ्रम
णमवगं वनमुद्रा पुनस्तनीर्धस्य देवता ततः कूल
मंत्रव्यापकेन सकलीकृत्य मूलमंत्रस्यागौरंगन्यासं
चकृत्वा अस्त्रापफट् इत्यनेन दशदिग्बन्धने कुर्यात्
पुनरक्षतादिप्रतिप्रवृत्तसंज्ञा कृतं तत्र जलं स्पृशन्
लमत्रमष्टवारं जपेत् पुनस्तजलं किंचिदुपास्थित
वर्धनीयात्रेक्षितं अवशिष्टेन निजतनं संघेक्ष्य
नरप्यवशिष्टेन तीर्थजलेन त्रिवारं मूलमंत्रमुच्यते
गंधकसमादीनसंघोदयेत् एवं शाखसुराणां विधि
अर्घ्यादियान्नियमस्तु गोतमो यो अर्घ्यास्त्रीणि
पात्राणि पायस्यापित्रयं भवेत् तथैवाचनीयानिया
त्राणि च विभागशः तथा करणदोर्वल्पादेकमेव प्र
शस्यते विरायशकरं सर्वं मध्ये सांख्यः प्रशस्यते सर्वं

नामाधारणोपम एवंशंखसराणंकृतापुनस्तदर्थो
पात्रस्यजलंशंखेकिंचिद्विद्विप्यतेनजलेनप्रथमात्म
सृजोक्तमोत आत्मसूक्त्यर्थेपुनरावाहनार्थंवतउक्तं
शिवसजाकलेनारुद्रोदमवयेन नाविसुर्विसमर्थ
येदिति पुनरपितत्रैवात्मसूक्तमसृजोक्तत्वादय
कमलस्यस्यात्रयामिणाः अभिव्यक्तिसंययदीपा
दीपांतरमिवश्रराणामथनेनाभिव्यक्तमपिमाह
केवनीयादाविवरुदयमलात् प्रतिमामावाहये
दिति अथात्मसूजाविधिसूत्रसमव्योक्तप्रकारे
णालिख्यते न्यासकमात्रिततनौप्रयतेनपीठरुद्रा
रिजन्मनिममर्च्यपरंमहस्तत आधारभान्यप्रमसं
सिनिंरजनांशोरिष्टतपेत्प्रसावतः क्रमवितदैको
आयस्यवाप्रमणानासकालीक्रियाचकृत्वासनाद्य
परुतीः क्रमशः समव्यातोरपचारनिजेमूलतदत
राधैत्र्यासकमादसियनेनलांथसर्वैः मूलेनगंधर
सलिमतनुमिगरोसैर्मूर्तिपंजरपदेष्टाभिदिपद्भिः
भालेसंशुगलेरुदिपचमंत्रैरीशोनुलिपतपेरशिवम
लतोय मूलेनमूर्द्धिननुनानिविलनपंचकृताकि
रीटामवनाचरणगपाणो स्थापयानकेतकसमोज
लिमोष्ठरेचकृतायनेदिविधसूतवरेरथेति धेतारुण

सं. पु.

५३

कमलतोभयपार्थयोगावक्रयादौहितलसीकर
वीरयमान नाभ्यात्मविज्ञापवधिकेपउपोषमंगोशे
षेविर्वेकसुगसर्वकमेतदिष्टमदीपेवसमर्थतस्मै
वेद्यवुध्यापरवित्तथार्थम्। दत्तार्थयितापरितोष
चैनंलयोगनिष्ठज्वसमादधीन इत्यात्मसुजायाःसमु
च्योक्तौमूलग्रंथः अथविवरणाभिदानीमात्मारथ
नमाह न्यासक्रमादितिरुद्धारिजन्तनीति हृत्यमेस
मर्चपरमंमहस्तदिति प्राक् तस्मिन्परिकल्पयेद्येत्
त्रकल्पनामात्रेवेदिहापिकल्पनैवतत्रावाहनादिक
नञ्चेदिहापितकर्तव्यंनञ्चविग्रहः किंतेननोत्रयमे
वेतिपरमंमहस्तदिति यदेवोक्तंमूलमंत्रेणोवसम
चैनंन्याधारभांत्वाणामहंसीति तदेवमात्रमहोमूला
धाररुदयेपुनर्मध्येवस्तरेधेवातदीपपञ्चकर्णिक
यांप्राणवांशोकारादिभिल्लारपुलितैर्नमोतैर्विरुत्त
नैरेवजलगंधादिभिः सजयेत् पीठसजायांकृत्वायां
मूर्तिसजांकृत्वा तस्यामाधारत्रयमपिशक्त्येणैर्विभा
व्यपुनरुदिमात्रंमहः सजनीयेकमवित्यदेनैतत्सर्व
मुक्तम् प्राणजस्तदेव्यंतयेदितिसुतंप्राणवसुचरन्
लाधारगतमहोमूदवधिनीवारणकाभनयोदम
नम् तदातन्महोमूकीभावः ततश्चतुर्पयाधारवधि

तद्योदमनम् तथा च तद्गतेनैकीभावः पुनर्हीदशात्ताव
थितयो ह मनज्जविधिभावयेदिति भावः पुनर्मूलम
त्रेणात्रिवारं प्राणायामं कृत्वा देहत्रयव्याप्तिविभाव
व्यापककरं गौ पुथन्यासैः सकली कुर्यात् अलंगंध
मूर्ध्वैरिति दीपात्तानां ग्रहणम् तत्र पुष्पानंतरे किंचि
त्कर्तव्यमस्तीत्याह मूलेनेतिलिमेति मूर्ध्वादिपादाने
गंधाईकरतलहयेतव्यापकामिप्राये मृगारौ सैर्दिष
द्विरागभिर्मूर्तिपेजरेपदेष्टुल्लिपलिति मेवेधः द्वाद
शामूर्तिमन्त्राः केशवतारायणादिमन्त्राः तत्तस्यानाति
चञ्चलिककन्दोदुल्ले इत्याद्युक्तानि द्वादशाणी योगसि
द्धापीष्यते द्वादशाणी निवासदेवद्वादशाक्षरी इत्यर्थः
ध्वं पुंशु न लेपनं चैतत् शेषकाले गतैरुदिसं च मन्त्रैरु
ल्लिपति इत्यादिपंचवक्त्राणीह पंचमन्त्राः निर्यक
त्रिपुंशु न लेपनं चैतत् यत्कम् मात्मानमभ्यर्च्य संगंध
पिष्टैरात्रिपुंशुणिललाटमध्ये कंठे च चो मद्धितये
सितेन रुदतरे पंचपवित्रमन्त्रैरिति पुनर्भस्मनिर्देपोपि
कार्यः यथा कंठे च कुर्यादुदिसं च पादयोर्वदेनेषु च ई
शादिपंचमन्त्रैस्तु तिरिपेदस्ममन्त्रिम् अष्टत्रिंशत्कत्रा
स्थानेष्वादराताभिरेव च जप्ताग्निहृदयनेतरस्यार्थदित
नित्तिपेदितिलात्तावप्यविधातत इत्यत नरचैवं कृत्वा

प्र. सं.

ध. ध.

५५

सगंधपिष्टैर्त्वाद्युक्तेन येन तेन भस्मनैव सर्वविधाय
पुनरपि विधानेनावम्यसुरगुरुं प्राप्येत्यादिसर्वकार्यं
पुनरैह वैनावदिधेयमिति परे स्थितिमूलतश्चि हति
हसदिषु पवंगंधरमालेपनपूर्वकं भालगलादिपेव
स्थानेषु मूलतो नुलिं पतिन्यर्थः उगायौ हरिवनस्कंदग
णपत्न्याः शिववत् रत्नरपोस्त्रियक् ऊर्ध्वं पुंड्रविकल्पश्च
किरीटमनुनावेति स्थाणावात्मकेणा मननाचेति अ
जापिपेचकृत्वा इति संध्यते स्थाणवात्मकः स्थाणुमं
त्रः अथ विविधसूत्रवैरिति यजेदित्यन्वयः विविधा
निसूत्रवराणि विशिष्टकसमानि इति शब्दो वस्यमाण
प्रकारार्थः तदेवाह स्येनारुणोति हरोदितलसीकरवी
रपमाननाभ्यात्मचित्पवधिकृतीतदित्यन्वयः पादतला
दिनाभ्यन्तलसीदयन्तदादिरुदयांतरकरवीरदयन्तद
दिविलिपयंतं यद्यदयंचकृत्वा त्र स्येनारुणकसकृतो
भयपार्श्वयोगानिति नेषात्रकालविशेषां स्येनारुण
क्रमेण कृतं भयपार्श्वयोगायेषामिति समासः यथा
तलसीदये स्येन तलसीपादतलादिनाभ्यन्तदक्षिणभा
गे रक्ततलसी वामभागी ऊर्ध्वादित्यादिदक्षिणवामकर
योगैर्गार्श्वे तलसीदयं पृथगादाय प्रणवोपचारम
लाभेन तलसीदयं समर्पयामि मूलमंत्रं चोच्चरन् दक्षिणावा

मपादललादिनाभयत्रमारोपक्रमेणाप्ररयिता आराध
येदितिपवंकरवीरहयंयमहयमपिकेवदितिषडिमा
निक्रसमानिक्रयात् प्राग्वत्विशेषप्रायोजनादिति
एकरेखेतलसीकरवीरयमनिचयंवामकरेवक्त
तुलसीकरवीरयमनिचयंवादायतेनैवमंत्रेणाचिरुह
दिकेपावधिक्रयादितिभावः अशेषमंत्रेशेषरतिपदं
करहयेनोच्चावचंक्रसमनिचयमादायतेनैवमंत्रेणापा
दतलादिकेपात्रमारोपयेदितिभावः स्यतरक्ततल
स्यायसंभावे पिततत्प्रतिपत्तैवतलसीमात्रेणाप्येत
त्कार्यमशिवैकंयगसर्वक्रमेतदिष्टमिति तलसीहय
स्याने अर्कहयंपुनः करवीरहयंयमहयंचयवेमत
तुष्टप्रमाणमागमचिदिः इष्टमित्यर्थः उगायंहरि
वत् स्कंदविशेषवरयोः शिववत् हरिहरसमुच्चयः शा
स्त्रविकल्पः पुष्ट्यातावदेवमुक्ता पुनर्द्विपादीया
मारु श्रयंवेतितारोपचारनिजमूलतद्वराद्यैरित्यनु
वर्ततएवमुदयैवमात्रमितिबोद्धव्यम निवेद्यवृथा
परचित्तथाह्यं देततिशोखेजलेग्रहीत्वातच्छक्त्यानि
वेद्यंरसयितासंप्रत्यमूलेनापीष्टातंप्रणवोपचारमूल
वकंसर्वरसमयमयं समर्पयामीतिसात्मनिदे
वेनशक्तवितदमृतततेजसिजद्वित्रिवतश्चिरसिवि

प्र. सं.
धप

नियोगधियासमर्पयेदितिभावः पुनर्मानसमज्ञां
यान् अर्चयित्वेप्रसन्नमज्ञातापरितोषेतिनां हला
दिसर्पेणां पुष्पां जलिजयेत्कृतिप्रणामयपिमनमाश
क्तितो नृहेयमित्कत्तं स्यांगतिष्टव्यसमादधीतेति
सम्पत्तिवदथादित्यर्थः ब्रह्मार्पणं प्रसन्नार्थमवसानी
र्याथं चकृत्तालयांगेनात्मा राधनं समापदेदितिभा
वः एतत्कृतमवति समदशापटले गोपालकविधा
ने चक्षमाणा पीटस्यासंस्थानेषु निजदेहे पीटमञ्जैः ज
लगंधादिभिः समभ्यर्च्य प्रत्युक्तवित्तं परिजपन्न हृदि
मूलचक्रादुदस्य परमात्मनि संविलाय्य मञ्जाना
परिणामं यमपीरुदंतमप्येसु योजयित्वा सादिमनुष
नाश्रुपि सादिमनुविनिप्रणावसहितमूलमनुः त
स्यैशालैंगिकविराणमयविग्रहात्मभावकृत्मान्यपि
एतानि विधि वद्विधाग्रहसंज्ञीके च नवदक्षमाणाया
येन पद्यादिसमाहितेष्टम् विन्यस्य तस्मिन्नारिकल्प
येचमंत्रजिह्वातंदद्यनेमस्तदिति मञ्जोदये प्रोक्तम्
तन्महः हृत्य मेममर्चयेत् तत्रमञ्जोदये परिकल्प
येच्च इत्यत्र कल्पनामात्रं वेदिहाधिकल्पनेव कर्तव्या
तत्राद्याहनादिकृतञ्चेदिहापि प्रावाहनादिकृता स
मवेनीर्य पुनर्मूलाधारे हृदये भूमये वा ब्रह्मरंभे वा त

नन्यमकणिकायां स्थानत्रये धीटं संसृज्य हकारे
फईकार इपैः शाक्त्यौ राधारत्रयं संभाव्य तत्र स्थूल
सूक्ष्माखंडरूपान् यथाक्रमेण तेनोत्पन्नं ध्यात्वा
अकार इकार मकारैस्तारपुटितैर्नमो नैर्विरुध्यते
देवमंत्रैः पूजयेत् ओं ओं ओं नमो ओं ओं नमः ओं मं ओं नमः
इति ततः श्रुतप्रणीतमुच्चरन् मूलाधारगतमहसः
हृदयपिनीवारश्च काभतयोदमनत्रयमहसैकीभावं
वसंभाव्य ततो रूपाधारगततेजसस्तदपरिकल्पि
तः सूक्ष्माधारे वा वल्लरं प्राधारे वा तदेव पिनीवा
रश्च काभतयोदमनं संविभाव्य तन्महसैकीकृत्य
पुनर्मूलमंत्रेण त्रिवारे प्राणापामं कृत्वा स्थूलादिर्म
त्रिचस्यैकं संभाव्य ततो मूलाधारगदाभ्यवृत्तं द
पर्यत्र दंडायमानेन तेनोत्पन्नं ध्यात्वा ततेजः श्रुत
प्राणावेन पूजयेत् पुनस्तन्महः हृदयकमले संभा
व्य श्रीं श्रीं मंत्रात्मना परिणामं मूलमंत्रेण प्राणा
पामत्रयं कृत्वा पुनर्मूलमंत्रेण व्यापकत्रयं करन्यासो
गत्यासां प्रथम्यैः सकलीकुर्यात् ततः श्वासनादि
पुष्पात्रात् क्रमेण दत्वा ओं नमः श्रेणमः इंतमः मेनमः
ओं नमः इति सगभ्यर्चनितं ते इत्यादितत उपचारं
त्रैरभ्यर्च्य श्रीं श्रीं मंत्रेण वाभ्यर्च्य श्रीं श्रीं मंत्रेणैव

प्र. सं.

५६

५६

आसस्थानेषु सममर्च्यं श्रेष्ठमत्रेण तत्स्थानेषु च
सममर्च्यं आशुधानि भूषणानि च सममर्च्यं श्रियेन
मः पुष्टेन मरुति देवता हृदये सममर्च्यं पुनर्गंधरसा
लितं हस्ततलदयेन मूलमंत्रेण यत्पत्न्या पकंकृता गे
धेन द्वादशाक्षरमंत्रवर्णां पूर्वकैः केशावादि द्वादशा
नामभिललाटादिस्थानेषु ऊर्ध्वं पुंड्रं धारयेत् मा
लोदरं हृत्पतले वामे तर्पाय भुजादिगले
वामत्रयं हृत्पतले ककुत्ततथा मूर्धन्यापि च अगवर्णा
मचरिति स्थानानि पुनर्द्वादशाक्षरमंत्रसकलशु
क्तात्रयोदशस्थानेषु शिरसि धारयेत् शिवविषये
इष्टानां दिपंच वस्त्रमंत्रैः माले गले मण्डपगले रुदि
भास्मनानि र्याकं त्रिपुंड्रं कुर्यात् ततश्च आत्मानं
सममर्च्यं सुगंधपिष्टैरालिष्य पुंशु गोललाटमये
कंठे च वक्षोमहितये सितेन हृदत्रेयं च पवित्रमंत्रैरि
ति पुनर्भस्मनि देवोपिकार्यः ततश्च केवके रु
दिगुह्ये च पादयोर्वदने पुनर् इष्टादिपंचमंत्रैस्सुति
रिपेऽस्ममत्रितम् अष्टविंशकृता स्थानेषु द्वादशा
नाभिरेषवा ज्ञात्वा शिरुदयेन तर्पायं दिक्षु निरिपेत्
अशिरुदयमिति अग्निरिति भस्म इत्यादि मंत्रः अ
ग्निवीजं वा अष्टविंशकृताः पंचविंशत्यटले वक्ष्य

स्नात्वा च म्पविधानतश्च न तत्रैवैवं कृत्वा संगंधपि
 द्वैरित्यायुक्तनयेन भस्म नैव सर्वविधाय पुनरपि वि
 धानेनाचम्य अमरगदं प्राप्येत्यादिसर्वकार्यं पुनरि
 हात्मा च नानविधावप्येतत्सर्वकार्यमिति हरिहा
 रादिषु पदवंगंधरसालेपनसर्वकं भालादिपंचम्याने
 शुभ्रमूलमंत्रेणानुलिंपतुर्गुणाणां हरिवत् स्कंदगणा
 पत्न्याः शिववत् हरिदेहदेष्टृणां स्तुतिरित्येवैव
 इति कल्प इति पुनर्मूलमंत्रेण मूर्द्धनि पंचवारं पुष्पां
 नलिङ्ग्यतां शिवविषये तमोस्तुत्या एव भूतोपनि
 मूर्ध्नि पंचवारं पुष्पां नलिङ्ग्यतां विष्णुविषये किरी
 टमंत्रेण मूर्द्धि पंचवारं पुष्पां नलिङ्ग्यतां पुनः वि
 ष्णुविषये च तत्तलसीं दक्षिणाहस्तेन कृत्वा तलसीं
 वामहस्तेनादाय मूलमंत्रमुच्चार्य तलसीं हृदये सम
 र्पयामीति पार्श्वहृदयेऽपि पादादिकटिपर्यन्तं संयजे
 त् पंचम्येन करवीरं दक्षिणाहस्तेन रक्तकरवीरं वा
 महस्तेनादाय मूलमंत्रमुच्चार्य करवीरं हृदये समर्प
 यामीति पार्श्वहृदये कयादिकटिपर्यन्तं संयजेत् पंचम्ये
 न यमं दक्षिणाहस्तेन रक्तयमं वामहस्तेनादाय मू
 लमंत्रमुच्चार्य यमं हृदये समर्पयामीति पार्श्वहृदये
 पिकंठादिबलारं ध्रुवपर्यन्तं संयजेत् सर्वं कुरु सर्वं ।

प्र. सं.

५७

५७

गीऊसमातिहस्ताभ्यामाक्षयमूलमंत्रमुच्चार्यपादा
दिशस्तरंधपर्यन्तं सर्वांगेषु संयजेत् शिवेन लसीस्था
ने अर्कद्वयमिति विशेषः मूलमंत्रेण पूजयेत् दीपौ मुद्र
यादत्ता मूलमंत्रमुक्त्वा सर्वरसमयं परवित्कथार्यं
दत्वा ब्राह्मणं च प्रसमार्थं वञ्चयन् सानीयां च
दत्वा लयंगं कृत्वा सजां समार्थं वा न्यसृजामासमेत
एव मात्मानमभ्यर्च्य गंधपुष्पादिभिरलंकृत्य पुनर
पितृदंडनीपात्रस्थजलं शोवे किंचिद्विद्विष्यते न ज
लेन अस्मिन्नेव पटले प्रागुक्तेन क्रमेण पीठसूतां
ऊपात्तम् पुनस्तथैव गंधपंचकेनापितेनैव पीठमं
त्रेण समर्चयेत् पुनः स्नात्वा पीठमज्ञातं सर्वांगं न पत
युरमीत्यादिवत्समाणमंत्रं वा न पतंगंधादिभिः स
मर्चितं च संनामकरेण वा दयत् भूषणं प्रदद्यात् पुन
रेकवारं स्नात्वा जलं दत्वा भूषणमुद्रां च गंधपंचकलया
मीत्येतन्मंत्रेण प्राज्ञानं ससृजोक्तविधिना प्रदर्श
येत् पुनरपितेनैव पीठमंत्रं न पतवादीप्यसे
त्यादिवत्समाणादीपमंत्रं न पतवादीपंचतथैव
संज्ञां वा दयत् प्रदर्शयेत् पुनरपितृस्नात्वा जलं दत्वा दी
पमुद्रां च तन्मंत्रेण प्राज्ञानं ससृजोक्तविधिना प्र
दर्शयेत् पुनस्तस्मिन् पीठे देवताविग्रहं समभिधि

चानिधाय एकवारं मूलमत्रेण पुष्पमाराधयेत् केवलं
 मनुविग्रहरूपं संभाव्य तस्मिन् देवतां समावाहयेत्
 तत्र आवाहनविधानमुच्यते त्रिवारं प्रणवपूर्वकं
 जितत्रे पुंडरीकाक्षतनमस्तु विष्णुभावन स ब्रह्मण
 नमस्तु तनमः पुरुषार्थेन इत्येतेन प्रणवपूर्वकं
 मूलमत्रमुच्यते अनेन मत्रेण वैष्णवदेवतां सादत
 पुष्पदन्त आत्मनः समावाहयेत् शैवदेवतावा
 हने जेत त्रिवारं प्रणवपूर्वकं तस्मात्तस्या एभूता
 यत्प्रातिर्लिंगास्तु तस्मिन्नेव तस्मिन्निवपुः स्थाप्याभा
 सितांगा यथां भवेत् इत्यस्य मत्रस्यात्रे प्रणवपूर्वकं मू
 लमत्रमुच्यते अनेन मत्रेण आवाहयेत् विनाय
 कं चैतत्पूर्ववदेव त्रिवारं प्रणवपूर्वकं गणानां त्वाग
 णपतिमित्यगत्रे प्रणवपूर्वकं मूलमत्रमुच्यते
 अनेन मत्रेण गणपतिं समावाहयेत् दौर्गेताम
 शिवर्णमित्यगत्रे मूलमत्रमुच्यते आवाहयेत् तत्स
 र्वत्र मत्रात्रे भगवत् आगच्छ आगच्छ ओं मावाह
 यामीत्युच्यते आत्मन आवाहयेत् तत्र प्रणवोपवा
 रमूलानां विनियोगस्तत्र समुच्चयोक्तप्रकारेण लि
 खिते। मूर्तिचतुष्टयमनुविंशमं धीप्रकल्पतत्राभिवा

५. सं.

५८

५४

हयत्तमं त्रिविधं च मन्त्री तारत्रयं च लवसं ग्रहणोद्
मार्थं शुकोपचारं नृत्तिकृतिं जरुत्तरो जात इतीये
तनकलां विरहयवेधा तारेण वात्मनियरे क्रवतो
विलाप्य मन्त्रात्मना परिणामय्य मपीत्युध्यागच्छ
शुभमसम्भविष्यत नो जलस्थे शोवाहयामि मन्त्रना
भूतगंधपुष्पनोयेव तार्थतत्रयादय्य मंत्रमूर्त्रे इति तत्र
वाहनभावना प्रकारः कल्यांतरोक्तः कथ्यते जल
गंधपुष्पादानं हस्तं जलौ गृहीत्वा स्वदयकसल
स्थितं देवमंजलिमुदयाम हृष्टा प्राणवायुमार्गेण म
मथ मंत्रयुक्तविष्णुना सर्वकं त्रस्तं प्रणीत्वा ह
दयपर्यन्तमवरोधप्राणवायुना सह पुष्पांजलावा
कृष्यविश्वमूर्द्धिदेवतामावाहयेत् तत्रावाहनविष
ये मन्त्रदेवता प्रकाशिकाया उक्तः स्मरितेनिये मंत्र
स्मात्प्रतिमायां कृत्वा कृतम् चलायामचलाय मशाल
ग्रामशिलासुवा नकतर्धमिहावाहप्रमुखं सर्वमेव
नत् इति एवमावाह्य आवाहनमुदाः प्रदर्शयेत् आ
हनमुदा प्रकारः कल्यांतरोक्तप्रकारेण लिख्यते तत्र
वाहनमुदास्थापनीमुदासन्निधानमुदासंरोधिनीस
दासमुखीमुदाप्राथनीमुदा इत्येवं सद्विधावाहनादिषु

दृश्यते तत्प्रकारः कथ्यते हस्तौतप्रान्तलीक
 लानामिकामूलपर्वणोः संगृह्येतिदियेत्तेयंमुद्र
 तावाहनीमता श्रयोमुवीतियञ्चेत्स्यात्स्यापनीमु
 दिकामता उद्धितोगृह्यमुष्टोक्तसंयोगः सन्ध्यायि
 नि श्रुतः प्रवेशितोगृह्यसैवसंशोधनीमता मुष्टिदय
 स्थितोगृह्यसमुवातरपरम् संश्लिष्टाउद्धितौ
 ऊर्ध्वातुसेयंसेमुत्तमुदिकाप्रसूतागलिकौहस्तौमि
 थश्लिष्टौचसंश्लिष्टौ ऊर्ध्वात्स्वरुदयेसेवमुद्राप्रार्थ
 निसंश्लिष्टा सर्वासां देवतातां च छटमुद्राएनेनेस्मृताः
 शतितत्रतैकुदाप्रदर्शनेष्टावाहितोभवस्यापितो
 भवस्यापितोभवतिहितोभवसन्निरुद्धोभवसंमुवा
 भवप्रसीदेत्येवमुच्चैरपवेसर्वदेवतावादेनपिशमाः
 षण्मुद्राः प्रदर्शनीयाः पुनर्मूलमंत्रेणत्रिवारं व्याप्य
 देवतासंकलीकृत्यपुनर्मूलकात्प्राप्तः कर्तव्यः त
 उक्तञ्चक्रमदीपिकायांसमलंकृतत्रजसुमादित्य
 ष्यभिवाहयेत् परतरञ्चमहः सकलीविधायक
 लशाख्यममुंहरिमर्णततमत्रविद्यसन्नैरितिपुनः
 यञ्चतत्त्व्यासंऊर्ध्वात् तत्प्रकारोच्यतेषोनमः परा
 यपरमेष्ट्यात्मनेवासुदेवायनमः योनमः परायप्र
 हृद्यात्मनेतंसंस्पर्धायानमः रानमः परायविष्ट्यात्म

प्र. सं.
४२

५१

ने प्रद्युम्नाय नमः वनमः परात्मनि हृत्पात्मने प्रनिरु
द्धाय नमः लोनमः पराय सर्वात्मने नारायणाय नमः
पतैर्मूर्द्धा स्पर्शदयगुह्यपादे सुत्यस्य पुनः श्रौं नमः परा
यकोपतत्वात्मने नमः नृसिंहाय नमः इति देवताविग्रहे
व्यापयेत् तत्र कञ्चकमदीपिकायां अथ परमेदिपुन
र्मासौ विषयनिवृत्तये च सर्वशक्त्यपनिषदः न्यसेदाकाशा
दिस्थानस्थानबोधोपरवत्तार्त्तिकैः सत्त्वेव वासुदेवः
संकर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः नारायणश्चक्रमणः
परमेष्ट्यादिभिर्भुतः ततः कोपतत्वं दौवीजमुक्तं
सिंहन्यसेत् सर्वगात्रेषु तत्तत् क्रमेण नितत्वात्म
कोत्पासः उक्तः समानिष्कृतं विंशत्युत्पादिषु स्यादि
ति शैवत्वञ्च ह्रीं नमः शिवाय शांत्यात्मात्मने नमः श्रौं
नमः शिवाय शांत्यात्मने नमः ह्रीं नमः शिवाय विद्याज
तात्मने नमः ह्रीं नमः शिवाय प्रतिष्ठात्मने नमः श्रौं नमः
पराय पौरुषीशत्वात्मने नमः श्रौं नमः पराय विष्णु
यशत्वात्मने नमः श्रौं ह्रीं नमः शिवाय निवृत्त्यात्मने
नमः स्थानानि तद्वैष्णवतत्त्ववत् गाणपत्ये न देवन
तदौर्गत्वं श्रौं नमः पराय श्रेष्ठशत्वात्मने नमः वौं न
मः पराय निवृत्तिरूपायात्मात्मने नमः लौं नमः पराय
सर्वरूपाय शत्वात्मने नमः इति पुनस्तत्तत्तत्तमज्ञो

क्ताक्षरस्यासपदन्यासादींश्च कृत्वा पुनस्तद्विधा।
 नोक्तपंचांगवाचउंगन्यासंवादर्शांगचतुस्रेण दशां
 गत्यासप्रकारस्तव्यतेतनुगोपालकदशाक्षरीमन्त्रे
 ण कुर्यात्तु गौडत पीशिरः त्रैशिवाते कवचंवेनेत्रं
 लेख्यं संभाषार्थाभ्यां नमः यंकदिभ्यां नमः स्वाष्ट्याय
 नमः हंसमूर्द्धनमरुति तडुक्तचक्रमदीपिकायां मंत्रां
 र्णां दशाभिरूपेत चन्द्रावर्गैरंगानां दशकमुदीरितं
 नमो त्रैलोक्यीधनदनुशिवातदनवर्मनेत्रमस्त्यार्थं
 देवकटिपृष्ठमूर्द्धेयुतं इति पुनः। ऋषिच्छंदोदेवतां
 कृत्वा उपचारात्तदयात् तत्र षोडशोपचारादशोपचा
 रः पञ्चोपचारश्चेति त्रिविधाः सृजोपचाराः तान् क्रमे
 ण वाद्ये श्चासनसागते सार्धपाद्ये सावमनीयेकम
 धुपर्काचमनस्नानवसनाभरणणानि वस्त्रगंधस
 मनोहरपद्मीपतौवेद्यवदेदनात् प्रयोजेपदचनया
 सुपचारोस्तु षोडशकालिकापराणो आसनेपाद्यम
 धुज्वततश्चाचमनीयकं मधुपर्कलाननलेखसुज्वेद
 नभूषणं पुष्पं धूपं च दीपं चनेत्रांतनमतः परं मैवेद्या
 चमनीये च देवेक्षितानमस्क्रियाः। एते षोडशानि दिष्टा
 उपचारास्तु सर्वतः पुष्पपयैते उपचारान्दत्त्वा षडंगेने
 सजेयेत् अर्घ्यपाद्याचमनकमधुपर्काचमानपि गंधा

प्र. सं.

५०

दयो निवेद्यान्नाडयचारादशक्रमान् गंधादिकानिवे
द्यान्नामजापंचोपचारिकासपर्यासिविधाः प्रोक्ता
स्नासामेकां समाचरेत् श्रव्याद्युपचाराणां द्रव्यमुच्यते
गंधपुष्पाक्षतपत्रकुशाग्रतिलसर्षपाः उर्वावेतिक्रमा
दर्पद्रव्याष्टकमुदीरितं पाद्यं शणमाकट्वीचविस्मक्रो
नाभिरीरितं ज्ञातीलवंगकंकौलैर्मतमाचमनीयकं
मधुपर्कचसदौदं दधिप्रोक्तं मनीषिभिः सुहाभिर्
द्विर्विहितं पुनराचमनीयकं चंदनागुरुकर्पूरचौरुं
कुमरोचना जटामांसीकपिपुताशकेर्गंधाष्टकं वि
३ः चंदनागरुहीवेरुष्टकं कुमसेवकः जटामांसीमु
रसितिविलोर्गंधाष्टकं स्मृतं चंदनागसर्कर्मरत्नामा
लजलकुंजम् शीतलाष्टकं संशुतं पौवागंधाष्टकं
स्मृतं चंदनागरुकर्पूरपंकं गंधमिहोच्यते दद्यात्
भेषदातव्याद्यानितास्तेडलाः भूभाः तंडुलाद्यदिपे
त् तेषु दद्यात्ताभेततस्मरत् इति च तलस्योपंकते
ज्ञात्यैकेन क्योकरवीरकौशलाति दशपुष्पाणि
नयारकोत्पलानिव उत्पलानि च नीलानि कल्हारु
मुदानिव मालतीकुंदमंदारनंघावतादिकानिव संग
थानि स्रग्पाणि स्वागमोक्ता नियाति च मुकुलैः पति
नैस्ती नैजीर्णैर्वाजं नृदधितैः । आघ्रातैरंगसंस्पृष्टैः प

शुचिर्नैष्यता चयेत् समुगुल्ल गुरुः शीरसिताम्यम
 पुचंदनैः सारंगारविनिहितैर्मन्त्रीतीचैः प्रभूपयेत्
 नीचैरिति देवतायाश्चः प्रदेश इत्यर्थः गोसर्पिषा वा
 लैर्नैव वर्त्या चल शुगर्भया दीपितैः सुबभिशु देदीपमु
 चैः प्रकल्पयेत् । उच्चैरिति देवता उच्च प्रदेश इत्यर्थः सु
 सितेन सुशुद्धेन पायसेन च सर्पिषा सितोपदेशकद
 नीदध्याद्यैश्च निवेदयेत् एतैर्द्वयैरर्थादयो दातव्याः
 नत्रार्थं क्षशिरसि मधुपेर्कमुखे पवमुपचारान् उ
 न्नैर्द्वयैः साकं भूषणानेनैरेव तने देवता चतुर्थ्यं
 नमो न्न पूर्वकं विस्रावेतमः । आसनं समर्प्य यासीता
 दिप्रकोरेण दत्ता पुनर्गंधा उपचारान् स्वयेणैव दद्या
 त् न तत्प्रकार उच्यते प्रथमं मूलमंत्रेणान्नैः सिवारं मू
 लदेवतां समभ्यर्च्य किरीटगंगाजटादिभूषणान्
 धांगं मन्त्रं वर्णान् समभ्यर्च्य पुनरावृत्तिमंत्रे स्तनदाह
 नि देवतामैकैकवारं जलेन समभ्यर्च्य पुनर्गंधैश्चाप्य
 वमेव मूलदेवतां समर्च्य नानि वार एव कमाहृती मस
 मर्चयेत् पुनः पुष्पैश्चाप्येवमेव समभ्यर्च्य पुनर्मूलमं
 त्रपुनः सारंगारविनिमित्तान् सर्वान् जपन्वा पुरसीत्यादि
 वक्ष्यमाणान् मंत्रं जपन्वा गंधादिभिः समर्चितं चंटां वा म
 करेण वा दयन् पूज्य प्रदर्शयेत् । पुनस्तथैव सर्वान् मंत्रा

प्र. सं.

५८

न जपत्वा वक्ष्यमाणो यमत्र न जपत्वा चंद्रां च वा दयत्
दीपं च प्रदर्शयेत् तत्र ह्यपदीपदर्शनान्न च रं वत्सी
मेकैकवारं न लंदता अस्मिन्नेव पटले प्रागुक्तमात्र
सहजोक्तप्रकारेण यमं द्वां च दीपमुद्गां च तत्तन्मंत्रे ओं प्र
येकल्पयामी ओं दीपं कल्पयामीति प्रदर्शयेत् अथ क
मदीपिकोक्तप्रकारेणापि भूपदीपप्रदर्शनप्रकारेण च
ते सारांगारैर्द्युतविलुब्धैर्भैः संचिकीर्णैर्गुग्गुल्या
द्यैर्द्युतपरिमलभूपमापायमंत्रोदघात्रीवैर्दनुजमथ
नायापरेणाद्यदोष्टाद्यं द्वां गंधात्तत ऊसमकैरर्चित्वा
वा दशानः तद्दीपं सूरभिरक्षतसंसितकर्मस्वर्णादी
मसृष्टाद्यतिविशदधीः यमपद्यन्तमुक्ते दत्ता पुष्पा
जलिमपि विधाया र्घ्ययिता वपायं सा वामं कल्पमेत
विपुलसर्गा पात्रे निवेद्यमिति एवं भूपदीपो प्रदर्श
पुनर्निवेद्यं समर्पयेत् अथ सकलदेवता निवेद्यवि
धिं क्रमदीपिकोक्तप्रकारेण वक्ष्ये ॥ दत्ता पुष्पा जलिम
पि विधाया र्घ्ययिता वपायं सा वामं कल्पयन् विपुलसर्गा
पात्रे निवेद्यं सूरभितरेण उग्रदविषाससितेन सत्ताम
ममुपदेशकैरुचिरद्वयविविचरसैः दधिनवनीतत
तनसितोत्पलस्रवलीकाक्षतगुडनारिकेलकदलीफ
लपुष्परसैः स्रतालिकाश्रयं प्रोत्तिततद्विमुद्रिक

याभिरक्षयवायव्यज्ञेयपरिपोषितमग्निदोषोसंदस्यवा
 मकैसाधरसाभिपूणीमज्ञासतीकृतमयाभिमिश्रस्यज
 प्यात् मनुमष्टशः सुरभिमृदिकयापरिपूणीमवयतगं
 थसुखैः हरिमवयेदयकृतसवांजलिगस्यतोस्यविसेरच
 मरुः वीतिहोत्रदयितान्नमुचरमूलमंत्रमयनिदियेजलं
 मुचयेतदसनात्मकंरविर्दीपुंजासकुसुमंसमुद्धरन् निवे
 दयामिभवतेजसापोदंरविर्हरेनिवेद्यार्षणामज्ञायंस
 वीर्चासुनिजात्ययाग्रासमुद्रांवाग्मदोक्षाविकचामलस
 निभाप्रदर्शयन्दक्षिणेनप्राणादीनांप्रदर्शयेत् स्शेक
 तिष्टोपकनिष्ठिकेहेसांगृहमूर्धाग्रयमेहमुद्रातयापरा
 तर्जनिमध्यमेस्यादनामिकामध्यमिकेचमध्याग्रनाभि
 कान्तर्जनिमध्यमेस्यातदचतुर्थी सकनिष्ठिकास्ताः स्या
 न्यचमीतददितिप्रदेशप्राणादिमुद्रानिजमत्रमुक्ताः प्रा
 णायानव्यानोदानसमानाः क्रमावतर्ण्यामुक्ताः ताराधा
 रात्पिचधनाः कृत्वाधनस्तयेतमनवः ततोनिवेद्यसु
 दिकांप्रधानयाकरदयेस्सृष्टात्रनामिकांनिजंमचंजपन्
 प्रदर्शयेदितिदत्तापुंख्याजलिसित्यादिनिवेद्यविधिग्रंथा
 नामयमर्षः तत्रपुष्परसमिनिमधुसर्पिपोत्रउपदक्षित
 युक्तद्वयंनिधायतत्सदर्शनमंत्रेणानलेनसंप्रोक्ष्यतत्स
 दर्शनमुद्रयाग्रामित्रेवपटलेउपरित्यामविधानेवस्यामा

प्र. सं.

५२

एषाभिर्वक्ष्यंयमिति वाच्यं प्रकृतं न कोयेत प्रो
ह्यतदत्र परिणोष्य पुनरपि वीजेन रं रं दयेनेन प्रकृतं
दोस्मात्तं दस्यवं इति स्या वी ज प्रकृतं वाम दोस्मात्
ष्टा ज सा पुनर्मूलमत्रेणा एवारं दक्षिणेन स्पृष्टा ज सा
पुनः सरभिमुद्रां प्रदर्शयेत् सरभिमुद्रा प्रकारं उच्यते क
र्यो रंगुलीः संमुखं प्रत्योत्येवात्यस्ताः कृत्वा वामतजं
प्रदक्षिणा कुनिहिकु मध्यामायेणावलितमभिमुखं संयो
ज्य दक्षिणा तर्जनीया वाममथ मालाये संमुखं संयोज्य
वामानामिकायेणावलितं दक्षिणा कुनिहिका ग्रामभि
मुखं यो न्य दक्षिणा नामिका वाम कुनिहिका यामूला
ग्रामभिमुखं संयोजयेत् । पश्चात् सरभिमुद्रां प्रकृतं प्रकृतं
तो ज्ञेयं प्रकृतं प्रकृतं प्रकृतं प्रकृतं प्रकृतं प्रकृतं प्रकृतं
यत्नादा इत्यनेन मंत्रेणा सरभिमुद्रां प्रदर्शयेत् विवेच्यं
विष्टां कृत्वा पुनस्तत्रिवेयमुच्येत् गंधसमुष्पाद्यैः पु
नरविमपि मुखैः समर्च्य हरं वा तदिष्टया त्रु मारिणा पुन
कृत्वा तत्र यद्दत्तः समूलमंत्रं साक्षात्तमुच्यते तस्य देव
स्य आस्थाने जभागीयनिवेद्येति क्षिपेत् पुनर्जलं दत्वा त
दमृतात्मकं रविबर्चयेत् पुनर्दोषं ज्ञासां गंधात्तं कुसुमा
मदरं इमं मंत्रं जपन् निवेदयामि भवते ज्ञासां गंधं रवि
देवे इति जपन् पुष्पाणां राधयस्यानिवेदयेत् । ज्ञासां गंधं

हविहरे इत्यत्र तत देवाख्यया योजयेत् पुनर्वा मदे
 स्माग्रा समुद्रां विकचोत्पलसन्निभां प्रदर्शयत् दक्षिणा
 हस्तेन प्राणा इति मुद्राः प्रदर्शयेत् तत्प्रकार इत्येतेषु
 यमं स्त्रां गृह्येण कनिष्ठिका दया ग्रंथं स्पृश्या प्राणा इति
 मुद्राः पुनरंगुष्ठेण तर्जनी मध्यमाग्रद्वयं स्पृश्यादि
 तीया मुद्रा पुनरंगुष्ठेणामिका मध्यमाग्रद्वयं स्पृश्या
 तृतीया मुद्रा पुनरनामिका मध्यमा तर्जनीकाग्रद्वय
 मंगुष्ठेन स्पृश्या वतर्षी मुद्रा पुनरंगुष्ठेण कनि
 ष्टिकाया विनांगुल्यग्राणि स्पृश्या एवं मी मुद्रा एवं
 प्राणादि मुद्रादिभिः प्राणवत् सर्वकैः सारात्रैः प्राणाया-
 मादिभिश्च तर्थातो गे प्राणा यस्मात् इत्येव प्रकारेण कृ-
 त्भिः निवेद्यं कृत्वा पुनर्निवेद्य मुद्रां च प्रमुष्ट्या हयाग्रेण प्र-
 नामिकाद्वयमध्यदशे स्पृश्यात् निवेद्य समर्पयामीत्यने-
 न मंत्रेण निवेद्य समर्पयेत् ॥ एवं कमदीपिकोक्त निवे-
 द्यविधिः सकलदेवतानि वेद्यसाधारणोपत्रासु मंत्र
 मूलमज्ञादिसर्वततदेवतानुसारेण योजनीयम् इति
 विशेषः एवं निवेद्यं कृत्वा पुनर्दक्षिणाभागे अग्निं समाधा-
 य तत्संस्काररूपमग्निं मुखं कृत्वा तस्मिन्नग्नौ साध्यदेव-
 तां समावास्या सीताद्युतमिति तेन पयोनेन अष्टातरस
 हस्तततः तन्मूलमंत्रेण प्राणव्याहृति सर्वकं व्याहृति प्र

प्र. सं.
५३

एवोत्तरं च वै स देव होमं कृत्वा वह्निस्य देवतां पीटस्य
देवतायां संयोज्य समाप्य वह्नोमं वह्निर्वर्त्तिदत्ता पुनरा
गत्य पानीयमिदं समर्पयामीति पानीयामृतं दत्त्वा पुनः
सर्वं मुखं दातीतत्रेजः श्रुत्वा मुखे योजयेत् पुनरपि ज
लं दत्त्वा निर्मल्यपुष्पैर्विष्णुकेनायनिवेद्य शेषं समर्पये
त् शौवेवेत्। चण्डेः सखायं दोगेवेत् चंडिकायै इति विशेषः
यः पर्वसमर्पणं पुनरुत्तरं तत्र अत्रैविस्य पुनर्गंडूषादी
न समर्पयेत् गंडूषमिदं समर्पयामीदं तथा वनमिदं स
मर्पयामीगंडूषमिदं हस्तमार्जुनमिदं पायाचमनीयम्
पुनः आस्य पुष्पं पत्त्रां पुंसीजीकादिभक्ष्यं मण्डप
वासाय तत्रास्मादत्ताः पुनः प्रसन्नं यज्ञं केवलमूलमं वै
ववाततद्विधोक्तौ रावणामंत्रैः सर्वे ववा पुनरपि जल
गंधपुष्पदीपैः कुर्यात् तत्रैवैव लमूलमं पुंसं नृणां प
दे सर्वं निवेद्य विधः प्रागेव विष्टं तस्य स्वरुतं त्वं वा समभ्य
र्च्य आवरणादेवतासुखाय प्रधानदेवतायां योजयेदिति
विशेषः पुनर्भीराजोपचारान् समर्पयेत्। तत्कथं तां ह
लकमुककर्षरक्षणां च त्रवामरदपि तत्पानीतवाया
दीनतनाम सर्वं कं समर्पयेत् तत्र पुंसं नृणां प्रागेव
राजोपचारान् कुर्यादिति पक्षविशेषः यत्तत्सर्वं कमदी
पिकाया मुक्तं च अथ संस्कृते ईतवदेम लपीरभिवाह्यसम्प

गमिष्यन्तु हविर्जुह्यात् सिताद्युतमुतेनपयः परि
साधितेनसितदीपितिनाष्टेतावेसदसंसमाप्यसेमं
पुनर्वलिंदद्यात् राशिष्यताष्टेभ्योनसत्रेभ्यस्त
शकरागोभ्यः संपाद्यपानीयसुधांसमर्प्यदत्तांभउहा
स्यमुखाच्चिरास्येनैवेयमुहृत्यनिवेद्यविष्यकेतनायह
स्त्रीमुपलिप्यभूयः गंडुषदन्नथावतावमतास्यह
लसज्जानुलेपमुखवासकमाल्यभूषाः तां हलम
प्यभिसमर्प्यसुवाद्यत्तगीतैः सत्सममिष्टजयता
सुरेवगथादिभिः सपरिवांसंयार्थमसौदत्ताविधा
यऊसमांजलिमादरेणोतितत्राज्ञोपचारात्सर्वान
पिदद्यान्नामेजलीनैवसममर्पयेत् ततदद्यान्नामे
नतेनद्रव्येणैवसममर्पयेत् तत्रधूपदीपच्छत्रवाम
रादिमन्त्राः सर्वदेवताविषयेपिसमाप्ताः रथदीपपंच
स्थालीदीपादपस्तुशैवविषयायवतत्रप्रथमम् ४
पप्रदर्शनमत्रउच्यतेधरासिधुधर्ववैत्रमित्यादिनाधू
पंप्रदर्शयेत् उदीप्यसज्जातवेदइत्यादिश्रिया मापति
यातयइत्यत्रे इत्यादिप्रदीपप्रदर्शनमत्रः सर्वतत्रा
चन इत्यादिग्राहणीयमानइत्यत्रेरथदीपप्रदर्शनमं
त्रेक्षणः सर्वविद्यानामित्यादिपंचमंत्रैः पंचवक्त्रेषु
दीपान्प्रदर्शयेत् पुनरेतैरेवक्षणादिभिः पंचश।

प्र. सं.
पध

५५

किरीटान् प्रदर्शयेत् हिरण्यपात्रमथोः पूर्णं दद्यात्
तिश्यादिना पूर्णं कुंभस्य दीपं प्रदर्शयेत् कषभेणाय
नामदेह इत्यादिजयामहीत्यंते ऋषभदीपमेव नमो
शुक्लसर्पेभ्य इत्येवासर्पदीपं प्रदर्शयेत् इमं स्मृत्वा
वामशुभीना इत्यादिशुभयं नो शुक्ल इत्यनेच्छत्रप्रद-
र्शनमेव राजाधिराज इत्यादि महाराजाय नमः इत्यने-
वामरमत्रः वायुस्तो अग्रे इत्येक नमः मन्त्रं मूर्ध्नि
दिवो अरतिमिति दर्पणमनुः अंतकमित्येक भस्मना
मत्रः हृत्स्वामस्तत्र इत्येक भस्मना भस्ममत्रः तमग्रे
दो अस्तुरो मर्दो दिव इत्यादि सूक्तैः अथो देवानामित्यादि
सूक्तैः मत्रं पुष्पं दद्यात् ईश्वरी विषये वेदेवी वाचमज-
नयं नै देवा इत्यादि सूक्तैः मत्रं पुष्पं दद्यात् विस्रविषय-
चेत् चराणां पवित्रं वितते पुराणां इत्यादि सूक्तैः मत्रं पुष्पं
दद्यात् पुनः किरीटमंत्रेण वपं वायुष्मां जलिमंत्रेण च
पंचीकरणमंत्रेण तन्मूलमंत्रेण च पुष्पां जलिं दद्यात्
ते किरीटादिमन्त्राः क्रमेण लिख्यन्ते श्रौतमो भगवते
वासुदेवाय किरीटके परः द्वारमकरकुंडलालं कृत-
शंखचक्रगदाजहस्तपीतांबरधरश्रीवत्सां कितव-
त्स्य लक्ष्मीभूमि सद्दिन स्वात्त ज्योतिहयदीमकराय
सहस्रादित्यने जसे परमात्मने नम इति किरीटमंत्रः

चपंचपुष्पांजलिमंत्रः ॐ ॐ ॐ रजोपाथये स्थूलविराट्
 शरीराय विश्वैषानरात्मने सर्वजगत्संदेवस्त्वणो सर
 स्वती सद्दिताय सर्वज्ञाय सदात्मने अमंगां विंशद्वयाप
 रीक्षसं विदेदेन मोनारायणाय नमः शिवाय परमात्मा
 ने नमः ॐ ॐ ॐ सतोपाथये सूक्ष्महिरण्यगर्भशरीराय
 नैजमसूत्रात्मने सर्वजगत्पालकाय विलोवलक्ष्मीस
 दिताय सर्वज्ञाय विदात्मने अमंगां विंशद्वयापरोक्षसं
 विदेदेन मोनारायणाय नमः शिवाय परमात्मने नमः ॐ
 मं ॐ तमउपाथये सौष्ठमात्मानशरीराय प्राज्ञेश्वरात्मने
 सर्वजगत्संदेवैरुदाय उमासद्दिताय सर्वज्ञाय आनंद
 त्मने अमंगां विंशद्वयापरोक्षसं विदेदेन मोनारायणाय
 नमः शिवाय परमात्मने नमः ॐ ॐ ॐ गुणात्रयोपाथये
 व्याकृतात्मा कृतशरीराय प्रत्यक्षस्वात्मने सर्वोत्पति
 स्थितिमंदारकर्त्रे सर्वेश्वराय मूलप्रकृतिमायासद्दिता
 य सर्वज्ञाय सविदानंदात्मने अमंगां विंशद्वयापरोक्षसं
 विदेदेन मोनारायणाय नमः शिवाय परमात्मने नमः ॐ
 निरवद्यनिर्गुणा प्रीत्यंशरीराय संगप्रत्यंगदयाय सभा
 सावभासितकृत्स्नाया संगबोधाय सविदानंदात्मने अमं
 गां विंशद्वयापरोक्षसं विदेदेस्वबोधधर्मास्त्रितानर्घव्रता
 य निरालंबनविवायाहीनमहोदयाय नमो नारायणाय न
 मः शिवाय परमात्मने नमः इत्येवंपंचपुष्पांजलिमंत्रः

प्र. सं.
५५

अथ पंचवीकरणं पुष्पांजलिमंत्रैः कथ्यते ॐ पंचवीक
तपंचमहाभूतानि तत्कार्यं स्थूलविशद शरीरत्रद
भिमानि नैविष्य वैशानरात्मानं च तलोपहारत्रयेण
शुकारवाचे वस्त्राण्युपमं हृत्य ते मपि तल्लक्ष्ये परब्रह्म
एषा नत्स नारायणाय शिवाय परमात्मने नमः ॐ अथ
वीकृतपंचमहाभूतानि तत्कार्यं सुसुहिराण्यगर्भशरी
रत्रदभिमानं जससूत्रात्मानं च गयोपहारत्रयेण
कारवाचे वस्त्राण्युपमं हृत्य तमपीत्यादिनमस्त्यत्र
ॐ भगवन् पुष्पोपहारत्रयेण मकारवाचे रुद्रउपसं
हृत्य तमपीत्यादिनमस्त्यत्र ॐ भगवान् भयोपहार
त्रयेण विंडवाचे ईश्वरे उपसं हृत्य तमपीत्यादिनमस्त्य
त्र ॐ भगवन् दीपोपहारत्रयेण सक्कृतं उक्कृतं तत्सर्वं दी
पोपहारत्रयेण नादवाचे सदाशिवे उपसं हृत्य तमपी
त्यादिनमस्त्यत्र ॐ वैवेयोपहारत्रयेण सक्कृतं उक्क
तं तत्सर्वं नैवेद्योपहारत्रयेण शक्तिवाच्यभूतायां पर
संविदि परशक्ताय उपसं हृत्य तमपीत्यादिनमस्त्यत्र ॐ
नमो विंशत्ये परमेश्वरे उपसं हृत्य तमपि तल्लक्ष्ये प
रब्रह्मणि ॐ नत्स नारायणाय परमात्मने नमः एवं स
मभिः पंचवीकरणमंत्रैः पुष्पांजलिं कुर्यात् अथ पुष्पा
ंजलिमंत्रं प्रसंगान् पुष्पांजल्यर्थं मालाग्राममंत्रोपिलि
ख्यतां साध्य नारायण ऋषिः अत्रष्टुच्छंदः लक्ष्मीनाराय

लोदेवता श्रीवीजं ह्रीं शक्तिः सौः कीलकं मम सर्वा
भीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः ओं नमो भगवते रुत विस्र
वशिखः सालग्रामनिवासिने शिखा सर्वा भीष्टफल
प्रदायकवचं सकल उरित निवारिणे ते त्रसालग्राम
मायसाहा ध्यानं तुल्य प्रभंत यत्नकोटिभि रज्ञवक्तुं
कौमोदकी दरवि राजित पाणि पद्म लक्ष्मी मही सहि
त मात विचित्र भूषणा राघाणं कपिश वास समाश्र
यामि ओं नमो भगवते विस्र वे श्री सालग्राम निवा
सिनी सर्वा भीष्टफल प्रदाय सकल उरित निवारि
णे सालग्राम मायसाहा इति मंत्रः अनेनापि सालग्राम
मंत्रेण सर्व वेष्टा व जय एजादि पु पुष्पांजलि श्रद्धां
शांजपश्चक तो व्याः ततस्तत्र मानि ध्यायेत् एवं मुक्तैर्मे
त्रैः पुष्पांजलिं कृत्वा कृत्वा प्रगुपदेश विधाउक्तेन
प्रकारेण अष्टांगा दित म स्कारं कृत्वा प्रसन्नार्थ मिदं
समर्पयामीदं समर्पयामीति प्रसन्नार्थं दत्त्वा पुनश्च
तत्कोटकेन स्वात्मा तमर्पयत्त तत्वरणां जन्मलेबुल्लको
टक मंत्रस्कादतः पूर्व प्राणा बुद्धि देह धर्माधिकारतः जा
गृत्व म सुषुप्त्यवस्था समत सा वाचा कर्मणा हस्ता
पद्मानुदरेण शिष्वा यत्स्मृतं यत्कृतं यत्कृतं न त्सर्वं ब्रह्म
र्षाणं भवत साहा मां मदी पंच सकलं शुभं सम्प्त्वा मिने हर

प्र. सं. ये सम्यगर्थये शैतत्सत् इति तत्र ह्ये इत्यत्र तत देवता
 नुसारेण योजनीयम् एवं ब्रह्मकोटिकं दत्ता अग्नेर्मनु इत्य
 चायत्नेन यत्नमिच्छासजलं शंखं तीराज्यं तज्जलेन शंख
 मध्ये स्थितत्रोद्ये भ्रामितं कैशोपरि शुगलं यं मनुष्माणो
 ब्राह्मदत्ता पुनंदहेतु इति मंत्रेणात्मानं संप्रोक्ष्य काल
 म्भक्त्यरुणं सर्वव्याधिविनाशनं सर्वपापक्षयकरं विसृज्य
 दोटकं शुभः इति तीर्थं स्वीकृत्य विभूतिं ललसादि प्रसादं
 स्वीकृत्य अवसावार्धं समर्पयामीत्यवसानार्धं दत्वा पुनंद
 वनायोगाख्यां गच्छादिकं कृत्वा पुनः संग्रहं प्रणम्य
 पूर्वोक्ता वाहन मंत्रमुक्ता तदन्तर्भगवन्तमसत्तमं
 भगवन्तमुदासयामीति स्वात्म त्वदस्य सस्य चो गच्छा
 दिकं त्यजेत् एवं प्रजा सामान्यक्रमः अथ मातृकामंत्रः
 स्य प्रयोगविधिं वक्ष्ये वर्ग सरपाद्यंशाः क्रमेण कलौ तत्र
 जतताम्रास्यः इति चितरुचक मिदं सायक सर्वाथ राधि
 सतंत्रं स्यात् अस्यार्थः वर्गस्त्राद्यंशा इति वर्गं शाः सरा
 शायाद्यंशा इति यत्तु त्रैलोक्यं भवति वर्गं शा इत्यनेन काविवर्ग
 स्य सूर्यात्मकत्वादादित्योऽंश इत्यर्थः तेन द्वादशकलात्मक
 त्वात् सूर्यस्य द्वादशांशं सूर्यात्मकं हि राण्युक्तं स्वरांशास्य
 चांद्रमसवान् चांद्रमसः षोडशकलात्मकत्वात् षोडशांशं च
 दात्मकं रजतमुक्तं पादिवर्गस्य ब्रह्मात्मकत्वात् वेदे देशक

न कत्वा तदशांशां वत्सलमकं तो मुमुक्त तत्र पाणस्य ।
 षोडशांशं मण्डितं सर्वदा दशांशं हिरण्यं षोड
 षांशं जतं दशांशं तस्मै च राकी कृत्य रवितमं गलीय
 कमभिषेक कलशे प्रतिपाद्यनं मण्डलीय धारणं वोक्त
 फलदायि इति तत्र सारे तः स्याः षोडशविद्या ताः स्य
 शास्त्रे पंचविंशतिः व्यापका दशने कामधन्यं मण्डपदायि
 नः षष्टि मन्त्रसंज्ञया शृणुतां जह्यात तः तस्यां संपा
 नयन्ते त्रीसप्त विष्टवं संख्यया पूर्वमंख्ये तत्र संख्ये
 तर्थाः निरूप्यन्ते भेदां सदा मभिषेकोक्तवर्त्मना ग्रा
 वाप्यसूत्रये देवीसुपचारैः समाहितः अभिषिचयि
 नीताय दद्यात्तामुदिकागुरु प्रयोगान्नं त्रीवारं मभः
 परिजलमेतया पिवेदिनादावपि वेदिनादावपि विम
 यासुधीः अनेन मन्त्रोपिकवितर्गवितः परांचकीर्तिं
 लभते कर्मासतः इति एतयामातृकयेत्यर्थः अस्य
 त्रयोपदेशः संपदेवताविग्रहो भूतानि पिपये जलमा
 दाये हंतीमोः अं वदवदवावादिनी साह अंमोः
 हंतीये पवंपकै कवर्णा वृष्टा अकारा दीक्षकारांतस
 विंरकं जपित्वा तकाराय कारांतं विसर्गां जन्तुमास
 विन्दुसर्गमादितांतं जपित्वा पिवन् वरुणा कारुणा
 वष्टदलपत्रेषु वर्णां नंदीपशिखावरीमिष्यापनत्रि

प्र. सं.
५७

वारंदिनशः संवत्सरपर्यन्तं विवेदित्यर्थः प्रयोगान्नरं
कमलोद्भवो यथिरसेव चयापयसावः कमथयसपि
रयिप्रयुताभिजममनुनादिनशोलिरुनो कविर्भवति
वत्सरतः कमलोद्भवो धिः बालीववाप्रस्यार्थः बाली
रसेस्वसमानेदीवं सपिप्रस्वतर्थाशंववावनिष्ठीशं
तिभिर्हि नैः ककथनपाकसिद्धं सपिरनयामातृकया
प्रयुतसंख्यमभिजतं प्रतिदिने मात्रया लिहितो संवत्स
रात्कवित्वसिद्धिः प्रयोगान्नरं वार्णोषध्याप्रिताभिः क
लशममलधीराप्रयितायातस्तेनाभिधिवेदशाशत
परिजमेनयेवापिमासोसस्यान्नेपिंदिराशुः प्रशमक
वियशोविषमंवादशुकोनारीवंध्यापिनानागुणागा
मिलयंयुत्रवर्ण्यप्रसूते प्रस्यार्थः। अत्रैषवस्वमाणा
भिः पंचाशद्वर्णोषधीभिः कथितकषापयुलै नवाके
वलंनिष्ठीशतद्रसेनवाकलशमापर्यमातृकाविधा
नेनसंख्यसहस्रसंख्यमातृकांजसातेनकलशेन
दिनशोमासपर्यन्तेपेकंचित्सहस्रमभिधिवेत् सः
रुफलवान्सात नारीवेत्सायुक्तरुफलवतीसात।
अन्यस्त्वमत्र वर्णोषधिनिमित्तमत्रवर्णसमसंख्य
गुलिकानां धारणं विलेपनत्राभिः पुनाष्टाथजलैः
स्नानत्रद्रसधारणं ऊर्यात्। तेनविधानेनसिद्धयंसि

सिद्धिर्भवति अथर्वोपाधीनो नामासु चने तानि त
 स्मिन्नेव शास्त्रे प्राकृतो यपटले उक्ता नियोपतावशा
 दत्रैवाकृत्य लिख्यते वंदन ऊचंदनागरु कर्षोशी रं रं
 जलबुसणाः तत्कालजातिमांसी मुखोरगुं धिरोचना
 पञ्चाः पिप्पलविलंगुं हारणा हार कलवं काक ऊं भवे
 दिता सोडुं वरी काष्ठी काष्ठी रं जदर पुष्पिकमपूर
 शिखलताग्रिमं यमिं ही ऊशा ददर्भा शकल दर पुष्पी
 रोहिणी उंडुक वृहती पाटलि वित्रा तलस्य यामार्गाः श
 तमखलता हिरेफौ विलसंती मुसली पीजलिनी हर्वा
 पी देवि सदेत येवलस्ती सदा भद्रा आदीनामिति क
 शितावर्णानां क्रमवशादथोषयः गुलिका कषायभ
 सितप्रभेदतोरिवलसिद्धिदापीत्यः सतासां मौषधीनां
 मालिततदेशभाषया मरुमुखादेव श्रोतव्या नितया
 यनात्पना प्रसिद्धानां नामानि लोकप्रसिद्धपणीयता
 म्ना चोच्यते तत्र ऊचंदनं रक्तचंदनं रोगः ऊं हं उशी रं उ
 मारिणी जलं नीवे रं बुसणां ऊं ऊं मंगुं पीति गुं धिपति
 रं चनेति गोरोचना पत्रेति तमाल पत्रं पिप्पलात्पत्यः
 रोहिणीः वटः चित्रेति वटः कोटुवेलिः हिरेफः मंगि
 राजः मधु यारवं मुसलीति वारही निल्यतायः सिद्धि
 काण्डं कतारितत्र आदीनामिति प्रकारादीनामित्यर्थः

प्र. सं.
५८

58

नत्रकारखकारणोः प्रागेवकथिवौषधत्वात् नकोष्ट
थक नोगीकृतः पतउक्तंभवतिउपर्य्यासिंस्तत्रेयेमत्र
उपदिष्टाः तेषांनतद्वर्णोषधानिततदक्षरसंख्यामानेन
संग्रह्यकटिकाकषायभसितभेदैरभिषेकधारणादी
निकुर्यात् शुषैतासामेववर्णोषधीनानामानिसूत्रेणा
पिलिख्यत्रेचंदनमितिनलचंदनंऊचंदनमिनिशेममरं
आगरुइतिअकिलकर्षूरमितिनदेवउशीरमितिलां
पिचंदोराइतिशोकंटनीरकोटजलमितिवेदिवेरुबुस
रामितिऊंऊमयतत्कोलेमितितत्कोलपिहिलजा
तिरितिजातिक्वायमांसीतिजटामांजित् शुभमितिमुर
संज्ञमेववाचोरइतिकस्तूरीमंजलग्रंथीनिपिप्लीमू
लंगोबोचनेतिगोरोचनंपत्रेतिपक्षिलैपिप्लीमू
अरयुविल्वमितिनत्संज्ञमेवगुह्यारुणइतिनिरुवाहुं
शान्स्थिरंजमिमिशौरिलतोमरैःदरपुष्पीतिशोकंऊ
पिमसुरशितेनितत्संज्ञकमूलकविशेषःसज्ञइतिउ
च्छिलमृगिमयेनिमुत्रेसिंदीतिकण्यकर्तारिऊपोति
ऊशपुल्लदभेतिनाणपुल्लकसदरपुष्पीतिवसपुका
कंकणमरीहिंगामितिशालदुंदमितिवाकैरुहतीति
कनारिपाटलीतिपातरिचित्रकितिकोडुविलिअप
रंडपंचुलसीतिप्रसिद्धतलसीअपामार्गमितिनाप

रिति पातमखलतेति हलौ मक्कलवेरुमुटेकातान
 द्विरेफेति करि शारेकत्रिविस्माकात्रीति तत्संज्ञमेव
 मुसलीति तिलप्यतैश्च नलिनीति बालबुडिलश्चेति
 अचकं पुल्लीदेवीति श्रीदेविशेकदेवी रासश्चिपड
 आनिष्पुल्लक्ष्मीति नलनातिसदाभदेति पिबपीलौ
 अथ मातृकायाः प्रयोगांतरं आधाराद्यच्छक्तिविंदस्मि
 लायावके मूर्हे डंयसंताः प्राभायाः दाद्याज्जाणानपात
 येदन्दिमोमप्रोतात्मे जीमुच्यते रोगजातेः अस्मार्थः मू
 लाधारे जपाऊसमसंकाशस्करता राकारं हीकारं विचि
 त्ततस्मात्कंठनादसमाखरेष्यात्तत्रादमुस्याप्यसौ पुमने
 नवर्तनासूक्ष्मविसतनुनिभं अलक्तकत्रेनादं द्यादशा
 लनीत्वा तत्प्रभावेषात्तदुत वहलसुधाधारमयं दका
 यं जविं वमथगतमागते येन मंडलेनापि वास्यतो वेष्टितं
 निष्फलं मुक्ताफलसदृशं शांते यते जमासूक्ष्मवमथतः
 प्रोते मंदं निष्पंदमानं मूलाधारेणातेयविंदुमंदष्टसंस्थ
 यपुनस्तद्वत् लकारं च दकारायकारान्नानपि सर्वात्
 क्रमेण मौक्तिकमालामिवाक्षरमंयीमालामिव स्थाप्य
 क्रमेण पुनरकारादीन् दकारात्रां वर्णान् वर्द्धमानान्
 संचित्वा मातृकां जपेत् एवं प्रतिलोमानुलोमजपतः स
 त्संख्याप्यमाने निजं शरीरे वास्यतस्मादिना वेष्टितं मुस

प्र.स.
५६

नास्ति मध्यस्थेऽप्यायेत । इति प्रयोगात्त्रयं कलाः कलानां
द्वयमात्रं देवताः कचादिवर्णां नृभवाष्टनादिकृतं पर्यादि
कानामांतरजाश्च विंडुजाः क्रमादन्तजावपिकास्तथादि
कानां क्रयात्कलाभिरामिर्मन्वीदिनशस्त्रनौ तथा न्यासं
साविध्यं कृत्यमर्त्यः प्रतिमा कलणादिषु प्रविष्टेयः अने
न श्लोकद्वयेन प्रणवकला न्यास उक्तः तत्र कलाः कला
इत्यत्र प्रथमकलाशब्देन अकारादिषोडशस्वरकला उ
क्ताः द्वितीयकलाशब्देन वर्णां शक्तिभूताः प्रणवस्य नाद
कलाः षोडश उक्ताः अत्रा इत्यनेन प्रणवस्य अकारकला
दश उक्ताः उभवा इत्यनेन प्रणवस्य ऊकारकला दश उक्ताः
मातरजा इत्यनेन प्रणवस्य मकारकला दश उक्ताः विंडुजा
इत्यनेन प्रणवस्य विंडुकला सप्त उक्ताः अनन्तावपिका
इत्यनेन प्रणवस्य नादकलायाः षोडश संख्याकायाः अंत्या
कलां अनेनायेतमः इत्येतां कलां पुनरप्यत्र वर्णैस्तत्का
रणासद्व्योमयेदित्यर्थः आस्यत्रोपदेशः प्रथमं सविंडुषोडे
शस्वरवर्णैर्कैकं सर्वकं नादकलाभिः षोडशभिः प्राकशे
कमात्स्वान्यासस्थाने पुनस्तथा पुनः कवर्गवर्गवर्णैर्कै
कं सर्वकं प्रणवस्य अकारकला दशमातरकान्यासोक्तस्य
नेषुत्यस्तथा पुनः टवर्गान्तवर्गवर्णैर्कैकं प्रणवस्य उकारक
ला दश पुनः पवर्गयादिपंचवर्णैर्कैकं प्रणवस्य मकार

रकलादशः पुनः षादिवर्णावतष्टयसर्वकंप्रणवस्य
 विंडकलाश्चतस्रः पुनः श्रैत्यवर्णासर्वकंप्रतत्रापेन
 मश्तिमोकलाज्वत्यमेत पवेमात्तकात्यासोकस्या
 नेपुत्यमेदिति अथप्रणवकलाउच्यते सृष्टैः अथै
 सृष्टैः मेधायैकांतैः लक्ष्यैः पुनैः स्थिराद्यैः स्थितैः स्थि
 इमाश्चकारोदादशकलाः जरायैपालितैः शांतैः पे
 ष्यैः रेत्यैः कामिकायैः वरदायैः आत्मादितैः प्रीतैः दीर्घा
 यैः इमाश्चकारकलादशतीक्ष्णायैः रोदायैः भयायैः निद्रा
 यैः तद्यैः लघुयैः क्रोधितैः क्रियायैः उक्तायैः सृष्टवैः दमाम
 कारजादशकलाः पीतायैः श्रेतायैः अरुणायैः प्रसिता
 यैः इमाविंडकलाश्चतस्रः निवृत्तैः प्रतिष्ठैः विद्यायैः
 शांतैः इंधिकायैः दीपिकायैः रेचिकायैः मोचिकायैः परा
 यैः परोयैः सूक्ष्मायैः सूक्ष्माहतायैः तानामतायैः आप्यायि
 तैः व्यापितैः व्यामृतायैः चतुर्जायैः इमानादजाः षोडशक
 लाः इत्यं प्रणवकलाः एताभिर्मातृकाभिः वर्णापूर्व
 काभिः उक्तक्रमेणान्यमेत पुनरपिन्यासविशेषः श्रीकं
 ठादिमातृकात्यासस्य अंवरौषः अथः अनष्टपछदः अर्थ
 नारीश्वरोदेवताहलोवीजानिसराः प्राक्तयः समस्तताः
 नार्थविनियोगः यंहीं श्रीं अं के लिंगं वंदे श्रीं श्रीं हीं यं अं
 गलः यं हीं श्रीं इवें हूं जं भं जं ईं श्रीं हीं यं तं न नी भं सा रा

प्र.सं.

६

60

ॐ ह्रीं श्रीं उं टं दं दं दं दं दं ॐ श्रीं ह्रीं ये म ध मा भ्यो व ष ट् पं ह्रीं
श्रीं ये ने षं दं दं दं दं दं ॐ श्रीं ह्रीं ये अ ना मि का ष्यं दं दं ॐ ह्रीं श्रीं
पं फं वे भं मे ष्यं श्रीं ह्रीं ये क नि ष्टि का ष्यो व ष ट् पं ह्रीं श्रीं
अं यं रं लं वं शं षं मे दं लं दं भः श्रीं ह्रीं ये क र त ल क व ए
ष्टाभ्यो फट् अथ ध्यानं सिं ध व को व त स मो भ य भा ग
मं हं नारी ष्यं रं गि रि स त ह र भू ष चि न्द्रं पा शा भ या ह
व ल ये ष्ट द ह ल मे नं स त्वा न्प मे त्म क ल वां छि न व ल
सि ष्ये प वं ध्या ता श्री कं टा दि भि नां मा भिः पू र्णो द यी दि
शक्ति म हितैः स विं ड क ता न्द्र का व र्णै कै क प र्व कै च
अं श्री कं टा य पू र्णो द र्पे न मः इत्ये व मा दि भिः मा त्
का ष्या ने शु त्त मे त् अथ वा ॐ ह्रीं श्रीं श्री कं टेश पू र्णो
द री भ्यो न म इत्या दि त्त मे त् तत्र श्री कं टा द म ष्य पू र्णो द
या दि शा क्त य ष्य व द्य त्ने श्री कं टा य अत ना य स त्त्वा य
त्रि मूर्तये अ म रे ष्य रा य अ र्ची शाय भा र भू तये अ नि ष्ये य
स्थ आ णा वे ह रा य त्रीं ह्रीं शाय भौ तिका य स यो ज्ञा ता य
अ न्न ग्र हे ष्य रा य अ क्क रा य म ह्ना मे ना य क्रो धी शाय वं
ही शाय पं वा त का य शि वो त मा य प क रु द्रा य कृ मी
य प क नै त्रा य व त रा न ना य अ जे शाय श र्वा य सो मे
ष्य रा य लां ग सि ने दार का य अ र्द नारी ष्य रा य उ मा को
ना य आ षा डि ने दं डि ने अ व र्ये मी ना य मे षा य लो हि

ताय शिविते छ्दालंशाय द्विरंशाय महाकालाय
 पालिते भुजंगेष्टाय पिताकिनेंखरीष्टाय वकाय
 खेताय भृगवे नकुलीष्टाय शिवाय संवर्तकाय इ
 त्यं श्रीकंठादयो मूर्तयः अथ पूर्णोदयादयः शक्ता
 यउच्यन्ते पूर्णोदये विरताये शाल्मल्ये लोलाक्षे व
 र्त्तलाक्षे दीर्घयोगाये सुदीर्घाये समुखे दीर्घजिह्वे
 काये कंठादये ऊर्ध्वकेशे विकृतमुखे जालामु
 खे शक्तामुखे श्रीमुखे विद्यामुखे महाकांसे सरस
 ते सर्वसिधे गौर्ये त्रैलोक्यविद्याये मञ्जरीशक्तिका
 ये भूतमात्रे लंबोदये दाविणे नागये विद्यये मेन
 ये रूपिणे वीरिणे वीर्ये कोटये हृताये भद्र
 काले योगिने शंखिने गरिने कालरात्रे ऊर्ध्वे
 कपर्दिने वज्राये जयाये समुखिष्ये रेवत्ये माधये
 वारुणे वायवे रत्नोवधारिणे सहजाये लक्ष्म्ये व्या
 पिते मायाये इत्यं पूर्णोदयादयः शक्तयः एवं सर्वे
 उक्तमात्रकावर्गोक्तैकैकैः श्रीकंठादिभिर्नामभिः
 पूर्णोदयादिशक्त्यैः कोतैश्चक्रमेण मात्रकात्मा
 स्थानेष्टमेतत् पुनरप्यत्र वीजादियोजनाविषये
 तद्विषये उक्तः श्रीकंठादौ विद्वान् वर्णान् प्राग्बीजं
 पुनः तापिरत्यत्र वा शब्दान् मात्रकावर्गान् वीजं स हि

अ.
स.

६१

61

तात्वात्तद्विनातायादौ योजयेदिति विशेषः अत्र वीज
मिति विंशु अथवा श्रीकंटादौ विद्वानवर्णानि न्यनेन वर्णा
शब्देन अकशदयो वर्णा गृहीताः तेन वर्णाः प्राग् वीज
संयुता न्यनेन हृलेखा श्रीबीजकामबीजपूर्वका वा
नद्विनावा न्यस्तव्या इत्यर्थे मे विशेषास्तु उत्तरत्र
वक्ष्यमाणदशविधात्कान्यासप्रकारेण समाना ए
व पुनरप्यत्रैवोक्ते रुद्रादीन्शक्तिप्रतात्त्यमेदाद्योस्त
गादिधान्युत्तानिति अस्मार्थः श्रीकंटादिन्यासे मान्
कावर्णायोजनसमये प्रकारमारभ्य दशकारां न संन
गात्मने रं अस्मात्माने लेमां मात्मे वं मेदात्मने शेष
स्यात्मने घं मजात्मने संयुक्तात्मने हं प्राणात्मने ले
शत्पात्मने दं श्वात्मात्मने इत्येवं प्रकारेण यकारा
दि वर्णान्न त्रं त्वगादीन् संयोज्य पश्चात्तत्कर्त्तिश
त्वादीन् संयोज्य तत्सव्या इति तत्र क्रमदीपिकायां
कोथमप्यात्मनो नादीत्युक्तत्वादात्मात्मने इत्यत्र को
थात्मने इत्यात्मपदस्य सर्वकोथपदं योजयेद् इत्यत्र
त्वगादियोजनाप्राक्कृत्नीयपटले केशवादीनामु
क्तासंघातप्राणाशत्वात्मात्मानोयादिषु मूर्तय इति
श्रीकंटादीनामनोक्ताः अत्र सममपटले श्रीकंटा
दीनामेवोक्ता केशवादीनामनोक्ता तेन उत्तरनामि

न पटले वक्ष्यमाण दशविधामातृकायाः सप्रकरणे
 केशवादीनामेव यादिषु त्रगादियोजनाकर्तव्या इति
 संप्रदायः तत्रोत्तरत्रमातृकादशविधप्रकरणवक्ष्य
 माराष्ट्रीकंटादिकेशवादित्यासयोरुभयोरपि श्रीवी
 नादियोजनाविकल्पः समानाश्रुतशक्तिमूर्तियो
 जनाविषयेऽपि पक्षविशेषोऽस्ति श्रृंगीकंटा यष्टीणां दर्श
 नम इत्येकः पक्षः श्रृंगीकंटा यष्टीणां दर्शनात्मेन नमः
 इत्यपरः पक्षः श्रृंगीकंटा यष्टीणां दर्शनात्मेन नमः
 तः तत्रक्रमदीपिकायास्तु वर्णानुत्क्रासाद्वैद्यनृ
 रक्षाकूर्ति शक्तिर्देवसानेन निश्चेति मूर्तिशक्तीष्ट्य
 कवचार्थकवचनेनैवोक्ते तत्र निश्चयकारणं देवसा
 नेति च तर्प्यैकवचनसूत्रमस्मिन्नेत्यादिषु त्रगादि
 योजनाविषये यंत्रगात्मने पालिते समवेष्ट्यै नमः
 इत्यादिक्रमेण योजयेत् द्विवचनपक्षे त्रयं त्रगात्मभ्यो
 पालिसमवेष्ट्य शिभां नम इत्यादिप्रकोरेण त्रये त्रये
 येने सर्वेऽपि पक्षाः उत्तरनास्मिन् पटले वक्ष्यमाण दशवि
 धमातृकायाः सप्रकरणे वक्ष्यमाणश्रीकंटादीनामपि
 समानमेव तस्मात्तेषु पक्षेषु एकैकपक्षेण श्रीकंटा
 दीक्षस्तापनः वेष्ट्यावाष्टाक्षरमूर्तिमर्केशाभम इत्यादि
 एकोनविंशतिपटले वक्ष्यमाणप्रकोरेण ध्यात्वा तं तं

प्र. सं.

६२

वर्णान्पसेत तत्प्रकारसामित्रैवपटलेटीकाव्याख्याने
कप्रकारेणानतत्राहृषात्रैवयोग्यनावशालिख्यते आ
धाररुदहनदोः परमूलनाभौकंदेमनाभिरुदयस्तनपा
र्षष्टेष्टे कास्येदणप्रवरागंधवहैचदोः पत्तंभंगुली
शुद्धिधानुषुमानिलेषु मूर्द्धतणास्यरुदयोदरसोरुनं
चापादहयेषुलिपिशोत्यसनकमेणगंडोसकोरुचरो
शुभयोगशोवश्रीमद्भदोवृजपदेशसमाहितात्मा इति
आस्यन्नामश्लोकार्थस्यविभागश्च्यते आपारादिनाभ्यन
मेकोन्यासः पुनः पृष्टात्रमपरोत्यासस्तत्रपूर्वप्रोक्तनाभि
स्थानं नाभ्या उपरिपश्चात्योक्तमध्यस्थादिति विशेषः का
स्येनादिगंधवहान्नतृतीयावृत्त्यान्यासः गंध वह इति ।
नासिकापुनः दोः पत्तंभंगुलीप्रवतर्थात्यासः शुभ्यो
पदेशः एकास्मिन्नुत्तरेसंधित्रयेचपचांगुलीप्रवयकोत्या
सः तथैवेतदहस्तेचपदहयेवश्येववत्तारोत्यासः पुनः
रुद्धि धासुमानिलेषितिरुदयस्थानेस्थितेषुधातु
चप्राणोचैत्यर्थः धातुषस्वगादिसप्तधातवइतिपुनः मू
र्द्धतणास्यरुदयोदरसोरुनंचापादहयेषुवत्यसेदकोत्या
सः पुनः गंडोसकोरुचरोषुचतरोवर्णानित्यस्यरणा
गशोवश्रीमद्भदोवृजपदेशशिष्टांस्तरोवर्णान्वसंयोम
रणागादिमुद्राप्रदर्शनसर्वकत्रतस्यानेषुन्यसेन राच

वक्रायनमः यंशोवायनमः एणंदोयै नमः यंघयायनमः
 यंघप्रकारेणान्यसेदित्यर्थः एवंसर्विडकानमोमोस
 वर्णाश्रमेत सर्वत्रसर्विडकानेववर्णाश्रमेत तउक्त
 न्वक्रमदीपिकायंवर्णानुकासाद्विज्ञानपुरस्तादिते
 तत्रदीकोक्तप्रकारेणचक्रादिमुद्राप्रकारेवत्योप्रसृतो
 गुलिकरतलेअन्योन्यव्यत्यस्तंसेमुवेसेयोज्यदक्षिणा
 गृष्टाग्रेणवामकनिष्ठिकाग्रंवामांगृष्टाग्रेणदक्षिणा
 कनिष्ठिकाग्रंचसेयोज्यदक्षिणांशोपरिवक्रमुद्रांसाह
 रंविन्यसेत दक्षिणांगृष्टवामकरंगुलीभिश्चतसृभि
 र्दृष्टंगाटमुष्टिनाग्रहीताअनूकृतवामांगृष्टमहद
 क्षिणाकरंगुलीभिर्दृष्टंसेयोज्यवामांशोपरिशोखमु
 द्रांसाहंविन्यसेत उभयकरंगुलीरन्योन्यव्यत्यस्ते
 पाणीष्टप्रतिष्ठांगुल्यग्राग्रंअनूकृतसंस्मिष्टोभय
 मध्यमांगुलिकंसेयोज्यगदामुद्रांवामोरुमूलेसाह
 रंविन्यसेत करतलतलेसेमुवेमणिवंधंसेस्मिष्टं
 सारितांगुलिकेअत्रः प्रमाणतेसेस्मिष्टेअंगुष्टेवक
 र्त्तिकात्रयेणकृतापद्यमुद्रांदक्षिणांरुमूलेसाहं
 विन्यसेत तत्रसर्वत्रसाहंरामिति अष्टांतरस्ययंवमा
 दिवर्णान क्रमेणपदैकमेकैकपासर्वोक्तप्रकारे
 सेयोज्यकुर्यादिति अत्रैवतथाकर्तव्याहतरत्रात्रके

प्र. सं.

६३

63

ये

साक्षरमुद्रास्यासोनास्त्रिपुनरैकाद्यामभित्यनेनैवधा
वाकेशवादिभिर्मातृकावर्णैकैकसर्वकैः कीर्त्यादिश
क्त्युत्तरैर्मातृकास्यासस्यानेभ्यसेत तत्प्रकारः कथ्य
तोऽंके शवायकीर्त्येनमः शानारायणाय कीर्त्येनमः
माधवाय तैष्टेनमः गोविंदाय पुष्टेनमः विस्रवेष्टेन
मः मधुसूदनाय ह्येनमः त्रिविक्रमाय क्रियायै नमः वा
मनाय दयायै नमः श्रीधराय मेधायै नमः हृषीकेशाय
हर्षेनमः यमनाभाय प्रदोषे. वासुदेवाय लल्ले. संक
र्षणाय सरस्वत्ये. प्रद्युम्नाय प्रीत्ये. अनिक्रदाय रत्ये.
चक्रिणाय जयायै. गदिने उगीयै. शार्ङ्गिणे प्रभायै. खड्गि
नीसव्यायै. शंखिनी चंडायै. हस्तिने वारणे. मुसलिने
विलासित्ये. मूलिने विजयायै. पाशिने विरजायै. मुकु
शिनी विष्णायै. मुकुंदाय विमदायै. तंदनाय सनंदायै.
नंदिने सूर्ये. नायक्ये. नरकजिते सस्ये. हरये स
ह्ये. कुस्माय बुध्दये. सत्याय भुक्त्ये. सातताय मत्त्ये. पौर
ये च मायै. पूराय रमायै जनार्दनाय उमायै. मूधराक्ते
दिन्ये. विष्णुभर्तये क्लिज्जायै. वैकुंठाय वसुदायै. यंतगा
त्मने पुरुषोत्तमाय वसुधायै. रंश्रुगणाय तने वलिने
परायै. लंमांसात्मने वलानुजाय पराणायै. वंमेदात्म
ने वलाय सूर्यायै. शंश्रुणात्मने वृषाया संध्यायै. वंमे

ज्ञात्माने हृषा य प्रतायैः संशुक्लात्माने हसा य प्रभायैः
 हं प्राणात्माने वरादा य निशायैः लेशात्मात्माने विमला
 यैः श्रमे वायैः संश्रान्तात्माने तृप्तिं हा य विद्युतायै नमः
 संक्रोधात्माने नमः इति क्रमदीपिका कार मतम् एवं
 सविंद कमात्कावर्णैः कि क सर्वकैः। केशादिभिर्ना
 माभिः। कीर्त्यादिशक्त्युतरेः। यादिषु सधात्मादिभिः
 मात्कोक्तस्थानेषु न्यसेत्। अस्यापि त्रगुत्तु श्रीकंठ
 दित्या सोक्तवत्। मात्काणीनां विंद सा हिन्य विकल्पश्च
 मूर्तिकामबीजं शक्ति संयोग प्रकार विकल्पश्च मात्का
 याः प्राकभवेनेष्यादिवीज योजना विकल्पश्च एते वि
 कल्पाः सर्वेपि समाना एव पुनरत्रास्मिन्नेतले दशविध
 मान्या सप्रकरणेण सप्त्या सप्त उक्त विकल्पाः सर्वेपि
 समाना एव पुनर्यादिषु धात्वादयोऽस्या सप्त तत्रा
 पिसंलिपुनरपित्या सविशेषमाह शतपाशक्ति श्रीभा
 शक्ति श्रीक्रीभिरति तैर्वर्णैः। श्रीकशक्त्युगशराक्षै
 रणवा विहितः। समुद्देयत्यासः। अस्मार्थः। अयमभवेन
 श्रीवर्णादौ संयोज्य मात्कां न्यसेत्। पुनर्भवेन श्रीश्री
 वीजोभयसर्वकमात्कावर्णान्यसेत्। पुनर्भवेन श्रीश्री
 वीज कामबीज नय सर्वकमात्कावर्णान्यसेत्। पुनः
 श्रीवीजभवेन श्रीवीज कामबीज सर्वकान्मात्कावर्णा

प्र. सं.

६४

64

येतेन यथांचतर्विधन्यासानां मध्येन तदादिभूतबीजा
नामपरिष्ठीयपटलेभुवनेशीपटलेकामपटलेत्रयय
ज्ञानेवक्ष्यतिनेनेनयात्वातनन्यासंक्रियात् अथप्र
पंचयागविधिरुच्यते येषसर्वमज्ञाधिकारसिध्यर्थ्या
समज्ञहोमादिविधिसूत्रयः। ब्रह्माऋषिः। परमगायत्री
हृदः। सकलयदार्थसाक्षीपरं ज्योतिर्देवतासाक्षात्
सोऽहं शिरः। हेमः शिखा। ह्रीं कवचं ओं नेत्रं रुद्रिहवश्च
हं। ध्यानं। स्मृतं व्याशेषलोकात्तर्वर्तियते जयेत्परं ब्र
ह्माग्नौ जज्ञयात्तस्मिन्सदा सर्वत्र वर्तितो। ब्रह्मात्मभिर्म
हामं वै ब्रह्माविद्भिः समाहितैः ब्रह्माग्नौ ब्रह्मरविषाद्
ने ब्रह्मार्पणं सूरतम्। ओं ह्रीं नादाय एवाज्योतिरहं परं ज्यो
तिरहं परं ज्योतिषिजहोमिहं सः मोहं साहा। इति प्रये
चयागमंत्रः। अथ प्रयेचयोगप्राणाग्निहोत्रयोर्न्यासवि
धिर्लिख्यते। सर्वदिवंदनसर्वकं भूतस्य सासदलिपित्य
स्य सऋषिच्छंदो देवतंगणायतिवीजंचतुश्चत्वारिंशद्वा
रंगणानां लेख्यमेवां मालामज्ञात्वं महागणायतिमे
त्रंचतुर्वारं उपविषोऽशपटले चतुराह्नितर्पणविधौ च
त्यमाणा विभूतिमंत्रं संजप्य पुनरपिलिपि त्रिवारं विन्य
स्य प्राणाग्निहोत्रस्य द्रव्यं संपादयेत्। अंगुष्ठे या मूला
धारमारभ्य सुषुम्ना मार्गं गाढादशात्रपर्यंतं देन मः

आदिश्रुतमश्ति यत्त्रैप्रतिलोमेन वित्यस्य संलंहे
 संघं मवकत चर्णा यकेन वे भगवते नमः। शं वं लं वं पे
 गो मे दक वर्णा य रा हे वे नमः। मे भं वं फं पं नी ल वर्णा य
 शनैः प्र रा य नमः। ने थं दे थं त वि डु म वर्णा य बृ ह स्प त
 ये नमः। एं डं उं डं डं कृ लि श वर्णा य व था य नमः। जं
 भं जं जं चं पु ष्य रा ग णा य मू क्ता य नमः। उं चं गं वं कं
 वै ड्य वर्णा य श्रं गार का य नमः। श्रं श्रं श्रं श्रं श्रं श्रं
 लृ मु क्ता वर्णा य सो मा य नमः। ऊं ऊं ऊं ऊं ईं ईं आं आं
 णि क्य वर्णा या दि त्वा य नमः। मू ला थार लिं ग ना भि रू
 र द ल मु वा सि भू म ष्य मू र्धे मु वि त्थ सं लं हे रं थं मे व द्वि
 मंड ला य नमः। मं मे कं श्रं स र्थं मंड ला य नमः। श्रं श्रं श्रं
 श्रं उं सो म मं मंड ला य नमः इति पा दा दिकं तं क दा दि
 कं टां तं कं टा दि मूर्धं त्र व्या प क त या वि त्थ सं लं हे रं
 टं डं सः प्र कृ त्ये नमः। टं डं श्रं श्रं हं पुरु षा य नमः। पा दा दि
 रू द या दि मूर्धं त्र वि त्थ सं लं हे रं श्रं श्रं सो हं पर मा त्मे न
 नमः इति पा दा दि प्र तिलो म न या व्या ष्य पं वं प्रा णा श्रि दो
 त्र द वं संपा य प्र पं च या वा द वं संपा दये यत। का न न ह
 ना दि स्थाने शु लि षि वि त्थ सं पु नः स रा न स व स्था ने स
 वि वि त्थ सं श्रं श्रं श्रं स स थि य त ये श्रं श्रं आ दि त्वा य नमः।
 इति मू ले व्या ष्य क वं रं द क्षि ण के र त्थ सं कं डं क वर्णा थि

प्र. सं.

三

65

यत्तये शुभं गारकायनमश्ति दक्षिण करे व्याप्य ववर्गं
 वाम करे न्यस्य चैव वर्गाधिपतये शुभं कृत्वा यनमश्ति
 वाम करे व्याप्य ववर्गं दक्षिण पादे न्यस्य ववर्गं
 धिपतये बुधायनमः । इति तत्र व्याप्य तवर्गं वाम पा
 दे न्यस्य तं तवर्गं धिपतये हृदय तये नमश्चित्त
 त्रैव व्याप्य पवर्गं तत्स्थाने न्यस्य पमवर्गं धिपत
 येशं शनैश्च रायनमश्चित्त त्रैव व्याप्य पवर्गं पादिस्था
 ने न्यस्य यं तं पवर्गं धिपतये सोमो मायनमश्ति सर्वां
 गं व्याप्य शुभं शुभं शुभः ३ सोमं मंडलायनमश्ति कंसे शु
 सूर्य मंडलायनमः यं तं मं वल्कि मंडलायनमश्ति मूर्ध्नि
 दि कंटांतं कंटादिकं तं कंटादिपादां तं व्याप्य कत
 या न्यस्य शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं
 न्ये नमः इति मूर्ध्नि दि रूपां तं रूपादिपादां तं व्याप्य क
 तया विन्यस्य शुभं शुभं लं तं सोमं परमात्मने नमः इति देहे
 शि रश्चादिपादां तं व्याप्यः पंच प्रपंचयागद्वयमपि सं
 पाद्य हृत्ते वागगनारत्नाकरालिकामहोच्छ्वाः मूर्ध्नि
 स्य हृदयगुह्यपादे पुन्यस्तव्याः गायत्री सावित्री सरस्वती
 कंटाक्षस्तनवामस्तने पुन्यस्य वस्त्रविस्मरुदानं वामां स
 हृदयदंतं मेघविन्यस्य वस्त्राणां दिकमलिकादि पुन्य
 सेतु नत्स्यात् । अलिकां स पार्थिवं रुद्रिपार्थी सापर

गलहस्तचक्रमशः ब्रह्माण्डविधिवत् तत्स्रवाः
 मातरोष्टमन्त्रितमैः पुनः द्वाभ्यां गेविधाय शक्तिऋषिः
 गायत्रीछंदः भवनेष्टरीदेवता इति सस्यानेषु तस्या
 ग्रिः स्यतारोडः अग्नये जातेवदसेनमः भूमिवेवेनाग्र
 ग्रये समंजिह्वायनमः स्वाविर्गिर्गोडः अग्रये ह्यवाहा
 नायनमः तिदधरिपतस्म अग्रये अष्टोदरजायनमः द
 वैतिहादति अग्नये वैष्णवायनमः तोयतीराममग्र
 ग्रये कौमारतेजसेनमः सोमवानस अग्रये विष्णुमुखा
 यनमः सेदेवेतजा अग्रये देवमुखायनमः इति मूहं वामो
 मणार्थकटिनाभिदत्तकटिपांशेषु वित्यस्य साहा
 दयं हंसः शिरः सोहं शिवाहीकवचं ओं नेत्रं दहिरुग्रं
 स्वयं भूः ऋषिः संयं गायत्रीछंदः स्वयं ज्योतिर्देवता इति
 प्राणाग्निहोत्रं गच्छा दीत्यास्य साहाहूत सोहं शिरः
 हंसः शिवाहीकवचं ओं नेत्रं दहिरुग्रं असं परवलः ऋषिः
 परमगायत्रीछंदः परं ज्योतिर्देवता इति प्रपंचगागः
 ष्वादीत्यस्य भवनेष्टरीं ध्याता भवनेष्टरीं मत्रमष्टोत्तरा
 तं तस्मात्प्राणाग्निहोत्रं कुर्यात् यस्मात्तेन उपविश्य ध्यायेत्
 शक्तेस्तत्तन्निविष्टमथ मस्य तन्माया रजो वेष्टितं प्राग्नेहो
 निलदिगातापि जटं मध्ये च नाथे रथ मध्ये प्राग्वरुणोद
 यास्य लसितैः ऊँ ईश्वरं दत्तिभिर्मूलाधारमनारंतं सम

पुं. सं.
६६

नलंयोगीस्मरन्तिहयेमथेन्द्रवरुणशशियमदिज्ञाता
तिऊमेणऊंरानियेवंध्यात्वादयपेयेयरोरयरोवयरो
वलपरोमिपेचऊंरानीनप्रत्वाल्यप्रणवेनाग्रिसुखं
लिपिप्रतिलोमेनपादादिमूर्द्धात्रव्यापकनयाशीरीरंसेह
त्यचिरूपात्सकलप्रभावकान्मलप्रकृत्यात्मनः कल्पा
कात्प्रतिलोमनोमत्समयीरोवीरुवाच्छापिशामेष्टष्ट
दरमालिकान्नतद्गयात ऊंउंउनेषुऊमात कल्पात्ता
प्रिणिष्ठास्करत्करकेष्टास्त्रावितावर्णाशइतिभावेनाह
तापेचऊंउंउयावसम्यमथादिक्रमेण ऊंहीहंपरंज्यो
निषित्तहोमिसोहंहेमः स्वाहा इत्यादि ऊंहीहंपरंज्योनि
षित्तहोमिसोहंहेमः स्वाहा इत्युन्नदशत्रिंशदशावृत्तिहो
मेकृतापुनः प्रणवभवेनस्वरींभ्योदेहसत्यायप्रहस्तिपि
न्यस्यतिपिप्रतिलोमेचसेद्वारव्यापकेनशरीरंसेहृत्पाभ्या
नरेहोमेकृयात् हंशंमेनणंजेउं. अः येऊंहेआकाशशब्द
नन्मात्रोत्रवागान्मशांत्यतीननादतपीतीतानुग्रहस
दाशिवेशानवासदेवात्परंज्योनिषित्तहोमिसोहंहेमः
स्वाहा लंवंभंयंहेभंयंभेलेउंयंवाउस्यशतन्मात्रतक्या
गिप्रकृतिशान्निविउत्तरीयतिशयानेस्वरतत्तुरुपसंकर्ष
णान्परंज्योनिषित्तहोमिसोहंहेमः स्वाहा हंलंवंउंजेगंओ
तंहेनेजोरपतन्मात्रवत्तः पादाहंकारविषामकारमुष

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र. सं.

६७

वैवन्तं ह्यन्यत्तुं सं प्रकृतिपरं ज्योतिषिज्ञ होमि सो हं
हं सः स्वाहा हं अं हं पुरुषं परं ज्योतिषिज्ञ होमि सो हं हं सः
स्वाहा इति प्रकृतिपुरुष होमे इत्या सर्ववत्तुं यद्यं श्री कंटा
दिलिपिन्यस्य सं ह्यन्यत्तुं अं सो हं परमात्मानं परं ज्योतिषि
ज्ञ होमि सो हं हं सः स्वाहा इति परमात्मा होमे इत्या सर्ववत्
त्यादिशक्ति कमलाभारलिपिन्यस्य प्रपंचयाग होमे ऊ
र्यात् । सर्ववत् शरीरं सं ह्यन्यत्तुं अं हो अं नारायण ज्योतिरहं
परं ज्योतिषिज्ञ होमि हं सः सो हं स्वाहा इत्यादि तत्कारणं
तं लिपिन्यस्य स्याते शुभ्यामद्रूपेण इत्या सर्ववत्तुं यद्यं श्री
क्तिलिपिन्यस्य सं ह्यन्यत्तुं सरोक्तवेत्यास्य अं हो अं अं अं अं
राधियति अं अं अं नारायण ज्योतिरहं परं ज्योतिषिज्ञ
होमि हं सः सो हं स्वाहा इत्यादि सोमपंचने समग्र होमा
न सर्वोक्तान् समग्र ह्यस्याते शुभ्यामद्रूपेण इत्या सर्ववत्
वत्तुं यद्यं कमलाभारलिपिन्यस्य सं ह्यन्यत्तुं अं हो अं अं अं
इत्यं नारायण स्वाहा के अं अं सूर्य मेरु ल नारायण स्वाहा
यं तं मे वन्दि मेरु ल नारायण स्वाहा इति मेरु ल त्रय होमे
इत्या उमाद्यभारमातृकात्यास्य सं ह्यन्यत्तुं अं अं अं हं पुरुष
नारायण स्वाहा उं हं सः प्रकृति नारायण स्वाहा इति पुरु
ष प्रकृति होमे इत्या सर्ववत्तुं यद्यं अं हो हं सः सो
हं सः अं नमः इत्यादि तत्कारणं तं वत्तुं यद्यं लिपिन्य

स्य कौंक्षीं प्रोक्ष्यं लं देसोदं परमात्मानं नारायणं ज्योतिरं
 यवं ज्योतिषिजं होमिहं सः सोदं स्वाहा इति व्यापकतया
 परमात्महोमं कृत्वा मूलाधारं द्वादशाक्षं च स्पृष्ट्वा एवाहं
 द्वादशाक्षं प्रणवे संजय्य सहस्रा विषे हृदयं सस्मि सार्ण
 यशिखः उतिष्ठ पुरुषाय शिवाय भूमव्यापिने कवंचं सप्त
 जिह्वायनेत्रं । यत्तुर्थं रोये श्रंसं । अणानेन प्रयं वयागमने
 एहोमविधिः । तदर्थं प्रागुक्तमात्मकावस्थान्याविधिः अ
 ष्वत्थो देवरेजाः सहस्रं शोधं संभवः समिधः तिलसर्ष
 पदौ गन्धतान्यष्टद्व्याणि संप्रदिष्टानि यतैः क्रमेण
 नृद्र्यादथ लक्ष्मे कं लक्षार्धं संख्यमथ व्यापिनदर्थं कं
 यः सतैर्दिकी सकलसिद्धिमवाप्स्यवांश्चाभ्यः पदं प
 रतं वपवत्रयाति सत्तश्चिल न्यनेधं वटदोग्यं पाप
 संपत्तैः द्रव्यैः रत्नविषये प्रयोगात्तरं एकदिकत्रिक
 चतुष्कृताभिस्तु ध्यातान्तां समीक्ष्य विकृतिप्रज्ञहोत
 मंत्री तदग्रहादिविषमत्तरभूतयत्तरतः पिशाचजनी
 तेमरुतिप्रकोपे अयमर्थः पूर्वकैरेष्टद्वौ रेकैकैः ।
 एतश्चातवादिशान्ते वा त्रिशांते वा चतः शांते वा तनउप
 द्वातु सोरेण नृद्र्यात् कदादिशान्तिर्भवति प्रयोगा
 त्रं द्वादशाक्षं सहस्रं मथवानदिगणान्तर्गतां वाप्यज
 द्वातु तदग्रहरिषु विषमत्तरभूतसंभवे कोपोऽय

प्र. सं.

६८

68

मर्थः सर्वैकैरष्टद्वैरेव द्वादशसहस्रादिसाख्यं द्वातेन
द्वादशानिवतिप्रयोगात्तरं अथवा प्रतिपत्तिमत्रका
णां विदित्तस्यादिह विस्मृतिर्नराणां शमयेदविरात्त
रुसहस्रानामतिमानवस्तुभिरेभिरेव जज्ञयात् । अथमर्थः
मंत्रजपादौ विहितप्रतिपत्त्यभावात् । विस्मृतिर्भवेत् ।
कर्तुः तस्मान्न त्वदिहाराधै सर्वैकैरष्टद्वैरेकैकैः सह
साहस्रान् द्वातेन । प्रयोगात्तरं । एते । सहस्रद्वितयाभिह
ध्याज्जहोतिर्यस्तुक्रमशो यथावत् ज्ञेयस्तानेव सवि
स्मृतिः ससापस्मृतिः प्रापभवांश्च दोषान् अथमर्थः स
र्वैकैरष्टद्वैरेकैकैः सहस्रं जज्ञयात् तेन विस्मृतिश्च
पस्मारेव प्रापदोषांश्च शमयेत् प्रयोगात्तरम् । मधुरत्र
यावसिक्तैरेतैर्लक्षं जहोतिर्यो मत्री । तस्य स राधिपवि
भवो मरुदध्यात्तलवायेत न विरात् । एतैरिति पूर्वै
कैरष्टद्वैरित्यर्थः । प्रयोगात्तरम् लक्षत्रदर्थकं वाम
धुरत्रयसमृतैस्तथा जज्ञयात् शुद्धत्रयादध्यावीक
त्रिभुवनमाविलेवशी कुरुते । प्रयोगात्तरम् लक्षत्रि
लक्षानुद्वाद्यदधानां शांत्यैश्चियेन लिने सतावत दौ
त्येन पुष्पैश्च शिष्टेन वषपायजानी कुरु स मैश्च सलोणैः
शालीतंडुलैर्गार्कैस्त्रिमधुरासिक्तैः । समाध्याकृति
रुसाष्टार्धशताख्यमस्य भितथीः । प्राणान् प्रतिष्ठापयेत्

आसौक्तकमनोनिशामज्जइयातांसमरात्रंतरौवावश
 मेतिमंतविधिनातेनैवल्लोकोनवा । पंचाशदौषधिवि
 पाचितपंचगव्यजातेचूतेनशतवृत्तिद्वेनेतृद्यौ । ता
 वत् प्रजप्यविधिनापिसमग्रसिद्धिर्भस्मादतीतसक
 लाभ्यदयावहनत् । अनुदिनमनुलिंयेतेनकिंचित्सम
 घातिलकमपिविदध्याउतमांगोलियेच्च । अनुतडुरित
 नापस्मारभतापमृत्युग्रहविषरहितः स्थासीयेतचप्र
 जाभिः अस्मार्यः दौर्गंधीरपायमे जातीकृतमेशिवशं
 पकंम् ॥ पुनः प्रागुक्तपंचाशदौषधिसुतेपंचगव्यकु
 थिता । तत्रजातेचटग्यौशतवारमेनेनमंत्रेणाज्येनद
 त्वातद्रसतावत् । प्रजसापुतिदिनेलिहेचअनेनविलिं
 पेच्चतिलकमपिकुर्यात् । शिरसिदियेच्च अनेनउरितत
 यरत्तापुतावास्यादिफलंभवतिगुहाणांदक्षिणांनिय
 मोमूलग्रंथेउक्तः ॥ दशविधलिपिन्नामउच्यते वाग्भवाया
 नमोताम्रवास्तवामातृकाक्षराः श्रीविद्याविषयेमजी
 वाग्भवाद्यष्टसोहये । वालाद्यामातृकात्यस्यमानंगीवि
 षयेतथा वीजदद्याद्यावारास्यावाराहीतत्रमध्यमेत मा
 तृकार्णावे वाग्भवाद्यात्रिताराद्यांश्रीवीजाद्यावविष्यमे
 न् श्रीविद्याक्रममृजादौविशेषादीरवंदिने वाग्भवाया
 वाक्प्रदास्यात् त्रिताराद्याचकामद श्रीवीजायामहैष्य
 यीदादितीमातृकास्मृता रुदयामेल शुद्धेविहृपुतेवीस

प्र.से.
६२

गीसहितं ह्येसया श्रीपुतेवाला मेपुटिततथाचपरया
श्रीविद्यया लेकृते आरोहादवरोहतम्यततेत्यासंपुनरे
मयोः योजनानातिपरं ससर्वजगतो रूष्टिमिनिधेसकृत
शुद्धयापिमविंडकस्तथकलापुष्के शवाद्यास्तथा श्री
कंसादिपुतप्रशक्तिकमलामारैस्तथैकैकशः त्यासाले
दशापाष्टयद्रिगदितास्तेवस्तयार्गात्रिकाः सर्वसाधक
सिद्धिसाधनविद्यैसकलाकल्पभाः अयमर्थः प्रथमोभा
रकाविधानात्तोग अष्टादिकं वित्तसंपत्ताणां हर्गोत्या
दिध्याताश्रद्धालिपित्यामेक्यता तत्कथं काननवृत्तद
लीत्यादिस्थानेषु अतमः अंतमः इतमः इतमः इतमः
दिविंडरहितयात्पसेत एवं प्रथमोत्यासः पुनर्दितीयः
चते वत्सा अष्टिः देवी गायत्री छंदः मारकासरस्वती
देवता हलोठी जानिस्वराः शक्तयः अभीष्टसिध्यर्थ
विनियोगः कादिवर्गैः षड्विः षडंगानि कुर्यात् सिंह
कान्तिमयिताभरणानि त्रेत्रां विशाक्षसुखमृगपोतव
रंदधानां पार्श्वस्थितां भगवती मणिकोवनाभाध्या
येत्करालभूतपुस्तकसाक्षमाला एवं ध्याता अंतमः
अंतमः इतमः इतमः इतमेवं रूपेण सविंडकतयाम
सेत पुनस्सुतीयेकलापुक्तविधानमुच्यते प्रणवक
लाभारकायाः प्रजापतिः अष्टिः गायत्री छंदः कलात्प
वर्णजननी शारदा मारकासरस्वती देवता अंबीजं तौ

शक्तिः सस्वती श्रीत्यर्थवित्तियोगः ॐ श्रुं ॐ श्रुं ह्रुं ॐ
 ईं ॐ ईं शिरः इत्याधंगानि हस्तैः पद्मं रघो गंगामय
 हरिणं सुलोकं वर्णमालां देकं शुभ्रं कपालं दशमस्त
 लसहेमकं भवहृत्ती मृताविद्युत्पयोदस्पटिकनव
 जपां वेधुवैः पंचवक्त्रैस्त्यदैवतो जनमांसकलशशि
 निभाभारतीनां नमो भारतीनां नमामि । ॐ श्रुं ॐ नि
 हतिकलायै नमः ॐ श्रुं ॐ प्रतिष्ठाकलायै ॐ ईं ॐ वि
 षाकलायै ॐ ईं ॐ शान्तिकलायै ॐ उं ॐ इंधिकाक
 लायै ॐ ऊं ॐ दीपिकाकलायै ॐ ऊं ॐ रेविकाक
 लायै ॐ ऊं ॐ मोचिकाकलायै ॐ लं ॐ पराकला
 यै ॐ लं ॐ सूक्ष्माकलायै ॐ ऐं ॐ सूक्ष्मास्तनयैकला
 यै ॐ ऐं ॐ तानास्तनयैकलायै ॐ औं ॐ आषाढिनी
 कलायैनीकलायै ॐ औं ॐ आषाढिनीकलायै ॐ औं
 ॐ आषाढिनीकलायै ॐ श्रुं ॐ योमरूपाकलायै
 ॐ श्रुं ॐ श्रुतज्ञाकलायै ॐ कं ॐ सूरिकलायै ॐ खं
 ॐ ऊरुदिकलायै ॐ गं ॐ सूरिकलायै नमः ॐ चं ॐ
 मेधाकलायै ॐ रं ॐ कान्तिकलायै ॐ वं ॐ लसी
 कलायै ॐ छं ॐ युतिकलायै ॐ जं ॐ स्थिराकला
 यै ॐ भं ॐ स्थितिकलायै ॐ नं ॐ सिद्धिकलायै
 ॐ टं ॐ मराकलायै ॐ टं ॐ पालिनीकलायै ॐ उं ॐ

प्र. सं.

७०

शान्तिकलायैः ॐ हं ॐ ऐं स्वर्या कलायैः ॥ ॐ णं ॐ रतिक
लायैः ॥ ॐ तं ॐ कामिका कलायैः ॥ ॐ थं ॐ वरदा कला
यैः ॐ दं ॐ आत्मादिनी कलायैः ॥ ॐ थं ॐ प्रीति कलायैः ॥
ॐ नं ॐ दीर्घा कलायैः ॐ पं ॐ तीक्षा कलायैः ॥ ॐ फं ॐ रो
दी कलायैः ॥ ॐ वं ॐ भया कलायैः ॥ ॐ भं ॐ निद्रा कला
यैः ॐ भं ॐ तं दी कलायैः ॥ ॐ यं ॐ लथा कलायैः ॥ ॐ रं ॐ
क्रोधिनी कलायैः ॥ ॐ लं ॐ क्रिया कलायैः ॥ ॐ वं ॐ उक्ता
रिणी कलायैः ॥ ॐ णं ॐ मृत्यु कलायैः ॐ थं ॐ योता कलायैः
ॐ सं ॐ सेता कलायैः ॥ ॐ हं ॐ अरुणा कलायैः ॥ ॐ लं ॐ
प्रसिता कलायैः ॥ ॐ हं ॐ अनेता कलायै नमः पंचकला
पुता मातृकां वित्यस्य पुनश्चतुर्थकेशवादिपुतमोत
कां वित्यसेत केशवादिपुतमातृकायाः ॥ रुद्रः ऋषिः गा
यत्री छंदः श्रीलक्ष्मीनारायणो हरिर्देवता लंकी जंतु सराः
शक्तयः मोक्षार्थविनियोगः स्तोत्रं स्त्रीशिरः स्थाप
नानि हस्तैर्विभूतारसि जगदाशंखचक्राणिविघांष
सादृशी कनककलशं मेघविद्युदिलासे वामोर्तंगस्त
नमविरलाकल्पमाश्लेषलाभादेकीभूतं वप्रवत
वः पुंडरीकाक्षलक्ष्म्यः पंचधाता प्रागुक्तवक्त्रादिश
क्तिपुक्तैः ॥ केशवादिभिर्मोतृकावर्णापूर्वकैर्न्यसितः पुनः
पंचमः श्रीकंटादिपुतमातृकात्यासः ॥ तउच्येता श्रीकंटा

दिव्यासस्पदक्षिणामूर्तिऋषिः गायत्रीछंदः अर्थनारी
 सरोदेवता हलोवी जानिसराः । शक्तयः समर्थे विनियोगः
 गः ह्रीं ह्रत् ह्रीं शिरः इत्याद्यं गानि । वंशककांचननिभेरु
 विराटमालोपाशोऽङ्गुलीचरदंतिजवाडदंडैः । विभ्राणमि
 भुशकलाभरांगत्रितेजमहांदिकेशमनिशंवपुश्रिया
 मि पवंध्याताष्टांगोदर्यादिभुतैः । श्रीकंटादिभिर्मातृका
 वर्णाश्चैवकैः प्रागुक्तक्रमेणान्यसेत् पुनः षष्टींशक्तिप्रको
 मातृकांन्यसेत् शक्त्यवितामातृकायाः । शक्तिऋषिः गाय
 त्रीछंदः सकलसौभाग्यदायिनी सरसतीदेवता हलोवि
 जानिसराः शक्तयः अभीष्टसिध्यर्थे विनियोगः ह्रीं ह्रत्
 ह्रीं शिरः इत्याद्यं गानि उच्यते । कोटिदिवाकरपुतिभवने गो
 रुजंभस्मनीवहादे उकिरीटसारशानामंजीरसंशोभिता
 विभ्राणारुणायंकनेजपवंदीपाशोऽङ्गुलीचरदंतिजवाडदंडैः
 होजगदीश्वरी त्रिनयनापद्येनिषस्मासखं । गौं ह्रीं श्रीं नमः
 गौं ह्रीं श्रीं नमः इत्यादि तांत्रिकान्यासः कर्तव्यः पुनः समंके
 वलकमलायुक्तमातृकायां संजय्यात् केवलकमलायु
 क्तमातृकायाः सृगऋषिः गायत्रीछंदः संपद्यमातृ
 कादेवता हलोवी जानिसराः शक्तयः अभीष्टसिध्यर्थे
 नियोगः ह्रीं ह्रत् ह्रीं शिरः इत्याद्यं गानि विप्रदामसमप्र
 भां हिमगिरिप्रख्यैस्तभिर्भुजैः संडादंडसमहतामृत
 घटैरासिम्बमानोरमं विभ्राणोऽङ्गुलीचरदंतिजवाडदंडैः

प्र. सं.

५१

द्वयं प्रसक्तं भासदलसमुच्चलं ऊचनकं ध्यायेत् जगत् सा
मितीं। ॐ श्रीं श्रीं नमः ॐ श्रीं श्रीं नमः इत्यादितो तत्प्राप्तः पु
नरहमीमारवीजशक्तमातृकां विन्यसेत् मारवीजशुक्ला
यामातृकायाः संमोहनऋषिः गायत्री छंदः सकलजननी
मातृका सरस्वती देवता हलो वीजानि स्रवाः शक्तयः अ
भीष्टसिद्ध्यर्थं विनियोगः क्लाहृत। क्लीं शिरः इत्याद्यं गा
वि वालार्ककोटिरुविरोम्फटिकाक्षमालां कोदंडमि
क्षरचितं स्मरं पंचवाणान् विद्याच्चरुस्तकमलैर्दधती
त्रिनेत्रां ध्यायेत् समस्तजननी वचदेव्यं ॐ क्लीं श्रीं नमः
ॐ क्लीं श्रीं नमः इत्यादितो तत्प्राप्तः पुनर्नवमीं शक्तिक
मलामारशुक्लां मातृकां विन्यसेत्। शक्तिकमलामार
शुक्लायाः संमोहनऋषिः गायत्री छंदः संमोहिनी सर्वव
शकरो मातृका सरस्वती देवता वंजनानि वीजानि स्रवाः
शक्तयः अभीष्टसिद्ध्यर्थं विनियोगः हं प्रां क्लो हृत ह्रीं
श्रीं क्लीं शिरः इत्याद्यं गानि ध्यायेत् समस्तवलयेक्षरासया
शरासया शयमदया ऊशशरां नवप्रसक्तान् प्राविश्र
तीनि नक्तदेवरुणा ऊचार्त्तं संमोहिनी त्रिनयना नक्तकोण्ड
वृक्षं। इति ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं श्रीं नमः ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं श्रीं नमः
इत्यादितो तत्प्राप्तः पुनर्दशमीं प्रपंचयागशुक्लां मातृकां
न्यसेत् प्रपंचयागशुक्लायाः ब्रह्माऋषिः गायत्री छंदः
समस्तवस्तुया संपरब्रह्मदेवता वंजनानि वीजानि स्रवाः

शक्तयः मोक्षार्थवित्तियोगः स्वाहा हूत सोहंशिरः देसः
 शिखांहीकवचं ओंनेत्रंरुद्रिहरः असं ध्यानं तारादिपंच
 मुनिभिः परिचीयमानं मानैरगम्यमनिशंजगदेकमू
 लं संवित्समस्तजगदीश्वरमहितीयंनेत्रः परंभजतसो
 दसुधोवराशिंपवंध्यातात्पसेत् ओंहीअंनारायणज्योति
 रंहंपरंज्योतिषिजहोमिहंसः सोहंसाहानमः ओंहीअं
 नारायणज्योतिरंहंपरंज्योतिषिजहोमिहंसः सोहंसाहाः
 नमः इत्यादिसात्रंत्यसेत् एवंदशमोत्पासः एवंदशवि
 धतिपित्यासः समाप्तः तत्रास्यैवप्रपंचसारस्पटीकाका
 रेणदशविधमातृकात्यासेपदविशेषउक्तस्तुड्यतो
 तत्रशक्तिकमलामारैरुणैकैकशशतिशेत्या भवेने
 षण्णष्टः शक्तिप्रीभ्यासमाप्तमः शक्तिप्रीक्षीभिरष्ट
 मः श्रीशक्त्युगगाराद्यैर्नवमः शक्तिप्रीक्षीमिर्वानव
 मः श्रीशक्तिमनसिबीजानामन्यतमाद्यैस्त्रिभिर्वीजैर्वा
 नवमः अन्यत्सर्वसमानांष्टदशविधमातृकात्यास
 प्रसंगात् सनत्कमारीयोक्तप्रकारेणाप्यत्रयोग्यताव
 षादशविधमातृकासः कथ्यन्ते वित्त्यसेत्मातृकादेहे
 भुद्धासपिसर्विडकां सविसर्गांसोभयाज्वतारश्रीशक्ति
 मन्मथैः प्रत्येकैश्चसमस्तैश्चपुटितांकेषावादिभिः सश
 क्तिकैरतितांबन्यस्यतत्त्वानिवित्त्यसेदितिअस्पर्षाः अतः

प्र. सं.

७२

आनमः इति प्रथमो व्यासः पुनः अंनमः आनमः इति द्वि
तीयो व्यासः सविंदकः पुनः नमः आनमः इत्यादितृतीयः स
विसर्गकः पुनः अंनमः आंनमः इत्यादिवत्तुर्थो विंदविम
र्गो भयात्मकः पुनः ओं अंनमः इत्यादि प्रणवपुटितः पंचमः पुनः
प्रीं वीजं पुटितः षष्ठः पुनः भवेनेशी पुटितः सप्तमः पुनः काम
बीजं पुवि तोष्टमः पुनः प्रणवप्री भवेनेशी कामबीजैः सप्तमै
रपि पुटितो नवमः पुनः पूर्वोक्तवक्तेशवादिभिर्दशमः तत्रत
त्तानीत्यत्राच योनास्ति अथ दशविधमातृका व्यासप्रसंगात्
क्रमदीपिकोक्तक्रमेण पंचविधमातृका व्यासश्चात्र योगा
तावशालिख्यते इत्यावचय्य वपुरदेशतार्णिकेन सार्द्धं तेषां
सविसर्गकसो भयैः सैः वित्यस्य केशवपुरःसरमूर्तिपुतैः की
र्त्यादिशक्तिसहितैः सतत्क्रमेण अस्मार्थः प्रथमं शुद्धमातृ
कावर्गैः स्य पुनः सानुसारमातृवर्गाणां स्य पुनः सविस
र्गकमातृकावर्गैः स्य तृतीयोऽप्यायः पुनः चतुर्थसुपूर्वप्रथम
वर्गां सविंदकमुच्चार्य पुनः स्रदन्ने सविसविसर्गकं त्रयोवेत्
पवमेव द्वितीयवर्गां च पवमुभयात्मकवर्गां सप्तमो व्यासः
पुनः केशवादिभिः प्रागुक्तवत् स्य पुनः पंचविधमातृका व्यासः
उक्तः अथागस्त्यं संरितोक्तप्रकारेण त्रिमातृकापत्रलिख
ते अथात्रिमातृका व्यासः कंठहृत्त्राभिगुत्थके पायोभूमपा
रोपमेघोदणद्वादशच्छेदोदशपत्रवषट्पत्रचतुष्षष्टिप

कोपंचाशदणविद्यासः पञ्चसंख्याक्रममाद्रवेत् एकैकव
 र्णमेकैकपत्रान्नविन्यसेन्मने पवमेत्रः प्रविन्यस्यमन्त्रा
 नोवदित्यमेत अथप्राणाग्निहोत्रविधिस्तन्मंत्रउच्यते ओ
 ह्रीपरंज्योषिजहोमिसोहंरंसः स्वाहा इतिमंत्रः प्राकन्यास
 विधानोक्तवदंगानि अथमातृकादरयोगेनसर्वमन्त्रजप
 विधिवद्वो इतिरितिनामकलजगत्सर्ववितीक्रमोक्तमाहु
 णितमाहार्णमालिका । अभीष्टसाधनविषयेचमन्त्रि
 णाभवेन्नम्रप्रतिपुटिकाक्षमालिकाइति अस्पर्धः इत्येवंप्रा
 क्तसकलजगत्सभावकर्त्रीमातृकासरस्वतीपद्मातावन्न
 त्रिणामभीष्टसिद्ध्येभवतिपवंक्रियमाणाचेदन्तुलोमवि
 लोमक्रमेणगुणितायातसंख्यावतीअक्षरमालिकाअक्ष
 मालयेवानयायातसंख्यायाजपः कार्यक्षयः कथमिति
 मनप्रतिमन्त्रप्रतिपुटितामन्त्रभिः प्रत्यक्षरंपुटिताआदा
 वन्नषप्रपुन्यमानेत्यर्थः तत्रान्तलोमयाप्रतिलोमयाव
 मातृकयापुटितत्वंसिध्यति अत्रास्यपदेशः अकारं सर्वं स
 विंडकमुच्चार्य अभीष्टमन्त्रजपेदित्येकोजपः । पुनः प्रामिति
 सविंडकः । पुनरभीष्टमन्त्रः पवंद्वितीयोजपः पवंक्रमेणाल
 मित्यतंजपेत् पवंकृतेयंवायाद्वारंजायेत् पुनः दकारमेरु
 स्थानीयंमन्त्ररहितंकेवलंजपेत् पुनः प्रतिलोमांघ्र्यं सर्वमन्त्रं
 जपेत् तन्मात्रात्रेलः इतिलकारं विसर्गतिमच्चरेत् पुनरपिमे

प्र. सं.

७३

73

ॐ नदनेवहकारं विसर्गात्तमुचरेत् पुनरपि मन्त्रः पवम
कारोतेजः पवमनुलोमेन प्रतिलोमेन च कृते मातृका
मन्त्रेण सुदिता भवति एवं च कृते शतसंख्या च सूर्ये ते तत्रा
ष्टोत्तरशतसंख्यापेक्षया स्वरादिवर्गाष्टकेन वापंचमवर्गा
दियादितृतीयां त्रिवर्गैरष्टभिर्वा संयोजयेत् पवमनुलोम
विलोमक्रेण मातृकाक्षरमालया जपः एवं जपतः सर्वे
मन्त्राद्यादिति सिध्यन्ति अथ मूलिनी कल्पे तमातृकाक्षरे
रीणानां विधौ कालभेदेन विंडुसाहित्यराहित्ये सर्वद्वय
विशेषोक्तः शुद्धामुषसि विंडुना मध्यान्देशसर्गसंज्ञा
सायाह्ने मध्यरात्रौ त्रिविंडुसर्गात्तमातृका शुद्धायां हि त्र
मध्यस्थालकारमिदं सूर्यां सूर्यावर्णकं वैदं व्यावि
डसर्गायां विंडुवर्णापरित्याजेत् मेरुस्थानीयतेनेति शे
षः ऊर्ध्वं श्रावे मातृका जपमात्रेण मन्त्राणां कोटिकोटयः
प्रजमासुर्न संदेहो यस्मात्सर्वत्र उद्भवं मंडलां प्रजयेत्तत्र
मातृकाक्षरसंज्ञां अनुलोमविलोमेन मन्त्रसिद्धिः प्र
जायते सहस्रमिति शेषः अथ भुक्ति समये प्राणाग्निहो
त्रविधि विरुच्यते प्रथमं स्नेहदेवस्य सकलीकरणं विध
यनं यत्ना ॐ शुद्धायां प्राणे निविष्टो मृतं न होमीत्यादि
शुद्धायां ब्रह्मणि मन्त्राले त्र्यम्बैः मन्त्रैर्दक्षिणोत्तरपश्चिम
वैमर्ष्यामकुण्डेषु अग्नीनवात्यसंप्रणो वलिपियमेह वि

रादाय अत्रेष्टाणामनुमपातमाहः अमस्तुत्रमतीवा
 तमाहः । अत्रेष्टाणामनुमपातमाहः प्रजनने
 प्रजातामित्युपस्ययरुदशप्रणवयागात्रिवारम
 भिमंत्रविद्युमेपापातमितिहस्तप्रक्षालनेविधाय
 षड्विधोपसृणु ओं तद्वस्त्रं ओं तदायः ओं तदात्मो ओं त
 त्तत्वं ओं तत्सर्वं ओं तत्सरोत्रमः अंतस्परनिभूतेषु
 हायांविद्युमूर्तिषु तंयत्तत्संवयट्कारस्तंविस्त्रः
 रुषः परः तमायो ज्योतिरसोमंतवस्त्रभूषवः स्वरो
 मतोपस्तरणमसीत्याचम्यचितिस्कुचितमाज्यम्
 दारवेदिः राधीतंवर्हिः इत्यादित्राणां धात्वादा इत्यत्रे
 नपिता ओं गागार्हपत्ये प्राणोदिराणवर्णाः शुचयः
 पावकाः अग्निं विरुत्यात्मानमुपवर्ष्य ऊर्ध्वगच्छन् प्रदा
 यो प्राणो निविष्टो मृतं नृहोमिशिवोमाविशा प्रदादाय
 प्राणात्मने नारायणाय मस्तु मस्तु सदा इति दक्षिणा श्रौद्धा
 श्रौम् अन्वाहार्ये अघाने गगतवर्णाः शुचयः पावकाः
 अग्निं विरुत्यात्मानमुपवर्ष्य अयोगच्छन् । अदायामपा
 ने निविष्टो मृतं नृहोमिशिवोमाविशा प्रदादाय अपा
 नात्मनो नारायणाय मस्तु मस्तु सदा इत्यत्रे दक्षता श्रौद्धा
 हवतीयेव्योने रक्तवर्णाः शुचयः पावकाः अग्निं विरुत्या
 त्मानमुपवर्ष्य निर्ययाच्छन् । अदायां व्योने निविष्टो मृतं

प्र. सं.

७४

७५

जहोमिशिवोमाविशाप्रदाहाय व्यानात्मनो नारायणा
य मस्य मस्य स्वाहेति पश्चिमे हत्वा ओं सभ्ये उदो न कुरु
र्णाः पुचयः पावकाः अग्निं विरुत्यात्मानं नमो यचय्य क
र्थाथ स्मिन्मा चत प्रदाया मुदाने निविष्टो मृतं जहोमि
शिवोमा विशाप्रदाहाय उदो नात्मने नारायणाय मस्य
मस्य स्वाहा इति प्राचे आवस श्रीये समाने सप्रभावाः
पुचयः पावकाः अग्निं विरुत्यात्मानं नमो यचय्य सभ्ये
चत प्रदायां समाने निविष्टो मृतं जहोमि शिवोमा वि
प्रदाहाय समानात्मने नारायणाय मस्य मस्य स्वाहेति स
ये हंता अग्नीने कीकृत्य ओं गार्हपत्य अन्वाहार्य आ
हवनीय सम्पावसयेषु प्राणापानव्यानो दात समा
नेषु हिरण्यगगनरक्तकृत्स्न सप्रभावाः पुचयः पा
वकाः अग्निं विरुत्यात्मानं नमो यचय्य उर्धाथ स्मिन् कृतम
गच्छतु अहं वैश्वानरो भूत्वा जहोमि चतर्विधं पशामि
प्रदायां वस्त्राणि मयात्मानि विष्टो मृतं जहोमि शिवोमा
विशाप्रदाहाय देवत आत्मने नारायणाय मस्य मस्य
स्वाहेति हत्वा मर्णां जहति तस्मीं ब्रह्मणो उवादि कं कृता
चभ्यः हृष्टिरसि हृष्टे मयापानमिति हस्तप्रक्षालनं वि
थाय प्राणा नागं धिरसि रुदोमा विशा त्रकस्तेनां नेना
प्याय स्वाहा संगृहमात्रः पुरुषो गुह्यं च समाश्रितः इति

सर्वस्य जगतः प्रभुः पीशातविषभुगिति । दक्षिणापादो
 गृहे जलधारा मासि च उदयान्वित्रमित्यादिना उपतिष्ठे
 ति भोजनप्रकारः । एवं संभाव्य भोजने कृते फलमाह
 सायं प्रातरे न तद्दोमविधिना भोज्यो नित्यं भजनप्रा
 णीनां प्रमोदोदरे प्रविशति प्राणाग्निहोत्रीयुक्तः । रतिप्र
 पंचसारसंग्रहे गीर्वाणोदविरचिते सममः पटलांशु
 यत्रिपुराविधिः । आराधयन् देवीं गायत्री छंदः त्रिभु
 राभैरवी देवता येन तेन क्लीशक्तिः सो कीर्तकमहं स
 रै आहूतं देसुरै रै शिरः देसुरै रै शिवा देसुरै रै कव
 चं देसुरै शौत्रे च देसुरै श्रुः श्रुं ध्याने श्रानान्त्राका
 युता भो कलितशशिकलारजितमात्रितेन देवीं प्र
 णोदवक्तो विष्टतजपवटीपुस्तकामी तभीष्टं पीनो
 तंगस्तनातां मवलिलसितविलग्रां मस्तकपंजराजत
 मुंडस्वकमंडितो गीमरुणानरडकुलानलेपो न मामि
 तत्र तेति नटा । सर्वत्र सर्वासां देवानां दक्षिणाहस्ते
 अभयमुदावामरुस्ते वरदमुद्रा तत्रान्योन्यसंस्मिष्ट
 प्रसारितो गलिदक्षिणा करतलमणिबंधादधकृता
 यसायकं माभैवीरिति प्रदर्शयतीत्यभिनयत्रया अभ
 यमुद्रामणिबंधादयोन्यसंस्मिष्टप्रसारितो गलिर
 यस्थिता ग्राहका । सायकस्याभीष्टप्रदर्शनाभिनयत्रया

प्र. सं.

७५

वरदष्टेतिचसंप्रदायः मणिवेधोनामहमलतसमूल
देशः विलग्नमितिमध्यमेता ~~सैंदीदौः~~ इतित्रिपुरा
मंत्रः विद्यैष्यवष्यफलप्रधानो ~~यमंत्रः~~ तत्रमंत्रो
रसार्थः संग्रहतउच्यते हकारसकारेफ पेकारविउभिः
ब्रह्ममवीजम् । हकारककारलकाररेफ ईकारविउ
भिः द्वितीयं हकारसकारेफ औकारविसर्जनीयैस्त
तीयम् तत्रवागैष्यतिशायदतयावाग्भववीजम
कम् त्रैलोक्यदोभावावशानाकृष्टिदं कामराजेशाक्तं
लापहरणकविताकारकं मंत्रमेतत् प्रोक्तं यमद्वि
णस्रवमोक्षप्रदं साधकानां एवं त्रयाणां वीजानां फ
लत्रयवाग्भववीजयोगात्प्रथमवीजस्य वाग्भवसंता
कामवीजयोगाद्वितीयस्य तत्संता । औकारयोगात्
तीयस्य शाक्तसंता । अथास्य त्रिपुरामैरती मंत्रस्य
सविधिः विवरणोक्तप्रकारेण अत्रष्टानष्टनपदक
कप्रकारेण च मिहित्वा लिख्यते । प्रथमं यवादिवंदन
पूर्वकमस्य पातालत्रयादिकृत्वा प्राणायामं कुर्यात्
तत्पकारः मूलेन त्रिवारं रेवकं सरकं च कृत्वा । क्रम
ककालेमातृकां प्रतिलोमेन तत्रपुनः अकारलक्षणे
सर्वं महेरदिति वर्णयेत् ॥ प्राणायामः पुनस्तत्प्रा
पंचीकृतवीजानि वक्ष्यमाणानि पंचभूतस्थानेषु मूर्ध

स्वरुदयगुणपादेषु न्यसेत् सर्वं सृष्टा पंचीकृता पंची
 कृतवीजानि वक्ष्यामाणा नि एषि व्यादिस्थात भूतपा
 दादिषु न्यसन्तानि तन्मात्रं सैरुत गंधतन्मात्रा
 वीजं वक्ष्यामाणा पादादिजान् पर्यन्तं विषयसमूहेन प
 कवां प्राणायां मंजुर्वत् गंधतन्मात्रं रसतन्मात्रं सैरु
 त्पुनरुक्ते मणजात्वादि कटिपयत्रं कटादिहृदये
 पर्यन्तं तदादिभूमिपर्यन्तं तदादिवत्संभ्रमं पर्यन्तं रसा
 दितन्मात्रवीजानि क्रमेण न्यस्त्या सर्वमूलेन प्राणाया
 मंजुर्वत् तरेतरस्मिन् सर्ववत्सं हरेदिति कलावेद्यप्रा
 णायामः तत्र लंबं रयं हं रति पंच भूतन्मात्रा वीजानि
 पुनः ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं मिनि अ पंचीकृतवीजानि पुनः ह्रीं
 ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं मिनि पंचीकृतवीजानि एवं पूर्वोक्तषड्
 धारयोगप्राणायामैः सर्वं संहरेदिति योगिनी वैथ
 प्राणायामः । एवं देहं संशोध्य पुनः प्राणायाममत्रै
 स्तत्क्रमेण सर्वं सृष्टालिपित्या संकृता मूलमत्रै
 ण प्राणायामं संकृता पीठन्यां संकुर्यात् । तत्प्रकारः प्रा
 धारशक्त्येतमः मूलप्रकृत्येतमः एषिवैतमः अम
 नां वायुतमः रत्नदीपायतमः रत्नमंडपायतमः क
 ल्पहृत्पायतमः श्वेतछत्रायतमः । रत्नमूलाधारादर
 भ्यरुदयपर्यन्तं न्यस्त्या धर्माय - ज्ञानाय - वैराग्याय तमः

ग्रं. सं.

७६

76

पेचर्याय. वरदाय. इत्येतान्दक्षिणाकंठं समास्य कटिषा
देशु अथर्माय. अज्ञानाय. अवैराग्याय. अनैश्चर्याय. अ
वरदाय नमः इति वामकंठं समास्य कटिषा देशु त्वमेत।
इच्छायै. ज्ञानायै. क्रियायै. कामायै. कामित्यै. कामदायि
न्यै. इति प्रियायै. नेदायै. मनोक्त्यै. इति नवशक्तयः प
ताः हृदये अष्टदलेषु नवमीकर्णिकाया ज्ञान्यस्तौ पुनः
नवयोन्यानाय नमः। इति व्याप्य नवयोनित्या समाचरेत्
मंत्रस्वीतत्रयैः प्रोत्रदयचिबुकेषु प्रथमपर्यायः शं
खदयास्ये बुद्धितीयः। शंखदयं नाम अयं गणेशः प्रदे
शः नेत्रदयश्चाणोषु तृतीयः अंसदयस्तु चतुर्थः। कृ
र्षदयस्तु दक्षिणपंचमः। ज्ञानदयां देषु षष्ठः पाददयश्च
स्थिषु सप्तमः। पार्श्वदयं हस्तौ अष्टमः स्तनदयकंठेषु
नवमः एवं नवयोनित्या संकृता पुनः द्वादशाशक्तित्या
सः पंचवामायै. पंचैष्टायै. पंचरौद्रायै. पंचशंखिकायै. इति ह
कोणारे वात्रये मध्ये वत्समेत। इच्छायै. ज्ञानायै. क्रिया
यै. कृत्रिकायै. हृत्कोणवात्ये मध्ये वत्समेत। दिक्षौ वि
षत्यै हतयै. सर्वानंदायै. इति कोणवितये मध्ये वत्समे
त। द्वादशाशक्तित्या संकृता पुनश्चतुः पीठ्यासः पंचै
स्तौ। इति वालावीजत्रया त्रैकामरूपपीठाय नमः। वा
लाप्रथमवीजो ज्ञानालेखपीठाय नमः। वालादितीयवी

जात्रे मूर्तिगिरिपीठा यतः । कालावतीयवीजात्रे उद्या ।
 लापीठा यतः । इति शिरोतलाटहृदयगुह्यकेषु पीठ
 वनष्टयं तस्मात् पुनः वालाप्रथमवीजात्रे परायैतमः
 वालाप्रथमवीजात्रे अपरायै वालाप्र-ते परापरायैः
 सौः इति प्रासादपरावीजात्रे सदाशिवमहाप्रेतपद्मास
 नायै तम इति पीठसमष्टिमे त्रेण व्यापयेत् । पुनः पाठ
 कामसकं वित्यसेत् । तत्कारः वालावीजत्रयमुक्ता
 श्रुतेः श्रुतं जानते ददेवि श्रुतिकरिं आतां स नयामिनमः
 वालाप्रथमवीजात्रे परायै श्रीगुरुपाठकापे इत्येतमः
 वालादितीयवीजात्रे अपरायै श्रीगुरुपाठकापे इत्ये-
 वा- जात्रे परायै श्रीगुरुपाठकापे- प्रथमवीजात्रे श्री
 आनेदनाय श्रीपाठकाभ्यातमः द्वितीयवीजात्रे श्रीअवता
 रनाथदेवि श्रीगुरुदेवि श्रीगुरुपाठकाभ्याने- तृतीय
 वीजात्रे श्रीसिद्धनाथदेवि श्रीगुरुपाठकाभ्यातमः । इति
 शिरसि पाठकामसकं वित्यस्य वालावीजत्रयात्रैत्रि
 पुराविमूर्तयेतमः । इति मूर्तिमहदिवित्यसेत् एवमा
 धारशक्तित्यासमारभ्य एतावत्पर्यन्तं पीठत्यासं पुन
 रस्मिन् पीठे त्रिपुरामैश्वरीसमावाप्तकलीकृत्य ददि
 एनासीकाश्यासमार्गं गते जस्वीकारं सर्वकं श्रुतेः क
 रत्यां संकृता मूलेन व्याप्य मानकात्या संकृता पुनः प्रा

प्र. सं.

७७

कसममपटलोक्तप्रकारेणाशीकंटादिन्यासं कुर्यात् पुनः
प्रपंचसारे त्रिपुरात्यासविधिनेनाभेरथावरणमित्यत्र
अथशब्दप्रयोगात् उक्तन्यासानन्तरप्रपंचसारेणोक्तप्रका
रेणावक्ष्यमाणान्यासं कुर्यात् ताभेरथावरणमाहृदयाच
नाभिः मूर्ध्निलया हृदयमित्यनुनाक्रमेणा वीजैस्त्रिभिर्न
सेतुदस्तनलेवसंवेदसाह्वयेदितयमपुमभयोस्तृतीयो
वाग्भवेन पुनरेगुलीषथोवित्यसेच पुनरुक्तमार्गतः
तत्रवाग्भवं प्रथमकूटं पुनः विवरणोक्तप्रकारेणात्यास
विधिः हृदयनिकेतोऽष्टदिगागामोर्ध्वनेत्रेषु कर्णाद्व्या
स्त्रेषु शंसदयष्टेषु कूर्परहयनाभी शुक्लबीजत्रयेः
पंचावृत्तिन्यासः पुनरेतैरेवमत्रैर्नवयोनित्यासस्योत्प
न्नवावृत्तिन्यासं कुर्यात् पुनः सौः इति प्रामादपरवीजा
नेत्रमृतेऽथैतमः मूलमत्रमथवीजानेयो गैश्चैतमः
आद्यवीजानेविषयोत्यैतम इति भूमय हृदयमूलाथा
रेषु न्यसेत् एवममृतेऽथरित्यासं कृत्वा पुनर्मूलप्रप
चवीजाने रयेतमः दितिपवीजाने पीत्यैतमः तृतीयवी
जाने मनो भवायेतम इति मूलाथार हृदयभूमये प्ररता
दिन्यासः पुनः हकारेरेकत्रयोदशस्वरसंपुक्तवीजाने
होम ईशानमनोभवमर्धेतमः इति पुनरपि ह्योत्रत्वरुप
मनोभववक्राय होम् । सुचारमनोभव हृदयाय होम्

वामेदेवममोभवगुणाय. होमघोनातमनोभवपादा
 पुनमश्नितत्रतत्रत्यसेत् पुनरपिप्रोक्तवीजसर्वकं
 ईशानमनोभवकुर्येवक्रायनवीजसर्वकत्रसुखम
 नोभवसर्ववक्रायनमश्न्यादिक्रमेणायंववक्रेश्वर्यसे
 त् । पुनः षडेगानिवित्यस्य पुनः ईशानादिमूर्तित्यासस्य
 तेषुतत्रोक्तमनोभवपदंत्याक्तादाविणवाणादियंव
 वाणपदानिक्रमेणसंयोज्यमूर्धादिपूर्वोक्तदशसस्या
 नेषुत्यसेत् । पुनः सुभगादित्यासः ऐं ल्लीं ल्वं स्त्री मः ३
 त्रियेवतागपुः सुरं सुभगायै. भागायै. भगसर्पिण्यै.
 भगमालिन्यै. अनेगायै. अनेगऊसमायै. अनेगमेख
 लायै. अनेगमदनायै. पतायै. पताः शक्तीः पेचवीज
 सर्वकाः मूलाधारलिंगनाभिरुदयगुललेविकामूम
 धमूर्धसु त्यसेत् । पुनः मातृभैरवाष्टमिलितत्यासः
 ओं तावत्ताण्यै अं तं अमितांगभैरवायै. इं प्री मा हे श्व
 र्यै. इं शिं रु रु भैरवाय. ऊं पूं कौ मार्यै. ऊं पुं व उ भैरवायै.
 ऊं पूं वै सव्यै. ऊं पुं क्रो थ भैरवायनमः लं तं वारायै.
 लं तं उक्ततभैरवाय. ऐं टां इ दा ण्यैः ऐं टं कपालभैरवा
 य. औ यौ ज्वा मंडा येनमः ओं यों भी षण भैरवापी ओं मा
 चंडिकायैतमः अं मं संहारेभैरवाय. । इति दीर्घसखीज
 पूर्वकं मातृकाष्टकं उक्तवीजसर्ववभैरवाष्टकेन सदृश

प्र. सं.
७८

78

वीरकमूलाधाराद्यष्टसंस्थानेषु वित्यसेत् । पुनः शिरसि
मूलमंत्रं न्यस्वाद्याप्यागेऽरुणादिकं वित्यस्य भूषणं या
संक्रियात् । तत्प्रकारः शिरोललाटभ्रूकर्णहयप्रदिकह
यनासिकाहयगंडहयनालहयदन्तहयास्यसुखरात्र
गलकंठपाशहयस्तनहयवाक्त्रहयकूर्परहयपाणिन
लनत्प्रहनाभिगुह्योक्तहयजानुहयमंघ्राहयसंधिहय
पादलहयपादांगुष्ठहयेषुकादिरेफाने वित्यस्य अथ
शिष्टानष्टौ वर्णानि कांवीर्यैवेयकटककुरुक्षुजंडलहय
मौलिषु स्थानेषु वक्ष्यमाणानि वर्णानि स क्रमेण अंत्य
द्वरात् । सप्तमहितीयाष्टमषष्टौ न्यवतर्था यच्च मत्तती
याक्षराणि वल्लशतसप्तदशत्येनाति क्रमेण न्यसेत्
एवं भूषणं न्यासः पुनर्यान्ता पुनः ईशानादिभिः पंचमू
र्तिभिरंगुष्ठादिषु न्यसेत् तत्प्रकारः मूलमंत्रेण करत
लहृष्टपाशेषु न्यस्वाहो ईशानमनोभवांगुष्ठाभ्यां नमः
हे त्रत्यरुषमकरधजतर्जनीभ्यां हे अद्योरक्तमारकंदर्प
मध्यमाभ्यां हे वासुदेवमन्मथानामिकाभ्यां हे सद्योजा
तकामदेवकनिष्ठिकाभ्यां नमः । इति त्रयोदशपदादश
पंचमत्ततीयप्रथमस्वरात्तकभुवने श्रीसर्वककरन्या
संक्रियात् । पुनः षडंगेन च करन्यासं मूलमंत्रप्रथमकूटे
न कृत्वा पुनर्वाप्यं च कं न्यसेत् । दोषो घणवाणांगुष्ठा

भ्योनमः द्वौ मोहनवाणतर्जनोभ्योनमः क्लीसंदीपन
 वाणमध्यमाभ्यां. स्त्रापवाणायुनामि. सः सेमोह
 नवाणकनिष्ठिका. इत्यंगलिषुन्यस्त्रामोवानेदेहेति
 शाव्याप्यमूलमुटिनमात्कांविन्यस्युतरपिष्ठीकं
 टादिन्यासंकृतामृधाधारहस्तमूलमत्रुवर्णान्यस्त्रापुनः
 मूलमेत्रप्रथमकूटमुक्ताआत्मनतेष्वेयैत्रिपुराभैरव्येन
 मः द्वितीयकूटात्रेविद्याततेष्वेयैत्रिपुराभैरव्येनम. त
 तीयकूटात्रेशिवततेष्वेयैत्रिपुराभैरव्येनम. त
 त्रैसर्वततेष्वेयैत्रिपुराभैरव्येनमः. नाभ्यादिआस्यात्रग
 त्यादिभूमध्यानेमूलाधारादिमूलकान्तेपादादिमूर्धान्न
 ज्वव्यापकत्रयेणाततन्यासंकुर्यात्. एवंन्यस्त्रातत्तार्थल
 क्षंजयेत् नतानिचतुर्विंशतितनानि. तदर्थंमहादशसं
 भयषड्विंशलक्षंजयेदितिसाक्षं प्रदायसंवस्त्रव्याख्या
 कारमत. अथारिऊसमैः पलाशऊसमैश्चत्रिमधुरसं
 कैः. संभयदादशसहसंपुरश्चरणहोमविधिः. षड्विंशल
 क्षंजयः. षड्विंशत्सहसंहोममेतिविवरणकारमतमम
 त्रदेवताप्रकाशिकायात्रदादशलक्षंजयः. दादशसह
 संहोमशेष्युक्तः. मूलग्रंथेष्वप्येवसारेपिस्पष्टार्थस्त्रावल
 तश्चैव. अत्रत्रिमधुरत्राम॥ दौदतीराज्यानिमित्तितानि
 अथारिचरलि. पुनर्मूलमेत्राणप्राणायामंकृतानिना

प्र. सं.
७२

79

धारराजयोनिस्थो दिव्यरूपो मनसा उपवाहैः समर्थो यथा
न विशेषतः पाद्यो निमुद्रां निवध्यात् तत्प्रकार उच्यते मू
लाधारदा रभ्यता नैजो रूपाणि सपुनारं भेदा मूर्धस्य स
हस्रदलपत्रमकार्णिकामध्यस्थोऽशदलमध्यस्थश्च
वचंद विंवावधुर्ध्वनीता तत्र स्थुर्वेड विंवागलितवरा
स्तथा रासावनसमृद्धरूपं पुनर्भूताधारत्रयैवानये
त एवंविधगमागमस्यैवा निमुदेति नित्या तत्र पुनस्ता
पुनर्वाह्यो निमुद्राच्च विपुलसंदरी विधाने वक्ष्यमाणं
प्रदर्शय पुनर्वाह्यस्य नार्थं नवयोनिचक्रप्रकार उच्यते । वदे
पुरहितयवासवयो निमध्यसंवेधवद्विवरुणोणसमा
प्रिताप्री देव्यर्चनाय मुनिभिर्विहितं प्रैवलोके सद
लभमिदं नवयोनिचक्रम ॥ अर्थः ॥ प्रथमं प्रागग्र
पेण त्रिकोणां विलिख्य पुनस्तत्तत्प्रकारप्रमाणेण
वयंकत्रिकोणां विलिख्य तत्त्रिकोणास्य मध्यतः प्रथ
मत्रिकोणाग्रा उपरि ह्यंगुलमानं विस्तृतं तत्रा रभ्य
पश्चिमाग्रे ईषाता शिवरागा गता प्रं प्रथमत्रिकोणा प्रथ
मरेखायाः वदि निर्गतं च संधिवर्मसंयुक्तं च यंकत्रिको
णां विलिख्य त अष्टदिक्षु अष्टकोणानि मध्ये एकच संभ
यनवयोनयो जायते अथवा प्राचीदिग्रेणालिखित
मितदचक्रमेव प्रतीचिदिग्रेणालिख्येदित्येकेषां म

तम् पुनर्मध्योनेसिषकोणेषु त्रिपुराभैरवी मन्त्रस्य
विंशेकोकैकं विलिख्य श्रवणिष्टाष्टकोणेषु त्रिपुरा
गायत्रीवर्णात्रिंशसिषैर्विलिख्य तद्विष्टद
लं पञ्चविलिख्य तेषु श्रष्टभैरवी जानिव श्रष्टमातृवी
जानिव विलिख्य तद्भुससराः सविंडकाः । भैरवी जा
निदीर्घसरा मातृवी जानि पुनस्मद्विष्टं विलिख्य त
स्मिन्मातृकावर्णैः संवेष्ट्य तद्विष्टं तं प्रविष्ट्य तकोणे
शुभ्रल मन्त्रस्य मध्यमविंडे विलिख्य तं त्रिपुरादेवीवि
ष्टदेका मेघरीधी मद्रितः क्लिन्नः प्रचोदयात् । इति
गायत्री मन्त्रः । एतत्सर्वं विवराणां कारैरुक्तं एवं नवयो
निचक्रप्रकारः । अथ एजाविधिः वामायै त्र्यष्टायै रौद्रि
कायै चंद्रिकायै इति चतस्रः । पीठस्य प्रागादिदलके
सरेषु च्छायै तानायै इति पार्श्वद्वये क्रियायै इति म
ध्ये क्रमिकायै वक्ष्यै विष्टायै हृत्त्रयै इति वाग्वादिके
णादलके सरेषु सर्वानंदायै । इति मध्ये एवं पीठसंस्
त्पत्तदपरि नवयोनिचक्रं प्रतिष्ठाप्य तन्मध्ये स्रष्टादके
कलशं निधाय तस्मिन्समावाह्ये देवीमावर्ततेः सर
संस्तुयेत् सर्वत्र कलशाय त्र्योक्तस्थले कलशैर्विना
केवलयेत्रेपि पूजयितुं शक्यते इति मप्रदायः । अथ मं
प्राङ्मध्ययो न्योरत्तराले ह्यं परगुरुभ्यां नमः हस्तैः प्रपर

प्र. सं.

८.

४०

गुरुभ्योनमः हस्तैः परापरगुरुभ्योनमः। इति प्रथमं कृ
टपुः सरसं समर्चयेत् प्राकपश्चिमतस्तेषामासनक्रमः
पुनरेवैवागभवसंडकृतैराग्रेयादिषु पुनर्नोनेत्रं दित्त
सं। पुनः दोशोषणावाणायं हीमोहनवाणायल्लीदीप
नवाणायल्लेतापनवाणायसः मादनवाणायपनोष
नरोवाणायसधयोनेरभितः पंचमनग्रकोणोवसमर्चयेत्
पुनः सभागायै. भगायै भगसायै। भगमालित्यै को
थभैरवाय. अनेगायै. अनेगजसमायै. अनेगमेखलायै.
अनेगमदनायै पताः शक्तयः इतराः सद्योनिषु। तद्व
दिदलके सरसुमात्रभिः वंडिकात्राभिः समर्चयेत् तद्व
पुनर्दत्तभिरष्टभैरवैः अमित्रागभैरवाय हस्तभैरवाय
चाण्डभैरवायै कोथभैरवायै उत्तमभैरवायै कपालीभै
रवायै भीषणाभैरवायै संसरभैरवायै इति। तद्वदिदिन
द्राभिः समर्चयेत्। एवं चिप्रासृजविधिः। अथ प्रयोग
विधिः अक्षोभः सव्यभूषोयरागिमयगद्देवाग्भवेल्ल
मेकं योजय्या तदं शांशां विदितं न विधिर्मंत्रजमंत्रना
दिः। कायेनातार्थं हृतैर्भुवनमखिलमासुरपितासकी
यैर्मातायाविद्वलाभिः। पुनरयमनिशंसेव्यते संदरीभिति
ति धरणिमयगद्देवतरणं। वाग्भवेप्रथमकूटं वतरणं
स्थितावाग्भवेल्लं जमादशांशसर्वोक्तपलाशकुसुमैर

पारिकुसुमैश्चद्रुनेत् । तस्माडङ्गु फले स्यादित्यर्थः । प्रयो
 गान्नरे रक्ताकल्पारुणतरुडङ्गुलान्तर्वाले पनाटो मो
 नीभूसमनिसुनिविष्टो जपेलक्ष्मके वीजे मवीरति
 पतिमये प्रोक्त होमावसानं यो सौ लोके सरमवृजैः से
 व्यतेष्ट्यतेव । अस्मार्थः । भूगोदास्थिता उक्तवस्त्रादिप्र
 कः । कामवीजाद्यं द्वितीयकूटं सर्वप्रोक्तं ते देवहोमा
 दिप्रुतं लक्षं जप्यात् । होमद्वयतु सर्ववदेव तत्र आर्तवं
 प्रसूनम् । परापवरकेतया जपतलक्षं संत्ये मनुस
 शुक्लकुसुमांशुकाभरणालेपनाटो वशी अमुष्य
 वदनादनारततयोचरे शरती विचित्रपदयहतिर्भ
 वति चास्य लोको वशे । इति परापवरकंचतुस्तत्रमि
 स्थिता तृतीयकूटं लक्षं जपेत् । उक्तवस्त्रादिप्रुतः प्रुतः
 प्रागुक्तवदेव होमं च कुर्यात् द्रव्यं च प्रागुक्तवदेव । प्र
 योगात्त्र । पलाशकुसुमैश्चद्रुनेत् । तत्रमन्त्रजापीति
 मुतावधिं यः सरस्वतीमंदिरमाशुभ्रयान्तौ भारभल
 क्षणोश्च समन्त्रजापी । इति अत्र त्रिमभ्रं नाम दौ इदी
 राज्यानि अयमर्थः । त्रिकूटत्रयेणात्रिपुरा मंत्रेणात्रिम
 भ्रशुकैः । पलाशकुसुमैश्चद्रुनेत् । तत्रमन्त्रजापीति
 सर्वत्र होमात्रे होममात्रं त्रिमन्त्रं जपेदित्यर्थः । प्रयोगात्त्र
 रे । रात्री करं जाप्य शमीवदोत्थैः समिद्धैर्विलम्भवत्

प्र. सं.
८१

सुनैः त्रिः स्वाडु तैर्देवनक्रियासनरेदनारीनरंजनी
स्यात्। इतिराजी कटककरंजं पुंऊशमीवन्दि। त्रिः स्वाडु
शर्वाक्तमधुत्रयं अयमर्थः त्रिपुरामंत्रेण यतैः पंचमिर्द
वैरासभयप्रपुतं द्नेनदिनि। प्रयोगात्रं मालनीवज
लनीवजलनैर्दलदलैश्चदनाभसिधेननिमज्जितैः। श्री
करीऊसुमैकैर्देतक्रियासैवचापु कविताकरीमना मा
लनी शिवशेणायंक। वज्रलेमेकिंदप्रीकरिऊसुमैवि
ल्वऊसुमैकंदवमिति केचित् दलदलैरिति विकसितै
रित्यर्थः। यतैर्मालत्यादिनैस्त्रिभिः ऊसुमैश्चैदं नयेकसु
तैः संख्यातकेसरसंख्यादित्यायेन प्रत्येकं सरससं
ख्यां द्नेनदित्यर्थः। प्रयोगात्रं म। अनलोमविलोममंत्र
मथास्थितसाध्याहपुतं प्रजयमत्री। पउसपुतयाजहो
नराज्यानरनार्मतरपानवशेविधातम्। इति। पटल
वाणराजिकटक अयमर्थः अनलोमेतत्तृतीयवीजा
त्रेसाध्यनामवशां ऊर्विति पदपुक्तं संयोज्यपुनः प्रति
लोमेनापिमंत्रेन साउक्तद्वयद्वयेन प्रत्येकं सरससंख्यां
द्नेनदिनि प्रयोगात्रं मधुरत्रयेण सरसपित्तनैः फलैर्दे
वनक्रियापुजनतावरंजनी। अपिसैवसाधकसिद्धिदा
यितीदित्येव विषाटकसलाकरीमना शुभापि संख्यात
केसरसमिति त्यापान सरससंख्या प्रयोगात्रं त्रैः स

पालतो त्वैस्त्रिमधुरसितैर्जङ्घोत्तमत्रितमसकलोप
 दवशात्तेजरापसत्सुपागोदनापवशीसधालताशि
 त्रिलेसधालताखडैर्दनेदिसर्पः प्रयोगात्ररं । ऊर्ध्वैर्वि
 ल्यप्रसूनैस्तदभिनवदलैरक्तवाराहप्रुषैः प्रत्येकं वं
 धुजीवैररुणासरसिजैरुत्पलैः । कैरवादैः । नद्यावर्तै
 सऊँदैर्न्यपतरुऊँसमैः । पाटलीनागप्रुष्यैसाश्रुकै
 रिंदिराघैर्जङ्घादिनशाः । सर्पिषापायसेने रक्तवारा
 हप्रुषोतिलपत्रैर्बंधुजीवैः । उच्चिच्छिलन्नैर्नृमलेनैर्तैल
 प्रकैरवंशंपल । ऊँदंऊरुतकति न्यपतरुकोर्णै पाट
 लि पातिरिनागंतागप्रुष्यैमव । पतैश्चतुर्दशभिर्दनेन
 प्रत्येकं सरससंख्यायादिनशाः । सर्पिषापायसेनवद्र
 नेत् । प्रयोगात्ररम् मूलाधारान्स्पर्शशीलिविप्ररुप्र
 दवीतां प्रभातिबुद्धामामाकांतनधर्गैः स्तवदमृत
 मुवाधारयामंत्रमैय्या सम्यक् संसर्गमाणां त्रिभुवनमवि
 लंजन्मपतेन मन्त्री धाय कुरुते वैरूप्यत इरितजरोरा
 गदारिप्रदायैः अस्मार्थः मूलाधारान् बद्धो एतन्पाति
 र्गच्छती प्रभां मूर्धगतार्कमंडलमपगतं दामं डलास
 वदमृतमुवाधारया त्रिपुरामत्रमप्या त्रिभुवनं संसर्ग
 माणां धापेत् तस्मादुक्तफलं स्यादिति । प्रयोगात्ररम्

प्र सं.
८२

वहे विंवहयपरिहृताधारसंस्थसमद्यहालाकार्कभंसर
गणसमावेष्टितं वाग्भवाख्योवाण्णासीपाहदनक्रुहा
त्सन्नतेतिः सर्वेतीथायेत्मेचीप्रततकिरणप्रावृतेः
विशातैः अर्थः। मूलाधारस्यषड्भोगपरिहृतं सूर्यप्र
भवन्तिः षोडशासुरपरिहृतं च वाग्भवाख्यं प्रथमकूटं
धातातत्सप्तम्वारं भ्रमार्गं गमनागमानुसंधानं कृ
ता घनसीपाहदतांतिः स्नेन वाग्भवेन सह प्रततकिर
णप्रावृतत्रिभुवनं ध्यायेत् प्रयोगात्तरं हृत्य मास्थितभा
नुविंवविलसद्योन्मन्नगलोदितं मध्यन्दार्कसमप्रभं परि
हृतं वर्णैः। कभाद्युन्नैः। ध्यायन्मन्त्रपरावर्तमानाविल
वस्त्रादिविदोभागां रात्रौ सूर्यवित्तिं दिनीमपिरमादता
जगदेजयेत्। अर्थः। तस्य षोडशदलाकारं धाता
तन्मथे स्थूलवृताकारं भानुविंवतन्मथे त्रिकोणं च ध्या
ता तन्मथे कामबीजाख्यं मध्यमकूटं ककारादिभकारा
नैर्वर्णैर्गुणैः। कंभं विंवंगं फं चं पं रं तेवं प्रकारेण वे
ष्टितं ध्यायेदिति। प्रयोगात्तरम्। मूर्ध्नि षोडशात्रोदिन
प्राशधारविंवस्थायो नौ स्फुरन्तं संवीतं व्यापकार्त्तैर्धवल
रुचिमकारस्थितं वीजं यत्तम्। धातासारसताच्छामृत
जलललितं दिव्यकाव्यादिकर्तुं नित्यं तेषां परमत्पुण्यं

इति विकाराणि हंताः मंत्री । अस्मार्थः । प्रथमं मूर्ध्नि आर
 भ्यः परिहृय दण्डां गुलात्रैकल्यार्कमध्यस्थितं प्रगावं उवि
 वंस्तत्सहता कारं ध्यात्वा तत्तप्ये प्राय मसरात्तरस्थेयका
 रादित्वा कारात्रैर्वर्णैर्हृतं धवलरुचिमेतं शाक्तेयं कृते सा
 रसतामृतललितं वधायेत् । इति प्रयोगात्तरं । यो नौप
 रिभ्रमितं ऊंडलीं रूपिणीं तारतामृतदवमुवा निजेने जसै
 व । यो मस्य लं सकलमप्यभिपूर्यतस्मिन्नावेश्यमंस्तव
 णयेदतितामनराष्ट्रा अस्मार्थः । मूलाधारे त्रिकोणाम
 ध्ये त्रिकूटममुदायरूपिणीं त्रिप्रगंसीयते जसापरिभ्रम
 णात् ऊंडलाकारं ध्यात्वा अरुणा मृतपुतानिजेने जसा
 सकलं यो मस्य लं च अभिपूर्य अखंडरूपे तस्मिन्ने जसै
 स्तं तारीं तं रां स्थितिं ध्यायेदिति प्रयोगात्तरम् । गत्यस्थि
 तं वामदक्षिणवीजं जपा रुणं रुक्तसुधासंवेतं विविंच्य त
 स्मिन् विनिवेद्य साधं वशीकरोत्येव विदग्धलोकः अस्मा
 र्थः । मूलाधारे त्रिकोणं विविंच्य तस्मिन् मदनवीजाख्यं म
 ध्यमवीजमरुणा कारं रक्तामृतवर्षिणा ज्वधात्वा तस्मि
 त्स्थितं साधं च स्तुता अतया भावतया विदग्धलोकः । सा
 धं वशीकरोति । वाणहृमसमुद्ये इति प्रयोगात्तरम् । अंत
 र्गतमयें ऊंडधवलं संविंच्य चित्तं वेनेत रूताधृतपुस्त
 काक्षवलयो देवीं मुद्रां सनायात् उद्यन्तं विविलात्तरं नि

प्र. सं.

८३

४३

नमुखेनातारसलोतसादिर्योनेचनिरससंसृतिभयोभू
यात्सवागवलभः। अस्मार्थः। इदयोवनेनतीयकटशाते
येवीजेइडथवलरूपंसंचित्तनमपीभूतोदेवीपुस्तका
दवतयथारिणीधात्वापुनस्तन्मावाडयत्तनिविलांश
रंचधात्वापुनस्तत्रिविलासंनिजमुखेनातारसोस्नोत
सा निर्यानेवधात्वासवागवलभोभवेत्॥ अथप्रसंगात्तथा
राणासरसतीमंत्रोपिलिख्यते। अनिराकराकरुषिः। अ
नष्टएछंदः। पारणासरसतीदेवता। ध्याने। सरासेसवि
तपादपेकजाकेरविराजत्कमनीयपुस्तका। विरिंच
पत्नीकमलासनस्थितासरसतीनृत्यतवाविमेषदां
नमोवस्तुतोधारणंमेअस्तनिराकरां पारयित्वाभूया
संकार्णीयोष्टुतंममाद्योऽथंममाष्टुष्टु॥ इतिमंत्र॥ अने
नजलादिप्राशनंसारसतप्रदं इदमपिप्रसंगालिख्यते
नजलीसरसतीमंत्रस्य वस्तुकरुषिः गायत्रीछंदः नज
लीसरसतीदेवता विकासिभानिद्रुत्येष्टास्थितामलास
दायिनी परवाकस्त्रिभिनीनित्यांसरामिनजलीसदापे
वोष्टोपिधामानजलीदत्तैः। परिहृतापविः। क्लीसर्वस्येव
चइशानावाहमामिदवादयेत्। सौःसौः क्लीपेइतिमंत्रः मं
वैद्यैः। समस्तैष्यंवागानि अनेनमंत्रेणादत्तेष्वेकैक
मन्त्रंमुनेनक्रमेणान्यसेत्। वादमामर्थंभवेत्॥ अथ

प्रसंगादेव कल्यात्रोक्तोऽपि परासरसतीमत्रोपिली
 ख्यते ब्रह्माक्षुषिः गायत्रीछंदः परासरसतीदेव
 ता सौः हृतः सौः शिवः इत्याद्यंगानि अकलंकेशाणां
 काभा अक्षाचंद्रकलावती । मृदायुस्सलसहालापा
 तमोपरमाकला । सौः इति मंत्रः । सर्वसतफलप्रदः
 अथ सरसतीमंत्रप्रसंगात् कल्यात्रोक्तवालासरस
 तीमत्रप्रसंगात् कल्यात्रोक्तवालासरसतीमत्रोपि
 योग्यतावशालिख्यते ब्रह्माक्षुषिः गायत्रीछंदः श्री
 वालासरसतीदेवता ऐं वीजं ल्ली शक्तिः सौः कीलकं
 ऐं हृतं ल्ली शिवः सौः शिवा ऐं कवचौ इत्याद्यंगे अरुणा
 किरणजालै रंजिता शावकाणां विधृतजपवटीकायु
 स्नकाभीतिहस्ता इतरकरवराक्यायुलकल्लारमेण्या
 निवसत हृदिवालानित्यकल्याणत्रया । ध्यानात्ररम
 मालासूणीयुस्तकणाशस्नावालाविकांशीललिता
 कुमारी । कुमारकामीसुखकेलिलोतांतमामिगौरीं न
 वसर्षवेष्ट्यां ऐं ल्ली सौः सौः ल्ली ऐं इति मंत्रः विद्याप्रधा
 नोयं मंत्रः अथ मंत्रसारोक्तवालान्महरीमंत्रात्रयोग्य
 तावशालिख्यते । ब्रह्माक्षुषिः नृविकछंदः वालावादि
 वीदेवता ऐं हृतं ऐं शिवः इत्याद्यंगानि साक्षस्त्रं च वरदा
 भययुक्तकोयत् । वाहायुप्रमनयताममलांबुसंस्था

प्र. सं.
८४

४५

अस्यां गरागवसनापयनां नमामिवालेन उमौ लिमनि
शंवचसामधीशां पैल्लीसौः इति मत्रुः सारस्वतफलप्र
धानोयमंत्रः अक्षरत्यासः आचारद्वत्सत्रांशेष्वपि नि
यमेव वर्णान् दशालक्षजपः त्रिमधुरसिक्तैः पालाश
पुष्पैर्वाधृतसिक्तैः स्तिलैर्वाधृतं पुष्पस्पर्शाहोमः अ
थ पूजाविधिः प्राङ्मातृकापटले मातृकाविधानोक्त
वत् पीठं संसृज्य तस्मिन्नावस्य समर्चयेत् ओं गैः प्रथमा
वृत्तिः बुधैर्मेधायै प्रज्ञायै प्रभायै प्रतिभायै धृत्यै विद्या
त्यै वाण्यै आभिर्हितीयावृत्तिः मातृभस्तीया इदं हि
भिश्चतुर्थी वज्रादिभिः। पंचमी अथ प्रयोगः। तोषोप
जान्द्वयमेस्थितः सत्त्विंश्चोदेवी रविविवसंस्थां वि
द्यां प्रज्ञां चोत्तियमेन भक्त्या सहस्रसंख्यदिनोपांतरोप
गंगाप्रवाहप्रतिमास्यवक्रां निर्याति विद्यानिविलापि
दानं प्रयोगात्तरम् ब्राह्मीवचा कणानि शामय पंचग
व्यं संपाचितं प्रतिज्ञयेत् द्युतं धृतं तत् गर्भेण ध्यात्वा लिह
त्वागपि पंधिया सा सर्वात्तमूर्ति तद्गुणान्नयं प्रसूते
अस्यार्थः ब्राह्मी ब्राह्मी संतमववचावशपु कणातिप्य
लिनिशामंजलः आमपेशे कंडुनिरकोद्वे। प्रयोगात्तरं
इदमेव दिने दिने दिने दौ उपरागे प्ययवानि शोभातोः
लिहतां भावेता गिरामधीशां प्रनिनिर्याति महाप्रवाह

३५ प्रयोगान्नरम् । श्रीहृत्पुष्पैरथवासविद्धि । सहस्र
 मार्गैरुवनक्ति यैषा । कवित्तसौभाग्यमदासमर्हिलसी
 प्रदायारविमासतोर्वाक् श्रीहृत्संवीलंप्रयोगान्नरम् दि
 नशः शितधीमंतवर्णमसुं प्रेतिरस्यकरे प्रतिजप्य न
 लोवचसामपिपेतिथिया कलयं सपिवेत्कविनामभ
 वेविगत संख्यानेकसहस्रमिति न्यायात् सहस्रसंख्येन
 पेदित्यर्थः प्रयोगान्नरम् । सलिलेयगतो हृदयहृदयसे
 रविविवगता प्रविचिंत्य मनु विमलसमनुदिनशः प्रत्रेप
 कविदेव भवेत्स तवत्सरतः प्रयोगान्नरम् संज्ञेणानेन
 समंब्रह्मोपत्रं प्रमदयन् विस्मरति मेधावीश्रुतावेदग
 मानसौ ब्राह्मीसंज्ञमेव । प्रयोगान्नरम् । कणावचोवा
 धात्रीवां नम्रावादेदि नागमे । अनेन उम्कोपिनरः । सर्व
 तस्यांत संशयः कणानि प्यलिवचावशं प्रधात्रीनैलि
 कापि । अथवा लामत्र प्रसंगान् । कल्यान्नरोक्तं बालाच
 कं लिख्यते विडम्बिकोणाहृतं च वरिः षट्कोणहृतकोपसं
 दष्टदलं पंचवालाचकं विधीयते अथवा लामत्र प्रसंगा
 न् वाग्भववीजमपि मत्रसारोक्तमत्र लिख्यते । ब्राह्मर
 षिः । नृविच्छेदः । वाग्देवीदेवतायें हृत पेंशिरः । इत्याद्यं
 गानि । पवलनलिनरातचंदसंस्था प्रसन्नो पवलवसन
 भूषामाल्यदेहादिनेत्रां कमलपुगावरोमीफलसहा

त्र.स.

८५

४५

इयमां ऊरुदरमाणं भारंती भावयामि येमिति मंत्रः
द्वादशलक्षजायः त्रिमधुरसिक्तैः श्रुतपद्मैः दर्शाशंजद
यात् पुरस्तरणाधेसारसनफलप्रधानोयं मंत्रः मान
कावत्सजाविधिः अथवाहादिमंत्रप्रसंगान् महावालावि
पुरसंदरीमंत्रः कल्याणेरदृष्टलियाते । आनंदभैरव
विं देवीगायत्रीछंदः श्रीमहाविष्वक्पुत्रसंदरीदेवता ऐं वी
वीजं लीलातिः सौकीलकं ऐं ह्रीं श्रीं लीं सौः श्रीमहावि
पुरसंदरीह्रीं सर्वज्ञाये ह्रीं रुद्राय नमः ऐं मित्यादि ह्रीं मि
त्यत्र नित्यतत्त्वमायै ह्रीं शिरः ऐं मित्यादि ह्रीं अनादिवोधा
ये ह्रीं शिवा ऐं मित्यादि ह्रीं सतत्राये ह्रीं कवचाय ह्रीं ऐं मि
त्यादि ह्रीं अनुलम्बशतये ह्रीं नेत्रत्रये ऐं मित्यादि ह्रीं शि
नत्रशक्तये ह्रीं असायक ह्रीं । ध्यानं ॥ सकुंकुमविलय
नामलिकवविकस्ररीकोसमंदरसितेक्षिणां सशवा
पपाशां ऊषां । अशेषजनमोहिनीमरुतामात्यभूषा
वरांजया ऊसमभासरांजयविधौ स्मरेदं विक्राम । ध्याता
नत्ररम वतर्भुजे चंदकलावनं मे ऊचातले कं ऊमरा
शोणो पुंड्रे तपाशां ऊषा पुष्पवाणा हस्तेन मस्तेन गदे
कमाता हमादो हमापीटस्थितिमविलम्बरेरी समाना
विराजत्यष्टौ सिद्धासपाशां ऊषा करमलोतरकं वेषाति
रक्तादिस्तद्विस्तृतभिर्मणिमयकलशैः च चशक्त्या वि

चै सर्वैः क्लृप्ताभिषेकांभजतभगवतीभूतिदामेयपा
 मे कपर्दिलक्ष्मी हसकहलक्ष्मी सकलक्ष्मी इतिमंत्रः
 पेश्यफलप्रधानोयमंत्रः खंडत्रयादौवालावीजत्रयं
 क्रमेणयोजयेद्वा॥ सर्वानेप्रीवीजंयोजयेद्वाउभयम
 पियोजयेद्वा अथत्रिपुरसंदरीमालामंत्रप्रदर्शनंक्रिय
 ते मालामंत्रस्य वरुणादित्यऋषिः गायत्री छंदः ललि
 तादेवता ऐं ह्रीं प्रीं ऐं क्लीं सौः नमस्त्रिंशः नमस्तु साहासैः
 क्लीं ऐं प्रीं ह्रीं ऐं पद्याविद्यामहासिद्धिदायिनीस्तुतिमात्र
 तः अग्निवातमहाक्षोभेराजराजस्यविल्लवे लंडकेतक
 रमयेसंग्रामेसालिललेवे समुद्रयानविदोभंभूतप्रेता
 दिकेभये राकिनीपूतनायक्षरतः कृष्णांजेभये अप
 स्मारजरायापिमृत्फलादादिनेभये मित्रभेदग्रहभये
 व्यासनेवाभिचारके अन्येष्वपिबोधेषुमालामंत्रस्मरे
 त्रैः सर्वोपदवविनिर्मुक्तः साक्षाच्चिबसमोभवेत् अपक्ता
 लेनित्यमजांविस्तारकतंमदमः एकवारंनयेदेवंसर्व
 मजाफलंलभेत् इतिप्रीविद्यामालामंत्रः तत्रेदोस्तु श
 किमालापंचधास्पाच्चिबमालावताटणी हंडमालावता
 टकस्यादेवंपंचदशक्रमात् एकैकललितामत्रवर्णा
 दभृद्देताइमा पुद्गानमोनासाहात्रासयाणातानपेति

पु. सं
८६

निकाः अथ नयः पंचधा सुमीलामुनिविलासपिन्माला
मञ्जो महाभागः सर्वसिद्धिप्रदायकः एकत्रिंशत्सहस्राणि
स्त्रिलोकीमोहनक्षमः शुद्धासंबुद्धिमात्राया जयस्तेन वि
धीयते नमसा सृजनं देवी पाटका सृजयामि वा स्वाहेति
होम रचनातर्पयामीति तर्पणं जयहेतुसमायोगस्कृति
रुक्तानुपेक्षमी नमसा ह्यद्वये शोभे संवृद्धिः संप्रदानं कं त
र्पणोत्तदिनो यासा जयेत्संबुद्धिरेव सा शिवमाला पंचकेतु
लिंगात्रनिर्देशः नमस्त्रिपुरसंदरश्रुतिः। मिथुनमाला पंच
केतुपुलिंगात्रनिर्देशः। अथ श्रीविद्यापुरश्चरणाविधिः
षट्त्रिंशलक्षं जपेत् पंच दशलक्षं वा जपेत्। द्वादशलक्षं
वा जपेत्। नवलक्षं वा जपेत्। त्रिमधुरसिक्तैर्जपा ऊसमै
ररुणा करवीरैश्च दशांशं पुरश्चरणा होमः। नित्यशौचैश्च
देवांस्तत्रिमधुरसिक्तैरत्रैर्मंत्रांस्तत्र पंचशाला इति मन्त्रान् संयो
ज्य पंचाङ्गैः। ऊर्यात्॥ अथ कल्पसूक्तैश्चौ प्रकरेण श्रीविद्या
चक्रसंज्ञाविधिर्लिख्यते॥ आदौ महापतिं सृजोक्तत्वा गंगा
णावतये नमः इति गणेशो मर्चयेत्। पंचात्रिपुरासृष्ट्या
दिकं विनाशधाता। अथ पीठसृज्या। पेंड्री श्रीग्रन्थतोभा
नियये नमः। रत्नदीपायनमः। नानावृक्षमहोद्यानाय
सज्जनवाटिकायै. कल्पकवाटिकायै. हरिवंदनटिकायै.

मेढारवाटिकायै. पारिजातवाटिकायै. कदंबवनवा
 टिकायै. विल्ववनवाटिकायै. पुष्परागरत्नप्राका
 रायै. पद्मरागरत्नप्राकाराय. गोमेदकरत्नप्राका
 रायनमः। बज्ररत्नप्राकाराय. वैडूर्यरत्नप्राकाराय.
 इंदनीलरत्नप्राकाराय. मुक्ताफलरत्नप्राकाराय.
 मरकतरत्नप्राकाराय. विडुमरत्नप्राकाराय. माणिक्य
 मेडपायनमः॥ सहस्ररत्नसंभमेडपाय. अमृतवा
 पिकायैनमः शानेदवापिकायैनमः विमर्शवापिका
 यैनमः बालातपोदारायनमः वद्विकोन्डारायनमः
 महापुंगारपरिखायैनमः महापद्माट्येनमः चिन्ता
 मगरहराजायनमः सर्वोन्मायमयसर्वहारायनमः द
 क्षिणाम्नायमदक्षिणाहारायनमः। पश्चिमाम्नायनमः
 पश्चिमहारायनमः उत्तराम्नायमयउत्तरहारायनमः
 महामणिमयेवेदिकायैनमः रत्नप्रदीपवलयायनमः
 महासिंहासनायः। ब्राह्ममयेकमेवपादायनमः वि
 स्तृतमयेकमेवपादायनमः रुद्रमयेकमेवपादायनमः
 ईश्वरमयेकमेवपादायनमः सदाशिवमयेकफल
 कायनमः हंसनलिकायैनमः हंसतलमहोपथानाय
 नमः कौसंभास्तुराणायनमः विभूत्येनमः उन्नयेनमः

प्र.सं.

८७

कांत्येनमः हृद्येनमः कीर्त्येनमः संतत्येनमः व्युद्येनमः
उत्कृष्टेनमः श्रुत्येनमः एतानवशक्तय येहींश्रीमिति
उक्तसर्वमज्ञादौयोज्ये। पुनर्मध्येमहाविपुलसंदर्भस
नायनमः हृदयारविंदस्थनानारत्नावलितसर्गमय
मंडयेष्ठीचक्रांकितमरुणनामरसपद्मरूपयोगपीठं
कल्पयामि। इति गंधपुष्पास्ततैः पीठमभ्यर्च्य। तउपरि
चक्रवक्ष्यमाणश्लोकोक्तप्रकारेण प्रतिष्ठाप्य पुनश्चक्र
मध्ये देवीमावाहयेत्। तत्प्रकारः। ऐं त्रिपुरादेवि विमर्हे
ज्जीकामीश्वरी च धीमहि सौ। तत्रः क्लिप्ते प्रवादयात्।
महापद्मवनात्रस्येकारणानंदविग्रहो सर्वभूतहितेऽयं
तरेत्येहि परमेश्वरि श्रुत्येते मूलमंत्रमुक्ता देवीमावाह्य आ
वाहनादिषण्मुदाः। प्रदर्शय पुनरावराण पूजा मारभेत
अग्नीशासुरताश्रुकोणेषु मध्ये दित्तव प्रागुक्तसर्वता
दिषडंगशक्तिरभ्यर्च्य त्रिकोणमध्ये कामेश्वर्या त्रिशी
पाङ्कजोत्पलया मिभगमालित्यं वा श्रीपां। नित्या क्लिप्ते
वा। भेरुंशं वा। वक्षि वा सित्यं वा। महाविघ्ने स्वर्यं वा। शिव
उत्पं वा। तारितां वा॥ ऊलसंदर्भं वा। नित्यं वा। नीलपता
कित्यं वा। विजयो वा। सर्वमंगलं वा। ज्वालामालित्यं वा।
विजो वा। माहानित्या परमेश्वर्या वा। ऐं हीं श्रीमिति मज्ञादौ

सर्वत्रयोज्यं एवं समभ्यर्च्य पुनः प्रथमवतरसे। अणि
 मासिथ्येवा श्रीपाङ्कजं पूजयामि लक्ष्मिमासिथ्येवा नदि
 मासिथ्येवा ईशित्सिथ्येवा वशित्सिथ्येवा प्राका
 म्पसिथ्येवा भुक्तिसिथ्येवा इच्छासिथ्येवा प्राप्तिरसिथ्ये
 वा सर्वकामसिथ्येवा सर्ववत् वीजत्रयसादौ सर्वत्रयोज्यं
 पुनर्दितीयचतुश्चेत्वाख्यादिमहालक्ष्म्ये तैर्वीजत्रयेणास
 हसमभ्यर्च्य पुनस्तृतीयचतुश्चेत्सर्वसंज्ञाभिणीमुदाश
 ल्येवा श्रीपाङ्कजं पूजयामि सर्वविदावणा मुदा सर्वाक
 र्षणी सर्ववशं करणी सर्वोन्मादिनी सर्वमहं ऊरा मु
 दा सर्वखेचरी सर्ववीज सर्वयोनि सर्वत्रिरुवडिनी मुदा
 शल्येवा श्रीपाङ्कजं पूजयामि। इति समाज्य वीजत्रयं सर्व
 त्रयोज्यम्। त्रैलोक्यमोहनवक्त्रासिनि त्रिपुरावा श्रीपा
 प्रगटयोगिन्येवा श्रीपाङ्कजं पूजयामि। इति वक्त्राधि
 कात्रनदावरणोपैतः समर्चयेत्। इति प्रथमावधारणम्।
 षोडशदले। कामाकर्षिण्येवा श्रीपाङ्कजं पूजयामि उ
 धाकर्षिण्येवा अहंकाराकर्षिण्येवा शङ्काकर्षिण्येवा स
 र्पाकर्षिण्येवा रूपाकर्षिण्येवा रसाकर्षिण्येवा चित्ताकर्षि
 ण्येवा धैर्याकर्षिण्येवा स्मृत्याकर्षिण्येवा नामाकर्षि वीर्याकर्षिण्ये
 वा आत्माकर्षिण्येवा अमृत्याकर्षिण्येवा शरीराकर्षिण्येवा
 श्रीपाङ्कजं पूजयामि। वीजत्रयं मन्त्रादौ सर्वात्रयोज्यम्

पुं सं.
८८

४४

सर्वाणां परिहरकचक्रसामिनित्रिपुरस्यैवाश्रीपाद
कां पूजयामि। अनेगो गित्यंवा। इति चक्रनायिका समर्चयेत्
इति द्वितीयाहृतिः अष्टदश। अनेग ऊरुसमांवाश्रीपादकां
पूजयामि। अनेगमेव लंवा। अनेगमदनोवा। अनेगमद
नातुसंवा। अनेगरेखांवा। अनेगेव गित्यंवा। अनेगो ऊरुंवा
अनेगमालिन्यंवाश्रीपादकां। बीजत्रयं मंत्रादौ यो न्य सर्वसं
क्षोभाणवक्रसामिनित्रिपुरासंदर्यंवाश्रीपा। अनेगरेखांवा
वाश्रीपां। इति तृतीयाहृतिः मन्त्रे सर्वसंक्षोभाणंवा। स
र्वविदाविण्यंवा। सर्वाकर्षणंवा। सर्वाल्पादिन्यं सर्वमो
दित्यंवा। सर्वास्त्रंभिनि। सर्वजेभिनि। सर्ववेशकरिणि। सर्व
रंजिनि। सर्वात्मादिनि। सर्वाधसाधकांवा। सर्वसंपत्तिस्तुक्
वा। सर्वमेत्रमयंवा। सर्वद्वंद्वयंकर्षंवा। बीजत्रयं मंत्रादौ
सर्वत्रेयान्यम्। सर्वसौभाग्यदायकचक्रसामिनित्रिपुरवा
सित्यंवाश्री। संप्रदाययोमि। इति चतुर्थ्याहृतिः वरिदंशो
रे सर्वसिद्धिप्रदांवा। सर्वसंपत्त्यदांवा। सर्वप्रियंकर्षंवा। स
र्वमंगलकारिण्यंवा। सर्वकामप्रदावा। सर्वदुःखविमोचि
नि। सर्वरत्नप्रशंमन्यंवा। सर्ववित्तनिवारिण्यंवा। सर्वाग
संदर्यंवा। सर्वसौभाग्यदायिन्यंवा। बीजत्रयं सर्वमंत्रादौ
यो न्यम्। सर्वाधदायकचक्रसामिनित्रिपुराप्रियंवाश्रीपा।
ऊरुतीर्णयोगिन्यंवाश्री। इति पंचम्याहृतिः॥ अनेगरेखां

३। सर्वज्ञावा. सर्वशक्ति. सर्वैश्वर्य. सर्वज्ञान. सर्वव्यापि
 विनाशि. सर्वाधारस्वरूपा. सर्वपापहरावा. सर्वानन्दम
 यवा. सर्वज्ञास्वरूपिणवा. सर्वसितफलप्रदावा. वी
 जत्रयंसर्वमंत्रादौ योज्यम्। सर्वज्ञाकरचक्रसामिनिवि
 पुरमालिन्यवा श्री. निगर्मयोगिन्यवा श्री. इति पञ्च
 निः। अष्टकोणावशिष्यत्कोमेश्वर्य. मोदिन्यवा. विमला
 वा. प्ररुणाका. जयिन्यवा. सर्वैश्वर्यवा. कैालिन्यवा. वी
 जत्रयंसर्वमंत्रादौ योज्यम्। सर्वरोगहरचक्रसामिनिवि
 रासिद्यवा. श्री. रक्षणे योगिन्यवा श्री पाङ्कजप्रजयामी
 निचक्रमायि कीं पुरतः पूजयेत्॥ इति सप्तमावृत्तिः॥
 अष्टकोणमध्ये चतुर्दितः। वाणिन्यवा. चापिन्यवा. पा
 शिन्यवा. शंक्रुशिन्यवा. वीजत्रयमंत्रादौ योज्यम्। सप्तमा
 वृत्तावन्नर्भूतमिदं। त्रिकोणाग्रदक्षिणावामकोणो पु। का
 मेश्वर्यवा. वज्रेश्वर्यवा. भगमालिन्यवा वीजत्रयमंत्रादौ
 योज्यम्। सर्वसिद्धिप्रदचक्रसामिनिविपु रावा श्री पाङ्क
 जप्रजयामिरक्षस्यतरयोगिन्यवा श्री. इत्यष्टमावृत्ति
 विंशमध्ये मूलमंत्रेणादेवी समर्चयेत्। सर्वानन्दमयचक्र
 सामिनि श्री चक्रनगरसाम्राज्यलक्ष्मीविपु रावा श्री पा
 परापर रक्षणे योगिन्यवा श्री पाङ्कजप्रजयामि। इति।
 नलग्नेयप्रणमः। संप्रज्य। शयदीप नैवेद्य नीरांजनान्नैवेद्य

प्र. सं.
८२

89

एजाशिष्टवेणात्रेनमूलमंत्रेण द्वादशवारं जह्यात्
मंत्रेण च तदवशिष्टात्रेणाभक्षणं कुर्यात् । अनेतरं
मूलमन्त्रं यथाशक्ति जप्ता कल्याणवृद्धिभिरित्यादि
षोडशांशोक्तैस्तोत्रं कुर्यात् । इति मन्त्राविधिः समाप्तः
अथ श्रीविद्याचक्रप्रकार उच्यते । विन्दुत्रिकोणावस
कोणादशारभुगमं मन्त्रस्तनागदलसंघतषोडशारं ।
वृत्तत्रयंचयराणी सदतत्रयव श्रीचक्रमेतदुद्दिनेपर
देवतायाः । तत्र दशारभुगमदशकोणाभुगमं । मन्त्रं
चतुर्दशकोणानागदलं अष्टदलं षोडशारं षोडशा
लं । यराणी सदने चतुरस्रं अथ श्रीविद्याचक्रलेखन
प्रकार एव विभदीक्रियते । यथावत्संगला यामेसू
त्रेण कप्रत्यगायते । चतुर्भिरेगुलैः मिष्टैः संवृत्तानिव
भुषणं । अत्र तवांगुलं ज्ञेयं मध्ये पवन्नुषोडश । एकाद
शांगुलं ज्ञेयं मष्टपत्रं समालिखित । देवीस्तुतो मे गंगा
वलीस्तुतेति प्रवृत्ते । तत्र देशस्य एव माद्यंगुलि
मानात्रेन वरेखाविलेखनीया वृत्तमध्ये इत्यर्थः ।
आद्ये द्वितीयेष्टमके तत्रमेव यथा कर्ममार्जयेद्गुण
भागाशाहुतादेकचवात् । चतुर्थः षष्ट्या पार्थ
तोयांशं परिमार्जयेत् पंचमं जयांशं त्रिमार्जयेच्चात्प
पार्थतः । नवग्रहाभिधानास्य नवरेखा यथाक्रम

गुरुश्रांगारकैर्वैवमुक्तेदं सगच्छति । नंदस्य मं
 डलं वैवसूर्यराद्रस्य गच्छति वधकेतस्य मंगस्य श
 क्तिचक्रं यथाविधि । मंदंगच्छति भानस्य केतंगच्छ
 ति चंद्रमाः । कुजस्य मंडलं वैववधोराद्रस्य गच्छति
 महासुंदरिवक्त्रस्य वक्त्रचक्रं यथाविधि ललिता
 चक्रनिर्माणं पारंपर्यक्रमेणात सर्वसिद्धिप्रतेभ
 इमिदं काश्मीरनिर्मितं । सूर्यः सोमः श्रांगारकः वधः
 गुरुः शुक्रः मंदः राद्रः केतः पवनवग्रहाः । अथ
 केल्पांतरेक्तप्रकारेणापि श्रीविद्याचक्रनेत्रेन प्रक
 रोलिख्यते । अथ परतो विहाय निजविष्टगदरनि
 भवति मय्यसमं त्रिकमवाधनयज्ञा । अगुलीयमव
 देवमागवसतो ययमभ्रवयामि चक्रं मरुणां सके
 सरंदेवीस्तुतो मे गंगावलीस्तुते प्रदर्शयते मानश्रीव
 क्त्रनिर्माणोस्तत्रेष्टुनवसकमान् । आद्ये द्वितीयेष्टम
 केन वमेव यथा कर्ममार्जयेद्गुणाभागांशाहतादेक
 त्रवात्यतः चतुर्थः षष्ट्योः पार्श्वतो योशं परिमार्जये
 त् । पंचमस्य जयशं च मार्जयेद्दात्यपार्श्वतः । तृतीयां
 नाद्वितीयां च चतुर्थीनां च पंचमांशं । प्रथमांशं तत्र
 शुभं मृतं नो नवमादिकं । सममाष्टमयो रत्ना तथा षष्ट
 नवांशयोः दृतादिसूत्रप्रगते क्रमात्तत्र दये विधि । रम्य

प्र. सं.

२.

१०

वर्मसमोपेतं भद्रं संपि स मावितं यत्तु केललिताया
स्तन्मंगलं नेतरं ज्ञेयं ललितावक्रनिर्माणो संकेत
स्माद्वद्वित। काशमीर संप्रदायी स्यामा रं पथकमा
वितः। पंचशक्तिचतुर्वह्निनदिला सात्मकं समो कृ
त्ये पंचविधं शशुद्रासते तत्रुमः शिवो ॥ श्रीवक्रमथे म
थत्रिको गोले खनीया तरल्लोकः। कमलं परिलप्य म
थमान्यत्तरमीशादिभुजसविंदुना दे। निगमादिनमो
त्रे विराजद्रविदे विरूदय प्रतिष्ठमेतत। अस्मार्थः ॥ अ
था त्रैरं प्रवतः। पूर्वभागे विरायति जविष्टरात्। स्वास
नात्। अरलि पकारलिमात्रं भवति भूमिं संपि सिद्धिका
र्ये अथ परं सममवतरं स्त्रि कं अरन्ति त्रयमांन खे
ज्याया वही च मुपांतं तस्य अधिक समत्यं शो कृते। अरलि
त्रयं जायते देह रब्धांगुलिमानमिति शास्त्रप्रसिद्धेः पंक
वित्पुरुषा यामं विभज्य दशपापुनः पंकं द्वादया धामा
गं त्वा कृते द्वेकमंगुलां देहलब्धांगुलनामजानीयात्
स्पतस्युनः। मायाधनपतेनिकटपयादि प्रकारेण ग
हीते। अरलिवयस्य द्विसप्तत्यंगुलिमानं भवति। एतदि
सप्तत्यंगुलिमानमपि इत्थं विभजनीयं मय इत्युक्त्वा श्री
चक्रमथे अंगुलिमानेन आया मविस्मरौ एष करधक
पंचचत्वारिंशत्। एवं चक्रमप्यं कृत्वा तद्देहि रष्टदलय

पञ्चमपरितः परिमाणं यं इत्युक्त्या नवांगुलिपरिमा
 ने भवति तत्र पूर्वभागे चापरभागे च एष कसार्थगुले
 चतुष्टयं भवति संभूय नवांगुलिमानं भवति एतदहिः
 षोडशदलपञ्चमनयेत्युक्त्या दशांगुलिमानं भवति त
 तत्रापि पूर्वभागे चापरभागे च एष कष्टयक अंगुलीयं
 चकमानं भवति संभूय अंगुलिदशकं मानं भवति एत
 द्द्विष्यतरस्तत्रयस्य न इत्युक्त्या अष्टांगुलिमानं भवति त
 त्रापि पूर्वभागे चापरभागे च एष कष्टयक अंगुलिचत
 ष्टयमानं भवति संभूय अंगुल्यष्टकं मानं भवति एवं च
 त्मरौ चक्रस्य संभूय सप्तविंशत्यंगुलिमानं भवति अंगु
 लीयेति इत्थं संपन्नचक्रे अंतर्मानं नमव इत्युक्त्या पंचव
 त्वारिंशदंगुलिमानं भवति देवभाग इत्युक्त्या एतत्पंचव
 त्वारिंशदंगुलिमानमपि अष्टचत्वारिंशद्भागैरेण विभज
 नीयं नोय इत्युक्त्या एतद्विहिः षोडशदलं पञ्चलेखनीय
 भव इत्युक्त्या एतद्विहिः सत्तरस्तत्रयं लेखनीयं रचयामि
 इत्थं रचयामि चक्रेष्वीचक्रे अरुणोसिंदरवर्णसंकेतरेणो
 भनके सरे पद्ममपि अरुणवर्ण इत्थं वा स्य चक्रे लेखनप्र
 कारः तदत्र स्य चक्रे लेखनप्रकार उच्यते पूर्वविभक्ताष्ट
 चत्वारिंशद्भागेषु कटपयादिसंकेतेन वेरखाचितेन
 नव्यवस्था प्रदर्शयते देवीसुक्तो मर्गावलीत्यादिस्था

प्र. सं.

२१

१।

कः तत्र देवीसुक्ता सर्व एव हीता एव त्वारिंशदंगुलिरपिष्ट
यकष्टयक प्रथमवृत्तमारभ्यतनद्वयमाणा रेखांशेन वि
भागः कर्तव्या इत्युक्तः। स इत्युक्त्या षड्भाग उक्तः। तो इत्यु
क्त्या षड्भाग उक्तः। मे इत्युक्त्या पंचभाग उक्तः। ग इत्युक्त्या त्रि
भाग उक्तः। ग इत्युक्त्या त्रिभाग उक्तः। व इत्युक्त्या चतुर्भाग
उक्तः। ली इत्युक्त्या त्रिभाग उक्तः। सु इत्युक्त्या षड्भाग उक्तः।
एतदुपरि उपरितनवृत्तपर्यन्तेति। इत्युक्त्या षड्भाग उक्तः। प्र
टपपते इति इत्युक्त्या एकष्टयकगुक्तप्रमाणमवलोकनी
यम्। मानमिति प्रमाणं श्रीवक्त्रनिर्माण इति श्रीवक्त्रनि
र्माणो इत्युक्त्या निर्माणप्रकारः। सूत्रे स्थितिरेखासु नवसूत्रे
नवसूत्रेषु। क्रमादिति रेखासूत्रक्रमेणोत्तरार्थः। अथात्र न
वरेखासु मार्जनप्रकार उच्यते। आद्ये द्वितीयेष्टमके नवमे
चयथाक्रमं। मार्जयेद्गुणाभागांशादित्यादिश्लोकः। तत्र
आद्ये सुक्ता आद्ये सूत्रे द्वितीये सूत्रे अष्टमके सुक्ता अष्ट
मसूत्रे नवमे सुक्त्या नवमे सूत्रे यथाक्रमं। इति वक्ष्यमा
णा क्रमेण मार्जयेदिति गुणाभागांशादित्युक्त्या रेखाया
उभयपार्श्वे पिकटपयादिसंकेतेन एकष्टयकमार्ज
येदिति र्थः। तत्र ग इत्युक्त्या प्रथमपत्रे उभयपार्श्वे पिकट
गंशात्रे यथासंभूयं श्रंशसद्वं मार्जयेत्। न इत्युक्त्या द्वितीये
सूत्रे पिकटपयादिसंकेतेन संभूयं श्रंशसद्वं

कंमार्जयेत् । भा इत्युत्पाद्यमेसूत्रे अभयपार्श्वपिष्टयगं
 चतुष्टयेन संभ्रयांशाष्टकंमार्जयेत् । गा इत्युत्पादनमेसूत्रे
 अभयपार्श्वपिष्टयगंशात्रयेण संभ्रयांशाष्टकंमार्जयेत् । अं
 शादिति सर्वोक्तांशेनमार्जयेदित्यर्थः । दृतादेकत्रचान्य
 त इति । दृतमारभ्य पृथक्पृथक्सर्वौक्तप्रकारेण अभय
 पार्श्वपिमार्जयेदित्यर्थः । चतुर्थसष्टयोः । पार्श्व इत्यादितत्र
 चतुर्थसष्टयोरित्युत्पाद्यचतुर्थसूत्रेपिषष्टसूत्रेपिपार्श्वेइत्यु
 त्पाद्यचतुर्थसष्टरेखाद्वयस्य अभयपार्श्वपितोयांशं परिमार्ज
 येदिति पृथक्षोडशांशेन संभ्रयाद्वात्रिंशदंशंमार्जयेत्त
 याकृतेसूत्रद्वयस्यापि संभ्रयवत्प्रष्टंशंमार्जितंभवति । एवं
 मस्यजयांशं च इत्यादि अत्र पंचमस्येत्युत्पाद्येवमसूत्रेजयां
 शं चमार्जयेदन्यपार्श्वत इत्युत्पाद्य अभयपार्श्वपिष्टयकृष्णग
 षादशांशेन संभ्रयषड्विंशदंशंमार्जयेत् । तृतीयसप्तमयोः
 सूत्रयोरेवमार्जनं नालि । मूलश्लोके अनुक्तं त्वान । अथन
 वरेखासंसर्ग प्रकार उच्यते । तृतीयांताद्वितीयात्राच्चतुर्था
 ताच्चपंचमात । इतितत्र तृतीयात्रादित्युत्पाद्यतृतीयरेखाया
 र्षद्वयमपि उपरितनवतमप्येविकोणाकारेण योजनीये
 द्वितीयांतादित्युत्पाद्यद्वितीयरेखापार्श्वद्वयमपि नवमसूत्रम
 प्येविकोणयोजनीयां चतुर्थांतादित्युत्पाद्यचतुर्थसूत्रपार्श्व
 द्वयमपि अष्टमसूत्रमप्येविकोणाकारेण योजनीये । पंचमा

92 ✓

कारमते हृतत्रयं वेत्यत्रोक्तं हृतत्रयं न भवत्यत आदल
षोडशारमर्षादाकरणा हृतत्रयमेव । नष्टं हृतत्रयं वि
चारण कृतावपितेषां कृतं विंडत्रिकोणकाष्टाश्रवता
रघुगलोकपत्र हृतप्रते वसदल हृतकलादल हृतत्रिम
हीरहं भवेच्चक्रं इति तत्रैतच्चक्रं । शिवशक्त्यात्मक त्रुडक
मर्णाद्ये चतुर्भिः शिवचक्रैश्च शक्तिचक्रैश्च पंचभिः । तवच
क्रैश्च संसिद्धिं श्रीवक्रं शिवयोर्वचः इति तत्र शक्तिचक्रसु
खं यस्यादिशिवर्तने तदिदं नृत्तस्यः सज्जं कुर्यात् । शक्ति
चक्रप्राधान्यात् श्रीवक्रलेखनविधिः समाप्तः ॥ अथ
श्रीवक्रमध्ये लेखनीयाक्षराणि लिख्यते । तत्र प्रथमं वि
कोणमध्यस्थं विंडमध्ये लेखनीयाक्षरोद्धारः श्लोकः । कम
लं परित्यज्य मध्यमात् नत्वरमीशादिप्रते संविंडनादेतिग-
मादिनमो तत्रेति राजद्रुविदेवी हृदयप्रतिष्ठमेत । अस्मार्थः
कमलं परित्यजेति श्रीविद्यायाद्वितीयं विंडस्य कामक ।
ला विंडत्वात् । कामबीजात्मकं क्लीकारं सिद्धवत्कृत्य
तस्य ककारः । कारलकाराक्षराणि लेपयित्वा मध्यमा
न्यत्वरमिति तन्मध्ये । पुनरवशिष्टेयस्य तर्धसर ईकारः
स पुनरीशादिप्रतमिति तदीजं पुनरीशानः सर्वविद्यावा
मित्यस्य मंत्रस्य यथादिभूतो वर्णाः ईकारः । तेन बीजेन य
तत्सर्वोक्तं बीजेन पुनमिति सर्वोक्तस्य बीजस्य आदौ संयोज

प्र. सं.
२३

१३

मेदित्यर्थः। वीजमिति वक्ष्यमाणविंडनादसंयोगात्तं स
विंडनादमिति पुनरेतद्दीजं विंडनादह्यपुनंतं च भवेत्।
पुनः निगमादिनमोतरे विराजदिति निगमो वेदः। तस्या
आदिः। प्रणावः। तमश्नितिस्रपादानं। पुनयो रंतरे मध्ये
विराजत्। अस्य वीजस्य आदौ प्रणावः। अनेतमः पदे च इत्य
र्थः। भविदेवी हृदयप्रतिष्ठमेतदिति ध्यः प्रतिष्ठितमेतदिति
एतद्दीजंतत्र स्थितं ऊर्यात्। विंदमध्ये एतत्तमभुवि भूमता
यामश्रवकारणो योनौ श्रीचेत्रमध्यत्रिकोणो इत्यर्थः देवी
हृदयमिति देवीति त्रिकोणमध्यस्थविंडस्य हृदये तत्र
अश्रयत्रे विलिखितित्यर्थः अस्य मंत्रस्य स्रपं लिखिते।
ओं ईं नमः इति पंचवर्णात्मकः पुनस्त्रिकोणकोणो पुन
लमंत्रस्य खंडत्रये प्राणादिकोणो पुनरष्टकोणो पुन
लक्ष्मीतत्त्वं सत्त्वं जीवमल्यं च प्रभृतिविलिखितं। अत
दशा रेखादयः क्षाताः। संविंडकाः। क्रमेण विलेख्याः। वहिर्दे
शा रेकवर्गचवर्गयोर्वर्णासविंडकाले खनीयाः। मन्त्रप्र
तीयवर्गादयः पंचमवर्गचतुर्थी तारावर्णाः। क्रमेण सर्व
डका से खनीयाः। त्रिगदलेषुकवर्गाद्यष्टवर्गाः। क्रमेण या
दिचतष्टयं शादिवत्तष्टयलादिद्वयं क्रमेण सविंडकाः। त
त्रापि प्रथमवत्तष्टयं पूर्वादिदिक्षु इतरेष्वष्टयमात्रे यादि
विदितविलिखितं। षोडशा रेखादशास्रान् सविंडकान् प्रा

गादिवासावर्तक्रमेणविलिखित । प्रथमवतरस्तेपशिमादि
 चतुर्दित्तदोहीक्लीह्ने इतिवाग्वाःदिकोणोष्ठसः । कोहसूर
 एवंप्रैकलंही इतिविलिखित । चतुरस्त्रस्यउर्ध्वार्धः । पेंपेंइ
 तिविलिखित । द्वितीयवतरस्तेअष्टदित्तदीर्घसराष्टासरा
 एणएतत्रसराक्षरपुगलेद्वितीयाक्षरादिसराः । तृतीयवत
 रस्ते अणिमादिसिद्धिचतुष्टयस्याद्यक्षराणिपश्चिमादिव
 तर्दित्तवर्षितादिवतष्टयस्याद्यक्षराणिवाद्यादिष्वतत्रउ
 र्ध्वार्धः प्राप्तिप्राकाशमसीद्योगाद्यक्षरविलिखित । अथचक्र
 नायकीबीजानिह्रसकलरेडैह्रसकलक्रमंहीह्रसकलम
 डोः इतिविंदुमये । ह्रं ह्रस्वक्लीह्रौः त्रिकोणो । हीं प्रीमोः ३
 ति । अष्टकोणो । हींक्लीह्रै इति । अंतर्दणारे । ह्रं ह्रस्वक्लीह्र
 सौः इतिवह्निदंशारे । ह्रै ह्रस्वक्लीह्रैः । इतिमन्त्रस्ते पेंहीक्ली
 सौः इतिअष्टदलेपेंक्लीसौः इतिषोडशादलेअंअंसौः इतिव
 त्तप्रे इतिनववक्रानायकीबीजानिततदावशोपुरतोवि
 लिखित ॥ अथश्रीविद्यापंचदशाक्षरीयासविधिर्लिख्यते ॥
 तत्रश्रीविद्यायासावद्रविषेषकल्पेष्वर्तते । तत्सर्ववर्षण
 तेनापिलिखितंनशक्यते । तस्मात्तेषुसर्वेष्वपिशालाचये
 येन्यासाः सारतमाः । तेसर्वपितनस्नातउद्धृत्यश्रीमदमेर
 दस्यतीक्ष्णपालेशविवशात्रः करणोनमयात्रलिख्यते । तत्र
 प्रथमत्रावद्गुरुपंक्तिः । योदत्यासमात्रकात्यासऊंऊमन्यास
 लघुषोढान्यासश्रीवक्रन्यासमहाषोढान्यासादयः श्रीविद्या

प्र. सं.
२५

११

वपयति वरशिं गिरि मूपा लघु नंदनायादिविरचितपद्म
सुक्तप्रकारेणावज्ञानाणि वेपथुमावेडे मोक्षपादे ऊर्ध्वा
म्नाये प्रोक्त प्रकारेणावलिख्यते । ऐं ह्रीं श्रीं सास्ति श्रीं प
रमशिवा नंदनाया पादाय शेषगुरु पारपर्यक्रमेणास
गुरुमायपादं जंघावत् तावत्पर्यौमि । इति त्रिविंशमु
दयावद्व्यामाणाया शिरसि नमस्कृत्य । ऐं ह्रीं श्रीं गंगाया
यतये नमः । इति मूलाधारे त्रिविंशमुदयासंवेपथुगुरुभ्यो
नमः । गंगायायतये नमः ॐ ह्रीं देवुर्गायै नमः चंदेवपाला
यनमः पौं योगिन्यै स्वाहा वेवदुकभैरवाय नमः संसरस
त्ये नमः परमात्मने नमः इति मंत्रेणादराणां वासो सद
दवामस्तनदक्षवाभोरुमूलाधारहृदयेषु संवेपथुः ३
सायफट् । इति करगुहि तालत्रयदिगंथनादिकृत्वा
ॐ श्रीं पशुं फट् इति पञ्चपतासु मंत्रेणाः शिवाकारा
नकृत्वा । श्रीं विद्यामंत्रं त्रिविंशत्रयेणाष्टशब्दाप्य । ऐं नमः
क्षीं नमः सौ नमः इति त्रिभिर्हृदयभूमिषु वित्यस्य । ऐं
ह्रीं श्रीं ऐं क्षीं सौः श्रीं महाविप्रसंदरीमात्मानं रत्नरत्न
ति मंत्रेणाहृदयं स्पृष्ट्वा । पुनर्मूलमंत्रं विण्णत्रिवारमाहृत्य
दक्षिणनासिकया विरेच्य द्वितीयं विण्णं षड्वारं जप्त्वा । द
क्षिणनासिकया सूर्यरनीयं त्रिविंशदशवारं जपन् क्रमं कं
कृत्वा समस्तं त्रिविंशं पन्चवामनासिकया शनैर्विरचयेत्
एतत्त्रयमुक्ता त्रिवारं व्यापकं वित्यस्य मात्रकास्थानेषु

एव भवने शरी संशुदितमात्तकार्णा न वित्यस्य पेंल्ली
 सौः इतिनामिरुदयभूमयेषु वित्यस्य पेंल्ली सौः इति
 मध्यमादिकनिष्ठिकात्रमेगुष्टादितलांतवित्यस्य पुन
 पीठन्यासं कुर्यात् । पेंही श्री श्री श्री सौः श्री त्रिपुरेश्वर मना
 र्णावासनाय नमः । पेंही श्री श्री पेंल्ली सौः । श्री त्रिपुरेश्वरि
 पोतां बुजासनाय नमः पेंही श्री श्री श्री सौः । श्री त्रिपुर
 संदरी देवासनाय नमः पेंही श्री श्री श्री सौः । श्री त्रिपुर
 रावासिनी श्री चक्रासनाय नमः । पेंही श्री श्री श्री सौः । श्री
 श्री त्रिपुरादेवी सर्वमेवासासनाय नमः पेंही श्री श्री
 श्री श्री श्री त्रिपुरामालिनी साध सिद्धासनाय नमः पेंही
 श्री श्री श्री सौः पर्यकायशक्तिपीठासनाय नमः इति पाद
 योः । जान्वाः ऊर्वाः कट्याः मूलाधारे साधिष्ठानेनाभौ च
 चक्रमेण वित्यस्य ततः । मध्यत्रिकोणाय नमः । इति हृद
 ये त्रिकोणाकारेण वित्यस्य मध्यहृताय नमः । इति हृदये
 त्रिकोणमध्यवित्यस्य पेंही श्री कामगिरि पीठपाडकां
 पूजयामि । पेंही श्री जालधर धर पीठपाडकां पूजयामि
 पेंही श्री शर्णागिरि पीठपाडकां पूजयामि पेंही श्री श्री
 श्याम पीठपाडकां पूजयामि इति त्रिकोणेषु मध्ये यथा
 क्रमेण वित्यस्य पेंही श्री लंबाशरणे पृथिव्याधिपते नमः
 पेंही श्री वं विष्णवे श्रवाधिपते नमः पेंही श्री रुरुदायते

सीहरवलेंहीश्रीभगमालिनिनित्यादेविश्रीपाडकां
 नयामि पेंहीश्रीश्रीहीनित्यात्किंनेमददेवसाहाइने
 त्यात्किंनानित्यादेवीश्रीपाडकांनयामिपेंहीश्री
 श्रीकौंशौखौंनौसाहाइभेओशानित्यादेवीश्री
 पाडकांनयामिपेंहीश्रीश्रीहीवह्निवासित्येनमः
 इवह्निवासिनितित्यादेविश्रीपाडकांनयामि॥पें
 हीश्रीहीक्लीनेंमेपेंकोनित्यमददेवहीऊंमहाविघे
 षरीनित्यादेवीश्रीपाडकांनयामिपेंहीश्रीहीशि
 वाइत्येनमः ऊंशिवउतीनित्यादेविश्रीपेंहीश्रीं
 हींहंखेवच्छतः सीदेसेहीफट्ऊंलरितानित्यादे
 विश्रीपाडकांनयामि।पेंहीश्रीपेंक्लीसौःलंऊल
 संदरीनित्यादेवीश्रीपाडकांनयामि।पेंहीश्रीहस
 कलरहैहसकलऊंहीहसकलरहैः लुनित्यादे
 त्यादेविश्रीपाडकांनयामि।पेंहीश्रीहीपेंसंको
 श्रीक्लीपेंलंनित्यमददेवइंपेंहीपेंनिलपलाका
 नित्यादेविश्रीपाडकांनयामि।पेंहीश्रीभौंऊंपें
 विनयामित्यादेविश्रीपाडकांनयामि।पेंहीश्री
 त्रैंश्रींसर्वमंगलानित्यादेविश्रीपाडकांनयामि
 पेंहीश्रीहीनमोभगवतिजालामालिनिदेविदेसि
 वभूतसंसारकारिकेजातेवदमिजलंतिजलजल१

प्र. सं.

२६

१६

दर्शना

जल ह्रीं ह्रीं ह्रीं ररररर इति रेफ सप्तक सुक्ता जाला।
मालिनि रेफ इत्याह औं जालामालिनि नित्यादेवि श्री
पाडुकां प्रजयामि। ऐं ह्रीं श्री वकौं श्रं विज्ञानित्यादेवि
श्री पाडुकां प्रजयामि। ऐं ह्रीं श्री मूलमंत्रमुक्ता श्रं
महाविश्वरसेंदरि नित्यादेवि श्री पाडुकां प्रजयामि।
ऐतैर्मंत्रैस्त्रिकोणावृतयोर्मध्ये सर्वादि प्रादक्षिण्यं क
मेणात्यस्ताविश्वरादेवीं वृतमध्ये त्यजेत्॥ पुनः श्रुत्वा
डैकरमानंदकलेवरसथात्मनि। सच्छंदस्वरणाम
त्रिधेहि कुलसेंदरि। अकुलस्थामनाकोरेखेडता
नसवप्रदे। अमृततन्त्रिये ह्यत्र वस्तु निहितं त्रिपि
णितद्रूपस्यैकरस्येदं न तात्त्विकं तत्र त्रिपिणि। भूत्वा
परामृताकोरेमपि चिन्मुरारो कुरु। विजये विवेक
दायिनि विष्ठापिक चरणां दर्शयेत् शशासपदीयसी
विषेदिय विजयदायिनि तमसे। अज्ञानेवनदी मे
तं ताताप्रिज्वालरूपिणि। आनंदात्तादिति प्रीते स
म्यक्तज्ञानं प्रसीदमी। ऐं ह्रीं श्रीं श्रीं भंगि भंगि महाभं
गि मम वैरि भंगो कुरु मम प्रसेनं कुरु कुरु साहा। ऐं
ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं लखरस्येदं ह्रीं ह्रीं लखरस्येदं ह्रीं ह्रीं लख
वरस्ये औंः ज्ञानप्रकाशनाय विद्यासा नाय साहाय
नान्मंत्रान् हृदये स्थापयेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं पमसु

दादेवि श्रीपाडकां पूजयामि । ऐं ह्रीं श्रीं त्रिविंदमुद्रादेवि
 श्रीपाडकां पूजयामि । ऐं ह्रीं श्रीं योनिमुद्रादेवि श्रीपाड
 कां पूजयामि । इति मुद्रां प्रदर्शय । का क च व वृ ष डं क्रमेण
 मारुते पीत्वा हा हा हा इत्युच्चार्य सप्तस्त्रापर्वभेदे कृता
 स्ते इति प्रवृत्ते ऊंडलिनी द्वादशांते नीत्वा तत्र स्थ पर
 मशिवे नैकरसंविचिंत्य ततः समद्भूतेशिवशक्ति सत्र
 पं श्रीचरणारविंदयुगलं संस्पृश्य चरणानि पारंपर्ये च
 क्रमेण न्यसेत् तयथा ऐं ह्रीं श्रीं क प ई लं ह्रीं रक्तचर
 णाभ्यां नमः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रसकलं ह्रीं सुक्लचरणभ्यां नमः
 ऐं ह्रीं श्रीं सकलं ह्रीं रक्तसुक्लमिश्रचरणभ्यां नमः ऐं
 ह्रीं श्रीं मूलमंत्रखंडत्रयमुक्ता निर्वीणाचरणभ्यां नमः
 मूलमंत्रमुच्चार्य निर्वीणात्रेपपरे संवित्तमये श्रीमहात्रि
 पुरसंदर्भे विदित्य श्रीपाडकां पूजयामि । इति मृगीमुद्र
 यापेतैर्मंत्रैः । फिरसि त्रिकोणमप्यवत्यसेत् । पुनर्द्वाद
 शांतमारभ्य शिरोवपिवक्ष्यमाणक्रमेण गरुपरंपराम
 चयेत् । ऐं ह्रीं श्रीं परमशिवानंदनाथ श्रीपाडकां पूज
 यामि ऐं श्रीं पराशक्त्यां वा श्रीपाडकां पूजयामि । परा
 धिकानंदनाथ । १ कुलेश्वरानंदनाथ । १ पृक्तोदेव्या वा
 श्री । १ कामेश्वरानंदनाथ । १ कामेश्वर्यां वा श्रीपाडकां
 पूजयामि । १ इति दिव्योद्योगेभ्यो नमः । ऐं ह्रीं श्रीं भोगानंदना

प्र. सं.
२०

११

य श्रीपाडको सजयामि ॥ लंकीगानदे नाथ श्रीपाडको
सजयामि ॥ १ समानेदनाथ ॥ १ सहजानेदनाथ श्री ॥ १
॥ निसिंदे ये भो नमः ॥ पेंही श्रीगंगानेदनाथ श्रीपाड
को सजयामि ॥ १ विष्ण्वानेदनाथ श्रीपाडको सजयामि ॥
विमलानेदनाथ श्रीपाडको ॥ १ मदनानेदनाथ ॥ १ भुव
नानेदनाथ ॥ १ लीलानेदनाथ ॥ १ स्वात्मानेदनाथ ॥ १ प्रि
यानेदनाथ ॥ १ इति गानवौधे ॥ यो नमः पेंही श्रीयत्ताने
दनाथ ॥ १ कृष्णानेदनाथ ॥ १ नित्याननेदनाथ ॥ १ आत्मा
नेदनाथ ॥ १ ईगानेदनाथ ॥ १ कलानेदनाथ ॥ १ श्रीपाड
को सजयामि ॥ येनैमैत्रेयगीमदायापारं पर्यक्रमेणान्य
सेत ॥ परमेश्वरगुरुनाथ श्री ॥ परमगुरुनाथ ॥ १ सगुरु
नाथ श्रीपाडको सजयामि ॥ इति सगुरुपादांबुजं शिरसि
वित्यस्य आत्मानेददेवित्यस्य सगुरुपाडको समवां
संजयगुरुं पंचोपचारैः संसृज्यो निमुद्रां प्रदर्शय गुरुदेव
तयोरैकं परिभाष्य देवीमावाहयेत् पेंही श्रीपेंलीमोः
महापद्मवनाजस्यै कारणानेदविग्रहे सर्वभूतहितमा
नरेत्येति परमेश्वरी पेंक ईलंही लंकीरुसकलं हीमोः स
कलं हीं श्रीरुसकलं रेंरुसकलं कहीरुसकलं रेंरुसकलं रेंरुस
ही भगवति आगच्छ आगच्छ मम हृदये मानि धं ऊरु ऊ
रु मम प्रसने ऊरु ऊरु साहा ॥ इति मंत्रेण त्रिविंशया मुद्रया

वस्तुभ्रष्टादेवीतदित् कोटिविलेविनीसर्वाभरणसं
 छत्रांसपरितोरोप्रीवक्रमध्यगतोवामानासाशुटमर्गि
 तादेवीसरदयमध्यस्थत्रिकोणमध्यगतविंदमपेष्टा
 वारुनादिश्रावाह्य पंचशुद्धाः प्रदर्श्यप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा
 पंचोपचौरैः संसृज्यमूलमंत्रमुक्तायोनिमुद्रां प्रदर्श्य स
 तामसहितमूलमंत्रेण कंभं कप्राणायामं कृत्वा ये कंभं प
 दिभाव्यमूलमंत्रेण त्रिपुरसुंदरीदेव्ये नमः । इति व्याप
 कं वित्यस्य पुण्यपुरुषोद्गमिति स्वात्मानं विविंत्य स्वदेहं
 तेजोमयं देवता रूपं संवित्यपुनः संतोभद्रावणा कर्षव
 ष्योत्सादमदं कृणाः । रवेचरीवीजयो न्याख्यातवमुद्राः
 प्रकीर्तिताः । इत्येतावत्समाप्तमुद्राः प्रदर्श्य पुनरक्षर्या
 संकुर्यात् मूर्ध्निमूलाधारहृदये त्रयभूममध्यश्रेष्ठदयास
 हयपृष्ठजातुदयनाभ्यंतरे न्यसेत् । पुनर्मूलमंत्रेण व्याप्य ।
 पुनः त्रिंशत्त्रयं मूलाधारहृदयभूममध्ये प्रवित्यस्य मूलमं
 त्रं मूर्ध्नि वित्यस्य हस्तद्वयेऽपि वाङ्मूलमध्यमणिर्वधेषु त्रिं
 शत्त्रयं पृष्ठावित्यस्य मूलमंत्रं करतलद्वये वित्यस्य कवचा
 षोडशलिपु त्रिंशत्त्रयेण मध्यमादिकनिष्ठान्तमेष्टादितला
 त्रैचष्टावित्यस्य मूलमंत्रं स्यांगच्छिष्टं दोदेवतादिकं
 वित्यस्य सकुंजमविलेपनामिति ध्यात्वा । पुनः ॥ आशुपुत्र
 दाः प्रदर्शयेत् । कौंदेयात्मने श्रं कृणाय नमः ॥ आरागात्मने

प्र. सं.

२६

१४

पापायनमः दांहीलील्लसः शस्यशेउपरसगंधात्तभ्यः
पंचवाणिभ्योनमः। येमनश्रात्तनेइत्तवापायनमः। इत्या
पुथमुदाः प्रदर्शयकिरीटमकरकुंडलमुदाः समदशापट
लोक्तप्रकारेणप्रदर्शयुतः कुंकुमन्यासंकुता। तस्य
कारः। सकलंहीअंनमः सकलहीमित्यादितृतीयखंडे
नपुटितामात्रकास्यानेषुवित्यस्यदसकलंहीअंनमः
दसकलंहीमित्यादिसममखंडेनपुटितामात्रकास्या
नेषुवित्यस्य। कपईलहीअंनमः कपईलहीमित्यादिप्रथ
मखंडेनपुटितामात्रकास्यानेषुवित्यस्य। कपईलहीर
सकलंहीसकलंहीअंनमः कपईलहीलेदसकलंही
सकलंहीमित्यादिसममखंडेनपुटितामात्रकास्यानेषु
वित्यसेत। एवंकुंकुमन्यासंकुता। अष्टदशविधमात्रका
न्यासमकुता। अथमात्रकान्यासः। तस्यकारः। अष्टविं
इत्यतविसर्गसहितं हलेवयाप्रीषट्वालासंपुटितजपे
वपरयासुविद्ययालंकृतं श्रोत्रादादवरोहतः सजपया
न्यासेपनर्मालिनी योजानातिसप्तसर्वजगतां सृष्टिधि
तिथंसकः। अस्मार्यः। हलेवयापुटितामात्रकान्यासे
प्रीवीजवालीवीजत्रयपरामेत्र श्रीविद्यामंत्रैश्चप्रत्येकं
पुटितामात्रकान्यासः। तत्रवालाष्टंअनलोमप्रतिलोम
नः। अजपानलोमप्रतिलोमाभ्यांपुटितामात्रकान्यासः

पेंहीं श्रीपेंहीं सोः ईमालिनि डोनम । पेंहीं श्रीपेंहीं सोः
 ईमालिनि डोनमः । इतिमातृकास्थानेन युते सेत । अथत्स
 वंस्यष्टां अथनत्रं श्रीकंटादिन्यासेचकेशवादिमातृका
 न्यासेचप्राणकलामातृका न्यासेच प्राक्प्रममपटलोक
 प्रकोशाकुर्यात् । अथलक्ष्मोहान्यासः । न्यकारः गणेश
 ग्रहाक्षत्रयोगिनीराशि पीठकैर्यन्यासः षड्विधः प्रथमेग
 राप्यान्यासः महागणपतेः ऊर्ध्वदिकंवित्यस्य । पेंहीं श्रीमं
 अविघ्नेशनाथं वाभ्यां नमः । वीजवत्तष्टमुक्तांशविघ्नरा
 जनाथद्विपं वा ॥ इतिजायकानाथपुष्पं वाभ्यां नमः ॥
 ईशिवीतमनाथशोभं वा ॥ इतिविक्रमाथस्वत्पं वा ॥ ऊं
 विघ्नकर्त्तृनाथसरस्वत्पं वा ॥ ऊं कपिलनाथकोत्पं वा ॥
 ऊं गणनाथकनाथमेधं वा ॥ हं एकदेतनाथकोत्पं वा ॥
 हं द्विदेतनाथकामिन्पं वा ॥ एंवजवक्रनाथमोहिन्पं वा ॥
 पेंनिरंजननाथजयो वा ॥ ओं कपर्दिनाथपार्वत्पं वा ॥ ओं
 दीर्घमुखैनाथजालं वा ॥ अं पां विं कं टनाथनेदिपं वा ॥
 अः ह्रस्वधजनय । सुधां वा ॥ कं गणनाथकनाथकामर
 पिण्पं वा ॥ खं गजैरनाथगुहां वा ॥ गं मूर्ध्नि कर्णनाथने
 जोवत्पं वा ॥ चं विलोचननाथमत्पं वा ॥ डं लेवोदरनाथ
 विघ्नेशिनं वा ॥ चं महानंदनाथसरपिण्पं वा ॥ छं वत्तम
 दनाथनिहो वा ॥ जं महाशिवनाथमंथं वा ॥ मं श्रीमोद

+
 ॥
 ॥
 ॥

प्र.सं.
६६

११

नाथभौतिकांवा ध नडुमखनाथसूरिनांवा ध देसम
प्लानाथभीतांवा ध देप्रमोदनाथमोदांवा ध डंपकपा
दनाथरमांवा ध देहिजिह्वानाथमहिषावा ध रंमूर
नाथध्यजित्येवा ध नेवीरनाथविकांवा ध चंषण्ण
नाथलजावा ध देदीर्घघोणनाथवरदांवा ध यंवामदे
वनाथधुयंवा ध नेवक्तुं डनाथवामित्येवा ध पेदि
रंडनाथलालास्येवा ध फंसेनानिनाथकौमार्येवा ध वंश
मणीनाथशायित्येवा ध भंमतनाथलोलालास्येवा ध मेवि
नाथचंचलास्येवा ध वंमतगामिनीनाथदीप्तांवा ध रंजटी
नाथसमुत्तरेष्येवा ध लंमुडिनाथदेवस्येवा ध वंखजि
नाथशिवांवा ध शंवरैरापनाथभगांवा ध चंषकेतन
नाथभगित्येवा ध सुभद्रप्रियनाथभोगित्येवा ध देगा
लोशनाथप्रप्रियांवा ध लंकंकलनाथजिह्वाशक्त
वा ध। पैहीं श्रीगंदेगोणस्यरनाथप्रप्रियांवा ध भानमं
शतिमातृकात्यामस्यानेषुत्यसुखाः। मंत्रादोसर्वत्रवीज
वतएयेयेज्यं। अथफलमाह। गोणशत्यासुकेनसंश
ग्रहोयेनयस्यै। सोत्येपां पावकोदेविविभासेवनसंश
यः। गोणशत्यासयोगेनविज्जकर्तास्यंभवेत्। अंतरेषि
वल्लमास्यायाणिवेनसदमोदने। एवमेतस्यमाहात्म्यं
कंदेवोपीतसयंशंकोमिताशिवादेवीमाहात्म्यका

रणात् । अथ गृहं न्यासः । तेषां ध्याने । रक्तं सेन त्रया रक्तं
 प्रणमं पीतं च योऽङ्गु । अङ्गुलं रक्तं रक्तं रक्तं रक्तं रक्तं रक्तं रक्तं
 त्रयेत् । रविशुक्लान् कामरूपान् सर्वाभरणभूषितान् प
 वंथात्तान् न्यसेत् । ऐं ह्रीं श्रीं सरान् चार्घ्य आदि न्यायेण काया
 किमुक्ताय नमः । कवर्गांते सोमाय भगवते स्रपाशक्ति
 क्ताय नमः । चवर्गांते श्रोगारकाय भगवते धात्रीशक्ति
 मुक्ताय नमः । टवर्गांते बुधाय भगवते यशश्चिन्मवाशुका
 य नमः । तवर्गांते बृहस्पतये भगवते शांकर्ये वाशुक्ताय
 नमः । पवर्गांते शुक्राय भगवते तानां वाशुक्ताय
 नमः । धवर्गांते शनैश्चराय भगवते शान्त्ये वाशुक्ताय नमः
 । शवर्गांते राहवे भगवते पूजां वाशुक्ताय नमः । लव
 र्गांते केतवे भगवते कृष्णां वाशुक्ताय नमः । हृदयाध
 धभूमये च नेत्रहृये च हृदये परिचकंटे च नाभौ च वक्त्रे च
 गदे च पतानित्यसेत् । वीजत्रयं सर्वत्र यो न्ये । अथ नक्षत्र
 न्यासः । नक्षत्रदेवताभ्यां नमः शक्तिदेहे व्याप्य नः ऐं ह्रीं
 श्रीं अङ्गु अविशिनी नक्षत्रदेवायै नमः । शतभिषद् नक्षत्र
 पर्यन्ते वर्णद्वन्द्वसर्वकं न्यस्तात् । तत्र नक्षत्रत्रयमपि अत्र
 शिष्टैकैकवर्णं सर्वकं न्यसेत् । आदौ वीजत्रयं सर्वत्र यो न्ये
 भालादिकर्णनासानाश्रुगले गण्डपुष्पके । भुजे च मणिवं
 धो गजहृये नाभि मण्डले । कट्युरुजावने चानां श्रुगले च
 एतद्देव त्वत्कालाग्निमंकाशा वरदाभयपायायः । नति

प्र.स.

२

100

३
पाण्डोधिनीमत्स्याधेयासुकाविभूषणाः। इति नन्दन्यासः
अथ योगिन्यासः। तत्रादौ सार्वभौमयोगिनां ध्यानम्। सि।
तासितारुणावम्बुवित्रापीतास्यविन्नयेत्। चतुर्भुजाः
समैर्द्वैः सर्वाभरणाभूषिताः। विष्णुद्विचक्रैकैकं देषोऽश
दलकमलकर्णिकायां त्यजेत्। तत्प्रकारः। ऐं ह्रीं क्लीं शं
ङौं उं डं मलवरसुं डाकिनीमां नन्दनरत्नसमसम्पाते रत्नरत्न
सर्वरत्नवशंकवि आगच्छ इमां मृजो गृह्णा गृह्णा पे अ
घोरे ह्रीं सः। परमघोरे हं चोरत्रये पश्येद्वि नमस्यामं डे डर
लकसद्वै श्रीमहाविभु रसंदरीं विचै देवि अं ऐं ईं शं
दिषोऽशवरसुचार्यविष्णुद्विषोऽशदलपीठस्थविष्णुद्वि
डाकिनीविष्णुद्विताये देवि सुगम श्री पाडकेभ्यो नमः। ३
तिकर्णिकायां वित्यजेत्। तदलेषु अमृतायाः। प्रविश
सेत् अमृताये नमः आकर्षिणे। इंद्राणे। ईशाने नमः। ४
माये। धं केशिने। अदिदोये। अरुघोये। अरुताये। लवघोये
नमः एकपादोये। ऐश्वर्यात्मिकोये। ओं कार्ये नमः। ओष
ध्यात्मिकोये। अविर्काये। अदराये नमः। इति दक्षिणोत्त
वित्यजेत्। सर्वाष्टे तानतिष्ठताः सातसकप्रसक्तैर्भुताः
षोडशदलम्याप। ताभ्याः। तव्याः कर्णिकायां डाकिनी
ध्यायेत्॥ श्रीवाक्त्रये विष्णुहोत्रदलकमले रत्नवर्णां त्रि
नेत्रां श्रीखड्गं कपालं त्रिशूलमपि महावर्मसंभारं वं
तौ। वक्रैर्गोकनशुक्लां पशुजनभयदां पायसां त्रेप्रसंक्रां

त कथां वंदे मताद्यैः परिवृत पुष्पं डाकिनी भावयेतो । अ
 षा मतादिशक्तीनां डाकिनी सदृशं वपुः तत्समात्मा पु
 षा दीतिन्या स सृजनचित्रे ततः अनाहतचक्रे द्वादश
 दलकमलकर्णिकायां पेंही श्रीगंरी स्वरमलवरं सरा
 किनिमं रत्नरत्नममरक्तपातं रत्नरत्नसर्वसत्तवशं क
 रि आगच्छ आगच्छ ३ मां सजां गृह्णा गृह्णा पें सघे रे हो
 सः परमघोरे दंष्ट्रा रत्ने पश्येहि नमः स्यां मुंडे डरलक
 सहै श्रीमहात्रिपुरसंदरो देवी विघ्ने देवी ककारादि द्वा
 दशवर्णानुच्चार्य अनाहतपीठस्थिते अनाहत राकिनि
 अनाहतौताय देवी पुग्म श्रीपाडे के भ्यो नमः । इति हृत्य मे
 द्वादशदलकमलकर्णिका मध्ये विसृज्य द्वादशदलेषु
 कालरात्र्यादिकाः । प्रादक्षिण्येन विसृजेत् । कालरात्र्येन
 सावित्र्येन गायत्र्येन चंडाधारिण्येन द्वापर्यात्मिका
 येन चंडायेन छायायेन जयायेन भंकारि
 ण्येन ज्ञानत्रयायेन टंकहस्तायेन टंकारिण्येन
 मः इति अक्षराणां कालसंज्ञायाः सर्वानति समन्विताः क
 द्वर्णानुत्पत्त्यात्मा श्रीराकिनी पारां हृत्य मे भानुपत्रे
 द्विवदनविलसदेष्टां श्यामवर्णामहं पूजं उमरुमपि
 भुजै र्धारंती त्रिनेत्रा । व कस्यां कालरात्रिप्रभृतिपरिवृता
 स्त्रिगुणभक्त्या मिहस्तां श्रीमहोरे दंष्ट्रामभिमतफलदोरा

शने सकृच्चितो सकलपुभकरी संस्मरेत्ता किं नीता ला
 किन्याग्रस्थितायास्तदशसंख्यामरीचयः कपालशू
 लधारिणः कृष्णाश्चनतिमंभुताः । किरीटहारकेसर
 कांचीनूपुरशूषणाः । स्वाधिष्ठानेलिंगेष्वलकमल
 कर्णिकायां काकिनीत्यमेत । ऐं ह्रीं श्रीं कांकीं कंकमल
 वरं काकिनीमां रत्नरत्नमममोदोपातं रत्नरत्नसर्वसत्
 वशकरि श्रागच्छ श्रागच्छ इमां प्रजागरुणा गरुणा ऐं श्रु
 वोरे ह्रीं सः परमचोरे हूं वो रत्रे पश्येद्विनमस्यामं डे ड
 लकसे हूं श्रीमं त्रिपुरसंदरी देवी विष्टे देवि वादिषु ।
 एतन्नाम साधीष्टानाख्यपीठस्थे स्वाधिष्ठानकाकिनी
 सीधिष्ठाननाथदेवीपुग्मश्रीपाठकेभ्यो नमः । अनेन क
 र्णिकार्यात्यमेत । वैधित्ये नमः भद्रकाल्ये नमः । महामा
 यायै नमः पद्माक्ष्यै नमः रमायै नमः लंबोदिकायै नमः
 शनिषट्पत्रेषु केमेतान्यस्तथाः अथ ध्यानं स्वाधिष्ठाना
 ख्यपद्मे रसदललसिते वेदवक्त्रा त्रिनेत्रा पीताभा धारय
 त्रीत्रिणिखे गणकपालाभयान्यात गर्वां मेदोपातं प्रति
 हं मधुमदमुदितां वैधित्यी सर्वशक्त्या पीतां दध्यन्नसका
 मभिमतफलदां काकिनीमा वयेतां मूलधारपद्मे गुरु
 तं हं गलोपरि चतुर्दलकमलकर्णिकायां शकिनी न्य
 सेत । ऐं ह्रीं श्रीं सोमो सं समलवरं साकिनीमा रत्नरत्न

प्र. सं.

१२

102

ममप्रस्थियातंरसरत्नसर्वसत्त्वशंकरी आगच्छागच्छ
इमां प्रजो गच्छा गच्छा ये प्रचोरे ह्रीं सः परमचोरे ह्रीं
रूपेण ह्रीं नमः मम मुंडे डरलक सदैव श्रीं मंत्रिपुरं
दरी देवी विष्णु देवि वकाश दिवत एक मुवाय मूलाधार
पीठस्य मूलाधार सा किंती मूलाधार नाथ देवी पुत्र
प्रीपाड के भो नमः । इति तस्मात्तदलेषु वरदाया
वित्तमेत । वरदायै नमः । श्रियै नमः । वरदायै नमः । सर
स्यै नमः । इति क्रमेण वित्तमेत । मूलाधारस्य पदे
प्रतिदललसिते पंचवक्रां त्रिनेत्रां स्वर्णां भामि
संस्थां सृणिमपि कमलं पुरुषं कं जान मुद्रां । विष्णु
वाङ्मदं डैः सललितवरदायाभिपुतां मनोतां मुद्रा
त्रेसक्तचित्तं मधुमदमुद्रितं भावयेत् । सा किंती तां र
कापीतासिताद्येतास्य तस्मात्वरदाभयाः । तत्पदमा
लाकलशविशजितवत्तर्भुजाः । ततः प्रात्तायां भूमय
द्विदलकमलकर्णिकायां सा किंती । वित्तमेत । ये
ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं मलवरं ह्रीं सा किंती सां रत्नसर्वसत्त्व
जायातं रत्नसर्वसत्त्वशंकरी आगच्छ आगच्छ
इमां प्रजो गच्छा गच्छा ये प्रचोरे ह्रीं सः परमचोरे ह्रीं
रूपेण ह्रीं नमः मम मुंडे डरलक सदैव श्रीं मंत्रिपुरं
री देवि विष्णु देवि ह्रीं दं प्रात्ता पीठस्य प्रात्ता पीठस्य कि

नी आत्मानाथदेविप्रगमप्रीयाउकीभ्योनमः । शक्तिक
 र्णिकायांमधोविन्यस्यतदलयोः । हं हंसवाहिन्येनमः
 संसमावर्त्येनमः । शक्तियसेतु ध्याने । श्रूमधोविनुप
 मेद्विदलविलसितेषुक्लवर्णांकरात्रैर्विभ्राणोत्तानमु
 द्वाडमरुकमलान्मलमांलोकपालं । षड्भुक्तांमज्जसं ।
 स्थात्रिनयनलसितां हंसकतादिभुक्तं दारिदांनेप्रसक्तं
 सकलसुरनुतोहाकिंतीभावयेनां । येताहंसवतीका
 थंविष्णुलवरधारिणीरक्ताक्षमालावरदानतिमुदाल
 सत्करा । ततः सहस्रलकमलकर्णिकायांयोनिमंड
 लेयाकिंतीत्यमेत । येहोप्रीयांयीरंयमलवरसंया
 किनीमांरक्षरक्षममशुक्लपातरंरक्षरक्षसर्जसतवशां
 करीदेवी आगच्छ आगच्छ मृतांरक्षणा रक्षणा येभ्यो
 रेहोसः परमचोरेहोचोरत्रयेणस्येदिनमश्वासुदेउल
 कसद्वैश्रीमन्निपुरसंदरीदेवीविद्येदेविश्रकारादित
 कासंतवर्णानुक्तावस्त्ररंथयीटस्येवस्त्ररंथयाकिनी
 वस्त्ररंथनाथदेवीप्रगमप्रीयाउकेभ्योनमः । शक्तिक
 र्णिकायांन्यसेतु । तदलेषुसर्वोक्तषडाधारयमस्याः
 पंचाशद्वर्णदेवताः स्तननात्कावर्णिसहितान्यसि
 ताध्यायेत । तत्रसर्वोक्तषडाधारयमयत्रेष्टपिततात्मात्
 कावर्णिसर्विकास्तदेवतात्यस्तयाः । मेत्रादेवीतत्रयंस

प्र.सं.
१३

103

वत्रयोन्मं मुंड्योमस्यपद्येसकलदलप्रतेयाकिनीभैर
वींतांयसिगाणासमसाप्रथलसितकरोसर्ववर्णांसम
हिंसादीनांसर्ववक्रांसकलस्रवकारीसर्वपातस्रपा
सर्वात्रेसक्तचित्तांसकलसरनुतांभावयेत्सर्वरूपो॥
इति योगिनीत्यासः॥ अथ राशि न्यासः॥ ऐं ह्रीं क्लीं श्रीं
श्रीं ओं ईं ईं मेष राश्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं मेष भरा
श्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं मिथुन राश्यात्मदेवता
ये नमः ॐ ईं ईं कर्कट राश्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं सिं
ह राश्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं शंभु मंदलं देवताये नमः ॐ
श्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं कंबु राश्यात्मदेवताये नमः ॐ
जंभं जंभु मेष राश्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं मेष भरा
श्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं मेष भरा श्यात्मदेवताये नमः ॐ
देवं मेष भरा श्यात्मदेवताये नमः ॐ ईं ईं मेष भरा श्यात्मदेवताये नमः ॐ
त्रयोन्मं॥ मूलक जानु वृषा स्तनं सशिरः सत्यसेत ॥ इ
ति दक्षिण पोष्यसेत ॥ वामपांशु पिशिर आदिराल्फा
नं त्यसेत ॥ शिरोंस्तन वृषा जानु मूलके पुन्यसेत ॥ एवं
चतसि त्रिदिशु गंत्यदि विरपुता शादिषट्क चटतप
वर्गाणां दिवा त्रवर्णां पूर्वकापते राशयः ॥ अथ पीठ न्या
सः ॐ ह्रीं श्रीं एकपंचाशतीष्टाक्षिभ्यो नमः ॥ इति देह
न्यासः ॐ ह्रीं श्रीं शुक्रा मरुप पीठाये नमः ॥ शुक्रा राश्या

हविर्वालोक्तपञ्चसमदिनेदिनशोष्टोर्धसहस्रं नित्य
 नेरिपुरस्नानात्रसंदेहः अयमर्थः सत्सुहृत्कमित्यत्र सर्वे
 त्रपदंत्यकातत्रशत्रोर्नामसंयोज्यदेवतदेसत्सुनामा
 त्यहमिति जपेत् कुरुदृष्टान्तेशुंदहंतिवतिरीत्यत्र
 शोर्धसहस्रं नित्यशः समदिने जपेत् तस्माच्छत्रुर्मरि
 ष्यति प्रयोमांतरं मारणकर्मनाशस्तंक्रियते यद्यत्र
 मथजपेच्छोर्धैयोगांतरं वश्याकृदिहेयाशमोहोच्चा
 टादिकानियदिवांछेत् तदंयाप्रतिपत्त्याततकर्म
 प्रयायेयन्मत्रीययोगांतरं दिनमनुदिनार्थमनइ
 त्वादिनादौ नरहरिपिसम्यक् शोस्यमार्गेणामत्रीन
 दनुतदनुमत्याभस्मनामत्रितेन प्रतिरवपत्रराजेवा
 प्यभीष्टाद्यवदाश्रयमर्थः प्रातःकालेसूर्यंतडकविधा
 नेन संसृज्य पुनर्नरहरिमपितडकविधानेन संसृ
 ज्यं मदन्तं नरहरेरनुमत्याभस्मगृहीताजनागत
 वाश्शृष्टायवाद्यातवदाकरंभवति प्रयोगांतरं त्या
 मोक्तस्थानेषु प्रविश्यसेद्रस्मना समवाणं शुसिलो
 यद्रवणां तैसंयत्तैवांछितार्थसिधौ वश्रयमर्थः नृसिं
 हमंत्राक्षरत्यासोक्तस्थानेषु समस्ममंत्राक्षरान्यसेत्
 तस्माडकफलं भवेत् प्रयोगांतरं अथ परराष्ट्रजये
 चौरातः कुर्यात्प्रयोगविधिमेवं नरहरमपिविधिना ते

प्र. सं.

हिमायकपिषुहिषंसमभ्यर्च्यतस्यपुरस्ताद्विधिर्वनिधा
यवन्दिविभीतकशरकाष्टैः उज्जलिनेनजलनेसमूल
नलैः शरेष्वदशशतकैः एवादेतिवाचरेत्तनमरिचमिंदेति
वसिषेनामिथः इत्याथराष्ट्रैः प्रतनांसंत्रास्यवपुरस्तात्
निधनेतंविषुमेनांस्मरेन्त्सिंदेपुरेवदिनितनयान्यवेजिता
रिरेष्यतिनृपतिस्त्वावजपेस्मरेदेवंसेंद्रसरासरदोपमा
नपिजयतिकाकषामनुजातविभीतकंतामिश्रपरा
ष्ट्रजपेष्टैरिष्णादिपुंथानामपर्यर्थः प्रथमंनरहरिसमभ्य
र्च्यतस्यपुरतःविभीतकाष्टेनशरान्सेपायः तेशरकाष्टैरग्नि
निधायतस्मिन्नग्नौविभीतेनैवपाशुनष्टातरसद्वसंसेपा
य श्रीनरवादनिवमंत्रंजसारीतुभिंदन्निवद्वेनतशरसमि
धः अथवाविभीतेनशरीणावकाष्टंसेपायततस्मिन्नग्नौ
समलतलपारान्द्वेनतशरेताणात्पवंहत्वाष्ट्रैः शतं
सेतांसमाविष्यतानिहृत्यतस्यस्थितंन्त्सिंदेस्मरेत्पवं
स्मरताजपेत्। माथकमजायदाजपंरुत्वा आगमिष्यति
नावदेवमेवधातानयेत् पवंकृतेरंदादीनपिजयतिप्रयो
गातरं श्रीकामैः श्रीप्रसन्नैर्मंदाशकमथशतानां द्वातेत
विलकाष्टैस्तत्रैवाप्रसन्नैः समतिरथसमिद्धिः फलैर्वा
तदीयैः अपमर्षः श्रीप्रसन्नैः श्रीतालीपुष्पमेवविलका
ष्टैर्विलशालैः श्रीपुष्पैर्वाविलकाष्टैर्वाविलपत्रैर्वातस्युष्मे

सीपीटाय० इंदनेपालपीटायनमः॥ ईयोंइवर्थनपीटं
 ॥ उंचराष्टिरपीटा॥ ऊंकन्याऊजापीटा॥ ऊंएणीयौ
 लपीटा॥ ऊंअर्वदपीटा॥ लंअमनकेसरीपीटा॥ लंए
 काप्रपीटा॥ एंकामकोटपीटा॥ ऐंतिस्नोतपीटा॥ ओं
 कैलासपीटा॥ ओंभगुनगरपीटा॥ अंकदारपीटा॥
 अःचंदसर्वकपीटा॥ कंश्रीपीटपीटा॥ खंएकवीरपीटा
 ॥ गंजालंघपीटा॥ वंमालवपीटा॥ उंऊलकपीटा॥
 चंदेवकोट॥ छंगोकारपीटा॥ जंमारुतेथरपीटा॥
 मंअहसासपीटा॥ अंविबजपीटा॥ हंजगरपीटा॥
 हंमहापथपीटा॥ उंकोलापुरपीटा॥ हंअलकापुरी
 पीटा॥ एंउंकारपीटा॥ लंजयत्रीपीटा॥ एंउजयनी
 पीटा॥ देत्रिगत्रपीटा॥ ऐंतीरकपीटा॥ नंहालिनापुरपी
 टाय॥ एंओड़ीशपीटा॥ एंप्रयागपीटा॥ वंषहीशपी
 टाय॥ भंमायापुरीपीटा॥ मंगौरेशपीटा॥ एंमलयगि
 रिपीटा॥ ऐंशीशेलपीटा॥ लंमेरुपीटा॥ वंगिरिवरपीटा
 ॥ शंमहेंद्रपीटा॥ वंवामनगिरिपीटा॥ मंहरिप्रपु
 रपीटा॥ हंलत्तीपुरपीटा॥ लंवेश्यापीटा॥ हं
 छायाछत्रपीटा॥ तंरत्रयेमंत्रादौसर्वत्रयोनं॥
 इतिपीटन्यासेमातृकास्थानेषुत्यसेत॥ इतिलघुषोडा
 न्यासः समाप्तः॥ अथश्रीविद्यापंचदशाक्षरीवक्रन्यास
 विधिः॥ श्रीगोभूपातीययदनुक्तप्रकारेणलियते॥

प्र.सं.

१.३

१.५

१०५

अथ च कन्यासस्यानस्थानमो कः वैदं व वल्लभं धेवतसे
वृत्त्यस्य कललाटेष्टारसंतं वभुर्वोर्मयेदशारकं। वहि
दशारकं कंटेन हृदये मनुष्यत्रकं। नाभौ तद्वदलं चक्रं स्वा
धिष्ठोनकलाग्रयं आधारेव तुरसं स्याद्वितीयं दक्षजं च के
रुनीयं वामजं चायां सहित्यासे त्वयं क्रमः। इति च कन्यास
स्थानी अष्टोक्तस्थानेषु स्यात्प्रकारः। ऐं ह्रीं श्रीं वैदं च वक्र
यनमः। इति वल्लभरुदेष्ट्यापकं कृत्वा। ऐं ह्रीं श्रीं कर्पूर
ह्रीं ह्रसकलं ह्रीं सकलं ह्रीं ऐं वं वं उत्रयं मुक्तातदं ते तुरी
या विंशतिं श्रीं वीजमुक्तातदं ते परब्रह्मचक्रं ओम्प्राण
पीठे चर्यानाथसमस्तचक्रसपरिवारपरमतत्त्वसहि
स्थितिं संहारकृत्यैच्छाज्ञानक्रियाशक्तिवाग्भवकामरा
जशक्तिवीजात्मकपरमशक्तिस्वरूपश्रीमहात्रिपुरसं
दरीदेवी परब्रह्मात्मप्राप्ति श्रीपाङ्कजं सृजयामीति सक
क्रमविलेपनामिति सर्वात्कथ्यानक्रमेणावल्लभं धे
ता वल्लभरूपे न्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रसकलं रडें ह्रसक
लं रडें ह्रसकलं रडें। श्रीमहात्रिपुरभैरवीति या श्रीपा
ङ्कजं सृजयामीति। इति च के श्रीमात्मरूपान्तत्रवित्त
स्य पुनः ऐं ह्रीं श्रीं योनिमुद्राये नमः। इति योनिमुद्रांप्रदर्श
ऐं ह्रीं श्रीं एषा परावरस्य योगिनी सर्वाते दमये मराच
कै वैदं देव परब्रह्मसुरपिणी परास्मत्शक्तिस्वरूपिणी स
वं च के सरी सर्वमंत्रे सरी सर्ववीरे सरी सर्ववागी सरी स

सर्वयोगीश्वरी सर्वपीठेश्वरी सर्वसिद्धेश्वरी सर्वतत्त्वेश्वरी सर्व
 कामीश्वरी सर्वरक्षेश्वरी सर्वजगदुत्पत्तिमातृका सर्ववैत
 न्यशक्तिस्थवक्राः सासनाः समुद्राः ससिद्धयः सशक्तयः
 साधुधाः सवाहनाः सपरिवाराः सचक्रेश्वरिकाः श्रीमहा
 त्रिपुरसुन्दरीत्यस्ताः सत्तमः। इति ब्रह्मरथे वंदे तः पुनस्ति
 कोणो। ऐं ह्रीं श्रीं त्रिकोणावक्राय नमः। इति व्यापकं कृताः
 ऐं ह्रीं श्रीं करपईलं ह्रीं श्रीं कपईलं ह्रीं अग्निचक्रकामगिर्या
 लये मित्रीशनाथनवयोगनिवक्रात्मतत्त्वसृष्टिकृत्येष्टाश
 क्तिवाग्भवात्मकवागीश्वरी स्वरूपकोमेश्वरी देवी ब्रह्मात्म
 शक्ति श्रीपादुकां पूजयामीति कामेश्वरी मरूणां पाशपां
 पां भयकपालवरोकिनवतर्हसां वंदकलावतंसां त्रिने
 त्रां ब्रह्माकस्यानां ध्यातापि त्रिसि त्रिकोणाप्रमथकोणेत्यसे
 त्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रसकहलं ह्रीं सूर्यचक्रे जालंधरपीठेश्वरी
 ह्रीं शनाथदशारदयंवतर्हशारवक्रविद्यातत्त्वस्थिति कृत्य
 तानशक्तिकामराजात्मककामकलासूत्रपवनेश्वरी दे
 वी विष्णवात्मिका शक्ति श्रीपादुकां पूजयामीति ब्रजेश्वरी
 प्रवालरुचिकरषट्कावलंबितपाशांशुशवापवाणक
 पालमालातिंगाविष्णुकवासिनीं ध्यातापि त्रिसि त्रिकोणाद
 दिनाकोणेत्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं सकलह्रीं सोमवक्रे स
 र्गागिरिगह्वरषष्टीशनाथाष्टारषोडशारवतराष्ट्रवक्रशि
 वतत्त्वसंदारकृत्याक्रियाशक्तिनिजात्मकपरापरशक्तिसूत्र

पु.स.

१५

105

पद्मगमालिनीदेवीरुद्रात्मकातिश्रीपाडकां पुजयामी
तिभामालिनीशरसंद्वंदिकावदातां पाशं कृशं पुन
काक्षवलयविलसितवाद्भवतृष्ट्या त्रिलोचनां रुद्रात्म
गगतां ध्याता शिरसि त्रिकोणा वामकोणेत्यसेत् । पुनः
पेंही श्रीह्रैसं हं हूं स्त्री हूं सौः त्रिपुरावातिश्रीपाडकां
पुजयामि चक्रे श्रीं त्रिकोणामध्ये वित्यस्य । पेंही ह्रै सौः वी
जमुद्रायै नमः इति वीजमुद्राप्रदर्शय । पेंही श्रीपत्नारु
तरयोगित्यः । सर्वसिद्धिप्रदायके चक्रे समुद्राः ससिद्धयः
साधुधाः सवारुताः सपरिवाराः सचक्रेष्वरिकात्यस्ताः
सन्नतमः इति तसर्वं पुनः प्राशुधत्वा समाचरेत् पेंही
श्रीदां हीं स्त्री हूं सः यां रां लां वां सो जं जं भनेभ्यः कामेश्वर
वाभ्यो नमः इति दक्षिणोत्तरेत्यसेत् । दक्षिणभागस्य पुरु
षप्रधानतात् । पुनः पेंही श्रीदां हीं स्त्री हूं सः यां रां लां वां
सो जं जं भनेभ्यः कामेश्वरीवागोभ्यो नमः । इति वामोत्तरेत्य
सेत् । वामभागस्य शक्तिप्रधानतात् । पुनः पेंही श्रीधं सै
मोदनाय कामेश्वरधनुषे नमः । इति दक्षिणभूरावायां नमः
सेत् । दक्षिणभागस्य ईश्वरप्रधानतात् । पुनः पेंही श्रीधं सै
मोदनाय कामेश्वरीधनुषे नमः । इति वामभूरावायां नमः । इति
पुनः पेंही श्री श्रीं वशीकराय कामेश्वरपाशाय नमः । इति
दक्षिणप्रवसित्यसेत् । श्रीं वशीकराय कामेश्वरीपाशाय
नमः । इति वामप्रवसित्यसेत् । क्रौं संभनाय कामेश्वरां कृ

प्रायतनमः । इति दक्षिणा नासा पुटे न्यसेत् । कौस्तभ
 नायकामे सूर्यं ऊष्णाय नमः । इति वामनासा पुटे न्यसे-
 त् । एवमा पुष्पे न्यासे कृत्वा । पुनः ऐं ह्रीं श्रीं मन्त्रं च का-
 यनमः । इति ललाटमारभ्य वेष्टन प्रकारेण व्यापकं क-
 र्त्तव्यम् । पुनः ऐं ह्रीं श्रीं मन्त्रादिषां उपाख्यानं कृत्वा
 वणिनी वाग्देवता देवि श्री पाडुको प्रजयामि । कं रे व
 रां घं डं कलं ह्रीं कामे स्यरी । वं छं जं मं जं न वं मो दि
 ती वाग्देवता देवि । वं छं डं टं टं विमला वामदेव
 ता देवि । इति ललाटमारभ्य प्रादक्षिण्येन दित्यसे-
 त् । पुनः ऐं ह्रीं श्रीं तेषां देयं नं जिन्वी अरुणा वाग्देवता
 देवि । पं फं वं भं मं हं मूलं वा जयती वाग्देवता दे-
 वि । पं वं ले वं शं भं स्य सर्वे स्य रि वाग्देवता देवि । पं सं
 हं लं दं दं ली दिव्य कौलिनी वाग्देवता देवि श्री पाडुका
 प्रजयामि । एता एतललाटवलये स्नाते यादिकोणेषु
 न्यसेत् । एता अष्ट वाग्देवता स्थाप्ये पुष्पकाचमालास
 मुलसितहस्तवत्त एपादादि मङ्गलमार्गणा ध्येयाः
 ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं सौः त्रिपुरासिद्धातिता श्री पाडुकां
 नयामि । इति वक्रेशी मन्त्रं च क्रमं ध्येयं न्यसेत् । हस्त
 विप्रो ववरी मुद्राये नमः । इति विवरी मुद्रा तत्र प्रदर्शः ।
 एता वदन्त्ये योगिन्यस्तर्गो गद्गदेव के ससुदाहत्यादि

प्र. स.

१६

नमस्तुते नमः । इत्यत्र सुताग्रहारवक्रस्था देवी संवदे
त । पुनः ऐं ह्रीं श्रीं अन्नदं शाखकाय नमः इति श्रीमथ
मारभ्य वेष्टना कारेण व्यापकं कुर्यात् । ऐं ह्रीं श्रीं ये सर्व
तो देवी श्रीपाडकां पूजयामि । १ सं सर्वशक्तिदेवी । २ लं
सर्वेश्वर्यप्रदा देवी । ३ वं सर्वज्ञानमयी देवी । ४ शं सर्वव्या
धि विनाशनी देवी । ५ घं सर्वाधारसूत्रणी देवी । ६ सं सर्वा
पापहरो देवी । ७ हं सर्वानंदमयी देवी । ८ लं सर्वरक्षाकर
णी देवी । ९ चं वैश्वतफलप्रदा देवी श्रीपाडकां पूजया
मिति दक्षिणाक्षि मूले तदयोगे दक्षिणाश्रो वाममूले त
सृष्टे चालिकात्रनाले च लिकाया वामकर्णे एषे तन्त्र
ले वामायोगे वामाक्षि मूले वैताः । क्रमेण त्वसेत् । चु
लिका वामशिखास्थाने एताः । प्रदक्षकपुस्तकपा
केशरगौरांगी ध्यात्वा वित्यसेत् ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं स्त्रीं स्त्रीं विषु
रामालिनी नित्या देवि श्रीपाडकां पूजयामि । इति वक्रं
श्रीमथे त्वसेत् । ऐं ह्रीं श्रीं कों महां ऊशमुद्रायै नमः । इत्यं
ऊशमुद्रां प्रदृष्ट्वा । सतानि गर्भयोगिन्यः सर्वरक्षाक
रचक्रे समुद्रा इत्यादित्यस्ताः संत नमः । इति तत्र संवद्य ।
वीजत्रयं सर्वत्रयोन्यम् । पुनः ऐं ह्रीं श्रीं वहिर्दं शाख
काय नमः । इति कंठे प्रादक्षिण्यं क्रमेण व्यापकं कुर्या
त् । ऐं ह्रीं श्रीं कं सर्वसिद्धिप्रदा देवी श्रीपाडकां पूजयामि

१॥ एवं सर्वसंपत्त्यदा देवि ॥ २॥ गं सर्वप्रियं करी देवी ॥ ३॥ चं सर्व
 मंगलकारिणी देवि ॥ ४॥ उं सर्वकामप्रदा देवी ॥ ५॥ वं सर्वत्र
 विमोचिनी देवी ॥ ६॥ छं सर्वमृत्युप्रशमनी देवी ॥ ७॥ जं सर्ववि
 ब्रविनाशनी देवी ॥ ८॥ झं सर्वगसंदरी देवी ॥ ९॥ ञं सर्वसौभा
 ग्यदायिनी देवी श्रीपाडको पूजयामि। पताः सुताद्वारपा
 र्शणः हिमरुचिभासवेदसावराभयकराः सेवित्यकंदेष्टा
 दक्षिणेन विन्यसेत। ऐं ह्रीं श्रीं हे से दस्की हूँ मौः त्रिपुरा
 श्रीपाडको पूजयामि। इति मध्ये वित्यस्य। ऐं ह्रीं श्रीं सः स
 र्वोक्तादितीं षडाये नमः। इति षडोषदर्शं ऐं ह्रीं श्रीं पताः
 कुलोतीर्णयोगिन्यः सर्वार्थसाधके चक्रमसद्धारिता
 दित्यस्ताः संतनमः। इत्यत्र सुतासेवं च वीजत्रये सर्वत्र ये
 न्ये। ऐं ह्रीं श्रीं वत्तदशावचक्राय नमः। इति हृदये मनयत्र के
 व्यापात्रये एता प्रादक्षिणेन न्यस्ता। ऐं ह्रीं श्रीं दे सर्वसे हो भि
 णी शक्ति श्रीपाडको पूजयामि। दे सर्वविद्राविणि शक्तिः
 १। उं सार्वकर्षिणी शक्तिः ॥ २॥ दे सर्वाल्पादनसत्रपिणी शक्तिः
 ३। णं सर्वसम्पत्तेहिणी शक्तिः ॥ ४॥ तं सर्वलंभनसत्रपिणी श
 क्तिः ॥ ५॥ चं सर्वनेभिनी शक्तिः ॥ ६॥ दे सर्वतोवशीकरणो शक्तिः
 ७॥ पं सर्वरंजनी शक्तिः ॥ ८॥ तं सर्वोक्तादसत्रपिणी शक्तिः ॥ ९॥ ये स
 र्वार्थसाधिनी शक्तिः ॥ १०॥ फं सर्वसंपत्तिप्रदा शक्तिः ॥ ११॥ वं सर्व
 मंत्रमयी शक्तिः ॥ १२॥ भं सर्वद्वंद्वयं करी शक्तिः श्रीपाडको पू

प्र. सं.

१७

107

यामि। यताः रक्ताः प्रवालरुचिराः चापवाणधाराः संविद्य
हृदये क्रमेण प्राणादक्षिणेन वित्यसेन। ऐं ह्रीं श्रीं क्लृद-
क्लीं ह्रमौः। त्रिपुरावासिनीत्या श्रीपाडकां पूजयामि। इति
चक्रेशीं मध्ये वित्यस्यः ऐं ह्रीं श्रीं लंबवणमुद्रायेन मः। इति व
णमुद्रां प्रदर्शय। ऐं ह्रीं श्रीं यताः संप्रदायो गित्यः सर्वसौभा
ग्यदायके चक्रे ममुद्रा इत्यादित्यस्ताः संतनमः। इति नम
स्कुर्यात्। तारत्रयं सर्वत्र योजे। पुनः ऐं अष्टदलयमाय
नमः। इति ताम्रौ प्रादक्षिणेन व्यापकं कृत्वा। ऐं ह्रीं श्रीं कं
खंगे चंडे. अनेगकुसुमादेवी श्रीपाडकां पूजामि। ऐं ह्रीं
जे भं जं मुनेगमेवालादेवीः। ऐं ह्रीं चंडे पां अनेगमदना
देवीः। ऐं ह्रीं चंडे अनेगमदना तारादेवीः। यताः ए
एवं शवामपार्श्वजटारदक्षिणापार्श्ववित्यस्य। ऐं ह्रीं
श्रीं ऐं ह्रीं ऐं ह्रीं अनेगरेवादेवीः। ऐं ह्रीं ऐं ह्रीं अनेगमालि
नीदेवी ऐं ह्रीं ऐं ह्रीं अनेगां कृशादेवीः। ऐं ह्रीं ऐं ह्रीं अनेगमालि
नीदेवी श्रीपाडकां पूजयामि। इति शवामपार्श्वयो।
एतन्नाले च वामपार्श्वजटारयोरेतन्नाले च जटारदक्षिणा
पार्श्वयोरेतन्नाले च दक्षिणापार्श्ववैशायोरेतन्नाले च अ
नेगरेवादिशक्तीः क्रमेण न्यसेत्। यताः रक्ताः पुं
तवापुष्पावाणधारावेणीकृतक्लृकेशमंडलावत
कं चक्रधारिणीयां तान्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं

प्रसूदशानित्या श्रीपाडकां सजयामीति चक्रं श्रीमंथे
 न्यसेत् । ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं श्री कर्षणी मुद्रायै नमः । इत्याकर्ष
 णामुद्राप्रदर्शये ऐं ह्रीं श्रीं ऐं ता ए म त र यो गित्यः सर्वसं
 क्षोभाकारके चक्रे समुद्रा इत्यादि न्यस्ताः सन्न नमः ।
 नितन्न नमस्कृत्यात् तावन्नयं सर्वत्र योज्यं । ऐं ह्रीं श्रीं षोड
 षादलयमायनमः । इति लिंगे स्थापित्वा नवामावर्तक्रमेण व्याप्य । ऐं ह्रीं श्रीं श्रीं कामाकर्षणी नित्या क
 ला देवी श्रीपाडकां सजयामीः श्रीं बुध्याकर्षणी नित्या
 कला देवी । ३ ऐं हंकाराकर्षणी नित्या कला देवी ।
 ३ ऐं शाब्दाकर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं स्पर्शाकर्षणी नि
 त्या कला देवी । ३ ऐं रूप्याकर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं र
 साकर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं गंधाकर्षणी नित्या क
 ला देवी । ३ ऐं चित्ताकर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं चित्ता
 कर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं धैर्याकर्षणी नित्या कला
 देवी । ३ ऐं स्मृत्याकर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं नामाकर्
 षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं वीजाकर्षणी नित्या कला
 देवी । ३ ऐं आत्माकर्षणी नित्या कला देवी । ३ ऐं अमना
 कर्षणी नित्या देवी । ३ ऐं शरीराकर्षणी नित्या कला देवी
 श्रीपाडकां सजयामीत्युक्ताः रक्तवर्णाः पाशां कुशपादि
 र्णां ध्यात्वा स्थापित्वा नवामावर्तक्रमेण व्याप्यसेत् । ऐं ह्रीं श्रीं

प्र.सं.

१०८

108

ऐं ह्रीं सौंः त्रिपुरेश्वरी नित्या श्रीपादुकां पूजयामि । इति
चक्रं श्रीमथे वित्यस्य । ऐं ह्रीं श्रीं दीं दा वि एणि मुदा येन मः
इति दा वि एणि मुदा प्रदर्शनं । एताः उभयतरयोगिन्यः । सर्वा
शास्त्रके चक्रे समुद्रा इत्यादि न्यस्तः संतनमः । इति त
मस्कृतं । तारत्रयं सर्वत्र योज्यं । पुनः प्रथमवत्तर
स्ते ऐं ह्रीं श्रीं प्रथमवत्तरस्ते वाप्येनमः । इति मूलाधारे
व्यापकनपा वित्यस्य । ऐं ह्रीं श्रीं दा सर्वसंज्ञाभि एणि मुदा
शक्तिः । श्रीपादुकां पूजयामि । ऐं श्रीं ह्रीं दीं सर्वविदा वि
एणि मुदा शक्तिः । ऐं ह्रीं सर्वाकर्षणी मुदा शक्तिः । ह्रीं सर्व
वशकरी मुदा शक्तिः । श्रीपादुकां पूजयामि । इति मूला
धारस्य सर्वदक्षिणपश्चिम उतरभागेषु क्रमेणान्यसे
त । ऐं ह्रीं श्रीं सः सर्वात्मादिनी मुदा शक्तिः । क्रीं सर्वम
हो कृणु मुदा शक्तिः । ह्रीं सर्वप्रसन्नस्वेवरी मुदा शक्तिः ।
१। ह्रीं सर्ववीज मुदा शक्तिः । ऐं सर्वयोनि मुदा शक्तिः । द
क्षिणपश्चिम भागयोर्मध्ये पश्चिमोत्तरभागयोर्मध्ये उत
रपूर्वभागयोर्मध्ये न्यसेत् । एता रक्तवर्णाः पाशा
ललाटे मूलाधारमध्ये च न्यसेत् । एता रक्तवर्णाः पाशा
कृशवराय कण्ठसंद्रकलावतंसमौलपसिलोचना
ध्याताम्यस्तुत्याः पुनः ऐं ह्रीं श्रीं मथ्यवत्तरस्ते वाप्येनमः
इति दक्षिणार्ज्यायां व्यापकं वित्यस्य ऐं ह्रीं श्रीं श्रावस्त्राणि

देवी श्री पाङ्कज जयामि ॥ ईमादृशरी देवी ॥ ऊँकौमा
 री देवी ॥ ऊँवैष्णो देवी ॥ लंवा राही देवी ॥ ऐं रे द्वाणी
 देवी ॥ औं चामुंडा देवी श्री ॥ अः मही लक्ष्मी देवी श्री पा
 ङ्कज जयामि ॥ इति पताः ॥ ब्रह्माण्डादयः ॥ दक्षिण जंघा
 यां दित्तन्यस्तवाः ॥ वाग्रादयो विदित्तन्यस्तवाः ॥ पेता
 रक्ताः वंशदलसामलाग्यः ॥ कृपालोत्पलधारिणी ध्या
 त्वा न्यस्तवाः ॥ तारत्रयं सर्वत्रयोज्यं ॥ ऐं ह्रीं श्रीं तृतीयचतु
 स्तरेणो येनमः ॥ इति वामजंघायां व्यापकं विन्यस्य ॥ ऐं ह्रीं
 श्रीं अणिमासिद्धि देवी ॥ लक्ष्मिमासिद्धि देवी ॥ महिमा
 सिद्धि देवी ॥ ईश्वरसिद्धि देवी ॥ वशित्सिद्धि देवी ॥ प्रा
 काम्यसिद्धि देवी ॥ भक्तिसिद्धि देवी ॥ ईच्छासिद्धि देवी ॥
 प्रामिसिद्धि देवी ॥ सर्वकामसिद्धि देवी श्री पाङ्कज जयामि
 ॥ इति पता अणिमासिद्धादयः ॥ वामजंघायां दित्तवि
 दित्तचक्रमेणान्यस्तवाः ॥ प्राश्नादिमिदिदयंच दक्षिण
 वामपादयोश्च न्यसेत् ॥ पता रक्तावर्णाः ॥ चिन्तामणिखी
 भयांचितपाणिदयासिलोचनाश्रंदकलावतंसमौलयो
 ध्यात्वा न्यस्तवाः ॥ ऐं ह्रीं श्रीं मुं श्रीं सोः ॥ त्रिपुरानित्या देवी श्री
 पाङ्कज जयामि ॥ इति वक्त्रे श्रीपादयोर्विन्यस्य ॥ ऐं ह्रीं श्रीं
 दां सर्वसंज्ञाभाणमुद्रायेनमः ॥ इति संज्ञाभिणी मुद्राप्रदर्श
 ॥ पताः समस्तपुगटयोगिन्याः त्रैलोक्यमोहनचक्रसमुद्र
 इत्यादित्यस्ताः संतनमः ॥ इत्यतस्तुतासंबंधात् ॥ मूलमंत्र

प्र. सं.

१.१

मुक्तासर्वांगेषु व्यापकं कुर्यात् । ततः पंचोपचारैः
संयोजयेत् । इति च कृत्या सः समाप्तः अथ महाषोढा
न्यासप्रकारः प्रपंचो भवते मूर्तिमंत्रो देवतमातरः
महाषोढा कृत्या सः सर्वन्यासो तमो सः सर्वन्या
सो तमो मत्तु तत्रादौ भवते शानिप्रपंचन्यास उच्यते
त्रितममूलमंत्रो त्रिमातृकाक्षरतः परमं वदेत्यपंचरु
पायेष्वियेतम इति क्रमात् । जयथा । आदौ सच्चिदानं
दमेरवी देवी देवकृषिः । चित्तयच्छेदः । परं वा देव
ता । हंसा हत । हंसाधिरः इत्यादिषु उंगानि कृताया
येत् तस्य कारः । अमृतार्णवमथोपसृज्य वणिषु तिरो
भिने । कल्पवृक्षवना तस्थेन वमाणीकमंडये । तव
रत्नमयश्रीमसिंहासनगतो भुजे । त्रिकोणाग्रः स
मासीते चंद्रसूर्यो घनः प्रभम् । अहो विकासमायुक्तं
प्रविभक्तविभूषणम् कोटिकंदर्पलावण्यैकदा
षोडशार्णिकम् । मंदसितमुखामो जे त्रिनेत्रे चंद्र
चोखरम् ॥ दिव्यावरस्तगाले पंदिव्याभरणभूषितम्
पानपात्रवचिर्नंदो त्रिभूलं पुरुषकं करैः । विद्यामंवि
दिभ्राणमदातदमुखेक्षणम् । महाषोढादिताशेषदे
वतागणसेवितम् पर्ववितं भुजे थायेदहं नारीश्वरं
वं अत्र पंचवारमेवेदं विस्तीर्य वा विवितयेत् । अथ वा
कले थायेत् सच्चिदानंदलक्षणम् । सर्वतेजोमयं देवी

सदरावरविग्रहम् । ततः सदृशीयेत्सुदादशकेपरमे
सवि । सुदास्तु ॥ योनिलिंगं वसुधभिरेति सुदावत
ष्टयम् । वनमालोमहासुदोतभोमुमपिक्रमात् । इति
दशसुदाः प्रदर्शयेत् । हेतिमुदेतिश्रापुधसुदावतष्ट
ये ॥ पुस्तकं तानपुलेवकपालंवेतिचक्रमात् । तत्र
महासुदा । हस्ततलद्वयमथोमुखिनप्रासार्यग्रं पृष्ठा
वक्तोत्यायेगामेष्टेते । पतामहासुदा । प्रसारितद
क्षिणातर्जन्यापिरुपविहृताकोरणापरिभ्रमणानमो
सुदा । इतरासुदाः द्वाविंशत्यटलानमंरवस्याम् । पुनः
यथाशक्ति ज्ञेयेत्कलेमंत्रेषूपीपाडकामपि मूलमत्र
स्तु ॥ हसौ इतिप्रासादपरामंत्रः । सहोम् । इतिपराप्रा
दमंत्रः । मुदिसंवित्रयेदेविश्रीगुरुंशिवश्रुपिणो महत्त
दलपंकजसकलशीतरपितप्रभंवराभयकरांब्रज
विमलगंधपुष्पावरं । प्रसन्नवदेनदाणंसकलदेव
ताश्रुपिणोस्मेच्छिरसिदंसगत्रदभियानपूर्वगुरुम् ।
पत्न्यामप्रकारः । आदौत्रिपुरसंदरीषडंगं विधायप
पंचादित्यमेत पेंहीप्रीतित्रितारातेहकारसका
रवतर्दशसरविंदविमर्गाणां कूटम् । हसौ ॥ इतिप्रा
सादपरामंत्रः । तदेतेसकारहकारवतर्दशंसरवि
सर्जनीयविंदनो कूटम् । सहो ॥ इतिपराप्रसादात्मने

प्र.स. आदिप्रपंचरूपायैष्टियै नमः । इति सर्वत्र बीजपंचकं
 ११- मान्दकाक्षरादौ योजयेत् ५ । ओं ही प रूपायै महामाया
 ये नमः ५ देजलिथिरूपायै- कमलायै नमः ५ ऐं गिरि
 पायै त्रिसुवल्लभायै नमः ५ उपहारायै पद्म
 धारिण्यै नमः ५ ऊं पीठरूपायै समुद्रनयन्यै नमः ५ रं
 तेजवरूपायै लोकमात्रे नमः ५ अं वनरूपायै कमलासिने
 नमः ५ लं आश्रमरूपायै इंदिरूपायै नमः ५ लं गह्वर
 पायै मायायै नमः ५ ऐं नदीरूपायै रमायै नमः ५ ऐं व
 लरूपायै पद्मायै नमः ५ ओं इन्द्रिरूपायै नारायणायै
 यायै नमः ५ ओं सदनरूपायै सिद्धलक्ष्म्यै नमः ५ अं अ
 उन्नतरूपायै राज्यलक्ष्म्यै नमः ५ अं नराशुनरूपायै महा
 लक्ष्म्यै नमः ५ कं लवरूपायै आर्यायै नमः ५ खं बुद्धि
 पायै उमायै नमः ५ गं कलारूपायै वंदिकायै नमः ५ धं
 काष्ठरूपायै उर्गायै नमः ५ ऊं तिमेष्टारूपायै नमः शिवा
 ये नमः ५ चं आसत्रूपायै अर्पायै नमः ५ छं चटिकायै
 नमः ५ रूपायै नमः ५ अं विकारूपायै नमः ५ जं मुहूर्तरूपा
 ये सप्तलक्ष्यै नमः ५ अं प्रहररूपायै शिष्यै नमः ५ जं
 दिवसरूपायै शांभवे नमः ५ टं संध्यात्रयरूपायै रश्मा
 न्यै नमः ५ टं रात्रिरूपायै पार्वत्यै नमः ५ इति थिरूपा
 ये सर्वमंगलायै नमः ५ टं चाररूपायै दादायै नमः ५

लोचनत्रयपायैः सवत्यै नमः ५ त्रयोदशपायैः सहा
 मापायै नमः ५ शंकरात्रयपायैः सहेस्यै नमः ५ दे
 पत्रपायैः सहास्यै नमः ५ यं मासत्रयपायैः रुद्राण्यै नमः
 नेराशित्रयपायैः शर्वाण्यै नमः ५ पंचकृतत्रयपायैः परमे
 स्यै नमः ५ पंचमयनत्रयपायैः कांत्यै नमः ५ वंसवत्सर
 त्रयपायैः कात्यायन्यै नमः ५ भंडगत्रयपायैः गोर्धन्यै नमः ५
 मंत्रलयत्रयपायैः भवत्यै नमः ५ येषु शिष्ययुतेनोवाच्य
 काशाख्यपंचभूतत्रयपायैः ब्रह्माण्यै नमः ५ रेशयणी
 त्रयपायैः रसगंधारव्यपंचतन्नात्रयपायैः वागीश्वर्यै नमः
 लेवाक्याणि पादपासपस्याख्यपंचकर्मैरियत्रयपायैः वा
 ण्यै नमः ५ वंशोत्रतकचतर्जिह्वाद्याणाख्यपंचतर्जि
 ह्वियत्रयपायैः सावित्र्यै नमः ५ शंभ्राणां पातव्यानोदानस
 मानाख्यपंचप्राणत्रयपायैः सस्यै नमः ५ वंसतरनल
 माख्यगुणत्रयपायैः गायत्र्यै नमः ५ संमनोबुधहं
 कारचिन्ताख्यातः करणत्रयपायैः वाक्प्रदायै नमः ५ हेता
 यत्प्रसन्नप्रमितयो वस्याचतष्ट्रपायैः शारदायै नमः
 ५॥ लंतागस्योऽंमंमेशस्थिमन्ताष्ट्रकाख्यसमपातत्र
 यपायैः भारत्यै नमः ५ हेतातपितश्रेष्ठाख्यदोषत्रयाति
 कायैः प्रपंचभूतव्यापकापीथ्यै नमः ५ प्रकारादित
 कागत्रयचार्पासकलप्रपंचत्रयपायैः परांवादेत्यै नमः ५

प्र. सं.

१९

इति व्यापकं ऊर्यात् इति प्रपंचन्यासं मात्र कास्थाने
पुन्यमेत अथ भुवतन्यासः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं सौं मसौं अं ओं
इं अतल लोक निलयशतकोटिगुह्यकाद्ययोगिनी
मूलदेवतापुताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ ऐं उं ऊं वित
ल लोक निलयशतकोटिगुह्यतरातन योगिनी मूलदे
वतापुताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ ॐ ॐ हूं सतल
लोक निलयशतकोटिगुह्यचिंत्ययोगिनी मूलदेव
तापुताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ लं ऐं ऐं महातल लोक
निलयशतकोटि महागुह्यसतंत्रयोगिनी मूलदेवता
पुताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ ओं औं नलातल लोक
निलयशतकोटि परमगुह्ययोगिनी मूलदेवतापु
ताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ ॥ अं अः वसातल लोक नि
लयशतकोटि रदस्यज्ञानयोगिनी मूलदेवतापुता
धारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ कं खं गं घं डं पालाल लोक
लयशतकोटि सरदस्य नरक्रियायोगिनी मूलदेवता
ताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ वं छं जं भं ञं मूल लोक नि
लयशतकोटि विरदस्य डाकिनी योगिनी मूलदेवता
पुताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ टं ठं डं ढं णं भुव लोक
निलयशतकोटि महाविरदस्य राकिनी योगिनी मूलदे
वतापुताधारशक्त्यंवादेवैतनमः ५ तं थं दं धं तं स लोक

नित्य शतकोटिपरमरहस्यलाकिनीयोगिनीमूलदेव
 ताप्रताधारशक्त्यंवादेवैतनमः । ५ । पंचकंभमंमहलौ
 कतिलयशतकोटिगुप्तकाकिनीयोगिनीमूलदेवता
 प्रताधारशक्त्यंवादेवैतनमः यंरंलंवंजनलोकतिलय
 शताकोटिगुप्तकाकिनीयोगिमूलदेवताप्रताधा
 रशक्त्यंवादेवैतनमः ५ शंखंसंहतपोलोकतिलयशत
 कोटिश्रुतिगुप्तकाकिनीयोगिनीमूलदेवताप्रताधार
 शक्त्यंवादेवैतनमः ५ लंक्षंसत्यलोकतिलयशतकोटि
 महामुमयक्षिणीयोगिनीमूलदेवताप्रताधारशक्त्यंवादेवै
 तनमः । ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं स्रह्रौः सर्वमात्रकामक्लावतदंश
 भुवतापिपायैपरोवादेवैतनमः ३ तिव्यापकं कुर्यात् । वी
 जपंचकं सर्वत्रयोन्यम् । पादयोर्गुल्फयोर्जंघयोर्जातो
 रूर्ध्वः कटिद्वयेमूलाधारेस्त्राधिष्ठितेभणिसुरकेहृदये
 विष्णुदोशूमध्येब्रह्मरूपे इति क्रमेणात्यसेत् पंचत्रयि
 त्रिनेत्रद्विप्रगसरकचटतपयशालवर्गसर्वकंभुवन
 त्यासंकृता । अथमूर्तित्यामः । तत्प्रकारः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं
 स्रह्रौः । अंकेशवमूर्त्यक्षराशक्तिभ्यांनमः ५ अं नारायण
 मूर्त्याद्यशक्तिभ्यांनमः ५ ईं माधवमूर्तिष्टदाशक्तिभ्यांन
 मः ५ ईं गोविंदमूर्तीणांशक्तिभ्यांनमः ५ उं विसृज्यमूर्ति
 उगाशक्तिभ्यांनमः ५ ऊं मधुसूदनमूर्त्यर्धनयनाशक्तिभ्यां

कि

प्र. स.

११२

नमः ५ ॐ त्रिविक्रममूर्तिरुहिदाशक्तिभ्यां नमः ५ ॐ
वामनमूर्तिरुपिणीशक्तिभ्यां नमः ५ लक्ष्मीधरमूर्तिल
लाशक्तिभ्यां नमः ५ लक्ष्मीकेशमूर्तिललाशक्तिभ्यां
नमः ५ पद्ममनाभमूर्त्यैकनाथशक्तिभ्यां नमः ५ चैदामो
दरमूर्त्यैकारिणीशक्तिभ्यां नमः ५ ॐ संकर्षणमूर्तिश्च
धवनीशक्तिभ्यां नमः ५ ॐ वासुदेवमूर्तिश्चोष्कामश
क्तिभ्यां नमः ५ अष्टभुजमूर्तिश्चजनाशक्तिभ्यां नमः ५
शुः अनिरुद्धमूर्तिश्चदमालाधराशक्तिभ्यां नमः ५ कैम
भवमूर्तिकरभद्राशक्तिभ्यां नमः ५ लंबेश्वरमूर्तिसग
वलाशक्तिभ्यां नमः ५ गोकुण्डमूर्तिगारिमादिफलप्र
दाशक्तिभ्यां नमः ५ चंपकप्रपतिमूर्तिचंडापराशक्ति
भ्यां नमः ५ डेनेडग्रमूर्तिज्ञानवतीशक्तिभ्यां नमः ५ च
धंमदादेवमूर्तिचंद्रधराशक्तिभ्यां नमः ५ छंदभीमम
तिछंदोमयीशक्तिभ्यां नमः ५ जंघेईशानमूर्तिजयता
शक्तिभ्यां नमः ५ ॐ तंतत्परुषमूर्तिरुणाताराशक्ति
भ्यां नमः ५ अंतांश्वरमूर्तिज्ञानदाशक्तिभ्यां नमः ५ ठं
सद्योजातमूर्तिदंकाधराशक्तिभ्यां नमः ५ ठंडं वामदेव
मूर्तिदंकातिशमरीशक्तिभ्यां नमः ५ यंत्रमूर्तियसि
णीशक्तिभ्यां नमः ५ रं प्रजापतिमूर्तिरेजनीशक्तिभ्यां
नमः ५ लंबेध्यामूर्तिलक्ष्मीशक्तिभ्यां नमः ५ वं परमेश्वर

तिर्वर्जिणीशक्तिभ्यो नमः ५ प्रोपितामहमूर्तिशशिधा
 रिणीशक्तिभ्यो नमः ॥ घंविधाहमूर्तिषट्ठधारनिलया
 संविरविमूर्तिसर्वकामाशक्तिभ्यो नमः ५ हेसहस्रमूर्ति
 हसिताननाशक्तिभ्यो नमः ५ लेचतराननमूर्तिललि
 ताशक्तिभ्यो नमः ५ दंहरिण्यगर्भमूर्तिहमाशक्तिभ्यो न
 मः ५ शकरादितकरांतंसावसारमुक्तानिमूर्त्यात्मिका
 येनमः ॥ श्रीपाववादेवैनमः ५ इति व्यापकं त्यसेत यत्तान्
 शिसेव कृदत्तो सवामा सदक्षपार्थवामपार्थदक्षकटि
 वामकटिदत्तो स्त्वामोरुदक्षजातवामजातदक्षजंवावा
 मजंतादक्षिणापादवामपादपुनर्दक्षपार्थवामपार्थदक्ष
 कक्षवामकक्षकंदउर्ध्वमुखमूर्ध्वमुखदक्षिणपश्चिमात
 रमुखेषुमूलाधारस्थापिष्ठानमणिपरकानाहृतविष्णु
 द्याताललाटशिखरउत्तमीवरंघ्रेषुष्ठाक्रमंवित्यसेत ॥
 उत्तमीतामवस्तरं प्रस्थाप्योदेशः वीजपंचकं सर्वत्रयो
 न्यमूं । अथमंत्रन्यासः । ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं स्त्रौं इति वीजपंच
 कमक्ता ओं श्रीं ऐं एकलक्षकोटिभेदप्रणावायेकाक्षरा
 त्माविलमंत्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै एककृ
 ढेश्वर्यं वादेवैनमः ५ इउं ऊं हिलक्षकोटिभेदं सादि
 यक्षरात्माविलमंत्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै हि
 कृडेश्वर्यं वादेवैनमः ५ ओं ऊं लूं त्रिलक्षकोटिभेदवन्त्या

प्र.स.

॥३

दिशसुरात्माविलमंत्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै
त्रिकूटेष्यं वादेवैनमः ५ लंघ्येपंचलतकोटि
भेदं च द्वादशरात्माविलमंत्राधिदेवतायै सक
लफलप्रदायै चतस्रुकूटेष्यं वादेवैनमः ५ शौं शौं श्रं श्रः
पंचलतकोटिभेदसूर्यादिपंचाक्षरात्माविलमंत्राधि
देवतायै सकलफलप्रदायै पंचकूटेष्यं वादेवैनमः
५ कं विंगं षडलतकोटिभेदस्कं द्वादशरात्माविलमंत्राधिदेवतायै सकल
प्रदायै षडकूटेष्यं वादेवैनमः ५ चंद्रं चं समलतको
टिभेदगाणोद्यरादिसमाक्षरात्माविलमंत्राधिदेवतायै
सकलफलप्रदायै समकूटेष्यं वादेवैनमः ५ छं जं भं
अष्टलतकोटिभेदवटकाष्टाक्षरात्माविलमंत्राधिदे
देवतायै सकलफलप्रदायै अष्टकूटेष्यं वादेवैनमः ५
जं टं नवलतकोटिभेदवल्गादिनवाक्षरात्माविलमंत्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै नवकूटेष्यं वादेवैनमः
पिं देवतायै सकलफलप्रदायै दशाक्षरात्माविल
उं टं गं दशलतकोटिभेदविष्णवादिदशाक्षरात्माविल
मंत्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै दशकूटेष्यं वादे
वैनमः ५ तं यं दं यकादशलतकोटिभेदरुद्राये यका
दशाक्षरात्माविलमंत्राधिदेवतायै सकलफलप्रदा
यै यकादशकूटेष्यं वादेवैनमः ५ यं तं यं ददशल
तकोटिभेदवाणादिद्वादशाक्षरात्माविलमंत्राधिदे

वताये सकलफलप्रदाये द्वादशकूटसंख्यवादे येनमः ५
 पंचभंत्रयोदशलक्षकोटिलक्ष्यादित्रयोदशाक्षरात्मा
 गविलमंत्राधिदेवताये सकलफलप्रदाये त्रयोदश
 कूटसंख्यवादे येनमः ५ मंत्रे चतुर्दशलक्षकोटिभि
 दगौर्यादिवर्तदशाक्षरात्मा गविलमंत्राधिदेवताये स
 कलफलप्रदाये चतुर्दशकूटसंख्यवादे येनमः ५।
 (मंत्रे चतुर्दशलक्षकोटिभिदगौर्यादिवर्तदशाक्षरात्मा
 गविलमंत्राधिदेवताये सकलफलप्रदाये पंचदशकू
 टे संख्यवादे येनमः ५) लंबेशं पंचदशलक्षकोटिभिद
 र्गादि पंचदशाक्षरात्मा गविलमंत्राधिदेवताये सकल
 फलप्रदाये पंचदशकूटसंख्यवादे येनमः ५॥ चंभे देवे
 दंष्टोडशलक्षकोटिभिदत्रिपुरादिंष्टोडशाक्षरात्मा गवि
 लमंत्राधिदेवताये सकलफलप्रदाये षोडशकूटसंख्य
 वादे येनमः ५ ये ह्रीं प्रोः स्त्रोः स्त्रोः श्रंगमित्यादिलक्ष्मि
 त्तेतं मातृकोमातृमुक्ताये सकलमंत्राधिदेवताये सक
 लफलप्रदाये श्रीपरांवादे येनमः श्रुतिव्यापकं न्यसेत म
 लाधारस्वापिष्ठानमग्निप्ररकप्रनादतविश्रुत्याताशि
 रोधिकापांशुर्धदौ निदोः कुलपदेनादनादने व्यापित्या
 समानायां उक्ततां भुवं मंडलेत्यसेत श्रयानरुषणायोम
 ये मूलाधारम् ॥ स्वापिष्ठानम् । लिंगस्थानम् । मणिप्ररके

प्र.सं.
१५

नाभिः अनाहते हृदयम् विष्णुहिः केटमूलम् आताभूमयं
शिरःशिपिका ललाटोपरिके शारंगभेदेण अर्धेन्द्रः तस्यापरि
प्रदीशः तउपरिविडस्थानम् तदनन्तरं तउपरि ... ऊल
पदस्थानम् । तउपरिनादस्थानं तउपरितादंतस्थानम्
तउपरिवापित्यस्थानं तउपरिसमानास्थानम् तउपरि
नास्थानं तउपरिश्रवमंडलम् एवं मातृकावर्णत्रयम्
वकंत्यसेत् मातृकावशिष्टद्वयादंशोऽशालतकोटिभेद
मंत्रेण सहस्रसेत् वीजपंचकमत्रादौ सर्वत्रयोन्यम् अथदे
वताभ्यामः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं स्त्रौः अं अं सहस्रकोटियोगिनीं
लमे विवाये ऋषिनिवृत्त्यं वादेवै नमः ५ ईं ईं सहस्रकोटि
योगिनीं ऊलसेविताये योगिप्रतिष्ठां वादेवै नमः ५ ॐ
सहस्रकोटि योगिनीं ऊलसेविताये तपस्विषिं वादेवै
नमः ५ ॐ ॐ सहस्रकोटियोगिनीं ऊलसेविताये मुनिं
सं वादेवै नमः ५ लं लं सहस्रकोटियोगिनीं ऊलसेविता
ये मुनिं शांत्यं वादेवै नमः ५ ऐं ऐं सहस्रकोटियोगि
नीं ऊलसेविताये देवहृत्वां वादेवै नमः ५ ओं ओं सह
स्रकोटियोगिनीं ऊलसेविताये रत्नसगगनां वादेवै नमः
अं अं सहस्रकोटियोगिनीं ऊलसेविताये विद्याधरां वा
देवै नमः ५ कं कं सहस्रकोटियोगिनीं ऊलसेविताये मि
दमरोच्छ्रं वादेवै नमः ५ गं गं सहस्रकोटियोगिनीं ऊ

लमेवितायैसाधकसालिकांवादेवैनमः ५३ चेसह
सकोटियोगिनीकुलमेवितायैशुषरोजयांवादेवैनमः
५४ छंजेसहस्रकोटियोगिनीकुलमेवितायैगंधर्ववि
जयांवादेवैनमः ५५ भंजेसहस्रकोटियोगिनीकुल
मेवितायैगुह्यकाजितांवादेवैनमः ५६ टंटेसहस्रकोटि
योगिनीकुलमेवितायैगुह्यपराजितांवादेवैनमः ५७
टेसहस्रकोटियोगिनीकुलमेवितायैकिन्नरवामां
वादेवैनमः ५८ एंतेसहस्रकोटियोगिनीकुलमेविता
यैपन्नगज्येष्टांवादेवैनमः ५९ चंदंसेहस्रकोटियोगि
नीकुलमेवितायैपितरुग्रंवादेवैनमः ६० धंतेसहस्र
कोटियोगिनीकुलमेवितायैगणेशमायांवादेवैनमः ६१
पंकंसेहस्रकोटियोगिनीकुलमेवितायैभैरवकुंडलं
वादेवैनमः ६२ वंभंसेहस्रकोटियोगिनीकुलमेवि
तायैवटुककालंवादेवैनमः ६३ मंयेसहस्रकोटियो
गिनीकुलमेवितायैदेवेशकालरात्रंवादेवैनमः ६४
रंलेसहस्रकोटियोगिनीकुलमेवितायैप्रथमभागव
तंवादेवैनमः ६५ वंशंसेहस्रकोटियोगिनीकुलमेवि
तायैब्रह्मसर्वस्यंवादेवैनमः ६६ खंसेहस्रकोटियो
गिनीकुलमेवितायैविलसुसर्वस्यंवादेवैनमः ६७
हंलेसहस्रकोटियोगिनीकुलमेवितायैरुद्रसर्वस्यं

प्र. सं.

१५

वादेवैनमः ५ सोमसहस्रकोटियो गिनीकुलमेवितायैव
राचरणात्वादेवैनमः पेंहीं श्री सो होंः प्रं श्रीमितादि
सकलमारकोसुकासकलदेवतात्मिकायै श्रीपरांवा
देवैनमः ॥ शिवायकं न्यसेत् सर्वमत्रादौ वीजपंचकम
कामारकावर्गाहं हर्षकं न्यसेत् ॥ अथ न्यासस्य स्थाना
ने पादद्वयमल्पद्वयजेवाहय जान हय ऊरु हय कटि
द्वयपार्श्वद्वयस्तनहय कक्षद्वय मरुयकर्णद्वयनेत्रद्वय
शिखावल्गुप्रेषक्रमेणान्यसेत् अथ मानमैश्वर्यासः
पेंहीं श्री सो हों कं वंगं वेंडे ॥ अनंतकोटिभूचरीकुल
सहितायै श्री सोमंगलांवादेवै श्री सोमंगलनाथाय
नमो नंतकोटिभूतकुलसहिताय अंतमेगलनाथाय
अंतप्रसितांगभैरवायै नमः ५ वं हं जं भं जं अनंतकाटि
खेवरीकुलसहितायै ई हं अर्धिकांवादेवै ई हं मादेवै
वादेवैनमो नंतकोटिवेतालकुलसहिताय ई हं अर्ध
कानाथाय ई हं रुरुभैरवायै नमः ५ टं हं उं हं एं अनंत
कोटिपातालवरकुलसहितायै ऊं हं योगेश्वरायै वादे
वै ऊं हं कोमार्या वादेवैनमो नंतकोटिपिशाचकुल
सहिताय उं हं योगेश्वरीनाथाय उं हं वं उं भैरवायै नमः
नं पं हं पं नं अनंतकोटिशक्तिनीकुलसहितायै ऊं हं हं
रसिदांवादेवै अं सां वै सवं वादेवैनमो नंतकोटिअ

अथस्मार्तकलसहिताय ऋसंहारसिद्धानाथाय ऋसं
 कोथभैरवाय नमः ५ पंफंवेभंमंश्रुनंतकोटिसरूच
 रिऊलसहितायैलंषंभट्टारिकांवादेवैलंषंवा
 र्वादेवैतमोनंतकोटिचरसराक्षसऊलसहिताय
 लंषंभट्टारिकानाथायलंषंभट्टारिकेतभैरवाय नमः ५ पं
 रंवेभंमंश्रुनंतकोटिगिरिचरऊलसहितायैपेंशांगिरिकि
 लंषंवादेवैपेंशांगिरिकिवादेवैतमोनंतकोटिचेटीऊ
 लसहितायैपेंशांगिरिकिलिनाथायपेंशांगिरिकि
 रवाय नमः ५ पंशांगिरिकिलिनाथायपेंशांगिरिकि
 यैश्रींवांकालरात्रंवादेवैश्रींवांवांमंडादेवैतमोन
 तकोटिचेतऊलसहितायश्रींवांकालरात्रिनाथाय
 श्रींवांविभीषणभैरवाय नमः पेंदींश्रींवांवां
 श्रुनंतकोटिजलचरऊलसहितायैश्रींवांविभीषण
 वादेवैश्रींवांमंडादेवैतमोनंतकोटिशकि
 नीऊलसहितायश्रींवांविभीषणनाथायश्रींवां
 रवाय नमः ५ पंश्रींवांविभीषणनाथायश्रींवां
 विष्णुवातालाटशिरःसक्रमेणायमेत। वीतपंचकं
 मंत्रादौसर्वत्रपोज्ञेयवमष्टमातृकामहितायैभै
 रवाय नमः ५ पंमंत्रादौसर्वत्रपोज्ञेयवमष्टमातृकामहितायैभै
 रवाय नमः ५ पंमंत्रादौसर्वत्रपोज्ञेयवमष्टमातृकामहितायैभै
 रवाय नमः ५ पंमंत्रादौसर्वत्रपोज्ञेयवमष्टमातृकामहितायैभै

३ सं.

॥६

॥६

ग्रहानुग्रहदमः महाघोटाद्वयं न्यासं यः करोति दिने दि
ने । देवाः सर्वे तमसंति संमामित्रन संशयः महाघोटाद्व
यं न्यासं यः करोतीदृशं विधिं दिव्यं तत्र समुदितं समंता
दशयोजनं कृत्वा न्यासमिदं देवि यत्र गच्छति मानवः
तत्र स्याद्विजयो लाभः सन्मानं यौ रुचं प्रिये महाघोटा
द्वयं न्यासं सदा दत्तं यदि वंदते मासात् न तु मवाप्नोति य
दि त्राता शिवः स्वयं वज्रं यं नरनामानमेतं न्यासं करो
ति यः दिव्यं त्रिदशभूषणं लज्जलारण्यनिवासिनः इंदु
भूतवेतालदेवरक्षेण ग्राह्यः भयघस्तेन मनसा नेदते
तं कृते सारि महाघोटाद्वयं न्यासं ब्रह्मविष्णुशिवाद्वयं
देवाः सर्वे पि ऊर्वेति ऋषियोगिमुनीसरा वदन्ती कृतं
किं देवि न्यासं मनसमप्रिये नापुत्राय वदे देवि नाशि
ष्याय प्रकाशयेत् आत्मा सिद्धिं मवाप्नोति ररुसि न्या
समाचरेत् अस्मात्परतरा रता देवताभावसिद्धिदं लो
केनास्ति तस्य देहः संत्यं संत्यं वराननो ऊर्ध्वमाय प्रवे
ष्टा श्रीपराशरासाद्विंशतम् । महाघोटापरितानं नास
स्य तपसः फलं । महाघोटाद्वयं न्यासं कृत्वा यो यत्र ति
ष्ठति तत्ते त्रिंशद्दिनं महाघोटावशतं यो नमायतम् । इति
कथितं देवि ध्यातव्यं सादिकं प्रिये । समासेन किले
शानि किं भूयः श्रोतुमिच्छसि । इति महाघोटा न्यासः ॥

सुमामः ॥ १३ ॥ यकासकलायासः ॥ १३ ॥ कारोर्धगतं विरूपस्य
आत्मनो वक्तुं प्रकल्प्य हीं श्रीं महात्रिपुरसंदरिपराश्व
जायनमः इति मुखे व्यापकं कृत्वा ततः सपराहं कविं उह
ये स्तनभुग्मेध्यात्वा हीं श्रीं श्रीं महात्रिपुरसंदरिपराहं
कविं उहपायनमः ॥ इति स्तनयोर्व्यापकं कृत्वा तदधो वि
डमध्ये सपराहं मिवं जकरेखां योनिं प्रकल्प्य ॥ हीं श्रीं श्रीं
महात्रिपुरसंदरिपराहं मिवं जकरेखां तस्योत्पन्नमः
इति करतलेनाभेदयः अथो मुखेन विरूपस्य ऊर्ध्वं विड
रूपं वक्तुं तदन्तर्गतं नासाललाटकर्णतटयोर्गजातले
नत्रपविडयगतं भुजवत्तटं योनिं त्रिपसपराहं
ते पादद्वयं ध्यात्वा सर्वसमष्टिं त्रिपमहाकामकलात्म
कं कामेश्वरकामेश्वरिनामरहस्यात्मकं देवीरूपमा
त्मविग्रहं ध्यात्वा ऐं हीं श्रीं ऐं पईल हीं सर्वतायै श्रीं
महात्रिपुरसंदर्यै हूत् ऐं हीं श्रीं ल्ली हूत् सकलं हीं ति
त्यन्तमायै श्रीं महात्रिपुरसंदर्यै शिरः ऐं हीं श्रीं सौः स
कलं हीं अनादिबोधये श्रीं महात्रिपुरसंदर्यै शिखा ऐं
हीं श्रीं ऐं कपईल हीं सतंत्रायै श्रीं महात्रिपुरसंदर्यै क
कचवायदम् ऐं हीं श्रीं ल्ली हूत् सकलं हीं अलमायै श्रीं
महात्रिपुरसंदर्यै नेत्रम् ऐं हीं श्रीं सौः सकलं हीं अन्तं
ये श्रीं महात्रिपुरसंदर्यै नमः ध्यानम् ॥ अरुणाकर

प्र. म.

१८

तांतरे गितासौ धनपाशां ऊशपेचवाणवायाम्। अणि
मादिभिर्गृह्यतां मसुखिरुहमित्येव विभावेय भवन्ती। ध्याता
परशिवांकस्योपाशां ऊशधनः शरैः। मासमानावतर्था
ऊमरुणा मरुणां शुको प्रकाशमाणां प्रथमे प्रयाणे प्रति
प्रयाणे प्यरतायमानो। अतः पदव्याभवसेवरेलीमाने
दमदमवलोकयाम् इति ध्याता। अष्टांगुलीत्यासः। अं
मध्यमाभ्यातमः। अं अनामिकाभ्यातमः। सौः कनिष्ठिका
भ्यातमः अं अंगुलिभ्यातमः। अंतर्जनीभ्यातमः। सौः करत
लकरपृष्ठाभ्यातमः। इति प्रथमसुखपरवीजातिक
मेणासेपोन्यमध्यमादिकनिष्ठोतं अंगुलिनां त्रयं
सेत। अथ खंडत्रयमासः। करपादद्वयमूलमध्यमांगु
मूलमंसंखंडत्रयेणाद्यापकं वित्यसेत। अथ परात्यासः
शिरस्यपोमुखास्थिरसदसदलकमलकर्णिकामध्यग
तस्योशि शिरकविवेवं अकण्ठां कगंभं शिखाग्रं मृगाट
मनुसृत्य आधारवतदंलकमले सर्ववत् मृगाटं विभा
ये हार्दकलात्रयवह्निं ऊं उलिनीलिगाकारतया मसु
लास्यषट्सरसिजं यिभेदक्रमेण योनिनूपासत ऊं उलि
नीमध्यं प्रवेश्य अमृतानल ऊं उलियोः सिधो मद्यनसंभ
नारुणामृतसारेः तरीयं स्मरेन्मात्मानं सिंचेत्। तत्र
मृगाटमिति विकोणां हार्दकला इति च विकोणमिति परा

न्यासः अथ यश्चेतीत्यासः॥ शिरःशिखाग्रं त्रिकोणं प्रकाशं
 ललाटे विभावात् तस्य वामे देवायों पेंह्रीं श्रीवामायै पेंह्रीं
 श्रीन्येष्टायै पेंह्रीं श्रीरौद्रायै नमः इति न्यासात्॥ तस्य पूर्वदे
 वायों पेंह्रीं श्रीशिविकायैः पेंह्रीं श्रीअकारात्मकायैः पें
 ह्रीं श्रीइन्द्रायैः॥ १॥ ज्ञानायैः॥ क्रियायै नम इति न्यासात्॥ त
 स्य दक्षिणदेवायों शंभुः॥ १॥ हकारात्मिकायैः॥ १॥ ह्रस्वा
 त्मेकायै नम इति न्यासेत्॥ इति यश्चेतीत्यासः॥ अथ मध्य
 मा न्यासः॥ पेंह्रीं श्रीअकारात्मने नमः विष्णुनादाय नमः॥ १॥
 अकारात्मने नमः शून्याय नमः॥ १॥ विष्णुनादाय नमः॥ १॥ श्रु
 त्वाय नमः॥ १॥ षट्कोणरेखात्मने नाथनादाय नमः॥ १॥ अ
 र्धचंद्रात्मने धनिनादाय नमः॥ १॥ वृतात्मने विष्णुनादाय न
 मः॥ १॥ ऐकायै पेंह्रीं श्रीअकारात्मने शक्तिनादाय नमः॥ पेंह्रीं
 श्रीविष्णुनादाय नमः॥ १॥ पेंह्रीं श्रीह्रस्वा
 त्मने अक्षरमादाय नमः॥ वृत्तरेखे ललाटे भूमये आसे
 कंठे हृदये नाभौ स्वाधिष्ठाने आधारे च यथाक्रमं न्यासेत्॥
 तारात्रयं मंत्रादौ सर्वत्र योज्यम्॥ इति मध्यमा न्यासः॥ अथ
 वैखरी न्यासः॥ आधारकमलचतुर्दलेषु पेंह्रीं श्रीवह
 नैः॥ १॥ शरभैः॥ १॥ शरभैः॥ १॥ सप्तमैः॥ इति न्यासात् स्वाधिष्ठानक
 मलषट्दलेषु करमैः॥ १॥ भद्रमैः॥ १॥ शरभैः॥ १॥ लमैः॥ १॥
 इति न्यासात्॥ तारात्रयं सर्वत्र योज्यम्॥ आधारस्वाधिष्ठानात्

ब्रं सा
११८

११८

देवताः। नयनमासतनललावराभयकराध्यायाः। अ
ष्टमणिपरकमलदशादलेषु ये द्वौ श्रीहरसकली ३८
हसंली १। शोहरसंली १। तहरसंली १। यहरसंली १। दह
संली १। थहरसंली १। तहरसंली १। पहरसंली १। फहर
संली १। नित्यमेत। अनादतकमलदादशादलेषु। ये
द्वौ श्रीहरसंली १। खहरसंली १। गहरसंली १। चहरसं
ली १। उहरसंली १। चहरसंली १। छहरसंली १। जहरसं
ली १। झहरसंली १। ञहरसंली १। टहरसंली १। ठहरसं
ली १। डहरसंली १। नहरसंली १। तारत्रयं सर्वत्रयोज्यम्
मणिपरकानादतदेवताः त्रिलीनविडमारमारुणाः
पुष्पशोरेक्षशरासनाकाध्यायेत। विष्णुर्द्विकमलधा
शदलेषु ये द्वौ श्री १। अहरसौ १। आहरसौ १। इहरसौ १।
इहरसौ १। उहरसौ १। ऊहरसौ १। ऊहरसौ १। लहरसौ १।
हहरसौ १। लहरसौ १। पहरसौ १। पहरसौ १। यहरसौ १।
मौ १। अहरसौ १। ये द्वौ श्री १। अहरसौ १। इतिवित्यस्य आता
कमलदलद्वये १। लहरसौ १। दहरसौ १। इतिवित्यमेत
त्रारत्रयं सर्वत्रयोज्यम्। विष्णुद्यातादेवताः स्फटिक
मणयोवालिकामात्रीभाः पुष्पमयवाणारोपितरमा
लवायसरिगियाशकलितपाणिपलवाध्यायाः ॥ इतिवै
स्वरीत्यामः ॥ अथकामकलासत्रपमात्मानं विवर्तयेत्

यथा। शिवशिवा रूपकलाकलकुंडलिनीमेलनोदि
 नप्रथमविंदुदेवीरूपस्यात्मनोसुखं परिकल्प्या। ऐं
 ह्रीं श्रीं कण्ठे लक्ष्मीमहात्रिपुरसंदरीपरा रूपवाक् श्री
 पाङ्कजां प्रजयामीति वक्त्रे व्यापकं वित्यस्य प्रथमं विंदु
 संदं रूपविंदुद्वयं ऊच्यते मम नमस्त्य ऐं ह्रीं श्रीं हस्तकंद
 लक्ष्मीं महात्रिपुरसंदरीमपरा हस्तकलात्मक कलन
 मुगलक्ष्मी पाङ्कजां प्रजयामीति स्तनयोर्व्यापकं वि
 त्यस्य हस्तकलां यो निश्चित्य ऐं ह्रीं श्रीं सकलक्ष्मीं महा
 त्रिपुरसंदरीमपरा हस्तकलां न कंदे स्वात्मकयोनि
 श्री पाङ्कजां प्रजयामीति नो मे रथो भागे व्यापकतया
 वित्यस्य सगरुदेवता मे ज्ञात्माना मे कं परिभाषा सर्वस्व
 वित्तवक्त्रा सोक्तवाणाद्या सुधानिकरपोस्तनमुद
 कततन्मे त्रसर्वकं प्रदर्शयेत् ॥ तथया। दक्षिणाकरं
 मलीषवाणां कर्मरकनकसंध्या रागईदनीलमंजि
 एवार्णदेवतापिष्टितानित्यस्य धनर्त्ता माधः करे रत्निं
 दक्षिणोर्ध्वकरे पाशं वामोर्ध्वकरे च प्रदर्शयेत् ॥ अथ न
 वयो नित्यामः। श्रोत्रयोस्त्रिवक्त्रे गण्डयो रास्ये दशेना
 मिकायां श्रृणयो हृदये कृष्णयो कृतौ जालो रण्डपादयो
 न्त्वाधिष्ठाने यास्यो हृदये स्तनयोः काटे वमलमंत्रं वि
 द्मयेता वित्यमेत ॥ अथ सुखलायामेः ॥ केशामे चित्र

प्र सं
११९

केवकोवके कंटेचं वैवके। चित्रके हृदये कंटेक एतेना
मौतया हृदि हृदये गयना भोवना भो मलव मलके स
तेषु स्थानेषु मलमंत्रां विडत्रयेणा वित्यमेत। अथ तृतीय
न्यासः॥ आधार हृदय भूमि मध्ये प्रमल मंत्रां विडत्रये वि
न्यासवत्स रं प्रे तृतीयं विडत्रये विन्यासेत। तृतीयं विडत्रये विडक
ला विडत्रये श्रीवीजमित्यर्थः अथ देह न्यासः॥ ऐं ह्रीं श्रीं कप
ईल ह्रीं अश्वि वक्रैकाम गिर्या लये मित्र शनाथ नवयो
गिनी चक्रात्त तत्सृष्टि कृ मेच्छा शक्ति वाग्म वात्सक वा
गीश्वरी स्वरूपा कामेश्वरी देवी वत्सात्म शक्ति श्रीपाङ्क
एनयासीतिका मेष्वा मरुणां ऊषां ऊषा भय कपाल
रां कित चतुर्दंसां चंद्रकला वतं सां त्रिनेत्रां वत्सां कल्या
थात्ता मूलाधार त्रिकोणाग्र कोणो वित्यमेत ऐं ह्रीं श्रीं
मकरलं ह्रीं संपंचक जालं धरणी देवेषु शनाथ दशार
दयवतं दशारचक्र विद्या तत्स्थिति तत्तान शक्तिका
मराजात्सक कामकला स्वरूपवनेश्वरी देवि विस्वात्म
कशक्ति श्रीपाङ्क कामेनयासीति वनेश्वरी पवातरु विं
रषद्वा वलं वितपां शां ऊषावापवाणा कपाल मातलं गा
विस्वाक वासिनी थात्ता मूलाधार त्रिकोणाद द्दिगाकोणा
वित्यमेत ऐं ह्रीं श्रीं मकरलं ह्रीं मां मचकै मणि गिरि गङ्गा
ऊषा नाथा शारयोऽशारवत रत्न वक्र शिव तत्सहायक

न्याक्रियाशक्तिवीजात्मकपरापरशक्तिसत्त्वभगमा
 लिनीदेविरुद्रात्मशक्ति श्रीपाङ्कजं सृजयामीति भग
 मालिनीशरच्चंद्रचंद्रिकावदोतां पाशं कृशप्रसक्त
 दवलपविलसितवाह चतुष्टयात्रिलोचनोरुदोत्त
 गगतो ध्यात्वा मूलाधारत्रिकोणवामकोणेन्यसेत् ये
 होश्रीकपलं होसहसकहलं होसकलं होशंते श्री
 मित्यर्घ्यपरवत्सवक्त्रे श्रोत्राणापीडे च चर्पयत्वा यम
 मत्सवक्त्रसपरिवारपरमतत्सहस्रस्थितिं संहारकृते
 ह्यात्तानक्रियाशक्तिवाग्भवकामराजशक्तिवीजात्म
 कपरमशक्तिसत्त्वप्रीमहाविप्रसंदर्भदेवि परं ब्रह्मा
 त्मशक्तिश्रीपाङ्कजं सृजयामीति मूलाधारत्रिकोणमथे
 वित्यस्य पवमेव कामेष्वयादिमात्रवत्तद्वैयर्थ्यकैकेन
 पुनरपि मूलारूढयममध्यवत्सरेष्ववक्त्रमेतान्येस
 त्। एवं श्रीविद्यायां संस्कृता मूलो गं काष्ठा दो न विर
 स्य ध्यात्वा मानसराजोपचारान्दधात्। तस्य कार० ३
 द्विस्तवासंनेदकं सदर्पणं संगलानिवा मनो हृतिर्वि
 चित्रा ते नृत्यरूपेण कल्पिता धनयोमीति रूपेण म
 महावायुप्रभेदनः छत्राणि तव पद्माणि कल्पितानि म
 पाप्रभो। सप्तनाधनरूपेण प्राणाद्याश्चामरात्मना
 ग्रहं कारोगजननेन लक्ष्मो देहो रथात्मनो। इदियाण्यस
 रूपेण शहादिरथवर्त्मना। मनः प्रगृह्येण वदिः सा

प्र सं.

१९०

१२०

गच्छिष्यतः सर्वसत्त्वमपाह्न संतेवोकरणात्मना। इति
राजापचारानन्दतामूलमंत्रजपेन श्रीविद्यायासवि।
धिः समाप्तः॥ अथ श्रीविद्यासंध्यावेदनविधिः॥ अथ
स्नेहहर्तुत्वापपुद्गः सत्त्वगीमुद्रयाशिरसिगुरु।
पाडुकात्रिवारं वित्यस्य तत्र पुंशु एतथा मानासिकात्र
याणां संहरति स्मृतिमुद्रा। पुनः स्वनाम्न व्रसकुरुदिवि
न्यस्मा। पुनः तत्र पितृगुरुपाडुकात्रिवारं। वित्यस्य। पंचो
पचारैः संप्रत्य योनिमुद्रां वक्ष्यमाणं मनसि संप्रदर्श
सत्त्वसां बुजमात्रं टंकोटि सोमांकं संप्रभाम सत्यामना
नेदमयं भुक्तिमुक्तिप्रदं भजे इति सम्यग्मथात्वा। स्व
गुरुपाडुकां समवाहं संजप्य काकवंचमुद्रां कर्मा
मारुते पीता। इदं इत्युच्चार्य। सप्तस्त्रापर्वभेदे
कृता तमेव गुरुदेवता रूपेणाहृदये प्रविष्टयात्वा।
सकं ऊमविलेपनामिति ध्यात्वा। मूलविद्यां संप्रवा
हं संजप्य। पुनः पंचवारं जपेन आदित्यमार्गगतं रज
तसो पातेन वर्त्तमानं चिंत्य। सप्तशतीनां संदीपिका तार
जतसो पातेन द्वागानिर्गमं समीपं प्राप्तिं वामभागे स्थि
तिं च संविंत्य पुनरेकवारं जपेन तारां त्रिगादि ध्यात्वा
पुनरेकवारं जपेन भगवत्याः पुन
वस्थानं ध्यात्वा। मंगलदर्शनं कुर्यात्। सोमं शिवाय
स्तैः कपर्दलक्ष्मीं हसकदलक्ष्मीं सकलक्ष्मीं। इत्येव

लक्ष्मसदपरत्वां यों चों शों घो सो हों इत्यनेन मंत्रेणो
 क्यं परिभाष्य आसीनाशयानाद्यगच्छमतिष्ठेते क्रियाः
 सर्वतो गुरुसूपाय गुरुदेव करे व न मश्ति गुरुं न मस्तु
 त्प । वद्विर्निगता । वश्चावस्थादिकं निर्वर्त्य रुद्रद्वेन
 लेखिता । ह्राद् दयाय नमः । इति द्वात्रिंशत्पटलात्
 त्रैवक्ष्यमाणं कृशमुद्रया सवितृपेडला तीर्थमा
 वात्पा । गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति नर्मदे सं
 भुकावेरि जले स्निग्धं निधिं कुरु । इति मंत्रेण सन्निधिं
 पनं कृता । तस्मिन् त्रिकोणं परिभाष्य मूलमत्रेण स
 मवारजमेण प्रथमं वर्षा स्नानं कृता । स्नातोत्थाय
 त्रयस्त्रिंशत्पटले वक्ष्यमाणं कलशमुद्रया मूलमुत्त
 रन् समवारं शिरस्यभिषिच्य तीरमागत्य वाससी परि
 धाय न तत्र च तथेन वक्ष्यमाणं नाचम्य दक्षिण करे
 ण जलमादय मूलेन समवारं संजप्य लं इजडया अकृ
 ष्य शुक्रः । ऊं भित्तिनिखिलकल्पप्रत्यालने नक्तुम्
 रूपजलं पिंगलया विरेच्य वामे ज्वलिवायां वज्रपिला
 जयामस्त्रेण प्रक्षिपेत् । पुनरपि दक्षिण करे जलमा
 दाय मूलं समवारं मभिर्मंत्रं मूलं यस्मिन् समस्तवीजैः
 पादरुदयभूम्यां सर्वगात्रेषु संघोत्सा । पुनरपि नलं
 गृहीत्वा मूलेन समवारं मभिर्मंत्रं । तज्जलं पीत्वा तत

प्र सा
(२१)

चतुष्टयेनाचम्य। मूलेन त्रिवावंसे प्रोक्ष्य। ओं ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं
सः मांती उभैरवाय प्रकाशशक्तिसहिताय नमः। ऐं ह्रीं
श्रीं ऐं त्रिपुरादेविविद्ये ह्रीं कामिनीयविधीमहि। सौः
ततः क्लृप्तः प्रचोदयात्। इत्याभ्यां मूलेन च त्रिवारमर्घ्यं द
त्वात्तसौ तले श्रीवक्त्रे संविंत्त मूलेन समवासे सन्नय्य। देवे
भ्योः स्वाहा। ऋषिभ्यो नमः पितृभ्यः स्वधा सर्वेभ्यो भूतेभ्यो
वौषट्। सर्वभैरवास्तुप्यंत। सर्वदेवपालास्तुप्यंत। इत्ये
तैस्त्रिवांरपरिवावात् सन्नय्य। ततश्चतुष्टयेनाचम्यती
थं संहारमुद्रया त्रयस्त्रिंशत्पटले वक्ष्यमाणपासवित्तु
यसंस्तुत्या। नियतवचनो निजपदमात्रावलोकनो वा
नतानस्तुष्टशत्रु वलोकयन् असंभाषमाणो देवाचेना
यसमागच्छेत्। गृहमिति। संध्यावेदनविधिः ततश्चतु
ष्टयमंत्रप्रकारः ओं प्रकृत्यहंकारमुदि मनस्तकवत्तयो
त्रिजिह्वाद्याणावाकपाणिपादपासपस्थशरदस्पर्शत्रपर
संगंधाकाशवागुवहिसलिलभूमात्मनां अं अं ईं उं ऊं
अं अं लं लं ऐं ऐं ओं ओं अं अं ऐं ऐं ओं ओं अं अं ईं उं ऊं
स्तुतदेहं परिशोधयामि स्वाहा। ओं मायाविद्याकलाराग
कालनियनिपुरुषात्मनाकं संगंचरे चच्छं जं भूं जं टं
इं टं एं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं
नस्तुतदेहं परिशोधयामि स्वाहा। ओं शिवशक्तिसदाशि

48
559

प्रं सा.

१२२

संगं यैः सौभाषायपलाशपुष्पैः कपिलाहृतैर्वीतेजसे
यत्तदुक्तसमैरुस्मादनायविषहृदनिबंशेष्मातकवि
भीतकसमिद्धिः शत्रुताशनाय। निवतैलाकलवौर्मा
शाय। काकोलकपदैर्देवायनिलतैलाकमरीचैः का
सथासशमनायज्जयात्। वलिप्रदायततकर्मसोमोते
श्रीभरगनयेवपृथिव्यैवमहतेचसाहा। शोभोवायेववात
दिनायचमहतेचसाहा। शोभरादिनायचदिवेचमहते
वसाहा। शोभमवसमृद्धमसेवनसेत्रभासुदिभ्यसमहते
वसाहा। इतिवत्तभिर्मन्त्रैर्महायादितिहोमं कुर्यात्। इति
विपुराहोमविधिः अथविपुराविषयनवमदाक्रमोति
त्यते। मंदोभद्रावणाकर्षवर्षोत्तादमदां कुर्यात्। खेव
रीवीजयो न्याख्यातवमदाः प्रकीर्तिताः। कनिष्ठेनामि
केमध्येयोजितंतेष्टष्टष्टके। अंगुष्ठौसंमुखोयान्त
तर्जन्यौदंडवत्तजेत पञ्चमंदोभिणीत्यन्यादाविणीम
यतर्जनी दाविणामध्यतर्ज्ये अत्रराकंवयेच्छतेः। म
दैषाकर्षणीप्रोक्तावर्षावाचततंपरा। कनिष्ठेनामिके
मध्ये सष्टष्टविवरेदियेत्। तलाभ्यांगत्यतर्ज्ये अंगुष्ठौ
नियोजयेत्। अंगुष्ठ्यतः कनिष्ठेदेवपस्याकर्षयेच्छतेः
नेमध्यमास्यामावेष्टमध्याग्रांगुष्ठयोगता। विरलेसर्ज्ये
तर्ज्येसदैषोत्तादिनीमता अस्यास्तनामतर्ज्येसंभावात्

वनातत । एवं महां कृष्णामुद्राखिवरोवततः परा । रत्नाक
 रैकारौ कृत्वा योनिमुद्राग्रदेशतः ॥ कनिष्ठतर्ज एवेव वृद्धा
 भ्यां योजयेच्छेनैः कनिष्ठ एष्टे मध्ये हेतयोः एष्टे तनामिके
 अष्टमे वीजमुद्रैः घातवमी यो निरीरिता । मिथः कनिष्ठ
 के वधातर्जनी भ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वगाम्निष्टदी
 र्धमध्यमयो रथः । अंगुष्ठाग्रद्वयं त्यजे यो निमुद्राय मीरिताः
 एवं नवमुद्राः जपकाले प्रदर्शयेत् । अथ त्रिखंडमुद्राल
 ल्पणम् । हस्तद्वयं गुलिर्यो निमुद्राय दावधा करतलद्वय
 स्पष्टभागे कनिष्ठिकादयमूर्ध्वं कृत्य अन्यमामूलाग्रं सं
 स्नेषयेत् । पुनरंगुष्ठद्वयमपि हस्ततलोपरिकुर्ची कृत्य
 अन्योत्थमामूलाग्रं संस्नेषयेत् पश्चात्त्रिखंडमुद्रा । अत्र
 यात्रिपुरावाहने त्रिखंडं त्र्यंगुलिप्रतिरुद्धपिष्टुष्यत्र
 यं निधाय विद्या त्रिखंडस्य मध्ये एकैकखंडं जपसर्वकं
 एकैकखंडस्यं पुष्पं जपमध्ये विनिर्दिशेत् । एवं मावाह
 नविधिः । अथ त्रिपुरासुंदरी षोडशोदशाक्षरी विधानं लिख्यते ।
 श्रीबीजमाया स्मर्यो निशक्तिस्तारं च बीजद्वयमात्मविद्या
 शक्त्या दिवी जानि विलोमितानि श्रीषोडशार्णात्रिपुरासुं
 कायाम् अस्मार्थः श्रीबीजं लक्ष्मीबीजं मायेति भवने श्री
 स्मरः कामबीजं । यो निरिति वा भवं शक्तिरिति पराबीजं
 तारं प्रणवं बीजद्वयं भवने श्री कमलाबीजद्वयं शास्त्रावि

वीजे परोनिवाला रतीय वीजे मदन इति काम वीजे वा
 भव इतिवाला प्रथम वीजे शक्तिरिति भवनेशी। तार
 निप्रणावः। भूरिति। नम्रुवनेशी। कमलेति श्री वीजे कधि
 ताच विद्येति श्री विद्यायाः। सोम सूर्या नलात्मक क्रमेण
 विंशतिनयं तत्र सा दिखंडः। सोमात्मकः। हा दिखंडः सूर्या
 त्मकः। का दिखंडः वक्त्या त्मकः पंचविंशत्येकमः। श
 क्त्वादिकं न विपरीत तयेति भवनेशी वा भव काम वीजे तप
 रा वीजे श्री वीजे तानि पंच परा विद्या शोडशादरी मंत्रः श्री
 सौः। लीं। यें। ह्रीं। श्रीं। ह्रीं। लीं। सकलं ह्रीं ह स क ह लं ह्रीं क प रं
 लं ह्रीं ह्रीं यें। लीं। सौः। श्रीः। इति परा षोडशादरी मंत्रः। ऐष ध
 फलप्रधानो मंत्रः। अस्य मंत्रस्य ऋष्यादिरुच्यते नाराय
 ण ऋषिः गायत्री छंदः परा श्री देवता श्री वीजे हो शक्तिः
 लीं। कील कं। प्रो। सर्वताये हूत। श्री वित्तार मायेशिः। अं। अ
 ना देवो धारै शिवा प्रो। स्वतंत्राये कवचं। प्रे। अलम शक्तये
 नेत्रं। अनेत शक्तये असे। ध्याने। नार्दय त्रुद हरि हूतरो
 नको गानिया परम वित्त त्रुपिणी पद्म प्रमम मणि पात्र
 धारिणि भासनाद्दिसदाम मोविका। सुतरल तेनेपे त
 कामलै विलस मिद्रिग नै प्रदशां प्रं प्र प्रणा होमः। अ
 यमजा विधिः। पंचमोक्त विंशति कोण काण प्रवतार
 पुगलोक पत्रवृत्त मुतं वसदल वृत्त कला दल वृत्त त्रिमही

प्र. सं
१२४

गुरुं भजे चक्रे सर्वशोक्तचक्रे लेखनवत्। अथ वक्तुं ले
खनप्रकारः। अस्मिन् श्रीचक्रे पूर्वोक्तविषया पीठवत्
पीठे संज्ञयेत्। तत्र विशेषः। सदाशिवमंत्रफलकाय
नमस्त्यादिशिवलिंगपदेष्टविल्लिंगपदानियोज
नीयावि। अस्मिन् पीठे पदं शक्तिं समावाह्यं आवरणैः समं
येत्। प्रथमं विंदुमध्ये तार्क्ष्यापि रूढं नारायणो रमि पदं
यं समर्चयेत्। तत्प्रकारः प्रथमं दिपश्रीं साहा। इत्यनेन
तार्क्ष्यं समर्चयेत्। तस्य कथं परिचुन सो नारायणा पश्यते
मंत्रेणानावायं एं समर्चयेत्। तस्य वक्ष्यस्थले परालक्ष्मीं
नममर्चयेत्। प्रथमं विंदुं परितः। श्रीं सर्वोवा श्रीपाउ
एजामि। श्रीं नित्यं तं मां वा। शुं अनादिवो धां वा प्रै संतं
शक्तं वा श्रीं अलमशक्तं वा। यः श्रुते तशक्तं वा। इत्या
नशक्तीरभ्यर्चयेत्। पुनरपि विंदुर्वाः त्रिकोणान्नरा लेख्यमा
णविंदुं ह्यवक्रमेण षोडशत्रिकोणानि संभाव्यते प्रथ
उशकोणेषु पराषोडशाक्षरीशक्तीः समर्चयेत्। तत्प्रका
रः। श्रीं प्रियै नमः। सौः परायै नमः। लीं कामदायै नमः।
र्येयै नमः। ह्रीं भवनाधिपायै नमः। ओं शान्तायै नमः। ह्रीं
विभूतिदायै नमः। श्रीं कमलायै नमः। सकलह्रीं कलायै
नमः। सरकद्वंद्वीं परमेश्वर्यै नमः। कं इत्यहं श्रीं सरस्वत्यै
नमः। ह्रीं मायायै नमः। ऐं वागीश्वर्यै नमः। लीं मरामादित्यै

महापरायै नमः। इति पंचदशत्रिकोणेषु प्रागादिक्रमे
ण समभ्यर्च्य। विंहात्वा मभ्यं विंदुस्य विंदु मथे मूलमे
त्रं समस्तमुच्चार्य तदन्ते परां प्रियै नमः। इति परां प्रियं
समर्च्य। श्रीवक्त्रमथ त्रिकोण त्रिरेखासु श्रीमित्रशानं
दनाथ श्रीपाडको पूजयामि। षष्ठीशानं दनाथा भाओ
डीशानं दनाथ। चर्यानं दनाथ। लोपा मुद्रावा अगल्यानं
दनाथ। कालतापनानं दनाथ। धर्माचार्यानं दनाथ।
मुक्तकेशीशानं दनाथ। दीपकज्ञानं दनाथ विष्टदेवानं
दनाथ विष्टादेवानं दनाथ। ब्रह्माकरदेवानं दनाथ ते
जोवानं दनाथ मनोजवदेवानं दनाथ कल्याणदेवा
नं दनाथ। शक्तिदेवानं दनाथ वासेदेवानं दनाथ। श्री
रामनं दनाथ। श्रीपाडको पूजयामीति त्रिरेखासु सम
भ्यर्च्य विल्लितार्द्रब्रह्ममयी श्रीपाडको पूजयामीति मथे
समर्चयेत्। मन्त्रादौ श्रीवीजं सर्वत्र योज्यं विदोऽपुरतः। स
र्वानंदमयवक्त्रसामिनी महापरमश्रीयै नमः। परापर
रहस्ययोगित्यै नमः महायोनिमुद्रायै नमः। इति समर्च्य
महायोनिमुद्रां प्रदर्शयेत्। पताः परापररहस्ये पागित्यः
सर्वानंदभये महावक्त्रे वैदेवपरब्रह्मसरपिणी परासुत
शक्तिस्वरपिणी सर्वमत्रेश्वरी सर्वपत्रेश्वरी सर्वतजोष
री सर्ववक्त्रेश्वरी सर्वपेटेश्वरी सर्वयोगेश्वरी सर्वतत्तेषु

पुं.स.
१२५

125

रिसर्ववागीचरी सर्वजगदमनिमात्रका समुद्राः सति
दाः सशक्तयः साधुधाः सवाहनाः सपरिवाराः सचक्र
रिकाः सर्वोपचारैः संहतिनाः संतनमः इति पुष्पांजलिं
समर्प्य त्रिकोणाकोणेषु सरस्वतीवतराननाभ्यां नमः
शंभवीशंभुभ्यां नमः पराणीवराभ्यां नमः ॥ इति प्रागादि
कोणोत्तमर्चत्रिणास्यप्रतः । सर्वसिद्धिप्रदायकचक्र
स्वामिनीपरावायेनमः रहस्यतरयोगिभ्यो नमः सर्ववी
जमुद्रायेनमः ॥ इति सममर्चवीजमुद्रां प्रदर्शयित्वा रह
स्यतरयोगिन्यः सर्वसिद्धिप्रदायके चक्रं समुद्रा इत्यादि
पुष्पांजलिं समर्चयेत् । मूलमंत्रमुक्त्वा विंशत्यां परादि
वीं समर्चयेत् । श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र यो न्येष्टुं कोणेषु
त्रिपुरसंदर्भे वा श्रीपादुकां सज्जयामि । मिदं लक्ष्म्यं वा । मा
तंगेष्टयं वा । भुवनेष्टयं वा राक्षसं वा अनंष्टयं वा । राज्यल
क्ष्म्यं वा परावक्ष्यं वा ॥ इति त्रिपुरादिसर्वादि कोणेषु वा
राक्ष्यादि श्रापेन यादिकोणेषु इत्यभ्यर्च्य अष्टकोणास्यप्र
तः सर्वरोगहरकस्वामिनीपरासिद्धे वा रहस्ययोगिभ्यो
वा विचरीमुद्रां वा इति सममर्चवीजमुद्रां प्रदर्शयित्वा पुष्पां
रहस्ययोगिन्यः सर्वरोगवेरयके समुद्रा इत्यादिनां पुष्पां
जलिं समर्चयेत् । मूलमंत्रमुक्त्वा विंशत्ये परादि चक्रं सम
र्चयेत् ॥ श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र यो न्येष्टुं ॥ इति म

नमो भ्यां नमः वसुधाराशंखनिधिभ्यां नमः लक्ष्मीवा
 सुदेभ्यां नमः कमलवासिनीसंकर्षणाभ्यां नमः मो
 हनाप्रयुक्ताभ्यां नमः वसुदानिरुदभ्यां नमः सर्पादा
 स्तवर्णाकर्षणाभैरवाभ्यां नमः विभ्रनिमहागणपति
 भ्यां नमः वसुमतीपद्मनिधिभ्यां नमः प्रीतिवसंधराभ्यां
 नमः शनिपूर्वादिक्रमेणा समभ्यर्च्य। अत्र दशारस्य पुरतः
 सर्वरत्नाकरचक्रस्यामिनी परामालिन्येवानिगर्भयोगी
 न्येवासर्वमहोक्तशुभं वा इत्यभ्यर्च्य। महाकुशमुदो
 प्रदर्श्य। पतानिगर्भयोगिन्यः। सर्वरत्नाकरचक्रसमुदा
 इत्यादिपूर्ववत् समभ्यर्च्य। मूलमंत्रमुक्ता विंशमधे परां
 देवीं समर्चयेत्। श्रीवीजं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं वहिर्दशा
 रेक्युद्धिताण्याभ्यां नमः समुद्धिरिभ्यां नमः कामिस
 दर्शनाभ्यां नमः मदनावत्यापउद्धारणाभ्यां नमः मद
 दवामहागणसुभ्यां नमः द्वाविणीकामरात्र्याभ्यां नमः
 होभिणीकंदर्पाभ्यां नमः वंथिनीमन्मथाभ्यां नमः मोहि
 नीमकरधजाभ्यां नमः आकर्षणीमनोभवाभ्यां नमः इ
 तिपूर्वादिक्रमेणा समभ्यर्च्य वहिर्दशारस्य पुरतः सर्वा
 र्थसाधकचक्रस्यामी पराश्रियं वा कुलोत्तीर्णयोगिन्य
 वा सर्वानादिनीमुदं वा इति समभ्यर्च्य। उन्मादिनीमुदो
 प्रदर्श्य पताः कुलोत्तीर्णयोगिन्यः। सर्वाथसाधकचक्र

प्र.स.
१२६

समुद्रादिसर्ववत्समभ्यर्च्य। मूलमंत्रमुक्ताविंदुमध्ये
परां देवीं समर्चयेत् श्रीबीजमंत्रादौ सर्वत्रयोज्ये। चतुर्द
शारेरेणकामावाङ्गीवा। भद्रकृत्यावागिष्यंवा नक्त्य
वाहंसंवा लिकांवा विमलांवा वनमालिन्यंवा विभी
षिकांवा मालिकांवा शांकार्यंवा नवमालिकांवा। इति
पूर्वादिक्रमेण समभ्यर्च्य चतुर्दशारस्य पुरतः। सर्वसो
भाग्यदायकचक्रस्वामिनीपरावासित्यंवासंप्रदाययो
गित्यंवासर्ववरीकरणमुद्रांवा इति समभ्यर्च्य च वरीकर
णमुद्रांप्रदर्शयेत्। यत्नाः संप्रदाययोगिन्यः सर्वसोभा
ग्यदायकेचक्रे समुद्रादिसर्ववत्समभ्यर्च्य
त्रमुक्ताविंदुमध्ये परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजमंत्रादौ
सर्वत्रयोज्यं वसुदले। अणिमातिध्वंवालपि मासिध्वं
वागिरिमासिध्वंवा इति प्रणिमातिध्वंवा। वशितसिध्वंवा प्रा
प्तिसिध्वंवा प्राकाम्यसिध्वंवा इति प्रागादिक्रमेण संप्रदाय
वसुदले पुरतः सर्वसंज्ञोभावाचकस्वामिनीपरासंदर्भ
वागुत्तरयोगित्यंवा प्राकार्धणिमुद्रांवा इति समभ्यर्च्य
प्राकार्धणिमुद्रांप्रदर्शयेत् यत्नाः उत्तरयोगिन्यः सर्वसं
ज्ञोभावाकारकेचक्रे समुद्रादिसर्ववत्समभ्यर्च्य
लमंत्रमुक्ताविंदुमध्ये परां देवीं समभ्यर्च्य श्रीबीजमंत्र
ादौ सर्वत्रयोज्यं वा इति वसुदले कामेय्यंवा भगमालिन्यंवा

नित्यं किञ्चिद्वाभेदं वा वां विवा सित्यं वा मसुवने चर्यं
वा शिव हृत्यं वा तरितो वा कलसंदर्पं वा नित्यं वा तीक्ष्ण
पताकां वा विजयो वा । सर्वमंगलां वा । जालामालिं
वा चित्रं वा महानित्यं वा । इति सर्वादिक्रमेण समभ्यर्च्य
षोडशदलस्य चरतः । सर्वाणां परिस्तरकचक्ररचामिनी
परे चर्यं वा गुप्तयोगिन्यं वा द्वाविंशतिमुद्रां वा इत्यभ्यर्च्य द्वा
विंशतिमुद्रां प्रदर्शय । पतागुप्तयोगिन्यः सर्वाणां परिस्तरि
के चक्रं समुदाहृत्यादि सर्ववत्समभ्यर्च्य । मूलं मुक्ता विंडु
मध्ये परं देवीं समर्चयेत् । श्रीबीजं मंत्राद्यैः सर्वत्र योज्यं ।
प्रथमचतुष्टये । श्रीपैतमः लक्ष्मीतमः वरदायैतमः वि
सृपतैतमः वसुप्रदायैतमः दिराण्यवर्णायैतमः सती
सुहृ. मालित्यैतमः । रत्नतल्लतायैतमः स्वर्णागर्भायै
तमः स्वर्णाग्राकारायैतमः । पद्मनिवासित्यैतमः पद्म
प्रियायैतमः पद्महस्तायैतमः मुक्तालंकारशोभितायै
तमः चंद्रप्रियायैतमः विलप्रियायैतमः भूतैतमः प्र
भूतैतमः विभूतैतमः कुर्यैतमः समर्थैतमः पुष्टैत
मः तृष्टैतमः धनदायै. धनस्थायैतमः । प्रदायैतमः भा
गित्यैतमः भोगदायित्यैतमः धात्रैतमः विधात्रैतमः
सर्वैष्यैतमः सर्वमौभाषदायित्यैतमः द्वितीयचतुष्ट
ये प्रांकर्यैतमः ईशान्यैतमः ईशविरोधक्यै. तगाऊरे

प्र.स.
१०

विष्णवे नमः सुन्दरीश्वरायै नमः सुवोदरविष्णवे नमः
नवहोयै नमः अश्विनैः हलाहलधरायै भविभारायै नमः
शैल्यै नारायण्यै कमलनयनायै चतुर्भुज्यै चतुराङ्गन
पात्यै चतुरश्रसुरोदित्यै चतुरश्रसुगात्र्यै चतुर्वर्गफल
प्रदायै त्रयीशक्त्यै त्रिमूर्त्यायै अष्टायै त्रिशक्त्यायै नमः
रत्नीयचतुरश्रे इन्द्रादिलोकपालानर्चयेत् चतुर्दावे
मकाय शालभाय गङ्गललवे ऊरुङ्काय इति संप्र
चतुरश्रसुपुरतः त्रैलोक्यमोहनचक्रसामिनीपरांवा
पुगदयोगिन्यै वा सर्वसंतोभणामुद्रावा इति स मध्य
संतोभितामिमुद्रोपदर्शयेत् पताः पुगदयोगिन्यै त्रैल
क्यमोहनचक्रसमुद्रादिरूपवत्समभ्यर्चमूलमंत्र
मुक्ताविंदमध्यम्यापरां देवी समर्चयेत् श्रीवीजं मंत्रा
दौ सर्वत्रयोज्यं पंचसष्टिक्रमेण परासमर्चनं कृत्वा पुन
श्चतुरश्रमारभ्य संहारक्रमेण ततश्चक्रानुरालेपरां
मर्चयेत् तत्प्रकारः प्रथमचतुरश्रानुरालेपरां
भैरवाय रुद्रभैरवाय चंडभैरवाय क्रोधभैरवाय उक्त
भैरवाय कपालीभैरवाय भीषणभैरवाय संहार
रवाय इति अक्षितांगादि अष्टभैरवान् समर्च्य श्रीवी
जं मंत्रादौ सर्वत्रयोज्यं द्वितीयचतुरश्रानुरालेपरां
एषां समर्चयेत् श्रीवीजं मंत्रादौ सर्वत्रयोज्यं तृतीय

चतुरांशं त्राले सर्वसंज्ञोभिणीमुद्रां वा श्यादेपामुद्राः।
 पूर्वादिक्रमेण समभ्यर्च्य चतुरांशं पुरतः त्रैलोक्ये
 हनचक्रांतरालचक्रसामिनीत्रिपुरोवाग्रराटयोगिते
 वा सर्वसंज्ञोभिणीमुद्रां वा श्याभ्यर्च्य। सर्वसंज्ञोभिणीमु
 द्रां प्रदर्शयेत्। बोद्धममयविधिपिष्टाने देवताये तां वा
 ये श्याभ्यर्चयेत्। समुद्रा श्यादि सर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमंत्र
 मुक्तापरां देवीं समर्चयेत्। श्रीवीजं मंत्रादौ सर्वत्र यो न्य
 षोडशादलांतराले कामाकर्षणं वा श्यादित्रिपुराप
 दवतीवतषोडशांशः समर्चयेत्। सर्वांशापरिपूरकं
 चक्रांतरालचक्रसामिनीत्रिपुरेश्वरं वा गमयोगिते वा
 सर्वविद्याविणीमुद्रां वा श्याभ्यर्च्य विद्याविणीमुद्रां प्रद
 र्शयेत्। वैदिकसमयविधिपिष्टाने देवताये गायत्रं वा ये
 शति समर्चयेत्। समुद्रा श्यादि सर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमंत्र
 मुक्तापरां देवीं समर्चयेत्। श्रीवीजं मंत्रादौ सर्वत्र यो
 न्ये। षष्टदलांतराले। पूर्वादिचतुर्दिक् अनेगक्रसमा
 दि। आग्नेयादिको गोषु। अनेगरेखादिसमर्चयेत्। पुर
 तः सर्वसंज्ञोभिणीचक्रांतरालचक्रसामिनीत्रिपुरसंज्ञ
 र्च्य वा गमनरयोगिते वा आकर्षणीमुद्रां वा श्याभ्यर्चयेत्
 आकर्षणीमुद्रां प्रदर्शयेत्। शैवसमयविधिपिष्टाने देव
 तां वा पापशिवाय नमः श्याभ्यर्च्य समुद्रा श्यादि सर्ववत्स

प्र सं.
१२८

मूलमंत्रमुक्तापरां देवीं समर्चयेत्। श्रीवीजं मंत्रं
द्वौ सर्वत्र योज्यं मन्त्रं तत्राले। सर्वं संशोभितं वा दिव
तु दंश शक्तिः। सर्वदिक् मेणा समभ्यर्च्य पुरतः सर्वसौ
भाग्यदायकं च कौतुलं च कृत्वा मिनी त्रिपुरवा सिन्य
वा संप्रदाययोगिन्यं वा सर्वं वशीकरणी मुद्रां वा इत्यभ्य
र्चयेत्। वशीकरणी मुद्रां प्रदर्शयेत्। सोरसमयविद्या
पिष्टान् देवतास्त्रयाय सूर्याय नमः। समुद्रा इत्यादि
पूर्वं वत्समभ्यर्च्य। मूलमंत्रमुक्तापरां देवीं समर्चयेत्
श्रीवीजं मंत्रं द्वौ सर्वत्र योज्यं तदिदं शारवका न्नराले
सर्वसिद्धिप्रदं वा दिदं शक्तिः। समभ्यर्च्य पुरतः सर्व
संपादकं च कौतुलं च कृत्वा मिनी त्रिपुराप्रियं वा क
लोतीर्णयोगिन्यं वा। सर्वं वादिनी मुद्रां वा इति सम
भ्यर्च्य उक्तादिनी मुद्रां प्रदर्शयेत् समुद्रा इत्यादि पूर्वव
त्समभ्यर्च्य मूलमंत्रमुक्तापरां देवीं समर्चयेत् अत्र दं
शारवका तत्रां ते सर्वं त्रं वा दिदं शक्तिः। समभ्यर्च्य
सर्वरक्षाकरवका तत्रां लवकं कृत्वा मिनी त्रिपुरा माति
न्यं वा निगर्भयोगिन्यं वा सर्वं महोक्तं शमुद्रां वा इति स
मर्चयेत्। महोक्तं शमुद्रां प्रदर्शयेत् वैष्णवसमयविद्यापि
ष्टान् देवतास्त्रयाय नारायणाय नमः। समुद्रा इत्यादि
पूर्वं वत्समभ्यर्च्य मूलमंत्रमुक्तापरां देवीं समर्चयेत् श्री

वीजं मंत्रादौ सर्वत्र यो न्यवस्य कोणात्र राते वशिनी वा
 गेवतां वादि प्रष्टुवाग्देवताः समभ्यर्च्य सर्वरोगहर
 चक्रांतरालवक्त्रस्वामिनी त्रिपुरासिंहं वारहस्य योगि
 न्यं वा । त्रिचरीमुद्रां वा शतिसमर्च्य त्रिचरीमुद्रां प्रदर्श
 शाक्तसमयविधाधिष्ठाने देवतायैवालात्र वरस्वरू
 पिणीवाला वा समुद्राश्वादि पूर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमं
 चमुक्ता परां देवीं समर्चयेत् श्रीवीजं मंत्रादौ सर्वत्र यो
 न्यं त्रिकोणांतराले महाकामेष्वयं वादिशक्तित्रयं
 समभ्यर्च्य सर्वसिद्धिप्रदायकचक्रांतरालचक्रस्वामि
 नी त्रिपुरां वारहस्य नरयोगिन्यं वा वीजमुद्रां वा शति
 समभ्यर्च्य वीजमुद्रां प्रदर्श समुद्राश्वादि पूर्ववत्स
 मभ्यर्च्य मूलमंत्रमुक्ता परां देवीं समर्चयेत् । श्रीवीजं
 मंत्रादौ सर्वत्र यो न्यं विंदुमध्ये महातांद्यं कंथापि
 टमहाविलिवत्स्थलालयसर्वानंदमयमहापराश्रि
 येतमः । सर्वानंदमयवक्त्रस्वामिनी महापराश्रि
 त्ते दंष्ट्रामहापराश्रित्यं वा परतः । परापर
 हस्ययोगिन्यं वा महायोगिनिमुद्रां वा शतभ्यर्च्य योगिनिमुद्रां
 प्रदर्शयेत् । विंदुमध्ये महा रत्नं वा महाशक्त्यं वा महागु
 णं वा महामहानंदं वा महामहाकंदं वा महामायां वा म
 हाश्रीचक्रनगरमात्रांती महापराश्रीश्रीपादकोसज ।

प्र.स.
१२६

यामिति ॥ इति मूलदेवीसमभ्यर्च्य। भवद्येनैवेयादी
नक्तुना प्रमनसजं चकृता प्रजासमापयेत्। एवं पराश्री
सजाक्रमः अथ श्रीचक्रत्रिकोणामध्ये विंशद्धारप्रकार
प्रतिपादशोका नित्याद्योऽशाणां वेष्टोक्तानि लिखते। श्री
चक्रमध्यमप्रतस्मिन् ये स्यात्त्रयं लिखेत्। आरम्भकोणौ
रेखायास्तृतीयस्यास्तथा पुनः त्रिकोणस्यायरेखा त्रैत
स्या एव तृतीयोः। तृतीयोऽशावशिष्टं नव्यास्याद्विलि
खेत्समीपः रेखा ह्यन्तर्दत्तौ तृतीयमाद्योक्तयोनये तम
धमायास्तु रेखायाः कोणयोर्ध्रुगलं पुनः त्रिकोण
स्याद्यरेखायामध्यभागे न योनये त। एवं विलिखितं च
क्रमेण चोऽशकोष्टकम्। पंचविश्रुदेवीविमोहं
कामेश्वरीधीमहिमौः तत्रः प्रचोदयात्। इति त्रिपुराणा
यत्री। महादेवैव विमोहविस्मयन्ती च धीमहि तं तोल
सीः प्रचोदयात्। इति परागायत्री मंत्रः। अथ प्रसिद्धा
विद्यापंचदशाक्षरी मंत्रप्रसंगात् उपसक्तभेदेन ह्यद
शविधश्रीविद्यामंत्राश्च शास्त्रज्ञैः कृता प्रकारेण लिखं
ते। प्रथमं त्रिपुरासक्तानां नामां लिखितं। मंत्रं च दंजवे
चलोपासुदं च मन्त्रं अगस्त्यत्रैदिकेशं च सूर्यं विसृज्य
षण्मासं शिवं उर्वीसं वा दौ क्रमेण ते समर्चयेत्। इति पत्रे
उपासकाः। अथ क्रमेण तस्मिन् त्रैलोक्ये का लिखते। दनं

शिवशक्तिं च विंडमालिनि संस्थिते त्र्येदस्य भुवने शीव
 वागभव प्रथमं भवेत्। महाबोधो सुखी शक्तिं विंडमा
 लिनि शक्तदं। भुवने शीव शक्तिं विद्याद्वितीयं कामदं भवे
 त्। शान्तांत्रकामशक्ती च चतुर्थं सर्वमैदं। भुवने शी
 व शक्तिं मन्त्रविद्या च संदरी। अस्मार्थः मदनः ककारः
 शिवः सकारः शक्तिः एकारः विंडमालिनि ईकारः पेंदो
 लकारः भुवने शी हींकारः अयं वाग्म्य प्रथमं त्रिः म
 हाबोधो हकारः सुखी ककारः शक्तिः यकारः विंडमा
 लिनी ईकारः शक्ती लकारः भुवने शी हींकारः द्वितीयः
 कामदः त्रिः शान्तः सकारः कामः ककारः शक्तिरेकः
 चतुर्थं सर्व ईकारः पेंदं लकारः भुवने शी हींकार इति
 तृतीयः त्रिः इति मन्त्रपासितविद्या। कस्य पेंदं लही हकार
 सरे लही सक ई लही इत्यष्टादशाक्षरमेतत्। शान्तांत्रव
 महाबोधो मदनः शक्तिरेव च विंडमालिनि शक्तस्य भुवने
 शीव शक्तिं भवेत् शक्तिः शिवः कामबोधो शक्तिर्वै विंडमा
 लिनी शक्तस्य भवेत् शोच द्वितीयं त्रिः कं भवेत्। शिवस्य
 शक्ति संश्रुतो मदनः शक्तिरेव च चतुर्थं सर्व पेंदं भवेत्
 शीव शक्तिं भवेत् चंद्रोत्पत्तिविद्या पञ्चाविंशतिक्षरी। शान्
 तांत्रः सकारः महाबोधो हकारः मदनः ककारः शक्तिः य
 कारः विंडमालिनी ईकारः शक्ती लकारः भुवने शी हींका
 रः कार इति प्रथमं त्रिः शक्तिः हकारः शिवः सकारः कामः

प्र. सं.

१३.

१३०

ककारः घोषो हकारः शक्तिः प्रकारः विंडमालि तोईका
रः शकौलकारः भवनेशीहीकारः। इति द्वितीयः खंडः
शिवो हकारः शक्तिः सकारः मदतः ककारः शक्तिरेका
रः चतुर्थः ईकारः पेंदा कंलकारः भवनेशीहीकारः।
तिचंदोपासितविद्यासहकपईल हीहसकह पईल
हीहसकपईल हीह इति द्वाविंशत्यक्षरो मंत्रः २। महा
चोषं शक्तिमुक्तं मदतं शक्तिसेपुते चतुर्थस्वरशक्त
स्य भवनेशीचवाग्भव। शिवशक्तिमौदनं च शिवशक्ति
तथैव च महामायाशक्तिमुक्तं भवनेशीमनोभवः श
क्तिं शिवकामशक्तिः महामायासंयुते शक्तस्य भव
नेशीचकोवेरो मूलविद्यया। अस्मार्थः। महाचोषो हकारः
१॥ शक्तिसकारः मदतः ककारः शक्तिरेकारः चतुर्थस्व
र ईकारः शकौलकारः भवनेशीहीकारः। इति द्वाविं
शत्यक्षरो मंत्रः ३। शिवो हकारः शक्तिसकारः मदतः ककारः
२ः शिवो हकारः शक्तिरेकारः महामाया ईकारः शकौ
लकारः भवनेशीहीकारः। इति द्वितीयो मनोभूतः
शक्तिः सकारः शिवो हकारः कामः ककारः शक्तिरेका
रः महामाया ईकारः शकौलकारः भवनेशीहीकारः
इयं ऊवेरोपासिता विद्याः सहकपईल हीहसकह पईल
ल हीहसकपईल हीह इति द्वाविंशत्यक्षरो मंत्रः १॥ म
दनं शक्तिमुक्तं च विंडमालिनिशक्तं भवनेशीमुतं वि

याद्वाग्भवं प्रथमं भवेत् महाबोधेन या शक्तिं मादनेषि
 वसेत्तु तं शक्त्यं भवनेषीव द्वितीयं कामसंभवं शक्ति
 पूर्वमहाबोधशक्तिर्वैमादनेतया। ऐंद्र्यं भवनशीव
 लोयासुदोवसंदरि यवंत्रे प्रविद्यायाः सहवर्जं तन्मात्र
 यं मदनः ककारः शक्तिरेकारः विंदमालिनी ईकारः श
 कोलकारः भवनेषीहीकारः इति वाग्भवः प्रथमविंदः
 महाबोधो हकारः शक्तिः सकारः मदनः ककारः शिवो
 हकारः शकोलकारः भवनेषीहीकारः इति मन्त्राविंदः
 शक्तिः सकारः महाबोधो हकारः शक्तिः सकारः मदनः क
 कारः ऐंदो लकारः भवनेषीहीकारः इति लोयासुदोया
 सितविद्या कपईलही हसक हलही हससेकलही इति
 समदशा लोयेमंत्रः। य॥ तत्र सद्वर्जं तन्मात्रयमित्युत्पाद्यं
 न्यावं देसकार हकारवर्जितं प्रथमं पंचदशाक्षरं मंत्रः
 इयं मन्त्रोपासिता विद्या ॥५॥ महाबोधं शक्तिमुक्तं म
 दनं पात्रसंयुक्तम्। भवनेषीयुतं विद्या न्ययं मंत्राग्भवं भवे
 त् महाबोधं शक्तिमुक्तं मादने बोधशक्तं। भवनेषी
 युतं विद्या द्वितीयं कामदं भवेत् शक्तिं मादनशक्त्यं
 भवनेषीयुतं परं। मुनिना साधिता विद्या महाविश्वसंद
 री। अस्मार्थः महाबोधो हकारः शक्तिः सकारः मदने क
 कारः शकोलकारः भवनेषीहीकारः इत्यग्रे स्थापयिता

प्र. सं.

१३१

विना विद्या हस्त सकलं हीरु सकलं हीरु सकलं हीरु
यं पंचदशाक्षरं मंत्रः ॥ १४ ॥ चंद्रशक्तिं महामायां शक्रस्यं
भुवनेष्वरीं शिवां मद्योषकामं शक्रस्यं भुवनात्मकं
शक्तिं कामं शक्त्युतं भुवनेष्वरीं महामंत्रं साधितं तदि
ना विद्योत्रे पुरं परिकीर्तितम् अस्यार्थः चंद्रसकारः
शक्तिरेकारः महामायाईकारः शक्तौलकारः भुवने
शीहीकारः शिवोदकारः कामः ककारः चोषोदकारः
कामः ककारः शक्तौलकारः भुवनात्मकहीकारः श
क्तिसकारः ककारः शक्तौलकारः भुवनेष्वरीं हीकारः
यं नंदिकेष्टरीया मिता विद्या स पईल हीं कइ कल
सकलं हीं पंचदशाक्षरं मंत्रः ॥ १५ ॥ शिवशक्तिं तथा
कामं शक्रस्यं भुवनेष्वरीं शक्तिं च शिवकामस्यं शक्र
दं भुवनेष्वरीं शक्तिं कामं महाचोषं शक्तिं पुनतः परं ॥
भुवनेष्वरीं पुनतं विद्या तौ स साधितं मद्यते ॥ अस्यार्थः शि
वोदकारः शक्तिः सकारः कामः ककारः शक्तौलकारः
भुवनेष्वरीं हीकारः शक्तिः मकारः शिवोदकारः कामः
कारः शक्तौलकारः भुवनेष्वरीं हीकारः शक्तिरेकारः
कामः ककारः महाचोषोदकारः शक्तिसकारः भुवने
शीहीकारः ॥ यं सूर्योपा मिता विद्या हस्त सकलं हीं मरु
लं हीं कइ मही पंचदशाक्षरं मंत्रः ॥ १६ ॥ महाचोषं

शक्तिकामं शक्रस्य भुवनाधिकं ॥ शिवशक्तिं कामेशो
 वंशकं भुवननायकं ॥ चंद्रकाममुतं शक्रं भुवनेशो
 नतः परं । शक्तिं शिवे काममुतं शक्रं भुवननायकं । श
 क्तिं शिवे कामं शिवेशं भुवननायकं ॥ शक्तिं शिवे
 शक्तिकामं शक्रस्य भुवनेश्वरी । एवं षट्पदविद्या
 याश्चक्रपाणिस्तु साधकः ॥ अर्थः ॥ महाबोधोदका
 रः शक्तिसकारः शक्रोत्तकारः भुवनेशोद्गीकारः शक्तिः
 सकारः शिवोदकारः कामः ककारः शक्रोत्तकारः भु
 वनायकः होकारः शक्तिसकारः शिवोदकारः कामः क
 कारः शिवोदकारः शक्रोत्तकारः भुवनायकारः श
 क्तिः सकारः शिवोदकारः शक्तिरेकारः कामः ककारः
 शक्रोत्तकारः भुवनेशोद्गीकारः इत्यरीष्टपासितावि
 यादसकले होमयकदलही सकलही महकलही
 सहकदलही सह एकदलही द्वाविंशदसरोयं मे त्रः ॥
 महाबोधं शक्तिकामं शक्रं भुवननायकं । आकाशश
 क्तिकामस्य सकलं भुवनीश्वरी ॥ शक्तिबोधं मारुतो
 वंशकस्य भुवनाधिपं ॥ एवं त्रैपुरविद्याविद्यासंदात्र
 एतमेव च । अर्थः महाबोधोदकारः शक्तिः सकारः
 कामः ककारः शक्रोत्तकारः भुवननायकः होकारः आ
 काशोदकारः शक्तिः सकारः कामः ककारः सकलस

७. सं.
१३२

कारस्य ककारश्च लकारश्च भवने शीं ही कारः शक्तिः
कारः चोषो हकारः मादः ककारः चोषो हकारः शक्तिः
लकारः भवने शीं पीकारः इयषा म् चोषा मिता विद्या
हसक ही हसक सकल ही सहक हल ही अष्टादश्या
हरो यमंत्रः ॥१॥ इहारे दश विद्याया इतं विपुर संदरो
अथान्ये मंत्रवत्पामित वाद्ये हित दात्तिके रदस्या नो
रदस्येति म्प्रा विद्ये मम प्रिये। एकामयार्चिता देवि अ
न्य इवी ममार्चिता ॥ यो मां शक्ति का मस्य शक्तिं भु
क्त्वा नायकं ॥ शिव शक्ति का मस्य शक्तिं भु
शक्तिं च काम शक्तिं भुक्त्वा भवने शी ततः परं ॥ चोष शक्ति
मदा शक्तिं चोष शक्ति मदे शिवः ॥ शक्तिं सकल मंत्रं भु
क्त्वा भवने शी ततः परं ॥ यत्वं तरो य विद्याया मि पु रति शिवा
र्चिता ॥ अथार्चः ॥ यो मां हकारः शक्तिः सकारः कामः
ककारः शक्ति लकारः भवने शीं ही कारः शिवो हकारः
शक्ति सकारः कामः ककारः शिवो हकारः शक्ति लकारः
भवने शीं ही कारः शक्तिः सकारः कामः ककारः शक्ति लकारः
कारः भवने शीं ही कारः चोषो हकारः शक्तिः सकारः मरः
ककारः शक्ति लकारः चोषो हकारः शक्तिः सकारः मरः क
कारः शिवो हकारः शक्ति लकारः मकल मंत्रं सकार
सककारश्च लकारश्च भवने शीं ही कारः ॥ अथार्चः

मदनोयमेकः ॥१॥ मदनं शक्तिं च तुरीयं लहरीं च तं । शि
वं मदनं यो धेवै हरेरी संपुतात्मकं ॥ वां दं मादनसे चोषं
लहरी संपुते भवेत् ॥ एवं महामनुविद्या हर्वा सो नृ सिंते भ
वेत् अस्मार्थः मदनः ककारः शक्तिरेकारः तुरीये ईकारः
लहरीं पुते लकारः श्रद्धां ह्रीं कारः शिवो हकारः मदनः कका
रः चोषो हकारः लहरी संपुतात्मके लकारः स ह्रीं कारः स
चंदः सकारः मदनः ककारः चोषो हकारः लहरी संपुतात्म
के लकारः श्रद्धां ह्रीं कारः शिवो हकारः सोपासिता विद्या कपर्दः
ह्रीं हकारः लहरीं सकारः लहरीं चोषो हकारः ॥१२॥ इति
त्रिपुराहादयो भेदः ॥ अथ श्रीविद्या अक्षरस्तोत्रमपि प्रसंगा
त् लिख्यते ॥ कल्पाणां वृष्टिभिरिवामृतहरिताभिर्लसीत्
यं वराणामंगलदीपिकाभिः । सेवाभिरवतवपादमरोत्त
मूलेमाकारिकिं मनसि भाग्यवता जनानां ॥ यता वेदेव
नेनानेष्टहणीयमास्ते तदंदने पुसलिलसिगिते वनेत्रे
सां निधुसुयदरुणं भुजसोदरस्य तदिग्रहस्य परयासप
सुतस्य ॥ २ ॥ ईशा स्वमावकल्लषाः कनिनामसंति वत्सादप
प्रतिभवं प्रलयाभिभूताः । एकः स एव जगन्निस्थिरमि
दिरास्ते यः पादयो लवमकृतप्रणतिकरोति ॥ ३ ॥ लब्ध्वास
रुत्रिपुरसंदरितावकीर्ते कारुण्यकलितकानिभं कदाहं

प्र.स.

१३३

१३७

कंदर्पभावसभगाः खलु भक्तिभाजः संमोहयंतितरुणीभु
नत्रेयेपि । ५ ह्रींकारमेव तव नाम गणं निवेदयामास त्विको
एतिलेयविप्ररेचिते ॥ तत्तस्मै तौ यमभ्यामिभयं
हायदेवंतिनेदनवने सरलोकपालैः ५ हेतुः प्रसमपि
गलं परिसर्गमाकुरु कथं न भवितागरलस्यवेगः । नाष्टा
सताय यदि मातविदंतवार्द्धदेहस्य शशदस्तत्तास्तशीतल
स्य ६ सर्वज्ञतां सदसिवाकपदतां प्रसूते देवितदं त्रिसरसि
दयोः प्राणामः किंच स्फुरः स्रजटसुजलमातपत्रं देवामे
वमहतीं वसंधादयानि । ७ कल्पदुमैरभिमतप्रतिपादये
कारुण्यवारिपिहिरं वभवत्कटाक्षैः श्रालोकयत्रिप्रस
दरिमा मनायंतयेव भक्तिभरितं तयिवदत्तत्तां । ८ हेतु
नरेषपिमनांसिनिपायवात्ये भक्तिवदंति किल यासरे देव
नेष ॥ तौ मेवोदविमनसा ह मनुसरा मिता मेव नो मिशर
णेन नितमेव । ९ लक्ष्मिपुसत्त्वपिकटाक्षनिरीक्षिताना
मालोकयत्रिप्रसंदरिमां कथं चित् । नूनं मया नुसट्पा
कया हतौ कपात्रं ज्ञातो जनिष्ठानि जनो न च ज्ञायते वा १०
ह्रीं ह्रीं मिनिप्रतिदिने जपनातवात्यां किंचामहर्लभमिद
त्रिप्रराधिवामे । मालाकिरीटमरवाभामाननीयां स्वासे
वनवसुमती स्वयमेव लक्ष्म्या ॥ ११ ॥ संपत्कराणि सकलेदि

यनेदनानिसाम्राज्यदाननिरतानिसरोरुहादि। तद्दी
दितानिउरितारुरणोयतानिमोमेवमात्रनिशेकलयं
तुनात्ये १२। कल्पोपसेरुतिषुकल्पिततांडवस्यदेवस
खेउपरणोःपरमैरवस्य। पाशांऊषैततणशामनप्रुष्य
वाणासासादिणीविजयतेतवमूर्तिरेका १३ लग्नसदाभ
वत्तमानरिदंतवाहंतेजः परवहलकंकुमपंकषाणं भा
खकिरीटममृतांशुकलावतंसंमध्यत्रिकोणानिलयंपर
मामृताई १४ ह्रींकारमेवतवतामनेदवचपंतत्रामउ
लभामिहविषुदेरगंति। ततेजसापविणयंविद्यदा
दिभूतेसौख्येनोत्तसारसीरुहसंपदाये १५। ह्रींकार
त्रयसंपुटेनमरुतामेत्रेणसेदीपितस्तीत्रंयःप्रतिव
सरंतवप्ररोमानर्जयेत्तेत्रयित ॥ तस्यहोणिभुजाभवं
निवणगालस्मीश्विरस्यापिनी वाणीनिर्मलसूक्तिभा
वभरिताजागर्निदीर्घतप १६। इतिविरचितमेतत्रैपुर
लोत्रमात्रप्रकटितपरमाहयोगिभिर्योगमरणं ॥ सक
लउरितरोगधंसनातयकार्यप्रश्रितजनविधानेसे
व्यतांभक्तिप्रकैः १७। वंशकामात्रिनेत्रापाशिरुविरक
लाशेखरांरक्तवसामत्येतोतंगपीतस्तनभरनमितां
चौवतांरभरुणं। सर्वालंकारदीप्रांसरसिननिलयोमे
त्रसंक्रोतमूर्ति देवीपाशांऊषाक्याममयवरकरोवि

प्र.स.

१३४

१३५

स्योनिनमामि १८॥ अथ श्रीविद्यामंत्रप्रसंगान् विद्यास
हितगोपालकमंत्रोपिलिख्यते ॥ तारद्वयविष्णोः श्रीछंदः श्री
कृष्णदेवतां श्रीहीं लीं हूँ कृष्णाय शिरः गोविंदाय शिखा
गोपीजननाय कवचं वलभाय नेत्रं स्वाहा अक्षं पुनर्विद्या
या अंगरूपा दीनं सर्ववत्कृता । ध्यानं । अर्थशोणामया हं
मं बुद्धिर्भवं हं ललाटे सजावही कल्पितया विलासमदनं
श्रीं भुंभयं वैष्णवं ॥ हस्ते गमते वेणुनादसृणिसत्याशेन
चापाशुभं वल्लभ्युतमस्तु मे हृदिसदा गोपाक्षमणि
ध्यातानंतरं ॥ श्रीगंधोनिधिमध्यस्थितलसदीप
स्थकल्पडमो घानो घनमणिमंडुघानरुपितश्रीपीठ
पाद्यगजं ॥ दोर्दरे रिरिशं खवेण सृणिसत्याशेन वापी
शुभान् विभ्राणं कमलामही विलसिते वंदे रुणांगं हं
श्रीं हीं लीं कपर्दिलं हीं कृष्णाय हंसकदलं हीं गो
विन्दाय सकलं हीं गोपीजनवलभाय कपर्दिल
हीं हंसकदलं हीं सकलं हीं स्वाहा इति मंत्रः येष
यफलप्रधानो यमंत्रः ॥ लक्ष्मणः ॥ आजेन पा
यसेन च दशांशं होमः ॥ सप्तदशपटलै वक्ष्यमा
णा गोपालकविंशत्यसौ विधानोक्तवत्सृज्यादि
कम् ॥ ॥ ॥ अथाख्यं त्राम ॥ ॥

ॐ विंशत्रिकोणं षट्कोणं हृतमष्टदलां बुजे ॥ सरकेत
 रसंशुक्तं त्रिवृत्तं भूचरदयं । चतुर्दशसमाशुक्तं वज्रा
 एकविंशतिं विंदौ मायालिवेदद्विचिकोणो पुरमास
 रं प्रणावेतत्कोणेषु साध्यां कर्मगर्भितं ॥ षट्को
 णो पुरमासायेलाख्ये अष्टदलां बुजे । गोपालाष्टदशाणां
 त्रिचिशाविलिवेदले ॥ देव्याः पंचदशाणां तसमवर्णाति
 नोलिवित । त्रिचिषोऽत्यदलं तं त्रिविलिवेचयथाक्रमे ॥
 मिलित्वा वालिवेदेवमंत्यंत्यदलेलिवित ॥ केसरेषु
 सरालेख्याः प्रादादिण्यक्रमेण ॥ हृतत्रयस्य पियासमा
 रमालामर्तलिवित भूचरदयसंधौ तमात्काराणां क्रमा
 लिवित । लक्ष्मीमायालिवेदार्पाख्योक्तक्रमादुधः पा
 णां क्रोशदिग्विदित्तलिविलिवेचक्रवात्यतः ॥ वाराहेनारकिं
 देवकपोलेषु समालिवित ॥ एतत्रिपुरसंदर्पायं त्रैलोक्यं
 व्योमाहने ॥ सर्वसंयत्कवेनृणां सद्यः सिद्धिकरेषु ॥ गोपा
 लमिलितं त्रैलोक्यं पतीयं प्रयत्नतः राज्यं देवाय कामांतो व
 षपदेवपपमिच्छतो ॥ सुतापीनाचसुतंदरोमिणां रोगशोति
 दं ॥ दारिद्र्यपिथताप्यक्षोभवेद्यं त्रप्रपन्नानां । हारकेरज
 नेपटे लिखितसंप्रहृत्य च । प्राणस्यापनर्ष्वतथाभ्येद्यं
 त्रमुत्तमसः सर्वाकामानवाप्नोति राजवत्सत्ततेजनेः । रा
 जातो वशातो यांति नरा नायस्यो रगाः ॥ जंघां यद्वर

प्र. स.

(३५)

137

सोसिपिषाका डाकिनीग्रहा ॥ शाकिन्योलाकिनस्यैवदृष्टानं
मैरवग्रहाः ॥ यंत्रधारणामन्येनमस्तुवानद्वयतः देशेविर
न्यावेतिनंतनत्वापुनः पुनः अस्यार्थः ॥ प्रथमं त्रिकोणं
त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये विंशतिलिख्य तन्मध्ये भुवनेशी
विलिख्य त्रिषुकोणेषु श्रीवीजं विलिख्य कोण एकपेले
शुकामवीजं च प्रणवंचसाध्य नामागर्भितं पार्श्वद्वयविभागे
विलिखितं पुनस्तद्वहिः षट्कोणं विलिख्य तस्य प्रागग्रकोण
त्रितेयं रमावीजं इतरत्रितये भुवनेशीच विलिखितं पुनस्तद
द्विरष्टरूपं च विलिख्य तत्केसरे सुखरहं विलिख्य ॥
पुनः षट्सदले शुक्रामवीजादिगोपालाष्टादशवर्णां वि
शो विलिखितं अवशिष्टदलद्वयेन श्रीविद्यापंचदशवर्णां
आदि आरभ्य समवर्णां सिंशसिंशो विलिख्य अवशिष्ट
मेकमण्यनेदले विलिखितं ॥ इतरवर्णानां तेष्वेवांतर्भूत
तात्रलेखनविधिः दृष्टव्यः ॥ अथ कामं चोयंदेमिलि
लालिखितं तस्यकारः श्रीवीजं भुवनेशीवीजद्वयंच श्रीवि
द्यायाः द्वितीयाष्टतिं च विहाय मूलमंत्रेकावीजादित्रय
सिंशद्वर्णादलेषु च न रश्मिरो विलिखितं न हृदि हृतं
यं विलिखितं ॥ अवशिष्टमेकमण्यनेदले विलिखितं तद
द्विरष्टतत्रयं लिख्य तद्वा योक्तुमारमालामंत्रेण च तं श
क्यते ॥

यथावसयंवराविधानेव ह्यमाणाया संवेष्टतदद्विष्यत
रश्मदयेविलिख्य नदीयां मातृकावर्णैः संवेष्टावतरश्म
स्य चतरदारेषु पार्श्वद्वये श्रीवीजं चतुर्वर्णं श्रीचविलिख्य चत
रश्मद्विदश्यामिति या शास्त्रं विदित्तो मित्रं कृणा संवे
विलिख्य चक्रं स सर्वतोवहि अतरश्मकोणापार्श्वयोः भूमिति
वराहवीजं च दौमिति नारसिंहवीजं च विलिख्य चतुर्वर्णं रेखा
सवन्नाशुपाष्टकं च विलिख्येदिति श्रुत्या स्यात्सविधिः ॥ सर्वपा
दायदक्षिणोपरिविष्यसेत् तथैव दक्षिणं पादं सव्यस्यापि
व्यस्यसेत् । विष्टभ्यकघुने ग्रीवानासाग्रमस्तलोदनः प
मासने भवेदेतत्सर्वेषामपि श्रुति । इति श्लोकोक्तेन पद्या
सनेनेऽपविश्य पुनर्गुरुगाणयते वेदनादीन् सर्वं समम
पटलादाऽक्तेन प्रकारेण कृत्वा भूतशुद्धितत्रैवोक्तप्रका
रेण कृत्वा हेमश्मश्रुचार्धमूलाधारस्य जीवं सप्रस्रया हा
दशांतेन येत् मूलेन व्याप्य भूमिति शोदणवारं दक्षिणना
सिकया विरच्य भूमिति द्वादशावारं वामनासिकया पूर्ववि
त्तामकारपूर्वकविद्या सहितं मेत्रगजे हादशावारमावर्तयत्
कंभकं कुर्यात् एवं प्राणायामत्रयं कृत्वा वैष्णवपीठ्या
सैसमदशपटले व ह्यमाणा प्रकारेण कृत्वा मानसमन्त्रं
च प्राक्मातृकाविधानेऽक्तेन प्रकारेण कृत्वा मूलमेत्रं
प्रतिलोममुच्चार्यते तैरुपतामापाद्य तेन नतः करतले द

प्र.सं.
१३६

हिरानामिकाद्यासमागौणानिपात्यकात्यासंज्यात् नत्यका
रम्योपरिष्ठान समदशपटले गोपालकाष्टदशाक्षरीविधाने
वस्थने अत्रतदशाक्षरीवर्णैकैकेन सदविंशत्यक्षर्याः सर्वाद
लैकैकमपिकेमेण पुरलोचोत्तपेदितिशेषः पुनरपि विंशत्य
क्षरीमंत्रवर्णैरपि तत्रैवोक्तप्रकारेण करत्यासंस्कृता पुनः श्री
विद्यावर्णैरपि प्रागुक्तैः करत्यासंस्कृतावैष्णववर्णैश्च
संज्यात् नत्यकावोलिख्यते स पुनः षड्विधः कलातत्तु
वनवर्णपदमंत्रभेदेन तत्रप्रथमं कलात्यासोलिख्यते द्वौ
नमः परायणो नमः तीतकलात्मने नमः द्वौ नमः परायणो नमः
कलात्मने नमः द्वौ नमः परायणो नमः द्वौ नमः परायणो नमः
परायणो नमः द्वौ नमः परायणो नमः द्वौ नमः परायणो नमः
नमः मूर्ध्ना मूर्ध्ना मूर्ध्ना मूर्ध्ना मूर्ध्ना मूर्ध्ना मूर्ध्ना मूर्ध्ना
कारस्तुः परिष्ठात् समदशपटले वस्थने पुनर्भुवनेत्यासः
गौमर्लोकाय नमः औं भुवर्लोकाय नमः औं सुवर्लोकाय नमः
गौमर्लोकाय नमः गौं जनलोकाय नमः गौं तपोलोकाय नमः
मः गौं सत्यलोकाय नमः येनैर्ता सुदरहृत्कंदाननभ्रमधम
धैसत्यमेन ॥ अं प्रतलाय नमः अं वितलाय नमः अं सु
तलाय नमः अं नितलाय नमः अं महांतलाय नमः अं
रसातलाय नमः गौं अं पाताल तलाय नमः यैः
कदमरुताननचागुल्फपदनद ॥ ॥

श्रेष्ठस्य पुनर्वर्णन्यासं कुर्यात् सत्तलिपित्यासः का
 नन हतेत्याद्युक्ताप्रकारः पुनः पदेत्यासं कुर्यात् ॐ
 श्रीगणेशाय नमः हेमः समपदात्मने नमः सोहे
 सप्तमिपदात्मने नमः स्वाहातरीयपदात्मने नमः
 कटपादिपादोत्तेकं द्वादिकं तेशिरादिकं द्वां नशी
 षोदिपात्ते वषाप्प पुनर्मंत्रेत्यासः सत्पुरुषसक्त
 त्यासः तत्प्रकारश्चास्ते चामांगाद्यंकरचरणान्तरु
 प्रमेयुतामौ हस्तं दारसहितयवदनाद्यन्तमंगेषु
 मंत्री तत्रारसीत्येकमेव स्थाने श्रयंते संहारत्यासः ५
 तदिपरीतक्रमेण सृष्टित्यासः पुनर्नाभेरारम्भाया
 मकरोत्तेन्यस्त्रावशिष्टाभिः ऋभिः शिरादिहृदोत्तेन
 सेत् ॥ पंचास्थितित्यासः पंचषडध्यासं कृत्वा पुनः
 पंचतत्त्वत्यासं कुर्यात् षोडशमः परायपरमेष्ठ्यात्मने
 र्वसुदेवाय नमः ऐं नमः परायपुरुषात्मने संकर्षणा
 य नमः रां नमः परायविष्णोर्नात्मने प्रद्युम्नाय नमः देव नमः
 परायनिवृत्त्यात्मने नमः अनिरुद्धाय नमः लो नमः
 परायसर्वात्मने नारायणाय नमः द्यौ नमः पराय
 कौपतत्वात्मने नृसिंहाय नमः पतैर्मूर्ध्नास्पृष्टयग्न्या
 पादेष्टुत्यास्त्राद्यैर्न शिरादिपादोत्तेन त्यास्त्रा पुनर्म

हसकहलहीसूर्यचक्रेनालंघपीटश्रीशानायाति
 के श्रीवनेशरादेविश्रीविष्णुशक्तिश्रीपाडकोस
 नयामि ॥ सकलहीसोमकेशर्णागिरीलयेषहीशाना
 यातिके श्रीभगमालिनिदेविश्रीषहात्मशक्ति श्री
 पाडकोसजयामि ॥ कदईलहीहसकहलहीसक
 लहीपरब्रह्मचक्रेश्रीग्याणपीटश्रीचर्यानायातिके
 श्रीमहात्रिपुरसंदरीदेवीश्रीपरब्रह्मात्मशक्ति श्रीपाड
 कोसजयामि ॥ मूलेनहृदयभूमध्यमूर्धसत्यसेतुन
 सतस्तत्वानिविन्यसेतु पेंहीश्रीकपईलहीश्रान्तनेत
 सूर्यश्रीमहात्रिपुरसंदर्येनमः ॥ हसकहलहीविद्या
 नेतसूर्यश्रीमहात्रिपुरसंदर्येनमः ॥ सकलहीशिव
 नेतसूर्यश्रीमहात्रिपुरसंदर्येनमः ॥ संडत्रयतर्बत
 नेतसूर्यश्रीमहात्रिपुरसंदर्येनमः कद्यादिपादोतेकैदा
 दिकंकंतशिरादिकैदोतेशिरादिपादोतंचत्याप
 पुनर्मूलमंत्रेणशिरादिपादोतंत्रिर्वाप्यगोपालमं
 त्रेणश्रीविद्याषडंगैश्चषडंगानि कृताजयेत अथाश्री
 विद्यामंत्रप्रसंगात् शाक्तेयतगामान्यनराजमानेगी
 मंत्रविधानमपिकल्यांतरोक्तलिख्यते मंत्रगजरुचिः म
 हाविराट्छिंदः राजमानेगेषरीदेवता पेंवीजसाहाश
 क्तिः सर्ववशकरीकीलकल्यांतरोक्तलिख्यते मंत्रगजरु

प्र.स.

१६८

१३८

विः महाविराट् चंद्रः राजमांतंगेधरीदिवता पेंवीजे स्वा
राशक्तिः सर्ववशकरीकीलकंमम इष्टकाम्यार्थेवि
नियोगः पेह्रींशी पेंल्लीसौ औंनमोभगवतिरुत पें
ह्रींशीपेंल्लीसौः श्रीमांतंगीधरिसर्वजनमनोहरीणि
१ः बीजासुक्तासर्वमुखरंजनी ल्लींहींशीशिखा बीजा
सुक्तासर्वराजवशं करी सर्वस्त्रीपुरुषवशं करी कव
चं बीजासुक्तासर्वदृष्टममवशं करी सर्वसत्त्ववशं करी
सर्वलोकवशं करी अत्रकंमेवशमानयस्वाहा नेत्रेकुरी
कंवचं बीजासुक्तोसौः ल्लींपेंशीहीपेंअसं प्पाते थायेपें
रत्नपीठेषुककलरागितंमृएवतीशपामगाश्रीं त्यसैकं
चिसरोजेशशिषाकलपरांवलकींवादयंतीं॥ कलरा
वदामालानियमितविलसच्चुलिकांरक्तवसुंकरांय
छावयशंकटिनऊचभराक्लानकांतावलप्रां तन्मीलव्यो
वनोद्यत्रिविदमदभरोदेललीलाविलासारलयेवेय
भारंगदकनकवटीसत्रमंजीरभूषां ॥ आनीयार्था
नभीष्टानास्मितनयुरदशासाधकांस्तर्पयंतीदेवींथा
येष्टकाभांषुकमविलकरारूपमसुंस्वपार्थ वामे
विलुनिशालिनीस्तनतेदेवित्यस्वीणामुखं तंजी।
नारविशालिनीलकरैरास्फालयंतीनखैः ॥

अहो मोलरुदयोंगमेसवलित श्रीवैशुवि विभूतीमा
 याकांचनमोदिनीवियतेमातेगकन्या मयीं ॥ ऐहो
 श्रीऐहोमौः शोनमोभगवते श्रीमातेगेशरिसवज
 नमनोहरिसर्वसुखरंजिति ह्रीं ह्रीं श्रीसर्वराजवशं
 करिसर्वसीपुरुषवशं करिसर्वइष्टमगवशं करिस
 र्ववतवशं करिसर्वलोकवशं करि अमुकंमेवशमा
 नयसाहा सौः ह्रीं ऐहो श्रीऐहितिमंत्रः विद्यागान
 विद्यैष्वर्यप्रधानोयंमंत्रः शंभुपराजमातेगेशरि
 मंत्रप्रसागान् शारदानिलकोरुप्रकारेणापिराजमा
 तेगेशरीमंत्रविधानेलिख्यते ऐहो श्रीशोनमोभग
 वती श्रीमातेगेशरीसर्वजनमनोहरीसर्वसुखराजी
 सर्वसुखरंजितीसर्वराजवशं करोसर्वसीपुरुषवशं
 करो सर्वइष्टमगवशं करो सर्वसतवशं करो सर्वलो
 कसमुकंमेवशमानयसाहा इत्यष्टाशीत्यहोमंत्रः
 ऐष्वर्यविद्यावश्यगामफलप्रधानोयंमंत्रः अंगानि
 मंत्रवर्णानि विभज्यवत्पमाणक्रमेण ऋषिधाना
 दिक्पूर्ववदेव । अथास्यमंत्रस्यत्यासः शिरोमला
 दभूमय तालकंदगलोरसि भुजदंढेचनदरेवित्य
 सेनाभिर्मंडले स्थापिते गत्यदेशे वा द्योदिते वा
 त्रयोः मलाधारे गृह्ये तस्य द्वात्यष्टादशकमात्म

प्र.स.
१५५

लौकदिवतुः पद्मिर्वसः सट्समकाष्टभिः ॥ दशपेत्त्यष्ट
वेदाग्निवेदप्रमगतादिभिः ॥ पदत्तसिरियं प्रोक्तमं
त्रवाणीयथाक्रमेण पंक्तिपाद्योदशाक्षरः ॥ चंद्रस्यकं ९
नः ऐं ह्रीं श्रीं रत्ये नमः ऐं ह्रीं श्रीं प्रीत्ये नमः ऐं ह्रीं श्रीं मनो
भवाये नमः ऐं ह्रीं श्रीं मांते ग्ये नमः इति मूलाधार हृदयभूम
येषुत्यसेत् मांते ग्या व्यापयेत् ऐं ह्रीं श्रीं हृत्लेखाये नमः
गागनाये नमः रक्ताये नमः करालिकाये नमः मरोजु
ष्माये नमः मांते ग्ये नमः पत्तात्वीजत्रयादिमविंडकस
नामाद्यवर्णासर्वकाः शिरो हृदय वदनगुह्यपादेष्टु
त्यस्य मांते ग्या व्यापयेत् पुनः षडंगानि कुर्यात् मूलम
त्रस्य चतुर्विंशतिभिर्वर्णैर्हृदये त्रयोदशभिः शिरो
ष्टादशभिः शिखावर्मचतावद्भिः त्रयोदशभिर्नदाभ्या
मसौ पुकदां दविण्ये शोशोपिण्ये ववाधिन्ने मोमोदिने
श्रीशकविण्ये नमः मर्धपाटागुह्येषु हृदंभोजे प्र
विन्यसेत् मांते ग्ये नमः इति गात्रे पुनः ऐं ह्रीं श्रीं मत्त
पायनमः वीजत्रयादिकुर्यात् पायनमः वीजादिषु
ष्यधनिने वीजादि कुर्यात् पायनमः वीजादिकं
दर्पाय वीजादि मनोभवाय ऐं ह्रीं श्रीं इति प्रियाय
नमः वदनोसपाय करिनाभिकरिपाय सकेषु
विन्यस्य ॥ मांते ग्ये नमः इति देहे विन्यस्य ॥ पुन

मातंगेयै नमः इति देहे वित्यस्य पुनः अनेग ऊरु माये
 अनेग मेखलाये अनेग मदनाये अनेग मदना नराये
 अनेग दनवेगाये अनेग संभवाये अनेग पवनमालि
 न्ये अनेग शाशिरेखाये मातंगेयै नमः पताः पूर्वोक्तम
 दनादीनामुक्त रुद्धनेषु वित्यसेतल तैय नमः सरसये
 नमः प्रीत्यै कृतिकाये शांत्यै पुष्टे मातंगेयै नमः मूला
 धारात्वा विष्टानमणि हरक हत्कंटास्यै धूमध्यमस्त
 केषु सर्वो गेवत्यसेत पुनः मूलमंत्रं सर्वमेव वक्ष्यमा
 णास्यानेषु वित्यसेत मूलमंत्रं प्रवित्यसे त्रिजमर्ह
 निमंत्रवित् । पुनः आधारदेशे धिष्टानेनाभौषष्पाद
 नादने कंटदेशे भुवोर्मध्ये विदौ भूयः कलापदे तिरो
 धिकायामर्हदौ नादनादोतयोः पुनः इत्यस्यां विष्टु
 वेवजेषु वेमंडलदेशके मातंगेयै नमः इति स्थ
 नानि पुनः पतस्यानेषु शक्तयः वामाये नमः ज्येष्ठा
 ये नमः रादौ प्रशांत्यै पुष्टाये मादेस्यै क्रियाशक्त्यै
 लक्ष्म्यै सूर्य्यै मोहिनीयै प्रथमाया सित्यै विद्युत्ताताये
 विष्णुवै अस्तरानंदायै सरानंदायै आनंदायै नमः
 इति मातंगेयै नमः अथ वा त्रिमातंगेयै पदं न्यासस्त
 त्रततमंत्रोने सया न्यततमंत्रोक्त रुद्धनेषु पिरत्यै मा
 तंगेयै नमः प्रीत्यै मातंगेयै नमः इति रित्या समाप्तम्

प्रे. स.
१५.

सर्वत्रपवं प्रकारेण संयोजयेत् पुनर्माते गौ माते
गौ नमः महापदस्यासलत्रतत्र तत्र ततन्मंत्रांते सं
योज्य ततन्मंत्रोक्तस्थानेष्वपि इत्येमाते गौ नमः
प्रीत्ये माते गौ नमः महालक्ष्म्ये माते गौ नमः महा
लक्ष्म्ये माते गौ नमः सिद्धलक्ष्म्ये माते गौ नमः इति
शिरफालरूढा धारे खेतान् वीजत्रयादिकात्माते
गौ नमः प्रवित्यस्य चया वत्साधकोत्तमः ॥ तत्र वी
जये सर्वशक्त्या दौ वाग्भव भवने श्री वीजानि पुन
र्मूलमंत्रमूलाधारेत्यस्य तेनैव व्यापकं कृता ध्याता
अपुनर्जयेत् सधुकपुष्पैर्दण्डांशं दत्तं परस्परं
यं अथ पूजात्रिकोणकर्णिके पञ्चमष्टपञ्चकल्प
येत् अथ पञ्चावृतवात्ये हत घोडशभिर्दलैः चतुरस्र
समायुक्तकांटाट्टिमनोहर आसि संउलेन वशक्ति
भिः पीटं समर्चयेत् विभूत्ये उन्नये कांटे सख्ये कीत्य
सत्रये पुष्पे उत्कृष्टे हृथ्ये इति माते गौ यदांताः सम
र्चनीयाः घंटी श्री सर्वशक्तिकमलासनाये नमः इत्यभ्य
र्चस्मिन्मावात्यसमर्चयेत् इत्ये प्रीत्ये मनोभवार्थे
निविंशुकोलोषु हलेखायै गगनायै रक्तायै
करालिकायै महोच्छ्वायै ॥ इति त्रिकोणे
रिक्तमध्ये चतुर्दहिरंगानि ॥ ॥ ॥ स।

सर्वयेन नदहिः दोंदोंविणै शो शो शो शो वं वं थितै
 सो सो रिनै आं आ क थितै रति वा पा पें व क देव ता रि सु
 हरत य प जेन नद हि र ए देल म थे सु मा र्त्त म सम च येन
 नद हि र्द ला गे सु सितो गा य ए भै रवान पें च विं शति प
 टले आ प उ द्धार विषये पे व द्वा मा गान सम च तद हि र्द
 उ द्धार टले सु वा मा या न्या स विधा तो काः संप्र न्याः तद
 हि र्द त रं सु दि ष्ण मा ते ग्या आ न्या स विधा तो का स त सः
 सज नी याः आ ग्रे य को णो वि षे श उ र्गा नै शा च रे य येन
 वा य ये वा यु के प द्या दै शा न्ये ते त्र पें जेन नद हि रिं द रि
 मिः सु न्द रि जा दि भि र्य जेन अ ष्ण प्र योगः म लिका ज्ञा ते
 पु न्ना गे र्दो मा द्वा ग्या ल यो भ वेन जा ती शि व शो ण प के
 फ लै वि ल स मु द्भू ते स त्प त्रे व रि ता र्त्त वे त राज पु त्र स्य
 ग मा मिः पें क जैः प्रि य मा मृ या त अ न्य ले व श ये दि ष्ण ल
 द्मी पु ष्ये सु ष्या पु नः ल द्मी प्री ता लि वं थ क पु ष्ये वं ऊ ले
 " पो यैः किं प्र को र्त्त वैः व श पा य त्त्त द्वा ने त्रो म पु ना सर्व
 सि द्धे वं थ क र्त्त चि ले ... व ऊ ल ले किं डं किं प्र के म रु
 क रुः ल व णै र्म पु ना ए कै र्त्त ता क थ ति स र्द रि व न्न ल स्य
 स मि भो मे र्त्त हिं वि त्त वृ ते वि रा न वं न लं नी र वं चि ता रा नै
 र म ना विं डै र्दो मा द्वा ग्या य ति ज वं मृ ता शिं ति ला ड वी भै
 रा पु रा मो ति क र्त्त वै र्दो मा मृ या त क र्त्त वं अ र्त्त वृ त्त को

प्र.सं
१५१

लामादावयपंतकोणां सष्टात्रयमेतदकलावुजानि वस
त्रेवेदोचनभूगहाणि मानेगकन्यावरपंचमाहः अथराज
मानेगीमंत्रप्रसंगात् सुबेदसंहितोक्त प्रकारेणालवुमा
नेगीमंत्रोपिअत्रलिख्यते अंगिराकृषिः अत्रएरुहेदः
लवुशणमलादेवता पेंबीजे स्वाहाशक्तिः पेंनमः हत उ
किष्टिपरिः चंडालिशिरया मानेगीवृद्धं सर्ववशकरीने
त्रेस्वाहा असंधानं दिव्या नतरमांभोधोवलहीपमेनाह
रे कंदवकाननेरलमेडयातेमहीछंदी ध्यायेत्तिहंसना
सीनोप्रसंत्रवदनांवुजो इंदनीलमनिषण मानवनीलो
न्यलप्रियां रक्तांशुकपरीधानायावकां देपरोवुजो उ
लमहनताशुप्यसमुन्नतपयोधरो पीरुषोदधिसंभन
कंबुकंदुलमंडितो विनम्रकामकोरंदसौदर्यविजयी
सुखं विंवाधरांस्मितन्यान्त्राकपोलफलकोजलां ल
सत्करंगशावादीनामाकलितमौक्तिकां एष्टदेशोल
सल्लोलवेलाद्यासुरवेर्णाकां ॥ कलूरितिलकां चारु
चंद्रशेखावतंसका ॥ दिव्यवदनदिग्गंगीमराचूर्णित
लोचनां ॥ मुक्ताप्रवालवलिभिर्विभूषितपुष्पनीमेख
लाहारकेसरमंजीरसमलंकृतां ॥ वीणाफणितविसभ
विष्णोताप्रांतामानसां ॥ सम्पक्कापोलफलिकामालीलाल
कवलरो ॥ समस्तदेवकलारप्रसन्नैस्त्विराजितां ॥ लीला

पुकं शिखयेती वतरास्त्रायपदंती ॥ आस्त्रीकमनु
 वीमतां रश्मिभिः परिवारिता ध्याता हृदि महादेवी
 निमलेनातुरात्मना ॥ साधकः पराभक्त्या भुक्तिमुक्तिं
 च विंदति ॥ ऐतमः उच्छिष्टं शालिमांतं गीसर्ववशं कं
 रिसारा इति विशिष्यतां मंत्रः पेश्यमानविद्यावरणप्रदा
 नोयं मंत्रः कलौ कलजितकाले साधकस्य प्रसीदति
 लघुशीघ्रततेयं तन्नुश्यामेति गीयते ॥ निशादौ लंजये
 त् ॥ किं पुकं पुष्पैर्वा जपा ऊसैर्वा रक्तकरवीरैर्वा म
 मभु कपुष्पैर्वा त्रिमधुरसिक्तै रशुतं न दयात् ॥ १ ॥
 एतं च यस्तु विशानिलदाणि सर्ववत्प्रन जयेत्तत्तवे ॥ जेहो
 निवयथो ह्वं तस्य प्रत्यक्षोतां वेनत् ॥ किं पुकं मरुक् पुम
 भु कं टुल्येषु अथ प्रजा प्रतिमायां पटपात्रे स्त्रिंशत्पा
 नौ चापि पुस्तके ॥ कत्यामूर्ता तथा वद्रे ये त्रैवामलदर्प
 ता ॥ धनलाभोग्रामलाभः कत्यालाभस्तथा पुनः सल
 भो मंत्रो नान्यं प्रतिमायां प्रपूजिते डाकिनी शाकिनी
 दोषघ्नां तेषां यदप्रजते ॥ पात्रे तेषां च ये देवीं यनादा
 सो विराजते ॥ सर्वसौभाग्यसंपत्तिवश्या कर्षणा मिहये
 नतिवक्रैस्तं स्यायोः प्रजनं कलशासेत महाभयस्य
 पातार्थं सर्वविघ्नविशुद्धये ॥ प्रजनं कलशकामूत्रौ च द्रु
 शत्रुवधो धमे ॥ शुक्तिमाद्यहं यंत्रे दर्पणो वश्या कर्मणि

नहृदिः १५५ एदले मालाभिर्घजेत तदहृदिः १५६ उपाहमे
 उवैषे मेनकायै रंभायै वृतायै पुञ्जिकायै सकेषे
 मंजुषायै मरालस्यै यत्कन्यायै गंधर्वकन्यायै ति
 दकन्यायै किन्नरकन्यायै उरगकन्यायै विद्याधक
 न्यायै किंपुरुषकन्यायै इति समर्चयेत् तदहिरण्यत्रेषु
 आतिमादिसिध्य एकेन समर्चयेत् तत्र सर्वादिदिसः
 चतुष्टयं ईशाद्यादिविदित्तुवत्तुष्टयं पुनर्वा मत्या उ
 छिष्टपाडकायै नमः इति समर्चयेत् ॥ इति सुवैदसेदि
 ती कलक माते गोमजा विधिः समाप्ता ॥ अथ माते गे
 म्परी मंत्र प्रसेगात् शाक्तेय लसामान्येन सयं वरामं
 त्रविधाने मंत्र सारोक्त मपि योग्यता वशात् लिख्यते
 ब्रह्मा ऋषिः देवी गायत्री छंदः जगता प्रीयर्वती देव
 नात्रै लोकावशा मोहिनीरुत जगत्प्रवश्यमोहिनी
 शिरः उरगवश्यमोहिनी शिखा राजवश्यमोहिनी कव
 चं सौपुरुष तणकरीनेत्रं सर्वस्वी पुरुष सखरुदये म
 मवशं ऊरु ऊरु सारहा असं अथवा होरुत ह्री शिरः
 ह्री शिखा ह्री कवचं ह्री नेत्रं ह्री असं इत्यादि षडंग ऊर्यात्
 ध्याने ॥ बाला कां पुतल मभां करतले लोले वमाला
 कलां माला मेदयती मनोदरतने मंदस्मितो यत्नलो
 मेदं मेदमपे पुष्पी पुष्पी वरपिते पंभं जगन्मोहिनी

प्र.स.
१५३

वेदेदेवमनीदवेदिनपदामिष्टार्थदापांवेनीं । द्वीयोगिनि
योगिनि योगेश्वरियोगभयंकरिसकलस्यावरजंगमस्य
मखरुदयेममंशताकर्षयसाहा ॥ इतिमंत्रः वश्यप्रधा
नोयंमंत्रः पंचवत्सविंशदार्णः शीर्षास्तिकप्रतिविलो
चनद्याणां उदंतोष्टदोष्टराणासावधिसंधिकेषु आथा
रपायं रुदयस्तनकदसंमशीर्येषु विन्यसभुमंत्रवरस्य
वर्णान् तत्रदोष्टराणि दोष्टराण्योः साग्रसंधिधित्यपः
शीर्षदत्तकपोलांसे पायं नाम्न्यपायं के असतोत्तशि
रोवक्रुष्टरुत्तदा निव एवं पदेत्यासंक्रयते पुनः
त्रोचापायनमः इति म्रुवायंसेत ज्ञान्यायेतमः इति तत्र
योरथः द्वांदाविर्णयेनमः द्वींस्तोमिर्णयेनमः त्रीं वशीक
रिर्णयेनमः त्र्यंशकधिर्णयेनमः सः संमोदित्येनमः पता
स्तवाणपंचकदेवताः नेत्राणोत्पादिवत्समाणास्थाने
पुन्यसेत पुनरेत सोदेवतानामाग्रपवलीचवते पुण्यवाणे
तकोदं पाणोऽशुलसत्कराः रक्ता रक्तावरात्तेपाः स
प्रसन्नानं च ज्ञाः स्वाद्यानश्च शालास्यप्रमहामदविद्वल्
सवाणशिरोमोषेपाः कामदावाणो देवताः एवं तत्सालत्त
त्रयं ज्ञेयं त्रिमभुसितैः पंचकैर्वाग्रात्यसितैः त्रीण्य
सैर्वीतैः सितैः रुत्यलैर्वा रणां प्रस्य रोमः इत्यसंनैतस्य पुण्य
रजाविधिं नपायै विजयायै प्रजितायै अपराजितायै तितायै वि
त्तासित्यै

दोहौ अचोरायै मंगलायै रसदलेषु अष्टशक्तौ न
 वमीकर्त्तिकापांचसंज्ञा अस्मिन्नात्मेपीठसंयवरा
 मूर्तीसमावासासमर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः सभगायै
 भगायै भगमूर्तिरौप्य भगमालित्यै अनेगायै अनेग
 ऊसमायै अनेगमेखलायै अनेगमंदनायै । इति द्विती
 यावृत्तिः पंचवाणमंत्रैर्वक्ष्यमाणैस्तृतीया मातृभिश्च
 तृतीया अस्मिन्नेवपटले त्रिपुराविधानोक्ताष्टभैरवैः प
 चमी रेखादिभिः षष्ठी वज्रादिभिः सप्तमी एवं संज्ञा
 पुरश्चर्यप्रयोगान् कुर्यात् अथ प्रयोगः एवं प्रपूज्या
 धन्यहोतवन्तौ वंधूकपुष्पै रमुतं नरोयः त्रिः सारुपुक्तै
 नियमेन भक्त्या कुर्यात् विलोको नच रादशसौ वंधूके उ
 चिच्चिलतन् अथमर्थः वंधूके पुष्पैः सिमधुरसिक्तै रमु
 तं जडपात्र औलोकवर्णांश्च प्रयोगांतरं पाटीरपंक
 ललिनैर्वज्रलघुसूतै रष्टोत्तरं दशशतं प्रजहोतियो
 सौ षण्मासनः सविपुलां सभवाप्यलसी नारीतरसि
 तिपतीत खवशेविदभ्यान् पाटीरपंकं चंदनवज्रलं
 अथमर्थः पाटीरपंकसिक्कैर्वज्रलघुपुष्पै रष्टोत्तरं सह
 स्रजजडपान्तिशः पंचघः मारुक्तेलदसीधसर्वन
 षण्भभवति प्रयोगांतरं पारंती समनोभिः वा उभया
 भिरुतर्कियानचिरान् लसी करी नराणां रोवस्पाली

प्र. सं
१५५

करवनी वे कापारनी वे उच्चिग्रयमर्थः अनेन कुरुमेतन्नीम
पुरसितैर्न संख्या न कुरु स हिमिति न्यायात् सह संतुष्ट
यान् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं ससितेन हृजेन च याद
वने विततो त्यक्तले सुसमिधतेर अशुते परमां समवाप्य
रमां जगतां वितयं कुरुते सर्वशेषितर्केशो वै अयमर्थः
सितालोहितेनाज्येन अशुतेन हृयात् उक्तफलं भवति प्र
योगांतरं सुधालतात्पैरशुतेन सुहृदैः खिदैर्दिनादौ मधु
रत्रयाकैः जहोत्तवन्नावभिवात्येदधी जरायमन्त्रयहो ग
शांतये सुधालनापीतले अयमर्थः सुधाखिदैस्त्रिमधुरसि
कैरशुतेन हृयात् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं जातीप्र
सूनेर्विकसत्यत्ताशोः पाटीर्यंकलपितैः सरसं संध्यात्
तीयां समुपास्य यथा जहोत्तवन्नावन्नरं तनाय जातीसि
चशेगायकं पाटीर्यंचेदने अयमर्थः जातीप्रथोः पाटीर्यंक
सितैः सायं संध्यायां जह्यात् उक्तफलं भवति अथ प्रातः
कालीनं ध्यातं हे मा भामति वागनीतगुणाशीलाताम
शिल्माकृतिं प्रेमाराहमनोदरो करलसत्कल्याणदा
नां चिनां एषामामीष्वभ्युपनीतवश्यितं शैलो कसंमो
हिनी कामायादनकल्यवलिमनिषेवं देयां देवतां
प्रातः काले जगदृष्यां ध्यायेत्सर्वसमृद्धिदाम् ॥
मध्याह्नम् ॥ कालीन ॥ ध्यातम् ॥ ॥

वालाकोत्याकृतश्लोकः सायंकालीनध्यानं विधत्
 वराणामाल्यासर्वरत्नागभूषानिविलम्बयन्वेतोहा
 रिरुपाग्यवेष्टा भवन्भवदभीष्टं प्राप्स्ये शैलकन्या
 पुरुषप्रवतिवप्याकृष्टिनित्यप्रहृष्टी। (ह्रीं सा सर्वं
 गरु वरमुवात्साप्यते तं प्रतु भवदभीष्टं प्राप्स्ये शैल
 कन्यापुरुषप्रवतिवप्याकृष्टिनित्यप्रहृष्टी) दीप्ता
 सर्वं गरु वरमुवात्साप्यते तं प्रदायावियामेनेविम
 चरितस्ननियोगक्रमेण। नम्राद्रताविधिवदभिवात्य
 चैपितातथैवंयोगान् जुगाद्वनशताकृष्टिसंतोभदत्ता
 तयास्तीरेसविमलमरुलोत्तरम्येतदंकेयदाडगंभ
 वतमद्वितनीलकंदालयेवा। सुदेयदाभवनऊहरे
 विष्टरं त्यक्तस्मिन् ध्यापद्यामनमयतं त्यास्तिकं वा
 सनागं। स्थितैवंशेषाणां चैरमलतनुरथाधारतो
 विपुदाभासकं नीलसुम्नामखचरणपरं सार्कसो
 मप्रभंतां पीरुषां वृत्तवाहं मनुमयमनिशं सारये
 तीं विजोगं ध्यायेत्तु चेतवैरप्यकडरितविषदोभ
 दारिद्र्यरोगैः आधारेद्यच्छिविप्रगतीवैष्टिममा
 त्कार्णैः सौमुन्नाध्यावरणानिप्रणोवा मवाद्यमम
 त्रै॥ सोयं प्योता वदनऊहरोनिः सखा सुदद्याद्दामै

आरभ्य पादपीडासम्पाः संकल्प्य रत्नसोपाने स्नात्वा
 विधिमनुमेनां द्वात्रिंशत्संख्यकं प्रजप्य ततः ॥ स्नत्वा प
 रिवारं तु तां मार्गणा नेन मेदमवतीर्य तिष्ठन्ती निजपुर
 नो ध्यात्वा चाष्टोत्तरं शनं जप्त्वा रत्नचटानननिर्यत्सव
 हलरत्नानुधार्या गौरी ॥ अभिषिञ्च्य हरयंती निजतनु
 मनुविंशत्यो मनुजप्यात् अष्टोत्तरसदसं मनुवरमेनेम
 दराजविगात् । संश्रामयात्सने तापनपात्य समरदिस
 ऊलालक्ष्मीः पुरः साध्यं मंत्री शिवतनुमसंसारविवर्शं
 निजामूर्तिं तद्वद्विरिवरत्ता मुत्तलतनुं शिवौ माराती
 गावनिमिलितदेहौ स्मरयति मुद्दिष्या सौना भवति
 नचिरादेव वशगः साध्यं शिवातनुमसुं नवनीतरूपेनी
 लं निजशिवतनावनलस्रूपे संचित्य साध्यमनुनाश
 यना सनाद्यनित्यं करोति मनिमानुतरं ननाय ससौक
 र्यं नरसमलपीः शंभु रूपं भवानी विस्मयं तं निजतनुम
 मोतददत्यंतहृद्यं क्रोधध्यातं प्रणयमधुरैः कोपयंतीं
 मयांगैर्ध्यायैषौ सौ सखलु निविलंतिष्ठेते कर्तुमिष्टं त
 तावा सगेहं प्रदीपां ऊर्णार्ण प्रहारं तु त्र्यां तदं नावलं द
 विवर्ते वितानं प्रसक्तं वरायेर्म तोहैः सवैषैः प्रविश्या
 मेत्रमंत्री सन्त गोपयानो समास्तीर्ण शय्यास्थितोऽसौ
 निशीथमिति प्रहृदायां सपाशो ऊर्णवित्तवापानं वेष्ट

प्रसं.
१५२
१५६

नकराज्ञैर्दधानां ऊसंभाभवान्ति सुरतां वरालेपभूषांश्चि
 नेत्रां भवानी ससाध्या विविंशसंयुच भवान्नायपाशां ऊ
 शाद्यैचमंत्रं नयेदानीं संख्यां निताके प्रिरूपे सुधात्रय
 देहीविलीनां शिता विविंश्याष्टपुक्तं सदस्यनयेद्यः अ
 साध्वंशीमय्यमर्त्यालयाद्राकसमा कर्षयेकिं पुनर्म
 र्थनारीं मेदेन मुंदिरेरप्रिपुष्वस्फुरमुदनगंमत्रमिंदुति
 भंसरन जलनत्रपनिजां गलिचदृष्टैर्निजहितां वित
 तोत्तवशेषां ॥ अथमंत्रश्लोकः ससाध्यादलेत्वा प्रथ
 ममथषट्कोणविवरेषट्कोर्किंजल्के स्वरपुगलमं
 तः शरभितान् मनोः पत्रे धारान् विलिखिततयात्रे
 तेथपरां नृतेकाद्यैवा निविलसत्वं भूषणं तं
 अस्पर्शः ॥ अथमषट्कोणविलिख्य तत्कर्णां का
 यो भवेत्तं शीं विलिख्य तन्मथे साधनामादीन विलिख्य
 षट्सकोणेषु वाग्भवेत्सरशक्तिं सीं स्त्रंसः इत्युत्पन्नो
 मन्त्रः षट्कोर्गुणिभिः सोयमभीष्टार्थं सरडमः अस्या
 र्थः वाग्भवयेत्कारः स्मरु कामवीजं शक्तिः परावीजं
 रत्नत्रयं सीं स्त्रंसः इति पतुत्तं भवति पेंक्री सोः
 सीं स्त्रंसः इति विलिखित ॥ तदहिरुदले पयं वि
 लिख्य ॥ तत्केसरेषु सरदं विलिख्य दलम
 ये प्रमत्तमंत्रं सवर्णान् ॥ प्रतिदलम् ॥

पंचशः पंचशो विलिख्य अवशिष्टानंत्यदके विलि
 ख्य नदहिः कादिवर्णैः संवेष्ट्य तद्विष्टतरं विलिखे
 त पंचातरं संवेष्ट्या विधाया यंत्रवत्पेयया मुने स
 उचरमवस्तुत्वा दृष्टुं इवां स मा किल पाशां ऊशलसया
 शी शक्तिं मध्ये विलिख्य च कोणामध्ये लिखेत्तीक्ष्णं
 लंकीसौ सः इति क्रमात् अष्टपत्रं पत्रं मस्य मंत्राणां नम
 निसंख्यकान् पत्रेष्वालिख्य तदा स्मृतानां त्रिनये क
 मात् मारमालामंत्रवाणान् मारकांचय सप्रदेदिक्त
 शक्तिमारवीजं विदिक्त च समालिखेत् यंत्रं संवेष्ट्य
 स्पंदं आलिख्य कनकादिषु मज्जितं संपादयेत् धानः
 शोभने दिने यत्नधान्यधराये न सम्यग्भादि सेवतां ले
 ध्याद्युतमालंस्तीत्रै लोका मपि रंजयेत् अस्मार्थः
 प्रथमं पट् कोणं विलिख्य तत्तुल्यं भवने पी विलिख्य
 तस्याः पार्श्वद्वंद्वे आं क्रौं इति पाशां ऊशवीजं दयं विलि
 ख्य पुनः साधनामादीन विलिख्य पुनः षट्स कोणेषु
 स्त्रीं लंके लंकीसौ सः इति क्रमात् पूर्वोक्तवीजं षट्कं वि
 लिख्य तद्विष्टरं दलपत्रं विलिख्य तेषु मंत्रवाणान् नम
 नपो विलिख्य अस्मिपदे योग्यं पादिपदं दयस्यापि वी
 साजायते तद्विष्टं तत्र यं विलिख्य प्रथमं हृते काममा
 लामंत्रैर्वत्पनाणोर्वत्पयेत् द्वितीये हृते तत्पत्रवाणामंत्रै

140

147

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

पेन अनेनमंत्रेण प्रयोग उच्यते पुण्यैस्तदसंज्ञतेन
 इत्याशावकेन संपातदशा पुण्यैर्वर्ति कृतावतेन
 संसिच्य प्रजात्यदीपिकायां देवीं संसृज्य यंत्रमेषमेषा
 नूनचटेलिखितौ हरिद्रयास्मिन् संधीसंपादय अस्मि
 न्यात्रेतावन्निरिष्यजेयत् सदसमष्टोधंत्रैलोक्यमो
 दिनीयाद्वा पीरेषा श्रीकरीसंज्ञोक्ता ॥ अथमर्थ पुण्यः न
 दत्रे अष्टांतरसहस्रसंज्ञावृतेन इतासंपातं च एकस्मिन्
 शाखावके समपाद्य पुनरंशपुण्यं पिष्टेन वर्जितं संपा
 य तावर्तिमनेन संपातान्तेन संसिच्य अनेन वडतरीमे
 त्रेण तावर्तिसंज्ञया पुनरीपेक्षयं वरामूर्तिसंज्ञया त
 स्मिदीयेत्तनया वत्यापवांसंपादय पुनरेकस्मिन् तत
 चटै हरिद्राजलेन पूर्वांति यंत्रं विलिख्य तास्मिन् चट
 मपीविनिसिष्य अनेन वडतरीमे त्रेण अष्टांतरसह
 संतत्पृष्ठान्ताने त्रयोविलेपयेत् तस्मात्रैलोक्यव
 एषं च श्रीकरं च भवेत् । अथ यंत्रमुच्यते अथ कथया
 मिसमासादयं त्रैलोक्यमोदिनीयंत्रं अष्टपत्तांशपमे
 विलिख्य नत्कर्णिकान्तरं शक्तिं तस्या मध्ये नीवं साधा
 त्वं कर्मपीतमपि कुर्यात् दृष्टिपाद्यं दंडं शक्तिं परितः
 बाणमंत्रेण प्राणस्यापनमनुनाय्यावेष्टाण दलस्थि
 तां शक्तिं संवेष्टवापमे त्रेस्य तर्भिरपरेः क्रमेण विशदम
 तिः प्राणेषां पप्रदलस्तरान्नो जनावीनमभि वेष्टुं यंत्रांतरा
 वसस्यास

प्र. सं.

१५८

१५८

रमालामंत्रमूलमंत्रैश्च ये मन्त्री ह्येते नैवास्ते संवेष्टवा
ह्यपत्रस्य अत्र योपरमात्ममनोगायत्रीमंत्रयंत्रयोः स
लिपिविलिविद्ययावकाशो हेमे पदे सवर्णलेखित्या
शोभनतरे मुहुर्ते यंत्रमिदं वा छितार्थं हेतुणां अस्यापि
प्रथममष्टपत्रं यंत्रं विलिख्य नक्षत्राणि कोमथे भुवने शी
विलिख्य नक्षत्रे साधनामादीन विलिख्य तत्र शक्तिं परि
तप्तं नियच्छोर्छेदित्वा तत्र कार्त्तिको यो विलिखितस्य
सर्वस्य परितः पंचवाणमंत्रैर्वत्स्यमाणैः संवेष्ट्य तत्रैव न हरेः
प्राणाग्रनिष्ठं मंत्रेणापि ते वेष्ट्य पुनः प्राणादिदिग्दले पुनः
वेने शी विलिख्य तोवाणमंत्रं वत्स्येयं संवेष्ट्य पुनराश्रेया
दिदले पुनः कामवीजे विलिख्य पंचवाणमंत्रेणातदेष्ट्य पुनः
स्तदाण्येव कं यंत्रमथ विलिख्य पुनस्तस्याष्टदलस्य वद्विः
क्लीनमः कामदेवाद्येत्यादिकाममालामंत्रैर्वत्स्यमाणैश्च
न हरेः कामवीजेन वत्स्येयं पतद्विः ये मन्त्री ह्येते नैवास्ते
पंचवृत्ते पुनः संवेष्ट्य पुनः हेमस्य जया सोहमिति परमात्मम
नमंत्रं राजाय विमदेत्यादि मंत्रं गायत्री यंत्रं राजा येत्यादियेव
गायत्री च यथावकाशं विलिखेदिति। अथ यंत्रोत्तरमुच्यते
तिसृमिसृमिर्विंशतिरुद्धीधः संप्रत्यक्षकारांस्तस्यैव
रेखयोर्ध्वं विंशतिरुद्धीधः पतयंत्रं तत्र मितिकपि
नेते यंत्रं यदेतेन अथ मर्चः पकारं विलिख्य तस्य विंशतिरेव
यायकाराकारं रेखयाऽपरिवायं स्नातुं तादृशं विंशत्यं

५३

यथाभवति तस्याविलिख्य नदेवाग्रेणापरितः संवेष्ट्य
 नदेवविंदाख्यविलिख्य तदग्रमंतः प्रवेशयेदिति अथ
 दशपुष्पसंज्ञालिख्यते सहदेवीह्रवामधुपामुसली
 विलिख्यतामसदाभदालत्तीशानमखलतायांजलि
 करी अस्मार्थः अथदशविधपुष्पस्य योजनार्थपरि
 माणमुच्यते एकं भर्जितनयनं त्रयोदशैव सप्तमत्ररु
 द्रो फणी रविदिहै समागाविदिता अथमर्थः सहजोत्र
 कहेच देविमुक्कुरुच इत्यादिप्रमाणोक्तक्रमेण गंध
 रामित्यादि मंत्रैरोक्तकैरेकैकं संयोजयेत् अथवा गंध
 दारामित्यादि अर्चासर्वं संयोजयेदिति । सयंवराकल्पः
 अथसयंवरासंज्ञप्रसंगात् कल्पोत्तरोक्तस्तत्प्राप्तोप
 चयोग्यतावशालिख्यते अथमंगसूत्राद्यनिवेदनादी
 न्कृत्वा ह्रस्वै सह्रस्वै यताभ्याचमूलमंत्रेण च हृदयादा
 रभ्यमूर्धपर्यन्तमेतत् एवं मंत्रोदयंकुलः पुनः नववारं
 भुवनेष्वर्प्य हृत्यारेचकं कृत्वा तदिगुणाहृत्यामूरकं
 कृत्वा द्वाविंशद्वारं भुवनेष्वर्प्य पूर्वकेण मूलमंत्रं त्रिवा
 रेण ऊं भक्तप्राणायामं वकृत्वा पुनः हस्तवलेददिगानां
 मिकायां तमार्गेण तेजस्वीकारं पूर्वकं मूलमंत्रेण देह
 व्याप्य पुनः पीठस्यासं परिमदशपटले वसुमाणा प्रकारे ऊपा
 नं तत्र नवशक्तिः प्रागत्रैव सयंवराविधानोक्तप्रकारेण ऊपा

१५०

१५१

पुनः हृदये समावासाया प्रतिष्ठा च कृता पुनर्मूलमंत्रे
एविवारं कंभकं कृत्वा नेजसी कार सर्वकं भुंजैः करत्या
संस्कृता पुनः पंचवाणैश्च करं त्यासे ऊयात् दोदा विणावा
णायनमः श्रीसोभणावाणायनमः श्रीवशीकरणायनमः
श्रीशार्ङ्गवाणायनमः सः संसोदने वाणायनमः इति पं
चवाणायनमः मूलेन व्याप्य होहलेखायनमः होगगना
यनमः होरतायनमः होकरालिकायनमः होमहोहृष्या
यनमः पतानियंचतत्तानि शिरोवदनहृदयगुह्यपादपुत्र
सेत पुनः श्रद्धामातृका न्यासः पुनर्भुवनेश्वरी पुटितमा
हृत्का न्यासः पुनः कामवीन पुटितमातृका न्यासः पुनर्भुव
नेशी पुटितमूलमंत्रवर्णिन्यासः तस्य स्थाने शीर्षालिक
निविलोचनवाणगंडहेतोः एपाणि पादसंधिप्रसाग्रकेषु
आधारपांश्च हृदयस्तनकक्षसांसरीर्धेषु वित्तनमंत्र
वरस्यवाणैश्च इति सुषुप्तन्यासः शीर्षदक्षकपीलांसपांश्च
नाभ्यन्यासः सुसंतालशिरोवक्त्रे एहृत्पदानि च
पवंदादशधा विभज्य दद्यात् पुनः दोदायायनमः स्यात्
यनमः इति नेत्रद्वये चापद्वये पादपरिभागे चापमंत्रेण अथ
स्नाहृत्तामंत्रेण वा न्यसेत् पुनः पंचवाणमंत्रात् प्रागुक्तान
नेत्रप्रवाणैश्च न्यसेत् पुनर्मध्यशिरसि च तत्र दिक्षु च पंच
वाणान्यसेत् पुनः शिरोविदितवतत्र मध्ये च पुनः हृत्तद्वय

पंचमं विष्णु पुनः पादद्वये चतुर्थे च पुनः मूर्ध्नि सूर्यद्वये च
 पादेषु च पंचवाणां न्यसेत् पुनः संख्येष्टकोणां संविंशत
 मध्ये कर्णाकार्योद्गीर्ण इति तस्य कोणेषु षट्संवागभ
 वंति तस्य त्रैमिति संपिबुलीति कोणेषु विंशत्यस्य पु
 नः श्रीकामदेवाय नमः श्रीमन्नयाय नमः ऐकंदर्पाय न
 मः श्रीमकरधजाय नमः श्रीमनोभवाय नमः इति पंच
 ममनोभवसंज्ञे नेत्रवाणोत्पादिवत्पमाराण्योनेषु
 दशधा न्यस्ता पुनः नेत्रवाणामुखे सिन्ध्यादिस्थानेष्वेव
 पंचवाणां न्यसेत् नेत्रवाणामुखेषु यणिपादयोः सा
 रेषु संपिष्टयोर्मूलाधारमलिंगनाभ्युदररुत्यासीरां
 गस्तने कंठसंनिकवक्रगंडरमनाद्याणादिकर्णा
 लिकेष्वेतानि न्यस्य क्रमेण दशधा वाणां न जगत्तो
 हनात् दंडाविणोत्पाद्युक्तः पंचवाणमंत्रः एवं दश
 कृता पंचवाणां न्यसेत् तत्र एकैका हतेर्वाणान्यासस्य
 ऐकैकेन मंत्रेण च मध्ये वार्यकं ऊर्ध्वं तैदशायाय कर्म
 त्राः कण्ठे प्रथमं कामवीजं पुनः कामगायत्री पुनः
 काममाप्मानं मंत्रं पुनः रस्रात्रया पुनः धित्यक्लिना पु
 नः श्रीवीजं पुनः भुवनेषी पुनः वीगभवं पुनः श्रीकामदे
 वाय रसाफला पंचमनोभवाः पुनः मूलमंत्रः ऐतैर्दशभिर्मध्ये
 व्यापयेत् कामदेवाय विमरे प्रथमं वाणां यथोक्तं ततो नैराप्र
 चोदयात् इति कामगायत्री

प्र.स.
१५.

150

लीनमः कामदेवाय सर्वजनप्रियाय सर्वजनसंमोहनाय
जलजलप्रजलसर्वजनस्य रुदये मम वशं ऊरु ऊरुसा
हा शनिकाममात्मा मे त्रः ओं ह्रीं कौपरि परमेस्वरि स्वाहा शम्
स्यारका ह्रीं नित्यकिं त्रेमद देव्य स्वाहा शनित्यकिं त्रापु
नः कामवापो येन धनयेन मः ज्यो ज्यो येन मः शनि वामने त्रे
उपरि भागे वाप मे त्रे वा वा परे वा न्य स्वा अधस्तादुत्तमं
त्रे वा गुण त्रे वा च न्य मेत पुनः शंदा वि लेपे मकर धजाय
शविणी वाणाय यमोत्पलं हं लीं दे फट् स्वाहा शंदा भि लेपे
मवार धजाय दो भिणी वाणाय विलोत्पलं हं लीं दे फट्
स्वाहा लीं वशी करिणी मकर धजाय वशी करिणी वाणाय
य नं हं लीं दे फट् स्वाहा लीं आ कर्षि लेपे मकर धजाय
आ कर्षि वाणाय यमोत्पलं लीं दे फट् स्वाहा सह संमोहि
लेपे मकर धजाय संमोहन वाणाय नीलोत्पलं हं लीं दे फ
ट् स्वाहा शनि वामने त्रे संवत्स मुरो रुध मुरवेन स्थिताः
क्रमेण पंच वाणान्य स्वाः पुनः पुनः मातृका त्पा संकृत्वा
मूल मे त्र सो ग क्रिया दीत् कृत्वा तत्पात् एवं स्यं वरा त्पा
सविधिः अथ स्यं वरा त्पा स प्रसंगात् वरप कर मपि यं व
वाप न्यास विधान मुच्यते शंदा विण वाणाय नमः ह्रीं दो
भा वाणाय नमः लीं वशी करण वाणाय नमः लीं आ कर्ष
ण वाणाय नमः सः संमोहन वाणाय नमः शनि पंच वाण मे त्रः

येनेसशरीरेत्यसत असस्यानमुच्यते नेत्रवाणमुखे
 सुपाणिपादयोः सायेषुसंधिषधोमूलाधारसलिंग
 नाभुदररुत्यार्थापरंगस्तनेकंदोसत्रिकवक्त्रगंडम
 नाद्याणासिकर्णालिकेचेतालिन्यसत्क्रमणादश
 थावणानजगन्मोहनात् एतेषुस्थानेषुपंचभिर्वाणंमं
 त्रैर्दशाहृत्यान्यमेदितिभिप्रयः पश्चात्काममंत्रेनपेक्ष॥
 अथवशीकर्णादिमंत्रसंगात् शत्रुमनोनयननिरस्कर
 णीमंत्रविधानमपिकल्यांतरोक्तं योग्यतावशालिख
 ते प्रजापतिर्ऋषिः महाह्रस्वतिछंदः निरस्कराणीदेव
 ता ध्याते नीलेनरंगमधिरुह्यविराजमानातीलांशु
 काभरणमाल्यविलेपनाद्या निद्रापदेनधुवनानि
 निरीदयानावद्भाषाभगवतीपरिमातमानः गेंही
 नमोभगवनिमहामायेममसर्वपाप्मनमनश्चक्षु
 र्निरस्कराणंऊरुऊरुद्वेफट्साहा अनेनमंत्रजपेनवा
 रातिनोनेत्रनिरस्कराणंभवति अथवागीशरीविधानमु
 च्यते कण्वऋषिः विराट्छंदः वागीशरीदेवतापेंवीजे
 स्वाहाशक्तिः सात्कावदंगानि मंत्रस्यपदैः पंचभिःसम
 स्तैश्चवाक्यार्थादंगानि ध्याते अमलकमलमंस्थालेखि
 नीप्रसक्तकीर्तकरप्रगल्भसरोजार्कंदमंदारगौरा एतश
 पापभयहोलासिकोदीरवृद्धा भवतभवभयानांभंगिनी
 भारतीवः वरवदवाग्वादिनीस्वाहा इतिमंत्रः कः श्रोत्र

प्र. स

(५)

151

वदनामासावदनांछुग्देष्टुविन्यसेदृगिन् अंशु
रितिसीवमीप्रदेशः विद्याप्रधानोपमंत्रः अक्षरल
हेजयेन् परस्परार्थं सितैः कमलैः पयः सितैः
वायुप्रतेपुरस्तरा होमः अथ पूजा एकपंचाशद
क्षरप्रतेकपंचाशदलमयं पंचमं विचित्रं तस्मिन्त्रव
शक्तिभिर्यजेत् मेधायै प्रज्ञायै विद्यायै धियै धृत्यै
स्मृत्यै बुधै विद्यै स्वर्ग्यै इति पीठसंपन्नं तस्मिन्वागी
शरीं समावाह्यं समर्चयेत् मिथायै प्रज्ञायै विद्यायै
गैः प्रथमाहतिः योगायै सत्यायै विमलायै ज्ञानायै बुधै
स्मृत्यै मेधायै प्रज्ञायै इति द्वितीयाहतिः मातृभिरु
नीयाहतिः लोकपालैश्च तर्क्यै अथ प्रयोगः त्वासा
वितं निरातपीः प्रजयेत् सदस्यमन्दो अत्र दिवसं प्रपिबे
तथावः तन्मंत्रिताः पुनरप्यलतपववाचा निदिर्भवेद
भिमतापरिवत्सरेण अथ मर्त्यः अत्र न्यासोक्तक्रमे
णान्यस्य प्रातः सहस्रं संख्यं मंत्रं नित्यं शोजयेत् तेष्व
जले चातेन मंत्रेण सहस्रवारं नित्यं शोभि मंत्रं प्रपिबेत्
एवं कृते वत्सरादा विमदिर्भवेत् प्रयोगोत्तरं हृदयह
यमेस्थितो यतो येरवि विवे प्रतिपद्य वागधीशं जयत्
सि सदस्यं संख्यं सर्वा कविता मंडलं नो भवेत् भूवा अ
स्यार्थः हृदय प्रसौ गो जले स्थितारवि मंडलं सरसतीं या
ता वि सदसं नित्यं शोजयेत् एवं कृते मंडला कवितं भव
ति

प्रयोगान्तरे पलाशविल्वप्रसवैस्तयोश्चसमिद्धैः स्वादु
 पुनैश्चरोमः कवित्वसौभाग्यकरः समृद्धिलक्ष्मीप्र
 दारंजनं कृच्छिगय अयमर्थः पलाशविल्वयोः प्रयोश्च
 तयोरेव समिद्धिश्चित्रिमधुरसौचितैः संख्या न के सह
 समितिन्यायान सहसंजज्ञात कविवादिफलं भव
 ति प्रयोगान्तरे चतुरंगुलजैः समित्यसूनेर्न द्रयायो
 मधुत्रयावसिकैः मधुजः समवाप्यधो विलासानुवि
 रात्कात्यक्तां भवेत्सुरोगः चतुरंगुलं कोत्रै अयमर्थः
 चतुरंगुलप्रयोश्चतसमिद्धिश्चमधुरत्रयसिकैः सह
 संजज्ञात कवित्वसामर्थ्यं भवति वागीश्वरियंत्रांत
 रं मुच्यते कण्वऋषिः विराट्छंदः वागीश्वरीदेवता
 पेंचीजं ह्रीं शक्तिः पेंदूर पेंशिरः इत्याद्येगामिपें आरु
 त पें ईशिरः ॥ इत्याद्येगानि ध्यानं हेसात्रछंदसितह
 रहरेंदुके दावदाता काणीमेदास्मितप्रतमुखीमौ
 लिवदेंदुरेवा विद्यावीणासुतमयचटादमगादी सह
 सा शुभाश्रया भवदमिमनप्राप्तयेभारतीस्य न गें ह्रीं
 पें सरसस्यैतमः ह्रीं गूं शक्तिमंत्रः विद्याप्रधानोयं मंत्रः
 सुसुप्रस्तायेभू शुभमयेन वेव तथैवरे प्राणो वित्त
 स्य मंत्राणि ॥ दादशालदं नयेत्सुरश्चराणां च अथम
 पें हतस्य वाग्भवस्य पार्थिवोः संस्कृताये प्रकृताये ॥ १

प्र सं

१५२

तिसमर्वयेन एतदेवपीठम् अस्मिन्पीठेसमावाह्य अंगैः
प्रथमावृत्तिः प्रतापे मेधाये मृत्यौ लक्ष्ये मृत्यौ वागी
सर्वे समन्ते स्वस्ते ॥ इति द्वितीयावृत्तिः मातृभिस्तृती
या इत्यादिभिस्तृतीया एव संसृज्य सितसरसिजैश्च नाम
पुष्पैश्च पक पुष्पैश्च प्रत्येकैश्च तः सहस्रसंख्यं जज्ञात्
अथ परश्वसाहोमः नागपुष्पं नागपुष्पं इति मात्रका वि
मेदोत प्रभजन्मंत्रद्वयं च मेचितम् प्रतपेदेनां लति प्र
पिदि नशो वादे अत्र प्रसापवुथः समलकमलानि वा
सितीमनसो वैमल्यदायि मनोसे संदग्गा विसृणीते त
वचराणां भोरुदत्र मामिसदा अचलात्मजा च उग्रा
कमला विप्ररति मेदिना जगती या सा ते मेव वावामी
स्वरि सर्वात्मना प्रसीदमम त्वचराणां बुरुहयोः प्रणा
महीनः पुनर्दिजातिरपि भूयादनेलमकल इतो भव
ति देवि सर्वतः १ मूलाधारमुखोद्गत विसर्गं तन्निभप्रभा
प्रभावतया विरललिपिवातादित मुखकरचरणदि
के प्रसीदमम ४ वर्णितनो मृतवर्णो नियतमनिर्वर्ण
तेपियोगीद्वैः निर्णितिकरणदरे वर्णयितुं देहि देवि
सामर्थ्यं ५ समरासरमौलिवरात्मणि प्रभादीपितो
विनलितपुगे सकलागमसत्रेष सर्वेषु संतिष्ठि विधेहि १२
मम १ पुलकनयवटिरुसे वरदाभयविन्दुचारुवाहलेते क
इति मलदेवागी स्त्री श्रेष्ठया अममैवेतः १३ ॥

त्रैलोक्योपनिषत्पुस्तकमणीभूषणोमुदावसेसितव
 दिकाविकासितमुर्वेडविकेनप्रसीदमम ८ विद्यारूपे
 विद्यानाशिविद्योदितैररात्मविदा गद्यैस्सपद्यनानैरा
 यैर्मनिभिस्तुतेप्रसीदमम ९ त्रिमुखीत्रयीस्वरूपेवि
 पुरत्रिदशाभिर्वेदितात्रिभुगे त्रिदशाविलासितवक्ते
 त्रिमूर्तिमूलात्मिकेप्रसीदमम १० वेदात्मिकेनिरुक्त
 ज्योतिर्वाकराणकल्पशिलाभिः सङ्ख्येदाभिः सेतवत्क
 सवङ्गैर्दियप्रसीदमम ११ तच्चरणसरसिजस्थितमह
 नविविद्यानलिप्यतेदोषः भगवतिभक्तिमतकल्पिप
 रमापरेमेषविप्रसीदमम १२ बोधान्तिकेबुधानारुद्धा
 बुजचारुरंगनटनपरे भगवतिभवभंगकरीभक्तिभदा
 यदेप्रसीदमम १३ वागीशीस्त्वमिनि योजयार्चनार
 वनवृत्तिषुसजयेत् सकृद्विमलचितवृत्तिर्देहावदिनि
 त्यशुद्धमेतिपदं ॥ इतिगीर्वाणोद्भविरचितेप्रपंचसारसं
 ग्रहेप्रष्टमपटलः ॥ अथसरसतीमंत्रप्रसंगान् सारस
 नप्रदेयद्वाग्वदेत्तद्योत्रमंत्रसारोक्तमपिलिख्यते आ
 लिख्यकर्णिकामध्येत्सरंकोणेषुषट्सपि अत्रलोम
 र्विलामोचवालापेत्रेषुवापुस यद्वागिनिऋद्वावापा
 दाक्रमेणाष्टौविलिख्य च वतार्यस्यासमर्पय्याहुचामात
 कयानिव आंवष्वागभवंवीजं आलिखेद्रूपगहिषुऋ

प्र. सं
१५३

१५३

क पंचकस्य वा देव्या पंचस्यो दिनिर्मिते पदे संलित्य
चावा स्य वाचं संप्रत्य भक्तिः अचकादिषु संयोज्यथा
रययः शुभे दिने कवी तोता किं काणां च वक्त्रं भवेद
सौ वचा पिष्टालि सितैः न रत्नयेद्यो स्य वै श्रुत्वा त सुसति
लोलक सोल निभानि र्याति भारति इति प्रस्यार्थः प्रथ
मं वद कोणां विलित्य तत्तथे प्रणा वं विलित्य तत्तथे सा
धना मारि पंचन्या या त विलित्य पुनः षडस कोणेषु
लीमोः सौः लीपे इति पतान्वाला मेत्रा दगन क्रमेणै
लित्य पुनः षडदले पंच विलित्य ते षडदले पुन द्वाव
क्षय विवेता नानीति पूर्वदले विलित्य रासी देवानो नि
षसाद मेदा इत्याने ये च तस्य ऊर्जं देयं सि इति दत्ति
तो कसि दस्याः परमे न गामा इति नैऋत्ये देवी वाचमन
नयेत देवाः इति पश्चिमे तां विष्टा रूपाः पश्चादवदति इ
त्थिवा यो सानो मे देवम ऊर्जं देहाना इति सौम्ये चर्वाग स्मृते
यस्य पुनैव इति ईशान दले विलित्य पुनस्तर्हि तेन
यं विलित्य प्रथमे हने चत्वारि वाक् परिमिता पदानि ता
नि विष्टा स्मरणे मनीषिणाः गृहात्रीणि निहितानि यति
नरीयं वाचम उच्चावदंति इत्यनया अचो वेष्टयेत् पुनः हि
तीये हने समर्परी र संति वापमाना हृदनि मा पुन मद
प्रिदता अस्मर्य स इति तात तान प्रवोदे वेष्टम तर्प्य

ससर्परीरभरतयमेभ्योपिप्रवः पांचन्यासकृष्टि
 सापत्न्या १ नवमासुर्दधातायामेपल्लिजमदेतेयो
 दः इत्याभ्यांक्रुभेणवेष्टयेत् पुनरुत्तीयेहेतेमात्सक
 यावेष्टयेत् पुनः तद्विष्टतरसविलिख्य तत्कोणेषु
 येमितिवाग्भवेविलिखेत् एवंसर्णादियेदेवाववामि
 श्रुतनवनीतवाविलिख्यभक्षयेद्यः तस्यवाक्यदुतादि
 फलंभवति ॥ अथसारस्वतयंत्रप्रमाणं मंत्रसारोक्तं
 यच्छंदसाम्स्वोयंत्रमपिसारस्वत प्रदेतनलिखेत् य
 द्दकोणकर्णिकामध्ये तारंकोणेषुवाग्भवं यच्छंदसा
 म्स्वोवर्णान् पञ्चस्रष्टसंपंचशः अष्टमेषद्विचरीरंमे
 योदेवानाम्वापिव आवेष्टिलिप्ताऊग्रकोणेषुवय
 याक्रमं बालावीजत्रयंमायावीजं चापिसमालिखेत्
 यच्छंदसाम्स्वोयंत्रपट्टेसर्णादिनिर्मिते शुभेदिनेसमा
 लिख्यधारयेद्यथाविधिमेधावीदीर्घजीवीवनीशो
 गसंप्रियंवदः ब्रह्मश्रुतः शास्त्रकर्ताश्रुतावेदागमात्क
 चित् नविस्मरतिमर्त्योसौसर्वज्ञोभवति एवं अस्याथः
 प्रथमंषट्कोणाविलिख्य तन्मध्येसाधनामादौनवि
 लिखेत् पुनःषट्स्रकोणेषुयेमितिवाग्भवं विलिखे
 त् पुनरष्टपत्रेषु यच्छंदसाम्स्वमोविष्टरूपः छंदोभ्यो
 धारनात्संबभूव समेदोमेधयास्पृणोत्तुष्टमृतस्यदेव

प्रस.
१५६

पारणोभूयामं इत्यस्याऋचोवर्णान् पंचपाः पंचशोवे
लित्वेत् अष्टमेपत्रे अवशिष्टाहं विलित्वेत् पुनस्त
द्विष्टतत्रयविलित्वा सर्वहृते शरीरं मे विचर्षणं
त्रिहामे मधुमतमाकर्णभ्यां भविविशुद्धं वल्लणः को
पोसिमे पप्रपिहितः शुते मे गोपाया इत्यनयाऋचा
वष्टयेत् पुनर्द्वितीयहृते यो देवानां प्रथममस्तु चोवे
ष्टयेत् पुनस्तृतीयहृते मातृकया च वष्टयेत् पुनस्तद्व
द्विस्तुतस्तु विलित्वा तत्कोणेषु यैः कोमैः शोमिते
तात्पर्यान् क्रमेण विलित्वेत् एवं विलित्वेत् एतेऽक्त
फले भवति ॥ अथ वागीश्वरी मंत्रप्रसंगान्ते मंत्रदेवी
नाप्रकाशिकोक्तप्रकारेण वागीश्वरी मंत्रांतरालित्वा
ने त्रिविक्रमऋषिः गायत्री कंदः रुद्रवागीश्वरी देवता
वागीने साराशक्तिः सां सर्वतद्गुरु सोममृतनेत्रो मा
लितित्यत्र मिशिरः संवेदवेदिति अनादिवागीश्वरी मे
वन्निगो वत्तथाय सतत्रकवंचं सौ नित्यमल्लसशक्ति
सहिनेत्रिपिणो नेत्रं सः अनेन शक्तिः श्रीपशुदं फट्पा
शुपतासाय सरसाराय प्रसंध्याने शुभाभां जीतीणो
होमिर्विधनीफलप्रसक्तै वराभये सर्वभूषां रुद्रवागी
श्वरी भजेत् औवां श्रीं ह्रीं क्लृं स्यात्साराशक्तिमंत्रं प्रजापिकं
दशाहरी वागीश्वरी वत् अथ वागीश्वरी मंत्रांतरं ॥

काण्वपञ्चरविः गायत्री छंदः विस्रवागीसरीदेवता
 स्फेवीजं श्रीशक्तिः वीजेनेवषडंगानि ध्याते । हेमाभा
 विभ्रतीदोर्मिः फलपुस्तककृमकान् अभयसर्वभूषा
 छाविस्त्रवागीसरीभजेत् ओं श्रीं स्फेही नमः इति मंत्रः
 वागीसरीमंत्रोत्तरं काण्वपञ्चरविः विराट्छंदः सुरवा
 सरस्वतीदेवता वागीतिवीजं स्रः इति शक्तिः मंत्रवाचस्य
 नेरुत्त अमृतशिरः स्रवा शिखा स्रः कवचं पंचवाच
 स्येन अमृतनेत्रं स्रवः असं ध्याते आसीना कमलाक
 रैजपवटी पद्मद्वयं पुस्तकं विभ्राणा कमलैडकाभ्र
 मकुटामुक्तैडकुंडप्रभा फालोलीलितलोचना ऊचम
 रक्तांताभवद्वत्तये भूषाद्वागधिदेवता मुणिरागौरासेय
 नानातिशये वाचस्येन अमृतप्रवः स्रः इति मंत्रः अथा
 हरन्यासः ब्रह्मरूपो भुवोर्मये नवरंभेचवित्यसेत् पूजा
 दिकंदशाक्षरवागीसरीवत् गोमूत्रपावितां त्रेभुक्तापं
 चदशालंजयेत् ॥ अंकोलमर्पिशा अष्टसहस्रपुरस्कार
 होमः ॥ अथ चिंतामणि सरस्वतीमंत्रः ॥ काण्वपञ्चरविः त्रि
 एष्टछंदः ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ओं रुत्त ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ओं श्रीरः इत्या
 ध्याने ॥ हेमात्रछाहरदक्षितर्द्धैर्दुर्कदावदा
 नावाणीमंदक्षित पुनमुत्वीमौलिवदंडेरेखा विद्या
 वीणा मृतमयचटाक्षरगादीमिहला पुत्रा पुत्राभर

प्र.स.
१५५

दभिमतया प्रये भारतीस्थाने गेष्टी हसौ द्वीष्टे सरस्वत्ये
नमः इति मंत्रः अथाक्षरन्यासः मूर्ध्नि भूमध्य ओन्नय
नवासाष्टद्वयवदनगुह्यपादेषु यकादशावर्णान्येते
न प्रागुक्तदशाद्वी पीटे समावाह्य समर्चयेत् न त्रदे
व्याः पार्श्वयोः ऐं संस्कृताय नमः ऐं प्राकृताय नमः इ
ति श्रुतैः प्रथम्यावृत्तिः ऐं ये प्रताये ऐं ये मेथाये ऐं ये
मृत्यु ऐं ये स्मृत्यु ऐं ये शक्त्यु ऐं ये वागीश्वर्यु ऐं ये सु
तु ऐं ये स्वस्व्यु इति द्वितीयावृत्तिः मात्रमिहृतीया
इत्यादिभिश्च तृतीयावृत्तिः यच्चामि पंच संसृज्य द्वादश
लक्षं जपेत् सितसरसि जन्मागच्छेत् कैः द्वादशसहस्रं
प्रणम्य छंदः वागा सरस्वती देवता ऐं वी जे द्वी शक्तिः
विद्या ऐं विरिचो गः ऐं ह्रीं हत ऐं ह्रीं शिरः इत्याद्यगानी
ध्याने प्रायत्तं सरस्वती चिंता मणिवत्तद्वना ध्याने ऐं ह्रीं
ग्लौ सरस्वत्ये नमः ह्रीं ऐं इति मंत्रः अथाक्षरन्यासः यत्नरं
प्रेभुवोर्मथेनेत्रयोनीसिकयो रस्य लिरोय चिचन्यस्य स
मस्तेन व्यापकं कुर्यात् पंचमस्तद्वादशलक्षं जपेत् त्रिम
श्रुति कैः सितसरसि जै दिशतो नरसहस्रं प्रणम्य होमः
अथाक्षरन्यासः मंत्रप्रसंगात् सरस्वती मंत्रात् नरं वत्साश्रुतिः
गती छंदः वाग्देवी देवता ऐं वी जे स्वाहा शक्ति विद्या ऐं ॥

ऐं हूँ नमः शिरो भगवति शिवा वदवदकवचं वागे
 वीनेत्रं साक्षात्स्थानं पुद्गलवच्छविलेपमात्मवस
 नांशीनां पुर्वेदो जलां व्याख्यामत्तगुणं सुधाप्लव
 लशं विद्याचक्रस्तोत्रैः विभ्राणं कसलासनां ऊचनं
 वादिवनां सुस्मितां वंदे वारिभवं प्रदात्रिनयनां सौ
 भाग्यसंपत्करी ॥ ओं नमो भगवति वदवदवादे विसाहा
 रतिमंत्रः लक्ष्मणः प्राज्यसितैस्तिलैर्दण्डांशं पुरश्च
 रणा होमः दसाक्षरवप्रजा अथ प्रयोगः पिवेत्तन्त्रि
 नेतोयं प्रातः काले दिने दिने विहाय त्तरतो मंत्री भवेत्
 त्रविचारणा प्रयोगान्तरे आभिषिंचेज्जलैर्जमैरात्मानं
 स्नानकर्मणि तप्येतां जलैः शुद्धैरतिमैथामवामया
 त प्रयोगान्तरे पुष्पगंधादिकं सर्वं तज्जसंधारयेत्कभीः
 सभायां एजिते सद्विवादे वविजये भवेत् अथ मंत्रे देव
 ता प्रकाशिकोक्त सरस्वती मंत्र प्रसंगात् मंत्रे देवता प्र
 काशिकोक्त नकुली सरस्वती मंत्रोपिलिख्येने विद्या
 मित्रं ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः नकुली सरस्वती देवता सार
 स्वते मम याद जये वा जये विनियोगः बालाक्षरत्रिनये
 नानुलोम प्रतिलोमिति नषडगाति ध्याने वाष्टाभ्यां
 पिहितैस्त्वपेति शितैर्दुर्जितैः सेहता दीता वनिवदत्र
 सर्वजगतां यासामिनी सततं सामां वा रुकरोत्त वादने

प्र.सा.

१५६

१५६

मिषाणं सर्वत्र सावायसा येनस्यामहमेव सर्व जगताम
त्यर्थमयेसरः तार्त्तात्रयामहि नललिता नालजना
विशां कीचं तदीणा कलरवशु कीचक्रां वासिपाणिः
राजोत्तं सामनसिन कुली राजन्यमतायाः प्रत्यंगतं
परिगतवती पुन्यहं सामकीने ये वौष्टा पिधाना नकु
लीक्षीदंतैः परिहृता पयिः सौः सर्वस्यैवावर्शानावा
रुमा मिहवादयेत् वदवदवाग्वादिनी स्वाहा इति संवः
अथ त्वासः ससर्परीरमनिवायमाना इत्यनेन मत्ता
धारमारभ्य नामिष्ये तेत्यसेत् हृदक्लिमापजमदाति
दता इत्यनेन हृदयपयं तेत्यसेत् आसर्पस्य रुदिना तना
नदति कंटपयं तेत्यसेत् पुत्रो देवेषु सतमज्जर्यमिति
तत आरभ्य सूर्यपयं तेत्यसेत् पुनः अष्टाः ऋक् प्र
थमपदिन अथ रोहस्यरतिगा भागे द्वितीये उत्तरोह
स्यदक्षिण भागे तृतीये उत्तरोहस्य वाम भागे चत
र्थे ताथ रोहस्य वाम भागे चतसरे ॥ अथ अक्षरत्यासः
नकुली संवत्सरैः प्रादक्षिण्येन वदेन त्यसेत् समस्ते
न त्रिक्वाये ॥ अथ सरसती मेव प्रसंगात् मेधाधार
णा सरसती मंत्रोपिलिख्यते व्यास भगवान् ऋषिः त्रि
सृंदः मेधाधारणा सरसती देवता मेधाधारणार्थं
विनियोगः यश्च दसाम्बभे विष्णुरूपः इत्यादि श्रुतं मे

गोपायेत्यंतं येन मोक्षल्लोपा रणं मे श्रुतिराकराणं
 धारयिताभ्या संस्त्रीकर्णयोः श्रुतं मावीकुं ममाशु
 ख्यं ॐ सौः ॥ इति मंत्रः अथ भुवनेषा विधानमुच्यते शक्तिः
 ऋषिः गायत्री छंदः बोधस्वरूपा संविदेवता हं वीजं ईश
 क्तिः हं रूतं ह्रीं शिरः ॥ इत्याद्यं गानि ध्याने उच्यन्तास्त
 माभां विजितनवजयामि इति शिवनद्वयो तत्तौ लीत्रि
 नेत्रां विविधमणिलसत्कंदलां यद्यगोचाद्धारयेद्य
 कां चीउरानाणि वलयाद्यैर्विचित्रां वराक्षां मंवां पाशां
 ऊषोष्ठाभयकरकमलां मेविकांतानमामि ह्रीं इति मं
 त्रः एवं सूर्यवश्यप्रधानां ये मंत्रः अथ त्यासामंत्रदेव
 ता प्रकाशिकोक्तप्रकारेण लिख्यते सर्वकरत्यासे ऊ
 यात तथ्या ॐ ह्रीं ह्रस्वां मृगष्टाभ्या नमः ॐ ह्रीं गगनातर्ज
 नीभ्यां ॐ ह्रीं रक्तामध्यमाभ्यां ॐ ह्रीं करालिकाः नामिका
 भ्यां नमः ॐ ह्रीं महीक्ष्मा कनिष्ठिकाभ्यां ॥ इत्यं गृह्याद्यं
 लिखितम् ॥ इत्यसंतलयोर्वित्यसेत शक्तिः ऋषिः गा
 यत्री छंदः बोधस्वरूपा संविदेवता इति मूर्धा स्पर्श
 दयेषु विरिसे हं वीजं ईशक्तिः चतुर्विधपुरुषार्थविनि
 योगः ॐ ह्रीं रूलेवाये ऊर्ध्ववक्त्रायै नमः ॐ ह्रीं गगनायै
 पूर्ववक्त्रायै नमः ॐ ह्रीं रक्तायै नमः दक्षिणवक्त्रायै
 नमः ॐ ह्रीं करालिकायै उत्तरवक्त्रायै नमः ॥ ॐ

प्र. स.

१५७

१५७
ॐ ह्रीं म हो लुष्पायै पश्चिमवक्त्रायै इन्द्रवर्षादिवक्त्रेण
महाद्यं गालिभिर्वित्यस्य मूलेन व्यापकं कृत्वा ह्रीं गा
यत्रे नमः ह्रीं सावित्रे नमः ह्रीं सरस्वती नमः इति गालस
यदक्षिणस्तनेषु वित्यस्य ह्रीं वल्गो नमः ह्रीं विस्मवे न
मः ह्रीं रुद्राय नमः इति वामां सरुदयदक्षिणां सप्तवित्य
स्य ॐ ह्रीं वल्गो नमः ॐ ह्रीं मातृं स्वर्धे नमः ॐ ह्रीं कौ
मार्धे नमः ॐ ह्रीं वैष्णवे नमः ॐ ह्रीं वाराह्ये नमः ॐ ह्रीं
इन्द्राय नमः ॐ ह्रीं वासुदेवाय नमः ॐ ह्रीं वासुदेवाय नमः
ॐ ह्रीं मत्स्यलक्ष्मणे नमः इति शिरोललाटवामां सपाथ
दक्षपाथौ सप्तद्वयेषु वित्यस्य ह्रीं वल्गो नमः ॐ ह्रीं सावित्री नमः ॐ ह्रीं सरस्वती नमः ॐ ह्रीं
मः इति वित्यसावित्री नमः ॐ ह्रीं सरस्वती नमः ॐ ह्रीं गंगानि
धनपतिप्रभो नमः ॐ ह्रीं सरस्वती नमः ॐ ह्रीं गंगानि
प्रभो नमः पतानिमिषु नानि दत्तकपोलवामक
पोलवामकर्णी मुवासा दक्षिणकर्णीषु वित्यस्य ॐ
शंखनिधये नमः ॐ ह्रीं निधये नमः सद्यदक्षिणकर्णी
गंडोत्तरालयोर्वित्यस्य ॐ ह्रीं मिति व्यापकत्रयं कृत्वा
एवं व्यस्तशरीरे देवीमात्मनेन प्रविभावयेत् तत्र पा
शां कृष्णभयवरदशस्वार्थमाह धातुहस्तोरदण्डा
पकार्यै पायोशास्त्रस्य भावात्तयोः सर्वसंरक्ष
यसर्वीक्षवापो व्यासोऽयं शस्यादसौ पाशवादी अस्या

323

प्र. स.

१५८

१५८

नंतरामनेतरां भवने पीवदिः कृत्यतृतीयाया भव
नेषाई कांशो न योजयेत् पुनसिकोणकोणोक्षे
पुत्रिष्यपि चतुर्थस्वामीकारं सविंदु कं विलिख्य
पुनः कोपत्रयाणो मपि पार्श्वी हं रिदर इत्यदर
चतुर्थं एकैकस्मिन् पार्श्वे द्वौ विलिखेत् पुनः व
हिं हंतत्रयं विलिख्य मयमेव ते हरिदर इत्यदर च
तृतीयपर्वकं चतुर्थस्वामीकारं सविंदु कं सर्वलि
खित भवने पीवित यान्तरां प्रदेशस्य ऋजुदेव
हिं ईदर ईदरेव प्रकारेण विलिखेत् पुनर्हितीयेव
ने अत्रलोममात्रकावर्णे सवेष्टयेत् तृतीयेत च
कारात् प्रतिलोममात्रकावर्णे सवेष्टयेत् तत्र आपु
ष्यववर्षं धनकरममित श्रीप्रदे कीर्तिदं चेति आशु
ष्येव मध्यमावीजे मृत्यं जपेनावेष्टयेत् वशेषात्ते
नवीजेन धनाप्रियोः श्रीवीजेन कीर्त्तौ अजपयावेष्ट
येत् एवं त्रिगुणितयंत्रं अयास्मिन् यंत्रे प्रजाविधिः
कथ्यते जपायै विजयायै अनितायै अपराजिता
यै नित्यायै विलासिन्यै दोग्ध्यै प्रचारायै संगच्छायै
पतारुनवशाकयः श्रीश्रीभुवनेश्वर्यासनाय नमः
श्रीभुवनेश्वरीमूर्तये नमः इति कीर्त्तौ कार्या इति पीठ
मंत्रः अस्मिन् पीठे समावाह्यदेवीं संमनयेत् तत्र वा

शां ऊषाथरा रक्तवस्त्राभरणभूषितानवशक्तयः पुनः
 प्रथमं सल्लोवायै नमः इति पुरतः संसृज्येत् गगतायै
 रक्तायै करालिकायै मद्दोह्यायै इति प्रागादिदिक्षु
 यत्तास्तु प्रधानदेवतासदृशः एवं प्रथमावृत्तिः श्रंगे
 द्वितीयावृत्तिः पुनः गायत्रै नमः इत्येवांसावित्रै इति
 नेत्रं त्वा सरस्यै इति वायौ वल्लो इति आग्नेये विष्णवे
 इति वारुणे रुद्राय इत्येवांसा पुनरेतासां मूर्तीनां वर्णा
 म्बुच्यंते रक्तारक्ता कल्पावतर्मा बोक्तुलिकादमाले
 न्येदधती गायत्री तादृश एव वस्त्राभिरुदरगदा व्रह्म
 किरीटके सरदारसंमित्रासावित्री तादृश एव वस्त्राभिरु
 दंकात्ताभयवरदादधती च त्रीनोऽङ्गुलिजटाविकृ
 ता कल्पा सरसती इत्येवांसा तादृश एव तृतीयावृत्तिः
 मात्रभिन्नतर्प्यावृत्तिः इन्द्रादिभिः पंचमी एवं त्रिगुणितभु
 वस्वरीं सजयेत् ॥ अथ षडङ्गुणितयंत्रक्रमः कथ्यते शक्ति
 प्रग्रससायें हरशरकलमाया हनं वद्विगेदं दंष्ट्री प्रास
 मायं प्रतिविचरलसच्छक्तिवदं वद्विष्य कोणी यदं दुदं
 त्रिलिपिहरिहरावदगं उं विलोमार्णावीतं कोष्ठगाष्टद
 न्दरिविंताशमकं षडङ्गुणाखं षडंगलप्रमाणेन वर्तलं कर्तुं
 गदिवेत् ॥ षडंगलावकोशेन नदद्विष्य प्रवर्तयेत् वर्तलता
 वताभयस्तु इद्विष्य तृतीयकं मथ वर्तलमप्येनं तमालिवेत्

रत्नेखाया

५ सं.
१५१

१५१

द्वितीयवर्तकाप्तिहमीषच्छिष्टवृष्टकं प्रदितं
इत्येवनेरस्य नामध्वनं रदागिरसौवरुणावागी
शाकाष्टकं लिखितं षट्सकोरांतराकेष्टुहलेखा
षट्समालिखितं एकैकोतरितास्त्रसंवेष्टुरितरेतं
शिवामिरांतराभिरुवाद्यावाद्याभिरांतराः सध्वनं
लसंस्थायाहलेखायाः कपोलयोः अधरस्याप्यनामा
र्णसाधकस्यांतरलिखितं अंतराग्निः प्रियोः कर्मसा
कापोतमालिखितं हरमायापचक्रतासरवर्हिर्गव
र्तले तद्वहिः शरमायावकलमायावतद्वहिलिलेत
मायाविडमंतोवनेकोरोषुषट्सवपि उनेः कोरात्रे
श्रीमत्यक्तियेवितयलिखितं शक्तिः श्रीकामवीजानां
सदंसाधकारावत वनेस्त्रवन्दिपौयतायेवाहं
वतिव ससाध्यनामवर्णानिस्पृष्टनिष्ठनभानिववा
एरेखामंतरासर्वगाः क्रमगताः शुभाः तद्वहिः अति
लोमाद्यतास्युल्लेखकपाटवान् नतोविदभितंभमे
मंडलदयमालिखितं मरुदिकत्वनरसिंहारणवितार
लाप्रिताष्टकं बहिः षोडशशृङ्गलोकं शोभनव्यक्तवर्णव
न् पतयंत्रं समालिख्य पद्मसारवधततः रुचिरहाद
कषट्त्रिंशत्केसरोजलं सर्वोक्तलक्षणोयेतं शुभह
रिमनोहरं इति प्रसार्जः तत्रशक्तिः प्रपन्नसाध्यह

लिखितं विलिखत साध्य साधक कर्माक्षरं हरशरक
मायाहृतं हरशकल इत्यक्षर द्वयत्रिकं मायाद्येन त
रीयसरेण संयोज्यते सिमिर्वीजैः हलेखपातदहिः
प्रीवीजेन नदहिः कामवीजेनाहृतं वक्षिगेददं ह्यप्रि
प्राप्तमायं षट्कोणेषु विलिखितवचनार्थः संप्रति वि
वरलसच्छक्तिवदं वक्षिष्यद्वाणादहिः षट्सकोणां
नराक्षेषु लिवितैः हलेखावीजैरभिवदं कोणाव्यदंड
दंशीत्रिलिपिदंडोत्सारः त्रिषुकोणेषु मानसारः त्रि
षुकोणेषु अनुसाररहितसंप्रोक्तान्यक्षराणि त्री
णिलिखेदित्यर्थः हरिहरावदगंडं हरिदेवतस्वत
ष्टयेन संयुक्तकोणापायार्थद्वयं विलोमार्णवीनं प्र
तिलोमैर्मानकाक्षरैरावीतं कोर्णुणाष्टदरनृहरिचिं
ताश्रमकं कोः भूमेः युगद्वयवत्तत्प्रद्वयमित्यर्थः प्रष्ट
नरेषुष्टसकोणेष्वित्यर्थः नृहरिचिंताश्रमकं नृसिंहेका
क्षरविंतामण्येकाक्षरं च भवेत् इति एतत्तुं भवति प्रथमं
षडंगुलप्रमाणेन कर्णिकाहृतं विलिख्य नदहिरपि
परितश्च षडंगुलमानेन नृनीयं हृतं विलिख्य कर्णिका
रत्ना प्रथमहृतमध्ये भुवेनंशी विलिख्य तस्याग्रथस्तान
त्रेकांशप्रदेशे साध्यनामा संविलिख्य तस्याभुवेनंशप्र
विभोगैकांशे साधकृत्यनामांशं विलिख्य व्याखरेकांश
रेखाप्रविष्टिः

५. स.

१६०

एव ईकांशं शोरावासा मध्ये तत्रापि साधकनाम प्रदे
शे कर्मपदं च विलिख्य पुनस्तस्य कारिका हवस्य व
दिः कारिका हवते यथा उदरे भवेत् तथा भवने शीवदिः
पंचकृतो विलिख्य तद्वदिः श्रीवीजं च नृथं ववदिः
वदिः पंचकृतो विलिख्य तद्वद्विरपितये व कामवीजं
च पंचकृतो विलिख्य एवं विलिख्येत् कामवीजोदरे
श्रीवीजं तदुदरे भवने शीत उदरे कारिका हवते च भवते
तद्वदिः द्वितीयं हवतस्यां तव ह्वाणा द्वितीयं हवते तद्वत्
स्त्रियं प्रथमं हवते न सर्वथा अस्त्रियं च इन्द्राग्निरक्षो वरु
णो शवायु दिगा न कोणां च यथा भवेत् तथा विलिख्य
तद्वदिस्त कोणां तराकेषु भवने शी विलिख्य तस्या भ
वने श्पां रेफां शोरावासां स्वसमात्मानं प्रदक्षिणी कृत्य
द्वितीयां भवने शी वद्विष्णुत्तरीयाया भवने श्पां ईका
रांशेन संबंधी नयान् पुनस्तस्यैव तस्या भवने श्पां ईका
रांशेनापि द्वितीयां भवने शी मंतः कृत्यात्तरीयाया भव
ने श्पां रेफांशेन योजयेत् पुनः षट्संकोणेषु माया
वीजं च नृथं सर्वं सविडकं विलिख्य पुनः षट्संकोणस्य
श्रीमत्तृतीयं मां पापतीयं सर्वा र्थगत कोणां त्रयमित्य
त्यर्थः तेषु कोणां श्रितया प्रदेशेषु सविडकानि सा
धकनाम उक्तानि भवने शी श्रीवीजं कामवीजं रतिक

मेणविलिख्य पुनर्वहिः पक्षीयैरेफपक्षीयैश्चट्टको
 एण्यपश्चिमार्यगतैकोणावितयमित्यर्थः तेषुको
 एविनीयायप्रदेशेषुभुवनेशीघ्रीवीजकामवीजा
 निविंडरहितानि विमर्गप्रक्तानि साध्यनामप्रक्तावि
 चक्रमेणविलिखित पुनः कोणकपालेषुद्विरद्वरद्व
 वरांचतष्टयंयकैकस्मिन्कपालेदंदशाविलिखित पुन
 स्मद्विरस्वतीयवृत्तंस्मान्ननुलोमतमात्कावर्णवैष्ट
 येत् तत्रैवानुलोमतवर्णवेष्टाद्वहिः प्रतिलोम
 गतवर्णैश्चवेष्टयेत् पुनस्तस्माद्द्वितावद्विरष्टकोणावि
 लिख्य प्राणादिमहादिकच्छट्टकोणाचतुष्टयेपिनसिं
 हैकाक्षरेविलिख्येत् आग्नेयादिविदिगतकोणाचतु
 ष्टयेपिचिंतामणीवीजं सप्तविंशत्यवलेत्रह्यमाणं वि
 लिखेत् कोणाग्रेषुमूलानिविलिखेत् पनावतर्यंतं
 षड्गुणितयंत्रस्वरूपं पुनः पञ्चमारचयेत् तदस्यादिस
 नामंडलविशेषः अथास्मिन्त्रैमजाविधिलिख्येत्
 प्रागुक्तत्रिगुणितोक्तवंदवर्णदः नवशक्त्यादयः तस्मिन्
 भुवनेशीं समावाप्त्य अग्रेः प्रथमावृत्तिः तद्वहिः षट्सु
 कोणेषुगायत्रैवस्मरणेनमः इतिशानकोणेषुनः सा
 विष्टै विस्मवेनमः इति आग्नेयकोणे सरस्वत्ये मंदस्य
 रायै इति मध्यकोणे अग्निधनदाय इति निर्ऋतिकोणे
 रौप्यमदनाय इति पश्चिमकोणे पुष्टौ गणनायय इति वा

प्र.स.

१६१

१६१

यो एवं द्वितीयावशं पुनस्तद्वह्निर्होदशादलेपुरकाये
अनंगकुसुमाये कुसुमातुराये नित्याये अनंगमदनाये
मदनातुराये गौरये गगनाये गगनरेखाये पद्माये भय
प्रमथ्यते शशिरेखाये एवं तृतीयावृत्तिः मातृभिः स्रज
र्यावृत्तिः इंद्रादिभिः पंचमी वज्रादिभिः षष्ठी इत्यं षड्
गोते प्रजाप्रकारः ॥ इति पंचसारसंग्रहे गीर्वाणोद्
विरचिते नवमः पदलः अथ द्वादशागुणियं प्रविधा
नवमे व्याख्यापीतशक्तिजलनपुरगुगदं दसं सुद
शचितारत्नकदादशागुणितमिंदयंत्रमिशर्षदायी
पूर्वाक्तमानस्तस्यानत्रोचितयं विलिख्य हतातां विलि
ख्येदंतर्वर्तलमनुशक्तिं स्रष्टुं विंडुनिष्ठातां द्वादशमथ
वर्तले रखायावद्विरलिवेत्तशक्तीतां हरियमवरुणा
धनाधिपदिक्षदेवताः क्रमेण वासुः ईशानाग्निर्ऋ
तिमरुतादिदेवैकैकं विलिख्य भूयस्वीजांतराब्जनिर्गत
पूलां कितकोणाषट्कपुगग्रे मण्डलसुगुगलं
स्यात् ॥ अथ द्वादशान्तरिवर्तलं विंशदंशक्तिं प्रवेष्टु
यत् प्रतिलोमव्यावृत्तिभिर्ऋतस्यारविकोणेषु द्
वंतामाणां विलिखे द्वादशविंडुमतीम् एकैकात्
पितारुहां परसंरंशक्तयश्च सवंधुः ॥ इति
न्यावीतं कोणेषु उक्तीजं कमनवकपोलाकगायत्रिमंत्रं
आग्नेयावीतमणैर्वृतम् । नुविगतैर्भुजगभंवरं प्रेतो ।

गायत्रीप्रतिलोमनः प्रतिलिखेदग्रेः कपोलवह्निः हँ हँ
 चैव लिपिवह्निश्चरयेत् भूयस्तथा त्रिष्टुभं वगानप्रा
 नमातांश्च भूयश्च भूयः सिंहाद्यं चित्तं मणिं लिख्यां च
 मणोषड्ः एव शमनायोक्तं पुरादेशात्तिकोक्तैः बहिर्य
 षोडशपञ्चदशतद्विविधं चराशिदीपिष्ठं तत्तद्वयं तद्वयमे
 व पुनरत्र निधायेत्कलशं । इति अर्थः । ननु व्याख्या
 पीतशक्तिः व्याहृतित्रयाक्षरैः प्रतिलोमैर्वर्णितं ह्रस्व
 वीजं जलनपुरगुहं हंसं धृत्य शक्त्या वीजं बहिर्य
 हंसकोणां संधिषु लिखेत् ह्रस्वादि रावीजं प्राग्वह
 दशभिर्ह्रस्वाभिः पकोतरितमावीजं आवहमित्यर्थः
 कोणोत्पत्तौ जकं कोणोत्पत्तौ दशसु लिखि तद्वह्नी
 न्यत्तरहयजतितकं विंडयत्तद्वह्नी भवति उकारह्नी
 काराक्षरे विलिख्यात्तपोरुधं मनुस्वार् विलिख्यादिति
 अनुश्रुतं तत्र चकारः समुच्चये कपोलात् गायत्रीमेवं
 कपोलेषु प्राग्वदालिखितगावत्रीमेवाक्षरे आप्रयावी
 जं जातवेदसा ऊचा अनुलोमिनश्च प्रतिलोमेन च वीजं
 वर्णोद्धृतमनुविगतैः आकारादित्कारोत्तैर्मातृकाव
 र्णैश्च लोमेन च प्रतिलोमेन च हंतं भूयश्च भूयश्च
 भूयश्चकार समुच्चये प्रष्टुप्रष्टु चित्तं मणिं भूयश्च
 एव तद्वयं तौमिति सप्तष्टादानं नृसिंहवीजस्य कोणा

प्र.सं

१२२

१६२

कोणोपुर्वितारत्नाख्यं उपरिभ्रनलकषयेत्यादिनाव
द्यमाणावीजमालिखेदित्यर्थः द्वादशगणितमिति
संज्ञापतउक्तंभवति प्रथमंकर्णिकाख्यं हृतंषडंगु
लमोनेनविलिख्य तद्वहिरपितथैवषडंगुलविशाले
नवतद्वयं विलिख्य कर्णिका हृतमध्ये भवनेशीमंतः
साध्यताममुक्तां वहिः प्रतिलोमव्यादृतित्रिनयेवेष्टि
तांच विलिख्य पुनः कर्णिका हृतमध्ये द्वादश भवनेशी
विलिखेत् तत्र प्रागादिमहादिक्त भवनेशी द्वंद्वं वि
लिख्य आग्नेयादिविदित्तपकैकां च भवनेशी विलिखे
त् पुनस्तद्वहिरुत्तीय हृतं स्यात् सर्वयस्मिन्तः षट्को
णा विलिख्य तदुपरिदक्षिणोत्तरतः षट्कोणं स्पष्ट
कर्णिका हृतं विलिख्य द्वादशकोणोपुडुमिति ईर्गा
वीजं च भवनेशी च सर्वत्र च तद्वहिरः क्रमेण विलिखेत्
एवं विलिखितेः स्रग्गीवीजां निर्गतानि वहिर्मुखानि द्वाद
शल्लानि विलिखेत् एवं विलिखितं शूलं तस्य लेदं द्वादशकोण
स्य कपोले देशे भवति तस्मात्तपोलभूतेषु त्रिंशूलां तस्यै
षु च त्रिंशतिषु प्रसिद्धा यत्रीवर्णान् प्रतिलोमां क्रमेण
एकैकं विलिख्य पुनर्द्वादशकोणकपोलेषु द्वादश भव
नेशीं विलिखेत् तासां रेफां रेणवर्षां रेणवर्षां रेणवर्षां
कान्तरित क्रमेण सर्वप्रोक्त षडङ्गितयं प्रोक्तवताः

प्राक्तयः संबंधः पुनस्तद्विस्तृतीयहृतस्यातः प्रत
 स्थांतः प्रथमं ज्ञातेवदसेति मेववर्णो रत्नलोमितैर्व
 ह्येत् पुनस्तत्रैवतद्विस्तृतीयप्रतिलोमवर्णो मयं
 वेष्टा पुनस्तत्रैवतद्विस्तृतीयप्रतिलोमवर्णो मयं
 मितैश्च प्रतिलोमितैश्च वेष्टेत् पुनस्तृतीयहृतद्वि
 रष्टकोणां विलिख्य तस्य कोणां प्रशागादिकमेतान्
 सिद्धवीजं ग्रानेयादिकोणोऽसमविंशत्यटलेवक्ष्यमा
 णाविंशतामणिवीजं च विलिखेत् एतावत्संयंत्युक्तं
 दशागणितयंत्रसंयंत्रं वद्विषयोऽष्टाष्टमितादिशं
 यैः प्रज्ञामंडलविशेषः ॥ इति दशागणितयंत्रं ॥ अ
 षासित्यंत्रे भुवनेषां मजाविधिः पीठादिनावाहना
 दीन् पूर्वोक्तवेदवक्तृता पुनरंगैः प्रथमावृत्तिः पुनः द्वे
 लेखायै मगतायै रक्तायै कराक्षिकायै इति प्रागा
 दिदित्तवत्संभिद्धितीयावृत्तिः मातृभिरुतीयावर
 णं पुनः कराल्यै उमायै सरस्वतीदेव्यै उमायै शक्त्यै
 षायायै लक्ष्म्यै शुभ्यै सरस्वत्यै प्रदायै मेधायै मत्तैकायै
 आर्यायै इति षोडशभिश्चतुर्यावस्थां पुनः विद्यायै द्वि
 यै पुष्ट्यै प्रज्ञायै सिद्धिवात्यै ऊर्ध्वै रुद्रवीर्यायै प्रभानं
 दायै योगिण्यै अरुद्रायै शुभायै कालरात्र्यै मरारा
 त्र्यै भद्रकाल्यै कपालिन्यै विरुद्र्यै दक्षिण्यै सुदित्यै इति

प्र.सं.
(१३)

163

खंडाये शिखंडाये शिखंडिते निष्ठुं भमयित्य मदि
षासरमर्दिने रंशाये रुद्राशेष शक राईशरीरिणे
नोये नारायणे विष्णुलिते पालिते अंविताये
आत्मादिते । इतिहा विंशतिः पंचमावरणं पुनः पि
गलाद्यै विशालाद्यै सस्यै हृथ्ये अदाये साहाये
सपाये मायाये वसंधराये तिलोकथात्रे गायत्रे
सावित्रे विदशायै सत्रपाये वदत्रपाये स्कंदमात्रे
अनापियाये विमलाये अमलाये मर्दाये पपाया
ये अरुणाये तरुणे प्रकृत्यै विकृत्यै सृष्ट्यै स्थित्यै
संस्त्यै संध्याये मात्रे रंसाये मदिराये वक्रिकाये द
वमात्रे भगवत्यै देवक्यै कमलसनाये त्रिमुख्यै स
मुख्यै सरविमर्दिने असरविमर्दिने लंबाये ऊ
र्ध्वकेश्यै वदसिंहाये हृकोदये । अथोखाये शिति
रात्राये रागनेवगाय यवनवेगाये भुवनमालाये
मदनवराये अनेगाये अनेगमदनाये अनेगमेख
लाये अनेगऊसमये विष्णुरूपाये असरभयंक्यै
अहोभाये सत्यवादिने वनुरूपाये अविचिताये
वरदा-वर्गिण्यै । एताभिः अतः वष्टिसंख्याभिः सष्टावर
णं रंदादिभिः सप्तमीवज्रादिभिः एसी एवं दादशगणितं पं
चमवनेपी सनयेत् अथपाशां ऊणवृणं मध्यगतशपाया
पचनेषां चटार्गलायं असुत्वाते आहौं क्रोमिति पाशां

ऊशचरमंत्रः ऊषा+

+दिकं सर्वोक्तप्रहभुवनेषु कवदेव अष्टाशात्कार्गच्छा
विहंलयववपुतेषुर्वपांसीत्यष्ट कंकोणोयत्सोग
साशचरपुगपुगलाष्टाचराखंवहिस्र मायोयेतात्तु
गमसरमिलितलसत्केसरेसाष्टपत्रेपमेतन्मध्यवर्ती
त्रिनयपरिलसन्पाशाशक्त्यंऊशांणीपाशाऊशावृत
मनुप्रतिलोमगैष्वर्गैःसरोजपुटितेनचटेनचापिष्टा
वीतभीष्टफलभद्रवटंतदेतद्यंऊक्तमविह्वल
नामयेपे प्राकप्रत्यगरीच्छेदलमयपुनरात्रेयमारु
नेचहयमंदद्योतरेहवर्तीनेऊतशैवेररहियेकिलि
वेदिलिविह्वकर्णीकायांपाशाऊशासाध्यसेपुत्तेश
किंश्राभंतराष्टकोष्टेष्टगात्रवशेषितेषुवाष्टाणी
कोष्टेषुषोडशास्यषोडशावर्णांतथा मनुमेजीपम
स्यकेसरेषयपुगसरात्सानितोतथा मायोपकैके
पुदलैषुत्रिंशसिंहाःकर्णीकागतातर्षांनपाशा
ऊशावीजाभांप्रवेष्टयेदात्यतश्चनविनस्यसुतलो
मविलोमगतैःप्रवेष्टयेदत्तरैश्चतदास्येतदनुचटेन
सरोजस्थितेनचतदऊकैवुनंचलित्वेतिहंनिका
प्रतिष्ठासंदिष्टापाशावीजमितिमुक्तिभिःभद्रहना
ध्यापिनिशाशथरत्वंरावितोऊशाभवतिपाशःश्रीश
क्तिःसारमनापशांतीदिगंऊशासेतिपकंकामितिरं

प्र. सं.
१३४

१६५

निनिटदयमपरमिहाएवंगीस्यात् अथगौरीरुद्रदंष्ट्रि
नयोगेस्वरिकवचासुटद्वितयैः वीनादिकमिदमुक्तं
पाकेयेषोडशाक्षरमेतन्ने अस्मार्थः पाशाकुशाभ्यां
किवीतंसंघटीकृत्यनपादिकं कुर्यात् अस्ममेवस्यच
दार्गवंतामयं तदपि वक्ष्ये प्रथमं सूर्यकिरणवत्
अष्टदिक्प्रसृतादीर्वायमाना अंगलासंज्ञिका अष्टौ
हंदरेखाविलेखनीयाः पुनस्तासां सर्वा मा मादिसं
घो हंत विलिख्य पुनस्तदंगुलं विसृज्य तदपरिधि
नो हंत विलिख्य पुनः सर्वो गं का मध्यदेशे पितृ हंत वि
लिख्य पुनस्तदहिरपिरेखाया आकृतं तदंगुलमा
तांने पितृ हंत कृत्वा पुनस्तदपरिधेर्धलि वितार्गला
एकोणांत रालेख्य पितृ तादात्म्यं अंगला एकं सर्व
लिखितार्गला एकाग्रसमांतं विलिख्य तासां षोड
शार्गलानां मयेष्ट पितृ तेरावां विलिख्येत पुनः प्रथ
मं हंत मयेष्टां ही को मिति पाशां कुशं चतुर्गं विलिखि
न तत्र तभवेनशी पांश्च द्देश्याणां कुशवीतदयं भव
नेशी मयेष्टाया नामादीन विलिखितं पुन प्रथमं हता
दहिरहसकोष्टं भवेन सूर्याः चतुर्गानि आश्रियादिविदि
त अर्चनाक्रमेण विलिख्येत पुनस्तदहतादहिरः कृती यद्वेन अष्ट
सकोष्टं प्रशाक्तं यमष्टादश विलिखितं तत्र त्रैलोक्यं पाशाः श्री
शक्तिस्मरममय पातं दि

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र. सा

१३५

१६५

निर्झरति ईशानागंकयोर्विपदनलवीजरूपं हकाररेफ
सदृशं हं हं मिमादि द्वादशकं विलिखितं पवमगकाश
लेखनप्रकारः पुनः सर्वतोवहिरां ह्यसंविदेशादृज्जनः अष्ट
दंतेपञ्चविलिख्य तस्य केसरेषु सविडकंचतर्धसरं अजपा
तरदयंच सरवर्णदयंच ईहंसः अंशमितादिप्रकोरेण एकै
कस्मिन् विलिख्य पुनस्तदलमध्ये सुयं त्याकोरेण वापा
शतं ऊर्ध्वं शवीजातिश्रं ही कोमिति श्री एष्यसर्वत्र विलिखे
त तद्विहितदयं विलिख्य प्रथमे हते याशेत द्वितीये अंश
शोनचसं हृष्ट तद्विहितदयं विलिख्य प्रथमे अंशलोम
त कया विलिख्य द्वितीये प्रतिलोममातृकया च संवेष्टमे
त प्रतिलोमगौणविकारात् प्रथममन्त्रलोमवर्णैर्वेष्ट
नमस्यते ऊं भावेन वकारेण वेष्टयेत् तद्विहितकारे
सयासरोजं घटितया वेष्टयेत् घटेन वापीति विकारात्
वदेवेष्टनात् सर्ववकारैर्वेष्टयेदिति निगम्येत एवं वार्गका
यंत्रलेखनविधिः ॥ अस्मिन् यंत्रे सर्ववतपीठं संस्तु भव
नेर्णीतास्मिन् वाच्यं समर्चयेत् तद्विहितं गगनाये र
काये करालिकाये पनाभिश्च नमः सर्वादिदिक्प्रण
माहतिः अंगैर्द्वितीयाहतिः मातृभिरुत्तीयाहतिः इंद्रादि
भिश्च तर्धी वनादिभिः पंचमी एवं वेदार्गीलयंत्रेण वाशां
ऊर्ध्वमथ गतया भवने चर्या पूजा प्रकारः ॥

एवं राजां कृता इति मे अक्षरी मे च त्रविंशतिलक्षं
 जयेत् सीरडुमचतष्टयस्य समिद्धिदध्याजौदसि
 कामिः सैभ्यसहस्रषट्कतिलैश्चपयः सितैस्ताव
 त्सां चोत्तरपात पुनश्चरणार्थं अथत्यवटोडं वरु
 ताः सीरडुमाः पुनः गजमृगमदकास्मीरैर्मन्त्रितमः स
 रभिरोचनो येनैः निलिखेत् दलककरसाललितैयं
 त्राणी सकलकार्याधीमृगमदकस्तुरिकावाका
 स्मीरं कृजं सरभिचंदनं रोचनं गोरोचनं शक्तकं
 येनैर्मिलितैरक्तयंत्रचतष्टयं निलिखेत् पारणार्थं
 वेत् पुनः प्रसीद प्रयंचस्त्रये प्रथाने प्रकृत्यामिकी
 त्यादि कपास्त्यास्तुतिं कुर्यात् तत्प्रकारस्तु ग्रंथवाउ
 ल्यं भयात्रात्रालिख्यते ॥ इति प्रयंचसारसंग्रहे गीर्वाणं
 दविरचिते दशमः पटलः ॥ अथ मेत्रदेवताप्रकाशिको
 कप्रकारेण भवनेष्टयी पुरश्चर्याः प्रयोगादिविधिर्लि
 ख्यते एकलिंगेशिवाकोरेदक्षिणामूर्तिमाश्रितः वद
 यथा मनोभस्मस्नायी वक्त्राविष्टं कृत्वा हृत्मां समा
 भ्यावत्कृत्वा चतुर्दशो नित्यमिष्टाशिवं शक्तिं जयेत्
 त्रसहस्रं कंदपिहो दद्यात्ताभ्यावाद्यातसमिधोद्भूत
 ततश्चाहमहसादि ध्यायन् सर्वेषां जयेत् अथ रिनियो
 गः नित्यं सौभाग्यदं यत्र विंशज्ज्ञाभिषेचनं मेधावीर

प्र. सा.

१६६

166

भेदागमीतावनासां वृषातः निह्येयस्य तजलेवाक
सिद्धिकविताकरं तजप्रमंजमेवपुं कर्मरागरुसंघ
ने सास्रभस्माकालेपैवपुंकृतिलकक्रिया जान
मात्रेनलेस्थितानिष्ठलोत्तीलितेरागाः जेपेत्सहस्र
कं रात्रौ ११माकर्षयेत्पियां लाजैः कत्यामवा मोति
तिलैरागेणामश्रुते पुष्टिमातदधिहोमेनतां हलैश्चत
याभवेत् ॥ अथ श्रीमंत्रविधानमुच्यते भगवत्पुत्रः न
विकच्छेदः श्रीदेवता शंवी जे ईशक्तिः श्रीरुत श्रीशिरः
इत्याद्येगानि ध्याते भूयाद्भयोदियद्याभयवरदकरातम
कार्तसरभाप्रभाभेभपुमद्वयकरुतजंभाद्रिराति
द्यमाता रत्नौचावहमौलिर्विमलतरङ्गकुलार्तवाले
पताप्यापमासीपयनाभोरसि कृतवसतिः यस्याशी
प्रियेनमः ॥ १ ॥ श्रीशक्तिमंत्रः ॥ ऐष्यं प्रधातायं मंत्रः दाद
शालदमपः दादशसदसंमिमधुरमितैः सरोजैर्वीनि
लैर्वा विलसमिन्निर्वात्रिभिरपिवाजुभ्यात् पुरश्चरणा
यं अथ पुरश्चरणाकलशं पुदजलैर्वातैः कषायज
लैर्वासंस्त्यसंनयसमभिषिंचेत् प्रिष्टंगुरुः अथ
एतां पीठविधानमुच्यते रुचिराष्टपत्रमथवादि रु
रुंगुणावृत्ताधिचतुरश्रुतं प्रविधाय पीठमपितत्रय
जेच वशक्तिभिः सदरमो वततः अथमर्थः सुष्टयंत्रविलिख

तद्विहृतत्रयं विलिख्य तद्विहृदशराशिखं विलिख्य नह
 रिष्यत्तत्र विलिख्य कर्णिकायां श्रीवीजे विलिख्य तस्मिन्
 देनवशक्तिभिरिष्टारमामावाहयेत् विभक्तौ उन्नत्य कान्तैश्च
 कीर्त्तयेत् सत्रतैश्च सुष्टैश्च उक्तैश्च ऋष्यैश्च इति नवशक्तयः श्रीश्रीदे
 व्यासनाथनमः श्रीश्रीदेवीसूर्तये नमः इति कर्णिकायां
 नवशक्त्यादौ श्रीवीजे योजयेत् च सुनरावास्यांगैः प्रथमावृ
 त्तिः वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय इति स
 र्वादितेभ्यः दमकाय शलभाय मलालये कंठकाय इति
 गजानाये यादिविदित् शोखनिधये पद्मनिधये इति वा
 मदक्षिणापार्श्वयोः इति द्वितीयावृत्तिः चलकपि मलाये
 नवमालिकायै विधीयैकायै द्वाविंशतौ शोकयै वस
 मालिकायै इति तृतीयावृत्तिः इन्द्रादिभिश्च सप्तमीं प्रथम
 योगः अंभसुरो जहय सभितिष्टतत्रिलक्षमेनं प्रज
 पेक्षन्तं च प्रिये विचिंत्या कंगतो यथावद्विदताया
 निवतिष्ठतः अयमर्थः स्तनप्रमाणेन लेखितः
 यत्तमेवं श्रीवीजे लक्षत्रयं जपेत् सूर्यमंडले लक्ष्मीं ध्या
 यन् द्रविदतायाः प्रसक्तो भवति प्रयोगांतरं वसन्ताउ
 यविषयकैर्दभारेः कमलावृत्ततले यवात्रिलसं जपतो
 विभवे च कासितायादिधितं वत्सरतो वसप्रदं च अयमर्थः
 विष्णुलये विल्लुत्ततिके देवा स्थितास्तत्र यत्तमेन सं
 वत्सरान् प्रागेव सप्रयंचो भवति प्रयोगांतरम् ॥

प्र. स.

१६३

जडयादशोकदहनसहृतेरपितंडुलैः सकलवाय
नमेश्यायमर्थः शृणोकेयनकृतदहनत्रिमधुरसिक्तै
स्तंडुलैः संख्यातकेसहस्रमिति न्यायात् सदसंजड
यात् वणकैरेभवति प्रयोगात्तरे खदिगवलेत्रिमधु
रैरपि धनदेवराजकुलवणमपि श्रयमर्थः खदिरेध
नकृतदहनेत्रिमधुरसिक्तैस्तंडुलैर्होमोधनप्रदत्त
जवणदस्मात्प्रात् प्रयोगात्तरे समधुरतच्छित्तानाल
दाहोमादलक्ष्मीपरिगतमयि जंतं प्राश्याद्भीसमा
ग्राधनविभवसमृध्धानित्यमाल्पादयंतीत्यजतिना
करुणादातस्यसासंतनिच त्रिमधुरसिक्तैः कमलैले
हंयोजेदोति तमलक्ष्मीनिकटस्थमपिलक्ष्मीः प्राश्या
त् तस्यसंतनिचतत्पजति प्रयोगात्तरे विल्लीश्रीसूक्त
जापीनिजमुविश्रवजेनावर्द्धयित्वाप्यसर्वापत्रैस्त्रिषाड
भुक्तैः कसमफलसमितस्कंधभेदैस्तत्तत्तन्मूले
मंदलात्प्राक्तनियतवरितोसोदनात्रिमलान्तात्र
पंपरेणदमायाः कथमपिच पुनस्तत्कुलेश्पादल
क्ष्मीं श्रयमर्थः सर्वव्याप्तगोतिजभूमौविलेसंस्थाप्य
तत्पृष्ठाश्रीसूक्तं जयेत् श्रीसूक्तजापीनलसेवनंचक्र
यात् पुनरप्यविल्लवृत्तस्यानियत्राणि तानि सर्वा
णि संगृह्यक्रमेणपकेकं त्रिमधुरसिक्तं श्रीबीजमंत्रे

राजद्रुयात् पुनस्तदवसानेयाति क्रुसमानितात्यपि वि
 मधुरसिर्तिक्तो क्रमेण प्रवदेव नद्रुयात् पुनस्तत्फलैर
 यो वसेव नद्रुयात् पुनस्तस्य समिद्धिः पुनस्तस्य पुं गेभ
 देः पुनस्तस्य मूलैस्त्रिमधुरतिकैः सर्वैरेवं नद्रुयात् तस्मा
 निर्मलात्मा भूता मेउलात्प्रोगवदरमाया रूपं पश्यति अ
 लक्ष्मीपरिदोशो भवतीति किमुक्तव्यं ॥ अथ रमामंत्र
 संगत कल्याणरोक्तोपि रमामंत्रालिख्यते ब्रह्मा ऋषिः
 गायत्री छंदः रमाविद्यादेवता श्रीबीजे स्वाहाशक्तिः श्री
 मते स्वाहाशक्तिः श्रीशिवस्वाहा कवचं पंचप्रकारेण
 उंगाति ध्याते तदुच्छ्वासापूर्णं तदनप्राप्तितादेकमु
 गलां लसद्गीतां दौमो मुकविषादनाभी सरसिजादर
 स्मरां धीरोकरकलितपद्मां दिनयना रमाविद्यां देव
 रघुवत्तवा मोरुनिलयो श्रीं श्रीं नमो भगवति सर्वतोभा
 ग्यदायिनि श्रीश्रीविद्येमहाविभूतये स्वाहा इति मंत्रः
 वर्णालक्षजयः पायसलज्जाप्रवाभिर्वर्णसरसं इने
 त पुरस्तराण्यं अथ मंत्रः मधे स्वाहाष्टपत्रे प्रतिदल
 पुगले वर्णमालिख्य वास्ये शिष्टावांतादपारेशि वि
 मुदभवने शिष्टवीजे तुलस्याः वास्ये चारुणां
 पूर्णावपरिहृतस्येष्टसाध्वं वमारं लक्ष्मीयंत्रं तदेतत्
 भुवत विभवश्रीप्रदं दिव्यादिव्यम् ॥ ॥ ॥

प्र सं.
१६८

168

अस्मार्थः प्रथममष्टपत्रं विलिख्य तन्मध्ये साहा इति
वर्णादयं तन्मध्ये सारवीजं ससाध्यं दत्तेषु मंत्रवर्णादयं
तद्विदित्वा दत्तेषु मंत्रवर्णैकैकं तद्विदित्वा दत्तेषु मंत्रवर्णैकैकं
नेषु लक्ष्मीवीजं तद्विदित्वा तन्मध्ये साहा इति तद्विदित्वा तन्मध्ये
एतेन अथ लक्ष्मीमंत्रं तन्मध्ये दत्तं अथ विराट्छं
४ः श्रीदेवतां श्रीवीजं साहायाक्तिं ओं देव्यै नमः पूतं ओं पद्मे
एतेन नमः श्रीः ओं विलिख्य तन्मध्ये नमः शिवा ओं वरदायै नमः
कवचं ओं कामरूपायै नमः असं ध्याते पद्मस्थापय
नेत्राकमलमुखाय भीतिमुदोः सरोजादे होत्याभिः
प्रभाभिः सिंभवनमविलेभासुराभासयंती मुक्ताहारा
भिरामोन्नतकवचकलशारत्नमंजीरकांती ग्रैवयो
र्म्यगदाद्याधृतमणिमऊटाश्रेयसे श्रीभवेहः नमः
कमलवासिन्यै साहा ॥ इति मंत्रः ॥ ऐश्वर्यफलप्रधानो
यं मंत्रः दशालक्षं जपेत् त्रिमधुरसैकैः कलमैरुत्त
जद्रयात् पुरस्सरणार्थं अथ सनाथिधिः सर्ववत्सीदं स
पूज्यं नामिदेवी समावाह्यं समर्चयेत् प्रथममष्टपत्रं
मूलेष्टं गैः प्रथमावृत्तिः वालाकैर्विमलायै वनमालि
कायै विभीषिकायै दाविकायै शंकरीयै वनमालिका
यै इति दलेषु द्वितीयावृत्तिः स्नाकैर्यैर्दलाते तृतीयावृ
त्तिः अथ प्रयोगः समुद्रगायामवती यतस्तथा सकंदमात्रे

पयसि स्थितः सन् त्रिलङ्गजपाध्यानमोक्षमात्रात्मनी
 भवेत्त्रात्रविचारणीये प्रयोगांतरम् नद्यावत्तैर्जडतम
 गभभर्त्तलक्ष्मीसदृसं तावदैसिमधुरमुक्तैर्वाफलैः
 पौर्णमास्यां पचम्यां वासितसरसिजैः सुक्रवारे छपु
 ष्वैरत्यैर्मासं प्रति उत्तविधिर्वत्सरास्यादनादयं अयम
 र्थः भगवत्तराफलानीनेद्यावत्तपुष्पैर्वैतं फलैस्त्रिम
 धुरसिक्तैर्वासदृसं जडयात् अथवा पौर्णमास्यावापंच
 म्यां वास्यैतैः सरसिजैः प्रतिमासं जडयात् अथ प्रतिशु
 क्रवारमत्यैः कलपुष्पैर्जडयात् एवं कृते वत्सरात् थ
 ताख्या भवति ॥ लक्ष्मीमंत्रातरेमुच्यते दत्तत्रयिः विरा
 ट्छंदः श्रीदेवता श्रीवीजं ह्रीं शक्तिः ओं श्रीं ह्रीं श्रीं कम
 ले श्रीं ह्रीं श्रीं प्रसूत ओं श्रीं ह्रीं श्रीं कमलालये श्रीं ह्रीं श्रीं
 ह्रीं शिरः ओं श्रीं ह्रीं श्रीं प्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं ओं शिरः ओं श्रीं ह्रीं
 श्रीं प्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं ओं कवचं ओं श्रीं ह्रीं श्रीं महालक्ष्मी
 नमः श्रीं ह्रीं श्रीं ओं सुखं ध्याने हस्ताद्यदसपात्रपंकजमु
 गादर्शस्वरूपं पुराणैर्वेद्यांगद्वारा कंकणमहामौल
 जलकंदलापद्यस्थापरिवारिकापरिवृताशुक्रांग
 रागावृता देवी दिव्या गणाननाभवदयप्रभं सिनिष्ठा
 दमः ओं श्रीं ह्रीं श्रीं कमलकमलालये प्रसीद प्रसीद
 श्रीं ह्रीं श्रीं महालक्ष्मी नमः इति महालक्ष्मीमंत्रः ॥

प्र.म.

(६५)

169

सप्तविंशतितः ईश्वर्यफलपथानोमैत्रः लहंजयेत् सर्वो
कलदीपीडे समावात्यसमर्चयेत् जगैः प्रणाहतिः श्रीथ
रायनमः रुखीकेशायनमः वैकुण्ठायनमः विष्णुत्रयायन-
वासुदेवायनमः संकर्षणायनमः प्रद्युम्न्यायनमः अनि-
रुद्धायनमः॥ इति दिव्याहतिः भारतेनमः पार्वत्येनमः
चक्रौनमः शाक्येनमः॥ इति पूर्वादिदत्त द्वाकायणाल
भाय गल्लालवे ऊरुंडकाय इत्यानेयादिकोणोष्ठ॥ इति
तृतीयाहतिः अनुरागाय विसंवादाय विजयाय वल-
भाय मदाय हर्षाय बलाय तेजसे इति चतुर्थाहतिः
इंद्रादिभिः पंचमी ब्रह्मादिभिः षष्ठी एवं संसृज्य त्रिमधु
रसिकैर्विलैः फलैरमुतं जज्ञ्यात् पुरश्चरणार्थं॥
अथ श्रीसूक्तविधानमुच्यते। श्रीशानंदकर्मवि-
ल्लीतेंदिगस्तुताऋषयः तत्राग्निः इति प्रथमायाऋ-
चः इतरेव त्वारऋषियश्चतुर्दशानामरचामपि प्रत्यकं
चतुरोपियो जमीयाः एवं प्रत्येकपदे समुदायपदे स-
र्वऋषयः संभूयेव आघेऋक त्रये च्छंदो अनुष्टुप् को-
सोस्मीत्यस्याः वृहती च्छंदः तदंत्योर्हयोस्तिष्टुप् पुन-
रष्टकस्याप्यनुष्टुप् अंत्यस्य प्रस्तावपंदि च्छंदस्तामपि ऋ-
ष्यामुक्तं न्यायः प्रत्येकपदे समुदायपदे त संभूयेव
त्वग्निदेवतो तत्राग्निरिति नागयातो भगवानुच्येत इति

वर्णामित्कवीजं कांसोसीत्कशक्तिःहिरण्यव
 र्णांनमःसुतचंदोयेनमःशिरःरजतस्रजायेनमःशि
 त्वाहिरण्यस्रजायेनमःकवचंहिरण्योयेनमःनेत्रेहिर
 ण्यवर्णायेनमःश्रुं सुक्तंन्यासउच्यतेमूर्छादिकर्णा
 नासामुखगतदोहदयंनामिगुल्येषुपासुरुजावर्जवा
 चरुणोष्ठ्यैसेतसूक्तकैःक्रमशः।।प्याने॥अमलकम
 लमंस्थानदजःउंजाकर्णाकरकमलधृतेष्टामीतिउ
 र्मांभुजाचमणिमुकुटविचित्रालंकृताकल्पजालैर्भ
 वतभुवनमातासंततंस्त्रीस्त्रीयेनमःहिरण्यवर्णमि
 तिसूक्तंनेत्रेमुक्तप्रतिपदामारभसीभोगादिरहितः
 एकादश्यांपरिसमापयेत्द्वादशसदसमंत्वंजयः
 तेषुदिनेषुनित्यशःश्रुतेनवहतेनवाष्टोत्तरशानेनद्र
 याशुनर्द्वादश्यांपयेष्टनित्यसमिद्रिष्यतीरात्रेनच
 सर्पिषाचक्रमेणाएकैकंविशतमंस्थायान्नद्रयात्
 पुरश्चरणाहोमःअथस्रजाविधिःरमैकादश्यापीठे
 समावाह्यरसोसमर्चयेत्श्रुतेःप्रथमावृत्तिःपश्चाद्यैषम
 वर्णायेपयस्यायेआदायेतर्पणंयेतृमायेज्वलंयेस
 र्णाप्रकारायेइतिहितीयावृत्तिःलोकेणैरुनीया
 वृत्तिःतदाशुभैश्चसर्प्यावृत्तिःअथस्रजाविधानांतरमुच्य
 तेपंचदशभिःश्रुभिःएकैकाभिःएकैकोपगारासमव

येन

५. स.
१७.

170

एवं मंचदशोपचारान् समर्चयेत् उपचारा उच्येते आ
वाहनासनाद्यैकपाद्याचमन मभ्यर्कसेकामिः वासो
भूषणगंधान् समनोभुतभूपदीपभोज्यानि सोदासना
निकुर्यात् ऋक्तिपुनः पंचदशाभिरथ मनुभिः व्यसैरपि
च समलैः पूजायां संयतात्मकः सिध्यै स जार्थं पुष्पाविशेष
व उच्येते मंदारकुंदमुकुंदनं चावर्तनं हमालतीजात्याः
कल्हारपमरकोस्यलकेतकवचं पकादयो ग्राह्याः
अथ प्रयोगः अग्निपिचेत्रिंशो नित्यं स्रक्तैः स्नान क
र्माणि आदित्यादिमुखो जप्ता तावता वसत र्ययेत् अ
र्चयेद्विधितानेन दिनशो न दद्यात्पुनः एवं करोति षण्मा
सं योमौ स्याद्विदिरापतिः अथ मर्त्यः अनेन श्रीसूक्तं मे
त्रास्नानकाले जलमुद्धृत्य जप्त्वा त्रिवारमा स्नानमभि
षेचयेत् पुनरादित्याभिषुखसिवांरं जप्त्वा पुनः सि
वांरं जलेन तर्पयेत् पुनः सिवांरं देवतायां समर्च्य पुनः
सिवांरं रुविषा इनेच एवं दिनशः षण्मासं यं कुर्यात्
इदिरायाः पतिरेव स भवति प्रयोगांतरं उद्धृत्वा त्रेत
लितेन वनोतं विनिरूपयेत् सकर्त्तिके सकि जल्के द
ले पत्रोत्तरात्के पुनः यमंत उद्धृत्य समिदेन विभावसौ
नदया दंत्यया यथाशतमष्टोत्तरं जपेत् वतारिंशच्छुक्र
वारं महाश्रीं स्मृतायेते अथ मर्त्यः उद्धृत्य कोल ईषदिक

सितेनलितेकर्णीकायांचदृढमूलेषुवदलेषपिचद
छातामंतराद्धेपुनवतीतेतविलिप्यात् पश्चात्तम
मेकसरसंडुह्यश्रुतोरणातसेख्यतामश्रावदजातेवे
दइसंवजसाश्रागौजइयात् एवंप्रतिपुत्रवारंवतारिश
पुत्रवारैर्जइयात् तस्मात्तदाश्रीर्भवति प्रयोगांतरंकां
सोमित्यनयासम्यगेकादशधृताइतिः षण्मासंजइतो
नित्यंभयात्त्रायामहेंदिरा अयमर्थः कांसोमितोदिराण
प्राकारमित्वातित्यशोद्येतनएकादशंघृताइतिर्जइ
यात् एवंषण्मासेकृतेतमहालक्ष्मीभवेति प्रयोगांत
रं स्रक्तैरेनैर्जपनजइयादर्वयीतावगाहेनिवेदकेदि
नमनुतयासंयतस्नर्पयीत संप्रदात्ताविविधधनयासा
पुकाभंतरोसोमंत्रीसैर्वैर्भवति वद्मनोदेहिरास्यात्
रोगः अयंतस्यष्टार्थः प्रयोगांतरंश्रियेलक्ष्मिवरदायै
विसृपत्यै वसुप्रदायै हिराण्यपायै सर्गामालित्यै रज
तस्रजायै सर्गाप्रभायै सर्गाप्राकारायै पद्मवासित्यै पद्म
हस्तायै पद्मप्रियायै मुक्तालंकारायै सूर्यायै चंद्रायै वि
ल्वप्रियायै ईश्वर्यै भुक्त्यै मुक्त्यै विभूतयै ऋष्यै समर्थै
सै पुष्ट्यै धनदायै धनेश्वर्यै प्रदायै भोगित्यै भोगदण्यै
धात्रै विधात्रै द्वाविंशदेतेष्टीदेत्यापेसंज्ञाः समुदीरिताः
नारादिकानमोतामतेरवासवल्लिंदरेत तथेयचमहादे

प्र.सा वीदिनादौमंत्रविनमः अथमर्थः महालक्ष्मीसुखाविद्या
 १३१ नोत्तेनविधिनासमभ्यर्च्यः तत्रदेव्याः प्रगतौ सुखतादि
 नायनैर्मंत्रैर्द्वित्रिंशत्साध्यकैः औष्ण्यैर्नमः इतिवलिहरे
 न पुनरेतैरेवमंत्रैः औष्ण्यं तर्पयामि इत्यादिभिरुदयका
 लेमहालक्ष्मीतर्पयेज्जलैः पुनर्नाभ्यक्तौवांतनग्नः सति
 ल समवतरेदिन्यादिनालक्ष्मीकरनियमउक्तः ॥ अथ
 श्रीसूक्तमंत्रप्रसंगात् श्रीसूक्तयंत्रमपिमंत्रसारोक्तं नि
 रवधिकैः सूर्यप्रदं यंत्रं लिखिते अष्टपत्रं महापद्मं कलिका
 केसरैः पुतं ॥ श्रीवीजं साध्यं गुतं कर्णिकायां विलिख्य
 च वसादित्यस्य अष्टमं स्वापयेत्स्यपि यथाक्रमं श्रीसूक्त
 साध्यं सखा मालिख्य तदक्षिः यः सुविः प्रयतो भूतेत्य
 वामात्कयापि च संवेष्टव्यं परविंदकोत्तौ शुष्ण्यमा
 लिखित श्रीसूक्ततदक्षिः यः सुविः प्रयतो भूतेत्यवामा
 त्कयापि च संवेष्टव्यं परविंदकोत्तौ शुष्ण्यमालिखित
 श्रीसूक्तयंत्रं ततः धारयेद्योविधिं पुत्रोराग्यपराधान्य
 पुनर्गोशस्य शालिनीं लब्धानि वरं लालक्ष्मीं जीवे च शर
 दंशतं इदमेवता अथदेविनिख्य तस्मावससिक्तं संपातं
 स्याप्यं गताभूमौ लक्ष्मीमावाह्यमापुतं सन्नाभयः परिवार
 पुतं वलिहरेत भूतलं मकीकृत्य यस्मिन्नेवं कियते वर्द्धते त
 त्रमं पटोनिख्यं पुत्रद्वारं विभवेभ्यः यदेष्टव्यं धारयेत्सना
 मारयेत्तरंगैर्हृदयभक्तैर्भिरसंख्यया ॥

हीनेः रमयति गेहे यासि निदरे न्याभूत संसर्वा लक्ष्मीः
 अस्पायः प्रथममष्टपत्रं पञ्चविलिख्य तत्कर्णीकार्यं
 श्रीवीजं तसाधं विलिख्य अष्टसप्तत्रयं ऋकचतुष्टयं
 सार्धं मर्धं विलिख्य वहिर्द्वादशदलं विलिख्य तेषु अष्टव
 शिष्टानाम् चामधेः ऋकचतुष्टयं सार्धं मर्धं विलिख्य त
 द्दहिः षोडशदलं विलिख्य तेषु अष्टव शिष्टानाम् चाम
 ष्टक सार्धं मर्धं विलिख्य तद्दहिर्द्वादशदलं विलिख्य प्रथ
 मे ह्येते यः पुत्रिः प्रयत इत्यादिना संवेष्ट्य द्वितीये मातृक
 यापि संवेष्ट्य चतुस्सकोटोऽष्टौ श्रीवीजं विलिख्येदिति ॥
 अथ महालक्ष्मीदेवता ऐं वीजं ही शक्तिः श्रीं कीलकं
 मूलमंत्रवर्णाद्वंदैः खंडंगानि ध्याने कांत्याकाचनसे
 निभां हिमगिरिप्रख्यैश्चतुर्भिर्गजैरुत्सोदितस्त्रिरामया
 मृतवटैरासिच्यमानोऽष्ट्रियं नानारत्नसमन्वलाकरल
 सत्यघांकिरीटोत्तलां द्यौमावदति तं वविवलसितां वं
 देरविंदस्फितां मंत्रः ऐं हीं श्रीं क्लीं सौः पंकजदलैः तमः द्वा
 दशोर्णाये मंत्रः सृजादिकं एकान्तरीविधानवत् अथ ल
 क्ष्मीयंत्रविधानोत्तरं महालक्ष्मीमंत्रस्य कथं ऋषिः गा
 यत्री छंदः वसुधा समहालक्ष्मीदेवता श्रीवीजं स्वाहा श
 क्तिः श्रीमित्यादिना करन्यासं मंगन्यासं च कुर्यात् ध्याने
 हस्तौ द्वादशपात्रपंकजधारा च वस्त्रं च पुरोगैवेयां गद

प्र.सा हारकंकपामहामालाजलकंडला पद्मस्थापरिचा
 ७२ रिकापरिहृताशुक्लोगरागंशुकादेवीदिव्यवसप्रदा
 भवभयप्रधंसिनीस्वादमामंत्रः ओं श्रीवसुदेवसुधारे
 वसुकरे धनकरि धान्यरि रत्नकरि साहा समवेशात्य
 र्णोयंमंत्रः प्रथराणां र्ण लक्ष्मणेन तच्छेषमेकादशीवि
 धानवत्। महालक्ष्मीमंत्रांतरं देवेशऋषिः गायत्री छं
 दः महालक्ष्मीदेवता श्रीवीजं ह्रीं शक्तिः सर्वसौभाग्यसि
 ष्णोर्धनयेविनियोगः श्रीमित्यादिना कवत्या समंगत्यां स
 चकुर्यात् ॥ ध्यानं पासापद्यासनस्याविषुलकटितटी
 पद्मपत्रायतासी गंभीरावर्तनाभिस्तनभरनमिताशु
 क्लवस्तोतरीया लक्ष्मीं दिव्यैर्गजैर्दर्मणिगणाववितैः
 स्नापिताहेमकुंभैर्नृत्यसापद्यदस्तावसुतुमगरहेस
 वंमंगल्यशुक्ला मंत्रं ओं श्रीं लक्ष्मीं महालक्ष्मीं महालक्ष्मीं
 पद्मेरिसर्वसौभाग्यं मेदेहि साहा वतर्विषात्यर्णोयंमंत्रः
 लक्ष्मणेन दशांशतर्पणं दशांशहोमः शेषमेकादशी
 विधानवत् अथ उक्तानां महालक्ष्मीमंत्राणां प्रयोगविधिः
 अणोकवनौ नद्रयातस्तुलैराज्यलालितैः वशयेदचि
 रादेव त्रैलोक्यमपि गंचयितुं नद्रयांतं डलैः शुद्धैरकी
 र्णौ निष्ठतं वशीराज्यप्रियमवामोतिराजपुत्रो महीयसी
 नद्रयात्त्वादिवेव नौ तंडुलैर्मधुनीक्षितैः ॥

राजावशेषाभवेत्तिष्ठं महालक्ष्मीश्च वर्यते विलम्बा
 यामपि वलनं विलम्बमिष्टद्विष्यभुक् संवत्सरद्वयं
 इत्यातत्कलैरुपवां बुजैः सायकैर्दो महालक्ष्मीवत्
 षायशक्तिष्टवं द्विष्यभुतसितेन पयसा सर्पिषापि
 वा इत्याश्रियमवाप्नोति नियतो मत्रचित्तमः मधुना
 कारुणाभोजैर्जडया लक्ष्मादरात् नमुचतिरमा
 तस्य पुरमाः मृतसंस्तुतं वत्तप्रमाणे मलिले स्थिता मे
 त्रममं जयेत् एकाक्षरत्रिलक्षं देवीध्यातार्कमंड
 ले सभवेदल्पकालेन रमा यावसति स्त्रिंशद्विस्मये
 दस्य विलस्य मूलमध्यास्य मत्रवित् त्रिलक्षं जयसो
 मंत्रवाह्निं तलभते धनं यंत्रां त्रिकोणां पूर्वमालिख्य
 अष्टकोणं लिखितं त्रयोदशदले पञ्चशे भनं के
 सरावितं तद्वर्द्धिर्भूपुरद्वंद्वत्रिकोणसमवितं च
 त्रविंशतिवर्णानामेकैकं विलिखेदुधः त्रिकोणो व
 ष्टिकोणोश्च त्रयोदशदले चपि भूपुरविलिखेत्तं त्रीणि
 योवीजं समष्टकं भूकोणोश्च पितृदीजैर्लिखेद्विद्ववि
 दिता च एवं विलिख्य विधिं वत्तप्राणां तं स्थाप्य मत्र
 वित् पूजयित्वा जपेत्तं त्रंसाययेत्सर्वसिद्धिदं अथ
 लक्ष्मीस्तोत्रमपि कल्पान्तरोक्तमंत्रलिख्येत् अंगद
 रेः पुलक भूषणमाश्रयेत्ती भूगंगा गोवामुज्जलाभराणां

प्र. सा. मालं श्रीगीकृताविलविभूतिरपंगलोला मांगल्य
 (७३) दास्तमममंगलदेवतायाः १ सुगंधासुहृद्विदधतीव
 दने सुगंधेः प्रेमत्रयाप्रणीहितानिगतागतानि माला
 दशोर्मधुकरीवहोत्पलेयासामेष्टिपंदिरातसार
 संभवायाः २ श्रीमालितार्थमविगम्यमुद्रासुकुंदमा
 नंदकंदमनिमेषमनंगतेनं श्रीकेकरस्थितकनीने
 कपत्यतेनंभूतैभवेन्ममभुजंगशायंगतायाः ३
 वाहंतरेमभुजितस्थितकोस्तमेयाहारावलीवहृदि
 नीलमयीविभाति कामप्रदाभगवतोपिकटाक्ष
 माताकल्याणमावहनुमेकमलालयायाः ४ का
 लांबुदालिलालिहोरसिकैदभारेर्धागधरेस्फुरनिया
 मरिदंगनेव मातुःममस्तजगतोमहतीयमक्षिभद्रा
 तामेदिरातभार्गवनंदनायाः ५ प्रामेपदंप्रथमतः
 विलयस्तभावां मांगल्यमानिमधुमाधितिमन्मयेन
 मय्यापतेनदिहमंथरमीत्तागार्धमंदालसाक्षिनक
 रालयकन्यकायाः ६ विष्णामरेदपदविभ्रमदानद
 रमानंदहेतुशधिकंमधुविदिषोपि ईषत्रिषीदतन
 पीत्तामीत्तागार्धमिंदीवरोदरसहोदरमिंदिरायाः ७
 रणविणिष्टमतपोपिनरायपार्श्वगदष्टःसिविए
 पदमपदंभजंते ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दृष्टिः प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरष्टांशुहिंक्षुणीष्टममपु
 ष्करविष्टरायाः ८ दद्यादयात्रयवनोदवितांशुया
 यास्मिन्नकिंचनविहंगशिरोविष्टो उक्कर्मथर्ममप
 नीयचिरायहवात्रायणां प्रणयिनीनयनांशुवाहः ९
 गोर्देवतेतिगरुडध्वजसोदेरतिशाकंभरीतिशशिरो
 खरवलभेति सृष्टिस्थितिप्रलयसिद्धिप्रसंस्थितायै न
 मो नमस्तिभुवनैकगुरोस्तुतु १० पुन्यै नमोस्तुभ
 कर्मफलप्रसूतै रत्यै नमोस्तुभमणियगुणाप्रयाये
 शांत्यै नमोस्तुशतपत्रनिकेतनायै पुष्ट्यै नमोस्तुपुरु
 षोत्तमवलभायै ॥ नमोस्तुनालोकनिभाननायै न
 मोस्तुउद्योदधिजनभूमे नमोस्तुसोमामृतसेदरायै
 नमोस्तुदामोदरवलभायै ११ नमोस्तुदेवैभगुनंद
 नायै नमोस्तुविस्तोरुरसिस्थितायै नमोस्तुललेपक
 मलालयायै नमोस्तुनारायणवलभायै १२ नमोस्तुदे
 मांभुजपीठिकायै नमोस्तुभूमंडलनायिकायै नमोस्तु
 देवादिदयापरायै नमोस्तुणाड्मायुयवलभायै १३ सु
 खंतियेस्तुतिभिर्ममिरत्नदंत्र्यामंयीत्रिभुवनमातरं
 रसां गणाधिकंगुरुधनधान्यभागितोभवंति नमोस्तु
 नुभाविताशयाः १४ पद्मप्रियेपद्मनिपद्महस्तेपद्माल
 येपद्मदलापताली विष्णुप्रियेविष्णुमनोनकुलेतना

वसधारोयै शांतिनिधये वसमन्यै पञ्चनिधये इतिसम
 चयेत् । एवं द्वितीयाहुतिः सारमिस्तृतीया पुनस्तोत्र
 यैः । लोकपालैश्चतुर्थाहुतिः । अथ मंत्रस्य पत्रमुच्यते ।
 सकलवर्गफलाक्षिपशास्त्ररंजगतिरंजनदेकविताक
 रं ॥ अथ धरणीमंत्रविधानमुच्यते वराहऋषिः त्र्यम्बक
 दः श्रीधरणीदेवता । ग्लौवीजं सारशक्तिः । ओं नमो भू
 त् भवावतैः शिवः धरणीयैः शिवा । धरणीधरेकवचं धरे
 नेत्रं सारं अस्त्रं ध्यानं मूर्त्या भोजनविष्टं रुपावर
 णात् लाण्या मलांगीमना सां वेदाद्या ल्यग्रं बुद्धकल
 सितकरामाक्षनालोत्पलाङ्गं । रक्ताकल्यामिरामाम
 णिमयमुक्तं चित्रं वेत्ता प्रसन्नादिशुभभरानः
 सततममिमतवलभाकैटभारैः ॥ ओं नमो भगवतै
 यराणैः धरणीचरधरे सारं । इति मंत्रः । धराहृदयमि
 त्यष्टाद्या । लहं जयः । दशोऽंशमर्षिः सिकैतपयोलेन पु
 रस्सरणहोम अथ सजा । वैष्णवपीठसमावाह्य । अथैः प्र
 यमाहुतिः । भूम्यात्सनेनमः । वज्रात्सनेनमः । श्वात्सने
 प्राणात्सने । इति दिग्दलेषु । निवृत्तये । प्रतिष्ठायै । विद्या
 यै । शान्त्यै । इति कोणादलेषु ॥ इति द्वितीयाहुतिः । इदं
 दिभिस्तृतीयाहुतिः अथ प्रयोगः । सुषेः प्रियगोमं धुर
 पात्रैः नीलोत्पलैर्वापितवारुणैः ॥ सरस्वमानं प्र

अथ धरणी मंत्र प्रसंगात् धरणी यंत्र मणि मंत्र सारोक्तं मे
 त्रयोग्यता वशालिख्यते मध्ये तावत्सु पुराणा श्रीय
 यो कोलवीजं पत्रेषु हस्तपिडाणामितान् मंत्रवर्णात्क
 मेण आवेष्टारौः किटिमनुभवैर्मातृकारौ च यंत्रं भू
 गेहसंविन्नरतिधरासर्गाधाम्पादिहृदि । अस्यायः प्रथ
 ममष्टकोणद्वयं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवं ससाध्यं विलिख्य
 अष्टकोणद्वयं पिवा राहवोजं हूमिति विलिख्य तदहिर
 ष्टपत्रं पञ्च विलिख्य तेषु धरणी मंत्रवर्णां त्रिप्रशः
 विशो विलिख्यते । ओं ह्रीं ग्लीं नमो भगवते धरौ धरणी
 धरे धरे साहो ग्लीं ह्रीं इति धरणी मंत्रश्चतुर्विंशत्यक्षरः
 पुनस्तदहृदि हृतद्वयं विलिख्य प्रथमे हृते उपरि ह्यविंश
 त्पटले वक्ष्यमाणवाराह मंत्रेण चेष्येत द्वितीये हृते
 मातृकावर्णैः संवेष्ट्य तदहृद्यंतरं संविलिख्येदिति ॥ अ
 थ चरिता विधानमुच्यते तस्योक्तवचं स्त्री कुं नेत्रं ॥ इवे
 श्रुं ॥ ध्यानं ॥ श्यामा तनु मरुतो पंकज वरणा तलाह
 खल नाग मनीरां ॥ पार्श्वे पुक परिधानं वेषादि हं ह
 मेव खला कलिता ॥ तनु मध्यलतां मुकुताननु गलं
 करे विराजदभयवरो ॥ शिखि वपिच्छनालवल वंगु
 नां फलगुणि तभूषणारुतितां ॥ त्र्यंशक राके सरं
 नां गल विलसत विविध मणि मुता भरणं द्विज नाग

176

सुखं विना

श्रीसिधेनमः श्रीइकायेनमः श्रीदोमकारिकायेनमः
 इतिदलमथे दलाग्रेभैरवाकस्यामान् संसृज्य तद
 हिः लीनयैः श्रीबीजायैः इन्दादिभिर्वज्रादिभिः दलाग्रे
 शुफट् कायेनमः। इत्यग्रेतदास्ये। शरायै शरधारिणे
 इति। नययै। स्वर्णवेत्रधरायै विजयायै सुवर्णवर्णि
 रायै। इतिद्वारस्थाभयपार्थवत्सुरतः प्रेतासनेकस्माय
 वर्वरकशाय। लज्जदधराय। किंकराय रक्षरक्ष त्वरि
 नात्तासिरोभवङ्कफट् इति। विशेषाच्चयमपि किं क
 रस्यैवविशेषाणां इति। तद्वहिः ओंयात्रेनमः ओंविधात्रेनमः
 अरुणोमन्दनकसमैः समर्वयेदेवी। मैत्रदेवप्रकाशि।
 कायै। कौहौं श्रीह्रूंमूंओंयेत्तहूंओंहूंइवेवेदः श्रीदे
 तौहूं फट् विंशाक्षरायुक्तः। अस्यापि सर्वदादशाक्षरा
 वत् अथप्रयोगः योनिर्कुंडलस्यांतः प्रकल्पतत्रान
 लं समाधाय संसृज्य सर्वविविक्तान्द्रयात्। सर्वार्थसि
 द्धये मंत्रः। योनिरिति सुवनेणो। इक्ष्वाकलैः समूहै
 र्द्वीभिस्तापुषेऽप्येधातैः। धात्यावयवैः। पुष्टौ। गोभ
 मैत्रदेयनिलैर्नद्रयात्॥ जंभूभिः सर्गास्ये राजीभिः पत्रु
 णांत्येयेदतकैः अक्षपसिद्धौ। वक्रलैः कीर्त्यैर्कुंदैर्महो
 दयायतया। अरुणोत्पलैश्च पुष्टौ मभक्तनैरिष्टसिद्धेय
 शौकैः। पुष्टौ। पुत्रायै पाटलनैः स्त्रीसि। औनिवनेस्य

प्र सा
१७७

विहिष्टे। पुष्पैरा नीलोत्पलकैश्च पुष्पै मधुकनैरिष्ट
सिद्धयेः शाकैः। पुष्पैः पुत्रायै पाटलजैः सीसिधैर्निव
नैश्च विहिष्टैश्च विहिष्टैः। पुष्पै नीलोत्पलकैश्च पद्मजैः
कनकरिद्धये पद्मैः। सरकिंशकैश्च सर्वोपद्रवशांते
चमलिकापुष्पैर्निरादधुपायप्रबुद्धकमलौर्भवणाय
नैः फलैरिष्टधनयश्चात्रादींचागुष्पैर्वज्रलपत्रैः शकू
चादनंशात्पलीपत्रैः सपलनाशाय। नाथैः शत्रोर्मक
लोपादौः सत्कृतायसायकोत्तरुपात्। इतस्तत्वासाह
सीविमिश्रतावापुनीभवति। यावत्सत्वाहौमस्तोवज्र
प्यश्मंत्रिणां मंत्रः। इत्तुसलं सस्वेडशकैर्मोभूमं
कोत्तैवै। मंशु। तावल। रातिकडगा। अरत। वज्रले
प्रिखिलं। ऊद ऊरुकति। अरुणात्पलांशौ दंदा मरेष्
मधुकं पिल्लये अशोकं अशोकपु पाटलं। पादरिप्
तत्समिष्ट इत्यर्थः। निव। वेव। नीलोत्पलं। कनैनलं। प्र।
वपकं। वपकं। तत्समिष्ट। इत्यर्थः। किंशुकपुष्पैः।
पद्मैश्च अशु। सपि सर्वोपद्रवशांते उत्तरुपात् किंशुकैरे
नैर्द्वै नतत्फलावाकैविमदसंवा अशुतमेव यात्तु
यात्। तदमेतरं नाद्यत्पनेपच। प्रयोगांतरं। मन्त्रमेवि
नैश्च वारिमिरामेकतेः शांतिक्रुद्रवति। तजप्रयष्टि
वातेमंत्रितज्जलकोदकारनिष्ठतया। तत्कलीरंध्रजपा

नमो नमो विषयहादिहजः बुलकोटकं हस्तपरिमा
 हां जलं। अनेन तत्र रिता मेत्रेण जमे जलैः सेवनं वा एतन्
 अजप्रयापय्याताउ नो वा एतन् अजप्रबुलकोटकं सेव
 ने वा। एतन् मेत्रेण कतिरेधे जयं वा ऊपात। विषयहादयो
 विनश्येति। ग्रहादयो उदैवता विशेषाः। एतन् मेत्रेण यना
 मपि विषयहादिशान्तिं कुरुवति। अथास्य यंत्रविधान
 मुच्यते। अथ व्यासमथे सतारं मनमर्ष शतसंयुक्तं विंशत्य
 देशेषु प्रादक्षिण्येन सर्वादि कमन विलिखितं। द्वादशाष्ट
 निमं त्री। विंशदं द्वादष्टि मूला कलित विरचितं यंत्रमेतत्
 सूतमं वदंते सगृहातिं हरति विजयलक्ष्मी प्रदं कीर्ति
 दं च। अस्यार्थः। प्रथमं पूर्वपश्चिमतः षड्भुजविलेख्या
 नंददितोत्तरवर्तिनो प्रागग्रेषु दक्षिणोत्तरतः षड्भुज
 विलेख्याः पुनरपि तयोरेव पश्चिमाग्रेषु पि दक्षिणोत्त
 रतः षड्भुजविलेख्याः एवं दित्वा विनये कैकसीनको
 णो यंच विंशतिकोष्टानि जायंते च कैकस्यांदिषि यंच पंच
 कोष्टानि च जायंते तैः सर्वैः संयममथ कोष्टमते विंश
 तकोष्टानि जायंते तेषु कोष्टेषु द्वादशान्यां त्रयोष्टा रभ्य
 पश्चिमभागत्यैर्नैर्न्या त्रयोष्टा त्रयोष्टा त्रयोष्टा त्रयोष्टा
 न पंचप्रादक्षिण्येन मंत्रप्रत्याहृत्या सर्वकोष्टेषु विलिखितं
 एवं मावर्ते सति मंत्रप्रत्याहृत्या द्वादशवारमावृत्तिर्भवति मन्त्रार्क

125

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

अथ शिष्टादरात् पुनरपि तदाप्यस्य कोष्टे पुनरप्येव वि-
 लिख्यात् पुनर्नैर्ऋत्यांस्त्यकोष्टः नमो रभवाय व्यास
 कोष्टपुंयंतता नेव काली मंत्रस्यादरात् विलिखेत् । तत्रा-
 प्यवशिष्टादरात् तदप्यस्य कोष्टे पुनरप्येव विलिखेत् पु-
 नरप्यवशिष्टेऽप्युक्तकाली मंत्रस्येव रंगालिखिता स्ते-
 सर्वपिक्रमेण यममंत्रस्यैकैकवर्णावीता भवेयुः पुनर-
 पितदास्ये अग्निवीजताम्रभवेयुः । पुनरपि तदास्ये वा-
 पुवीजवीताम्रभवेयुः पुरश्चमुदिष्येत् । एवमपि य-
 मुदिष्येत् काली मंत्रस्य स्यान्नेयममंत्रं विलिख्य काली-
 मंत्रेण वेष्टयेत् । अथ तद्व्याख्या नोक्तमार्गे पुनरप्यत-
 द्द्विस्त्रुता वदितं तत्र विलिख्य सर्वहृते यममंत्रं वने-
 र्वेष्टयेत् द्वितीये हृते अग्निवीजादप्यवेष्टयेत् तृतीये
 हृते वा पुवीजादप्यवेष्टयेत् इत्यग्निवीजयं इति वा पु-
 वीजं । काली मंत्र उच्यते । काली मां रमाली कारली म-
 मोदत मोनली मामोदेन तदेमोमारुत तत्त्वतस्तदा
 इति काली मंत्र यमायाटटसोमायमाटटमोदटमोदमा-
 वामोभूरि रिभमोवाटटरीत तरीटट इति यममंत्रः पु-
 नरप्यतिग्रहचक्रस्य लेखनद्वयं च लेख्य परविशेषश्च
 लेखनसाधनं प्रोच्यते । वानिर्विण्णितं वनिर्णय सकलविषमती-
 मि सीसपदेषु केवाशावेपापाणा केवाविलिख्यात्तमतिमान-
 काकपतेगायंत्रं ॥

प्र. स.
१०६

इति वन्दे विडिति वन्दिष्टि उक्तः तस्य विष्टु भस्म तेन ले
ध्यायेत् त्रितय निपायः । निचेय । निर्वीसे । विषमिति गु
ह्यमवन्दिस्तुरगालवणोषणा हेमवारिभिर्मिलिते वि
षमिति भीषणमुक्तमित्यहितनिग्रहेषु न्यामिति
हेमवारिप्रारक्तधत्तरसः रुधुमं । सुराणं वनसुराणं
ऊषाणं त्रिकउकाकपक्षः काकस्य पक्षपव । एवं वि
लिख्य त्रिताकाली मंत्रौ न शस्यययेत् । स्यापनप्रेद
शउच्यते वल्मीके च तदेवात् । रुविचरेषा निदध्या
दशतिर्मसं प्राप्नोति भूयादवयवविकलो व्यापितः पा
नितो वा सतरुविति भलातको वास्तनपिलुहृतवृक्षो
वल्मीकं वसतं च तद्व्ययः । अस्मै वमंत्रमनिग्रहच
क्रांतैरमुच्यते । वक्रैवाष्टपदे काली शिवया तु धान
खण्डाय नदहनानिलवीते विलिख्य विपदं दिमर्कटो
लितं न प्रमथे सुखमेतद्यंत्रं तद्देशे विनिरूपे नमंत्रौ
न त्रौ परुचमविलिख्य नशः सर्वात्मनानवनि अस्मार्थः
षष्ठमं सर्वपथिमतो न वरेखा विलिख्य पुनस्त उपरि र
क्षितो तरतश्च न वरेखा विलिखेत् एवं विलिखिते च
तुः षष्टिकोष्टानि जायन्ते तेषु क्रौष्टेषु ईशानादिकोष्टमा
रम्यदक्षिणातः क्रमेण पूर्वोक्तयंत्रवदेव काली मंत्रस्य अ
क्षराणि विलिख्यात् । पुनर्नैर्ऋत्या त्रयोकोष्टमाभ्यवाय

आं प्रकोष्ठपर्यंतं क्रमेण पूर्वोक्तयंत्रवदेव कालीमंत्र
 स्मृतं न विलिख्यात् पुनः पूर्वोक्तयंत्रवदेतच्चतुःष
 ष्टिकोष्ठगतान् अक्षरान् यममंत्राक्षरैश्चाग्निवीजेन
 वा पुवीजेन च क्रमेण वेष्टयेत् पुनर्वह्निं तत्र यं विलि
 ख्यात् सर्ववृत्ते यममंत्राक्षरैर्वेष्टयेत् । द्वितीये अग्निवीजे
 राहत्या वेष्टयेत् । तृतीये वा पुवीजे राहत्या वेष्टयेत् । पुनर्वि
 शेषेण दंडेनामर्कटीना च मण्डलेन न कुर्यात् । विषमि
 ति पूर्वोक्तं । दंडीति ब्रह्मदंडी । विरुतेन मर्कटीरूपिक
 छुरसं । पुनस्तस्मिन्नामंत्रवदयमकालीमंत्रौ च नम्रा अथ
 मुखेन यंत्रं यत्र स्थापयेत् । तत्र उत्कृष्टफलं भवति । अथा
 सैव तस्मिन्नामंत्रस्यानुग्रहवक्तुं शक्यते ॥ त्रिंशेष्टे काशी
 त्रिषु मध्येऽकसायं तन्नाम शर्वदिकस्य वत यं किंपुंशे
 त्वं विलिख्यात् लक्ष्मीं प्राप्नुवतः षष्टिषु विद्वद्भीषाणं
 पूज्यादि च वास्तुतस्मिन्नायं । दिक्स्थामसु पदापि वषं
 डंतां मोदोमालो वेष्टितं विंशं चटवीतं पञ्चस्यं तत्पंकज
 राजददनीतमोक्तं चक्रं सम्यगस्थानं ग्रहसंतं । अस्या
 णः । अथ मं पूर्वपश्चिमतः पंचरेखा विलिख्येत् पुन
 स्तुतं रतस्य पूर्वपश्चिमतः पंचरेखा विलिख्येत् । पु
 नस्तयोर्दक्षिणोत्तरवर्तिनोः ॥ पूर्वाग्रे पुदक्षिणोत्तर
 तः पंचरेखा विलिख्य पुनरपि तयोरेव ॥

प्र. सं.
१८.

पंचरेखाविलिख्य पुनरपि नयोरेव पश्चिमांगेषु पंचरे
खाविलिखित एवं विलिखित पक्षाशीतिकोणानि जायं
ते तेषु मध्यमकोष्टे वट्टविंदकारं विलिख्य तस्मिन्ना
थनामयंत्रं त्यागादीन् विलिखित चतुर्दिकसंस्थेषु
च चतुष्टोत्रेषु वाचकोचादारभ्याततः क्रमेणानुसंध
हृत्येव तत्तर्वाणामपि पक्षैकस्मिन्कोष्टे विलि
खित एवं चतुर्दिकसंस्थेषु चतुष्टोत्रेषु विलिखित पुनरीशा
नीत्यकोष्टमारभ्य दक्षिणांत आगत्य मध्यकोष्टं वर्जयित्वा
आग्नेयांतकोष्टपर्यंतं लक्ष्मीमंत्रस्य वर्णान् विलिखित। अ
वशिष्टान् वर्णान् मृधस्तातकोष्टेषु सर्ववदेव क्रमेण
विलिखित। पुनर्नैऋत्यांतकोष्टमारभ्यातत आगत्य त
त्रापि मध्यकोष्टं वर्जयित्वा वायव्यांतकोष्टपर्यंतं क्रमे
ण तस्यैव लक्ष्मीमंत्रस्यैकैकवर्णान् विलिखित तत्रापि तदध
स्तातकोष्टेषु सर्ववदेव क्रमेण अवशिष्टान् वर्णान् विलि
खित पुनरेकाशीतिविंदयुक्तमंडलस्य वट्टिः पक्षैकस्या
मपि दिशितरितामंत्रं सर्वं विलिख्यात्। तत्र त्रितरितामंत्रं
स्यात्तत्तत् पदस्यानेव वट्ट इत्येवं संयोज्य विलिखे
त् पुनर्लक्ष्मिं विलिख्य तस्मिन्नेदोमालां च वट्ट इत्येव
मालाः कोशान्ताभ्यां संवद विलिखित पुनर्वाचवट्टं न प
थाप्य कजराजमेव तत्तथाप्य वट्टं न पिकुर्धमां पंकजवि

लिखित पुनरेतन्मंडले चटस्थं यथा भवेत् तथा चटकु
 त्या विष्टयेत् सचटः पञ्चस्यो यथा भवेत् तथा तदधुःपे
 कजं विलिखितं लक्ष्मीमंत्रोच्चेत् श्रीसामायायासादि
 सा श्रीसानोपाते ते यानोसा मायालीलालाललीया
 मायातेलालीलीलातेया । इति लक्ष्मीमंत्रः । पुनरेत
 न्द्वयं वलेखा पटुविशेषस्य लेखनीविशेषस्य फलं वो
 च्यते लाक्षाभिः ऊं ऊं मैत्रा विलिखितं यवलावांशुके
 सर्गापट्टे लेखित्या सर्गा मया टट्टमपि गुलिकौकसे
 संधारयेद्यः । कृत्याभ्यो मृत्युतो वाग्रहविषडरितेभ्यो वि
 मुक्तः सधस्योजीवैतैः पुत्रपौत्रैरपि रिमितमहासंय
 दादीर्घकालं यवलांशुकं यवलपटं लाक्षैश्चलककं
 शं वं नरसं । अंसुकेवेत् लादीरसेन ऊं ऊं मैत्रा सर्गाप
 ट्टेवेत् सर्गालेखन्यापिलिखेद्वि त्पभिप्रायः । एवं विलि
 ख्य त्वरिता लक्ष्मीमंत्रो जप्ताष्टमंवेत् उक्तफलं भवति अ
 ष्ठाष्टैव त्वरितामंत्रस्यानुग्रहचक्रांतरमुच्यते चतुष्षं
 शौर्वाक्रमवदेव यलक्ष्मीमनुमंशिवायं नैर्ऋत्यादिक
 मपि चतुर्णामृतवृतांवरिः स्रष्टे पट्टेकनकविहिते
 र्वैविधितालिखितान्नातिस्तिपेत्तद्विनाथो र्यत्र विदिदेव
 क्रमनुग्रहसंज्ञं मंत्रीदेशत्रसंपदो विरतं शुभतरफल
 पित्यो भवन्ति मस्यर्द्धिकालवृष्टाद्याः । अस्यापिः । प्रथमे

प्र. सा.
१८१

एवंपाश्चमननवरेखाविलिखितं पुनस्तदुपरिदक्षिणोत्तर
रतश्चनवरेखाविलिखितः। एवंविलिखितेवतःषष्टिको
ष्टानिजायंते ईशांतैस्त्यकोष्टमारभ्यदक्षिणातश्चागत्यश्चा
ग्रेयांतकोष्टपर्यंतंक्रमेणारमायनोःपदैकादशगतविलि
खितः। अथशिष्टादशगतं तदधस्तात्कोष्टेषुसर्ववदेवक
मेणाविलिखितः। पुनरधिनैर्ऋत्यास्त्यकोष्टमारभ्यउत्तर
तश्चागत्यवायव्यास्त्यकोष्टपर्यंतंलक्ष्मीमंत्रस्यपदैकादश
राणिविलिखितः। तत्राप्यवशिष्टादशराणि तदधस्तात्को
ष्टेषुसर्ववदेवकमेणाविलिखितः॥ पुनरत्रिदशतद्वयंवि
ष्टा सर्वहृतेत्वरितामंत्रेणाष्टेष्टयेत्। द्वितीयेहृतेअसु
तवीजेनववंश्येनेनवष्टयेत्। लक्ष्मीमंत्रस्यसर्वोक्तमंत्र
विधानेउक्तः एवंनकपदेसर्गादिलेविन्यालिवि
तात्वरिता लक्ष्मीमंत्रोत्तराधित्वास्यापितेऽक्तफलंभवति
अथत्वरितायंत्रोत्तरमुच्यते। इकारेसाध्यसंज्ञाविलि
खिततदधोकार्णीकायांवशिष्टादशैवराणां। दलेष्टा
रचयन्तरमायांविशोवेष्टयेत्। ऊंमस्यंयंत्रमेतत्सरसिज
जपुदितं सर्वरक्षाप्रसिद्धेऽक्तमसंवायसर्गाप्रशमनफ
लदंष्ट्रीकरं वरुणकारि अस्यायं अष्टपत्रयजं विलिख्यत
त्कार्णीकायांइत्येतत् विलिख्यतमध्येसाध्यनामादिपत्र
न्यायाविलिखितं पुनरष्टदशैवह्येत्यादिमंत्रादशगतं

भुवनेषीविनाशस्तौवर्णातेकैकं विलिखितं पुनस्त
 ददिः हरमायां भुवनेषीयत्रावेष्टेन विलिख्य तस्या
 एव भुवनेषाः ईकोरेणातामेव भुवनेषीविंशोवेष्टये
 त पुनरेतद्यंत्रं कंभस्यातस्य पद्धमवेत तथा कंभाकृति
 विलिखित पुनः स्रुक्तं यथा सरसि जघटितो भवेत त
 या सरसि जस्यो विलिखित एवं विलिख्य तस्मिन्ने
 जग्राधते उक्तफलं भवति । इति तस्मिन् विधानं समाप्तं । अ
 थ वज्रप्रस्नारविधा विधानमुच्यते ॥ अंगिरोऽरुधिः त्रि
 एष्टुष्टदः वज्रप्रस्नारिणी देवता लिखेद् दृष्टं येंशिरः क्रौ
 णिवा नित्यकवचे मदेनेत्रं द्रव्यं असे ॥ ध्याने ॥ इति उक्त
 लाकलिलोत्तलमैलिमोरमदाकुलिनागपुनेत्रं षो
 णिनसिं धनं रीतयो तप्ये तितभा नृदत्तां वृजलेष्टा
 दीर्चं तद्वारिमसाय कयाशां कृशयाणकृपालसमि
 ता सौणाडकृलं विलेप्य तमात्मा शेषा तदा भवतो वन
 देवी ॥ ॐ क्रौं नित्यमद ॥ इति मंत्रः येष्यं प्रथा
 नायं मंत्रः सरस्वामित्यां देवीं मेव प्रजोत्तमं पातसर
 सं अमुत नृदयादनेन यत्त रुसमिधा धनेन वा सिंघे
 नृपति रजा जहत्तः । वार्तो लहं नृपान् नृपतरुसमिद्रि
 वा आयेन दशांशं पुरश्चरणा होमः इत्यर्थः ॥ अथ प्रजा
 विधिः ॥ अष्टदलपद्मे फटे । नयाये । विजयाये । अजिता

प्र.सा.
१८२

अपराजितायै नित्यायै। विलासिन्यै। योगिन्यै। अधोरा
यै। मंगलायै। इति शाक्तं पीठसंस्तुतमस्मिन्नप्र
स्तारिणामंत्रदेवतानित्यादेवो समावाप्त्यसमर्थयेत्तु
नैः प्रथमावृत्तिः। हृलेखायै। क्लेदिन्यै। तंदायै। लोभि
ण्यै। मदननगरायै। निरंजनायै। रागवत्यै। क्लिन्नायै। मद
नावत्यै। मोवलायै। दाविण्यै। स्मरवेगवत्यै। इति द्वादश
पत्रेषु द्वितीयावृत्तिः। मातृभिरुत्तीयावृत्तिः। लोकेशै
स्वतर्था। इति दिनालोकद्वितीयावृत्तिः प्रस्तारिणीमंदि
रामिंदिरायाः या सर्वनारी नरराजवर्गसंमोहिनी मोह
नवाणामृता॥ इति षष्ठ्यप्रस्तारिणीविधानं समाप्तं।
अथ नित्याक्लिन्नाविधानमुच्यते। संमोहनऋषिः त्र्यं
शुद्धः। नित्याक्लिन्नादेवता। ह्रीं हुन्। नित्याशिरः। क्लिन्ने
षीं मदकववं देवेन त्रंस्वारा अस्तु। ध्यानं। रक्ता रक्तांशु
ककुसुमाविलिपादिकासंदुमौलिः। विद्यदत्तामृतव
रासमावर्तितत्रीक्षणावदीर्घतपाशं कुशप्रतकपा
लाम्बापमसंस्था देवी पायादमितफलदा नित्याशः
पार्वतीवः। ह्रीं नित्याक्लिन्ने मददेवसारा इति मंत्रः। लक्ष्म
येत्। महकपुष्पैस्त्रिमपुरसिक्तैर्वीरविषवी अशुतंज
द्वयात्। पुरस्तराण्यं मभकं महकपुष्पा। अथ प्रजाः। अ
ष्टदलं यमं पीठवनप्रस्तारिणीविधानोक्ता भित्तविशक्तिः

भिः पीदेसंयुक्तमिवावाहयनित्यक्लिभां देवीं प्रजेयत
 अंगैः प्रथमाहतिः । नित्यायै निरंजनायै क्लिभायै क्लिदि
 न्यै मदनतरण्यै । मदद्वयै । द्रविण्यै । द्रविणायै ॥ इति
 द्वितीयाहतिः । लोकेष्वस्तृतीयाहतिः । अथ प्रयोगः । प्रज
 येत्यमदाविचिंतयथावाशयनस्थो मनुविस्महसमाने
 निषिमावणिलीमुखाहतासानविरात्तामदविचलासमे
 नि नित्याभिः सदृशतरानसंतिलोकेलसीदाजगदवरंज
 नास्यमंत्राः इति मंत्रप्रसंगात्संलिखिता ॥ इति प्रपंचसा
 रसंग्रहे गोवीर्योदविरचिते द्वादशः पटलः ॥ अथ मूलड
 र्गानिधानमुच्यते ॥ श्रीनारदऋषिः गायत्रीच्छेदः । मूल
 डर्गादेवता ह्रीवीजं ह्रीशक्तिः ओं ह्रीं डर्गायै ह्रीं ह्रीं
 ह्रीं डर्गायै ह्रीं शिरः इत्याहंगानि । ध्यानं ॥ शंखारिचाप
 शरमित्रकां चित्ते त्रं निलोतरं सुकलया विलसा
 क्तिरीटां सिंहास्थितां ससरसिद्वनतां च डर्गां ह्रीं
 मः इति नवगणानामाभि ओं ह्रीं डेडर्गायै नमः ॥ इति मंत्रः
 अथ लक्ष्मणपत्न्यै सर्पिः तिलेन स्त्रीयाय मे नवामनु
 राधुनै । तिलैर्वा अथ सदसंज्ञद्रयात् । परस्परण होमः
 रत्ना प्रयातोपमंत्रः । अथ मृता अथ पत्रकर्णी काया
 भुवने शीदलेषु डर्गाह्यत्तरं विलिख्य वदिर्मातृकाया
 संवेष्ट्या च नरसकोणेषु नमिहवीतं विलिखेत् ॥ अ

सिद्धं उल्लेखेन वशाक्तिभिर्यजेत् । इति विवरणे प्रोक्तं । ओं
 प्रभायै । इमाय्यै । ओं नयायै । येमन्त्रायै । ये विष्णुहायै । ओं
 तंदिन्यै । ओं रुद्रभायै । ओं विजयायै । ओं बुधः सर्वसिद्धिदायै
 ॥ इति नवशक्तिभिः । अष्टवलेषु कर्णिकायां वसमभ्यक्ष्य
 पुनस्तर्कणिकामध्ये ओं वज्रनावायै । प्रधाय महासिंहाय
 इफट्टनमः । इति एकोनविंशतिवर्णमंत्रं । इति समर्चयेत्
 एवं पीकल्यनातस्मिन्नावाय समर्चयेत् । ओं गौः प्रथमा
 हतिः । ओं नयायै । दिविजयायै । की कीर्त्यै । प्रोमीत्यै । प्रे
 प्रभायै । प्रं प्रदायै । मं मेधायै । प्रं प्रुत्यै । इति द्वितीयाहतिः
 चक्राय शंवाय । गदायै । खड्गायै । पाशाय । धनुष्यै । इति
 तृतीयाहतिः । लोकपालाय नमः । तदा बुधैः पंचमी ।
 अथ प्रयोगः । विधाय विधिना तेन कलशं वा भिषे चयेत्
 यमसौमतेवेनालपिषावाद्यै विप्रत्यते । अथ मर्त्यः
 अनेन सना विधिकोपादकादिभिः कलशं संसृज्य सभे
 चिंचयेत् । भूतवेतालादिशान्तिः प्रयोगांतरं । यमना वि
 धिना रुद्राभिषेकाल लना पुत्रमवा मुयाहिनीतं प्र
 योगांतरं । रुद्रना तिलसर्षपैः सह संदिन वैराग्य भवेच्च
 गर्भरक्षा ॥ तिलसर्षपौष्ट्यगोक्षैः सह संदिन वैराग्य भवेच्च
 न ॥ इत्यभिप्रायः । अथ उग्रा मंत्रसंगतः । शा
 रदा तिलोक्तोक्तमस्त्रिषमदिनी मंत्रोपलिख्यते ॥

नारदऋषिः गायत्री छंदः महामहिषमहिनीर्गादेव
 तामहिषदिंसेहं फट्साहा हृत महिषशसिसिद्धं
 दृषिः माहिषं भीषभीषयदं फट्साहा महिषं हनत
 नदेविद्धं पट् कवचं महिषनिषदतिद्धं फट् अस्तु
 ध्याने॥ गारुडोपलसन्निभोमतिमौलिः कुंडलमंदि
 तानौमिमालविलोचनोपनकुंतलां महिषोत्तमोग
 निषेहं प्रीवकशं खकपाणखिटकवाणकार्मुकश
 लकोतर्जनौमपिविश्रुतीनिजवाग्भिः शशिषोख
 महिनीं साहा ॥ इत्यष्टादशोमंत्रः ॥ अथ लसेनपः तिलै
 रष्टसहस्रं नद्रयात् अथ पूजा । पूर्वोक्तमूल उर्गा पीट
 समावाह्य समर्चयेत् ॥ ओं गै प्रथमावृत्तिः अंडर्गायै
 इवरमूर्तिन्यै ऊं आर्यायै पंकनकमुमायै ऐं कृति
 कायै अं अमयप्रदायै औं कन्यायै अं सरायिण्यै ॥ एवं
 तीयावृत्तिः ऐं चक्रायै रं शाखाय लं खमायं वं विटाय
 प्रं वाणाय वं धनुषे संमूलाय हं कपालाय इतिरती
 यावृत्ति इन्द्रादिभिस्तथै वज्रादिभिः पंचमी ॥ अथ प्रयो
 गः ॥ वषायेति स्म होमेन नरात्रयतीतविमिश्रयेत्
 द्रव्यमंत्रैरोगान्मयेततत्कालात् पयैर्दत्ताजयेच्छत्र
 र्वीभिः शीतिमासयात् पालाशकृसमैः पुष्टिधामैर्ध
 न्याश्रित्येत्येत ॥ काकपत्तौ कृत होमे विदधंत उनेरणा

प्र सा.
१८६

मरीचहोमागमरागोरिपुगमोतिसर्ववा । तद्द्वारिवोरभू
नाष्टान् ध्यात्वा देवीं विनाशयेत् । अथ वनदुर्गाविधानं न च
ने । आराण्यकसूक्तिः अत्र छंदः वनदुर्गादेवता कुंवीर्त
साहाय्यः । उतिष्ठ रुषिदत्त किं सपिशिरः । भयं मे समुप
स्थितं शिवा । यदि शक्यं मया कथं वा । कवचं । तन्मे भगव
ति नेत्रे शनयस्व हा असे । ध्यानं । हे मया व्यामिश्रं वेदात्
मौलिं शंवा विष्टा मीति हस्तं विनेत्रं । हे माच्छास्यापित
वत्सं प्रसन्नं देवीं दुर्गां दिव्यरूपं तमामि शतिमातिक
ध्यानं । अतिशयैकपागावेदनाय नमः । मूलकक
तर्जनीदधाना महतां मद्विद्योतमांगसे स्यान्वहर्वासर
शीघ्रितैलदुर्गा । शतिरात्र सं ध्यानं । वक्रदरावज्ञवेदक
शरकार्मुकमूलसंतककपालैः सहिमुसल कुंदनं द
कवलप्रगटामिंदिपालशक्त्यैः । ३ यदि कृतिभुजा
ग्रामादिष्वेकसजलजल संकाशसिंहास्यावाग्निवि
भापयस्यावाप्यमरकतश्यामा आभूतकपरिधा
नामर्वाभराणां विना विनेत्राव । अहिकलितनीलकुं
वितकुंजलविलसकिरीटकशशिकलासर्पलिव
लयनप्रकां विनिके सुहृद रसेभिश्चासुरदिनिजा
भयभयदाप्येयाकात्यायनीप्रयोगविधौ । प्रयो
गविधौ रत्नानि प्रसादावित्यर्थः ॥ ॥

इति नाम संधाने । इति एषु रुषिर्किं स पिपिभयं मे समु
 पास्थिते यदि एका मशं कं वा तन्ने भगवति शमयसा
 हा ॥ इति मंत्रः । उप दवशांतिरता प्रधानो यं मंत्रः पद
 य संधि मंदं सु आधारे दर पाषादत् । स्तेने पुरा वो दो
 संधि वदनता सा कपोल दृक्कांष्टकं शु वात्य सेत । इ
 त्यक्षर त्यासः ॥ चतुर्लक्षे जपः ॥ द्वीदिति लाज्यदविभिः
 र्दशांशं पुरश्चराणां होमः । अथ वन उर्गा यत्र कल्यांते रोक
 मंत्रं विलिख्यते । षट्कोणा कर्णिकं यमपष्टपत्रं स
 के सरं । तद्विद्वां दशदले चतुर्विंशदले प्रपत्रः । तद्वि
 दिह्यत प्रगले मध्ये उसा यमं सुते दाव उर्गा षडंगानि क
 र्णिका स्पष्टा इष्टिषु अष्टपत्रेषु विलिखे न निमान्
 मरिषादिनी । दल द्वादश के दाव दौ र्गवर्णान् लिशः त
 त्रिषाः शिष्टं प्रथमं पत्रेषु चतुर्विंशदले पुनः । माला
 ननो वर्णां पुमं प्रति मंत्रं समालिखेत् । त्रैलोक्यं प्रति
 लोमेन तद्विदः पत्रसंघिषु वर्तले प्रथमे ह्यते अष्टमूर्ती
 प्रवित्य सेत द्वितीयो ह्युपायिन होर्णं यंग मुत्र तमं
 तस्यार्थः ॥ प्रथमं षट्कोणं तदंतः इति लिखेत् ॥
 तत्कोणेषु वन उर्गा षडंगानि तद्विद्विदले विलि
 ख्यते प्रमरिषमदिनी वा होति अष्टादशानि लिखेत्
 तद्विद्विदशदले विलिखितेषु इति एतादिव त उर्गा

प्र. सा.

१८५

मंत्राक्षराणि विराजिषो विलिखेत् अवशिष्टं सर्वदले
विलिखेत् । तद्विषयं त्रिंशतिदलविलिख्यते पुं
भर्षवः स्वः जलज्वाला मालिनि सर्वभूतसंहारकारि
के वरदे जातवेदसे । जेलजले प्रज्वल प्रज्वलं फट्
स्वाहा इत्यस्यात्तं दहं विलिखेत् । तद्विः पत्रसोपुषु
जातवेदो मंत्रं प्रतिलोमेन वेष्टयेत् । तद्विद्महे तदये
विलिख्य प्रथमे हते उर्गाये नमः वरवर्णीत्ये । आर्याये
कनकमप्रमाये । कृतिकाये । अभयदाये । कन्याये । स
रूपाय । इत्यष्टमि वेष्टयेत् । द्वितीये च ऊर्गाये शंखाये । गदा
ये । त्रितीये । पाशाय । शराय । धनुषे । इत्येते वैष्टयेत् ।
ति । अथ मन्त्राः । कर्णिकायां वीतं द्वादशपत्रेषु षडंगो
क्तपदा हतिदयं विलिख्य । प्रथमे हते त्रिष्टमावेष्ट
हिनाये हते मात्रकया संवेष्ट्य चतस्रकोटोऽङ्गुलमिति
विलिखेत् । अस्मिन्नाडले नवशक्तिभिर्यजेदिति । वि
राणोक्तं । मूल उर्गायाः पीटमन्त्रावाह्यममर्चयेत् अ
ग्रेः प्रथमा हतिः । आर्याये । उर्गाये । भद्राये । भद्रका
ल्ये ॥ अंबिकाये । वेम्पाये । वेदगर्भाये । हेमकाये ।
ति द्वितीया हतिः ॥ अष्टोदरायाः कृपायाय । खरा
य । वाप्याय । धनुषे । मूलाय कपालाय

शतितनीयाहति । मातृभिश्चतर्थी । लोकपालैः पंचमी
 अथ प्रयोगाविधिः । अदिशयद्येदं मंत्रं जपेत्तदसमय
 नं वा ततः केशी लभते तत्रितं तदनुग्रहादसाध्यमपि । प्र
 योगांतरं । लाताकीमिश्रवाः सत्राभिद्वयसंभमिस्थ
 तो मंत्री । अष्टार्धशतप्रजपेत् । तिजवीहि न सिद्धेय-
 चलक्षणेव । नाभिद्वयसं । नाभिप्रमाणं प्रयोगांतरं । धा
 ताविष्णुलक्ष्मोत्तरसर्वग्रहविपक्षं जनेतां संस्पृश्या
 रसिजप्यातर्जत्यं गल्मा संस्पृश्या विष्णुलक्ष्मो वनडु
 र्गा धाता जपेत् । तडपदवतिहृतिर्भवति । प्रयोगांतरं ।
 अष्टतं निलैर्वनोत्थैः राजीमिवाद्भनेन समिद्धिर्वारमा
 धुरिकीभिरविशत सोपस्मारादिकोष्ठनाशयति । व
 नोत्थनिलं । कुष्माण्ठनिलं । माधुरं जपामार्गं । राजा । व
 ३३ माधुरिको नाशुरिधिसमित् अथमर्थः । पतेष्वेके
 केनाशुतं नृदयात् अथस्मारादिपिणावाविहृतिर्भव
 ति । प्रयोगांतरं नृदयादोहिणी समिधामशुतं मंत्री प्र
 नः । संपुंडं सर्वापदो विमुक्तौ सर्वसमृद्धौ ग्रहादिशोभे
 चः रोहिणो वटो संपुंडं साग्रमित्यर्थः । अथमर्थः । पात्रुशो
 त्पर्थं च पिणावादिपांत्पर्थं च अष्टतं साग्रभिः वटसमिद्धिः
 नृदयादिति । प्रयोगांतरं । अर्कैः सकित्सरसेः प्रतिनृदया
 दकं वारनारम्भरूपादिनादवी ग्वाहि तमिद्धिर्देव्याः प्र

प्र.सा.

८६

१८३

प्रसीदतो भवेति। अर्कः परुज। अर्कवारमारभ्य दयादि
नैति त्पशः सहस्रं त्रयादित्यर्थः प्रयोगांतरं। अष्टैः
सौ वै रिधैः सिद्धिं न वा ससरात्रकं वा यो प्रतिशक्तं।
प्रत्येकैकेन कुर्यात् दित्यर्थः संख्यानं के सहस्रमिति न्या
यात् सारसभिद्रिः सहस्रं त्रयात्। निजवाद्धितसिद्ध
ये। प्रयोगांतरं विशिखानां त्रिंशत्कं प्रयोनिधायायनी
त्ता नैलेन। त्रयात् सहस्रकं वा पुनमपि संख्यासमं
तासु पुनः। संपाति तनैलेन वशरात्समभ्यन्य सर्ववज्र
प्यात्। तातपाश्वराधनीषु हावारः प्रवेशयेदात्ता न
प्रतिसेनायानयेनाभावति। सद्यप्यवसंभ्राता। भूयो
गुरुं धनैरपि धातैः परिश्रयेच्च कारयिता विशिखावा
णा। अंशु। तीक्ष्णतैले। कुर्येण्ये प्रयोगांतरं। अष्टौ
तं शतं तसं यद्धिरसि प्रक्षिपेच्चिताभस्मसत्विहिशतो
कैर्देशादेशांतरं परिभ्रमति। प्रयोगांतरं कारस्करस्य
पत्रैश्च सहस्रनिपातितैर्सरुता। त्रयात्सपादपात्
भिरुच्चटिकं भवेदियोस्मयः कारस्करं विषहृत्।
अयमर्थः सयमेव पतितैः। कारस्करस्य पत्रैः अष्टौ न
सहस्रं साध्यं पादपांस्वभिर्गुणैर्जदयात् त्रिषोरु
चाटनं भवति। प्रयोगांतरं॥

पदवंशमयेत् अयमर्थः होरावासायैवापि सावादिना तामि नता
अस्य विनतिः

सेनां सल्लभयितुं विषत रुस सन सारुस कं जइयात
 नावदिसात्यै मे जे मेनांतिवर्तयति । विषत रुस
 मसः विषत रुस पुष्पं अयमर्थः । विषत रुस पुष्पं परसे
 नां सल्लभनार्थं । तत्पत्रैः परसेतो चाटनार्थं च सहसं जइ
 यात । प्रयोगो गतरे । स्वसारकोपत्रे जइयात । पत्रे
 रु लुक वायसयोः श्रियते गतिमंतस्तुलंत समित्त
 हसहोमेन संस्थापितानि लांता प्रतिहृतिमुष्णोद
 के विनिदिप्य प्रजयेत उल्लाप्य चोडगाभिषेकत
 शांतिः । उक्तते पत्रे साधनाममुक्तेन मंत्रेण उक्तत स
 मित्त हसहोमात् साधनाम उक्ततो भवति पुनरपि तेनै
 तोक्तत पाकलेन साध प्रतिकृतिं निर्माय तस्या प्राण
 प्रतिष्ठां च कृता ता मुष्णोदके विनिदिप्य तां स्पृष्ट्वा मंत्रं सा
 धनाममुक्तेन जयेत् । शत्रोरुक्ता दो भवति । अथ कारिमता
 त्येति त्याज्ये प्रोक्तेन प्रकारेण सर्वत्र प्रतिकृति निर्माणा
 लक्षणा मुच्यते साधनमांशकं सातावं द्वाश केषु चेत्ये
 उशां गलां संपी शकेषु चेत । द्वादशां गलां अथां शकेषु
 अस्मिन्नादिषु च न स न हवेषु चेत । चतुर्दशां गलां म
 वादिषु च न व स चेत । अर्धद्वयोदशां गलां मूलादिषु
 न व स चेत । त्रयोदशां गलां च प्रतिकृतिं कुर्यात् न
 च सर्वत्र साधनांशेन शिरो देदोता व तावत्तः ॥

स. १.

१८८

तावता जटरे तावता नाभेरा कटिवयं। त्रैगुण्या उरु
तावता जटरे प्रपदेव यथावयवशो भंविदध्यात्। प्र
योगातरे। रवि विंदगता मरुणां करपुगपरिष्क म
मूलन जेनिको। ध्याता प्रते प्रजप्यात् मारयिते सच
यवनि रंति तर्जनी। तर्जयंगली। अथ मर्थः। उक्तलत
णी देवीं सूर्यमंडले ध्यात्वा तस्या लज्जनी अथलात् सा
धं च ध्यात्वा अश्रुते जयेत् उक्त फले भवतिः प्रयोगां
तरे। अति एव टपरा कस्या ऊहमास्यति सैव जपे वि
धिना अत्रापि अश्रुतमाया जपे एवं सर्वत्र प्रतिकृति
निर्माणा विधानश्रुते। पुनस्तच्छांतिः कर्तव्या चेन्दी
रेणातां प्रतिकृतिमभिषिंचेत् प्रयोगां तरे सिद्धस्यावा
लाधनः कराममच्छाटयेदरीत विरात। अथ मर्थः। उक्ता
याः पुरतः धावता नेशां धावनी चता ध्याता अश्रुते त
पे ह्यच्छाटनार्थमिति। प्रयोगां तरे। विद्यत रुससिदमु
ते देता दयक रिणो रोगिणो भवेति विरात। गताने म
राणं भवति। विद्यत रुष्यै रश्रुते जद्रयात्। प्रजाना म
च्छाटने भवति। प्रयोगां तरे। आगदित्य समिद्धा माद्रगा
न शंति देति नाम विरात। अनित्ये। देती गतः प्रयोगां
तरे। तस्यै मं भुरा कै द्वा मा च वणी भवेति मातंगाः। न
पमर्थः। अनित्य पुण्ये सिमभुरसिक्तैः संख्या उक्तेः सह

लामित्यापात् सदसंज्ञद्वयात् । गजावशीभवति । प्रयो
 गान्तरं त्रिसुभसितैरनित्यपत्रैर्मन्तमवन्तितेसद्यः अ
 यमर्थः त्रिसुभसितैरनित्यपत्रैस्सदसंज्ञद्वयात् म
 नाभवन्तितेसद्यः । आज्यतिलराज्यनित्यकैरेदात्ता क
 रस्तुकरिणां तजापितपंचगव्यलेपः स्यात् इत्येतेन
 पंचगव्यतंडुलैकैः । सचुतेष्वप्रत्येकमद्वयतंगजा
 स्ववर्धनकृत् । अनित्योनिवमिति केचित् । आन्याद्यैरा
 ज्यान्तरैरष्टद्वयैरेतैः प्रत्येकं सदसंज्ञनेदित्यर्थः । प्रयो
 गान्तरं द्विजभूरिदं माह्वान्त्योतानिर्भिद्यपंचधाभ्यः
 आशाक्रमेण पंचाप्रधाविधेयासमाधित्यविधा
 पास्वतन्त्रंदकोरिः शांडः कोमौदकीदिशाक्रमैतः पंचे
 तिपंचगव्येतिथायजण्याश्च पंचसादसं तावस्येतेन
 नद्वयात् तेष्वयः संपात्यसोभसंपात पुनरपितावत
 लामस्याद्यवदेषु । पंचगव्यपुत्रे । संस्थाप्यसमीक
 त्य बलिं हरेत् तत्रतत्रतन्त्रैः । पुराणद्वयामाणां का
 र्यारक्षेवमेवमंत्रविदायस्मिन्देशविहितारक्षेयं न
 त्रवर्धते लक्ष्मीः । यतथात्यसमृद्धिः स्यादिपुत्रो गवा
 मनेववाधेते अयमर्थः पलाशावृक्षमेकद्विज्ञानस्य
 हृत्तनूपेणावस्थामममयेष्टादिकस्य पांश्वदृष्ट
 कृच्छितातेनशोवसंपाद्य ॥ ॥ ॥

प्र. म.

१८५

१८५

पुनस्तस्यदक्षिणादिवस्यमपि पार्श्वे एथ कच्छिता
तेन नन्दकाशुभं संपाद्य एवं पश्चिमदिक्कस्य विन्देन
चक्राशुभं संपाद्य उत्तरविन्देन शाङ्गाशुभं सर्वमथास्यवि
न्देन कौमोदकाशुभं संपाद्य पुनरेतात् पंचगव्यतिथ्या
यस्योत्तरमहस्येष्टावनडर्गामंत्रं च तद्विंशतिपटले उ
परिविलिप्य जरे वक्ष्यमाणं तदाशुभमंत्रं अथ पंचसर
संजयेत । पुनः पंचसरसंख्यं हृतेन हृत्वा तत्संगात्
संपातं गृहीत्वा आशुधानी संपातस्यं कुर्यात् । पुन
रपि पूर्ववदेव यथाशुधानिष्टावनडर्गामंत्रं च तत्सं
च पंचसरसंख्यं जयेत । पुनः साध्यस्येत्तच्च तदि
क्षमये च पंचकं दत्तातिवतिता तेषु पूर्वोक्तक्रमेण
शांखायाशुधानि पंचगव्यशुधानि स्थापनीयानि पु
नस्तानि ऊं इवानिविधो यः पुनस्तत्र तत्र तदाशुभमंत्रैः
शांखायनमहत्यादिभिर्वलिहरेत् । अतः तादिद्वयोः
पुनर्मूलमंत्रोक्तवदेव सर्वत्र प्रज्ञापुनः । आशुधानां
समीपस्थितानि ऊं कुर्यात् । ऊं देव नो काशमशेष
योपरक्षौविषमं वरधीरनादं । आस्यातिलाप्ररितम
द्युतस्य शांखसदाशरणमहं प्रपद्ये । प्रभासयेतं भव
नं महान्तं सुसुखं सुखराजोच्यते । वंविद्यामयं नन्दक
नामयेयं त्वहं सदाशरणमहं प्रपद्ये ॥ प्रभासहस्रसूर्य

धप्रतिमांशुजालस्फुरदमद्विषावाहृतं च । सम
 करणेपदरिष्टमेतेवशुक्रं सदाशरणा मरुप्रपद्ये ॥ ये
 नाबिलंविद्यमिदं सगुमहतादिसंथान परमेष्ठरेण
 समस्नेदवासरुर्निरीलेशरसिदाशरणा मरुप्रपद्ये । मयि
 स्फुल्लिगाचमतीं समंतादग्नीनेषासरदैत्यहंती । कौ
 मोदकीवामकरेनिषण्णा ममं सदाशरणा मरुप्रपद्ये । ए
 वं कृते उक्तफले भवति । प्रयोगांतरं । पद्योत्पलं कुंभद
 ह्नैः ह्यवती ब्राह्मणान् वशीकुरुतो अयमर्थः । पद्य
 शतहोमात् । न्यपदशगा भवन्ति । अत्यलशतहोमात् न्य
 यसिपोवशगा भवन्ति । कुमुदशतहोमात् ब्राह्मणाव
 शगा भवन्ति । प्रयोगांतरं । कल्हारलोणा होमैर्विदुषू
 दौजातिभिस्तथा कल्हारं च पकसदंशं कमलं वा ग्रामं
 होमं । लोणां जातिवक्रेण अयमर्थः । कल्हारशतहो
 मैर्वैश्यावशगा भवन्ति । लोणाशतहोमात् शूद्रावशगा
 भवन्ति । जातीकुसमशतहोमात् ग्रामोवशगा भव
 ति । प्रयोगांतरं । अथ वारिदर गदां बुजकरं मुकुंदं
 विचिंत्य रविचे । व्यत्यस्तं मुरुषिभगवति परमं
 जपन । सर्वसिद्धिकरम् ॥ अयमर्थः ॥ चतु
 र्भुजे विसृज्य

प्र. स.
१६.

मंडलेष्यात्वा पुनर्वतडुर्गामंत्रं जपेत् । तत्र उतिष्ठ पुरु
षोत्पचंडकारांत संवृथो उतिष्ठ पुरुषेति श्रुकारांत सं
वृथ्या योजयित्वा जपेत् पुनस्तत्ते भगवतीत्यत्रापि पु
त्रिंशं संवृथ्या योजयित्वा जपेत् । एवं जप्ते च भीष्टसिद्धि
र्भवति । प्रयोगांतरं । साध्याख्यात्तरगमितमनुभिमं
पत्रेलिखित्वा वतवृकी - हस्तमदाकृतप्रतिकृते वि
त्यस्य मंत्री हृदि । समाहंत य पुतली मभिसुखेव स्यात्
संध्यात्रयोजपादष्टशतं विरायवशाता गच्छत्यसौ नि
मयः । अथ मर्थः । कर्णिकायां साध्यानामलिखित्वा त
द्विष्टदलं विलिख्येतेषु वतडुर्गामंत्रं वशात् विभाग
शो विलिख्य तद्यंत्रतालपत्रेलिखित्वा ऊलालहस्ता
भिष्टमदानिर्मितायाः साध्यप्रकृतिकृते । हृदिवित्यस्य
ना प्रतिदिमांशुरतः संस्थाप्य त्रिदिनं त्रिसंध्यासु अष्टौ
तरशतं जपेत् । एवं जप्ते साध्यो वशी भवति । प्रयोगांत
रं श्रीहीणो जहयात्रोष्टशतकं संवत्सरादीहिमानं
गोदधैः पशुमान् । हृतैः कनकवान् । दभावसंविदि
मान् अत्रैरन्मसरिमांश्च मधुभिः स्यादलवान् इव पा
प्यापुष्मान् प्रतियदनेन मरुतीं सयः श्रियं मांशुयात् । अ
थ मर्थः यत्तैरुक्तैर्देवैरष्टशतसंख्यं दिनशो द्रुतेन तत्क
लं भवति । हवीं याच सामांशो तत्राष्टपुष्पा भवति । प्रति

प्रतिपदं हते हर्षया लक्ष्मीर्भवति ॥ अथ मूलिनीविधान
 सूच्यते । दीर्घतस्मान्नरुषिः ककुष्वेदः श्रीमूलिनीर्गा
 देवता हुं वीजे स्वाहापातिः मूलिनिर्गादेव सिद्धसंज्ञि
 ते नैदिनिमोरत्तरत्तमहायोगीश्वरीं फट् सादा ॥ मूलि
 निवरेदेदेव सिद्धसंज्ञिते तं देनिमोरत्तरत्तमहायो
 गेश्वरीं फट् शिरः मूलिनिविधवा सिनिदेव सिद्धसं
 जिते नैदिनिमोरत्तरत्तमहायोगेश्वरीं फट् शिरावा ।
 मूलिनि असुरमर्दिनिदेव सिद्धसंज्ञिते नैदिनिमोरत्त
 रत्तमहायोगीश्वरीं फट् कवचायं मूलिनिवरेदेदेव
 सिद्धसंज्ञिते नैदिनिमोरत्तरत्तमहायोगेश्वरीं फट् अ
 संत्रयाय वौषट् । मूलिनि पुहृषियेत्रासपदेव सिद्धसं
 जिते तं देनिमोरत्तरत्तमहायोगेश्वरीं फट् असं ध्यानं
 विभ्राणा मूलवाणा स्वरिसदरगदाचापपाशान्करात्रै
 र्भेषमामाकिरीटोत्तिष्ठितजलपाभोषणाभूषणाज्जा
 सिद्धसंज्ञिपादि रक्षावतस्त्रिभिरसिखेदतिताभिः परीता
 कत्याभिर्मित्रैर्देत्याभवत्तमयमयधेसिनि मूलिनीवः ॥
 त्वलत्तल मूलिनि उष्ट्रद्वंद्वं फट् स्वाहा । इति मंत्रः ॥ पंच
 दणार्तिः शारदातिलकेतु मूलिनी पदमपिवीर्याष्टाद
 शार्त्तायं मंत्रः रक्षाप्रधानाय मंत्रः ॥ पंचदशलक्षं दीपेत् आग्ने
 नवाग्रात्पसितकरविषावा दशांशं पुरश्चराणां होमः ॥ अथ

स्त २

प्र. सा.

१९१

सूत्राविधिः। आश्रमाये। ईमायाये। ऊजयाये। ऐसूक्ष्माये
ऐविश्रुदाये। ऐनेदेनैः। ऐसेप्रेभाये। ऐविरजाये। अः सर्वसि
हदाये। इतिनवरातीभिरष्टदलेषुतवमींकर्णिकायांव
समर्चः। पुनः ऐवतुनखदंष्ट्रापुथाय महासिंहायदंष्ट्र
नमस्तिकर्णिकायां समर्चः। सुस्मिन्दीदेष्मलिनीं समाह्व
समर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। इतीयावृत्तिः। विंध्यवाप्ति
नै। अंतरमर्दितैः। पुष्टपियाये। देवसिंहसमृन्निताये। नेदि
नै। महायोगेश्वर्यै। इतिद्वितीयावृत्तिः। रथोगाय शंखा
य श्रौये गदाये। वाणाये। कार्मुकाये। शूलाय पाशाय
इति तृतीयावृत्तिः। लोकपालैश्चतुर्थी। अथप्रयोगः। अ
गकर्मैस्वरत्नाकृतप्रोक्तग्रहनिवारणं अथमर्चः मंत्र
स्यागानि कुर्यात् साध्यशरीरे तस्मादतीवरत्नाकरं भ
वति। प्रयोगान्तरं इत्थं श्रौतैः प्रसङ्गाकै रदीर्गावैर्गैः।
लाद्यैर्निजमथश्रुतिनी विचिंत्य आविश्रुत्तामपि
नप्यमानमंत्रस्यावृत्त्यादुतमैययांतिभूतमंवाः अथम
र्चः। आत्मानं शूलवाणादिभिः श्लोकोक्तै राशुधैर्पुक्तै
श्रुतिनीं प्याता मंत्रं न प्यात भूतापिशाचादप्यआविश्र
ुत्तामनगच्छन्ति। प्रयोगान्तरम्। अंतराय पुनरात्मको
गि। एतैर्विकामपिनितामुपाकुलान् संविचिंत्य
नपतो रिमद्रयाविदवंत्यवशाविग्रहाः ग्रहाः ॥

अरिमुद्रावचक्रमुद्रा। पाण्योस्तलद्वयमन्योन्यसंश्रुतिं
 पुरस्तात्तुलिकं। कनिष्ठिकादयस्संश्रुतिं पृष्ठद्वयाग्रमेव
 न्यहस्संश्रुतिं चक्रमुद्रा। रोगिणः साध्यसमाधक
 स्यजस्रस्य मध्ये मूलिनीतिज्ञाप्रथं प्रकृतां ध्यात्वा साध्ये
 अरिमुद्राप्रदर्शनपूर्वकं जप्यात्। तस्माद्गृह्णतः प
 लायेते। प्रयोगान्तरं अरिमुखिकवृष्टिकादिकं चा
 वक्ष्यात् क्रकुरलतिकोद्वंवा। विषमाशुविनाशये
 नाराणां प्रतिपत्त्यैव वचिं ध्यात्वा सिनीसा। अयमर्थः
 अनेन मंत्रजपेन भस्मना वा घृतानुक्ता निष्ठात्राशयेत्
 प्रयोगान्तरं आधाय बाणो निशिते ये देवीं संकरी मंत्र
 मिमंजयित्वा। तदेतन्नादेव विपक्षसनादिशोदिशो धा
 वति नष्टं ता। अयमर्थः। ताक्षो बाण्य मूलिनीं समावा
 ह्यजमानेन बाणो न वेधयेत्। प्रतिसेना मध्ये तस्मात्ता
 सेनाभ्यां ताधावति। प्रयोगान्तरं। आत्मानमार्यां प्रति
 पद्य मूलपाशातितां वैरिवलं प्रविश्य मंत्रजपत्राशु
 पराशुधानि गृह्णाति मुक्तातिवबोधमेवां। अयमर्थः। मू
 लपाशदस्ता उर्गमात्मानं ध्यात्वा पाशुमेना मध्ये प्रवि
 ष्य जपेत् उक्तफलं भवति। प्रयोगान्तरं। हिलसिद्धार्थे
 नंद्यालक्षं मंची सपलनाम उतं। सत्तरोमादिकृता
 त्मास्ति मेति न तत्र संदेहः॥ सिद्धार्थकटुक। अयमर्थः

प्र. सा.

१२२

१५२

तिलसिद्धार्थाभांष्टयकसाहाकारोतेतत्सर्ववासाथ
नाभमारयमारयेति युक्तं लक्षेन नृयात् मतिर्भवति
प्रयोगांतरं विमधुरसिक्तैश्च तिलैश्च सह संजज्ञोति
योमदिनं अतिहतास्यशक्तिभूयात्यागेव वत्सरतः
अयमर्थः। विमधुरसिक्तैस्तिलैश्चोत्तरमहसंजज्ञया
त्रित्यशः। संवत्सरादलाधिकं भवति प्रयोगांतरं सर्प
षाहृत्तरहोमृतोमृतोवांछितं सकलमहातोभवेति अ
ष्टोत्तरशतं त्रित्यशः अतिहतास्यशक्तिभूयात्यागेव वत्सरतः
नैलभते प्रयोगांतरं इव पात्रिक प्रजे सितं लभेत् स
मगृहशतं संख्यायादृतात् अयमर्थः अष्टोत्तरशतं
इव पात्रिकेन नृयात् वांछितं लभेत् प्रयोगांतरं तदि
काकृपा नावरा मंत्रेणानेन साधु संजसा संपाताय
ससिक्ता अतिहतास्यशक्तयो भवेति अपि अयमर्थः। न
तरानि असिधेनः उक्तान्येतात्या उपानि शालिनीमं
त्रेणान्येदृता ॥ संपातसिक्ता निधानेन मंत्रेणानेन
वातेन मंत्रेणानेन च उपसमीचीनानि भवेति। प्र
योगांतरं। गोमायविहितं गृहिकां नृयाच्छुन
महर्षिकं मंत्रीदिवसैः समभिरिष्टोत्तरैश्च मिथो
वियोगिनौ भवतः अयमर्थः। गोमयगृहिकां कृत्वा शो
नरशतं त्रित्यशः समदिनं नृयात् नस्मादिष्टो साधुपारसो
यं विद्वेषण

भवति। प्रयोगांतरं। अस्पृष्टकंगोमयं मंत्ररिते मेरुस्य
 जलात्रिसदसमानं। पिपासतां चैविरिव ते नराणां सं
 स्तंभनं ह्यविस्मयेव। अयमर्थः गोमयं तपय शोभं
 दा निर्गत्य भूस्पर्शनात् सर्वमेव हस्तेन तस्मिन् पात्रांतरे मे
 रुस्य त्रिसदससंख्यं शूलिनी जला कलद्रूपेण समा
 गतानां नराणां मार्गं वा तद्धारिवातिवितेन तस्मान्न स
 स्तंभनं भवति। अथ वा मेनाया आगतिमार्गं स्यापयेत्
 तस्मान्मेनास्तंभनं भवति। प्रयोगांतरं। पानीयोपि मा
 र्गं प्रसेतो ध्यात्वा ग्रामे वा घुरे वा भिगच्छत्। जलामंत्रं तं
 पित्वा प्रविष्टो शिष्टं भोज्यं प्राप्नुयात् भूत्यवर्गः॥ अयम
 र्थः॥ अत्र जलद्रुतां दुर्गा ध्यात्वा जलातर्पणं च कृत्वा
 यत्र कापि यतश्चेत्संस्मरति मंत्रं लभते। प्रयोगांतरं। अ
 र्कं मंत्रोत्रिमधुरं पुनैरर्कमाहसमिधैः आस्यैः वा
 त्वनिविशे चेतास्त्रिलैर्वा नृहोति। मातृदिश्या वहितम
 नसा तन्मये सम्यगन्तो नैव श्वास्युर्विधुरिति पिपोना
 त्र कार्यो विचारः। अयमर्थः। त्रिमधुरसिताभिरर्कस
 मिद्रिवातसिताभिरश्च त्समिद्रिवातसितैरेव नि
 लैर्वा यान्सा ध्यात्वा देवपुल्लिनी विधानेन सन्निवेश्य ज
 द्यात्। तेषां चैवं चलथियो भूत्वा अस्त्ववशात् भवति
 प्रयोगांतरं। ऊर्षास्युयोगानपि द्वादशैर्वा कल्पेदिता

प्र. सा.

११३

वैमउनामुताव। मंत्रीतयाद्यादितितर्पणायात्रालेपा
पिमत्तोरनयोविशेषः वनडुगाकल्पेजपोयहोमादिप
उक्तं। तत्सर्वमनेनमूलिनीमंत्रेणापिकुर्यात्। तस्मात्
मफलंभवतितत्रहोतुमाह॥ अनेयोःमूलिनीमंत्रवत
डुगामंत्रयोःकसिदपिविशेषोनास्तीतिहेतोः॥ इति श्री
गीर्वाणंदविरचितेप्रपंचसारसंग्रहेअष्टोदशःपटलः
(१) अथमूलिनीमंत्रप्रसंगादाकाशभैरवकल्पोक्तं
मूलिनीमंत्रमप्यत्रोक्ततावशालिख्यते॥ त्रिपंचकोष्टे
षुविलिख्यशरलिनीमप्येवमाध्याकितमध्यवीजे। रेखा
शिरःकल्पितशरलपुक्तंयंत्रमहोदयपिशाचहारि॥ अ
थमर्थः। प्रथमंदक्षिणोत्तरतःरेखादयंविलिख्य॥ १
नलस्यपश्चिमचदक्षिणोत्तरतःरेखादयंविलिखितं २
नंदक्षिणाग्रयोःरेखात्रयंपश्चिमतोविलिख्य ३ न
लपोरेवोत्तराग्रयोःपश्चिमतोरेखात्रयंविलिखितं ४
विलिख्येतपंचदशकोष्टानिभवन्ति तेषुकोष्टेष्वेष्टासु
सारभ्यशरलिनीमंत्रमैकैकमतंविलिख्यमध्यकोष्टदु
कंमंसिद्धिकंचभुवनेशीमध्यस्थितमाध्यानामवविलि
खितं। रेखाग्रेषुशरलंविलिखितं पतयंत्रमतीचरता
करं॥ अथाकाशभैरवकल्पेणभशालवसद्विराज
कल्पेशरलिनीविधानप्रोक्तः॥ ॥ ॥

प्रयोगविशेषोऽप्यत्र योग्यतावशालिख्यते । ब्रह्मा ऋषिः
 गायत्री छंदः शूलिनी दुर्गादेवता उं वीं जं साहाशक्तिः प्र
 णावादिशूलिनीमंत्रः जपेत् षोडशसाहस्रं विधिपूर्वतः
 नैदियः दशांशं तर्पयेत् पश्चाच्छतोऽंशं होमयेत् ततः त्रिको
 णं क्लृप्तं क्लृप्तं मया ताभिमुवाच कं ॥ स्वस्त्यस्तुत्रविधानेन
 ऊर्वाहोमं वरातने ॥ अथ वारे तथा सौम्ये सौम्यहोमं समा
 चरेत् ॥ अथ वारे तथा ह्यस्यां कुरसोमं विशेषतः पायसं
 वतिलासयेत् तं मधुतयादधि । दीर्गमुदेव कदलीतिल
 नैलं फलत्रये ॥ मुहुर्मधुपयष्टिस्तु ऊर्वादेकैकशः क्रमा
 त ॥ दक्षिणाभंगसर्वं तकारयेद्विजभोजनं रनियतैरुक्तै
 र्देवैस्सर्वैः संभूय तांशविभागतः पुरश्चरणहोमं कुर्यात्
 अथ प्रजापते । त्रिकोणं विलिखितं सर्वतद्विर्हृतमालि
 खितं ॥ तद्विर्वसुपत्रात्तद्विर्वसुतमदीश्वरं ॥ भूपुरंद
 वास्येत षट्कोणं विलिखितं । कोणाग्रेषु लमालिख्य
 तदास्येष्टिबीलितं । अत्र लोमविलोमाभ्यां यद्विः प्रा
 यमालिखितं ॥ पूर्वतैकांशमालिख्य दक्षिणे मन्मथात्तरे
 ष्ठीकारं पश्चिमे भारे मायावीजं तथातरे । त्रिकोणमध्ये
 देवीताज्जालामालां विभावयेत् । अस्याष्टिः । अथ त्रिको
 णं विलिख्य तद्विर्वसुपत्रं पञ्चमं विलिख्य तद्विः भूपुर
 रंदं षट्ठी क्लृप्तं विलिख्य तद्विः षट्कोणं विलिख्य तत्को

प्रथमं

श्रीवीजे शतरत्रये भुवने शीर्षा कायांतरविलि
 एव तस्मै साधनामविलिख्य वा प्रवीजेन वदित्वेष्टयेत
 इति अस्म्यर्थे त्रयमालामंत्रस्तु । ओं नमो भगवति दिगंथ
 नाथक कालिका लरात्रिंशं शंखलिनि वंदुकभे
 रवि अर्द्धरात्रविलासिनि महानिषिप्रतापके लिति म
 हासाधरि सर्वभूतप्रेतपिशाचसर्वज्वरशान्तिनिमदभी
 ष्टमाकर्षयन् महावदुकभेरविद्रुं फट् सारा । ओं नमो भग
 वति रुद्रकालिकालक्ष्मणे निषेत्कीं हीरुष्टका
 म्पार्थसिद्धिप्रदायिनि सकलतापिनि संक्रामिणि बाली
 माहेश्वरी कौमारी वैष्णवी महेंद्राणी चामुडि वदुकभे
 रवेष्वरि आकर्षयाकर्षय आवेशयावेशय देवदत्तदे
 कैरं प्रवेशय प्रवेशय कैलयकैलय भाषय भाषय ह्रीं क्लीं
 ऐं ह्रन ह्रन सममात्र कीं द्रुं फट् सारा । इति दाम्भानेपयंत्र
 क्लींकारं वृत्तमध्ये तदनुवसदलेशक्ति लक्ष्मीलिविता
 वात्येभूकोणायुग्मेदिशि दिशि मदनतदहिलासाधं
 लोदेतामेतत्पुन्यप्रयतनरवरत्नसहस्रं जपित्वा तस्या
 ह्यंत्रं नालिन्याममधुकमलपुतं होमकर्म कुर्यात् ॥ त
 तस्मादायतनं समस्तस्त्रियंत्रं विलिख्यत । संसृज्य विधि
 वदेवी सरसं प्रजपेत्ततः । तत्र सरोचनां गंधं कुर्यात्
 ललाटे । तिलकं मंत्रं विकृप्य सर्वलोकवशं करे ॥

प्र. मा.
६५

१९५

अस्यार्थः प्रथमं हृतमध्ये कामवीजं ससाध्यं विलिख्य ॥ त
द्वहिरष्टदले पमेत तत्रागादिदलेषु भुवनेषीं आश्रेयारि
दलेषु श्रीवीजं विलिख्य तद्वहिरष्टकोभां विलिख्य को
लोषु कामवीजं विलिख्य तद्वहिरष्टारेण सैवेष्टान् सित्ता
धनामविलिखेदिति ॥ अथ मालामंत्रः । ओं नमो भगवते
ह्रीं तारं रत्नं वरुके शिष्ये हि संहरं संहरं महाकालि प
ति मात सति वा सति नियरे शत्रु नाशय नाशय शेष यशो
षय नर भूत प्रेत पिशाचादि सर्व ग्रहा नाशय नाशय दह
दह पव पव सर्व सी पुरुष वषा करि सर्व लोक भवनेषु
रित दश भंशय महशं मानय स्वाहा । अनेन त्रैये जयेत्
त्रिकोणं च यवन्दि वीजं वा सेतुं तं परि तो परिणामः ॥ कोण
पुयात्री मभितो यतारं साध्या हृतं सं मन मंत्रे सेत त लोहय
ताम्रे फलं के विषमोः सं लिख्य यंत्रं परि मज्जसा । सहस्र
रं प्रयते मनीषी स्वनेत्यागायां रिषु दिङ्मुखाः सतः । सभा कुंटे
रिपोच्छ्रे दधे तोरणं मंदिरं मातस्योतः यथा प्राच्यां दिशि
येष्टा गृहे यवा निह्ना सं भं हृतं सं भं भज पलिंग गृह्योः
वरु हृतं प्रवण सं भं सर्व लोकैः प्रिये अस्मार्थः । तत्र
धराणाः कोणेषु भूवी जं भू पुर पार्श्वयोस्तारं विलिखेदि
ति सविं डुकम् ॥ पावक दीर्घवीजं वा सेत
लगात्तराशि कोष्टम् ॥ ॥ ॥ ॥

प्रत्येक रेखा त्रिणि एवं स साध्यं विदेशाणां दोषं करं न दे
 न न पतत्समा राध्य न पेत्सं ह सं कृ तानि पा पारि पुके
 प्रमशो न पु न र्ज पे दे व मयो दि षंत स्या त्पो न्य पु द्वा त्म राणां
 प्रं यांति । दशा ह्मे वं प्र न पे दि ष्णा णां कृ ल स या य प्र ल
 पा य मं जी । अ स्मार्थः मध्ये स दे चं अग्नि वी जं विलिख्य न
 दा त्मे मंत्र वरौः सं वे ष्य न द ह्मि रा णि को ष्टे विलिख्य त दे
 वा ये शु प्र ल मालिख्य तेषु शू ले शु सा ध्य ना म विलिख्ये
 दि ति ॥ अथ वा स ल ग्रा द र मि ति प्रा क्त स म म प द ले रा णि
 को ष्टे परि तो क्त क्र मे ण रा णि को ष्टे शु मा त्का द रा ति
 लिखे दि ति ॥ अथ वा षो ड्श को ष्टं कृ ता मध्य स्थ को च त
 ए य मे की कृत्य परि तो दा द श को ष्टा त त्र मध्ये रां ० उप रि
 स्थ दि ती य को ष्टा मा र भ्य दा द श स च चो ले त्या घ द र न
 व क मि क्रु प र त्या दि न व क मे वं क्र मे ण दा द श स न व त
 वा त्त रा णि ये वा त्त रा णि ख्य त द न शू ले मध्ये न वृ त्त प व
 नं व को णो ॥ मा या फ ड्शी त्रि णि वा ग्र सा ध्य तां र त तो षा
 ट न ये त्र मे त त । सं सृ ज्य न मा वि धि व त्स र सं व ने त प्र म शा
 ने रि पु के त्त को ष्टे श त्रुः स वं शुः सर्गाणाः सर्व गः प्र या ति दे
 शां त र मा श र्गो हा त ॥ भ वे दि ता शो घ द मध्य गा नां भू ता
 दि वे ष्य ब द्ध शो भ वं ति ॥ स मो द्ध वाः कू र ग णो ल्ब णा अ पा
 षा णा भी ष्य प त ने च प द्धा त ॥ अ स्मार्थः ॥ वा पु वी जं मध्ये रीं

प्र.सा.
१९६

१९६

पडितिकोणेषुश्लोकेषुसाध्यनामवदिः प्रणवेनवेष्ट
येदिति त्रिकोणव लिखेत्पूर्व पंचकोणततः परं वसु
कोणततः पश्चात् ऋतुकोणवदिस्मया ॥ भूकोणात्रि
नयेवात्तेलिविद्यंमंमहोज्ज्वलं तारसाध्यत्रिकोणतर्ब
न्दिवीनेनयोजयेत् पंचारेषुटकारोतर्बिलिवेत्साध्य
मारुतं । वहिरष्टकोणेषुसाध्यवितामणिंलिखित । ततः
षट्कोणेषुकोणंडीशंसाध्यसंपुतं ॥ चतुःकोणोदेवद
तस्मारयेतिष्टयकृत्थक लोहेसंलिख्यतत्कृत्समुष्य
णाभ्यर्चयेत्तयेत् अष्टोत्तरसहस्रंतस्रष्टुजमानितेदि
यः पर्वप्रारभ्यपर्वानेतिशायांदक्षिणादिशि । दक्षिणाभि
मुखोमञ्जिबनित्वावस्ति सर्वकम् ॥ पुनस्तात्वाजयेत्तत्र
महोत्तरसहस्रकम् । तत्पश्चादिपर्वः सर्वप्रयोग्यथाजपारणं
अथवासाध्यतृत्तस्यसमिन्मधुहृतावितम् तिलसर्वप
संपुतं कृपादोमंयथाविधि मञ्जितेसाध्यमारोप्यमारये
तिङ्गेनेच्छिवे ॥ सप्ताहान्तराण्यंतिशत्र्वेनैवसंशयः स
स्यार्थः त्रिकोणमध्यप्रणवस्यातः साध्यनामविलिख्यव
न्दिवीनेनवेष्टयेत् पंचकोणेषुटकारस्यांतर्बुवीचतदत्र
साध्यनाम । षट्कोणेषुपसिद्धवितामणिमुपरिवक्ष्यमाणत्र
साध्य । पुनःषट्कोणेषुपकादपात्रराशंरविलिखेदिति श्रीश्री
देवनारायणपण्डितदेवतशुद्धिशेषसंज्ञाशालिमिदवतंरूप
कोटि

सर्वसंसारमंत्रोयं शास्त्राणां सर्वशांतिदाः पर्वलोकैकवि
 नयः साध्यकाभीष्टसिद्धिः । अनेनैव विधानेन यः करोति
 प्रयोगकम् । स सर्वविद्भवेत्तन्त्री संशयो नास्ति तत्ततः
 एवं पुनर्जपेत्पुनः पात्रुग्रामसनाशने । देशसनाशने च
 वलोकसोभाय पीडने । इन्नालामालिनिविष्टे महा
 परलिनिपीमद्वितमोऽर्गाः प्रचोदयात् महाउगासम
 त्रीयमहाउरितनाशनः । निग्रहानुग्रहकरोति विला
 भीष्टदायकः नानाप्रयोगभेदेषु मूलं जप्ता विधानतः
 सिध्यति मन्त्रमंत्राणि मिश्रितं प्रजपेत्पुनः ॥ संतानयन्
 माहृ विंदौ लक्ष्मीं दत्तवद्गुटे मारगाय त्रिवर्णां त्राया
 संधौ सरदललसच्छुलिनी मंत्रवर्णान् । भूमौ लक्ष्मी
 नदनुलिपिभिर्वैष्टितं साध्यभेदैः सत्संज्ञानप्रदमयद्
 रं विष्टसौभाग्ययन्त्रं । अवं ध्यानां कुलसीणां माशु मे
 नानसिद्धये । यन्त्रमाराध्यं पंचाहं वेधयेत्तत्र वित्तमः अ
 यमर्थः । प्रथमं षट्कोणां पुनः षोडशदलम् । पश्चाद्
 पुरम् । पुनः षट्कोणमप्येवं विंशतदंतः श्रीवीजं षट्
 कोणं प्रकामेदेवायेत्यादि मारगाय त्रिवर्णान् षट्
 कोणाकपोलेषु मायावीजं द्वीमिति पुनः षोडशदल
 मध्ये परलिनी मंत्रवर्णान् चतुरस्रकोणं प्रु श्रीवीजे तं
 हृदि मीतकावर्णैः साध्यं प्रति तैर्वैष्टयेत् ॥ मध्ये माया

प्र.सा.

१५३

इतवहं पुटे शास्त्रिषु सचं देना गापे मां सरदल गदेहा
लिनी मंत्रवर्णां न नामा वीते मणिलिपिवंत का क का
का ख्यं यथा सत्तं तान प्रदमष्टु वाशेष उष्टा नार्थं
अयमर्थः प्रथमं षट्कोणम् तदंतः भुवने शीम षट्सु
कोणेषु पिभुवेशीटका हृती तददिरष्टदलं तदंतः श्री
वीत तददिरः षोडशदलं त्रेषु मंत्रवर्णां विस्तीर्णं तददिर
हृतदयं विलिख्य प्रथमे हृते साधना मा त्रैवेष्टयेत् हि
नीयेत् उपरि समविंशति पटले वक्ष्यमाणं च देनारी चरति
नामलि वीते नाहत्या वेष्टयेत् ॥ इंकारं हृतमप्यपवनस
ख पुटे पावको वाटवी जं फट्कारं चार्क पत्रे सकलित भ
वतो वाटवर्णां सराष्ट्रे । मूले सापापि वीते सरमरुदवि
लं पावकं सर्वसंधौ भूतप्रेतारि दुष्टं ग्रहा उरितो वाटमं
हारयत्रम् । समस्तानां च संध्यानां सत्तं तान् यमिदये तन
येतां चैतनु समा सध पटो तरे न तय आर्य सिद्धे वत त उति
तशांतये तमा मेत्री त्रिसाहसं वंधयेत् सावधानतः नि
ग्रहान् ग्रहाभ्यां यः कर्मभ्यां सर्वयोषितां स स्तुत्यं वंध
येद् दत्तासयः सर्वाय सिद्धये ॥ अयमर्थः ॥ प्रथमं षट्को
णं तदंतर्गते तदंतः इमिति । षट्कोणेषु वेष्टयेत् विरुणा वी
ते अथ वाग्नि वी जं वा प्रवी जं च विलिखेत् । अथ वारः इति
पावकस्यो वाटवी जं विलिखेत् पुनः द्वादशदलेषु फटि

नितदहः षोडशारेविलिख्यतन्मथेसाध्यं भुवनेश्वरा
चाटवर्णी ३ इति पुनर्हृतत्रयं प्रायेन्मूलेन द्वितीयमाध्या
तृतीयेषां पुनारवेष्टयेत् सर्वमपि रेखायां वक्रिणीं ज विलि
खेदिति परके चंद्रेणि विप्रुटग्रहे मारखट्टं सविंडे वारीशा
श्रीमणिभिनपुनं शरलिनीं शोडशारो नाम वीतं लिखिप
विहृतं जन्मनन्माख्ये पादौ बाध्यां न प्रलया वणिं पुत्र
दंशुवज्रम्। अथ मर्त्यः। अथ मंत्रिकोणांतदंतं मंत्रवीजं
इति। तदहः षट्कोणं षट्कोणे सुमविंडुं कं कामवीजं
द्वहिरदं चंद्राकारवारुणारकोणो। अर्द्धनारीश्वरो विंता
मणिवीजं सप्तविंशति पटलं वक्ष्ये एतं विलिख्य तदहः
हृतं विलिख्य तदहः षोडशदलेषु शरलिनी मंत्रवर्णान्
विलिखेत् इति तत्र शक इति क्रिकोणां तदुक्तं वशरभु
जंगो महातीव्रशुक्रानिलद्योमसो मादरीणात्ममर्त्येष्ट
भेदस्तत्रयम्। इति शेषो विष्टेषाग्रह इविकोदरमरुट्कोण
मारोदरे सर्पश्रेणानांदरे वसुदले सर्वसहाणीदरे भको
णो वरुणोदरे दिशिवर्हिर्नामाष्टधा मारुतं शरलितं
किनयत्रमेतदचि तादृभीदिको चाटनं त्रिलोद्रे घत्रमारा
धषोडशाहं सहस्रकं त्रिसाधैः प्रत्यहं नम्रावायव्यादिभि
मत्र विनकालरात्रौ विनेमया दटपंगमं मुदयेत् गर्भस्योद्वा
सनं इष्टं वस्त्राणां पितृशक्यते नस्मादिदं मरोगप्यस्या कुप्यो
दहहृदा फले देवयोगादने गर्भं पुनरायाति न क्वचित् पुनर्ह
नस्यागर्भं पुनरागमनं नहि

पु. सं.

१५८

तस्मान्कृतायराधायां कुर्यान्नात्यत्रमत्रवित् । अस्या
र्यः । प्रथमं त्रिकोणं तदहिः षट्कोणं । तदहिरष्ट
कोणं । तदहिरष्टदलम् । पुनः त्रिकोणोदरे भवते
शीनदंतः वायुवोजत्रादहिः षट्कोणेषु कामवीजे त
दहिरष्टकोणेषु टमिति तदहिरष्टदलेषु सर्वसहा
र्णोदरे इति सर्वं सहार्णं भूमिवीजे ग्लोमिनिविलिख्य
तदहिरष्टतरसं विलिख्य । तत्कोणेषु वमिति विलि
खित । त्रिकोणोदरो कवेदेव सर्वत्रोदरे वायुवीजे व
विलेख । तदहिरष्टदलसमाध्यार्णं वायुवीजे विलि
ख्य । तदहिरष्टतरसं विलिख्य तदहिः परलिन्यावेष
येदिति ॥ चन्द्रचंद्रसवीजपंचकमथोसमाप्रकेमा
मजे सूर्याप्रमाणवीजमष्टदलेकं श्रीशरलिनी संस्म
राम् । वासोमाध्यरमाहृतं लिपिबुतं श्रीजनकाका
ख्यं संध्यागर्भकरत्रिलोकैः उरितेत्तलजरोयापदं
अस्यार्थः । प्रथमं वृत्तं विलिख्य तन्मध्ये सोमिति सा
मवीजे चतुर्दशमध्ये विलिख्य । तदहिः समकोणं
विलिख्य तेषु श्रीह्रीं वृत्त्या विलिखित । तदहिः द्वादश
कोणं विलिख्य । तेषु वत्समाणां दं नारीष्वरचित्रमणि
वीजं विलिख्य । तदहिरष्टदलम् । तेषु मकामवीजे पर
लिनीमत्रवर्णादं विलिख्य ॥ तदहिरष्टदले विलिख्य

प्रथमेष्टेष्टी वीजप्रकृतायादौ वैर्वष्टेष्टे द्वितीयमा
 तृकपावेष्टेष्टेदिति । मध्येमन्मथमग्निकोणाविवरे
 चिंतामणिं तत्पुटे निस्तु चन्द्रसमन्वितवसुगदेषीश
 लिनीयमन्त्रम् । श्रौंक्तोऽस्यसमन्वितेदणदलेसाध्या
 विलाणां हतां पञ्चजन्ममृताव्ययवनितासंतातसौ
 भाग्यदम् । अस्मार्थः । प्रथमत्रिकोणं त्रिकोणकपोले
 सुवक्ष्यमाणार्हनारीश्वरचिंतामणिं तत्कोणोष्ठकार
 पुक्तं लमिति विलिख्य । तद्विषयदलं विलिख्य तेषु
 पुरलिनीवर्णादं विलिख्य तद्विदंशदलं विलिख्य
 तेषु हतं विलिख्य तदंतःश्रौंक्तमित्याहस्याविलिखेत्
 तद्विर्मातृकावर्णः साध्यपुटितैर्वष्टेष्टे मायावद्वेष्टन
 वरुगदंकासराजं ससूर्यं षट्कोणं तत्तलमिषु पुनं
 लवीजप्रभेदम् । आशाश्रुतेमणिमित्रपुतेष्टुलिनीसा
 ध्याय्यं पञ्चपुत्रपुदमाविलदंकाकजसायवजम्
 प्रथमेष्टेष्टे तन्मध्ये भुवनेष्टी तद्विषयकोणं तदंतःका
 मवीजतद्विषयद्वेष्टाणं तत्कोणोष्ठप्रीहीडमित्याहस्यात्
 मिति पुक्तपाविलिखेत् तद्विषयकोणं विलिख्य तत्को
 णेषु चिंतामणिकीजं कोणम्यहते विलिखेत् तद्विषय
 ध्याय्यं पुटितैः श्रालिनीवर्णैर्वष्टेष्टेदिति अथवामवर्ष
 चन्द्रस्य ते सकाशं कारविंदनं कृदंवाटकारे फविं
 इनाकृदं वामिति वा

प्र. म.
१५५

सूर्य इत्युक्ते गांते दहनने त्रै उमहितिं तत उदीरितं इ
त्युक्तं यो इति सूर्य वीजं विलिखेत् । मध्ये भास्कर म
ग्रिकोणाशानि षट्कोणावैद्यानर वसुधेमणि
मष्टपत्रविवरे श्रीशरलिनीं साविकामायस्नेगर्भ
येथे भवेदविवरे साध्यास्त्रिलालां हृतं यत्र काकम्
ताव्यवेधवनितासेतानमिद्विषदम् । अस्मार्थः
प्रथमत्रिकोणात्र मध्ये हृतम् तत्कोणेषु विंदुम् । तद
दिः षट्कोणम् तत्कोणेषु अग्रिवीजं तददिरष्ट
कोणम् तत्कोणेषु वसुधेमणिं तामणिम् तददिरष्ट
दलम् तेषु शरलिनीं मन्वाक्षरद्वंद्वं भुवेन श्यामद्वि
लिख्य । तददिः द्वात्रिंशदलं विलिख्य । तेषु ये स्नेग
र्भमिन्द्रगसराणि विलिखेत् । तददिः साध्यपुष्टिम
मात्रकावर्णैर्वैद्येदिति पिबिमध्यचंदं शिविल
स्मिसूर्यपिबि शुभमारेदिति शुभरलम् वसुध
त्रमंत्रं स्मरनामवाच्यं मृतजन्मवेध्यासतदं प्रशस्तं
अस्मार्थः प्रथमत्रिकोणे तन्मध्ये विंदं तत्कोणेषु
हृतं तददिः षट्कोणम् । तत्कोणेषु कामवीजं
तददिरष्टकोणम् तत्कोणेषु उपरिवसुधेमणिं
तामणिं वीजम् तददिरष्टदलम् तेषु मूलवर्णैर्ह
दम् तददिः साध्यपुष्टितेन कानवीनेनाहृत्यावे

ह्येते। इति मृतनक्तवंध्या इति मृतवंध्यायाज नक्तवंध्यायाश्चे
 त्पर्यः पक्षीरत्नलक्ष्मीशितिकाममापामृतभानवंधिवस
 शालिनीये। परितो विलिखी मणिनामवा सं मृतकाकवंध्यासतदं
 तमोयमं अस्पाथः प्रथमं विंशतं तम्ये विंतामणिम्। तन्मये श्रीवीजे
 तदहिसिकोणं। तत्कोणेषु कामवीजे भवते पीव। तदहिः षट्को
 णं विलिख्य। तत्कोणेषु हते। मये अग्रिवीजे विलिख्येत्। तदहिः
 हृदलम्। तेषु मूलवर्णद्वयम्। तदहिर्वृत्तदयं प्रथमे मातृकया द्विती
 ये साध्यपुटितेन चिंतामणिवीजे नास्त्यावेष्टयेत्। मृतकाकवंध्ये
 तिमृतवंध्यायाश्च काकवंध्यायाश्चेत्यर्थः॥ तदहिरसकीले रत्नवंधं
 न्दार्कवक्त्रेण। स्मरपुत्रमविलिखी शालिनीये उपाये। स्मरमणिलि
 धिवोते साध्यमूर्णवधना। जनिमृतकवंध्यापुत्रसंजीवने तत्
 अस्पाथः॥ प्रथमत्रिकोणं। तत्कोणेषु चिंतामणिं वन्दार्कवन्दिवा
 निदत्तेषोऽग्निरमित्येतानि। तदहिः षट्कोणं तत्कोणेषु वतया। त
 दिः कामपुटितं मातृकावर्णं वेष्टयेत् षोडशादले। तेषु एतल्लिये
 कावरं विलिख्य तदहिर्वृत्तत्रयं विलिख्य। प्रथमे हते कामवीजे
 नास्त्याद्वितीये चिंतामणिवीजेना। तृतीये साध्यावरं वेष्टयेत्॥ मा
 माया स्मररत्नवीजसधिरंस्कारवेष्टानरं स्कारां कितकोण
 षट्कमवमो श्रीशालिनीपापकं। यत्सेरं निःश्रवणमविव
 रं त्नाकविष्टांतरं यत्र जन्ममृताव्यवंध्यावतिता संनातसिद्धि
 प्रदं अस्पाथः॥ प्रथमे हते मृतमिति नष्टीं होली रत्नो इति विलिख्य तद
 हिसिकोणं तत्कोणेषु लंकारं विलिख्य तदहिः षट्कोणं। कोणेषु लं
 कारं श्रीवीजे विलिख्य। तदहिरषट्कोणेषु एतल्लिये वरदं विलिख्य तद
 हिदात्रिंशदले विलिख्य। तेषु यत्सेरं निःश्रवणमविव विलिख्येत् तदहिः
 चतुरष्टं॥ तत्कोणेषु चिंतामणिवीजे विलिख्येत् जन्ममृताव्यवंध्याजन्मा
 व्यवंध्यामृताव्यवंध्यावेत्यर्थः॥ इमो मायां सकामां सकललिपि
 हता साध्यानामाणां वा यत्र तौ जन्मवंध्यातत्रयकरमिरे पुष्टि तुष्टे पदेव

नकं प्राशयित्वा नवासरं वंध्येन त्रविंशत्काकवेध्या
सुनामये। पुनर्विंदौरविचारणैः पुरुषट्के रविपातकौ
वसुपत्रे स्मरमाकृतौ रविपत्रे वसुधां वरे कमला मेवर
शरलिनीं स्मरमाया कमलावृते कलितैः स्मरतदायकैः
नवं ध्यादुरितापहम्। अथार्थः॥ प्रथमं वृत्तं विलिख्य। तदे
नष्ट एकं वृत्तं विलिख्य। तदेतवरुणावीजं विलिख्येत। त
द्वदिहोदशदलेनेष्टौ लौमिति विलिख्येत। तद्वदिः षोडश
दलेनेष्टौ श्रीवीजमिलितान् शरलिनीमंत्रवर्णान्। तद्वदिः
कामवीजभुवनेशी श्रीवीजैराहत्यासाध्यवर्णमिलितैर्वै
येदिति॥ अत्रापिकतिव्यविशेषतादायं वलादेत्रिलोदे
वानाम्नेसीसेयया वायसि। आलिख्य मंत्रमासाध्य शरलि
नीमिष्टदायिनी। षोडशादेदिनं मन्त्रसहस्रं मायया सह
नैलाभिषेकरोमान्यभस्माद्यैः पंचकर्मभिः श्रद्धापांवे
दयेद्दद्यात्सहस्राष्ट्रसिद्धये षट्त्रिंशत्कोष्टकोष्टे निगम
णाविग्रहे रत्नधातुलमंत्रं मायापूर्वपरात्मत्रिंशद्वि
लनकं मर्मसंख्यामवन्दि। मायासाक्षादिवान्यविविलिखि
पुमनो गवनिर्वीणाणौ कृष्णौ श्रीशरलियंत्रं प्रणतभयरे
रंसर्वसंहरयत्रम्॥ भस्मत्येतत्समालिख्य सावधानं सुत
हणाम आराध्य परयाभक्त्या निग्रहोक्तविधानतः साया
ने त्विष्टत्रेयानाम्नासंहर शरलिनी। वैरिणानामतस्य
स्थानं वर्माद्यं तं कुरु मेणात्। इह त्वविधि वस्त्रं सावधानेन
चेतसा श्रद्धां ज्ञानेन पञ्चतस्त्रं विप्रदिग्भुवः। सहसा

प्र.सा.

२०१

सैवतइयासंहरत्यरिमाशिवत् ॥ अनयावर्दिनाकृत्वावस
णाप्यतिवारिणी। तस्मान्नेत्रतस्यदात्तासर्वत्राप्नुनयोज
येत् यायातवाधयावाधुमिच्छत्यरिनम्यथीः तथासंवीर्य
मानात्माशत्रुः सयमवाप्नुयात् । अस्यार्थः प्रथमंशपश्चिम
तः संचरेत्वाविलिख्यतडपरिदक्षिणोत्तरतम्यसमोखाः वि
लिख्यपवंविलिखितेषुद्विंशत्कोष्टानिजायते । तेषुको
ष्ठेषुप्रतिकोष्ठत्रिकोणवत्तस्यविलिखित अस्यात्रोपदेशः
तत्रचतुरश्रकारकोष्ठेषुअष्टिकोणमारभ्यवापुकोणा
वधिकंविदेत्वातथैवशानकोणमारभ्यनिर्ऋतिको
णपर्यंतंकांविदेत्वाविलिखेत् । एवंविलिखितेनचतु
त्रिकोणवत्तस्यजायते ॥ तेषुत्रिकोणेषुमायासर्वक
परलिनीचोदशाणी प्रतित्रिकोणपदैकमतंरविलिखे
त् एवंविलिखितेपरलिनीमंत्रस्यनवाहृतिर्जायतेत्रि
कोणाग्रसंधिषुप्रत्येकंवर्द्धिबीजं विलिखेत् सभूयष
द्विंशदनलबीजानिजायते तद्वदिः प्रत्यक्षरमाया
सहितमात्रकावर्णैः प्रतिलोभनवेष्टयेत् रेखाग्रेषु
अष्टविंशतिपरलानिविलिखेत् दीव्यात्रयेणसंरा
रपरलिनीदेवदत्तंद्रेफट्स्वारा तत्रद्यात्रइतिसर्पा
दीनामुपलक्षणं ऊर्ध्वनिर्यककोष्ठेप्रतिभवनलस
हेदेवैष्टानरांतंमापातारोद्यद्दिग्भावललिपिभिर्बल
त्राणैः क्रमेण पट्टौतविंशतिशिखण्डिलमन्त्राम

मर्मसर्जाणान् चौरस्मेशारि रोगग्रह उरितहरं श
 लिनीचौरमंत्रम् यंत्रमेतत्समालिख्य सीसे वापसि
 भस्मिनि । इष्टान्नेपे त्रिमाहं मन्त्री साहै त्रयास्मिन्म दि
 वानिशमविच्छिन्नदीपदिनयसंनिधौ सप्ताहं मंत्रं वै निम
 सहस्रं सर्वशांतये । दीरमथे वितितिप्य सहस्रं प्रजेपेत्स
 शान् नरसायं च वापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । मृत्पायः
 प्रथमं सर्वपाथिमनः खड्गवाविलिख्य तथैव दक्षिणे
 नरतस्य खड्गवाविलिखितं एवं विलिखिते पंचविं
 शानिकोष्ठानि भवन्ति तेषु कोष्ठेषु प्रतिकोष्ठत्रिकोण
 चतुष्टयं विलिखितं । तेषु त्रिकोणेषु मायावीजोदरे प्र
 णवे विलिख्य । अष्टोदरे पुनः पंचत्रयं तस्मिन् पंचकण्ठ
 लिनीमंत्रं पंचदशवारिणान् प्रथमपट्टे प्रतिकोणां
 एकैकवारिणो विलिखितं । एवं द्वितीया तृतीय चतुर्थ
 पंचपट्टेषु विलिखितं । रेखाग्रेषु शूलं शूलाग्रेषु मा
 यनाम विलिखितं कोष्ठमथ त्रिकोणेषु मायावी
 जैर्दंलीकारं विलिखितं संभ्रमं पंचविंशानि मायावीजं
 निभवंति ॥ ऐं ह्रीं श्रीं सैमौः पतानि पंचत्रयं तस्मिन् तानि
 श्रीं ह्रीं देवदन उरितशान्तिरूपेण जलदेवते उरि
 तविशेषसंहरूपिणि शूलिति देवदन उरिते दं फट्
 साह । इति माथ त्रयं प्रकोमत्र । तत्र विधिमुलिपिभि
 रिति पंचत्रयं तस्मिन् तैरित्यर्थः विधिसुखा अंबुजमोदव

प्र. सा

२२

२०२

शुरविशुद्धदेशरशिवाः । तेषां पंचा ब्रह्मात्मकत्वं
च विंशत्यद्वैतविधानेन व्यति । ये तेषां बीजा
नायं च वृत्तबीजत्वं च तत्रैवाष्टत्रिंशत्करन्यासविधा
ने चोत्तपनि । पंचवाधातिचोरघुक्तपंचवाधाः । चा
तस्मिंशत्रिकोणोत्तरविहृदये शूलिनी पंचवारं ल
क्ष्मीमायातकपूर्वतितितिनिगमरहेतास्मा रोदराणि
भूयो मर्मस्तनंगव्रणमणिकमले पंचसंधौ इता
शम पंचसंधौ उवाच्ये ग्रहउरितहरंगर्भहृदि प्रदं
पदभेदे समालिख्य पंचाहं हृत्पञ्चवित त्रिसंध्यं
येनोत्रं षट्त्रिंशत्त्रिंशत्तधिकं त्रिसंध्यमभिपिच्य
भस्मनामंत्रमुत्थिरं वंयेत्तु शोत्येव गर्भहृत्पैस
त्वा प्रये । अस्मार्थः प्रथमं दक्षिणोत्तरतः पंचागुलिमा
नेतरे वाषट्कं शुंगुलिमानवीचीकं विलिखितं तत्र मध्य
मवीचीं शुंगुलिमानेत विलिख्य प्रथमं षट्करावयोः
पार्श्वद्वयेऽपि प्रत्येकमेकांगुलिमानयेत् द्वितीये पंच
मरेवयोः पार्श्वद्वयेऽपि प्रत्येकं अर्द्धांगुलिमानं मानं
येत् एवं मानं कृत्वा प्रथमवीच्यां प्रथमं रेखां
रभ्य द्वितीयरेखा संबंधाय त्रिकोणात्तु यं विलिख्य
पंचमरेखा पार्श्वद्वये प्रथमवीचीकोणात्तु त्रिकोणात्
कोणात्तु जयेत् ततश्च रेखा पार्श्वद्वये प्रथमवीचीगतया
त्रिकोणात्तु प्रयोः कतरं पुनरेदं त्रिकोणं जयेत् पंचमवीचीग
द्वितीयं

मन्त्रमध्यमिकोणे ५१

त्रिकोणाकारेण योजयेत् तृतीयरेखापार्श्वद्वयमपि
पंचममवीथगतपार्श्वद्वयवर्तिनोस्त्रिकोणापोरग्रेऽ
नरभुजरेदक्षिणोदक्षिणेनेन योजयेत् ॥ पुनः प्रथम
वीथीगत उत्तरत्रिकोणाग्रमारभ्य पंचमवीथीगत
दक्षिणत्रिकोणाग्रपर्यंतरेखां विलिख्य पुनश्च प्रथ
मवीथीगत दक्षिणकोणाग्रमारभ्य पंचवीथीगत
उत्तरत्रिकोणपर्यंतरेखां विलिखित एवं विलिखिते
चतसिपात्रिकोणानि च मध्यमवीथ्यां चतुरश्रचत
ष्टपंचजायते । सप्तवीतिरविसरे द्वादशासरे इत्यर्थः
तत्र चतुःत्रिंशत्कोणोऽष्टविस्वरमेकादशरे विलिख्य
तेषु लक्ष्मीवीजमायापूर्वकशालिनीमञ्जुवर्णान्
प्रत्येकमेकैकमक्षरं विलिखेत् । एवं विलिखिते म
त्रस्य हिरावृत्तिर्भवति । मध्यमरेखाद्वयमप्यस्य च
चतुरश्रचतष्टये प्रत्येकं प्रणवकामवीजलक्ष्मीवी
जाङ्गावीजानि श्रुतं ततः क्रमेण विलिख्य त्रिकोणा
चतुर्दशमयं सुकामवीजं विलिख्य षड्भुजं वाडभय
पार्श्वप्रभुचिंतामणीवीजं च विलिख्य मध्यचतुर
श्रस्य पंचसंश्रिष्टाग्निवीजं विलिखितं द्वादशरे विलि
ख्य माध्यममन्त्रावेष्टयेत् पुनर्द्वयं विलिखेत् । दीपाका
राणां गौशाशिस्तदिदं न सारमायाणां सर्वमलं वेद

प्र. सा.

२३

प्रमाणां त्रिणिशिवयविलसन निग्रहात्तं समाध्याम म
मावाप्रेयमापेक्षमावलिपिबूते जारमायाभिधीतं
चोरहोरोहृष्टदिषु सचयभरंणुष्टिदंसत्यमेन
त श्रद्धेसमालिख्य भंगाराजेन श्रजेयत कृत्वा प्राचा
दिदर्शांत प्रतिवारं सहस्रकं वीजत्रयांत तो नाचो
रूपेणांत तयशे हि जलैष्यधसंहारशरलित्य रिवसंत
नः शंफट्साहेत्ययं मेवः शत्रुसहस्रणाद्यतः यस्या
दिशिखने घुञ्जेन नमोर्गोणानरकराः। आगत्यारिख
माविलंगत्तयेवविशंकिताः कर्मभिर्वलवद्विवा
पालिनवलवतरेः शरलिनीशासनोदवनप्यत्यरि
धनेसयंतस्मात्सर्वप्रयत्नेन सावधानेन चेतसा
साधयेत्साधकैः सर्वशत्रुदर्पनिहतये। एवं परग्राम
पुरदेशं संपन्थयायेव। साधयेदः प्रपुंजीनसाधकः
स्थिरमानसः दीपेनष्टादशसंख्याचारुणश्चिदेदाः ते
नवतः संख्यायत उक्तं भवति दक्षिणोत्तरतश्चतस्रोरेव
विलिख्य तदुपरि सर्वयश्चि मनसु मरेवा विलेखनीया
पंचविलिखिते प्रष्टादशकोष्ठा निजायते। तेषु कोष्टेषु सर्व
वत् त्रिकोणावत् तद्वयं विलिखित तेषु त्रिकोणो पुप्रतिवि
कोणां सुतेविवित तदंतः अग्निवीनकामवीजमाया
तीत सर्वक शरलिनीनीमत्रस्यवर्णान् प्रतिवि को
णामेकैक महरं विलिखित एवं विलिखिते मंत्रस्यत

राहति भवति रेखाप्रेषणं लिलिखितं प्रतिशालम
 प्रिवीजमायावीजसहितसाधनामान्क्रमेणोत्तरं
 तत्रिलिखितं तत्रनिर्गच्छति अग्रिवीजे पुनर्निरेखा
 दिसंश्रयिवर्मणि अग्रिवीजे च मायावीजे च अंतरं न खं
 लिखितं । तद्वहिः द्वाकाराद्यकारांतमात्रकपावेष्टये
 त । तद्वहिसूत्रेणावृत्त्यावेष्टयेत । तद्वहिर्माययः
 हृत्यावेष्टयेत । श्रीं ह्रीं उं नां चोरूपेणाजलज्वल
 देवनैष्वयं संहारशालिनिदेवदत्तवसंज्ञं फट्साहा
 रति साध्यद्वितयप्रकोमत्रः अनेन जयेद्यं त्रिकोष्टेषा
 उपासंमिती । प्रतिगृहं लिख्य राणाग्नेः पुरंतारं स्मार
 विरुदरे मनुमजापूर्वमग्निमग्निं स पुरलाप्रेषुवता
 ध्यानामनिखिलैर्वर्णैः समावेष्टितं यंत्रं भर्तृविरोधो
 षणमनं संज्ञानंदं पोषिताम यत्र मेतत्समालिख्यं
 दनादिषु वस्तुषु हरिदेवासमालिख्य ज्ञानानि तं सह
 सकं । शक्तप्रतिपदारम्भमूर्तिमांतं दृष्ट्वा वंधयेथो
 धितं कंठं भर्तृकोपप्रणतये संज्ञानमिदं सर्वसौ
 ख्यायशुभं वृद्धये । अस्मार्यः । सर्वदक्षिमतः पंचरेखा
 दक्षिणोत्तरतः पंचरेखाविलिखितीयाः । पंचविलि
 खितेषां उपाकोष्टानि जायते । तेषां कोष्टेषु प्रतिको
 ष्टं त्रिकोणं च तद्व्यं विलिखितं । तेषां त्रिकोणेषु प्रतिको

प्र सा.

२६

७०५

त्रिकोणं प्रणवंच कामवीजं च हृतं च अंतरं न विलि
ख्य हृत मध्ये माया पूर्वक शालिनी मत्र वर्णा नैकै
क शो विलिखितं पंचपालिखिते मंत्र स्य चतुराह
ति भवति तस्मै मंत्र सविता मणि वीजं विलिखे
वित रेखायेषु त्रिपरलं विलिखितं प्रति परलं साध
ना मार्गात् विलिखितं तदहिमात् रुकावर्णैर्वैष्टये
त तस्मात् रुकफलं भवति । प्रकार हृत मध्ये निगम
समदले दं पतिशेति वा शास्त्रं । हुना दाह्ये दशारे स्य
रमणि सरितं यत्न ऊवादि संतं योनियो अंतरारे
त्यस्य कट दले शालिनी पुक्त वास्ये साध्यं ताना
वक्ष्णानं न यदुमतुलं सप्रभोगादिवज्रं अस्माद्यः
प्रथमं वत दंल पद्यं विलिख्य तत्कर्त्तिकायां य
ऊरु इत्युचः प्रथमया दं त्यादरं येकार विलिख्य
चतुदले वदं यती यरति वत राणा विलिख्य तदहि
दंश दलं विलिख्य तेषु कामवीजं चिंता मणि वीजं
वानरं विलिख्य यत्न ऊरु विसरं तं तं निदशाणां न
विलिख्य तदहिः घोः दंल पद्यं विलिख्य तेषु प्रणाव
पूर्वक शालिनी मत्र वर्णां च योनियो अंतरा शलितमि
नो न शायामसीति शार शवर्णां च विलिख्य तदाह्ये
साध्य वर्णैर्वैष्टयेत मध्ये नाम समेद भा प्रविवरे कंद
पवीना हकं शलित दले रमो रिति प्रदे मा या वरे वि

तामारीं पचाशलि ५१

पिभिः प्रियापरिवृतेपत्रं जगप्रोहनं कथावृत्तिकरं
ऊचोद्भवकरं सौभाग्यभोगप्रदम् अस्मार्थः । प्रथमेव
नरप्रदयपुटिसरूपेणाष्टकोणाविलिख्य । तन्मध्यमा
धामामविलिख्य । अष्टाशेषकामवीजेविलिख्य । तद
हिरण्यदलयद्येविलिख्य । तेषु शलिनी मंत्राणां नृदशो
विलिखित । तदहिस्रुतप्रदयपुटित्वाविलिख्य तस्याष्ट
कोणोष्ठलसीमायावितामणिवीजाविलिख्य । तद
हिहतेमातृकावर्णो वै ह्येत तदहिः श्रीवीजेन वेष्ट
येत् ॥ मायागर्भस्य मायातरुद्विपरितो मातृतेह
व्यवाहतागास्तेरुद्रवर्णापापिदलकमले शलिनी
मष्टकोणो । कालाणसाधमायादिललिपिसूत्रं
विष्ववीयोगतानां गर्भसीमाप्रदं तत्रितकरितक
रमिदं गर्भसंज्ञाभावात् ॥ सौकुमार्यपटेयत्रं समा
लिख्य सलक्षणम् ॥ आवास्यकृत्सपंचमं सर्वरात्रौ
मरुत्सवः आराध्य साध्यं सुकृतं तस्मादशशतसुधोः
नित्यमेवं कुमेरौ वापररात्रौ सुवर्षिके । तस्मिन् ।
कोष्ठप्रमेकसीमांतेवायथोचितम् । त्वन्तितावलि
सर्वतजपेद्रयस्रतर्दिनम् । तानाविधारिपोषाणाग
र्भमत्पन्नतं शनैः । न्ययानिस्रपहस्रयत्तवंदकला
इव । अस्मार्थः । प्रथममष्टपत्रं पमेविलिख्य । तन्मध्यम

१. सा.

२. ५

वनेशीविलिख्य तन्मथेसाथनामविलिख्य तन्म
थेवाशुवीजमग्निवीजमग्निवीजेवविलिख्य साया
वीजमपरिनसावाशुवीजेवद्विबीजेवविलिख्य॥
पुनरुदलेषु श्रींश्रींरुदापनम । इतिरुमंत्रेविलि
ख्य तेषुपुनःषोडशदलं पंचविलिख्य तेषुप्रणव
मंवंशरलिनीमंत्रवर्णविलिख्य नहृद्विरुहकोणं
विलिख्य तेषुकलावर्णवर्णमकारं विलिख्य तद
दिः साधेनमाययापंचाशदौंमक्रमेणवेष्टयेन्
उक्तफलंभवति सौकुमार्यपहंयितुं अथशर
लियाः क्रियोत्तुं यंत्रं विलिख्येत् अलियाष्टाष्ट
कोष्टप्रतिग्रहसंघिरेकीलपत्रं वमथाप्राददि
तोपनपात्रं तं विद्विनरसत्सारतन्नामवर्ते । म
मथेरत्नं तवोजं प्रणवपरिवृतं पंचपासूलमेवं सं
धोयलाग्रसालयेविद्वितपरिवृतं सक्रियोत्कर्षमेत
त् अस्यायः प्रथमं सर्वपश्चिमेतानवरेखाविलिख्य
नउपरिदत्तितोतरतस्तवरेखाविलिख्य । एवं वि
लिखितेवतः षष्टिकोष्टानि जायेते । तेषुवतः षष्टि
कोष्टेषुप्रतिकोष्टं कर्णीं कावृतं विलिख्य तद्विद्विः
कीलपत्रं संतक्रान्तिदीर्घायामाष्टपञ्चाङ्गिकर्णीं
कावृताभिस्तुवानिविलिख्येत् सर्वपञ्चावृतकोष्टा
नकं

प्र.सा

२०६

विलिख्यतन्मयेसाध्यनामादीविलिखित इतरासशी
तिसंपिषु प्रणावादिहर्लिनीषोडशासीवर्णानाम
कैकविलिखित एवंविलिखिते मूलमंत्रसापेचावृत्ति
जायते पुनः रेखाप्रेषु परलानिविलिख्यते प्रसाध्यता
मविलिखित विहितपरिवृतमिति शलाप्रेषु मूलमंत्र
वर्णकैकमुक्तं साध्यनामविलिखेदित्यर्थः । अथवा
तत्कार्यविशेषार्थमत्र मंत्रं वा यंत्रवेष्टनार्थविधा
स्पतितेनेत्यर्थः तत्र मध्ये रत्नं तवीजमित्यत्र तज्ज्ञा
हितामणिवीजस्यानेतद्विहाय चतुरशीतिफलविशे
षावा प्रयेचतुरशीतिवीजविशेषाविलिख्यवतुरशी
तिप्रयोगविशेष सूचितः तत्सर्वमतिविस्तरभयाद्
नतलिख्यते तस्मादुरुमावादेवावगतं मध्ये दुर्जं न
नामप्रतिभटसालिपिं निगृह्यतामिवीतषट्कोणवी
भेदं सरद्वयद्वितमूपुरे मूलमंत्रं कोणाप्रेषु परलसाध्य
रुमावलिपिब्रूतं सेदुर्जं तदंशात् परद्राणेति प्रवंशतय
करमनलं रलीयोवयं च सम्यर्थः । अथ मंत्रकोणवि
लिख्यतत्कर्णिकामध्ये साध्यदुर्जनो नामसाध्यपुरुषस्य
नामविलिख्य तदपरि श्रुतिवीजं भुवने शीवविलिखित
षट्कोणेषु दुर्जं हीरया च त्रयाविलिखित । तद्विस्तर
रश्च तत्कोणेषु मूलमंत्रवर्णानिविलिखित ॥

रेखाग्रेषु शूलानि विलिख्य तेषु पि साधनाम विलि
 खेत् । तद्विर्मितकावर्णैः प्रतिलोमेन वेष्टियेदिति
 ॥ पट्टफलकविशेषानाह । यंत्रमेतत्समालिख्य वि
 षट्क्षेत्रसंज्ञायां । आवाह्यदर्शदिवसे मन्त्री साध्यत्र
 याविनाम । निक्षिप्तं सप्तमसाहसं ज्ञास्यन्तं मन्त्र
 हम् विषुद्धे त्रेषु वाकोष्टे खनित्वा तदिगाननः । अत
 र्जन्मद्वैरिनाशाय संहंशदान । यजन्तनामलिखि
 ने तदंशादेव वैरिणाः नश्यन्त्या जन्मविराद्धलि
 त्या तत्त्वत्रपया । निवृत्त्यै पूर्ववत्संज्ञी दीरे निक्षिप्य वै
 जयेत् नोचेदरातिसेवधात्राण्यत्येव परलिनी त
 स्मात्सर्वप्रयत्नेन नाशयित्वा रिमात्रकम् निवार
 यत्ततश्च शरत्कार्यं पुण्यं हृदये ॥ विंदौरत्नं सवीजं
 अतश्च ग्रहविवरे सेंडुगं गण्डकम् । वस्त्रेषु सष्ट
 वन्दिस्वरदलकमले परलिनी मंत्रवर्णाम् यस्मात्स
 मेन मंत्रं फलदलकमले साध्यमायाभिधीनं यंत्रं
 स्वमये ध्यातुं नमो पदमत्तलमर्च्य उच्छादिना र्च्यम् । अ
 स्पाद्य ॥ प्रथमं पट्टकोणं तदंतं तदंतं तदंतं उग्रावीजं
 सदितं चितामणिर्वीजं षट्सकोणं पुष्टं तस्य तस्य
 यंगंतद्विस्वरकोणम् । तेषु वन्दिर्वीजं तद्विस्वो
 उग्रादलं तेषु परलिनी मंत्रवर्णान् तद्विद्वान्विशदन्

५ सा

१०७

विलिख्यतेषु यस्मात्सुप्रनश्यत्सर्वानिलिख्यतद
हिः साध्यमुदितं भवेत्तद्वेद्येनदिति । पुत्रदैर्ज
इयादयोर्मंडलं हृदि पलवेः । मंडलं भोजयेद्विषा
न इतमेव स्वशक्तिः । निजवशादयस्मिन्पयोष
तस्तिगयवर्णीणाम् पुत्रपौत्रमावाशेषमुभयद्विभ
विष्यति तत्र पुत्रदमिति पुत्रवीजकं । हृदि पलव
मिति गृहीतं अथवा वारुणं सकजापयेद्देवितमा
न अष्टौदशषट्त्रिंशच्चतारिंशत्पंचकान् आग
लस्थिरनोयस्यान् अतिगंभीरमानसान् । गूलवी
सोमवलीभ्यां जइयात्समं दिनम् । मंडलादेवता
इत्यं हृद्या शरीरं दकं भवेत् यो न जं वषणं मासित्
हिसिधेति तैदियः । तपसोमक्रियाः ऊर्णात्कार
येदाययाविधिः । अथगृहैरनाहृष्टिर्न भवेत्स्पर्शान्
के अथवारिविपजनावथप्रत्यविभङ्गान् । समित्त
दसमादाययोषसैयवसर्षणैः गोहृतैर्जइयात्सवी
विजयायमावाशये । योषं त्रिकटु अथात्मेनेप्रवस्था
मिविचित्रकराण्यपरम सर्वदोषहरं प्रष्टुं सर्वाश्वयक
लावदम् गोमयेन समालिप्य भूतलं चतुरश्रकम्
कृत्वा सितारुते नैव नवकोष्टं मलतराणाम् हविशलेपि
नं शं रोगं पादनमूर्ध्वितं संस्थाप्य धूपितं मध्ये चतुरो यो

ज्वलच्छिवम् कार्यासवीनेमाहं देमर्षयं ह्यवाहने
 मरीचिलव गोषाभ्योलिलनिवदनेसुरे। वारुणकल
 शंसौदंशाखानिवस्यमाहते। रक्तप्रसूनं कौवेरेभ
 सेशाये क्रमात्सधीः प्रागास्यदृग्गास्योवासमासीनः
 स्थितोपिवा ऋषित्यासाधिकं कृताश्रुलिनीदेवनामयः
 तद्दुरोगग्रहग्रस्तं वामे संस्थाप्य भागके। दक्षिणे काष्ठ
 पूजांगारे धमत्वा नाविवर्जितम् गौतमः कृत्वा स
 सीत्यनया सरसं ख्याया दीपादिद्वयभेदानिमज्जित्वा
 यशुक्तया ॥ तत्र नमः कृत्वा ससीत्यादिद्वाविंशत्यष्ट
 लानंतं प्रत्यंगिराविधानेव द्यमाणाः प्रत्यंगिरामाला
 मंत्रः तदादिस्वेष्टशमनीहवालायां श्रुतिनीसाहा
 प्रावाहनादिप्रजातं उपवर्ण्योपचारकैः। दीपप्रत्तं समा
 दायनामाद्यर्गाः सुरादिकं नामाद्यर्गा स्वरादिकामि
 ति नामवर्ण्यं सरवर्ण्यं कैकप्रवर्ण्यं मूलमंत्रं जमेत्यर्थः
 केशादिपादपर्यंतं प्रवर्ण्यं वतार्यसः तत्र अक्षमिति
 नारकेलं पिरिणीपत्रि पातेन ग्रस्तं तदेहमजसां चेत
 स्यं देवमुक्तं ध्यात्वा इकारप्रकम् नारिकेलमनिदिप्रं
 वलिंदया छिलाततो इंद्राद्युसरयंतकोष्ठद्वयेऽष्ट
 क्रया। मंत्रेण परिणीयाया मद्रया जातवेदसि। आ
 दापसोदकलशे परिणीयायामि मंत्रयन् ॥

प्र. मा.

२८

ज्ञायात्रयनयोस्तारयपंतंमअपंचथा पिथायवेद
दीपेनकलशंधारयेहृदिः विजयेनंत्रेविन्मक्तंपंच
चानिवशाखाया। रक्तापुष्पैस्तथा मअनिरिपेदम
लोदके। भस्मनामंत्रकेशादिपादोनेमातृकानितम्
ततोदियौषधंमुत्पादानहोमजपार्चनेः दिव्येनक
र्माणातेनपरलिनीदेवतातया नानास्तदसहोयोग
यदैर्मुक्तोभवेत्तदा। तदाव्यारोग्यपर्यंतवीक्षणस्यश
भाषणैः द्विसाधेमंत्रयेमंत्रातिवपत्रेणभस्मना य
दाकदाविदधवाप्रमेयदिविजंभगे तदाअन्नादि
भिर्देवैर्मंत्रीलसत्रयेदिथा। तथापिजलितेतस्मि
नविकित्तातास्तसंशयः। अथउर्गामंत्रप्रसंगान्त
त्रसारोक्तः पक्षिउर्गामंत्रापिलिख्येत। करणपञ्चभिः
गायत्रीछंदः पक्षिउर्गादेवता गौंहीउंउं गैरुदपायनमं
पक्षिउपिगीशिरः भंभंभंशिखा। भंदहासाग्रिरीक
ववांहीभंभंनेत्रं स्वाहा। अस्त्रं ध्यानं॥ उपेतोहानरक्त
प्रभतयनप्रगदं हनिर्यत्कृणानुत्तालामालानिभी
माविकटतरकपूलालोप्रतीक्ष्यप्रतंडाम। पक्षोत्तयप्र
चंडालवटलजत्कादावितागनिमंछाउर्गामित्रांजा
नाभांवरतावरं पक्षिउपानमा मि। गौंहीउंउं गैरुदपायनमं
पक्षिउपिगी भंभंभंभदहासाग्रिरीकौंहीभंभं स्वाहा। इतिमंत्रः

शुनिमुनिनी
मेनचननिर्णयः

७११

वि०

२८

भूकारवद्धुक्तः चतुर्विंशतिवर्गः ॥ उच्चारणप्रधानो
 यमंत्रः । लक्ष्मणः श्रान्तात्माभिरर्कसमिद्धिदेशोऽंश
 पुरश्चरणाहोमः अथमज्ञा । अं प्रभायै । ईमायायै । ऊं
 नयायै । ऐस्तुतायै । ऐविशदायै । ऐनंदित्यै । औ
 सप्रभायै । अंविजयायै । अः सर्वसिद्धिप्रदायै । इत्यष्ट
 शक्तीः दलेषुनवमीकर्त्तिकायां वसंतसम्यक्त उपविष्टो
 वज्रुनखदंष्ट्राय महासिंहाय द्रुफटनमः । इति समदशा
 लोमंत्रः अस्मिन्पीठे समावाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रथ
 मावृत्तिः नंजयायै । विंविजयायै । किंकीर्यैः प्रिंभीसैः
 प्रंप्रभायैः रुंरुदायै । अं अहोयैः अं अहोयै । इति द्वितीया
 वृत्तिः मातृभिरुत्तीया लोकेशस्य तृतीया । अथ प्रयोगः
 संस्तुत्यै वंदे श्रीमां कैंकिर्हतास्ततैः नंरुयात् अष्टोत्तरं
 सहस्रं नित्यं नरायणाय सयत्ननाशाय प्रयोगोत्तरं कारस्कर
 रस्य यत्रैति पाति तैर्वा पुनाशतं नंरुयात् पादरत्नं स
 मिष्टैः पात्रोरुच्चारणाय मरीचैर्वा । कारस्करं पटिम
 रीचि मेलज्ज । प्रयोगोत्तरम् आदाय तं देवविपुंदार
 पती नवैर्वैः श्रान्तात्मायेकं अं मशत्रोरुच्चारणाय वे
 अस्यायत्र मार । अलिख्य चापं सगुणं सवापंतत्र का
 रुके । कालामयगुणो वापि रेवीजं वापो वास्य के । को
 सुदं देम उवर्गा न्साध्यवर्णिविदं भित्तान् ॥

प्र. सा
२०६

प्रनलोमविलोमांश्चक्रमेणालिख्यतददिः। माला
कारेणपरितः पंवीजेनप्रवेष्टयेतमहिर्गामीमनोरे
वेचापंयत्रमुदीरितम् उच्चाटनकरंशत्रोर्देशादेशं
नरंरणात्। प्रसार्थः। प्रथमतः। सगुणांशवाणाचा
पाकृतिंविलिख्यतत्रगुणोद्योदशसंरान् विलिख्यप्रन
वीणासपार्थयोः रंश्चप्रीवीजेविलिख्यम् गुणोच्चारो
पितवाणाचापार्थवर्तिनिकोष्टुंडेनदक्षिणाकोष्टे
पत्तिर्गुणमत्रवर्णाहं हस्तुदितान्साध्यवर्णांश्चउच्चाट
ययदमुक्तानिलिख्य। उतरकोष्टेनमंत्रप्रतिलोमव
र्णाविदर्भितान्साधनामवर्णांश्चविलिख्यतददिः
वृत्तंविलिख्य। तापुवीजेनवेष्टयेत्। यताच्चापयत्रयु
क्तफलदस्यात् प्रयोगांतरम्। कटत्रयकृतं चूर्णंज
प्ताचाहीतबंधात्। उच्चाटनापविजिरेत्सर्कटीचूर्णमे
ववा। कटत्रयंयुक्तमेलकृतिप्यलि। सर्कटीमूत्रे
नाली। प्रयोगांतरम्। उच्चाटयंतीतुंडेनविद्विषः प्र
सभं हस्तौ॥ स्रजानयेत्सत्रमसंयुक्तं कर्तव्यंदिष्ट
त्॥ अथदुर्गासंज्ञप्रसंगात्तत्रैवोक्तः भ्रमदुर्गामत्रो
पिलिख्येत। वामदेवऋषिः गायत्रीछंदः भ्रमदुर्गादेव
ना ह्रींउंडुर्गेरुत्। भ्रमशिरः भ्रमशिखा। भ्रमपकवचं
भ्रमयेनत्रम् साहाय्यं संध्यात्। शीतचक्रं कपालं च

शिखरसुसलैतर्जनीवापवाणौ विश्राणां वा उदंडैः श
 शिशकललसलिंगकोटिरभाराम । देवीभीत्रो जना
 भावविकटमुखलसनघोरदंष्ट्रां त्रिनेत्रा उग्रां भोगीद
 भूषासुनिविद्युधनताघोररूपान्तमामिं हीडुंडोर्गभ्रमभ्रम
 भ्रामयभ्रामयत्वादा । इति मंत्रः । भ्रान्तिकरो यमं त्रः द्वादश
 सहस्रजपः । आज्ञासिताभिः श्रृङ्गसमिद्रिवाश्रयेन वा
 दर्शोऽंशुप्रसराद्दोमः पतिर्गोक्तवत् सृजा अप्र
 योगीः जडयान्तसमिद्रिः मद्विषाद्युतलोलितैः निशा
 पेगैरिष्टनिचयः सोन्मादौ भ्रमति महीमंडले विनष्टम
 लिः । उन्मत्तैरुन्मत्तैरुन्मत्तैः अप्रपन्नमाह षोडशकोश
 निजतो विंशतिशलां किनातिसंलित्य । कोष्टेषु मंत्र
 वर्णिते कैकैसाध्यवर्णैः संश्रुक्तान् शलाकांतरेषु वर्णा
 न्मुखगुर्गापास्यसाध्यसंश्रुक्ताविलिखिते तपत्रं शत्रुवि
 नाशाय सुरिभिः प्रोक्तं प्रसार्यः प्रथमं दक्षिणे तरतः
 पंचरेखा विलिख्य एवं पश्चिमतोऽपि पंचरेखा विलिख्य
 एवं विलिखितो षोडशकोशः तिभवंति तत्रैशानको
 ष्णमारभ्य भ्रमडर्गामनुस्यै कैकैकतसंज्ञादयेति साध्य
 वर्णैः कैकाक्षरपुटिनं विलिखितं पुनरेखां चैषु विं
 शानि शलानि विलिख्य शलमध्ये पतिर्गो मंत्रं
 के ॥

प्र. सा.

२१.

कहवेंसाध्याणीपुढिनविलिखित एवंविलिखितेउक्तम
लंभवति प्रयोगान्तरं अरुणावजविष्टां प्रसन्नाभिसे
चित्तजपेदभीष्टसिधौ ॥ अथाङ्गीमंत्रप्रसंगान्। शत्रुस्तं
भक्तकरोबलासुखीङ्गीमंत्रापिकत्यांनरोकोत्रलिख्यते
नारायणऋषिः त्रिष्टुब्धः बलासुखीङ्गीदेवता ॐ
हीरुत। बलासुखीशिरः सर्वउष्टानां सिखा। वाचंमुखं
पदंस्तंभयकवचम्। जिह्वां कालयेन्मन्त्रं बुद्धिविनाशाय
असंख्यानं ॥ गंभीरावमदोन्मत्तां तमकाचनसंनिभाम्
चतुर्भुजां त्रिनेत्रां कमलासनमस्यितां। मुहुर्दति
गोपाशं वामे जिह्वां वज्रकम् पीतांबरधरां सोदधुतपी
नपयोधरां हेमकुंडलभूषावपीतांबरधरां शोखराम पी
तभूषणाभूषावस्त्रां सिंहासनास्थिताम् एवं ध्यात्वा
देवेशीशत्रुस्तंभनकारिणीम्। महाविद्यां महाभायां
साधकैर्दफलप्रदाम्। जपेदिनिवाक्यशेषः ॐ ह्रीं बला
सुखी सर्वउष्टानां वाचं मुखं पदं स्तंभय जिह्वां कालय बु
द्धिविनाशय क्लीं ॐ साह। इति षट्त्रिंशत्तरोमंत्रः विद्य
त एषि यत्तरपुक्तं द्वितीयं बीजम्। स्तंभनप्रधानो ये मंत्रः
अपुनं जपेत्। दशांशं पीतद्वयैः कुनेत्। पीतद्वयं मुहुरि
दाजलं। अथ प्रजा। मधेयोनिं समालिख्य तदास्तेषु
प्रकम्। तदास्तेषु दलं पद्मे तदास्तेषु दलं पद्मे तदास्तेषु

मार्गार्थः

शंखदं॥ चतुरश्रत्रयं वा स्ये चतुर्दीशेषोभितम्। एवं स
जायकं विलिख्य अस्मिन्नाकनवे मण्डले प्रोक्तं भवेत्तन्नी
पीदं संप्रत्यतस्मिन् गालाम्बुसमावात्समर्चयेत् श्रीः
प्रथमावृत्तिः गणेशाय चतुर्काय। योगिन्यै। देवपालाय
इति पूर्वदक्षिणायस्मिन् नरेषु गुरुपरमं गुरुपरमेहि
गुरुपरगुह्यं आग्नेयादिषु कोणेषु समर्चयेत्। पुनः वग
लाम्बुस्यै। लम्बिन्यै। जम्बिन्यै। वरुणायै। अवलायै। वरुला
यै। उर्ध्वरायै। कल्मषायै। धीरायै। कल्पनायै। कालकर्षि
ण्यै। भामिकायै। मंदरागमनायै। भोगायै। योगायै। पताः
षोडशस्वरवर्णैः कैक पूर्वकाः षोडशपत्रेषु समर्चनीयाः
तदन्तः अष्टपत्रेषु भुवनेशीबीजमूर्तिकाः ब्राह्मण्याः सम
र्चनीयाः पुनः शोरावित्यै। नमः। रांराकित्यै। लांलाकित्यै
कांकाकित्यै। शांशाकित्यै। हांहाकित्यै। इति षड्कोणेषु
समर्चयेत्। एवं विलिखिते पिषड्कोणैर्दलषोडशदल
क्रमेण सजाक्रमः पुनस्तद्वहिर्विंशदयः। तद्वहिवन्नादि
भिस्तु समर्चयेत्। योन्याख्यत्रिकोणमध्ये मूले देवीं समर्च
येत्। अर्घ्यप्रयोगः। हरितालं हरिद्रां वलवर्णं नैव संशुतम्
संभवेद्दोमये देवि प्रज्ञां चैव गतिं मतिं संभवेदिति शेषः
हरितालं ततस्तत्तमेव हरिद्रां मूलवर्णम्। पतत्रयं मि
लित्वा द्रुने दित्यर्थः प्रयोगांतरं। हरिद्रा हरितालाभ्यां तद्रूपा

प्र. सा.

२११

पालवणानिणि संभवेत्येवदिव्यानिनात्रकार्यविचार
णसंभनेषुवसर्वेषुप्रयोगः प्रत्ययावरः अथवापीत
पुष्पैर्वात्रिमध्वकैश्चदोमयेत् । अस्यार्थः हरिदावर्णैश्च
हरितालवर्णैश्चसुतसंभुक्तैर्लवणैर्द्वेनेत् पंचदिव्यानि
तलाग्यापोविषकोशोदिव्याहविषद्वयेतिपंचदिव्या
नि इतिपीतप्रव्याणियानिकानिचित पीतऊसमानि
प्रयोगांतरं हरिदावर्णैर्मोदिषासितैः पश्चिमाशुबो
रात्रौप्रोक्षत्तरसरसंद्रुताश्रयादतीक्ष्णारिषात्तैरेवद्र
त्तानसंपातंविलोडनालिकेरमुखंछित्तातस्मिन्
हीत्वापात्रेरागतमार्गेवाप्रतिसेतायाः सत्तागतिमार्गे
वानिभवत्यस्यापयेत् शत्रुसंभनेभवति इतिकल्पेत्
रोऊमंत्रार्थेतिवित्तम् ॥ अथइंगमंत्रप्रसंगान्तरम् ।
सुमत्रसकल्यांतरोक्तोत्रेपापनावशालिख्यते । निर्वृ
त्ताश्रयिः जगतीछंदः मदिषमदिनीर्गादेवता । डुंवीजं
नमः शक्तिः मदिषमदिनीप्रसादेविनियोगः । मत्रुस्यव
त्तदंशमिरक्षैः छंडेगानि वक्ष्यामाणाद्वादणात्तरीवद्वा
षडंगानि ध्याने त्रिषात्तदलिनरसोपीषावक्षोविनिर्ये
ददलरुधिरधारादिव्यमधोऽसौधम् । वदनमुपनयेती
सिंदरुष्टाधिब्रह्मा हरमभगावतीमेशः खडिगंडुरंताम ।
सुखोसुखंविक्कीलोऽप्रसितमतिरसात्रिः सुखा किंनुतिवर्किका
कृत्वा

पञ्चम्युतिभिररुणिवाविल्लपद्याः पदव्याः । प्राप्ताः संख्याः
 स्मरारेः स्वयमतन्निभिस्सिस्सहस्यमानादवैर्देव्यासि
 शल्लत्तणामहिषजघोरक्तधाराजयंति । इति मंत्रः । १२ हाक
 रोपदं च शांतिप्रधानोपमंत्रः । अथैवयत्रमुच्यते संपुटिस
 शिरीषुरांतः कोणेषु दृष्टातिमालित्वसितितिकोणक
 णोले । तद्वंधेष्टंगषट्कमपि शक्तिः । दिगातयत्रचतुष्के प्र
 त्येकम् । दंडयोऽलित्वेन ग्रातम् शिविष्ठावकोऽवचत
 ष्केण एषोमादीष्वदित्तवैकैकम् । विकृतिप्रयादीनगण
 णाः । सवेष्टितमात्रकार्णमपि वास्ये । स्मांविबदं द्यतया
 दीनालित्वचाष्टमेषिष्टम् । इत्यंयंत्रं कथितं षोडशशला
 कितं च मङ्गिः । अस्मार्थः । प्रथमं षट्कोणं विलित्व तन्म
 ध्ये भवनेंशीच विलित्व तन्मध्ये साधनामादीतिलित्वा
 न् पुनः षट्कोणेषु भवनेंशी विलित्व पुनः कोणपा
 र्श्वयोः सितश्चेन उवदशमादरद्वयं विलित्व त । तददि
 रद्वदलपद्यं विलित्व । प्राणादिदलेषु मंत्रादिनग्रा
 र्भ्यश्चैवर्णान् दंडयोऽलित्वेन । पुनराग्नेयादि कोण
 चतुष्के त्रिंशसिभोमादि वर्णान् किंजता विलित्व तदहि
 षत्तर्दितवादिद्यंतां चतुरेवर्णान् विलित्व तदहिः षोडशद
 लं पद्यं विलित्व । तेषु यादिवर्णान् द्वीत्यंतान् त्रिभसिभो वि
 लित्वेन वास्ये मानकावर्णाः सवेष्ट्या तदहिर्भं प्रदयं प्रदिने
 विलित्व । तद्गतकोणाष्टके दीनजानात मत्रवर्णान् विलि

प्र. सा.

२१२

एष अर्वाभिष्टदयंचाष्टमे कोषो विलिखेत् रेखायेषु शोडश
मूलाति विलिखेत् । इति प्रायुक्तवन उर्गा कवसूजा ॥ अथा
नुमेव सत्योक्तस्य मन्त्रमन्यमंत्रेण संयोज्य प्रयोग उच्यते
सत्योक्तस्य त्रिलोकीं प्रसिद्धमतिरसंतिः सताः किं नु जिकृ
किं वा कृत्वां विपद्युतिभिर्दणितविस्तृपयाः पदव्याः पदे
नियच्चरके भये विंदति मा मिह । पवनानवित ज्ञहि । य
उत्थितं भगवति तत्सर्वं शमयसाहा उर्गा देवी रणमंदप्रप
ये प्रतिहृतं मेन शपत्य न कृते मे प्रयच्छ प्रयच्छ प्राप्ताः सं
ध्याः स्मरारेखयमननुतिमिस्ति स्त इत्यस्य माना देवैर्देव्या
तिष्ठले दाना मदिष्ट ज्ञेयारक्तधारा जयति । इति मंत्रः ३
पदवशांति प्रथानोयं मंत्रः ॥ दीपमात्रवत्तर्दित्तमप्येवयं व
वर्तिनिधाय । तत्सर्वं प्रजाल्य । तदीयसल्लिकययेति था
पातस्मिन् दीपे देवीं समावाह्य प्रायुक्तवन उर्गा विधानव
त्संस्तु । तत्र तमस्कारं अनेन मंत्रेण कुर्यात् तस्मात्सर्वो
पदवशांतिर्भवेत् अयं प्रयोगः । अतीव समीचीनम्
आपन्न पांत्यर्थम् अत्र सल्लिकयय प्रकार उच्यते । प्रथम
मंडल रजसावतरं अविलिख्य । तन्मध्ये सर्वपश्चिम त
यको रेखां विलिख्य । तदुपरि दक्षिणां जरतश्च यको रेखां
विलिख्य । तत्र सर्वश्चिमतो यारेखा तस्याः । पूर्वांश्च किं
चिदक्षिणानो गमयित्वा चतुरश्रे रेखा संयोजयेत् ॥

अस्यापवपश्चिमाग्रं न किंचिदुत्तरतो गमयित्वा पश्चिमच
 तुरश्वरे खयासंवेधीनयात् दक्षिणोत्तरतो पारे खान्तस्या
 स्तदक्षिणाग्रं किंचित् । पश्चिमतो गमयित्वा दक्षिणाचत
 रश्वरे खयासंवेधीनयात् । अस्या उत्तराग्रं न किंचित् सर्वतो
 गमयित्वा उत्तरचतुरश्वरे खयासंवेधीनयात् । एवं विलि
 ख्य ईशाननिर्ऋतिं खंडयोस्तुंडलवर्णानि प्रविकीर्य अग्नि
 वायुखंडयोस्तु रजनीवर्णानि प्रविकीरेत् एवं सल्लिकपद्म
 लेखनप्रकारः ॥ अथ कल्यांतरोक्तप्रकारेण पितृभ्यां क
 ल्पमंत्रविधानलिखते । निष्ठाणऋषिः जगतीच्छंदः मरिच
 मर्दिनी उर्गा देवता उंचीने ईशक्तिः उरुत् गोशिरः देवीशि
 खाशरणां कवचं । अहं नेत्रप्रपद्ये अस्तु । ध्यानं प्राप्ते वाच
 लपाशस्य चंद्रकांतः शिलातले जांकनदमयस्तंभेरल
 तोरणमंडिते मुक्ताविनानसदीप्तनाराभितिसुरेशोभिते
 सर्वतः कसमोपेतैः सर्वतः समलंकृतं ह वै उर्ध्वं वनुम
 तिभिः स्निग्धैः कृतसेविते मंदारपारिजानादिदिग्ग
 दविराजिते पंचाशत्कोटिविस्तारमभाषां नृसशोभिते
 मंडपे कल्पवृक्षसमूले स्थिता मनेषु भे सिद्धमखपादपी
 ठे कुवलयमध्यस्थस्तु सदले पद्मं आसीनां श्यामनं नृमुक्ता
 टंकराजितं ह्रद्योकरतलितं शंखचक्रं शरकार्मुकं फूल
 संतककपालांखट्टं खट्टं धारयंतीं विनेत्रां वारुहासिनीकां

प्र.सा

२१३

वीनपुरकेसरकटकैर्मऊटैस्तथा । भूषितोरक्तवस्त्रादयं
मुक्तादामविभूषिताम् ध्यायेदेवींस्तनियतोमन्त्रस्यास्य
सिद्धये । सत्यास्त्यमंत्रः लक्ष्मणेन पुरश्चरणार्थदणो
शतर्षयेत् हृतसितैस्सिलैर्वीत्रिमधुरसितैः सर्वपैर्वा
पायमैर्वाजपाशच्छतांशपुष्पराजैः । अथ मूर्त्तार्थं
यत्र वन्द्ये मूर्त्तयंत्रे प्रत्यामितर्वकामफलप्रदं वैश्वदेव
सर्वत्र तदतिकृतं तन्मालिख्यादलं पद्यं वा तेषु भूपुरमेव
वव । तद्विद्वाद्दशदलं ततः षट्कोणांकलिखित । पृष्टि
तं भूपुरं यथा । लिखेच्छूलं लदग्रतः कर्णाकायामूल
ङ्गीतारं तद्विवीजकम् एकैकशः शान्तिङ्गीलिखेदष्ट
दलेषु च भिष्टाक्षरवत् स्तुतवत् स्तोत्रोपसंलिखेत् लिखे
त्तु पुरमेवेत् सत्यास्त्यमन्त्रमन्त्रं मदिनीमनुपर्यन्ते पुगले
पुगले क्रमान् रविकेसपयेत्तु राणादलमध्ये केसमर्चि
णाक्षरं कृत्वा भिष्टमन्त्रे लिखेत् पुनः दलाग्रेषु पिवककं कुर्यात्
क्षुलितिमंत्रकम् अष्टाक्षरद्वयं तस्य दक्षिणैर्विलिखेत् पुनः
षट्कोणेषु पिवग्रेयत्रिष्टुभं समशोलिखेत् अष्टाक्षरद्वयं
तस्य दक्षिणैर्विलिखेत् पुनः षट्कोणेषु पिवग्रेयत्रिष्टुभं सम
शोलिखेत् । अष्टाक्षरद्वयं तस्य वरिः पृष्टितं भूपुरे तसिंहानुष्ट
मं वेदं सत्यावाष्टकोणाके बहिर्मात्रकपादैव वेदितं यंत्रनाप
के सिंहपीठं तन्मंत्रेण कृत्वा शक्तिप्रसजयेत् सुस्पर्शः प्रथमम
एतलपद्यं विलिख्यात् कर्णाकायामूलङ्गीतं मूर्त्तौ यै नमः

इति पुनः प्राणवैचर्यकाररेफ औकारविडुनां संयोगो
 नृहरिवीजैव। एतत्सर्वकर्णिकायां विलिख्य पुनर
 एदलेषु उर्गां देवीशरणा मंदप्रपद्ये इत्यस्य शांति उर्गाम
 त्रस्य। अष्टौ वर्णानि लिख्य तदहिस्य त्रयं विलिख्य। त
 स्मकोणेषु शांति उर्गाम त्रस्य अवशिष्टं स्य तरो वर्णानि
 विलिख्य। चतुरस्रस्य दिक्षु सत्योक्त्य मंत्रस्य वर्णा
 नेकविंशति वर्णानि विभज्य विलिखेत्। तस्य यंत एव
 मर्दिनी मंत्रमर्दिनी स्यात्। इत्यस्य वर्णा देहं विलिख्य।
 तदहिरक्षदशदलं पद्यं विलिख्य। तेषु दलमध्ये सुउति
 एषुरुषी इत्यादिव त उर्गाम त्रवर्णानि शशिसिंघो विलि
 ख्य। अंत्यमेकाक्षर मंत्रदले विलिख्य दलाग्रेषु मूलि
 नी मंत्रवर्णानेकैकं विलिख्य। अवशिष्टत्रयं संत्ये वि
 लिख्य। वहहिः षट्कोणं विलिख्य तेषु जातवेदो म
 त्रस्य वर्णानि समष्टाः समष्टौ विलिख्य। अवशिष्टादय
 मप्यंते विलिख्येत्। तदहिरष्टकोणं विलिख्य तेषु उ
 ग्रं वीरमित्यादि नृसिंहानुष्टोम वर्णानि चतुरस्रतरो वि
 लिख्य। तदहिरर्मातृकपावेष्टयेत्। इति अस्मिन्मंत्रे
 नवशक्तिभिः पीठं यजेत्। प्रभायै मायायै जयायै स
 क्ष्मायै विष्णुदायै नंदिन्यै सप्रभायै विजयायै सर्वसि
 दिदायै इमाः पीठनवशक्तयः यनाभिर्दीर्घसरप्रवका
 भिः। आं प्रभायै इत्यादि क्रमेणा समर्चयेत्। वज्रनखदंष्ट्रा

प्र. सा.
२१६

प्रपायमहासिंहायद्रुफट्टसाहा नमः इति च कर्णिका
यांश्चंघीदे संसृज्यतास्ति नावाहा समर्चयेत् अग्नौः प्रयो
माद्यतिः आर्यायै इगोपै भद्रकाल्यै अंवि कायै सेष्पायै वेदे
गर्भायै होमकार्यै इति द्वितीयाद्यतिः चक्राय दराय नवरा
य विटाय शराय कार्त्तिकायै मूलाय रक्तकपालाय इति
तृतीयाद्यतिः ब्राह्म्यादिभिस्तर्षी इन्द्रादिभिः पंचमी शं
भाय तिरुंभाय महिषाय सिंहाय नमः ॥ इति पूर्व पश्चिद
णोतरासदिसुगणाय तेषु वदुकाय वीरभद्राय क्षेत्रपाला
य । इति निर्ऋति वायु अग्नि ईशानेषु समर्चयेत् इति षष्ठा
द्यतिः अथ प्रयोगः घेंदत्रिष्टुभयोगात्सत्रमप्ये मरुहने
प्राप्तुयान्मंडलजयात्रमस्काराद्यसाधकः नयल्लुत्तिक्
संज्ञोक्ता अग्नीतिष्ठतरुतरासंसृष्ट ऋण्यागात्संसृष्ट
व्यासाधने घेंदगाय त्रियोगात्तलोकवश्यकरं भवेत् अ
स्माकमिति ऋण्यागात्संसे कर्षस्य शत्रुतः शैवानुष्ट
मंत्रयोगात्सहात्संयुतरत्यसौ अभयं करः ऋणोत्त अभी
तिः सर्वतो भवेत् यो मार्गेन इत्यस्येयागात्सीयं परवशे
स्थितं प्राप्नोति साधकः सत्यं नात्र कार्या विचारणा राजा प्रभु
न राज्यावाप्तिस्मिरा पुनः निर्माया इति ऋण्यागात्तु विष्ण
निनसं पायः ॥ यद्येवा सस्ति कंकुता संस्थाप्य दीपकं
नवावाह्यमहादेवीं प्रजयितानपायसैः रक्तपुष्पैः

ममभ्यर्चा पूर्वाक्तमशः पुनः वनरुतराश्रीतिसंख्या
त्रमस्कारेणमंडलात् तदर्थं च तर्थात् कार्यानुसार
तः सायं प्रत्ये सुखोभूतानमस्कारेण साधकः यात्या
निच्छति स्नात्कृष्णामोत्ये वनमंशयः दिनशो दिनशः
समनमस्कारोत्तरोत्तरा समाधिकतमस्कारः सर्वाद्य
स्य प्रसाधकः योनमस्करुतेतस्यनमत्कं नदरिदना
ननाकीर्तिर्नारिवोरादिनरादिवापतेकचित् । ना
पुडनातस्य भवेत्त्रोगोनमस्कारिकानमारिजं भयंत
स्यनादिष्याद्यादिजं भयं मधुसिक्तजपा प्रथमवना
लोकवश्यदः । पञ्चमधुरसां नुद्नेलसी समद
ये । कारस्करममिदो माच्छत्रोरुच्चारनं भवेत् कार
स्करं मज्जयादोहिणा समिधं त्रिशतं मत्री पुनः स
ष्टृणानां सर्वपदां विमुक्तैः सर्वपदाध्वैरुत्थादिशां
नैचरीहिणां वटं पूर्वाक्तं यंत्रमालिख्य ग्रंथस्तस्यो
परित्यजेत् । जपेत्सुरतस्थितायानादेवीं परात्पुं
समाविश्य प्रहाः सर्वपलायं तेवतस्सागान् । नित्यं
एनयेता यत्र लोकास्तुः पादमेवनः पत्रे संस्थाप्य
कलशं कषायोदैः पुष्करयेत् जप्ता संस्थापयेत् प्राय
ये ध्यायेत् अतस्मात्तानदेवदिगर्भितं भवत्येव
वस्त्रानाद्यंत्रस्थानात् । सर्वत्तदा विमुक्तिमिति

प्र. सा.

२१५

त्रोषभाश्रयि अपस्मरापि शात्यास्येन रुद्रादयो विच
धारणा यंत्रराजस्य पलायते वनत्वात् अथास्यं
त्रमार प्राकप्रत्यागृहे त्वसदं दितोदक त्रयोदश
पेतिशेमत्रवर्णास्यकोष्ठाद्यालित्य न हृदि पकैक
शस्यरेखायेत्रिभुजश्चादालित्वेन अवशिष्टतरहं
हंमत्पूलायतोलित्वेन बाह्येमात्कयावेष्टनत्
थेसाधनामकं ३३ जपत्रेममालित्वयत्रमेतन्नि
नित्तिपेत् केदारं यगदेवापि प्राणास्यापनसर्वकं
वत्यागजावराहास्य आबुव्या द्योपिवशालभाः
पक्षितोयैसस्य द्वे त्रिदिहिसकारवध्यासपादनेत्रा
स्यनविंशतिकदावनमदलेपटदेवापि धजवावंध
येयुः दर्शनातध्वजस्यैव अवराणातनविंशतिक
दावनमेतभवेन्नतत्रकार्याविचारणा। अथार्थः
प्रथमं सर्वपश्चिमतः अष्टोरेखान् विलित्य नडुपरि
दक्षिणोत्तरतमयोदशोरेखाविलित्य तत्तथेसाध
नामादीविलित्यकोष्ठेषु चतुर्ष्वीतिभुज्योक्तस्य
मत्रवर्णानकैकशः ईशानादिक्रमेणाविलित्य न
रुद्रेरेखाग्रशूलेषु ज्ञातवदेमत्रस्यैकैकमंतरं विलि
त्य अथभिष्टदयं नयलागेविलित्य न हृदि मात्क
याकेष्टयेदिमि ॥ अथ उगादादशतरीमेव ॥ कन्यातरोक्त

नगतीछंदः शेषपर्यंकणापिनी नारायणी देवतायां
निर्गुणोद्देवता सर्वज्ञा ये ह्यङ्गा यैरुत नित्यरमये
ह्यङ्गा यैभिः अनादिबोधायै र्गुणायै भिवा सतेत्र
यै ह्यङ्गा यैकवचं अलप्रशक्तौ ह्यङ्गा यैनेत्र अनंत
शाक्तैश्चः उगाये असं ध्यानं दीराभो निधिमध्यस्थे
स्वर्गादीषेमनोरमे सर्वतत्त्वसमो ये ते नाना एतस
मानि ते रत्न सिंहासनस्या तां स्वर्गा वार्गा मनोहरां
देवीं ध्यायेदनिच्छ वेष्टां भूषाममलितां शाखचक्र
मसिंच चर्मसपा रेखा पंगदां मूलकं विश्राणां वरदा
भूषामृतचटो रत्नौथ यात्रेतथा । भूषाभिर्मुकुटादि
भिसिनयनां घृतां वरामेविकां ध्यायेच्चंदकला लि
तां सुरगणौरीत्या जगत्के गलां उगादेवीं परात्मदेव्य
ये । इति मंत्रः । अनेनापि मन्त्रेण सर्ववज्रपुष्पस्कारादी
कुर्यात् सलोपदवशाति भवति ॥ अथ वैश्वनी कल्प
उक्त प्रकारेणापि ध्यानादिकमस्य मंत्रोच्यते । अंगा
दिकं ननु पूर्ववदेव मंत्रयदैः खद्रि स्वांगानि मध्ये उगां
बुधस्तो नामास्ति दीपनायकं लक्ष्मीं जनविस्तारं त
स्मिन्माकारसमकं सर्वरत्नमयं तस्य मध्ये मंडपमुत्त
लां सदसरलं भौघप्रद्युम्नमणिभासरं तस्मिन् सर्वा
मयं पीठं पादैरेव भिरुद्धं तस्योपर्यन्नमरुणाः च

प्र. सा.

२१५

२१६

दंश शनैर्भुजं तस्मिन्नेतरोष्णीमाशयानां जगदीश्वरीं कि
रीटमुज्ज्वलां शशिनीलकं विभ्रमर्थं तं उद्येन्निहारकि
रणविंवरम्पन्नाननां कलाटतिलकीमूलास्वाहादी
दिति मंडलां च द्रुमास्करविंवाभ्यां त्रयनाभ्यां विराजतीं
सौत्तिकस्तगीवो ज्ञासिदं नयं किं विराजितां हारये
वेपसे च नपीनोन्नत ऊचदधो कंकनां गदरत्नादयेवा
मेवासी सरोरुहे विभ्राजमानं कमलं कं पयं ती शनैः
शनैः तस्मिन्नादितने त्रं तं जयारुण कले वरं ददितं
वा द्रुलनिका मुपथानादिना मज्जलालयत्या कमल
या बो एपावधराणां बुजं मत्स्य कर्म वराहादिमूर्तिभिर्द
शाभीरपिपरितः सद्यमानां तोशोपावस्तानुलेपनाप्या
तैव परिसंचातमहादावातला जेपत् ग्रीही उं उगा देवी
शरणा मंद प्रपद्ये । इति मंत्रः च त्रैः सरपे च दशाक्षरः
विपन्नक्तिप्रधानो यं मंत्रः ॥ अथ एनामसिम संध्या सम
ये पश्चिमवदनो विलिख्य यत्र मिदं संप्रत्यासिदेवी दी
पमुत्ते सत्रमेदिपन्नमौषट्कोणांत ह्य तारांतः साधना
मममालिखेत् । दादशाक्षरमत्राणां न दिसः कोणेषु चा
लिखेत् नत्संधिं गमत्राणां परितो विलिखेदुधः दशकुं
दे सुपद्यस्य वतरोणी रमनोरथः भिक्षुनेत्यदले हस्तिः प
तस्य प्रवेष्टयेत् । सरास्यत्र सामास्या विलिखेत् तीका तरे

भू प्ररा श्री चतुस्र शक्ती उमालिखेत् । यंत्रमेतद्दि
 द्वा शके सर्वभीष्टफलप्रदम् । अस्मार्यः । प्रथमं
 षट्कोणं विलिख्य । तत्तथे प्राणं तत्तथे साधनं
 तत्परितः सराविलिख्य । पुनः षट्कोणं पुनः उगां दे
 वीमित्यादि द्वादशाक्षरी मन्त्रस्य वर्णाक्षरौ विलिखे
 न् कोणं मंथिष्यं गमत्राणि विलिख्य तद्दक्षिणं द्वाद
 लेपं विलिख्य तेन नमः । तन्निवर्णं मित्यस्य चतुर्धरं
 नरावर्णं न विलिख्य । अथ षट्कोणं तदले विलिख्य
 तद्दक्षिः कादि वर्णैः संवेष्ट्य । तद्दक्षिणं नरावर्णं विलि
 ख्य । तस्य कोणं पुनः प्राणं वभुवने श्री उगां वीजानि त्री
 ण्यपि विलिखेत् । अस्मिन्ने एकोनविंशत्यदले व
 द्यमाणं जानवेदो मन्त्रस्य वस्यमाणं पीठं संसृज्य अ
 ज्ञावात्य समर्चयेत् । अंगैः प्रथमाहृतिः चक्रायणा
 यनंदकायमेताय शराय वायाय गदोयै मूलाय व
 राय शुभयाय अमृतचदाय रत्नकुंभाय इति द्विती
 याहृतिः जंजयायै विंबिजायायै किंकीर्यै चिंप्री
 यै पुष्पभायै पुष्पहयै मंमेधाय सुपुंयै इति तृती
 याहृतिः वल्लो विस्रवे रुदाय इंद्राय इति दक्षिण
 तौ लक्ष्म्यै उमायै पावीदेव्यै इति विदितसारायै स
 धायै इति दक्षिणोत्तरयोः । इति चतुर्थाहृतिः । मातृभिः

प्र. सा.

२१०

पंचनी हंदादिभिः षष्ठीवन्नादिभिः समसीपवंष्टजावि
थिः जपापारंतीतलसीरक्ताज्ञातीति मत्रवित् आदाय
सुरभीणैवपुष्पाख्ये तानि कामदा ॥ अथ सकलाय
इव शान्तिप्रदुर्गा मत्रप्रसंगान् दृष्टिदोषनिष्कादोष
शान्तिकरोर्गामंत्रः । कल्पोत्तरोक्तोप्यत्र योग्यतावपो
लिख्यते ह्रीं ह्रीं ह्रीं भगवति मनो ग्रहे मघ मय जिह्वापि ।
शीवी रुक्मादयो त्सादय हित दृष्ट्यपर दृष्टि सर्प दृष्टि स
र्व दृष्टि विषे नाशय द्रुं फट् साह । इति मंत्रः अथ जिह्वा
दोष शान्तिप्रद मत्र प्रसंगान् दस्ताभ्यामित्य कनिष्ठा
शान्तिकरी लिख्यते वशिष्टः न चिग्नः हृष्टः
विष्णो देवा देवता रुक्माभ्यां दशशाखाभ्यां जिह्वा वाचः
पुरोगवी शुनामपिलभ्यां त्राताभ्यां त्वापस्स शासति इ
ति मंत्रः अनेन जिह्वा दोष शान्तिर्भवति अथ उर्गामंत्र प्र
संगान् गाति उर्गा यत्र मचाटन करं कल्पोत्तरोक्त मंत्र यो
ग्यता वशालिख्यते वासु मंडल मालिख्य रुद्र विंद पुते
ततः तत्तथैवायु मालिख्य माथ्य कर्म समाहृत सवि
धन् कमणो वर्णाक्षत्राणां नल संपुतात् तदा त्वेवा
युवी जेन वरितो वेष्टे पदुपः तथैव वान्निवीतेन वेष्टे
उद संख्यया ॥ दिशा स न द दिविं वं प्रालु पुक्तं तया
॥ ॥ ॥ ॥

पिवम् परलाये वा पुमालिख्य तन्मये वा पुमालि
 खित् सीमयहे समालिख्य निसने स्नाथ मंदिरे इवा
 चने भवेत्स यात्रिदिनात् प्राकन संशयः वा पुमंडल
 षट्कोणां डंभुं सिव चेतासा विणिगां डः । इति गाणि
 डगां मंत्रः । अथ मर्थः । प्रथमं षट्कोणां विलिख्य । त
 दहिरेकादश विंडभिः प्रारतो वेष्टयेत् । पुनः षट्को
 णाकर्णी कामयेयं इति विलिखे । तन्मये सायता
 मादि यत्र त्याया विलिखेत् । पुनरेकादश विंड पुगा
 णि डगां मंत्रं सवर्णान् विंडुप्रकान् रं रं इत्यनलपु
 शुकां स विलिखेत् । पुनस्तदहिरुतदयं विलिख्य पु
 षमेहते येकादश संख्या कैर्वा पुवी जैर्वेष्टयेत् ये र
 मि वा पुवी जं द्वितीये हत एकादश संख्या कै रग्निवी
 जैर्वेष्टयेत् तं रं इत्यग्निवी जं पुनस्तदहिरुतदयं विलि
 ख्य । तन्मये शुणालानि विलिख्य । तन्मये येयं इति
 विलिख्य तन्मये पियं येयं इति विलिखेत् । एवं विलि
 ख्य निखनेत् । उच्चाटने भवति । अथा त्यासपिवस्या
 मि प्रकारं भुवि डलं भं वा पुमंडलमा लिख्य सर्ववडु
 चिरं सयीः तन्मये वा पुमालिख्य सायकार्यं सम
 नितं वायव्यासे णा संवेष्ट मंत्राणां वा पुमंडलान्
 विंडुक्रमणी लिख्य तदा सिंहे ण वेष्टयेत् तदा से

[illegible]

अमृतवीजस्य हिरण्यगर्भऋषिः अत्रुष्टयच्छंदः वरुणे
 देवता वैश्वामित्रः ॥ अथगाणिर्गुणाणि मंत्रप्रसंगान् भद्र
 कालीमंत्रोपिकल्पान्तरोक्तोत्रेयाग्यतावशालिख्यते भ
 द्रकालीमंत्रास्या ईश्वरऋषिः त्रिष्टयच्छंदः श्रीभद्रका
 देवता लंबीजे लीशक्तिः लंकी लं ममरात्रुसंहाराधी
 वित्तियोगः लामित्यादिवाघडुंगंयाभक्तोभूलितोनीभ
 नगपरिहृताव्याघ्रवर्मोतरीया निर्मोसीमोसभसीविग
 ततरभिरोवहमालाकराली। चामुंडारक्तकंदीशवशाय
 तिरतावहमुंडप्रचंडानिः शंकाकोदरासीभयडरितहरी
 भद्रकालीप्रसंभा लीलीलंकाली कपालीसा इतिमंत्रः
 अथभद्रकालीमंत्रोत्रंरक्त्यांतरोक्तालित्यते ईश्वरऋ
 षिः त्रिष्टयच्छंदः भद्रकालीदेवता भोवीजे भीशक्तिः भकी
 लंके ममभद्रकालीप्रसाधतिद्यर्थवित्तियोगः लामित्या
 दिनीकरंयासः तनैवघडुंगं च ध्याने मातर्ममपुकेरभयि
 महिषप्राणापहारायमे हेलातिमितभस्मलोचनवेषे
 चंडमुंडादिनीतिः पोषीकृततरक्तवीजदलुजेनित्येतिषु
 भाषदे शंभधंसिनिहंराष्टुडरितंभैतमस्तोत्रिके भं
 भद्रकाल्येनमः ॥ इतिमंत्रः ॥ रक्ताकरादौप्रसिद्धावि
 मोमंत्रः ॥ ॥

प्र. सा.

३२.

अथ भद्रकाली मंत्र प्रसंगत ज्वालाभैरवी मंत्रोपि
कल्पोत्तरे प्रोक्तोत्र योग्यता वशालिख्यते । शक्तिः सं
मोहनशक्तिः । गायत्री छंदः ज्वालाभिन्ने भैरवी दे
वता संवीते री शक्तिः रूकीलकं मम सर्वाभीष्ट सिध्य
ये विनियोगः संरुतरी शिरः इत्याद्यं गानि ध्यानं
अंगारतयो हयकूल संस्थां शुक्लां वसर्वा भरणं वक्तु
स्मां अंगार सौतनकर हयेन साध्य मज्जु दौहि पतिं स्मरे
तां । रीं रीं रू ज्वालाभिन्ने भैरवी अमुकाः मुकयोः परस्म
रं विद्देषां ऊरु साहा । इति मंत्रः अनेन मंत्रेण रक्तमय
जलेन संध्यायां तर्पयेत् विद्देषां भवति । विद्देषां प्रथा
नोयं मंत्रः ॥ अथ विद्देषां मंत्र प्रसंगत । वशपा कर्षणा क
रु शासु मंत्रोपि योग्यता वशालिख्यते मदगजा रुदम
हा शासु ललाट तिलक वषक रुत वीलकं कुकलो
क वशपा कर्षणा ज्वालयता वता पयवेगय प्रीति भाक
षया कर्षय साहा । इति मंत्रः अथ येन मारु मांते नाम सु
तं हि रेफ सहितं वायु कला वेष्टितं तदा स्येति मरुत्सु रेव
विलिखितं बलपत्रोदरे लेखित्वा परमुष्टकं टकरुता
त्येतां कं रुग्णं लिखे तं मंदोपशिखाग्निगत्रिदिवसादेभ्यं
समाकर्षयति । अस्माकं प्रथमं रेवदय मंत्रं तं विलिखितं
नदंतः पं इति विलिखितं । तत्राप्ये साधना मादियंत्राया

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

३. सा

२२१

अलयादिभिरंधर्पाशां ऊशेषा भीतीनां भे गितं गस्त
नमवतजगन्नात्रार्कवर्षः शौंहीदंसः इति मेत्रः पे
स्योसैग्यप्रधानोयं मेत्रः चतुर्लक्षजयः त्रिमधुरसिक्ता
भिः पलाशसमिद्धिर्वारो जैवां दशांशं जडयात अथस्या
धविधिष्यद्वाविधिष्योच्यते समेसु सृष्टेरचयेदिविके
मुत्तलेस्यदिलसंकपासः । तस्मिन् यजेत्पीठं प्रभृता
यैविमलायै सारायै समराध्यायै परमसत्वायै इति पीठ
क्रमैः सर्वमेवाग्नेयादिष्वग्निषु मध्ये च संयजेत् वा
दीप्तायै रौतस्त्रायै त्रैपायै । रंभदायै रंविभूतये रौविम
लायै रौ प्रमोदायै रविमुतायै ॥ सर्वतोमुख्ये । व
सविस्त्रिषिवात्मकसमीरसौरायै यामपीठाय नमः स
लेखाकमलासनाय नमः । इति सौरपीठं अस्मिन् सौरपी
ठे समावाप्य सारं त्रैपातकं कममर्चयेत् सृलेखायै ग
गनायै रक्तायै करालिकायै महोद्भवायै । इति भुव
नेंशीविधानोक्ताभिः शक्तिभिः प्रथमावृत्तिः अंगेदि
तीयावृत्तिः सान्निभिरतीयावृत्तिः सोमोमाय । वुंवुथा
य वुंवुदस्यतितये अंगुष्ठाय अंगंगारकाय शंखशैने
राय रांगदेवे केकनेवे । इति चतुर्थीवृत्तिः इन्द्रादिभिः
पंचमीयवमार्कवपुः शक्तिपरिप्रजतः ॥
ग्रन्थविधानतः ॥

परं उपरिष्टो नौ राष्ट्रात्त विधाते लिख्यते तत्रैवानुसंधेयं
अथाः जपाविधानमुच्यते ब्रह्मरुषिः देवीगायत्री च
दं परमात्मा देवता । देवी जंसः शक्तिः देसां हृत । देसी
पिरः देसे शिवा इत्यादि षडंगानि ध्यानं अरुणाकन
कवरां पद्यमस्यैव गौरी नतियमित चिह्नं सौम्यतान्
नपातं भवत भवदभीष्ट प्राप्तये पाशं टंका मय वरद
विचित्रं रूपमर्थविकेशं । तत्र सौम्यतान् नपातं सोमा
प्रिस्रुपं देसः इति मंत्रः । प्रयोगविशेषे सोमदमित्ययो
जयेत् । द्वादशालक्षजपः । ग्राह्यमित्यैः पायसेन द्वादश
सहस्रं जह्यात् सोमोत्तरोत्तरप्रधानोपमंत्रः । अथ पूजा
यं । सर्वभूवनेषां चतुर्दशोक्तमौरपीटं संपूज्य प्राकमा
तृकावर्णात्कवर्णां षोडशैकेन पावितकषायेन कल
शमत्रा सूर्य्यं अस्मिन्नावाह्यममर्चयेत् । अंगैः अथमाहु
निः । ओं कृतात्मने ओं वस्त्रात्मने ओं परमात्मने ओं अवरा
त्मने इति महादित् । कृतज्ञायै । अमायै गोज्ञायै मुदिता
यै कोणोष्ठयवेदितीयावृत्तिः इन्द्रादिभिः स्तुतीया वज्रा
दिभिः सप्तमीपर्वसंपूज्य कलशमभिषिञ्च्य । मण्डपिदया
त् अथास्यैव मंत्रस्य प्रयोगविशेष उच्यते विधायां लिखि
षं कजं मनः पुनो लसत्यं कजनिधाय चतुर्मुखं सूर्य्यं नवा
रिणा तन्मंत्रं विधापयन् शिवात्ममंत्रं पुनर्वा मन्त्रं द्वादशांगुलं

प्र.सा.

१२२

सुधापित्तस्य ससाध्यमभिषेचयेत्तज्जलेः । तारीनरोवा
विधानाभिषिक्तो मंत्रेण तेने विषहयोमैः रोगैस्तथा
पिप्रहितैर्विषुतश्चिराय जीवेत्करौः स सुदैः अपम
र्यः एकपेवाशदलपुक्तं पमं विलिख्येन पुदले पुमा
तृकावर्णाने कैकं विलिखेत् पुनस्तत्कर्णिकायां देस
इत्येते मंत्रे विलिख्यतत्र कर्णिका मध्ये चंति धाय तज्जले
न सरयत । पुनः वामदस्ततलमेव च चंदमंडलमिति
प्रासाते न दस्तले न हंसरत्नात्ममंत्रजपपुनः सर्वचट
कं विधाय तज्जलं सुधापित्तं कृष्णातेन सुधापित्ते मज्ज
ले न हंसरत्ने तत्तंत्रजपपुनः सर्वसाध्यमभिषेचयेत्
तस्माद्विषहयोद्भवोगशमने च यिशमने च पुष्पांतः
कराण्युद्दिष्टमस्ति प्रतिप्रयोगांतरं करेण तेनैव
जलाभिषर्णं प्रजप्य मंत्री चटकं विधाय सुधापित्तैस्तै
विषं निषर्गांति विषं दिष्टे न हनिदपि काशैर्कूटं च य
मर्षः पूर्वोक्तेन वामदस्ततले नैव नलमर्णं चंदविधा
य हंसरत्ने तत्तंत्रमत्री यदस्ति तः गरुडवीजपुनः सर्व
जप्ता मनापित्तैस्तैर्जले विषयस्तमभिषिचेत् कालकूट
विषमयि नाशयति होमिति गरुडवीजं प्रयोगांतरं गरुड
निजपाणीतले विषिंशः धिरसिप्रविधाय तज्जलेः भित्तीः पु
चिरात्यतिमोचयते विषतो मतिमात्रेण वलकदष्टमपि
अपमर्षः पूर्वोक्तं वामदस्ततले नैव विषयस्तमभिषि शशीतिमला
निधाय मंत्रजपपुनः ॥

सदंजलैः सेवेयेत् तस्माच्छीघ्रं विधानमुक्तो भवति ॥ अ
थ प्रयोजनतिलकारन्यसौरमंत्रविधानमुच्यते देवभा
गऋषिः गायत्री छंदः आदिनो देवता ह्रीं वीजं सः शक्तिः
ह्रीं रुत ह्रीं शिरः ह्रीं मिवा इत्याद्यं गानि ध्यानं श्रुत्वा सरो
रहं सस्य सूरटगरुणो रुणा सरोजमुगलपरः । करक
लिताभयवरदोद्युतिविंदोमितभूषणस्वनोचनः
ह्रीं ह्रीं सः इति मंत्रः मस्यादावरणापातलंकंटादापुस्यमा
गलंकांतात । विन्यस्य मंत्रवर्णान् क्रमेण मंत्रीकरो
तु वंगविधिः द्वादशलक्षं जपेत् आज्यसिक्तैरेवैवा वि
मधुरालक्षैस्तिलैर्वा द्वादशसहस्रं जपेत् दद्यात् पुरस्कारां
मार्थं अथ मंत्राविधिः प्राकभवे श्रीचतुरसरीविधानो
क्तसौरपीठे पुरस्चरणा कलशं संप्रयं समावाह्यममर्च
येत् । अंगैः प्रथमाहूतिः सोमाद्यष्टगृहैर्दितियाहूतिः
तत्र विशेष उच्यते प्रागादिदिशां मस्याः शशिवपुगुलं
भार्गवाः क्रमेण स्यः । आयेयादिष्वग्निमुपाणिजमं
दादिकेतवः मस्याः पनेषां ग्रहादीनां वर्णादीनि तदा पु
धा निवेद्यते पुभ्रसितशुक्लासितभूषकस्तकाः क्रम
शः । चंद्राद्याः केतुतावामोरुत्यस्तवामकरलसिनाः
अपरकसभयमुद्राविकृतमुवाहितान्जलिपुष्पं ह्यो
पास्यो मंदः सुवर्णसदृशाशुकादिभूषणं पवमष्टग

प्र. सा.
२२३

है: संसृज्यप्रनर्त्तकेष्वैकस्मिन्तीयावृत्तिः अथप्रयोगः सं
प्रज्ञेनाविधिनाविधिवन्दीरोचनादिभिर्द्वयोः दद्यादध्यैरव
येन जीनिजवांछितामये मुक्तौ। गौरोचनादिद्वयमुच्यते
गोरोचनास्तिलवैणावराजिरक्तशीताखणालिकरवीरज
याकुशाग्रात् रणामाकतंडलयतोऽथपथाप्रलाभात्संयो
न्यभक्तिभरितोऽर्थविधिविधेयः अर्थार्थः असंजंक्रमेवैतरे
जंउमिति विशेषः रक्तंरक्तचंदनं सितकर्मरादि। प्रयो
गांतरं कृत्वा मंडलमष्टयत्रलसिततत्कर्त्तव्यं कायांतया
पुत्राग्रेषु विधाय कुंभननकेतस्तरयित्वा जलैः आवास्य
क्रमशो ग्रहात्रयसमा राध्याभिषेकक्रियां कुंयोयोगद
वैकृतानि विलयंत्यं लक्ष्मीभवेत्। अथमर्थः मुष्ट्या
त्रयघंषिष्टभूतजंडलेदभायेराविलिख्य। तदलाग्रेषु
चकर्त्तिकापांचपीठपूजापुरःसरं नवकुंभं जलमणिं
निधाय येन पुनस्तेषु मध्यस्थकुंभमारभ्य पूर्वदिक्कमे
राद्यादित्यादिनवग्रहात्समावास्यानेन सौरविधानेन
समर्थमाथे समाभिषिच्यते। अनेन पिशाचादिग्रहघोरा
ग्रहपीषपीरावनस्य विलक्ष्मीभवेच्च प्रयोगांतरं॥ अथ
येदयत्तप्रकारमाह ग्रहपरिवृतमिष्टाप्रवल्कलादि
नेषां प्रतिजहलं निजदैवैकृते वागृहाणाम् ॥

शुभमिति रूपरागे चंद्रभास्वोत्तमैवारिपुरपतभये
 वाचोरत्रेयेगदेवा। अर्कहिजात्रियमसरकपिपला
 श्रुतिोडंवरः सदिरशम्यधिपाः सहर्वाः दर्भाहृयाश्र
 समिधोष्टुतंक्रमणसर्पिर्द्विष्टताः पृथगेववसुः
 आत्माउत्तायादावांहेचव्याहृतिभिरधिर्जंइयात्
 सोमादीनांदिभिदिभिसमाधायवह्नियथावत् हो
 मेसम्यक्कनवतीमुदायातिसर्वग्रहास्यप्रथमसम्यग्
 यमपिरुजः शान्तिमाशुश्रुदीर्तेकृत्याशान्तिव्रजतिप्र
 नरेकत्रवासर्षहोमः॥ यद् परिहृतमित्यादिग्रंथा
 नामयमर्थः॥ निजजन्मनतत्रदिनेवाग्रहाणामव
 स्थितिर्वैद्यकालेवातननतत्रेवंदसूर्यग्रहकाले
 वाश्रुत्यास्मिन् शुभदिनेवाशुभयेवाचोरव्याधिभये
 वाश्रुतिसंस्थाप्यग्रहयत्नोक्तनश्रुत्येनेत्यादिमंत्रे
 णवानामभिर्वासर्यसमावाहयेत्। पुनः सप्तम्यः प्रा
 गादिदिस्तृयक श्रुतिसंस्थाप्यनेष्टमेणशशिव
 धराशुक्रान् क्रमेणाप्यायसेत्यादिनातस्यतस्योक्ते
 नमंत्रेणवातनेनामभिर्वासंस्त्युत्तराग्नेयादिकोणे
 श्रुतिसंस्थाप्यनेष्टमेणशुक्रांशुगारकशनेश्वरादिकेन
 न् क्रमेणततमंत्रैः सूर्यपूर्वाज्येनप्रणवसर्वकया
 हृतिभिसत्रचत्रइत्यापुनरर्कादिभिर्नवभिः समिदिरुक्ते

प्र सा.
२२५

देकैकैरहोतरशतशसंख्यतदमंत्रेणातत्रतत्रइत्या
पुनः ततउक्तद्वयपुक्तेनरूपीवनतन्मंत्रैः सात्रतत्र
नावदता पुनरप्यात्रेनतन्मंत्रैः सात्ररात्रनावदेवइ
तपुनर्याएतिहर्वकप्रणावेनाज्यतत्रइतेन तत्रत
अनेकत्राग्निसंस्थाप्यजरीतिचेदनेककर्तृभिर्हीत
व्यथ अथवाएककर्ताजहोतिवेत् एकस्मिन्नेवाग्नौ
सर्वानपिगृहान् समावाह्यमएवकर्तातवैईद्योईने
चएवंइतेउक्तफलंभवति । अर्कंदिजोत्रियंपलाशं
माहरकम् अपामांगपिण्डं । अथस्यावादिर्कं
कालिशामिवन्दि अस्यसौरमन्त्रस्यफलश्रुतिः । अमु
नाविधितारुतावनाद्यैः प्रभजेद्योदिनशो नरोदिनशो
माणिभिः सधनैश्चधान्यवर्णैः परिपूर्णं वसणोभवे
विराय ॥ सौराष्ट्ररविधानमुच्यते । देवभागश्रुतिः
गायत्रीचंद्रः आदित्योदेवना गैवीजे हीराक्षिः ओं स
त्यनेजोत्तलजालामणिद्रंफट्साहा फूत् ॥ ओं ब्रह्मते
जोत्तलामणिद्रंफट्साहाशिरः गैविस्मतेजोत्तलजा
लामणिद्रंफट्साहाशिवा ओं रुदतेजोत्तलजालाम
णिद्रंफट्साहाशिवा ओं कवचम् ॥ ओं वन्दिनेजोत्तल
जालामणिद्रंफट्साहानेत्रे ओं सर्वनेजोत्तलजालाम
णिद्रंफट्साहा असं ॥ अथधानम् ॥ ॥

अरुणीरुणपंकजपेनिषाः कमलेभीतिवरोकरो
 दधानः सरुसाहितमेतल विनेत्रो रविगकल्पशता
 ऊलोवतादः ॥ ओं ह्रीणिः सूर्य आदिन्यः इति मेतः आ
 रोमप्रधानोयमेतः अथत्यासः । ओं आदित्याय नमः
 रंरवये नमः उंभानवे नमः अंभास्कराय नमः लेस
 याय नमः पताः पंचमृतयः सपिरोमुखरुदयगंधिव
 रणोष्क्रमयवमविनमः । एतेषुत्यमेत । पुनः मेशि
 रोमुवागलरुदयोदरनाभि शिवो म्रिपुप्रवित्यमेत ।
 प्रणावाद्यैरष्टवर्णैः क्रमेणालोयनदत्तरन्यामः ओं
 नमः इत्यादिग्रहलक्षणयेन विमप्रवित्ताभिः सीरु
 मसमिद्धिवाचुतमितै रंशैर्वा अष्टमहसज्जयात् ७
 रणराणाहोमः अथएताविधिः प्राक्भुवनेशीवत
 रदरविधानोक्तमौ रपीटे संसृजतमित्तसौरपीटे
 मरणाकलप्राप्नुहादिः संसृपरकवासीप्रगेत संवे
 यदिनेशंसंस्तयेत अंगैः प्रथमावृतिः आदित्यायेतिम
 थोसंस्तयेत ॥ आदयस्तारोदितारवये भानवेभा
 रकरायसूर्य इति उवाये प्रताये प्रभाये संध्याये रतिवि
 दित इति द्वितीयावृतिः आर्ये माहेश कौमार्ये वैष्णवे वारा
 ह्ये इंद्राण्ये वासुदेवा अरुणा ॥ तत्राहोममेतितृतीयावृतिः
 शशिनेत्रपाय हृदयतयेष्वायमेतप्रागादितित

प्र. सा.
२२५

श्रंगारकायमंदायराहवेकेतवे इत्याग्रेपादिकोणेषु
 पतान्स्वयंपरिषदे इत्यंतनेन समर्चयेत् । पतेषां ग्रहा
 दीनां वर्णासु च ते सुप्रसितशक्ता रक्तासितधुमकुसु
 काः क्रमशः चंद्रायाः केतनाः वामाकन्यस्तवामकर
 लासिताः । अथ परकराभयमुदा विहृतप्रबोहिंकारादि
 तां जलिपुक दंष्ट्राग्रास्यो मंदः सवर्णा मरुणां शुक
 दिभयप्रपतैग्रहे सतर्था हतिः । इंद्रायसुराधिपतेये
 सूर्यपार्षदाय अग्रयेते नोपि यतये सूर्यापार्षदाय नमः
 इत्यादिभिर्लोकैः पंचमी एवं कलशं संप्रत्यतस्तस्य ।
 श्राययाशक्ति ज्ञात्वा तेनाभिषिद्य दशसंख्यवस
 वसुं च गुरवे दत्वा दशसंख्याकान् वास्तूनां भोज
 येच्च । पुनः प्रकाभवेत्तरी च तत्तरविधानोक्तप्रका
 रेण सूर्यार्धं च दद्यात् । नित्यशः वदारे वा अथ सूर्या
 र्धं प्रदाजमाह । उक्तप्रकारेण सूर्यं संप्रत्य पुनः । प्रति
 पन्ना । शक्तिमिति तत्र पुनः प्रणिधाय तां ग्रहवितं चष
 के प्रजिज्ञेयानु । प्रतिगतक्रमतः । परिस्तरयेन्मविम
 लैरक्षत्राय वक्रशरवातिलासर्षपक्रमवेदनोयेतैः
 प्रस्यग्राह्ये छिद्रं सैत्यं संभावयेत्समाहितधीः । इष्टादि
 नेशमयपीठगनंतथैव व्योमस्य लेपविहृतावरणं
 विलोक्य । अष्टोत्तरशतमथ प्रजयेत्स नंतं पूर्णोदकं नि

न करेणपियं पात्रं भूषोभ्यर्च्य सधामयं जलमयोते
 हं धृष्ट्यादिभिर्जातभ्यामवनिंगतं वषकं प्यामस्त
 कं प्रोहरन् दद्यात्तंडुलबंधं पृष्टिरुदयो भक्त्या यो मो
 जेवलन्योतिर्दीप्तिपणोऽतिस्मृतिकरे लक्ष्मीप्रदं भा
 स्ते । अथ कृतप्रप्यां जलिरपि पुनरष्टशतं जयेन्नात्री
 याचुदस्मिन् भागोर्वा पुनोत्तंभः सधामयं तदपि । अ
 स्तमय जलावसिक्तगात्रो दिनपतिरप्यस्ततस्तमानतो
 निसधनविभवदारपुत्रमित्रं पृष्ठगातां ज्ञेयममंतभो
 गी तस्मादिनायदिनशोददनां दिनादौ दैत्यापनोदिन
 नवेदिनवलभाय । अर्घ्यं समयविभक्त्यवयवार्कवारे
 पादं समच्छतिभवाक्षयवारिराशेः पवंभजे नितेदिशेन
 रुजस्य भवति । इति प्रपंचसारसंग्रहे गोवीरोदविरचि
 ते चतुर्दशः पटलः अथ सौराष्ट्रमंत्रप्रसातमंत्रसारो
 कं सौराष्ट्राक्षरयत्रमपिलिख्यते । त्रैकोणोदरतारशक्ति
 परितः कोणेषु मायावृत्तं कोणाग्रस्थितमष्टपत्रलिख्य
 ते पौलस्तिकाक्षरं वात्स्याहृतमात्मकं कवलपेवेदादि
 मायावृत्तं यंत्रं तदविषयं हस्तं रदं सौरमनस्तप्रदं अ
 स्पाद्यः प्रथमं त्रीकोणं विलिख्य तदंतः त्रैकोणं विलि
 ख्य । तदंतः त्रीमिति विलिख्यत । पुनस्त्रिषु कोणेषु
 पि त्रीमिति विलिख्यत ॥ ॥ ॥

पुनः प्रणवोदरगतशक्तिमध्ये साध्यतामादीनविलि
 खित तद्वद्विषयदलं यमं विलिखि । तेषु प्रागादिक्रमे
 ण ह्यणिः सूर्य आदित्य इत्यस्यैकैकं मन्त्रं विलिखित । त
 द्दहिर्मातृकावर्णो वैष्टयेन । तद्वद्विषयं विलिखित्य प्र
 णवदित्तभुवने श्रीविदित्तविलिखित । एवं विलिखित्य
 एतत्क फलं भवति ॥ अथ सौर्य यंत्र प्रसंगात् ग्रहशान्ति
 यंत्रमपि मन्त्रसामोक्तं योग्यतावशालिखिते आसत्तेने
 स्यात्तां कार्त्तिकामय्यं संस्थितं । साध्यगर्भसमावे
 ष्ट प्राग्दले विलिखिततः आध्यायसे स्य च याम्ये उदुध
 सेति पश्चिमे बृहस्पते त्वं सोम्ये शुभः प्रकाय रत्नपि अमे
 यकोणागे यंत्रे अग्निमूर्त्येति नैऋते शनो देवि त्वं यंत्रे वा
 यत्रे कोणागे ततः । कथानश्चित्र इत्येते शके तं क एव च वि
 दलेन द्वास्ते मातृकावर्णोः संवेष्टय ऊग्रहाग्निषु । शौरी
 हसाक्षरादिषु सोहं हं साक्षरा विलिखित । स्वर्णादिपटे
 खालिखित यंत्रमेतद्यथाविधि । अभिषिक्तं सुभे सोम्ये
 कृतप्रणवमंगलं कार्त्तिकायाम् कृमादद्याः प्रागाद्य
 दलेषु च सूर्यं दं गारमोम्य किं नीवादिभ्युक्ते ततः
 सननसिक्तसंघातं सुसमं श्रैयं यथाविधि ग्रहपीडाप्रप
 मंतं कृत्यात्वरविनाशने सर्वा मय हरे श्रीदममरविजय
 प्रदं प्राप्नुयस्व यंत्रं दं वपरच कृनिवारणां किमत्र वरुनो

केनयोच्छितार्थप्रदेनराणं अस्मार्थः प्रथममष्टदले
 विलिख्य तत्कणिकायाप्रणवं विलिख्य तन्मये साधमा
 नोदियंत्र्याया विलिख्येत् पुनस्ततारं आसते नरजसा
 वर्तमानो इत्यनया कृत्वा वेष्टयेत्। पुनः प्राग्दले आयाप्य
 स्वरूपं विलिखेत् पुनर्यास्येदले उडुप्यसाते प्रति इत्य
 चं विलिखेत् पुनः पश्चिमेदले हृदयेत मुनिश्रेय इत्य
 चं विलिखेत् पुनः सोमोदले प्रवः शुक्राय भावव इत्यचं
 विलिखेत् पुनराग्रेयेदले शुभ्रिमर्मादिश्वेत्येव विलि
 खेत् पुनः नैऋत्यदले शंभो देवीशंभु इत्यचं विलि
 खेत् पुनर्वायव्यदले कयानसि त्रिआ भुवत् इत्यचं विलि
 खेत् पुनरैशेदले केतं कृत्वा त्रकेतवे इत्यचं विलिखेत्
 लहृदिष्टं विलिख्य मारुकावर्णं वेष्टयेत् पुनरस्मदहे
 म्पुत्रं विलिख्य तत्कोणेषु ग्रीहो हंस इति सौरचतुर्दशं
 रं विलिखेत् पुनश्चतुर्दिक्षु मोहं सः ॥ इति विलिखेत् परं
 सर्गादिपट्ट्या लिख्य अभिषिख्य पुण्याहप्रादुर्गां वक्रता
 नमंत्रैर्द्रवातसि नतसि दले संयातस्पर्शं वक्रता नतमंत्रैर्न
 साधारयेत् इत्तु फलं भवति। अथ वदमनुविधानमव्यते अ
 मुनिऋषिः पंडितः छंदः सोमो देवता सौवीरं आयशाक्तं
 मोहं सौपारः सौशावा सौकववं सौनेत्रम्। सौ
 असुम् ॥ ॥ ध्यानम् ॥

प्र. मा

२२७

विमलकमलसंस्थाः सप्रसन्नातनेऽर्च्यरुद्रमुदह
स्तः स्यादुद्गारादिभूषः स्फुटिकरजनवर्णो वाञ्छित
प्राप्तयेवो भवतु भवदभीष्टचोतितोक्तः शशोकसो
सोसोमायनमः । इति मंत्रः सकारत्रयोदशरविंशुभिः
प्रथमं वीजं ऐस्वर्गं प्रथानोयं मंत्रः षटललक्षं जपेत्
पंचमी दशमी पंचदशी षष्ठविशेषः । अशुतं प्रजपेत्
त्रंसायान्देभ्यर्चागाधिपं ययोत्रेन हने हूयः सधृतेन
महसकं अयमर्थः इति दिने अशुतं सायान्देन सासो
मंसं सत्ययुतमितेन तीरात्रेन महसकं जह्यात् । अ
रुद्रराणाकाले एवं कृत्वा षटलक्षं प्रथमं पुनरात्यसि
केन मितपापमेतच्छट्सहस्रं जनेत प्रथमं राणाहोमः
अथ सजाविधिः गुं गुरुभ्यो नमः इत्याधारभ्यः । अंसूर्य
मंडलाय नमः संबन्धि मंडलाय नमः । सोममंडला
य नमः । इत्याद्युक्तं रासोत्तं धातुं संप्रत्यावाप्त्य सम
चयेत् । विभंगकायमुद्धृत्य नंदाय सथायै संजीविन्यै
तमायै श्राप्यायिन्यै चंद्रिकायै ल्लादिन्यै इति पीठनव
शक्तयः । अस्मिन्नावात् अंगैः केसरपुसमवयेत् । इ
ति प्रथमाहृतिः रोहिणी कृत्तिकायै रेवत्यै भरणी रा
त्रौ श्रादीयै ज्योत्स्नायै कालायै इति दलमध्ये शक्तयः
पुलकंदाभासतारविभूषिताः । सितमालां वरोयेताः

रचितो जलपोमताः इति द्वितीयावृत्तिः । आदिना प्रकृता
 यद्दस्य तये शुक्राय अंगारकाय मंदाय राहवे केतवे । इति
 दलाग्रेषु । इति तृतीयावृत्तिः पुनर्लोकैश्वर्यस्य तृतीये
 वं समिते रीधकसुमैः पात्रैः रूपमयैः समन्याविधिः
 अथ प्रयोगविधिः इति सिद्धमनुमनत्री शशिते मन्त्रे चिंत
 यत् त्रिसहस्रं जपेत् दात्री मासात्तरन्येन यो भवेत् अथ
 मर्त्यः शशिते सप्तभिः संचितं रात्रौ सौ पुष्टितं मंत्रेति
 शसि सहस्रं जपेत् एवं मासे कृतस्य जयो भवति अने
 न च द्रुतना प्रयोगान्तरमुच्यते हृदयो भोजसे स्यंते भा
 वयं प्रजपन्मन्त्रं रात्रौ संधं वत्सरोत्तमं यादप्यकिंचिदः
 दिने दिने त्रिसहस्रं सौख्या जपः । श्रीवीजपुष्टितः कर्त
 व्यः प्रियोगांतरं आहारावारनियतो जपेत् लक्षतपुं
 असंशयतरे तेन निधानमपिलभ्यते प्रयोगांतरं
 रात्रौ रागराः शोषरोगाः कृत्वा शकामिताः । तत्तत्रा
 मुत्तजायेत न पठेत् सकालापराः अथ सोमार्थवि
 धामुच्यते । त्रितयं मंडलानां तत्कृता पाश्चात्पूर्य सर्व
 कं । आसीनः पश्चिमे मध्ये मध्ये द्वाविंशतिः सप्त
 मित्त्वं एकजोपेते सर्वं वत्सो मम चयेत् राकाया मुदये रातो
 निजकार्यं विंचितं यत् तत्र राकाया पोर्णमास्यां संस्थाप्य रात
 तं तत्र वषट्कं परिशरेत् रात्रौ नष्टं हव्यमास्पृष्टं पोत्रो मने जपेत्

प्र. सा.

१२८

अष्टोत्तरशताहत्यादद्यां दध्यं मयेंद्रे विद्यामंत्रे जोय
प्यावचन्द्रतात्सनाविद्ये विद्यापदेषोक्ता मालिनीति
चचेंद्रीणीचन्द्रमुखाग्निजायां नतिगदेन्यगावादिकं
अस्यार्थः । जैविद्ये विद्यामालिनिचेंद्रीणीचन्द्रमुखीसा
हा । इत्यर्थमत्रः । प्रतिमासं च षणमासां सिद्धिमेष्टति
कांतितां इष्टाय दीधते कत्यां कत्यां विदेति जेषिता
अमिताप्रियमात्रेति कांतिं पुत्रान्यशः पश्यन् । सो मा
र्धदातालभते दीर्घमायुश्च विंदति ॥ अथाग्निममत्रुवि
धानमुच्यते । भृगुः ऋषिः गायत्री छंदः अग्निदेवता
जैवीजं साहाशक्तिः । सहस्रविंशेनमः इत्यस्ति स
णायनमः शिवः इतिष्ट पुरुषायनमः भिवाष्टमया
पितेनमः कवचं समजिज्ञायनमः नेत्रं धनं रथायन
मः अस्त्रं साहो नेनय्या रुतित्रिनयेन द्विराहत्यावाचं
इति । ध्यानम ॥ शक्तिः सल्लिकपाशानसा ऊशवर
दाभगं दधत्रिनेत्रः । मृकटादिविविधमयो वनानचि
रं पावकः प्रसन्नो वः । जैभर्भुवः सः साहा इति सप्तारो
यं मंत्रः । ऐश्वर्यं प्रथानोयं मंत्रः षडलक्षजपः । अथ स
नाप्रथमं षड्कोणविलिख्य । तदहिं हं नं विलिख्य
तदहिति कोणं विलिखेत् यतदग्निपीठं अस्मि त्यो देवी
देवीताये स्यताये अरुणाये कृताये भस्माये नीलाये

स्फुल्लिगिर्मेरुचिरायै ज्वालिन्यै इति नव शक्तिभिः समर्च्यत
 स्मिन्नग्निमूर्तिं समावाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रणम्य हविः जातवे
 दसे समनिह्य यद्व्यावाहनाय प्रयोदश जायै वैद्यानरायकौ
 मारुते जसे विषमवायदेवमवाय इत्यष्टमूर्तिभिर्हिताया
 हतिः लोके शैलतीया। एवं संप्रत्यक्रुणानं सर्पिः चिके नप
 योत्रैतद्विदिताउत्पन्नैः सित्तरेधीन्यविशेषैः कृतेन रश
 शान्तद्वयात् पुरस्तरा होमः। अथ प्रयोगः आग्नेरष्टोत्थंश
 नं प्रतिपदमारभ्य मत्रविदिनशः चतुरो मासां नृद्व्यालु
 त्पीरया यथा भवेत्तस्य प्रयोगांतरं शडाभिः शालिभिर्दिन
 नृद्व्यात् तयांगशब्दमात्रेण शालीशर्णाग्रहस्यात् गोमर्हि
 षाद्यैश्च तेजुलं तस्य शालीजुलं वेत्रलं अथमर्थः शालीप
 न्यैर्नित्यशः अष्टोत्थंशं तेजुद्व्यात् अनेन वत्सरमात्रेण था
 न्यगोमर्हिषादयोऽप्यजायंते प्रयोगांतरं पुद्गात्रैर्धृतसिक्तैः
 पुतिदिनमग्नौ समग्नौ समेपितेजुद्व्यात् अत्र समर्हिर्म
 हतीस्मदस्य निकेतने वृमात्रेण अथमर्थः नित्यशः अष्टो
 र्थंशं तेजुं वत्सरपर्यंतं तेजुद्व्यात् इत्तु फलं भवति प्रयोगा
 नरं तेजुद्व्यात्तिलैः सपुद्गैः षण्मासा जायते महा लक्ष्मीः
 तिस्रमपि सर्ववदेवाष्टोत्तरशतसंख्यं नित्यं षण्मासमित्यर्थः
 प्रयोगांतरं कुम्भैः कलशैरपि जातीकुसमैश्च जायते सि
 दिः पालाशैः पुनरिष्यकैः सप्तसिद्धिर्बिलेष्टात्यस्यकोत्पलैः

२३४

२२९

राम

राम

राम

राम

हो

उभा विरुद्ध संभवेः खदिरं जैर्या जात हृत्तो द्वैर्द्वौ स
 शमी विकंक त भवैरष्टोर्ध्व प्रकः शतं नित्यं वा नृपा सति प्र
 प्रतिपदं मन्त्री महा सिद्धये ऊमुदः कल्हारं जाती पाला पोथं प
 लाश समित रक्तोत्पलं उपो विरुद्ध संभवाः । अथ स्य वटोऽं व
 र सहा गां समिधः खदिरं समित व्यावात हृत्तो द्वैः कोत्रै
 समित्शमी वह्नि समित विकंक भवाः वैकंक त समिधः
 पत्तैरेकैकैरष्टोर्ध्व शतं नित्यं वा प्रति प्रतिपदं वा षण्मासं
 नृपात् एवं कृते ऊमुदोऽपि मिलि लसी सिद्धिः । पला
 शाद्यैः सर्वे स महा लसी सिद्धिः ॥ अथाग्नि मंत्रांतर मन्त्रे
 भृगु ऋषिः गायत्री छंदः अग्नि देवता ओं वी जे स्वाहा शक्तिः
 ओं भूर्भुवः स्वः सत् । अग्निर्जात वेदः शिरः इहा वहर्भावा स
 र्व कर्माणि कवेवं साधयेनेत्रे स्वाहा असे अथ वा शक्तिः
 स्वास्तिक दधी ससक स्व सग भयवां दध दमिता कल्पा
 यो वस रवता न्क न क माली काला सितः ओं भूर्भुवः स्वः
 अग्निर्जात वेद इहा वहर्भवा स र्व कर्माणि साधयेत्वा रा । इति मंत्रः
 त्रः ऐश्वर्य प्रधानो यं मे त्रः वत्सरादेश्च तर्द र्पादिना
 दावे वदी विनाः मन्त्रा दश मासं जपेत्स गणो धितः ।
 एवं पुरश्चरण नयः । तत्र वत्सरादेश्च तर्द र्पादिना भि
 मान पयैर क दैविक मास न यस्यापि क सव तर्द र्पा
 मित्यर्थः । अथ पूजा विधिः पूर्वोक्ता निमन्त्रणी देवता वात्स

प्र.सा
२३०

समर्चयेत् कृशातः शुभैः प्रथमाहूतिः जातवेदसे समति
ह्यपदव्यवाहनाय सुस्योदरजाय वैश्वानराय कौमार
तेजसे विश्वमावापदेवमावाय इति द्वितीयाहूतिः स्तो
त्रे शैलतीयातदा पुनश्चतुर्थी एवं संसृज्य पुराणहोमं कृ
षात् अथ पुराणहोमविधिः समिदाद्यममावास्यां परि
शोधयथाविधि ब्राह्मणान् भोजयित्वा सयंभुक्ता समा
हितः परेन्दिप्रतिपद्येतैज्जयादर्वितेन लेमवीवट
समिद्धीदितिलराजीहविर्घृतैः अष्टोत्तरशताहृत्या इनेद
कैकषाः क्रमात् राजीकटुकदशाहमेवं कृत्वा यत्र नरेका
दशीति यौशक्त्या प्रतर्पयिष्यात् प्रदद्याद्गुरुदक्षिणां सर्वाणां
सोवाधात्यादिशोणाणां वसतर्णाकं पुनरष्टोत्तरं मंत्री सहस्रं
दिनशो जपेत् अथ मर्त्यैः चैत्रवर्तदश्यां येन मन्त्रमुवाच सदी
त्या प्रातर्होदशमहसं संख्यं पुरश्चर्य देवं समर्च्य पुनरमावा
स्यायां वटसमिद्धीदितिलराजीहविर्घृतानि पत्न्यातिष्ठद्
दद्यात्सिंहाय दद्यात्स्नानात् भोजयित्वा सयंभुक्ता व पुनः प
रदिने प्रथमाया उक्तप्रकारेणाग्नौ समर्च्येतैः षड्विंशै
रेकैकैरष्टोत्तरशतं नृजयात् पुनः परे उक्तद्वयैर्दत्ता विष्णो
श्चतुर्थं पुनर्नित्यशः अष्टोत्तरमहसं जपेत् एवं पुराणां रा
णाविधिं सर्वोक्तपुराणविधौ उक्तप्रकारेण नमस्कृत्य हस्तौ
सिद्धिरिच्छते शुचिवादिनशः सहस्रं संख्यं नमस्कृत्य हस्तौ
स्मिन्वती

यभिप्रायः प्रयोगांतरं न श्रयास्ति वा संशयतां हवि
 सा ह्येदेन भवेत्सदा समृद्धिः संवत्सरं नित्यं शतसंख्यं
 ही विद्या न श्रयादित्यर्थः प्रयोगांतरं पालाशैः कुसुमै
 र्द्वेनेदपि चतसौ दशसुतेर्मंदलं नित्यं वाष्टशतं तथैव करवी
 रौ त्येः॥ समृद्धौ द्वेनेत्त दौ द्वेनेत्त अयमर्थः एतेष्वपि द्व
 यौ प्रसिक्तैः पलाशकुसुमैर्निर्मितौ तदशतं संख्यायामे
 उल्लेखेनेत्त अथवा करवीरकुसुमैः एवमेव द्वेनेत्त तेन स
 रद्धिर्भवति करवीरे अरलिषु। प्रयोगांतरं घण्टासंक
 पि लाघतेन दिनशेषे सप्तसंतप्यादौ तं बलभते स रा
 ज्यसदृशीं लंसीयशा वामहन् अथोति एत्याद्यभि मंत्रः
 च्यते भृगुऋषिः गायत्री छंदः अग्निदेवता ओं वीजं स्वा
 हा शक्तिः उतिष्ठ पुरुषास्तु। हरिपिंगलशिखः लोहि
 ताक्षशिखा देहि मे कवचं ददाय यते त्रंसादा अस्ते ध्यानं
 हे मायसासरडुमोदरभुवो निर्यातमम्याकृतिं वर्धते
 धनपात्यरत्ननिचयान्द्वैः संततं ज्वालापलवितसरो
 मविवरं भक्तार्तितं भेदतं वंदे धर्मसत्वाद्यमोक्षफलं
 दिव्याकृतिपावकं उतिष्ठ पुरुष हरिपिंगललोहितर
 देहि मे ददाय स्वाहा। इति मंत्रः ऐश्वर्यप्रधानो ये मंत्रः
 लक्ष्मणेन चतसिक्तैः पायसैः दर्शयामास यथा होम
 अथ मन्त्रा सर्वतरोक्ता अभि मंत्रपीठे कृणाने समावाह्यस

गी. उ. द्या. अष्टोत्तरशतं नृद्वयात् एवं संवत्सरोक्तत्वे लक्ष्यं
 निकेतनावा सस्याने भवति प्रयोगांतरं अष्टोत्तरशतं रवि
 सामन्त्रेणानेन नित्यशो नृद्वयात् षण्मासा सट्टयत्तमो भव
 ति नरो नात्र सेंदेहः प्रयोगांतरं शालीभिः शुद्धाभिः प्रति
 दिनमष्टोत्तरशतं नृद्वयात् धनधातुतमहिः स्यन्मं ग्री सेंव
 त्तरार्धमात्रेण शाली प्रयोगांतरं आत्मे रमुने नृद्वयात्
 विमासं प्रतिपदं समारम्भ्य अतिमहती लक्ष्मी सादस्य तेषा
 एना सेंदेहि अयमर्थः प्रतिमासं प्रति प्रतिपदं आत्मे रमुने न
 द्वयात् एव षण्मासे कृते लक्ष्मी भवति प्रयोगांतरं अरुणैः
 पुनरुत्पलैः शतं योमभुराक्तैः पुनरोत्पलैः संधं मत्र
 नाप्यमुना दशाधिकं लभते मंदमहाराचलक्ष्मीं अरुणो
 तालं अयमर्थः दशांतरशतसंख्यं अरुणोत्पलैः सिमधु
 रसिकैः षण्मासं नृद्वयात् लक्ष्मी भवति प्रयोगांतरं
 जाती पलाश करवीर जपाख्य विल्व्यायात केसर ऊरु
 उभयैः प्रसूनैः पकैः कशाः शतमेष्टोमधुरत्रयाक्तैः ज
 केत्यतिप्रतिपदं प्रियमेति वर्षात् जाती करवीर जपा
 ऊरु उं व्याघातं कोत्रै अयमर्थः पतैरुक्तैः ऊरुसमैः सर्वै
 सिमधुरसिकैः प्रत्येकं शतसंख्यं प्रति प्रतिपदं नृद्वया
 त् एवं संवत्सरे कृते लक्ष्मी भवति प्रयोगांतरं विडैः स
 मदिनमप्यारतालतोत्यैः मंत्रेन नृद्वयात् सदसमष्टो

प्र.सा

२३२

२३२

पयोक्तैः सम्यक् समर्थं दहने चिर्वैरेण जंतुष्वार्थिकादिवि
षमत्वरतो विमुञ्जान् अमृतालैर्णिमित्तलश्रयमर्थः अ
मृताविडैः तीरतिक्तैर्नित्यशः त्रिसहस्रसंख्यं जेत एव
इते वा तर्थादि विषमत्वरतो विमुक्तो भवति प्रयो
गांतरं तीरद्वयताभिपक्षे नैर्पथावत्संप्रपञ्चं भवति
सत्यकृशानुमंत्रं जन्मामंत्रं पुनरमंत्रं त्रिसहस्रमात्रं सेक
क्रियात्वरतो ग्रहवैकृत्यीश्रयमर्थः दीरडमाः अथ
स्यवदौडं वरुणाः येतेषां तवाकथितजलेन कलशं
संप्रपञ्चं सम्यक् संस्तुय एतं मंत्रं त्रिसहस्रसंख्यं जन्मासां
मभिषिञ्चेत् तस्मात् तत्वरग्रहदोषादिपीडानशंतिपयो
गांतरं ययसि रुदयद्वेभानुमालोक्यतिष्ठन् प्रति
जपत्तसहस्रं नित्यशो मंत्रमेतं सङ्कलितमपस्तम्बे रोग
नातोश्चरित्वा व्रतनित्यतसौख्यं वसरादीर्घमायुः
श्रयमर्थः रुदयद्वेभानुप्रमाणं एवं सहस्रं संख्यं जले
स्थितानि नित्यशो जपेत् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं म
नुस्मार्तानुष्ठानजन्ममथप्रपिचेत्तलजलनदीयवन
कृतं गुरुभक्तमश्रुदरगं मुना परिजापितं पचति कु
सुमलं श्रयमर्थः अनेन मंत्रेणाष्टोत्तरशतं जलं जप्त्वा
प्रपिचेत् तस्माद्जीर्णारोगं शमयेत् प्रयोगांतरं द
नदहतां पकजैस्त्रिमधुरालुतैर्नित्यशः सहस्रम् ॥

नमासतः एषुतरमाजायतेप्रतिप्रतिपदंरुनेदितिबुधो
 धवावत्सरंविनष्टवसरप्यसौभवति चेदिरामंदरे अ
 यमर्थः श्रुत्वापंकनैस्त्रिमभुरसितैर्नित्यशः सदस
 संख्यंषण्मासंजड्रयात्। अथवाप्रतिप्रतिपदंसेव
 न्सरंजड्रयात् तस्मादुक्तफलंभवति। अथयिमत्रप्रसे
 गात् सशरीरादिषुदोषेषुसत्सतत्वात्पर्यमंत्रउच्यते
 यद्यस्तिशांभवीविद्यापदिधर्मः सनातनः यदिमेभक्तिभ
 दिताशीतोभवंद्रुताशनः यत्रऊदासंवेत शीतोभवेय
 त्रीशीचंदेहेतिप्रयोजयेत् शतोदेवीरभीष्टेयश्नत्वापिअ
 ग्निदग्धेप्रमुन्यात् जपादिनातस्माच्छांतिर्भवति। अथा
 मंत्रप्रसंगोत् अग्निविषयापियत्रमग्निनाग्रददाहभय
 प्रदंयंत्रसासेतंमयमग्रेनरितेतिस्तुतस्ययंत्रमप्यत्रयो
 ग्यतावशालिखेत्॥ अथानलांतकभवंत्येयंत्रसम
 दिदंकर्णिकायांसाध्युक्तंतारंयत्राएकोदरे। अथमग्रे
 तिस्रस्तस्यप्रतिपत्रंक्रमदवांपकमेकमहाव्यग्रंरचामा
 तृकयापिवशावेत्यदिल्लवंवीजंकोणोष्ठपरंलिखेत् ता
 प्रादिपट्टेष्टालिख्यंत्रमेतद्यथाविधिः संस्थापितंमेदि
 रादौशमयेदयिर्नभसमावहेत्समृद्धिवस्तीतामाभूतसं
 जवअयमर्थः प्रथममष्टपत्रंविस्तिष्ठतन्मध्येप्रणवंवि
 लिख्य। तन्मध्येसाधनामादियंत्रस्यापानंविस्तिष्ठेत्

प्र. सा.

२३३

२३३

प्रतापदलेषु अथ मग्रेजरिनेनिसूक्तं विवित नत्रतप्रय
मेदले अथ मग्रेजरिनाले इत्येव विलिखित द्वितीयेद
ले । प्रसूते अग्रे इत्येव विलिखित तृतीयेदले उतवां अथ
रिरत्येव विलिखित चतुर्थेदले यउदतो निवतो इत्येव
विलिखित पंचमेदले प्रत्यस्ये एणये इत्येव विलिखित
षष्ठेदले उलशय्या इत्येव विलिखित सप्तमेदले अथा
मिदं नयनं इत्येव विलिखित अथ मेदले आयमेने इत्ये
व विलिखित पर्नवर्हिहृतदगं विलिखित सर्वहते च
रायग्रे इत्येव विलिखित द्वितीये हते मातृ कया वल्लयेत
तद्विषयं रं विलिखित तस्य प्रागादिदिक्तं चंवे इति वि
लिखित कोणोष्टं इति विलिखित एवं तासु दिपेदे वि
लिखिते स्थापिते गृहदाहादिभयन भवति । इति प्रपंच
सारगुदेगीवाणोद विरचिते पंचदशापदलः ॥ प्रथम
ल । अथ श्रीमहागणपतिविधानमुच्यते गंगा क कृषिः
न विद्राघ जीर्णदः श्रीमहागणपतिदेवता गंधीतं हीं
शक्तिः ॐ श्रीं हीं लीं ग्लौं गं गं ॥ ॐ श्रीं हीं लीं ग्लौं गं
गौं शिरः इत्याद्यं गानि ध्यानं मंदराद्यैः कल्पवृक्षविशे
षैर्विष्णुनरफलदैः शिपिरितचतुराशौ तवालातपंचदि
ककुले चतले पेषवजलनिधिलहरीकणजालकवा
दिनाचगंधवहेन संसेविते सरनरुसमनश्चित ।

मधुपपक्षवचवराणपरैणारत्नमयमणिवज्रप्रवालक
लघुष्यपलवस्यमंतमहतोपलाटतुर्मिषुगपत्संसे
विनम्यकल्पतरोः सिंहमुखपादपीठगलिपिमयपद्मे
त्रिषट्कोणोलसिते। आसीनसेतुकवदोप्रहउदरोदरा
भुजोरुणोगजवदनः इत्यामतसम्माने तत्रलिपिमय
पद्मेत्यादिनामयमर्थः त्रिकोणमथेप्रणवेगंरतिसाध
दिष्टतलिलालिलां श्रींहींलींलीं श्येभित्तंसंवेष्टषट्कोण
षुवीजषट्कं तदनरालेष्टं गंषट्कं प्रष्टदलेष्टमत्रपरा
ष्टकं तदहर्हिर्द्वतत्रयेमातृकपापाशेनोक्तशेनचसंवष्ट
तदहर्भिर्भुवदये आंहींरतिकोणेषुदिग्वेदिकभेदेनवि
लिवितदिति। अष्टासत्यासविधिः प्रथमषट्कंन्यासेऊ
र्यात् तत्प्रकारस्तुद्विविधोभवति वाचवाचकभेदेनेतत्रा
पिवाचंत्रिविधं कलातत्त्वभवनभेदेनवाचकमपित्रिविधं
वर्णपदमत्रभेदेनतत्रकलात्यासोपया हौनमः परायणो
न्यतीतकलात्तनेनमः कैतमः परायणातिकलात्तनेनमः
ह्रैतमः परायणवियाकलात्तनेनमः ह्रीनमः परायप्रतिष्ठा
कलात्तनेनमः ह्रूंनमः परायतिष्ठतिकलात्तनेनमः इति
पंचकलामत्रात् शिरोभूमध्यरुद्रुत्पादेषुवित्तस्यमूले
नृणापयेत्। पुनतस्तस्यामः चंनमः परायणीवात्तनेनमः
भंनमः परायणात्तनेनमः वंनमः परायधुधात्तनेनमः

प्रसा.
३३५

फंनमः पराय शुद्धकारात्मनेनमः पंनमः परायमन
आत्मनेनमः शिपेवमं त्रेषुदाभाषिर आदिव्याप्य त्र
येरुदित्येतेन तंनमः परायशब्दतत्तात्रात्मनेनमः पं
नमः परायस्पर्शतत्तात्रात्मनेनमः दंनमः पराय त्रैय
तत्तात्रात्मनेनमः यंनमः परायरसतत्तात्रात्मनेनमः
परायगंधतत्तात्रात्मनेनमः शिषिरोधूमप्यह्म
रपादेष्टुत्यस्य एतंनमः परायश्रोत्रात्मनेनमः हंनमः
परायतगात्मनेनमः उंनमः परायचक्षरात्मनेनमः
हंनमः परायजिह्वात्मनेनमः टंनमः परायघ्राणात्त
नेनमः । शिष्योत्र त्रैयर्जिह्वाघ्राणेषुत्यस्य
अंनमः परायवागात्मनेनमः झंनमः परायपाण्या
त्मनेनमः जंनमः परायपादात्मनेनमः खंनमः परा
यपाद्यात्मनेनमः चंनमः परायउपस्थात्मनेनमः इ
तिवाक्पाणिपादपायुसस्येषुत्यस्य डंनमः पराग
आकाशात्मनेनमः धंनमः परायवागात्मनेनमः गंनमः
परायवागात्मनेनमः गंनमः परायतेज आत्मनेनमः रवंन
मः परायश्रुवात्मनेनमः कंनमः परायएषिव्यात्मने
नमः शिषिरोधुमविरुद्धस्यपत्सवित्यस्य श्रानमः पराय
रुसंरीकात्मनेनमः पंनमः परायत्सर्पमंडलायहादशकल

त्र्यम्बकः सैतमः परायसोमण्डलायषोडशकलात्म
 नेनमः रंनमः परायवन्दिमंडलायदशकलात्म
 नेनमः इतिवत्तष्टयं हृदिवित्यस्य गौतमः परायशं
 त्यनीतात्मनेनमः गौतमः परायशांत्यात्मनेनमः
 गुंनमः परायविद्यनेनमः गिंनमः परायप्रतिष्ठा
 त्मनेनमः गौतमः परायनिवृत्त्यात्मनेनमः इतिपि
 रोमुखहृत्पुत्रिपुत्रिवित्यस्य मूलेनव्यापयेत् पुनः भु
 वनत्रयंन्यासः गौशर्लौकायनमः गीभुवर्लौकायनमः
 गंस्वर्लौकायनमः इतिपादादित्याभ्यंतनाभ्यादिगलां
 गलादिष्वीर्षांतं व्याप्य मूलेनव्याप्य मूलेनव्यापयेत्
 पुनः वर्णान्यासः तत्प्रकारः महागणायतीमत्रेणमा
 तृकावर्णान् प्रत्येकं पुटितामातृकासंस्थाने पुन्यसे
 त् तत्प्रकारः महागणायतीमत्रमुच्चार्यतदंतेमातृका
 प्रथमवर्णमविंशकमुच्चार्यनदंतेपिमहागणायतीमत्र
 मुच्चार्यनमश्चित्यसेत् एवमेवसांतं वित्यस्य मूलेनव्याप
 येत् पुनः षडन्यासः तत्प्रकारायनमः विद्येदेनमः वक्र
 तंडायनमः धीमहेनमः तंतमः नौतमः दंतिनमः प्रचोर
 यात् नमः इतिगणायतीगायत्र्यष्टयदतिकेफालदेरो

प्र. सा.

२३५

235

मुखकंदनाभरुजानुपदेशुवित्यस्यमलेनव्यापयेत्
अथमंत्रन्यासः गणानां नमः त्वानमः गणपतिं नमः
हवामहे नमः कविं नमः कवीनां नमः उपमश्रुवस्तमं
नमः ज्येष्ठराजे नमः ब्रह्मणे नमः ब्रह्मणे नमः पते नमः
आनमः तः नमः शृणु नमः कृतिभिः नमः सीदे नमः सा
दने नमः । इति समदशपदानिकालिकवदनकर्णद्वया
स्यगुलां सरुमाभिमुख्यं पुजानुदयां द्विद्वय एककृत्तुवि
त्यस्यमलेनव्यापयेत् पवस्तुत्तशरीरकल्पनार्थं षड
धन्यासं कृत्वा पुनः स्थूलशरीरकल्पनार्थं पंचांशदि
व्रन्यासं कुर्यात् । तत्रकारस्तु अष्टमपदले प्रीविद्या
विधानेन बुधोदात्त्यासप्रकारोऽक्तः अथविनायका
दिन्यासः मूर्ध्निनेत्रे च जिह्वायां रुमाभिः शिवजानुषु विना
यकादिविघ्नेशं शरणाग्रेषु वित्यसेत् विनायको वित्र
यात्तुः करकर्मपराजितः चंडवेगो राजग्रीवः करालंघ
उविक्रमः सकर्णोऽस्येधुनेध्वेवविहीदशर्विघ्नपात २
शर्विघ्नपाः अत्रैवचतुरान्नतिनर्पणविधानेन वक्ष्यते
अथविवरणोक्तो प्रकारेण विघ्नेशस्यासविधानं लिख्य
ते प्रणवपुटितैः पंचवीजैः प्रमलेषु वित्यस्य अवशिष्टे

नकरयोव्याप्य श्रृंगान्यंगुलीषु वित्यस्य मलेन देहे त्रिषो
व्याप्य प्रणावपुटिते वीजपंचकं मूर्धादिषु वित्यस्य श्रवणिष्ट
नतत्रैव व्याप्य तेष्वेव पंचवक्त्रेषु शिरोभूमध्यवत्तद्व्यासेषु
दोः पक्षेभ्योऽप्येकदिहयांसदपरुत्तचपादक्षिणेन जान
द्वयनाभिषु स्तनद्वयमलक्ष्णाय गलेषु न्यसिता मूर्द्धभूम
ध्यास्तिकर्णीद्वयास्य कर्णपक्षेभ्योऽग्ररुत्तवर्णात्यसिता पुनः
पदाष्टकं श्रृङ्गाधारेषु न्यसेत् पदचतुर्दशकंचे चतुर्दश
धारेषु नवकंचे त्रिधाधारेषु दशकंचे दशाधारेषु मूलाध
रव्याप्यालिङ्गमूलजटारनाभ्यद्वयोरुदयो रोगललंबिका
भूमध्यतललाटकेणोत्तमूर्ध्ना तस्य तर्दशाधाराः दृष्ट्वा
जटारो रोगवर्ज्या दशाधाराः केशोत्तवर्त्मानवाधाराः लला
टवर्त्ता श्रृङ्गाधाराः वीजषट्कं पदषट्कं वरदेत्येते समं
श्रवणिष्टमष्टसंगणाय तपश्चैत्येते समं वरदेतमष्टमं
श्रवणिष्टं नवमं सर्वजने मेष्ट्येते नवमं सर्वजने मेष्ट्येते
नवमं श्रवणिष्टं दशपदपक्षे वरदेति च पदद्वयमव
गंत्यं पुनः मूर्ध्ना भूम्यादिद्वयास्येषु वीजपंचकं सर्व
जनैर्मेव शमानयत्वा हेत्येते न सहिते न्यसेत् तेष्वेव पंच
कं केषु शिरोभूमध्यवत्तद्व्यासेषु करपक्षेभ्योऽप्येष्ट
पिकटपंसदयकटिहस्तपि ज्ञानद्वयगल्फद्वयना
भिष्यपि ॥ ॥ ॥

प्र. मा.

२३६

२३६

स्तनद्वयकंठदृष्टकज्जत्तपियवंविभूतित्यासोवीज
पंचकनैवपुनः वीजपंचकमेवकमेवमद्भुतमथा
दिवदनेषु सर्वतनमित्यादिव्यापकत्वेनत्यसेत् रमार
मेषादिकं मूर्धादियंचभूतस्योनेषु तत्रयेवमः पुष्टि
विनापकौनाभितत्यास्यकर्णातत्यार्थेषुविघ्नषट्कंस
शक्तिंशशक्तिकंतिपिद्वयेववामदक्षिणस्तनद्वयायाः
पुन्हावस्त्राणादिकंमलिकादिहृत्तेषुस्योनेषुसामान्य
पटलोक्तास्यत्यासाः कार्यारति अस्यवस्त्राणादित्यासस्य
स्यानानिप्राकसप्तमेपटलेप्रपंचपागत्यासविधानेः
क्तानिसामान्यपटलोकस्करुगाणायतिवंदनादिलिपि
त्यासांतेतदादेवेवकर्तव्यत्थानंवीजाप्रगदेत्तकार्षु
करुजावक्रावपाशेत्यलबीजशस्त्रविषाणरत्नकलश
स्त्रीयत्करंभोरुहयेषोवलभावयमकरयास्त्रिष्टोत्रल
द्वेषपाविष्टोत्यतिविनाशसंस्थितिकरोविष्टोविशिष्टार्थदः
रुजाफलंकरपुष्करपुतकलशसप्तममणिमुक्ताप्रवाल
वर्षणप्रविरतयारेविकैरन्यपतिः सापकसप्तसंपन्नै
मरुतललोत्पमप्रकरमालांनिजकर्णातालताडनया
निर्वासयत्तुर्ध्वजमौरसुरैषसेविनोपगपतयवंस्वप
त्थानंयवंमहागणायतिप्रपात्मानंथासापुनःपरिवारा
न्यायेत अग्रेषुविलम्बितप्रसारमंशौतदक्षिणोवष्ट

नृबौगिरिजाहृषांकौष्टेषुपिणलज्जौरतिषुष्य
 वाणैःसद्येष्टियेगमदितस्यमहीवरसौधेयौवपयपुग
 चक्रदरैःपुरेकौपाशंक्रुणाव्यपरशत्रिणिखैरथाकौ
 शमीत्यलेत्तमयचापशरैस्तृतीयावत्योशकाकुकल
 माग्रगदरथांगैःथेयाःषट्कोणाप्रिषुपरितःपाशं
 क्रुणाभयष्टकाःसद्यमदागणपतयारत्नाकाराःप्र
 प्रमित्रमदविवशाःस्रग्राश्राचामोदःप्रमोदसचखौवत
 मभितोषुप्रगृहेचउसुखात्वाःस्तवमुमभितोविघ्नवि
 कर्तारौसद्यापसभागेतस्यधेयौवशंखपुष्पविधि
 मौक्तिकमाणिक्यामौवर्षेतौधारयाधनातिसदासि
 दिसमद्विवात्याकांनिर्मदनावतिमददवपादावि
 णिवसपारायेवसमत्यपिविघ्ननिधिपुगप्रमदाःप्र
 ग्रेष्ठविलमभितसेत्यादिग्रेथानामयमर्थःसर्वोक्तवी
 नग्रेत्यादिमार्गेणसमात्मानंमदागणपतिरूपंप्पा
 तापुनरग्रेविलहृष्टंप्पात्तदभितःरमारमैषौप्पाये
 न् सपयपुगारमासचक्रदरोरमेशःदक्षिणभागेवट
 हस्तंप्पात्ता नदभितःगिरिजाहृषांकौप्पायेत्तसपाशं
 क्रुणागिरिजासपरपशूलाहृषांकःपुनःपश्चिमभागे
 प्रियंगुहस्तंप्पायेत्त प्रियंगुत्याणलतदभितःमहीव

प्र. २५
२३७

वराहध्यायेत् सशुककलमाशमहीकलमाशुजल
चेन्नलम सगदाचक्रौवराहचतस्रोमूर्तयः एवं
ध्यायाः तददिः षट्कोणेषु पट्टिचक्राध्यायेत् प्रथ
ममग्नकोणसिद्धिं शक्तिं च मोदविघ्नं च ध्यायेत् तद
दिगाकोणसमृद्धिं शक्तिं च प्रमोदविघ्नं च ध्यायेत्
उत्तरकोणकांतिशक्तिं च सखविघ्नं च ध्यायेत् एष्ट
कोणमदनावतीशक्तिं च उर्सखविघ्नं च ध्यायेत्
तदक्षिणतः मदद्वयाशक्तिं चाविघ्नं च ध्यायेत्
उत्तरः प्रभिन्नमदविघ्नं च ध्यायेत् ॥ एतेषां षट्पि
मोनां उत्तरपां वसुधाराशक्तिं च शंखनिधिं मूर्तिं
ध्यायेत् । दक्षिणार्धवसुमतीशक्तिं च पुष्पनि
धिं मूर्तिं च ध्यायेत् । वसुधारापशंखनिधिं मूर्तिं
काभौ वसुमतीपुष्पनिधीमाणि काभौ एतौ उभौ
च वंशतो धारया धनानि सदा रति । ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं
ग्लौ गंगं गणतये वरवर सर्वजनं मेव शमानय स्वा
हा ॥ इति मन्त्रः ॥ तत्र गणपतये इति चत
र्थो वयो जपेत् ॥ ऐश्वर्यप्रधानो यमं ॥

अथविंशतिवर्णोयंमंत्रः पंचधात्वाविधेस्वरमंत्रं
 सवत्सवारिंशत्सहस्रं च वत्सलं तेन येन प्रतिदिने
 चतस्रस्तारीणां संख्यं प्रतर्पयेद्दिनं स पादशोशो मो
 हृदयेर्मिलितैः मोदकं पृथुलाजाः ससक्तवेषतना
 रीकेलविलाः कदलीफलसहितान् पृथ्वा गीतं प्र
 दिष्टानि अथ एना सिंहमुखपादपीठगालिपिमयप
 दं त्रिषट्कोणोलासिते इति पूर्वध्यानविषये प्रोक्तं पी
 टेन वशक्तिभिर्यजेत् नीत्रायेत्तालियोनं दायै भोगदा
 यै कामरूपिणै उग्रायै तेजोवत्यै सत्यायै विघ्ननाश
 यै इति नवशक्तयः सर्वशक्तिकमलासनाय नमः
 इति पीठमंत्रः अस्मिन्नावाह्यं संयजेत् विघ्नं रमायै रमे
 शाय उमायै महेशाय रत्यै पुष्पवाणाय मत्स्यै वराहाय
 इति प्रथमाहृतिः सिंघ्यै ग्रामं दाय संस्थे प्रमोदाय
 कांत्यै समुद्राय मदनावत्यै उर्मिवाय मददवायै अ
 विघ्न्यै दाविण्यै विघ्नकर्त्रे वसुधायै शंखनिधये व
 समत्यै पुष्पनिधये इति द्वितीयाहृतिः अथ मिथुना
 नोक्त्वा नविशेषः पूर्वध्यानविषये प्रोक्तं ग्रंथै रूनी
 याहृतिः मातृभिश्चतुर्णां हृतिः इत्यादिभिः पंचमीप
 वं संपूज्य पुनरुक्तक्रमेण सप्तविंशं महागणपतिं
 ध्यात्वा पुरश्चरणो कुर्यात् तत्र दीप्ताकलशविधिरुच्य

साधारिजैर्वाससेपमैर्भूपतिमुत्पलैर्नपवभंतमंत्रि
 णः कैरवैरस्यत्यादिसमिदिरप्रमुखाहर्णीनधः पि
 एजैः पुनत्यादिभिरत्वरुचं वषाये जहन्ननाहृये
 लोणैर्हृष्टिसमृद्धये वज्रदयात्मन्त्री पुनर्वैतसेः अथम
 र्थः संख्यात्रके सहस्रमिति त्यागात् पतैरुक्तैर्द्वयैः स
 वैः सहस्रसंख्याततत्प्रयोजनानादौ जह्यात् । ऊसंभं ऊ
 भं पैषु अष्टारि अरलिउत्पलं नैह कैरवं ... अथपु
 अष्टत्यादिसमित् । अष्टत्यवटौ डंबरसदाणां समिधः
 अथजमुत्तवर्णाः ब्राह्मणः प्रभृतयो वर्णाः पिष्टजैः
 पुनत्यादिभिरिति पिष्टनिर्मितामिः साध्यप्रतिकृति
 भिरित्यर्थः ॥ पतैरुक्तैः यमप्रभृतिभिर्हृत्वाभूयति प्रः
 भृतसंभृताः साध्यावर्णो भवंति त्याभिप्रायः लोणं लव
 णं तैरनाहृष्टये जह्यात् वेतससमित् । नावं चितैर्हृ
 द्यर्थं जह्यादित्यर्थः ॥ पुनरथ वतराहृतिनर्पणप्रका
 रः संक्षेपेणोच्यते मञ्जुल्लापपुराणैव वतराहृत्यास
 मातथ श्रीशक्तिः सुरभूविनायकरतिनां शैवबोक्षादि
 कं ग्रामोदादिनिधिद्वयं वसवतः सर्ववतर्वा रकं मञ्जीत
 र्पणतयरोभिलषितं मं प्राप्नुयान् इत्यन्त अस्त्यनर्पण
 विधिग्रंथस्यायसमर्थः प्रथमं सप्तमपटलोकप्रकारे
 णांगं गुरुगणानिवदनादिकं कृत्वा अत्रैव प्राकषडंगवि

प्र सं

२३५

धानोक्तवत्करत्यासंस्कृतसूत्रेन व्याप्य परेष्वपि ग्राम
क्तवत् श्रृंगरुष्यादिविधाय ध्याता च तर्वा रं न पेत्
पुनः पुनः पेत्तवत्तलनिधिं संचित्य तस्मिन्नेदार संना
न पारिजातकल्पद्रुमात् महादित्तं संचित्य। हविचन्द
तमावेवादि कोणेषु चिंतयेत्। तन्मध्ये सर्वत ऊसमो
पेतस्य सरद्रुमायः। यस्मात्कारं सिंहसने संचित्य तस्मि
न हृदता तल परद्रुमात् कर्णिकां च स्मरेत्। पुनर्ज
लं स्पृष्ट्वा ये ये वेदति यं च विंशतिवारं प्राणाना यम्य शो
षणदाहनं प्राक्कादीन् विधाय पीठं तर्पयेत् गुं गुरुं त
तर्पयामि गंगा पतिं तर्पयामि इति कर्णिकायां पुनः
प्राधारणं किं तर्पयामीत्या रभ्य रत्नसिंहासने तर्पयामी
त्यंते कर्णिकाया सुपुं सुपरि सं तर्पयेत्। धर्मज्ञानं वैरा
ग्यं ऐश्वर्यं इति तत्रैवाग्रेयादिकोणेषु तर्पयेत्। अ धर्म
अज्ञानं अवैराग्यं अनेश्वर्यमिति तत्रैव पूर्वादिदिक् सं
सतं रं रजः तं तमः। मं मायां विं विद्यां पं पमं अं सूर्यं मंड
लं उं सोममंडलं मं वेदं हि मंडलं अं आत्मानं उं अंतरात्मा
नं मं परमात्मानं ओं ह्रीं तानात्मानं एतान् कर्णिका मध्ये
तर्पयेत्। पुनः प्रथमं महागणपति पीठ विधानोक्तती
थादिनवशक्तिः कर्णिकाया मष्टदिक् मध्ये तर्पयेत्। ओं
ह्रीं गं सर्वशक्तिः कमलासने तर्पयामि इति कर्णिका मध्ये

च संतर्पयेत्। एवं पीठं संर्पते कर्णिकायां मूलमंत्रेण
 पुष्पमुदया पुष्पसाराधमूर्तिं परिकल्प्य पुनरावाह
 येत्। ॐ ॐ ॐ गणानां त्वा गणपतिमित्यक्ता प्रणवमे
 कवारसुक्तामूलमुक्तामहागणपतिमावाहयामी
 त्कदकोजलिना आवाहितो भवदृष्ट्यादिमुद्राः प्रदर्शय
 मूलेन निवारं व्याप्य गौं नमः परायणां त्वा नीन तत्वात्
 ने नमः। गौं नमः परायणां तितत्वात् नमः गौं नमः परा
 यविद्या तत्वात् नमः गौं नमः पराय प्र तिष्ठान तत्वात्
 ने नमः गौं नमः पराय निवृत्ति तत्वात् नमः एवं नत्वा
 निविन्य स्यात्। लिपित्वा संकृताद्यादीन् कृत्वा बीजं सुरेया
 दिध्यात्वा आसनादिकं दद्यात्। पुनः पुरतः स्वर्गमया
 वटं संविन्य तस्मिन् मोदकं दृष्टुं कृतिल लोजस तित्त
 नारिकेलकदलीफलाद्यष्टद्व्याणि सरभिमुदा प्रद
 र्शय सर्वकं संविन्य तज्जलममृतवीजेन जज्ञातेन जले
 न गणपते रास्ये तर्पयेत्। पुष्पमं मूलतर्पणाय मूले च
 तृतीये संतर्प्य पुनमः मूलमेव च तृतीये पुनर्विभूतये च
 मूलेन च तृतीये पुनर्विभूतये तर्पयेत्। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लो
 गे महाविभूतये वरे वरदे सर्वजनने मेव शमानाय स्वाहा
 तर्पयामीति च तृतीये महागणपतेः पुरतः संतर्प्य पुन
 मूलमंत्रं च तृतीये पुनः गौं तर्पयामि सर्वजनने तर्पयामि

प्र.से
१५-

वशमानयसारा तर्पयामि गदांत। इत्तकार्षुक। रुजोव
कं भुंज। पाशं। उत्तले। श्रीस्मयं। सविषाणं रत्नकलशं
नर्पयामि पतांशुसर्ववदष्टदित्तु अवशिष्टत्रयमिशको
णोवमूलवतवीरपुरःसरं वतसंतवीरं संतर्पयेत्। पुन
स्तदहः। कर्णिकायां मेव दशविज्ञानं तर्पयेत् तत्प्रकारः
ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं विज्ञगणायते वरदरदसर्वजने मेव श
मानयसारा तर्पयामि बीजासुक्ता विनायक गणायते
इत्यादि बीजासुक्ता बीजगणायते इत्यादि बीजासुक्ता श
रगणायते इत्यादि बीजासुक्ता वरदगणायते इत्यादि बीजा
सुक्ता हस्तिमगणायते इत्यादि बीजासुक्ता एकदंतग
णायते इत्यादि बीजासुक्ता लंबोदरगणायते इत्यादि बीजा
सुक्ता हस्तिप्रगणायते इत्यादि बीजासुक्ता मङ्गलगणायते
वरवरदसर्वजने मेव शमानयसारा तर्पयामि पतान
ष्टदित्तु अवशिष्टद्वयमीशकोणो मूलवतवीरपुरःसरं व
सर्वतस्तवीरं तर्पयेत्। पुनः ॐ श्रीं रमां तर्पयामि ॐ श्रीं र
मे गं तर्पयामि ॐ ह्रीं उमां तर्पयामि ॐ ह्रीं महेश्वरं ॐ क्लीं र
तिं ॐ क्लीं पुष्पाणां ॐ ग्लौं मं ह्रीं ॐ ग्लौं वराहं इति कर्णिका
यां प्रवृत्त आरभ्य वतर्दित्तु मूलवतराशुत्यावतथात
वीरं तर्पयेत्। ततश्च किंपुरुषावेकत्रैव ॐ गं पुष्टिं तर्पया
मि ॐ गं विनायकं तर्पयामि इति विदुः प्रीशकोणो वतग

हृत्यातर्पयेत् पुनः षड्विधान् संतर्पयेत् तत्कर्त्तव्यं काया
 दहिः पूर्वमेचिंतितषट्कोणेषु ओं श्रीं गं सिद्धिं तर्पयामि
 ओं श्रीं गं आ मो दं तर्पयामि ओं श्रीं गं स मर्द्धिं तर्पयामि
 ओं श्रीं गं प्र मो दं तर्पयामि ओं श्रीं गं को तिं ओं श्रीं गं स सु
 खं ओं श्रीं गं स द ना व नीं ओं श्रीं गं उ भू खं ओं श्रीं गं स द्द वां
 ओं श्रीं गं अ वि च्छ ओं श्रीं गं द वि ण्णिं ओं श्रीं गं वि च्छ क र्त्ता रं
 एतैः पुर्वगणपतेभ्यः कोणेषु पुनस्ततो दक्षिणतः
 तदक्षयमेव षट्कोणात्रेऽपि एवं षट्कोणेषु वत
 राहृत्या मूलचतुः सर्वकं संतर्पयेत् । तत्रापि शक्ति
 पुरुषावेकत्रैव सर्वाश्च मूर्तयो महागणपतिमभिभू
 त्वीकृत्य ध्यातव्याः पुनः ओं ल्लीं गं व स धा रं तर्पयामि
 ओं ल्लीं गं शं ख नि धिं ओं ल्लीं गं व स म ती ओं ल्लीं गं प्र ष्ठा
 नि धिं तर्पयामि । इति षट्कोणादहिः दक्षिणतः रं यो
 देवापेक्षया चतुराहृत्या तर्पयेत् । तत्रापि शक्तिपुरुषा
 वेकत्रैव पुनः षडंगं संस्तुयेत् ओं श्रीं ह्रीं ल्लीं गं गं गं
 दं यं तर्पयामि वीजासुक्तांगीशिरस्तर्पयामि रत्यादिषु
 षट्कोणादहिः श्रान्तेयादिकोणेषु पुरखोने प्रेदिह्यते
 एवं मूलतर्पणो न विना एकैकवारं संतर्पयेत् । पुन
 स्तदहिर्वाहपादिस्तर्पयेत् वास्मीं स तर्पयामीत्यादिरिति
 मूलेन विना एकवारं परितः केसरेषु तर्पयेत् पुनः स्त

सु.सं

२५१

हस्तिः सर्वचिंतितेषु हृदलेषु इंदुसराधिपतिविद्युपाष
दंतपयामि । इत्यादिवत्स्रान्तसंतर्प्य पुनस्तदाप्रधानव
जुतर्पयामीत्यादि एकैकवारंदलागेषु संतर्पयेत् । पुनः
ऊं भोदरंतर्पयामि । इत्येकवारं पुरतः संतर्प्य मूलचतु
र्वारंसंतर्प्य अमृतमुद्रं प्रदर्शयमानसमृज्जं कृत्वा अष्ट
वारं जलागोदुखादिकं समर्पयेत् । पुनरपि मानसमृज्जं
कृत्वा तोहलादिगजोपचारान् समर्प्य गणानां तैत्थवा
स्ततश्चतः सर्वप्राणबुद्धीत्यादिमंत्रेण बुलकोदकं कृ
त्वा तयो गता उदासयेत् । आवाहनममयोक्तवेदेवम
उमुक्ताभगवन हसस्वत्तामस ओं उदासयामीत्यंजली
जलं प्रक्षिप्योदास्यप्राणायामं कृत्वा स्वस्थायिलयोगं
कुर्यात् एवं चतुर्गुणतितर्पणविधिः समाप्तः ॥ ग्लौ
मिति वीजं पतत । संभन केरं परं ॥ अथ विज्ञेयकल्पा
क्तप्रयोगः ॥ पुन्यैकमथवा मिषे ईनेत्सर्वार्थसिद्धये
सर्वोक्ताष्टद्वयैरित्यर्थः । भगवारे विशेषेण नारिकेल
नर्द्वया आवत्सरं ईनेत्तज्जीषिपतापुष्टविंदति ।
अमुतं निपुतं वापि निलट्ठीन्यपायमेः अपस्माराक्
वेतालाः सद्यो नश्यन्ति किं ननः । अपासार्गसमिद्धोमा
हूतान् श्रुतिमाप्नुव पमहोमेन मास्त्रान्यलभते नात्र
संशयः । इत्यनेनैव शपमथवारकपथेन वा इनेत् । दध्ना

सर्वसमृद्धिस्त्यैरत्रपतिर्भवेत् । हृष्टिकामः प्रज
 द्रुपादेन सानो समिद्धैः पायसंगुलसंमिश्रकदली
 फलसंयुतं आग्रातां नारिकेलैश्च सर्वकामार्थ
 सिद्धये । इतिकल्प्याकं किंचिलिविते । अथ गणप
 तिमंत्रप्रसंगान् भूतग्रहमूषिकविषादिशमनक
 रं विष्णुमंत्रांतं कल्यांतं दोक्तमप्यत्र लिख्यते । गेन
 मोमहागणपतये महावीरदशभुजाय मदकालवि
 नाशानमस्कं हनहनयमयमयकालं संहारसंहार
 सर्वग्रहान् चूर्णय नागान् मोटय मोटय रुद्ररूप
 निभुवनेश्वर सर्वतोमुखसंघं फट्स्वारा ॥ इति मंत्रः । अ
 नेनापिशतं नमोज्ञादीभस्मना स्पृशेत् । प्रतलप्र
 योगोपि मूषाया । मभिर्मंत्रप्रदायेत । मूषिकवि
 षादौ नलमभिर्मंत्रप्रसिद्धेदित्यभिप्रायः । अथ मूषि
 कं पिनाशनमंत्रप्रसंगान् मंत्रसंगोक्तमार्जालरु
 द्रमंत्रोपि मूषिकाद्युच्चारनकरोत्र लिख्यते वशिष्ठ
 ऋषिः अत्र ह्रस्वः मार्जालरूपी रुद्रो देवता गेन मो
 भगवते स्तुतः । मार्जालरुद्राय शिरः उष्ट्रसत्त्वशिला
 विनाशनाय कवचं नखं दंष्ट्रां प्रधापयेत् उष्ट्रं फट्स्व
 रा अस्मं ध्यानं । उदतो ह्यंतपि गौस्तिभिरनलकाणा
 नक्षिभिः प्रोदमंतं कोपोदग्राग्रदीर्घप्रविरलरत्नम

प्र.से.

२५२

मत्स्यगतादंवादेतंमूषिकार्थोऽष्टवदितिहृदाउच्यता
इततोसंबेदेमार्जालरुदंखरतरनखरंस्तव्यवाला
यभागे शोभनमोभगवतेमार्जालरुदंयउष्टमस्तवि
नाशनायनखदंष्ट्रापुथायद्रेफट्स्वारा इतिमंत्रः
व्याघ्राहिमूषिकमुखउष्टमस्तविनाशनप्रधानोयंमंत्रः
अथमूषिकोच्चाटनमंत्रोतरेकल्योत्तरोक्तप्रकारेण
लिख्यते॥ शोभनमः सर्वमूषिकेभ्योविष्णुमित्रात्ताप
यनिशीघ्रं गच्छंत मूषिकास्वारा॥ शोभनमोभगवतेमा
र्जालरुदंयनीत्यायनखदंष्ट्रायेंतिशिरसेरक्तशुक्ल
कृष्णवदनायवलत्युच्चायसंतदकायायसर्वउष्ट
निवारणायश्रात्रेउच्चाटवोच्चाटयहीद्रेफट्स्वारा
अथमूषिकोच्चाटनमंत्रः॥ अथमूषिकोच्चाटनमंत्र
प्रसंगात् मंत्रसारोक्तः किमिकीटपतंगताशनहउ
ममंत्रोऽप्यत्रलिख्यते वसिष्ठऋषिः अनुष्टुप्छंदः
हनुमादेवता शोभनमोभगवतेहृत् हनुमतेशिरः कि
मिकीटपतंगदिशिवाउष्टमस्तानिकववंनाशय
ताशयनेत्रेद्रेफट्स्वसं ध्याने॥ क्रोधोदृतविष्णुगिता
रुणातरप्रोहंतनेत्रह्ये प्रोद्यद्दक्षिशिखस्फुलिंगति
करमुष्णनिवोरादिकं चोरेमेरुसमानदेहमरुणप्रो
वासापादोस्तुले वंदेवानरकांजेनेयमनिशंदंष्ट्राक

लाननं गोनमोभगवते हनमत किमिकोटपतंगा
दि इष्टसत्त्वानिनाशयनाशयद्रंफट इतिमंत्रः अस्या
यंत्रंमध्ये तारं सरपुगलसके सरवाष्टपत्रे मत्रस्या
णी जलनिधिमिताना लिखेद्यं जना लोः वीतं माला
मनुवरभवैरक्षरेषा पिवाले भूगेहरस्त्रं प्रवरसूल
देवातरे रं दस्यं यंत्रं आलिख्य तालपत्रे शोभन दिवसे
प्रजप्य मंत्रं मंत्रं शाल्यादिसस्य मध्ये मस्या पाले लादे
त्तरत्तं च दिननो न कीटवै रिहस्तेन विहंगा सुपद
वेचोरे। गोनमोभगवते हनु मते राम प्राण समाय
लक्षणा प्राणा रायसी ता उः त्वद्गुणरावणा दपद्वाय
मम प्राज्ञा शविनाशय सर्वसमृद्धिं कुरु कुरु कुरु
दुस्वाहा इति मालामंत्रो दिष्टः ॥ अथ प्रयोगः
सस्यानां वा प्रवालानां वा ताने रापदेवे मंत्रं प्रतिपद्य
प्रतिदिनं पाषाणवचनात् प्रतिश्चाटयेत् मंत्रशक्त्या
नष्टं सन्तादिशो दशसस्यानामपि सर्वेषां फलानाम
प्युपद्रवान् किमिकोटपतंगादि इष्टसत्त्वसमुद्रवान्
भस्म संजप्य निक्षिप्तं तदा काराभमिषु शमयेत् किं
च महतीं संपदं च समावेहेत् अथाकाशं भेदक
ल्याक्त प्रकारेण महागता पती मत्रं प्रयोगविशे
षोद्यते माय्युक्लके लोहे तालपत्रे यना केनिते

प्र. सं.

२४३

२४३

सप्तवत्तकोष्टेरेखेवाप्रशसके क्रमान्मन्त्रवर्हिः सा
धमावाच्यवगणेष्टदंसेष्टविधिवत्तकं स्पृशन्मन्त्रं
हस्तकं जपावसानान्न सर्वं रंसीणामाकर्षणं पात्रे मे
न। सप्तवत्तकोष्टं प्रष्टुविंशतिकोष्टं प्रयोगांतरं ये ता
कं मय्यपामार्गं परेन एधि वीरुहं सिद्धयोगादिनात्प
वं शक्रमौम्यं इवारके गंधपुष्पवक्ष्पंचवलिदत्ताप्र
णाम्यत न पदं केन स्मृष्टो सिद्धतले सांप्रने वयं प्रा
गतास्तत्र तस्मिन्नेति एति एमहौषधे। इति स्मृत्त्रिधा
वेष्टादशवारं जपेत्तन्मन्त्रं सिद्धयोगे समुत्पाद्य मूलमा
च्छिद्रमादिनः सत्कासलीयैकं त्वावेष्टातस्मिन्नगणे
ष्टं प्रष्टुमरसरसं तजसाष्टांगुलीयकं तेन हस्ते
नेजतनां कराग्रं संस्पृशेदुधः तस्य स्पर्शनामात्रेण म
हावर्णं भवेत्पुवं तंतवत्तदं प्राप्य दास्यं निप्राणा
मप्यहो प्रयोगांतरं का कमालीणि पापिष्ठा कृत्वा
न कुलिशं ततः। संपन्नं सर्ववर्जं त्वा सर्पा वा सविलेय
सेत्। सर्वप्रागति कुलिशं प्राद्याणानि स्रजं तेन प्रा
दाय कुलिशं पश्चाद्दृष्टेदारोप्यमर्धति सदैव सर्पप्रा
गच्छेद्देशे देशांतरेषु पिसर्प विवर्तितं देवि कुलं शं
भूतलेयसेत् सर्वो वसति तत्रैव गच्छेत्तोयाभिषेचना
न का कमालि मणात कालि शिफे निमुच्यते प्रयो

गान्तरं व्याघातयोगसहिते लज्जामले वपापरासकोश
 लीकं कृता धृता नामिकया विके मे लने पुरुषोपास
 शेषदत्तसिनेन लक्षणादेव धंदं जायते मोचनाकु
 खं लज्जावभौवेदित् ॥ अथ महागणपती प्रसंगात् म
 हागणपतिविषये पत्रमपि कल्यांतरोक्तमत्र लिख्यते
 वीजं षट्कोणमप्ये स्फुरदनलपुरेतारगेदित्तलस्मी
 मायाके दर्पभूमिस्तदनुरमप्रुटेष्टालिवेदीजषट्के
 तन्तं पिष्टं गमज्जान वसदलकनले मूलमत्रुस्वर्णि
 न क्षिप्रान्यत्रेषु विद्याविलिख्य लगमाशः स्थात्यं मये
 पलाशे आवीतं लिपिभिः क्रमेण क्रमवशात्पाशां क्र
 शाभ्यामपि त्साकोणं हितयेन षष्टितमिदं यंत्रं गणा
 धीशतमप्ये षट्द्रुवेनष्टपत्रं धृत्वा वात्यातले धंदरे
 वणा कर्षणमारणावल गतिग्रा मां कितं वेष्टितं अ
 स्पर्धप्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये घणवस्पोद
 रगतत्रिकोणमप्येगं शतिवीजं विलिख्य तन्मध्ये सा
 धनामादीन विलिखेत् ॥ अथ तानारक शनिकप्रत्यय
 पाटे षट्कोणमप्ये स्फुरदनलपुरेत्येकं पदं अस्मिन्
 पदे प्रथमं षट्कोणं तदंतसि कोणं तदंतं प्रणवं तदं
 तर्गाणपतिवीजं विलिखेत् पुनश्च तदिदं श्रीवीजं भव
 ने श्रीकामभूवीजानि क्रमेण विलिख्य पुनः षट्कोणं

५.स.

२५४

पुनराशीभवनेशीकामभूगणपतिवीजानि ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं
लौंगं श्येतानि कुमेणाविलिखेत् अथवागणपतिवीज
मेव सर्वत्र विलिखेत् पुनः षट्कोणं संधिष्यो गषट्कवि
लित्वा तदहिरष्टदले पञ्च विलित्वा समसमं त्रुवर्णां सिंश
क्षिणो विलिखेत् अवशिष्टमेकमक्षरं मन्त्रे विलिखेत् गणप
तये वरवरदमर्वजनं मेव शमानय स्वाहा इति मन्त्रोदाविश
त्यक्षरं तदहिरष्टदले त्रयं विलित्वा प्रथमेष्टे पूर्वादिशमार
भ्यमात्कां तांते विलित्वा पुनरपि तत आरभ्य अन्त्या
मिमात्वाक्षरेणात्का रायकारांते विलिलिख्यादितीये ह
ते आमिति पाशाक्षरेणाहत्यावेष्टयेत् तृतीये हृती को
मित्यंजशाक्षराहत्यावेष्टयेत् तदहिरष्टदले पञ्च विलि
खेत् मध्ये षट्कुवने षट्कोणेषु मध्ये अंतरे त्रिकोणा षट्
कोणांतरे ग्रामरतिविदेष्टा मिति ॥ अथ गणपती मेव
प्रसंगान् विधया यदयेत्युवाच संयुक्तस्य महागणपती मे
वस्य पञ्चमं त्रसोरात्कमत्र लिख्यते आलिख्य कर्णिकाम
ये शक्तिं कोणेषु षट्सु पि नाराशी शक्तिको मेला विघ्नवी
जानि तददिः आलिख्य चाष्टपत्रस्य पद्मस्य प्रथमे दले कप
रित्यादि वारं वीजे द्वितीये वदले पुनः पदघेलाटवावर्णा
नष्टौ पदे तृतीये के कामवीजे हंसेत्यादि प्रोत्रे भूयवतर्धके
उदगा इत्याहवर्णा नालिराख्यापि च पंचमे मकलेत्यादिशा

नमो वीजं षष्टे दले पुनः सर्वं नदिं दश्यादिवर्णान्तष्टौ व
 सममेव त्रेगाणापतेत्यादि नववर्णान्तलेष्टमे सर्वं त्यादि
 द्वादशावर्णान्तद्व्याह्ये मातृकादं संमावेष्टुं क्रमेण हाप्रि
 र्वेष्टं श्रीं दीक्षीमिति क्रमात् आलित्वे हेमपहादौ हेसमवा
 शभेदिने महागाणापतेर्यंत्रमेतत्रैलोक्यं रजने धनधात्यथ
 राधेन वासो लेकरभाजनैः । इत्येवं भौंडैश्च निचिनामावहे
 नमहतीं प्रियं अस्मार्थः । प्रथमं षष्ठं कौण्डिलित्वं त
 न्मथे भवनेषी विलित्वं षट् कौण्डिलप्रणावशी वीजं भव
 ने श्रीकामवीजं भूवीं ब्रवीजं निविलित्वं तदहिरण्यपत्रं प
 र्वं विलित्वं ते पुपुषे मदले वाग्वसर्वकं विद्या प्रथमपादं
 विलित्वं द्वितीये पेंदगायत्र्याष्टौ वर्णान् विलित्वं तृती
 ये कामवीजपुरः सर्वं विद्या द्वितीयपादं विलित्वं चतु
 र्थे पेंदगायत्र्या नवम्याष्टौ वर्णान् विलित्वं पंचमेसौः ।
 येन द्वाला तृतीयवीजपुरं विद्या तृतीयपादं विलित्वं ष
 ष्ठे पेंदगायत्र्या स्तृतीयपादं विलित्वं सममेगाणापते वर
 वरेति नववर्णान् निविलित्वं अष्टमे अवशिष्टान् द्वाद
 शावर्णान् नालित्वं वह्निमातृकावर्णैः संवेष्टुं वतः कौण्ड
 षु वाग्वभवशीकामवीजं निविलित्वं । इति ग्रन्थेन
 गणापतेरिति संबुध्यते ॥ अथ विब्रवीजविधानमुच्यते
 गणाकऋषिः नृचिदायत्री छंदः वीजगणापतिर्देवता
 अं वीजं गंशक्तिः गाहृन् गीशिरः । इत्याद्यं गानिधानं ॥

प्र. सं.

२५५

२५५

रकोरतांगरागोष्ककुसुमपुगस्कंदिलसं दमौली नेत्रे
शुक्लसिंभिवामनकरवशणोवीजसरातनासः हस्ताग्राह
प्रणशोऊशरदवरदोनागवक्रोहिभूषो देवः पद्मासनोभ
वज्रनवसरोभूतयेविद्यराजः ओंगं इति मंत्रः अर्चाविधौ ओं
गंतमः इति नमो वः होमविधौ ओंगं स्वाहोतः लक्षवत ए
यजपः पेश्यप्रधानोयं मंत्रः सर्वोक्तैरष्टद्वयैः परस्परणा
होमोदशांशः अथ एनाकेवलाष्टदलपद्येपीटतीवाद्या
भिर्नवशक्तिभिः पूर्वोक्ताभिः समर्च्य तत्र समावाह्यसम
र्चयेत्। गणाधिपायगणेशायगणनायकायगणक्री
डायशक्तिकर्णिकायांचतुर्दिलयजेत अंगैः किंजल्कैः स
मर्चयेत् किंजल्कैः दलमूलैः इत्यर्थः पुनः वज्रतंडाय एक
दंष्ट्राय महोदराय गजाननाय लंबोदराय विकटाय वि
घ्नराजाय भूश्वर्याय इति दलमध्ये प्रयजेत् तदा होमान्
भिः तदा होलोकेषुः अथ प्रयोगः नालिकेरान्वितैर्मन्त्रैः
सकलाजजिलैर्द्विनेत आरम्भाच्छा प्रतिदिनं चतुर्थ्यां तव
तः शतं दिनशः सर्ववश्यं स्यात्सर्वकामफलान्तरां प्र
योगांतरं तिलतंडुलकैर्लक्ष्मीवश्यं कृत्वा पशुकरं मधु
त्रयमिक्त्वा भिलीजाभिः समवासरैर्नद्यात्कन्यकां पीवा
कन्यकावावरायिनीं आनं गुलमधुसंमिश्रं त्रिमधुरं स
तकं भवति तिलतंडुलकैः एष करण्यक इनेदिन्यर्थः प्र
योगांतरं इत्युक्तलोपा चतुर्थ्या नालिकेरैस्तु होमः सद्यः

दे

प्रियावरः प्रयोगांतरं हविषाहृतसितेन सर्वकार्यार्थ
 हृतः प्रयोगांतरं दध्याक्तलोणामदासी ... त्रिषिवत्
 दिनें दृष्टार्थसिधे मतिमात्स्यः सेवादसिद्धेय अयमर्थः
 लोणामुद्रागुलिकाश्रुत्ये मुदेति मुतिरेति वदेति मुतिरे
 तिकोललु शिविधान्य विशेषशक्तिकेचित् वस्मिन्त्येतत्
 एतच्च मुद्रावदपि सिक्तपाशत्रौ च तदिने संख्या न केस
 हस्यमिति त्यागान् सहस्रं न दद्यात् न स्मादिष्टलाभस्यो
 वादिप्रतिवादिनौः कार्यं सेवादश्रुभवेत् प्रयोगांतरं रंश
 दशंगणगतिध्यात्वा मेत्रीतोयैः । सध्याममैः । दिनादौ दि
 नशालस्य तर्पयेत्तल्लके सधी चत्वारिंशच्चतः पूर्वतस्त
 र्वं वाचतः शतचत्वारिंशदिना तस्य कांतिता सिद्धिं दपति
 अथ मंत्रस्य यज्ञेन वनीते न वेलिख्या दत्तलोमविलोमतः
 उदरस्थित साध्याख्या तद्दीप्तं तु प्रवेष्टेत् । समीरणां प्रति
 ष्ठाप्य न साष्टशतसंख्याकं तस्मीं प्रभक्तयेदे तत्समरात्रा
 दंशीकरं अस्मार्थः कर्णिकायां षट्कोणमथे परस्पर
 भिमखंगकारदयमालिख्य मथे वीजभागा साधारिकं
 विलिख्य वीजैः सर्वेषु षट्कोणेषु गण्डकं लिखित
 अष्टदले के सर्वेषु खगान् विलिख्य दलेषु एकदंशाय
 विद्येह वक्तुं डायधी मक्षितत्रो विद्यः प्रवादयात् । रत्नेना
 गायत्रीविभक्त्यत्रिंशस्त्रिंशो विलिख्य वास्येयं न नो वेष्टितं

प्र. स.

२५६

२५६

वरिष्ठतरप्रयेवीजं तालिख्यत्वा साध्याः प्राणाप्रतिष्ठां
कृत्वा जन्मासाध्य दिग्वदनो भूत्वा शुद्धरात्रौ संप्रभक्तयेत्
अथ दिप्रप्रसादगणपतिमंत्रो लिख्यते । गणाककृषिः
विराट्छंदः सिप्रगणपतिर्देवता गेवीजंतमः शक्तिः गा
मिण्यादिना षडंगं ध्यानम् धृतपाशां ऊशकलकलति
कासारदम्यबीजप्रपुनः शशिशाकलितमौलिसिलो
चनोरुणानरश्मगजवदनः । भासरप्रपागादी मोहदुः
दरपद्मविष्टरोललितध्येयो नायतदोः पदसरसीरुहः
संपदेसदामुजैः गंतिसिप्रप्रसादनायनमः । इति मंत्रः ल
क्षवतस्कं जपेत् । अथैष्यप्रधानोयं मंत्रः निमधुरसिक्तै
श्चतिलैरुपतं प्रसरणाद्दोमः । मोदकादिभिः पूर्वोक्तैः र
ष्टद्वौर्वाप्रसरणाद्दोमः अथ षोडशार्थं यंत्रं विवरणेन
कप्रकारेण लिख्यते । कर्णिकायां षट्कोणे वीजे साध्या
दिकं लिख्यते । तेनैव बीजेन वेष्टयेत् । तद्वदिरष्टदलके
सरेषु सस्वरान् दलेषु द्विषेति सर्वदलेषु ति शोभनये
पुनरेकैकदलैः एकैकवर्णां तद्वदिः गायत्र्या यं जनेनैव
वेष्टयेत् गायत्री पूर्वोक्ता इति अस्मिन्नेव पूर्वोक्तविघ्नी
देसमावासा विघ्नं संसृज्येत् अंगैः प्रथमाहनिः विघ्ना
यविनायकाय वीराय पुरायवरदाय दक्षिणाय लंबो
दराय पकरंष्टाय इति द्वितीयाहनिः मारुभित्तीयालो

कोशेषतथी अथ प्रयोगः सृज्याः सितचतुर्पायसद्व
 तात्संजायते महालक्ष्मीः । एतैः एष क एष क इति दि
 त्पर्यः सितो निशार्क रासृज्याः इति सर्वेण संवेधः प्रयो
 गांतरं केवलचतुर्द्रुतमुदितो विघ्नः सहो वशीकरो
 त् जगत्प्रयोगांतरं एकमपि नारिकेलं स चर्मलोष्टं
 यत्तद्भनेन मञ्जीदिन शम्भुनारिं शस्त्रिनतः स उवांछिता
 र्थमप्येति स चर्मलोष्टं यत्तमिति तस्य नारिकेलस्य च
 र्मवतोष्टं च दधनी कृत्य तस्मिन् नो तदंतस्य नारिके
 ले माखंडे मेव भनेन प्रयोगांतरं सरूपकसज्जला
 जौ सिलै रभीष्टा यो सिद्धेयं न द्रव्यात् सा स्य नारिकेलं
 च ककदली भिक्षया समधुराभिः । अष्टभिरेतैर्विदि
 तो होमः सर्वार्थसाधको भवति अष्टभिरिति सर्वोक्त
 एषु कादिभुक्तमेषादिद्रव्यं अष्टद्रव्यं समधुराभि
 स्त्रिमधुरसिक्ताभिरित्यर्थः एतैरष्टद्रव्यैर्मिलितेनैव
 इतेन अत्र लो जे विकलमलाजा प्रयोगांतरं दिन
 षाः सप्ततान्नः तो गरुह यात्राया पको दरस्या नो गरु
 यात्राया पक इति गरुह यात्राप्रयतीत्यर्थः अत्र दमञ्जामा
 दौ गणायं सैतर्पयेत्तत्पर्वं वनारिं शस्त्रं दनलैरि
 दिशामये मञ्जी प्रयोगांतरं विवादे ब्रह्ममेव सवि
 तः सोपा न कै राजने स्तोत्रं तोय जविष्टं एतल तादे

प्र.सं

२५३

२५३

वंसपाशां कुशं देवांसाय न के निधाय स यथा वदं प्रति
यातमासि च तं वपुर त्वदंगणपतिस्तुतां मृतैस्तय
येत् ॥ अथ गणपतिमंत्र प्रसंगान्दकगणपतिम
त्रोपिकल्पान्तरोक्तोत्रयोग्यतावशाः लिख्यते ओ
मंगणपतिवरवरदसर्वजनमेवशमानेयसाहो
इतिमंत्रः ऋष्यादिकत्तमूर्वीकवदेव ध्याने मूढात्
फलं लवस्तु संप्रयतोपवीतिने विशातोपाशकमले
गोदकंचकैर्दृष्टं मुक्तामणिलताजालैर्भूषितेभु
वनेष्वरं भद्रासनोपरिष्ठं तं पूजयेन्नित्यशः सधीः ल
क्ष्मणेन ॥ अथ गणपतिमंत्र प्रसंगान्दकगणपतिम
त्रोपिकल्पान्तरोक्तोत्रयोग्यतावशाः लिख्यते गणक
ऋषिः गायत्री छंदः श्रीगणपतिर्देवता गकारो वीजं
विंदः शक्तिः ब्रह्मा वीजमित्यादि ओं गंगणपतये नमः
इतिमंत्रः गमित्यादिषडंगः अथ गणपतीमंत्र प्रसंग
ान्दकगणपतीमंत्रोपिलिख्यते शुक्रऋषिः ।
अनष्ट छंदः वज्रतंडुगणपतिर्देवता वृं वीजं वं शक्तिं
वसु वीजमित्यादिवक्रतंडुगयं षडक्षरीरेवमंत्र षडंग
ध्यानम् ॥ सर्गावर्णचतुर्वारं पाशां कुशापरं विभुं वरदा
भयहंस्तं विलसत्कर्णचामरं द्वादशमहसं जपः ॥ अ
थ वक्रतंडुगणपतिमंत्र प्रसंगान्दकगणपतीमंत्रो

पिकल्यानरोक्तोत्रयोग्यतावशालिख्यते शुकचर
 षिः गायत्रीछंदः गणपतिदेवता ओंवीजं ह्रींशक्तिं ब्रह्म
 वीजमित्यादि ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं इति मंत्रः गामित्यादिषु रंग
 भ्याने सर्गावर्णावर्तवांहुपाशां ऊशपरंविभं आमु
 पात्रं सदेवं शक्तिमुक्तं विवर्तयेत् अथ गणपती
 मंत्रप्रसंगान् ऊदिगणपती मंत्रोपिलिख्यते ओं ह्रीं
 ग्लौं टट राजसर्वजनहृदयगतिमतिमुखकोयजिह्वां
 स्तं भयसाहा इति मंत्रः ओं ह्रीं ग्लौं हृदयाय नमः ओं टट
 शिवसेसाहा ओं राजशिखायै ओं सर्वजनहृदयगति
 मतिमुखकोयजिह्वां स्तं भो कवचं ओं स्तं भय स्तं भय
 स्तं भनेत्रं ओं साहा असंलक्षजयः राजनीर्त्तारामिषि
 नैर्त्तारिकैलैदं शांशं पुरस्तराणाहोमः अथ वाराणा
 पती मंत्रः ओं ह्रीं हरिगणपतये वरद वरद सर्वजनं
 वशयमानं साहा इति मंत्रः ओं ह्रीं हन्त ओं हरि हरि शिरः
 ओं गणपतये शिखा ओं वरद वरद कवचं ओं सर्वजनने
 मेवशमानमनेत्रं साहा मुसं ॥ अथ विद्ययत्रुप्रसंगा
 न् हरिदागणपती मंत्रोपिलिख्यते मदन ऋषिः अत्र
 छंदः हरिदागणपतिदेवता ग्लौं वीजं साहा शक्तिः
 ग्लौं ग्लौं हन्त ग्लौं ग्लौं शिरः इत्याद्यं गाविध्याने पाशां
 ऊशैवधुक् शरपमदनशास्त्रग्रन्थकलपाभराणा

प्र. सं

२५८

२५८

भिरामं पार्थस्य दारपुगलंकनकाभगीडेहारिदभे
गापतिकरुणानिवासं ओंद्रंगौहविद्रागणापत
येवरवरदसर्वजरुदयेस्तंभयस्तंभयसाहा इतिमनुः
वशपस्तंभनप्रधानोयंमेत्रः अथगणेशमंत्रप्रसंगान्
गणेशं कनिवासिनीमहालक्ष्मीमंत्रोपिगणेशकल्प
कोत्रलित्यतेगाणकऋषिः नृविंशयत्रीछंदःगण
ेशंकनिवासिनीमहालक्ष्मीदेवता श्रीबीजं ह्रींशक्तिः
स्वाहाकीलकं ओंशंरुतंश्रींश्रीशिरः ह्रींश्रींशिवाक्तीं
श्रीकवचे ग्लौंश्रींनेत्रंश्रींश्रीः असेध्याने मुक्ताभादिव्यव
संगमगमदतिलकां पुलकत्सारमालांकेपुदैर्मसला
चैर्नवमणीस्वचितैर्भूषणैर्भासमानां कर्पूरामोदेवक्रां
परिमितकृपापूर्णनेत्रारविंदंश्रीलक्ष्मीपद्मस्तंजि
तपतिहृदयांविष्णुभूर्त्वनमामि ओंश्रीं ह्रीं ग्लौं श्रान्तमो
भगवतीमहालक्ष्मीवरवरदे श्रीमहाविभूतयेस्वाहा
अष्टविंशतिवर्णाः पेश्ययप्रधानोयंमनुः अष्टविंशति
सरजपः अष्टयजुंमथेतारेवलक्ष्मीकृतवदभवेनश
क्तिमारत्तमार्णान् समारेसमवर्णान् सरदलकमंलेशि
एवार्णान् क्रमेणातहासेचंद्रवर्णान् तदनुपुटमहीकोणा
लक्ष्मीसमस्तं त्रैलोक्येयजानप्रदमिदमतलंसर्वसौ
भाग्ययंत्रं शांतं कुरु भूमेयपत्रं सर्वसौभाग्ययत्रकं समा

लिख्यमरुनच्छाप्यशातेजसाविधानतः इतमोंगेनके
 देवावाद्मूलेनवासुधीः निवहेयंत्रराजंतनिविलै
 श्यर्षसिद्धये सौभाग्ययंत्रकंयंत्रवर्तवेसाधकारुतं
 परितस्स्यषट्कोणेषुएतेत्रंतयसिनां अस्पाधः
 यत्रचन्द्रवर्णमितिहृतंलक्ष्मीसमस्तमितिममस्तको
 णेषुश्रीबीजमित्यर्थः अवशिष्टस्यष्टार्थः अथप्रयोगः
 उपरोगमारभ्य आदानेसोमसूर्ययोः तथाजपेदारुह
 णांटकव्रतमतेदितः सहस्रकोशविस्तीर्णंसर्वसस्य
 विशालिनी अकंटकामहीप्राप्यभोगभोगीभवेध्रुवे
 वलेनवातस्फेराणकपदानूतयेनवानगराहीयात्रर
 ह्नीयानगरह्नीयाकदावतउष्टवीर्यस्तगरह्नीयादुरुह
 स्नाच्चपुलकान तंदहत्यापुसालक्ष्मीरनुगात्वसंभवे
 इतिवलभावाकल्पः समाप्तः ॥ अथगणपतिमनुप्रसं
 गान्तमंत्रदेवताप्रकाशिकोक्ताकारेणविघ्नप्रहरी
 विधानमुच्यते भार्गवऋषिः विराट्छंदः श्रीमहागण
 पतिर्देवता श्रीबीजं ह्रींशक्तिः ग्राहकं श्रीशिरः इत्याद्यं
 निधानं गजैर्द्वन्द्वेनदास्यांचलकर्णोसवा मंत्रहेमवर्ण
 चित्तर्तींद्रपाशोऊषाधरंपरं सदैतंददिहस्तेमयोत्ताम
 फलंतथा पुष्करकलशंवैवधारयंतमनस्मरेत् ह्रीं
 श्रीं श्रीं इतिमंत्रः यस्यफलप्रधानोयमंत्रः गकाररेफ

प्र.से.

२५१

२५१

चतुर्थसर्वविंशत्युक्तोद्देशेवापदिनोमन्त्रः अथननेपना
धिकारसिद्धिः चतुर्लक्षजपः अस्यैर्देशांशपुत्रप्राप्तिः
होमः ब्रह्मचारीणां भोजयेच्च अथमन्त्रा प्रागुक्तगणाय
तिपीठे समावाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः विष्णुग
णायतये विनायकगणायतये वीरगणायतये शररगण
ायतये वरदगणायतये हरस्त्रिगणायतये एकं
दंतगणायतये लंबोदरगणायतये क्षिप्रगणायतये महा
गणायतये इति हि पावशां मात्रभिस्तृतीयालोके शेष
तर्णीतदश्वथैः पंचमी अथ विनियोगः शालीतंडुल
सिद्धौ त्रितीया प्रदापयेत् चतुष्पलं गुलं चैव अर्थमुष्टिं च
सर्पिषा तदर्थं मरिचं दद्यात्तदर्थं जीरकं भवेत् एवं संस्तु
तसिद्धान्नं समर्प्य विनायकं नदयेत्तद्गुणं दद्यादेक
मासमनेदितः अवर्षं लभेत सिद्धे धनं मन्त्रयमुत्तमं प्र
योगांतरं एषुकान् गुलं संमिश्रात्रालिकैरसनविता
न् मरीचैर्जीरकैश्चैव नमिष्यितान् कृत्वा तैर्जद्गुणं द
त्वा सत्संमन्त्रवित्तमः इष्टं लभेत इत्थं च तद्वाप्यन्यमे
व वा यथा त्वासां मिश्रप्राणिनां च कार्यं विचारणा प्रयो
गांतरं कृत्वा पदेन तर्ण्यात्तपजयित्वा विनायकं अथैर्ग
लं संमिश्रं सपकैश्च चतुर्लक्षैः तदेव संनिधौ मंत्री नृद
यात्रिसदस्यकं तस्य सिध्दं निमासापनं च न संशयः व

एषां मयि प्रहोमेन राजानं वशमानयेत् फलैः सगुलैः
 इत्थामेव त्रिणं वशमानयेत् पललेनिलं मधुकैरितदं डैश्च
 प्रमदं वशमानयेत् कन्याधीनं द्रुपालाजैस्तत्रामयुट
 मंत्रतः एको कन्यात्वरुत्तमभोजयेत्सलभेदधं चंद्रसू
 र्ययेहे प्राप्ते पलेन कपिलाहृतं कर्णमानं वचाक्षणीं मि
 श्रीकृत्याभिर्मंत्रयेत् पञ्चपत्रसहस्रं ततमिवे नियतव
 ती यावज्जीर्णं भवेनावना निध्यानतत्परं गद्यपद्यमयी
 वाणी समाहासासुताचिरात् वंध्याऋतसावदिने सज
 यित्वा विनायकं निष्कार्यमात्रमातेन हरिदं सैथवे वचां
 गोमूत्रं रुसवेष्टं सहस्रमभिर्मंत्रेत् वटंकन्यां भक्तभा
 ज्ये भोजयित्वा यतत्करात् प्रार्थयित्वा सतदनं पिवेना
 रीतदोषं ततः सालभते पुत्रं सर्वलक्षणं संभुते आ
 पुष्पंतं स्वरूपं बुद्धिमंतं प्रियावहं विवादविषयं क्षेत्रं
 समासाध्य समाहितः आत्मानं गणपं ध्याता सुखरागो
 णा बुद्धिमान संभुटं मोक्षशब्देन मंत्रं कृत्वा विवरणं भे
 भेदयेच्छंखलादीनि ततो मोक्षो भविष्यति हरिचंदनक
 र्पदैरालिप्य गणनायकं दीपणं विडमिषेणान्नद्रुपा
 तस्य सन्नियौ अग्रे सहस्रं निदिनैर्ज्ञरणांतिर्भविष्यति
 सुपकान्मधुराकृताश्चर्यान्सर्पिषामहजद्रुपान् स
 लिते वनौ शमयाति मसूरिका अमपैतौ दसंभुतैर्ज्ञर

250

ह्यमोहयत्रस्तविस्तरुद्धान मोहयमोहयश्चिंत्यव
 लपराक्रमसर्वव्याधीनविनाशयविनाशयसर्वग्र
 हान् ह्यणीयह्यणीमागान मोहयमोहयरुद्रपत्रि
 भुवनेष्वसर्वतोमुखैः फट् स्वाहा इति मंत्रः अथ
 शाक्तिगणपतिमंत्रोलिख्यते ओं ह्रीं सं हृत ओं ह्रीं वि
 रिविरिगणपतिशिरः ओं ह्रीं वरवरदशिखा ओं ह्रीं स
 र्वजनमेकवचं ओं ह्रीं वशमानयनेत्रं ओं ह्रीं स्वाहा अस्मै
 ऋष्यादिके पूर्ववत् ध्यात्वा आलिङ्ग्य देवि मभिना विष
 षावरस्य रस्य एकटी निवेशं सं ध्यात्वा रुपां पाशासूणीव
 हस्तं भयापहं शाक्तिगणेशमीडे ओं ह्रीं सं विरिगणप
 ति वरवरदसर्वजनमेवशमानयस्वाहा इत्येको मंत्रः
 ओं ह्रीं सं विरिविरिगणपतै वरवरदे सर्वजनमेवश
 मानयस्वाहा इत्यपरो मंत्रः सं प्रसूलीय गणपती मंत्रः
 अथ मंत्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण ऊर्द्धगणप
 ती मंत्रोपिलिख्यते ओं ह्रीं लौं हृत टट शिरः राताशिखं
 सर्कजनहृदयगतिमति कोपनिह्नां कवचं सं भयं
 भयं सं भयेनेत्रं स्वाहा असंगणक ऋषिः नृचिन्त्यायत्री
 छंदः ऊर्द्धगणपतिर्देवता पेदवतलनिधिमध्ये क्षीणे
 सर्वर्तसंदरे मंत्री मणिमय मंडप मध्ये माणिक्यमणि
 शुभाक्तपथमितले सिंहा मुखपादपीठसरसिजमथे

प्र. सं.

२५१

समासोत्तेगजवदनं तं ध्यायेत् पाशोऽकृशीते महाकृ
त्तिं उदरगलच्छिदाद्वयं शंकरससमाहितात्मकचिं
चसर्वालंकृतिदीपे वाञ्छितदमहीनतंहोगं ओं ह्रीं ग्लौं
ठटराजसर्वजनरुदयगतिमतिक्रौधजिह्वां स्तंभयस
हा इति मंत्रः लक्ष्मणः हरिदाक्षार्णमिलितैर्नीलिकै
लेर्दण्डांशुप्रसन्नरागो मः ततः प्रयोगः अधिकविंशति
शतं तिसृषु च संस्थासु संजयेत्तन्मन्त्रं तावत् कंजद्रुपा
इजतीमिष्ये च नारिकेलं फलं इति समदिता लभते सै
नास्ते भंतथा मन्त्री स ध्यात्वा स यदा मन्त्री विद्ये शं स मर्त्यये
नोयैः सक्तुमिष्ये इत्यर्थः अथ विष्णु मंत्रप्रसे
गात् मन्त्रदेवता प्रकाशिकोक्तप्रकारेण शक्तिगणा
पतिमन्त्रोपलियात्रे गणाकऋषिः हृदि न्यायत्री छंदः
शक्तिगणापतिदेवता गौरी तं ह्रीं शक्तिः ओं ह्रीं हृत् गंशि
रः ह्रीं शिवावशंकवचं शानयते त्रैलोक्यं अमुं ध्याने
हृत्ते विभक्तमित्तं विंडवदरोपाशं कृशौषधं रसं हृत्
प्रमदावरो गमनया हृत्ते स जायते सा पणामो ग्पावि
भता जया त्रिनयनं च दार्थं च उजपा रक्तं हस्तिमुखं
सगरामिसतनं भोगाति लोले विभुं ओं ह्रीं गं ह्रीं वशमा
नयसाहा इति मंत्रः लक्ष्मणः इत्तं विंडेर्दण्डांशुप्रस
न्नरागो मः इत्तं विंडे विंडशर्करै र्जादिकं पूर्वतरोक्त

वत् अथ प्रयोग अथ ये राजसिक्तैर्वान्नद्रव्यान्मंत्रसि
 द्येस्वरुं धनधान्याद्यैः प्रीणयेत्प्रीतमानसः इत्वा
 स्रपैस्त्रिमध्याक्तैर्वशयेद्भुविपायिवान् चतुर्थ्याना
 रिकैलेणामहंतीप्रियमाश्रयात् लवणैर्मधुसंपुक्तै
 र्वशयेद्वनितार्जनं ॥ अथ गणपतिमंत्रप्रसंगान्त
 ल्सीगणेशमंत्रोपिलिख्यते गणकऋषिः अनुष्टु
 पच्छंदः लक्ष्मीगणेशो देवता ओं नमो लक्ष्मीगणेशा
 यमस्य पुत्रं प्रयच्छ स्वाहा इति मंत्रः लक्ष्मीगणेशम
 न्नेणानवनीतं प्रदापयेत् शतं सहस्रं मयुतं मभिमं
 अकृतौ पुनः कृतस्नानदिने स्त्रीभ्यः एवं दद्यात् रु
 नामये ॥ इति प्रथमं च सारं संग्रहेणीवीणोद्विरचिते
 षोडशाः पटलः अथ मन्त्रविधानमुच्यते संमोहन
 कृषिः गायत्रीच्छंदः मनोभवा देवता ओं वीजे ईशक्तिः
 क्लोहृतं क्लीशिरः इत्याद्ये गानि ध्यात्वा ओं रुणामह
 णा वा सो मा ल्य दामो ग रा गं स कर कलित पाशं संकु
 णा स्रे द्वा पं मणि मय मज्ज टा पे ट मिकल्प जातै ररु
 णा नलिन संस्पृशित ये दं गयो निं क्ली इति मंत्रः वषै
 स्वर्गप्रधानो यमः तरुणीरादित्यः द्वादशलक्षनये
 दित्यर्थः किंशुक पुष्पैस्त्रिमधुरसिक्तैर्दं दं शो पोटोमः
 किंशुकं मुरुकं प्र अथ मन्त्रापमपीटमोहियै होमि

प्र. सं.

२५२

२५२

ऐषासित्येस्मिन्मिन्नाकषिणैश्चाविणैश्चादलादिनै
लिङ्गायै लैदिनै इतिसेष्यकामंसवात्यसवात्यसम
चयेत अंगैः प्रथमाह्वतिः दोषोषावाणा दीमोहन
वाणायल्लैसंदीयनवाणाय स्तनायनवाणायसः
मादनवाणाय इति द्वितीयाह्वतिः अनेगइपायै अने
गमदनयै अनेगमन्मयायै अनेगऊसमायै अनेगऊ
समातरायै अनेगणिशिरायै अनेगमेसलायै अनेगदी
पिकायै इति तृतीयाह्वतिः लोकशिष्यतृथी अस्ययेत्रु
च्यते आलिख्यात्कर्त्तुं कायामनलपुरमारवीजं समा
धेतं प्रसंगफट्कं च हिरपिगुणशोमारगायत्रिवर्णा
न मालामेवंदलाग्रेष्वपिगुहमुवशः पार्थिवप्रिश्चने
गंऊयांश्चैतदेतद्रुवनमपिवशकाकषामानवेप्र
सार्थः प्रथमंषट्कोणाविलिख्य तत्कर्त्तुं कामयेत्कीं
मितिकामवीजं विलिख्य तन्मयेसाक्षा नामादियंउत्पा
यानिनिख्येत् पुनःषट्सकोणेषुषट्गतिविलिखेत्
तदहिरण्यदलेप्यं विलिखेत् दलमूलेषुकामगायत्रि
वर्णान् त्रिशसिषोविलिख्य तदलाग्रेषुकाममालम
उंषट्षट्संख्ययाविवेत् तदहिरण्यतन्त्रं विलिख्य
तत्कोणेषुकामवीलिवेत् कामदेवायविष्मदे पुष्पवा
णायथीमहि तेनानंगः प्रचोदयात् एषाकामगायत्री

काममालामंत्रस्तनमः कामदेवाय सर्वजनप्रियाय स
 र्वजनसंमोहनाय जलजलप्रजलसर्वजनसहृदयं स
 मवशं कुरु कुरु सारा इति मंत्रः इति यन्त्र उक्तं प्रिको
 लशो वदशः कतकः पुमान् नपरिमोहयति प्रमदाव
 मिष्टं रसमानगरादिकमाश्रयति तपिवशं कुरुते अथास्ते
 व काममनुस्मृत्यः सृजाविधिं रुच्येन येनार्चितः स देवो
 वांछितमासिलं करोति मंत्रे विदं ध्यानं अरुणानरय
 सतमाल्यानुलेपनाभरणमिच्छाशरामधरं त्यक्तशरवी
 जदेहो ध्यायेदात्मनमं रुचिरं अष्टमपटलोकपंचवा
 णानुक्ता एवं ध्यात्वा सृजेयेदंगं प्रवविधानोक्ते पीठे
 समावस्थ समर्चयेत् अस्तोत्रवाय सारा स्तुतः । म केन
 नाय सारा शिवः संकल्पजाय सारा शिवा अरुणरपाय
 सारा कवचं इत्यथ नृपराय सारा नेत्रे पुष्पशराय सारा
 असं पतैरंगैः प्रथमावृत्तिः दीपोषणवाणाय दीमोह
 नवाणाय क्लीसं दीपनवाणाय क्लंताय नवाणाय सः
 मादनवाणाय शनिहितीयावृत्तिः पुवत्यै विप्रलंभायै त्यो
 क्तायै सशुर्वै मरुदवायै सरनायै वारुण्यै लोलायै कांत्यै
 सौदामिन्यै कामछात्रायै वंदने स्वायै शक्यै मदनोयै यौ
 त्यै मायै वत्यै इति तृतीयावृत्तिः शोकाय मोहाय विला
 साय विभ्रमाय मदनानुरागय अपत्रयाय सने कामिन

प्र. सं.

२५२

२५३

वृत्तप्रवृत्त्यापरतिप्रियाय ग्रीष्माय तपोताय ऊर्जाय हेमा
लाया शिशिराय मदाय पतेमाशपरिवारकाः पतैश्च त
पीहतिः परभूतेसारसाय यत्ताय मेघाय शुष्माय
भूविलासाय हावाय शनिपंचमावृत्तिः ह्रीं माधव्यै ह्रीं मा
लस्यै ह्रीं हरिणादैः श्रीमदोक्तकटायै पताः समरप्रिया
धामरहसाः कोराशुभ्रप्रज्ञाः शतिघष्णावृत्तिः इंदा
दिभिः सममीमदनविधानमितीस्य प्रोक्तयोनेन सन
येहि " तामनु सकललोकसृज्या भवेत्स नोत्तांचमं दिवं
लक्ष्याः विलसदहंकारतनुमनः शिवो विभ्रमास्परी
भूतः बुद्धिः शरीराभारीतरः सदाचित्तयोनिमधिगच्छेदि
ति विलसदहंकारतनु रित्यादेन यमर्थः एवमादिगुणा
पुक्तोभूता एवमादिगुणादतीतारीमोहयेत् इति अथा
स्य यज्ञोत्तरमाह साध्याभ्यातावर्णैः प्रतिप्रतिनल
सत्कीर्णिके पत्रराजतारं त्रिकपक्षयाष्टादशममिदत्त
गंशं तगांतात्तगटयं म आशांशुलोकिलंतद्विपतिविष
दले सम्यगालिख्य संरेमारेज ह्यामया माशयति वशाग
तासाभवेत्स य एव अयमर्थः अष्टदलं यमं विलिख्य त
कर्णिकायां ईं इत्येन वृत्तिप्रणाव विलिखितं पुनस्तन्म
योसाध्यायास्तीयोनामात्तराणैकैकं ईं इत्येन नशक्ति
प्रणावबीजेन प्रतिताजीवस्यपरिवो विलिखितं तारस्य

ईकारोष्ठीविवरणोक्तः पुनर्दलेषु प्रथमेदलेनाराखं
 शक्तिप्रणावेष्टमिति अतिगिलिप्रसाखरः अः इति पत्त
 नेति पंचदशाखरः अं इति अष्टादशानि अष्टादशावर्णाः
 एव इति समीदितिसप्तमोवर्गः अ इति अन इति षष्ठ्य
 रः ऊ इति गंडान इति पकादशं खरः ए इति गान्त इति विंश
 निवर्णाः चकारः एतान्नष्टोवर्णानष्टपेत्रेष्टेकैकं विलि
 पुनरष्टदिकस्य दलागारिणारशलाकाराणि कुर्यात्
 एवं तांश्च लपत्रे लिखित्वा साधनामभुतं प्राणप्रतिष्ठा
 मंत्रं मारं वीजं च नसाससाधकोष्ठां भक्तयतिसास्त्री अस्य
 साधकस्य सद्यः प्रववशागाभवति अथ प्रयोगः हंसा इदं
 मदनमेतौ क्यसोभकोभवेदाशु पुपुतो रं जत कृत्वा जी
 वोपेतस्मृष्टाशेषशक्तः अथ मर्धः हंसा इदं इति हंसापदे
 नरो मदनः हंसः क्ली इत्येवं जपतः प्रोक्तफलसिद्धिरित्य
 र्थः पुपुत इति पुहकारः तडपरिकामः हं क्ली इति जपः
 प्रोक्तफलं जीवोपेत इति जीवामकारः तडपरिकामः
 क्ली इत्येवं जपतः प्रोक्तफलसिद्धिः अथास्यैव मारमत्रस्य
 प्रयोगान्तरमुच्यते तारमुं ज्ञात्वा माताप्रादुर्भासं पातितेन
 चा ज्येन संभोजयेत् पत्तिं संवनिताममनितोत्तरं नितोभ
 वति अस्मार्थप्रणाव सर्वकं ओं क्ली साहास्येन प्रकारे
 ण साहा कारात्पूर्व साधनामसंयोरन्य अथवा काम

प्र.स.

२५४

२५५

वीजस्य ईकारं शं पा स्य तत्र गौंकारं संयोज्य क्लेने साह
इत्येते प्रकारेणाग्रेन यथाशक्ति कृत्वा संपादिता ज्यं व
निता संपत्तिं भोजयेत् अनेन सः सुतरां रंजितो भवति
प्रयोगांतरं दध्यक्ताभिर्जड्या ज्ञाजाभिः कत्यका मेमा
कांक्षान् कत्यापि वरेलभते विधितानि त्याज्य रक्तमशु
नैव प्रयोगांतरं अभिनवैः समनोभिरक्तकंजैर्दधिषु
तैर्विहिता ह वनकिया परमवशपकरोपरितोक्षिता म
भिवरेदचिरादिव कंत्यकां सर्वोक्तलाज होमस्य वा
काचित्कत्यकालं स्यते अस्मत्प्राकप्रप्य होमस्याभि
कोक्षित्यकत्याल स्यते वशपकरीव इति विशेषः किंच
अभीष्टदास्मरणादपि स्मरस्तथा जपादर्वनया विशेष
तः प्रशादतोऽप्याविलोकावति न सिराय वशपास्य
भवंति मेत्रिणा अथं काम मेत्र प्रसंगान् पंचमनोभावा
त्मकं यंत्रमपि मेत्रसारोक्त मेत्रयोग्यता वशालिख्यते
वन्देर्गह प्रगातं रस्य मदने नायां लिखित्वा भवंचट्ट
कोणघण संधिषु प्रविलिखेदंकारमोवष्टयेत् स्त्रीवी
जेन समीरितार्थं प्रगल प्रक्षोभरात्रैः पुंर्यंत्रं पंचमनो
भवात्मक कमिदं मौंदर्यं संपत्करं इदं त्रिपुरभैरवीयं
त्रमपि पंचमनोभवात्मकत्वा दत्र लिखितं अस्मार्थः
प्रथमं चट्टकोणं विलिख्य तत्कर्त्तुं कायां कामवीजं त

नमो भुवनेशीतनमप्येसाधनामादीन विलिख्यष्ट
 सुकेतोषु येमिति वाग्भवं विलिख्य कोणासंधिषु
 स्त्रे इति विलिख्य कोणाग्रेषु स्त्रीकारवट्कं विलिख्य
 क्षतस्य एकैकस्य रे फांशेन संसं परिवर्त्तयते रतर
 स्थाप्ये भागेन नीचोत्तदिनरेतरस्य ईकारोशेन संवेधी
 नयात् इति अथ पंचमनोभवयन्त्रांतरमपि कल्यांत
 रोकप्रकारेणालिख्यते मदनभासितमप्यमयेदियच्छ
 दविराजितपंचमनोभवं स्मरशरैर्लिपिभिश्च समाहृ
 ते ज्ञगरुकोणाविराजितमात्मयं लिख्यन् पंचमनोभ
 वयत्रमित्युदीरितदशेषसमृद्धिदं कनकनिमित्तप
 द्दुतलेतनः शम्भतेरदिवसे विष्टं तं पुनः सकलमा
 नवसिद्धसरांगताद्दयं रंजतमीप्सितसिद्धिदं रुच
 कर्षर्षविभूषणमप्यगं विदधतीवनिताप्याविलात्र
 रां नतिजवशेषविधायरमां परोममपि गम्यसतैः स
 मोदते इति विलिख्य च कुंजमकदं मेतदुल्लिखततोः
 सकलेन जगत्तव शमुपेति निरीक्षणा मात्रतः किमत
 मां तस्य हसतसंगमैः ॥ अस्यायः प्रथमं पंचदलं पद्यं
 विलिख्य तन्माध्यकामनीवीजंतमप्येसाधनामादी
 न विलिख्य तेषु पंचदलेषु येंहील्लीं स्त्री इति पंच
 मनोभवमज्ञातं लिखि। तद्वद्विहृतं हंपे विलिख्य अथ

प्र. सं.

३५५

२५५

मेव ते दं दं विणो ल्यादि प्रागुक्त पंचवाण मंत्रैर्वैष्टेय न हि
तीये ह्येते मातृ कयाच संवेष्ट्य वरिष्ठतरुण कोणेषु
क्लामवीजं विलिखेदिति अथ काम मंत्र प्रसंगान्
तिमंत्रोपि गणयति विषयोक्तोत्र योग्यतावशालिख्य-
ते वामे देव ऋषिः देवी गायत्री छंदः रतिविद्या देवता क्ली
वीजं ईशक्ति आक्तां हत ईं क्ली शिवः इत्याद्यं गति ध्या-
ने हेमाभां दिवा वसो स्नान भवमितां दिव्यमाल्यागरा-
मी हस्ताग्रं दं दनी लोमल ऊस मधरां फलैः कल्लारनेत्रां
हृयां गीस प्रभो मणि कनक महाभूषणोभूषितां गीं
पंचेषु प्राणनाथं प्रशांता भयहरो मारविद्या नमस्यं
ईं क्ली नमो भगवति रतिविद्ये महामोहिनी कामेशि स
र्वलोक वशं ऊरु ऊरु सारु इति मंत्रः द्वात्रिंशशब्दो
महसंज्ञेयत अथ ऋष्ययंत्रं निर्यक्त पार्थ शरान्नरेखा
क्रमेण मंत्रं परितः सिष्णु ले कामाख्यं माया मृतमूर्ति
वासंजगद्गशब्दोभमो हयं यंत्रं यंत्रमेतन्महावीर्यममो
द्यं सर्वसिद्धिदं ताल मंत्रं समालिख्य सज्यं नम्रा सुपल
वं प्रष्टेतरुणां तं मंत्री सेष्टदोषपरित्यजेत् योपि दा
पुरुषो वापितत्यदात्स यंत्रं वनेत वंभनो वामपादं ग
यां सनादाय मंत्रं वित तस्मिन्नुत्तिरेलिख्य सज्यं नम्रा
यथा प्रगतं हृदयान्स्वगृहान्तं तं त्रिविधिकिरेष्टैः त

मागौतसायोषासमायातिध्रुवंराणात् तथैवपुरु
 षांदक्षपाटंगयोसना अथवाकषभेदेनवक्ष्यमाणो
 नसाध्ययेत् जंतुजामंगजेसेकमादापरतिविद्युपात्
 त्रनत्याणामावाह्यविधिवत्साधकीनमः तद्यंत्रमध्ये
 संस्थाप्यजपेदष्टोत्तरंशतं त्रिभिनासाधकैंदस्यवश
 मायातिजंतवः एवंतकामिनीकुर्यात्कामिनेसर्वसि
 द्ध्ये कामीचकामिनींचापिस्रीस्रियंपुरुषेषुमान
 इतिअस्यार्थः शरानेरत्वाइतिशरः पंचशरारत्नंन
 वरत्नानिमाये ईकारपलवमिति मंत्राजैरुफरिति
 ततक्रियोचितपदयो जतं ईकारादिमंत्रवर्णानको
 ष्टेषुबीजद्वयेनवासिदेष्टेयम् ॥ अथगोपालाष्टकम्
 शालरीविधानमुच्यते श्रीनारदऋषिः गायत्रीछंदः
 श्रीकृष्णदेवताल्लीकृष्णाय नमो विंदायशिरः
 गोपीजनशिखावलभाय कवचसारा असं ध्यानं
 अथात्मीलकलापुष्पतिरहिरियुपिच्छोत्तमतकेश
 जालागोपीनेत्रोत्पलाराधितललितवप्रगोपगोहं
 दवीनः श्रीमदङ्गारविदप्रतिहसितशशांकाकृतिः
 पीतवासादेवीसौवर्णावायसपितननृतिदैवकीनं
 दनोषः मीलकलापयुतिः अयःकृतकययुतिः ली
 कृष्णाय गोविंदाय गोपीजनवलभाय सारा इतिमंत्रः

245
256

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

बालं नीलांबुदाभं नवमणि विराण किं किण जालन
 रुः श्रोणी जंघा नयनं विमलरुन तव प्रोक्त सत्कर्ण
 भूषं फलाभोजाभवकुंदनशकटपतत्पूननाद्यं प्र
 सन्नं गोविंदं वेदिनेंदयमरवरमजं प्रजयेद्दासरादौ
 वं वादेवैर्मुकुंदविक्रमैतकरवंदाभमिंदीवरादंगोपो
 पीहृंदवीनेजितरिपुनिवहं कुंदमंदारभासे नीलग्री
 वाग्रपिच्छाकलनसविलसकंतलंभावमंतं देवपी
 तावरं तेजयत खदिनशोभयमेन्दोरमायैकरवंदं
 मूकनिश्चितिकेरलभाषाननैवणक्तीतिदाविडभाषा
 विक्रान्तासस्नवैरिव्रजमजितमपालास्नावनीभारमा
 धैरावीतनारदायैर्भुविभिरनुदिनेततनिर्दीहेतोः सा
 ग्रान्देनिर्मलं लेनिहयममजरं प्रजयेत्तीरभासे मञ्जीवि
 सोदयस्थित्यपहरणपरं मुक्तिदेवासुदेवं विक्रामेवं
 प्रविचिंत्य प्रजयेत्वासुदेवं ध्यानिं मञ्जीमञ्जनापिबनि
 तं यद्यद्यं ह्यत्यत्र यत्र प्रयाति ततत्याप्नोते तत्र तत्र प्रका
 मं प्रीतः क्रीडेदेन वनमानुषेषु श्रि अथ गोपालकर्मत्र
 प्रसंगात् ॥ क्रमदीपिकोक्तप्रकारेणापि गोपालकाष्ट
 दशादरीदशादर्यौरुभयोरपि न्यासमेकप्रकारेणैव
 तेषु प्रथमं नावत्समं यदुक्ते मातृकाविधाने उक्तेन प्र
 कारेण स्नानादीत्रियमपुःस्मरं यमसलिकाद्यासनेषु

प्र. सं.

२५३

२५७

तादृशगणपतिवन्दननालत्रयादिगंधनादीन् विधा
य पुनरपितत्रैवमप्रमेपटले ईडावक्त्रे. धूम्रमित्या
दिउक्तेन प्रकारेण भूतशुद्धिकृत्वा पुनर्मातृकाया
मपितत्रैवोक्तप्रकारेण कुर्यात् अत्र न मातृकाया
सम्यक् विधाः तस्य कारः कथ्यते प्रथमं शुद्धमातृका
न्यासः द्वितीयस्तु सविंदुकमातृकान्यासः तृतीयस्तु
सविसर्गकमातृकान्यासः चतुर्थस्तु विसर्गोभयात्
को मातृकान्यासः तस्य कारविशेषस्तु प्राक् सममे
पटले दशविधमातृकान्यासः प्रकारोऽक्तः एवं
मातृकावतविधन्यासं कृत्वा पुनरपि सममेपटले मा
तृकान्यासप्रकारोऽक्तेन प्रकारेण कीर्त्यादिशक्ति
पुक्तैः केशवादिभिर्न्यसेत् तन्त्यासाद्यं ध्यानमुच्यते उ
च्यते यो तनया तनुरुचिं न प्रहेमावदानं पार्श्वद्वंद्वजलाधि
पतयति विषयाया चतुर्दशानां रक्तं सप्तविधा
कस्य मापीतवसं वंदे विसंदरकमलकौमोदकीच
क्रपाणिम् एवं ध्यात्वा केशवादीन् न्यसेत् पतस्य न्यास
सफलमाह मेधाशुस्मृति एतकीर्तिकान्तिलसीसौभा
ग्यैश्वर्यमुपहृदिता भवेत्सः । इति अथ वापतानेव केश
वादीन् रमाविजयस्वरं श्रृंगी केशवाय कीर्तये नमः प
रं प्रकारेण क्रमेण न्यसेत् पतस्य न्यासस्य फलमाह ॥

अनुमेवरमाप्रसरं प्रभते यो म उजो विपिं वयः समु
 पेत्परमां एषीयसी पुनरभेरितो व्रतत्यसौ पुनस्तत
 आसं ऊर्धात् तत्प्रकारः कथ्यते मे नमः परायणी वा
 त्मने नमः भेनमः पराय प्राणात्मने नमः पताभ्यां हा
 भ्यां शिर आदिपादां तं व्यापयेत् वेनमः पराय बुद्ध्यात्मने न
 मः फेनमः पराय अहंकारात्मने नमः पेनमः पराय म
 न आत्मने नमः इति उच्येद्देवित्यस्य नेनमः पराय श
 वतत्मात्रात्मने नमः धेनमः पराय स्पर्शतत्मात्रात्मने न
 मः देतमः पराय रूपतत्मात्मने नमः येनमः पराय स
 तत्मात्रात्मने नमः तेनमः पराय गंधतत्मात्रात्मने नमः
 इति शिरोमुखं हृत्प्रांतिषु तस्य पां नमः पराय श्रोत्रा
 त्मने नमः इति श्रोत्रयोः देनमः पराय त्वगात्मने नमः
 इति त्वविद्यापकं देनमः पराय चक्षरात्मने नमः इति र
 शोः देनमः पराय तिल्हात्मने नमः इति निष्कायां देनमः
 पराय घ्राणात्मने नमः इति घ्राणयोर्जेनमः पराय वा
 गात्मने नमः स्नेनमः पराय पापयात्मने नमः जेनमः प
 राय पादात्मने नमः छेनमः पराय पाद्यात्मने नमः चेन
 मः पराय उपस्थात्मने नमः इति वागादिनास्यादिसस
 म्प्राते सुत्यस्य देनमः पराय आकाशात्मने नमः येनमः
 पराय वाद्यात्मने नमः गेनमः पराय न्द्रात्मने नमः खेनमः

प्र. सं.

२५८

२५८

परायश्वात्मनेनमः कंतमः परायष्टिआत्मनेनमः
इतिशिरोमुवहृद्भ्यांभिषुन्यन्यशेनमः परायहृत्सुड
शिकात्मनेनमः हंतमः परायसूर्यमंडलायद्वादशक
लात्मनेनमः संनमः परायसोममंडलायषोडशक
लात्मनेनमः रंतमः परायवह्निमंडलायदशकला
त्मनेनमः इतिचतुष्टयैरुदित्यस्यैवोक्तमः परायप
रमेष्टात्मनेनमवासुदेवायनमः यंतमः परायपुरु
षात्मनेनमः कर्षणायनमः शंतमः परायविष्वात्मने
प्रयुम्नायनमः वंतमः परायनिवृत्त्यत्मनेनमः अ
निरुद्धायनमः लोतनमः परायसर्वात्मनेनारायणाय
नमः इतिपंचतत्तानिरोमुवहृद्भ्यांभिषुन्यन्यशेनमः
नमः परायकोपतत्तात्मनेनसिंहायनमः इतिमूर्धा
दिपादांतव्यापयेत् एवंतत्तयासः यत्तस्यन्यासस्य
फलमाहक्रमेणेतितत्तात्मकोन्यासउक्तः सप्तानि
यद्वाहं वमूर्यादिषुस्यत इतिरुतपि रूतोभवति भुवे
सकलवैष्णवमंत्रजपादिषु इतिपुनः प्राक्सप्तमेप
टलेमातृकाप्रकरणउक्तेनप्रकारेणप्राणायामैरु
ता पुनर्वैष्णवपीठन्यासेऽकुर्यात् तस्यवक्ष्यामिगुरु
भ्योनमः इतिशिरमिगंगायायनयेनमः इतिमूलाधारे
आधारशक्तौनमः मूलप्रकृत्येनमः आदिरूपायैनमः

अर्चनाय नमः पृथिव्यै नमः दीरसमुद्राय नमः स्येन ही
 पाय नमः रत्नमेढपाय नमः कल्पकवृत्ताय नमः स्येन
 वृत्ताय नमः सितवामराय नमः रत्नासिंहासनाय नमः
 एतां मंत्रां मूलाधारादारभ्य पर्यपरिक्रमेण हृदयप
 र्यन्तं स्नायुधर्माय. ज्ञानाय. वैराग्याय. येश्वर्याय. प
 तान्मेघानदक्षिणापादहस्तवामहस्तपादमूलेन्यसे
 त अथर्माय. अज्ञानात्मा. अद्वैताग्याय. अनेश्वर्याय.
 एतां मंत्रान्नाभिदक्षयश्चाननवामपार्श्वेषु न्यसेत्
 संसंताप. रंरंजसेन. तेतमसे. मेमाया. विविधाये.
 अंशुनेताये. पंचम्याय. अंशुसूर्यमंडलाय. उंसोममंड
 लाय. मेवन्दिमंडलाय. अंशुआत्मनेतमः इं अंतरा
 त्मने. पंचपरमात्मने. ओं ह्रीं ज्ञानात्मने. एतां मंत्रान्
 हृदि न्यसेत् पुनः हृदये अष्टदले संविंशतेषु प्राणा
 दि क्रमेण विमलाये उक्तविंशते. ज्ञानाये. क्रियाये
 योगाये. प्र ह्यै. सत्याये. ईशान्यै. अनुग्रहाये. एवमे
 वाः शक्तयः अष्टदलेषु यस्तथाः नवमीवर्तिकायां
 चम्पास्त्या पुनः औं नमो भगवते विस्रवे सर्वज्ञात्मने
 वासुदेवाय सर्वात्म संयोगय मयी हात्मने नमः इम
 मासवमंत्रं च कर्त्तव्यं काये न्यसेत् एवं पीठेन्यासे कृ
 त्वा प्राक्सममपटलोकप्रकारेण समावाह्यतः

५. सं.

२५५

२५७

कर्णीकायां मूर्तिं तेजो रूपेण सभाय न त्वरम कं न्योति
भवेन व्यापकां गङ्गादिना सकलीकृत्य उपरि न्येव
कविधानेव समाप्त क्रमेण प्राणा प्रतिष्ठं कृता मान
सप्तमं शक सप्तमे पटले उक्तेन प्रकारेण ऊपात पुनर्द
शा त्रीमं ज्ञेय प्राणावपुटिनेन हस्त लक्ष्ये अंतः तास्यो
पार्श्वे योऽप्युपायेन पुनर्दशा त्रीमं ज्ञेयं देशभिराद्यं
त प्राणा वैर्नमो तैरंगुली सुदृशस्तद्विज्ञां गुष्टादिवा
मांगुल्यंतः सुस्थित्या सः तत्र दक्षिणां गुष्टस्य मूलपाव
र्णि प्रथम प्राणावाः द्वितीय पर्वणि मत्र प्रथम वर्णाः सा
न सारः तृतीय पर्वणि द्वितीयः प्राणावः अथेन मरति
न मरति तृतीय पर्वण्येव वा एवमेव सर्वास्त्यंगुलि
पुक्रमेण सुस्थित्या संस्कृता पुनर्दक्षिणां गुष्टादिन कृ
तिष्टिकां तं कृता वामांगुष्टादिन कृतिष्टिकां तव न
यैव कुर्यात् एवं स्थितिं न्यासः पुनः वामांगुष्टादिन कृ
तिष्टिकां तं कृता दक्षिणां कतिष्टिकादिन दं गुष्टां वंच
कुर्यात् एवं संख्या दद्यात् पुनरपि सुस्थिती कुर्यात्
पुनर्दशा त्रीमं ज्ञेयः सर्विं उक्ते दक्षिणां गुष्टादि वामांगु
ल्यंतं प्रायं कर न्यास रूपेण गोत्र मरत्यादिक्रमेण न्य
सा पुनर्दशा त्रीमं ज्ञेयं दशांगै रवकाय सा हेत्याद्यैः
पंचांगै रवकाय सा गौरु भयोरपि करयोः कर न्यास रूपे

एतच्छाब्दानमः श्मादिकमेण ऊर्यात् पुनर्दशान्न
 शीमञ्जणमात्तकावर्णानेवसविडकानपकैकक्रमेण
 पुटिलाएववत्पसेत् पुनर्दशनत्तत्पासंवद्वेगोनमः
 परायष्टिवात्मनेनमः पीनमः परायश्वात्मनेनमः
 ज्ञेनमः परायतेजात्मनेनमः नैनमः परायवाग्वात्म
 नेनमः वैनमः परायश्चाकाशात्मनेनमः लैनमः परा
 यश्चरेकारात्मनेनमः म्यानमः परायवृद्धात्मनेनमः
 मरुदात्मनेनमः श्तिर्येनमः परायप्रकृत्यात्मनेनमः
 स्त्रानमः परायपुरुषात्मनेनमः ह्योनमः परायपरमा
 त्मनेनमः इति येतेषां स्थानानि पादो भूदयायास्त
 कैत्यस्तु पंचमधे द्येयं त्रयं सकलगंततो न्यसततदि
 पर्यासतः इति तत्रोभिरिति गत्यं के इति शिरसि मध्ये
 द्यमिति रूदे द्यमित्यर्थः त्रयं व्यापकं एवं संहारन्या
 सः मंत्रोऽथ स्थानानि चैतदिपरीतक्रमेण संयोज्यार
 णित्यासं ऊर्यात् तडकैच संरुतावनुगवोमनुवर्धः स्त
 ष्टिवर्से निभवेत्यतिपात इति एवं दशतत्तत्पासं ऊर्यात्
 अथ न्यासस्य फलमाह गुप्ततमोऽन्यासः संप्रेक्ष्य
 त्वदशकपरिः क्लृप्तः कार्यात्पेधपिसदिर्गोपालक
 मनुष्याद्यदि फलसिद्धौ इति पुनः प्रथमं प्राणवपु
 रितेन दशाक्षरी मंत्रेण मूर्ध्नादि पादो ते विद्याप्यपुष्प

१. मं.

२६-

260

देशाक्षरीमञ्जुस्माक्षरन्यासे ऊर्यात् तस्यस्थानाविमूर्ध
न्यहोः- मृत्योर्वातो मुखहृदयजटरशिवजानपत्सुत
याक्षरायमेतः स्फुरतिः शिष्टैः स्थितिरधिसुनिभिरभि
हिताहृदादिसुखानिका संहारौ च्चादिमूर्धोतस्थितयमि
निविरवयेच्च सृष्टिमञ्जुस्थितिं मृत्पार्थः प्रथमं मूर्धोदिपां
दो तो न्यासः सृष्टिः पुनर्हृदादि क्रमेण पादो ते सृष्टि क्रमे
ण न्यस्तान् मुखशिष्टैः पंचभिर्वर्णैः शिरश्चादिसुखाने
त्यमेत पक्षास्थितिः पुनरं प्रादिमूर्धनः संहारन्यासक
मः पंचन्यस्तान् पुनरधिसृष्टिस्थिती ऊर्यात् तउक्तं च
न्यासः संहारो तो मस्करीवैवासानेषु विहितो यस्थिते
नो गृहमेधिषु सृष्ट्यं तो वर्णिनामिति प्राङ् वैराग्यपुन
गृहस्थे संहारं के विदाङ्गवायाः सरजानावनवाति
स्थितिचं विधापीतो तथा सृष्टिं रतिपुनः विभूतिपेन
रन्यासः तत्त्वस्मैवदनशाक्षरीमञ्जुस्पदपाकृतो न्यासः
तस्यस्थानानुच्यंते आभारः सजनाभिरुद्गलमुखामो
रुदयेकं धारानाभ्योः ऊर्तिरुदोरुजपुगले पार्थापर
प्राणिषु कास्यातिः सुनिनः कपोत्ककरपत्तं च्यग्र
शाखासके तस्याच्चादिदिशा समूर्धिसकलेदोष्टे म
संघोस्तथा शिरोस्तास्य कार्णाख्यरुतनंदकंदोभुनाउ
पपत्तविम्यमञ्जान्मञ्जुन्यासमेत प्रोचं गंशं सवदोन

पार्श्वस्मिन् गुरुस्थविजानुजं वाचि शुच इति तत्र धन इति
 लिंगं कंधामिति कार्णः अपरमिति एष्टः न इति नासि
 काश्रुसः इति गत्यम्। स्फिगिति जघनं सविषकुरुमूलं
 कंदेनामितत्रा आधारादिकुरुद्वयपर्यं प्रथमो न्यासः कं
 धरादिप्रोणीपर्यंतं द्वितीयो न्यासः कास्यादिकपोल
 पर्यंतं तृतीयो न्यासः दक्षिणाकरसंध्यग्रेषु तत्तत्पात्वा
 सचतुर्थः वामेपितृथैव पंचमः पादद्वयसंध्यग्रेषु वत
 तत्पात्वा सचतुर्थैव षष्ठसप्तमः शिरः आदिर्द्वौ तमष्ट
 मः शिर आदिर्द्वौ तमष्टमः तत्र कमविशेषस्त सर्वशि
 रसि पुनः शिरसः प्राच्यादिचतुर्दिक्षु पुनः शिरस्यैव वेष्ट
 नाकारेण दोहयेद्द्वौ दिपादद्वये च सकले व्यापक रूपे
 ण इति पुनः शिर आदिपादोत्तरे नवमः प्रोत्रादि अक्षिषु
 म्पर्यंतं दशमः एवं दशाविधन्यासं कुर्यात् शुभन्या
 सफलमाह इति कथिते विभूतिपंजरे सकलसाखाधि
 धर्ममोक्षदेन रनरुणीमवोचुरं जने हरिचरणभक्ति
 वर्धने इति पुनर्भूतिपंजरे न्यासं वक्ष्ये ॐ ॐ ॐ कृष्णव
 र्णा यथात्र केशवाय नमः ॐ श्रुतं कनकवर्णाय शुभ
 म्यो नारायणाय नमः ॐ ईश्वरवर्णाय मित्राय माध
 वाय नमः ॐ ईशं कर्पूरवर्णाय वरुणाय गोविंदाय न
 मः ॐ उग्रं रक्तवर्णाय शाय विलम्बेन नमः ॐ रुद्रं भूमेव

प्र सं.

लाय मधुसूयनाय नमः ॐ ऐं नैररितवर्णाय विवस्वते नमः
विक्रमाय नमः ॐ ऐं वां पिंगलवर्णाय रंदाय च सनाय नमः
मः ॐ ॐ सं प्रवर्णाय पूष्णे श्रीथराय नमः ॐ ॐ दं विव
वर्णाय पर्जन्याय रूषीकेशाय नमः ॐ ॐ वां पोडुवरवर्णा
य त्वष्ट्रे यमनाभाय नमः ॐ ॐ यं ॐ जनवर्णाय विस्मवेदा
मोदराय नमः ॐ ॐ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॐ नमः प
वत्कीवात्तरवत्तष्टपरहितसरदादशावर्णानुवासदेवा
दादशादशरीमत्रवर्णोष्काष्टार्यकानक्यादिदादशावर्णा
विशेषां प्रथात्रादिसूर्यदादशनामानि च के पावादिष्वे
ष्यावदादशनामानि च मिलित्वा अये मूर्तिपंजरस्यासः अ
स्यास्यासस्य स्नानानि फालोदररुदलरूपतलेवामेतर
पार्श्वशर्जादिगलवामत्रय एष्टककृतान्यामूर्धन्यपि
षड्भुगवर्णमनुः इति॥ तत्र वासत्रयेतगलादिपार्श्वप
र्यंतक्रमः एतस्य त्यासस्य फलमाह स्मृतेष्वप्यासमंत्रस्य
कीर्तिने मूर्तिपंजरे आतिग्रहविषयारिचं कीर्तिश्रीकान्ति
वर्धवे इति एतावत्पर्यंतं उभयोरपि मंत्रयोर्त्यासः समा
नयव अतः परं दशादशरीप्रधानेन वेदिशेषः कण्ठे
पुनरपि सर्ववेदेव दशादशरीमंत्रेण सृष्टिस्थिति कृत्वा
दशादश्या दशाभिवर्णैर्देशांगं च पवांगं वतस्य मंत्रस्य कृ
त्वा तस्य अष्टिछंदो देवता दीपं कुर्यात् तत्र दशांगप्रकारः

कथ्यते गौतम पीशिरः जंषिखानेकवचं वनेत्रं लं असं
 भाषासांभ्यां यंकदिभ्यासां एष्टाभ्यासां मूधेयवंदशां गा
 निहृत्वा पुनः पंचांगानि कुर्यात् आचक्राय साहादृतवि
 चक्राय साहाशिरः सचक्राय साहाशिखात्रैलोक्यरत्न
 एवक्राय साहादृतकवचं असुरां नकचक्राय साहा अ
 संयवं पंचांगानि हृत्वा पुनर्दशाक्षरी मंत्रस्या ऋष्यादि क
 र्यात् श्रीवरदऋषिः विराट्छंदः श्रीकृष्णदेवता यवम
 ष्यादीन् विधाय पुनः किरीटादिमुदाः प्रदर्शयेत् किरी
 टादिमुदाकारं तु उपरिविवंशत्यक्षरी विधानेन वक्ष्यामः पु
 नः सुदर्शने दिग्बन्धनं कुर्यात् ओं नमः सुदर्शनाय अस्मा
 य फट् इति सुदर्शनमंत्रः पुनर्बीजशक्त्या दीन्यसेत् का
 मबीजं साहाशक्तिः कृष्णः प्रकृतिः उगाधिपतिः श्रीदेवता
 पुरुषार्थचतुष्टये विनियोगः पतानबीजशक्त्या दीन्य
 शक्तसममेष्टलेऽक्ते पुण्यानेष्टयसेत् पुनः अधिष्ठा
 दसौरभ्या हलमाध्यकोत्पुल्लसत्पुल्ले त्पादिक्रमदीपि
 कायां तृतीयपटलेऽक्तेन प्रकाशेणाध्यायेत् तदतिविस्त
 रं तस्मादत्र नोच्यते तस्मात्प्रपंचसारा कक्रमेणा अद्या
 मीलकलायेत्यादिना प्रागुक्तेन वाध्यायेत् ध्यानं तु
 भयोरपि मंत्रयोरेकप्रकारमेव गोपीजनवल्लभाय सा
 हा इति मंत्रोदशाक्षरी मंत्रः श्रीकृष्णदासविंदे मक्तिवदेत्

पुं.स.

२५५

प्रधानोयंमंत्रः पतावत्यर्थंतेदशाक्षरीमत्रविषयपवोक्तश्च
तः परमष्टादशाक्षरीमत्रस्यासंबन्धेप्रथमंवक्ष्यमाणोः
पंचांगपत्रैः करहंहेमंशुलिखितस्यप्रतरष्टादशाक्षरी
मंत्रेणत्रिवारंस्मृतिदिपादो नव्याप्रयाणवेनाप्येक
वारंस्याप्रतरष्टादशाक्षरीमत्रवर्णानपदानिवक्ष्य
माणास्थानेषुसविंदुकानतमोतांस्तस्यसेत चतुशविल
लाटभूषणोत्तरश्चवर्णाक्षिणोपगुलवदनशीवारुमा
भिकटप्रभणंभुष्यस्तुशितधीर्जातंथ्योरक्षरांस्तुिरसि
भुवनयनमस्तुदुष्टांस्त्रिषर्पयेत् पदपेवकंरतिकवभु
विशिरीत्यर्थः प्रवणादिदेहस्थानेषुप्रत्येकंश्रुतिनि
गुहंजातंथ्योरैकैकं पंचवर्णा न्यासः श्रवणैरेनपदस्यास
उक्तं तत्रप्रवसितिसर्वत्रप्रणावः अत्रकामवीनंवानक्षि
रसि वित्यस्यप्रतरवशिष्टैर्वर्णैर्वक्ष्यमाणपंचांगस्तुमिव
हिभजनयनादिपंचस्थानेषुपंचपदानिवित्यसेत् प्रतरस्या
ष्टादशाक्षरीमंत्रस्यपंचांगानिऊर्ध्वतस्तीक्ष्णस्तारुत गोवि
दायशिरः गोपीजनशिखावल्लभायकवचसाग्रसंश्री
नारदऋषिगायत्रीछंदः श्रीकृष्णेदेवतापवमंगारूपा
दीन विषायवीजशकादीनप्रवोक्तदशाक्षरीविधानोक्त
प्रकारेणकृता किरीटादिमुद्रांस्तुपरिगोपालकविंश
त्यक्षरीविधानेवक्ष्यमाणप्रकारेणव्यासवोक्तप्रकारे

एतदशनेन दिग्बन्धने कृत्वा दृष्ट्यप्रकटसौरभ्योदले
 न्यादि तृतीयपटलोकप्रकारेण वा अथामीलकलाये
 म्यादि प्रपंचसारेण प्रकटकारेण वा व्याख्यातं लंकीक
 स्नायगोविंदाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा इति मंत्रः मे
 दकलप्रधानोयं मंत्रः पञ्चावतार्यनमष्टादशाक्षरीत्यास
 पवपवं मत्रद्वयस्य न्यामं कृत्वा दशाक्षरी मंत्रश्च तस्य वा
 रिंशत्सहस्रं संख्यं सर्वसेवापुरः सर्वदशलक्षं पुनश्च राणं
 कृतानि मधुरसितैररुणोभोरुहैर्दशांशं द्नेत्रं च मुष्टादशां
 शं द्नेत्रं च अष्टादशाक्षरी मत्रं चेतुःशतं हितं संख्यं सर्व
 सेवापुरः सर्वपंचलक्षं पुनश्च राणं कृतानि मधुरसंयुक्त
 गुडाज्यमधुमेलनसंसितैररुणोभोरुहैरवंपंचाशत्सहस्रं
 संख्यं द्रव्यं तेन अंबुजानामलाभेयापसैर्द्वैतसितासरि
 नैरुक्तं संख्यं मभयोरपि मत्रयोर्होमः होमे अशक्तं चेतु
 जपसंख्यायाश्चतुर्गुणं जपेत् पंचगोपालकाष्टादशाक्ष
 रीदशाक्षरीत्यासविधिरुक्तम् अथ गोपालकाष्टादशा
 क्षरी दशाक्षरीरुमयोरपि प्रजाक्रमपकेनैव प्रकारेण
 लिख्येत् तत्र सामान्यकालप्रजाचक्रिकालप्रजावेति द्वि
 विधा प्रजा तत्र प्रथमं सामान्यकालप्रजाक्रमोदीक्षीय
 टले कलशप्रजाविधानोक्तप्रकारेण लिख्येत् तत्र सा
 मान्यकालप्रजापातुषानं अथ प्रकारसारमोदलितेन

प्र.सं.

२६२

दिक्कमदीपिकोक्तप्रकारः तेन वा प्रपंचमाशेक्तेन प्रया
मिलकलायेत्यादिना वाधात्तासृजामारभेतानत्रप्रथ
मं सत्ताथं यंत्रमुच्यते मध्ये कोणेषु वटस्य तलप्रथ
रप्रस्थालिवेत्कर्णिकायां कंदपंसाप्युक्तं विवरान
षडंगं हिदिशः केसरेषु शक्तिः श्रीसर्वकाणि हिनवलि
पिमनोरत्नणिस्तदनां मध्ये वर्णां दशानां दशालिपि
मनुवर्यस्यैकैकशो जंभसमनाभिभूतं श्रीगमनस्येन
तोरोचनाविलिवितेन पनीयसूच्यापेटे हिरण्यरविते
उलिकोक्तं न दोपालयत्रमखिलाद्यदमेन उक्तं संपा
तसिक्तमभिजनमिदं महद्विधां यंत्रां यवशीकराणो
कदतरत्नायशः सुतमहीधनथायलत्सीसौभाग्यल
सुभिरनलमनस्य वीर्यं प्ररतो नादापस्तनिविषमू
र्ध्वाविभ्रमजरातीनां थायं चिरसिप्रनपेद्यत्रमिदं जटि
निशामपितं विकृतिं प्रस्थाप्यः प्रथमं वटकोणं विलि
ख्यतत्कर्णिकायां कामवीजं विलिख्य तन्मध्ये साधना
मादियत्र साध्या विलिख्य षडसकोणेषु कामवीजं विलि
ख्य कोगरं भेषु गोपालकषडत्तरीमत्रसुक्तीं कृत्वा य
नमः इत्यस्यैकैकमहं विलिख्य तद्द्विदंशद्वलंपमं
विलितस्य कसरेषु भुवनेशीलत्सीवीजसर्वकाष्टादशा
शो वर्णां न। सी श्रीं कृत्वा येत्यादीन दौ दौ विलिख्य दश

दत्तमध्ये बुगोपीजनवलभयसाहेनिदशाक्षरीवर्णना
 मेकेकेविलिखित तत्रदशाक्षरीयत्रप्रधानेनचेदेवं
 दशाक्षरीयत्रप्रधानेनचेत अन्यथाकथं कथंकेसरेषु
 दशाक्षरीमत्रवर्णान् दलेषुत अष्टादशाक्षरीमत्रवर्ण
 नशक्तिः कामवीजादिक्रमेणविलिखित एवमुभयोर
 पियेत्रयोर्विशेषः पुनस्तद्विषयतरेष्वविलिख्य तत्को
 पेणेषुकामवीजेविलिखित एवमुक्तेनप्रकारेणसंस्त
 ज्यतेतेउक्तफलंभवतीतिवैष्णवपीठसंप्रत्यतस्मिन्
 नयत्रेत्यभाष्यतस्मिन्दशाक्षरीमूर्तिअष्टादशाक्षरीमूर्ति
 वतनूलमेत्रेणसमावाह्य आचरणैः सहसमर्चयेत् प्रथ
 मंमूलदेवताया अंगसंज्ञां कुर्यात् तत्प्रकारः कथ्यतेप्रथ
 ममष्टादशाक्षरीप्रधानेनचेतस्यवर्णान्यासपदव्यासो
 कस्यानेषुक्तीन्मः कृन्मस्त्यादिभिर्वर्णैः स्त्रीकृत्स्नाय
 नमः गोविंदायनमस्त्यादिभिर्पंचागक्तुप्रवत्यदैश्वर्यमम
 र्चयेत् दशाक्षरीप्रजाविधानं चेत्तद्वर्णैर्दशाभिसदृशीत्या
 सोक्तस्यानेषुसृष्टिस्थितिसेदारक्रमेणप्रजेत अनयोरु
 भयोरपिमत्रयोस्त्यानानिप्रकृत्यासविधानेउक्तावितत्र
 सृष्टिस्थितिदेवयजेदासृष्टिस्थितिसेदारांतमिष्टा पुन
 रपिसृष्टिस्थिनियजेदा एवंदशाक्षरीविधानेनचउक्तप्र
 कारेणसमभ्यर्च्यपुनरुभयोरपिमत्रयोः साधारणेनो

प्र. स.

२६५

264

द्यते पुनः मूलमत्र दशाक्षरी मत्र सवाष्टा दशाक्षरी मत्र
सवाष्टाक्षरी मत्र दशाक्षरी मत्र सवाष्टाक्षरी मत्र दशाक्षरी मत्र
कृतदशाक्षरी मत्र समर्चयेत् तत्र पंचांगस्थानामिह ददिनेत्र
हितपंचस्थानानि ह्रीं कृष्णाय हृदयाय नमः गोविंदाय नि
रसे नमः गोपीजनशिखाय नमः शिवे प्रकोरेण दशाक्षरी नि
नगो हृदयाय नमः पीशिरसे नमः श्यादिषडंगस्थानेषु कृ
ता प्रवर्णैः भाषायां भ्यां नमः पंकटिभ्यां नमः स्नायुभ्यां नमः
मः होमभ्यां नमः शिवे वंक्रमेण समभ्यर्च्य पुनर्वदने वरां च
तर्प्यते न समर्चयेत् वत्सो देशे वनमालां वत्सर्प्यते न ददि
णस्तनयोर्धदेशे श्रीवत्साय नमः शिवे कौस्तुभिरत्नाय नमः
शिवे कंदेयवत्सवत्सवा देवताः समर्चयेत् क्रमदीपिका
यामेतावत्पंचवाचयवत्सवा देवता उक्ताः कल्पान्तरतः शतो
प्यधिकाः संतितस्मात्ता मुपि समर्चयेद् द्वादशक्यान् सारे
ण तत्प्रकारेण कल्प्यते ओं ह्रीं गणेशाय नमः वही पी
डाय नमः ओं ह्रीं दिवसात्मने नमः साय नमः ओं ह्रीं सावित्रा
त्मने नमः काभ्यां मकरं उलाभ्यां ललितादि रागात्मभ्यां
कर्णावतं साभ्यां नमः वरात्मने श्रीवावतो साय नमः व्या
हृत्तात्मने स कंधाभरणाय नमः पंचतन्नात्रात्मने षट्काय नमः
वित्तानादि विषयात्मभ्यां के सगाभ्यां नमः शुक्तिमाद्यात्मभ्यां

हस्तेकटकाभ्यां नमः कर्माद्विद्यात्मभ्यो अंगुलीयेभ्यो नमः
 पाद्वक्त्रात्मने नमः उदात्तसरात्मने नादाय नमः पंचत
 म्मात्रात्मने वनमालायै नमः प्रकृत्यात्मने शीवत्साय न
 मः पुरुषात्मने कौस्तुभाय नमः वागादिविषयात्मभ्यः
 संधिवंधेभ्यो नमः मन्त्रात्मने कृत्तिवंधाय नमः प्राणादिवा
 र्वात्मने भिकमलाय नमः दिगात्मने पीतांबराय नमः अ
 गिरात्मने कदिसूत्राय नमः गंधर्वात्मभ्यां ज्ञातृने च अंग
 लाभ्यां नमः ऋग्यजुः सामात्मभ्यः कटकां उकनपुरेभ्यो
 नमः अद्याकृत्तात्मने विलफलाय नमः पंचवक्त्रापीडादि
 मंत्रैः देवस्य श्रीकृष्णस्य देहेन तत्स्थानेन प्रसमर्चयेत् १२ म
 ण्यर्चना अभयोरपि मन्त्रयोः समानेनैव पुनर्मूलमन्त्रेणादशा
 र्थावाग्रहादशाक्षरावाचिवारेजलगंधपुष्पैर्देवं समर्च
 पुनरावराणां देवताः समर्चयेत् नमस्कार उच्यते दामाय
 नमः सुदामाय नमः किंकिणीदाय नमः पताकसूक्ति
 लेज्जोत्पतयाथातासर्वादिदित्तसमर्चयेत् पंचप्रणमा
 वृत्तिः पुनः स्रद्धिः केसरेषु मूलमन्त्रस्य प्रागुक्तपंचांगै
 र्दिताया वृत्तिः तत आग्नेयादिबुद्ध्यादिचतस्र्येव दित्तसं
 पुनस्तदार्द्धे लमध्ये पुरुक्लिण्णाद्यष्टमहिषीः समर्च
 येत् रुक्मिण्यै सत्यभामायै नागिचिंत्यै सतंदायै मित्र
 विंदायै सलक्ष्णायै जगद्वतै सशीलायै शनिमूर्तयै

प्र.सं.

२५५

२६५

तत्तत्तीयावृत्तिः पतासामाप्रथरोवीषिउच्येते दक्षिणा
करद्युतेकमलावसुभरितसपात्रसुदितात्यकराः त
पनीयमरतकाभाः सुसितविविजावरादिशाः सेतां
धृष्टकचभगलसाम्याविविधमणिप्रकरवित्तिलेना
भरणाः इति पुनर्दलाग्रेषु प्रागादिदित्तवसेदेवायनं
दशपायवलभदायगोपेभ्यः इति समर्चयेत् पुनरा
ग्रेयादिषु देवकौयरोदायैः सुभदायैः पीभ्यः इति सम
र्चयेत् पतेषां वार्ताप्रथा दयउच्यते ज्ञानप्रदाभयकरो
पितरौ पीतपांडुरौ दिव्यामाल्यावरातेहारमणिजं
डलमंडितेवलः शंखेडधवलौ सुसलेलागलंदधत्
हालालोलोतीलवासाः हेलावानेककुंडलाः कलाधः
श्यामलाभदासुभदाभद्रभूषणः वराभयप्रतापीत
वसनारूढयौवनावेणवीणावेशयष्टीशंखं गुणादिपा
णयः गोपनोप्यश्विविविधप्रभूतानकरां वृजा इति प
वंचतर्प्यावृत्तिः पुनर्मंदरादिकल्पकवृत्तांश्च वहास्ये
समर्चयेत् मंदराय संतानकायपारिजाताय कल्पट
माय इति सर्वादि चतर्दित्त हरिवंदनाय नमः इति म
ध्ये एवं पंचम्यावृत्तिः पुनरिडादिभिः षष्टमावृत्तिः व
नादिभिः सप्तम्यावृत्तिः एवं सप्तावरतौः समर्चयेत्
अथवा आहृतित्रितयेन समर्चयेत् तत्प्रकारउच्यते

अंगे प्रथमावृत्तिः रंदादिभिर्हितीयावृत्तादिभिस्तृतीया
 ष्वमावृत्तित्रये एवे सममावराणप्रकारेणावावराणप्र
 कारेवामंत्रहयदेवतायाः पूजा कुर्यात् अथवा कृष्ण
 एकेन पूजा कुर्यात् तत्प्रकारेण श्रीकृष्णाय नमः वा
 सुदेवाय नमः नारायणाय नमः देवकीनंदनाय नमः य
 श्रेष्ठाय नमः वत्सोपाय नमः अथ राकोतमभारद्वा रि
 णो नमः धर्मसंस्थापनाय नमः एतैरष्टभिषुणावादिभि
 तंमोतैजस्कृगंधादिभिः समर्चयेत् एवं वामंत्रहयदेव
 ता पूजा कुर्यात् इके पूजात्रैविध्य आवाहनान्तं सर्वतस्त
 मेव यस्या उक्तविशेषः एवं मंत्रहयस्म सामात्यका
 ल पूजा प्रकारः अथ मंत्रहयस्य त्रिकाल पूजा प्रकारवत्स
 तत्र प्रथमं प्रातः काल पूजायांतं अथ श्रीसुदधानसंस्थि
 त्रैमस्य लो देशिरत्नस्फुरदित्यादिपंचमयटलोकप्र
 कारेणावावाले नीलांबुदाभमित्यादि प्रागुक्तप्रपंचसा
 रोक्तक्रमेणावाधाताः प्रातः कालीन पूजा मारभेत् पी
 टपूजावाहनोपचारप्रदानादयः सर्वे पिष्टवीक सामात्य
 काल पूजाविधानोक्तवदेव आवराणानां सर्वविशेषः त
 त्र प्रथमं पंचांगैः प्रथमावरणैः समर्चयेत् तत्र स्थानि श
 उक्तवदेव पुनरिंदादिभिर्हितीयावृत्तिः वृत्तादिभिस्तृ
 तीयावमावराणचितयेन समर्चयेत् तत्र प्रातर्निवेद्य

प्र सं.

२६६

२६६

इत्यमाहसितामोचहर्षगवीनैश्चदधाविमिश्रणादौग्येन
संघीणायेते इतिपवंसंमृज्युतकेवलदधिबुधावागु
लमिश्रितदधिबुधावातलेनअष्टविंशतिवारंश्रीकृष्ण
स्यमोवेसंतर्पयेत तर्पणाप्रकारस्तुउपरिष्टादह्यते एवं
प्रातः संमृज्यसंतर्प्यचोष्टातरसहस्रंनित्यशः अत्रप्रातप
वंप्रातः कालीनसृजाविधिः अथमाधेदिनसृजाविधि
लिख्यते अथमध्याह्नकालसृजार्थप्रातमच्येतमधेदि
नेजपविधानविशिष्टरूपंवयंसरर्षिवनिसंवर्षिसत्य
हृदैः इतिक्रमदीपिकायांपंचमपटलोक्तप्रकारेणावा
वेयंदेवैर्मुकुंदविकसिनेत्यादिप्रपंचमाराक्तप्रातेनवा
प्रातामध्याह्नकालसृजोक्त्यात तत्रक्रमदीपिकोक्त
धर्मानिअतिविस्माराणीतस्मात्तान्यत्रनलिख्यतेतस्मा
त्प्रपंचरोक्तप्रातेनैवध्यायाः अत्रापिपीठावाहनोप
चारादयः सर्ववदेवआवृत्तौविशेषः दामायसदामाय
वसदामायकिंकिणीदामायशतिसर्वादिदिसप्रथमा
वृत्तिः अंगैर्द्वितीयावृत्तिः रुक्मिणायष्टमद्विषाभिः
कसामामकालसृजाविधानोक्तामिस्त्रतीयावृत्तिः प्र
नवंसदेवनदगाणादिभिः सहस्रद्विसदयिनाभिश्चप्राक्ता
माकालसृजाविधानोक्तमेणावतर्प्यावृत्तिः पुनर्मंदार
संतानपारिजातकल्पटमहरिवंदनैः प्राक्तामात्यकाल

सजाविधानोक्तैः पंचम्यावृत्तिः पुनरिंद्रादिभिः षष्ठावृ
त्तिः पुनवज्रादिभिः सप्तमीपंचम्यादेः संसृज्येत अथ
माध्यादिनतनिवेद्य द्रव्यमाहृत्या पुण्यांजलिमपि वि
धार्यपितावपाद्यंसाचामंकल्पमतविपुलसर्गायात्रे
निवेद्यम् सुरभित्तेराण्डुगंधविष्णुससितेनसिक्तं सना
सममुपदंशकैरुचिररुघविचित्ररसैः दाधनवनीत
नूनसीतोपलसुवतिकाद्यतगुलनालिकेरकदली
फलपुष्परसैः इतिपंचनिवेद्यं कृत्वा पुनर्मूलमंत्रेण
रहोत्तरशूनमथोज्ज्वलात् यथोत्तमपिः स्रुतैः ससि
तशर्करयाविमिश्रैर्देद्यात् वलिवनिजदित्ससर्गोषो
गीवर्गोपदेवतगणोभ्युदहारवेताः पंचवैष्णवदेवलिच
कृत्वा पुनः सृजोक्तामाप्नु पुनर्नवनीतमिलितपायस
बुध्याजलैः सर्ववदेवमुष्णविंशतिमंख्यं वक्ष्यमाणप्रका
रेण संतर्प्य पुनरुत्तमरसहसंशावंवाजं पंचपंचमाध्या
दिनसृजाविधिः अथतृतीयकसृजाविधानंवक्ष्ये सा
यान्देहावस्थातुविचित्रोद्यानशोभिते ॥ इत्यादिपंच
मपटलोक्तक्रमेण वार्तिर्तीत्याध्वैरीव्रजमित्यादि
प्रागुक्तप्रपंचसारेण प्रकाशनावाध्यातारुतीयका
लसृजामारभेत तृतीयकालसृजायामलिकालवि
कल्पनासायान्देति शिवस्य त्रवरं देके विपश्चिताः इषा

प्र. सं.

२६३

२६७

सरेण चंद्रौ सायानेष्टादशाणीतः उभये सुभये नैव
ऊर्ध्वादित्यपरेतृगुः निशिवादिनां तसमये प्रसृजये
त्रित्यसोच्यते भक्त्या समयं सुभये हितनः संसारविधिं
समुकोतीर्षतियः तत्र सायं ध्यायस्मृत्तायाश्च रात्री
ध्यानं स्मृतायाश्च विशेषोऽस्ति तत्र प्रथमं सायंकाली
न स्मृता मुक्ते न प्रवेगा ध्याना आरभेत अत्रापि पीठवाह
नादयः पूर्वैर्क्ते नैव प्रकारेण आहृतौ विशेषः प्रथमं
मैः प्रथमा वरतौ अर्चयेत् पुनः रुक्मिण्या धामिर्म
रिषीभिः प्रागुक्ताभिर्दितीयाहृतिः पुनः नारदाय प
र्वतायानसवे निशठाय उद्देवाय दारुकाय विश्वकसे
नाय शैलेपाय इति सर्वा यष्टिस्तु गुरुशयेत्यग्रे यवे
तृतीयाहृतिः इंद्रादिभिश्चतुर्थीयवे संसृज्य पायसेन
निवेयं ऊर्ध्वात् पुनः सहोमे सवी सऊर्ध्वात् स्मार्थादिने
यवा पुनः संडमिषडग्यवुध्या जलैस्तर्पयेत् अष्टाविं
शति वारं चक्षुमाणाक्रमेण पुनरष्टोत्तरशतं जपेच्च
पंचसायंकालीन स्मृता प्रकारेण अष्टात्रिकाली
न स्मृता प्रकारेण अष्टोत्तरशतं ध्यातुं मुच्यते रात्रीवे
त्तन्मया क्रांतं मानसं देवकी सतं यनेद्रा सपरिष्ठांतो
पीमंडलमध्यगं एषुं सवृते मस्रां वितस्तमात्रोत्तं को
विनिसत्यं कं अक्रमापश्चात्तरेत राक्तद्वैर्भुमोयं

खलु ससंगो ही स्थलनी रजसून पराग मृता लहरी
 कषा जाल हरेण सना मरुता सरिता पदता भूषिते
 ससिते घमुता पुलिते विपुले अषारी रिति शातश
 रोनायिते प्रमदा शतकोष्टिभिराकलिते इदुता य
 कैरे विशदीकृतदिक प्रसरे विचरदु मरी निकेरवे
 साधर किंच रसिद्ध सदैवं धर्व भुजंग मचारणैः कैः
 दासं पदितैः सविमान पलैः स्थैरभिष्टुपुष्पवयेस्त
 रेतरे वंधकर प्रमदा रागा कल्पित रास विहार विधौ
 माणी पांऊ गमप्य मुता वपुषा वद्रथा विदित समक
 दिव्य तनं सदृशा सुभयोः प्रपगंत रंगं सपित नल
 वदभुज हितयमी निजसंग विजृम्भदने गापी खिन्न
 लितांगल सत्पुलकालि प्रजा विविधं मृतिभिन्न
 मनोदं सरस्वर समक मूर्च्छन तात गणैः भ्रमा माण
 ममू भिरुदार मणी स्पृष्ट मंडन शित वारुत रं रतिभि
 चतुर्भूमी भिर्मिलिते तयनीय मेयै रिव मारुत के
 मणी निर्मित मध्यग पांऊल सहिषु लारुणा पंगत
 मध्यगतं अतसी ऊसमा भतनुं तरुणां रुणा पमप
 लाशं दणं नवपल ववित्रित गुच्छल लच्छि सिपिं
 छपित दक च प्रवयं वरलं तव मिंड समान सावं म
 णि ऊंडल मंडित गंडु प्रगं शाशा रक्त सदृश न च्छ

प्र. सं.

२९८

268

दत्तं मणिगजदेन कविद्या भराण्यमनप्रसवच्छ्रुद
नो जलसदसते सुविलासनिवासभुवेन वविडुमभ
दत्तं गच्छितलं भमराकुलदामविगजिभुजंत रुणीकु
चप्रकारिं भमिलगमस्तारुणावत्प्रसमुक्तगतिं शि
वेवेण समीरितगानपरं स्मरविकूलितं भुवेन कप
रं पवं ध्याता रात्रिकालीनप्रज्ञामारभेत तत्रापि पीठ
एजावाहनादयः पूर्ववेदेव ग्राह्यतौ तविशेषः प्रथम
मंगैः प्रथमावृतिः तद्देहिः षोडशादलेषु केशवादि
षोडशावरमृतयः सशक्तिताः समवेत्नीयाः ओं क्लीं
प्री केशवकीर्तिभ्यां नमः ओं क्लीं प्री नारायणका
तिभ्यां नमः इमाधवतृष्टिभ्यां नमः इंगोविंदपृष्टिभ्यां
नमः इविस्तुष्टिभ्यां नमः ऊं मधुसूदनकांतिभ्यां न
मः ऊं त्रिविक्रमक्रियाभ्यां नमः ऊं वामनदयाभ्यां लं
प्रियभमेधाभ्यां लं दृषीकेशदृषीभ्यां नमः पंचमा
नाभश्चदाभ्यां नमः पेंदामोदरलज्जाभ्यां ओं वासुदे
वलक्ष्मीभ्यां औसंकर्षणसरस्वतीभ्यां ओं प्रद्युम्नप्री
तिभ्यां नमः ओं अतिरुदरतिभ्यां पंतैकेशवादिभिः
कामप्रीवीनदयसं सप्रतेर्दितीयावृतिः इंद्रादिभि
लक्ष्मीयावनादिभिश्च तृतीयावृतिः चैव तर्भिरावरणैः
संपन्नरजितारविनेव षडक्षसहितं सभुजं सपया

सतिवेदयतत् विभवेसतिकांस्पमयेप्रष्टयका॥च
 षकेषुतयोउपासक्रमशः पषरात्रिमजाप्रकारः प
 वंमंत्रहयस्यसामात्यकालप्रजायासाकंपंचविधम
 जाउक्ता अथमत्रहयस्यत्रिकालतर्पणप्रकारकथा
 ते॥ संतर्प्यपीटमंत्रैः त्यक्कृत्यथममत्सनेतत्र आ
 वास्यपूजयेतंतोयोरेवामिलैः समपाद्वैः वधयथे
 नमुद्रांतोयैः संपाद्यतर्पणद्वयैः तदुध्याजलिनांतं
 सुवर्णावसकीकृतेनतर्पयतविंशतिरष्टोपेताका
 लत्रयतर्पणोषसंख्याताभूयः सकालविदितान्सक
 त्सकृतर्पयेच्चरिवाराणप्रातर्दधिगुलमिश्रमन्त्रे
 थोपायसंसनवतीसंसीरंरतुतीयकालेसमितोप
 लमित्पदीरितंद्वयंतर्पयामिपंदेयोत्तमंमज्जात्रेत्येषु
 नामसुहितीयांतेषुनृपुनः प्रजाशेषं समापयेत्
 अभ्युत्पतत्यसादादिशक्तानंप्रतिवेदयः नृजमा
 तमथोत्पततत्तयः पुनपेत्तन्वावत्संतर्पयेमत्री
 तावत्संख्यंनपेत्तन्वावत्संतर्पयेमत्री
 सप्तमेपटलेउक्तः एवमेवसर्वमत्रविषयोपितर्पण
 विधिः तर्पणद्वयस्यतत्रतत्रविशेषः मज्जायतन
 दिषयोक्ताः पीटमपिततदिषयंतर्पणप्रकारस्तु
 सर्वत्रैवमेवएवंगोपालकाष्टादशादरीमंत्रस्यगो

प्र. सं.

२५६

२६९

पालदशादरीमंत्रस्य च समानत्वेन कवित्कचिदिशी
षेण च न्याससूनातर्पणविधिमउक्ताः अथ गोपालक
दशादरीमंत्रप्रसंगान् मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्र
कारेणापि गोपालकदशादरीमंत्रस्य पुरस्चरणदि
विधिर्लिख्यते ऋष्यादिकं तत्सर्वतत्त्वत्वाविसत्सहसं
नयः पुरुचरणं अमुतहिनयं वा अमुतं वा पुरस्चरणं
अथ प्रयोगः यश्चेच्छास्त्राणि मजीवशीकतं समर्चयेत्
वैश्वानां वशकामस्तु सरत्तकवीरजैः परदाणां व
शकामस्तु पुष्पैर्नो लोत्थलैर्न वैः स्त्रीवशकामी चे
शक्लैः पुष्पैस्तुलमिष्टितैः घृताकैश्च दद्यान्मंजी
सिरोवशणभवंति हि अत्रावकामी न दद्यादेवमेव
समाहितः तद्रसधारयेन्नित्यं भवेदनाय वांस्तथा
सहसं तद्रयादाजं हिरण्यार्थी समाहितः पद्मैः सम
र्च्य गोविंदं मजीमथतवान्भवेत् यं यकामयेत्ततस्तत्
यद्रोमेन सिध्यति वसाथी शक्लैः समैः सहसं सा
ष्टकं दत्तेन भूतप्रेतपिशाचाद्यास्तपस्मारादयो ग्रहाः
शतनायास्तथा ऋष्टं सहसं नित्यं नोजयेत् नपात्सेव
पलायंते सिंहवस्तामगाश्च विषमं दशोक्तं स्नाने ये
कालीयमर्दनं अष्टांतरशतं तज्जामुं कुर्यात्प्रयत्नतः
हस्तेन मूर्ध्नि वित्यस्य नाशो येष्वनहिसं मेधाकामस्तु

रेदेवंमउं प्रणावसेषुटे अमुतेतशचिर्णतात्रिरात्रेनत
 तोनपेत मउेणवेदशासार्थवकंयोग्याभवचवाक
 भित्ताहोरोजयेनंवेसंवत्सरमतेदितः प्रीमानाउय
 तमोशरत्वासर्वतोनात्रसंशयः कात्पाथीरवादिरेव
 नैरुकिणीचलभंस्मरेत् दधिमध्यात्यडग्धात्रेजुद्
 यादमुतेवधः नवनीताशनंकुसंथात्तोलकलवंध
 ने अमुतेनवनीतेनद्रत्तापुत्रमवाश्रयात् जेपदष्टेतर
 शातेपिवंतेसजनास्तनंकुसंथाताग्रहग्रस्तात्यपेपं
 वनितेश्रद्धाः समस्तविषनाणार्थंकुसांकालीयमंदनं
 ध्यायंजेपत्साष्टशातेद्रंकृत्यानाशयेद्विषं कुसंतगरु
 डारुवंहरंतपारिजातकं समस्तामरनेतारंसंचित्पाष्टे
 तरंशाते रक्तैस्तकरवीरैश्चद्रत्ताशत्रुजपेलभेत शनैश्च
 रतिनेष्टत्यंजयेदादिग्यपाणिना अष्टोतरशातेसदेष्टि
 यतेनायस्युभिः अग्नीयादत्तदेविहारकास्त्रितेष्टे
 तरसहसंतप्रतिष्ठांलभतेयने सर्वलोकावशीकर्तका
 मयत्यंकजासेने कंदवमूलेगायंतंचितेयेत्सर्वनायकं प्र
 षामार्गसमिद्रिक्तस्तु अष्टोतरसहस्रकं नसातजद्रया
 द्रुमसर्वलोकोवशोभवेत् अनेनवात्रमाप्नोतियमसा
 पप्रमानभवेत् वषाधीजद्रपात्युपैर्लोनेः कन्यामवा
 मुयात् वैतमैहृष्टिमाप्नोतिविलैर्यनमवामुयात् उर्वीभि

५. मं.

१३०

270

राशुगामोतिगतिगलवीमिषमृत्पतिनवतीभवेत् श
मिद्रिजंरयात्सर्वशांतिभीविष्यतिलवोणनइनेदृश्ये
तिलैः शत्रुवशंतेयेत् अनेननपरोमेनयणयोगेन
साधयेत् शक्तादिऊसमंमदारादिऊसमं अथगोपा
लकमंत्रप्रसंगात् गुप्तगोपालकमंत्रोपनिर्गत
४ कल्यांतराकप्रकोरागालिख्येत आनेदनारदऋषिः
अमृतविराट् छंदः समस्तजगत्सोदनमहाविसर्देव
ताशरुक्लरांरुतशरुक्लरांशीरः इत्याद्यंगानिउद्य
ज्ञासमस्तसद्युतिममृतकरगृहकांतिप्रभावहाभ्यो
दोर्भाचवैशंतिदयतमुपरिष्ठात्स्थिताभामनोतावा
मांकस्त्याधिकंन्यासनकलशमेषावामदोर्भास्यं
तंवेदेव्यारन्यानमृदालसदिनरकंवाध्ययंतंस्मीशंश
दकलरीं इतिमंत्रः ज्ञातयथानोयेमंत्रः अंगेदवभा
दिभिः प्रनायंचलननपः अयमेवमंत्रोदकाशयस
शकारायस ॥ इतित्रिविधोस्ति। अथसनत्कमारीयो
कप्रकारेणगोपालकविंशत्यक्षरीमंत्रविधानमुच्य
ते श्रीनारदऋषिः गायत्रीछंदः श्रीरुक्मोदेवताश्रीही
ंक्षीरुत कृत्वायशिः गोविंदपशित्वाग्रेपीतनकवचं
वलभायेनत्रंसाहा असं ध्यानं श्रीमत्याहारवत्यांनव
कनकमपेशानलेरत्नवमो ध्येकल्पहमायेविविधम

गालसन्नेदयेसंनिविष्टं चक्रं शोखं च वेणुं नलिन
 मण्यगदं योगमुद्रां दधानां वंदेसंमिच्छमानं मणिम
 यलशैवलभाभिर्मुकुटं श्रींहीक्तीकृत्सायगोवि
 दायगोपीजनवलभायसाहा इतिमंत्रः पेश्येक
 लप्रधानोपमंत्रः अथपूजाविधि वैष्णवीदेसमा
 वास्यसमर्चयेत् रुक्मिणीसत्यभामायै इतिदेव
 स्य दक्षिणावामपाश्र्वयोः सुवर्णकंभायनमः इतिदेव
 स्य ऊर्वोरिधेः समर्चयेत् कल्पटमंजरीं नमः इतिऊर्वो
 रुपरिष्वेप्रथमावृत्तिः अंगेदितीयावृत्तिः रुक्मि
 णीसत्यभामायै नाग्रचित्यै सनेदयै मित्रविंदायै स
 लक्षणायै जौववत्यै समीलायै इतिरतीयावृत्तिः
 पतासंकरधृतामुधवर्णायुधयः आशुक्ताष्टादशात्
 रीविधानोक्तवदेवपुनः॥ वासुदेवायशांत्यात्मने
 संकर्षणायश्रियात्मने प्रद्युम्नायवागात्मने अने
 रुद्रायवत्यात्मने इतिचतुर्थीवृत्तिः पुनःवासुदे
 वाय प्रद्युम्नायसंकर्षणाय अनिरुद्राय इतिस्वा
 दिदित्तलक्ष्यै सरस्यै श्रीत्यै इतिआश्रयादित्यप्यं
 यं चम्यावृत्तिः मंदारायपारिजातायसंतानायहरि
 चंदनाय इतिस्वादिदत्तकेनकौकरवीराय अशी
 रायहरिवंदनाय इतिदित्तकल्पटमाय इतिमध्ये इ

१. सं.

२०१
२०१

निषष्ठावृत्तिः पद्माय महापद्माय मकराय कच्छ
पाय शोलाय ऊंदाय नीलाय ऊंदाय पेंङ्कीसौः षो
उशसहस्रपत्रिभेदानमः इति सप्तम्यावृत्तिः केशा
नाय नारायणाय माधवाय गोविंदाय विश्वेभ्यः
सदनाय श्रीविक्रमाय वामनाय श्रीधराय रूषीके
शाय पद्मनाभाय दामोदराय इत्यष्टम्यावृत्तिः मत्स्याय
रुमाय वाराहाय नृसिंहाय वामनाय परशुरामाय
वल्लभदरामाया कृष्णाय कल्किने एवं नवम्यावृत्तिः
इन्द्रादिभिर्दशमो वज्रादिभिरेकादशी येरावताय पुं
उरीकाय वामनाय मृजुंदाय अजनाय पुष्पेन्दनाय
सार्वभौमाय सप्तमीकाय एतैर्दिग्गजैर्द्दीदृश्यावृत्तिः
एवमावरदेवताः समर्च्य पुनः जिते ते पुंउरीकाय नमः
स्तेविषभावन सवस्त्राणामनसस्ते नमः प्रहृष्य सर्व
ज इत्येतेन मंत्रेण पंचवारं पुष्पांजलिं कुर्यात् प्रथमे दे
वतायाः पुनरावराणां देवतानां वरुक्षिणापरिक्रम्य
त मनेनैव मंत्रेणैकवारं च पुष्पांजलिं कृत्वा
पुनर्मूलमंत्रेण पंचवारं मूलदेवतायाः पुष्पांजलिं
कृत्वा पुनर्मूलमंत्रेणैवावराणां अपि एकवारं कृ
त्वा पुनः पंचवस्त्राणामनमः इति पंचवारं हस्तौ एकैक
वारं वरुक्षिणादिषडंगवराणां देवतापर्वतचपुष्पां

जलिकृताय नः किरीटकेसरहारमकरकुंडलांलंक
 तचक्रशंखगदावजहस्तपीतावरधरप्रीवत्साकिन
 वक्षस्थलप्रीभूमिसहितसात्मन्यानिहृद्यदीप्तिकरा
 यसदस्नादित्येतन्नसेनमः अनेनकिरीटमंत्रेणापि वि
 वारंपुष्पांजलिकृताय नः ओं श्रीकृत्स्नाय नमः ओं वासुदे
 वाय नमः ओं नारायणाय नमः ओं देवकीनेदनाय नमः
 ओं यज्ञेष्टाय नमः ओं वासोदाय नमः ओं अमराय नमः
 कृताय नमः भूभारहरीणी ओं धर्मसंस्थापनाय नमः कृ
 स्माष्टकेन तागदिनमोतेन पुष्पांजलिकृता तिवेयं
 कृता पूजां समापयेत् एवं सतत्करीयात्कृता वि
 तिः अथामैवविशंत्यत्तरीमंत्रं न्याससजादिविधा
 नेक्रमदीपिकोक्तप्रकारेण लिख्यते ब्रह्माक्षयिः गा
 यत्री छंदः श्रीकृत्स्नो देवता लीवीने साक्षात् शक्तिः के
 कीलकं यत्तत्रयं स्तनद्वये रूदिवक्रमेणान्याय नः
 सदहे वैष्णवपीठन्यासे प्रागष्टादशाक्षरी न्यासविधा
 ने इत्थेन प्रकारेण कृता मूलमंत्रस्यांगनेष्टकेन
 पासनक्रमारीयविधानोक्तेन करन्यासे कृता मूल
 मंत्रेण न्यायके कृता मूलवर्णोच्चारकावर्णावपुष्टि
 लामातृका न्यासस्तुत्याने पुसं हारन्यासत्रयेण प्रति
 लोमस्थाने वर्णात्रयेण मृष्टिन्यासत्रयेण अंगलोम
 स्थानांगेन वयस्सायुनदशतत्तन्यासे कुर्यात् नत्यका

प्र. सं.

२३२

२७२

रक्तप्रागष्टादशाक्षरीत्यासविधाने उक्तः पुनर्मूलेन
वापकं कृत्वा सलमंत्रवर्णात्यसेत् तत्प्रकार उच्यते
मर्भिफाले भूतौ मध्ये ते त्रयोः कर्णयो नमोः श्रानते
चुवके केटे दोर्मूले रुदितं डके नाभौ लिंगे तथा धारे
कंठोर्जातो अने च योगुत्पयोः पादयोर्नस्ये स्तुष्टिं रक्षा
समीरिता स्थितिं रुदिकां सोतं संरुति स्मरणं दिका
इति तत्र स्थिति न्यासे वर्णा न रुदया रम्य पादो न न्यस्ता
शिष्टैः शिरा आदि असे दयां तत्प्रसेत् संहारे तत्स्थानमा
त्रं प्रति लोमे न एवं स्तुष्ट्या दिसं हारो तं पंच वा रं न्यस्ता
पुनरपि स्तुष्टि स्थिती कुर्यात् गरुह स्तुष्टे तस न्यासी चे
त् संहारा ने च तत्प्रसेत् तत्तुक्तं च न्यासः संहारा तां मक
री वैवा न मे प्रविदि नो यस्तु त्वं तो गरु मे पि प्र स एषं
नो वर्णिना मि नि प्रा ३ वैरा ग्य पती गरु ह स्तु संहारे के
चिरा इरा वायाः सहज नौ च न वा सि नी स्थितिं च विधा
यी नां तथा स्तुष्टि पंच त न दा प्र मा तु सा रण स्तुष्ट्या च
त न्यास कुर्यात् स्तुष्टि स्थिति संहारे षे ण न्यास विधी
सर्वत्रैव मो च न्यासः पुनरप्यन्या न्यास स्य मुदा प्रका
रः शिरसि विदिना मध्या मे वा रिति तर्जनि का
निना अवा सि रदि नो यष्टा स्ते ना वि नो प क ति ए कान
सि च व रने सर्वाः स न्यास ही रु दितं ते नी प्र य म ज पु ता
म न्या ना भौ अवे वि दि ना ध नो न प चो यष्ट यो ना लोः

सांघासकपदहयेति अत्र दशाक्षरी प्रधानोक्ता
 निष्कानानितस्मादयमेवात्रापिन्यासांतरेषु को
 शुक्लानेषु न्यायः अत्राः नृकास्त्रानेषु मर्षाभिर्न्यासः
 कर्तव्यः एवमक्षरन्यासं कृत्वा मूर्तिपंजरन्यासं प्राग
 द्वादशाक्षरीविधानेऽन्तेन प्रकारेण कृत्वा पुनः षड
 गं न्यासं कुर्यात् ह्रीं श्रीं क्लीं हृतकृत्वा पशिरः गोविंदा
 यशिता गोपीजनकवचं बलभाषणेन च सारा अक्षरं प
 वषडंगन्यासं कृत्वा पुनः किरीटादिमुदाप्रदर्शयेत्
 तन्मुकार उच्यते तत्र प्रथमं मुदाणोक्रम उच्यते कि
 रोटि वेंदापीडकुंडलदयवक्रशंखरा पद्मयोगे वे
 णामालाश्रीवत्सकौस्तविलाफलमृदाः क्रमेण प्र
 दर्शयेत् प्रथमं दक्षिणावामकरयोर्मध्यामां गलिह
 यं प्रसार्य अन्त्यो न्यायं संस्पृशेत् अभयोरधिकरयोस्त
 र्जनीमनामिकावकिं वित्तं कुच्यष्टभोगेन तर्जनी
 तर्जनीं अनामिकाया अनामिकां वसंस्पृशेत् अंगुष्ठ
 यंत प्रसार्य ग्रेण अन्त्योत्थं संस्पृशेत् कनिष्ठिकादयं
 व प्रसार्य ग्रेण अन्त्योत्थं संस्पृशेत् पञ्चाकिरीटमुदा प्र
 नांशिरसि तन्मन्त्रेण किरीटाय नमः इत्यनेन प्रदर्शये
 त् हस्तदयस्य मणिवंधं मध्यां न्यायं न्यासेन बध्वा अं
 गुलीं प्रसार्य किंचिदाकुंच्य मस्तकीपरिभागे परा

प्र. सं.

१३

273

द्व्युत्वेन प्रदर्शयेत् पश्चावर्त्तणीपीडमुद्रा पुनर्दक्षिणा करत
लमधो मुखेन वाम करतल मूर्ध्वं मुखेन च प्रसार्य व
त्पासेन संयोज्य दक्षिणा कनिष्ठिकां वाम तर्जनीया उपरि
प्रसार्य संमुखेन संश्लेषयेत् दक्षिणा तर्जनी वाम कनि
ष्ठिकाया उपरि प्रणयं संमुखेन संश्लेषयेत् दक्षिणा
नामिका मध्यमेन वाम तर्जनीया अधोभागेन तीक्षावा
मां गृह्योपरि संमुखेन संश्लेषयेत् वामानां मिका मध्ये
तदक्षिणा तर्जनीया मध्यमे तदक्षिणा तर्जनीया उपरि मार्गे
एतीक्षा दक्षिणां मुद्रा स्थाप्य स्नानेन संमुखं कृत्वा तयो
न्ये संश्लेषयेत् पश्चावर्त्तनीयमुद्रा पश्चावर्त्तनीयमुद्रा
दक्षिणा हस्तेनोपरि भागेन तन्मंत्रेण प्रदर्शयेत् दक्षि
णा करं गृह्य तर्जनी दयं संश्लेष्य शतशो गूलि त्रयं प्रसा
र्य पुनर् वाम करतल मधि तथैव कृत्वा उपरगला
रभ्या नाभिर्ययं प्रदर्शयेत् पश्चावर्त्तनीयमुद्रा ॥ प
नोतन्मंत्रेण प्रदर्शयेत् प्रथमं वाम कनिष्ठिका नामि
कामध्यामा प्रसार्य तत्र अनामिका मध्यमे ऊर्ध्वं मुखे
प्रसार्य पुनर् स्निग्धता मध्यं गूलीनां मूलदेशे उपरि भा
गे निर्धुग्दक्षिणा मध्यमा तयेत् पुनर् स्नात्वा मूल तिसरणा
मसृगूलीनां मधोभागे मूल प्रदेशे निर्धुग्दक्षिणा नामि
कां तीक्षा वाम तर्जनीया उपरि मध्यदेशं संस्पृशेत् पुन

दक्षिणाकनिष्ठिकाग्रं वामकनिष्ठिकाग्रस्य उपरिभागे
 संश्लेषयेत् पुनर्दक्षिणातर्जनीयं च वामानामिकाम
 ध्यमांगलायाणि च ऊर्ध्वीकृत्य श्रयोत्यायाणि संश्ले
 षयेत् दक्षिणांगुष्ठं वामहस्ततलस्य पार्श्वसंवे
 ध्यात् पक्षाकौस्तुभमुद्रापनोकं ददेशे तन्मंत्रेण प्रद
 र्शयेत् प्रथमं दक्षिणांगुष्ठतर्जनीहयं किंचित्संजुच्य
 श्रयोत्याग्रेण संस्पृश्यात् तं श्रमार्गभागांगुष्ठनीवा त
 र्जनीयामपि तथैव स्पृश्यात् पुनरुभयोः करयोः शत
 रेतरांगुलीः कृतकृता श्रयोत्यासीकृता किंचित्सं
 ऊचितायाः कर्णयोः प्रदर्शयेत् पनोमकरकुंडल
 मुद्रां तन्मंत्रेण शंखे वामकारांगुष्ठे लघुहस्तस्य कनि
 ष्ठिका दक्षिणांगुष्ठं संस्पर्श्यात् तत्कान्ता प्रसारितान्
 र्जनीमध्यमानामाः किंचित्संजुच्य बालिताः वेणु
 मुद्वेहकपिवा सगुमौ प्रेयसी हरेः पतांत नम्रौ शंखे
 देशे प्रदर्शयेत् उच्यते व्युत्तमुद्राणां मुद्राविलफला
 कृतिः श्रंगं वाममुदं दीतमिदं करं शंखे केना
 यवधानस्याग्रपीडयित्वांगुलिभिरपि चत्वाराम
 हस्तांगुलीभिः वध्यावाहं हृदि स्थापयत्तु विमलवी
 र्याहरन्मारी न विस्वाद्या मुद्रिकै वा स्फुटिमिह
 कथितारोपनीया विधितैः मानोवाणि देहैर्परिह

१. सं.

२०५

२१५

वपरावापिविरितं मन्त्रा मन्त्रा वा तदपि निविलं डकु
न च ये रमो मुद्रा जात न च पयति न रस्तं सरगाणा न मे
संस्था थीना भवति सत ते सर्वत न ना प तो विल मुद्रा
त के त्रेण रूदि प दर्शयेत् करेण परस्परं हस्तौ प्रसा
रितौ गलिकौ विपर्यस्त सौ संयो ज्य ददिगां गुणो
ण सद्य क निष्टिका यं संयो ज्य व सयां गुणो एण ददि
ण क निष्टिका यं संयो ज्य ददिगा भागे स्तं थार य विभ्रा
मयेत् पष्ठा सदरी न मुद्रा प नां त तं त्रेण प्रदर्शयेत्
ददिगा गुहं सयां मुलिव त छ मुष्टि ना गृही ता सयां
गुह मं धं प्रसार्य ददिगां गलि भि स्य त सभिः सहिता
भिः संयो ज्य वा म पा र्थे शीरो परि प्रदर्शयेत् पष्ठा सं
ख मुद्रा प नां त तं त्रेण प्रदर्शयेत् त तो हस्तौ परस्पर
संमुखं संयो ज्य परस्परं म लिव च रे सं गलि खिं त्य स्य
मुष्टि र्टां कृता मध्य मां गलिके संमुखं सं श्लिष्टे औ
र्ध्वं प्रसार्य वा मोरु मूल भागे निर्यक प्रदर्शयेत् पष्ठा
कौ मोद की मुद्रा प नां त तं त्रेण प्रदर्शयेत् मणि व
हो परस्परं संमुखं संयो ज्य विक सित प म व द न्यां
गुली रा कुं चि नायाः समं तो विरचय्य अंगुष्ठौ पार्श्व
योः संयो ज्य मध्यतः कर्णिका वरी यत आ कुं च पि ता
ददिगां रु मूल देशे रुं धं प्रदर्शयेत् पष्ठा प मुद्रा प

नातन्मंत्रेण रौप्यघनमः श्येनेन प्रदर्शयेत् वामक
रंगं हतं ज्योत्स्नं संस्पृष्टं ताभिरथ स्नात् उर्ध्वमुखेन नी
पायतस्य करस्योपरि दक्षिणहस्तं च तथैव कृतानि पा
द्ययेत् पश्चाद्योगमुदायतो तन्मंत्रेण प्रदर्शयेत् एवं कि
रीटाद्यामुदाः प्रदर्शय्यायेत् हारवत्यासरसार्कभांसरौ
भवं नोतमैः अनलैः कल्पवृक्षैश्च परिते मणिमंडयेत् तत्र
दलमयं लंभहारतारणाकुरके फलजगलसच्छत्रवि
नातालं विभौतिके पद्मरागच्छलीराजदत्तमद्योश्च म
ध्यतः अनारतगलदत्तसुधस्य सरोरधः रत्नप्रदीपा
वलिभिः प्रदीपितदिगंतरे उद्यदादिसंकाशमणिभिः
हासनां कुजे समासीतोऽद्युतोऽप्येयोऽतहाटकमंनिमः
समानोदितसंदर्कतटित्कोटिसम्युक्तिः सर्वांगसं
दरः सौम्यः सर्वाभरणभूषितः पीतवासोऽश्चक्रपांशुग
दापमोज्ज्वलदजः अनारतोऽजलदत्तपारामुकलशं
स्पृशन् वामपादोऽवजोगुणमुस्ततावल्लभच्छक्तिं स
क्लिणीसत्यभामेस्य मूर्ध्नि रत्नाग्रधार्यासंविता दह
मांस्ते सद्योऽस्त्रकलपांशुयाताग्रिचिंतिसुनेता वदि
शंत्योऽकलपांशुनयोः नाभ्यां च दहवामस्ते मित्रविंदा
सुलहणोरत्ननयोः समुद्रतरत्रमणी चंदो वयोः नो
वचती सुशीला च दिशंत्यो दहवामके वदिः षोडशा
सादसंख्याताः परितः प्रियाः प्रेयाः कनकरत्नौघ

प्र. सं.

२५

२५

धारातुल्लशो जलाः तद्विद्विष्ठा एतिथयः पूरयंतौ ध
नैधरांतद्विर्हृष्टतयः सर्वपुरोवचसदयः ध्यातैने प
रमात्माने विंशत्यां मंत्रं जपेत् इति एवं ध्यात्वा काममा
लामंत्रं कामगायत्रीं च तमा विंशत्यां मंत्रं प्रासक्तं भु
वने स्पर्शादि च तल्लं जपेत् ॥ आर्ज्ये देशं शोभने च काम
मालामंत्रं कामगायत्री मंत्रं च उपरिष्ठा हृदयामः अथास्य
मंत्रस्य पूजा विधिः तदर्थं यंत्रं वस्त्रे गोमये तोपलिप्सा
द्वित्तुपीठे निधापयेत् विलिप्य गंधपंककेन लिखिदष्ट
लावुजं कर्णिकायां त्र्यष्टकोणं समाधत्त तत्र माननायं
शिष्टैस्तमदशाभिरक्षरैर्वैष्टयेत्स्मरं प्राशुक्षोतिलकोणेषु
त्रिंशो शिष्टेषु संविदेष्टद्वारं संधिपुचके मरेषु त्रिंशः
विलिखित्तरगायत्री मात्रा मंत्रं दलाष्टके षट्छः सं
लिख्य तदा ह्यवेष्टयेत्मातृकाक्षरैः भूविंशं च लिखिदष्ट
शेषां मायेदि विदित्त्वपि यतयेत्त्र्यष्टकादिपदेष्टा
लिख्य सर्ववत् साधितं धारयेद्यौ वै सो व्यते त्रिदशैरपि
अस्मार्गः पुण्यममष्टदलपत्रं विलिख्य तत्कर्णिका
यां षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये कीमिति मारवीजं
विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादियत्र न्याया विलिखि
त पुनः कृत्वा येन्यादिभिः शिष्टैः समदशाभिरक्षरैस्त
कामवीजं वेष्टयेत् पुनः षट्कोणेषु प्राशुक्षोतिलको

तेषु श्रीमिविवीजं विलिखेत् तदंतरकोणेषु
 त्रिष्टुपि भुवने श्रीविलिखेत् पुनः कोषासंधिषु
 षट्सपि क्रीं कृत्वा यत्नमः इति षडंशराणि विलि
 खेत् पुनरष्टदलके सरेषु कामदेवाय विमदेष्ट
 ष्वाणाय धीमहितनो नंगः प्रचोदयात् अमोः
 स्मरणाय नमः प्रोः श्रीणि श्रीण्यहाराणि विलिखे
 त् पुनर्दलमध्यं नमः कामदेवाय सर्वजनप्रियाय
 सर्वजनसेमोदनाय जलजलप्रजलसर्वजस्य ह
 दयं समवशं कुरु कुरु साहा इत्यस्य मारमालाम
 त्रयं षट्षट्ठराणि विलिखेत् अयं मारमाला मंत्रः
 सर्वगोपालक मंत्रजपादौ मारवीजा योजनेष्ट्या
 जगत्त्रयवशीकरणाथं श्यं गायत्री व सर्वगोपाल
 क मंत्रजपादौ जमया जनरंजनाथं ॥ पुनर्मातृका
 वर्णैर्वह्निर्विष्टेत् पुनस्तद्वह्निस्तत्र प्रमथालेष्ट
 कं विलिखेत् तस्य दिसृष्टीमिति विलिख्य कोणेषु
 भुवने श्रीविलिखेत् एवं सर्वादिपदे विलिख्य
 रिनेऽरुक्ते स्यात् इति शुस्मिन् यत्र वैष्णवपीठे न
 मस्त्यनास्मिन् पौरुषी मूर्तिसंभाष्यतत्राच्युते समावाह्य
 सद्यः सर्वयेत् ॥ प्रथमं मूलदेवताविग्रहं पूर्वीरुक्ता
 न्यासक्रमेणानैर्मूलमंत्रवर्णैः सहैस्त्रिंशतिक्रमेण

प्र. सं.

२२६

२७६

समभ्यर्च्य षडंगमंत्रैरुदियादिस्थानेषु वसमभ्यर्च्य
किरीटकुंडलद्वयचक्रशालगदापद्ममालाश्रीवत्स
कौस्तुभवेष्टादिस्तननाम्ना समभ्यर्च्य पुनर्मूलमंत्रे
ण चित्तारं समभ्यर्च्य पुनरावरणदेवतासंज्ञां कुर्यात्
प्रथमं षट्कोणस्वाग्रे यादिकोणेषु अंगैः प्रथमावृ
त्तिः पुनः ॥ वासुदेवाय संकर्षणाय पुष्पमाय अनिरु
दाय इत्यष्टदलपद्मस्याग्रे यादिदलमूलेषु पुनः ॥ शां
तये श्रीये सरस्वतये रतये इति प्रदीदिदिग्दलमूलेषु एवं
द्वितीयावृत्तिः पुनः रुक्मिण्यै सत्यभामायै इति दक्षसा
व्यपासिर्वर्तिनोः पञ्चाश्रयोर्धनेन नाग्रचित्तैः सनेद्यै
मित्रविंदायै सलहाण्यै जोववत्यै सशीलायै इति स
र्वपावणिष्टदलाग्रे पुनर्मपेत एवं तृतीयावृत्तिः पुनः
इशमरुसमदिशिभ्योनमः इति सकृतेव समर्चयेत् प
ंचवत्सर्प्यावृत्तिः पुनः इंदानिधये नीलनिधये मुकुंदने
धये मुकुंदनिधये मुकुंदनिधये मकरनिधये श्रानंद
निधये श्रानंदनिधये कल्यनिधये शंखनिधये पुष्प
निधये इति षट्तिथयः शनैः पंचम्यावृत्तिः पुनरिंद्रादि
भिः षष्ठीवन्नादिभिः सममीय एवं संप्रत्यर्च्य इति
प्रमथ्योत्रेन विवेकं कृत्वा आसक्त्युदास्यात्मानं सम
भ्यर्च्य न्यासां सपेत् ॥ अत्र फलमारु जपरोमाचनथा

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र. स.

२३३

धर्मदनेलिखित षट्सुकोणेषु षड्वर्णचतुर्दले
शयनेकेसरोयदशाणैकेकवर्णकेविंशत्याण्यर्ण
मनोवर्णान् कर्माहौहौविलेखयेत् मालामेवणामा
राणवाणैर्मातृकयापिचवेष्टितं पुराप्रसूशक्ति
श्रीवसुधात्मरंविंशत्याणामनोयंत्रप्रोक्तमेतच्छादुं तमे
पनायंप्रयत्नेन तदेयं यस्मिन् वितर्कमर्थसत्त्वाभावात्
पुत्रधातुराष्टदेवताकरं वरुणकरं कांतिसौभाग्यकी
र्तिदं किमत्रवद्वेनोक्तेन कांतिसौभाग्यसुखमाः अस्याधिः
प्रथमं षट्सुकोणं विलिख्य तन्मध्ये स्त्रीमिति कामवी
जं विलिखित तन्मध्ये साधनामादियत्र न्यायाविलिखे
त् तदहसितदलं तदहसिदं दशदलं तदहसिदं त्रयं तदहसि
सतरं प्रविलिख्य पुनः षट्सुकोणं स्त्रीकृष्णाय नमः इत्य
सममत्रस्य एकैकमक्षरं विलिखित पुनः चतुर्दलेषु स्त्री
कृष्णस्त्री इत्यस्य एकैकमक्षरं विलिखित पुनर्दशदल
मूलेषु गोपीजवलभायसाहा इत्यस्य एकैकमक्षरं वि
लिखित पुनर्दशदलमूलेषु गोपीजवलभायसाहा इ
त्यस्य एकैकमक्षरं विलिखित पुनर्दशदलमध्ये श्रीं
स्त्रीकृष्णाय गोविंदाय गोपीजनवलभायसाहा इत्यस्य
वर्णान्द्वौहौ विलिखित पुनः प्रथमेष्टने नमः कामदेवाय
नमः कामदेवाय सर्वजनप्रियाय सर्वजनसंमोहनाय नमः

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र. सं.

२०८

२७५

पीनोऽथो वदरूपाश्च शीलाश्च भवन्ति हि धनधान्या
गरत्नशालिनी तस्य मंदिरे लक्ष्मीरतिस्थिरा श्रुत्वा च
सेदाश्रुतसंलवे इति पूर्वलिखितविंशत्यर्णयंत्रावसा
रादस्यार्णस्य ॥ अथ गोसमृद्धिकरं यंत्रप्रसंगात् आगा
वसूक्तस्यापि यंत्रं गोसमृद्धिप्रदमत्र लिख्यते मध्ये तारं
ससाधं वसुदलविवेकगव्यसूक्तस्य चर्वा मेका मेकां ऊ
मेगा प्रविलिख्य तव दिव्येष्टिर्मातृका वार्णः आगावसू
क्तयंत्रं ऊग्रगतमिदं स्तुपितं मंदिशद्वैदयाहो गृष्टिका
तर्णाकवृषमहिषैः संकृतं लामाशुलक्ष्मीः अयं स एषः
अथ गोपालकमत्र प्रसंगान्न गोपालकसंस्थावेदं प्र
कारो लिख्यते अथ मं वैदिकसंस्थावेदं कृता ॥ दक्षिण
स्तललेन जलमादाय वामकरेन लेहदयमंत्रेण तत्स
लिलनिधाय तदंगुष्ठविरतिर्गत्तजलविंशतिभिः दक्षि
णकरेण तेन त्रयं मंत्रेण शिरसि संप्रोक्ष्यावशिष्टमंत्रेण
दक्षिणोदयाधो निक्षेप्य च त्रयं विंशतः कृतो भूय
दक्षिणकरेण हृदयमंत्रेण जलमादाय वामनासाशुटे
नाद्याय च तर्गनदोषं प्रक्षाल्य दक्षिणो ननिः सार्धविर
ज्जलिना जलमादायादित्यमं रलगमाय माखाय
आधिरयं निवेद्य संदं गादीन्यसेत् रासक्रीडा रंतं क
स्य गोपी मं रलमर्था गायेतं मधुरं वेणुं ध्यात्वा नरवै

मंडलेतदभिसुखोन्तिमशजः नदायत्रीयथाशक्ति
जमायुनः समं च म्यांगत्यासादीकृतायागकवतपी
दतर्षणासर्वकंसर्पसंक्रियात् एवगोपालकसंस्था
वंदनविधिः गोपीजनायविमहे गोपीवलभायभी
महितत्रः कृष्णः प्रवोदयात् इतिगोपालगायीत्री
अस्यामूलमंत्रवहृष्टदि अथवा मादगायत्रीकामदे
वायरुतविमहेशिरः पुष्पधारायक शिखाभीमहि
कवचं सत्रीनंगः नेत्रं प्रवोदयात् असं नारदगाय
त्रीकृष्णाद्याः शिरोललाटेनेत्रहृदयोः पसंभरोषु
वर्णाशोभसेत् संगमंत्रएवगायत्रीमंत्रः इतिप्रपे
चसारसंग्रहेगीर्वाणोद्विरचितेसप्तदशः पटलः
अथश्रीकृष्णमंत्रप्रसंगान् श्रीराममंत्रोपिलिख्य
ने वस्त्राश्रयिः गायत्रीछंदः श्रीरामोदेवतासंवीजे
नमः शक्तिः ममसर्वैष्यसर्वसौभाग्यसर्वलोक
वश्यविद्याज्ञानसिद्धिर्विनियोगः संकृतींशिरः
रूपिखा रैकवचं रौनेत्रं असं अथवामूलमंत्रवहृ
द्वैरेवसङ्गानिकुर्यात् तैर्मंत्रैवकरत्यामंत्रकुर्या
न् अथात्तरंन्यासः वस्त्रत्रेष्टुवोर्मथेरुदिनाभौव
गुरुकेपादयोः प्रवित्यस्यभावयेदावतांसपीः ध्या
ने आधारेभावयेच्छक्तिं चित्तदातंदक्षिणी ३ यदा

प्र. सं.

२४

दित्यसंकाशमाधारं तद्विद्युत्कोटिप्रतीकाशंचन्द्रको
दिसशीतलंसमुष्णामुष्णमनीलप्रापयेत्तद्विशतः
ब्रह्माध्वनातयेदेनत् तदादशांते तं उमंडलम् ॥ प्राये
ष्यविधिना बुधापाययेत तत्संधांस्ततस्ततः परिगच्छ
दसंधाधाराभिराभिरामुते निजदेहे जगत्सर्वमेकी
भूतं विविंतयेत् निष्प्रयंचेनिराकारं निखद्येनिरजं
नेष्टुशतशतयोपरमंसदमुदाववर्जितं प्रसंशानंद
मात्मानं भावेयेत्तानि सतम इति ध्यानां तरे उपसंरू
त्यतते ज्ञेयदाहृदयपंकजरा मज्जोतिर्मयं ध्यायेत्स
र्वलोकैकसाक्षिणं जगदुत्पत्तिं स भूतिविपरीतिकरं
परं देवासुरमर्त्यां दैवयोगिहृदं दैवसेवितं चतुर्भुजं
खचक्रगदायंकजधारिणं किरीटहारकेयूररत्नजं
उलशोभितं पद्मे ध्यात्वा जपेत्संत्रयसहस्रं दिने दिने स
र्वेषां कृतिमूलानां नित्यं नैमित्तिकानां कर्मणामवि
रोधाशु कालेषु जपदध्यते वाचस्पियः पतिर्भूत्वा कवि
र्भवति वत्सरात् इति ध्यानां तरे पदा कल्पनगमले सो
वर्णमंडपं मुने तन्मध्ये दलं यममद्यदादित्यसंनिभं
वीरासेन ननस्ये समासीतं मरावेने सम्यक् ज्ञानम
यीमुदादधानं दक्षिणो करे तेजः प्रकाशिनी वामताम्र
मूर्तिनिवापरं ज्ञानकीवल्लभं देवमिंदनीलममप्रभं व्याख्य

नतिरतं देवं हि भुजे रघुने दनं वामभागे समासीनी सीता
कांचनसंनिभां भजतो कामदानित्यं नीलोत्पलकरां वृजाल
त्सागोपस्थिमेभागे धृतसूत्रं सवामरं पार्श्वं भवतशत्रुघ्नौ ता
लहंता ऊरुभूमौ एवं ध्याता जपेत्तत्र तानलक्ष्योऽथ भा
जनं चातर्विधं कवित्वं च घण्टासाजायते पुनः जपतां मंत्रि
णां मेव मंत्रयो मेनयो मतां पुरश्चरणा कृत्येन विनाचपाल
देमुने ध्यानांतरं कालाभोधकांतिको तमनिशं वीरास
ना ध्यासिते मुद्रां ज्ञानमपीदधानमपरं हस्तां वृजे ज्ञाननी
सितां पार्श्वगतं सरोरुहं तमं विद्युनिभं राचवं पश्यंते मु
कुटांगदादिविविधा कल्याणं ज्ञानं भजे रंगामायनमः
इति मंत्रः श्रुतः परंप्रवक्ष्यामि पौरुषं कविविधिं जिते दि
यो ह विष्णोः सीता कथा वक्तुं भोजनं पश्चिमाभिमुखे देवे ह
षण्णत्येति वालयेन ह्याः समुद्रगामिन्या स्त्रीरेगोष्टे यथा
मुने अथ स्य वित्तयोर्मूले सिंधुनीरे जलाशये पर्वताग्रे त
प्या मन्त्री स्थाने सत्यतमे जपेत् द्वादशलक्षं जपेत् दशांशं
तर्पयेत् तदशांशं विलसमिदं सतत्कलैश्च तत्पत्रैश्च तज्ज
समैश्च त्रिमधुरसिक्तैर्हृतेन पुरश्चरणांश्च अथ कल्यांतरो
क्त्या सविधिः प्रहृष्टमात्मा केशवादिमात्मा ततमूर्ति
पंजरान् प्राक गोपालकविधानोक्तां प्रसेत ॥ अथ सजा
विधिः । तदर्थं यत्र वस्ते सुषोऽयते महायज्ञं रघुने दनविग

प्र. सं.
२८.

हंसौ भाग्यदं वृषकरं विष्णुनाशकारं परं आशु राशे ग्यदं पुं
सां गृहज्वर निवारणं ये मञ्जय मञ्जोक्तं मञ्जोक्तो देवते रि
णा पुराभंगवता पुक्तं यत्रे संमोहनालये देहात्मानो र्ध
याभे दो मञ्ज देवतयोस्तथा तस्मात्पीठ महाये तुं लिखि
ता तत्र सजयेत् विनायेत्रेण ये त्स्नादेव तान प्रसीदति
ततो वत्सामि यत्र स्रष्टुं पुरु दर्शितं षट्कोणं सर्वमालि
ख्यतद्वेष्टनमालिखेत् वदिरष्टदलपद्मं तत्र पार्थिव
मंडलं पर्वमंडलं पर्वमलमालिख्य शोभनं यत्कमुज्ज्व
लं षट्कोणं तिलिखेद्दिनां साध्याख्या कर्मगर्मितं
मान्यये नैव वीजेन तद्दीप्तं ये दहिः अवशिष्टेर्मनोर्वीरो
मात्मयंत तत्र वेष्टयेत् दशाक्षरेण मञ्जोक्तं तत्सर्वं वेष्टये
त्यनः अग्रादिकोण षट्कोणत षडेगानि च वित्तयेत्
प्रीतीति लिखेत्पश्चात् षट्कोणस्य कपोलयोः कोण
येषु वदं वीजं केसरेषु स्वरान् क्रमात् ततो मालामनोर्व
लैः पूर्वा यष्टदलेषु तेषु ममस मञ्जोक्तो वित्तयेत् ममसं
ख्याया अवशिष्टं पंचवर्णा वित्तयेत् ममदले दृताकोर
णतत्सर्वं वेष्टयेत् कारि वीजं वीजद्वयं लिखेत्पश्चात्
तदेदि विदिसुवनारसिद्धं मदीवीजं वारादं वसुन क्रमा
त् इति अर्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्तथे मञ्ज
स्य प्रथम वीजं रां इति विलिख्य तत्तथे साधनामादीन

विलिख्य पुनः कामवीजेन सर्वलिखिते मनुप्रथमकी
 जंवेष्टयेत् पुनरवशिष्टेन मूलमनुवर्णापंचकेन तत्का
 मवीजमपि वेष्टयेत् पुनर्वक्ष्यमाणेन रामदशाक्षराणा
 सर्वलिखितं सर्ववेष्टयेत् इंजानकीवलभाय साक्षा
 इति रामदशाक्षरी मंत्रः पुनः षट्शतानि षट्सकोणे
 पुष्पकैकं विलिख्य षट्कोणाकपोलदंष्ट्रे श्रीं ह्रीं श्येकै
 कं पकैकं कस्मिन् कपोले एवं सर्वकपोलेषु पिविलि
 ख्य पुनः षट्कोणाग्रे शुद्धकारं उकारं विंशतिं दंष्ट्रे
 तद्दीप्तं विलिख्य पुनर्वक्षिष्टदले पञ्च विलिख्य त
 केसरे रक्तानेष्टु सत्वरान् द्वाद्वौ विलिखित पुनस्त
 शुभालमनुवर्णात् षट् षट्संख्यया मेतत्त्वपिदलेषु
 विलिख्य अष्टमे अवशिष्टवर्णात् विलिख्येत् तद्व्यते
 ओं नमो भगवते रघुने दनाय रक्षोघ्न विष्णु रघुपथमधरश्च
 संनवदनायामितते जसे वलाय रामाय विष्णवे नमः
 ऐतेन समचत्वारिंशद्दीप्ततामाला मंत्रेण षट्संख्य
 या समदलेषु अवशिष्टवर्णापंचकं च अष्टमे च विलिख्य
 तद्वदिहृतं विलिख्य तस्मिन्कादिदांतैर्वर्णैर्वेष्टयेत् त
 द्दक्षिणतरुसंसाष्टयस्त्रायं विलिख्य तत्पदित नारसिं
 हदीप्तं विलिख्य कोणेषु द्वाभितो वराहदीप्तं विलिखित
 क्षणद्वेरेफौकारं विंशतामवितो मने नारसिंहो मरामं

प्र. सं.

१५

त्रोभजनो कल्पभूरुहः पंचमस्वरसंघु तौहकावो विंडु
भूषितः वाराहवीतमित्युक्तं लक्ष्मीधनधराप्रदं पतयं
त्रेसमालिख्य सौवर्णी राजने पदेभूजे कसम्यगुह्यतम
लिकीकृत्य धारयेत् अष्टत्रो लभते पुत्रमथ तोयनवा
तभवेत् किमत्र वक्तुं तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणां यत्र मेत
नसमालिख्य धारयेत्पातकापहं इत्येवं यंत्रमेतलं विलि
ख्यतास्मिन् वैष्णवपीठं संस्तुयत इति परिष्कारमावाप्य उ
पचारैः समर्चयेत् सर्वमेतैः षट्कोणेषु समर्चयेत् पुन
र्वामभागे सीतां मंत्रेण यजेत् तन्मंत्रस्तु जनकऋषिः
गायत्री छंदः सीता श्रीदेवता श्रीसीता येनमः इति सीता
मंत्रः इमे मंत्रे वार्ध्या विनो जयेत् तस्माद्देव्यसिद्धिर्भव
ति पुनः शार्ङ्ग यत्नः इति देवस्य चरुना यजेत् पुनः शोभे
तमः इति देवस्य वामदक्षिणातो यजेत् इत्यंशुयमावृत्तिः
तद्विरुद्धलेषु प्राग्दले हनुमते नमः इति पुनराग्नेये सु
ग्रीवाय नमः इति भारता विभीषणाय लक्ष्मणाय अं
गदाय शत्रुघ्नाय नो ववते नमः इत्यवशिष्टेषु दलेषु
क्रमेण सर्वेषु प्राणवात्याः समर्चनीयाः एवं द्वितीयावृ
त्तिः पुनः धृष्टये जयं नाय विजयाय सहीष्टाय राष्टवर्ध
नाय अक्रोधाय धर्मपालाय समजाय एतैरष्टमविमिश्र
नीयावृत्तिः इत्यादिभिस्तर्षीवजादिभिः पंचमी अथ प्रणो

योगविधिः मधुहोमेन जडयात्याय संनैव षाष्टनमः ऊ
 वेरसटशोलस्याविचयापिष्ठणा यते ॥ अथ राममेव
 संगान्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तं श्रीरामदशाक्षरीमंत्रो
 पिलिख्यते दशाक्षरीमंत्रस्य वसिष्ठऋषिः विराट्छं
 दः सीतापाणिगुहणसमर्थं श्रीरामो देवताः क्लीवीजं
 स्वाहाशक्तिः क्लोद्भूतः क्लीशिरः श्यादिषडंगानि राजा
 यो ध्यातगरविलसत्तमंडयोत्तमिहौ रत्नदिसास्त्रिं न
 ससमनसोरणो दिव्यगंधे नानादिगंधो यतपतिपतो
 दिव्यसिंहातस्त्रो दिव्याकारैरनुजनिवहैः सेवितस्तडम्
 लेदिबौर्मात्पैर्दिविचसततं स्तूयमानः सुरैर्धैराजः प्राते
 ट्छं मुनिवैरैर्धैर्मदेवादिभिश्च राकाचंदोपिमितसु
 मुखश्यामलश्यारुलस्याधेयः सद्यो विरचितमहा
 राजराज्याभिषेकः इंजानकीवलभाय स्वाहा इति मंत्रः
 अथाक्षरन्यासः मूर्ध्नि फाले भुवोर्मध्ये आस्ये कंठे हृदि
 नाभौ गले ज्ञानपादयोरक्षरन्यासः समलेन व्यापक
 न्यासः षडक्षरोक्तविधो नतस्तो कुर्यात् लक्षं जपेत् पु
 रश्चरणार्थं अथ प्रयोगः जालीप्रसूतैर्जडयाचंदनोभ
 समुक्षितैः जनवश्यापकमलैर्धनधान्याय संपदेनी
 लोत्पलानां होमेन वशयेद्विलंजगत् वित्तप्रसूतै
 र्जडयादिरागामयेन वः हवीं होमेन दीर्घायुर्भवेत्

पु. सं.

२८२

त्रिनिगमयः रक्तोत्पलद्रुनैर्मञ्जीथनमामोतिवाञ्छितमे
थाकामेन होतव्यं पालाणकुसुमैर्नवैः तजममंभः प्रपि
वेत्तविर्भवति वत्सरान् तन्मंत्रितात्रंभं जीतमददोग्य
माश्रयात् ॥ अथ सीताराममंत्रोपलियात्ते सयत्नः
जगतीच्छेदः सीतारामो देवता श्रीं वीजे स्वाहा शक्तिः ओं
क्लीं हूँ श्रीं श्रीं शिरः रां रामाय नमः शिवा श्री सीतायै
स्वाहा कवचं रां श्रीं श्रीं नेत्राभ्यां क्लीं ह्रीं श्रीं मां पदभ्यां
विदेह तनयं रां मां कपीटस्थितां तद्वक्त्रे रां तत्परां मनि
मिवां हस्तस्थितां क्लोत्पलां रां मंदापां रं पीरमा ऊव लसद्व
स्तं तदां सैलां कस्तूरी रवितसद्वत्तिगां करं ध्यायेत् श्रीं ह्रीं
ये प्रणवं मां तथै वीजं लक्ष्मी वीजं हयंतथा राममंत्रं
ह्रीं च सीतामंत्रं षड्द्वारान् मंत्राग्रितीजं तं पश्चाद्भाव
जं हयंतथा कामवीजं ततः पश्चात्प्रणवं च षुटं क्रमा
त्सीताराममहोमं जपेच्छंछितमाश्रयात् ओं क्लीं श्रीं
श्रीं श्रीं रां रामाय नमः श्रीं सीतायै स्वाहा रां श्रीं श्रीं क्लीं
ह्रीं शक्तिमंत्रः एकविंशतिवर्णो यं भुक्तिमुक्तिप्रदो नृणां
षडुत्तरोक्तवत् जपसूत्रादिकं प्रपद्यं षड्द्वारं सर्व
मालिख्य तदप्येव तमालिखेत् वदिरष्टदलं पद्मं राम
मालालिखेत् कमात् शर्कादिदलपर्यंतं मधुमाने वशि
ष्टकं षोडशार्णान् वदिरिख्य तद्वदिः प्रणवं लिखेत्

षट्कोणमथे श्रीरामं लक्ष्मीं जीने न वेष्टयेत् पश्य
 हृत्य विधिवत् षट्कं प्रदर्शयेत् गंध पुष्पादिभिः
 पेशदीपैर्नैवेद्यमेव च एवं ऊर्ध्वं नमति मातराम्
 सा पुज्यमाश्रयात् अस्माकं प्रथमं षट्कोणं विलि
 खितं नमो रां जीने विलिख्य तत्तथैवाथ्यतामादी
 नं विलिख्य तत्तथैवाथ्यतामादी नमो रां जीने
 विलिख्य षट्संकोणं क्षुपिरामिनि रां जीने विलिख्य
 तानि जी जानि प्रत्येकं श्री जीने न वेष्टयेत् वदिरष्ट
 देवं पंच विलिख्य तेषु राममालामंत्रवर्णान् स
 र्वोक्तान् समस्तदलेषु षट्संख्यया विलिख्य अवशि
 ष्टान् एते विलिख्य तद्दहिर्द्वैतं विलिख्य तस्मिन् ओं
 नमः सीताय नमो रामाय नमो हनुमते नमो सप्तो जग
 द्गरीमे त्रेणा वेष्टयेत् तद्दहिः प्रणावेन वेष्टयेदिति ॥
 अथ श्रीरामदादशाक्षरीमंत्रस्य सुगन्धः ऋषिः गाय
 त्री छंदः श्रीरोमो देवता रां जीने श्रीशक्तिः ओं हत
 श्रीशिरः भस्माय जगन्निवा लोकाववस्थादा सु
 सं ध्याते सर्ववत् ओं ह्रीं भस्माय जगन्निवा लोकादा
 निमंत्रः अथ श्रीरामोदादशाक्षरीमंत्रस्य सुगन्धः
 ऋषिः ह्रदी छंदः श्रीरामो देवता रां जीने श्रीशक्तिः मू
 लमंत्रपदैः पंचागानि ध्याते सर्ववत् ओं नमः सीता

५. सं.

२८३

पतयेरामायहनहनङ्गफट् इति मंत्रः अथ श्रीरामदा
त्रिंशदक्षरीमंत्रस्य अगस्त्यऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीरामो
देवता ओं वीजे श्रीशक्तिः मंत्रपदैर्द्युतैः समस्तैश्च पंचो
गानि ध्याता रचनादि सर्ववत् ओं राम भद्रमहेष्वासरयु
वीररपोत्तमदत्तास्याने कर्मावसृष्टिये मे देहि राघव
इति मूलमंत्रः अथ श्रीरामदात्रिंशदक्षरीमंत्रांतरं
ऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीरामो देवतारां वीजे आ
येति शक्तिः पादवत्तष्ट्येन समस्तैश्च पंचो गानि ध्या
नादिकं सर्ववत् नमो ब्रह्मण्यदेवाय रामाय ऊं हतेज
से इतमश्लोकध्याय हस्तदेशपितो प्रिये इति मूल
मंत्रः लक्ष्मणाय स नमः शोभोमः अथ श्री
राममंत्रांतरं अगस्त्यऋषिः वृहती छंदः श्रीरामो देव
ता ओं वीजे नमः शक्तिः ओं ह्रीं श्रीं दादाशरण्याय सीता
वल्लभाय त्रैलोक्यनाथाय नमः इति मूलमंत्रः त्रयो
विंशत्यर्णः ध्यानादिकं सर्ववत् अथ राममंत्रप्रसंगा
त् लक्ष्मणादिमंत्रा लिख्यते लक्ष्मणमंत्रस्य अगस्त्यऋ
षिः गायत्र्यं छंदः लक्ष्मणो देवता लं वीजे नमः शक्तिः
पुरुषार्थवत्तष्ट्ये विनियोगं हि भजे स्वर्गारुचिरतनुय
निभेक्षणां धनुर्वाणा करं राममेतामं सक्तमानसं ले
लक्ष्मणाय नमः इति मंत्रः भरतशत्रुघ्नमंत्रयो रयिम्

विः छंदसी सर्ववत् भरतशत्रुघ्नौ देवते भेभरताय नमः
 शंशत्रुघ्नाय नमः ॥ हनुमन्मंत्रस्य रंध्यरं रंध्यः अनं
 छंदः हनुमान्देवता ह्रीं वीजं नमः शक्तिः मेकीलके
 मम हनुमत्प्रीत्यर्थे विनियोगः मंत्रमोहनुमते श्री
 जनेयाय रुद्र रुद्र मूर्तये शिरः वसुधाय शिवाः अ
 ग्निगर्भाय कवचाय ह्रीं गं महताय ते उं ब्रह्मा सुनिवा
 रणाय अस्य पतैरेव करत्या संस्फटिका भं सगं कंति
 द्विशं जं चक्रतो जले ऊंडलद्वयं संश्रीं भूभुवो भोजं
 द्रुमं जे ह्रीं नमो भगवते प्रकटपराक्रमश्रीं तदिउं
 मंडलयशो वितानयधवलीकृतनयवज्रदेह रुद्राव
 तारलंकापरीदहन उदधिवेधन देशधीवक्रुतां नक्र
 सीतास्थानं च न नागभं संभवारामलक्ष्मणानंदकर
 कपिसैत्यप्रकारकसुग्रीवधारणधर्वतौ त्यागनवा
 लव्रलचारिन् गंभीरशत्रुसर्वगुहविनाशन सर्वज
 रोत्वादनडाकिनीविधंसन मं ह्रीं ह्रां हूं हूं संहं सप
 वदिसर्वं विषं हर हर परवलं दोभयमम सर्वकार्पा
 णीमाधयं ह्रीं फट् स्वाहा इति हनुमत् मालामंत्रः एता
 नलक्ष्मणादिमंत्रांत राम मंत्रांगलेन यथाशक्तिः न
 येत् अथ श्रीराममंत्रप्रसंगान् श्रीरामं ध्यावेद सगुह
 कल्यांतरोक्तमं योग्यताया शालिवाते अथ श्रीरा
 ममं ध्यावेदनस्य सुगह्यभगवान्मरुतिः गायत्री छंद

प्र.स.

२८५

६: श्रीरघुनाथो देवता असमंत्रेण जलं संयोध्य च की
कृत्य कवचमंत्रेणावगुं द्यपश्चात् वल्लोडोदरतीर्था
निकरैः स्पर्शानिते रवेतेन सत्येन मे देवतीर्णं देहि
दिवाकर इति मंत्रेणाद्या जलं प्राप्यं अंकुशमु
दया मंडलं विमिश्र करेन जलमादाय गंगे च यमुने
चेति मंत्रेण जलं जले प्रतिष्ठाप्य आवाहनादिषु
गम्य दं प्रदर्शयेत् आवाहितो भव संसृष्टा पितो भव
संनिहितो भव सपीडितो भव संमुखो भव अमृतायि
तो भव इति पश्चात् गंध पुष्प पुष्प दीपनै वैद्यैः संसृज्य
गोनमो भगवते रघुने दत्ताय रत्नोच्च विषा रदाय मधु
रप्रमंत्रवदनायामितते जसेन लाय रामाय विसृजे
नमः ॥ इति माला मन्त्रनामै जलना जलमादाय द
क्षिणा करं जलं वाम करे निक्षिप्य माला मनुं नव
धा विभज्य नवप्रोक्षणां कुर्यात् अवशिष्टां जले दक्षि
णा करे गृहीत्वा हं जानकीवलभाय स्वाहेति विवेत्
यस्मादर्थं अस्य श्रीरामाय मंत्रस्य सुगम्य अविः
गायत्री छंदः श्रीरामे चंदो देवता दाशरण्याय अंग
ष्टाभ्यो नमः विमदेन जेतीभ्यां सीतावलभाय मध्य
धीमहि शुक्तामि तं नो रामः कनि प्रचोदयात् कर
नलकर इति मंत्रेण करेन स्थाप्येन नमंत्रेणांगं गत्या
नमः कुर्यात् दाशरण्याय रुत विमदे पिरः सीतावल

भशिवाधीमहिकवचंतेत्रोरामः तेत्रप्रवोदयात् असे
 इतिपश्चात् सूर्यमंडलमध्यसंरामंसीतासमन्वितेनमा
 मिष्टुंडरीकाक्षमोजनेयगरुंपरं इतिप्रोक्तेन सूर्यमे
 डलेरामं ध्यात्वा दाशरथायविमदेसीतावलभायपी
 महितनोरामः प्रवोदयात् रविमंडलस्थापरामायन
 मोक्षं समर्पयामि इत्युच्यं त्रयं समर्पजलमातायतीरेग
 त्वां श्रीसीतायै स्वाहो न्यात्मानं परिषिष्य आदित्याभि
 मुखो भूत्वा श्रीरामचंद्रो मसीतात्मानं भावयेत् ततो
 जलमाविश्य रोरामायनमः ॥ रामं तर्पयामीति एक
 विंशतिकरं तर्पयश्चात् सीतादीन् तच्चत्वारतातर्प
 येत् अवशिष्टा श्रीरामदेवताः संग्रह्य समस्त श्रीराम
 देवताः संग्रह्य समस्त श्रीरामदेवताभ्यः स्तर्पयामीति
 तर्पयेत् ततः ऐरामायनमः इतिकरेजलमादाय अभि
 मंत्रं विवेत् ततः आचम्य रामायनम इति अनुष्ठि
 तं सर्वं रामायनमः इतिकरेजलमादाय अभिमंत्रं विवेत्
 ततः आचम्य रामायनमः इति अनुष्ठितं सर्वं रा
 मार्षयेत् इतिरामसंक्षोपासनविधिः ॥ अथ गायत्री अ
 थ श्रीराम गायत्र्याः सर्ववट्यादि पूर्ववदेवो गंत्यामः
 करत्यास सूर्यमंडलमध्यस्थमित्यनेन ध्यात्वा सूर्य
 मंडलमस्तिताय रामायनं यादिपंचोपचारं कृत्वा

प्र. सं.

२५

आदित्याभिसुविभूताश्रनामिकमले श्रृंगं निधाय दाश
रथाय विमदे इति गायत्री जपेत् गृह्णादिगं स्य गो प्रसंग
हाणा स्मृते न जपे सिद्धिर्भवत मे देवता महेश्वराणां गतः
इति गायत्री रामाय समर्प्य श्रृंगत्या से कृत्वा पस्त्रान् ऊर्षी
न् उपस्त्रान् मन्त्रः नमस्ते राम देवाय ज्योतिषा पतये नमः
साक्षिणो सर्वभूतानां मत्तं त्वानंदमूर्तये रघुनाथाय दिव्या
यमहारुणकाय च नमो रूक्मकौशिका नंददायिने वल्ल
रूपिणे त्रिकाले मेव यः ऊर्षीदास एव भवेत्तस्य इति राम
संस्था वंदन विधि समाप्तः ॥ अथ श्रीराम मंत्र प्रसंगान् ह
नु मंत्रोपलियाते ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः हनुमान् देव
ता होवी जे ही शक्तिः श्री हनुमन्तीत्यर्थे विनियोगः होइ
त ही शिरः श्या चंगा निधाने श्रृंगने यमिनि पाटलान्
नेकां चनादिक मनीय विग्रहं पारिजातन रुमूल वासिने
भावयामि यत्र यामि नात्मने दनम् ॥ ओं नमो भगवते ह
नुमते मम मद न दो भे मे हर आत्मन त प्र कार शप प्र काश
य हं फट् सारा इति मंत्रः विद्या प्रदः ॥ हनुमन् मंत्रोत्तरमाह
कपी ऊर्षी वर श्रृंगना वर पुत्र श्रो वे शि श्रो वे शि ओं ही ह
नुमत् फट् पूर्वोक्त वंदन गृह्णादि ध्याने श्रृंगेन पिशाचां
दि निवृत्तिः ॥ अथ प्रसंगान् मंत्र सारोक्त हनुमन्त्रोपवयो
ग्य नावशा लिख्यते वसिष्ठ ऋषिः अथ नष्ट पक्षे हनुमा

न देवता शैलमोहनमतेहत मममदहोभशिरं संहारसंसा
र शिखा आत्मनतेकवचं प्रकाशय प्रकाशयनेत्रेङ्गेफट्सा
हा असंबामेजान निवामवाइयमंरतानाव्य मुद्राप्रते
रुदेशेकलयन हृतोसुनिगौरप्यात्तेदेतेदताः आसीनः
कदलीवनेमणिमयेवात्कार्ककोटिप्रभाधायन वस्त्रपरं
करोतुमनसः शुद्धं हनूमात्मम शैलमोहनमतेमममदन
होमं संहारसंहार आत्मनतेप्रकाशयङ्गेफट्साहा मदन
होभशान्तिविद्याप्रधानोयंमत्र शीर्षालिकप्रवाणनेत्रक
पोलनासादोः पादसंधिकटिनाभिसमार्थरुत्सकंगेस
पुष्पमालावन्धुसुचक्रमेणामत्रादरात्यसत शुद्धमत्तिस
देहे लतेजयेत् कदलीपकैर्वापनसपकैर्वासाउलने
दशांशं पुरस्वरगाहोमः अथ हजानवशक्तिरहिते सामा
न्यपीठे आवाह्य योगैः प्रथमाहृतिः जाववेतेविनताय
नीलायपनसाय गंधमाय ^{दमादना} यमैषाणा यमैदवाय देविदाम
इति द्वितीयाहृतिः लोके शैलतीयातदाप्रथे शतर्षी अथ
यंत्रे कर्णाकाया लिखितारं साध्यगं भवतदहिः अष्टपत्रे
केसरोद्यत्स्वरदेहैमनोः क्रमान् आयेममदितीये चतुर्वा
र्णा स्तृतीयके समन्तये चमेव त्रीणि वीण्य दराण्यपिष
हसमाष्टमपत्रे शुचतरश्चतरोत्तरान हृतो लसत्कदिवर्णा
भूपुराग्रस्थतायकं हनूमतोयं चमेतदो छित्तार्थप्ररं परं रद

प्र.सं.

२८६

मेवविलिख्यसाधुयेनवमीतेप्रजप्यमत्रमेनपरिभक्त्य
नामनेगपीडाप्रणामनेगच्छतिपुहेमेनिवेतः प्रयोगांतरं
आदायदोष्णमलिलंप्रमत्रंप्रजप्यमत्रंप्रपिबेत्त्रिवारं रागा
दिदोषणमायबुद्धेनातोदयायप्रणामायबुद्धेः अथविष्ण
वदमत्रप्रसंगान् विद्याद्विविद्यागोपालमंत्रोपिलिख्यते श्री
नारदऋषिः अनुष्टुप्छंदः श्रीकृष्णोदेवतामंत्रेणव्यस्तेन
समस्तेनवर्षवागानि ध्यानं दिव्योद्यनेविवसत्यतिममणि
मयेमंडयेयोगपीठे मध्येयः सर्ववेदांतमयसरतरोः। सत्रिष
णोमंत्रदः वैदेः कल्पद्वयैः शिवविशतसमालं वि कोशैश्च
नर्मैरायैस्तर्कैः पुराणैः स्मृतिभिर्भट्टतस्मादशौचमरा
द्यैः दद्यादिप्रत्नरायैरविदरमुरलीप्रप्यवाणैश्चचापानत
सक सार्णकैर्भोस्मरलिलितवपुर्दिव्यभूषांगरागः व्या
ख्यांवाचेविततस्फुटरुविरयदांवाणताविषमात्रे शब्दत्र
स्मोदेवतस्त्रियमरुणरुचिर्वैलभोनः कृष्णसस्महाकृ
ष्णसर्वतत्प्रसीदमे रमारमणविशेषाविद्यामाश्रय
छमे॥ इतिमंत्रः लक्षजपेन। अथविष्णोपालमत्रप्रसं
गात्क्रमदीपिकोक्तविद्यागोपालमंत्रोपिलिख्यते॥
श्रीनारदऋषिः गायत्रीछंदः श्रीकृष्णोदेवता पेंत्कीकृष्ण
यरुत॥ श्रीगोविंदायशिरः श्रीगोपीजनशिखा॥ वलभायक
वचंस्तदासौ समं ध्यानं वामार्दरेस्मरयन्तेविद्वामर्षसपुत्र

कम अत्तमालां वदतो र्धे स्फाटिको मातृ कामपी शा
 द्यवस्त्रमयं वेणुमयो पाणिद्वये रितम् गायेत पीतवस
 नेशामलं कोमलच्छविम् वरिं वरं कृतो तं संसर्वते स
 र्ववेदिभिः उपासितं मुनिगणैरुपातिष्ठे हरिं सदा ध्यात्वे
 वं प्रमदावेषविलासं भवनेष्वरं चेतर्लक्ष्मणं त्रयं त्रयं
 मुं मन्त्री सुसंयतः पेंक्रीकृत्वा यं ही गोविंदाय ही गोपी
 जनवल्लभाय साहसौः शक्तिमंत्रः द्वाविंशत्यक्षरं वि
 याप्रधानो ये मंत्रः चतुर्लक्षतपः त्रिमधुरसिक्तैः पला
 शकृत्समैर्दशांशान् कुर्यात् पुरश्चरणां र्थं विंशत्यक्षरं
 रीविद्यानोक्तवत्तना ॥ अथ मंत्रस्य फलमाह योस्मिन्
 तिष्ठ्यात्तपी मन्त्री वर्तते वज्रगद्वरात् ॥ गद्यपद्यमयी
 वाराणीतस्य गंगाप्रवाहवत् सर्ववेदेषु शास्त्रेषु संगीते
 सुवर्णितः ॥ संवितं परमांलभावांते भूपात्यरं पदम्
 अथ गोपालसाम्यात्सनात गोपालमत्रोपिलिख्यते
 श्रीनारदऋषिः अत्रष्टुष्टुदः श्रीकृष्णदेवता गौरी
 जेतमः शक्तिः पुत्रार्थे विनियोगः देवकीसुत गोविंद
 हत वासुदेव जगत्पति शिरः देहि मे तनयं कृष्णशिखा
 त्वामहं पारंगतः कवचम् ॥ ओं नमः असे ॥ ध्यानं वै
 ऊं रादागतं कृष्णं रथस्थं करुणानिधिम् किरीटिमा
 र्णि पुत्रात्ममयं तं पश्याम ॥ आद्यपतां नरपस्यामगर

प्र. सं.

२८७

२८७

वेवैदिकाय च अयं यत्तमहाभागं ध्यायेत् पुत्रार्थम
व्युत्तमं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं देवकी सुत गोविंद वास
देव जगत्पते देहि मे तत्र यं कृष्णात्मा महं शरणं गतः
इति मंत्रः अथ संतान गोपाल मंत्रोत्तर मण्यत्र लिख्य
ने। ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः श्री कृष्ण देवता क्लीं वी
जे नमः शक्तिः पुत्रार्थ विनियोगः क्लृप्त क्लीं शिरः
क्लृं शिवा इत्याद्यं गानि ध्यातुं शोचं चक्र गदापमं
दधानं सूतिका मंदिरं अं केशयानं देवक्याः कृष्णं वं
देवि मुक्तये। अथ नो मम वने जगत्पते सुनये नमः ॥ इति
मंत्रः अथ संतान गोपाल मंत्रोत्तर मण्यत्र संतानं तन्मा
री योक्तुं संतानं संतानं गोपाल मंत्रोपि लिख्यते ॥ श्री
नारद ऋषिः अथ छंदः श्री कृष्ण देवता क्लृप्त
क्लीं शिरः इत्याद्यं गानि अथ वास देवकी देवकी
सुत गोविंद कृत वास देव जगत्पते शिरः देहि मे तत्र यं
कृष्णा शिवा त्वा महं शरणं गतः कवचं समस्ते
नास्त्रं शोचं चक्र गदापमाधारं वंते न नार्दनं अं
केशयानं देवक्याः सूतिका मंदिरं पुं पवत्रं पं मदा
कृष्णं कृतार्थं भासयेत् कृत्वा ॥ देवकी सुत गोविंद वा
स देव जगत्पते ॥ देहि मे तत्र यं कृष्णात्मा महं शरणं ग
तः ॥ इति मंत्रः ॥ मंत्रोत्तर मण्यत्र लिख्यते ॥ प्रश्नार्थ

अथोष्णैवसनानगोपालमंत्रस्य सजादिसनतकृद्योक्त
 प्रकारेणालिख्यते वैष्णवपीठसमावाह्यसमर्चयेत्। अं
 गैः प्रथमावृत्तिः इन्द्रादिभिः द्वितीयावृत्तिः वज्रादिभिस्तृ
 तीया। दशम्यपदरात्रौ नृशक्तपदेवयेहरिम ॥ ७ ॥ अथस
 स्निकेत्यस्यशवंचतुष्टयं कर्त्तव्यं तिर्याकस्मिन्जालयेद्दी
 पमृतमं पञ्चमष्टदलेकृत्तातत्रस्त्वं कृत्स्नमर्चयेत् सर्वोप
 चारमंयुक्तेपरिवारमंगैः सह त्रिसंध्यमर्चयेदेवमेकाद
 शंजनादिनं दीपद्रुक्षकषायेणामंर्ष्यकलशद्वये त
 त्रावाद्याच्युतंशक्त्याप्रोक्तवत्सृजयेत्सुनः संस्पृशकल
 शद्वंदमष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतंवापिनयेन्मंत्रम
 नत्यधीः द्वादश्यामथगोविंदं संस्पृशविधिपूर्वकं शाल
 यत्रेपायमंस्त्राङ्गोमर्षिर्गंडमिश्रितं पक्काग्रमोवाफलव
 त्ससृपतेडलेस्वाहपदंशंस्त्रिंशंकपिलादीपस्त्रिवत्
 निवेदयेत्सर्गापात्रेपात्रभूतायविष्णवेससीतलेशकर्ष
 रैः पाटलैः सरभोक्तं वसुधंतं सद्यतं रं पात्रीयंच निवेद
 येत् स्ववितशक्त्यागोविंदबुध्याश्रदापवित्रयादिनेभ्यो
 भोजनंदयात्सर्वकामसमृद्धिमानं सस्कृतेवानलेविस्र
 मावाह्यार्चादिभिर्यजेत् हविषाष्टोत्तरशतमष्टाविंशति
 रेववाङ्मनाशिष्टं कृत्विदंशं धृतेनाष्टशतं हतेन संपातं
 कलशद्वंदेनिविध्यंमौचदंपती अभिविद्यप्रनस्ताभ्यां ध्या

प्र. सं.

१८८

यं सोयमयं स्तोयं तयं हरिं अष्टोत्तरशतं ज स्वाद विषयं
प्रदायेत कृत्वा संध्यातात तं यत्नां तमादाय स्वासते आ
सीना प्राप्नुवी भूता एवं विस्त्रुशयेत समुत्कान्वा
स्वावरात्तां हलैर्मोदकादिभिः पुनर्प्राप्य नमस्कृत्यादि
स्त्रुप्यावताद्विज्ञानं दत्तस्नाभ्यामिष्टसिद्धिं पुंवयो रस्ति
तिदिनाः पुत्रसौख्यसंरुद्धौ फलितेनो भिवांछिते इति
स्मरंतावनयौ भुंजीयातामनेतरं एवेयः ऊरुते विप्रो वित
पादपविवर्जितः विस्मभक्तो विशिष्टाय द्वादशपासितपत्त
के सो विराहभते पुत्रमात्रं सत्तं सर्वधर्मं संतेत आधि
कर्तारं विस्मभक्तं महामतिदरिद्रः कर्तमेवेयः नशाको
दिदिनोत्तमः जपेदात्तप्येदापि सोपि पुत्रमवाप्नुयात् अ
थ संतानगोपालकमेव प्रसंगात् अथैव मन्त्रस्य मेव सारो
क्तं संतानकरं यत्तु लिख्यते काममप्येव सरसगलमेकमेव
स्रष्टृपत्रेषालिख्येवं जलनिधिमितान् सत्रवर्णान् क्रमेण
भूयो हति भवति रीतिर्भवेत्तत्तु पुनरुद्धं तदेतच्च त्रयं यो वितर
ति नराणां पुत्रपौत्रादि हृदि अस्पायः अथ मष्टपत्रं यमेवि
लिख्यत कर्णिकायां क्लीमिति कामे वीजे विलिख्यत क
थं साधनामादिपत्रायां पालिलिखित पुनरष्टपत्रं केसरे
पुष्पकारादिषोडशसराहो हौ विलिखित पुनर्द्वयमप्येत
संतानगोपालकमेव वर्णान् ननरस्य तं विलिखित पुन

स्नदहि हंत विलिख्य तस्मिन्कादिवर्गो वैष्टयेत् पुनस्तद
 हिष्ठतरसं विलिख्येत् पुनंतवनी तेन सार्णादिपदे वि
 लिख्य नारी उपश्रुयात् तस्मात् पुत्रं प्रसूते ॥ अथमेतान
 करयंत्र प्रसंगान् यंत्रसोरोक्तं संतानकरं चरुससक्त
 यंत्रमप्यत्र लिख्येत् षट्कोणकर्णिकामध्ये नारं साध्य
 समवितं सदृशं त्र्युत्तरीं च षट्सकोणेषु संविष्टं पुनदेगा
 निचतुष्षत्रके सरेषु क्रमेणावगोपालकश्चतुर्वर्गो मत्र
 सैकैकमक्षरं देलेषु द्वादशांशं त्र्युत्तरीं त्र्युत्तरीं त्र्युत्तरीं
 च अष्टपत्रके सरोक्षदष्टांशं त्र्युत्तरीं केन्द्रमिहानुष्ट
 भोर्वाणान् चतुस्त्रयस्त्रयस्ततः सदृशं द्वादशवर्गके सरे
 षोडशच्छेदं करवां प्ररुपसक्तस्य क्रमान् षोडशके वरे
 मान्त्वा त्र्युत्तरीं लक्ष्मणं भूषणं प्ररुपसक्तं तारकौ यंत्रं प्ररुपसं
 क्तस्य पुत्राश्च कीर्तिकान्तिदं सर्वपरतिहरं श्रीदं धर्मार्थ
 साधनं मोक्षदं ह्यंगवीने प्रविलिख्य यंत्रं त्रिवारमेतत्प्रति
 ज्ञाप्य सूक्तं प्रातः समया तिलाविदगं पुत्रं प्रसूते कसला
 क्षतल्यं चोरे विषे चोरे न ते विवारे त्वरे चोरे रवे रवे लेह
 यंगवीने प्रविलिख्य यंत्रं प्रमदयेत् तत्प्रशमापनमात्र
 सार्थः अथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवं विलिख्य
 तन्मध्ये साधनामादि यंत्रं श्रुयात् विलिख्येत् पुनः सरस्वा
 रं फट् रति सरशी न उर्गान् षट्सकोणेषु विलिख्येत् पु

प्र. सं.

२८५

२४९

तः कोणादंशोत्तरालेषु आचक्राय साहा दृढयायनमः वि
चक्राय साहा शिरमेसाहा सचक्राय साहा शिवायेवेषट्
धीचक्राय साहा कवचाय च संचक्राय साहानेत्रत्रयाय वौष
ट् ज्वालावर्कय साहा असाय फट् श्येतातिसदृशानघडंगा
निलिवित् ॥ पुनस्तद्विषयतर्दलेपमं विलिख्य तत्केसरेषु
लीकसली शनिगोपालकचतर्त्तणानि लिवित पुनस्त
दलमध्येषु ओं नमो भगवते वासुदेवाय इति द्वादशाक्षरमंत्र
स्त्रीणि त्रीणि हराणि विलिवित पुनस्तद्विषयत्रयं यम
विलिख्य तत्केसरेषु ओं नमो नारायणाय ॥ ३ ॥ अष्टाक्षर
स्यैकैकमक्षरं विलिवित पुनस्तदलमध्ये उगुं वीरं महा
विलिख्य तत्केसरेषु सर्वतोमुखे नृसिंहे भीषणे भद्रं सत्यं सत्यं
नमाम्यहं इति नृसिंह द्वाविंशदक्षरं सचतुरश्रं तद
गतं विलिवित पुनस्तद्विषयोऽशोऽशोऽशयत्रं विलिख्य
तत्केसरेषु ओं नमो भगवते महासदृशनादं फट् साहा
इति सदृशानघोऽशावरी स्यैकैकमक्षरं विलिख्य पुन
स्तदलमध्ये ऋग्वेदात्क पुरुषसूक्तस्य षोडशऋचुः क्रमे
ण षोडशदलेषु विलिख्य तद्विषयं तं विलिख्य तस्मिन्
मानवोऽपि वैष्टयेत् पुनस्तद्विषयं तं विलिख्य तत्को
णेषु प्रणवं विलिख्य तत्पवनवनीले विलिख्य तद्योऽशस
हससंख्यं पुरुषसूक्तं न पिता वनिलो प्राशयेत् तत्तस्मात्पुत्रं

प्रसूते अथवा त्वरयस्ते वा अभिवा रयस्ते वा विषेयस्ते
 वा शूल व्यापियस्ते वा यवे विलिख्ये जप्ता प्राणयेत्
 तच्छान्तिर्भवेति ॥ अथ प्रसंगात् ऋग्विधानोक्तप्र
 कारेण पुरुषसूक्तेन संतानयागविधिर्लिख्यते सह
 स्रशीर्षीति षोडशः नारायण ऋषिः अत्रष्टपञ्चदश भग
 वान् स्रष्टा देवता सहस्रशीर्षेति सूक्तं त्रिवारे दिने दिने
 विष्ठादिसर्वदेवानां सर्वावफलं लभेत् त्रिवारे जपेदि
 त्पर्यः षडङ्गपक्षेऽप्युभयवारेऽप्यमनतत्र गोचरे द्वादश्या
 पुत्रकामसूक्तं च रुक्वीत वै स्रवं विस्मेवेतान् एतिव पा
 मि ॥ इत्यनेन प्रकारेणोत्तर्यः दंपत्योरुपवासस्यो देका
 दश्यां शिवा लये ऋग्भिः षोडशभिः सम्यक् वरावरं वरुष
 रुषसूक्तेन प्रययेत् पुत्रकामया प्राप्नुयाद् वै स्रवं स्रनमवे
 रात्संततिदामे द्वादश्यां सम्यक् ययसानिर्वपेद् वै स्रवं
 रुंयः करोति सहस्रं जलायाति विविस्मोः यरेपदे होमसि
 ति शेषः अयं होमः संतानार्थं न भवति पुनः इत्यादि वि
 धिवद्भक्त्या ऋग्भिः षोडशभिर्वेधः कृतां जलिपुटो भूत्वा
 स्रवं नारीः प्रयोजयेत् अस्त्यत्रोपदेशः प्रथमं षोडशभिः
 ऋग्भिः श्रान्त्यादिति कृत्वा पुनस्तुभिः पञ्चादिति कृत्वा पुनर
 प्याश्रान्त्यादिति कुर्यादित्यर्थः समिधोऽथ सप्तहस्तस्य द्वाभ्यां
 द्वाभ्यां पुनः उपस्थाय द्वाभ्यां श्रान्त्यात्वा च मधुसूदनं हवि

प्र. सं.

२६

२९०

होमंततः कुर्यात्प्रत्येवाग्नतः शविः सूकेतजद्रया
दाज्यं हविः शेषंतसर्ववदवदायसिष्टकृद्दोमे कुर्यादि
त्यर्थः अथ त्रयोपदेशः अथ त्वसमिधः षोडशभिर्ऋग्भि
इत्या एकैकहोमानंतं नतदग्नपसर्वकं अथ त्वपत्र
षोडशकं क्रमेणापुरनौति धाय पुनराज्यान्निसमये
प्येकैकाद्रत्यनेतं नतदग्नपसर्वकं तेषु पत्रेषु संपा
तं वगरीचापुनश्चरुहोमसमये पितथैव संपातं गृही
त्वा आग्नहोमसमये पितथैव गृहीत्वा तदपरिषो
डशपत्रैराच्छादेयत् इत्यर्थः इति शेषं नमस्कृत्या नारी
नारायणं पतिं भक्त्युत्तमं वि शेषं लब्धा श्रीः संविशद
पाम् ॥ अथ त्रयोपदेशः आचार्यसूक्तनारी पुरुषसूक्तन्या
सादिकं कारयित्वा अथ त्वपत्रं स्वे संपातं येकैकं ऋग्ज
पसर्वकं अथ त्वपत्रं त्वत्तस्य आस्ये निक्षिपेत् पुनः स
ंपातविधाय काष्ठस्य पत्रैर्जलानपाते च एकैकं ऋग्ज
पसर्वकं दद्यादित्यर्थः नतः कृत्वा विदं कं संकर्तव्यं द्विज
नपणं द्वितीयातिनिवत्तेन यावगर्भं वविदविप्रपुत्रा
दायाचकन्यां प्रसूयेत् तत्पिप्रसाजने ये सुत्रं अथ षष्ठे गोय
याववीत् इत्यं ऋग्विधाने प्रोक्तं ॥ अथ पुरुषसूक्तसूजा
विधिः आगमाचार्ये देवमवात पुरुषोत्तमं द्वितीयया
मने दयात्याद्यं चैव तृतीयया चतुर्थ्यां च प्रदातव्यं पंचम्या

चमनीयकं वष्टया स्नानं प्रकुर्वीत समस्मावसुमेव च य
 शौचवीतमष्टम्या नवम्यां गेयमेव च दशम्या प्रथमं
 स्यादेकादश्या च क्षयकं दश्या च तथा दीयंत्रयोदश
 ण्या च सेतया च तद्दश्यां जलं कृत्वा पेचदश्या प्रदत्ति
 र्गोषोदश्यां दासने कुर्याच्छेषकर्माणि सर्ववतयेव
 रुचमुक्तमज्ञाविधिः समाप्तः ॥ अथ न्यासविधिः ॥ नारा
 यणाय नमः ॥ अथ हस्तः पुरुषो देवता अतो देवा अ
 वंततः ओम्भूः पुरुषाय नमः ॥ हस्त इदं विस्मयं विचक्रमे
 ओम्भूवः पुरुषाय नमः ॥ शिरः त्रीणि परा विचक्रमे ओ
 म्भूवः पुरुषाय नमः ॥ शिखां तिस्रो कर्माणि पश्यत ओ
 महाः पुरुषाय नमः ॥ कवचं तद्विस्मयः परमेष्ठिं ओम्भू
 नः पुरुषाय नमः ॥ नेत्रत्रयाय तद्विप्रासो विपत्यकः
 क्रक सर्वत्र ओम्भूभूवः सुः सत्यपुरुषाय नमः ॥ अं
 रति ध्यानं गोक्षीराभे पुंडरीकासतस्त्वेव क्रोधा
 केशांसकौमोदकीभ्यां श्रीममिभ्यामचितं योगी
 टं यो ये देवं सृजयेत्पुरुषेण ॥ अथ न्यासः ॥ वामो ग
 धं करवराणां तान् रुचुमे पुताभौ हृक्कंठं सहितं
 वदनात्पुनर्मो गेषु मञ्जी तथा दीप्ये कमेव स्नानं
 वषोडशाभिर्ऋग्भिर्सेतसपथः सं हृतियासः पुन
 दिपरीतस्थाने तस्मिन् हृतियासः नाभावारम्भकारो

प्र. सं.

२५१

तन्वस्त्राणिशामिः पिरादिहृदेतेन्यसेत् एवंस्त्रिति
यामः घनद्विपरीततरेवपरले इतिपुरुषसूक्तयेत्रस्य
प्रवेत्तरशोतिप्रदत्तमुक्तंकिलनेप्रसंगात् त्ररशोति
करेऊवेरयेत्रमपि मंत्रसारात्कमत्रयागतावणालि
ख्यते कर्णाकायांलिलेतांरक्रमान्यत्रेषुवाहस वर्णा
कवेरमत्रस्यवतरस्यतरोवहिः रसोहाणवाजिनमि
त्यचामात्कयाहृतं भूपराणिषुदेषीजेवेवीनेदित्वा
लिलित एतयेत्रऊवेरस्यरसाकरमत्रतमे चातर्धिका
दिविषमत्रराद्यानाप्रदंतिव अस्मार्थप्रथममष्टयत्रं
विलिख्यतर्कणीकायांप्रगांविलिख्यतन्मथेसाथ
नामादियत्रयायांलिलिख्यत पुनरष्टपत्रेषुऊवेरने
मत्तरोदंतेदिमानेदिमावहृत्तरेसत्यंभयेचोरेत्ररना
शमेत्तरस्यस्यमत्रस्यवर्णास्यतरस्यतरोविलिख्यत
पुनस्तद्विहृतदयेविलिख्य सर्वदंतेरसोहाणवाजिन
माजिद्यमितिस्त्रवावष्टेयत द्वितीयेहृतेमात्कयावे
ष्टेयत पुनस्तद्विहृतंभूपरांविलिख्यतकोणेषुदंतेइति
विलिख्यतद्विहृतवेवेइतिविलिख्यतपेवेविलिख्य
एतेइत्तफलंभवति॥ अथत्ररशोतियेत्रप्रसंगात्
त्ररशोतिप्रदमंत्रः॥ कल्पान्तरोक्तं शौवतरविषयो
त्रयागतावणालिख्यतन्मंत्रस्यकालाग्निः

अथ छंदः कालजरोदेवता श्रीवीजे ज्वरः शक्तिः ज्वर
 शमनायै रक्तं त्रिनेत्रं त्रिपदं त्रिहस्तं त्रिभुजं त्रिनेत्रं रुद्रसंत
 कृपांगो भस्माशुभं तक्रपाशोकमौलिं ध्यायेत्तमस्ते वि
 षदज्वरान्ते त्रिपादहस्तं त्रयशीर्षं यत्नमो नमः ज्वराय
 व्याधिराजा यदक्षरेषां समूर्तये ॐ त्रिपादस्मप्रहरण
 सिद्धिरारक्तलोचनाः समेपीतः सखिदद्यात्सर्वामयय
 तित्वरः ऊवेरेतमखिदौ नंदिमानं दिमावह ज्वरं मृत्यु
 भयं चोरे ज्वरनाशाय मे ज्वर भस्माशुभाय विमहे एकदं
 णाय धीमहि तन्नो ज्वरः प्रचोदयात् अथ शैव ज्वरमेज्जोतरे
 वैष्णव ज्वरशान्तिकरमत्रोप्यत्र योग्यतावशालिख्यते
 प्रायंतः कवयः प्रराणाः सूक्ता हंरुतो ह्यनुशासिताः
 सर्वज्वरान्घ्नं तं मातिरुद्रप्रयुम्ना संकषिणवा सुदेवाः
 ज्वरेव ज्वरसारं च ज्वरानि सारमेव व पीतज्वरे तथा भ्रं
 सं निघातज्वरे तथा पकादिकं द्यादिकं च तथा त्रिदिव
 सज्वरे वातार्थिकं तथा त्फणं तथैव संततज्वरे दोषोत्थं
 त्रिपातोत्थं तथैवा गंतकज्वरं शमनं याशरगो विंदच्छि
 धिभिर्ध्यायेदनां ॥ अथ ऊवेरेय उपसंगान ऊवेरेय लो
 कपालत्वात् लोकपालमृच्यै दस्यापि मेज्जोमत्रसारे
 कपे दगाय माख्यो त्रयोग्यतावशालिख्यते सकंदरुषिः
 गायत्री छंदः विषुधेस्यरोदेवताय हयघ्नकचहृत्तन

तव

प्र. सं.

२१२

शिरः उदगा अभिसूर्यशिवसर्वतदिद्रकवचनेवशेष
संध्याने पारिजाततरुवदमणिऊदिमोपरिसमास्थितो
पाणिपेकजशृगातरक्तकलशाभिषिक्तनिजविग्रहं
पाटलांगमरुणाभभूषममलेंडसंदरभाविप्रियेपाक
शासनमहंतिराशंवतमथर्मकामधनमोक्षदेयदयक
चद्वहंउदगा अभिसूर्यसर्वतदिद्रेनवशे इतिमंत्रः पेष
यवश्वप्रयानोयंमंत्रः द्वादशालतजयः नयसमयेनित्य
शः श्रद्धाविष्णुं देतेत जपोत्तेरक्तकमलैस्त्रिमधुरसिकै
दर्शाणं पुरश्चराणां च देतेत कप्रोवनयनघ्राणमुखदेः
पादसंधिषु आचारहृक्कालकेषु मञ्जाराणि नक्रमशोत्पसेत
सत्ताविधानेन तन्नास्तित्रेवपटलेवक्ष्यमाणोरोद्विष्ट
मंत्रवियोनवक्ष्यामः अथप्रयोगः रविविवंमंस्त्रममरा
पिपतिप्रविचिंत्यनित्यममुमेवमजं जयनामयाष्टश
तमाशवशेषुवनेमवेत किञ्चतमर्त्यजतः श्रुणोत्कमलै
मधुरासातैर्नद्रयादनलेविधिनाष्टशतेउदिनेसवितये
यवत्सरतोयतयान्यसमद्विरमुष्यभवेत जामीभिर्यश
संश्रियैर्ज्वलयेष्येतेस्तथाकैरवैर्वसापैत्यपयसाशुष
ऊरवकैर्वृथाधनायोधसास्त्रास्त्रैर्मधुनापलाशऊस
मैः पुत्रायसुतैः ऊषोरथैर्धनसंघनैर्दण्डपातैर्महीदि
नाहोदनेत ज्ञातीऊरवऊकैः ऊं अथ अत्रैश्वर्ययंत्रमथेता

रेतदनुगुणशोभमनुवर्णाद्वलाश्रेकिंजल्केषुसरपुग
 मयव्यंजनारूढवृत्तंस्माविंवाश्रदयगुलसत्सारवीजे
 नदेतद्यंत्रं प्रोक्तं निविलसत्वं श्रीकरं वशकारिणा
 लिख्यपत्रममेव सर्वाप्यदेगोरोचनायुस्तएवद्वन
 गोमयाद्विः सूर्यादिरणकृतपाप्रवरेसुहृतेसंधारयेत्त
 कलसंपदवाप्तितेनोः स्पृष्टव्यः यत्रांतरमाहकर्णीका
 योसमायंततारपत्रेषुवाष्टसंश्रित्याग्नितल
 धित्रीणित्रिचदराणिचश्रालिख्यमानकावर्णोर्भूपरे
 एववेष्टयेत् पदयंकं नृचोयंत्रवश्यमौभाषकोतिदे
 सर्वांरत्नधात्यादिसर्वसंपत्करं परं इति यत्रः अग्निरि
 तित्रीणि अग्नि इतिद्वये ॥ अर्थद्विगायत्रीमत्रप्रसंगान्तर्पे
 दत्रिष्टुष्टिंतामण्याद्योमंत्रसारांतेत्रयोप्यतावशाति
 त्वातेरत्नसमदंशुषिः त्रिष्टुष्टदः इन्द्रोदेवता इन्द्रप्रेष्टा
 निदविणानिधेद्विरूतचित्तिदत्तमसभगतममेशिरः
 घोषंरणीणामयविष्टितनूनांशिवासाग्रंवावः सदि
 नसंज्ञांकववं इंद्रेष्टानीत्यादिसर्वमुक्ताग्रसंध्याने
 मातंगारातिपीठेस्त्रितमतिरुचिरंतेनेककल्पवृक्षेभं
 दारायैर्मनोतैविबुधमुनिनृतेतप्रकारेत्तरामंदलोद्य
 त्सां कंभप्रकापरिगल इत्तुधाराप्रवादात्तवर्षतेवालि
 नार्थप्रदममरयतिंसप्रतमनमामि इन्द्रप्रेष्टानीत्यादिमे

प्र.स.

२५३

त्रः येष्वर्थप्रधानोयमंत्रः लहेनपेनपुरश्चरणार्थं अस्मै
वाहरन्यासउच्यते शीर्षालिकप्रवाणेनेत्रमध्यासगोत्रे
तोष्टपाणिपदसंधिषुमायकेषुआरनाभिजठरस्तन
पार्श्वेष्टहृन्मस्तकेषुमंत्रेविन्यसेत्क्रमेणविन्यसेवे
मंत्रवाणिनपदाविन्यसेत् अथोदेवतात्वप्रसिधौस्थिते
ष्वष्टाष्टसंख्येषुदेहेवाराद्यानिष्टाष्टसंख्यानिमञ्जीशी
षष्टुतिकपोलांसदसपार्श्वकटीष्वगुप्तवामकटीपा
र्श्वसांसगोत्रप्रवः सचआधारनाभिरुदयवदनेष्वयथा
क्रमेणवर्ण्यन्तेकुर्यात् अथैवमन्त्रस्थानानंतरमुच्यते
उपवनेमरुतामथनंदनेप्रतनगेहलमल्लनागलोक
नकभासितभूमितलेविनेविबुधशाविशतैराविला
र्षदेः कविमहेमलतानिकेरोजलेः कलनितादविहंगम
नोदरैः कनकपंकजसौरभवादितासरसरिन्मरुतावम
नोरमे सरंमाणिमंदयमुत्तलंविबुधपादपंकजमथगे
माणिमयेवचदंतरभूतले हिरदवैरिमहासनमद्वतेउप
रिसंस्थितमुत्तलभूषणारुणभासरकोटिसमप्रभंम
दितरलकिरीटमनोहर माणिमशविविराजितकुंडले
महाकुंडलमयंकपरिस्फुरं तिलकशोभिलत्पादनहो
नरंकमललोचनमुन्नतनासिकं मुकुटगोडतलेमधुर
स्थित अथरकोतिपरजितपल्लवं विराजितांकशशोक

निभाननं विमलकं वविराजितकं परं विविधहारलला
चितवत्संकेतकनालगते वस संवये निजकरैर्दधते
निजसेवितं मरितरत्नमरीविवयो लसज्जदभ्वं धमना
हृदमध्यगे विविधरत्नलसत्ताणि मेखलाकस्मिनसत्त
उत्कलविराजितां अमरवंधुरसिंधुरनायिका सदृशी
नवरोरुमतोदरे प्रदमर्जनकच्छयमंगलीनखमस्रव
जितेडकरां ऊरुमनिसरासरसिद्धिमहोरगायाविल
लोकनतां विसरोरुदं विभुवैकपरायणमिष्टदं वि
दृशनायमनारतमाश्रयेयवंध्यात्वालदं नपितादशा
शां विमभुरासितैः कमलैर्जद्रयात् ॥ पुरश्चराणां गह्वरः
अथ यज्ञाविधिः अथै समर्थे सारदायै मनोत्तायै को
त्यै कामदायै सूरूपायै कामरूपायै सर्वतायै इत्यष्टौ
बुष्टशक्तिः समर्थतवमीकर्णिकायां च समर्थे गौतमी
भगवते सर्वरत्नमयाय सिंहासनाय नमः इति कार्णिका
यां समर्थयेत् एतस्मिन् पीठे ईदं समावाह्यतः प्रथमं पु
लोमनेन्दनायै नमः इतीदं स्पृश्यामपाद्यै समर्थयेत् मात
लये नमः इति प्रथमः पुनरंगैः समर्थयेत् परितः इति प्रथ
मावृत्तिः पुनः मंदाराय मन्तानाय कल्पपादपायदक्षिणे
नाय इति चतुर्दिक्षु पाविजाताय नमः इति द्विष्टे समर्थये
त् इति द्वितीयावृत्तिः आदित्येभ्यो नमः विद्येभ्यो देवेभ्यो

प्र. सं.

२२५

नमः मरुद्भ्योनमः प्रजापतिभ्योनमः वसुभ्योनमः अग्नि
भ्योनमः रुद्रभ्योनमः साधेभ्योनमः शक्तिरतीयवरो
अष्टदलेषु समवतुतः उर्वरैर्मनकायैरंभायैस्तुतायै
मनिकस्य लायैलिलोतमायैचित्रलोत्वायै उन्मदायै इ
ति चतुर्थाहृतिः गुरुभ्योनमः नारायणाय नमः सुरवेचि
त्राय यश्रुभ्युवलभाय वाजिपतये अदित्यै जयंताय
शतियं वरुणाहृतिः इंद्रादिभिः वहीयं वंसे मृत्यु परस्तात्
वं सर्वकं उपरिष्ठाते त्रोटं रंजद्रपात् कमलैर्मधुरमुक्तै
पुतं सुरस्यराणां यं अथ प्रयोगविधिः दूर्वात्रिके म्याथम
दसं सौम्यं उग्यामृतैः समदिने द्रेतयः गौगैर्विमुक्तः सर
वंधुवर्गैः शतं प्रतीवेच्छरहो नरोमौ प्रयोगांतरं पाशा
ऊशा कामभीतिमुद्रां करैर्दधाने कमलासनस्थै रक्तं
एकालेपनमाल्यमेतं प्राचीपतितल्यगतिनिष्पीये
विविंशपाशां ऊशशक्तिवीजैर्मुक्तं मे नमः प्रितमः सरसं
जयं ननं गात्ररचितं हेतिमं पुर्वशीमानयतेति ज्ञां के
श्रीं हीकोंमिति पाशां ऊशशक्तिवीजानि प्रयोगांतरं वरा
भीतिशक्तिः पविंचापिरस्तेवेरेनं सरक्तं प्रसन्नानना
त्रैवल्लारानि मेनं विविंशार्कविंशे प्रजग्यात्सरसं सम
प्येदिनाहै अथास्यं त्रैकर्णिकायां लिखितारं मनोः प
त्रे प्रवाहस्यं वषट्पंचषट्पंच वरसंभृतवर्णाकान

वयं तपमिमांसा कथाभपुरेण च वेष्टयेत् इदं प्रष्टुमि
 मंत्रस्य यंत्रं सर्वसमर्हि आपुरो गपसौ भाग्यधनपात्र
 सतप्रदे सर्वरक्षाकरं वरं सदिने तद्यथाः प्रदे किमत्र
 वदन्नोक्तेन वा छित्तार्थं प्रदे परे प्रयोगोत्तरं ह्युलो
 योमरपुतां शालीनां मेजरीज होत्य गौ शाली पूर्णग
 हास्यानमंत्रितमोमे डलवयादवीरुशाली ऊरुस्वेत्ना
 ल् मंजिरी कतिरि कतिरिमधुं श्रयमर्थः त्रिमधुरमि
 काभिः शालीभिर्नित्यशः सहस्रसंख्यं मेडलवयं देते
 दिनि प्रयोगोत्तरं वैष्टदेव निरनौ प्रहा श्रीमीयो वसमे
 ख्यं मेयमातस्य भक्तमतिरुहमवै संप्रयच्छति सदसलो
 चना श्रयमर्थः वैष्टदेवो ते श्रेतेनाह संख्यं जदपात्रि
 त्यशः इति प्रयोगोत्तरं सकृदुच्चरतो यमराधिपतिमव
 वर्यं वसस्य मुखे मुखं जस्य ऊर्ध्वं वसुतस्य परं पददाय
 शानं दिनशः सरसं श्रयमर्थः प्रातः प्रातरेकवर्षं जप
 तोदिजस्य ऊर्ध्वं वसुतस्य श्रवणमात्रं प्रयच्छति इति
 प्रणाम्य यंत्रं मुच्यते साध्याख्या कर्मप्रकृतिविपुल
 पुगलस्यालित्कर्त्तिकायां तारं कोणं सुवीजे वस
 दलकमले केसो मुखे राटयेदि ऊपत्रे दिव्याणां न
 गहवदनमिवान् कोणापत्रेषु पदानां वीतं व्यंजना
 त्तीरवनि पुरगते पंचमैंदंते दत्तत श्रयार्थः प्रयमेष्ट

प्र.म.

कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवलिख्य तन्मथे
साध्यनामादीन विलिखित पुनः षट्सु कोणेषु तं ई
तौ द्वीजं विलिखित पुनस्तद्विष्टदले पञ्च विलिख्य
तत्केसरेषु सगन् द्वा द्वौ विलिखित पुनः पूर्वादिवत्तद
ले षट्सु द्वा निमज्जस्य वार्णान् पञ्चवार्णां शो लिखित
पुनरगनेयादिकोणपत्रेषु अवशिष्टान् वर्णान् वर्णा
न् षट् षट् विलिखित पुनस्तद्विष्टदले विलिख्य कादि
कादि वर्णैर्वेष्टयेत् पुनस्तद्विष्टदले विलिखित
अथ नाम्नादिषु विशेषस्थधारणां सुविश्वफलकोष
ते आलिख्य देता प्रपदे सजलं द्रव्यं तद्वैसाधु संया
तसि कं रत्नं ऊर्ध्वं स्थापित मंदिरादौ रत्नो भूत प्रेत चो
रादिकेभ्यः पदमेव विलिख्य देमपदे कृतं संयात विधिं
जपादिसिद्धं रुचिकादिषु भूषणेषु पुञ्जद्विधानात्
भूते निजेष्टमिदं प्रयोगात्तरं मंदाकिनी तद्वत्तद्वि
दशादुमायो वृंदारकैः परिवृतं राजराजं संस्तुं दार्भा
सुवर्णचषकस्य मभीष्टा ज्ञानमादाय सधकवराय स
मर्षयेत् तेषां ताजपमन्दिने नियमेन यो संमश्रुतं
शितमनिः शतमष्टपुक्तं देवे समयमुदिने च सहस्र
भानौ संमर्शं रत्नविषयो भविता शास्त्रमात्रात् प्रयो
गात्तरं ताताव्यमुद्राकलिषां भयेष्टान् दोर्भिर्वदंते स

सितं प्रसन्नं विचित्रं मंत्रं प्रजपेत्सहस्रं व्रजोत्सवां सल्लोका
 नात्रोसौ प्रयोगांतरं प्रवलनलिनमध्ये सति न मध्ये स
 निषर्णासितो गेसुभुनिधिरसिधेः सेवितं सप्रसन्नं नद
 शशतभुजदंशेलासिपीयुषकं भैरवतजस्रं लज्जलेखा
 वर्धते निजो गेसुभुपरिदहमेवं विनयिता सहस्रं जपति
 नियमयुक्तो मंत्रं वर्धनरोयः सत्तुडितविप्रकोविद्यसं
 वादयुक्तो जगति गणनहीनं विंदते दीर्घमायः प्रयोगां
 नरेदिनप्रोदिनावतारे चत्वारिंशच्चतुः शतं प्रजपेत्तमा
 सारं भदिने सुसचतुः शतमाप्रवेचलक्ष्यैव अष्टैकं मंत्रं
 प्रसंगात् । इंद्राणी मन्त्रोपि मन्त्रसारोक्तो च लिख्यते ॥ ह
 त्वा सिसिद्धिः गायत्री छंदः इंद्राणी देवता श्रीं लीं इत्
 इन्द्राणी शिरः सौभाग्यदेवते शिखामयवतप्रिये क
 वचं सौभाग्यं नेत्रं देहि मे साहा प्रसंभ्याने कल्पद्रुपा
 नमध्ये विविधमालि सत्कंठपातविराजना तंगोरा
 निपीठप्रविलसितरोजससंस्कृष्टमन्त्रां पीनो वंगल
 नातीष्टु जवनजरां पश्य पत्राय तादी मिंदिराणि मिंदि
 नीलोत्पलकलनिभं हृद्यभूषणमा मि हीं लीं इंद्रा
 णी सौभाग्यदेवते नयवत प्रिये सौभाग्यं देहि मे साहा
 इति मंत्रः सौभाग्यलक्ष्मीप्रपातो यं मंत्रः लक्ष्मणेन
 रक्तपद्मे सिमपुरसि कैवर्ककोट्यलैस्तत्सि कैवर्कलो

प्र. स.

रौवीवकुलकुसुमैवाकैरवैवात्रिमधुरसितैः धेतुयु
केकनदशांशं नद्रयानपुरश्चरणो मः रक्तोत्पलं पोत्रे
नलपुलोहोऽपुवकुलैकैरवैवापलपुत्रयसुजाविधिः
कांतैप्रभायैरमायै विद्यायै मरनायै मदनात्तरायै र
त्पायै मनोत्तायै इत्यायै इत्यदलेषुवनवमीकं तििका
यांचसमर्च्यही सर्वशक्तिकमलासनायनमः इति कर्त्ति
कायांसमर्च्य अस्मिन्निटे इन्द्राणीसमावास्यसमर्चयेत्तु
गैः प्रथमाहतिः ३ र्वाप्येमेनकायै रंभायै प्रम्लोचनायै
मुनिकस्थलायै निलोतमायै हृतायै स्रृपायै इति द्विती
याहतिः इन्द्रादिभिरुत्तीयावजादिभिस्तृतीया प्रथमप्रो
गः नद्रपांचपककुसुमैः प्रातर्वंशान्नं नवशेकं त्वंदन
पंकपितैः सायेनवमालिकाप्रसन्नैवापालाशपुष्पैर्मधु
रत्रत्रयाकरिणपदाते नद्रयात्सहस्रं कन्यां वरापायवरां
पितदत्रिजैमितामाशवशे विधांतलाजाभिरेजलिमता
भिरष्टाष्टसंख्यं वन्देत्तद्विधिवदुतसंस्तुताभिः कन्यां
हृदामिलपिता, मविरेणालयुसौभाग्यधेनुधनधात्यस
तामपैरुपायकन्यां दातुं प्रजलिमिताभिलांजाभिरष्टसं
ख्यं नद्रयात् वांछितां कन्यां लभते सौभाग्यदीप्तल
भतेनवमालिकामालिकाप्रणप्रयोगेन ॥
इत्युक्तं प्रथमं वंदनसितैर्नवमालिकाप्रणैवात्रिमधुरसितैः पला
शपुष्पैर्वा सहस्रसंख्यं नद्रयात्सायंकाले इष्टाय १५ इत्युक्तं

आदाय दोषा प्रतिपादयंतीं वराय कत्यामभिवाञ्छिता
 यस्मै दत्तं तं प्रविचिंत्य जप्त्वा न कत्याप्रदानाय सहस्र
 संख्यं श्रयमर्थः एवं ध्यात्वा जप्त्वा कत्याप्रदानं लभते प्रयोगांतरं कत्यापि नित्यं कृतक
 र्णावेधा विद्यां प्रजप्त्वा दत्तं तत्संख्यं सौभाग्यं रुच्यं मदती
 यवेधं वरं लभेत् त्रिदशैर्दत्तं तत्संख्यं चतुर्विंशं ति
 संख्यं यस्मै वयत्रमारुषट्कोणं कर्णिकामये समाप्यं सु
 वने स्पर्शं आलिखितं षट्कोणं पुष्पं कोणं संधिं पुष्पं
 गान्धर्वं सुपत्रं पुष्पं शशाङ्कः क्रमात् द्वादशैः सौके
 सरेषु मारुसु किंचित्पि इन्द्राणी यत्र मेतत्परं सौलो
 क्यं रत्नं सौभाग्यं शोभा सौदंयं धनं धान्यं सुतप्रदं श्रयमर्थः
 प्रथमं षट्कोणं विलिखे तत्कर्णिकायां भवने शीवि
 लिख्य तन्मध्ये सधनामादीन् विलिखेत् पुनः षट्कोणं
 पुंहीरेद्रौ पतमः इति विलिखेत् पुनः कोणं संधिं पुष्पं
 षट् कुं विलिखेत् पुनः स्रद्धां रघुपत्रं यं विलिखेत् त
 तत्केसरे पुं द्वादशैः सौ विलिख्य तदलमध्ये मंत्रवर्णान् श्री
 गणेश्वरानि विलिखेत् पुनः स्तरं विलिख्य तत्पदित
 ल्कामिति विलिख्य तत्कोणं पुं हीमिति विलिखेत् पंचवि
 लिख्य यत्तत्फलं भवति प्रयोगांतरं वदनं द्वात्रिंशत्

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

हा योगः पुनरपि क्वचित्त्वादिपमरादित्यवित्तननिर्विक
 ल्ययोगः यत उक्तं भवति नाभि हृदयभूमि मूर्धसं
 नमः इतमः ओतम इति प्रणावावयवैः प्रणावेन च त्वा
 स सर्वकं बलविल्लरुदे संभाव्य सर्वत्र मानसमन्तो अम
 तमयैरुपहारेः संसृज्य पुनस्तान्ते जौरुपात्कृता प्रणावो
 चारणौ कीकृत्य षोडशोत्तस्त्वममृतं संयोजयेत् इति प्रथ
 मयोगः पुनः अतमः इति प्रणावप्रथमावयवे तत्र स्तं च
 तर्षुस्थानेषु पूर्ववत्संज्ञ्य प्रणावेन ते जौरूपं कृत्वा अ
 मृतेन संयोजयेत् पुनः इतमः मंतमः इति द्वाभ्यां विल्ल
 रुदौ तथैव संयोजयेत् पुनः प्रणावावयवैः सिभिरपि च
 तर्षुस्थानेषु तथैव कार्यः तत्र त्रयाणां मपि भ्याममृत्
 नविशेषस्तनाभेदं सिगातो वामन नाभौ च तथैव इतरद्
 दादिस्थानेषु पि दृष्ट्या इत्थं भेदयोगः पुनः प्रणावेन मव
 तर्षुस्थानेषु त्वास सर्वकं मानसोपहारे तै जौरूपीकर
 रासमर्पणोत्तं भेदयोगालिङ्गयोगविदवष्टंभयोगासुयो
 पिकार्याः तत्र भावनाविशेषाः सर्वोक्ता अतः परं प्रणवो
 तद्दृष्टि त्वास सर्वकं सर्ववेदेव सर्वव्यापि एतन्ना योगाद्या
 निर्विकल्पकयोगादृष्ट्याः तत्रापि भावनाविशेषाः सर्वो
 क्ता इत्येवं वतं देशयोगात् कृत्वा त्वनाममहावाक्यप्रणवो
 चारणोत्तस्त्वान्यवस्था प्रणवं मकारउकारअकारैरपि

प्र. सं.

२९८

२९८

कचतष्टयै ऊर्वततन्मतिशरीरवतष्टयस्तुत्याद्यनेहारन्या
मेतनाभ्यादिप्रमूर्तिवतष्टयैमेभाव्यमृतमयैरूपहारैः
मंसृज्यप्राणानायममूर्तिवतष्टयैमेकीऊर्वन्मृतमा
व्यांगकृष्णादिकेवित्यस्यसकृत्प्रावमुच्चार्यसवास्याम्
नरममेतमास्त्राव्यामृतमयोवेत् अथप्राणवाउष्टानपद
त्यक्तप्रकारेणापिप्राणवत्यासविशेषोलिख्येत अथेनो
ब्रह्मणोनमः ओं नमोपिष्टावेनमः ईं नमः शिवायनमः
ईं नमोब्रह्मणोनमः उं नमोविष्णवेनमः ऊं नमः शि
वायनमः ऐं नमोब्रह्मणोनमः इत्यादिप्राणवावयैव
नलोमविलोमैतैर्वल्लविल्लुषिदपदैस्यसंयोज्यः कृति
त्याप्रवशिष्टास्मात्कान्मात्कान्यासस्तुनेषुत्यसेत
नः अथेनमः ईं नमः मं ईं नमः ऐं ईं नमः उं ईं नमः मं ऊं न
मः इत्यादिप्राणवावयवत्रितयसर्वकान्मात्कावर्णा
ननमात्कास्तुनेषुत्यसेत पुनः ओं अथेनमः ओं ओं
ओं नमः ओं ईं ओं नमः ओं ईं ओं नमः इत्यादिप्राणवपुटिनव
र्णास्मात्कास्तुनेषुत्यसेत पुनः ओं अथेनमः ओं
ओं विल्लवेनमः ओं ईं रुद्रायनमः ओं ईं ओं कारायनमः ओं
ईं प्राणवायनमः ओं ऊं सर्वव्यापिनेनमः ओं ऊं स्रुनेतायनमः
ओं ऊं नारायणनमः ओं लं सत्मायनमः शक्त्यायनमः वैशुताय
नमः परायवल्गोपकपकरुद्रायैशानायभगवतेमरे

अथ यमहादेवाय सदा शिवाय सर्वरक्षित्रे सर्वगताय सर्व
 प्रियानमाय नित्यरसे सर्वाय गमाय सर्वकांताय सर्व
 प्रतिष्ठाय सर्वश्रोत्रे सर्वस्वामिने सर्वसमृद्धाय सर्ववज्राय
 सर्वक्रियाय सर्वध्याय सर्वदीप्ताय सर्वालिंगिताय सर्वदि
 सिताय सर्वदादकाय सर्वभावाय सर्वहृदाय गुणावीजा
 य भुवाय वेदादये मध्याय पराय त्रिमात्राय योनेयस
 र्वदेहाय संवादकाय सर्वाननेनमः स्तं प्रणवमा
 तृका वर्णमूर्धकं मातृकाया सस्यानेषु त्वमेत पुनः स
 माया सा ख्यो गुरुगणयति वदनादिकं मातृकाया सो
 ने प्रसिद्धीत्या ऊर्यात् ॥ अथ योगविधिः परं जपादिति
 द्वप्रवो योगाय योचितमासनमाख्यायनमत्रत्यासादिकं
 कृत्वा मूलाधारत्रिकोणमध्ये मूलाधारगतस्यादि वर्णा
 त्रयने जसो मध्यत्रिकोणविंशत्यवतनारमयी परं शाह
 ब्रह्मात्मिकां देवीं भावेयत् आत्मजं उलिंगीतस्या मध्यगे
 ते सूक्ष्मे सर्वविषयकारणं जीवात्मवंपरं तेजः संविद्व्यं
 वरं स्मरेत् शक्तकर्मणा मूलाधारे आरादिप्रणवशत्रयत्रि
 रेखं त्रिकोणं संविमप्रणवस्य बीजं तन्मध्ये दीपाकारं सं
 चिंत्य ओंकारो गणा बीजं शत्यायुक्तविभूतिमुक्तं पालावभा
 वयेत् प्रणवमुक्तं तन्मात्रोपेतमुच्चार्य ततो दासकलि
 विधित्तिको मन्त्रपादुवलापरनामकं सूर्यं तेजः स्तं तन्निर्भ

प्र. सं.

नादं सञ्च नो धत्ता तदग्रगत परमात्मगतं निनयेत् इति सू
क्ष्मतन्तनयनयोगः अथैवमेव मूलाधारेणावर्तयितुं यत्
कं विंदं मंचित्य तारं तथोच्चार्योच्चार्य द्वादशांतस्थचितं त
त्रोक्तं परिकल्प्य ततो मृतवर्षे व्यायन् तारमभ्यसेत् इति
विंशत्यनयनात्मकः सपायस्तु द्वौ योगः एवं मूला
धारादिति दिकोणमध्यविंद्य गतनादरूपप्रभां विसर्ज्य
निभां विचिंत्य प्राणवमुक्तं तमात्रा पुक्तं उच्चार्य द्वादशांत
रूपविद्यनत्रेतीता तस्मादमृतवर्षे भावयेत् प्राणवमाव
र्तयेत् इति मज्जनयनात्मको योगः विहरणादि निष्पत्ताः
मूलाधारगतत्रिकोणमध्यविंद्य गतनादं तेजः पीतं तन्त
निभं ध्यात्वा कुरु मे एत परमात्मनि निर्येत् पुनरावृत्तिवि
हितं तत्परमभ्यसेत् पीतं तन्तनयनात्मको योगः मोक्षकरः
अथ मूलाधारे एवं विचिंत्य स्थूलसूक्ष्मकारणसामान्यवी
जसं विदभावकमेणाकारमकारेडकारं मकारे मकारे
विंदौ विंदुनादेनादं शक्तौ शक्तिमुन्मत्त्यं ते निंदं हत्वा दित
सोपांते संहरेत् प्राणवमभ्यसेत् अथैकमः संधारणात्मको
मोक्षप्रदो योगः एवमहरद्वयौ कृत्वा दिनत्रयावृत्तौ च म
नसा नागदात्मके पीजं समन्त्रेण विंदौ तं सप्तमिश्रेण तादेतन्त
परपायां शक्तौ नोत्तरीया तीनत्रयेणां ते वनदाभिः सः मन
सा संहरेत् अथ मंत्रोच्चारको मोक्षप्रदो योगः समन्त्रोच्चारके

योगसंज्ञायां समहिमायां विविधायां रथातिरपायां
मूलाधारस्थायां वापिमथमाख्यवैखर्येण हृदयमुख
योश्च प्रणवोच्चारणो न क्रमेण उपस्थाप्यते येन मां वैखरी
मेवोच्चारणानेन तं तदंतर्धतिरूपेण स्थभमथ मूर्ध्नाद
शांतघोऽशांतस्थिता आसक्तमेणवैखरीमथ मायरास
त्साख्यासंसंदहेत् प्रणवमभ्यसेत् योगं कुर्यात् इत्यादि स
र्वमवगतं व्यां प्रणवस्य प्रणवस्य यत्र मपि भावनायै मेतु
देवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण लिख्यते षट्कृतिपीठ
संख्येते उपरिविलसन्तो मसूत्रं सविंदंत तन्मयेनादसं
स्यं प्रणवमभिहृतं विड्नादौ पुनश्च इत्यं संचित्य योगी
विविधमनुदिनं तारंग्यो मसंख्ये सर्वाधारे मेदंशं सकृद
पि मनसा संस्मरेद्यः समुक्तः अर्थायः षट्कृतिरित्युक्ता
रोवर्यसंतः पीठइत्युक्ताः सोमसूत्रमिति निर्यग्भूतरे
खादयं विंदरिति तदुपरि रेखावलपेनादमिति तत्र दीवि
रेखांतरं प्रणवे स उपरि च विंदुनादौ यो मरुकारः शेष
प्रसिद्धं ध्यानं विमंभासकिरीटांगदवत्पगलाकल्प
होरोदरोच्चि प्रोणीषुं शवहोमणिमकरमहाकुंडला
मदितोतं हस्तौ चक्रं शंखं वृत्तं गदममलं पीतकं शेषमा
णा विद्योतशमसुघटिनकरमहशं यमं संख्यं नमामि
इति मंत्रः ॥ शान्तलक्षणः प्रायमेव तस्मिन् स दशांशो होमः

प्र. सं.

२०

विप्रभरुहसमिदिवाविप्रभरुहपलाशं पदं गुरं श्रवणा
होमः अथ प्रयोगांतरहोमः सपिः पापसणालीविलस
मिदाज्यैरनेन योजय्यात् षेदिकपारत्रिकमणिसतलभने
वाञ्छितं फलेन विरान् अथ प्रजावैष्णवपीठे मुकुंदसमा
वाप्तममर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः वासुदेवाय सकंषणा
पप्रयुक्ताय अनिरुद्धाय स्फटिकसर्गाहर्वेदनीलाकाश
श्रवणातः वतर्भजाश्च कशंखगदायंकथारिणः किरी
टकेसरिणश्च पीतांबरधरा अपि यतैर्महादिग्दलेषु स
मर्चयेत् पुनः सांख्यैश्चिद्यैः सरस्वत्यै रत्यैश्च पञ्चरजोऽ
थ हवीं वर्णासलेकृत्वाः पताभिरवांतरदले पताभिर्म
र्तिशक्तिभिर्दितीयावृत्तिः आत्मने अंतरात्मने परमात्म
ने परमात्मने तानात्मने निहृत्तैश्च विद्यायै विद्यायै शांभ
ज्वलज्वालासमाभासरात्मा यामूर्तिशक्तयः पताभि
र्मूर्तिशक्तिभिर्दिग्दले अंतरालदलेषु वसमर्चयेत् य
वंततीयावृत्तिः इन्द्रादिभिश्च तृतीयावृत्तिभिः पंचमी।
अथ प्रणवप्रसंगात् शक्तिप्रणवमंत्रविधिष्यकल्प्यात्
राकोत्रलिख्यते ईशा ऋषिः पंक्तिर्छंदः शक्तिर्भैरवीदे
वताग्रोरुत ईश्वरः इत्यादि दीर्घस्वरपदैर्नागानि प्रकाश
मध्यास्थितनित्यस्वरपावराभयं संदयातीं चित्रे त्र्यं सिंहव
र्णमनिकोमलो गीमायामयामपीततमपीतमामि

५६
 थातानंतरेकत्पडुमूलमणीऊटिमसेतिविष्टंमक्त
 नपत्रकृतमौक्तिकवृष्टिरुष्टंइष्टाभयेविस्थतीमत
 णांत्रिनेत्रामिष्टामयेभगवतीमत्रलयामः ईतिमे
 त्रः सविंदुकस्यतर्पसः एकविंशतिलसंज्ञयेतदपो
 शमात्रैर्ज्ञेतेन पुरस्सरणांथं अत्रैस्वर्यफलप्रधानो
 येमत्रः अथप्रजाप्राक्सममेपेटभुवेनशीविधानोक्ते
 पीटेसमावाह्यसमर्चयेत् एकशक्तिवादावशणादयो
 नसंति अथवाभुवेनसरीत्रिगुणितविधानोक्तवत्
 संज्ञयेत् अथास्यमेवस्यत्यातविधिः ऐंहींश्रीसप्रके
 यैकनापाश्रीपाडुकांमृजयामिऐंहींश्रीरक्तावासाद
 श्रीपाडुकांमृजयामिबीजत्रयादिषडङ्गोवापाडुकां
 मृजयामिबीजत्रयादिनिष्कलानंदनाथाश्रीपाडुको
 त्यादिसकलानंदनाथाश्रीपाडुकेत्यादिनवान्नानंद
 नाथाश्रीपाडुकेत्यादिआकुरानंदनाथाश्रीपाडुकेत्या
 दिइतिमूर्ध्नि तत्रैववामेदक्षिणोर्ध्वदक्षिणायामिमेत
 रोषुवित्यमेत सर्वत्रबीजत्रयादिचपुनः सच्चिदानंदप
 रमशिवसंविदेनमः चिदानंदपरमशिवसंविदेनमः
 आनंदानंदपरमशिवसंविदेनमः इतिनाभौतद्यमेतद
 क्षिणोवबीजत्रयायेववित्यमेत पुनः ईनम इतिमूलम
 त्रैतानाभिहृदयभूम्येषुयस्मापुनः सपरार्थानाकवि

प्र. सं.

३१

हं विनवक्रु श्रीपाडकों प्रजयामि विदहयों कि नलन पुगल
श्रीपाडकों प्रजयामि सपरार्द्ध कविं उद्यहित रेख यो नि
श्रीपाडकों प्रजयामि इति वीजत्रयादि मुखलन पुगले
यो नि प्रवित्य स पुन मूल मंत्रे एषट्त्रिंशद्वारे प्राणाया
मंकृत लिपि स्या सकरे त्या स व्यापकां ग क्रष्णादीन्
कृता ध्या जयेत्। इति प्रयेव सारंगे हेगी वीणों इति रवि
तश्चष्टादशः पटलः॥ अथ वै स वाष्टादशी विधान मु
च्यते साधना रायण क्रुषिः देवी गायत्री छंदः परमात्मा
देवता संवीजं अंश शक्तिः कृद्धोत्काय सारा हन मद्रोत्
य सारा शिवः वीरोत्काय सारा शिवायुक्ताय सारा कव
चे मद्रोत्काय सारा कवचे मद्रोत्काय सारा अस्ते
पुनरपि मंत्रवर्णों रेवाष्टांगानि क्रुयात् ओं हूतं न शिवः
मोक्षानो कवचे रोनेत्रं यं अस्ते नो उदराय नमः पेष्टुष्टाय
नमः इति तत्र त्यास एवाष्टांग विधिः नत पुजा यो अर्क्षो
याभं किरीटावितं करतल सत्के उलें दे मि राज के मुं रं को
स्नुभा माशवल रुचिर हारं सपी तो वरे च नाना रत्ना श
मित्रा मरणा शत मुने श्री थरा मिष्ट पार्श्व वंदे दोः सक
वित्रां वुरुद रगदं विषवं यं मुं रं रं ओं नो मो नाराय
ण पडमत्रः मोक्ष फल प्रधानो यं वः द्वाविंशल दे जयेत्
तदर्थं वा अष्ट सज्ज वा तज्ज नीर रिता भिरंगली भिवा जयेत्

नञातिटतं नानि विलं वितं च गौतमो प्याह कनिष्ठानामि
 कां गृहमथ माभिर्जयेत् न सदा अस्मार्थः अनामिका मथ
 मूलक निष्ठा मूल मथायानामागु मथ मागु मथ मूल
 पथं तमिति न व स प व स ग गाना यो कृता यो न व वारं
 नयो भवति प व द्वा दशा वार मावर्तनेन अष्टौ तरणा तं वारं
 नयो भवति कल मूलावतारे अंगुलीभिर्जयेत् ऊर्वन् सांगु
 ष्ठांगुलिभिर्जयेत् अंगुष्ठेन विनाज सं वि फले भवती प्रिये
 प व भि वों गुलीनां न जयेद न दिनं प्रिय मथ मानामिका
 मथ प व द्वा दश मिह पिये मे रं प्र क स्यते ऊर्वन् प्र द दिण म
 नु क मात् अनामा मूल प व द्वा दिक निष्ठा नु क मात् न त न
 न्यादि नो दे वि मथ मूलावमान कं गणा ये च क मे गौ वं
 किं वितं को च ये तलं अंगुलीनं विपुजी न ज प काले मरे
 स्थि र अंगुलीनां विपोगे तद्धि दे त प्र प्र वे त ज पः अथ
 वाम मथ मूल प व द्वा दशं प्रिये मे रं कृता जये दे वित न नी मू
 लका वधि अनामा मथ प व द्वा दिका द दिण क मे गौ वं अंगु
 ली जये रे वा ज पः प व न प थ क नि हि का अंगुली गत
 दे वा भिर्जये रे वा ज पः भै र वी तं त्रै अनामा मथ मा र
 भ क निष्ठा नु क मात् मथ मा मूल प र्यं ता कर मा ला प्र
 की ति ना स्तु ति सारे स कृ उच्चारिते शब्दे प्राण वं स मु दी र
 येत् प्रोक्तेषा म र वा णा यि प्रा णा यं मे स मा वरे न व र प्र
 ला ये वा च म्य त्प सा गा ति न तो जयेत् तथे ये व त था स्तु

वौं दक्षिणतर्जनीमारभ्य प्रथमपर्वणि प्रथमतारं हि
 नीयपर्वणि मंत्रवर्णात् तृतीयपर्वणि द्वितीयतारं अग्रे
 णामश्चेति क्रमेण वामतर्जयंतं स्फुटिन्यामं कुर्यात् त
 र्जनीद्वयादिकनिष्ठं तं स्थितिः वामतर्जन्यादिदक्षिणत
 र्जन्यंतं संहारन्यामं कृत्वा एवं स्फुटिक्रमणाष्टांगन्यामं
 कृत्वा गुह्यादिकनिष्ठद्वयंतं पुनरप्यष्टांगन्यामं कृत्वा
 म्भांकराभ्यां तारं पुटितेन मूलेन देहे विशेषा व्याप्य मूल
 पुटितमात्रकात्या संवधौ नमः परायपरमेष्ठ्यात्मने
 वासुदेवाय नमः इत्यादिसप्तदशपटले गोपालकन्या
 सविधौ तौक्त्यप्रकारेण पंचतन्त्रा संवत्सरा मूलमं
 त्राक्षराणि मूर्धेक्षणा स्फुटयताभिर्गुह्यजानपादेषु
 स्फुटितत्वा नित्यमेव ओंयं नमः परायष्टिय्यात्मने नमः
 ओं एणं नमः परायश्चवात्मने नमः ओंयं नमः परायते
 जश्चात्मने नमः ओं रं नमः परायवायव्यात्मने नमः ओं
 तां नमः परायश्चाकाशात्मने नमः ओं तमो नमः परायश्च
 हंकारात्मने नमः ओं ने नमः परायप्रकृत्यात्मने नमः
 शक्तिमं वर्णा प्रतिलोमिना हततत्वा निपादशतस्फुटद
 क्षीररसपंचरुदिहयं सर्वांगेव नित्यमेव पुनः ओं विंदात्म
 ने नमः ओं नादात्मने नमः ओं श्रुतगात्मने नमः ओं शास्त्रात्म
 ने नमः ओं परमात्मने नमः ओं शातात्मने नमः ओं तानात्म

चक्रताशोवायनमः चक्रायनमः गदायनमः पद्मायन
 मः इत्याद्युधानिततत्स्थानेषु विन्यसेत् अष्टादीन् कृता
 ध्याता जपेत् ॥ अथास्मिन्नेव प्रपञ्चसारे प्रोक्त प्रकारे
 णाप्यस्य न्यासविधिर्लिख्यते प्रथमं प्राक्समदशे पट
 ले उक्तेन प्रकारेण देहे गुरुभ्यानमः इत्यादिवै सव
 पीटन्य स्नायुतः सदृशतां सैणतालत्रयदिग्बन्धना
 दीन् कृतायुतः प्राक्सममेपटले मात्र कात्यासप्रक
 रणो आधारद्वन्द्वेन इत्याद्युक्त प्रकारेण एतद्वर्णा
 न्यासं दशकृत्वान्य स्नायुतरपिसमदशे पटले गोपाल
 न्यासविधानेन उक्तेन प्रकारेण मूर्तिपञ्चरन्यासं कुर्या
 त तस्य स्थाने ललाटोदरहृत्कंठदक्षयाष्ठांसतद्रले
 तणावामत्रयेष्टक ऊदोष्ठतणाक्रमेणादशाक्षरमंत्रे
 मंत्रविष्णुभिर्विन्यसेत् मूर्धस्योवासे देवस्य प्राप्नोतिस
 कलोत्तरे पुनस्तत्पतिपत्यं किरीटादिमंत्रं जपेत्
 किरीटमंत्रस्तु प्राक्सममेपटले पूजाप्रकरणे प्रोक्त
 त्वर्थमुक्तः ॥ अथास्मिन्नेव प्रपञ्चसारे प्रोक्त प्रकारे
 उपविष्टस्य गोपीटन्यासं प्राक्समदशे पटले गोपाल
 कविधानेन उक्तेन प्रकारेण कृतागंधादिभिरात्मानं मान
 सोपचारैः संपूज्य ॥ किरीटमंत्रेण पञ्चवारं त्रिवारं वा
 ष्ठांजलिं कृत्वा पुनर्वासे प्राक्सममेपटले भुवनेर्णी

प्र. सं.

३.४

विधाने प्रोक्त विधानात्तयंत्रमडले वैस्त्वपीटं संप्रज्यत
स्मिन् पीटं पंचगवैर्वा गोदीरैर्वीषद्विंशतिपटले वक्ष्यमा
णं धनं तरी विधाने वक्ष्यमाणं वैस्त्वपीटं गंधलोहितैः
अथ न्यवटौ डंवरसत्तककथितजलैर्वा ककल
शंतत्रैव वक्ष्यमाणं प्रकारेण स्य समावाह्यवैस्त्व
एतत्तमं तिस्रवक्ष्यमाणं क्रमेण संप्रज्य प्राक सम
मपटलौक विधानेन ऊंडं संप्राह्य त्रिं समायाय अ
त्रैव प्रश्नश्चरणो मोक्तै रष्टद्वै रष्टाक्षरमेत्रेण एथ
गष्टेतरशतं दत्तावलिंदत्ताफकलशमभिषिच्य शि
ष्याय मनं प्रवदेद्गुरुः एवं दीत्ता विधिः अथ सनार्थवैस्त्व
वपीटविधानमुच्यते ॥ गंगरुभ्यो नमः गंगायाय नये
नमः ॥ इत्यादि प्राक सममपटले मात्रका विधाने इत्त
न प्रकारेण सामात्य पीटं सर्वं संप्रज्य पुनैर्वक्ष्यावपीठ
नवशक्तयः संप्रज्याः संताड्यं ते विमलैः इत्त विधिः
ता ताये क्रियाये योगाये प्रदौ मत्याये शंशाये अनुग्रहाये
इत्यष्टदलेषु अष्टशक्तिभिर्नवं मीकर्णिकायां वसम
भर्वा गेन मोभगवते विस्मिन् सर्वभूतात्तने वा सेदवा
यसं वात्स संयोगयोगपमपीटात्तने नमः ॥ इति कार्णि
कायां समभर्वा तस्मिन् विस्मिन् समावाह्यसर्मयेन अंगै
रेलमदिगदलेषु शांतेष्विष्यै सरसै रसै रत्याये पादि

दत्तेषु शक्तिर्हितीयाहतिः चक्राय शंखाय गदायै पद्माय
 कौंस्तभाय मुसलाय खड्गाय तनूमात्रायै रक्तास्रपी
 तकनकश्यामकृष्णाद्युष्णुक्ताभामस्यः पद्मादिवर्णा
 युक्तांश्चासुधमूर्तयः पत्तैरासुधैस्तृतीयाहतिः पुनः धजा
 यवैर्नतेषां यशोवनिधये पुष्पनिधये शक्तिर्दत्तसमर्चयेत्
 तत्र धजवैर्नतेषां देवस्य पृष्ठदेशाग्रदेशास्तु दिग्दलयोः
 वामदक्षिणास्यदलयोः शंखपुष्पनिधौ पुनः । विद्याय
 आर्वाय उर्गीयै विष्वक्सेनाय । शक्तिकोणोऽसमर्चयेत्
 तत्र देवस्य पार्श्वदेशास्यदक्षिणावामकोणदलयोश्च
 समर्चयेत् शक्तिवतर्ण्याहतिः धजादीनां रोषीषि उच्यते
 धजस्यामोविषो रक्तो निधीयुक्त्वारुणा प्रभौ अरुणार्ण
 मलस्यामपीता विद्यादयो मताश्च द्वादिभिः पंचमी अथा
 स्यैव पूजाविधानांतरमुच्यते श्रंगैः प्रथमाहतिः वासु
 देवादिमूर्तिवतर्ण्येन पूर्वोक्तशक्तिभिः सरदितीया
 केशवादिभिर्मूर्तिभिस्तृतीया इत्यादि श्रतर्णी अथास्यै
 व पूजाविधानांतरमुच्यते वासुदेवादिभिः सशक्तिकैः
 प्रथमाहतिः चक्राद्यैर्हितीया धतायैस्तृतीया केशवायै
 श्रतर्णी इत्यादिभिः पंचमी अथैव पूजाविधानांतरमुच्य
 ते वासुदेवादिभिः शक्तिकैः प्रथमाहतिः धजादिभिर्हि
 तीया इत्यादिभिस्तृतीया इत्युक्तविधि वतर्क एव न्यतर

प्र. सं.

३५

यैकमपियथाशक्तिः अविरेणभवतिलक्ष्मिर्दस्नगतास
कलवर्गसिद्धिकरीकेशाद्यादिद्वादशमूर्तीनां नामातिस्त्रि
त्यैतेकेशायनारायणायमाधवाय गोविंदायविस्त्र
वमधुसूदनायत्रिविक्रमायवामनाय श्रीधराय रुषीके
षायपद्मनाभाय दामोदराय नमः ॥ इति प्रपंचमारे
गीर्वाणोद्विरचितेषु प्रपंचसारसंग्रहे एकानविंशतिः
पटलः ॥ अनेन विधानेन वैष्णवाष्टाक्षरमूर्ति संसृज्य अ
नयास्तुत्या हरिस्तोत्रव्यः प्रसीद भगवान् मत्स्यमत्ताना
कंडितात्मनेतं विच्छिप्यं कतरजो रागाणां भक्तिमत्त
मां अजप्रसीद भगवन् अपिनयति पंतरे सुप्रमेयप्रसी
दतंगानां प्रसीद शिवशोभनप्रसीद स्पृष्टुंगभोरगंभीरा
णां मरुद्युते प्रसीद व्यस्तविस्तीर्णां विस्तीर्णानामोता
राणां प्रसीदां देवातीनां प्रसीदां तोतयाधिनां गरीर
रीयः सर्वेश प्रसीदानन्येददितो जयमायवमायात्म
न जयकेशवकेशिहृन् जयसंदरमौम्यात्मन जयशास्त्र
तशोखभन्त जयशार्ङ्गधरः श्रीमन् जयनेदकनेदन जय
वक्रगदौपातो जयाव्ययजतार्दन जयरत्नाकरावंधेकि
रीटाक्रान्तमस्तक जयपक्षिपतिच्छायातिरुद्धाकराक
रनमस्ते मधुसूदन नमस्ते नलिनापंगनमस्ते नयनां
जननमः पापहरेणानममः सर्वभयापहानमः संभ

नसर्वात्मनमः संभृतकौस्तुभनमस्तेनयतातीततमो
 निक्कांतवाक्ययनमोविभिन्नतेयोशनमः स्मृतियया
 निगनमस्तिमृतिभेदेनसंश्लिष्टेतेदेतवेविलोवत्रिदे
 वाराजिस्तेवेपरमात्मनेचक्रभिन्नारिचक्रायवक्रिणेच
 क्रवेयवेविद्यायविषयवेद्यायविषयभूतायनेनमः नमोऽस्तु
 योगिभ्येयायनमोस्तथातत्रिणिभो भक्तिप्रदायभक्तानां
 वमस्तेमुक्तिदापिने मनोवाक्कायेवेष्टासंध्यानस्तुतिन
 तमाक्रियादेवेशकर्मसर्वमेभवेदाराधनेतवइतिजप
 हवनादीभेदनाविलुप्तजानिरतदुदयकस्मापस्तमशी
 विरायसमखलसकलकामानप्राप्यहृष्टानरात्माननम
 निविभुक्तामनमोमुक्तिमेति एवंवैष्णवाष्टाक्षरमूर्ति
 स्तवापंचीकराणामत्रैस्यपंचप्रधानलिमत्रैस्यकिरीट
 मंत्रेणवप्राकसप्तमपटलोकैः पुष्पांजलिंरुवापुनः
 ज्ञांसमापयेत्॥ इतिप्रयत्नसारसंग्रहेगीर्वाणोदंविश्वि
 तेविंशतिःपटलः॥ अथमन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रका
 रेणअष्टाक्षरमयत्रादिप्रयोगविशेषः॥ लिख्यते आदाव
 हृदलेपमंवलिलिख्यकर्णिकायापटुकोणंवलिलिख्यत
 देतः प्रणवमध्यस्थमाध्यानामप्रकृतं अमितिवाजंवलिलि
 ख्यदलमध्येपुष्पेष्टोत्तराणिवलिलिख्यदलानिष्टुष्टीकर
 सारारिष्टुष्टीकराष्टरवर्णानवलिलिख्यतदह्रिःपटुको

प्र. सं.

३६

गां विलिख्य कोणेषु सुदर्शनं षडङ्गराणालिख्य तद्वदि
द्वादशदलानि विविच्य दलेषु वा स देवदा दशाक्षराणि लि
खा तद्वदि द्वाविंशदलानि रवयित्वा दलेषु नृसिंहान्ष्टय
वर्णान् संलिख्य तद्वदि नृसिंहैकाक्षरेण व्यवहयेत् पतङ्गं
वज्रपद्मो मादिमाधिते समस्तसंघट्टता मोक्षकरं भवति॥
अथ प्रयोगः। दधि मध्याज्य संयुक्ताश्चतुरंगुल संयुक्ताः ग
ल्वीरपुतं दत्ता मृत्युमेवा निवर्तते प्रयोगांतरं शनैश्च
नित्यमालिङ्गपाणिना जपेदष्टशतं शुद्धो म्रियेत नापम
त्यभिः प्रयोगांतरं पेचविंशतिरुत्तस्त जपेच्छ्रद्धाः पिवे
दपप्रथाज्य समिधो वापि नृदयादागदो भवेत् उदकं भं
नं वेसं गी उपस्पृश्या पुनं जपेत् तेनाभिषिक्तमावस्तव्या
दिभिः परिमुच्यते उग्रीयाद नृद्विद्वान्त्रैसमाभिमंत्रितं
प्रोगेणं मददामोति बलं ते जस्य विंदति भक्षयेत्तर्बभक्ष्य
स्य सत्ताभिर्मंत्रितं तत्सर्वं जीर्यते समग्रपि दालादले वि
षं शतमेष्टांतरं जप्ता मंत्रं पूते जले पिवेत् अहं नृद्विनि
षाणमासातो मेधा विवर्धयेत्तद्वत्तर्क्योपरागे सुवेवाजने
पुवत्रिवारं मेकवारं वा समुषोप्ययथा विधि स्पृश्यात्त
एसरसं नृनृना आस्तीरं संपाविः त्रिः पिवेलभते मेधां पु
नवां प्रोपजायेत विलैरपुनरोमेन मद्राधमपतिर्भवेत् पम
नं तमयं सुत्रमपुतेनाभिर्मंत्रितं पारयेद्वसितो दत्ते सर्व

रक्षाभवेत्सदा ॥ अथ वैष्णवाष्टाक्षरादिमंत्रप्रसंगान्
 मुक्तिवदत्तसामान्यतनामत्रयमपि कल्यांतरोकोत्रयो
 ग्यतावशालिख्यते पराशरव्यासनामदाक्षयः विरा
 ट्छंदः परब्रह्मदेवता अच्युताय नमः अनेताय नमः गो
 विंदाय नमः इति मंत्रः अथवा अच्युतायानेताय गोविं
 दाय नमः इति मंत्रः मोक्षारोग्यप्रथामोयमः अस्मिन्ने
 शोनकऋषिः छंदोदेवतेतल्ये अच्युताय नमः हन अने
 नाय नमः शिरः गोविंदाय नमः शिरा अच्युताय नमः कव
 चे अनेताय नमः त्रेत्रगोविंदाय नमः असंभ्याने शांत्व
 ऊधरदेवचतुर्वाङ्किरीटितं सर्वा सुधेरुपेनं च गरुडो
 परिमोक्षितं सनकादिमुनिदैस्तु सर्वदेवैरुपासितं
 श्रीभूमिसहितं देवमुदयादित्यमंत्रितं प्रातरुद्यत्सद
 स्तां प्रमंडलोपमं ऊं उलं सर्वलोकस्मरत्वापि मनंते नि
 त्यमेव त अनेतवरदानेव प्रयच्छंते मुदा तितं एवं ध्याता
 हरिर्नित्यं परब्रह्मस्वरूपी गोप्रातर्मध्यदिने चैव साया
 ने च विशेषतः अर्चयेद्देवदेवेशं गंधपुष्पजलादिभिः
 अथ प्रयोगविधिः विनियोगं प्रवक्ष्यामि यथावदिजसम
 माः नास्यात्यरतगरत्तामगातानां विधीयते अष्टोत्तरस
 हसंवाप्रातं वा नयमं ख्ययो रोगातीनां तयेन्मूर्द्धि ऊषोई
 वाभिरेववा अयमर्थः अनेन मंत्रेणाष्टोत्तरशतं जसा ऊ

प्र. सं.

३५

३०७

शैर्वाह्यपावासायस्यरुद्धिगार्तात्तार्जयेत्तर्द्धिमाजयेत्
सर्वरोगानशयेतिप्रयोगात्तरं अभिषिंचेतयामर्द्धिरविवा
रेतयांमसातित्येवैवपिबंनोयमष्टाविंशतिमाखयास
वंरोगाविनिर्मुक्तः शतवर्षाणिजीवतिअयमर्थः प्रम
करिविवारंकलशंसंष्टज्यसाअभिषिंचेत अष्टाविंशति
साख्यानित्यंपिवेचतस्माडक्तफलेभवतिप्रयोगांतरंरु
नेहृतिलैर्हृवीगलचीभिः एथकएथकलसंचैवजपे
मंत्रंमहारोगस्यशान्तयेगलचीशितित अयमर्थः पेतैः
इत्यैः एथकएथकसहसंरुनेनलसंचैव ॥ तस्माडक्त
फलेभवति प्रयोगांतरं विलम्बलेतथास्यमूलवारा
गिणंस्मरन्स्य शान्तमानिरिदमे आदित्यंमनसास्मर
न्पवंकृतवतः पुंसैरोगशान्तिर्भविष्यति अयमर्थः
विलंबास्यस्यवास्पृष्टारोगिणंस्मृताजसापुनरादित्यंम
नसाध्यातांतरोगिणंनिरीदेततस्माडक्तफलेभवति
प्रयोगांतरंकल्याणीलाजहोमेनश्रीकामोविलयत्रै
कैः पुत्रार्थीधृतहोमेतवारोगाणीतिलैर्इतेनप्रयोगा
तंरुजगृहनिरस्तेवस्पृष्टालतजपेजलेअसाधेपिभ
वेत्सस्तेभस्मनानाज्येदुधः मर्भिर्वैवल्लाटेचजपेत्त
त्रययरुदिआविशसर्ववदनिययेष्टंगच्छतिध्वंअयम
र्थः तरयस्तेवापिशावयस्तेवास्पृष्टपुनर्नलस्थितालसं

जपेत् तस्मात्तच्छांतिः अथवाभस्मसाध्यस्य उक्तस्थलेषु
 मंत्रजपानिदिषेत् तस्माद्भूतपिशाचाद्यविषगच्छं
 निमृशयोगांतरं मोक्षकामां जपेत् नित्यमष्टोत्तरसहस्रं
 यावज्जीवं करे तस्यास्थिता मुक्तिर्न संशयः ब्राह्मणाः
 क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च विधवा स्त्रिया गलविधुं तद्द्वी
 भिस्तिलविल्वज्जैः शरैः यथाकामी हने त्रित्यंततर्क
 मस्यासिद्धये शंखं ताण्डुलं अथ यमर्घ्यः पतैर्द्वयैः पृथक्
 सहस्रं संख्यं हने चं कं वित्तकाममृदिह्य तस्मात्तं कामं
 लभेत् प्रयोगांतरं रविचारे जले स्थितानां भद्रं जपेत्
 १ः अष्टोत्तरसहस्रं तज्जराशो भविष्यति प्रयोगांतरं
 ग्रहापस्मारकृष्णादिपिशाचाः प्रेतपुत्रबालहं हने त
 द्द्वं भिस्तच्छांतिस्तु भविष्यति अथ यमर्घ्यः दूर्वा लहं
 हेतुं ग्रहापस्मारादिशांतिः प्रयोगांतरं स्पृष्टव्यं जपे
 हं विमंडलमथ गंधाय तत्कृत्स्नं लभेत् कामांतरं २०
 ऊर्ध्वं वितीं अथ यमर्घ्यः रविमंडलमथे श्रीकृष्णं ध्यात्वा
 सत्यं स्पृष्ट्वा जपेत् नश्यंति सकलारोगाः सत्यं सत्यं वद
 म्यं सर्वैर्भवन्ति सुता सुता मत्रयजपातिनाः अगतीनां
 गतिस्ते तन्मत्रयमनुतमं गृहीत्वा वाग्यतो मत्रमेका
 दशं सदक्षिणां यथा लाभं जपेत् मत्रमर्चयेत् विशेषतः
 किं मंत्रवदनोक्तेन सर्वसिद्धिं करस्यमी आवापी नम

७. सं.

३.८

भिक्षा सोऽदत्ता गगु दक्षिणां शुभसोऽपि महामन्त्रं श्रेय
सेनात्रकल्पते अथास्य यंत्रमुच्यते षट्कोणामध्ये प्रणावे
तदंतरे साध्ये पुनस्तु प्रणावं विलिखितवद्भिः प्रागादिको
णेषु मन्त्रोः पादानि नाम त्रयपत्रमनुते मेतत् अस्मार्थः
प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्मध्ये प्रणाव विलिख्य सा
धनामादीन विलिखित षट्संकोणेषु प्रच्युता य इति श्र
वकोणो नमः श्या य प्रकोणो अनेता य नमः गोविंदाय न
मः एवं षट्पादानि षट्कोणेषु विलिख्य तदभिः प्रणा
वेनेवेष्टयेत् एवं नाम त्रयपत्रमुक्तं पतद्विलिख्य येन
श्रीभट्टफलं विशेषतो रक्षाकरं च भवति इति नाम त्रय
कल्पः समाप्तः ॥ अथ वैष्णवद्वादशाक्षरी मंत्रविधानं
नम्यते प्रजापति ऋषिः गायत्री छंदः विसृष्टं देवतां शुं
वीजं नमः शक्तिः ओं हूत नमः शिरः भगवते पिरः भगव
ते प्रणिवा वासदेवाय कवचं ओं नमो भगवते वासदे
वाय शुभं ध्यानं हरि मन्त्रं लव कुदराज गदा कुलदोः
परिचं मित पद्म गतं वलयं गद दारु किरीट धरन वज्रं
दरुच प्रणामासि सदा ओं नमो भगवते वासदेवाय इति
मंत्रः मोक्षप्रधानो यं मंत्रः द्वादशालक्ष जपः अथादर्या
संवदेय स्याद ज्ञानं पुगल लिंगनाम्पदेरुच रूदोर्ग
लास्य दत्तक शिवा सदा रशोऽस्य मेत इति संस्कारः

शिखालोलादनेत्रास्पर्शालदोर्ददयेषपिसकृदिनाभि
 लिंगाख्यानपादेषुवित्यसेत इतिरुद्रित्यासः रुक्मि
 नाभिपुतपागुंलंजानुपदेष्टयः ऊरुकर्णास्पृष्टः न
 स्तशिखासूर्यववित्यसेत इतिस्थितिर्न्यासः एतस्यत्रिवे
 यन्यासस्यफलमुच्यते सैरुतेदौषसंहारः सृष्ट्यस्यभं
 पुष्टयः स्थितेश्चशान्तिवित्यासास्तस्मात्कार्यस्वयोगताः
 शुद्धैस्त्रिलैर्द्वादशमहसंभुरस्यराणाहोमः शुष्कसृजा सर्वो
 क्तवैष्णवपीठेवासदेवंसमावात्यसमर्चयेत् भृंगैः प्रथ
 मावृत्तिः वासदेवायसंकर्षणायप्रद्युम्नायचनिरुद्धाय
 एतामृतस्तोमस्तयोदित्पुनः लक्ष्म्यैसरसतैः प्रीत्यैरतै
 एताविदित्पुनैर्द्वितीयावृत्तिः केशवाय नारायणाय
 माधवाय गोविन्दाय विष्णवे मधुसूदनाय त्रिविक्रमाय
 वामनाय प्रीथराय दूषीकेशाय पद्मनाभाय दामोद
 राय एतैरुत्तीयावृत्तिः इन्द्रादिभिश्चतुर्थीमथप्रयोगः
 समिधामय उग्रवृत्तजानीनां जडयादकंसहस्रकंसउ
 थकंसनसं परिपुत्रदये मनस्वीसहतेनापिययौधसासि
 तेन अस्त्रार्थः उग्रवृत्तास्तु शुष्कस्यवदौडंवरस्तोतीर
 सिकैरेतैरकंसहसंजडयात् । द्वादशमहसंजडयात्सह
 तेनेति धवलीकृतेनतीरोदनेनघृतसिकेनवसहसंज
 डयात् तत्फलायेवेत्यर्थः ॥ इति श्रीमद्यसुदर्शनविधान

प्र. सं.

३-५

३०९

मुच्यते अहिर्वन्ध्याः ऋषिः अत्र हृष्टेदः श्रीसदर्शनो म
हाविस्मर्देवता रंवीने द्वे शक्तिः आवकायसाहाहत वि
चकायसाहाणिः सचकायसाहाणिशिवाधीचका
यसाहाकववंसंचकायसाहानेवं ज्वालाचकायसाहा
अत्र पुनः पेंदींदिशंवकेनवधामि नमश्चकायसाहे
ति सर्वदिग्वंथः आयेयीदिशंवकेणवधामीत्यादि अ
पोदिशंवकेणवधामिममश्चकायसाहा इतिदिग्वंथ
नं ऊर्यात् अथवापेंदींदिशंसमारभ्यदिशंवथस्तादंत
मित्यारभणीषंवदिशांप्रवंधः इत्यत्रदिग्वंथनंमंत्रोद्या
देवशब्दनिर्देशात् दिग्वंथनमंत्रस्यसाहाते असायफ
डितिसर्वास्वपिदित्तयोऽन्यदिग्वंथनं ऊर्यात् आस्मित्य
दे अस्मिन्त्रोपदेशः कथं सर्वोक्तप्रकारेणावकायसा
हेत्याद्यंगनेजातेकृत्वा तत्रैवास्मिन्नेनपेंदींदिशंव
केणवधामिनमोज्वालाचकायसाहा असायफट्प
वमाश्रेयादिस्वपिपवंदिग्वंथनमंत्रस्यांते असायफ
डितिसंयोन्य अंगघट्टसदृशदिग्वंथनत्रेपण ऊर्यादि
तिपुनः त्रैलोक्यंरत्तरत्तंफट्टसाहा अनेनातिप्रा
कारमंत्रेणपरितोषि प्राकारेभावेयेत् अस्ममत्रम्याद
त्याम उच्यते तारंनुमूहीमितारुणकृत्सर्वार्थमप्युवा
ससमयो वदनेदकारंरुहस्यजानतपदसंधिप्रवामणि

एतन्नामस्येदितित्तौ पुनरग्निरवर्णान् अस्मार्थः प्र
 कारः कारमकाराणां संधिः कीलप्रणावः तेनसिता
 रुणाकृत्स्नवर्णत्रयस्वरूपेतांशिरसित्यसेत् पुनः स
 कारादिवर्णान् अग्निरवर्णाभ्याताम् मध्यादिषुस्था
 नेषुन्यसेदिति अद्याहास्वरसप्रभाभिरविलाभाभि
 दिशोभासयेत् भीमाक्षः तरदट्टहासनिलसदृष्टप्रदी
 प्राननंदोर्मिषकदोशदात्रमसलासामाश्रयाणां ऊ
 षोविभ्रतिगणिरोरुहोयभवनश्चाभिधानोरुः
 ओंसहस्रारदंफट् इतिमेवः रत्नाप्रदानोमेवः द्वादशल
 तजयः सुदर्शनायविमोह महाज्वालायथीमहेतव्य
 ऊः प्रबोदयात् इयंसौदर्शनीगायत्रीमूलमंत्रेजसमी
 छनायथाशक्तिजसव्याश्रययासात्रिधिसुदोवप्रदं
 येत् करतलाभ्यावहोत्रलिः प्रणतोवापयसात्रिध
 मुद्रायुतः ओंनमोभगवतेमहासुदर्शनायमहावक्राय
 महाज्वालायदीप्तिरूपायसर्वतोऽक्षमोमहाबलायसा
 हा रत्नाकरः प्रसिद्धोयंकियमाणेषुकर्मसतिलसर्व
 पात्रवित्त्वान्यदौग्यैर्द्वादशसहस्रंजद्रयान्पुनश्चरणा
 होमः दौर्गंध्यायसं अथकंलशप्रजाप्येयंत्रंलिखते
 भूमौतंदुल्लवर्णानिप्रविकीर्यतस्मिन्दर्भायेगायंत्रं
 लिखेत् अथेत्यायः सर्वत्रकलशविधौसमानं पटको

प्र. सं.

३१-

एतन्मन्त्रं तारं विवरलिखितमज्ञातं सधिराजन्मसाहेवा
स्य कलाकेसरे सुदृशतात्तारं चाष्टपत्रं पञ्चवर्गो विरा
नदिकृतिदलनसन्ध्याऽशांणी ऊची तं व्योमां त्यागीं स
नाम्ना विरचितमुपाशां वयं च प्रस्थाप्यः प्रथमपटको
णां विलिख्य तदंतः प्रणावे विलिख्य तस्मिन् जीवसाध्य
नामादीन् विलिख्य षट्कोणोपसृष्टं दर्शनं षड्भां न वि
लिख्य कोणादहं स्य संधौ षड्भां निविलिखितं तत्र ष
ष्टांगे पूर्वोक्तपक्षविशेषे सर्वादिशश्रुकेणावभासित
मां जालावक्राय साह्या अस्याय फट् रतिविलिखितं प
ञ्चषड्भां नामधेयं एदिगं यनमंत्रेणासाकं विलिख्य प्र
नसदासि अष्टपत्रं विलिख्य तदलमूले सरानहौ हौ वि
लिख्य तन्मध्ये वैलवात्तरयकैकमन्त्रं विलिखितं तद
दिः षोडशां पञ्चविलिख्य तदलमूले कादिवर्णां न भा
गशः संलिखितं अवशिष्टं मालिखितं पुनर्दलमध्ये सद
षन षोडशांणीं जैनमो भगवते महासुदर्शनाय हं फट्
साह्य इत्यस्यैकैकमन्त्रं विलिखितं पुनर्वर्हिर्हृतत्रये
विलिख्य सर्वसुतेहं हं इत्येतेनाहस्यावेष्टेयत् द्वितीये ह
ते संदं इत्येनाहस्यावेष्टेयत् तृतीये हते सनाम्नासः विर
चितगुणायशां ऊर्णं गणा प्रणावः प्रथमं प्रणावः शंतता
नाद्वितीया चरंततो ऊर्णं विलिख्य इत्यर्थः शुभवा प्रथ

महतवीणां सविंदकं हकारं विलिख्य ततः साधना
सादरस्यैकमत्तं विलिख्य ततः सकारं पुनरपि रुका
रं पुनः साधनामहितीयादं ततः सकारं एवं हकारा
सकाराभां साधनामादराणि प्रदिवा विलिख्य ततः पुन
स्तदा स्वेहते प्राप्नोते पाशादरमालिख्य तस्य दोषांश
रेखया यत्र मभितः समावेष्टयेत् पुनस्तदा स्वेहते प्रा
प्नोते श्रृंगपादरमालिख्य तस्य दोषांश रेखया यत्र म
भितः समावेष्टयेत् इति त्रयमिति पाशः क्रोमिति श्रृं
गः एवं मंडलप्रकारः अस्मिन् इले प्रश्नरणा कलशोदी
रटमत्तकायोदकैर्वा उग्रेन वापंचगद्यैर्वा पाशो मूत्रे
वा संघृष्टवैष्णवपीठे समावाप्त्य समर्चयेत् वक्रहरिं क
मेण श्रृंगैः प्रथमावृत्तिः तत्र सर्वोक्तषष्टौ गमत्रे पदवि
शेषे सर्वादिशय्यकेण वभाभितमोत्वा लावकायसाहा
य्यस्य फटिनियो जयेत् वकायशंखाय गरुडैषया
यममलायधनषेपाशाय श्रृंगपाशाय पतेषां रोवी पिपीत
वक्रसितपषामादिशास्त्रिमाः इति वक्रयमेपीनवर्णसु
सत्क्रोशै रक्तवर्णै शंखगदे सितधनुः पाशैः शण्मांष
नैराशुधेर्द्वितीयावृत्तिः लक्ष्मै सरस्यै प्रीत्यै कीर्त्यै तथै
षष्टौ इति तृतीयावृत्तिः इन्द्रादिभिश्च तर्पणी प्रथमवक्रहोम
पुयोगप्रकारः पीताभाकरः पीताभाकर्णिकाभ्यां दह

बं हते रेखाया वहिरग्निर्जालाकाराभिस्त्रिभंगिरूपा
 भिरनेकाभिरेखाभिः परितो वेष्टयेत् पुनस्तद्विषयत
 रस्त्रं विलिख्य पुनरस्य पद्मसंवेतो वहिर्दक्षिणातो वा
 मतस्य एवमेव चक्राद्ब्रह्मं विलिख्य उत्तरचक्रमध्ये
 ऊं भे नि धाय दक्षिणा चक्रमध्ये होमं कर्म कुर्यात् कूरक
 म् एषे वं शान्तिकर्मणि तदक्षिणातः ऊं भः उत्तरतो होम
 कमेति सर्वत्र त्यासं तत्र पूर्वकलशं रक्तोदकेन सं
 स्पर्ष्य संस्पर्ज्य पुनर्होमद्वयं जडयात् चतुर्मागं के ध्यात्
 तैः सदा नितिलपाय सैश्च सकलैर्देवैश्चैता तैः क्रमा
 दिति होमद्वयाण्युक्तानि प्रथमार्थः चतुर्मागं के ध्यात्
 श्रद्धां रैश्च राजिभिश्च तिलैश्च क्षीरपाय सैश्च पंचगव्यं
 सर्वं मिलित्वा तेन च पुनरपि धृतं तत्र चक्रमेणादृतं दिति
 श्रद्धां मागं ध्यात्वा यरु विराजिकटुकपतैरष्टद्वयै रक्ते
 कैः षड्विंशत्युत्तरशतं जडयात् येन षोडश्याणां भूत
 शेषं दशांशं कलशे प्रक्षिपेत् पुनः प्रस्यार्थं भूतं कृतं पिं
 डं कलशं जले निक्षिपेत् पुनः ऊं भो होमस्था स्थित चक्र
 चोर्मध्ये चक्रसाध्यं संस्थाप्येतेन ऊं भेन वत्तविंशतिप
 टले ओं स्थाने हृषीकेश इत्यादिवक्ष्यमाणमंत्रेणानीरा
 ज्य पुनस्तं च वंद्य कं वदिरारात् साध्यस्य अष्टमे राशि
 स्थाने निक्षिपेत् चरस्य दक्षिणा भागे अग्न्यादिकं सर्वं च नै

प्र.स.

३१२

३२

दिपेत तत्राष्टमराणि स्यात्तु च ते प्राच्यामेव ह्येषां
प्रेयेमिषु नंदतिगातः कर्कसिंहौ नैर्ऋते कत्यापशि
मत्तलाहृष्टि कौवायव्ये चापउत्तरे मकरं भौयेणा
त्यामीने वसदासु स्थितं पतेषु रागिणोष्टमे राशौ ऊं
विनित्तियेत इत्तावत्सिष्टात्रे नवलितत्र दद्यात् अमेनमं
त्रेण नमो विसृगोभ्यः सर्वशान्तिकरेभ्यो वलितं ह्वा
नशांतये नमः ॥ इति वलितत्र दद्यात् अस्याचक्र होमक
र्माणः फलश्रुतिः जरादिकं रागपरंपरां वाचि स्मृत्याप
सारमवांरुजो वारदः पिशाचयहैवैर्हवा विधिस्तयं मत्त
इतेहिकारं प्रयोगो तं पाताशैर्वास्तनज इमं जैर्वापं जरे
कृतैः फलकैः संसृष्टं पंचगव्यैः सत्रतमं स्यात्पशुदम
पिगादिनं सर्वादिष्टे दित्तच सजपं जइषुः एषग्विज्जा
वशिन्तः द्वयैः सदक्षिणां नाम भर्त्तव्यं च अच्यते रुजो जेनुः
स्तनडमः। अथ स्यवटोदं वरप्रताः। अस्याथः उक्तेषु के
नदारुणा पंजरं संयायत त्रभूमौ सर्ववत् सदृशं न च कान्न
स्वपं विलिख्येत उपरि फलकं पंजरं स्रितं च पंचगव्य
मप्येषां संस्थाप्य तत्परितः अष्टसदित्ततथैव च क्राण
विलिख्येत प्रवाकैवलं स्पंडिलं प्रवाच्य एभिर्वास्तनैः
एषकपात्तासमिद्रिषसैरुमवत एयस्य समिद्रिषपं
चगव्यं प्रपंच्य रिरपिद्वयैः सभ्यं स्पृष्ट्वा न पस्यं कसर्वं वा

ललान्नद्रुः शनिमहाचक्रहोमः प्रयोगान्तरेविप्रती
 रडुमन्त्रः मलयजमुरकाशीरुद्रविष्णुमावित्वाण
 मार्गशीर्षतिलतलशिषुगङ्गातिर्वायवाकैः तः ल
 क्ष्मीदेवाङ्गुशोमयकमलवचरोचनापंचगव्यैः सि
 द्धेनौकंभसिद्धमनुजपत्तपमहिते मस्मसर्वार्थदायी
 लक्ष्म्यापुष्करमन्त्रलेपिशावभवापस्मारादिकंचिरे
 णानाशपंचतद्वादीनयिविविधानथोपसर्गानेन
 स्मान्नपरतरासमस्तुत्ताग्रस्यार्थः विप्रडुमं पला
 शादीरडुमं अश्वत्थवटौडुं वरुणाः पतेयां च कचर्मम
 लयजं वंदनसौरं मुरं मुरं संतमेव काशीरं ऊं ऊं ऊं
 कोटं विधामां वलश्रुपामार्गनाशुरुविराजो कटकु
 तलसीषुगं कृत्स्नतलसीषामनलशीवकांतिवि
 स्मकांतिश्रं कंशुरुकुलक्ष्मीप्रीतालिदेविप्रीदेविपा
 शोतद्विनिवचकंशुशोचनागोरोचनाश्रुत्यान्यौषधा
 निस्पृष्टार्थानियतान्यौषधानिष्टट्ठपंचगव्यप्रसि
 ष्य श्रौषकं कृत्वा सर्वं शोषयित्वा यदा दग्धा भस्म रूपं
 भवति तदा तस्मिन्नेव चराग्नौ शतं संख्या कर्त्तव्या इ
 ति कृत्वा तद्भस्म इत्यधुन इत्युक्तं कलं भवति प्रयोगान्त
 रं अथ गङ्गालगं कायाः सदसमपिमाष्टकं दले मं
 त्रीत्रिदिनं च नदिनं वा सकलापदवनिवारणं भवति

प्र सं

३१३

नर

गलालकंकलियकृद्विप्रयोगांतरं स्वरमंजरियाः स
मिधामुत्तं वामं त्रिविनमोज्ज्वलात् भूतामयविस्र
र्यपस्मृतीः शमयिन्नं नियतचितः स्वरमंजरीना
पुरुविश्राज्यकैर्जड्याश्चिह्नैः सरसिजैर्हृवाभिरप्याश्र
वेमेधायैदिजभूरुहैश्चक्रमुदेषैस्तैस्तथावासससुहा
जैः पशोवपुर्दुर्वरभवेः पुत्रायवाप्त्यजैरकाद्वि
पिवत्सहस्रसमिन्नैरेष्टांतरं मुकेयदिजभूरुहपलाश
सर्वेप्ययानसंख्याकाः अथत्यतः सहस्रं संमिनमेका
द्वन्द्वेन अथास्ययंत्रमुच्यते मध्येनारद्वचमनं व
र्णाशः कोणाषट्के वा दोषांगं लिखनकनकेच्छके
वायनास्तेपापोषावाविधिवदभिजपायसंस्थापित
नचक्रं चोयं हरिप्रभयध्वंसिरदाकरं च अस्वार्थः प्रचारं
कर्णिकायां सदृशं नष्टाङ्गानुकोणाषट्के कोणाया
रंतरालेषु षडङ्गानि विविलिखेदिति ॥ अथमंत्रत्रयं मि
लित्वा जपविधानमुच्यते स्थानरूपीकेशविदमित्य
साष्टाक्षरश्राव्यभिजपमेतत् रत्नागहोदः सततं विध
तेमंत्रं सगुं मेवमनुत्रयेत्तत्र अस्वार्थः प्रथमं श्रीमदष्टा
क्षरमंत्रे आदिनोदाक्षरः अथ सदृशं नष्टमाक्षरं ततः
नीतात्रिष्टुभः प्रथमं द्वितीयाक्षरं ततः सदृशं तमंत्रे दि
नीयाक्षरं ततः त्रिष्टुभः तृतीयाक्षरं ततः सदृशं तमंत्रं

त्रेतनीयंततसिप्रभः पंचमषष्टे रत्येवंक्रमेणाविष्ट
 प्रमपादोत्पात्तरयंतं संयोज्यात्पात्तरस्यैकस्यांते अष्ट
 त्तरतीयचतुष्पात्तरयंचमषष्टात्तरचतुष्पात्ततः स
 दर्शनायमत्तरं विष्टय द्वितीयपादोद्ये ह्यमित्येवंक्रमे
 णावतत्पादेषु संयोज्य एकवारं विष्टय मोजयं सदृश
 नमंत्रसचतर्वारं श्रीमदष्टात्तरस्य द्विवारं वा ह्यतिर्भवति
 तत्र विदर्भशब्देन सदृशं तत्रस्य योगः साष्टात्तरमित्य
 त्पाष्टात्तरस्य योगः विदर्भादिशब्दाभावान् अष्टात्तरस्य वि
 ष्टभः पादानामाद्यंतेषु द्विद्विक्रमेणात्तराणां योजने सं
 पुदायादागने अत्तरदयं ह्युपांतरांतरापकैकं संपुते
 विदर्भिनमित्युच्येत स्थाने ह्युषीकेशविदर्भिनमित्यादि
 श्लोकोक्तमर्थव्याख्यानेन लिखितमत्र न पवेदानीं लि
 ख्यते ॥ ओं नमो स्थाने ह्युषीकेशस्तानवरप्रकीर्त्या फट्
 मोनावाय ओं नमो ह्युषीकेशस्तानवरस्यते ॥ इंच फट् नाय
 ओं नमो रत्नांसि भीरुता निसादिणार इंच इति फट् मो
 नाराय ओं सर्वमनसहस्यं तिस्त्वावा सिरथसं इंचा फट्
 नाय एवं स्थाने ह्युषीकेशविदर्भिनमित्यनेन श्लोकोक्तं
 मंत्रत्रयं अस्मत्सदृशिनो कवदंगादीनि अनेन रत्नादौ जपः
 कार्यः पुनरेतेन मंत्रत्रयेण समकोष्टयंत्रविधानमस्ति
 तद्व्यने । अष्टात्तरांतरितपादचतस्रकोष्टकोणात्रपा

प्र.स.

२५

लिखितसाध्यसदृशंचरेत्वाभिरपुभवतः श्रुतिशाः प्र
इदं न तत्समको ह्यमिति यंत्रमिदं प्रशस्ते भूजे वा सौमये हे
न दत्तमस्यातरे कर्पटवा स्य यंत्रं मंत्री सम्यक लिखि
ता पुनरथा गलिकी कृत्य लाक्षा भिवी ते कृत्वा भस्मादि
होमप्रविहितं धृतं संपाता तशक्तिं जमे सम्यङ् निव
ध्यात् प्रतिशाममुपयोत्येव सर्वे निकाशः प्रस्यार्थः प्रथ
मं दक्षिणा वामनः अष्टौ रेखा विलिख्य तास्य कस्मिन्ना
स्य आरभ्य पूर्व रेखा यंत्रस्य पंचम रेखा येन अर्थवंदा कृ
त्या नीत्या वधीयात् पुनस्ततो यथा स्थिते रेखा यमपि त
तः पंचम रेखा येन संवधीयात् पंचम रेखा यमपि त
धीयात् पुनरित्यर्थमपि पंचम वधीयात् पुनः सर्वको
ष्टे वै सत्वाक्षरमत्र प्रथमाक्षरं हयमुत्तरपार्श्वे विलि
खा कोष्टस्य मध्यप्रदेशे स्थाने रूषी केशरस्य प्रथम
पादं पंड्रि-शां विलिख्य तदक्षिणा पार्श्वे पि अष्टाक्षरस्य
तृतीयवत्तर्थाक्षरे विलिखेत् पुनः सर्वतः पश्चिमको
ष्टे पितृवैव दक्षिणा त आरभ्य पूर्व प्रातिलोम्येन क्रमः
तत्र दक्षिणा पार्श्वे अष्टाक्षरस्य पंचम अष्टाक्षरे विलिख्य
नतः गीता त्रिष्टमः द्वितीयपादाक्षराणि विलिख्य तदन
रपार्श्वे पितृ अष्टाक्षरस्य सप्तमाक्षरे विलिखेत् पुनः सर्व
स्नानं प्राककोष्टस्याधस्थितं नकोष्टे पितृवैव दक्षरं

३ प्रथमद्वितीयाक्षरेविलिख्य गीतात्रिष्टुतृतीयपादे
 विलिख्य अष्टाक्षरस्य नृतीयवत्तृतीयाक्षरेविलिख्य पुनः
 सर्वतः पश्चिमस्थितकोष्ठान् प्राक् कोष्ठेऽपि सर्ववत्तृथ
 ममष्टाक्षरस्य पंचमषष्ठाक्षरेविलिखितं पुनर्मध्यस्थि
 तकोष्ठेषु त्रिषु सर्वं प्राक् कोष्ठे सदृशं नष्टं रांशस्य साध्य
 नाम च वर्णांशो विदर्भनूयेण विलिख्य पुनस्तदधः को॥
 षष्ठ्येऽपि तथैव विलिखितं अथ वाप्येतेषु त्रिषु कोष्ठेषु
 प्रथमे सर्वकोष्ठस्य इतरपाद्यैः सदृशं नष्टं प्रथमाक्षरे वि
 लिख्य पश्चान्नाम्यनामया वत् परिसमावाप्तिविलि
 ख्य । पुनः सदृशं तस्य द्वितीयाक्षरे विलिखितं अवशि
 ष्टकोष्ठेऽपि अवशिष्टसदृशं नाक्षराण्येवमेव सा
 ध्यनामशक्तानि विलिखितं अयं क्रमस्तत्सर्वकांष्ट्रलिवि
 तस्यायान्तसारान् समीचीनपदः एवं सप्तकोष्टाय त्रेल
 खनप्रकारः एवं भूर्जपट्टे वा द्वैमपट्टे वा मस्यान्तरकर्ष
 टे वा लिखित्वा ॥ गूलकीकृत्य लातवाभिर्वीतं कृत्वा ध
 नेऽक्तफलं भवति भूर्जपट्टे स्रक्चमरपट्टे दौमवैण्यपट्टे
 मस्यान्तरकर्षटे मत्रलपट्टलाता अरकु ॥ इति प्रपंच
 सारसंग्रहे गीर्वाणोद्विखितेऽप्येकविंशतिः पटलः ॥
 अथ सदृशं नक्तलोक्तप्रयोगविधिः अथ वक्ष्यामि र
 तांष्ट्रं उगीस्य नगरस्य च ग्रामस्य वा यगष्टस्य रत्नां सौदृशी

प्र. सं.

३५

315

नोपरांयस्मिन्देशे रक्षात्तु विधेयामत्रिणः सदा तत्रैव
नोप्रकुर्वीत अदिदं शौर्यवर्हिनीं अष्टदिक्षु विनेत्कुंडा
न हस्तमात्रप्रमाणकामयेवलक्षणोपेतो वतरस्तोत्रि
भावतो न कर्णिकायोनिशुक्तो मधुभा न दृष्टिमनोहरा
न सर्वादीशानपयंति दिक्षु कुंडेषु वक्रमात अग्रिमाथा
यविधिवत्परस्पर्युक्तां ऊरैः वटवृक्षोद्भवो वनिरत्र
ग्राससूरिभिः मञ्जीकुर्याक्रमेणो वसंस्कारा नोदशक्रमा
न वहेः पश्चाद्भूतेनैव जडयादृक्कंशाने प्रत्येकं चक्रमा
धाता संते ग्रीविधिवत्पुनः सौदर्शनं महावक्रं ताप्रपदे
लिखेच्छभेषुदिते मंडले वहेति वीजं च न त्रैवै हेति वीज
मिति फट्कारः अथ वाचक्राद्यापुथा धनामाक्षराणि सं
विंदकानीत्यर्थः तदहिः षडिः षडरे विलिख्यतदी जेतत्र वि
त्यमेत तदहिः षोडशदले पमं संलिख्योदशिकः तत्रनेषु
दलेषु डोनमो भगवते महासुदर्शनाय हं फट् इत्यस्य वर्णा
न विलिखेत् मध्ये वीजं प्रतिष्ठाप्य दित्तमध्ये खने च तानस
मीकृत्य तेनः कुंडानतर्धेषु इतेन दा अग्रिमाथा यविधि
ना च तेन जडयात्पुनः एष क्तदसमात्रं तद्वत्ता मध्ये वसं
यते ब्राह्मणाभोजयेन्मध्ये चितपंचपथो क्ति म सहसं
दिनं वा विभक्तिशुक्तः सदक्षिणायनात्समाविशेत्तामीने
चेतत्र राभावहं भूतसर्वमथान्यहारक्षारी न संविशेत्

यस्मिन्नेदेषोरक्षेयं कृता भवति हृदि दातव्यं वदने लक्ष्मीः
 शौर्यं शान्तौ च नित्यं शः श्रवणं न वार्धते नंदे शो वीक्षितं
 क्षमाः भूतेषु तपि शाचाश्च परकृत्याश्च नित्याः शः चारवा
 चमृगाणां च वाधा तत्र न विद्येत तस्माद्यत्नेन ममतिमात्र
 क्षामेनां च कारयेत् आचार्या यततो दद्याद्भूम्यादींश्च ह
 दकान् आचार्यतोषेपद्यस्मात्सिन्नेष्टशभं भवेत् प्रयोगो
 नरे ॥ भूयः प्रवक्ष्यामि ह्यदकर्म प्रतिक्रियो भस्मासाध
 विधानेन साधितेनैव भस्मना ब्रह्मे सुहृते मावास्यामत्या
 याचमावास्यातः सितपद्मस्य पत्रेण कपिलागोमये शचि
 भूम्यामपदि तेन रस्य शचौ देशे विनित्तियेत् त्रिरात्रे मेक
 रात्रं वा यावच्छुष्कं भवेच्च कृतं तावति धायते हं हं किमिकी
 टा विवर्जितं सौरवारे समादाय गोष्ठे देवा लये पिवा शचि
 नागोमये नैव मंडले च तस्मै कंकृतानि धाय तन्मये स
 स्तेशो ह्यमपाणिना श्रेष्ठतस्मै स हं स एव मे उपिताग्निना दरे
 त् सम्यग्दग्धं समादाय सितभस्मसं निर्मितं शालोरपव
 र्जयेदोषात् सर्ववद्भस्मसाधयेत् तेनापस्मारयत्नादीनाप
 मृत्युं च नाशयेत् इत्येवमाह भगवान् गार्ग्या नाम महाशु
 निः प्रयोगो नरमत्रैव पुनरेव विधीयते पंचगव्यं शकुंदो
 षाक्रांत्यपामार्गरेव नासीरसुदपलाशतगविलपद्मदला
 दिकं लक्ष्मीदेवी कृशादूर्वासरसः निलराजिका चंदनं कं

प्र. सं.

३१५

३१६

ऊमेऊष्टं ववा कंतलसी पुनः चटस्यैरी दृशौ द्यौः साधिनं
भस्ममत्रिते रुदोद्युमपापघ्नं रत्नाकीर्त्या पुषः पुरः गोवा
लगभिणीयस्नवाधादिशुचशस्यते तत्र दोषेति मेचलः ॥
क्रांतिविस्तक्रांतिपुरं ऊं ऊलीयं सरसा हवीं अप्रसक्त हवीं
तरन सुवीकभस्मविधानस्थले स्पृष्टं पवमेवापरं क
ल्य पुनरत्र विधीयते ब्रह्मदीरन रुतं च सरसा दवावचोराच
नालसी चंदनविलिजं ऊं ऊ मऊ शाना मार्ग रानी निलानदे
वीगलाल पमऊ एतलणी क्रांतानि शागामयाने कीकृ
त्य चेटन गत्यमयितं भस्मात्तरत्ता प्रदं आत्मनश्चात्मनाथा
नारत्ताणार्थमयं विधिः पवमादीनि जे ध्यानि नवभंडे वि
नितियेत प्रणवेनाग्रिमाथायतमभ्यर्चयथाविधि अथौ
निथायत श्रुं उं सीरकाष्टैश्च निर्देहेन सर्वमौषधजानंतयाव
द्रस्मभवेदुषः श्रुतभस्मनिकर्म रत्नां तत्र विनितियेत सह
समपुतं वापि स्पृशंत तत्र जेपत्युनः सर्वशक्तिकं रत्ने तत्स
र्वरत्नाकरं परं श्रीकरं सखदं वषं सर्वरोगनिवारणं सर्व
भूत्या प्रममने सर्वपापविनाशवं यस्मिन् देशे स्थितं भस्म स
देशो निरुपद्रवः धनधान्यसमृद्धिश्च सर्वदा सखदं भवेत्
यो नित्यं धारयं देत तत्सर्वत्र विजयी भवेत् सर्वमायुरवाप्नो
ति पापेभ्योऽपि विमुच्येत तत्र ब्रह्मतरुपलाश इतरन सुवीक
स्थले स्पृष्टं प्रयोगांतरग ॥ कृष्णाष्टम्यं रवौ मेघसिं हवा

पगते खने वदेवमप्येभिजित्कालेशिलांघेतामदेइयु
 खः गव्ये निक्षिप्य जज्ञातो देवदोहं वितस्यति ॥ अथ स
 दर्शनविधाने स्थाने हृषीकेशेति प्रयोगप्रसंगात्स्थान
 हृषीकेशेति गीतात्रिष्टुप् मंत्रो लिख्यते अर्जनऋषिः
 त्रिष्टुप् छंदः विष्टुपथरो विसर्गदेवता मंत्रपादैव्यसैः स
 मसैश्च पंचांगानि ध्यातं ॥ श्रीगोमान्मकमरिगदाशा
 ई. गावैगैः सशैवैरुद्यदाङ्गं हलमुसलशालैः मदं दैः
 सऊँ नैः शक्त्या पाशां ऊशऊलिशटं कापि भिक्षा कव
 न्निघोतदक्रां चिकरमरमिजंतमकाते स्वभावं विष्ठाका
 शावकाशप्रवितनमपुतादित्यनीकाशप्रद्यदाहप्रय
 यनानाप्रयनिकरे विष्टुपं नमामि स्थाने हृषीकेशात्पा
 दिगीतां त्रिष्टुप् मंत्रः रत्तात्रधानोयमंत्रः ॥ अथ सदर्श
 नयत्रे चो रग्रहे विष्टुभयधसिती चोरनिवृत्तिफलोक्ति
 प्रसंगात् चोरनिवृत्त्यादिप्रयोजकः कार्त्तवीर्यमंत्रोपि
 मंत्रसासेकोत्र लिख्यते दत्तात्रेयऋषिः अथष्टुप् छंदः
 श्रीकार्त्तवीर्यानेनो देवताकृतवीर्यमुतः हनराजाशिरः
 सहस्रभुजमंडनः शिखा श्रवतीर्णः कवचंदरिः सातात्रे
 पालयेत्सकलं मम अमुं ध्यातं वाहासाहसराजदहल
 तरशिखोदामकल्याणवह्निरुगकारप्रदीपौ ऊशऊलि
 तमहाधोतदंतावलेदं हूरं राहसाऊलविष्टनमरासे

प्र. सं.

११

नवेतालभूतव्यालाहास्यंदनस्यंविबुधमुनिनतेकार्त्त
वीर्यममामिकृतवीरसुनोराजासहस्रभुजमेडनः अ
वतीर्णोहरिः सातात्यालढोत्सकलनम इति द्वाविंश
दार्णोमंत्रः नष्टदवाकर्षणारत्ताप्रधानायमंत्रः ध्यान
मात्रेणारत्तस्थालमहत्सुभयेष्वपिचौरैर्दृष्टं तथाद
द्यं सयोयातिप्रकाशतेतत्तजपः रक्तकमलैस्त्रिमधुर
मितैर्दंशंशंशुरश्चरागोहोमः अथसृज्जवैस्त्वपीदे
समावात्यसमर्चयेत् प्रथमं पुरतो दनात्रेयं यजेत् अ
थवामपाशं गंभं यजेत् अथरगैः प्रथमावृत्तिं ऋ
षिभ्योनमः अथरिभ्योनमः सिद्धेभ्योनमः गंधर्वैभ्योन-
चारोगभ्योनमः विद्याधारेभ्योनमः किंपुरुषेभ्योनमः
किंनरेभ्योनमः । इति द्वितीयावृत्तिः इंद्रादिभिरुत्तीया
वृत्तादिभिश्चतुर्थी अथ प्रयोगः सहस्रमस्तुकोशैर्न
द्रयात्तीरलोहितैः आरोग्याद्याप्रेषकां तैथनथात्य
समृद्धये अस्तंशीतिल प्रयोगांतरं वैष्णवेवावसाने
च... भिर्द्वितमं पुनैः एकादशार्गैर्नद्रयादारोग्या
याप्रेषिष्ये प्रयोगांतरं अपामार्गसमिद्धिस्तुमाहि
षान्यपरिस्तैः नष्टदवास्तुलाभायमहसं नद्रयात्रिंश
अपामार्गं नाशुरुविप्रयोगांतरं चतुर्तो लिनैर्वदधैः स
हसं संख्यं नद्रोतमं सृज्यानुत्तयापलक्ष्ये तत्करना

गायसर्वरक्षाये प्रयोगानं तं विभीतकडुमेथैश्च महिषा
 न्यविलोहितैः तस्मिन् दिविनाशाय इत्येदं तं शान्तं वि
 भीतिकेनां शिदोभिः पंचशतैरपि प्रगपद्वाणातस्मिन् मनु
 चिन्त्य प्रजयेन्नेत्रं मन्त्रीरिषु वोरयान् तत्तणो ननाशयितुं
 स्वयं उष्ट्रकोणकर्णिकामथेस्मौ वीजे साध्यं मंत्रं को
 णेषु चक्रमंत्रं स्पृशेत् कैकमन्त्रं आवकाद्यं गमंत्रं
 कोणमंथिषु तद्वहिः केसरेषु पत्रस्य सरपुगंदलोदरे
 चतुरश्रतवर्णित मंत्रस्यास्य यथाक्रमं श्रावेष्टव्यं नारो
 म्भ्रुषु राशिषु तद्वहिः त्र्यो वीजमालिविदेवं यंत्रं मंत्रं उदी
 रितं तत्र चक्रमंत्रं स्पृशेत् सदृशनं मंत्रं स्पृशेत् यथः आवकाद्यं
 गमितं सदृशनं स्पृशेत् गमितं यथः अथ कार्त्तिकवीर्यमंत्रं शान्तं
 कार्त्तिकवीर्यार्जुनो नाम राजा वाद्रसहस्रवान् तस्य संस्मर
 णा देव हृतं नष्टं च लभ्येत इति मंत्रः नष्टद्व्या कर्षणप्रथा
 नायं मंत्रः कार्त्तिकवीर्यार्जुनो हतं नाम राजा शिरः वाद्रसह
 स्रवान् शिखा तस्य संस्मरणं देव कवचं हृतं नष्टं च ल
 भ्येत अथ संस्मरणादि ध्यानजपसत्तादि सर्ववत् अथ प्रयोगः
 चौरैर्हृतं तस्य द्रव्यं स्यात् नष्टं जपेन्मनसं सद्यः प्रकाशतो
 याति त्रिदिनाद्यं शोभति च नष्टद्वयस्य सिद्धिस्तथा जपमात्रेण
 मत्तं तान् चौरैर्हृतं तस्य द्रव्यं विनष्टं स्यात् वा शान्तं नलाभा
 यजयेत् देवं कार्त्तिकवीर्यं मनुस्मरत् ॥ अथ कल्याणतरोक्तः कार्त्तिक

प्र. स.

३१८

५४

वीर्यमंत्रोपि प्रसंगालिख्यते दत्तात्रेय ऋषिः अनुष्टुप् छंदः
श्रीकार्तवीर्यार्जनो देवता कर्तवीर्यार्जनो नाम हनराजा वा
इसहस्रभूतशिराः तस्य संस्मरणादेव शिखा हतं नष्टं चल
भूते कवचं सर्वैरसंघातं सहस्रबाहुं सशरं सचापं रक्तं व
रं रक्तकिरीटं उलंबोरादि उष्ट्रभयनाशानमिष्टदं नृणां ये
नरावलवितं भित्तकार्तवीर्यं श्रीं कं कार्तवीर्यार्जनो नामा
जा वा इसहस्रभूत हीतस्य संस्मरणादेव हतं नष्टं चलभूते
कोटसहस्रारं फट् कोट् हीं श्रीं श्रुतिमंत्रः । अनेन मंत्रेणानष्ट
द्वयशेषं वातदवस्थितस्थलं वा स्पृष्टा जयेत् तस्मादव्यं वत
चौरस्य लभ्यते द्वये नष्टे सति तदानीमारभ्य नवति घटिका
याः पूर्वमेवांभयिष्यो जपः नो चेन्न फलनीति शिष्टोष्टिः
नयंत्रमपिलिखितानस्य चरतस्त्वित्वा जेम नष्टद्वयसिद्धिः
अथाकार्तवीर्यार्जनस्य मंत्रं तस्य गालिख्यते दत्तात्रेय ऋ
षिः विराट् छंदः श्रीकार्तवीर्यार्जनो देवता श्रीं वीर्जनमः शं
क्तिः सर्वाय सिध्यर्थे ॥ ह्रीं हूँ ह्रीं शिरः ह्रीं शिखा रत्या घं
गानि ॐ श्रीं श्रीकार्तवीर्यार्जनाय सर्वार्थसिद्धिं नमः चौरसं
भनकरं ॥ दत्तात्रेय ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः श्रीकार्तवीर्यार्जनो दे
वता श्रीं वीर्जे श्रीशक्तिः वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ विनियोगः
ह्रीं हूँ ह्रीं शिरः रत्या घं गानि ॐ ह्रीं श्रीकार्तवीर्यार्जनाय व
सुधैव कुटुम्बकम् ॥ एतयोर्मंत्रयोर्थानं अथा

सर्वभ्यामभाकरनिभः प्रयोनिनायोनितः सर्गसकप
 रिवीतकंधरधरो रत्नाशकोसीधावान् नानारत्नविभ
 धितः करसहस्रार्धातवाणासतोवाणानार्धसहस्रवाह
 रनिशानभूवलभानः प्रभः लज्जयः अस्थयेत्रं प्राणापत्रे
 सरोजेदह्नमनुविलसतसगायत्रिवर्गान्विलोभना
 र्णभूते सकलसुखकरं यंत्रमानुषभाष्यं अणि ॥ मान्
 कार्णिकार्तवीर्यायविमहे सहस्रकरपीमहिनप्रोर्जनः
 प्रचोदयान् सर्वरोगप्रयोगेषु जमस्येष्टाहितास्थितागा
 यत्रीजयमात्रेण मत्रीवीर्यप्रसाधयेत् अनृभोजणोदे
 वीनष्टद्वयं च सिधति मृताष्टोशभविष्मतिनतपानतद
 न्यथा तयंत्रस्थापनान्तराणां सर्वरक्षाप्रजायेते ओं ह्रीं क्री
 ह्रीं श्रीं ह्रीं क्रीं ह्रीं फट् श्रीं ऐं ह्रीं कार्णिकार्तवीर्या जनाय सर्वसिद्धिं
 नमः इत्यानुष्टुभो मन्त्रः । अथ कार्णिकार्तवीर्यार्जनमालामंत्र
 स्य दत्तात्रेयऋषिः गायत्री छंदः कार्णिकार्तवीर्यार्जनो देवता
 दत्तात्रेयप्रियनमायकृत माहिष्मतीनायायशिः रेवान
 दीजलक्रीडान् मायशिखाधीयते येकवचं सहस्रवाहेव
 असंख्यानं । दोर्दंडेषु सहस्रमिततरेषु जसंलसकोदरे
 स्वशरैरुदयनिषिणैरुद्यद्विवसत्यभः वल्लोडानपरिसर
 यन्सुनितदैर्गंडह्यादेः लितयोतवंडलमंडितो विजय
 ते श्रीकार्णिकार्तवीर्यायिभुः ओं नमो भगवते वीर्यार्जनाय रे

प्र. सं.

३१९

३१९

हृषीकेशतयेसहस्रकवचायसहस्रकरसदृशायसर्व
इष्टान्तायसर्वशिष्टेष्टसर्वत्रोदधेरागंतुकामानसह
संलंघकान्धोरसमूहानसकरसहसैर्निवारयनिवार
यरुज्जरुजपाशासहसैर्वंधवंधुशसहसैर्गंडाकंड
खचायोदनैर्वाणसहसैर्भिंदभिंदसहस्रोद्रतखड्गसह
सैर्छिंदछिंदसहस्रोद्रतमुसलसहसैर्मर्दयमर्दयसश
खोदतनादसहसैर्भीषयभीषयसहस्रोद्रतचक्रसहसैः
कृतयकृतयत्रासयत्रासयगर्जयगर्जय आकर्षयआक
र्षय मोहयमोहय मारयमारय उन्मादयो उन्मादयो तापय
तापय विदारय विदारय स्तंभयस्तंभय विदारस्तंभयने
भय स्तंभय मारयमारय वशीकुरुवशीकुरु उचाटयो
चाटय विनाशयविनाशय दतात्रेय श्रीपारप्रियतमका
र्तवीर्यार्जनसर्वत्रोदधेरागंतुकामानसहसंलंघकांशो
रसमूहानसमग्रमुक्कलयद्रंफट्सारु अनेनमंत्रगजेन
सर्वकर्माणि साधयेत् त्रिसहस्रं जपः शोक्तं मालामंत्रं जपा
श्लोकान्मारीश्यापिविशेषतः हृषीकेशो भवेत्तु वाचाटयेना
रयेन वा वरायेतस्तु एतदेव त्रैलोक्यमपिमंत्रचिन्त॥ अ
थ श्रीकृष्णस्तोत्रविधाने मुच्यते वामदेवकृष्णः पंक्तिछंदः
हृदि देवताभीषयद्रं हृतत्रासयद्रं शिरः प्रमर्दयप्रमर्दय
हं शिवा प्रधंसयप्रधंसय हं कवचं रत्नं रत्नं अस्त्रं अस्त्रं

नमः मूर्धादिकर्णरूदयोदरसोरुजं चापादहयेषु
 लिपिषो न्यसतसदेहश्रुविप्रादिकोष्णवकरोरुपदे
 शुवर्णान चक्रादिकानपिकेषु नतस्तदज्ञानप्रसा
 र्थः सर्वमूर्द्धादीत्याद्युक्तस्थानेषु प्रष्टौ वर्णान क्रमेण
 न्यस्तानुनविप्रादिकानित्यस्यापमर्थः इव स्मरणेभ्यो
 नमः निंदत्रियेभ्यो नमः वैशेष्येभ्यो नमः श्रीपरदेभ्यो
 नमः इति मुखकरोरुपदेषुकंचक्राय नमः रंशो वाय
 नमः स्वांगदाय नमः होपद्याय नमः इति वतर्धुजमा
 त्तानं प्याता ततत्करेषु न्यसेत् इति उग्याधिदीपव
 र्याप्रविलसितसुरांघातकल्पडुमायाभद्रांभोजन
 पीठोपरिगतविनतानंदनस्कंदमंस्थदोभिर्वभ्रद
 पो गंसदरमणगदायंकजेसर्णीवर्णाभासमौलि
 विचित्राभरगपरिगतस्त्रियेशमंजुदः इति एषीकर
 साहा इति मंत्रः ऐष्यं प्रधानो यं मंत्रः स एतत्तपः
 श्रीउग्यहृतो न्यसमिद्विरद्वैः सा ज्येन दौग्येन च सर्पि
 षा च सा ज्येन दौग्येनेति श्रान्तमिकेन दीगत्रैत्यर्थः श्री
 हृदं विलं पतैर एदयो रंशो गंशु रश्मरण होमः अणस
 जाविधिः वैलवपीठे समावाह्य समावाह्य समर्चयेत्
 प्रियैमनो धनैकोत्तैरिति दिक् पत्रे प्रसमर्चयेत् वास
 देवाय संकर्षणाय प्रशुभ्राय अनिरुद्धाय इति कोणा

प्र.
सं.

१२.

320

तेषु पत्रेषु सर्वयेत देवस्य वामदक्षिणयोः पार्थयोः
प्रातः निधये पुष्पनिधये इति विषयकेनैव देवस्य वा
सर्पार्थे पुनरीदादीन् समर्चयेत् अथ प्रयोगः हवीन्
तत्प्रसिक्तो जड्यादयुतं नरस्तद्वत्त शिष्टैः श्राज्यैश्च
मुपयुज्या दद्याद्भुवेव दक्षिणां कृत्वा परिभोजयेच्च
विश्रांतेषु दीनेषु त्वशक्तिनोभक्त्या अथ सत्सुरोगया
पातिजित्यमनुदीर्घमापुराप्रोतिहवीं भिराज्यैश्च
पुंज्या दद्याद्भुवेव दक्षिणां कृत्वा परिभोजयेच्च वि
श्रांतेषु दीनेषु त्वशक्तिनोभक्त्या अथ सत्सुरोगया
पातिजित्यमनुदीर्घमापुराप्रोतिहवीं भिराज्यैश्च
एवाच दत्ता तस्मात्तेषु पञ्चज्यादित्यर्थः प्रयोगो त
रे अलदिनमादित्यमुखः प्रजेपदार्थकृतसवाङ्मयः
तस्य गृहे नमस्सदिभिराय संजायते स पुष्टतरा अथ
श्रीकराहादरमत्र प्रसंगान् श्रीकरलक्ष्मीनारायणो
मत्रोपिलिख्यते ब्रह्माऋषिः गायत्री छंदः लक्ष्मीना
रायणो देवता ग्रामादिपुंड्रं गं अथवा ओं लं पुंडरीका
क्षाय परमेश्वराय वमस्तु ओं लक्ष्मी सकलसुखसौभा
ग्यनिधये नमः शिवः ओं नो वोक्षितमिदिप्रदाय नमः
शिवा ओं रां श्रुतिलडः त्वशमनाय नमः कवचं ओं
शानंदसंदरलक्ष्मीयते नमः तेनं ओं लक्ष्मीनारा

यणायनमः असे ध्यानं लसीवारुऊचदंडऊऊमो
 कितवदसेनमोलसीपतेतभंसर्वातिष्ठप्रदायितेधा
 नांतरंरुसैर्विभ्रत्सरसिजगदाशेखचक्राणिवियंय
 द्वादशाकनककलशमेयविमुहिलासंवाभालंगस्त
 तमविरलाकल्पमाश्लेषमोहादेकीभूतवपुरवतनः
 पुंडरीकाक्षलक्ष्योः ओंयें श्रींहींलींलसीमारायणा
 यनमः इतिचतुर्दशाक्षरोमंत्रः ऐस्यैयप्रधानोयमंत्रः
 अथवाराहमंत्रविधानमुच्यते भार्गवऋषिः अथएछं
 दः श्रीवराहोदेवताइवीजे साहाशक्तिः एकपुंगाय
 हूतव्योमोक्तायसिरः तेजोधिपतयेशिवाविस्वरूपाय
 कवचं महादंष्ट्राय असं अथवामत्रुवर्णैरेवंगान्तिरु
 र्यात् ओंनमोभगवतेतद्वत् वराहरूपायशिरः भूर्भुवःसः
 पतयेशिवाभूयतितमेकवचं देहिददोयसारा असं
 ध्यानम् । जानोराघादमुद्यत्कनकमिवहिमप्रालमाजा
 नुनाभेः कंवादानाभिवप्रभमणशिरसम्यागलेनील
 वर्णीमौलेर्वीमाभमाकंकरलसदरिशोखासिखिदंग
 दाख्याशक्तीष्टाभीतिपुक्तं प्रणामतवसलो लासिदंष्ट्रे
 वराहं ध्यानानंतरं सजलोचवाहः निभमघनदोः परिवे
 यराधरसमानतनंसितदंष्टिकाएतभुवंतथवामवि
 चिंतयेन्मयदिकौलमसंध्यानानंतरं हेमप्रख्यपाधि वै

प्र. सं.

३२

मंडलेवां श्रीरागभं नीरजे ये स्तदा मंवायोः कृत्तं युप्रभ
वादि वि स्थं क्रो हे वा मं सत्य मं स्तं यजेदा आस्थार्थः पार्थि
वमंडले वत रसं तस्मिन् वराह मूर्तिं सर्वाणि प्रभात्रये वा
प्यायेत् आये श्रुयं वंदा कामा मं वा वराहं प्यायेत् अश्वे मं
डले त्रिकोणे आगत्या मं वा प्यायेत् वायो मं डले चट्टको
णाकारे कृत्त सर्वाणि वा प्यायेत् आकाश मंडले वृताका
रे युप्रभं वा प्यायेत् इति जेन मो भगवते वराह रूपाय भू
भुवः स्वः सुतये भू पतितं मे देहि ददा पयसाहा ॥ इति मं
त्रः लक्ष्मणः त्रिमधुरमितैः यद्येदं शोशो मः द्युतमधु
जले मिष्टं त्रिमधुरं संजे भवति ध्यानादपि यत सिद्धिर्भवति
तापार्चय रो मं तथः न पदन मृजा विधि मिर्मदु न रोथ
नथे रे दिरा वा न्यात् । अथ मृजा विधिः अष्टपत्र मय म
मूल सत्कर्णिकं विधि वदार च र्पव मंडले रवि सरस संवि
मं स करयेत् तत्र सिद्धये अस्थार्थः प्रथम मष्टपत्र प
द्यंत कर्णिका मध्ये भूमिति तदंतः साधना मविलिखित
के मं र सर हं दम ॥ दल मध्ये वराह मंत्रं स्पष्टं चतुरस्र तरो व
णात् अंते पंचवत दहिः का दिवर्गे वैष्टयेत् तद्विष्णु न
सु तकोणे शुद्ध मिति वराह वीजे दकार षष्ट स्वर विंडुभि
वा राह वीजे तस्मिन् मंडले वैष्णव पीठे संप्रज्य तत्र समावा
स्य स कर मूर्ति यजेत् प्रथमं वत भिरंगे शन स सुदिन अ

सैर्विदित और्ध्वमधश्च संयजेत इतिष्टयमावृतिः चक्रा
 यशस्वायकृपाणायावोदायगादायै शक्तयेवगयग्रभ
 याय इतिहितीयावृतिः इदादिभिरुत्तीयापुनः कोल
 स्वावयवस्थितान्देवात्यरि मजयेत देष्टायात्रसशैल
 वननगारणापगायै श्रीवसथायै नमः इतिष्टयेत
 पुनर्देवस्य हंकृतौ वागीष्ठये नम इतिष्टयेत अस्मिन्ने
 अनिलाय नम इतिरव्येषा शनै इति दक्षिणा वामयोर्वा
 कोः अष्टभ्यो वसभ्यो नमः इति ऊत्तौ तत्रतु परग्रहस
 था सोमश्चापो शिवापुरेव च प्रत्यक्षप्रभासश्च वस
 वोष्टौ समीरिताः पुनर्दिग्भ्यो नमः इतिष्टु नित्येष्टे अष्टि
 भ्यो नमः इति दशोः ॥ ब्रह्मणे नमः इति पादयोः हरये नमः
 इति हृदये शंकराय नमः इति मुखे पंचमं पूजयेद्गणेशं
 अथ फलविशेषावाप्त्यर्थं ध्यानविशेषः च्यंत ध्यातः
 सत्भूयै सौ भुवनतलनरां वारुणो शांतिमधैरग्रे
 येव शर्मणादिकमनिलप्रस्थेयमुच्चाटनादीनर
 ताद्योमो रिभूतग्रहविषडरिभ्योः तिलाग्न्यो रुषींशं
 देवद्विरधो वै जयमपि सत्तारां संविधते वराहः अस्या
 र्णाः भगवद्देव्या नोत्तराहो भुवनं दद्यात् वारुणं मंडले
 ध्यातः शांतिं दद्यात् आग्रयं मंडले वषट्कत्पादिकं अ
 निलप्रस्थे ध्यातः उच्चाटनादिफलं दद्यात् योमं
 उले ध्यातः अरिग्रहविषडरितेभ्यो रत्नं दद्यात् अनिला

प्र. मा.

१२२

श्रीश्रीपीडोदद्यास मुनित्वाग्निमेडलंषट्कोणवद्वि
स्त्रिकोणवद्विष्टोर्ध्वविजयेदद्यान् वद्विष्टोर्ध्वमेड
लं त्रिकोणवद्विष्टः षट्कोणान्तर्जन्निर्विरोगः अथ
प्रयोगान्तरं हरिस्त्रिकोणमयसितरुचौकोलवधु
षासितो गव्यैः सर्वेषु जन्मभूतजन्मामेपि शितो उदग्
क्रोमत्रीमनुजपतरस्त्रापयततामयत्नं देवेषु वन
मरिनिरोधं शमयनिसितो गव्यैरिति दशपलमितां
वित्तादिपत्रस्त्रामित्यापियोत् अस्पर्शः सिंहमासं
शुक्लाष्टम्यां शुक्लां शिला मादाय कोलवधु रूपं सा
त्मानं ध्यात्वा पंचगव्यैः पुनर्वराहमेव त्रैलोक्यं लज्जिता
उदग्क्रोमत्रीमनुजपता स्त्रापयेत् देवेषु शत्रुणां देव
विरोधो न क्रियेत प्रयोगान्तरं भौमे वारेण भानूदये म
नुजपवान् संगृहीत्वा मृदंशं कोलात्तावैरि रुद्धादपि व
क्तुं लतं संवक्तुं तां गणानां शपकं जानौ विलिप्त्वा सु
तरपरतरं पात्रे तथान्यतो येतस्मिन् उदग्ये प्रतिपद्यत
हविः संस्कृते हव्यवोहं आराध्य वाष्टोर्ध्वशतं प्रमाणं
सात्यनमं श्रीहविषा यतेन समरवारं जज्ञ्याद्यथाव
देवोऽस्मि तापस्य शमं प्रयाति अस्पर्शः पुनर्वारे सु
योग्यान्ते ते रशत्रु निरुद्धे ब्राह्मवराहमेव जपेत् मृदं
शं गृहीत्वा स्वात्मानं कोलरूपं ध्यात्वा नो मृदं त्रिधा विभ
ज्य कोशं जानं पाकं स्फुले विलिप्त्वा दपरां शपाकपा

त्रैविंशतिपात्रतीयांशो तोये विनियोजयेत् तेन नोये
 नमङ्गयेत् न हविः संस्मृतौ पचत्तेन हविषा न्यपुते
 न अष्टोर्ध्वपातप्रभाणो न समभौमवारं न दद्यात्ते ह्यो
 स्थितावत्प्रशमंशत्रु निरुद्धे त्रेतच्छान्तिं प्राप्स्यतीत्यर्थः
 प्रयोगांतरं भगवोरचमुत्वेत्तः संस्तुत्य मृदं हविः समा
 पाद्य न दद्याद्दीर्घतविधि तावलिमपि दद्यात्तदीवि
 रोधेषु द्रुतक्रियैवं दिवसैश्च समभिः प्राणाण्येष्टुमि
 विवादसंकटं परेन वेतालपि शाचराकिनीसमुत्थि
 नां वा विहृतिविधिं स्तयं अस्मार्थः शुक्लवारोऽदपका
 लिमाध्यदेशामृदं संस्तुत्य सर्ववलदिलोडितं हविः
 संपाद्य वराहमेव न दद्यात् अष्टोर्ध्वपातसंख्यं अवि
 शिष्टात्रेन वलिं दद्यात्तत्रेण अनेन विधिना समभग
 वारं न दद्यात् पात्रमिभं विवादपीडनजायते अनेनै
 व पिशाचादिनिवृत्तिश्च प्रयोगांतरं विलाडपतामेष
 मृदं च उगंधेते ह्येते वाष्टुतं मरुसंक्षितं मंडलादेव
 महीमहाध्यानां चित्तोत्थे वतनिः सपत्नाः अस्या
 र्थः साध्यदेशामृदं गृहीत्वा उगंधे वा धृते वा विलास्यते
 नाष्टोत्तरमरुसं न दद्यात् एवं मंडलद्वयं द्रुते तनेन सा
 थ्यमहीमधांतिः सपत्न्याश्च अस्मैव साधकस्य वशीभव
 ति प्रयोगांतरं नृपतरुसमिधामुतं त्रेणानेन योऽने

पु. स.

३३

मन्त्रो गृहपात्रा स्य न सीदे हे त्रादिक मपि च वदं ये क
मशः न्यपन रुकौ लोः प्रयोगांतरं अष्टौ र्ध शान्त मती
दिन शो यो वा ज हो नि शा लिभिः सत व समरे ता रुचरे
विशजने वी हि स र्गा गृहः शा लि कु ल वें न ल म त्रे शा
ने न स पि जं ह त द श शान्तं मे ड ला त स्व र्ण सि धिः स्वा दु
के नां ज लि न्या अपि कु ल म स र से ता वा वा स सो व अ
न लि नी दू रा त पा ति स्वा ड वि म धु रं ला जा नां क त्प का
या अपि च म धु म तां हो म तो वां छि ना र्थाः सि दी र को
त्य ला ना म पि म धु पु ज्ञां स्था ड ना त श्रीः स म या श ति त व
म धु म तां म धु मि ता ना मि त्य र्थः के व ला जा नां हो म न
क त्प का याः सि धिः र को त्प तं शो त्रे त स अ य म पि हो मः
स र सं ख्या का व रा ह यं त्र वि था ने सु व्यो त भू मि ति व रा ह
वी जं तो र म म पि लि खि ता त हा स्ते न ल पु रं स मा पु रि
ते त हा स्ते के व त रं द ल म ज्ञं स्था त त द हि स था ए द ले वा
स्ते खो ड श प त्रे मे ड ल मा वि ड ली य म पि वा स्ते सु कर
वी जे सा थ्य हे त्रा ख्या व क्र मे त्रः पि पु व र लो खे ग म न
न पि द ल मू ले श र्णा के स रा गि लि खे त अ षा व षो द
ल म उ स कर म त्र स्य वा त रा न क्र म शः अ त्य व शि ष्ट
म त्तर म षा ष्ट प त्रे स रा द य किं त्के वां गी श त श त र पि
त था ए मे पं च वा लि खे त प त्रे वं ज न किं त्के तं दो दो

त्रयमन्त्यकेदलं विलिखितं तारमहिकोलाणैः प्रवेष्ट
 येत्साध्यवर्णापरिप्रटितैः तदाह्यमत्रवर्णैर्विदभिना
 भिष्सासाध्यपदलिपिभिः साविं वचनकोणो गभरा
 साध्यात्तरं च भूवीजे अष्टसशलेषु तथा वाराहं वास
 धेनुं संयुक्तं अस्वार्थः पुनारं विलिख्य तस्मादेरभूमि
 नि विलिखितं पुनस्तारमवहः षट्कोणं विलिखितं
 तदहिरण्यतदलं विलिखितं ॥ तदहिरण्यं तदहिरण्यं शोड
 षादलं तदहिरण्यं तदलं तदहिरण्यं तदलं तदहिरण्यं तदलं
 पुनारं विलिखितं तस्मात्तस्मिन् भूमपदस्योदरे साध्य क्षेत्रस्य
 नाम यत्तत्क्षेत्रपतितं मे कुरु इति विलिखितं ॥ साध्य
 क्षेत्रस्य नक्षत्रे भूपतितं मे कुरु इति विलिखितं पुनः
 षट्कोणं कोणं पुनर्दर्शनं यथा न विलिखितं को
 णं तदह्यं तदलं सूकरं मंत्रस्यां गानि पंच विलिखितं
 पुनश्च तदलं मूलैर्वैष्णवावाष्टादराणि दौ दौ विलिखि
 तं दौ मथ्यै सूकरं मंत्रस्यां दराणि अष्टशो विलिखितं अ
 वशिष्टमेकमन्तरमपि चतुर्थे दले विलिखितं पुनरष्ट
 पत्रैः सराणो दौ दौ दलं मूलैर्विलिखितं दलं मथ्यै सूक
 रं मंत्राणां अष्टशो विलिखितं अवशिष्टमेकमन्तरमप्य
 ष्मदले विलिखितं पुनरं त्येषो अष्टपत्रैः दलं मूलैः कादि
 वर्णा दौ दौ विलिखितं अवशिष्टं मालिखितं पुनर्दलं म

प्र. सं.

३२५

धेसकरवर्गादौ विविलिखित अवशिष्टेकमक्षरमर्थ
येदलमधेविलिखित । तद्विहितवत्तद्वयविलिखितप्रथ
मेवनेप्रगावंसाध्यनामाक्षरद्वैः पठितावेष्टयेन द्विती
येवनेग्लौभत्यनेनमहीवीजेननसाध्याक्षरपठितेनवेष्ट
येत तृतीयेवनेभूमित्यनेनकोलवीजेनसाध्याक्षरपठि
तेनवेष्टयेत तदाहोवनेमत्रवर्गैः साध्यसेत्रनामातिप्र
पठिताविलिखित पुनस्तद्विहिततरलंकोरोषग्लौमि
हीवीजेविलिखित एतस्यादरेसाध्यनामविलिखित पुनश्च
तरलकोलाग्रेप्रपठितानिविलिखित । तेषां चतुर्णामुद
रेवाराद्वीजेचतुर्णामुदरेवासंप्रभवीजेविलिखित अ
थलेखनद्वयविलिखितपटविशेषश्चोच्यते लाक्षावदनं
क्रमलचुकं प्रैः सरोचनैर्विलिखित गोशकदंभोपकै
लैर्विन्याहै मयादिनेप्रवेष्टे अस्मार्थः लाक्षादिद्वयमिलि
तैर्विलिखित लाक्षाजतदौमाद्येषु भ्रुडकूलेवत एते
द्वयविलिखित सर्गादिपटवत्सर्गादिलेखिन्या उक्त
द्वयमिक्तया लिखित ॥ अथसर्गादिपटविशेषश्चतसि
नलिलितेफलविशेषश्चोच्यते मौर्वीराज्यमिहिरजन
कफलकेशमसिद्धिवतामेसारससर्गासिद्धिभुजदल
लिखितेचासंसारयात्रा ॥ सौमेलाभयतायाः पिवुत
रूपलकेकार्यमिहिनितेष्टयंत्रमेतन्मिल्लमेवतद्वत्

कृतसंघातं करोति अस्मार्थः भजदलेकाकसवत्यत्र
 विशेषः पितरुर्वैपुलौमेवेणपत्र॥ उक्तपटविशेषे।
 लिखितानामत्रेणान्नाइति यथाशक्ति कृत्वा तत्तपा
 तेनपदेसंमिचन। तस्माउक्तफलंभवतीत्यर्थः यंत्रस्या
 पनप्रकारउच्यतमेरीसमास्यायवराहत्रयंसाध्यप्रदे
 शेनिखनेवयंत्रस्थिराख्यराशावभिवाह्यकोलमंगा
 निदित्तसिपतांयथावत अस्मार्थः साधकः समात्मा
 तंवराहत्रयं ध्यातासाध्यतत्रस्थिरराशिस्थानेनि
 खनेत् तत्रावाहनं चकृतायंत्रस्यदित्तविदित्तनिदि
 त्तचमंत्रस्यांगानिऊर्याच्छरीरेयथा॥ तत्रांगवतद्वय
 दित्तपंचमंविदित्तऊर्यात् असेवयंत्रस्यप्रयोगात्तरं
 यत्रमसरत्तायैरोगग्रहवैकृतेषुजेतनांसंजप्यशि
 रसिबध्नात् संतनिरोगस्त्वलतोभवति॥ अथमंत्रदे
 वताप्रकाशिकीकथेकोरेणावराहमत्रस्यपुरस्सर।
 णादिविधिर्लिखितवित्यद्वैतस्यशेनित्यंजपेन्नासम
 हसकंदशंशंजद्रयादत्रैः पुरस्सरणावानभवेत् अथ
 प्रयोगः ॥ विवादक्षेत्रमासाद्यतस्यजन्मदिनेदिने
 तत्रासीतो जपेन्मत्रमष्टोत्तरसहस्रकं पंचकृतवत्तस्य
 सभविवादेविनश्यति प्रयोगोत्तरंआत्मानंमेरुसदृ
 शं वराहं चिंतयन् जपेत् अगाखारेयः क्षेत्रं समकृतः

प्र. सं.

३२५

रक्षितं कृत्वा मंदंतं संप्राप्त्य तस्य हेतुं भविष्यति प्रयोगो
तरम । नित्यं भूमिं संप्रति जपेदष्टमहस्रके विंदने म
हती भूमि मम पत्न्या मकटको श्रेष्ठं वारे तथा प्रोक्ते र
विबारे विशेषतः जपेत्पुनश्च कामस्तु महती भूमि
मा मया न नित्यं मष्टमहस्रं तयो जपेद्विंशत्यं त म
हती प्रियमाप्नोति गुरो राजा भविष्यति ॥ अथ वराह
मंत्र प्रयोगात् कल्याणं लोकस्तु मयोगविशेषा पिलि
त्यते । लक्ष्मीं जपते स्याद्वैश्वसपायसैः सम
दीपानवाप्नोति नात्र कार्या विचाराणा अस्मार्थः पंचमे
व्यसपायसैश्च जनेदिति प्रयोगो तं रक्षितं मध्यात्पुन
काश्च चतुरंगुलं समितां गलवीरं सारसं जनेद्व्या
पिर्विनश्यति आशुपर्णो जनेति तं जपेद्व्यापिर्विनश्य
ति येन महावराहोक्ताः प्रयोगाः ॥ अथ वराहोक्ता
विधिः कल्याणं लोकं त्रिलोक्यं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं
चंद्रः वराहो वता ओम् नमः भूषिः वराहाय शिखानमः
कवंचं ओम् भूवराहाय नमः सुसुक्लं सागतं तिनीलव
ज्जनं यमदं यं स्फुराकं गतो गोशक्तिमुदारवाद्भिरेषा
शंखं गतामं बुजे चक्रं विभ्रतं मयकां निमतिशं देवं व
राहं भजे भूलक्ष्मी रतिको निमिः पवित्रं तं वरमाप्तिं मेदी
निमिः ओम् भूवराहाय नमः इति मंत्रः पंचमं प्रयोगं मेवः

राजादिकं महावराहप्रोक्तवत् ॥ अथ वराहैकाक्षरं
 त्रैलोक्यं तरोकोत्रलिख्यते भार्गवऋषिः गायत्री
 छंदः वराहो देवता हंसरुत ह्रीं शिवः इत्याद्यंगानि हं
 शतिमंत्रः हकारवष्टस्रविंशतिभिर्यमंत्रः ध्यानप्रज्ञादि
 कं सर्ववत् ॥ अथ वराहमंत्रप्रमेगान भूलाभफलप्र
 दत्तसामान्यात् क्षेत्रस्य पतिते तस्य यत्र मपि कल्यांतरो
 क्तमंत्रलिख्यते कर्णिकायां कोलागंभीतरे साध्य समति
 ते चक्रमंत्रकोणाष्टके तदंगानि च संपिष्टाष्टपत्रके
 सरोष्ठदष्टाणीद्वयवर्णके च तस्य तरोवर्णां कोलमंत्रस्य
 चाष्टमे पत्रे चालिख्यवा होचपमेष्टोऽष्टपत्रके च त्रैलोक्य
 दिसूत्रः स्थाप्यार्थमर्धमृचाक्रमात् यत्र मंत्रेण सवेष्टवा
 हो मातृकया पितृ भूषणप्रभुवीजदिक्प्रदीपमा
 लिखितं । क्षेत्रस्यादिसूक्तस्य पत्रमेतच्छ्रुते नान्यपदे
 समांलिख्यसर्गासूच्या यथाविधि स्थापितं भवने यदा
 देदेवा तगारेपि वादिशे वा तत्र वंथंते दिनशः सर्वसंपदः
 राजास्येन मदिषी वृषमेष्टावरादिभिः धनयास्यपरा
 षाह सारत्नविभूषणैः आह्लादयेति विभवेभ्योऽथ स
 तदारमाः अस्पर्धः प्रथमवट्कोणां विलिख्य तन्मथे प्र
 तावत् ध्ये भूमिति वराहवीजतन्मथे साध्यतामादिष
 ट् सकोणेषु सदृशं नष्टां कोणां संपिष्टा सदृशं नष्टं
 गानितददिरष्टपत्रं यमविलिख्य तस्य केसरेषु वैष्णवा

प्र. सं.

३१५

३२६

एतदस्यैकैकमसंवनिलिवित पुनर्दलमप्येषु प्रागुक्त
महावराहमंत्रस्य वार्तां अत्र तस्य तरो विलिख्य अथ शि
ष्टमप्यष्टमे विलिख्य तद्वह्निः षोडशदलयमं वि। लिख्य
तेषु द्वे त्रस्य पतिते त्यादिसूक्तस्यार्धमर्धमर्चा विलिख्य
तद्वह्निं हृतव्यं विलिख्य अथ मेष्टे ॐ ह्रीं ग्लौं नमो भग
वतैधरायै धरायै धरायै स्वाहा ग्लौं श्री ॐ इत्यनेन धराम
त्रेणावष्टेयत् ॥ द्वितीये हृतं मात्रकया मेष्टेयत् वह्निं
त्रस्य कोणेषु ग्लौं वीजं दत्तवाराहवीजं भूमिति विवे
ति। अथ वराहमंत्रप्रसंगान् सप्रवाराहीमंत्रोऽपि क
स्यात्तरोक्तो विलिख्येत् ईश्वरऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीस
प्रवाराहीदेवता ऐवीजं ह्रीं शक्तिः दृढदृढस्वाहा कोल
के ऐहो हत नमो वाराही शिरः अघोरे शिवा समेकव
चं दृढदृढनेत्र स्वाहा असंयेतैरेव पदैः कटिकंदगादुष्टो
त्रनेत्रभूमूर्यसंयसेत् नीलांजनगिरिषण्णामं मणिरत्न
विभूषिता अष्टादशवाराहीपाशां ऊषाधरा शिवो का
मभ्यां महादेवी खड्गविटकरिणी चतुर्भुजांती द्वादे
शदशास्त्रवसंधरां उष्टमंदराणां चक्रां साधकां नावर
प्रहं विरं निरं तरं भक्त्या समुपासे सनातनी ॥ ऐं ह्रीं नमो
वाराही अघोरे समे दृढदृढस्वाहा ॥ इति अष्टादशार्णो
मंत्रः पूजनाय दत्तं तत्तसाधनायादृशी भवेत् सोपवासं
शशिर्भूता कृष्णस्यैकतमेतिथौ स्रजये देवदेव शीने वैद्यं

यंचनिवेदयेत् ततो जयः पुञ्जवीत अष्टोत्तरसहस्रकम्
 समाहितमना भूत्वा ततः सिद्धयसाधयेत् भूतं भव्य
 भविष्यच्च सर्वसावकितस्य वसादापयति साध्यसास
 मेष्टकामनोगते प्रार्थना प्रकारः तमस्ते सप्रचारादि
 स्वप्रेकण्यमंरियोः महाभयं वज्रतपभक्तेमपि कृपा
 ऊरुप्रसस्य पीडपक्षिप्रयो यथा साध्यते मयाणाशवदं व
 दक्षिप्रं वितमा कर्षयं ऊशातः खिचारपवेदेन मदी-
 यमतिडल्लं रक्षिथिनः खिहो मृत्युकण्यसप्रभाश्रभं
 स्वयमागत्य नः स्वाध्यः प्रणामात्तं करोतयं इति प्रार्थना
 श्लोकः अथ प्रयोगः भूर्जे वातां हलदले वा विद्यामनात
 रसेन वशापदसहितं लिखित्वा हृदे विन्यस्य प्रष्टादिना
 भ्यची प्रणा प्रतिष्ठां कृत्वा महाजाला प्रयोगेन तन्मये क
 ता वामपादेनाक्रम्य विमंथ्य मष्टोत्तरशतं जपेत् दिनम
 सकादप्यंभवति सियो वा प्ररुषो वा पिशाणौ रपि धनैर
 पिया वज्री वंसाधकानां वशीभवति दासवत् महासमाकृ
 तिं वामपादे वाक्रम्य संजपेत् प्रयच्छता मुकसेष्टं सारं त्वा
 ग्राम सर्वकं राजानं मोहनं कृत्वा वशायेदवधीरेयत् महा
 भस्माकृतिं कृत्वा हृदि वामांगुली जपेत् अष्टोत्तरसहस्रं व
 स्त्रमेतं भीषयत्यलं दास्यति स मुकसेष्टं सर्वैरपि मनोरथे
 अथ श्रीर्षगही मंत्र प्रसंगात् महावागदीमत्रापि मंत्रसा

प्र. सं.

१२७

३२
रोकोउलियाते पराणीवराहऋषिः वरुनीछंदः वाराही
देवता ग्लौंवीजेंपेंशक्तिः ह्रींकीलकें शेंपेंग्लौं ओंनमाभग
वनेवार्तालिंवार्तालिरुत ॥ वाराहिवाराहिवाराहमुखी
पार. ग्रंथेग्रंथिनिनमः रुथेरुंथितमः पारवाजेभेजेभिने
नमः संभेसंभेनमः मोहेमोहिनिनमः कववेंसर्वउष्ट्रप्रउ
एतांसर्वेषांवाकचितवत्तुमवगतिनिच्छासंभेऊरुऊ
रुनेत्रैशीचेंवपणंऊरुअसंढदददंफट्टसाहा इतिदिगे
यः। वंदेवाराहवजांवरमणिमुऊटांविडमप्रात्रभुंघाहा
रुथेवेयतंगस्तनभरनमितापीनकौशेयवसो देवींदहा
छंदस्तेसुसलमयवरंलोगालंवाकपालं वामाभ्याया
रयंतीकवलपकलितंस्यामर्षेउप्रसंभाम ॥ शेंपेंग्लौं
ओंनमाभगवतिवार्तालिंवार्तालिंवाराहिवाराहिवारा
हमुखीग्रंथेग्रंथिनिनमः रुथेरुंथितमः जेभेजेभिनि
नमः मोहेमोहिनिनमः सर्वउष्ट्रप्रउएतांसर्वेषांशकचि
तवत्तुमवगतिनिच्छासंभेऊरुऊरुशीचेंवपणंऊरुऊरुट
टदददंफट्टसाहाइतिमंत्रः निग्रहस्तेभनप्रधानोयमंत्रः
मथंरात्रौलसंजयेत् पुरश्चरणार्घ्यं। अथप्रयोगार्घ्यमजा
कोकोपिनेनमः संभेसंभेनमः कौवंसेवेजयेनमः। इति
पार्श्वयोः पुरश्चनेनसमर्वयेत् पुनर्मन्त्राभिः समर्वयेत्। अथ
प्रयोगः नालिकेरफलंछित्वातत्राथेतिलसंचयं दियेतदा

सौवंधककुसमानिहृतिदोष मंडलस्थितिलोथैतसंस्का
 षतदनंतरं असमंभुसमुच्चार्यप्रोक्ष्येदसुवारिणा स
 र्वेषांतयदेकतासाधनामोपहृदिने मूलमंत्रेसर्वेषा
 ममितिपदेसाधनामसंयोजनेपदित्यर्थः मंत्रसमुच्चारे
 त्सायगाविलातरशोभितं हलेनाकृष्यवैकं उवैरिणा
 कृद्धचेतनं मुसक्तं न समातास्यतर्पयेन्नालिकांभसावि।
 समसुहृदेषु चैवं संतर्पिताप्रियेस्तंभयेदविदेवसपत्ना
 भ्रात्रसंशयः प्रयोगांतरं नालिकेरपयोभिर्वा निजप्रक
 तलेन वा त्रिसमरात्रं संतर्प्य ततः क्रोधस्तंभनं भवेत् नमो
 नाथं जने होमे स्वाहांते सुरसुंदरि जपतर्पयोः कुर्यान्ना
 थकस्तनमः पदेस्तंभनायेशदिभागे निग्रहाय च याम्य
 के होमापविधिवत् कुर्यात् ऊं लतनयोजिने प्रयोगा
 तरे देवदारुतिलान् राजाननरूपास्तंभदेन वे त्रिसमस
 हं रात्रेषु प्रत्येकं साष्टकं शांतं इनेषु साथके दो वै मध्ये ली
 नारिनामर्कतहस्त किं करी भूतः सपत्ना भवति ह्वं प्र
 योगांतरं सपत्न्येषां सकल्यामृदावालोहे कनवासस्या
 ष्यमाम्य ऊरुतं इने लाजरजः कणौः अश्रुतं संपेक्षलं वि
 समतलादां वयः त्वं इन्द्रा सरक्तमेदोस्थिमताशक्तानि
 वैरिणः योगियो भक्तयं त्याग्य पंचमी पादमेव नः अथ
 यंत्रं प्रणवं प्रणवेनैव विपरीतं तवेष्टयेत् येषां लोभां

प्र.स.

१२८

ससाध्यां भाण्डकारेण च वैष्टयेत अष्टभिः कलिशैर्विहा
नग्लौं कौं वज्रपुटद्वये वजापकाशेनाश्चलितेन मूलं च
तदहिः ममं उलं लिखेद्वा दोषाश्च कोणोपनिक्षिपेत् स
दोसेन समावेश्य च त्रैरंजुशैश्च तत् निरुद्धे तनिशापि
डेनिति प्यातर्गतं यथा मं सून्य निवेनेद्वा त्रैश्वर्ये देशेषु दे
वतां च क्रोधं रिषे गभं गमने स्तेनमायतं दिव्यग्रहनदीं
सेनां संभयेत्यकटानपि अस्त्रार्थः अथ मेषाणां विलि
ख्यतदहिर्विपरीतलिखितप्रणावेन संवेष्ट्य तदहिर्वा
भवद्द्वयेन अतः साधनामपुक्तेन च तदहिर्भूवि उद्धये
न साधनामपुक्तेन प्रणा संवेष्टेनोक्तरीत्य संवेष्ट्य तद
हिरमतवीजेन संवेष्टयेत् तदहिः परितो वज्राशुभाष्ट
कं विलिख्य तस्य पुटद्वये अतर्गतलहये ग्लौमिति भूवी
जं च तौमिति नृसिंहवीजस्य एकैकमेकैकस्मिन् पुटवि
लिख्य वज्राष्टकां प्रणा संवेष्ट्य तदहिर्मूलमंत्रेण संवेष्ट्य तद
हिस्तत्सकोणोपश्रीवीजं च तदहिरेकादशसंख्येण
पकारेणां वेष्ट्य तदहिः क्रौमित्यंजुशवतश्चेन हृदचन
ष्टये संवेष्टयेत् एवं विलिख्य हविर्दापि डेनिति प्यसं
न्यनिवेनेदिति ॥ इति प्रयं वसारसारसंग्रहं गीर्वाणं दवि
रचिते द्वाविंशतिः पटलः ॥ अथ नृसिंहानुष्टोत्रं विधा
नमुच्यते वस्त्राप्रजापतिर्वीनारदो वा ऋषिः अनुष्टुपे

८: श्रीनरसिंहो महाविष्णो देवता हं वी जं ईशक्तिः ३५
 वीररुत महाविष्णुशिरः जलं ते सर्वतो मुखं शिखा
 नसिंहं भीषणं कवचं भद्रं मृत्युं मृत्युं ते त्रेतमा मयं हं
 संध्याने जातो रामकतीलासनख रुचिलसदाद्रुसे
 स्पष्टके पाशकं पाखे चटोभ्यो दय दनलसमं ज्योतिषा
 भग्नदैत्यं जाला मारी पारी तं रविपाशिदहनत्रिताणंदी
 मजिकां देष्टां गृध्रतके शो वदनमिव रुत पातवो नार
 सिंहः सात्वीक ध्यानं ॥ उग्रदासत्तरुस प्रभमपानि
 तिभेत्रीलां वीरं ते वन्द्यं तदाय विप्रतटिवितत
 चटाभीषणं भूषणौघदिद्यौरादी मदेहं कि शितनख
 लसदाद्रुदंडैरसैकैः सेभिन्नं मित्रं दैत्यैश्चरत उमत
 ने नारासिंहं नमामि शक्तिरूप ध्यानं उग्रवीरं महाविष्णुं
 जलं ते सर्वतो मुखं नरसिंहं भीषणं भद्रं मृत्युं मृत्युं
 तमा मयं हं इति मे त्रः रक्षापुः प्रधानो यं मंत्रः स शिरो
 ललाटदृग्गगमुखकरपदसंधिके प्रसाद्येष्ट उदर
 रुदोर्गलपायैष परेक ऊदिक मात्यसे दणान् रुद्रा
 त्रिंशत्सहस्रजैरपि कारो भवति ग्रथि कृतिः सर्वसे
 वादा त्रिभदपतैः पुरश्चराणं भवति द्यां त्रिंशत्सहस्रजैः
 रस्मिदिर्भवति द्यां त्रिंशत्सहस्रमात्यसिकैर्दृग्गवात्रैः पुर
 श्वराणां होमः प्रनियतिरस्य वोक्ता प्रसजेनाकुरुना वि

प्र.स.

३२६

३२७

शोषेणादिविधिप्रसन्नया सात्तायनप्रज्ञान्यथाप्रयोगवि
धिः अस्मार्थः असन्सिंहस्यप्रसन्नतासभावः कुरता
विशेषात्तत्रसजायं प्रसन्नयेनयेन नियतंविधौक
रूपप्रायेत अथसजासर्वमनसासजेत तत्कथं
णामार्थपाद्याचमनगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यनग्री
तैः प्रसजयेत् । अथवाह्यप्रज्ञावैस्त्रावपीदेसभावाह्यन
हसिमर्चयेत् अग्नौः प्रथमावृत्तिः गरुडाक्षप्रनेताय
शर्वाय कमलोद्भावाय ॥ प्राकप्रत्यग्पमशाशिनोदि
क्षसमर्चयेत् प्रियैर्द्विचैरन्येषुष्येदुत्पाशेषादिषुसमा
चयेत् इतिद्वितीयावृत्तिः इन्द्रादिभिर्हृतीया अथप्रयो
गः विधायतदीजविशिष्टकर्णिकंचतुस्रतर्वणीसेद
दलाष्टकंसलदाणंमंडलमन्यललतौविधायतस्मि
कालशेषप्रसन्नयेवयथाक्रमार्गेणसमर्चसाधकंसर
संसां प्रजेयत्तमनुत्तमः त्रिरुचरन्मंत्रमयाभिषे
चयेयमेषमृत्योपरिवर्ततेमावात् अस्मार्थः नसिंह
वीजकर्णिकायां विलिख्य अष्टदलेषुवतरश्चतुरो
मञ्जारां न विलिख्यतदहिर्मातृकावर्णो वेद्यतदहि
श्चतुरश्रदण्डदितकोणेषु नसिंहवीजविलिख्येतत
स्मिन्नुपहृतचर्मकथितकथायजतैः कलशं सप्र
योषेत्तस्मिन्सदसंनसाभिषिंवेद्यः समस्तमावात्प्रमुखात्

इति तौ मित्रं नृसिंहवीजं प्रयोगांतरं उर्वात्रिकैरष्टम
 हसमं त्वैरा राथ्यमं जीजदयादया सृष्टां निप्रयत्ने वत
 ष्यापमस्य आपोहिषात्रा इति वक्त्रं निष्पात् ३ त्पोतस
 निमहीतीत्युपदचाणां होमोयभवति च शान्तिदोना
 णां यद्वा तं निजमनसैः पितृवकामं तच्चा मोत्य विल
 न्तां प्रयत्नं भूयात् अयमर्थं नित्तानि त्वा इत्याः सैषो
 ज्याष्टोतरमहं चटस्यामुत्तद्व्यान् शत्रुपीडा सुपद्व
 षां त्वर्थं इत्यान्तां त्वर्थं वा त्वदपि मनसो भीष्टं वं च
 मित्रं च आपोहिषां ता इति श्रुतिः प्रमाणां प्रयोगांतरं
 ३ः स्वमेव पिष्टेष्टेष्टवशिष्टा ज्ञातानि शान्त्या जपमा
 नमंत्रात्कृत्वा सुमो भवति तत्ता देव अयमर्थः ३ रु
 मेष्टेष्टे सिंहवीजं जप्त्वा अवशिष्टां सन्निनेया तस्मान्म
 पेव ३ः स्वमः स्वसुमो भवति प्रयोगांतरं चरत्यनेष्ट
 मगाहिचोरव्यालाकृते मंत्रमिव जपेद्यः असाधितं मा
 पितमेव तस्य न विद्यमन्तं भिर्वद्रूपज्ञाना रमं मूलमं
 त्रमित्यर्थः प्रयोगांतरं जप्तेनाष्टमहसंकलशेनाप्यद्वि
 विद्याते मभिषिचेत् । अनिविद्यमेणाप्यसौ विमुक्तः सु
 खो भवति अस्यार्थः अष्टोतरमहसंकलशं जप्त्वा अभि
 षिचेत् पुष्टिं न शनति प्रयोगांतरं मयिकलता वृश्चिकव
 ३ ... युजितं विषं शमयेत् अष्टोतरशततापा जपुः

३

प्र. सं.

३३

यमभिमज्ञान

पंविमिदिष्टाः मञ्जौषधाभिचारिक
कृतानिकारातयेमनुः प्रामयेत् अयमर्थः अनेनमेवे
एाष्टेतरशतंजेमेमृषिकदिविषयातिः अनेनमेवे
एाभस्मजसाधुतेपिरोवेदनाद्युक्ता रोगानस्येति प्रयो
गांतरंतरहरिवपुषात्मनागरहीनहरिणाशिपेनिज
वैरिणांविचिंत्यदियत्तगगनानाः दितोसडुरयमनु
दिनप्रतिवाक्यतेसमासात् यांचदिशंप्रतिमतनादि
मोमोनादिशंप्रपात्यविरात् पुत्रकलत्रयनादीस्त
कात्तपुनर्निवृत्तयेसहमाअयमर्थः आत्मानं नृसिंह
नृपंथात्ताशत्रुहरिणाशिपुंचध्यात्वा आत्मानां तंर
हीतंचध्यात्वा तंशत्रुं गगंततः दितौहरतः सिपुंचनिरा
पो... जेपेत् एवंमासेकृतेयस्यांदिशिदिमः तस्या
मेवदिशिमपुत्रकलत्रादीस्त्यक्ताशत्रुगच्छतिप्रयो
गांतरंतरहरिवपुषात्मनानिजारिनेखरायसमग्रभ
त्रदेहंरक्षणमिवनिहतंविचिंत्यत्वादत्रिवज्रममनु
मेघनाशमेतिअयमर्थः नरहरिश्येणान्नान
त्वायेभिचः शत्रुनिहतं ध्यात्वा तं भक्षयेन्नियजेत त
स्माच्छत्रुर्वाशमाप्नोतिप्रयोगांतरं सर्वतरेमृत्युपदे
निधायमिजसाध्याताममत्रितमः कुर्यात्तत्तथा नंद

वानकासिद्धिर्वातत्फलैर्वात्सहस्रैर्द्वेतेन लक्ष्यार्थः पुत्रेभ्यः
 पुत्रजीवेधनकृतदहेतेनत्फलैर्वासहस्रैर्द्विर्वाभिस्ताम्रधे
 द्वादभिमतमाविलेप्राभ्यात्तत्रजापीपुत्रजीवम्। पु
 त्रजीवमेवेवमर्थः पुत्रापीपुत्रजीवेधननाशिसंयाय
 पुत्रजीवसिमिद्धिर्वातत्फलैर्वासहस्रैर्द्वेतेन आशुषेचैद
 र्वायाद्वेतेन संवत्सरैर्द्विर्वायाद्वेतेन अभीष्टमर्थेप्रश्रयात्।
 प्रयोगांतरं ब्राह्मीवचोवाष्टशताभितप्तां प्राप्तातः सम
 याताहरिविचिंत्यसंप्राप्यमेधास्तुवेदशासनिसातपी
 स्मादपिवत्सरेण अयमर्थः ब्राह्मीवचोवापिष्टाष्टोनर
 णातसंख्यां जप्त्वा प्रातः समयात् संवत्सरं तस्मात्कफ
 लं भवति॥ अथ नृसिंहबीजस्थानं कल्याणं तरोत्तमप्रका
 रेण लिख्यते अत्रिऋषिः जगती छंदः नृसिंहो देवता
 अथ वा ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः नृसिंहो देवता औं की
 जं घं शक्तिः ध्यानादिकं सर्ववत्॥ अथ वात्साकारो बी
 जं ओं कारशक्तिः सोरुत सौशीरः शृंगानि किरीट
 कौस्तभौ तंगहारकेसरनूपुरैः भूषितं पुंडरीकाक्षं प्र
 सन्नवदनं हरिं भुजद्वयेनातस्थेन वैरिव सौविदारिणं
 भुजद्वयेन वार्धनद्यै र्यं द्राकषणोरतंदोभिश्चतुर्भिर्लसि
 तं मध्ये चक्रादिधारिणं वंदनागरुकं सरकं ऊमायै वि
 भूषितं वनमालादिशोभाढ्यं प्ररत्नकरं ऊलं देवस्य

प्र.सं.

३३

तस्य वौके न हिरण्यकशिपुं स्मरेत् सोमि। मंत्रः॥ अथ नमि
ह पंच प्रसंगा नमंत्र देवता प्रकाशिकोक्तो नमि हानुष्ट
न्यास विधि प्रयोगाश्च लिख्यते॥ ओं उं डं गं रूपाय उग्रायै न
मः ओं ग्रं म हा दे ण्यै नमः ओं विं ज या य नमः स्थिराय नमः
ओं र वि ज या य वी रा यै नमः ओं मे म हा ब लि ष्ठ्यै नमः ओं हं
म हा त्सा हा य सर्व मं ग ला य नमः ओं विं ज ये ता य अ नं ता यै
नमः ओं त्से अ प रा जि ता य अ नं त वि ज या य नमः ओं त्वं त्वा
ला मा ति ने ज्वा लि न्यै नमः ओं लं दी न दे ण्यै ज्वा त ना त्मि
का यै न. ओं तं ओं ओं ने त्रा य दी प जि ह्वा यै न. ओं सं अ सु रां
न का य वि ष रू पा यै न. ओं वं व्यो म ग र्भा य वि ष ण्यै न.
ओं तं वि ष म्बा य वि भा व र्यै नमः ओं मं व्यो म रू पि णो वि
म ला यै नमः ओं वं वि दा रा ण्यै वि षु ह्यै. ओं नृ नृ के स
वि णो ज यो यै. ओं सिं दि वा सिं हा य स ना य वि ज या यै. ओं हं
भी मा य त्रै लो क्य मो हि न्यै. ओं भी व ज्जु न वा यै भी मा यै. ओं
षं वि दी र्णा म्बा य भी षि ण्यै. ओं णं भी ष ण्यै यै नमः ओं
भं शि नि ध ये स वा व ह्यै. ओं दं श्री य त ये श्री न्यै. ओं मं य
मो न का य आ क्ता दि न्यै नमः ओं तं काल रू पि णो ल द्यै न.
ओं मं वि षो का य स त मं जी वि न्यै. ओं तं वि ष भा व ना य
धु वा यै. ओं नं मं ज या य र्णा यै. ओं मां ज ग त्पी त ये स
णं म ता यै. ओं मं भ क्त र ता क रा य का म रा यि न्यै नमः ओं

हंहरये संविदेनमः इत्यन्तरा न्यासं ऊर्यात् पूर्वोक्तवर्णा
 न्यासस्थानेषु ॥ अथ श्रीरसिंहसान्निध्यकरादशावि
 धन्यासा उच्यन्ते तत्रोलि न्यासः कथ्यते करद्वयो गृह्य
 दिदशां गलिषु प्रत्येकमाद्यन्तर्वर्णाः सर्वामुलौचत्रिंश
 दन्तराणि सविंङ्कानि वित्यस्य अवशिष्टमन्त्ररदयंक
 दन्तलयौ वित्यसेत् ॥ अथ देशरत्नन्यासः मूर्ध्नि शिरसि
 ललोटे भूमये नेत्रयोः श्रोत्रयोः कपोलयोः कार्णमूल
 योः शिब्रके उतरोष्ठे अथरोष्ठे कंठे नासिकायां दक्षिणभु
 जे वासभुजे रुदये सर्वे नतौ नाभ्यां दक्षिण करतले क
 टिस्थाने मंडे ऊर्ध्वे जातो जंघायां गुल्फयोः पादमध्ययोः
 पादांगलिषु सर्वे सीमिरो मङ्गलपेशरक्तास्थिमज्जासत्य
 सेत् अथाक्षरत्नन्यासः पद्मलोकं जंघाजानूरु कटिनाभि
 रुदित्यसेत् बाह्वोः कंठे च विंङ्कके दंते चोष्ठे कपोलयोः
 कार्णसे च तथा नासायुठे नेत्रे च मूर्धनि ॥ अथ पदन्यासः
 मुले मूर्ध्नि तथा नासा चक्षुः श्रोत्रे च वित्यसेत् आसे व हृद
 ये नाभौ कटिजानुपदेऽपि ॥ अथ चतुर्दशरत्नन्यासः नासा
 ये नेत्रे प्रवणो नाभौ रुदि मूर्ध्नि वक्तोः पदयोः पनेषु स्थाने
 सुचतुर्दशैर्वा र्णान्यसेदित्यर्थः ॥ अथ पादन्यासः म
 र्ध्नि रुदि नाभौ सर्वांगे अथार्धन्यासः मूर्ध्नादि रुदि नाभौ स
 र्वांगे अथार्धन्यासः मूर्ध्नादि रुदि पर्यन्ते पादादि रुदयपर्यन्ते

प्र.
स.
११२

अथोपन्यासः सुविशिरसिद्धान्तोऽस्तु प्रोक्तयोः के स
रस्याने हृदयेनाभौ कट्यादिपादापपंथं ते इत्येतेषु नव
सस्यानेषु उग्रमुग्रं न मास्यं देविरेषु ग्रं न मास्यं दे इत्यादि
क्रमेणान्यसेत अथैतेष्वेव स्यानेषु उग्रं वीरे न मास्यं दे वी
रे वीरे न मास्यं दे इत्येतेन वीरन्यासः अथ पुनस्तेषु स्याने
षु उग्रं सिंहं न मास्यं दे वीरं सिंहं न मास्यं दे इत्येतेन क्रमेण
न्यासः इति स्थित्यन्यासः अथ हरिन्यासः तत्राद्यवर्णं मू
लाधारे। तदादिनाभिपर्यंतं वर्णाग्रं तदादिहृदयपर्यं
वर्णवत्तुष्टं तदादिमूर्धपर्यंतं वर्णं षट्कम्। ततो वर्णाग्र
यं तेन त्रयेन ततो वर्णाग्रं दयं मूर्धं ततो वर्णाग्रं दशकवद् द
यागुलिषु ततो वर्णाग्रं दयं पादद्वयेन ततो वर्णाग्रं मूर्धादिपाद
पर्यंतं विन्यसेत इत्येवं सर्वस्यानेषु सर्ववर्णान्तरं विन्य
सेत अथ हरिन्यासस्य सादाहरिमात्रादिपापकस्य
महात्म्यं हरिरेव ज्ञातातिमन्त्रो वक्तुं न समर्थः अथ
प्रणविशेषलिखिते लक्ष्मीकामस्तु मन्त्रः सैव तीव्र
समैर्देनेत। अथ तं मण्डपगतैर्देविद्वेन भवेत्कले सैव
निवेदयितुं श्रोतुं वरसमिद्धो माधात्यसिद्धिर्भविष्यति
अथ पल्लवहो मे नयने न समो भवेत् कुदस्य संनिधौ
राज्ञो न पेदयेत्तरं शतं सद्यो नैर्मल्यमात्यौ तिप्रसादं वा
त्प्राग्व्यतिरुदं प्रसूनहो मे नमो दयमवाप्स्यति॥ क

दलीफलहोमेनसंवविघ्नप्रशाम्यतिलसीपरहो
 मेनकीर्तियातिनसंशयः सकहोमेनशालेसुव
 शीकरमिदंभवेत् हरिदाखंडहोमेनस्तंभतेभवति
 एतेवधकप्रप्यहोमेनइष्टमिदिर्भवेद्य निमधकंश्न
 यैषुर्दपिमय्याज्यमिष्टासुधतचीम्यतरंगुलाः नद
 यादपुतंसांसौशतंजीवतिभोगजिनशतैस्परदिनेषु
 त्थंरुष्टावोष्टेतरंशतम्। जपेजितासोपमत्पूनशत
 वर्षाणिजीवतिष्ठीकामः सततंभ्यायेतप्रवाकनरुह
 सितं वामांकस्थितयालक्ष्मालिङ्गितं पद्मसुयावि
 यमत्पुशत्रुरोगादिसर्वापश्ववारणम्। अथनर्मिहम
 उपसंगानकल्यांतरोकप्रकारेणानर्मिहमेत्रेणप्र
 निकारवलिप्रकारोलिख्यते प्रथमंनर्मिहानुष्टुभ
 अष्टादीवित्यस्य अंवीरंम्यदंतरमिहमहामिहंजा
 लामालोज्ज्वलाननग्रहानशेषानसर्वशसादावादा
 णिमलोचनसारा पदियस्तस्यवैद्याधिरिंदियाणाव
 धातुषु तस्मादायवलिंशस्यमिहसत्येनसुवत इति
 प्रनय्यगोमयेनस्कंदितमुपलियसरतभागेगा
 पतिमनांविधायनंउत्तरजमाषट्कोणंवहिसिद्ध
 तोयेतंविधायतदहिः प्राकप्रत्यकदक्षिणोदग्रश
 णिसूत्रवितपानिकृता तदग्रेषुप्रतिदिउल्लसितं

प्र.सं.

३३३

विधायतन्मंडलस्य निर्कृत्या मैताटशंमंडले विधाय
आकननमंडलस्य ग्रेये सलिके विधाय सर्वपाश्याय
दत्तोत्तरकोष्ठद्वये यथाक्रमं तंडलरजः रजनी रजश्चा
सूर्यपुनरुत्तरदिशि आकप्रत्यगंधुक्षिणोदक्कपकाद
शास्त्राणां छदिकस्य सूत्राणि वहिराकृष्या एव
तरश्च स्वैरानिविधाय सर्वेषामेवामंडलानां मंताशा
लानि पंचवर्णा रजस्रपैकविंशत्यटले सदृशान वि
धेने प्रोक्ते नम्रयिता सलिके रक्तोदपात्राणि स्थाप
यित्वा कृतस्वगुरुगणायत्यादिवंदनोत्सृष्टासंमंत्रे
णतालत्रयदिग्वंथनाप्रिष्ठाकारा विधाय प्रणवकृ
तप्रणायामः षडंगदीर्घतुल्यशंसं सुगीप्रिमा
नाप्यतस्मीक्यादिगतीं विहाय प्रणवेन मध्येषट्को
णोप्रिंतिधाय प्रितो हस्तमविशेषयत्रैव शक्यं केनि
क्षिप्य चित्तिगलहनहनपचयवसर्वज्ञातापयनिसा
रा इति दीपयित्वा दीपे सनिहताक्तपुष्पेणाग्निमध्ये
समारोप्य अग्निप्रज्जलिते वंदे नानवेदं द्रुताशनं सव
रां मनलं समिहं विष्टो मुखं इत्येतेनोपस्थापय परि
षेचनादिकं कृत्वा दर्भेण परिस्ररणं ध्यायेत् स्यावधी
टसंज्ञां कृत्वा नमिदमावाह्य व्यापकत्रयं षडंगमष्ट्या
दीं प्रतस्मिन्नित्यस्यार्थपाद्यादिकं शोखजलेन कृत्य

यिताश्रयेयादिषु हृदयादिचतुष्टये दिक्षु संपरतोनेत्रं
 संसृज्य वै न ते या यनमः अतंतायनमः शर्वाय वल्लो.
 प्रियैर्द्वियै रस्यै पुष्टै पुन विद्रोदीन वजादीस्य सर्वा यष्ट
 दित्व ग्रीजल गंध मुष्णादिभिः संसृज्या ज्यं संसृज्य सुखं
 समार्ज्य वै स्या न रजा तवेदः श्वा वरुलोहिताक्ष सर्व कर्मा
 शि साध्य यस्मात् इति यं च दणा इति इत्ता पुन रुयं वीरमि
 ति मंत्रेण यथा शाक्तान्ता इति विधाय यत्ता पुन ते नर वि
 षा अष्टोत्तरं शतं इत्ता निरुक्तिस्थ षट्कोणे माधं संस्था
 प्य शाख जलेन संप्रोक्ष्य तालत्रदिग्वं पता पिपाकारादि
 ध्याय नृसिंह मंत्रं कृष्णादि षडंगं त्वा स्ना भस्मना स्त्रापये
 त तद्यथा उयं विरं महाविष्णुं ऋग्वेदात्मने एषि व्यात्म
 ने नमः जलं ते सर्वतो मुखं यजद्रवेंदात्मने अवात्मने
 नमः नृसिंहं भीषणं भद्रं मामवेदात्मने अग्नात्मने नमः
 मृत्यु मृत्युं तमा मृत्युं अथर्ववेदात्मने वाग्वात्मने नमः सर्वे
 सर्वमुक्ता सर्ववेदात्मने आकाशात्मने नमः प्रपदयत्पद
 यवदता शिरस्स भुस्मता मंहं तमेत उयं नमः वीरं नमः
 महाविस्मं नमः जलं ते सर्वतो मुखं नृसिंहं भीषणं
 भद्रं मृत्यु मृत्युं नमामि नमः अद्रं नमः पतानि पदानि
 नमो नानि शिरोभूमं ध्याय वदतां सदय हृदयं पत्यता
 नुप्रपदे सुममेत ओं उं नमः ओं उं नमः इत्याद्यन्तराणां

प्र. सं.

३३५

३३

संघिरोललाटभूमध्यदृश्यवदनामदयः कुरुगुह्यदृ
गुगवदनदोः यत्संधिरुदयगुह्यकगलपार्श्वदयएए
कऊत्तऊयात॥ एवंचिरचरेन्यासंकुतामंत्रस्यत्रिपा
दांतेनग्यातगतमृत्युंताशयमृत्युंमृत्युंनमाम्यहं
तिदंपत्ररन्यामस्यानेषुदात्रिंशत्तुभस्मसिपेत्तु
नसिरत्तरन्यासंविधायास्तकथानुन्यासः पुनसिरत्तर
त्तरन्यासः पवमन्यानपिवित्येत्तत्तगसस्यागंस्थाय
यित्वावकुलयत्राणि कार्पासवीजानिउन्नतवीजानि
गुरुभूमसंधपाणिद्वीदिखंडानिस्तराणभलातकमो
दकलाजाः समूलललापामार्गलोणापिंडानिपता
निसर्वाणिसंमिश्रितस्योपर्षपरेउपस्तराणविधाय
साध्यरुदिउग्रमंत्रेणभस्मनासंतुस्यायेः अतिभिप
रिस्तराणंकुतासर्वस्यादिशिचतुषुसालिकेषुचत्वारि
पीठानिस्थापयित्वातेषु कैकंकदलीपत्रंतेषु कैकंमंत्र
तंडुलंतडपर्यंकैकरक्तवसनंतडपरितालिकेरक्तमकं
नागवलीपत्राणिउत्तराशाणितुङ्गाणिवनिधायपु
ष्पसमभवापरिस्तराणतहिः दीर्घाणिकदलीपना
णिस्थापयित्वातडपरिपकैकंकदली संभेनिधायव
हिः शालाकावर्तिः संज्वालामाधुनीराज्यकदली
संभेषुरोपिपित्वाहविणारंभनकरवालंरुहीतामश

लाकदीपंरंकोदक्रमकपत्रंसायस्यपत्रंतडपरि
 स्थितपिंडदीपसद्विवामरुलेनदधानः असितोरो
 भैरवायनमः इति साध्यं नीराज्यदक्षिणोत्तरकदलीले
 भस्मवह्निः सर्वस्यादिशिकदलीपत्रेस्थापयेत् एवं
 मेवरुद्रप्रभृतिभिर्नीराज्याद्यादिषु असितोरोरु
 श्रेष्ठः क्रोधउत्तमभैरवः कपालीभीषणश्चेति संहार
 स्थाष्टभैरवाः पुनरुपमंत्रेणासाध्यहृदिभस्मनासं
 नास्यनरसिंदरमहासिंदरालामालोत्तलाननप्रहा
 नसेषान्मवैशाखादादिप्रिलोचनसाक्षा इति वक्र
 लपत्रादिभिः पूर्वोक्ताभिः साध्यं नीराज्यं दद्यात् पुनः
 क्रमकपत्रपात्रस्थारकोदस्यपत्रंतडपरिलिंगा
 कृतिपिंडंतडपरिवत्तलितवर्तिनिधाय साध्यं यदि
 यस्मै चैव्याधिदिदिगाणावधातुवशादायवलिं
 प्रास्यसिंदरमत्पेनमंचत् इति नीराज्यपूर्वोक्ताष्टोत्तर
 पातखंडेषु ईशानादिस्थापयेत् तदा दक्षिणातस्मि
 तेन विप्रेणापि किंचिदन्नं सदीपं यदि येति मंत्रेणासा
 ध्यं नीराज्यसत्तिकस्वरकोदक्षेमव्यपुनरुपेणा सर्व
 वत् भस्मना नूनं नारसिंदेन पूर्ववत् नीराज्यहोमं नय
 दीय इत्येतेन वलिदानं तस्मात् पूर्ववदननपश्चैवमणे
 तरजपं वामरुलेन करवालं दद्यात् एवं दत्त्वा रक्ता

प्र.सं.

३३५

दमिष्ठात्रैवैवप्रसितांगभैरवायनमः इत्यादिभिर्व
दिवालिरुग्मंत्रेणकरवालेसाध्यस्यदलेदत्ताव
लिंदत्तासमंत्रेणसाध्यरत्नोक्ताउपमंत्रेणकरवा
लेसाध्यदलेदत्ताततः प्रोषापिस्त्रेदेवैरुदयकम
लेसमुद्रास्याग्यादिकंचतष्येवासाध्यष्टमराशौ
वास्तवदेवस्यापयिताप्रष्टदत्तमंत्रेभ्योभूतेभ्योनमः
इतिकेवलात्रेनवल्लिपिकीर्यस्यारत्नोक्तातत्ता
र्वमवीत्यशीत्रमागच्छेत्पवंतिस्त्रुग्रात्रिषुदत्तात
रोयदिनपायमेनाष्टोत्तरसदसंज्ञेन इतिप्रकारव
लिविधिः समाप्ताः अथनृमिंदष्टदत्तरीविधानमुच्य
तेसयंभुज्जुषिः पंडिस्त्रुदः नृमिंदोदेवताहोवीजे
ह्रींशक्तिः श्रांरुत ह्रींशिरः ह्रींशिवाकोंकवचंज्ञेन
त्रयंफट् असं प्यानम अद्यानिर्व्याजेरादाकृतिरतिवि
कृतास्योलसतीत्यादेष्टुमकंशिवचपापाऊशऊलि
शगदोदारुणाख्यदधानः रत्नाकारसनाभेरथः परि
सितोदिव्यमूषाविशेषो देवोकोभिंडनेत्रोतिविल
सावकरोनारमिंदष्टिरेव श्रांहीशीह्रींकोंऊंफट्
निमंत्रः रत्नाप्रधानोपमंत्रः ललजपः अथमजायामे
रुलविधानमुच्यते हलेखोतस्त्रसाध्यदहनप्रवपुगा
अस्तुमजारागमनः मिंदोमष्टपवनवर्णाकलसितद

लाक्षकलाकेसरेवद्वृत्तोद्यद्येननावेष्टितंश्रवति पु
 राश्रुच्छिन्तोपलदतयंत्ररतःपिशाचामयविषरि
 शुद्धंमनेनारसिंदेप्रस्यार्थः षट्कोणविलिखितं
 मध्येभुवनैशीविलिखितं तस्याश्रितः साधनामादीन
 विलिखितं षट् सकोणोत्सिंदृषडत्तरीमेत्रवर्णादि
 लिखितं। तदहिरष्टदलं विलिखितं तत्केसरेषुकलाहं
 दं विलिखितं तन्मध्येत्सिंहानष्टभोवर्णाश्रितरोवि
 लिखितं वदिःकादिलिभिर्वेष्टयेत् तदहिरष्टतश्च
 कोणोष्टविंतामणीं समविंशतिपटले वक्ष्यमाणवे
 ष्टयेत् अस्मित्यंत्रमेडले दोलाकलशं तीरडमवमर्क
 योदकैः संस्रय वैष्णवपीठं संस्रय तस्मिन्नावात्पत्
 हरिममर्चयेत् श्रंगैः प्रथमावृत्तिः चक्रायशाखायया
 शाय शंक्रशायकलिशायगदोयेकपाणायखेटाप
 कृपाणायखेटोत्तययैः करयोः दारुणमुदेतरयोः का
 योरित्याभिप्रायः इति द्वितीयावृत्तिः तत्र दारुणमुदरि
 रागकशिपुवक्ष्यच्छलविदावर्णनसर्वताविस्तारः
 करपुगयौगुलयो दारुणमुदेसकृते इदादिभिरुनी
 यावजादिश्रुतं यथा एवं संस्रय पुनः। भिविविडक्तं संस्थितं
 पेचके वल्लभेतेन षट्सदं संप्रश्रयणाहोमः श्रुतं प्रयो
 गः। त्वरं संजरीसमर्थं नृयादयमेजरीसतयंप्रत्यापे

प्रस.

२२६

३३६

वगवैससदिनेभूदशांतयेमत्रीअमार्थः सरमंजरीनाप
कवितस्यामंजरीपंचाव्यसिकाससदिनेमहस्रशेद
नेत् मंत्रजमपंचाव्यप्राशयेचतेनपैशाचंनिवृत्तिः प्रयो
गांतरंछिन्नरुहोममिथोयमज्ञहोत्रिचतर्दिनमाप्रंडुग
पुतंतविगान्नजानांहोमधिर्विज्जरशांतिकरस्यात्। अ
यमर्थः छिन्नसरसमित् शितिलचतर्दिनेनित्यशः सि
सरसंडुगमित्कंदनेत् न्वरशांतिर्भवेत् प्रयोगांतरंरक्तो
त्यलैः पुतिदिनेमधुरत्रयोक्तैर्योवाज्ञहोतिनियेमनस
हसंसेव्यैः मासेनवांछितमंत्रजापोम्याहन्तसेरगाथन
धान्यसमृद्धेयः अथमर्थः रक्तोत्यलैर्योनेततप्रमधुर
त्रयसिकैसिमहसंनित्यशोमासंडनेअभीष्टंलस्यसि
नसरमेवंइनेयनधान्यसमृद्धोभवतिप्रयोगांतरंशार
कैसरगीसरसकंप्रफुल्लैरंभोजैसिमधुरमंघनैर्जहो
तलदंसीम्यादतिसहसिहस्रतयापुःसंप्राप्तासकलज
गन्धियस्रभूयात् अथमर्थः रक्तकमलैसिमधुरमित्कै
दोदशसरसंजदयात्। तस्मादुक्तफलंभवतिप्रयोगो
तंरंलाजाभिस्सिमधुरमंदिताभिरत्रोमासांदरतिज्ज
यास्रविसरसंकन्यायीप्रतिलभेतपरोयकन्याकन्या
वाभवतिवराधिनीवराद्याअथमर्थः। अथमासमहो
षावेअथकालेनित्यशः सरसंसेव्यासिमधुरसिकाभि

ह्यजाभिः कन्यांथीवरोवावराथीनीकन्यावाइनेडभयो
 रति १३तेतरसिद्धिः प्रयोगांतरतिलैः सराजीसरमेजरीस
 मिहविर्घृतैश्चदिसहस्रसंख्यकैः प्राजङ्गनातैवरुजौग्रही
 नवानवारभचारदानिरस्यजायते अस्यार्थः राजीकदुर्ग
 एवरमेजरिनायुरुवितिलैः सर्वपैः एवरमेजयावरविषाह
 तेनवप्रत्येकंदिसहस्रसंज्ञतेन यहदोषोगासाभिचारव्याप
 यस्तनभवंति प्रयोगांतरंदशाधिकशतैः पयोचतुष्टके
 स्रह्वीत्रयेइनेदिनमुत्वेविभुंतरद्विविधित्यानलेअवा
 सनुदेवमाशुरविलैविमुक्तैगदेः सखीभवतिनातवा
 निजकुलत्रपुत्रादिभिः अयमर्थः सहस्रसंख्येपयोचतुष्ट
 कैर्ह्वीत्रिकैइनेदिनि ३तिगीर्वाणंद्विरचितेप्रपंचसार
 संग्रहेत्रयोविंशतिः पटलः॥ अथरसिंदमेत्रप्रसंगात्क
 ल्यांरोक्तरसिंदमेत्रानरमुच्यतेनरसिंदमहासिंदमाला
 मालानलाननरोगानशेषान्भूतेशावादावादाप्रिलोच
 नश्चिमेत्रः अथएवमत्र अंगकृष्णादि अथरसिंदमेत्रप्र
 संगत् कल्पेतरात्कंरुसिंदसंध्यावेदनमप्यत्रयोग्यता
 वशालिख्यते शिवंगुरुंगणेशं वप्रणामपरदेवतांकरोमि
 न्हरेः सम्यकमत्रायनयदतीतत्रप्रोमान्मायकंदोवा
 लेमुहर्तेअथायप्रक्षालितपाणिपादमुत्वाऽऽनुवउद
 मुष्मावावाउपविषपयर्वादिवेदनपूर्वकंप्राणानायम्यसं

३३
 प्र सा. कलीकृत्यदेवनां ध्यातामानसं संसृज्य गतदिवसकृत्यं स
 र्वं मगावतः पादमूलं समर्प्य। तस्मिन् दिने करिष्यमाणस्या
 न्तो लब्ध्वा नर्मिहस्तोत्रपटनपुरः सरस्वानां र्थं वहिर्नि
 र्वृत्य श्रावणकशौचाचमनसर्वकं श्रुत्वा मंदं त्रिधा
 देयेनादाय शिरसा जलशायिते तीरे तिथा यशिरवयाश
 कं रादिकमहृत्य कवेवेतात्रोधा विभज्येन त्रेण निरीक्ष्य त
 त्रैकेन भागेन पाणिपादमुखानि प्रहास्या परेण संघागा
 त्या विलिप्य निमज्जमूलं शक्तिनो न संस्थाप्य तीरमागता
 परं रद्रागं प्रेधा विभज्या सांगमूलैरभिमञ्चा स्रजमंदि
 तरत्ता र्थं निक्षिप्य गंजं संस्थाप्य गंगे शुवित्यस्य मूलज
 मं रुदयेनादाय तीर्थं नमस्कारसर्वकं जले प्रवर्तयन्तां
 मंदं जले मलेना लो ज्यतरसिं हती र्थं स्नानं जले ध्यात्वा
 निमज्जमूलमहृत्य श्रावर्तनी रमा गंत्या सुप्रौहितं वा
 सः परिधाप्य वैदीकं संस्थाप्य वंदनात्तं तं रं नर्मिह संस्थाप्य वंद
 नमुपासीत। तद्यथा गवादि वंदनप्रवृत्तं संकलीक
 र्ण्य। आत्मानं रसिं ह त्रपे ध्यात्वा मूलास्रमंत्राभ्यां जलम
 भिमञ्चा शिरसा येन मुद्रं प्रदर्शय॥ शिखाया गालिनी मु
 द्रं प्रदर्शयन् गालिनी मुद्रं प्रवृत्तं सममे पटले प्रज्ञा समा
 य विधौ प्रौक्तं पुनः कवेवेता वगं ह्यने त्रेण निरीक्ष्य
 णादिषो वधा तजलं रुदयेनादाय प्रणवेन वामहस्ते।

निधाय तदंगुलिविवरतिस्तेन जलेने समलेन पि
रसिसमवारं मार्जयित्वा शेषं जलं दक्षिणादस्तेन सं
गृह्यवा माना साष्टमानम् ॥ देहांतरे व्यापेरण्यां
मंत्रं पनू महापातकं चंगां पातकोपागं समितं ॥ य
पातकरो माणं कृदिसुं पाणमरुषं शोधयित्वा द
क्षिणो नना साष्टे न दक्षिणादस्ते विरेवयेत पापप्रहं
षं तत्र समागतं कजलाभं ध्यात्वा पुनः कल्पितवत्
शिलाया चूर्णी कुर्यादित्ययमर्थः ॥ ततो हस्ते प्रक्षाल्य
मूलजम जलेन त्रिवारं प्राणप्रणवेनो गानि संस्मृतं
जलिनाथं गृहीत्वा नृसिंह गायत्री मुचायं सूर्यं मंड
लं संस्थिताय नृसिंहाय त्रिवारं मध्यं दत्त्वा वर्णापदपा
दमूलहस्तनिमैत्रैः सह सक्तं संतर्प्य दशवारं गाय
त्रीं नारसिंहीं संजप्य जपे समाप्य मालामंत्रेणोप
स्थाय सर्ववदयस्य उपसंहारं दितिसंध्या चंदनविधिः
॥ नृसिंहाय विमहे वज्रनवाय धीमहि सत्तुः सिरुः प्र
चोदयात् ॥ इति नृसिंह गायत्री ॥ अस्य नृसिंह गायत्री
मंत्रस्य ब्रह्माक्षिः गायत्री छंदः नृसिंहो देवता इदं
तु संध्यात्रयोपि समानं अतएवोक्तं परमसुरेण संध्या
लोपो न कर्तव्यः शोभो राते वमेव हि दोदिनः संध्या
हीतेन दीप्ताफलमश्नुत इति ॥ अथ नृसिंह संध्या चंद

328

एका नमाम्यहं करतलं स्वरं गृह्याभ्यामित्यादि
 चक्राय स्वाहा गृह्याभ्यामित्यादिनाचकरत्यासं कृता
 मलेन सकृच्छाप्ययेन घामंत्राणां एयक एयकं ग्रा
 निवित्यमेतत्तुं वीरमित्यादिहोस्वरः ॥ १ ॥ रुदय ॥ प्रस्
 २ ॥ चोरचोरतरतरतनुपशिवा वट ॥ २ ॥ प्रचट ॥ कवचं
 कारः ॥ २ ॥ उपम ॥ २ ॥ नेत्रं वंधरवातम ॥ २ ॥ इफट् असं आच
 कायस्वाहेत्यादिततदंगांते ऋषिच्छंदो देवतात्यमेत व
 ह्ना ऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीरमिंदो देवता अचोरः ऋषिः
 त्रिष्टुप् छंदः अचोररुंदो देवता अदिर्वंधरः ऋषिः अनुष्टुप्
 छंदः सदृष्टो महाविस्वदेवता ज्ञानो रासकेत्यादिकला
 भाभित्यादि अद्यां स्वर इत्यादिधात्वा मूलदादरावा
 रं वापकं पंचाशद्वारं वा जप्त्वा ॥ अग्निरस्मि जन्म ज्ञान
 वेदावृतं मेव तत्तरमंतं मया सत् अर्कसिधात् रजमो वि
 मानो जलो यमो हविस्मिनाम ॥ इति भस्मादय अग्निर
 ति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति भस्म स्थलमिति भ
 स्म व्योम इति भस्म सर्वं देवा इदं भस्म मनश्चेतानि वत्स
 वि भस्माति ॥ इति भस्माभिमेतः ॥ शंभो देवीरिति भस्म
 नो देवानां पापं देवदेवतां पंचवारं भस्माभिमेतः ॥
 पंचाक्षरेणा भना सकृच्छाप्य ॥ भस्मना पंचाक्षरं सारं
 त्यासं चतुस्पां न प्रत्यस्या मलेन भस्मना सकृच्छाप्य

प्र सं
३३५

ॐ वीरं महाविस्मं कृष्णवात्मने नमः । ज्वलन्ते सर्व
तो मुखे यत्र वात्मने नमः ॥ नृसिंहं भीषणं भद्रं सामाग्रा
त्मने नमः ॥ मृत्युमृत्युं न मास्यं हं अथर्वगिरस वाधात्म
ने नमः ॥ ॐ वीरं न मास्यं हं ॥ इति हासपुराणाभ्यां प्रणावा
काशात्मने नमः ॥ इति पादनाभिरुत्रे त्रिशिरःसुभस्मना क
रहये नमः ॥ ॐ मृत्युमृत्युं इति पादाशिरो तं व्याप्य ॥ ॐ ॐ
नृसिंहाय नमः ॥ ॐ रुद्र नृसिंहाय नमः ॥ ॐ वीर नृसिं
हाय ॥ ॐ विलंब नृसिंहाय नमः ॥ ॐ कोप नृसिंहाय नमः
इति शिरोनासिका रुजानपादेषु करहये नमः ॥ ॐ मृत्युमृत्युं
नमः ॥ ॐ महाविस्मं नमः ॥ ॐ ज्वलन्ते नमः ॥ ॐ सर्वतो मुखे
नमः ॥ ॐ नृसिंहं नमः ॥ ॐ भीषणं नमः ॥ ॐ भद्रं नमः ॥
ॐ मृत्युमृत्युं नमः ॥ ॐ न मास्यं नमः ॥ ॐ अथर्वं नमः ॥ इति शि
रोललाटेनेत्रेदयमुखकंठरुजानाभिकटिजानपादेषु सुभ
स्मना यदानित्यसेन ॥ नृसिंहं नमः ॥ ॐ ॐ ॐ नमः ॥ इत्या
दि नृसिंहाक्षरेण त्रिशिरोललाटहस्तगुणमुखकरपद
संधिकेषु सायकेषु ॥ उदरहृदोर्गलपार्श्वेष्वपरककु
दि कुमान्यसेहानां ॥ ॐ ह्रीं स्फुर ॥ ॥ ॐ नमः इत्याद्यै
त्रैकादशपदानि ॥ शिरोललाटमुखकंठरुजानाभिकट
रुजानां जेवापदेषु नमः ॥ सदृशनादराति शिरोवद

नरुहृत्नामपदेशनस्य ॥ वामदास्तेभस्मनिधाय ॥
ह्रीं ह्रीं हंसः साधुसुचार्यपालयपालय ॥ ३० वी. सुखे
ॐ ह्रीं स्फुरं ह्रीं फट् । नृसिंहं भीषणं भद्रं मम तन्नातस्युना
शं शयनाशयस्युं सुं नमाम्यहम् ॥ ॐ सरुं ह्रीं फट् रत्नं
ऊनमः शिवायक्षिप्य ॐ स्वादासो देवैर्ह्रीं ॐ इति नरुहृत्
दक्षिणाहस्तेन स्पृष्टाभिर्मंत्रं प्रच्युतायै रोगनाशाय ह
रये अमृताय नमः ॥ संच्युतायै रोगनाशाय अमृताय नमः
हं अमृतायै रोग अमृताय नमः ऐंगोविंशत्यै रोगनाप
नमः । वं विसृजे नमः ॥ इति पंचासतर्मत्रेण भस्मना व्या
पयेत् । नृसिंहाक्षरं व्यासं च । अक्षोरपदं व्यासं च । सदर्श
नाक्षरं व्यासं च भस्मना तिथाय ॥ मूलेन साधनाममदि
तं अमृतायै मिति भस्माभिर्मंत्रं । पंचासतेन व्यापयेत्
यवमेव मां संगतमेदो गतास्थिरातमज्जागतं शुक्लं
न सर्वगतं शत्रुहृत् ॥ पंचाक्षेण भस्मना व्याप्य ॥ पंचा
क्षराणि वित्यस्य । पंचाक्षरेण व्याप्य मूलेन वन्याप्य । भस्म
वामहस्ते निधाय ॥ मूलेनाभिर्मंत्रं । जलेनालोड्य । अ
ग्निरित्यादिसत्यभिर्मंत्रैः । शिलातलादुदयदक्षिणं
मां सृष्टकृत्तु त्रिपुंड्रं कृत्वा । अक्षोरं नृसिंहं भावेन स्थि
ता ॥ मूलं सकृत् कृत्वा ॥ नृसिंहाक्षोरं सदर्शनां करन्यासं

पुं.स.

३५-

३५०

गन्धामकरपिच्छंदोदेवता न्यासानिचविधाय तालत्रय
दिग्बन्धनागिप्रकारेणारक्षोक्रयात्। इतिभनाविधिः
अचोरपदन्यासः॥ कटुगास्यकंदकटुत्राभेधरुजा
नंजयघाः पदयोः॥ नृसिंहपदन्यासः॥ केफालनेत्रास्यकं
टहस्तन्यमेव। नाभोकटिः जानपत्स। नृसिंहाद्योरस
दर्शनातांरुषिच्छंदोदेवताघटंगानित्यस्त्राध्यावागमत्रय
मपिजयेत्। अनीवरदाकरंभवति। अथलक्ष्मीनरसिंह
मत्रविधानमन्त्रेदेवताप्रकाशिकोक्तमत्रलिख्यते। वस्त्रा
क्रुषिः अतिच्छंदः॥ लक्ष्मीनरसिंहोदेवता। श्रीवीजंही
शक्तिः आरुतंश्रीशिरः इत्याद्यंगानिवांमोकटुप्रिया
युक्तं वक्रंशलात्रुष्टकरम्। पीतांबरं सर्वभूषणं प्रसन्नं
नृहरिभजे॥ ओं श्रीं हीं जयजयलक्ष्मीप्रियाय नित्यं
मुदिते चेलक्ष्मीप्रितार्थदेहाय द्यौं हीं तमः॥ इतिमंत्रः
अष्टोत्तरसहस्रजयः॥ मधुकमलिकापुष्पैः सरसहो
मः॥ अथपूजावेष्टावपीठसमावाप्यसमं चयैत्॥ अंगैः
प्रमावृत्तिः भास्यैः। विंताये शुभैः उन्मीलितैः। प्रणामा
यैः। काये। रुच्यैः। इतिशक्तिभिर्हिताया। लोकैः शोभती
या। वन्यादिभिश्चतयी। अथसदर्शननारसिंहमंत्रः
नचैवाकोलिख्यते। जयंतः इवामावाक्रुषिः। जगतीच्छ

भास्यैः

दः सदृशं नन्दसिंहो देवता तौ वीजं साहाशक्तिः चक्र
 राजाय ज्वाला चक्राय जगत्त्रयाय अक्रान्तकचक्राय
 महासदृशं नन्दचक्राय । एभिः साहातैः पंचागानि चक्रा
 नासन्तमध्यस्थं कालानि सदृशं भवतु भुजं विकासा
 स्पृचतु अक्रपं हविम् ॥ योगपट्टयित्वा गं विनेत्रं चो
 ग्रविग्रहम् । आयेत्तमस्तुः स्वममशोडशमूलतः ॐ
 सहस्रारज्वालावर्तिने त्वां हत हतं हतं फट् स्वाहा । इति मं
 त्रः द्वादशलक्षजपः ॥ आयेत्तव तस्य तारिणस्तु हस्तं
 होमः । वस्तुतयप्रधानो यमंत्रः । अथ प्रजा । पूर्वोक्तपीठे
 समावाह्यसमर्चयेत् । अंगैः प्रथमावृत्तिः जपायै विन
 यायै अनितायै अष्टांजितायै इति दित् । जोहिन्यै द्वाद
 शैमायायै सिधे इति विदित् । परतः भद्रवर्चयेत् भूत
 मुद्रपाशौ तौ हस्तौ भोसितदंष्ट्रकौ । इति द्वितीयावृ
 त्तिः । इन्द्रादिभिरुनीया । वज्रादिभिश्चतुर्थं । अथ यंत्रं
 दशदलेषु यंत्रं विरचय्य तत्र कर्त्तव्या कार्या । प्रणवोदरे हतशस्त्रे
 विलिख्य तस्योदरे शत्रुनाम विलिख्य । दशदलेषु संज्ञात
 शक्तिं हं हशो विलिख्य । तदा ह्यष्टकोणं विलिख्य । को
 णेषु नन्दसिंहैकाक्षरं विलिख्य । तदा ह्येकज्वालापरिधितं त्रि
 कोणं विलिख्य । पतयेत्तत्र नय होमादिसाधितं समस्तं
 मुनिवारं सर्वरत्नाकरम् । अथ प्रयोगः प्रसन्नो नयमिह

प्र. सा

३५

नकुशा नास्तीर्यभूतले । तस्मिन्नेषे समाराध्य सुदर्शनम्
केसरीम् । मंत्रं सहस्रमात्मन्यद्रुते देवस्य सन्निधौ । सहस्रं मू
लमंत्रेण अपामार्गेण साधकः तत्र स्मृतिलेकं कृत्वा नि
र्गच्छेच्छुभं सन्निधौ ॥ दासवत्कुरुते शत्रुसमयः किं करोम
वेत् ॥ अथ शत्रुमनस्सत्यतर्पणं वापि कारयेत् तत्र माहोद
के पट्टे रचयित्वा कथ्यते । तेनांगुलियकं कृत्वा नपहोमादि
संयितं । अथ तेन पमामोतिनाञ्च कार्या विचारणा । अथोडुं
वरपीटे तदेव देवं नियमयेत् ॥ तस्याग्रवर्तले द्रुते वैवादि
रं समित् । अथ ते गोवृतात्कैस्तु मधुकैर्वीजितैर्द्वियैः । नपया
मोतिसेवादेनित्यं परशु रामवत् । अथ कल्पान्तरोक्तप्रकारे
एतन्मीनसिंहमंजो लिख्यते ब्रह्माश्विः अथ हृच्छंदः ल
त्मीनसिंहो देवता । ओं अं उं गं वीरं महाविसंशक्तवर्णाय
आनंदात्मने नमः ॐ अं नं लं नं सर्वतोमुखं कृष्णवर्णाय प्रिया
त्मने शिवः ॐ मं न्म सिंहभीषणं भद्रं पिगलवर्णाय ज्योतिरा
त्मने शिवादिवारप्रणाद्योते मत्संमत्सं नमाम्यहं हेमवर्णाय
यमायात्मने कवचं । मूलमोतमुक्तासर्ववेदात्मकाय विबु
धार्णाय महावक्त्रात्मने अस्तु ॥ ध्यातुं । मयत्तानसावसुश्च
ममलंतीराधिपमथास्थितं योगाश्च मतिप्रसन्नवदनं भू
षासहस्रोत्तलं । अथैव कृपिनाकसाभयवरा न विभ्राणा
मच्छच्छवीच्छत्रीभनफणी दुर्मिस्थवलेन लत्मीनसिंहं भजे

ओं ई हं ३ गुं वी रं महा विसृज्य तं सर्वतो मुखं नृसिंहं भीष
 रं भद्रं सत्सु सत्सु तमास्य हं हं ई ओं इत्यष्टविंशदणो मेवः
 अथास्य राजा वै लवी पीठे समावा स्य कर्णो काया प्रणव
 संप्रुटितं नृसिं हवी जं संभाव्य लत्र मूर्तिं संभाव्य । तत्पु
 नः शानादिक्रमेण अकार इकार मकारान् विभाव्य त
 त्र ब्रह्म विसृज्य महेष्टरा न समभ्यर्च्य दक्षवामयोः हंसश्च
 त्र ब्रह्म यं संभाव्य । तत्र सृष्टि चंदमसौ समभ्यर्च्य पतत्सर्वं
 प्रणवे न वेष्टितं संभाव्य । तदहिः षट्पत्रं विभाव्य । तत्र
 श्रावकाद्यं गं मंत्रैः एकविंशत्पटले सदर्शनविधानोक्तैः
 समर्च्य । सुमितं तं मायया तदेष्ट्य । तदहिः षट्पत्रं विभाव्य
 तत्र वासुदेवाद्यो दिक्षु शान्तिं श्री सरस्वती रत्यादयः विदि
 क्ष समभ्यर्च्य । श्रीमिति वह्निर्मायया तदेष्ट्य । वह्निर्द्वादशद
 लं विभाव्य । तत्र वासुदेव द्वादशदशवर्णा सर्वकाणि पा
 दादि द्वादशादित्य नामानि समभ्यर्च्य । श्रीमिति तदेष्ट्येत
 धात्रे नमः अयं म्यो नमः मित्राय नमः वरुणाय नमः अं
 शाय नमः भगवाय नमः विवस्वते नमः इंद्राय नमः ससेन
 मः पर्जन्याय नमः त्वष्ट्रे नमः विस्रवे नमः तदहिः षोडश
 दलं विभाव्य । तत्र केशवादि षोडश मूर्तिः संपूज्य ॥ ईकारे
 ण तदेष्ट्येत । तदहिर्द्वाविंशत्पटलं संभाव्य । तेषु प्रणव
 संप्रुटित ३ प्रमित्यादि मूलवर्णा सर्वकं ब्रह्मणो श्री नृसिंहा

३५२

सः विस्मयेष्टीरसिंहाय नमः महेश्वरायष्टीरसिंहेत्यादि
पुरुषाय ईश्वराय सरस्वतीष्टीरसिंहेत्यादि
काराय चतसृभ्योः धर्मात्राभ्यो नमः वेदेभ्यः सांगेभ्यः स
शाखेभ्यो नमः पंचाग्निभ्यो नमः सममः । द्वा द्वा निम्यो न
मः अष्टभ्यो लोकपालेभ्यो नमः । अष्टभ्यो वसुभ्यो नमः
एकादशरुदेभ्यो नमः । द्वादशादिभ्यो नमः । अष्टभ्यो गृहे
भ्यो नमः । ये च महाराभ्यो नमः । तत्र विशेषणस्य वङ्ग
चनत्वेऽपि विशेषस्य नृसिंहस्य एकवचनत्वेमेव । कात्यायन
मः मनवे नमः । सत्ये नमः । यमाय नमः । अंतकाय नमः ।
प्राणाय नमः । सूर्याय । सोमाय । विराट् पुरुषाय । सर्वे सौ ।
इति द्वाविंश नामानि । तद्वदिर्भवेन एषा वेष्टे । तद्वदिर्भू
रसंभावा । तत्र प्राग्भागे प्राणवसे सृष्टितान् ककाराद्यष्टौ
वर्णान्तका । अष्टभ्यो वसुभ्यो नमः । इति संसृज्यः । दक्षिणाभा
गे प्रकारादि पकारानान्तारसे सृष्टितान् ककारादिष्टौ
भ्यो नमः । इति संसृज्य इतरतः सकरादिसकारांतान् प्राणव
से सृष्टितान् ककारादिष्टौ भ्यो नमः । इति संसृज्यः । देवस्य
पृष्ठभागे अनेतां नमः । इति पुरोभागे प्रज्ञादादिभ्यो नमः
मः । तारदादिभ्यो नमः सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । इति पेशात्
विषकोत्ताय नमः । इति पंचमजाविधिः । अथ पुसांगान् ।

लक्ष्मीरसिंहमंत्राच्चाते । ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । ल
क्ष्मीरसिंहो देवता । ॐ ईं हं उं वीं रं महाविष्णवे नमः सर्व
लोमाय । रसिंहं भीषां भद्रं सत्यं नमः ॐ । इ
ति मंत्रः । अनुष्टुप् उक्तवदंगानि । ध्यानम् । सत्यं तानस
खं स रूपं मम लक्ष्मीराधिपमस्थितं योगाबुद्धमतिप्र
सन्नवदनं भूषा सहस्राक्षलम् । अतं वक्रपिताकमाभय
वरान् विभ्राणामच्छृविं क्षत्रीभूतफंणीन्द्रमिदयवलं
लक्ष्मीरसिंहं भजे । लक्ष्मीरसिंहमंत्रांतरम् । लक्ष्मीर
सिंहमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । लक्ष्मीरसिंहो देव
ता । ॐ दौं वीं जम् स्वाहा शक्तिः । मम भोगमोक्षार्थं विनियो
गः । ॐ तौं नमः स्तुत् । ॐ भगवते शिरः । ॐ लक्ष्मीरसिंहाय
शिवा । ॐ महाविष्णवे कवचं । ॐ सकलउरितं निवारणं
यनेत्रम् । ॐ ईं फट् स्वाहा । असुम् । सत्यं तानमिति ध्या
नम् । लक्ष्मीरसिंहमंत्रांतरम् । ब्रह्मा ऋषिः । अतिनग
नी छंदः । ॐ लक्ष्मीरसिंहो देवता । ॐ दौं वीं जम् । ॐ नमः श
क्तिः । मम भोगमोक्षार्थं विनियोगः । स्तुतं । ॐ शिरः । ॐ
यंगानि । नमः सदर्शनाय स्वाहा । अस्माय फट् ॐ श्रीं ह्रीं ज
य जय लक्ष्मीप्रियाय नित्यप्रकटितवतसे लक्ष्मीप्रिया
य देहाय श्रीं नमः । वक्राङ्गं खानसगदं ध्यानम् । प्र
वालरामिः कमलाकरेण । आशेषयेनामममानवंता
भूपादिभ्यै देवतां रसिंहं । लक्ष्मीरसिंहमंत्रांतरम् ।

प्रसां
३५३

संकर्षणभगवान्ऋषिः गायत्रीछंदः लक्ष्मीनृसिंहो वि
स्तुर्देवता ओं ह्रीं रुतः ओं ह्रीं शिरः ॥ इत्याद्यं गानि ॥ ओं नमः
सुदर्शनाय साहा अस्माय फट् ओं ह्रीं कैं हं ॥ रुतं ॥
वातः फट् ओं नमः ॥ इति मंत्रः ॥ विभागाश्च कृशं खौ स्तुति
मस गलगदापय पाशं च दोर्मिः लक्ष्मीमन्येन गच्छन्
मदविवशदशं सद्यभा गौरु संस्थां ॥ कुलदंष्टकपुष्प
पुनिपुतविननानंदनकं थं संस्थां सिं ह्यो पुष्पाभिरी
पो नरहरिवपुषा दीर्घरक्तं सिनेत्राः ॥ लक्ष्मीनृसिंह
दहरी मंत्रः ॥ संकर्षणभगवान्ऋषिः गायत्रीछंदः
लक्ष्मीनृसिंहो देवता ॥ ओं ह्रीं वीजं ओं फट् शक्तिः ओं ये रुत
ओं ह्रीं शिरः ओं ह्रीं शिरावा ॥ ओं ह्रीं कवचं ओं ह्रीं नेत्रं ओं फट्
अं नमः सुदर्शनाय साहा ॥ अं नमः ॥ ये ह्रीं ह्रीं दाः फट्
इति मंत्रः ॥ चक्रं शिववराभीतिदयानसिष्टवल्लभः शेष
नयो तां वरधरश्चिंत्यः पुरुषकेसरी ॥ लक्ष्मीनृसिंहाष्टाद
शा दहरी मंत्रः ॥ अग्निर्भगवान्ऋषिः पुनिजगदीछंदः
लक्ष्मीनृसिंहो देवता ॥ ह्रीं वीजं ॥ नमः शक्तिः तां रुत ॥ ह्रीं
शिरः ॥ इत्याद्यं गानि ॥ ओं नमः सुदर्शनाय साहा ॥ ओं नमः
अनंतगुरुस्थिताय लक्ष्मीनृसिंहाय नमः ॥ शंखचक्रग
दावदमुसलान् स्तुतिरामनी ॥ धनं वविधुन्यन्तीवान
ये पोरको न केसरी ॥ अथ लक्ष्मीनृसिंह मंत्रांतरं मुच्यते
विधिः प्रजापतिर्ऋषिः ॥ अग्निजगदीछंदः ॥ लक्ष्मीनृसिंहो

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र. सं.

३५५

३५५
व्यते। संकषणाऋषिः गायत्री छंदः ज्वालान्दमिहोदे
वता सौवीजम् ड्रंफट्स्वाहा शक्तिः सां हत सीशिरः
इत्याद्यंगानिः ध्यानम् ॥ मध्येवंमहासंजलदत्तकीर्त्त
यस्तवेतालवर्गस्फुर्जिद्राविजातप्रतिरसनपदेद्यग्र
हस्तासुहंता ॥ ध्येयोस्माभिः समद्यदिनकरसदृशसि।
द्यासीत्यादंष्टः संरंभोदतरोमाध्वनिरचितमहांशोथिवो
घोन्मिहः ॥ ओं सौं सौं सौः ज्वालाज्वालाजटिलमुवाय
ज्वालान्दमिहोदयलललललरह्मरह्मस्फुटस्फुटस्फोटय
स्फोटयमदमदमोटयमोटयलोदयलोदयलोदयलोदयभ्र
मभ्रभ्रामयभ्रामयवलवलवलवलवलवलवलवलवलवल
गलगलगलगलगलगलगलगलगलगलगलगलगलगलगलग
जलप्रजलप्रजलप्रजलप्रजलप्रजलप्रजलप्रजलप्रजलप्रजलप्र
द्रंद्रंद्रः समर्वउष्टयहान्शिरोललाटचक्षुर्मुखोष्टंन
तालत्रिद्वारुवृषीववाङ्मकरवत्स्यलभ्ररनाभिग
स्यगुददृष्टकटसरुजात्रुजंवागुल्फपादेषुसर्वंगेषु
क्षिपिच्छिपिभिपिभिपिभिपिभिपिभिपिभिपिभिपिभिपिभिपिभिपि
सहस्रारड्रंफट्स्वाहा ॥ इति मंत्रः ॥ अथ नमिह दृष्टादरी
मंत्रउच्यते ॥ श्रीनारदऋषिः वृक्षी छंदः श्रीनमिहोदे
वता सौवीजं ओं नमः शक्तिः सांसीमित्याद्यंगं। ओं नमः
सुदर्शनायस्वाहा असें ओं सौं ड्रंफट् नमिहोदयनमः ॥ ध्याने

सुसितेसिंहवदने रुधाभ्यां वक्रशस्त्रिने । अथस्थिताभ्यां
वाङ्म्याधते हे निभजे हरिम् ॥ अथास्पृशसिंहस्य कर्त्तुं
तरोकंचक्रं मत्रयोग्यतावशादित्येते ॥ षट्कोणास्य
सुदर्शनेव सुदलश्रेलासदृशत्वे । वात्स्याहादशवर्णा
पत्रकमले तस्योदशार्ण छंदः । द्वात्रिंशद्यनवर्णयत्रक
मले हतो लसत्मातृकं मथ्यास्यध्रुवमर्वावीजवलयेव
क्रंचक्रं नृसिंहात्मकम् ॥ अथमर्थः । प्रथमे षट्कोणवि
विलिख्य । तेषु सुदर्शने विलिख्य । तत्कर्णिकायां प्रगा
वं विलिख्य । ग्लौमित्यनेन प्रगावं सवेष्टा । तन्मथ्यसा
थनामादीन् विलिख्येत् । पुनरसुदले पद्मं विलिख्येत्
सुवैष्णवाद्यात्तरम् । तद्वात्स्याहादशयंत्रं विलिख्येत् ।
मोभगवते वासुदेवाय । इति विलिख्येत् । तद्वर्हिः षोडश
यंत्रं विलिख्येत् । तेषु । तन्मोभगवते महासुदर्शनाय द्वे
फट् । इति विलिख्येत् । तद्वर्हिर्द्वात्रिंशदलं विलिख्येत् । तेषु
नृसिंहान् एभं विलिख्य । तद्वर्हिर्द्वे विलिख्य । मातृका
वर्णवैष्टेति ॥ अथ नृसिंहमत्रप्रसंगान् नृसिंहस्य
भूतावेशनकरणादिसामर्थ्यात् तस्य संगतप्रयोगमा
त्रोक्तप्रकारेणादविधं भूतावेशनप्रकारं लिख्येत् ॥
आवेशवंधने विदारणशालभे दक्षे दोगदाहदममक्रम
णातिवेषाः । हृतापने वदशदं रविषाः प्रसिद्धा स्तत्रेषु

प्रं स.
३५५

मंत्रविहिताद्युषकेलनेन ओं नमः पशुपतये ओं नमो भू
तापिपतये ओं नमो रुद्राय नमः ओं त्वद्गुणवपा विह्वल
न्यप्रमशानभस्मावितशुशीराय चंटाकपालमालाधराय
आबुचर्मपरीधाना पशोपांककृशेसराय कृत्स्नसंपय
तोपवीतिने। ललाटवद्वद्वक्तिवर्तिनकपालिने हनभ
नानत्रासपमंडलमध्यावद्गुरुद्रोक्रशेन समयं प्रवेशाय
श्रीवेशाय चंटासिधारापिपतिरुद्रात्तापपतिसाहा
भूतनाथस्य मंत्रोयमाख्यातो मंत्रनायकः श्रीवेशनादिकं
कर्मकर्तव्यं तेन मंत्रिणा ओं नमः मंडकोथायरुद्राय नमः
भूतसमयेति हस्वरा। तेनामंत्रशिखावेधतिष्ठेति सम
येग्रहाः। संस्थाप्येवंग्रहसंश्लिखावेधेन मंत्रवित्। वदि
वापुशो नमस्कृता प्रथमपीठितम मंत्रेणामाश्रितं कृता
दिपेक्षुद्योदकं सुवे। तेनावेशप्रपत्त्याशग्रहस्त्रोयदिभुवं
भीनोभूत्यतिनक्षिप्रं ग्रहो मंत्रानुभावतः रज्ज्वातजमयास्त्रेभे
नरोवावेष्टयेत्भुवं तेन शरता भवेद्दीप्तो निग्रहीत सनायते
पैष्टीप्रतिकृतिं कृत्वा साध्यमावाह्यसाधकः स एतेन दा
येष्टुः स एतान् सतिगुह्यकः तदस्यति कृत्वा वर्य
एतेन भेदयेत्। साध्यमावाह्यमंत्रेण ततो भीतः पलाय
ते। छेदयेत्सतिमो कृतां मंत्रेणानेन मर्मसु। सतजंतरनि
क्षिप्रं सत्यते विग्रहः क्षिमाप्रतिकृतिं वन्द्यै रानस्यदितेपि

वा राजीसहसहोमेनउष्ट्रादगोमवेद्भूः॥ मंत्रेणनाड
 येद्भूस्तंनिमैवीमाषसर्षपैः॥ जमयावेत्रयस्यावावकि
 तांशुवनिग्रहः मंत्रेणानेनसंजमैः सिद्धयैश्रामयेद्भूः
 कंदमानसदात्यासिनवाद्धिनेसंग्रमेद्भूः। भूम्यानिर्मा
 पतदिवंध्यातामंत्रेणावत्तयोः वेधयेत्सादिरंकीलेनत्त
 णान्दीपतेग्रहः भयनस्योत्तनालेपस्तानपानातिषट्पुः
 कर्माणीकीलशस्त्रानिहतायेभूतशक्तये। निर्गरीत
 लसीपत्रंदेवतालीकउत्रयम॥ कटकालावुकावेतिश्री
 कैर्धपोग्रहापरः चतर्जातक्रमंकोलपंचमूलंनिशा
 भयं। वाकचीसहितंनसंग्रहंस्वाद्धिवांभसा। काकोड
 प्रतिसंयौहोमोमंत्रेणांजयेदृशोः उष्ट्रहोपशंतिस्था
 त्यगणाज्यमयापिवा। अमृतापरोलात्रिकद्विप्रला
 ग्रिमनः शिलाविलाशाभिग्रहभूमलोभवंदनसरय
 रुभिरुचरेत्। ग्रहानलेपः। निवयत्रास्थिलशनीले
 पः सर्वग्रहापरः चतुष्पथोमान्तरदेवनेवाधीष्णालये
 वासरिनस्तटेवा। निमील्यभूतांबुकषायमूत्राद्यैर्
 हास्तानमभित्यजंति। रक्तममोरंमभुकं ववै। पिपा
 चीमपिदेवदालीम। पिवेत्तृष्णांडरसाजमूत्रेव्यस्तीरि
 वासुर्ग्रहनिग्रहाय। अयमर्थः॥ कटकालावुकायेचरे।
 वाकची। करिणकरिणी। शिवकःकाप लाडं वोलोति

प्रं स.

३४६

३५६

निवपजास्त्रि। वेणिलैश्चारज्जमपकं अतिमधुरम्। चत
र्जाते पल्लवकं केलवंकपौत्री नारायण। विशाला। पेरु
पशालै। पिशाची। गेयमासं पंचमूली। शितमलि। पेर
मालि। शिववतलै। कंठो। कनारी। शकु। अथ विलुप
जरविनमुच्यते॥ अल हृदस्यतीक्ष्ण। अनुष्टुप् विष्टुभौ
कंदसी। विष्टुपविस्मर्देवता। ओं वीजे ममः शक्तिः॥
स्यानेरुषी केशतव प्रकीर्त्या सहस्रत नमो जगत्पद
व्यत्युत्तरजतेव सहस्राशिरः। नारायणो सिभीतानि दि
शा देवंती इन्द्रशिखा। यणा सर्वे नमस्य सिद्धिं वाः
यः ओं कवचम्। येनैः सयसैरः सु। मूलमंत्रः। ओं ओं स्या
नेरुषी केशतव प्रकीर्त्या सह नमो जगत्पद व्यतुत्तर
जतेव। स्मरनारायणो सिभीतानि दिशा देवंती इन्द्र
यणा सर्वे नमस्य निवसिदं वाः यः ओं इति मंत्रः। रक्षा
प्रधानो यं मंत्रः। अस्य मंत्रस्य जपसमये प्यानमुच्यते। अ
र्क उवह्नि निलयस्मरित त्रिमंत्रशक्तिं प्रबंधमदसः परम
स्य विष्टोः। पादारविंदगलिता मृनमिक्त गा प्रमाथ्य सा
रेज्यपविधामपि साधकेशः विष्टो सा त्रिधलवोत्त
सितवलवलहसदं डोद्यनामैश्वर्यं भीषणास्पदा
चरणववोरासदं कारवोरैः। इति मालिमकृतस्मृति
विंदलिता रूर्णितधुस्तशांतानं ध्यायेत् तालभूतग्रहडवि

तपिशाचारिनागादिशेगान् एतद्देहवेतालपीडादौ
थेयः। अथविस्मयेनरघुजाविधिः प्रथमंवेष्टावपी
टसंस्तुतस्मिन्समावाह्यतस्मिन्विष्टरूपमूर्ति
मेवंधायेत्। अग्रीषोमात्ममरिगादाणां त्वद्देहसं
खैरुद्यदाङ्गहलसुसलशलेः सदंष्टैः सकुन्तैः। शक्त्या
पाशाङ्गलिशटंकाग्रिभिश्चार्कवन्धितकदम्बो
च्चिकरसरसिजेतमकार्तिसराभंविष्टाकाशाप्रका
शाप्रविनतममुताः दित्यनीकाशमुद्यदाहयय
नानाप्रपतिकरधरेविष्टरूपंतामामि ॥ अथविष्ट
रूपमंत्रः। ओं नमो भगवते महाविस्मये वासुदेवाय
विष्टरूपशशरागं भवमेप्रभविस्मयेनमः। अनेनर
हादौ प्रयोजयेत्। एवंविष्टरूपं ध्याता परिवारैः सम
र्चयेत् प्रथमं मूलमंत्रेण समर्च्यः पुनः। वासुदेवाय
संकर्षणाय प्रपुम्नाय अनिरुद्धाय। इति महादित्त
शांते श्रिये सरस्वत्यै रत्नै इति कोणोष्ठममवनीयाः
पुनः चक्रं च वक्रं ककिरीटमौलिं सशंखचक्रं शगदं
मशार्कं। रक्तं वरं रक्ततनुं करालदंष्ट्रानवं प्राग्दलके
र्धनील। एवं वक्रं मूर्तिध्याता प्राग्दले अनेन वक्ष्यमा
नेन वक्रमंत्रेण समर्चयेत् ओं विस्मये चक्रिणे नमः ओं
स्थाने रुषी केशनवप्रकीर्त्या मरुनमोजगत्प्रदृष्यत्

प्र सं.
३५०

३५१

नुरज्जतेच । स्मरनारात्तां सिभीतातिदिशो देवंति ह्येफ
दृयणा सर्वेनमस्यति वसिष्ठसंज्ञाः । यो नमो भगव
तेवासदेवाय विस्रवेचक्रमूतैर्मां रत्तरत्तवक्रमूर्तिथ
रायचक्रमूर्तिथरसेनापि पतये मराचक्राय ह्येपदृइति
पुनः सजागदागदां किं नमो लिः सगदा सवक्रमूर्तिथ
यतः पीतां वरानले मापीता क्रदा च यास्य संस्पदलेप
वंगदामूर्तिध्याता श्रुतेन गदामंत्रणा समर्चयेत् दक्षि
णोदले गों विस्रवेगदिने नमः गों गों स्थाने रूषी केशतव
प्रकीर्त्या सह नमो मर्चयेत् दक्षिणोदले गों विस्रवेगदि
ने नमः गों गों स्थाने रूषी केशतव प्रकीर्त्या सह नमो न
गत्य सृष्ट्य न नुरज्जतेच । स्मरनारात्तां सिभीताति
दिशो देवंति ह्येफ दृयणा सर्वेनमस्यति वसिष्ठसंज्ञाः
यः गों गों नमो भगवते वासदेवाय विस्रवेगदिमूर्ते
मां रत्तरत्तगदिमूर्तिथरायगदिमूर्तिथे धरसेनापि
पतये मरागदायै ह्येफदृइति पुनः शां मंणा ह्येकि
न कंश ह्ये शां ह्ये रिदगदा रत्तरत्तां शुकानलेप
नमात्पादी वाहो यजेत्यत्रे पबंधात्ता शां ह्ये मूर्ति
मने नमो गायजेत्यत्रि मदले गों विस्रवेगदिः णो नमः
गों गों स्थाने . त्यां सह नमो न गत्य . व . स्मरनारात्तां . ति
ह्येफ दृयणा सर्वे . याः य गों गों नमो भग . वाय विस्रवेग

इमूर्तेमोरक्षरदाशाङ्गं मूर्तिधरायशाङ्गं मूर्तिधरमे
 नाधिपतयेमहाशाङ्गयङ्गं फट् शितिपुनः खड्गं सखड्गं
 शिरसं खड्गारिगदायनुद्धरधम्मम् विकृतो वरानले
 पस्तनं समर्चयेत् इदं कात्रे पवंध्यात्क श्रुतेन खड्गमेव
 ताउत्तरदले समर्चयेत् ॐ विस्रवेखड्गे नेनमः ॐ ॐं स्प्या
 ने न्यां सहस्रत्यादिय ॐ मितं तं ॐ नमो भगवते वासुदे
 वाय खड्गमूर्तेमोरक्षरदाखड्गमूर्तिधरायखड्गमूर्ति
 धरमेनाधिपतयेमहाखड्गयङ्गं फट् शितिपुनः शाखं
 सशाखं शिरसं शाखारिगदायनुद्धरधम्मं मितं वस
 नानात्यमर्चयेत् तस्मान्नादमप्रिसंस्पदले पवंध्या
 त्वाशाखं विस्रतिमाग्नेयदले श्रुतेन मंत्रेण समर्चयेत् ॐ
 विस्रवेखड्गी केशाय नमः ॐ ॐं स्प्यानेखड्गी केशाय नमः
 कीर्त्यादिय ॐ इत्येते ॐ नमो भगवते वासुदेवाय वि
 स्त्रवे शाखमूर्तेमोरक्षरदाशाखं विस्रतिधरायशाखं विस्रति
 धरमेनाधिपतयेमहापांचजन्यायसाहा इति मंत्रः
 पुनः हलमूर्तिमपि हलायुधं पवंध्यात्क श्रुतेन मंत्रेण रुक्मि
 ण्येन च तं भुजं पवंध्यात्क श्रुतिदले श्रुतेन मंत्रेण ह
 मूर्तिमं यजेत् ॐ विस्रवेखड्गी केशाय नमः ॐ ॐं स्प्याने
 खड्गी केश इति य ॐ मितं तं ॐ नमो भगवते वासुदेवा
 य विस्रवे हलमूर्तेमोरक्षरदाहलमूर्तिधरायलमूर्तिध
 रमेनाधिपतयेमहाहलायसाहा इति पुनः मुसलमूर्ति

प्र.स.

३५८

३५८

मपिमसला सुधधरं च हलमूर्ते रुक्मविन्दोपेतं वतर्भुजं
चप्यात्वा वायव्यदले अनेन मेत्रेण समर्चयेत् । ओं वै वि
स्मवे रूषी केशाय नमः ॐ ओं स्थाने रूषी केशाद्यादि यं
इत्येते ओं नमो भगवते वासुदेवाय विस्मवे सुसलमूर्ते मां
रत्तरत्तमसलमूर्तिपराय सुसलमूर्तिपरसेनाधिपतये
महासुसलाय साहा इति पुनः परलमूर्तिमपि परल
धरं च मसलमूर्ते रुक्मविन्दोपेतं वतर्भुजं चप्यात्वा अ
नेन मेत्रेण पेंणात्वे दले समर्चयेत् । ओं विस्मवे रूषी केशा
य नमः ॐ ओं स्थाने रूषी केशाद्यादि यं मित्येते ओं नमो
भगवते वासुदेवाय विस्मवे त्रिपूलमूर्ते मां रत्तरत्तत्रिपू
लमूर्तिपराय त्रिपूलमूर्तिपरसेनाधिपतये महात्रिपू
लाय साहा इति पुनः देहायष्टाशुपावांतरा एदले पुनः
मेणाममर्चयेत् न उच्यते । ओं विस्मवे जनार्दनाय नमः
ओं स्थाने रूषी केशाद्यादि यं मित्येते ओं नमो भगवते
वासुदेवाय विस्मवे दंष्ट्रमूर्ते मां रत्तरत्तदंष्ट्रमूर्तिपराय दं
ष्ट्रमूर्तिपरसेनाधिपतये महादंष्ट्राय नमः ३ इति त्रयमे
वांतरदले समर्चयेत् पुनः ओं विस्मवे जनार्दनाय नमः
ओं ओं स्थाने रूषी केशाद्यादि यं मित्येते ओं नमो भगवते
वासुदेवाय विस्मवे कुंतलमूर्ते मां रत्तरत्तकुंतलमूर्तिपरा
य कुंतलमूर्तिपरसेनाधिपतये महाकुंतलाय नमः ३ इति हि
नीपावांतरदले पुनः ओं विस्मवे जनार्दनाय नमः ॐ ओं

स्थाने रुषीके शो त्यादिय ओं श्रुतं ते ओं नमो भगवते वासुदे
 वाय विस्रवे शक्तिमूर्ते मारुतरक्षणाशक्तिमूर्तिधराय श
 क्तिमूर्तिधरसेनाधिपतये महापाशाय नमः ॥ इति तृती
 ये वांतरले पुनः ओं विस्रवे जनादनाय ॥ ओं ओं स्थाने रु
 षीके शो त्यादिय ओं नित्यं तं ॥ ओं नमो भगवते वासुदेवाय
 विस्रवे पाशमूर्ते मारुतरक्षणाशक्तिमूर्तिधराय पाशमूर्तिध
 रसेनाधिपतये महापाशाय नमः ॥ इति चतुर्थे वांतरले १
 नः ॥ ओं विस्रवे जनादनाय नमः ॥ ओं ओं स्थाने रुषीके शो त्या
 दिय ओं नित्यं तं ॥ ओं नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे
 कृशमूर्ते मारुतरक्षणे कृशमूर्तिधराय कृशमूर्तिध
 रसेनाधिपतये महाकृशाय नमः ॥ इति पंचमे वांतरले
 पुनः ॥ ओं विस्रवे जनादनाय नमः ॥ ओं ओं स्थाने रुषीके
 शो त्यादिय ओं नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे कलिश
 मूर्ते मारुतरक्षणे कलिशमूर्तिधराय कलिमूर्तिधरसे
 नाधिपतये महाकलिशाय नमः ॥ ओं इति षष्ठे वांतरले
 पुनः ॥ ओं विस्रवे जनादनाय नमः ॥ ओं ओं स्थाने रुषीके शो
 त्यादिय ओं नित्यं तं ॥ ओं नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे
 परशमूर्ते मारुतरक्षणे परशमूर्तिधराय परशमूर्तिध
 रसेनाधिपतये महापरशवे नमः ॥ इति सप्तमे वांतरले
 पुनः ॥ ओं विस्रवे जनादनाय नमः ॥ ओं ओं स्थाने रुषीके शो

प्रं स.
३५९

त्यादिय ओमिहंते ओं नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवेश
सुखवह्नि मूर्ते मां रत्नरत्नानां सुखवह्नि मूर्ति धराय नमः
सुखवह्नि मूर्ति धरसेनापि यतये महाशत सुखवह्ने नमः
इत्यादि ग्रन्थे मेवांतरदले समर्चयेत् । यत्नास्तु देवाद्यष्ट
मूर्तयोरक्ताभासतर्मजाः स्वासा पुथयरास्य मध्ये पाः । पु
नं चक्रासिवाणादादृ चर्मणा देवात्मा एव कोदधते दं
ष्टाय लयवसुधं सतत्ताव वाह । चो रत्निषं महावराहम
दस्ताध्याता अनेन मंत्रेण समर्चयेत् । ओं विस्रवेश्चो उभये
णे नमः ॐ ॐ स्थाने रुषी केशाद्यादिय ॐ इत्यंते । ॐ नमो
भगवते वासुदेवाय विस्रवेश्चो उभये नमः । धराय वराहमूर्ते
मां स्य सुवराहमूर्ति धराय वराहमूर्ति धरसेनापि यत
ये महावराय नमः । इति । पुनः अर्कानलोत्तलमुखं
नयने सिमिष्ववह्न्यं मतमपि भूमसटाकलापं । सुक्ता
भभूषमरिणो स्वगदासिवा इति हं स्वस्थ लेप्याता अ
नेन वत्पमाणेन मंत्रेण समर्चयेत् । ॐ विस्रवेश्चो उभये
य नमः ॐ ॐ स्थाने रुषी केशाद्यादिय ॐ इत्यंते । ॐ नमो भ
गवते वासुदेवाय विस्रवेश्चो उभये नमः । धराय वराहमूर्ते
दमूर्ते मां रत्नरत्नानां सुखवह्नि मूर्ति धराय नमः । धरसेनापि
यतये महाशत सुखवह्ने नमः । इति । पुनः । नार्हं । समगु
पलमुग्रतं नृपपक्ष विदोप विदने विस्रवेश्चो उभये नमः ॥

त्वंदाग्रतंडमंडजदंडनाथं च परिहाराजमग्रेष्वात्ता। अ
 नेन वक्ष्यमानेन अग्रे समर्चयेत्। ओं विस्रवे पदिराजा
 यनमः ओं ओं स्थो नरुषी केशोत्पादिय ओं मित्यंतं ओं नमो
 भगवते वासुदेवाय विस्रवे पदिराजाय गरुत्मने नरु
 रिवाहनाय प्राणात्मने गरुडमूर्ति मोरतरु गरुडमूर्ति
 धराय गरुडमूर्ति धरसेनापि पतेये मद्गरुडाय नमः
 इत्यग्रे समर्चयेत्। न्यासस्तु क्रियते चेत् पतावत्यं यंतमु
 कैमं त्रैलोक्यवतस्तस्याने प्रसाधपरीरेत्यसेत त
 स्मादतीव रक्षाकरं भवेत्। पुनः केशवाय। नारायणा
 य माधवाय। गोविंदाय। विस्रवे। मधुसूदनाय। त्रिवि
 क्रमाय। वामनाय। प्रीथराय। हृषीकेशाय। पद्मनाभा
 य। दामोदराय। वासुदेवाय। संकर्षणाय। प्रद्युम्नाय। अ
 निरुद्धाय। पतेन मूर्तिषोडशकेन वदिरचयेत्। पुन
 स्तद्वदिरिंद्रादिभिः। तद्वदिवत्तादिभिरर्चयेत्। पववि
 स्तुपंजरसजाविधिरुक्तः। पुनरेतन्नमजाविधानेन सि
 कताप्रतिष्ठांवा। उपलप्रतिष्ठांवावप्रतिष्ठांवाकृपात्
 ठासौवागोमवापुरेवा राष्ट्रवातत्रका उच्यते। आग्रेये
 वक्ष्यमाणो न विधानेन समाहितः सित्तो पलचर्वादी
 नमार्थयेदपतेक्रियाः वासौपुरेवागोमेवाविदध्यादि
 सुयेयिवा। मध्येवषोडशांशान्ते त्वनेदष्टादशावरा निरु

प्र. स.

३५.

350

दिगंघानामपमर्कः॥ उरगामादीनामहदित्तशृङ्गां
नरदित्तवमधेतसरश्चाष्टदण्डंरानिनिखनेत। ह
लप्रमाणेनऊंउस्यागांधवपरितःआयामंच। पंचव
तरश्चरेपणविवेतेनअसस्मादन्यस्मात्कंडन। अत्य
दन्यत्कंडं प्रतिगंतंमध्यमार्गोअपरिकल्पयेत्। पुनरे
नानिऊंरानिगोमयेनोपलिप्य। पुनःपाषाणंवातिक
तांवाचरुंवास्थापनीय। इवंपरश्चकमलपत्रेअविश
तिशु। पतस्यापनीयइवंपरिभज्यसंपाद्या पुनरावा
र्योमध्यगतऊंउस्यपुवतः उपविष्य। तस्मिन्। ऊंउवै
स्यावपीटसेस्यतस्मिन् वस्यागावित्तयंजरयेत्र
मनसालिवित्तांसंस्थाप्यतस्मिन् विष्वक्पत्रवृथापके
कमलपत्रस्यंसिकतादिस्थापयेत्। पुनश्चतर्दिकस्थे
षुऊंउषपिअन्यत्कमलपत्रमपिसिकतादि। चक्रा
दाणाहे। वरुवृथाक्रमेणवतस्रष्टपिदित्तस्थापयेत्
पुनःकोणवतएवस्थितेषपिऊंउषकमलपत्रस्य
सिकतादि। पांवरुलमुसलशालवृथाक्रमेणवत
धिपिकोणेषुस्थापयेत् पुनः श्रवोतराष्टदिकस्थे
षपिऊंउषकमलपत्रस्यंसिकतादि। दंडंऊंतशक्ति
पाशांऊशऊलिशपरशशानमुखवन्निवृथाक्रमे
णस्थापयेत् पुनः अथअऊंधवसकरवृथान्तरिव

ध्याचक्रमेण कमलपत्रस्थंसिकतादिस्थापयेते
 पुनर्मध्यकं रसपुत्रतोयकं रंते स्मिन् शरुतु ध्या
 कमलपत्रस्थंसिकतादिस्थापयेत पुनः सर्वत्र
 मस्य लोकात् स मुपलिप्य तत्र मध्यकं रंते परितं रं लान
 पुर्विकीयं तस्मिन्नेतुलेखणीयहे विसं पंजरयत्र
 विलिख्य निधाय । तत्पुनः प्रत्यङ्गु खोभृता तस्मि
 न्यंत्रे पूर्वोक्तप्रजाविधानेन संसृज्य । पुनस्तैव द्वेदे
 पितथैव वा मूलमंत्रैरेव वा समभ्यर्चनैवेयं कृता ।
 पुनः सपिः सिकेतात्रेन मूलमंत्रेण अष्टोत्तरशुनस
 रव्यं दृताः पुनः अष्टम्यवटोडं वरलताणां सिमिधः
 क्रमेण चक्रादिभिर्मंत्रैरेकैतक्रमेण एकैका समि
 धमष्टोत्तरशतसंख्यं दृतेत पुनः शिखादिभिश्चत
 र्भिर्मंत्रैश्च दंशदिभिरष्टभिर्मंत्रैश्च संभयद्वादशभिर्म
 त्रैरेकैकैस्त्रिंशत्संख्यं यैव एष कथ्य कथोऽशसंख्यं
 दृतेत । पुनश्चक्रादिमूर्तीनां तत्र तत्र रक्षिता दत्ता ।
 ब्राह्मं कीकृतात्रेन नन संत्रैवं लिंदया त्रिंशत्सिपाः
 पुनरुदाशपुत्रां परि समाप्य तयं च मपितत्रैव नि
 स्तप्य पिधाय च । गुरुं दक्षिणा दत्वा ब्राह्मणां भोजयेत्

प्र.स.

३५१

३५१

यवंकृतं फलमाह तत्रोपसर्गानशंतिनरनारीमही
प्रिताः ग्रहसंज्ञाविशावाद्योनेतेतेतादिशंभयात्तत्र
अपातादिकोपेवभयात्रशंतिविगतं सम्यग्निर्गोसम
दिष्टप्रजावृद्धिप्रजायते । धनधात्यसम्यग्निप्रवर्धतेतत्
ऊलंकृमात् । दारिद्र्येगगनिर्मुक्तः सात्वमाभूतसंसर्वे र
दोभिरक्षतवलैरसौरेस्त्वमेवदैत्यैः समुद्यतमहासकैरे
परीतः । विष्टोक्तपञ्जरमिदं प्रभजंनमयात्तात्तान्नाहं
मपरत्रनेरेकपाका॥ अथविस्तपञ्जरयंत्रंलिख्यते
विस्तलिख्येत्तत्पञ्जरशक्तिविशैकपोलयाः सिद्धवराह
वीजे । तदिष्टरूपाहयमन्त्रवीते । प्रवेष्टयेत्सोऽशवर्णके
न । पञ्चस्यवीजेषुवत्तर्ह्यसर्वप्राग्दक्षिणप्रत्यग्दक्षिणतश्च
विष्टोक्तवक्त्रं च गदां च शाङ्खं च वक्त्रं च सहितं विलिख्यात्
शाखहलमसलशलात्यगत्याद्यष्टिषयाष्टवीजेषु । रेरेरे
तेशक्तिं पाशां ऊशऊलिशपरशुशतमाववन्हीन । तत्रण
वरुदयभगवतिस्त्वस्वाद्यानमर्तिपरशुक्ताः सेनोपति
सहितानि जमजंतामूत्रयोत्रलिवितयाः । सत्रिष्ट
भावद्विगदेणार्धेसानष्टभेदो निलियेतचापि ।
गायत्रिमन्त्रोलमितेनभयः॥ ॥ ॥ ॥

संवेष्टवेदकं नि केननेन । अत्रले । मविलोमने
सवर्णैरभिर्वीतं वसुधाप्रदयेन । नलिने पुन
रहसुगमपत्रं प्रविदधादयमूर्तिमंत्रं उक्तम् । त
द्वहिर्मंडले सर्वलक्षणैर्गणितं तम् । तस्मिन्नावा
वाह्यविधिबद्धिस्तत्र पदं यजेत । इति । अस्मार्थः
प्रथमं स्वेष्टमानेन नृत्तं विलिख्य । तन्मध्ये भवने
सरीवी जं विलिख्य । तन्मध्ये नृत्तं विलिख्य । त
न्मध्ये विलिख्य शङ्खलक्षितं प्रथमं स्तुतं कारं कारं
विलिख्य । तन्मध्ये रत्नं विलिख्य । तन्मध्ये घोड
शवाङ्गसहितम् । विलिख्य मर्त्याकारं विलिख्य ।
तस्योदरे साधना मविलिख्य । तस्य हस्तेषु घोड
शसदक्षिणो धातुलमा रभ्यवा माधो हस्तावसा
ने क्रमेण । चक्रगदाशङ्खखड्गशंखहलमुस
लशूलदंडं न शक्तिपाशं कुशं कुलिशं पशु
शानमुखवन्द्या बुधस्तत्र पलेखनं पूर्वके वस
माणा घोडशास्त्रमत्रम् । प्रथमं नवमं पंचदशम
द्वितीयं पकादशषष्ठ्या दशतृतीयं त्रयोदश
सप्तमं चतुर्दशचतुर्थं पंचदशाष्टमं षोडशं तस्य

342

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

सुदेवाय निष्पन्नपशराणं भवमेप्रभविष्णवे नमः ।
इति विष्णुपञ्चमंत्रः । चतसिंशद्वर्णाः पुनस्तद्वि
स्तीयते । षोडशाक्षरं न वेष्टयेत् । शं नमो भगव
ते वासुदेवाय त्रैलोक्यस्य । इति षोडशाक्षरमंत्रः
पुनस्तत्तर्प्यते प्रतिलोमसमव्याहृतिभिर्वेष्टयेत्
पुनस्तद्विः सर्वपश्चिमतो दक्षिणोत्तरतश्च पट्
कोणादित्यत्र पदादशकोणं विलिख्य तेषु को
णेषु । ६ । इति शक्तिप्रणवं विलिख्य । पूर्वादिक्रमे
ण द्वादशकोणानां कपोलेषु । प्रतिलोमगायत्र्या
चराणि दंडशो विलिख्य तद्विहितं तद्वयं विलिख्य
तयोर्मध्ये षोडशदिक् । विलिखितैर्भुवने पीवीजै
रेकैकांतरित संवेष्टैः संवेष्ट । पुनस्तत्तर्प्यते
प्रागदक्षिणप्रत्यग्दक्षिणतः प्रक्रम्य क्रमावक्रगदाशा
र्जुनचक्राकारेण मूर्तिलिख्य तातस्तत्तत्केषु सप्त
त्रोमप्रत्येकक्रमेण पूर्वात् षोडशाक्षरं विलिख्य
सर्वकं विलिखित । शं नमो भगवते वासुदेवाय विलि
ख्य चक्रमूर्तेः इत्यादि सर्वप्रजाविधाने प्रोक्तं चक्रमंत्रं
शं नमो भगवते वासुदेवाय विलिख्य चक्रमूर्तेः इत्यादि

353

मूर्ते इत्यादि गुरु मंत्रः । अवशिष्टा पुथय सेने प्येव मुक्त
रीत्या सजाविधानोक्तप्रकारेण लेखनीयः । पुनः प्राप्ति
यादिको गोपु भवने शीवी जेषु सांख्य हल नृसत्त रक्षक
रेण मूर्तिर्विलिख्य । तन्मस्तकेषु सप्तमंत्रांश्च पूर्वोक्त क
मेण पूर्वोक्त षोडशाक्षरी मंत्रस्यैव मादिवर्णैकैक सर्व
का विलिखित । ओं नमो भगवते वासुदेवाय विस्मये शांख
मूर्ते इत्यादि सर्व सजाविधाने प्रोक्ताः शाखादि मंत्राः पुन
रवीतरा एदिगा त भवने शीवी जेषु सप्त । दंड ऊंत शक्ति
पाशं कुशकुलिश परशुमान्मुख चक्र पाश धनुष्याणि
विलिख्य । तन्मस्तकेषु सप्तमंत्रांश्च पूर्वोक्त षोडशाक्षरी
मंत्रस्य पूर्वोक्त क्रमेण नवमादिवर्णैकैक सर्वकान् वि
लिखित ॥ ओं नमो भगवते इत्यादि सर्व सजाविधाने
प्रोक्ता दंड ऊंत नादि मंत्राः । पुनः षोडश भवने शीवी ज
वेष्टतस्य पूर्वापर भागयोः ॥ नर्मिह वराह मूर्ती प्रा
प्य लिखिता । तन्मस्तके षोडश यमपि सर्व सजाविधा
ने प्रोक्तं विलिख्य ॥ शक्ति वेष्टन वात्ये नर्मिहस्या ।
प्रेगरुह चक्रमूर्ति द्वयं विलिख्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एव तन्मस्तकेषु तन्मस्तद्वयं च पूर्वो विलिखितं सर्वं सामा
 युधमूर्तीनां प्रमाविधानोक्तान् प्रकारेण लेखनप्रका
 रः पुनस्तद्वदिसि कोणो विलिख्य तन्मध्ये जातवेदो मन्त्र
 रिमो विलिख्य तद्वदिः सोममंडलात्मके वृत्ते विलिख्य तस्मि
 न्नैव कमन्त्रेण संवेष्ट्य तद्वदिः सूर्यमंडलात्मके वृत्ते विलि
 ख्य तस्मिन् गायत्र्यन्तराणि विलिखित्वा पुनस्तद्वदिर्वृत
 द्यं विलिख्य प्रथमेश्वरलोममातृकाभिद्वितीये प्रतिलो
 ममातृकाभिश्च वेष्टयेत् पुनश्च तत्र त्रयं पुरित्वा विलिख्य
 तस्य पूर्वोदितं तृष्कोणो पुनस्तद्वितीये ज्योतिर्मिति अथेयादि
 कोणोऽष्टाक्षरं त्रयोविंशतिं तामाणीवीजं च विलिखित्वा तद्वदिः
 षोडशाक्षरं पंचमं विलिख्य तेषु पूर्वविलिखितक्रमेण चक्रा
 या युधमूर्तिषोडशाक्षरं मालिख्य तन्मस्तकेषु पूर्वोक्तक्रमे
 ण पूर्वोक्तषोडशाक्षरं केकपूरवकं चक्रादिमंत्रांश्च विलिखित्वा
 पूर्वोक्तशक्तिवीजगताया युधानि समन्वयकारिणितनदायु
 धाकाराणि लिखेद्वा केवलं तन्मन्त्रानेव लिखेद्वा षोडशाक्ष
 रं लक्ष्म्या युधानि स्वमूर्तिसदितानि ललाटलिखितमन्त्र
 काण्येव लिखेदिति विशेषः इति यंत्रलेखनप्रकारो विव
 र्णितश्च अष्टमपदस्यां च आलोच्य प्रदर्शितम् अथ विसृपं
 जरकल्पनात्तपप्रकारः अथ मपूर्वोक्ततन्मन्त्रसमन्वय
 यंत्राणां दीनकृतायावत्प्रमाणं संज्ञायते प्रथमं

प्र.से.

३५५

३५५

मंजातवेदो मन्त्रमेकवारं जप्त्वा तदनंतरं अस्वकं ततो ब्रह्मा
गायत्री ततस्ताने ह्यधीकेशा इत्यादि गीता विष्णुश्च ततः पूर्वो
क्तविधिरूपमंत्रः ततः पूर्वोक्तघोडशास्त्री मंत्रः एतान् क्र
मेण जपेत् ततः शतानीक उवाच भगवानित्यादित निबोध
मदीपते इत्येते वक्ष्यामाणां स्तोत्रं स्मृत्वा पुनः पूर्ववत्
तवेदो मंत्रादिषण्णमंत्रान् विवारं जपेत् पुनः ह्रमिति वाराह
वीजानं स्मृतिरिति निर्दिष्टं वीजसुधार्य तदेते सकाररेफाग्री
कारं वि रूपं स्मृतिरिति गुरु उवाच वीजसुक्ता तदेते रमिति सवि
उकारेफास्वरूपं च वीजं तदनं प्राणवधुवने श्री वीजद्वयं त
दनं ते पूर्वोक्तघोडशास्त्री वार्णिके तदनं ते वक्ष्यामाणा नमं
त्रान् क्रमेण जपेत् विस्रः प्राच्यां स्थिताश्चक्रौ विस्रवेनमः
पुनरपि वराहवीजादिषोडशास्तरद्वितीयपवर्गापर्यंतं जप्त्वा
विस्रर्दतितातो गदी विस्रवेनमः इति जप्त्वा पुनरपि पूर्ववत्
प्रतीच्यां शार्ङ्गधा विस्रवेनमः विस्रोवरेममोतरे विस्रवेन
मः इति जप्त्वा पुनः ह्यधीकेशा विकोणोश्च ह्यधीकेशाय नमः
मः इति पूर्ववत् वीजजपान्ते विकोणचतस्रये ह्यधीकेशाय
नमः एवं जप्त्वा पूर्ववद्दीप्तान्ते तद्विद्वेषु जनार्दनः जनार्दनाय
नमः इति तद्विद्वेषु के अष्टवारं जनार्दनमंत्रः पूर्वोक्तवीजा
पुनः सरं जपेत् एवं कृतं घोडशास्त्री मन्त्रस्य एकैकवर्गा वि
नियोगेन एकाहृतिर्भवति पुनः घोडशास्त्री मंत्रवर्णारदि

तमीतरवीजपुरःसरं षोडशाक्षरी वर्णाख्याने वक्ष्यमा
णाततदीजपुरःसरं च इंकोडरूपी द्विभूमौ मदावा
रादायनमशतिजयेत् पुनरसक्तवीजो तेस्मिं नरसिंदो
प्रवरे मदानरसिंदायनमः सक्तवीजो तेस्मिं विसुरये
स्थितो गरुडः मदागरुडायनमः उक्तमंत्रो ते रविसुरये
स्थितं चक्रं मदाचक्रायनमः इत्येतान् चक्रादिविंशः
तिमंत्रान् त्रिवारं जप्त्वा पुनः षोडशाक्षरमन्त्रं विषय
मन्त्रं च स्थाने ह्यष्टी के शोल्यादिगीता त्रिष्टुप् मंत्रं च गाय
त्री च त्र्यम्बकमन्त्रं च ज्ञातवेदो मन्त्रं च त्रिवारमावर्त्य पुनः
त्वारं तमेवं तं चक्रं भूमयेत तत्सदृशं इत्यादिविषयचक्र
रथादृताः इत्येतं वक्ष्यमाणं स्तोत्रं सकृजप्त्वा पुनः सर्वोक्त
षोडशाक्षरी मंत्रं च विषय रूप मंत्रं च गीता त्रिष्टुप् मंत्रं च
गायत्री मंत्रं च ज्ञातवेदो मन्त्रं च एकैकमावर्त्य पुनर्वैष
रीत्येन ज्ञातवेदो मंत्रं च मंत्रं मंत्रं देवमन्त्रं षट्पंचवारमा
वर्त्य पुनः ओं नमो भगवते विष्णवे विष्णुसूते मां रक्षत
ओं नमो भगवते विष्णवे विष्णुरूपाय ओं नमो भगवते वि
ष्णवे विष्णुरूपसूते ये ओं नमो भगवति विष्णवे विष्णुरूप
सूतिं धारय ओं नमो भगवते विष्णवे विष्णुरूपसूतिं धर
सेनाधिपतये ओं नमो भगवते मदाविष्णवे वासुदेवाय
विषय रूप धारणे भवमेव भविष्यते नमः इति विषय रूप मंत्रं

प्र. सं.

३५५

३५५

त्रः पंचवारं जन्म प्राप्नुतश्चक्रादिविंशतिमन्त्रात् पंचवारं
मावर्तयेत् तयथा वाराहन्मिंदगुरुउचक्रप्रणावधु
वनेशीवीजंतेषोऽष्टाक्षरीवर्णैकैकपूर्वकैविस्रः प्राच्यो
स्थितश्चक्रो ओं नमो भगवते विस्रवेचक्रमूर्तेमोरत्तरत्त
ओं नमो भगवते विस्रवेचक्राय चक्रमूर्तेयेचक्रमूर्तिथ
राय चक्रमूर्तिथरसेनाधिपतयसदसंरंजं फट् इति
चक्रमंत्रः पुनर्वरादादिवीजंते विस्रदंतिगातो गदी
ओं नमो भगवते विस्रवेगादिमूर्तेमोरत्तरत्त ओं नमो भ
गवते विस्रवेगादिनेगादिमूर्तेयेगादिमूर्तिथरायगादिमू
र्तिथरसेनाधिपतये महागदायेजं फट् पुनः शोऽक्षी च
ये प्रवाशिष्टमंत्राः प्रतीक्ष्योशां धारिविस्रुरित्यादिमहा
रूपं जं फट् इत्यायेव पुनरीत्याऽष्टाः पुनर्वैष्णवाक्षर
गीताविष्टप्रसदर्शनमंत्रनांदो संयोज्य बुद्धिः स्वास्तु यमि
त्यादिवक्ष्यमाणगाथात्रये प्रत्येकं पंचवारमावर्तं पुनः
ओं नमो भगवते सर्वविस्रवे विस्रहृषिणो वासदेवाय च
काया सर्वा सुधृते नमः इत्येकवारं जन्म संग्रहणादि
कैः सर्वैकवक्तृत्वात्तय सुपसंदरेत् एवं विस्रये जरकल्पा
नाप्रकारः सर्वैकिकताप्रतिष्ठाविधानांते प्राप्ताः फल
वाचकश्लोकः अत्राष्टनसंभेयः यथात्र सूचितगाथाप्रका
शो लिख्यते प्राज्ञानीक उवाच भगवन्किटश्रीरत्नी सवा

कारहिजोममाः ययानिभूतवीर्योसोनीरसोरजनीचरः
 शौनकउवाच एकाग्रचित्तो गोविंदे तजपंतत्परायणम्
 सर्वउष्टोपशमनेप्रविष्टो विसृपंजरे शतानीकउवाच ॥
 विसृपंजरमिच्छामि श्रोतुं धर्मभूतांवर सदा सर्वभयेभ्य
 स्तरत्तायापरमामवेत् शौनकउवाच त्रिपुरंजयः स
 वेब्रह्माणा विसृपंजरे शंकरस्य कुरुप्रेष्ठः रत्नाण्यनिह
 पितं वागीशोनतश्चाकस्य वलंदेते प्रयासतः तस्य सव
 पंक्त्यामितत्रिबोधमदीयते विसृः प्राच्यां स्थितश्चक्रो
 विसृदक्षिणातो गदी प्रतीच्यां शार्ङ्गध्वा विसृः खड्गी चैव म
 हीतरे रुषीकेशो विकोणेषु तद्विदेषु जनार्दनः क्रोडवृ
 षीदरिभूं मौनसिंहो वरेमम तुर्यो तमेवेतं चक्रं भ्रमत्यो
 तत्सदृशं नम तस्यां सुमाता उष्ट्रे स्यादंतप्रेतनिशांचरा
 न् गदायं ये सदस्यार्चिरुदमत्याचकोपमा रत्नोभूतापि
 शावानां डाकिनीनां च नाशिनी शार्ङ्गविसृजिते चैतदा
 सुदेवस्य मद्विष्ट नातिर्यङ्मनुष्यकृष्णोऽप्रेतादीनंदन
 प्रोषतः खड्गधारालज्जोत्स्रानिभूता ये ममादिताः ते
 यान्तमौम्यतां सयोगरुडे नैव पन्नगाः सर्वभवतते मौम्यः
 कृष्णशंखरवादताः चिति वृत्तिदरा ये मे ये जनास्मृतिरा
 रकाः बलीतसांच दत्तारस्त्रायाविश्रंषाकास्ये ये वोप
 भोगदत्तारो ये चरत्तणनाशकाः कृष्णोऽग्रे प्रणशंते

प्र.सं

३५६

३५६

विसृज्यकारयादताः वराहो रत्नतजले विषमेषु च वामनाः
अष्टांगानां सिंहसर्वतः पातकेशवः बुद्धिस्वास्थ्यमनःस्वा
स्थे स्वास्थ्यमैन्द्रियकंतथा नमस्तु देवदेव स्ववासदेवस्वकी
र्तनात् पृष्टे चुरस्तान्ममदक्षिणोत्तरे विवोणात्तस्मात्तर्जना
र्दनादविः तमीजमीशानमनेतस्युते जनादेने प्रतिपत्तिः
तो न सीदती यथा परं ब्रह्म हरिस्तथा परजगत्स्व रूपं च स एव
केशवः अस्तेनेतनास्युत वामकीर्तवात्प्रणामे तत्रिविधं
ममाशुभम् इति पूर्वाक्तगाथा समाप्ता इति प्रपंचसारः
सारसं पादेगीर्वाणोद्विरचिते चतुर्विंशति पटलः २४ अ
थ प्रसादविधानमुच्यते मनः प्रसादप्रदत्वात् प्रसादसंज्ञा
ग्रथशैवावचने जलरुद्धा ब्रह्मतीर्थेन ओं वेदांश्चात्मतत्त्वा
यस्यथा ओं वेदां विद्यातत्त्वाय साहा ओं वेदां शिवतत्त्वाय स्व
भावामदेव अविः पंक्ति छंदः ईशादेवताहो ह्यत् द्वीशि
रः इत्याद्ये गानि ध्याने भूलादि टंक चेंदासि स्थापित कालिशा
पाशा यभीतिर्दधाने दोर्भिः शीतोष्णवैरप्रतिचरि तजटा
भारमौलिं त्रिनेत्रम् नाता कलाभिरामो पचनमदिमा
नार्यप्रदं सप्रसन्नं पद्मस्यैव वक्रं स्फाटिकमणिभं पा
र्वतीशं नमामि ह्रीं इति मंत्रः हकारचतुर्थस्वरविं
डभिरयं मन्त्रः ॥ एकादशालतंजयेत् ॥ म

भुरत्रयास्तैः ॥ ॥

॥

॥

॥

करवीरप्रद्योतनीजपाऊसमेवाकमलेवाधवलनपाय
 त्सेनवात्पतसुसमिद्विवांशंशंहेमः करवीरमृ
 रली जपैः शोपर नपवृत्ते कीर्त्तये अथन्यासः होईशाना
 यनमः हेतसुरुषायनमः इन्द्रायनमः दिवामदे
 वायनमः हंसयोजातायनमः इत्येगुलिंशंशुष्टादिशुवि
 वित्यसेत अनरेतैरुक्तैः पंचभिर्मंत्रैः मूर्धाननस्यकुल्या
 पादेशुचन्यसेत अनरेतैः पंचभिर्मंत्रैः कुर्धपादतिणोद
 कपाश्चिमसंस्थेषुत्यसेत अथपूतार्थपीठविधानंमुच्य
 तेअष्टपत्रगुणहृत्तराशिभिर्वीथिकल्पतरुभिः समा
 हृतं मंडलेप्रतिविधायमूलितंपीठमंत्रनवशक्तिभि
 र्यजेत् अस्यार्थः अथममष्टपत्रपत्रं विलिख्य तद्वदि
 हृतत्रयं विलिख्य तद्वदिद्वादशाराशिमंडलं विलिख्य त
 द्वादिचतुरश्रद्वयं विलिख्य तच्चतुरश्रद्वयोरंतरालं वी
 थिसंज्ञं भवति तस्यावीथ्यालतां कृत्वा विलिखेत् तत
 कल्पसंज्ञं भवति अष्टदलकां कामधेप्रासादवीजे
 विलिख्य अष्टदलमूलेषु स्वरद्वंद्वं विलिख्य दलमध्ये
 ओं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय इति शोवाष्टाक्षरं विलिख्य सर्व
 तोवदिः कादि वर्णो रावेष्ट तद्वदिष्टतुरश्रकोणेषु प्रा
 सादवीजे विलिखेत् इत्येवंप्रीवपीठं विलिख्य तस्मि
 नवशक्तिभिर्यजेत् वामाये जे ह्ये रौद्रौ कालौ कल

प्र.स.

३५३

३५७

विकल्पिते वलविकल्पिते वलप्रमाथिते सर्वभूतदमनो
मनोन्मते इत्यष्टदलैश्चष्टशक्तीः नवमीकारिकायां समे
भ्यर्च्य ओं नमो भगवते सकलक्षणतमशान्तिप्रदाय अने
ताय योगपीडात्तनेनमः इति कारिकायां समर्च्य तस्मिन्
देव्या मूर्तिसमावाह्यसमर्चयेत् प्रथमे तत्सुखाय नमः अ
चोरेभ्यो नमः सद्योजाताय नमः गमादेवाय नमः ईशाना
य नमः एता मूर्तयस्तत्सुदित्त सर्वदत्तापाश्चिमा उत्त
रेषु ईश ईशाने निरुक्तं प्रतिष्ठाये इति विदित्त समर्चनी
याः शान्त्यतीताये ईशान्ये इति प्रथमाह्वतिः एतां सोम
तीनां रोचोषिविलिख्येतां सद्यो वेदिहरिणः तमालाभय
वरदकरः जंदमेदारौ रवामाकाश्री रचक्रोभये वरदप
रस्य तमालाविलासी ओं अस्तस्त्वेदपाशो जश उमरु क
खट्वांगस्तान् कपाले विभ्राणो भीमदेष्टो जलरुचिरत्त
वर्भीतिदम्बा पचोरः विषुद्वर्गीयवेदाभयवरदजठरोंद
वत्सुरुषाण्यः प्राक्तः सर्वैरिणोत्राविभूतमुखवचनकाश्रित
वदवस्यसुक्ता गौरोभयेष्टाधिककरकमलोद्यो रतः पंचा
वक्रः स्त्रीसोथेयो वृत्तमोदुवसुरविपुरुडेष्टरास्यः शिवो
ताः भूत्वानां शक्तित्वाया मत्ता जगति कानि हृत्यायाः तेतो
दृपाः करपदवर्णा विहीना मनीषिभिः प्राक्ताः पुररगैश्चि
तीयाह्वतिः अनेताय सूक्त्याय शिवोत्तमाय एकनेत्राय

एक रुद्राय. त्रिमूर्तये. श्रीकंदाय. शिवदिने नमः इति
 तृतीयाह्वतिः एतेषामाप्रथमे वीक्षिते सुलाशानिषा
 रवापल्लसितसदोर्दंभीषणः सर्वपयासनाश्चनातावि
 थभूषणाभूषितास्त्रिनेस्यः पाटलपीतसितासुतोशी
 तिप्रभासभूषाताः कोटीविलसच्छसिषाकलपुताश्च
 मूर्तयः क्रमशः इति पुनः उमायै. चंडेश्वराय. नंदिने.
 महाकालाय. गणेश्वराय. वृषाय. भिगिरिठये.
 स्कंदाय. तत्र उतरादिदिक् क्रमेण उमादयः संख्याः ३
 तिचतुर्थीहृतिः कतकाविंदरजविउममरकनसुक्ता
 सिताछरन्काभाः पद्मासेन संस्थास्य क्रमा उमायाया
 दंतिकाः प्रोक्ताः पुनरिंद्रादिभिः पंचमी वज्रादिभिः षष्ठी
 अथाष्टत्रिंशत्कलान्यासपुक्तपंचव्रत्तन्यासोभिधीयते
 तत्रादौ मूलमंत्रस्य पंचातरस्य वत्तमाणास्य ऋष्यादिकं
 वित्यस्य पंचव्रत्तमन्त्राणां ऋष्यादीनि स्य सेतु तत्र
 ईशानः सर्वविद्यानामित्यस्य भूर्ईश्वरऋषिः भूगिरिव
 पुष्पछंदः ईशदेवता तत्पुरुषमन्त्रस्य तत्पुरुषऋषिः
 गायत्रीछंदः आपोदेवता अक्षरमन्त्रस्य अनिरुषिः
 अथ पुष्पछंदः आपोदेवता वामदेवमन्त्रस्य वामदेवऋ
 षिः प्रकृतीछंदः भर्गोदेवता सद्योजातमन्त्रस्य हरऋ
 षिः अथ पुष्पछंदः भर्गोदेवता पुनर्तेषां चंडे गानिका

५५

५५

५५

यते पें श्रीं श्रीं सैः सर्वतयाक्तिपासे ह्यत् अमृततेजो
मयमानिह मायब्रह्मशिरसे शिरः ज्वलितशिखिखे
नादिवोपायशिखावज्रिणीवज्रययस्वाहायस्वतेत्राय
कवचम् सौं चोदौ अलमशक्तयेनेत्रे ॐ श्रीं पञ्चद्वेफट्ट
नेतशक्तये असे पतामेवांगानि सर्वाणि उक्तप्रणावपे
च पूर्वकाण्येव कुर्यात् पुनरीशानादिपंचब्रह्ममन्त्रैः क
रत्या संकुर्यात् तथा शिरोवक्त्रहृदयगुह्यपादेषु तथो
र्ध्ववक्त्रपूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरेषु क्रमेणान्यसेत् अनंतरं
पूर्वोक्तो गमन्त्रैः षडेगोविन्दस्य असेनातालत्रयेण पाशु
पतेन तालत्रयदिग्बधनादीन् कृत्वा पंचब्रह्ममंत्रान्
विभज्य अष्टत्रिंशत्कलान्या संकुर्यात् तस्या संकुर्यात् ॥
सर्वदेवताधिष्ठानमदाशिवाय ब्रह्ममयशरीरे सर्वदा
इमाः कलादेवताः प्रतिष्ठिताः इति भावयेत् तत्र ईशानः
कलाः सद्योजातकलाः संयुक्तनिष्ठिकया सचम्यास इत्ये
समुत्तमसति ईशानः सर्ववियानां नमः प्राणिमै नमः ईश
रः सर्वभूतानां नमः अंगदाय नमः ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो
धिपतिर्ब्रह्मणो नमः इष्टदेवै नमः शिवो मे अस्तु नमः ॥
मरीचै नमः सदाशिवो नमः ज्वालितै नमः मालि
नै नमः विद्यायै नमः सर्वोपमाय नमः ॥ यताः
पंचकलाः प्राग्दक्षिणपश्चिमोदीच्य ऊर्ध्व ॥ ॥

अवेष्टुन्यसेत् तत्सुरुषविग्रहेनमः शोभयेनमः महा
 देवायथीमदिनमः विद्यायेनमः तन्नोरुद्रानमः प्रति
 स्थायेनमः अचोदयायेनमः निवृत्त्येनमः एतच्चतस्रः
 सत्सुरुषकलाः प्राक्पश्चिमदिशि दीर्घास्त्येषुन्यसे
 त् अचोरेभ्योनमः तामस्त्येनमः अथचोरेभ्योनमः
 मेघायेनमः चोरनमः क्षयायेनमः चोरेतरेभ्योनमः
 निद्रायेनमः सर्वतः शर्वनमः हृत्पवेनमः सर्वेभ्योनमः
 मायायेनमः नमस्ते अस्तनमः भयायेनमः रुद्रहृये
 भ्योनमः ज्वरायेनमः अष्टावेताः अचोरकलाः ह्यत्कं
 दासदयनाभिजठरहृष्टोरमित्यसेत् वामदेवायनमः
 विरजायेनमः ज्येष्ठायनमः रत्नायेनमः रुद्रायनमः
 रत्येनमः कालायनमः पाल्येनमः कलनमः कामाये
 नमः विकरणायनमः क्रियायेनमः वलनमः एतोये
 चकलाः प्राक्पश्चिमदिशि दीर्घास्त्येषुन्यसेत् अ
 ध्येनमः विकरणायनमः जतायेनमः वलनमः कार्ये
 नमः प्रमथनायनमः धात्रेनमः सर्वभूतदमनायना
 मः धामार्णयेनमः मननमः मोदित्येनमः उत्तनायन
 मः मोदायेनमः एवेवामदेवकलास्तयोदकाकलाः अ
 स्तांशुरुद्रयज्ञात्रहयजंवाहयस्त्रिकहयकारिसंधिपार्श्व
 द्वयेष्टुन्यसेत् तत्रकटचोरेकंस्मिन्निति जवनद्वयं सयो

प्र. सं.

३५२

३५९

जाते प्रययामिनमः सिधै नमः सयोजातायै नमः ऋ
धै नमः भवे नमः दूतै नमः अभवे नमः लक्ष्म्यै नमः अ
नादिभवे नमः मेधायै नमः भजसमानमः कोतै नमः
मः भवनमः सधायै नमः उद्भवाय नमः धृत्यै नमः १
अष्टावेताः सयोजातकलाः पादतलद्वयदस्ततलद्वय
जालाशिवावाङ्मयेषु नसेत् तत्र जालामित्येकं स्थाने
एवं प्रत्येकं मष्टत्रिंशकलात्मा संकृत्वा मूलमंत्रं पंचाक्षरं
संशुद्धिमान् पंचब्रह्ममन्त्रान् शरीरे व्यापकत्वेन तस्य २
स्वात्मानं सदा शिवात्मकं ध्यात्वा स्वशरीरे च सर्वदेवता
धिष्ठितं ध्यात्वा गंधादिभिरभ्यर्च्य सदा शिवात्मकमिति ध्या
येत् तस्या संकृत्वा णो यत्र देशे तिष्ठति तद्देशं योजनमि
ति शैव तत्र मित्या च तत्ते तउक्तं चैव वित्यासः प्रतिमा
कृतौ च नितरां संनिधि कृत्वा दयं देहं वापि शरीरिणो
निगदितः सान्निध्यकारीति च आर्त्तं यत्र तथा सुने वैदि
नशो वित्यस्तदेहः पुमान् तत्र देशं संयोजनमिदं शैवा
गमज्ञाविदुः अथ पंचब्रह्माष्टजाविधिः प्राणक्तेरौ चर्पी
वे स मावाह्य समर्चयेत् अथ संतसु रुखादिभिः पंचभिः
ऋग्भिः प्रासादो कानि च त्यादि पुताभिर्मध्य प्राण्याम्य सौ
म्या परिदिशि समर्चयेत् नित्यादयो मध्ये विदितं च प
ंचप्रथमाहतिः पुनरंगैः प्राकृत्या सविधानोक्तैर्द्वितीया

हतिः पुनः अनेतायनमः सूक्तायनमः शिवोत्तमाया
 नमः एकनेत्रायनमः एकरुद्रायनमः त्रिसूर्तयेनमः श्री
 कंठायनमः शिखेष्टिनेनमः इतिलतीयाहतिः पुनः उमा
 येनमः चंडेश्वरायनमः नंदिनेनमः महाकालायनमः ग
 णेश्वरायनमः वृषायनमः भिरिगिटयेनमः स्कंदायनमः
 इतिउतरादिक्रमेणचतुर्थ्याहतिः इंद्रादिभिः पंचमी ब्रह्मा
 दिभिः षष्ठी इत्यपंचब्रह्मपूजाविधानम् ॥ अथप्रसिद्धये
 वात्तरविधानसूच्यते वासुदेवऋषिः पेक्तिछंदः महाशिव
 रुद्रोदेवता अंबीजे आयशाक्तिः ओं ह्यत् नेशिरः मेशिखा
 शिंकवचं कंतेत्रयं ये अस्ते अथवा वासांतरोक्तो गप्रकार
 उच्यते ओं ओं सर्वत्रशाक्तिधासे ह्यका ओं नैनि सत्तामिशक्तिधा
 से शिरः ओं अनादियोथशाक्तिधासे शिखा ओं शिखतेत्रशा
 क्रिधासेनेत्रत्रयं ओं ये अनेत्रशाक्तिधासे अस्ते एतद्वाक्यं यात
 पुनः तत्सुरुषायनमः अचोरेभ्योनमः सयोजातायनमः
 वासुदेवायनमः ईशानायनमः एतान्पंचमेशान्
 ... भानामिकां यष्टे स्यात्तुविन्यसेत् पुनः एतान् वक्र
 ह्यहुं पादमूर्धे सपिचन्यसेत् पुनरप्येतैरेवमन्त्रैः प्राग
 याम्यवाक्यादी चक्रमपि मूर्धं सन्यसेत् पुनः ध्यानम् वि
 श्वदेभिः कुदारे मगभयवरो मप्रसन्नो मंदेषाः सवीलंका
 रदीमः सगीमिजमिलयोत्था च वमां च वासाः ध्यायो मुक्ता ॥

प्र. सं.
३५

360

परागास्ततरसचरितादिप्रभः पंचवक्त्रस्तः कोटीरकोटी
चरितचरितरोचिष्कलांतेगमौलिः ओं नमः शिवाय इति
मन्त्रः मोक्षप्रधानोयं मंत्रः विंशतिलक्षजपः शुद्धसिल्लेवा
हृतैर्वादेग्यानेनवास्तीरदमसमिद्धिर्वाविंशतिसहस्रजपे
त परमरक्षणार्थं अथ हृत्ता अत्रैव प्राक् प्रसादोक्तेपीठे समा
वाह्यसमर्चयेत् तत्पुरुषाय नमः अक्षोरभ्या नमः सद्योक्ता
ताय नमः वामदेवाय नमः ईशानाय नमः तत्पुरुषादिभ्यः
तीनामापुधवर्णास्त तत्पुरुषायाः सर्वप्रधानसंज्ञाकवा
हृदे विद्युताः उल्लसिषुवच्चतुष्का संज्ञा त्रयोविलक्षणस्त्री
याः इति एताभिर्मूर्तिभिः सशक्तिसहिताभिः प्रसोदाक्तवत्
प्रथमावृत्तिः अंगोद्वितीयावृत्तिः पुनः पूर्वप्रसादोक्तेरेनेता
दिभिस्तृतीयावृत्तिः पुनरपि तत्रैवोक्तेरुभादिभिस्तृतीये
रादिभिः पंचमी वक्त्रादिभिः षष्ठी अथैव प्रजाविधानांतर
मुच्यते पूर्वप्रसादोक्तपीठे स्वहृदये वित्यस्य तस्मिन् पीठे
लमंत्रेण वाह्य पूर्वोक्ता गान्धर्ववित्यस्य मूलमंत्रवर्णानां
वित्यसेत कथं ह्यनुखां सोऽरुपुं मेषुषु हर्षान् क्रमशो न्य
सेत कंदमूले तथा नाभौ पार्श्वे प्रकटसहस्रसुच मूर्धे स्पनेत्रा
गोषु दोः पक्षेऽप्यग्रेषु चासशिरोचक्रहृदयजरोरुपदेशपि ह्य
दाननपरसंज्ञाभोत्याख्यवरदेशेषु च खांवां सहृदयेषु त्रीनपरा
गादोक्तकृतिषु उधोयः क्रमनः क्रियां दोलकाया समुत्तमम

एवं षड्वर्गौर्दशाक्षतोन्यसेत् तत्र देवमूलसंख्यां गुलिसूत्रे
 मध्याग्रेषु पादमूलजनसंख्यां सारं गुलीसूत्राग्रेण
 षट्संस्थानेषु विनियोगः कुर्वाथः क्रम इति गोलकालः
 वत् कुर्धक्रमतश्च अथः क्रमतश्चात्रीणि पक्षराणि त्र्यसे
 त् पुनस्तत्तत्सु रुषचोरवामदेवसंयोजातसंज्ञकानूलला
 टह्यं संज्ञकदशद्वयेषु क्रमात् संज्ञक पुनरिमं सन्वेजयेत् न
 मोस्तस्याप्यभूताय संज्ञातिलिङ्गावृतात्मने च तस्मिन्निवृत्तौ
 ह्यायभासिता गायशंभवे पुनरेवेनैव संज्ञेण निजदेहेषु
 पुष्पमुद्रया पुष्पांजलिं वा कुर्यात् त्रिवारं मंचवारं वा प
 वमात्मपूजां कृतां वा प्यपूजामारभेत् शौचपीठे समावा
 ह्यपंचाक्षरमूर्तिसमर्चयेत् श्रेयैः प्रथमावृत्तिः तत्सुरुषा
 यनमः अयोरायनमः संयोजातायनमः वामदेवायन
 मः ईशानायनमः निवृत्त्येनमः प्रतिष्ठायेनमः विद्याये
 नमः शान्त्येनमः शान्त्यतीतायनमः इतितत्रमूर्तयोदि
 त् ईशा ईशानेशाक्तयोदितपेशान्ये च इति द्वितीयावृत्तिः
 हृषायनमः तंत्रपालायनमः चंडेश्वरायनमः इरीयै नमः
 गुह्यायनमः नेदिनेनमः गालायायनमः सैत्यपायनमः
 इति तृतीयावृत्तिः इंद्रादिभिश्चतुर्थीपदे संपूज्य अनेन स्तो
 त्रेण स्तोतव्यो वामदेवः तस्माद्विरिंचहृष्टग्रीवाभेदेन पर
 मात्मने संमुख्येति संस्काराद्यात्यतिव्यसमूर्तये नमः सा

361

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

तरस्य प्रयोगास्त्रित्येते आरुचिपर्वते पुण्यं जपेत्ततः
 मतेदितः लक्ष्म्ये मदानयं मददा पुष्पमासुयात ३
 वाकुलैस्त्रिलैर्वापि गल्मीषा कलैस्तथा होमानुदशा
 सादसे जायते वीरजीवितः आदित्यादिमुखो भुत्वा जपे
 स्त्रितमनस्यधीः अथावक्ष्यते तिस्रे जङ्गया चापिशोत
 ये समस्तवापिशोत्यर्थं जङ्गया दयुते नरः पलाशमणि
 धोवद्दोनी रागी मनजो भवेत् शनैश्चरति नेष्टस्येष्टशो
 नष्टोत्तरं शानैश्चरकृतापीडा जपतो न स्यतो सिला
 नित्यमष्टशाने जप्त्वापि वेसाथैर्कमनिधौ औदर्यस्तम
 दारोग्यं मासेनैकेन मुच्यते सष्टैकादशासादसे जपने
 जलतवा आरोग्यं तत्प्राप्तमाविषमप्यमृतं भवेत् चे
 द्रसूर्यं ग्रहेष्टुर्वमुपोषा विधित्वा मुचिः यावद्गुह्यमासे
 ततावनयो समादिताः जपेत्समुद्रगामित्यापीवेतन्मे
 त्रिते तवा अष्टोत्तरसदसे पापिवेदुस्पीरसेदितः मदा
 स्वारस्वते तेन सर्वपापप्रकाशने ॥ द्रसूर्यं ग्रेलिंगे सा
 मभ्यर्चयथाविधि यत्किंचित्प्रार्थयेदेवे जपेदयुतमाद
 रात् सर्वाङ्गान्मानवा मोतिपुरुषानात्र संशयः अथा
 स्य यंत्रमपि मंत्रदेवता प्रकाशिकोक्तप्रकारेणालिखते
 तत्राष्टाष्टकोणमंडलं विलिखत्वा तदंतः साधनाम
 मुक्तं प्रासादवीजं विलिख्य षट्कोणोपप्रणमदितान्

प्र. सं.

३६३

362

पंचाक्षरवर्णात् कोणाविवरेषु षडंगसंज्ञाविलिख्य तद्व
दिः पंचदलानिविरच्य तद्वलेषु ईशानादिपंचब्रह्मनामा
निष्पन्नादिक्रमेण चतुर्थीनमोत्तानिविलिखेत् तद्वद्विर
सुदलानिविरचयित्वा तद्वलेषु मातृकासुवर्गानूकादिपंचा
कंपादित्रयेऽप्येवं विलिख्य तद्वदिर्हते ग्रंथकं न वेष्टयेत् य
तयंत्रं जपहोमादि साधितं धारितः आशु रादोगैश्च र्य सर्वसं
पदसाधुक्तिमुक्तिफलानि भवेति अथ प्रसंगात् श्रीरुद्रम
हात्यासः अथो गपंचरुद्राणां व्यासहृवकं जपहोमाद्येना
विधिख्यास्यास्यासोयां ते रुद्रेति शिखायां अस्मिन् महागो
वशति शिरसि सदस्वाणीति ललाटे हेमश्च विसदिति क्रो
कोर्मध्ये ग्रंथकं यजामहे इति नेत्रयोः नमस्त्यायेति कार्त्त
यो मानसोक्तेति नासिकायां अवतत्येति श्रुत्वा नीलप्रीवो
द्वाकंदे नमस्ते अस्त्वापुथेति वाक्दोः पाते हेति रिसुपवाद्दोः
यो नीर्था नीतिदस्तयोः सयो जातमिति पंचानुवाकानां
चष्टं गुलिषु नमो वः करकेभ्य इति हृदये नमो गणो
म्य इति दृष्टे नमो हिरण्यवाहव इति पाश्वयोः विज्यो
धनु रिति जटरोदिरण्यगर्भ इति नाभौ मिडष्टम इ
तिकटयो ये भूतानां सधिपतय इति गुह्ये ये ग्रन्थे
धिर्यं दे इति शिखासीत्यपाने मानो महोत्तमि स्तुर्वो
दिरण्यगर्भ इति नाभौ एव ते रुद्र इति जाल्वाः ॥

संस्तुतिरिति ज्ञेयः विचिंत्यतमिति युक्तयो मदाः
प्रेयथामिति पादयोः अथवाचदितिकवचं नमो विस्मि
नेसुपकवचं नमो अस्कीलश्रीवायेति तृतीयनेत्रं प्र
सुचनइत्यसं एतावेतमेति दिव्यः ओं नमो भगवते सु
हायेति नमस्कारेण्यसेत् ओंकारं मूर्ध्नि विन्यस्य नकारं ना
सिको यतः मकारं तल्लारं वैभकारं सखमयतः ग
कारं कंठे देशंतवकारं हृदयि विन्यसेत् तकारं दक्षिणे द
स्तं रुकारं वामतो न्यसेत् झकारं नाभिदेशे नित्यकारं
पादयोर्न्यसेत् सयंच पादयोर्मस्य वामन्यस्या रुमथ
तः अक्षरे हृदयि विन्यस्य सुखितसुरुषे न्यसेत् ईशानं मू
र्ध्नि विन्यस्य हं सो ना म सदस्यः हं स हं से नियो ह्यया हं
संता म सदा शिवः एवं न्यासविधिं कृत्वा ततः संपुटमा
रभेत् ज्ञातारमिंद्रलनां ग्रंथे सरो नः पंथा सुसत्वं ते तत्वा
याम्पाने निपुद्रि वै यमो मतमीषान ममै रुद्रा स्पाता
पृथिवीत्येतत्संपुटमिंद्रादीन् दिव्यं विन्यस्य एवमेवात्म
निरौद्रीकरणं कृत्वा त्वमास्थिमलैः पापैः प्रमुच्यते सर्वभू
तेषु पराजितो भवति ततो भूतप्रेतपिशाचव्रक्षराक्षस
यस्य मरुतशाकिनीशकिनी सर्पसायदतस्करा सुपर्
वा सुपयाताः सर्वे जले तं पश्यंत मानो ज्योतिर्बोधा निर
मूर्धा मूर्धाने मर्माणि ते ज्ञात वेदा इति गुह्यनाभिस्तदय

प्र. सं.

३५

36

कंदशिरस्त्रभिमेय आत्मरत्नाकर्तव्या शिवसंकल्पेदये
पुरुषसूक्तेशिरः उत्तरतारायणेशिवा अप्रतिरथेकवचं
प्रतिपुरुषेनेत्रं शतरुद्रियमेत्रं एवंयेचांगेसहजोत आ
स्योगेप्रणाम्य हिरण्यगर्भः यः प्राणतोव्रत्तजज्ञानेमही
योरुपस्थासपात्रेनययातेअग्नेइमेममप्रस्तरमादिसीदे
त्यस्योगेप्रणाम्याथात्मानेरुद्रदृष्टेध्यायेत् सुहृत्प्रादिकसे
काशेत्रिनेत्रंयेचसकंदशभुजसहितेसर्वाभरणभूषिते
दशभुजेषभयवादिशक्तिमूलात्तमालापिनाकउमरुख
द्वोगनीलोत्पलबीजमूरफलपुक्तेनिलग्रीवंशशांकाचि
ह्नेनागयज्ञोपवीतिने नागाभरणभूषिते व्याघ्रचर्मोत
रीयकेज्वलेतेपिंगलजटिलमशिवावियोतकराणं वृष
स्केपसमाहृदमुनादेदार्यधारिणं अमृतेनासृतेहृष्टं
दिव्यभोगसमालिते दिग्देवतासमायुक्तेसरासरनमस्क
ते नित्येचशासतेसुहृदशिववत्तरमव्यये सर्वव्यापिनः
मीशानेरुद्रंवेविश्वरूपिणं एवंध्यात्वाहितःसम्यक्तः
तोयज्जनमारभेत् पूर्वोक्तानांन्यासमंत्राणांअमंताप्रसि
द्धानांआदिप्रदत्ताक्रियते यातेरुद्रशिवातद्वइत्यक आ
स्मिन्महात्म्योर्वेतरितेइत्यक सदस्याणि सदस्येणाइत्य
क हंसः सुचिषदसुरंतरितसत् इत्यक अंबकमंत्रः अ
वतमथनुस्त्रं सदसइत्यक मीलग्रीवाः शान्तिकंदः च।

राःतेषां सद्संस्क नीलश्रीवाः प्रातिकेदादिवे तेषां
 मित्स्क नमस्तेयस्त्वापुथायेत्स्क यातेदेतिर्मिदुष्टमे
 त्स्क येतीर्थानिप्रचरेतिस्क सयोजातेप्रपयेत्स्क
 वामदेवात्यादिपंचमन्त्रः नमोवाकिरिकेभ्योदेवानामि
 त्स्क नमोगणोभ्यः वोनमः इत्स्क नमोदिरण्यवाह
 वेसेनात्ये इत्स्क येऽग्नेषुविविधंतीत्स्क विस्मयतुः
 कपर्दिन इत्स्क मीरुष्टमशिवतमेत्स्क येभूताना
 मयिपतयो इत्स्क येऽग्नेषुविविधंतीत्स्क ईश्वराति
 वंथस्तेत्स्क मानोमहांतसुतमानो इत्स्क एषतेरुद्र
 भागस्तेजस्रस्तेत्स्क संपुंस्तेष्टिसोमपावाह इत्स्क
 विस्मंभूतंभुवनेवित्रे इत्स्क येऽथापथिरत्तय इत्स्क
 अथवाचदधिवक्ता इत्स्क नमोबिल्मिनेचकावचिने
 च इत्स्क नमोऽश्वनीलश्रीवायसद्संस्क प्रपंच
 यन्वनस्त्वमुभयो इत्स्क यपतावेतस्सभूयां सस्ते
 त्स्क ज्ञातारमिंद्रमावितारमिंद्रमित्स्क त्वनोऽग्नेव
 रुतास्तेत्यक् सगनः पंथासभयेकगोत इत्स्क या
 सन्तंमयजमानमिच्छरत्स्क तन्वायामिवास्मिन्
 इत्यक् ज्ञानोनिपुद्भिः प्रातीनिभिरधरे इत्स्क वायवे
 नमः वायं सोमव्रतेनव इतिस्क ईशानायनमः
 अस्मेरुद्रमेदना इतिस्क रुध्रायनमः रथोनाष्टा

प्र. सं.

३६५

३६५

शिवीति ऋक सथि यै नमः इति तृतीयोऽप्यासः अथ गत्याः
अभिमेजाणां पतत्संघटमिंद्रादिदिक्षु विन्यस्यैवमेवात्मनि
रौद्रीकरणं कृत्वा त्वगस्थिगतैः पापैः प्रमुच्यते सर्वभूतेषां
पराजितो भवति ततो भूतप्रेतपिशाचव्रक्षराक्षसयक्षयम
इतथा किनिडा किनीसर्पश्चापदंष्ट्र पद्मवायुपयाताः सर्वे ज
लेते पश्यंतं मारुतेत रौद्रीकरणं मन्त्रस्तु विष्णुशक्तिप्रवादः
एवोभ्यः मनोज्ञोति इति ऋक गत्या यनमः अथोत्थाभिः
समिधा जनानां मित्रि ऋक नाभ्ये नमः सूर्याने दिवो अरति
इति ऋक हृदया यनमः मर्माणि लेवर्म मिच्छया दयामि
ति ऋक सुखा यनमः ज्ञात वेदाय दिव पावको मि इति ऋक
शिरसे नमः इत्यात्मरक्षा कर्तव्याः शिवसे कल्पं हृदये पुरुष
सूक्तं शिरः उन्नरतारा यतां शिखा अतिरथं कवचे प्रतिपु
रुषे नेत्रे शातरुद्रीय मस्तु एवं पंचांगं सकृज्जपेत् इति पंचा
मोऽप्यासः शिवसे कल्पसूक्तं यज्ञाग्रतो हूरसुं देवतदेवः इ
रंगमेज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसे कल्पमस्तु यत्प्रज्ञानं
तवेतोऽपुतिष्ठ तन्मे मनः येनेदं भूते भुवने मस्तु वासि न
लः सामयजू वियस्मिन् प्रतिष्ठितारथनामा विचारः यो
स्मिंश्चित्रं सर्वमेतं प्रजानां त सखा शिरस्थानि यदत्र
षाष्टि निशाते सदसं यत्तयस्ते नवनाथनामं दशोपंचवि
शाते यत्परे च तन्मे ये पंचपंचा त वेदादमेतं पुरुषं येन

कर्माणि प्रवृत्तं त. ये मनो हृदयं च देवा. यस्मै देवीराः पु
 नस्तं कवयो ब्रह्मण मे ते ह्यन्तर्हृदं घावस्व जंगमे च यो
 राकाशं त. येन योरुग्राह्यं विवीचोतरि ह्येष वंताः प्रदि
 शोदिशश्च येनेदं सर्वं जगद्वाप्तं प्रजानोत. अथ क्रंचा प्र
 गोपे च. त. कैलासशिखरे रम्ये त. आदि वर्णानपसाज्वा
 लंते पत्यस्य सिसृह्या सिजायमानः शिवरूपं शिवमुदि
 तं शिवालयेत. येनेदं सर्वं जगत्तव भूतये देवा अपि मदा
 तो जातवेदाः तदेवामितमसो मोतिरेकं त. गोपिर्ज्यो
 धनेनाप्र. योसौ सर्वेषु देवेषु प्रयतेत्यर्देष्टरात्. अका
 यो निव्रीमो ह्यात्मा त. यो वेदादिषु गायत्री सर्वं व्यापिमा
 देष्टरात्. यत्तु क्रंचं यदा ज्ञेयं त. योसौ सर्वेषु देवेषु प्रयत
 माणा ओंकारं प्रणा वंचमदेष्टरं यः सर्वं यस्याचित्सर्वं त.
 यो वै वेदं मदादेवं प्रणा वंच पुरुषो ज्ञमे ओंकारं यामात्मा
 मंत. ओंकारं च तर्धं जलोकनायं नारायणं सर्वस्थितं
 वं जगत् सर्वव्याप्तं त. यत्परात्परतो ब्रह्मा तत्परात्परतो
 हरिः परात्परं तर्ज्ञानं त. यद्देशिव सत. अतिविनाश
 यित्वा सर्वमिदं नास्ति पुनस्तथैव भ्रंशं भ्रवं अस्मि नास्ति रि
 तं मध्यमं पदं त. अस्ति नास्ति विपरीतोद्भवा दोस्ति गृह्यं वा
 इदं सर्वं अस्ति नास्ति परात्परात्परं त. ओं नमो भूतते रु
 द्राय शिव संकल्पं हृदयाय नमः हृदस्य श्रीं पुरुषा. १

प्र. सं.

३६६

366

अधिना व्यातौ रश्मिनिष्ठा. अनमो भगवते रुद्राय उत्तर
नारायणां शिखायै वषट् ओं प्राञ्चः शिखानो वृषभो ना
भीमी. ओं नमो भगवते रुद्राय अग्रतीरयं कवचाय हुं ओं
त्वमग्रे रुद्रो असौ महादिशः तं शब्दं मारुते मरु ईशि
षे संवाते सुगोपी मिशंगयः त्वेष्टा विस्मयः पासि वृत्त
ना देवा देवेषु अयन्ते प्रथमः द्वितीयेषु अयधे. स्वयः सि
धुं शेषेषु अयधे देवा सिरेका दशासि यं सिंशाः उत्तरवर्मा
नः उत्तर. तन्मे सम्पद्यतां वयं ऐ. गो भूर्भुवः स्वः स्वाहा ओं
नमो भ. यथा त रुद्रो यमस्त्राय फट् एव पंचांगे सकजपे
पेत् अष्टांगे प्रणम्य दिश एष गर्भः समवर्ततामे. यः प्रा
णातो निमित्ततो. ब्रह्मजज्ञाने प्रथमे. समदीयौः दृष्टिः
वीचन. उपस्थासय दृष्टि वी. अमेनय सपथा. पाते अमे
यासि यातन. यथा वः स्वाहा अयये दारो. निष्ठादिः ओं
प्रजनेने ब्रह्मातिष्ठत पादयोर्विस्मलिष्ठत. परिहृतास्ति
ष्टेत सर्वेष्टेगे. तिष्ठेत मारुतेत अग्निर्मेवादियथा स्थानानि
तिष्ठेत अथात्मानं प्रावात्मानं पेचाशं चिंतयेदुधः शुद्धस्फ
टिकसेकाशं त्रिनेत्रं पेचवक्रकं गदाधरं दशाभुजं स. ते १
नीलश्री. तिने व्याघ्रचर्मोत. प्रदे कमे उल्लसत्सुग्राभ्यां मनि
तं सुलपाणिने ज्वलेते पिंगलाजहा शिखा विधौतका
रकं अमृतैनासतेनास्ते उमादे. गोदिव्यसिंहासना ॥

सीतेदिव्यभोगसमन्विते दिग्देवतासमायुक्ते सुराः ।
 स्मृतेः नित्येव भेद्ये ये सर्वथा नैकदेः एते एवं ध्या
 त्वा ततः सम्पूज्य ततो यजनमारभेत आरादिभिः आ
 राः सुराः आलावदेः समदमायशर्वे एष ते रुद्रभा
 गस्तु कृतिवासाः चत्वारिंशे गात्रयोः मर्त्याश्च आवि
 वेशा सप्रसन्नोः शान्तो भवग्रभिमुखो भव स्वामी न
 र्वैज न के जावत्वे प्रीतिभावेन स्थाने चास्मिन् स्थिरो भव
 सद्योजातमित्यावाहने सद्यो मा इत्यासने भः यो यो धे
 भवो न इत्यर्थं वामः ज्यः मः स्नाने आपो दिष्टेति स्ना
 वं ज्येष्ठाय वसे श्रेष्ठाय उपवीते रुद्राय अलेकारः व
 लायगेधं कलविकरणा यग्रक्षतान् बलविकरणा
 यप्रुष्टे बलाभये बलप्रमथनाय दीपे सर्वभू नैवेद्ये
 मनोः तां हृले रुद्राय दक्षिणां ग्रंथकमिति मंत्रप्रुष्टे
 मंत्रः नातपथा मृतस्नाने अथ तर्पणे भवाय देवाः ।
 मदते देवाय नमः भवस्य देवस्य पत्न्यै एतैर्नामभिपत्नी
 स्तर्पयेत् भुवे देवे तर्पयामि तत एकादशवारं रुद्राय
 यज्ञीजयेत् तत्पुरुषात् सप्रसन्नो भव स मुखो भव
 शान्तो भव ग्रभिमुखो भव स्वामी सर्वसगनाये पुरु
 नमस्कारः ततो भैरवाय कस्तुता असितांगरुसकोध
 उन्नतः कपालः भीषणः संहार इति न्यास समाप्तः अ

प्र. सं.

३६०

36

यश्रीरुद्रन्यासप्रसंगाद्गीरुद्रयंत्रमपिलिख्यते त्रिपंच
मूलचतुरस्रकंतयावदिः प्रातरेद्धतभुक्तसन्निते म
ध्येचसाध्यं परितस्त्रिंशत्करं श्रीरुद्रयंत्रं मुनयोवदेति
अस्यार्थः प्रथमेचतुरस्रं विलिख्य तत्कोणेषु अष्टप्रा
लानियथाभवेति तथा विलिख्य तद्वदिः प्रातरेव विलि
ख्य तद्विदेतरेरमिति विलिख्येत् अथवा तारस्य वदिः
त्रिकोणं विलिख्येत् चतुरस्रस्य मध्ये साध्यनामानि विलि
ख्येत् पुनः नमस्ताराय नमः शोभ-शिवतराय च इत्यने
वेष्टयेत् एवं विलिख्य यतरेत्ताकरं भवति अथपंचाक्ष
रादिमन्त्रप्रसंगात् विदेवरपंचाक्षरमंत्रं अपिलिख्यते
सदाशिवकृष्णः महाविराट्छेदः विदेतरनतेषो देव
ता देवी जेसः प्राप्तिः सदेवी लकम् ह्रीं ह्रत्वा शिवाय
नमः शिवः सः शिवाय नमः शिवाय नमः शिवकवचे
य नमः नेत्रे वाय नमः शिवाय अस्ते ध्यानम् प्रथमेव
द्वादशं च द्वितीये च त्रयोतया तृतीये लेख्यं च चतु
र्थे मरुं स्मरेत् अथपंचमं त्रिंशत्करं वेभावयेत् त्रयो
पंचकमहाः अक्षरात्तव यवेषु विनियुक्तभावयेदित्य
र्थः गौरीं श्रीं नमः शिवाय श्रीं ह्रीं इति मन्त्रः सात्तप्र
धानोयं मन्त्रः चतुर्दशमहसं बालस्तवा जपेत् अथैव
वधानात्तरं इदं कमलसंदरे सदसि कांचने नृत्यतः

सदंचितसुदंचितेकिमपि कुंचितेचचलो नपुतमय
करेदसिगोशिखरूपे शास्त्रलेकनिष्टे उ मरुकमभा
येयेचकारेचवामे हस्ते श्रीदसिगोनस्वयदसरसिजे
नात्ममोदेमयात्माचाकम्पावस्थितत्वांभजनिहिनिदि
लेनिग्रहावग्रहाभ्यां ओं ह्रीं श्रीनमः शिवाय इति द्विती
यमूलमंत्रः अथ धनिमन्त्रः शिवशिवचरणं शिवानं
देशिवशिवशिवाशिवाय नमः त्रयोविंशतिवर्णात्मा
धनिमन्त्र उदाहृतः धूमधेदीपवत्से स्येचोऽवेस्वस्य विं
त्यत सदाजपेदिमेमन्त्रे सर्वरोगहरं परं श्रीं ह्रीं शिवा
य नमः शिवाकर्षणाख्यमंत्रः येनमः शिवास्तेभनमन्त्रः
मंश्रीवायनमोहनमंत्रः शि इति संहारमन्त्रः नमः
शिवाय उच्चारणमन्त्रः आकर्षणाद्या मनबोलतमंत्रे
णसिद्धिदः श्रीमतां वृचचरणौ सदाशरणमदं प्रपद्ये
इति तां उवमन्त्रः आकर्षणयंत्रे टकारमध्ये शिनमय
वा इति इतिलिखित स्तेभनयंत्र चतुरस्रं विलिख्य को
णेषु चतुर्षु लकारं विलिख्य मध्ये नेकारं लिखेत् मोह
नयन्त्र ग्रंथं चंदाकारं विलिख्य मध्ये मकारं लिखेत् संहार
यन्त्रे त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये शि कारं लिखेत् उच्चार
नयंत्रे षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये वाय इत्यक्षरं दये लिखे
त् पतानियंत्राणि तेन तेन मंत्रेण तपेत् मः वायनशि

प्र. सं.
६६८

368

इति गोरक्षमंत्रः क्लीं ह्रीं पद्मिनी गच्छ क्रं सर्वार्थं सर्वशो
भितं सर्वैष्यं न गदाक्षरं अस्मिन् चक्रे प्राणाप्रतिष्ठां कुरु
स्वाहा इति चक्रप्राणाप्रतिष्ठा मंत्रः अथ विदेवरसभानंद
मन्त्रः सदाशिवऋषिः नृचिह्नः यत्री छंदः महादेवविदे-
वरसभानंदो देवता ओं वीजं उं शक्तिः मकीलकं ओं ह्रीं परे
ज्योतिर्देसदेसरुत् व्योम व्योम व्योम प्राशक्तिशिरः शिवः
ज्योतिरानंदवृत्तशिखापरप्रकाशानंदनाथकवचं सुक्त
पाउको मूजयामिनेत्रम् ह्रीं शिवायै नमः अस्त्रं श्रेय मन्त्र
एवमूलमंत्रः समारणवपरितेय इत्यादि ध्यानम् अथ
ताकरप्रधानविदेवरमंत्रांतरमपिलिख्यते सदाशिव
ऋषिः विराट्छंदः विदेवरनंदेशो देवता श्री वीजं ह्रीं श
शक्तिः चित्कीलकं पंचमाक्षररहितेन कादिवर्गपंच-
केन यादि चतसृयेन च षडंगानि कुर्यात् ध्यानम् सर्वशो
रत्नपुतिमिश्ररूपे विनिश्चयेः पुनरुर्ध्वभोगे अक्षग्रहे-
प्रणामलक्ष्मसवर्णं श्रीमंत्ररूपं परमार्थदायि ओं ह्रीं श्रीं
नमः शिवाय शिवशिवचरणं शिवनानंते शिवशिवशि
वायरदिमवानस्य वानस्य विषं मृगमिवैरं उं शाक स्वाहा
अथ विदेवरपंचाक्षरमंत्रप्रसंगात् गरुडपंचाक्षरमंत्रोऽपि
लिख्यते काश्यपऋषिः पंक्ति छंदः श्री गरुडो देवता श्री वी
जं स्वाहा शक्तिः सांख्यतन्त्री शिरः इत्यादि गानि ध्यानम्

अमृतकलशादस्ते कांतिके पूर्णदेहे सकलविबुध
 वंये वेदशासैरचिते विविधसलभपत्तैर्भूयमानां
 उंगोलं सकलविषविनाशं चिंतयेत्पतिराजं सिय
 शंस्वाहा इति मंत्रः अनेन मंत्रेण जलसेचनादिना वि
 षनाशो भवति अथ गरुडं चाक्षरमन्त्रय प्रसंगात्
 गरुडं चाक्षरयंत्रमपि मन्त्रसारोक्तं लिख्यते मध्ये
 तारे साधुमुक्तं लिखितं कोणेषु पंचसु स्थाप्यमाणं पंच
 तदा ह्येव स पञ्चोदरेततः प्रोटनः वेहेसः सोहे इति वर्णा
 न् क्रमालिखितं तदा ह्येतत्तु गरुडं मन्त्रेण वेष्ट्य तद
 दिमात्तु कावर्णौ मन्त्रं वेष्ट्य भूपराशिशुचक्रमात् अमे
 येहे निरुत्या वेवायो हेसः शिवेततः यथावकाशं ऊ
 ग्देययनेतं महा मन्त्रं इत्येव गरुडं येत्रं शोक्तं सर्ववि
 षापहे ताश्च पट्टसमालिख्य स्थापितं निजवेषमणि स
 र्पांश्च चाटयेदाशु देशां देशांतरे स्तण्णात् ययनेतं कद्र
 तोस्मि इत्यादि गरुडोपनिषदं कृत्वा अष्टनागविषयो
 ययनेतं मंत्रः तत्तु गरुडमन्त्रः ओं नमो भगवते तत्तु
 गरुडाय अमृतकलशोद्भाय विषवरवाहनाय चाल
 खिल्यावृत्ताय हेससदृचराय वासवो धानसंहननाय
 वज्रनाभाय उवमुपतालं कृतं प्राचीनाय विनतानुदनाय
 उवमुपतालं कृतं प्राचीनाय विनतानुदनाय

三

 36^a

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

रविनासयरविमर्दयरसादाकवचं उग्रहृषधारक
 सर्पभयेकरमीषपरसर्पदहरभस्मीकुरस्वादाने
 त्रं अश्रुतिदत्तशासनं फट्स्वादाग्रसं गरुडपंचात
 रस्यदादशालक्षजपः हृतेनवाहृतसिक्तशालिष्ठे
 नवां दशोशदोमः अथ पूजाविधिः वैष्णवपीठे समा
 वाह्य अंगैः प्रथमावृत्तिः ओं सं स पार्णाय नमः ओं गंग
 रुदाय नमः ओं वैवस्वते याय नमः ओं तोताक्षयि नमः
 इति दिग्दलेषु ओं लेलक्ष्म्ये नमः ओं कीर्त्तये नमः ओं जेज
 याय नमः ओं नोमायाये नमः इति विदिग्दलेषु इति हि
 तीयावृत्तिः ओं ऊं ऊं सुदाय नमः ओं ऊं ऊं सुदात्ताय नमः
 ओं पुं पुं उरीकात्ताय नमः ओं वां वामदेवाय नमः ओं सं स न
 काय नमः ओं सं स न कुमाराय नमः ओं शं शं ऊं कर्णाय
 नमः ओं सं स न सर्वनेत्राय नमः ओं सं स सुखाय नमः ओं सं स
 प्रतिष्ठाय इत्येते दशभिः सतीयावृत्तिः इंद्रादिभिश्च तर्पणी
 दिस्त्रैतविश्वैवाकृत्वा प्रथमपिलाकनिष्ठिके तर्जयौ प्रा
 स्तुते शिष्टे शिष्टावेष्टुर्वाकृतया मध्यमानामिके दौ तः
 द्यौपताविवर्चितयन् एषा गरुडमुद्रा स्यादशेषविषा
 नाशिनः अथ गरुडपंचातरस्य फलमाह भूतपिशाच
 ये यगरसुरोगान्मादन् राघवस्तुतिं ग्रंथिच्छेदादिमेहोदः
 राघव पवननेत्रादि रोगाय दौ अथ गरुडमंत्रप्रसंगात्क

प्र. सं.

३०.

३०

ल्योतरोक्तकारेणायुगारुडमनोपिलिखते शंकरः
विजगतीन्दःशुतास्योदेवता गेवीजेस्वादाशक्तिःसर्व
विषदरगोवितियोगः गेगीमित्यागेगानि ध्याने आत्मानो
स्तमहेमप्रभसलहिमप्रयमानाभितस्मिन् आकंदेऊंऊं
माभममरकुलमिवप्रमममासूर्ध्वकेशं ब्रह्माउवा मदे
हेदिभुजेमादिर्वैभूषणोभूषितो गे पिंगासेनीत्यादेष्टे
वरदप्रभयदेतास्तुयेनमामि ० ओं श्री श्री गरुडाय महा
गरुडाय समस्तां उवादिः सैलोकनायकाय नागशोणि
नदिप्यागाय ओंपति राजाय विस्रवाहनाय सर्वससर्पान्
संहारमहरमर्दयमीदपरलोदपरत्रोरपरभ्रामपरसेव
र आसर्वशास्त्रनिनाशाय सर्वसर्पान् संहारखाहा इति मेत्रः
विषदरगभूतनीप्रदप्रधानोयेमेत्रः द्वादशासदसेतपः
नागरूपविष्टेनलिलताजपाय सद्यतगुडैश्च शताशोदो
मः पूर्वोक्तवस्तुजा आकर्षय र आगच्छ आगच्छ आवेशाय
रसदय रशीसुतरचरममलभूतवेनालानाशयनाश
यसर्वप्रदानाशयनाशय अथयत्रम् पदकोणंतरि
ताशिवाय लिखितं मामां च समार्त्तकम् कोणेषु
प्रिष्ठसाधवह्निसहितं तद्वदिचिंतामणिं पाशं शक्ति
सविं उकं च विलसदास्यै कशोनाहतम् तारेणाहत
मिरनादसहितं मर्षप्रदादीनहरत् अथवा पदकोण

हृतमिंदनादसहितं सयं प्रहोदीतदरेत् अथवाषड्कोणा
 तरितामिवायुमवयुक्रमयात्तरद्वादशकोणोपितिपा
 दविशेषः एतच्चक्रसंस्पृजजपेदष्टोत्तरं शतम् प्रयो
 गकाले संश्रामेर्थात्वाभूते विलोकयत् तत्रालोकनमा
 त्रेणासिप्रसिद्धिर्भविष्यति अस्यार्थः प्रथमेषड्कोणालि
 ख्य तन्मध्ये रमित्यभिर्वीजे च यमिति वायुवीजे च द्वीमि
 लितामायावीजे च त्रैतरेतर्विलिख्य ओं विस्रवादनाया
 इति समार्णकेन वेष्टयेत् अथवा कार्णिकायोरमित्यभि
 वीजे विलिख्य तदनेवीषु वीजे विलिखेत् तददि ओं पति
 राजाय विस्रवादनायेति द्वादशाक्षरेणा वेष्टयेत् इति
 पुनः षड्कोणेषु साध्यसहितं वद्वि वीजे विलिख्य तत्कयो
 लेषुरद्वौ कृमिति चिंतामणि वीजे लिखेत् पुनः ग्रामिति
 पाशाक्षरेणा वेष्टयेत् पुनः द्वीमिति शक्ति वीजे न वेष्टये
 त् तददिक्रीमित्युक्ता वीजे न वेष्टयेत् तददिविंदना
 दसहितेन तारेणा वेष्टयेत् तारः प्रणवः विंशत्रयस्वारः
 मादमिति प्रणवे रेखा प्रकुंडली कृत्वा तः प्रविष्टपमि
 ति यत्रोत्तरम् द्विरष्टकोणमालिख्य प्रत्येकादशावर्णके
 त्रिंशत्वं च तरेखा येतद्रेखा येतनामकम् भास्वीयोऽयं
 निसेलिख्य प्राणानावाह्यतत्रत शशेस्त्रिंशत्वं धृत्वा
 जपेदष्टोत्तरं शतम् तदस्मदर्थनादेवरिपुं प्रतिमगच्छ

प्र.से.

३३१

ति अस्यार्थः षोडशकोट्यातिलिख्यप्रतिकोष्टं मूलमन्त्रं
वर्णान् एकादशवर्णांशो विभज्यविलिखेत् शवायेशुशुला
निलिख्यशुलायेशुसाधनामविलिखेत् यंत्रोत्तरः शिखि-
रुत्तकसकोटोच्चाष्टपत्रेभुवेचक्रतशतशाशिसाग्निर्भा-
स्करं व्योमकंच सकलमनलवायुस्तद्वह्निः साध्यशक्तिं ह्य-
तस्तत्सतवेध्यागर्भदेताद्व्यमेतत् अस्यार्थः प्रथमं त्रको-
णोत्तरद्विः षड्कोणोत्तरद्विः षड्कोणोत्तरद्विः षड्कोणोत्तरद्विः
चतुरश्रं च विलिखेत् तत्रकोणेषु इंद्रं वीजं लमिति लिखेत्
षड्कोणेषु चंद्रवीजं विलिख्य अष्टकोणेषु रमित्यग्निवी-
जं विलिख्य अष्टदलेषु सूर्यवीजं च्छीमिति विलिख्य भूपर-
कोणेषु चतुरस्रं शुक्राकाशवीजं ह्यमिति विलिख्य पुनसि-
कोणाषड्कोणाष्टकोणाष्टदलं भूपुरेषु अग्निवीजं वायुवी-
जं सर्वत्र विलिखेत् अस्यात्रोपदेशः प्रथममनले विलि-
ख्यतदंतर्वायुवीजं विलिख्यतदंतस्तत्रोक्तोत्तराणिलिखे-
त् तद्वह्निस्तदनुभुवनेषीष्टरितसाधनामवर्णैर्वैष्टमे-
दिति यंत्रोत्तरं षड्कोणं विलिखेत् पूर्वतदग्रेष्टलमा-
दिशोत्तर्वर्तलं वर्तलं चैव तन्मथे वायुं विलिख्यत षड्को-
णेषु लिखेद्वह्निं शुलायेशुसाधनामोक्तम् अभिमंश्रवतर्वा-
रं ततो येनाभिषेचयेत् तोयदर्शनमात्रेण धावति ह्यव-
मं विक्ते यंत्रोत्तरं अर्थं चेद्राकृतिं कृत्वा मथे वारुणमालि

कोणादयेत जेसे चसे कोरेण तचे सयेत् पतयेवेम
 द्वावीर्य दर्पातासावने परम् येरकीलाल मेत्राभिः प्र
 मत्पतिन संपाद्यः तत्रवमिति वरुणा बीजम् अथा
 विषहरगुरु मेत्रप्रसेगात विषहर नीलकंद अतरी
 मेत्रोपि लिखते हरः स्वभिः अत्र हृष्टं दः नीलकंदरु
 द्रो देवता प्रोवीजे ४ः प्राक्किः श्रीकीलकं हरहर स्वाहा
 ह्यतः कपर्दिने स्वाहा शिरः नीलकंदाय स्वाहा शिखाका
 लकंद विषभक्तगाय स्वाहा कवचे नीलकंदिने स्वाहा
 अस्त्रं ध्यानम् बालाका सुततेजसे हतज दाज्जरे ३ः वे
 ओजलेना गैदोः कृतभूषणैर्जपवरी पूले कपाले करैः
 खट्वांगे दधते त्रिनेत्र विलसं वानन संदरे व्याघ्रत
 कृपारिधान मज्जनिलयं श्री नीलकंदे भजे १ प्रो नीकः
 इति मन्त्रः अथ नीलकंद मंत्रं प्रसगा इत्या प्रधान प्राय
 उहाहरण मदावाहा वडु कभैरव मेत्रोपि शिव किंक
 रत्वेन मन्त्र देवता प्रकाशिकोक्त प्रकारेण लिखते हर
 दारण कः स्वभिः अत्र हृष्टं दः आपड धारण मदावडु
 कभैरव देवता द्रोवां द्वीवी इत्याये गानि द्रोवां वीजे श्री
 वीशक्तिः हूं हूं कीलकं धृत प्रेत पिशाचा सुचार नाथो
 विनियोगः ध्यानं कर कलित कपालं ३३ ली देर पाणि
 स्तरुणामिति र नीला बालय सोपवीति कृत समरयस्य

342

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

अथावाहनादिमुद्राप्रदंशोदेवतातमोषदंगानिवित्य
 स्पर्शादीसंगमनैर्दत्ताईशानादिपंचमनैर्वाहनादि
 रूर्ध्वपूर्वादिपंचवक्त्रैश्चभ्यर्चयितुं गमनैर्हृदयादिषु
 संश्रज्यपरिवारानर्चयेत् तयथा श्रीं ह्रीं ईशानवडकभैर
 वपाडकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः श्रीं ह्रीं वासुदेववडकभैरवपा
 डकेभ्यो श्रीं ह्रीं नमः इत्याभिपंचमन्त्रान्मध्यायदक्षिणो
 त्रयश्चिमेष्टुकार्तिकायासेवंप्रथमावरणम् अग्नीषा
 सखायकोलीषु परतोदिशतः षडंगैर्द्वितीयावरणं श्री
 ह्रीं असितांगभैरवपाडकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः एवमवरु
 भैरवसंभैरवक्रोधभैरव उन्मत्तभैरव कपालभैरव सं
 हारभैरव इति व्योमयमाष्टदलेषु पूर्वोदीशान्तमसितां
 गभैरवाष्टकेन तृतीयावरणं व्यामयमभितिकारिका
 वृत्तविशिष्टपममित्यर्थः श्रीं ह्रीं शाकिनीपुत्रपाडकेभ्यो
 ह्रीं श्रीं नमः एवमेव शाकिनीलाकिनीशाकिनीदाकिनी
 काकिनीपूर्वादिषट्कोणेषु शाकिनीपुत्रादिषट्कोकेन
 चतुर्थावरणम् ततस्तद्वहिः कार्तिकावृत्ते श्रीं ह्रीं शाकिनी
 पुत्रपाडकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः इत्यादिमालिनीपुत्रमन्त्रपुत्र
 उमापुत्ररुद्रपुत्ररुर्ध्वसुखीपुत्रशक्तिपुत्रपाडकेभ्यो ह्रीं
 श्रीं नम इति शाकिन्यादिसप्तकेषट्कोणावास्तुकार्तिका
 वृत्तेष्वेष्टान्यादिग्रन्थिपर्यंतं श्रीं ह्रीं गणपतिपाडकेभ्यो ह्रीं

प्र. सं.

३०३

३७३

श्रीनमः पवमेवसेत्रपालमहाशास्त्रवडुकानाथइति।
गाथापत्यादिजुमारचतुर्कंतत्कार्णीकाहृतेग्रमेयादिनै
ऋत्येतेप्रींहीदेवीपुत्रपाडकेभ्योहीश्रीनमःइत्यादिमा।
तकापुत्रजपुत्रपतन्धानाथिपतिपतद्गामाथिपतिपत
देशाथिपतिदेवीपुत्रादिषष्टंतत्कार्णीकाहृतेनैऋत्यादि
वायव्योतेप्रींहीमेचनादपाडकेभ्योहीश्रीनमःइत्यादि
प्रचंडांभाकालरुतमेचनादादिपुत्रत्रिकंतत्कार्णीकाहृ
तैवायव्यादीशातेइतिशाकित्यादिवालसप्तकसहितंग
गापत्यादिजुमारचतुर्कंदेवीपुत्राथिपतिषटकेमेचना
दादिपुत्रत्रिकेइत्येतैःसर्वैर्मिलित्वाविंशतिदेवताभिषे
चमावरणम् ततस्तदाह्येप्रींहीमंगलापुत्रपाडकेभ्यो
हीश्रीनमः पवमेवचर्विकापुत्रयोगेषुपुत्रहरिसिद्धीपु
त्रकिलिकिलापुत्रकालरात्रीपुत्रविभीषिकापुत्रइतिष्ठा
वीयष्टदलकेसरेषुमंगलपुत्रकायष्टकेनषष्ठावरणम्
ततस्तदाह्येप्रींहीवक्त्राणीपुत्रवडुकेभ्योहीश्रीनमः पव
मेवमादेश्वरीपुत्रकौमारीपुत्रवैष्णवीपुत्रवाराहीपुत्रइ
राणीपुत्रचांभुरापुत्रमहालक्ष्मीपुत्रपूर्वायष्टदलेषुब्रह्म
णादिमातृपुत्रैःसप्तमावरणम् पुनस्तदाह्येप्रींहीइंद्र
वडुकपाडकेभ्योहीश्रीनमःइत्यादिब्रह्मावडुकोतेचतुर
साभ्यंतराकाशपरितःप्रागादिइंद्रवडुकादिदशाकोणा

अष्टमावराणाम् पुनस्तद्वाह्यं श्रीं द्वीदेतकभैरवपाडकेभ्यो
 द्वीं श्रीनमः इत्यादि त्रींशु रंत भैरवग्रथि भैरवग्रथिनिष्ठा भै
 रवकरालभैरवभीमदूषभैरव अचलभैरव श्रीं द्वीदाट
 केष्टरभैरवपाडकेभ्यो द्वीं श्रीनमः इति चत्वारस्तस्य मध्य
 प्रकारे प्रागादिदेतकादिदशकेन तवमावराणाम् श्रीं द्वी
 वज्रणीपुत्रयादकेभ्यो द्वीं श्रीनमः इत्यादि पमिन्यंतं चत
 रस्तस्य वास्य प्रकारलोके प्रापुध वज्रीणी पुत्रदशकेन
 पूर्वादिदित्तदशमावराणाम् एवं भैरवं संसृज्य बलिंदयात्
 शाल्यमं पललं सर्पिलाजह्मानी शार्कराः गुडमित्तरसा
 मूयोमधुर्केः परिमिश्रितैः कृत्वा कवलमारुघ्य देवप्रागु
 क्तवर्त्मना रक्तं चंदप्रसाद्यैर्निशितं सै बलिंदरेत् ततः सि
 ध्येति कार्याणि वलिना मेनमविणा तत्र पललमिति नि
 भंयथा स्य नित्य बलिः भोजनवे लयां हृत गुडये जनादि स
 हिते सिकथेति वाह्यमूलवियात्रि वारं जम्बा कृत्वा यष
 नेदयात् अथ प्रयोगः जरुया कसर्पिषा मंत्री मदंती श्रि
 यमाश्रयात् वषया यच्च हयादि तशकलैर्वशये जनात्
 इत्तशकलैर्वं उं शर्करं स्रज्यात् पुत्रलाभाय च तथा प्र
 फलैकरवैः सधीः धनधात्यादि संपत्तये च हसिलते उलैः
 विल्वप्रसूनैर्जरुया मदंती विदंती श्रियम् लोणैर्मुध्र
 संमिश्रैर्वशये दनिता जनान् लोणं लवणम् वृष्टिका

प्र. सं.

३०५

मेन होतव्यं वेतसस्य समिद्धरैः वेतसेतीरसेतीखेची अने
नज्जइयानित्यं धनधान्यादिसंपदेः वषणायज्जइयान्तेत्री
मधुनादिवसत्रयम् रोगोकोषधहोमेन योगोनस्यतित
त्ताणात् कृत्वा दोहोदोहोदोहो भूतापस्मारसंभवे व्याघ्रास
नेसमासीतो ज्जइयादपुतेतिलैः भूतादयः पलायतेनेते
तेनादिशंभयात् ज्जइयाकेवलैल्लोणैः पुतेसंभनेद्यया नि
गडादिविमोत्तायप्रयोगाय सुदाहृतः वचाचूर्णोपिलेज्ज
संगद्येनाजेनालोलितं विभज्य भक्षयेन्मंत्रि मंडले पुत्रको
तया विनीते पुत्रमाप्नोति सधारेण्यवलावितम् वचाव
शोष वचाचूर्णोपलप्रमाणे गद्यान्त्यविरुज्य प्रतिदिनम्
शोतरसदसंजन्तामंडले प्राशयेत् अथ भस्मप्रयोगः सा
धयेन्मधुना ते भस्मसर्वार्थसिद्धिदे उशीरे चंदनं कृष्णवना
सारं सज्जं कर्म घेतार्कमूलं वाराही लक्ष्मीरमही रुद्राम्
त्वचाविल्वतरोर्मूलेशोषयित्वा सघर्णयत् चूर्णं व्याघ्रिह
हीतेन गोमयेन विमिश्रितम् कृत्वा निशपिति संसोष्य
संस्तुते दद्याद्वा हये मूलेन दद्यात् तज्जस्मसु दृष्टपात्रे विनित्ति
येत केतकी मालती पुष्पैर्वसियेद्भस्मशोषितम् अमुते प्र
जयेन्मंत्रिस्सुहाभस्मसघृतितम् पतदाय दिनशः प्राचीं
उकरोतियः तस्य रोगाः प्रणाशंति कृत्वा दोहमदाग्रदाः
अथ र्थोषडिवंशात्पटले अक्षोरभस्माविधाने वक्ष्यामः अथ

स्वर्णकर्षणभैरवमन्त्रोपलिलिख्यते इवासाभगवाक्का
 शिः देवीगायत्रीछंदः स्वर्णकर्णभैरवोदेवता ज्ञावीजे
 स्वाहाशक्तिः संकल्पसिद्धये जपे विनियोगः ओं ह्रीं मद्भाभै
 रवाय नमः स्तुत ओं ह्रीं प्रापतास्याय शिरः ओं ह्रीं प्रजामल
 वेभस्याय शिखा ओं ह्रीं लोकेभ्याय कवचे ओं ह्रीं स्वर्णाय
 नेत्रम् ओं ह्रीं ममदरिद्रा पदरागायास्त्रम् ध्यानम् कोटि
 सूर्यप्रतीकाशं कवीरनियलं ग्रहः नेत्रत्रये च तयोर्देवा
 शं कृशवराभयम् प्राशित्वं जटासूते स्वर्णभरता
 भूषितम् सर्वाभरणसंपूर्णं प्रोभितं स्वर्णभैरवम् सि
 द्धविद्याधरैः सैवंध्यायेत्कनकभैरवम् ओं वे प्रां ह्रीं ह्रीं
 मद्भाभैरवाय प्रापतास्याय प्राजामिलवेधनाय लोकेभ्य
 राय स्वर्णकर्षणाय ममदरिद्रा पदरागाय ह्रीं ह्रीं प्रां वे
 ओं स्वाहा इमे ममन्त्रे द्वाविंशत्कृतो जपि जपि अथ म
 शक्तिपंचाक्षरीविधानम् वामदेवऋषिः पंक्तिछंदः
 पंक्तिछंदः सदाशिवो देवता ओं वीजे ह्रीं शक्तिः ओं ह्रीं म
 त् ओं शिरः इत्यादि पंचाक्षरवर्णैः अथ ध्यानम् वेदेदरे
 वरदं ललाटे कपालदं स्ते स्वाभीति मद्रिततया जलदेहा
 कांति वामोरुपीदगता निजवामदं सत्यस्मरुणा
 न्यलपुत्रापरिभ्रदेहम् १ ह्रीं मं नमः शिवाय ह्रीं रतिमं
 ३ः पश्यं फलप्रधानः चतुर्दशलक्षणं तावत्सदसं

प्र. सं.

३०५

३०५

मधुरसिक्ताभिरुपतकसमिद्धिः प्रसन्नराहोमः अथ ह्रीं
जा प्रसादोक्तेपीठेशिवे समवाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रथमा
वृत्तिः ह्रीं वायै गगनारक्ताकारालिकामहो ह्रीं इति
कोटोपग्रमेव द्वितीयावृत्तिः ह्रीं वायै च पा लाय चैत्रे च राय
उर्गायै च ह्याय नैदिने गगनाय सैत्राय इति तृतीयावृत्तिः
मातृभिस्तृतीया इन्द्रायैः पंचमी अथाष्टौष्टाक्षरविधाने
उच्यते वामदेवऋषिः पंक्ति छंदः सदाशिवो देवता पंचाक्ष
रवदे गति अन्नहोमादियोगो विवरा कृतमतम् ओं बीजे
ह्रीं शक्तिः ध्यानम् वामां कल्याणस्वामे नरकर कमलाया
स्तथा वामबाह्वस्तारक्ता तलस्यास्तनविधृतलसदाम
बाहुः प्रियायाः सर्वा कल्याणिरामो भूतपरशुमर्गः करैः
कांचनाभो ध्येयः यमासनस्थः स्मरललितवपुः संपदे पा
र्वतीयाः ओं ह्रीं ह्रीं नमः शिवाय इति मंत्रः अष्टलक्षजपः
ऐश्वर्यः प्रधानः अष्टसदसं नृपतकसमिद्धिर्जुह्यात् आ
सादांते प्राक्तपंचब्राह्मोक्तवस्तुताः इति प्रपंचसारसंग्रहेगी
र्वाणो रविशचिते पंचविंशः पटलः २५ अथ दक्षिणामूर्तिवि
धानमुच्यते श्रीशुकदेवऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीदक्षिणामूर्ति
देवता ओं बीजे ह्रीं शक्तिः ओं ह्रीं दक्षिणामूर्तये ह्रीं नमः ओं
ह्रीं नमः ह्रीं शिरः ओं ह्रीं वटमूलनिवासिने देशिखा ओं ह्रीं
ध्यानैकानिरता गायत्रैकवचं ओं ह्रीं नमो रुद्राय ह्रीं नमः ओं

द्वीशंभवेकः असं ध्यानम् सुदोमदार्थदात्रीसपरश्चर
 रिणां बाह्मभिर्वाहमेके ज्ञानासक्तं दधानो भुजगवरस
 मावहकसौवतायः आसीनसंज्ञावंदं प्रतिचदिततत्तत्
 रगौरसिनेत्रोदयादायैः सुकायैः सुनिभिरभिवृतो भावा
 सुद्धिभवावः १ जेंद्रीदाक्षिणमूर्तयेतभ्येवदुमूलनिवा
 सिने ध्यानैकनिरता गायनमोरुद्रायशंभवेद्वीजं इति
 मंत्रः ज्ञानप्रधानोयमन्त्रः अथाक्षरन्यासः कालिकष्ट
 तिदृगोऽद्वयनासायकेदशाक्षः संधिकंठस्तनूनाभि
 कटपंथुशुक्रमात्र यत्संधिषु पुनर्द्वाभ्यां मन्त्राविद्याया
 केत्यसेदिति षट्त्रिंशदक्षरैर्त्वासः त्रिलोतारविंशति
 सहस्रं जप उग्यास्तैस्तिलैः साज्येन ययोदसावाहयेना
 पिवादशांशाक्षोमः अथ मूला पूर्वाक्षपंचाक्षरविधिना
 पूजयेत् तपत्वेवेमन्त्रमेनेदिनमनुगिरिशां पूजयित्वा च
 द्वेत्वास्तत्त्वान्त्वामनोवाक् तत्रभिरवदितः प्राण्यकामा
 नशेषान् व्याख्याताचारमानां भुविकविषुवरः साधुवे
 दांतवेदीवादीचादैतविद्याफलममलतरं याति शेषेप
 दंतत् अथ संहारदर्शने मूर्तिमं मध्ये लिंगं लिखित्वा त
 उपरिपरितो भूषरेहृदमष्टौ मूलान्यष्टासुदित्स्त्रवत्
 विष्णुगौणार्थपस्मारवृत्तैश्च मस्यन्तम् तन्मध्ये चित्त
 यामः करतलविले मस्यस्तकाक्षस्तगमिं व्याख्ये संहारसं

376

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

करणद्वितालत्रयेदिग्बधनाग्रिमकारानाविधायक
 दृढश्रुतिमूलाधाररुदयभूमथगतससम्मानाडीपर्व
 यंभेमितिमूलाधारगतंतेजोद्वादशांतेनीलासैमिति
 द्वादशांतगतंतेजोमूलाधारंनयेत् द्वादशांतस्थितस
 धामंडलादतविंडूयेणमूलामन्त्रात्ताराणिध्यात्वा
 मंत्रं सकृदुच्चार्य पुनोच्चार्य मन्त्रं त्रयं त्रयं त्रयं त्रयं
 द्वाप्राणातायस्यमूलेनकेशादित्यादयर्थंतेत्रिंशोपापी
 दन्यासंकर्यात् तयथायुंशुभयो नमः साधिनैकैला
 सादये वटवृक्षाय स्फटिकमंडपाय रत्नसिंहास
 नाय नमः इति मूलाधारद्वारभ्यरुदयपर्यंतं तस्य स्वा
 नर्थमादीन्समदशापटपटलेगीपालकवीधानेनैक
 प्रकारेणान्यास्य वामायै नमः श्रेष्ठाय नमः शोभनमः
 कालकलविकरणै नमः बलविकरणै नमः बलप्र
 माथिनै नमः सर्वभूतदमन्यै नमः मनोन्मन्यै नमः शं
 नमोभगवते सर्वगतात्मशक्तिपुत्राय नमः ताय यो
 गपीठरत्ननेनमः इति रुदयेष्टदले विन्यस्य मूलम
 न्त्रोच्चारणापूर्वकं श्रीदक्षिणामूर्तये नमः इति पीठे स्था
 र्त्तित्यस्य तत्र यंचोपचारान्ममार्पयामि देवग्रथमिदे
 श्वाचमनीयकमिदे इत्येतानि समर्प्य मूलमन्त्रं
 द्वादशावारं जपेन कुंभकं कर्यात् अंतःपातितं तेजः द

प्र. सं.

३३३

दिएनासिकापाददिएनाकरतलेनिपात्यतत्कालितल
हृष्टपार्श्ववाप्यसंगमनैरेणालिषडेगत्यासौकृत्वात्रष्ट्या
दिस्मरणापूर्वकमूलमन्त्रेणानिर्वाप्यमूलमंत्रात्तरंत्वा
संक्रियात् तयथा नेत्रद्वयस्रोत्रद्वयनासिकाद्वयास्पलि
गाग्रसेषशिरोललाटेनेत्रपुगग्रस्यकंदरुजातुपादेषु
वाङ्गपादसंध्युलीलुत्तराग्रसेदेषास्थिः षडाहृत्या त
तोमूलेनानिर्वाप्य पार्श्वद्वयसुनाभिस्तुक्कंददतिगांस
ऊकृद्वासेषशिरोललाटेनेत्रद्वयस्रोत्रद्वयनासिकाद्व
यास्येषुवाङ्गद्वयमूलसंध्युलेषुदतिगादस्ततजं
नेत्रद्वयपर्वद्वंद्वमथमानासिकापर्वद्वयवामतर्जयो
युष्टपर्वद्वंद्वद्वयवाममथमानासिकापर्वद्वंद्ववामक
निष्ठकापर्वत्रयदतिगाकनिष्ठकापर्वत्रयेषुत्यासंक्र
यात् एवंकृतेमूलमंत्रस्यषडाहृतयोभवेतील्लेषास्थि
तिः ततोमूलमन्त्रेणानिर्वाप्यवामपादतलतडपरित्ता
पार्श्वद्वयसमस्तजंयातपार्श्वद्वयकुरुतपार्श्वद्वयेषु
एवंदतिगापादवामदस्तदतिगादस्तेषुवामइत्यर्थः
पादोक्तरीत्यानाभ्यादिहृदयपर्यंतं कट्यादितत्ततो
तैरुदादिमस्तकोतमस्तकादीत्तमूर्धनिचमूलमन्त्रे
पंचाहृत्याग्रसेत् एवंपंचाहृत्यासंहारत्यासः मूलेना
निर्वाप्यपुनःस्थितिस्ताविस्यस्यपुनानिर्वाप्य ईशा

यमूर्धनमः तत्परुषाय वक्राय नमः अक्षोराय हृदया
य नमः वामदेवाय सुयस्याय नमः सयोजाताय पद्मा
य नमः इति श्रेयसाय गुलित्वासक्रमेणाशिरो वदनरु
द्रुपादेशु सूत्रन्यासे कृत्वा ईशा वानाय ऊर्ध्ववक्राय न
मः तत्परुषाय पूर्ववक्राय नमः अक्षोराय दक्षिणवा
क्राय वामदेवाय उत्तरवक्राय नमः सयोजाताय पद्मि
मवक्राय नमः इति वक्रं कन्यासे कृत्वा मूलेन त्रिवाण्य
मूलेन प्रणावेन वासे सुदितमातृका न्यासे कृत्वा मूले
मत्रिवाण्य षडंगरुषि छंदो देवतो अविमत्य प्राणा प्रति
ष्ठां कुर्यात् अत्र दक्षिणमूर्तिदेवस्य प्राणाद न्यादिविशो
षः एवं कृत्वा षडन्यासां जपेत् अथ मेधादक्षिणमूर्तिः
मेत्रः ब्रह्माग्रविः गायत्री छंदः मेधादक्षिणमूर्तिदेवा
ता मेधावीजे स्वादाशक्तिः मम दक्षिणमूर्तिप्रीत्यर्थः
विनियोगः ओं ह्रत् ईशिरः कुंशिखापेंकवचं श्रौतेत्रयः
अस्त्रं ध्यानम् भस्मा व्यापंडु रंगः प्राशिशाकलथरोत्तान
मुद्रात्तमालावीणा सुसौविराजत्करतलकमलो योगा
प्रीदादिरामः व्याख्यापीठे निषण्णा मुनिवरनिकरैः सो
वितः सुप्रसन्नः सख्यालः कृतिवामाः सतलमवततो द
क्षिणमूर्तिरीशः ओं नमो भगवते दक्षिणमूर्तये मत्सं
मेधाप्रज्ञाप्रयत्नस्वादा इति मेत्रः प्रज्ञापदरदितो वाये

प्र.से.

३३८

३७४

ये मन्त्रः ज्ञानप्रधानो ये मन्त्रः कृष्णसमीपमारभ्य कृष्णवत्ता
देशीयैरेतंच त्वारिंशत्सहस्रं जपित्वा ज्ञेन दशांशो नष्टुरभ
स्त्रराणो दोमः तात्पर्यं वा जयेत् विष्णुलये वा पश्चिमद्वारशिवा
लये सवाः सिद्धं संसीरुत सुदृढतिलैराज्येन पापसात्नेन
वादशांशो नष्टुरभस्त्रराणो दोमः अथ प्रसादोक्ते समावा
ह्य समर्चयेत् अंगैः प्रथमा हतिः स्वरद्वेष्टा एकेन द्वितीया
कचटत पशालादिवर्गे रथधाविभक्तैः कृतीया सरस्वत्यै
ब्रह्मणे सनकाय सनेदनाय सनातनाय नमः सनत्कुमा
राय नमः शुक्राय नमः वेदव्यासाय नमः नारदाय इति चत
र्थो पाण्डुवत्सैः शुभगाय नमः भद्रायै नमः क्रीडाय शान्त्यै
रोस्यै कल्यै विज्जेभायै इति पंचमी इंद्रायै षष्ठी हस्तस्य पु
स्तकाः स्वस्थः प्रोक्तः सुखार्णभूषणः एवं ध्यात्वा र्चनीया इ
ति षोडशः अथ मन्त्रस्य न्यासः प्रथमं सर्वादि वेदने कृत्वा मेत्रा
ग षष्ठांसे पाशुपतांसे एतावान्नालत्रयादिदिग्बन्धने कृत्वा
द्वेकारत्रयो वारो नमस्लाया रघुदयभूमि गत पर्वत्रयभे
जने कृत्वा ह्ये मिति मूलाया गते ते ते हो दशांते नीलाहं
मिति द्वादशांते गते ते ते हो मूलाया रे नीला द्वादशी तं स्थिते
स धामे डालि विगलिता मृतविं डू पेण सुहानि मे त्रातरा
णि ध्यात्वा नमस्ते मे क्वारे संजे पशुदमन्त्र उत्पन्न इति ध्यात्वा
यमिति वा प्रवीजेन षोडशवारं मनसा पठिते ॥

नरेचक्रं स्थूललक्ष्मीकारणाशरीरात्रयोऽष्टांशं कृत्वा
मित्यग्नीवीजेतद्वात्रिंशद्द्वारे मनसा पीदितेन त्रयसाव
नरकं शरीरे सुमनसि ति ध्यात्वा मूलेन केशादिषा दानं
त्रिंशो व्याप्य पीदय्या संकुर्यात् तत्प्रकारं समदशापटले
क्राः तत्र नवशकपस्तु प्रासादविधाने प्रोक्ता न्यस्तव्याः प्र
नः श्रीदक्षिणामूर्तेये नम इति कार्णिकायां मूर्तिविन्यस्य मा
नसमूर्त्तां कृत्वा आसनस्वागतपाद्यापुष्पचारानदत्वा द्वा
त्रिंशद्द्वारे मूलेन तन्वाजं भक्तं कृत्वा मूलमंत्रे तेजो हयतया
ध्यात्वा दक्षिणनासिकया दक्षणाकरे निपात्य मूलेन त
तेजः करतलकरहृष्टे च व्याप्य ग्रंथमन्त्रैरेणुलित्या संक
त्वा मूलेन त्रिंशो व्याप्या क्षरानमसेत् मूर्ध्नि यश्चाक्षला
देवचक्षुषोः श्रवणादये नत्वा पटद्वये पश्चादंडयोर्दंत
योरापि जिह्वाग्रे नासिकाग्रे च वेष्टयेत् पुनरुत्तरे गले रुदयो
रोत्तमग्रे च नाभौ हृष्टे यस्वके ऊर्वोर्जातो जे चार्या पार्श्व
योपादयो गे तथा सर्वपादांगसंथिषु परंत्य सेद्विद्वानने
त्रितः आसित्यत्ते मूलमन्त्रे प्रजापदं नमते एवमक्षरा
न्यस्य पुनर्योगं न्या संकुर्यात् तत्प्रकारं अथोरतचक्ष
मन्त्रे प्राणवे कार्णिकोपरि पत्रेषु च त्रयः पश्चादुदये सदा
लांबुजे कार्णिकायां न्यसेद्दीजे पत्रेषु सप्तविन्यसेत् अ
ष्टौ च विदले पश्चात् कार्णिकायां न्यसेत् विंशे शिवोद्वारः

प्र. सं.

३२६

देहयेचततः पश्चात्सहस्रारेशिरोवृजे कर्णिकायां नसे
क्षुत्तिवालोर्कशतपिणीम् बीजशक्तेवक्ष्यमाणे समा
तराणि शिष्टानि सहस्रारेशिरोवृजे विन्यस्येवम् ३३३
प्रकारेण मूलमन्त्रवर्णोयोग्या संकृत्वा मूलेन एकवारं
व्याप्य मूर्तिपंचजन्या संकुर्यात् ॐ अं ह्रीं क्लीं नमः शिवा
य महादेवाय ध्यायेत् नमः ॐ अं ह्रीं क्लीं नमः शिवाय शिवाय
यंभ्यो नमः ॐ ईं ह्रीं क्लीं नमः शिवाय रुद्राय मित्राय नमः
ॐ ईं ह्रीं क्लीं शंकराय वरुणाय नमः ॐ उं ह्रीं क्लीं नमः शि
वाय लालरदितायेशाय नमः ॐ ऊं ह्रीं क्लीं नमः शिवाय
ईशानाय मगाय नमः ॐ ऐं ह्रीं क्लीं नमः शिवाय विजया
य विवस्वते नमः ॐ ऐं ह्रीं क्लीं नमः शिवाय भीमाय ईंद्राय
नमः ॐ ओं ह्रीं क्लीं नमः शिवाय कपर्दिने शूलो नमः ॐ ओं
ह्रीं क्लीं नमः शिवाय हराय धर्जन्याय नमः ॐ अं ह्रीं क्लीं नमः
यश्चारावेत्तु नमः ॐ अं ह्रीं क्लीं नमः यनीलकण्ठाय वि
स्रवे नमः ॐ इति ललाटनाभिस्तु कंददक्षिणार्धतदंशस
तुल्यं वामार्धतदंशं तुल्यं कृत्वा कृत्वा नमः पुनः का
ननष्टनेत्यादि स्थानेषु मालाकां संहत्वा मूलेन त्रिषो
द्याया ॐ अं ह्रीं क्लीं नमः ॐ ईं ह्रीं क्लीं नमः ॐ शिवाय इत्यादि षडंग
कृत्वा ऋष्यादिविषय ॐ बीजस्वादाशक्तीयुलं पादयो
र्यस्य प्राणाप्रतिष्ठा मंत्रेण देवतात्मको भूत्वा मानसमूर्त्तौ

कृत्वा षडेंगादिकंदत्वा मूलेन प्रयोगं जलो समाप्तं ओं तत्स
 दितः पूर्वमिति संज्ञेया ब्रह्मार्पणंदत्वा शिवोदात्ताशिः
 वोभोक्ता शिवः सर्वमिदं जगत् शिवो जायति भूतानियः
 शिवः सोऽहमेव सः त्वमेवादमदं च त्वंसेविन्मात्रवपुर्धरः
 आचर्यो रंतरे श्रुतिर्न प्रमेत्वा ज्ञातं ज्ञातव इत्यर्थान्वसंधानः
 पूर्वकं मूलमन्त्रं जपेत् अथ प्रयोगः यं लाघावुष्मैरुत्त
 होमादियानिधिर्भवेत् प्रयोगोत्तरं कंदमात्रे जले स्थि
 ता जपेन्मन्त्रं सहस्रकम् प्रत्यहं मंडलादवाक्कवीनामप्र
 णीर्भवेत् प्रयोगोत्तरम् भुजानः प्रततो मंत्री गोमूत्रे प
 क्कमोदतम् भित्तानमथ वामवमपुतदितपं जपेत् अ
 ष्टं वेदशाखादि व्याचष्टेनात्र संशयं प्रयोगोत्तरं सहस्रं
 जलमादाय प्रातः काले तसाथकः पंचविंशतिवारं वा त
 दर्थं वा भिमवयेत् तजले प्राशयेन्नित्यं षण्मासात्साथको
 तमः सदा वारी भवेन्नित्यं गंगासातः प्रवादवत् अथ सां
 तः प्रवादवत् अथ सांवदतिणा मूर्तिमन्त्रः आनंदवाम
 देवः ऋषिः भोगपंक्तिचंदः सांवदतिणा मूर्तिदेवता ओं
 पेंदुतनमः क्लीं शिरः शिवाय सौः शिवा ओंपेंकवचं नमः
 क्लीं नेत्रं शिवाय सौः अस्त्रं ओं बीजमिति नाभी पेंशक्तिरि
 ति दातिणां शो क्लीं कीलकमिति वासांसेत्यसेत् ध्यानम्
 वामोरोरुपरि स्थितो गिरिसुता मया न्यमानि गितं यथा

प्र. सं.

३८-

३८०

मासुत्पलधारिणी शशिनिभेवालोके यंती शिवम् अस्मै
वेणाकरेण प्रसक्तमथो जंभे सथा पुरितम् सुदोत्तानमयी
देधानमयरे सुक्तात्तमालांभजे २ ज्यैष्ठ्येन सः क्षी शिवाय सौः
सोवशी दक्षिण मूर्तेः पूजने च पुरमक्रिया मेधादिदत्तणा मृ
ते शोक्नरीत्या भवेत्तु मे इति यमले इति मंत्रः विद्याफलप्रधा
नः अथ दक्षिण मूर्ति प्रसंगाद्विद्या प्रदत्त साम्येन हयग्रीवै
कात्तरमेत्रोपिलक्ष्यते ब्रह्मा ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः हयग्रीवो दे
वता हकारो बीजे ऊकारः प्राप्तिः वारो घर्घ्यो सिद्धये जये वि
नियोगः स्तोत्रं स्तोत्रं शिरः इत्याये गानि ध्यानम् धवलनलि
ननिष्ठे स्तीरगारे करायै जयवत्तय सरोजे प्रसक्तकाभीष्टदा
ने दयत ममलवस्वा कल्पजालाभिरामे स्वरगवदनविस्म
नौ मयविद्या प्रतिमिस्त्रम् हकार सकार चतुर्दश स्वर षष्ठ
स्वरात्पानरसुक्ता विंदात्मकः स्तोत्र इति मन्त्रः अथ ब्राह्मं मि
ति मन्त्रः अथ मन्त्रांतरं ऋष्यादि पूर्ववत् जीयात्सरोजज
पदमसथा करीरलेख्या निपाणिकमलैः सकलैर्दधान
म् मेदारजं दत्तदिने उ समान देहो माल्यो गारागवसता
भराणां च वक्रः स्तोत्रं हयग्रीवसेन सः इति मंत्रः पूजादिकं
वत्समाप्तावत् अथैकादशाक्षरः ब्रह्मा ऋषिः त्रिष्टुप् छं
दः हयग्रीवो देवता बीजे नां गानि पूर्ववत् ध्यानादि स्त्री
क्षीक्षी हयग्रीवः क्षीक्षीं ऊं फट् ॥ इति मन्त्रः ॥

विद्याफलप्रधानः अथदधिभक्तद्वयग्रीवमन्त्रः ब्रह्मा
ऋषिः अतिछन्दः द्वयग्रीवोविसर्गदेवता अंगन्यासादिष्टा
र्ववत् सख्येनदत्तेन सुधाकरीरमन्येनदध्योदनमादा
धानः प्राशोकमधोसितपत्रसंख्यायापायास्तिताभस्त
रगानमोनः डोनमोभगवतेद्वयग्रीवसे अनाथिपतये
अनदायप्रहारायप्रहृरकर्मभगवन्मह्यभोजानदान
मावहावदस्वाहा अथद्वयग्रीवमंत्रोत्तरम् स्तुतंसः
विष्णोतीर्णस्वरूपायविष्णायानंददृष्टितोतभ्येनमोद
यग्रीवविधाराजायविष्णवेस्वाहा मोदंस्तुतं पूजादिक
मन्त्रपदेवत्यते अथैकाक्षरः ब्रह्माऋषिः गायत्रीछन्दः
द्वयग्रीवोदेवता देवीजेमः शक्तिः स्तोत्रीमित्यायेगानि
ध्यानम् यमात्तमालातिखनेष्टदानिदधानमभोरुदसे
पुदस्थम् कर्पूरचेडादिकगौरकांतिदधाननंसौम्यमिद
स्मरामि स्तुमितिमंत्रः ललचातर्कतयः सेतपमैर्द
प्रांशंशुप्रसरणाहोमः विधावामेनवावभवेनसौरित्य
नेनचसंप्रदीकृत्याजमव्यः अथपूजा वैष्णवीठेश्वर्ये
तु वीगीश्वरायविमदेद्वयग्रीवायपीमदिमंत्रोदंसः प्रबो
दयाम् अंगैप्रथमाहूतिः ततोष्टदलेषुप्रागादिकमेता
मेधायनमः सरस्वत्यैनमः सुख्यैनमः विजयवैनमः अथ
राजितायैनमः सख्यैनमः अष्टाधैनमः इत्यभ्यर्चदस्वाये

प्र.से.

३८

३८

सुजसुदादयातः सुजसुदायनमः सुजसुदात्तायनमः सुजसु
रीकात्तायवामनायनमः सुजसुकार्णायसर्वनेत्रायनमः
सुसुखायनमः सुप्रतिष्ठायनमः पिंगलायनमः हरिसे
वायनमः इतिततो लोकपालाहजयेत् ततः पद्मायनमः
अथमालायनमः सुलकायनमः वरदायनमः इति हजयेत्
प्रयोगास्तु शाशिमंडलमध्यस्थं करमन्त्रं शाशिप्रभम् ध्या
त्वा तत्र विसृज्य संचक्रैः संप्रेष्य वाग्मिनां भवेत् चेदमंडलमध्य
स्थं लगभं मन्त्रनायकम् प्रतिवादिषु विध्यात्वे स्तभयेत्ये
व तन्त्राखम् प्रणावहय मध्यस्थं मकारद्वयमध्यगम् वी
जेदयग्रीवकौबतर्जभं गं शाहं लिखेद्भुजं हरीद्वया यंत्रं प्रति
ष्ठितं प्राणं एकात्रिकोत्पादयं रद्वयसं पुटेति ध्याय वेष्टये
त्तीतसंज्ञैः सज्जैः न भूयितं प्रपुक्तं वैरिणा येन मूकलं कुरुते
धिरात् सुंगारमेदमध्यस्थं रेफाक्रांतं तत्कारयेत् ज्वाला
मालाकलं ध्यायेत्संभने परमं मतम् सुंगारमेकारः ह
यग्रीवो सुपुष्पं ब्रह्मासे कर्षणोऽरुधिः अनुपुष्पं छंदः हयग्री
वो देवता रं वीजे नमः शक्तिः सातार्थं जपे विनियोगः म
न्त्रपरिः समस्तैः संप्रदायानि ध्यानम् व्याख्या सुद्रोकारस
रसिजैः पुस्तकशालावक्रैः विधादित्रस्तुदिकरचितेषु उरी
के निघणः अज्ञानप्रीतिरुतविषादैरंशुभिः स्नावयन्मा
माविर्भूयादमितमहिमामानमेवागधीषाः ध्यातो नरा

म्र वेदेष्टुरितचंद्रमंडलगतधेतारविर्दासनेमंदाकि
 न्यमृताज्जकुंदकसुदक्षीरेंडहासेहारिः सुद्रासुस्ता
 कशाखचक्रविलसद्भीमउत्तामंडितेनिर्यत्रिमलभा
 रतीयरिमलेविशेषाममृतातम ध्यानोत्तरम तथा
 रादिसमुष्ठायेतलसीदामसुषारो तरनेवेदनेवेदेतं
 गेसारखतप्रदम् ऋत्यजसामनृपायवेदादराणाका
 र्मणो प्रणावोद्गीयवचसेमहास्यधिरसेतमः इतिमं
 त्रममुतेजयेत् विद्याप्रयातोयम अथपूजाकेवलं
 यमयीठेसेभाव्यतत्कार्णीकायां मध्येसोममंडलेवि
 चित्रतन्मध्येवह्निमंडलेविचित्रतन्मध्येदेवसमावा
 स्य तत्रदित्समनेदनायसनकायाश्रियैष्टयिष्येनमः
 इतिसमर्चयेत् तददिःषट्कोणविचित्रषट्सकोनेषु
 निरकज्योतिराधंगसुक्तावेदानसमर्चयेत् अस्पृशे
 पदेषाः दित्सवेदाषट्सकोणेषंगानिसमर्चयेदिति
 तत्रनिरुक्तज्योतिर्वाकराणकल्पशीलाहंदासंग
 नि तददिरष्टदलेवासीमादेसरीकोमारीवैष्णवी
 वाराहीइंद्राणीचासुंदायमहालक्ष्मीयताः प्रागादिक्र
 मेणार्चयेत् दलमध्येषु वक्रतंडाय पकंदताय म
 होदराय गजाननाय लंबोदराय विक्रदाय विज्र
 राजाय भूषवक्राय पतानर्चयेत् दलाग्रेषु अक्षिता

प्र. सं.

१८२

३४

गाय. कुरवे. भीषणाय. रक्तनेत्रा. वडकाय. कालमर्दनाय.
देतयाय. विकटाय. एतानर्चयेत् पुनस्तद्वदिः षोडशाय
त्रेषु दशावतारान् शपत्रेषु अवाशिष्टपत्रसङ्कोशां वचा
क्रादापमनेदकशाङ्गाण्यर्चयेत् तद्वदिश्च त्रये इन्द्रादि
नृकपालान्यजेत् प्रमः पूर्वादिचतुर्दशेषु महागणपति
इगांसेवपालावडुकान् क्रमेणैकेके समर्चयेत् तद्वदिः
समस्तप्रकटादिनवयोगी नीः समनदीर्नवप्रदोश्चतुः
शष्टपर्वताश्च नक्षत्राश्च समविंशतिर्वाचयेत् त्रिपुरा
विषयेष्टपटले समस्तप्रकटादियोगित्यः प्रोक्तः अथप्र
योगः अष्टोत्तरसदसं तसु देवाह्यमिमं च वापि वेदाया
यवेदापि मात्रयतेन्द्रियः जन्ममूकस्याधिकस्यापि वाक्
सिद्धिर्भवति हृतम् अथ प्रयोगांतरम् प्रारब्धवेलासा
रभ्यसूर्याचंद्रमसो गृहे पात्रे रुक्ममये डग्धं वचामिश्रं
प्रहरयेत् यावन्मोचनकालं तया वास्थित्वादकंतरे कं
दमात्रेयवाजाचदग्धं मौनीमलेत्तयेत् पिवेत् समर्थम
चिरात्तस्य सारस्वतं भवेत् प्रयोगांतरं ज्योतिष्मतीलता
वीजैर्दिनैश्चैकैकवर्धितम् अष्टोत्तरशते यावद्वत्तयेदभि
मंत्रितम् सरस्वतवतीरोये सत्यं स्याद् द्वौ रिमानवः प्रयो
गांतरमकलशं पूर्णमुदकैः स्थापयित्वा नवपुनः तत्र वा
ह्यदयग्रीवं परिवारैः समानितं प्रजयेद्देवप्रणयैरुपचारैर्यथा

विधि सहस्रं प्रजयेत्संक्रान्तं कलशं सस्पर्शालुधः तेनांभ
 सामिसिक्ताये वंध्या पुत्रवती भवेत् घणमासमेतका
 र्येणादिनशो विजितेन्द्रियः पुत्रलाभे भवत्येव सत्यं स
 त्येव दाम्पत्यं प्रयोगांतरं सोमसूर्यप्रदेतिष्ठनजल
 मध्ये तसाथकः यावन्मोक्षं जपेदेवं तावन्मन्त्रमनन्यथाः
 कपिलागोष्ठे तेषां मन्त्रादिदमथापथम् तस्य संवत्स
 रे नैव मूकस्यैव च वारं भवेत् ब्राह्मी रसेन प्रकृतं कपिः
 लागोष्ठे तेन च अतीव संस्कृता वाणी प्रातः प्रीतेन मंत्रि
 तः ज्योतिष्प्रतीकलावक मन्त्रितानि च भक्तयेत् नित्य
 मायोग्यमायुष्यं तस्य बुद्धिश्च वर्धते अथासुष्टु प्रमेत्रा
 तं रम् ब्रह्मा ऋषिः शुक्लं शुक्लं दः दयशीवो देवता तार
 पूर्वमेवं तस्य पादैर्ब्रह्मैः समस्तैर्वागानि शास्त्राणां कप्र
 भमस्य वक्रं मुक्तामयैराभणैरुपेतम् रथो गराखान्ति
 तवाङ्गुलिं गन्तावदयेत् स्तकरं भजामः ओं उदीरति
 मंत्रः द्वात्रिंशल्लक्षजपः सधुरसिद्धौ कुंदपुष्पैर्दंष्ट्रांशं
 दोमः पूर्ववत्सूत्रं वेदानदित्ति ग्रंथानि विदित्तिरतिदा
 सधुराणां दीप्त्यसमर्चयेत् तद्वदिरिद्रादी संदृष्टिर्वन्त्रा
 दीष्टार्चयेत् अथ प्रयोगः मन्त्रानेन संज्ञमेष्टे ब्राह्मी
 रसे मृतम् कवित्वमावदेत्संज्ञां संज्ञां लविज्जं भिगी प्र
 योगांतरम् वचामनेन संज्ञाय भक्तयेत्प्रातरन्वदं सर्वा

प्र. सं.

२६३

३४३

वेदागमादीनां व्याख्याता जायते चिरान् अथाचोरमन्त्रवि
धानम् अचोरमन्त्रः अनुष्टुप् छंदः अचोरमन्त्रो देवता इं
बीजे इंद्राशक्तिः प्रस्फुरश्चिरः चोरचोरतनूपाशिखाचट
रश्चकवचे कदम्बमरनेत्रत्रये वंथश्चानपरं कदम्बश्च
मूथाने कालाश्रमः करार्थैः परश्च उमरकौ खड्गवेदोचवा
गोथामौ मूलं कपाले धृतिभयदो भीषणा मूर्ध्नि नेत्रः र
क्तकारो वरो दिप्रवरश्चटितगात्रो विद्वादी नृत्वादिनिष्पार्थ
दायी भवदनभिमतस्थितये स्यादचोरः इंद्रास्फुर २ प्रस्फुर २
चोर २ तरतनूस्फुट २ अचट २ कदम्ब २ वम २ वंथ २ च
तयश्च कदम्बश्च प्रधानः अथ यदव्यासः कदम्बास्फुट
रुर्नामं भूषणं जावजे च योः पादयोः एकादशधा नित्रैर्म
शार्ङ्गैर्मन्त्रविग्रही मन्त्री एकादशधा विभागप्रकारं उ
च्यते पंचभिर्यो सषड्विद्वाभ्यामष्टमिष्वतमिष्व षडि
भस्य तस्य यो सषड्विद्वाभ्यां च मेदिनैः क्रमशः चतस्र्यो
गोति कदादि चतस्रं वमादि चतस्रं वेधादि चतस्रं चपते
सिभिरित्यर्थः सर्वपदादौ प्रणवशक्तियोजनीये लक्ष
जयः सस्यासुसुतोस्तभवेदचोरः काम्यक्रियायामथ
रक्तवर्णः कृष्णो भिचारे प्रदत्तैः कृते च प्रोक्तो जयः स्यादपि
लक्षमानः सुतवासितोः साक्षिलैः स्तुतैः वाहतास्तुतैः द
विभिर्वा दशांशं प्रश्नश्चरणदोमः अथ सजापीठविधाना

र्थमन्वे ह्यर्हैस्वास्थितसाध्यात्तरविलसितकर्णिकेका
 लावीते वर्गाष्टकोष्टकेसरमंतेमदलत्तयत्तरोल्लसि
 तम् मंत्रात्तरत्रयोयदलमथदलाशकेचतदाष्टवदि
 पुरास्त्रिसमाश्रितकवचासंप्रतिविलिख्ययंत्रमिदे अ
 स्मार्थः अष्टदलस्यकर्णिकायांभुवनींशीविलिख्यत
 न्मध्येसाध्यादीन्विलिख्यतस्यस्वरैः सविं३कैवेष्टनेज
 र्यात् पुनःदलमूलेकादीन्मांतान्पंचवर्गान्पंचस
 दमूलेषुविलिखेत् लाविलाषष्टेयादित्रयं सममेवा
 दित्रये अष्टमेसादिचतस्रयंलिखेत् पुनरचोरमंत्रात्
 राणित्रिदिवमध्येविलिखेत् अवशिष्टानित्रीणित्रीणि
 दलाग्रेषुलिखेत् तदाष्टषट्कोणस्यविलिख्यतेषुप्राया
 स्त्रो निलकोणेषुहंरति विलिखेत्पुनः प्रत्यग्रीषकोणे
 शुक्रदितिलिखेत् अत्रमंडलेप्रासादेकपीठेपंचवर्गैर्वी
 कोषोदकेनवापुरस्त्रराकलशं सूर्यचोर्मूर्तिसमा
 बाह्यसमर्चयत् अग्नैःप्रथमाहतिः पराशवे३ मरुकाय
 खट्वायवेरायबाणाय धनुषेमूलायकपालायइति
 द्वितीयामातृभिरुत्तीया इंदोयैश्चतुर्थी अथवापूर्वाक्र
 पंचात्तरवमृता अथप्रयोगः अथायासार्गसमितितस
 र्मपपायसात्यकैश्चष्टयक रात्रीमदसदोमाभूतायसा
 रादिप्रांतिरुदिष्टा अथमर्थ आत्मातेपकैकेनसदस।

प्र. सं.

३८५

384

संयोजकमेतद्विदितैर्ज्ञयाप्रशादितिहतिः
प्रयोगा. सितकिंशुकानिर्गुडीकनकायामार्गजन्मनो
समिधो हयगपिसदसदोमाप्रिग्रहमेतोविशुद्धा
एतत्प्राप्त एतैः प्रयकप्रयकसदसदोमाहुदराणि
प्रहमेतोभवतः प्रयो. गव्याकैर्ज्ञयाप्रशादशाशा
तंमेत्रीमसुरेभ्योभूयत्रैश्वरंशुलैश्चाशिवपंचम्यानि
शायोदनेन इतिमसुरमायामार्गः चतुरंशुलेराजवृ
तः शिवपंचमीशुक्लपंचमी उत्तरार्थीकफलमेवाना
पिदृष्टव्यम् प्रयोगा. सर्पमार्गसंपंचगव्यचतुर्भिः सर्पि
संसेपातकैर्ज्ञत्वातत्प्रातिभोजयेत्प्रातिशामंयामेवसर्वे
प्रहाः श्रयसर्पः मार्गमयामार्गसर्पिषाश्रयामार्गगा
पंचगव्यापाचितेनचरुणाचचुनरपिसर्पिषापतैः प्रय
कप्रयकसदसंतज्ञत्वासेपातगृहीत्वासाधेप्रतिभो
जयेदुदपीडानप्रपति अथमंत्रोत्तरम् षड्कोणोकारि
कायांस्फुरपुगलवृतांसाध्यागर्भोचशक्तिंकोणोखेप्र
स्फुरद्वंद्वकमयाविलिखेन्नवर्णानुलेषु षड्वेदद्वंद्व
द्वंद्वकचतुर्गुणषड्मंथकात्वात्प्रषट्केवमोस्फुरातद
दगदभयप्रयंत्रमाचोरमाहुः अस्मार्यः प्रथमंषष्टो
गाविलिखातत्कर्णिकायांभुवनेषीविलिखेत् तदंतः
साध्यानामादीन्विलिख्यस्फुरस्फुरेतिचतुर्भिस्तरेभ्यः

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

३३

प्र. सं.
३८५

३८५

वीजेदंशानिः प्रणवादिमंत्रांतरैः षडंगमासः ध्याने पंचवा
 क्रं सदावाङ्मिलोचने भीषणोभासरेरुद्रपिंगेषमसुमूर्ध
 जम् खड्गवेदकनराचयत्रुः शारकमेरुत्वन शक्तिमूलं च प
 रं ब्रह्मदेवकार्यकैः भीषणोस्फटिके दामेनागाभराभा
 धितम् सर्वासेषां पशुपतिं सर्वास्ताकरं स्मरेत् ओं ह्रीं पशु
 देवदे इति मंत्रास्ताप्रधानः अक्षरलक्षेत्तपः पायसे
 नदशांशादौमः अष्टजाप्रासादोक्तपीठे वा तत्सुखा
 दिपंचव्रत्तनामभिः प्रथमावरणाम् अंगैर्दितीयावृ
 त्तिः प्रासादविधानोक्तै रनेताभिरुतीया उमादिभिश्च
 तथै ध्यानाकाशे पंचमी रेदायैषष्टी प्रयोगा ध्याना
 पूर्वकमेव जपः सर्वभीतिनिवृत्तिकरः एतन्मंत्राभिमेत्रि
 तावथ प्रयोगः सर्वविषयैर्गहरः एतन्मन्त्रदोमसेषा
 ततपसमेतशस्त्रप्रयोगः सर्वशत्रुसेनाविधेसकोवि
 जयकंच भवति अनेन शात संजमेजलयद्रुषुवेति येत
 सधस्तं सुचति केदनप्रदोमन्त्रप्रभावतः अथ खड्ग
 वाणमन्त्रः भैरवस्त्राभिः अत्रुषु पृच्छेदः खड्ग रावना
 रुद्रो देवता खोद्ग खोशिः इत्यादिगानि विवीजेद्री
 शक्तिः ध्यानम् खेटाकपालस्त्राणि सुंरुकापाणाखेटा
 खट्वांगमूलद्रुमलन्दभयं दधानम् रक्तो गमिंरुद्राक
 लाभरागं विनेत्रं पंचाननाजमरुगांशुकमीशमीडे ।

ॐ नमः पञ्चपतये ॐ नमो भूतायितये ॐ नमो रुद्राय
 ललावट्ट रावणाविह्वर १ सर १ लल १ वमशानभ
 स्मार्चितशरीराय घेठाकपालामालाय राय व्याश्रवम
 परिधानाय शशांककृतशोवराय कृष्णसर्पयज्ञोपा
 वीतिने च वरवला १ अनिवर्तिकपालिने दन १ धूता
 नूत्रासय १ मेडलमध्ये कट्टरुद्रोक्तरोन समये प्रवे
 शाय १ चंडासिधारायि पतिरुद्र अज्ञाय यतिस्वादा १
 खड्गरावणमन्त्रोये समल्लभशताक्षरः अशुतद्विती
 यं जयेत् हृतसिक्तेन पायसनदृशो शंभुरश्वराणां दो
 मः अथ पूजाविधिः प्रासादविधिः नो कशो वपी देवमि
 ति वीजेन मूर्तिसंभाष्य मूलेन वा स्पर्शयेत् अंगैर्दला
 मूलेन प्रथमाब्जतिः चासुंदायै नमः प्रसवलंते नमः
 कृष्णपिंगलायै नमः फलागणै नमः चिरिमल्लायै नमः
 मः अक्षमालिकायै नमः विंकिर्णै नमः वज्राकिनज
 ठायै नमः इति द्वितीया मातृभिस्तृतीया शैवाय पिंगा
 लाय प्रमशानां कायः भीषणायः दृढकर्णायः भृंगि
 टये नमः आसामर्दायः महाकालायः एतेष्टो द्वारः
 पालः द्वौ द्वौ पूर्वादिदितः पुनः कुंभकर्णायः अशोका
 यः मल्लायः ज्ञानद्वारकायः इति कोणेषु कैकम्
 इति द्वारपालैस्तथै ईंदायै पंचमी इत्येते पूजयेत्

३३

प्र.सं.

३८६

३८०

जनिप्रदप्रधानोयंमंत्रः अथशारभसात्वमंत्रवामा
 देवऋषिः रतिजगतीछंदः कालाग्निकुद्रादेवता अथ
 वाकालायेरुदऋषिः जगतीछंदः शारभोदेवता खं
 बीजं स्वाहाशक्तिः ॐ खं खं फड् खत् प्राणायदासि रं
 फड् शिरः सर्वशत्रुसंहारिणावशिखा शारभसात्ववा
 यकवचं पतिराजाय कं फड् स्वाहा इत्यस्त्रम् ॐ मितिं दि
 खं धः ध्यानम् चंद्राकां प्रि विरुहिः जलशायनस्वसेव
 लात्फयति नः काली दुर्गा च य सौ रुदयजुर्द्वौ भैरवो
 वारवाग्निः जलस्यो व्याधि रूतफ शारभरात्रमसं उवाता
 दिवेगाः संहर्ता सर्वशत्रुत्सजयति शारभः सात्वतः पति
 रातः भृगुस्वर्यशरीरेण यत्ताभ्यो चुनार्दितः अथो वक्र
 सतष्ठादसतर्वक्रसतर्भुजः कालोत्तदहनप्रस्थो नील
 जीमूतमनिभः अरिस्तदृशीनादेव विनष्टवलविक्रमः
 सदा हृदो यत्र पायपत्तविति मभूभृते अष्टपादाय रुद्रा
 यनमः शारभमूर्तये ॐ खं खं खं फड् प्राणायदायिष्ण
 यदासि रं फड् सर्वशत्रुसंहारिणा य शारभसालवायप
 तिराजाय कं फड् स्वाहा इति मन्त्रः ॐ नमो अष्टपादाय सदा
 सवादेवेदि रमेति नेत्राय द्विपत्तावग्रि वर्णा यद्गवि
 रं गं वृषाय वीरशारभं सराय ॐ इति च मन्त्रांतरम् त्रयो
 दशोत्तचतः पंचाष्टनवर्णो विरंगानि रूपादि पूर्ववत् ३

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र.सं.

२८२

३४७

विदित्तलिवित् तद्वदिरष्टदलेविलित्तदलेष्येरेवेषांसे
दंशति प्रागाभिर्दशानिर्दतिजलेषावापुसोमप्रेतेषादिहैके
केयथाययेलिवित् तद्वदिषोडशदलेविलित्त तेषुदलो
षुषोडशस्वरानविलित्त तद्वदिर्दतेकृत्वापरितः साध्यवा
मौर्वेष्येत तद्वदिपंचकोणोतनौकोणोषुष्टादीक्रीस्त्रंसः ३
समैकेकमत्तरेलिवित् एवंतालपत्रेविलित्ततयंत्रेसुदि
तीरेणविलित्तपरेसुदीतीरेविसृज्यस्यपरिसूर्योदया
नेतरसंस्थाप्यतापयेत् उच्चाटनेभवति यंत्रंतरम् त्रिको
णविलित्तेसर्वतदास्येतदलदयम् द्वादशारेततद्वा
स्येतदास्येतनवासकम् समसंज्ञापिपंचास्तंभपुरेचक्र
मालिवित् पावकादिस्थित्येनेलिवित्मंत्रेयथाक्रमम् त
द्वदिःकोणाषट्केषुप्रागारभ्यतत्रेषिवे खट्फट्जदितया
दिधिभिधिदंतियथाक्रमात् पदषष्ठइत्यर्थः अकारा
दित्तकारांतवेष्टयेदिउसंयुतम् सदायंत्रमिदंप्राणं
समावशणकेपरम् सर्वभूतवशीकारं सर्वशत्रुजयेस
त्वम् नानास्वरद्वयंत्रेनानास्वरनिवारणं अथप्रयोगः
प्राप्तेमादिषकेवैवतवनीतेतयोनरः कृतेनत्रवष्टदेतेन
साधनामपुनःसं साध्यावशांभवेत्तिप्रसंगंमंत्रंमंत्रंशय
नारीवदासीभवतिशिवावेनपरिभाषितम् प्रयोगांतरम् ६
वैकुण्ठामृततावैरोगाधूमैश्वरिणोपतः निललानैसर्षपैश

मिथि कृत्यं नृनेततः विदिता ते तसंवाताः पलायेते।
 न संशयः प्रयोगाः दिसेत्तुदिससहस्रवारं जमाह
 तेन जज्ञयाहुनाशी दिनवसानां प्रतोरिष्टां शाशि
 रनाशायसुसिद्धमंजी पायानोदेवः शरभस्वमाया
 सहारि रोगादिपिनोरगाभ्याम् वैद्यानराखकरीज
 लकेभ्यः परेभ्योभूतेभ्योरुषः कृतांतादिति शरभमे
 त्रः श्रायवर्णामिदं यत्र मचोरं उरिताग्रदम् सर्वसेरता
 गोश्रिष्टं सर्वसौभाग्यदायकम् प्रयोगाः मधुमधुकमा
 युक्तं दशादेसहस्रमेकैकदिनेयोगे दोमं प्रजयास्यया
 तोमनीषीसमस्तउर्वारभयादिभूतैः दनवेगमेलेम
 भुक्तं चकोष्ठनिलं भूतेष्वेकजग्रलेच दिने सहसं प्रया
 तोदशादेउन्मादतापजलभूतशोभैः श्रीभार्गमीनवा
 रात्रदोमोप्रपोतिशोतिंज पितामहदेवाः उडुंबरास्यम्
 समिकसहस्रैक्युयास्यतर्थात्तुभूशोभै पलाशशाखा
 भीरभीष्मसिधेरत्तादिज्यादशाखारोमैः कुर्यात्तनयैव
 इमित्रकामस्मनेतराया मशमीसमितिः पुत्रायज्या
 दयदीपिकाभिः प्रसादसिधैः करपुष्पैः वषणयज्या
 भूमिकृपमैराकर्षणा यस्मरपंचवागीः श्रविंदमशो
 कंच घृतेचनवर्मनिकानीलोत्पलं चपचैतेपंचवागास्य
 सापदिपतायायाविचोश्रियोमैः संभक्तियायैदविताश्र

प्र.सं.

१८८

388

प्रसूनैः उच्चारतायस्तद्विवालयैः संहारणायां कडुसुदी
भीः सधूरणायाफल यत्र प्रयैरुनादनायास्याशिकां वि
सर्जै वभ्यायहोमं इतमस्वसीधेतभ्यायसशोस्तत्रुतं विवृ
ती दालिजससजालकैर्नराः मत्पयत्तु प्रयानि सभवा
म् एवमेवतिष्ठते रवेदिने कायेदविलकायसिभये अने
नचात्रेयसाययश्चतेन भाग्ये मधुताचनोद तैलेन सा
रं दधिभिस्सषष्टिं हतप्रप्रवालैरभिद्रुपसिदिम् त्रिकटुस
र्षपदिं ग्वजमोदानुरं मोलिससैर्धवजीरकम् सधृतपा
रदहेकाण्युक्तं शरभहोमपरित्तथमेतत् साध्यर्त्तवृत्ते
णाविनिर्मिताकृतौ वापुंससुत्याद्यमनोः प्रातेन सेताकै
उग्रेन ततोष्टहृत्तोपिष्टासमालिष्यविनायवन्दे। लेष्प्र
तायायपुनः प्रलिष्यप्रतायलिस्नानिस्वनेत्स्मशाने दा
त्तावलिं मंत्रमथत्रिवारेजस्माततः स्नानमथाचरित्वा ज
पेत्सदसं शरभेष्टयाख्यं जपावसानेति विविलैरवेष्टः प्रा
रीरपिउं नरसाविदायमयोरिषु कालपुरी प्रयाति तत्रा
होमद्वयाणां नामानि मधुतौ देमधुकं मधुकप्रथमम्
मधुकं षष्ठीमधु श्रीभार्गविसेतुर्वा दीपिकाप्रवृत्ति
दीपिकाष्टपंचवाणाः अरविंदमशौके हूलं चंपकं नी
लोत्पलंदविजकडुमिकटु शिफेति मूलं उरगमौलिः
तत्संज्ञमेव असह्योत्रिकटुजीरकदसैधवदिंस्वजमोद

मिति प्रयोगांतरम् संग्रह्यतत्साधविदेगमार्गसूत्रे
 ताकोदंडमिवावध्या साधोगमैर्दत्तपदोगमदिः कृ
 ताथकृतिप्रत्यकल्पवापुं मांनिष्टमालिप्यसुखेचकंदे
 ललातसूर्गोर्लयशोषदेहे तदास्थिशेषेणकरेणकंदेमेरे
 मसुच्चार्यविमुच्यैत्रम् शतप्रयोगात्सरिमुच्यदेहात्प्र
 यातियामंपरमाशुचोरम् कृत्वासाधचतस्यदोस्थिति
 चयेस्तत्कृष्टकोकृतिको तस्याप्राणकवसभूषणसमा
 लेपोजनेष्टेनैः आधुष्यास्यकरेणमूर्धिनिकंदेस्फुंगो
 शतंमारुतम् जसामंत्रसदसकंचविधिवत्तत्तत्तत्तत्
 पीडयेत् यस्मिन्पीडितमेवशततुष्टुसिप्रंततस्मिन्य
 ले पीडोऽकुर्वन्तिनूनमायितयनादावित्तंरोगोभवेत् आ
 कंतीरकडुत्रयेणसहितोवह्नीप्रदग्धोतदाशत्रुःकाल
 पुरंप्रयातितरसाश्रीसालवाजावशात् कृतिंकृत्वातः
 साधोसितिमुचिततरोःतीरमालिप्यतस्यावापुंमेस्था
 प्यजन्तामचमयशतकंतीरतोयेनलात्तम् कुर्यानि
 तिममंत्रप्रपचनकरणैःशत्रुलोकस्सदातीशायःसेता
 पपूर्वज्वरवरसहिताःसोप्रगार्वाभवंति साधदृत्वा
 प्ननोत्तोदिविधकृतिसुतोतेतनैकीकृतोताम् वापुं
 संस्थाप्यतस्यातिरसिननपकंजनुमावेशात्ता नासे
 गोपस्त्रीनामलीचकंदेग्रमरयुगमयोजादरेलापुस

प्र.सं.
३८९

३४९

शुभं जन्ममंत्रं तमन्वीद्विषातमथस्वनेहैरिणीशायकोष्ठे
 अथवेध्याधिकित्सात्यमभिषेकं वदाम्यहम् विर्यवतीवधे
 सुदामस्तस्मानदितादितः दशाहं जन्मवध्यात्वायथिकं का
 कवेध्याकाम स्तवंध्याषोडशाहं तदंतं तद्विशेषतः अतः
 वेतिरत्नाजंभेषातवारभिमंत्रितम् अभिषिष्यततः पश्चाद
 त्वांजवीतवृद्धिमान् सीसं घणमासवीर्यं ततां वत्सरवीर्य
 कम् विलोहं वत्सरार्यं तत्र जतंतत्रिवर्षकम् भूर्जपत्रं चतुर्व
 र्षं पंचाद्वर्षं च लोहकम् दशावर्षं च काशमीरेकनकं यावदायु
 सम् तस्माद्विरदेवताः पूजाविधाने वस्यते प्रत्येकं शातवारं
 तत्राणामंत्रं जपेदुधः षोडशांशुपचारं तत्र कुर्यात्सर्वं यथाक्रम
 म् मूलेन च सहस्रं तत्र प्रत्यहं प्रजपेद्भुभे अभिषेकावसाने त
 प्रमज्जंतं वधूत्तले वधातयंत्रिकाकंदे पश्चादुत्थाय येष्ट्वे
 अथ साष्टाद्विंशत्यां शुद्धांशां शुद्धवाससी ततस्त्रधादि
 धामासे निमोरां नानिलं यथेत् भृशुवारे तसंस्नाने त
 दायत्तस्य भूपकम् ब्रह्माणं भोजयेदेवं अतस्नाने दिने
 दिने तदाहृतययोकांते अतस्नानापि वैद्यं च भित्वा त
 दष्टकं पिंडं उपलेपितं भूतले नित्यं च करं स्वात्वा त
 येन परिषिष्य च आकाशाभूतले सर्गचारिणो देवताः
 स्वयम् इहागत्य सुदाकारं वदंतां शुभं पिंडकम् दशा
 वारमिदं तमास्फोरयंतं करं धृतः ततः पश्चात् ॥

त्रदेशास्त्यो जपेन्मंत्रेषु नः पुनः पुनः प्रथमं काक आगस्य भक्त
 येयेतपि उक्तम् तदा सिता च पुनमेवेत्सूली भवति निश्चित
 म् पुनस्तपुगमकेनेपि उंचेत्साद्विशेषतः प्रथमं प्रथमे
 मासि द्वितीयादितयाक्रमम् उक्तलक्षणकाले तसना
 रीगभिणी भवेत् एतद्विधानके पुनः सर्वशास्त्रानामेतम
 म् इत्येतातातमौ मंत्री सर्वकार्याणि कारयेत् तलायो
 वृषभे सिद्धीमीने ऊं भे च वृषिके रक्षाभिषेकौ कर्तव्या ज्ञा
 यो मासि शुभेषु भे अथमेव सर्वरक्षावेधनन्यायः अथ स
 र्वमन्त्रसाधारणचतुरंगविधिः जपे चतुर्पणोद्दोमे ब्राह्म
 णाराधने तथा चतुरंगमिति ख्यातं तस्माद्यत्नेन कारयेत्
 स्वात्मनाथसात्वान्मंत्रेषु पूजे विधिपत्रयदा तदा सिधिति
 पर्येतं गर्भस्थामंत्रदेवता जपेत्सूणीततः स्वाते जायते मंत्र
 देवता तन्मनोदर्शने यत्तत्र यमोगमुदाहृतम् ततश्चा
 तर्पणात्पूर्वमंत्रदेवानवर्धते वरेणैतर्पणोत्तस्माद्यत्नेन
 तपिसमाचरेत् वर्धमानो भवेदेव स तर्पणारंभणादितः
 समामौ वर्धते यतादितीयो गमुदाहृतम् विधिनोक्तेन
 द्वौमेतमंत्रदेवप्रभुर्भवेत् सर्वाधिकं प्रभुत्वे यत्तृतीयो ग
 मुदाहृतम् ब्राह्मणाराधनादेवोदयावान्तरदो भवत् ते
 नलब्धं प्रसादाय तच्चतुर्थमुदाहृतम् मंत्रिणो मंत्रसिध
 र्थं चतुरंगमुदाहृतम् इति चतुरंगविधिः अथ फाविशेषा

प्र. सं.

३१.

३१०

प्रयेद्भविष्योवाच्यते यस्मान्नरादृतापेक्षातत्समीयेजयेदि
माम् कैत्वपवेत्सर्वे मन्त्री शातोतरसदस्यकम् स्वयमेवसेत
एस्तस्मै सर्वे ददाति च सधने समसालव्यासखी भवति निश्चि
ते विजने कानने चोरे राजचेरि दिसेको अभिषयस्वेति स्म चो
जयेत दीति शांतये संश्रामेत्तुले प्राप्ते च लंघेदिस्वये जयेत् सं
क्रंदनवलंप्राप्य सदसा विजयी भवेत् संश्रामे च तथा पुद्देशा
शृणोमा ययाहते वयः सपत्नीति स्म च जयेत् महाचोर प्रादा
युतां चोरो न दीती ली सखी व्रजेत् विजिदी र्धेति स्म क्लेशात्
वाराभि संचितं ततैलंप्रापये देवि सानारी रूपते हुतम् प्रथ
मे पंचमे मासि तृतीये सप्तमे तथा यदा पीते तदा नारी तत्स
णा देवसूयते अतीतकाले संश्रामे विधिने निवसे यदि अय
मस्मात्ति स्म च जप्त्वा प्राण्या निवेशने वजे च काननाधी प्रारत्न
रूप निशामे विके तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जयेत्सौख्यं जयेत्सदा वि
सुरिभ्यादि स्म क्लेशना रोगां गर्भवृद्धये गणानां तेन्य च संश्री
जयेदि प्रतिवृत्तये तस्य विचित्रभयं नासि जायतस्व मसुषुषु
वृद्धस्मामेष्टवामं ग्रं रत्ना संमृति पार्वती तद्वत्ता धारणां कयी
ज्जेगमो गे वरानने तथा विधे समालोक्य यत्त गंधर्व राक्षसा
वरं शोभीति मां शोक संनि कर्षयंति ते भूत प्रेत पिशाचा
नी किं स सर्वे शहादिनाम् नराणां मितराणां च जेगमानां व
रानने अथ शारभ सालु वृक्षा विधिः त्रिकोणां विलिखेत् सर्वं

तद्विर्हृतमालिखितं तद्विष्णुसंयंत्रेण द्वादशारेततः
परम् षोडशारेततः पञ्चाततो धृष्टसुगमकम् त्रिकोण
मध्ये देवेशं शारभं साल्लवेष्टरम् भस्मयेतद्विलिख्यावासा
स्मिन्नेतले परिवारैः समर्चयेत् सूर्याय चंद्राय वन्दयेत्
तित्रिकोणेषु भैरवाय वाग्रये उर्गायै काल्यै इति कोणम
थे चतुर्दिक्षु अष्टदलेष्विन्द्रादीन् व्याधये स्तवे इति को
णपार्श्वद्वये मदनायै सुचांशुदायै मोक्षिण्यै द्रविण्यै शा
ह्वाकार्षिकायै पाण्यै रमायै मायायै पुलिंदियै शास्त्रै
ताभिर्ण्यै ज्येष्ठायै एतद्वादशादलेषु समर्चयेत् ब्राह्मणे
परायै शक्तौ विस्रवे मायायायै वरादायै शृण्विण्यै
विधयै शिवायै अश्विनौदौ वीरभद्राय भारत्यै शिवा
यशोकराय रुद्राय कालरुद्रायैति षोडशादलेषु क्रमे
ण षोडशास्त्रपूर्वकालदेवाः समर्चयेत् तद्विष्णुसंयंत्रे
पुरेण द्वादशगणेशाय यमाय स्कंदाय भैरवात्म
नातानि सूर्यः य इति स्वरितायै वीरभद्राय वज्रानला
भैरवाय महामाये इति वायव्यादिविदित्वर्चयेत् तदा
स्वभूपरोष्ठदित्वाष्टमातरोर्ध्वः तत्स्वरितः पुनः ब्राह्मणे
जाद्वयै गणेशाय भैरवाय कालाय भद्रकाल्यै भीम
काल्यै जातवेदसे अर्धनारीश्वराय परमात्मने शशि
व्यै चंद्राय शुक्राय विस्रवेवलभद्राय धनादाय परा

प्र.सं.

३९१

३९१

शक्त्यै. उर्गायै. थमाय. निर्विकल्पाय. अग्रये. भैरवाय. अग्नि
स्यो. भर्गवाय. ईश्वराय. वायवे. कृष्णातवे. शाक्राय. वरणा
य. शंकराय. द्वादशादित्योभ्यो. भार्गवे. सदाशिवाय. सृष्टि
वै. त्रिसिंहाय नमः इत्येककथादिहोतावर्णो देवताः प्रोक्ताभिस्त
दार्णसर्वकादिस्तुतयेत् एवं भस्मनियमं विहितं पूजयेत्
तस्य फलमाह तद्भक्त्या गमनं सत्त्वाके यो विमहाग्रहाः किं
पुनर्दर्शनादायै भूतप्रेतादिराक्षसाः अथो वरणा देवता मंत्रा
श्च केचि लिख्यन्ते अथो रक्तदधिः विराट् छंदः भैरवो देवता भैवी
जंफटशक्तिः भामिन्यादिनाम उंगानि कालांबुदप्रणामलमा
षतासंकरालगव्यास्तुतमप्रमेयम् लोलालं कालो कवि
नाशदेवं लदियुनौ मिथुनादृहा सम् औनमो भगवते उग्र
भैरवाय सर्वविघ्ननाशाय ददस्वाहा चतुर्विंशसहस्रं ज
पः अतलभवनमथे शाक्तिबीजं फट् उर्गादरिहरजय हंफ
ट् चोष्टुकोणो मसाध्यम् तदिरपि च स पत्रे मूलमन्त्रे
त्रिवर्णान् भुवमथ लिपि वीतं भैरवं वैरिवज्रम् अस्या
र्थः प्रथमं त्रिकोणं तन्मथे द्वी फटिति तददिरष्टकोणः
तत्कोणोषु हरिहरजय हंफादिति लिखेत् तददिरष्टद
ष्टमूलमंत्रं त्रिवर्णं तददिरचतुरसं मातृकया वेष्ट्य भैरा
वं तद्विष्टकोणं च येत् अष्टकोणेषु भैरवैः अथो राय. ग
णेशाय. स्कंदाय विष्णवे नमः इति गाम् ॥

तय चंडोदंडगणेशाय अथ उदाराणाय यथाक्रममर्च
 येत् दलान्तेष्टमैरवासृजाः नरान्तकाय भीमाय वि
 जयाय रैकभैरवाय इति प्रतीक्षादिदिल्लर्चयेदिति भैर
 वसृजाविधिः अथ सिद्धभैरवसंज्ञः शंकरस्वरुपिः स्फुटिहं
 दः सिद्धभैरवादेवता भैवीज्ञे श्रीशक्तिः मोहनेविनियोगः
 भोहोमित्यादिषडंगानि करन्यासश्च ध्यातम् जलदपठ
 लनीले दीपमानो यके शोचिषिावउमरुहस्तं चंदलेखा
 वतंसं विमलविषनिवृहं चित्रशार्दूलवासं विजयमनि
 मीडेविक्रमोदंडचंडम् ओं नमो भगवते विजयभैरवाय
 प्रलयान्तकाय महाभैरव्यै महाभैरवाय सर्वविघ्ननिवा
 रणाय शक्तिाय ययवकायाण्येष्टमूलस्यारिमिषणाया
 अमिलगणनाय काय आयुधधारणाय आकर्षय २ आवे
 शय २ मोहय २ आमय २ भीषय २ शीघ्रं भाषय द्रोहोहि
 सुरतां उवाय अष्टाभैरवाय भाषय स्वाहा प्रान्तं सुखमा
 लिख्यते नेने संवेष्ट्य सर्वतः अर्धामूलं द्विपाशं च यंत्रं दविशति
 पि विजयमडुतम् एतयेने लिखितं तमंत्रेनानेन मंत्रि
 म् भस्मदर्शनमात्रेण जलादावेशमाश्रयादिति त्रिविं
 मुक्तं पकारं विलिख्य अतिमविंडुरेखाश्रेण परितः संवेष्ट्या
 तस्य पार्श्वयोः सुलहये विलिख्य तये त्रं भस्मानि विलिख्य भैर
 वमंत्रेन त्वाभस्मात्तिपेदादेशो भवति अथ वा उवाच नलमंत्रः

प्र. सं.

२५२

392

भास्करऋषिः रतिहृदः वाडवानलौदेवता रंवीजे स्वादा
शक्तिः अभीष्टसिद्धये रामित्यादिना घडे गः त्रिनयनमरुण
लावडमौलिं सशक्तं शुक्रमरुणमनेका कल्पमेभोजसंस्थम्
अभिमतव रशक्तिं स्वस्तिकाभीतिहस्तं नमत कनकमालाले
कृतो गं कृपावम् त्वमग्रे शुभिसुमाशुसुताणि स्वमद्भस्वा
ममनस्य रि त्वेवनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनरणापने जायसे शुचिः
इति मंत्रः पंचाष्टकोणेषु यथाक्रमेण वैद्यानरे मंत्रमथोलि
विन्वा रेवाग्रसुलंचतदग्रसाथं तालावृते वाडववद्वियंत्रे पा
तयेत्रं समालिख्य लीदेता श्रेचसीसके अवास्तुजये हृदि आ
मेनाभिसंवाविके पंचाष्टकोणं चत्वारिंशत्कोणम् त्वमग्रे
शुभिरित्यादि चत्वारिंशद्दण्डांस्तत्संख्यकोष्टेषु यथाक्रमेण लिखे
दिति शत्रुवस्तुसंहारमेतत्तद्देहदहसत्वरं फट् स्वादा इति
मंत्रः अनेनैतयेत्रं तस्य स्रवं जपेन्नूनमष्टोत्तरसहस्रकम् द
ग्ययोगाखनेतरात्रोषधानेव लिख्य सर्वकम् नतः स्वात्वाजये
मंत्रं अष्टोत्तरसहस्रकम् प्रत्यक्षाद्वैरिवेशमानि निर्दग्धानि
भवंति हि मंत्रांते ह्युपदेति ततः तत्क्रियावितपदयोजनं पश्चा
वरसुसुते तस्य आउपसंहारः कर्तव्यश्च नानने तदर्थं मंत्रः
सूचिताऋषिः रसस्त्रीहृदः अग्निदेवता द्वीवीजे स्वादा शक्तिः
उपसंहारे विमियोगः मंत्रपादैः पूर्वोत्तराद्वैद्यसंज्ञानि धा
नम् सशरायशशार्ङ्गयशक्तिहस्तायवद्भवे कपालिने नमः

स्वभ्यं सुत्यादेदह सं च ताम् ओं भूर्भुवः स्वः अग्निः प्रसीः
 जन्मना जात वेदाद्यते मे च त्रयस्तथा सन् अर्कसिधा
 त्वरत सो विमानो ज मो धर्मो देवि प्रसीना म भूर्भुवः स्वः
 रौ मत्या ये दह सं च ते स्वाहा जपे दष्टा तरे प्राते ब्राह्मणाः
 भोजयेततः अथाग्नेयास्तमंत्रः परब्रह्मत्रयः देवीना
 यत्री छंदः वा उवा सुखो मि देवता ओं वीजे व्याप्यति शक्तिः
 प्रणवस्यैर्विकाभिरबुलो मभिः पादशो गायत्रीभिः कर
 न्यां सांगत्या सौ वाणाग्रकोणास्थित मेधमान परात्तदे
 ते स्वररीचिकोणैः शोणाग्रवरे वंद्य कलावतं सेन मामि
 देवं व उवा सुखो मि देवता ओं वीजे व्याप्यति शक्तिः
 स्वायधी मदि तनः सुक्रः प्रबोदयात् इति मंत्रः त्रिकोः
 णावद्भिर्वीजे च वसकोणो मंत्रकम् पदशो वास्यकोणा
 थं प्रणावावाप्य पात्रकम् मनसातरसासाथं पश्चादस
 मने जपेत् वसकोणं अष्टकोणम् अष्टाध्यायि मंत्रः वी
 रभद्रः ऋषिः अत्रष्ट प्रछंदः शिवो देवता ओं वीजे देवा
 क्रिः व्यामित्यादिषु उंगम् त्रिपादे त्रिभुजे भीमं त्रिस्थाने
 त्रिलोचनम् त्रिस्तलाहिकपालाय तालासं वक्रदेहकं
 समष्टं गेव सामालं चर्मो वरधारिणम् अशेषाश्रेत्राण
 हुताकिमिज्जालसमाकूलम् वक्रनासं हृदयं तदया
 पीडितोदरम् वैरिणां देहमालिङ्गभक्तयेते विकर्णकम्

प्र. सं

३९१

३९३

कलायककसमाजीलसह व्याधिकरेशिवम् विरेथाः
त्वाजयेन्मन्त्रेसरसंरिषुदिज्ज्वातः ॐ नमो भगवते रुद्रा
यमहाव्याधिकरायदेवदन्तपीडयङ्कफट्स्वाहा इति मे
त्रः तीर्थगृध्रगतचतुर्दशारेखा मध्यमो विलिखेदयम
त्रम् ब्रह्मसूततदयकसाथे रोगचक्रमिदं रिषुनाशम्
यन्मालिख्यसीसेवासाध्यहृत्संयवोविके आराध्यचा
हृत्तर्पणनलिमाजस्वाखनेत्रिणी प्रमद्याने बलिपूर्वतु
नः स्वात्वाजयेतथा जयमेवेत्यदेऊर्योक्तेप्राणाव्याथिवृ
ये अदेतकं महारोगरिषुः संप्राप्य न प्रपति यत्साथेलि
त्यते व्याथेस्ततद्याथिर्भविष्यति तरो रोगरिषुनाशित्यस
भगो नु भवेत्पुत्रम् अयमर्थः तीर्थगृध्रचतुर्दशारेखा वि
लिख्य सर्वतो मध्ये कोष्ठे मंत्रं विलिख्य रेखायेषु सुखानि
विलिखेत् अयमस्ममंत्रः नारायणऋषिः उल्लिखेद्दः
मस्त्यदेवताङ्के बीजं ह्रीं शक्तिः जीवसे हारे विनियोगः १
जामित्यादिषडंगम् ध्याने रक्ताक्षं भीमदेवं प्रकटितव
दनं वक्रनासं करं जैः सुलेपाशंकपाले पाणि सुसलहले
वज्राखेटवहंतम् भीमं कालाश्रनीलं भद्रकटितनयनं सौ
रभस्कं धनुषम् नानाभूतैः करालैः परिवृतमाविल प्राण
कालभजामि ॐ नमो भगवते मृत्यवे यमा य सर्वजीवद
शाण्डप्रायदे उरस्ता यङ्कं देवदने मृत्पा सर्वलोकभयो

करायनाशयनाशययैः कइस्वाहा यइदं कालमें
 त्रस्यनिशामथेयतेयुनः जहाततो जयेन्मंत्रे सदसो
 नामपूर्वकम् तजयस्यावसाने तसविभुर्मरणं लसेत्
 अथरक्तचासुंती मंत्रः ओं करुणाधिः शुभसुखं दः रक्त
 चासुंती देवता श्रीबीजे ह्रीं शक्तिः श्रीरुद्र ह्रीं शिरः श्री
 शिखा ह्रीं कवचम् श्रीनेत्रं ह्रीं प्रसन्नम् तेनैव करन्यासः
 रक्तोभां पीतवस्त्रां स्मितमुखकमलामिंद्रोखावलंसास
 दिव्यैर्मणिक्वायुक्ता मणिगणावाचितैर्भूषणैर्दीप्यमा
 नाम् पुंड्रं लिखा पद्माणाः रिजलजसभुजां फलपयाय
 तासीं चासुंती स्तुते रं रिपुकुलमथिनीं शाकिनीं भावया
 मि श्री ह्रीं कइ रक्तचासुंती स्मरिषां जीवविनाशनिपत्यं
 दिशीं जे इष्टनाकर्षयाकर्षयस्वाहा अंतरसदसं तयः
 अथ मोहिनी मंत्रः ईशानऋषिः जगती छंदः मोहिनी
 देवता पंवी जे ह्रीं शक्तिः लीं कीलके मोदने विनियोगः
 पं ह्रीं रुद्र पं ह्रीं शिरः इत्यादिषु रं राम भुवनविजयदत्ता
 शुभवातोत्सवाया जगति विविधदृष्ट्या दर्शयंती जना
 नाम् तरुणतरिता शोभा खेतवासा वसाना जयति नि
 विलोका न जीवनी मोदनी यम् पं ह्रीं लीं गौं नमो भ
 गवति महा मोहिनि महा माये सर्वलोकवशं करि दे
 वदत्तस्य वाक्पुत्रः शिते मोदय रत्ना नात्र पाकृती श्रीः

प्र.से.

३२५

३९५

चंद्रश्यायं द्वीसाहा पंचसहस्रजयः पंचकोटोलिखेच्छक्तिं मथ्ये
वीजेन वेरयेत् पंचकोटोलिखेच्छक्तिं वाह्यासाध्य समानितं
देवदत्तसुखेयं चंद्रश्यायस्रजयेन्मन्त्रे जंगमाजयमानां च देवधू
तादिस्तसो पुरतो विविधं चंद्रश्यायान्निस्सयो भवेत् अथ ल
लीमंत्रः वामेशाग्रधिः बृहती छंदः श्रीदेवताओं ह्यतः श्रीशिरः
इत्यादिषु उगम् यासायमासनस्याविपुलकटितरीपमप
त्रायताहीगंभीरावर्तनाभीस्तमभूरनमिता सुभ्रवस्वाता
रीया ललीदिद्यैर्मन्त्रे माणिगणत्वयितैः स्थापिता हेमजं
भैर्तिहं सायमहस्याममवसतु रदे सर्वमोगल्पुक्तो ओं
श्रीलंमहालक्ष्मिमहालक्ष्मि पश्येद्वि सर्वमोगल्पुक्तो ओं
स्वाहा चतुर्विंशतिसहस्रं जयः त्रिकोणेषु त्रिवीजे स्थाप्य
कोटोपरं लिखितं त्रयोदशादलेषु च वाह्यं च प्रादलीकम्
ललीवीजावर्तयेत् सर्वमोगल्पदायकम् ये च प्रादलीमा
रका ॥ अथ मायामन्त्रः मंकराग्रधिः उल्लिखेच्छंदः १
मायादेवता द्वीवीजे द्वीशक्तिः मायाकरणो विनियोगः
द्वीह्यत द्वीशिरः इत्याद्ये गानि मायापटेन जगतां विव
शेच मोहं मायाकुसूलमनोरथमाकरोति नारायणा
प्रियतमा समाललीलासूला सुधाविजयते तत्र
णाधिरुज द्वीमासामाये जगन्मोहिनिसर्वजनवा
सनः कायवतः श्रीत्राणाप्राणान्मोहय २ ॥ ॥

खेच्छाजसूदलेष्टिद्वेदर्थः यः परं द्वीखाहा पंचाशात्स
 हसं जयः दर्शनादर्शनेनैव तथा दर्शानदर्शनम् मेत्र
 स्मरणमात्रेण भवेदेव न संशयः अथ पुलिंदिनी मेत्रः
 शंकरऋषिः अनुष्टुप् छंदः पुलिंदिनो देवता ईवीजे
 स्वाहा शक्तिः प्रसादे विनियोगः ईडत्यनेन घडेगः वर्दा
 पीडकवाभिरामचिक्करो विंबो जलच्छेदिको येनादारा
 लतोऽमुजालविलसद्दीवामधेरेवणात् माकंददुमा
 पेकामोऽरणापदो राग्येऽविंबानतो देवी दिव्यमयी प्र
 सन्नवदनां ध्यायेत्किराती स्तुतां ईडितमो भगवति श्री
 प्रारदा देव्यं तातलभोजं देदि २ ऐस्यागच्छागच्छागे
 त्रकं रुदिस्य कार्यं सत्यं वृद्धिस्तं वृद्धिः पुलिंदिनो ईखा
 दा पंचाशाच्छतमे त्रैजयः कार्याकार्यविवेकाभ्यानि
 त्समष्टोत्तरं शातम् जप्त्वा स्वपितृयस्तस्वमेव दत्ति
 सांविक्के सायकसूदवः प्रत्नातथैवोक्तं समाचरेत्
 तस्य नास्ति भयं कापि सर्वकालं सखी भवेत् अथ शास्त्र
 मेत्रः अर्थनारी सरऋषिः अनुष्टुप् छंदः महाशास्त्रा
 देवता द्वीवीजे श्रीशक्तिः इष्टा सिध्यर्थे विनियोगः स
 नृपदैः घडेगानि आस्थामकोमलविषालतनुं विधि
 विवासो वसानमरुणोत्पलदानदस्तम् उत्तंगरत्न
 मुकुटं ऊदिलार्इके शंशास्त्रागमिष्टवरं देशरतां प्रप

प्र. सं.

३१५

३९५

ये ह्रीं हरिश्चन्द्राय पुत्रलाभयशत्रुनाशाय मदमज्ज
वाहनाय महाशक्त्याय नमः त्रियम्बिकाय नमः अ
थ संतोभामंत्रः अगस्त्यः षोडशः संतोभामंत्रः
वतात्तं वीजं ह्रीं शक्तिः सर्वसंतोभामंत्रविनियोगः हामि
त्यादिना घटे गम् पूर्वापंचमस्वरूपपरिचासिकारं वा
जा सर्वादि हृदयतोभकारिणीयात् सर्वदा हां ओं नमो
भगवति अथ वादहरे महाहारे सर्वाशत्रुविमर्दनदेवद
त्तमनः संतोभकम् २ स्वाहा अक्षरसहस्रं जपः संज्ञावसान
कैवेदिनामभिधितयल्लवम् सहस्रं प्रजपेत्तत्र अष्टवि
तोभवेद्विषुः एताभिर्मंत्रितं भस्म निखने दृष्ट्वा दत्तसः भ
वनं परितो मंत्रीरत्नगायस्वकीयकम् शत्रुतश्चापि पी
डाश्च जेत भूतादिपीडनम् स्वप्रकाशोपि नैवाप्यवरणेषु
नात्र संशयः तत्र यल्लवमंत्रो ते ह्येकदश्यादित्तनक्रियो
चितपादयोजनवैरिनामभिधितमिति यल्लवमनः संतोभ
ऊर्ध्वतीत्यर्थः अथ भूमावती मंत्रः नमो ह्यगस्त्यः षोडशः
ज्येष्ठा देवी देवता पुं वीजं स्वाहा शक्तिः निग्रहे विनियोगः या
मियादिना घटे गम् ध्यायेत्कालाभ्रनीलां विकसितवदनां
केशासुदाशो मुखोत्तंगाति र्यकस्तनभरशुगलां निष्का
तां शत्रुदरीम् ज्येष्ठां निर्वीणामेवां विकसितवदनां काकना
सातिकाणां संतानं सुकस्यै र्यतश्च सलकारं वज्रदंतां विष्णुं स

धर्मावती स्वादा समसदसंजयः अस्तकोणासद्वतोः
 तः बीजेकोणां मवलिखित कोणाप्रसूलकेशाग्रसाथे
 ज्येष्ठायेत्रमिदोद्यते संश्रुजविधिवयेत्रैर्जयित्वा तसदा
 सकं प्रमशानेन निशामयेनिखनेदलिपूर्वकम् रि
 पुरोदेशवाज्यात्सननेवलिवर्जितम् भूयो जयेत्रिगत्रे
 चतुर्लालोचितदिश्वरः संभनोच्चारनेवैवनिग्रदेवि
 तविश्रमे समस्तयेवनिदेसेप्रकृपात्सावधानतः अना
 त्माभिमुखी ध्यात्वा गच्छेती वैरिणो प्रति योजयनिशि
 सादसंतमप्रात्रुर्विनिश्रयति ताडयेतीमदावेगं सूर्ये
 रारिषुवत्तमि ध्यात्वा जयेसदसंतनष्टचितेभवेद्विषु
 मार्जयेतितलाच्छेत्रार्थनथायादिकंचिरे ध्यात्वाष्टो
 त्रसदसंतजयेद्रागपतयायत्र दीपमानोल्ककेनैव
 दहंतीचापिवैरिणाम् ध्यात्वा जयेतयामेत्रे संभनाया
 विकेवुथः त्रिकोणां विलिखितसर्वतन्मध्यं बीजमालि
 खित कोणाग्रैर्लालिखितसूलंतसूलंतलिखितमंत्रं तद
 ग्रैर्विलिखेसाग्रज्येष्ठामंत्रं वरानने संश्रुजविधिवयेत्रे
 निशामयेप्रमशानके वलिपूर्वखनिवातपुनः स्वा
 नं जयेन्मंत्रं अष्टोत्तराष्ट्रसादसंतदचितेरिदिश्वरः
 वैरिणस्तलादेवयांतिवैवस्वतंपदम् विद्वेषणोता
 यादेविजयेदेकाग्रमानसः श्रमोत्पन्नकलहंतिप्रशस्तः

प्र.सं.

३५६

३९६

गां जायते क्वचम् विलोमेन जपेनैव निवृत्तिः स्यात्सदस
शः नानामंत्रैर्निवृत्तः स्यात्सत्तनेपि कृतं वैके अथ प्रसंगा
कल्यांतरोक्तो भूमावती मंत्रो यत्र योग्यतो वशालिख्यते त
प्राकश्रुतिः आगच्छंदः प्रमथातवासिनी देवता ये वीजं रे
शक्तिः मारणाच्चाटविदेष नार्थे जपे वित्तियोगः यामित्या
दिषडंगाम् द्विभुजो कलवर्णा वस्त्रिनेत्री सूर्यतूला गाम् क
पालमूलदधती चिंतये चिंतिवासिनीम् ओं श्रीं भूमावति
उरुचुडले विरिविरि अषल अषल विते नो कोंडे ए केंले नरे
पितुले अषल अषल इरुंत इतंत कडक कडक विणि विरि
गयो कस्वादा इति मंत्रः जपेत् अष्टतम् सूर्यपमिश्रित च
रुणादशांशदोमः अथ प्रयोगावस्थंते प्रेतवासा सशमो
राकृतिविलिख्य भूमे अग्निभूमे स्वादा पादभूमे कालभू
मे स्वादा पादभूमे स्वादालिंगभूमे स्वादा ज्वालाभूमे स्वा
दा नेत्रभूमे स्वादा मूलाभूमे स्वादा ज्वालाभूमे स्वादा
प्रवाणभूमे स्वादा अलिभूमे स्वादा नासिकाभूमे स्वादा
दस्तयोभूमे स्वादा ग्रंथभूमे स्वादा भूमे भूमावती स्वादा
एता मंत्राः ... कथयेद्विलिख्य तीक्ष्णैः कंटकैः पुनर्व
थयत् लेपयत् अष्टविधं पश्चात्तापयेत् संस्थाप्याथ
ववल्मीके निखननं प्राञ्चमारणम् भवे मंडलता पूर्व
उभते मोक्षपवहि तीक्ष्णकंटकनिवरुधुस्तु ॥

गृहभूमवद्विस्तरात्तद्वर्णोपपत्तेरस्यैव विभिन्नमित्येवं
 विषममिति भीषणमुक्तं अदितादितनिग्रहेषु दितम् सीस
 पट्टेलिविद्येयं चतुःषष्टिपदं ततः चतुःकोणेषु द्वे शेषान्
 मंत्रेणानेन मूरयेत् सुलोकितामहायेन विशेषेण तव विलप
 येत् कारस्करमयेयेने निधाय निशिसाधकः प्रमशानेन
 खिनेयेन शङ्खेण कलनाशनम् प्रयोगांतर कारस्कर
 स्पष्टेणैव विशेषेणैव चोत्तरेणैव दिक्कलात्तमंत्रमेने वि
 लिखेत् गात्रेषु काकपत्तेराकारस्करं तद्वर्णं कलात्तदि
 निति पेच्चयेन मिदम् यस्याङ्गमौ निखिनेत उपर्यथा वद्वि
 नाश्रयसंभूज कारस्करस्य समिधोत्तरे यात्त समवात्रिसा
 दसंभूयात् प्राञ्चविनाशस्तेन तथा बोधते मोक्षः यंत्रोत्त
 रम् चतुःपथा च वल्मीकाङ्गं भकाराच्च मृत्तिकाम् निर्गरी
 च तथा चाष्टविषमादाय वृथिमान् कनस्य करमे सम्यक्
 पेषयत्तु वकर्षणे येन विरचयेत्तं त्रींशोकोणं मध्यतस्त
 थः तद्वदिदं दशादले वद्विवां पुष्टयम् तद्वदिस्तर
 संवत्सरेण सुला समालिखेत् त्रिकोणे च लिखे चोत्तरे मार
 तां ऊरु ऊर्विति स्वाहांते षड्सकोणे तु तथा भूमावती
 द्विदं दलद्विदं दशाके मूलमंत्राणां नश्वर संख्यया विभ
 ज्य विलिखेद्द्वयोवापुगे देषु नाशनम् चतुःकोणे पुष्टेका
 रसूलायेन फरीत्यपी लिखेत्तैव यंत्रमिदं मंत्रजम्बा सद

प्र सा.

२९७

३९७

सकम् कुजवारेव मंदो शेषमशाननिखनेत्सधीः चौरा
णां मारणं चोभुवन्मोक्षस्तउधत्ता प्रयोगांतरम् कार
स्करभयं कीलं समंगुलमनुत्तमम् अयुते सायितं कृत्वा
शत्रुनामविदर्भितम् शत्रूणां गदमयेत निखनेत्कालि
कोदये उच्चारने भवेतेषां कुलं चैव विनश्यति समंगुलमि
ते कीले उन्मत्तस्य तसाययेत् अष्टोत्तरसहस्रं शत्रुनाम
विदर्भितम् शत्रूणां दक्षिणे पादे खनेत्ततो भतो भविष्यति
अग्निभेदिति कीलं तसमंगुलमिदं स्पृशन् जपन् सहस्रं श
त्रौ क्षनिखने मंदिरी स्थधीः राशीनामष्टमे ज्ञात्वा भव उच्चा
टने परम् अस्मेषायां तस्युत्रां गकीलं समंगुलं जपेत् वल्मी
को निखने तेन सर्पवाधा भविष्यति स्वातिभेदात्तं कीलं स्व
समंगुलमानतः अष्टोत्तरशतं रशते जप्त्वा शत्रो यः भूलिभि
श्रिते शमयाने निखने शत्रो रष्टमे राशिके यदि मासेन मर्या
तस्य सायदि नोदियते ततः वैकं कतविशाखायां कीलकं
तदशंगुलम् दशाभि संश्रितं कृत्वा शत्रुसूत्रे खनीयदि मू
त्रसंभो भवेत्तदनास्ति नास्ति प्रतिक्रिया अथ नदी तरणये
त्रम् भूपरद्वंद्वमालिख्य मध्ये पार्थिवमक्षरं चतःकोणोत्ता
ले कारमष्टदि तदमालिखेत् परितो वायुवीजे च नैरंतर्य
तसंमुखं प्रतिशप्या नियेयं त्रैतोयसंज्ञं रणे बुधः कृत्वा ये
जं जलं देवितम्यं निमग्नं गतयेत् यंत्रोपरि स्वयं स्थित्वा देवा

दत्तेप्रकल्पत्रिचारेमनसामंत्रजपेदेकाग्रमानसः निश्च
 गोतरसातीर्वासावगच्छेतिमानसः अस्मार्थप्रथममष्ट
 कोणामथेलंकारेवद्विचतकोणेलंकारेअष्टकोणलंकारे
 ओंनमःशारभसालपतिराजायसर्वभूतमहपायसर्वमूर्ती
 येरत्तरत्तशीघ्रेतारयतारय ओंश्रीह्रींतेलेटेलेयंप्रतरणा
 यस्वाहा ओंनमोभगवतेमहाशारभसालपतिराजायवर
 वरदअष्टमूर्तयेअविलमयायपालयभक्तवत्सलायप्र
 णातार्तिविनाशनायउतारणायउतारणायशीघ्रमुत्तार
 यओंह्रींदेवदेवायउतारणायस्वाहा येचवारेजपेनेवसा
 ल्वेषोजगन्मयः तस्यहस्तेमधुसूदनस्तणाउदरेनला
 त् अथचित्रविद्यामंत्रः सेवर्तकसूषिः प्राकरीहंतः चित्र
 विद्यादेवता देवीजंतुंशक्तिः इष्टमिद्वार्येजः बीजरक्तिभ्यां
 करेयासःमंत्रत्रयादौःषडंगानि ध्याने अमलकमलमथे
 चंद्रपीठेनिषरेणामस्तकलशवीणाभीतिमुद्राग्रहस्ता
 म् प्रणतशिरसिष्टरेसंस्मवतीसुधायाःशारणामदमुपै
 मीश्रीशीवांचित्रविद्याम् वंसंजुंहेश्रीह्रींओंभगवतिवि
 त्रविद्येमहामायेअमृतेष्वरिपदिसेवरेवरदेप्रसन्नवदा
 नेअमृतंस्नावयस्नावयअमृतेष्वीतलेज्जकृकृससर्वविषे
 नाशयनाशयसर्वतापक्षरंदनदनसर्वपैत्योन्मादेमोचा
 यमोचयआजोष्ट्याशामयशामयसर्वजनेमोदयमोदय
 मांपालयपालयश्रीह्रींतेलेतेलेसंवेस्वाहा अष्टतसदसवा

प्र. सं.

१५८

३९८

जयेत् वृत्तमालिख्य तन्मथे बीजं षके लिखेत् ततः मायया
चक्षिया वेष्ट्य मानसा साध्यमूर्धनि तत्तथा सेवितं ध्यात्वा देशि
के स्मृतिं चिंतयेत् विशेषतः शीघ्रे ते चेत् चित्रविद्या मन्त्रस्मरे
त् कारयेद्वा खिलं चामैः पैत्योन्मादेन संदरि वृत्तद्वये स
मालिख्य बहिः सुलासकं लिखेत् वृत्तमध्ये षट् बीजं च सं
वृत्तस्यांतरान्तकम् सुलाश्रे विलिखेत् साध्यमष्टबीजद्वयेन
या स्मृतोन्मत्ते विधाजन्ता वादनायुपचारकम् कृत्वा त
च्छतवारं च मन्त्री संक्षिप्तविधया तत्पञ्चगुलमध्यस्थं
त्वादपि वा प्रवेशयत् पुष्पवत्सुधरेज्जेत प्रविष्टं दद्यात्
वादनः अष्टबीजद्वये प्रतिलोमानुतलोमिताम् अष्ट
बीजानि तमंत्रादाः क्तानि अथ सत्रात्मण्यमः का
ण्यपञ्चरविः त्रिष्टुप् छंदः सत्रात्मण्या देवता संवीजे साधा
क्तिः सा सत्रात्मण्या यस्यादायुत सीमित्यादि मूल
सहितैरेवाग्यासः शाक्तिदस्ते विदुषा लोषिणी वा दंष्ट्र
ननम् दारुणारिपुयोगज्ञेभावयेत् कृत्वा धजम् संसत्र
माण्यस्यादा त्रिसदसं जपः अथ चारभमंत्रप्रसंगा
द्दीर्घमन्त्रोपिमन्त्रसारोक्तोत्रयोग्यतावत्तालिख्य
ते ब्रह्माक्षरविः अत्रुष्टु छंदः वीरभद्रदेवता ओं ह्रीं
वीरभद्राय नमः अतिहृदयशिरः रुद्रकोपसंभवा
य शिखा सर्वदुष्टकवचं निवर्दयान् यनेत्रद्वेष्टादस्वादा
यस्य गोतीरभं रथानं परशु उसरुकोत्तुवेदी ॥

कपालं सुलं च भीतिदाने त्रिनयनलसिते व्याघ्रवर्मावरादे
 वेताला सुलभं कपिशतं रजरावहसीतोष्णद्वेषायेदोगी
 देभूषेति जगता सहिते संततं वीरभद्रम् गौंदा वीरभद्राय
 अनिकृषाय रुकोपसंभवाय सर्वउद्यतिवर्द्धनाय हंफडा
 स्वाहा द्वात्रिंशदक्षरोये मंत्रः रताप्रधानोयं मंत्रः द्वादशाल
 लेजयः रक्तदयारिष्ये र्वाग्रिमं भूरसिक्तैः कमलैः र्वा दशो
 षाचरस्य रणादोमः दयारिः करवीरम् अथ पूजाप्रसादोक्तै
 पीठे तत्पुरुषाय सयोजाताय वामदेवाय ईशानाय तस्य
 इति प्राग्दक्षिणीतरपाश्चिमदिशि ईशान्यै च पूजयेत् निवृत्ते
 प्रतिष्ठाये विद्याये शान्त्यै शान्त्यतीताये इति तच्छक्तयश्च
 ग्रेयादिको तोषु शान्त्यतीतामैशान्यै एवं प्रथमावृत्तिः श्रेयो
 द्वितीया पराशवे इमं रुकाय सदाय खेदाय कपालाय
 सुलाय अभयाय वरदाय इति तृतीया इन्द्रायै सतथीत्य
 जायैः पंचमी अथ प्रयोगः संपूजादेवसेवंतद्रयादिभ्यो सुपे
 चगव्याक्तैः खरमेजरिसमितैः त्रिंशत्तं कृत्यादि शान्तये रा
 त्रौ खरमेजरी अथ मार्गः असे वीरभद्रं हरिदाभसुयं गा
 दा मुष्टिदं संकरालाददासम् समावाह्यवद्वौ रिषु संभ
 नार्यहरिदा रजोभिः सह संततोत प्रयोगांतरे भुजंगरा
 ताभूषणं अतगतत्रिंशत्लाह तस्वशुक्रपिरोलितं मया
 दभालने ज्ञानलम् दिगं वर्ममं च न जपत वीरभद्रं म
 न्त्रेति प्रीयसमये शान्तिं शान्तमनिर्निहंतं रिषु अथ वीरभद्र

म.सं.

३९९

३९०

वलिप्रकारः पुनः परंप्रवश्यं ते मनोरमुक्ताया संश्रद्धाव वलि
क्रमो विधाततोदिताय मंत्रजापितम् कृत्वा गोभयसालि
लैः खंडिलमसिबिलिखयेत्तत्र वरम् वीरेष्वरसभूयो रजो
भिराशुरये क्रमामन्त्री पीतेन मध्यमरुणेन च कोणाषठ
कस्यामेन संथिमरुणेन दलाष्टकं च कृत्वा ते संथिमसिते
न क्रमेण रंजनीताः सीतेन सङ्कलाः परिष्कृत्य पश्चात् अस्या
र्थः अथ येन लेखनप्रकारोपि पीतेन मध्यमित्यादिना
या उक्ताः तत्र कारिकादिस्थानेषु मन्त्रने कैकदलेषु त्रि
शसिषाः तत्र पीतादिद्रव्याणि एवे विंशतिपदलेसु द
शानविधाने उक्तानि पुनः वलिमंडलमस्य च दक्षिणा
तः प्रतिधाय चतुर्धनं पश्चिमं सितापाटलपीतम्
जोभिरयोपरिष्कृत्य च तदौ इति तत्र लिखेत् तत्र सिता
दिद्रव्यैरेव क्रमेणोत्तर्यः अस्या तरेणैकजमस्य पत्रे विलि
ख्यत दत्तपरितोष्टदित् पश्चानि शास्त्रीः प्रतिधाय तेषु
पीतादिकं तत्र निधाय तस्मिन् अरुणेषु कतं डलादि
पत्रक्रमकामिप्रभृतीनि धाय भूयः विधिना चरमाशु
पास्य संस्थापय सर्वं प्रयत्नं न गणापि पंच अस्तेनालत्रिन
पंच कृत्वा वायादिबीजैरपि देहशुद्धिम् संवेष्टुं देवं परि
वारयुक्तमावाह्यं संस्तुत्य देवभजे स्तोत्रं ज्ञात रस्यापमे
शौचपीठं प्रसूते कालशामपि तस्य च मन्त्रयमसिन्त
लयजमुष्णात्तानि कुर्वन्मनित्तिपत्राशुशुद्धिं रक्ता ॥

तथैस्य हृतादिपञ्चवानस्य सतेऽलप्रस्थाः ज्ञानविनि
 सिष्य चक्रिकोतउधेच रक्ततोयमितिहरिदाहृणोतुल
 पुष्पातज्ञानविनिसिष्य चक्रिकोतउधेच रक्ततोयमि
 तिहरिदाहृणोप्रसिद्धम् हृणोलोलितेतोयमित्यर्थः च
 क्रिकेतिपुत्रपटस्यातनम् पुनः रक्तोऽस्य केन कंभसंख्या
 स्वावाद्यावीरभद्रमिदृश्या ज्ञाचमनेचसंख्यापकंता
 तोंराच कृत्वा रक्तोपस्थात्पुपतासेणमंत्रविष्यलयत्रे
 रक्ताः प्रतिपदमन्येतकल्पितासुदाः अस्यार्थः विष्यलो
 थस्यः सुदापिंशानित्यर्थः प्रतिपदप्रतिकोष्टं पुनर्वलिं
 मंडलेनिधायक्रमेणोष्ट्रमृतमंत्रेणपूर्वादिनेषुपीदे
 स्वावाद्याततःसरक्तपुष्पायैः ईशादिपूजनीयात्रात्र
 ज्ञायामाततःक्रमादष्टौ तदनुयेत्रवरेविधिनानलेप्र
 तिनिधायपरिस्तरणादिकंसकलमग्निमुखेचकरोत
 तत्सचरणोदितवन्मन्त्रवित्तमः आहुपविष्टोदौष्टुहोत
 योरेकंनियोज्यच साध्यमंत्रतणायायामपिनीराजना
 यच ततःसरक्तथायवसेजलैःसमाचम्यशुद्धदेहः त्वैः
 परिस्तीर्यनिष्ठातधारैःइत्यैरमीमिर्त्तहयाक्रमेण नि
 लसर्षपंपंचगव्यहवीचरउग्यानमसूरकाततैश्च आ
 स्याथ पंचगव्योमितिमिलित्वाएकंद्वयेपुनःसमूरमा
 यामार्गम् चतसंयमयोष्टयश्रुतानैरापिहृणोद्रवि
 मंत्रेणोतराच सुदाःचतःषष्टिमिताःपुरेकाःसधामा

प्र. सं.

५००

यादीपकया समेताः दीपकादिदीपवर्तिः नीराजनी-
राज्यद्वजातरोतः स्थाप्यास्तये शादिपुरोवदेवम् अय-
मर्थः एकैकेन द्वयेतापकैकाद्वयनंतरम् एकैकसु-
दयासाथं नीराजनीराज्य ईशादिकोणोष्ठे वसे स्थाप्य-
नीया इति पुनः प्रतिद्वजमनुजपकर्ता समनोगंधा-
संघते दीपम् साथं नीराज्यततो मूलेन विनिसिपेच्चत-
क्रोदे अस्मार्थः एकैकाद्वयदोमानंतरं मनुजपकर्ता-
गंधपुष्पधूपदीपपुष्पैर्नान्येन पिंडेन साथम् नाराज्य-
मूलेन संज्ञेण हरिद्राचूर्णं प्रसिद्धचूर्णं मिलितरक्तम-
योदके विनिसिपेदिति मूलेनाष्टौ द्वजा परिवारमाह-
तिभिरेकैकम् इत्याहुतेन भूयः समापयद्दोमकर्म-
विशदमतिः संपूज्य भूयः परिवारपुष्पगंधादिदीपा-
नमसुं प्रसनम् आराध्य पुष्पैर्निजवाञ्छितानि संप्रार्थ-
योद्वासा यथोपदेशम् मातुः ससुहास्यशिवे च भूयः-
परोनिधायारक्तं स रक्तम् नारेण संपूज्य सदीपिको-
नं नीराज्यजं भस्मसु विविधितः अयोष्मारेकजलैर्पुन-
सदीपोत्तलेनापि च तेन संज्ञी नीराज्यमूलेन पुरोवदेव-
निसिपे संज्ञायां करोत्तलेन गत्वा प्रोगादेशो गोमयस-
लिले ससुतिपेत्तपश्चात् कदलीकाननवृद्धा सदलोक-
दलीनिवमफलसदिताम् तस्यामूले पीठे निधाय-
वावाह्यतत्र वीरेशम् संपूज्य पूर्वज्ञात्वा दय ॥

च उतलीं नयो साध्य तत्र प्रवेन स नाव उतलीः उ नः नी
 राज्य पीठिका यो संस्थाप्य समुज्जै ललादीयेः समलेक
 त्य च कदली रक्तोदक मयतो निधाय ततः सुरभि समा।
 त्वां पुशं संदर्शय स्याम ये विचिंत्य जलम् संतर्पयेत् सुरस्ता
 दे कैकेयी दमंत्र परिवारेः मूलेना हो र्य शते पंच शो न वा स
 ह स संखे वा संतर्प्य स प्र सत्रं संविं न देवे प्र ह्य गे या येः
 नतः शंखतो येः समभ्युत्त सा थं शुद्धा स्य देव गृहाभ्यंतरे च
 प्रवेश्या य साध्य स्य रतो च कृता वं दान्या दि सर्व गृहीत्वा।
 स शिष्यः गृहादि निष्क म्य च चतुर शो गता समभ्युत्त च न
 व्रजे भम् संस्थाप्य तस्यापि च दक्षिणे त्रि निधाय वही प
 रित सुदर्भैः सम्य क परिस्ती र्ण च भूता कुर पु क्रे न वा ये न
 वलिं च ऊर्या न अने न मंत्रेण स प्रथतो ये श्री त्पे ग गानो
 परितो ह्य रित्त जे न मोरु द गणोभ्यः सर्व शो ति करेभ्यः प्र
 ति गृहं विं मे वलि साहा वलि मंत्रो य मुदि शो भूतानां श्री
 ति वर्धनः पल्लं र जे नो घृणी तालो रधि स क वच्च पंचै तै र्मे
 ति नास्त भूत कुरं भूतानां शो ति दे वु धाः प्राक् पल्लं ति ले
 वि स्रज्य व हिं नि ज रत्त गा य पे वा क्ष रं मं श व रं प्र जय त न्त
 र्व म शा य नि री क्ष माणः शिष्यैः समं मं दि र मा श पा पा न
 वि गत्र मे वं नि य मे न ऊर्पा द लिं स हो मं वि धि ना य था व न
 कृता म्र रा म स्म ति रो ग ना शा पि शा व भूता प रि त नि ह्नो

३.२

५।

५०

ततः स्पर्शलेभूतलेगेमयादिः समातिष्युद्देप्रगेवद्विमेत्रं
त्रं प्रगेप्रातःकाले निभायाज्यसेस्कारमारभ्य कृतास्वृ
द्यो कर्मार्गेणवन्नेर्मृत्तुच वेद्देहतिगाभागेवस्यत्रंक
मलमारवप्यात्रकलशंकषायादिजलेः प्रपूर्य्यतुतादिप
हवान्यस्य काषायजलेदीरवर्महृकथितनोयं प्रावासा
स्मिन्नेवंप्रपूर्य्य वसनहयेनसेवेद्य संरक्षास्वेणाततोह
तेनवाष्टोतरंशतेद्रुताऊखात्रेनचतावद्रुताशिष्टेन
भोजयेदिष्टान् हादशसंख्यानपिवावससंख्यानतज
पिपरिमितानयवासमाप्यहोमेकलशस्यतोपेः संमि
चसंघातममुष्यदत्तासाध्यतसोपिप्रतिपूज्याविशानसुव
र्णगोधान्यधगंवर्गधेः ततोपयाशक्तिसवर्णयेत्नेवरावान्
श्रवेतीर्य तेनप्रसन्नेनसमीरिताभिराशीभिरिहः सुचिरे
सजीवेत इत्येवीरभद्वलिप्रकारः समाप्तः प्रथमस्तंजय
विधानमुच्यते कहेलश्रुतिः देवीगायत्री छेदः मस्तंजय
रुद्रदेवता तंवीजेसः शक्तिः सोहृन् सीशिरसंघानि ना
मिहृन्भूमध्येषुग्रन्तरान्यसेत् ध्यानंस्फुटितनलिनसे
स्त्वमौलिवंदेउरेखागलितमस्तजलाईचंद्रवयर्कनेत्रं
सकरकलितमुरापाशवेरात्तमालस्फुटिकरजतमुक्ता
गौरमीशंनमामी तन्नवेदोदरीणाशिषुः गेजेसः शतिमेत्रः
त्वमममः शांनुतोर्हचइवानरूपेवमोदोउपुतोपुवा ॥

कोमनः सत्संज्ञयदयः सत्संज्ञोदारः नैविके चरमतेरिति
 तारेप्रणयः तृतीयवर्गस्य तृतीयनकारः प्रायवर्माप्यपष्ट
 ऊकारः तद्युक्तं द्वितीयम् उपास्यसरोः नुसारः अष्टमस्य तृ
 तीयकंसकारः प्राणोत्तवर्लो विसर्गस्त्युक्तमिति त्रिलत
 जयः गल्ल्याउग्यामि अताममिकपादशोशंजइयात्पु
 श्वरणाशमः प्रायः प्रधानोयंमंरः अथएजाशासादोक्तो
 वपीदेसमावाप्तसमर्चयेत् प्रंगैः प्रथमाह्वनिः रंदादिमि
 द्वितीयावद्यादिभिस्तृतीया अमंयंरमार आदोतारेविलि
 खितसमाधादये करिणीकायापिकनेष्यपरमपरंवापि
 तत्कोणकेषुभूषोभूषेः पुरमनुस्मांकेतदशेषुदोतेजस
 तावदं गृहगदविषयं सियंनंतदेतत् अस्यायः प्रथममष्ट
 यत्रयघं विलिखित करिणीकायाप्रणवं विलिख्यानंदतः
 साधनामादोनी विलिखेत् पुनः एकोददिकावचनष्टयेन
 जंरति विलिखेत् पुनः अष्टयादिकोणपत्रवचनष्टयेसः।
 ति विलिखेत् पुनस्तददि अंतरं अं विलिखितददिराहति
 रूयेगादंरति विलिखेत् अंतरं अं विलिखेत् अंतरं अं विलिखेत्
 लिखेत् एवं विलिखेत् जताधारयेन अष्टगदादिप्रधंस
 नमाप्रकरं च अस्मिन्मं उलेशे वपीदं संप्रत्यकलशं संप्र
 र्थमूर्तिं संप्रत्यनमाश्रीभिषंवेत् साधं श्रीवप्रकरं प्रहाभि
 चारदं प्रयोगांतरे ततस्त्रिजोद्वानोत्तमभिरिष्टातरेण

प्रसं

४२

लैः उग्र्यसितैः समिद्धप्रशौचैः सहस्रद्वयं कुनेत यस्त
वह्नीजहोमेवंपावत्सोऽखनसायकः तावत्सखैः सखा
कुंभैरग्निः श्रीणातिशंकरम् प्राप्तापितोऽग्निनाशर्वः सा
यकस्येतितावरात्त घदयादाप्रगयोश्च उरंतात्तलया
तिकान् विमोहचेशोर्देन चतुरंगुलेकोनैः प्रारब्धयश्चत
रंगुलशतिवचनात् उभाभ्यां संभूय द्वादशहसमित्यर्थः
जैजैसः इत्यनेतरं पालयदप्रगल्लुक्तेसाध्यनामेवात्ता
पुनरपि सः जैजैमितिप्रतिलोमेतपोजयेत् इदमपि स
संजयमंशंतरम् प्रथमपूर्वाक्रमं प्रयोगांतरम् प्रसर्त
वदतिलउर्वाः ययोधुतेपायसेक्रमेणोतिसमद्व्याप्येता
मेतैर्जुंजयात् एयकसहस्रतये तीघ्रेजैरवोऽतरेमिचारेसो
न्मादेकेसाहगदेवमोदे ततोतिशोतिनविरेणाहोमः सं
जीवनेवाहशतममाणम् संयोजयेत्सोमदिनेषुविशान्त
माधिकान्त्वाऽभिरजोनातेः सतरंगोश्चतुतावसानेदद्यादि
जभ्योऽतकर्मकृशः प्रथमार्थः उक्तायसतादिसमद्व्यापि
क्रमेणानित्यशः एकैकं सतरिने सहस्रसंख्यं कुनेत दि
नशः सतगुणितत्वेन संभोजयेत्सापत्यो गोवार्धयवेदया
त तस्मादुक्तफलं भवति प्रयोगांतरं चतुरंगुलपासिणौ
रसतोकोऽरयार्कसहस्रं नृचाच उग्र्यतिक्तेमापुरागे
त्ताप्रपुषवलत्पेवाग्रकसहस्रं द्वादशहसं प्रयोगांत

रम् निजजन्मदिने शतपातयोजनद्वयवरेषु समसंख्येः
 मधुरैः प्रतिभोजयेच्च विद्यान् ग्रन्थिनां च नये मे दीर्घमायुः
 अयमर्थः प्रतिमासं जन्मानुजन्मत्रिजन्मदिने प्रमृता क
 कसमद्व्याणिसर्वाण्येकैकं शतसंख्यया जज्ञ्यात् मधुरा
 नैजास्नानान् भोजयच्च दीर्घमायुः रभिकाक्षत्र प्रयोगान्तरं
 अथ वा समभिरेतैर्द्वैरेकेन वा सहस्रतया जन्मदीर्घमा
 शान्तिरुपद्वयमुत्तमं जज्ञ्यात् अयमर्थः जन्मानुजन्मत्रि
 जन्मदिने पूर्वोक्तसमद्वयेः सर्वैः संभूय सहस्रं हुनेन् अ
 थ वा एतैर्द्वैरेकेकेनैव सहस्रं संख्यं कृमे प्रतिजन्मर्त्तं
 ज्ञ्यात् निरुपद्वयेण दीर्घमायुर्भवति प्रयोगान्तरं उर्वामित
 येः पयस्य जज्ञ्यात् एकादशाह्नीक्रमशः जित्वा यमस्य
 रोगान् प्रयात्मे सा वा पुष्यश्च दैर्घ्यं मापि हवीं व्रितयं पयः सि
 कंच जज्ञ्यात् प्रयोगान्तरं जन्मदीर्घाणां व्रितये द्विजाकाशम
 र्थं वक्रजैरिधेः क्रमशो हुनेत्सहस्रं नश्येत्सम्यग् रोगहरि
 तानि अयमर्थः अग्निनीमवामूलमिषादिजन्मानुजन्मत्रि
 जन्मनक्षत्रेषु एकैकमेकास्मादिने संख्यं हुनेदिति द्विजा
 शादित् काशमर्थं येरुक्रमशो वक्रलेमैर्केषु प्रयोगान्तरं
 सितसिद्ध्यर्थं सहस्राङ्गान् प्रपत्युपद्वयं मरजः तद्दद्या
 मार्गद्वयं तयोर्जपमप्यरोगतो लभते सितसिद्ध्यर्थं वेणा
 क्रुक् अथ मार्गनाशु रिची प्रयोगान्तरं पतदेव समकृतो

स
४३

इनेदिति मत्संज्ञयविषये कल्पोत्तरे उक्तत्वाच्च विवक्षितं नृप
तां मंत्रीवर्द्धमेहो मत्संज्ञादिति च शास्त्रात्तिलके समद्वयः
मत्संज्ञयविषये वैकृत उक्तत्वाच्च एते रमतादिसमद्वयैः
समकृतः एकै न पंचाशद्भिर्दिनैर्ज्ञेनेत तत्र समद्वयेरेक
वारहो मेजाते तस्य न मत्सुर्भवति इति प्रसिद्धि वलात्प्राण
वाधावस्थायां मेकवारं समद्वयाणि क्रमेण ज्ञत्वा पुनरपि
क्रमेणारभ्य पुनरपि समापयेत् एवं समकृतो ज्ञेनेत
अन्यथा तस्यैव वस्थायां चेत्तस्य न इत्येवमसमदिनैर्ज्ञ
त्वा पुनः दिता यद्व्यं च समदिनैर्ज्ञेनेत एवं प्रकारेण स
मद्वयाणां दाय समापयेत् एतन्महा मत्संज्ञयत्वं संभव
ति इति प्रपंचसार संग्रहे जीर्वाणोद्विगचिते षड्विंशतिः पट
लः प्रथमशारदा तिलकोक्त मत्संज्ञयप्रसंगी विधानमुच्यते
मंत्रश्च होमा विद्वं च पूर्ववदेव तेन देवता विस्तरेणानोक्तं
मंत्रोद्धार उच्यता तारस्मिन् सकर्षोद्भूतुसर्गविभूषितः
यत्त गन्तानि गदिता मंत्रो मत्संज्ञयः स्रष्टाः कक्षो लोदे
यादिता यशो ह्येदं लिः मत्संज्ञयो महादेवो देवतास्य महा
मनोः प्रणवो वीजमित्युक्तं सः शक्तिः रिति कीर्तिता भगुणा
दीर्घप्रकृतै न पञ्चगानि समाचरेत् आचारसूचिः सर्वं न
सेहर्गात्रये पुनः ध्यानं चेशको ग्रिविलोचने स्मितमुखे प
महर्षो तस्थिते मुखापाशमगात्तस्य विलसन्तारिणि ॥

हिमोशयमे कोटीरेडै गतत्तयास्ततनुहारादिभूषो
 जलंकांताविषविमीदनें यशुगतिं मृतं जयं भावयेय
 पालतजयेत्तं तदशोशं प्रसमयीः जुहुयादमृताकोरेः
 शुद्धग्याज्यलोहिभैः शैवेसंरजिते पीठे मूर्तिमूलेन क
 ल्पयेत् अंगावरणमाराधयश्चान्तलोके च गन्धजेत् नद
 साणाततो वासे पूजयेत्सायकोतमः जपपूजादिभिः सि
 देमने सिन्धुना मुना ऊर्ष्या योगान् कल्पात्कानभीष्टफ
 लसिद्धयोद्ग्यासिक्तैः सथास्वैर्देवीमासे सहस्रकं प्राश
 यिते शैविधि वतजहुयादि जितेंदियः सरष्टः शंकरस्तेन
 सथास्वाविग्रहः प्राशुरागो ग्यसंयति यशः प्रशान्तावर्द्धयेत्
 सथावयेनिलाहर्वाः यन्मः सर्पिः यपोदविः इत्युक्तैः सम
 धिर्देवैर्जहुयात्समवासरे कम्पादशशान्तं नित्यं मष्टोत्तरम
 लंहितः समाधिकदिज्ञानित्यं भोजयेत्सधुरानितम विकार
 रानुगुणं मंत्रीवर्द्धयेद्दोमवासगन् द्दोत्तभ्योदतिगां द
 यातरुणागाः ययसिनीः शुक्लं संप्रीणयेत्पश्चादनाये
 देवतार्थिणा अनेन विधिना साध्या कृत्वा रोगघटादिभिः
 निर्मुक्तसचिरेजीवेच्छरदोशान्मंजसा आभिचारे जरे
 तीकरो गोन्मादेशि रोगदे असाध्यरोगो दोलाती मोदेहार
 नयायये होमोदंशान्तिरशोकं सर्वसंयन्त्रहायकं दधैरैतेः
 प्रजुहुयाजितन्मसयथाविधि भोजयेत्तु भोजयेत्तु सत्तान्

प्रस

५५

५०५

दयारगान दीर्घमाप्रवाभोतिनोद्धितोर्विदतिप्रियो य
कादशादतीर्तिनंनुदयान्साधुश्वया प्रपस्तनितेतस्या
याप्रगोपवर्द्धने विजन्मससथावलीकाशमीरमधुरोद्ग
वैः समिद्धैः कृतोसोमः सर्वस्तगदाथरः काशमीरेकं
ऊमोसधुरमतिमधुरोसिद्धार्थैर्विदितोहोमोमहात्तरवि
नाशनः प्रपासागसमिद्धोमः सर्वामयनिष्टदनः प्रणवर
चितनानेमेत्रमध्यागोयेत्रम शुशुविलसितमधेयमधुमे
नदेतः कृतवसतिमुमेशवर्णातिर्यत्सथांरेकलसत ह
दिनितेसर्वतः स्वप्रशाते येगदयेकलशेसौम्यकलशेश
कृतर्त्माना नवरत्नसमाप्रकृतेकलाभ्यामले तम् आ
प्र सलिलैः सुदेसस्मिन्देवेषजयेत् उपाचारैः सोऽश
भिर्विद्यानिनविधानवित अभिषेचेत्येसाधोविनीतेद
तदतिगाम आधियाधिमहोरोगकृत्पादोदनिकृतनम्
प्रभाषेकोयमाख्यातः कानिश्चोर्विजयप्रदः मध्येसोध्यत्त
गणप्रवावमापिलिविन्मथमेदिगदलस्येकोरोष्येमेने
सलितिभवनमथोदितचेदेविदित तातेयेत्रेतडकेस
कलविषरिपुत्तेलभुतापस्तव आधियासोददः स्वप्रश
मनेमुदितेप्रोपदेकामदेव प्रपमर्थः मेत्रसमथमा
तरदितप्रन्तातरकोणादलेप्रवतरससादितधुमिति
विविददेकारमिति प्रथकसांतशेकैयरेलित्यते मध्ये।

साध्याविश्वर्भितं प्रकटितं मत्संजये अक्षरैः सातस्योनिज।
 साध्यानामविलिखितं जक्ते मस्यानस्रान् यत्रेषष्ट
 नामवर्णप्रुटितं वगेसिदशेषयोयंत्रेयप्रुशीकृतेनि
 गदितं मत्संजयाख्येपरम् कर्णिकामथास्यजीवस्यपरि
 तः मंत्रप्रुटितं मातकार्णातिलिखितस्यक्षकारस्यांतःसा
 ध्यानामविलिखितं अष्टदलेषसाध्यानामप्रुटितं अक्षरैका
 दिवर्गदलेषेयित्यर्थः इदमपि मत्संजयकल्पः समाप्तः अ
 थमत्संजयकल्पप्रसंगात्तत्रसासेकुरोगशान्तिकरयत्ने
 तरिमंत्रोयिलिखितं अर्पंतरममास्मिन्निष्ठप्रच्छंदोयत्ने
 तरिर्देवता जेवीमंस्वाहाशक्तिः सर्वरोगविनाशनाथोवि
 नियोगः जेनमोभगवते हृतयत्नेतरयेशिरः अमृतक
 लशहस्तायशिखासर्वाभयायनाशायकवचं विलो
 कनाथायनेत्रं विहावेसाहा अस्त्रं ध्यानम् शोचिवक्त्रेज
 त्कंदयदमृतपदं वापिदोभिश्चतुर्भिः सत्सासादाति
 ह्योशकपरिविलसन्नोलिमेभोजनेरम् कालांभोजन
 लांगंकटितटविलसच्चारुयीतांवरासेवेदेयत्नेतरीतं
 निखिलगदवनशौफदावागिलीनम् जेनमोभगवते
 यत्नेतरये अमृतकलशहस्ताय सर्वाभयाय विनाशाय
 विलोकनाथाय विसृजेसाहा । ते कचत्तारिंशदसरीमे

४५

५०५

३ः अक्षरमासउच्यते शीर्षालिका इति विलोचनचोराणां
उदेतोऽष्टपाणिशितपीन्यसन्नकमेण पवमष्टाक्षरं न्या
सकृत्तालत्तेनयेत् आज्यासिक्तैः पायसैर्वापर्यः शिक्ताभि
हर्वाभिर्वादशोशोप्रश्चुरणा होमः शोशनिवृत्तिप्रधानो
येमंत्रः अथ पूजाविधिः पूर्वमष्टाक्षरविधानोक्तवे।
स्यावधीदेसमावाससमर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्ति केश
वादिभिर्द्वादशनामभिर्द्दितीयावृत्तिः इन्द्रादिभिस्त
तोया वज्रादिभिश्चतुर्थी अथ प्रयोगविधेः चतुरेणुत्त
प्रमाणोरमताकांतेर्जहोतियोवन्दोरोरोर्विमुक्तदेहो
विहरत्वेरदोशतेस्तरेनासौ अमृताकांतेलसतिल
तेरुति प्रयोगोत्तरम् अरक्तमात्रेण प्रतेष्टनाक्तैः सामिद्रि
ग्नावयकाशमरीणाम् अशोगसिन्धे प्रजुहोति मंत्री दीर्घा
ष्टमैरोगविषग्रहादिविमुक्तये सर्वसमृद्धयश्च वटभूरुहे
मेवटसंमिक्तसंष्टेगैरिति साग्रैरित्यर्थः प्रयो ससितेनच
पायसेन हर्वात्रिकप्रुक्तेन च बोधिपत्रगेन अष्टतेजुः
यात्समार्पिषाग्रौरितौ च प्रशमापशोगशोत्वे अथम
यैः शितेति शकरो बोधिपत्रं प्रसूत्यपत्रम् सितामि
ति सर्वसमृद्धये च काशमरीयेरेकम् प्रयोगोत्त
प्रदेशमात्रेवटभूरुहैर्धैः नहोतवद्देवप्रतेसंष्टेगैः
दीर्घाप्रवृत्तिलेनयमेनवसदृशीतरुर्वा ॥

त्रिकेन बोधिपरागतेन सा ज्यनवाशते नृजयात् तस्मात्क
 फलं स्यादिति प्रयोगो हवनकर्मकरोत्तु फलैर्न वैरयत।
 मामलकीतरुसंभवेः इति रोगविषयहविभ्रमप्रशम
 नाय च सर्वसमृद्धये इति आमलकम् प्रयोगोत्तरम् देवे
 रविर्विवस्वमनोहररोगे प्रसेनमुखकमलम् अमृतवटस
 जलौकं करपुगलेनादधानममलमतिः प्यावससंरथ
 ममुं जप्त्वा त्मानं दृशानिरीक्षतम् सुखाद्योदशसंख्यजप्त्वा
 स्मृतिकं समाख्यात्वा वापि सोपानं रूपा मये प्रतिविचिन्त
 मंत्रमनुम् हात्रिशतं खमद्यो जप्त्वा संचित्य नेन मार्गं गच्छ
 वतीर्या श्रेष्ठानि जरो गगणोत्तवा जल्लकी कथा सकेल
 मपि बोधयित्वा नीरोगस्यात्मरोगममृतजले रभिषेचये
 तमेतं ध्यात्वा यन्वेतरे जपेत्तत्र प्रष्टोत्तरसहस्रं स्थपित
 योवनस्य वशाय आरोग्याय समर्थो कोत्से दीर्घा पुषे विभ्र
 लोच इति वसुसंख्यमष्टसंख्य अत्यन्तं सर्वसुखार्थं प्रयोगो
 तरम् मंत्रेणानेन संजसा भोजनानं दिने दिने भुंक्ते यो सो
 नरोगो विमुक्तः सखभागभवेत् प्रयोगा श्रोत्रधारिकम्
 नेन जपितं नित्यमेव नृषतां तद्वाट्याम् आमयग्रह
 विषमरतिभ्रमाघापदो ननु भवेति नान्निचित इति अथ
 प्रयंत्रं वसे ससंध्यासंमध्यं वरावमपि पृथको न विवरे
 सुधार्मिकं चत्कं सरपुगलमष्टदमनुमतिस्वेत्तनु

रोगार्थविशुद्ध्यर्थं चोत्तमकलशप्रकरणविधिं सकलकल
 शप्रज्ञासाधारणेन च त्वेप्रथमकथयामि समासारिका
 लक्षणविधिविधानेन आरोग्यपसमर्थैर्कांत्यदीर्घप्रथे
 विमुक्तौ च आलिङ्ग्य गोमयजलैः स्पर्शितमस्मिन् विनिर्वा
 यं भूमिदम् तत्कर्णिकान्तरमथोपीतेन च कोणघटकम
 रणेन ग्रसितेन रक्तवर्णं यंत्रं विसृज्य कर्णिकामध्ये चित्म
 स्पर्शकमदत्तं स्मिन् शालिः सतंदलविधिवदाद्यायममु
 कशेषेणास्मिन् चित्मस्य सात्तत्तत्तुर्वं प्रदत्तेनाथवधुताव
 सोपगलेन नूननेन ततः आवप्य सुदृढदः प्रोत्सृज्य उप
 विश्रयिष्ये मंत्री यंत्रोपरि स्थित्वा धृत्वेणा चित्मस्य वाज्रमौ
 हंवा राजतमयवापात्रं यथासागद्येन धरयितास्मिन् सं
 स्थाप्य मंत्रनापीशालग्रामं यथाशितानित्यम् अथिवसीति
 यत्र चित्मः सर्वात्मा शासनः सदानंदः प्रसत्त्या येन वक्तु
 ज्ञलामावेष्टा ह्यवसनपुगलेन पूर्ववदाभिवासास्मिन् प
 रिवारैस्तं प्रपूज्य गंधाद्यैः प्रथमकथयामीत्यादीनां प्रपूज्य
 गंधाद्यैरित्यंतानां ग्रंथानां मयमर्थः प्रथमे गोमयजलैः
 मंजले चित्मिष्यतस्मिन् तं दलद्वारां प्रविकीर्यतस्मिन् यत्ने
 तरियं नंदर्भायेणा प्रविलिख्य तत्कर्णिकामध्ये पीतव
 र्णेन एकविंशतिपटले प्राकसदर्शनविधानोक्तद्वये
 लाकोणघटकमरुगोनापि प्राकृते वा कृत्येणा प्रदत्तमथं

प्रसं.

४०

५०७

तत्कृत्स्नवर्णनशक्तं तत्रैवोक्तद्वयेणापि संपूर्यत इति
कृत्स्नवर्णनपूर्वोक्तद्वयेनैव तस्यैव स्वरूपकर्मिका मध्ये श्रव
इव स्यात्प्रसार्थतस्य वस्त्वस्योपरिदोषादिप्रमाणेन शाली
प्रकीर्यत उपरिप्रस्थादिप्रमाणेन तं ज्ञानप्रकीर्यत उपरि
तस्यैवावेव स्वस्वरूपतश्चैव श्रवणाद्व्ययत उपरि साक्षने कृत्स्न
वित्त्यस्य पुनराचार्य स्वयमवेव स्वस्वरूपपरिधायनये।
वद्वतयेवनतानावेव कसे गोतरीये वक्तृत्वाचाया सनेर्ष
स्वावश्यविश्रुते दुलवस्वादेरुपरिस्थितकृत्स्नीपरिवृत्तलो
हमयेपात्रेवारजतमयेपात्रे तना संवेष्टिते पूयिते चाथो मु
खेन प्रणके चारण पूर्वके निधाय वै सवपीठे त उपरि स
प्रणपञ्चाहर्षमुखेन निधाय तस्मिन्पात्रे साक्षने कृत्स्ने नि
धाय गायत्रीं श्रवणमाह का प्रतिलोमजपावसाने मूलममं
त्रे त्रिवारे तस्मात्पात्रे प्रयेत् सर्वत्रैव मेव कलशप्रण
विधिः तदुक्तं चक्रमदीपिकायाम् अथ कायतोयेः कृत्स्ना
रादिवर्णैरुक्ता रावसानिसमा प्रयेते स्तमंत्रे निजापाव
सानेति तत्र प्रथमं यत्र यत्र येन येन शुद्धजलादिद्वये
णा कलशः पूर्यते तेन तेन जलादिना प्रथमं शोखमा प्र
र्यतस्मिन् प्रणपात्रे तिलो म तस्मिन् च तर्न वतिकलाः स
मावासे तेन शोखस्य लेजलेन प्रथमं कर्ममा पूर्य पञ्चाङ्गदो
दकादिना प्रयेत् तत्र प्रथमं वै सवदेव ताविसय कलशपू

आविधाने चेततद्विषयाष्टगंधविलोहितेन कयापि दकादि
 नाशं स्वमापूर्यगंधादिभिः समभ्यर्च्य कलादि च तर्नवति
 देवता समावासनजले कलशे विनिलिपेत् शिवदेवता
 विषये चेत तद्विषयाष्टगंधैव कुर्यात् दोगंचितद्विषया
 ष्टगंधैवैव कुर्यात् चतर्नवतिकलादयः सर्वविषयेपिस
 मानाय च तत्र विधान्यष्टगंधद्व्याण्युद्यते चंदनकर्पूर
 रागरुद्रकुंजमकपिमोसिरोचनाचोगेः गंधाष्टकंचश
 क्तेः साम्बिधाकरंचलोकं रंजनकमनः चंदनहीवेराग
 रुद्राष्टगुणो रमोसिचरमपरम पवंचैष्याचंगंधाष्ट
 कम पुनः सुंदनकर्पूररागरुद्ररुधिरकुशोत्तमगतल
 मपरम इति शेषगंधाष्टकम् अथार्यः उगीवाला रोगे कु
 ष्टजले संगंधिवाला मोसो प्रसुप्तता कंचोरकचोर क
 ल्परी हरीशारोचनागा अष्टककुंजमं दलेतमालपरम रु
 शीतेस्तु चंदनं हीवेरं कालकम रुधिरं कपिपिही कुंजमं
 केसर इति तत्र चतर्नवती कलादि मन्त्राः कथ्यन्ते संप्ले
 धे संप्ले मेधाये कोत्ते लक्ष्म्यं तैपि राये स्थिते सिधेय
 तीः प्रकारोत्पादशकलाः हेम शुचिघटिस्तकप्रर्विकाः
 समावासेत् पुनः जराये पालिमे शास्त्रे पश्ये रते
 कामिकाये वरराये आरादिने श्रीये दीर्घाये रमाउका
 रजः कलाः प्रतचिष्टारिमकर्षिकाः समावासेत् पु

३८

४०८

नलील्लये योलाये भणायै निद्रायै ते सैल्लथायै कोपिनैकि
 यायै उक्तार्यै मत्तये । माकारजाः कलाः अं वक्कमित्कक
 र्विकाः समावाहयेत् पुनः पीतायै सेतायै अरुणायै अमि
 तायै श्याविंडकलाश्चतस्रः तत्तवित्तर्वरेणमित्ककपूर्वि
 काः समावाहयेत् पुनः निवृत्तायै अतिष्टायै श्रौतै रंधि
 कायै दीपिकायै रेचिकायै मोचिकायै यशायै सूक्ष्मायैः सूक्ष्मा
 म्तायै जवायै तानाम्तायै आणायित्ते व्यापित्ते योमरूपा
 ये अनेतायै श्रमानादजाः कलाः विसृष्टोर्नि कल्पयत्तत्क
 शर्विकाः समावाहयेत् तत्र तावत्तयमेतयातयास्वासना
 वासपुनस्तत्संवेपिनीः कलाः रुमेणासमावाहयेत् अस्पश
 पदेशः प्रथमं षोडशस्वरवर्णैः एकैकचात्तरागोननादकलाः
 षोडशरुमेणासमावासपश्चादकारादिदशवर्णोच्चारणपू
 र्वकमकारकलादशसमावास पुनः कारादिदशवर्णपूर्व
 कं उतारु कलादशकं समावासपकारादिदशवर्णपूर्वकं
 मकारकलसमावासपकारादिचतवर्णपूर्वकं विंडकला
 श्चतस्रः समावासपुनः लकारपूर्वकं ग्रंथसरोक्ती
 अनेतायै इत्येकां कलां समावाहयेत् एवं कृते एक
 पंचाशद्वर्णाश्च तावत्तः प्रणवकलाश्च विनिष्कृता भ
 वन्ति मातृकावर्णप्राधान्यादेव क्रमः तत्र कलायथा
 पञ्चवत्तर्प्यते तेन लिखिताः ॥

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र. ३०.

४-५

५०१

भयाहयनवतकलशविशेषायासाध्यदेवताससाः
प्राणप्रतिष्ठावतासकंभोदकेकर्णत एव सर्वत्र कलश
पूरणाविधिश्चतुष्टयः तस्मिन्तीरमध्ये द्वादशसंख्येयं
लववाशालग्रामेनिधाय पुनस्तत्प्राग्मुखि मंगलार्थं
सम्यग्भूतपतसहस्राणां स्तवकान् उच्यते मुखेन निधाय
तउपरि पुष्पफलतेजोलांघ्रिनिधाय शतमखवह्नाकं भस्मा
कलयेत् पुननववस्त्रपुगलेन तउपरि पिधाय पुनरावा
हयेत् शालग्रामस्यापनानंतरोक्ताः सर्वाः क्रियाः सर्वकल
शविधानेषु समानाः तउक्तं च कुर्यात्पिकायाम सहकारवो
पियनसस्तवचकैः शतमखवह्निकलिलैः कलशं पिदधा
त पुष्पफलतेजोलांघ्रिनिधाय शुभचक्रियया चक्रिका
पत्रपदग्रमिवेष्टयेत् तदनुकंभमुखं नवनिर्मलांशुकपुगे
ननुयति पुनरत्रयत्वेतरि मूर्ति तस्मिन्तीरसेमावासाशु
क्तविधानेनावरणैः सह समर्चयेदिति एवमथ कथं
यामिसमासादितादिग्रंथानामर्थं प्रकृत्यत्वेतरि प्रसन्ने
छेराग्राथ संस्थितं तीरे एवेथात्ता प्रजयेत्संवेष्टुर्वेनसा
प्रसंस्पृशति यत्वेतरि मितादिग्रंथस्याप्यनमर्थः
इत्यस्य प्रकारेण यत्वेतरि समभ्यर्च्य तस्मिन्तीरे
कूर्वाग्रसंस्थाप्य तत्कूर्चं दृष्ट्वा भिक्षुस्तौः स्तुत्वा
समानेन तथा मनयात्ता यत्वेतरि मंत्रे ॥ ॥

यथाशक्तिकार्यगौरवान्नसोरणावजयेत् इति ध्यानमुच्य
 ते यथोपेर्मध्यस्य दशरतभुजादेर्दिविलसनवरोयास्य
 निर्यत्तविमलसयासारसलिलैः सदास्त्रातं साध्यं स
 रुविरमसुर्विजयताभवेदाप्रदीर्घेर्दिविलविषरोगेवि
 रहितम् एवं ध्याने पुनरेवं यजेदिनादौ दिनमध्ये चैव मे
 वसायं च प्रजयेत्तीकालभेवं रत्नां कुर्यात्तथा स मेरेण प्रप
 रेष्ठुरथ मयिता प्रातः सैष्ट्यं साधु नवनीतम् आलिख्य
 त्रमस्मिन् प्रजप्य मेरे स माह्वसाध्यं तस्मै दद्यात् अमलये
 पितृपात्राया साध्यस्य नाभिदेशे स्पृष्ट्वा मेरे जयेत् गुरुः सम्य
 गष्टोत्तरशतं संख्यं रत्नां कुर्यात् ततो स मेरेण एवं त्रिपेच
 समहादशदिवसानिवाजयेद्भस्माति एवं यजेदिनादौ
 इत्यादि यजेदित्यंतानां ग्रंथानां मर्त्यः पशुकृषका रेणा
 तस्मिन्तीरे यत्वंतरि ध्याता प्रजप्य त्रिकालमध्ये वतत्रैव सं
 पूज्य पूजानंतं सं ब्राह्मणेः कूर्वाये स्पृष्ट्वा यत्वंतरि मेरेका
 र्थगौरवेन यथाशक्ति जयेत् प्रथमरेष्ठः प्रातः उहास्य यत्वंत
 दीर्गमयित्वा नवनीतं सैष्ट्यं तत्कदलीयंत्रे विलिप्य तस्मि
 न्नाग्रकथं तं त्रिपेचं विलिख्य स्पृष्ट्वा यथाशक्ति जपित्वा सा
 ध्याय दद्यात् सोपितं नवनीतं मम तत्र ध्यासी कुर्यात् पुनरा
 चार्यः साध्यस्य नाभिदेशे स्पृष्ट्वा मूलं मेरे मष्टोत्तरशतं जयेत्
 पुनः सुदर्शनेन साध्यस्य रत्नां कुर्यात् इत्यं त्रिदिनं पंचदिनं वा स

२६.
४१.

महादशदिनानिवाकार्यगोरवानुसारेणानिमशाःयवमे
वसंप्रसूयैषुःप्रातर्मयिताउक्तप्रकारेणगुरुःसाध्यापनि
मशोदयात्पवंत्रिपंचसप्तदिनेजातेतदनेतरेदिनेकर्त
यविशेषमाहअपरेषुयन्त्रमिरेदतिगावामक्रमेणसं
तिख्यपूर्ववदभिपूर्यतनारजोभिरसृजलेविधायतयोः
विमस्याम्यसंस्थितशालितेइलतिलानिगनीष्वनूतन
वसनेनपृथक्क्रमेणसंख्यायतत्रकूर्चमिदेविमस्यक्रम
मस्मिन्विधायप्रयादिवामितंमेत्रीक्षीरउचर्मसिद्धका
येराष्ट्र्यप्रदतोषैवांअथस्यवृत्तयनसस्तवकैवसनइये
नवावेष्ट्यग्रावायास्मिनदेवेविधिवत्संप्रत्यगंधपुष्पाद्यैः
सृष्टाप्रजपमंत्रंसंख्यास्त्रेणमंत्रवितभूयःइतिअपरेषु
येभमिदमित्यादीनामंत्रविद्भूयस्येतानांग्रथानामयम
र्थःत्रिपंचसमादिदिनमानेनपूर्वोक्तक्षीरजयेजातेततः
परेषुःइदमेवथन्वतरियंत्रंउभयत्रदक्षिणावामतः
प्रागुक्तप्रकारेणवविलिख्यतथैववर्णैराष्ट्र्यचंतउ
र्णाप्रनारननूतनवसायंपूर्ववदेवप्रसार्यनस्मिन्शा
लिलीतेइलोक्तिलोष्वरानीष्वपूर्वपूर्वोपावसेणाब्दा
दनपूर्वमुपप्राप्यैषानिदद्याणांनिधायतउपरिकूर्चनि
धायअस्मिन्प्रपूरितंतनुनावेष्टितक्रममथोमुखेननिधा
यतउपरिवेष्टावपाठंमंत्रमपुनरप्युवेनतेक्रमंतारजापी

निधायतदंतः सात्तते कूर्चनिधाय पुनरस्य न्यवरोडे वरस
 लाणांतवः काशापतातजलैर्वांशुदजलैर्वांके भंश्ववत्
 अष्टगंधवत्तर्नवतिकलायावाहनपूर्वकं मातृकाप्रतिलो
 मपूर्वकं मूलमंत्रेण संस्मरेत् पुनस्तस्मिन्सर्गारलादिनि
 धाय प्रसन्नचित्तपुनस्तस्मिन्कृतं सर्ववक्त्रं भुक्त्वा निधाय
 तमसं वत्सा संवेष्ट्य तउपरि नूतना हतवस हये वसं द्यायत
 स्मिंके भोदके यत् तस्मिन्मूर्तिमावासावरोः समभ्यर्चयेत्
 घंक्तवाप्यं संनृजो वक्त्रात्ते कंभं स्पृष्ट्वा मूलमंत्रेण ता पुन
 रावराणां देवताः सर्वा अपि मूलदेवतायां विलाप्य पुनः
 स्तोमूलदेवतां तत्रैव परते जोरं पणस्मरेत् पुनस्तत्र प्रणामं
 इत्यमं उपकुंडविता नादिगते यत्सं सर्गवशात् देवता सानि
 धं तदपि तस्मिन्नेव कलशे अभियोक्तुं समैरभ्यर्च्य पुन
 रष्टोत्तरशतं मंत्रं जप्ता पुनः सदृशं नेतरत्वां कृत्वा पुनस्त
 त्रैव संरक्षयेत् अत्र तस्मात्तथा योजनादिप्रकारेण च तस्मिन्
 विधानग्रंथे अनुक्तोपि सर्वत्र कलशाविधाने पवमेव त्यागः
 तउक्ते चक्रमदीपिकायाम् वष्टयष्टोदिति जज्ञितः समा
 हृतीर्विलाप्य तातदपि सनयेत्सदात्मनाम् भजतो रणादि
 कलशादिगतामपि मंत्रं यमं इत्युक्तं गताम् अभियोक्तुं
 चित्तं कलशे कृत्वा समैः परिपुन्य जपे सनरष्टशतं रति पुनः
 सौम्यभागस्य यमे कर्तव्यमाह अथ यंत्रे सौम्यस्य निधाय व-

३ सं

५॥

५॥

द्विनिधा न ज्ञेयं रो अग्निमुखादिकमखिलेखचरणविहित
 क्रमेण कृताग्रौ आवासवेयनायेपरिकरयुतेप्रकृज्यगंथा
 येः प्रष्टोतरं सहस्रं सर्पिषा पाये स नृत्वा च विधिवत्समा
 यद्दोमं स ह्यग्निं विसृज्य निशितमतिः अभिविष्य कलशतो
 येः साध्यं दत्वा च तस्य संपातम् नवनीते च सज्जते सुधाधिपं
 सोमि भक्षयित्वा तम् तमंष्टे भूर्यनाये विप्रान्सेतपदेशिक
 स्नापि यनधात्यथेन वासी लेकृतिभूषा सुरतशय्याद्यान्
 दत्वा तेन च दृष्टा शिष्य उक्ता हि नैषु संदंष्टेः शिरसो प्रशुभ
 कृत्वा प्रसादयेदशिकं मुरारिधिया प्रोक्तक्रमेण वि
 धिवत्परिहृतयेद्यो भक्ष्यात्रिकालमखिलामयधूमकेतय
 न्तेतरिसतचिराय विमुक्त रोगी जीवे परवपरे पदमेति वि
 श्रान्ति प्रथयेत्सौम्येण स्मृतीनां पदमेति विदमोरिसेतानां प्र
 यानामयमर्थः पदेकं भंसे प्रपुनः कंभसांतरभागेपि पूर्वो
 कं भंसा नयं वदेव यंत्रे चिलिखतस्मिन्नेऽग्निनिधाय वार्यः
 सचरगाविधौ न नाग्निमुखादिकृताग्रौ वै सवपीठं संश्रम्य
 स्मिनपत्वंतरिमादा स हवीं कुरु मणावरणैः सह संपुन
 यतशान्तेन च स्य गष्टोतरं सहस्रं संपातग्रहणपूर्वकं
 कृत्वा पुनः प्रसेन ह्यग्नां च कृत्वा अग्निं विसृज्य पुनराचार्यः सा
 ध्यमाहूय तं अहं स्वादिभारयित्वा शुद्धमने प्राणाया मोदी
 अकारयित्वा तमेति के निधाय तस्य देहे गुरुः ॥

प्राणायामभूतशयिना तत्कालासादीन कृत्वा पुनः पीठेन
 संचक्रता तस्यास्य शिरसि मूलमंत्रेण जलगंधादिभिरभ्यर्च्य
 गोपप्रताभतर्जुसमहर्वा तस्याशिरसि निधाय पुनराशिर्वा
 दवादिवादिभिः सह ते कलशं गुरुद्वयतेन रत्नमंत्रोपधा
 दिप्रक्तेन च ग्रमतीकृतेन च परते जोरपेण जलेन शिष्यत
 नौ गुरुः सारका प्रतिलोमजपोते रिवा रं मूलमंत्रं नयपुरः
 सरं ग्रभिविद्यत शिष्यदेहे ग्रं गम्य्यादींश्च कुर्यात् तत्र न
 ग्रभिषेचन समये शिष्यदेहे प्राणायामपीठन्यासादि।
 विधिरनुक्तोपि सर्वत्र कलशाभिषेचन समये यवमेव
 कार्यः तडक्चक्रमदीपिकायां अथ शिष्यउपोषितः
 प्रभाते कृतनित्यः सप्तितो वरः संवेषः परलीयन ध्याय गो
 इकृलैर्पिनपादिप्रवराहैः प्रसन्नो भूयः परित्यज्य प्रणीय तस्य
 देशिके तस्मै परस्मै पुरुषाय देहिने ते वितशाख्यं परिहृत्य
 दक्षिणां दत्वा तने सोच समर्पयेत्सर्थाः अथाभिषेक मंत्रेण
 सुखोपविष्टमासने गुरुविशोधयेद मंत्रेण वशोषणादि
 भिः पीठन्यासं वप्रविंमलधीर्त्य तस्याधिकार्यं मंत्रेण
 भ्यर्च्य हर्वाक्षतर्जुसमप्रतां रोचनां के निधाय प्राशिर्वीदेदि
 जानां विशदपट्टं वै गीतवादिब्रह्मैर्मागत्सैरानयते क
 लशमभिषेचते तत्समीपं यतीतः तेनाभिहीनमणिमंत्रं
 द्रोषयेत चास्त्रायरेणायरमास्तत्र भाजा संश्रयनवत्

सं

५१२

रमुष्णततो वित्तं तत्प्राप्तं न भिषे च यत्ताद्यथा
वत् तां तैरां तैरां रमि पूरां तत्रः त्रिरुक्तं मंत्रो तैः शति
तंत्रसमुच्चये तशिष्ये देहे पीठ समभ्यर्च्य समावासा
पायादीन् दद्यात् स्नानस्थाने कलशै रभिषिच्या पुन
वशिष्टोपवासान् दद्यात् तत्र निवेद्य स्थाने सर्वरसमपम
र्त्य दद्यात् शतिशोक्ताः पवमभिषेकं कृत्वा पुनस्तस्मै सा
ध्याय संपाते च पूर्वदिने पूजिते तारं मयि तातत्रवनीते च
मूलमंत्रेण जता दद्यात् पुनः सोपि साध्यस्तदा ज्यहं सथाधि
या संलिय पुनमिष्टां त्रैत्रीं स्नानां मोमेयत् गुरुदत्तिगोच
दद्यात् पुन प्रकारेण नम्रा पुन फलं स्यात् तत्र यत्र यत्र रि
पंचमसादिनेः कलशविधौ होमविधौ वा कलशं वा
अग्निवासे रता एव मज्जस्त्रानि रेषणा वा अजस्र कलश
येणा वा क्रियते तत्र सर्वत्र दिने त्रिकाले पीठ पूजा वाहना
वरणा पूजादयः सर्वपि कर्तव्याः चैतद्यस्त्यर्थे उहासनं
तत्र प्राववसानदिने नित्यशो निष्कलभावनैव कलशे
तत्कारापिन कर्तव्यं अयेत्यासः सर्वत्र समान एव न वा वाह
नमिति च अभिमन्त्री करषामिति च द्विविधं तत्र प्रथमा वा
हनमेवाहाहन संज्ञां द्वितीया वाहनं तत्र अभिमन्त्री करणा
मिति विशेषः अयेत नवनीत प्रयोगोतिरहस्यपवावस्य मु
क्तफलश्च अथ प्रयोगोत्तरम् यत्कालं सारं मंत्रं तमथ ।

संस्थेयन्तेतरिप्रतिविविच्ययथोक्तत्रये अष्टोत्तरं दशाश
तेमनुवर्धयेनेजघ्नादिमुहूर्त्तः न रागशोभे अस्याय
पौर्णमास्योचैदमंलमथस्थयन्तेतरिपूर्वोक्तध्याननया
त्वाष्टोत्तरसहसंयन्तेतरिमंत्रनियमस्योजयेतरति प्रा
योगोत्तरम् यथाविविच्यनिजमूर्धिमनोदरोगम दोर्द्धस
क्तचटवक्तृगलसंधाई स्वात्मांगयष्टिमनवापरिषिष्यमाने
ध्याताजयेउपरिरोगविद्यादिशोभे अस्मार्थः साधकः स्व
मूर्धितक्तविशेषणाविशिष्टंयन्तेतरिध्यातातदचटस्यस
धायासाधकस्यस्वात्मानेपरिषिष्यमानेध्याताष्टोत्तरस
हसंजयेदिति अस्ममंत्रस्यफलमाह एवंजघादाहवनादि
भिर्वायन्त्वांतरियोभजतेनरोमोरोगेर्विमुक्तश्चिरकाल
मस्मिन्विहस्यचातेपरमेतिधाम इतिमंत्रासारोक्तंयन्ते
तरिविधानेसमाप्तम् अथयन्तेतरिमंत्रप्रसेगातदोद्यनि
वृत्तिकलप्रदसामान्याक्तत्वांतरोक्तश्रीपंचामृतमंत्रोपि
लिख्यते रोगनाशनरुधिः पंक्तिच्छेदः अमृतात्मा मदावि
स्रदेवताहरयेहृत् अमृतायशिरः अनेतायशिखाहरये
कवचंअमृतायनेत्रं अनेतायग्रसं गेँअंअसुतायनमः गेँ
संअनेतायनमः गेँदेअमृतायनमः गेँयेगोविंदायनमः
गेँवंविस्मवेनमः इतिपंचामृतमंत्रः पंचलतंनयेत रो
गनिवृत्तिमोक्षप्रधानोयमंत्रः अथास्यासामुष्यते प्राप्नुव

३५ सं.

४१३

५१३

लेखाविशेषं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं
गंधनं कृतावापनं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं
मिमेनेनामृतवीजेन नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं नृपतिसंज्ञितं
पुनः ग्लौमिभूवीजे सगले स्मृताकाटिण्ये संभाव्य पुद्गाह्य
ये विद्रुपे तं विस्मयायेत लीगे दनस्य देशे प्राचिमणि विल
सत्सैकते मौक्तिकानां माला कृता सनस्यः स्फटिकमणिनिभो
मौक्तिके मेरुतिंगः शोभेरभेरदरुपरिविरचितैर्मृत्तयोषूष
वर्षे शने दीनः पुनीयादीरनीलनगदाशंखपाणि मुकुटः
पंचधात्वावस्यमाणक्रमेण उक्तेरनुतादिभिर्पंचभिर्मंत्रैर्द
शक्तोत्पसेत त्वासस्यानमुच्यते शिखाशिरोगंडस्योण
गंडागोपुद्गाकचिबुकोष्टपुमे संख्यादिकर्ता तिस
विहिने गच्छिही पुभाते रसनं च मंरी हस्तिस्तकयोः सभर्ज
परार्थशिष्टार्थं पुमे ककदिसष्टेष्टे कटयोचपार्थदयजु
वत्तः कोटिपुनाभौ वनितं वदेशे स्तनदयोरुदयोः सुसंदेशे
स्फिग्नानुजेव पुगपदयेषु गुत्तो सपाष्टर्यत्रिकपार्थय
णिपाददयेचन्यसत्तक्रमेण प्रष्टादिष्टशिखास्थानेव
प्रणावः सर्ववाचकशक्तिशिखास्थाने प्रणाकपूर्वमंत्रेन
मेदिमर्थः पंचपंचभिर्मूलमंत्रैर्दशाक्ष्या सर्वपुक्तस्था
नेषु न्यस्तारित्वारेण विन्यसेत पुनः प्रणावमुच्चार्य पञ्चा
क्ष्याकायाः प्रथमवर्गा मुच्चार्य ततः पश्चात् प्रथमं मंत्रं

सेत पुनः प्रणवेन वसन्तवर्षात् यत्तु प्रणवेन प्रणवेन प्रणवेन
 न्यसेत् एवं विचारं वा न्यसेत् एवं सप्तमं पूर्वोक्तस्थानेष्टो
 व विन्यसेत् तत्र षोडशसंस्थाने प्रणवे षोडशसं
 तेष्टुणां स्तुतात्मनेन मन्त्रं चार्थं तदेतौ चित्पंचास्रतमं
 त्रयदेन्यसेत् एवं विचारं विन्यसेत् एवं सहस्रकारं वि
 न्यसेत् एवं सहस्रकारं विन्यस्तवेत् पापाद्दोषावमुच्यते पुनः
 प्रणवेन करतले संस्थाने प्रणवेनैवांशुलितासेव कृत्वा पूर्वो
 क्त षडंगं च कृत्वा प्रणवेन मूर्ध्नि वक्त्रे हृदि च न्यसेत् पुनरपि
 मूलादीन् पूर्ववत् कृत्वा पुनरपि ध्यायेत् मुकुटकनकमालाहा
 रकेष्टुरकां वीकनकमणि विविधं चंद्रकोटिप्रकाशं ललि
 तललितमालासंदहासं उभासां मुदितमुनिवकोरं चितये
 दं बुजात्तम इत्यादि श्रवणार्थं च समर्थं च प्रंतरावस्थमाणा रु
 मेन ध्यायेत् तत्र कारस्तु श्रेष्ठवाक्स्तु भयमूलं प्रेक्षेर्विना
 केवलमर्थतो विलिख्यते प्रशारोऽप्यसमर्थं मेनराचितं
 येत्सुधी इत्यादि श्रवणार्थं नाम यमर्थः मूलाधारे च तुरंग्ना
 त्वातन्मथे च तदेतन्मथे ध्यात्वा तत्कर्णिकायां षट्कोरां ध्या
 त्वा तन्मथे दीपाकारेण यंचामृतविसंध्यायेत् पुनर्वाभावर्द्ध
 चंद्राकारमेतुर्विंधे ध्यात्वा तन्मथे अष्टदले यमं ध्यात्वा तत्कर्णिका
 यां चिरपं सर्वशीतिकरे शिवं यंचामृतविसंध्यायेत् पुन
 र्दृष्टिहादशदले यमं ध्यात्वा तन्मथे कर्णिकायां चित्तं तन्मथे भावुरथे

प्रसक्तं
५५

५५

लोका न संस्थानेन विस्तरितं पुनर्भूमध्येदिदलेपे
संस्थाता तन्मथेन लुडुद संनिभेवी जे ध्याता तन्मथे स
व्यापद रंशिवं ये वा मृत विस्तरायेत पुनर्द्वादशोते स
चंद्राकारं सलिलं विव ध्याता तन्मथे यव लमा राग्र प्रमा
णंदे हे अमृत धारया वर्षत माघः प्रदेशि वं ये वा मृत वि।
संस्थायेत पवं मोत रिक ध्याने नै ध्याता पुनश्च केशो वं ज।
ल कामिमादिता यन्ते त र विधानोक्त क्रमेण ध्याता सहस्र
मूल मंत्र जयेत पवं दिनशः कृते प्राशु कान्म वेत ध्यानांतर
मुख्यते द्वादशोते वेद विषे स संज्ञता कारं ध्याता तन्मथे ये
वा मृत विस्तरायेत तस्य गत्के पीपूष धारया प्रादेशये च प्रस
ने भक्त वत्सलं च ध्यायेत तस्माच्चिरो रोग नरोन्माद पिङ्गका
दिभिः पिता र्ति त्वमि पासा भ्यश्च विमुच्यते नात्र संशयः प्रयो
गोतरम् सित कमल निषर्ण काश कंदे उगो रं रथ चरा
णद गदयं भावयेद्वासुदेवं सित गरुड करो घत्के।
मपीपूष सिक्रे सकल उरित शत्रुं ह्ये इह कृत्वा र्ति शोभे
शति प्रसार्यः कमले स्थिते यव लदे हं शो व च कथरे।
चराभ्र गरुड मय क राभ्यां पिपूष मभिषे च यिष्य मा र्ण
ये वा मृत विस्तरायेदिति अथ दीता कल शश जा वि।
धिः सविष्टरे सखा सीनो गुरु पद नष्ट वं कंता लघत्र।
पचदि गेये कृता च प्राणा संयमम् ॥

प्र सं

५१५

५०५

सर्वपीठं सर्वतन्त्रं सर्वमूर्तिसमपरिवारं समावासां
गत्यासादीनि ध्यायन् तव गणसंख्यं देवधाता श्रुत्या
दिभूषणान्ते मूलं देवतायाः स्नानादिभूषणान्ते प्राव
रणदेवतानामुपचारान्दत्त्वा पुनः सर्वजनलगां धादि
भिः समर्चयेत् प्रथमे कशादिद्वादशनामभिर्देवस्यो
र्ध्वं पुंस्त्र्यानि च समर्चयेत् वासदेवाय नमः शक्तिमूर्धिस
मर्चयेत् वेजयेत्येमाताये नमः श्रीवत्साय नमः कोस्तुभाय न
मः शम्भुना नमः देवस्य तत्तत्स्नानं च कुरुः केवदिष्ट समर्चयेत्
पुनरंगैः प्रथमाहोतिः पुनः प्रनेताय गोविन्दाय नमः वि
सवेन अमृताय शक्तिपूर्वादिदत्तकोत्तैस्तैस्तैः पुष्टे
इत्याग्रेयादिकोणेषु एवं द्वितीयाहति चक्राय शंखाय नमः
राय पद्माय चायाय नमः अमृतो सुसत्ताय हलाय नमः शक्ति
दत्तोपाहतिः धनाय पत्नीदाय चंद्राय आदिताय शक्तिपूर्वा
दिदत्तविज्राय शार्पाय उर्गाय विषकुत्सेनाय नमः अग्रेया
दिदत्तविदत्त एवं चतुर्थाहतिः इंद्रादिभिः पंचमी चक्रादिभिः
षष्ठी पर्वकलशे समभ्यर्चयाम संवनिवेद्य ग्रौं वैष्णवे वरु
णापादिभ्यो बलिं दत्त्वा देवे च नत्वा सम्यग्देव संनियोगत्वा
नैवेद्यं विमर्जयेत् पुनरापोशने दत्तानिर्मातृं विषकुत्सेनाय
समर्चयेत् पुनर्जन गंध पुष्प परिप्रेः समभ्यर्च्य पुष्पांजलिं
दत्त्वा पुनर्मूलमंशान्न लंगां धादिभिः शिष्यदेहं विप्रोत्थाने
कलशेनाभिषिंचेत् ।

पुनःसशिष्यःशक्तवस्त्रद्वयसंयार्थगुरुमुपसर्प्यनत्ता
 उपसनायतसैशिष्यायगुरुःश्रीपंचामृतमंत्रमुपदि
 शेत् पुनःपंचलसंजनातिलैर्दशांशोवापेचसहसंवा
 इतेत्यरश्चरणार्थम् अथप्रयोगविजृम्भ्यामंवाहसंती
 रेणाजलितेनलेजरत्पादिकंकपीत्वाशोतिप्रष्टिमवायु
 यात् प्रयोगा हृतेनधनधान्यापेयायसेनसमृद्धयेदीर्घा
 सुषेचउर्वाभिःशिभोर्धेशुशोतये यद्यदिद्वितितत्सर्व
 जयमात्रेणासिध्यातिरसिहार्थकद्वक कलशविधानेग्रहा
 नुक्तेसर्वेष्वोक्तयत्नेनरेविधानादप्याहर्तव्यम् इतिपंचा
 मृतमंत्रविधिःसमाप्तः अथप्रथमनारीश्वरचिंतामणिमंत्र
 ध्यानमुच्यते काष्ठावसरुषिःअनुष्टुब्धःउमेशोदेवताप्र
 ह्नानारीश्वरोवादेवता रेवीजं गं शक्तिः रेहृदयेकेशिरः
 षोशिखामंकवचरेनेत्रंयंत्रं ध्यानं प्रदिशशिखरंगंगा
 वहतंगाममौलिसिदशगणानतोधिस्त्रील्लासीविलासः
 भुजगपरशुशूलानखंगेवहीकपालेशरमपिथुगेशी
 विभ्रदद्यापिरेवःउमेशपद्मेरंदध्यानं प्रथमनारीश्वरमन्त्रे
 तत्तत्प्यानंतरम् हावभावललितार्थनारिकेभीषणार्थ
 मथवामदेस्वरम् पाशसोत्पलकपालशूलिनेत्रिनयेन
 पवियोविभूतये ध्यानंतरम् अथवाघोरशशलाग्रभुजा
 त्रिनपादिनदागी प्ररुणोशकालेपनवर्णानरणावभ

प्रसं.
५१६

गवतीयेया इदं करप्रयोगे ध्यानम् रत्न्यैकैरिति मे
त्रः अनलकषमरेफप्राणसंयतवामकृतिदिमरु
चिस्वेडेमेरितोमंत्रराजः शतिमेधेधारः २ कषमरय
गैरु ई यतेसां वर्णानां सेयोगेन वीजानघ्यतिः सर्वकाम
फलप्रदोमंत्रः मृकानोवाकसिद्धिप्रदश्चलत्तं जेपेत् त्रि
मपुराई स्तिलतेडुलैश्चापुतेकृतसुरश्चरणहोमः शुभ
पूजाशामादोक्तपीदेसमावाप्तसमर्चयेत् पूजाविधि
स्तदेया तत्रप्रथमोविधिः श्रंगैः प्रथमावृत्तिः बृहस्प
यनमः तत्तेत्रपालायनमः वेवेडेस्वराय डंडगीयेन।
मः ममास्तकालायनमः नेनेदिनेन गंगणोस्वराय सैमै
नपालायन शतिदितीवृत्तिः मातरभिरुत्तीय लोकेशोश्च
तर्था दितीयोविधिरुच्यते रेनमः केनमः घेनमः मेनमः
रेनमः येनमः औनमः ऊनमः येतेमंत्रवर्णो रष्टदित्प्रथ
मावृत्तिमातरभिर्दितीया लोकेशोस्तृतीया शुभमंत्रस्यप्र
योगविशेषः कासर्वेहसतिपिसंप्रतेजपादौजसृणां प्र
वरमिति हकेचिदाहुः प्रथमर्थः ककारासर्वप्रथमरे
फंसक्तातस्य स्थाने हारत्न्यैरिति जयोजसृणां प्रवरमिति केसां
चिन्तते प्रयोगांतरं प्रासादाय प्रतजपेन मंजुयादावेशादि
कयापि नीरुनीचेमंशे प्रथमर्थः प्रथमरेफसक्तातस्य स्थाने
हौत्न्यैरमेवेजपादिनातीरोगिणोसंस्थावेशं कुर्यात् प्रयोगो
तरं ।

शिरसो वनरनिशेशावेवस्थितमजित्तममागतं मथार्हं
 यमस्तद्वरे विषमत्ररापस्मृतिविभ्रान्तिशिरोरुजापहोव
 प्रयमर्थः शिरसस्तावचेदमंरुतं मवतरेयात्तातोस्मिन्नेले
 स्वात्मानस्थितमिति ध्यायेत् अनिहते वप्रागले सथाया प्रार्थि
 कृतं च ध्यायेत् अपस्तद्वरणादिफलं भवति प्रयोगो निज
 वर्णाविकीर्णकोणवैद्यानरगेरुदितया हतत्रिकोणो विग
 तस्वरवीतसुतमांगेस्मृतमेतत्तययेत्तन्नाग्रहार्ति प्रयम
 र्थः प्रथमेष्टकोणं विलिख्य षट्कोणं प्रमंस्पर्शेफादिषड्
 र्णाविलिख्य पुनः षट्कोणं मध्येत्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये
 इशस्तस्य विंदकान्प्रतिलोमगतान् हताकारणाविलिखे
 न एवं सस्योतमांगेस्मरेत् ग्रहपीडनं प्रयति प्रयोगांतरम्
 चंद्रविंशेवद्विवत्प्रजले तं न्यस्मावीतं मस्तके प्रस्तजेतोः ध्या
 तां वेशं कारयेद्दं धुजीवितं तजमं वा सम्यगाज्ञानेन प्रय
 मर्थः भूतग्रस्तस्य पुरुषस्य मस्तके त्रिकोणं लिखित्वा तदंतं प्र
 शिवप्रजले तं मंत्रवीजे लिखित्वा तादृशं ध्यायेत् यत्कृते प्रा
 विस्मसकलमुक्तागत्वेति भूतमंत्राः प्रयवापतदीजमंत्र
 जमंत्रं धुजीवमात्रा पयेत्तेनाप्यावेशो भवति प्रयोगा शुक्ल
 दिः शुक्लभाः षोडशकशमनविधौ कृष्टिवद्वेषुरकोरकादि
 तोभसंस्तमनविधिपुद्गकागदिकोहेमवर्णाः प्रमोंगा मर्द
 नोचाटनापि प्रसमीरादिको लोहादिपुद्गः पीताभस्तंभना

१५

दौमनुरतिविहलो मुक्तिभाजामस्तादिः कृष्णभंशानागे
हस्मितमयनयनधातमाध्वं विधत्ते वाधिर्यं करारं धौर्दि
तमपि वदने कृतिमंशुलमाश मर्मस्थाने समीरे सपदि
शिरसि वाहः सहंशीर्षगोगम वाग्राधं कंठनाले वनिह
ति हतमयतन्मंडले वीजमेतत् प्रार्थयति विचस्वराहत
मिदं नेत्रे स्मृतं तदृजम् योनौ वामदृशो मुखः स्तुतिमथोक्त
तौ च शले जयेत् विस्फोटे सविषे ज्ञेयत्पितया रक्तामये
विभ्रमे हाहेशीर्षगदे स्मरेदिति मिमं संस्तये मंत्रवित्त श
क्तादिभुक्तभाश्याग्रंथानामयर्थः शुक्रः सकारः मंत्रवरी
णाग्रमरेफं त्यक्ता तस्य स्थाने सकारः सूक्ष्मोऽत्यवे संयो
जयति नामाणि मंत्रेषु शुक्रस्वरूपेणाध्यायेन्मस्तके पौष्टिकफ
ले शमनफले च रक्षोऽंशमेवं रक्तपदवाच्ये रफादि संयोग
वितामणि मंत्रे रक्तवर्णां ध्यायेन्मस्तके प्राकर्षणवश्यादि
षु रक्षोऽंशमेवं रकारपूर्वकं हेमवर्णां ध्यायेन्मस्तके संतो
भ संस्तभनादिषु यक्षोऽंशमेवं वायुपुरः स्मरे मंत्रधूमवर्णां
ध्यायेन्मस्तके प्रंगमदोचाटनकर्मणि लक्ष्म्योऽंशमेवं पृथि
वीपुरः संयोगिताभं मस्तके ध्यायेत्क्षमनकर्मणि वक्षोऽंश
मेवं वरुणापुरः स्मरे मंत्रयवलं मस्तके ध्यायेत्क्षोत्ताशं रक्षो
ऽंशमेवं मंत्रमनलपुरः स्मरे षड्कोणास्यं कृष्णभं नयनधा
येत नयनयोगार्थं भवति ।

सतदीर्घकर्णरेभेष्वायेतवाधैर्धभवति एवमेववदने
प्यातमर्दितंभवति अर्दितेमुखरोगविशेषः एवमेवक
क्षौप्यातेष्मलेशमयेत् एवमर्मणिप्यातंवापुनाशयेत् ए
वमशिरसिप्यातंशीर्षेणेशमयति एवमेवस्त्रीयोनावसू
कसतिरेकसावेशमयति एवमेवकर्णनालेचक्षुरस्त्रेभू
वीजहृतेप्यातंवाशोपेकरोति नेत्रेदकारमधेसराहत
मिदंवीजप्यातेनयनरोगंशमयति रुक्षोप्यातेचेत् शू
लेशमयेत् एवमेवविस्फोटसविषेजरेत्तपित्तारकम
येविभ्रमे दहेशीर्षगदे स्मरेतानशमयेत् प्रयोगांतरम्
निजनामगर्भमथवीजमिदंप्रविचिंत्ययोनिविवरेसद
शः वशयेत्तणादिततपामनसः स्रवयच्चशकमथ
वारुधिरम् निजशिवशिरसिप्रितमेतदीर्घेस्त्रेताप्रवेश
येयोनौयस्यास्तत्सेपकीतां वसवपेत्तगोनवशयेच्च अ
यमर्थः साधकनामगर्भमिदंवीजंयोनिसधिरप्यायेद
शगाभवति निजालिंगशिरसिवीजमंत्रंस्त्रेतायोनौप्रवे
शयेत् ताःपोनिंदावयेतांस्त्रीयंवशयेच्च प्रयोगा मधुरं
यमंभुतेनशालीरजसापुतलिकांविधायतेनमनुनातु
ह्यासिधाविभक्त्यदिने यस्यकृतेवशीभवेत्सः अथम
र्थः पुतलिकेति साधनप्रतिकृतिः शालिबुर्गानपुतलि
कांसंप्रायतांविधाविभक्त्यादिने यस्यहनेत् भुतेन

१ सं.

४८

चिंतामणिमंथनं प्रयोगान्तरम् विषयावकोषदधिधा
नगरेन्द्रगतेज्जकोणावृततोगलिकम् ग्रहियजनतपरि
ऊत्तमिदेशिरसोरुजं प्रशमयदक्षानाम् प्रथमर्थः पूर्वम
कारं विलिख्यतदंतः प्रविष्टीजं विलिख्यतदंतः द्विजं वि
लिख्यतदंतः साधनमिविलिख्यतदंतः तद्विचित्रं संविलि
ख्यतत्तोगोषुटकारं विलिख्यत एवंतो ब्रह्मपत्रे विलिख्यता
जतादयात् शिरोरोगादीन् शमयेत् प्रयोगान्तरे कृत्वा व
हेः पुरमनुमनुवंधजीवेन तस्मिन्नाथाया विविधिवद
पि संप्रत्यवायेः शताख्याम् वैलोहारये प्रतिष्ठितं स्रत
संघातमष्टेतरुनहुत्वा जमंडरितविषवेतालभूतादिहा
रीं प्रथमर्थः त्रिकोणाभ्यांतः मंत्रवीजं वजीवरसेन विलि
ख्यतस्मिन्निर्मितसमाधाय संप्रत्यवायेः शतवारं कृत्वा प्राक्कमा
तृकाविधानोक्तविलोच्य निमित्तं शुलीहयके संघाते
संगृह्यते तेन समाधारेयत् इरितवेतालादिशान्तिर्भव
ति प्रयोगां साध्याख्यागर्भमेने विलिख्यत शिखिपुत्रे
कर्णिकायां षड्रसं वासस्त्रिषंगमं शनदलमनय
रितो मंत्रवर्णानि भज्य भूयावः कादियादीस्त्रिषु
तिष्ठतु गेहाश्रके नारसिंहं तस्मिं कार्यं यथावत्कल
शविधि रयं सर्वरताकरः स्यात् प्रथमर्थः त्रिकोणां वि
लिख्यतदंतं चिंतामणिवीजं साधनामगर्भं विलिख्यत ।

पुनर्वहः षट्कोणविलिख्य षट्कोणेषु गमेशानि लि
 ख्यवहिरष्टदले विलिख्य ते षट्दलेषु चिंतामणिमंत्रस्या
 षोडशान्तरपूजाविधानोक्तविलिख्य पुनर्हृत्तत्र ये विलिख्य
 स्वरेः प्रथमे वेष्टयेत् कादिभिर्दितीये वेष्टयेत् यादिभिस्तृ
 तीये वेष्टयेत् पुनश्चतुरस्रं विलिख्य तत्कोणो पुनरसिद्धवी
 जं लिखेत् इति प्रयोगोत्तरम् तेलिखा कलाभिः परिहृतम्
 नलवासपुष्पेन वह्निघातत्कोणेन वा सस्तदनु सविरवि
 वेन कायर्णभाजा तदा सत्सापुगभ्यां लिखितं नरहरिप्र
 कासकाभ्यां तदेतयमेव हस्तकं स्यात्पृष्ठभयाविषमतेऽनु
 र्णादिशेगान् अथमर्थः षट्कोणविलिख्य तत्कर्णिकायां
 ढं इति विलिख्य तन्मध्ये चिंतामणिमणिमंत्रं स्वरे ह्यहते
 विलिख्य षट्कोणेषु नलवीजं विलिख्य वा कर्णिकायां
 ढं इति विलिख्य तन्मध्ये चिंतामणिमणिमंत्रं स्वरे ह्यहते
 विलिख्य षट्कोणेषु नलवीजं विलिख्य वा सप्ततं वि
 लिख्य कादिभिर्वेष्टयेत् पुनः चतुरस्रं यं विलिख्य तत्को
 णो पुनरसिद्धवीजं लिखेदिति प्रयोगोत्तरम् चिद्वहं देहकृशं
 कोर्विलिख्य तन्मध्ये चिंतामणिमंत्रं ससाधुतदस्त्रिष्वग्मादीन् च न
 नार्णान्तरपुगलमध्ये संधिष्वके यथावत् तारावीचं च
 वासेरुष्टरपरिहृतं गोमया गोरोचनाभ्यां लाजावहेनि
 वध्या जपमदिनामिदं साधुसाधुतमोगे लक्ष्यायः शुद्धिः

प्र. सं.

५१५

५१९

रं परं वसो भाग्यवश कृत्स्नतततम् चोरव्यालमहोर
गभूतो यस्मात्तारहारियेत्रमिदं प्रथमर्थः षट्कोणां वि
विलिख्य न कर्णिकायां ससाध्यं चिन्तामणिवीजे विलिख्य
षट्कोणेषु चिन्तामणिमंत्रे याति व्यंजनात्तत्तिरेफ
ककारयकारमकाररेफपकाराणि नानिषउ विलिखेत
प्रहाकोणादेशानां संयौ अभितः मंत्राक्षरे शिष्टचतुर्दश
स्वरपष्टस्वरपुगलमा लिखेत तद्वह्निप्रवेन वेष्टयेत्
तद्वह्निश्च तत्सं विलिखेत एतच्चेत्रे पटादौ गोमयो बुर्गे
राचनाभ्यां विलिख्य नाक्षया विभोते कुर्यात् तात्ता जतः प
देचेत् लेखन्यासे लिख्य पञ्चादेतेर्जलैर्विलिखेत तस्मा
उक्तफलं भवति प्रयोगोत्तरम् साध्याख्या कर्मप्रकंदह
नप्रप्रगे मंत्रमेनेतद्विधिं गजालाचवाद्ये विषतरु।
विटये साग्रशाखे लिखित्वा जमाष्टोर्थं सहस्रं नृहरिकृत
पिपास्यापयेत् तत्र शाखायाश्चादि कोड्वारादिभिर्गणिका
पिशाचादयो न व्रजेति प्रथमर्थः षट्कोणां विलिख्य त
कर्णिकायां ससाध्यं चिन्तामणिवीजे विलिख्य षट्को
णेषु प्रंगमूलमंत्रस्यावयवं सविं उकं रेफं विलिख्य
वासवतं विलिख्य षट्कोणादेशादतरे रवो मृष्टाग्र्ये
जालाकाराणि भंगीरूपरे साः कुर्यात् एतच्चेत्रं साग्रशाख
कारकुर्यते फलकीकृतं लिखित्वा नृहरिबुधास्थापयेदि

ति

विषतरुः पदी अर्थनारी सुरमत्रप्रसंगादर्थनारी सुरदेव।
सोद्याख्यामंशालिखते अंगरूपादि ध्यानानि अर्थनारीस्य
रचितामणिमंशक्तान्येव जंहीं होंहीं नो विद्या राशि सव
न्नेष्टुस्फुरमिंगणोत्तरा उमासादं शरीराय नमस्ते परमा
त्मने जंहीं होंहीं इति मंत्रः अनेन मंत्रजपेन व्याख्यानसाम
र्थ्यं भवति अथ चेत्तेश्वरविधानमुच्यते त्रितरुषिः अनुष्टुप
छंदः चेत्तेश्वरो देवता चंवी जे फट्शक्ति दीत फट् हन नल फ
ट्शिरः जालिनी फट्शिखा तट्फट्कक ववेहन फट्नेरेसा
वैजालिनी फट्ग्रसं ध्याने आत्मा तपदं कलिते रंकलः करा
तशलाससूत्रक मेरुतदं कईशः रक्ताभवर्णा वसनो रूपाय
कजस्थोनेत्रयोत्तसितवक्रसंगेरुहोवः ऊर्ध्वफट्शक्ति मंत्रः
वशेषे अर्थफलफदः त्रिलहं नयेत् त्रिमधुसिक्ते लिलतेऽले
दंशो शंशु रसुरगा होमः आर्थातेवा अर्थपूजा सा होक्तेश्व
पीठे समावास समर्चयेत् अंग्रंगैः प्रथमावृतिः मारुमिर्दि
तीया लोकशैलनीया अथ प्रयोगः कृत्वा पिष्टेन शाल्पः प्रति
कृतिं वेवामपादादारभ्य पुंसं चेत दक्षिणां पुष्टादारभ्य द्वितीया
जनेदित्यर्थः प्रयोगान्तरम् अनुदिनमष्टशतं योजय्यात्
ध्वरेनेन मंत्रेणा समर्चनेः सततं भजे वासस्तदुक्तं सं संकाशं
चेत्तेश्वरविद्ये चेत्तेश्वराय धीमहि ते नमः प्रबोदयात्
इत्यं तेश्वरगायत्री चामिति वा जं प्रथमेश्वर मंत्रप्रसंगा।

प्रसं.

५२.

तैरपाकमंगोपिलिख्यते ऋष्यादयोः प्रसिद्धाः ज्ञेयमोभ
गवते तैरपालयग्रायसर्पभूषणायकपालइमरुक
खट्वांगविशुलधारिणो ह्रीं ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा अनेन मंत्रेण
भूतभविष्यदाने भविष्यति अथातीतादिज्ञानप्रदक्षेत्र
पालमंत्रप्रसंगात् अतीतादिज्ञानप्रदकर्णविद्यामंत्रोप
लिख्यते ऋष्यादयोः प्रसिद्धाः ह्रीं मिति षडे गम् ध्यानं क
नकैर्वज्रवेद्यैरत्नैर्वैभौतिकैरपि कृतकेडकहारोये
भूषितो नित्यशोभनतः ह्रीं हे कर्णविद्येममाकर्णविव
रमनुप्रविश्य अतीतानागतवर्तमाने मे कर्णे वद वद स्वा
हा इति प्रयेचसारसंयुक्ते गोवीरोहविरचिते सप्तविंश
तिपटलः अथ गायत्रीविधानं पूर्वो गायत्रीत्यासप्रका
रउच्यते तत्राणि पूर्वप्रणावस्था रूपादीन कुर्यात् प्रजाप
ति ऋषिः देवो गायत्री छंदः परमात्मा देवता प्रणा वेद्यथा
शक्तिजन्ता पुनर्याहते रूपादीन सेतु जमदग्निभरहान
भृगुगोतमकाश्यप विष्णुमित्रवसिष्ठ ऋषयः गायत्री
सिगन्धर्षष्टदतीर्षांति त्रिष्टुप् जगत्पः छंदोऽति सत्तावि
रनीलसर्पो वाका विवरुणो वृषा विषे देवदेवताः जंभुः
जंभुवः जंभुः जंभुदः जंभुनः जंभुतयः जंभुसत्यंति सप्तर्ष
इत्ययः पताभिर्याति हर्मिहं न्मात्मा सोरुपेण पुसादरेषु क
मायसेतु यवेयाहतिभिर्मन्त्रा यथाशक्ति जन्मा पुनः ।

विष्णुमित्रऋषिः गायत्री छंदः सर्विता देवता एवं गायमा ।
ऋष्यादीन गेज्जनः न्यत्वा पुनर्गायत्री शिरसः ब्रह्माऋषि
देवी गायत्री छंदः परमात्मा देवता गेज्जापः स्योतिरसः ब्र
ह्मते ब्रह्मभूः भुवः स्वः इति गायत्री शिरः प्रस्यऋष्यादीन न्य
त्वा पुनर्गायत्री हन्तारु सोरु पुगे पु सो दे रे पु सतार व्याहृती
न्यसेत् गे भूः गे भुवः इत्यादि पुनः समष्ट्याहृती रुचार्थततः
प्रणा वेत तो गायत्री ततः शिर एवं क्रमेण त्रिवारं नत्वा पुन
र्ग्याहृतिभिः व्यापयेत् पुनः शिरो पुतया गायमा व्यापयेत् पुन
रर्थं संस्मृतिपुरः सरे गायत्रीं सप्त व्याहृति प्रणाव पूर्विको ज
त्वा पुनर्ग्याहृत योगायत्री तद्विरच्य पतचय मपि त्रिवारे रु
चकायो नन्यर्थाः निरुद्धासः सन् प्राणाना यस्य पुनः षोड
शपद ले महागणायति विधातेऽ केन प्रकारेण महाग
णायति मंगऋष्यादि पुरः सरे ग्याता गेरे तेव ही जं च भुच
त्वारिंशद्वारे जपित्वा गणानां तिसृच मे कवारं जत्वा माला
मंत्र पुरः सरे मनं चतुर्वारे जयेत् माला मंत्रो महागणाय
ति मंत्रः मनुरिति गे श्रीं ह्रीं क्लीं गौं गं महाविभूते वरे वर
दे सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा इति मंत्रः पुनर्मातृका वि
धानोक्तो गऋष्यादि पुरः सरे मातृकायां संत्रिवारं न्यसेत्
पुनः समग्रासाति न्यसेत् अर्काय नमः लोहिताय नमः शुक्र
य बुधाय नमः बृहस्पतये नमः शनैश्चराय नमः शीतांश

प्र. सं.

५२१

वेनमः बदनैव च दहति ये जठरे च वत्ससि च न्य
सेत पवेष्वहत्यासंस्कृता पुनर्गयया अक्षरन्यासे ऊ
र्यात् पादसंधि च तकां पुनाभि हृदल दोहयो संस्था।
सना सांगं गालिकर्ण भूमध्य मस्तके वारुणो देव गाय
श गृध्रं गेषु मुखे उवा क्रमेण वर्णानित्यस्येहा यमो म
त्रिवितमः पवमत्तरन्या संस्कृता पदेन्या संक्र्यात् शिरो
भूमध्य नयन वक्रो देषु वै क्रमात् ह्रस्वाभि गुम जावा एव
पादेष्वपि पदान्यसेत् पुनमायया अंगन्यासे ऊर्यात्
ब्रह्मणे नमस्तु विस्रवेनमः शिरः रुद्राय नमः शिखाय
स्रगय नमस्तु वचं सदा शिवाय नमस्तु सर्वात्मने नमः
असं अथ गायत्री यंत्रमापि हृदि भावनार्थं कल्प्यते।
क्रमेण योग्यता वशात् लिख्यते शंकराचार्य कृतानुकोणा
विलसत भूगादि सत्कर्णिकं वसजे कर पुग्मके सरदले
वर्गो सिवर्गो मनोद्वगमं रतरीय देष्टितमिदं त्माकोणा
तागं कितं गायत्र्याः कथितं महः प्रभृतिभिर्न्यंत्रं तदित्वं
कित्वम् अस्मार्थः प्रथमेऽत्रि कोणो विलिख्यत तत्कर्णिका
यो भुवनेऽर्गो विलिख्य त्रिषु कोणेषु भूर्भुवः स्वः इत्येत
त्पदत्रयं लिख्यत हृदि रष्टदलं पञ्च विलिख्य तस्य केसरे
पुस्रहं हं लिख्य तदल मध्ये कादि पंचवर्गान् यशस्तादि
त्रिवर्गान् च विलिख्य दत्ता त्रेषु गायत्री वर्णान् त्रिंशत् त्रिंशो वि
लिख्य।

तद्विहृतद्वयविलिख्यप्रथमे गौमापोन्नेतिरित्यादिरो
मंत्रेणवेष्टयेत् द्वितीयेष्टयेत्तयशरजसेसदितरीयगायत्र्या
वक्ष्यमाणयावेष्टयेत् तद्विचतुरसंविलिख्यतत्कोशेषु
प्रणावेविलिख्यद्विस्तमत्तजनःतयःसम्यग्मेतानिपदानि
विलिखेदिति प्रयथानम् मंदाराक्षयलोचनोजनजपाब्जा
भैरुवेरिउंमदलोवन्मरुटांगसंगनवतर्विशोर्णाविश
तनुः प्रभोजेरिदराक्षयौगणकपालाखेवपाशोऊशेषाभी
दंधीनीभवेद्वदमाहोता रणीतारणी गुणरतिविशालम्
घवंध्यात्वारिवारंसमस्याहूतीभ्यग्रस्यगायत्रीशिरसु रि
वारमभ्यस्यपुनर्याहतित्रयपुतांगायत्रीयथाशक्तिसम
भ्यसेत् नित्यशः प्रयथज्ञार्थपीठविधानमुच्यते शम्भाविः
साध्यमिर्दोनिलनिर्गुणविजाभिवहेपुरेगनेस्ततकोशो
लासिमायंहरिहरविलासदंष्ट्रमेभिःसमाये वर्णिष्वरेष्ट
तेतत्रियुगान्तमिति विख्यातमेतदियंस्माराप्रथमवश्यं
धनकरममितप्रीयदंकीर्तिदेव शतिपाकनवमेपटले
भुवनेप्रीविधानेउक्तम् अस्मिन्प्रिगुणितयंरसौरपीरेषा
कचतर्दशपटलेपूर्वोक्तक्रमेणसमर्वयेत् अस्मिन्सौरपी
देगायत्रीमूर्तिसमावाससमर्वयेत् गायत्री सावित्री सरस
त्ये शतिपात्रतोवायदित्युनर्दसुलोविस्मवेरुदायशतिवाह
वारुणोशमर्वयेत् शतिप्रथमाहतिः पुनः आदित्यापेतिम

प्रसे
४२२

ध्ये रवये भानवे नारायणाय सूर्य्यशक्तिदित्युषाये प्रजाये
प्रभाये संध्याये शक्तिविदित्तदिनोयाह्वतिः अग्न्यादिषु
गौर्दितीयां प्रतिरिति मेत्रकोशे प्रह्लादिन्ये प्रभाये नित्याये
विद्येश्वराये विलासिन्ये प्रभावत्ये नयाये शोताये शक्तिरती
पाह्वतिः कोताय उर्गाये सरसत्ये विष्णुदुपाये विशालाये
इशाये व्यापिन्ये विमलाये शक्तिवत्तर्वाह्वतिः नमोपहारि
ण्ये सत्ताये विद्ययोन्ये जयावहाये यमायाये पर्याये शो
भाये भद्रायाये शक्तिपंचमाह्वति प्ररुणाय नमस्तंताभि
मोहाभिः षष्ठी आदिमादिनवग्रहेः सहस्रतमो ईशादिभि
रष्टमी वज्रादिभिर्नवमी पंचमुक्तपीठे पंचगव्यैर्वादीरह
मादिर्वर्मकथितप्रलेर्वादीत्ताकलशो संसृष्टयवमुक्तप्र
कारेण संसृष्टसमभिविच्य चतर्विंशतिल्लेन पितायाप
सतिल्लतहर्वालीरदुमसमिद्धिरेकैकं त्रिसहस्रं सत्यं
ज्ञेते पुरश्चरणा होमः प्रथमप्रयोगः प्रक्षरसहस्रं सत्यं
त्यतरेः कैवलैस्तिलैर्जज्ञयात इति तत्त्वदनविधये मंत्रीदी
र्घाशेषविशदमतिः प्रयोगोत्तरं आशुः कामो नुज्ञयान्नास
विगम्य केवलान्येषु हर्वाभिः सतिलाभिः सर्वैस्त्रिसहस्रं
त्यकं मंत्री प्रथमर्घ्यः यापसेनवाज्यासिक्तेन हाविषाच केव
लाशेषहर्वाभिचतिलेषु प्रथमकथय करिसहस्रं सत्यं ज्ञेते
प्रयोगा प्रथमतरिमपुरसिक्तेरगोर्वाज्ञयान्नासरोरुहैरुत्तम

नष्टश्रीरपिभूयोभवतिमनोज्ञंमोदरेल्लक्ष्म्याःप्रयोगा
अत्रायर्घ्यमैरपिपाताशैर्ब्रह्मवर्चसेभ्यःकृपातसर्वैरु
तेभ्यःकृपातसर्वकलाभैर्हिजेसरोमलिमान् अथगाय
त्रीमंत्रप्रसंगात्तरीष्याष्टाक्षरमंत्रोपिगायत्रास्यतर्घ्या
दफल्मेतरोक्तयोग्यतावशात्लिख्यतेब्रह्माक्षयिःविमल
रुषिर्वागायत्रीछंदः। परमहंसोदेवताकवीनेपरः। शक्तिः
चंद्रीलकम् मोक्षार्थेविनियोगः। परोहन् रजसोशिरःम
वत्शिरवागेंकवचं परोरजसेनेत्रे सावदोअसं ध्यानं य
देवासुरशूनितेमणिभंसोमार्कतागंगणेः पुनागोउजना
गपुष्पनऊलैद्यामैः सैरैर्वितम् नित्यं ध्यानममस्तदीम
किरणो कालाग्रिरुशेषमम् तत्संसारकरं नमामि सततं
घातालषष्टंमुत्तम् परोरजसेसावदोऽतिमंत्रः अथैव
तरीयस्यपंचमाक्ष तारं सवृत्तमलेन हयाष्टं कोणोष्ठता
रेवकाकारशुक्लम् यद्येचपंचमननिवेश्यतीगात्तराणे
वतरीयपंचं जलनदयेषुकोलाम् शील्यता राणीतिवा
लावीजत्रपंदलंमध्यस्थः अथगायत्रीदीक्षाकलशेये
चगंधैराष्ट्रयोत्यंकेकिलतत्प्रसंगात्पंचगव्ययोजनान्प्र
कारः कस्मोतरोक्तोयोग्यतावशात्लिख्यते प्रस्यपादंस्तनं
चैवप्रस्थार्थंरुषिबोध्यते त्रिपादंतीर्भित्तुंक्रमयंतव
तर्घ्यदं गोमूत्रंवरपदंचैवपंचगव्यमितिस्मृतम् अथत

प्रसं.

५२३

पंचगव्ययोजननामः ॥ उच्यते गायत्र्या दायगोमूत्रं गंध
होरे निगोमयम आषा यस्वति च तीरे दधिका णोति वेद
धि ते जोसि शुक्रमित्याजं देवसेति ऊशो दकं गंधद्वारा
उगधर्ममित्यक आषा यस्वसे नूते इत्यक दधिका
वणो प्रकारिषमित्यक शुक्रमसि ज्योतिरसि ते जोसीति
यजदेवस्य ते न्विति च यजः पंचगव्ययोजनना प्रकारोत्तरं
गोमया हि गुणं मूत्रं मूत्रात्सर्पिश्चतुर्गुणम दधि पंचगुणं
घोक्तं तीरमष्टगुणं तथा एवं वा पंचगव्ययोजयेत् अथ
पंचगव्ययोजनना प्रकारोत्तरमुच्यते गोमयो दकययो दधि
ह्यतो शकरः रुगा होक्ता एकार्थं यात सत्ताये के सर्वाणि
वासमानि सः अथ प्रकारो लोचने तारभवाभिः स्रग्भिः
क्रमेण सपो जयेच्च गव्यानि हेमः अविषदित्यक घृतदीप्त
स्रवत इत्यक त्रिषेवकमित्यक तत्सवितवरेणमित्यक
विसेर्यो नि कल्पयत इत्यक उमास्तारभवा स्रवः एताभिः
योजयेत् अथ वा प्रात्मा हातरमंत्रैर्योजयेत् गेही हेमः सो
हे स्वाहा एते अष्टात्तरमंत्राः पदशः पंचयतेः पंचभिर्वा
गव्यानि योजयेत् उक्तेष्वेतेषु विधिषु पकेन विधिना
सर्वत्र पंचगव्यं योजयेत् अथ पंचगव्ययोजनप्रसंगात्
पंचगव्यव्रतप्रकारोप्यत्र कस्मात्तरोक्तो भूतग्रहादि
शान्तिकरः अत्रादि च दशयोग्यतावशादित्यने ॥

मस्तेलागिर्विलेगयष्टिरजनीमोजिआपाठाववा शो
 दिरोहिकाफलत्रयवृषामहीकदावीप्रतम् गयेप्र
 तिसाथितमिदंकोतिप्रदेयावनम् प्रशसुष्यकरमहाय
 हहरंखेतामयवंपरम् अयमर्थः यतत्सर्वंयेचगयेनसा
 कंज्ञतेनसेयोत्यकथमीतातदामेसार्येप्रशयेत् उक्तफ
 लंभवति इतिप्रयेवसारसंग्रहेगीर्वाणंदविचितेष्टविंश
 तिपटलः प्रशविष्टमोविधानमुच्यते मारीवः काश्यपः
 षिःत्रिष्टुब्धदः जातवेदोऽग्निदेवता देवीनेहीशक्तिः रेकी
 लकम् जातवेदसेसनवामहत् सोममरातीयतः शिरः
 निदहातिवेदः शिखासनः यर्वशतिकवचे उगीणिविद्या
 नावेवनेत्रंसिंपुंडरिताग्निः प्रसंग्रहादरेत्यासः प्रंगुष्टगु
 ह्मजंवासजानूरुकदिगुसके मनाभिहृदयोरग्नपाश
 पुकष्टकेषुच स्तंभयोरुभयोर्मध्येवाह्मलोपवाह्म
 प्रक्षर्यरप्रकोष्टेमणिवंधतलपुच मुरवनासातिकंदेषु
 मस्तमस्तिकमूर्धस विन्यसेदक्षगत्तंशेकमान्तरसमु
 द्रवान् पदस्यांसः शिखाललाट्टकर्णतग्योष्टरसनास
 च सकंदवाह्महस्तकस्तिकदिगुसोरुजानुपु नंवाचरण
 योर्यस्येत्यदानिनिष्टुभः सधीः ध्यानम् उद्यादिप्रकराला
 क्तद्वारिगलसंस्थांरिशंखासिखेस्ताख्यत्रिभूतानरिय
 णामपदानर्जनीवांदधाना चमांसिहृणहोभिः प्रहरणाने

त

प्रमं.
५२५

पुण्याभिर्ज्ञातकनकाकाभिः दद्यात्कार्शानपीष्टोविन
यनलसितावापिकात्यापनीवा ज्ञातवेदसेसादिमंत्रः।
अभीष्टफलप्रधानेयमंत्रः विशेषतो रत्नाञ्जयानश्च पंचग
वैर्वाणाकसममेष्टलेमात्कामिप्रोक्तवर्णोपधीकृषि
जलेर्वायशोर्मन्त्रेणावाहीरेणावा जलनेववाहीताकल
शंसेष्ट्यसमर्चयेत् अथ एतायेपीठविधानमुच्यते पूर्व
भुवनेशीं अथवा रेवीजं विलिख्य तदेतदीतकस्य नाम
संलिख्य तद्वादिनं वमेष्टले भुवनेशीं विधानोक्तमुच्यते
तातयेवं विलिख्य तकोणो प्रसृतः इति वर्णो विलिखितं वदि
रष्टदलेष्टये विलिख्य तस्मिन्नेष्टले नवशक्तिभिर्यजेत् ज
याये विनयाये भद्राये भद्रकाल्यैः समुख्यैः उमुख्यैः व्याञ्ज
मुख्यैः सिद्धमुख्यैः उगाये अस्मिन्पीठे कलशंसेष्ट्यज्ञातवे
दोऽग्निमूर्तिसमावाच्य समर्चयेत् अंगैः प्रथमाहतिः निः
स्यतारिडनमः पुंसेवेव नानमः शर्वविणिर्गाडनमः तिद
र्षपनः सनमः दःवेतिसदनेनमः तोयतिशमसनमः
सोमवानसनमः सेदवेतज्ञानमः यते। प्रतिलोमगतैव
शोर्दितोपाहति ज्ञातवेदसेसमनिष्ठापहव्यवाहनायनमः
प्रष्टादरजाय वैष्णवाय कौमारतेजसेनमः विष्णुमुखाय
देवमुखाय शितनूतोपाहतिः एष्ट्येनमः अमुः प्रोत्तलाय प्रा
काशायेति मन्त्रादिष्टवयेत् निश्चये शतिष्टाये विष्टाये शोत्तये

इति कोणावर्चयेत् जराताये तपत्ये वेदजाभीये दहन
 इषिण्यैः सेंडावर्चये अजहंये नभश्चारिण्ये वागीधये
 मदवहाये सोमरुपाये मनोजवाये रत्ये कादशशक्तीः पू
 र्वदिशि अर्चयेत् हेगाये शत्रे तीव्रकोपाये यशोवत्ये तो
 यात्मकाये नित्ये दयावत्ये हारिण्ये तिरस्त्रियाये वेदमात्रे
 दमनप्रियाये इति दक्षिणादि सर्वयेत् समाशये नंदित्ये
 पराये रिपुमर्दिन्ये षष्ठ्ये दंष्ट्रित्ये तिग्माये उर्गाये गायत्र्ये
 निरवयाये विशात्तात्ये इति पश्चिमदिशि सासोहाहाये ना
 वित्ये वेदनाये वज्रिगर्भाये सिंहवाहाये धुर्याये इविषहाये
 विरेमाये तापहारिण्ये त्यक्तदोषाये निःस्पृहाये उत्तर
 दिस्वर्चयेत् पत्ताभिर्वर्णशक्तिभिः पंचमावृत्तिः लोकेणोः प
 ष्ठीः तदा प्रोपेः सममी पवेदीलाकलशं संपृम्य समभिषिंच्य
 योदविधानोक्ते पंचे उपविश्य तपे इरुसंनिधौ अक्षरसहस्रं
 पुरश्चरणाजयः तत्र निष्प्रभां वत्स्यात्सकलात्मशोत्थं
 द्विगुणसंख्यां गायत्रीं जपेत् तिलेन मर्षयेत् अनलेन क्षीर
 उमसामिदिश्वरविषावात्पेन च पतेः सर्पिः सिकैः श्वेत्
 तश्च त्रायेण शङ्खतरे च तः शतसमवित्तं च तः सहस्रसंख्येह
 नेत् पुरश्चरणा होमः एताविधिस्तत्पर्वमेव कलशविधा
 उक्ताः अग्निः ज्योतिरिह पुंसि वचेनाथा विणिगीतं निदधरिय
 नः सदस्वो गेहादभिनायनी गममसो मवानसमेदवेत्

प्रमे.

५२५

ना पवंजातवेदोमं जसकामः यत्तानष्टोपदानपवं
प्रतिलोमेन जपेत् अनेनमेव उष्टुरितं तात्मने मंत्र
दोषास्तकादिमते पेचविंशतकाशः कथिताः दशः
षट्कर्णो गोमंत्रः प्रसूतः स्यादधिकैर्जपात् गर्वितस्त
विधिप्रामः शत्रवो वैरि कोष्टगाः बालाद्यत्तरायाश्च।
ज्ञागुदत्तरानिताः निर्जिताः कर्मकाङ्क्षादहसासवव
र्जिताः अष्टर्णाश्चाब्जिताः सुसंभिताः सावनासिकाः
प्रकालविनियोगेन मूर्च्छिताः साधगाजयात् मताः यत्र
पुष्पपदनादमवर्णोस्तकीलिताः रुद्राविसंधिकाप्रामउ
खावैरिसमनितः खेरीभूतास्तंशजपादेगदीनास्तसेव
ताः अष्टर्णोनापरिष्ठायेहीणवीर्यास्ततेमताः सदाप्रयोगा
त्तंदत्तेक्रिष्टतातिविलंबनात् रुणाः प्रलयनेर्जापादत्यमे
त्रेः सदाविलाः उपेतानास्त्रयाजापादैषम्यादवमानिताः पे
चविंशतिरुदिष्टादोषास्तान्शमयेयुक्तः पुनः अनुलोमेन
उक्तेन प्रकारेणाष्टंगानि प्रतिलोमजपेत्पुनः अनुलोमाक्त
वर्णसंख्याप्रतिलोमेन षट्गानि पुनः प्रतिलोमवि
धानेष्टावरणपूजादिकमपि प्रतिलोमेन कर्तव्यं प्र
तिलोमजपारिकं प्रत्यं मुखेन कर्तव्यम् उभयविधज
पादेः नत्तरवागादिनियमश्चमूले प्रयेत्तः पतत्सर्व
कस्यांतरेष्टुक्तेनपसंख्याप्रेयासपदक्रुदयादितिकथम्

मंत्रवर्णसहस्राणि जपेन्मंत्रं विशालयीः प्राग्नेषा समिदं
 शोके विलोमाभिर्हि हितो मनुः प्रतिलोमकृत्मादस्य षडंगं
 निप्रकल्पयेत् वर्णान्यासपदमासौ विदध्यात्प्रतिलोमतः
 ध्यानभेदात्तिजानीयाद्देवादेशात्पञ्चायथा एवं वनयक्रान्तिः
 स्यान्नुद्गयात्पूर्वसेखया पंचगव्यं सकेन वरुणात्तस्य सिद्ध
 ये अर्चनं पूर्ववत्कर्णव्यक्तीस्तु प्रतिलोमतः सर्ववदेशिकः
 ऊर्णाद्वायवादिग्रणेन पञ्च कर्माणि कर्त्तव्यं प्रतिलोम
 विधानतः शान्तिके यौष्टिकं कर्म कर्त्तव्यं मनुलोमतः प्रह
 नां पादानां विलोममिति ग्याथः पंचाक्षरः पादो जेयो तानेदे
 यायात्मकः पुमाथोमः पंचवर्णः स्तनः कर्मेन्द्रियात्मकः सा
 यस्त्रतीयः पंचवर्णः पंचभूतमयस्तनः प्रायः सप्ताक्षरः पादः
 अतश्चोपात्तः पञ्चकः दः पूर्वः पंचमः पादः ऊर्भिर्द्वयः षडक्षरः
 तोवर्णादिं षडंगतोऽयः षट्कोशिकमयो मतः सो पूर्वः पंच
 वर्णोऽयः शब्दादिमय ईरितः सवर्णाद्योष्टमाः पादः पंचवर्णो
 वचनादिकः इति प्रथमयोगः पीतायो मष्टिगदाहस्ता म
 हिषाज्यसंपुक्तपुलाकैः चैभीतारिष्टसमिक्तोदवकैस्तंभ
 ये च जतविधिना प्रथमर्थः पीतां प्रयो मष्टिगदाहस्तां पा
 तामादिषाज्यसिक्तपुलाकैः चैव भीतकसमिदिश्च प्ररिष्टे
 सुकोदवकैश्च सहस्रहनेन प्राउलंभने भवति प्रयोगोत्त
 रम् सुसिताया शंक्रशयुक्ता विगलहारिप्रहारसंभिभावेन

प्र. सं.
५२६

समिदाकृत्यामप्रसूतामेलवश्येदुर्गा अयमर्थः ससि
त्येत्यादिविशिष्टांशोऽप्यात्तावेतससामिधेविमपुरसिक्तो
संख्यावृत्तेतदसमिति न्यायात्तदसंज्ञयादृष्ट्यर्थेवित
संनिरवनि प्रयोगांतरं रक्तापाशोऽंशुशि - शिफलिनी
केशोद्वेः कसमे वेदनरससंसिक्तैर्होमात्तदुर्गावशी
करोतिजगत एवंप्राप्ताशशुक्तकसमेर्द्धनेत्सदसंव
शोकरांभवति प्रयोगो लवणोस्त्रिमपुरसिक्तैस्तत्क
तयावाच्येतप्रतत्या आसतरुकायेर्नक्तं सप्ताहात्प
तिमपिवशीकुरुते अयमर्थः उक्तुरुशकलेर्वात्रिम
पुरसिक्तैर्लवणैर्वालवणकृतसाध्यप्रतिकृत्यावाप्रास
माहं सर्वव्यापाराशोसदसंज्ञयात् सप्ताहादकर
णोभवति हतमपुगुइसमिधेविमपुरसे संभवति प्र
योगांतरम् सकपालशुलपाशोऽंशुशहस्तारुणतगत
पाकर्षयेतेलावणप्रतत्याविमपुराक्तयाहोमात् एवं
प्राप्तालवणकृतसाध्यप्रतिमाहोमात्साध्यमाकर्षये
दित्यर्थः प्रयोगांतरम् प्राप्ताशुमांसुसलं विशिष्टकरा
मस्थिभिश्चनोत्ताक्तैः कार्यासानोतिववुदमेधवतैर्द्धता
चविद्वेषः प्रसवार्णविशिष्टंशुलेकार्यामवर्तिप्रस्थिवीजं
पतैर्द्धतैरेवंप्राप्तासदसंज्ञनेदिदेषोभवति प्रयोगांत
रम् प्रमातर्जनिशूलादितदस्ताविषदलैः समदिवाज्यैः

होमाच्चमरिवसर्षपचक्रभिरज्ञारुपिरसेवितेरदयेत् नि
 षदलेविषपत्रेणामहिषाज्यसिक्तेनमरीचसर्षपचक्रभिः
 अज्ञारुपिराक्तैश्चसहस्रहोमाउचादयेत् प्रयोगांतरमग्नि
 र्विष्णुलकराग्निनिभासर्षपतैलसक्तमृतवीजैश्च मरिचैर्व
 राजपुतैर्होमादेहिगानविमोहयेद्गो शिखीअग्निः मतवी
 जैश्चोत्तमैर्वीजैर्मरिचैराजिकद्वयमर्घ्यः मतवीजैः सर्षप
 तैलसिक्तैर्वी राजपुतमरीचैर्वीसहस्रहोमात्त्रुनीमोह
 यति प्रयोगा कृष्णभूलासिकगारिप्रदिनवृत्तोद्भवैः समि
 त्प्रवरैः व्रणकृतसंसिक्तैर्होमात्मासेनमारयेद्गो व्रणक
 हतकेडिबैधे अयमर्घ्यः कृष्णवर्णाशकासिहस्तोद्गोधात्ता
 शत्रुनक्षत्रवृत्तसमिद्रिः व्रणकृतसंसिक्ताभिः सहस्रं
 द्रयादेवंमासेदतेशोर्मरणात् प्रयोगांतरम् नक्षत्रवृत्ते
 मिथोत्तरिचानिचनीलीणादिगुणकलानि मारणकर्म
 सिविदितात्मारुकरस्त्रेदसिक्तानि नीलोक्तद्विगुण
 कलेपरिगायशूलिकैः अरुकरस्त्रेदंशुदंतैलम् अयम
 र्घ्यः शत्रुनक्षत्रवृत्तसमिद्रिश्चमरिचैश्चनीलोक्तद्विगुणभिः
 आरुकरुतैलसिक्तैरेतैः सहस्रं संविद्धनेतशोर्मरितिभव
 ति प्रयोगांतरम् नक्षत्रवृत्तसमिधोविलिखितसाध्याभि
 ध्यानकर्मवत्ताम् घतश्चत्वारिंशतततपुनोहोमकर्ममरणा
 करणं अयमर्घ्यः शत्रुनक्षत्रसमित्ससाध्यामविलिख्य

प्र सं.

३२०

मूलमंत्रस्य चतुश्चरित्रं शब्दार्णवविनिर्मुक्ततावत्संख्येन नृ
यान्तराणां भवति प्रयोगां मरिचतैश्च संभते प्रत्यकप्रविवर्ग
हमनिभम उ संभः परितुलितं शंसि च येन ह्यक्षप्रतत्याः ह
दये वदने चरियोः संमुखतः संप्रतिष्ठिते राणाः नृस्यभिभूतो
रिः स्यात्तत्कथनात्पक्षमात्रकानियते सत्संप्रदायसर्वस्वा
भियाने व्याख्याने उक्ते कौतुं ये रतिकेचित् वराहे नीलपत्रे
प्रथमर्थः शत्रुनक्षत्रवृत्तेण प्रतिकृतिं संपाद्य प्रायायति
ष्टोचकृतातस्या हृदये वदने मरीच्या शुक्रद्वयं उल्लादकेन
विनिःपीडयते न जलेन रिषुदिमुखतः प्रसेचने कुर्यात् त
स्मादातिव्याप्यभिभूतो भवति शत्रुः प्रथमोपेवमवे संपाद्य
काये येन एकपक्षमात्रे काचित् रिषुभिर्गृह्यते प्रयोगांतरम्
सर्वप्रतिरसकृत्यतिष्ठित समीरणचविशदधिया स्त्री
त्वास्त्रेहालिमाविलोमजायेत तापनीयां प्रोविधिना चरवि
हः स्यादप्यत होमेन हानिरंगस्य सर्वाङ्गस्यामरणां प्रामोति
पुनर्न संदेहः प्रथमर्थः रिषुनक्षत्रवृत्तप्रतिकृतिं संपाद्य प्राणा
प्रतिष्टोचवद्वशेन ज्ञातीत्यां तैलेन तं प्रतिकृतिं विलि
प्यजातावेदोमंत्रे प्रतिलोमेन ज्ञातौ तापयेत् तेन श
त्रुनक्षत्रस्तः स्यात् पुनस्तामेव प्रतिकृतिं लिखित्वा च
समनेन मंत्रेण हने प्रहानिर्भवति सर्वाय वै
इति शशोर्मरणां भवति ॥

प्रयोगोत्तरम् उत्तमतत्वेनेत्रमभवसामिथोसतसाह
 सकंतत्पत्त्येकंराजतैलामुलितमथङ्गेनमाहिषाज
 सुतम् कृष्णाष्टमयमेवास्तनियतचरितः समरात्रेनिशा
 यानिःसंदेहास्पशत्रुःस्पजति किलनिजदेहमाविष्टहोमः
 उत्तमतत्त्वोत्तमतत्वेनेत्रमभवसामिथोसतसाह
 योर्मूलभवसामिदिरित्यर्थः गतितैलंकादिकिणो प्रथमर्थः
 उत्तरेतैःसमित्यवैःसर्वगतैलासुतैर्वामाहिषाजसुतैर्वा
 राशवेकैकंसतसहस्रसंख्यंकृष्णाष्टमिसारभ्यङ्गेनत शश
 र्मेतिः प्रयोगोत्तरं सामुद्रेचमदिगुत्तीरकविषसाध्यतस्तत्ता
 कृतिं कृत्वाधोवदनांजलेचरकहाहादिसुतेकाशयेत् समा
 हंजलनंजपनीषतरोर्यष्टाभिसाङ्गे ऊर्वन्ततदिनांतरेय
 मपुराकीशपरस्यादरिदिगुत्तीरकपविषवसननागहा
 दशपटलेत्वरिताविधाने शोक्तंवाप्रथमर्थः सामुद्रेजलेच
 रादित्रितेउक्तद्व्याणिश्रुतिपासौसेस्याद्यतस्मिंजलेसाध्य
 स्यनक्षत्रहस्तेनप्रतिमोसंपाद्यताम् प्रतिमोपचाधोवदन
 तयातस्मिन्नेप्रतिष्ठाप्यजातवेदोमंत्रंनमाविषतरोर्यष्टा
 प्रतिमोशिरसिनाडयेत् समदिनंकाशयेत्स्मात्समदिनां
 तरेशत्रुर्मरिष्यति प्रयोगोत्तरं शार्ङ्गशुकोग्रिमननातयस
 मरात्रंसिद्धार्थतेलललितैर्मयिचेनहोत आरभ्यविष्टोदि
 वंसरितरःप्रलायेमूर्च्छावितेनविषयीकियतेजरेणसिधा

सं. सं.
२८

अथ कद्वजप्रशिमन्तुरिति जातवेदो मन्त्रः अथ मर्चः विष्टा।
त्यकाले शारभसमदिने पुनरावाहवसः सिधार्यते लसि
तैर्मरिचैर्जावेदो मन्त्रेण सदसंजुहोत शत्रुर्वरमूर्च्छादिश
स्तो भवति प्रयोगोत्तरं तालस्य पत्रे भुजपत्रके वा मध्ये लिखे
साधनगरभिधाने अथाभितो मर्चमिविलोमं विलोमं वि
लिख्यतत्र आधाय पेशानरमादेशस्तस्य मर्चसमस्य मरि
चैर्जुहोत तौ ब्रोजरस्तस्य भवेत्तनस्तत्तोयोत्तिपेक्ष्यतरः
सभूयात् अथ मर्चः तालपत्रे वा भुजपत्रे वा मध्ये साधनाम
लिखित्वा तस्यार्चयोर्जातवेदो मन्त्रेण तिलोमेन लिखित्वा भूमौ
विनित्यनस्योपयीयि संस्थाप्य समर्च्य मर्चैर्जुह्यात् सा
धस्तुत्रप्रस्तो भवति पुनस्तयैत्रमुपत्यजलेत्तिपेत तेन।
सोपवसाधो वशीकृतो भवति प्रयोगोत्तरं सिद्धस्यो शरनि
करैः कशानुवर्णैर्भावेत्तोरिपुधावमाने संविमत्तिपातजले
दिने शविंवेजतामं मनुमापि चाटनाय शीघ्रं अथ मर्चः सिद्ध
सोपरिस्थित्वा अग्निसदृशाग्नेः शरैः रिपुधावयंती ध्यायेत्तत
श्चाधावमाने रिपुधायेत्त पंचरूपेण ध्यात्वा जातवेदो मन्त्रजला
जलमादित्यमन्त्रे लेत्तिपेत शत्रुवारने भवति प्रयोगोत्तरं कृ
तास्पृष्टं मंगले भवतीत्या सकृमादर्वयेद्दधाये पुनरं
यसावविकिरेन मंगले निशायावलि अतामन्त्रमुमुचरोग
सदितान् कृतानि कृतोस्तोस्तान् भूतपिशाचैर्विदितान्

इत्थानमोनाशयेत् अथमर्थः अन्तरमासस्यानेनशोयेनेन
 शशौगंधाद्यैः समभ्यर्चयामेनवर्तिवदत्ताप्रनस्तिकट
 स्थिताजयेत् तस्मादोगकृत्याभूतपिशाचैर्विविहितापीश
 नसंति प्रयोगांतरं कुरुसमस्तलितलोणैर्वीरुणावदनो
 ज्ज्वात संध्यास मेशर्णसोखमग्रेयेकोनडावयेदरीनचिर
 त्कुरुसमस्तमानलोणैः पुनारुणावदनः पश्चिमुत्तराभ्यः
 मेशर्णसोखवत्तुत्वारिंशत्सोखम् एवंकुरुते शत्रुञ्चादय
 ति प्रयोगांतरं अद्वैतनेत्रैरथरुर्विनिपायपीचगव्यमये
 सञ्जतेनतेनज्ज्वादादष्टसहस्रसमेतसेपातम् प्राशित
 सेपातस्यस्पाईत्तासर्वेष्वेवसाध्यम् प्राशनामेदिरयोराणि
 निखनेद्वारेवशिष्टसेपाते कुर्यान्प्रपाति तस्मिन्वीक्षति
 नग्रहादयोभीत्या कर्तारमेवकृपिताकृत्यासर्वात्मनाशय
 ति अथमर्थः पंचगव्यचरुंसेपायास्तुकेनतेनचरुणा
 ह्यंतरसहस्रेणज्ज्वात् सेपातेचगुहोत्तासाध्यंप्राशयेत्
 द्वारेवांगणेचग्रतः पुरेचनिखनेचतेनकृत्यादपोनश्यति
 प्रयोगात् ब्रह्मरूपफलकोतेमंत्रितम्ः समसमकोष्टपुते
 कोणोदशशिहितामायावीजे सकर्ममध्यगतेविलिखेत्
 मेषामेशसंगेशुशिष्टेषुकोष्टेषु तत्रमरुतः प्रतिशोविषा
 यनिपायवोरिमपिज्ज्वादादष्टोत्तासहस्रम्फलकोप
 रिसम्पगातसेपातम् त्विप्रतिपत्तिथस्यानिखनेनश्येत्

प्र. सं.
५२१

पदवाः सद्यः ब्रह्मदुःखमालाशयमर्थः ब्रह्मदुःखफल
कांतः पूर्वपश्चिमतश्चैरेखाविलिख्याः तथैवदक्षिण
तोत्तरतश्चैरेखाविलिख्याः एवं विलिते पकोनयेचा
शतकोष्ठानि नायेषणीनि तत्र सर्वेभ्यो मध्यगतकोष्ठे
साधसेवनामपुनरेभुवने श्रीं विलिखित पुनश्चतकोष्ठा
कोष्ठानि वर्जयित्वा पुनश्चतः शतारिंशत्कोष्ठेषु ज्ञात
वेदोमंत्रवर्णानि लिखित एवं विलिख्य फलकेशाणां
विष्टां च जप्त्वा पुनरन्यत्र भूमावशि सस्याप्येके वलाज्ये
नाष्टोत्तरे सहस्रेभ्यो ज्ञातत्वे पाते फलकस्य यंत्रोपरिवि
लिप्यविवादभूमौ फलकं निखने न स्नाभू विवादेन स
ति प्रयोगोत्तरे सिकता च रुगयाश्च कम्पदं प्रतिष्ठाविथो
यते सिद्धे प्रस्थापकचामाना गृहपुंर्यवषयाभिगुप्तयेसि
कताः मथाष्टाशोतेषु चक्रं शानामाचरण्यनरकमपि वि
धिनानिवयेकमशः सिंहयुः व्यागयापितिदिने शो नि
धिप्रतकालाष्टम्याभेषु विशाखादिमूलभाष्यपुवारेषु
मंदावाक्यतिवर्जाः सर्वप्रशस्येते दस्तप्रवणमपासया
जापत्येकमर्जुवंत द्वादशहस्तसंख्यं प्रजयोगायत्रमपि
पद्याशोक्ते मध्यममूलमनुनात रात्र्यैरष्टदित्तचक्राद्यैः स
कपालोत्तैः पद्यापि संस्थापनकर्मनिगदिते विधिवत्
नास्ते देवताप्रीतिरिष्टमययाक्रमेणामंत्रितमः क्रयाद

पुररत्तणार्थे चेत आक कंचतः पश्ये सिकताः विषयसी
 मारत्तणार्थे चेत चर प्रमाणं शोण प्रमाणं सिकताः पवंसे
 पाद्य प्रमर्श रूपा पुरस्य वासी माया वाष्टादिस्त मध्ये च न
 वज्रं शनि विधाय मेघा सिंहा पुरिमा पुक्त मास तिथि नक्ष
 त्रवार पुक्ते पुदिने पुसिकताः कय रिमाणे न न वथा संर्य
 येते पुक्ते पुसंस्थाप्य द्वादश सहस्रं गायत्र्याभिर्मंत्रि वासि
 कताः क्रमेण जयेत् पुनर्मध्यं रस्य सिकतायां मृतदेव
 ता प्राण प्रतिष्ठा विधाय शुभे पुक्ते पुमंत्रयानोक्त चरुाया
 पुथ सतक स्य प्राण प्रतिष्ठा चतुष्टय वा पुथ तर्जनी स्थाने
 कपाला पुथ स्य प्राण प्रतिष्ठा चक्रमेण क्रमा पुनर्मध्यं पुक्ते
 स्थित सिकता स्थितो देवतो मृतमेरेण संपुजाष्टं रसि
 ता प्रणा पुथ देवता चरुा यन मंत्रा विभिस्तत्तन्त्रैः क्रमेण
 परिपूज्याः पुनस्तत्र तत्रास्ति दिने करोति तद्दिन नक्षत्र
 देवता ये च नवग्रह नदिन करण लोकपाल द्वादश राशि
 भ्याः बलिं दद्यात् अक्षतैर्पाचरु मिर्वा प्रवेकते अधिकतरं
 रक्षा करं भवति एवमेव चरुगा पंगवैर्वा प्रक्षणा वा म
 हावाष्टह पुरमी मादि रक्षां प्रकुर्वीत प्रयोगांतरं सिकताः
 षोडशं रुद्रं च स्तुत इमं भाजनेन गवाक्षं निवयति यद्वि
 धिना तं देशं यामं करोति चतुर्दशं अक्षतं संप्रसाशमं अथ
 मर्षाः पूर्ववदेसाथ प्रदेशे प्रहृदि त मध्ये च न वज्रं शनिस्त

प्र. सं.
५३-

५३०

निर्वाते प्रजं देवस्य स ह मेरा नव पाशाणि संघाय पके
कासिन्यानेषोऽशक्तं च परिमोक्षनसिकताः पंचगव्य
सिकताः संपाद्य नवजं देवस्य संस्थाप्य पूर्ववदेव प्राणा प्राणा
निष्ठाकरणा जपपूजावलिहरणा दीकृत्या त पवेयस्मि ।
देशे निवपति निखनति त देशं वर्षं च तष्टु यात् पूर्वशामे
करोति प्रयोगोत्तरं शुक्लं जेषाधिगायामपरिमितज
लायो समादाय शुभाः संस्य क संशोषयिता तपमजुसि
कताः सूर्यकोणोर्विशोष्य संसिद्धं पंचगव्यं समतिरप्यवि
नित्तिष्ठताः कुंभ संस्थाः संशोष्य मंत्रजापीदिजनत रुसमिथा
मर्जयेत्तार्यहेतोः पवेष्टु फलचरवः संस्था संप्येते सपे
चगव्या सेव सथा विप्रतिपत्तिस्तपं शुभं प्रसिद्धं कुरुते रुम
शः प्रयमर्थः सूर्यं मेघं स्थिरं सूर्यं जलं पुक्ता योनं योगतं
सिकताः संशुभं सूर्यं किरणं संशोषयिता सूर्यं राविशो
ष्य पूर्वसित्य दत्ते गायत्री विधाने शोक्तं पंचगव्यं योजना
सामान्यविशुद्धप्रकारेण योजितं पंचगव्यं विनित्तिष्ठ
पुनः पंचगव्यां मश्रिताः सिकताः कुंभे विनित्तिष्ठ पुनर
विजननं विधिः प्रेक्षा संस्कृता शो संस्थाप्य जात वेदो मंत्रज
तादिजनत रुसमिद्धं मर्जयेत् पवेसिकता चरुं संपाद्य
संपंचगव्या लेवरवः भुवि वा दस्यते संस्थापनीयाः तस्मा
द्विषादंशमयति प्रपिबकालेन प्रसिद्धं वेति द्विजनत रूप

लाशः सूर्यमुत्तरम् ।

प्रयोगांतरम् रथवरणद्वयगोत्रजहस्तानिष्टाशात
 कुंभनिभासहजययोहोमातमहतींलत्पींसमावहेरगा
 प्रस्यार्थः पंचरूपोऽर्गाध्यात्वाहृतसिक्तपायसेनेततर्क
 इकफलेस्यात प्रयोगांतरम् श्रीहभिरमेः समिद्रिरपिड
 रथेवीरुधामानैमधुरवयमधुरतरेर्महतींज्ञाभिकरांति
 इतविधिना अयमसमिभिरितिउपवीरुधामितिपुष्प
 वीरुद्रप्रघ्न्यादिलीशेवतपुष्पयोसमिद्रिरित्यर्थः मधु
 रत्रयंआत्माशुभमधुमिश्रितद्रव्यमधुरतरेरितिमधुरत
 रंसांखानुकेसहसमितिभ्यापातयेतेदशाभिर्द्वेःष्टय
 ग्वासंभूयवासहससंखेजानवेदोसंवेगादनेतयेष्टय
 हृदिर्भवति पुंसाकेनकियहामास्यावततेप्रयाससाम
 र्थमित्यादिनामंत्रप्रशंसाकृताप्रयशारदातिनकोक्त
 प्रकारेणारिनासंकृतास्त्रमंत्रयोःप्रयोगालिख्येतेप्रयो
 रिनासंकृतास्त्रं वत्सशत्रुनिमर्दनम् अतिउर्गामंत्रंशार्दि
 नासंमंत्रवितमाम अतिउर्गेणमासायासंरतसिप्रवारि
 ताप्रतिलोममिमंमंत्रकृतासंप्रतिवसनेदिनासस्मपरे
 गाहीनप्रतिलोमारिकानुविहः मूलमंत्रप्रतिलोमरुमेगा
 त्यर्थः पूर्वोक्तायवमुत्पाद्यामंत्रस्याप्यप्रकीर्तिताः वर्णास्यास्य
 दन्यासोविदध्यात्प्रतिलोमतः ध्यानभेदानुचितानीयाउर्गदे
 शास्यवास्या पूर्ववजयक्तमित्यानुदयासर्वसांखयापंचग

प्र. सं.
२३१

अस्यैकेनवरुणान्तस्यसिद्धेः पूर्वनेष्ट्ववत्कुर्यात्तश
तिस्रप्रतिलोमतः सर्वत्रदेशिकः कुर्यात्तथादिगुणो ज
यम् अथप्रयोगः भानुर्विवर्तनेशत्रुमथोवक्त्रंविष्णोदत्त
न मूलाऽस्तितयाग्रसंक्रुडंत्वाभावयेत्तथाः मूलाधारेति
येत्तथाः प्रसुरत्कालपावके दिनत्रयाच्चराक्रांतोरिष्टः आ
णानिमुंचति दिनामेकाग्रसिद्धांस्तथापिष्टानगतेरिष्टं
यंवत्तुसमिद्धेभवाद्दिनादणविष्टम् आधत्तवेत्तये
त्तथाः सभवेद्यमवत्तुभः मणिष्टुगतेशत्रुमग्निनादीतवि
ष्टं आधत्तनरिनासंप्रजयेत्तस्मत्तुवशतोवनेत्त पुनादित्त
दितः शत्रुनिर्दग्धोमेष्टवद्दिनागयाशोनवधाशीघ्रेणामिष्टे
तेयमकिंकरेः विष्टुद्विस्थानगोवैशदिनवाणेनदीयितः
प्रयोसुवत्तस्मत्तुगोपरासः स्यादिनत्रयात् आत्तायोनिद
तेशत्रुदेहत्तानाग्निनापिष्टा पुत्रमित्रकलत्रादीनद्विष्टा
मत्तुपुष्टाप्रयेत्त नाभिमाशेदकोस्पताध्यायेत्तुविष्टदिनेशितः
वैरिणोदग्धसर्वोर्गमेष्टमष्टोत्तरेशतम् जयेत्तमदिनाद्वी
र्यमलोकेसगच्छति आरवारंसमारभ्यसप्ताहंप्रजयेत्तु
सर्पोदिष्टेसमारभ्ययावदसामयोभवेत्त सन्निपातत्रयावि
ष्टोयमप्रसोभवेदरिः स्थित्वाऽर्गालयंमशीत्रिसत्रं
र्जिताशनः दिनवाणेनविष्टोर्गोवैरिणोप
रिचिंतयेत् ॥

जयेत्तनुमिमंशुजरीतो मरणां जेत स्पृष्टा उगो जयेत्त
ब्रमनं प्रेदिदिनस्मरन् शूलप्रोतो निजरीपुंदिना तेषां
दीपिते जरेण महता विष्टो जायते तपसा तिथिः रविमेश
लग्ने शत्रुदृष्टे तद्विषयने गेः विष्ठाग्रिदग्धसर्वो गंध्या यजुष्टे
नवारिणाः तर्पयेदिनचारो नपादमोयमवलम्बः रविं वा
दागतया जालयाग्रस्तविग्रहो गंध्या जपेत्संस्तुत सकोश
तियमांति के ग्रहप्रकारकं विवर्तयं विदं मंत्रमयेः शंभुः प्रति
घघनिर्जेशुं जयेदुत्तमसुवित् रिपुं मया तिशी ज्ञेया य
महतो यमालयम् प्रलयानलमं काशं कालगामि विवाय
राम् शूलपाशयगो गोसिंहस्य निषेडयोम् सवित्तर्म
लांतस्थारक्तनेत्रयोऽप्येतेः विष्कलिंगे निदं हंती रिपुमा
ऊलविग्रहम् स्पृष्टुं दृष्ट्वा यशस्तपत्रभ्रूरी मूषणाननाम्
दर्शयेतीं निजेशुं तजन्त्या भीमरूपाया दंष्ट्रा मश्रावजाले
नम्यतयेतीं दिगंतरम् शूलनं वेरिणो वल्लोहा ये रतीं भये
करींम् जयेदिनत्रयं मंशो मारयेदि प्रमात्मना प्रस्रमं वक्र
तं म्यासः प्रलयार्थि मम शमम् रक्तवसथ शघो गरत्तनेत्र
मानिताम् सिंहायि शूलोपावंधावमानं रिपुं प्रति लव्हेन
तच्छिरः क्षिता तृणायो मम्यले गतां ध्यात्वा पुते जयेत्संश्री
दिनं वर्जिताशनः पुने नैव विधाने न रिपुर्मम पिपो भवेत्
कर्माण्येता निरुर्वीत दिवसे न तगरिषु पश्चिमा मुखालि

प्रसं.

५३२

५३२

गम्यसजीवमहिषेणुनः निष्ठाद्यतस्थशिरसि कुंठे कर्त
त्रिकोणके तस्मिन् समर्थते रद्दोकारस्वरसमुद्भवा
न् सत्रिकोणासमं शर्लीन्साधनामसमन्वितान् प्रजर
केन सैसिज्ञानकारस्वरसमिहृशत् सहस्रोनुद्भयोदे
वीधातासवित् मंडले प्रत्ययाप्रिसमाधोरोदात्रिंशदु
जशोभिताम् उद्यदाग्रथसंदातोत्तस्येतीसिंरनामस्तके
महादेहोभसाभीमांजलकेशीनदन्तुखीम् रक्ताईमांस
वदनोत्तर्गानौप्रसितोचनाम् अनेनविधिनाशत्रुर्महा
जरनिर्पोदिताः विमुचतिनिजेदेहं पुत्रमिश्रादिभिः सह
ऊर्ध्वमुत्तंभसोमं ग्रीलेवायिताभुजेगमम् भानुविवगतां
इगांसहसादितसंनिभाम् सहस्रपाणिचरणांसहसा
तिशिरोमुखीम् सहस्रनागवसागोत्रासंयतीं जगत्रयीं
ध्यायन्नेन सर्पायतर्पयेत् उष्ट्रवारिणा संयनः कालपा
शेन वैरीमुवेत्सजीविते मध्याह्नाकीपुतप्रस्थानेदतीं नर
सिद्धवत् चौरसिंहसमासीनामसभीषणादर्शनात् मूल
घातारिनाभ्यायस्येत्संमंत्रमनस्यधीः तर्पयेत् उष्ट्रतोयेन सर्पव
केदिनत्रयम् यमस्य भवने गच्छेत्तीगारिर्नात्र संशयः अस्त
वृत्तप्रतिष्ठातिप्रतिष्ठितसमीरणो उस्तोदके विनिर्दिष्टवि
पाद्ये विधिना ततः प्रकेंद्रुनलसंज्ञातोखहावेदकधारिणीं
नयनत्रयनिर्गच्छदिसृष्टिगशतोक्तलाम् ॥

सिंहस्थांसर्पभूषाद्योत्रैस्तोकायभदायिनीम् त्वङ्कृत्या
भिधांभ्यायनप्रजपेदपुतेमनुम् विधानेनामुनाशत्रुर्से
भवतिस्तस्यना प्रकष्यउर्गोपनेनेत्रिकोणोर्जुमुत्तममत्तर
संज्ञनितेवद्वेभद्विषीशकृताकृतो पुतलीमजरकाताय
तिष्ठितसमीरेणाम त्विवाप्रजुदयादजरकात्वितोनिशि
ध्याताउर्गोप्रत्यर्त्तमीदृक्षोरस्यलोतरे मूलेनमदिसस्य
गंभिदेतींदोरदर्शनाम् अदृष्टासेरजस्येत्येभीधितासर
सेविनाम् अनेनविधिनाशत्रुःप्रयातिघमसेत्रिपिम्दिने
स्वमेवेकाधितंशत्रुनिग्रहकारणम् कृत्यासंवादितारु
यात्ययोगात्तत्रवितमः आधाउर्गतोदेवीर्जुर्लोमयर्
पिणीम् सत्रुमोरप्रमार्गेणयातोव्योमस्यलंततः मुनि
नशत्रुमादायनिवृत्तोसगृहंप्रति जलक्तालानलोदी
तांविचित्रप्रजपेत्तानुम् समभिर्वासेरैःशत्रुर्मत्तमात्रो
तिमोहितः अंगारवारोचित्ताग्रौसर्पयमेदलोहितम् सि
हार्थजुदयेनसंज्ञमदमाततः कृत्यासजालयादग्धे
रिपुर्मपुत्रेनेत वतदंशपामथरांवेचितास्पीत्यसुसाथ
कः ब्रह्मतेलविलिप्तानिचिमांशोन्मृष्याततः अनेनविधि
नाशत्रुर्मत्तमेष्यतिकातरः ब्रह्मतेलम् शत्रुदत्तैलम् उष्ट्रा
स्थिनिर्मितांशोब्रह्मतेलपरिस्रुताम् प्रतिमोस्थापितंशर्त्त
जुदयानिषिमाथकः त्विवात्विताजरेतेनसत्ताहोमिय

प्र सं
४३३

तोरुः। मरिषावत्सकं शुभयकात्रमुपोषितम् पायसेन
पिषाः प्रसंमरिषास्ततोद्भवम् रुशप्रयितांगसुप्रतिष्ठि
तसमीरणा तीक्ष्णतैलायुतं हृत्वा विषवृत्ते पितेनने नृभ्या
इत्सकं रास्मिन्नापिते मंत्रसायकः अरिर्गच्छति वैकेन दि
वसेन यमत्तयम् रमशानवाल्को स्पृष्टा सात्तानि पुने
जपेत् विविरेतास्तदाकादौ कृत्वा सुकायितं जलम् त
दीये पीत मचिरा विहेति सकालनात् कृत्वा गारवतर्द
शपो प्रजमे प्रेतभस्माभिः मरिषा जेन ललिता तन्मेशत्
रमे स्वया निर्माय गुलिकायताः सम्पकजमसमीरणाः
विताकोष्टे पिते वद्वौ जुह्याददमानसः चतर्दशोत्रया
दवाकशुभं तद्वेशो भवेत् रमशानभस्मसिद्धार्थं यंच
गये विनित्तिपेत् मादिषे संस्मरे देवीं कालाग्रिसदृशा
प्रभाम भर्जेयत्तये मंत्रविषकाष्टे चित्तानने उर्गालय
प्रजुह्वयदनेनां पुथ मेरुचित पुनरादाय तद्भस्मसेनायो
वैरिणाः तिपेत् सासेना वद्व्याभिनात्त रोगविमोहिता
आशुधानिपरित्यज्य पुदकाले पलायते गेहशामादिषु
चित्ता ऊर्णा उच्चाटनं दणात् सप्तवारेषु गुलिके उर्गावे
प्रमसृशर्कराः सप्तमाहेंद्रदिवसे शुद्धीना प्रजयेन्मनुष्य
मरिषीयंच गयेषु भर्जेयता यथापरा भूषा जपित्वा विवि
रुद्रग्रामं प्रसीपिमाः संदेशान् प्रतितिप्रदगोमंत्रमवाशि
ना ।

षोडशकं प्रत्ययानि तल्लोदना नितम् स्मृतां पञ्च
 दसं कृत्वा ह्यन्योनि शार्थतः शत्रुनामा समाश्रयं शाने
 निखनेदिमाम् प्रणम्ये चारिषुः शीघ्रं सकृदेव सतोपवाध
 द्विर्निरतिभेगाविशेषः कृत्वा तशकलानमंरी कृत्वा स्त्रात
 रसंखकान् संस्पृश्य पञ्चोदसं प्राणस्यायनपूर्वकं कृत्वा
 गारवतदंशोऽप्यशाने विषहृतनो मुद्रया दत्त रक्ताक्तान्
 कृत्वा स्वर्जलपाहतः रिपुर्धमपुंरगच्छेन्महात्तरविमोदितः
 अजरक्तेन संपूर्णकलशो नित्येदहि कपालेन पिपायेन
 द्यादयेदकृत्वा हतः रिपुर्धमपुंरगच्छेन्महात्तरविमोदि
 ताः अजरक्तेन संपूर्णकलशो नित्येदहि कपालेन पिपा
 येनेद्यादयेदकृत्वा ससा हतयेदकृत्वा यैः स्मृता मप्रतंत
 येत् भौमवारे निशामधे कारक रसमनिते प्रणानवहो
 मुद्रया तगच्छेत्तये मपुंरगच्छेत् साधेन तत्र हृत्तेण कृत्वा ऊंभे
 प्रपूरयेत् सारिषेः पंचगव्यैस्तद्विस्तारिते नित्येत् नय
 पूजादिकं सर्वं यथापूर्वसमाचरेत् कारक रभवेदहो कृत्वा
 सुणाममेपिते अशुतं व्रणानेन दत्तानेन च दं पुनः ग्रामस्त
 कं समुद्रमजयेन्मं रमनमयोः मुद्रयादिपि नानेतिदिनैर्मि
 यते रिपुः त्रिकोणो ऊंर निहते वहो मं रणो दीपिते अर्चिते गे
 यपुष्पायेऽपुते मुद्रया कृत्वा त गति भूतान् कानि तल्लेः
 समदिने दत्तः प्रसन्निसमये प्रातः सरिषी स्थापितानि नाम्
 पूजितानि गे यपुष्पायैः स्मृता कर्त्तव्यं नानयेत् मलकापोनि य

प्र सं.
४३५

यते या यत्समं स्मरन् आरुष्य ह्येतत्तत्तुङ्गपादे धिते
 नले एवं कृते समुद्रा कृत्वा दीना हताशनात् भक्षयेद्वि
 राब्ध उ मीर्षं रणापिरक्षितम् पुनरग्नौ विशातेषा कर्तारम्
 पिकांसिणी एवं विधानिकर्माणि यः कुर्यात्ते श्रवितमः स
 जयेदात्मरक्षार्थं मंत्रो मृत्युं जयादिकान् प्रसमावृष्य नक्ष
 तेष्वारभेत विचक्षणः प्राप्ते रघुपुत्रं नीतदेवताशशसेह
 रेत प्रवृत्त रात्रये यश्चाभ्यर्च्यार्क्ष्य रोहिणीं रमानिमान
 वामाङ्गं नक्षत्राणां मनोषिणः सैष्टाशतभिषङ् मूलं च नि
 श्चयेष्टकृतिका विशमघा विशाखाख्याः स्नाशरक्षासंदेव
 ता प्राचिनी रेवती पुष्यस्वाती हस्तपुनर्वसः अनुराधा मृगशि
 रसप्रवला देवतारकाः उपक्रमेन नक्षत्रास्त्रिंशत्सं विसर्जयेत्
 भद्राक्षरं रणे कुर्यात्ताया स्वायेत शुभं उपक्रमेण भोमवोर
 शानिवोर विसर्जयेत् प्रतिमंदरणं वोरगुरोः शुक्रस्पता भवे
 तस्थिरेषु राशिषां भस्त्रेषु स्यादिसर्जने अस्रसंहरणे कुर्या
 त्भयेषु विचक्षणः कृत्वा पक्षेन लेना संविष्टमेव शिना पुनः
 शुक्रपक्षे रुमादसं पुनरात्मनि संहरेत भावना मोक्षसंहरणे क
 र्यात्सत्तरेषु सयोः पश्चिमाभिमुखो भूत्वा कर्मसर्वत्र साधयेत्
 प्रयाभिधासे मंत्रे स्मिन्सम्यक् षट्कर्म लक्षणम् सर्वतं रात्र
 सोरणा प्रयोगफलमिदं शान्तिवश्यं भनादिद्वेषणो
 चारुनेततः मारणात्तानि शंसंति षट्कर्माणि मनोषिणाः योग
 कृत्वा ग्रहादीनां निरासः शान्तिरीरितः वश्येन राक्षसं सर्वेषां वि
 भेष्यता.

मुदीरितम् प्रहृतिरोधाः सर्वेषां भनेसमुदाहृतं स्विग्यानां दे
 वजननेमियोविदेवणोभने उवाटनेसदेशादेशेनपरिकीर्ते
 ते प्राणिनोप्राणहरणोसमुदाहृतं स्वदेवतादिकानादीनना
 ताकर्माणासाययेत रतिर्वाणीरमानेष्टाङ्गाकालीयपरुर्भ
 त् षट्कर्मदेवताः प्रोक्ताकर्मादौताः प्रश्नयेत ईशचेदेदनि
 रतिवायवग्रीनोदिशोमताः सूर्योदयसमागम्यचटिकादश
 कंक्रमात् क्रतवःस्वमेताद्याप्रहोरात्रेदिनेदिने वसंतग्रीष्म
 र्षाणिशरद्वसंतशोशिराः हेमंतः शान्तिकेप्रोक्तावसंतोवश्यक
 र्मणि शैशीरस्मभनेसेयोविदेवग्रीष्मईरितः प्राहृट्वाटनेते
 याशरत्मारणकर्माणा यद्यात्यसलिकंभूयोविकटंक्रुडंउ
 नः वज्रंभद्रकामित्याद्देशमनानिमनीषिणाः यशमशःक्रमतो
 ज्ञेयायमपाशगदाहयान् मुशलाशानिखहात्याशान्तिकारि
 शुक्रमस जलेशान्तिविधौशस्त्रंवश्येदिरुदीरितः स्मभनेपु
 षिवीशस्त्राविधेयोमकीर्तितं उवाटनेसतोवाप्रमनोपिमा
 रणोततः ततादिभूतयेसम्यकततत्तेइतसंभुते ततकर्मावि
 धातयेमेत्रिणानिशितात्मना शीतोपुसलिलहोणीयोमर्ष
 मुहविभुंजाम् वर्णास्ययेववीजानिषट्कर्मसयथाक्रमम् प्र
 षनेवविदभंस्वसंपुरोरोधनेतथा योगःपल्लवरमेतेविष्णुः
 षट्कर्मस मंत्राणांनानकुर्यान्नामवर्णान् यथाक्रमे प्रघने
 तदिनानीयात्प्रशस्तेशान्तिकर्माणि मंत्राणांदेहमभ्यस्येत्सा
 धनामातरेल्लिखेत् विदभंयवित्तयोमंत्रिभिवश्यकर्मणि
 प्रादावंतेवमंत्रस्यानासोमंउतः सतः सययस्मभनेशस्त्रासु।

प्रमं

४३

कोमंवेभिः नाम्नामाद्यंतमथेषुमंत्रैः स्थापयन्तं मतम् विदे
षणत्वेधाने प्रशस्तमिदमोरिते मंत्रस्योते भवेनामयोगः शो
द्याटने मनः प्रतेनाम्नो भवेत्तत्रः पक्षो मा रणो मनः सितस्त
पीतमिष्टकृष्णपद्माः प्रकीर्तिताः वर्णनो मंत्रसंशोक्ता देवताः
षट्सुकर्मसु यंत्राणां लेखनद्वयं चंदने रोचनानि शाश्वतं
मस्तितांगारोमारणेषु विधानि च सेनाग्रिलींशापि शनिथत्
रकरसस्ततः शृङ्गमस्ति कटुकं विषाष्टकमुदीरितम् देव
ताकालमुदात्तानसम्पत्कृत्वा विवक्षणाः षट्कर्माणि प्रपुं
जीतयथोक्तफलसिद्धये अथ कल्पिते शोक्तप्रकारगाविष्टुभः
प्रयोगविशेषो लिख्यते अणुमार्गसमिद्धिस्तज्ज्ञपादप्रतर
यम् विनश्यन्माशङ्क्यमाद्वेत्तालायो ग्रहास्तथा जरादिका
स्तथा रोगा विनश्यन्ति न संशयः प्रयोगान्तरम् ज्ञया निव
यंत्रैस्ततिलते लाभिहीरितैः समिद्धिवा प्रते मंत्रो शो विदे
षणो भवेत् प्रयोगान्तरे स्वादिशणां समिद्धिस्तसु चाटन
करं भवेत् प्रयोगान्तरे देशान्तरे गच्छति यो र्थं कामी तस्यै
वनाम्ना नृपादृतेन अष्टाधिकं सप्तदिने सहस्रं सीत्रं स
मा गच्छति सोतिह गत् तत्र तस्यै वनाम्ना तिसाध्य स्यना
नामपुक्तेन मंत्रेणोत्तर्यः प्रयोगा रक्तकार्या सपुष्पाणि
मंत्रेणानेन होमयेत् रक्तचंदनमिष्ठाणि लोकवशमिति
स्मृतम् रक्तकार्या ससंवर्ति प्रयोगा कृद्स्वचाग्रतो गत्वा मं
त्रमष्टशतं जपेत् सद्यः स्याति मवाप्नोति रोषवहिरिवांडना
प्रयोगा रक्तगत्वा विरक्तो वापि श्रास्रपर्णदलानि वा ॥

विमथक्ता निद्रुह्या सहस्रं श्रोतये पष्पयतां सर्वमा
 पि विमथक्ता मित्यभिप्रायः प्रयोगोत्तरं कंठदग्धजले स्थिता
 अमुते च श्रोतये जपेदिति शेषः प्रयोगो भृंगी पुनर्नवावे
 वतिलतैलेन मिश्रिताः कुंडलीयत्रहोमेन काशश्चात्रापहं
 भृंगी प्रयोगा हर्षासो हृत्कंठतागोधाद्यविमुच्यते स्वास्त्र
 धुरम् प्रयोगा औंवेरैर्यकामी श्रीकामी विलंकेरपि ना
 रिकेरं फलैर्हीमैर्दंतगोमूलनश्रुति इत्यादिभ्यो धर्मलेन हन
 शर्करया श्रुतम् अमुते होमयेन्मंत्रोत्तयगो गोविनश्रुति
 प्रयोगा कदलीनारिकेरवाहृततैलेन मिश्रितम् अमुते हो
 मयेन्मंत्रोत्तयगो गोविनश्रुति ह्यतेन तैलेनेति ह्यतेन तैले
 न च तर्पणः प्रयोगा दधि मध्यासिकाश्च चतुरंशुलसमि
 ताः गृह्विष्टसोहसंज्ञेन दधिर्विनश्रुति वमनं वस्त्रप
 रं वा हृतशर्करामिश्रितं द्रवाहृतं च तन्मंत्रोत्तयगो गोविनश्रुति
 धवम् वमनमिति मधु वस्त्रपत्रे प्रहृतशर्कराहनेदित्य
 र्थः प्रयोगोत्तरम् कदलीनारिकेरवाहृततैलेन मिश्रित
 अमुत्तरीतस्य गीति प्रयोगोत्तरम् अथास्येव जातवेदो मंत्रस्य
 मंत्रमधिकं स्मृतं गोकुलमंत्रं लिख्यते मायामधोवाष्टकोणे
 शुक्लपादादौ होमादकार्णाप्रदीपान् भृंगे हस्ते सर्वभूता
 मपन्नं रक्षाः श्रीकिर्तिपुत्रप्रदं वा तत्र मायाधुने शीं वा
 दान् दद्यादिति जातवेदो मंत्रस्याहोपादान् सर्वं दद्यादिति शेषः

प्र.सं
४३६

ज्ञानित्यर्थः सारकापरां प्रवीतान् सारकावर्गैर्वैष्टितानिति
प्रथमिष्टभीविधाने कृत्यान् प्रपतितस्मिन्नीदितेन प्रहादयो
भीतार्ति कृत्याशांतिकरप्रयोगात् कृत्याशांतिकरं यो कल्प
येतीति यंत्रं मंत्रसायक मंत्रयोः गपतावशाद्विख्यते अष्टपत्र
स्यपमस्यकर्णिकायां विलिख्य च नरं पत्रेषु मंत्राणां च त्रय
नरस्तयातः सारकावर्गेषु संवेष्ट्य सौवीने कृत्वा प्रहाद्विष्ट यो क
ल्पयेति यंत्रं त्रयं यो यथाविधि कृत्यादिभयनिर्मुक्तो जी
वत्स शरदोशतम् अस्मार्थः प्रथममष्टपत्रं पत्रं विलिख्य
कर्णिकां कामये प्रणावं विलिख्य तदंतः साधनामादी लिखे
त् अष्टपत्रेषु मंत्रस्य च त्रयो वर्णालिखेत् तद्वदिमात्सकार्यैः
संवेष्ट्य तद्विष्ट त्रयं सं विलिख्य कारो प्रसौमिति लिखेत्
पवं विलिख्य धृते उक्त फलं भवति मूल मंत्रस्तथा रवस्त्यते यो
कल्पयेतीति नारयस्यादित्रयं त्रिंशत् मटले इति प्रपेव सारसंदि
गीर्वाणोद्विगचिते एकोनत्रिंशत् मटलः ॥ ॥ ॥

अथ त्रिष्टुप् मन्त्रप्रसंगात् त्रिष्टुप् प्रव्याख्य प्रायुः करवल् त्रिष्टुप्
 मन्त्रोपियोग्यनावशाद्विरच्यते तत्र ब्रह्मदेवता त्रिष्टुप् पूर्वमु
 च्यते अग्निऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः ब्रह्मादेवताः ॐ नमो भग-
 वते हिरण्यगर्भाय चतुर्दशभुवनाधिपतये सत्योर्मा रत्नरत्न
 सर्ववेदानन्दमयानदाय ब्रह्मणे स्वाहा अस्योपि ब्राह्म त्रिष्टु
 भाख्यो मन्त्रो लिख्यते विधिऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः ब्रह्मादेव
 ता ॐ तत्सत् नमो ब्रह्मणे विश्वरूपाय सर्ववेदात्म सत्पवपु
 शे त्रिगुणानीत प्रणावात्मने प्रणो ० मा रत्नरत्नं फट् सारा
 इति वा ब्राह्मी त्रिष्टुप् द्वितीयस्तु ज्ञातवेदसङ्कृत्क तृतीयस्तु
 भद्रं करोति भिरित्यादि। एवं त्रिष्टुप् प्रयं जायुः प्रथानोयं मन्त्रः
 अथ ग्रंथकविधानमुच्यते वाणिष्ठऋषिः अनुष्टुप् छन्दः
 ग्रंथकोरुद्रो देवता ग्रंथकं हत यनामहेश्वरः संगं धिष्ठि
 वर्धनं शिखा उर्वारुकमिव बंधनकवचम् सत्योर्मुतीयने
 ब्रह्मम् सामन्तादसम् ध्यानं प्रत्यः स्वस्तिारविंदास्थिति
 रुभयकरं कास्थितं पूर्णां कंभ हाभ्यां वेदात्माले निजकार
 कमलाभ्यां चो नित्यपूर्णो हाभ्यां तौ वल्लवन्तो शिरसि प्रा
 शिकलावंपुरे स्वावयं नौ देहे देवो दधानः प्रदिशतु विषदा
 कल्पनालाप्रियंवः तत्रे वेदो हरिणा शिशुः ग्रंथकं यनामहे
 त्यादिमन्त्रः प्रायुः प्रथानोयं मन्त्रः अक्षरम्यास उच्यते प्राक्
 त्यक्याम्यसोम्यप्रलसितवदनो रोगलांसेषु नाभौ हृदेशे एष्ट
 क्रुत्सोरथ शिवगुदयो रू रू मूलान्नयोश्च जान्वास्तद्वृत्तयुग्मस्त
 नतदयुगः पार्श्वे प्रयत् पाणिना साशीर्षे सुपुर्ध्वतोरौ न्यस

प्र.
सं
४३७

तु पुनरथ स्तापि मे श्रीतयोर्धम् वरणाग्रसंविष्टं गुह्याधारोदरह
दयकं धरोष्ठे पुनः बाह्योः संध्यामसपाणिद्वयद्वयकक्रान्तिभूषी
र्येषु वर्णात्यासपदत्यासः शिरोभूतवक्रकगलउदरगुह्येषु
ऊर्वोर्जीतोः पदयोः पदैश्च मनुवित् क्रमेण विन्यसेत् अंबकं
यजामहे सगंधिं प्राष्टिवर्धनं उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षी
यमात् इत्येकादशपदानि पवंस्य सप्ततंजयेत् अथ पूज्यप्रासा
दविधानोक्तेषु पंचगव्येषु वीतीरुचर्मकायितकषाद्यैर्वीदी
ताकलशंसंस्पर्शमदेष्टरमावाससमर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः
अर्काय इंद्रे वधारोपे अद्भ्यः अनलाय वायवे आकाशाय यज
मानाय अष्टमूर्तिसंस्तकैरेतैरष्टभिर्हितीयावृत्तिः रमायै रा.
कायै प्रभायै. ज्योत्स्नायै. पूर्यायै. उषायै. पूरण्यै. सुधायै.
इति तृतीया विष्णायै. विद्यायै. सितायै. प्रकायै. सारायै.
संध्यायै. शिवायै. निशायै. इति चतुर्थी आर्द्रायै. प्रज्ञायै.
परायै. मध्यायै. कान्त्यै. प्रांत्यै. धृत्यै. मत्तै. इति पञ्चमी वरा
यै. उमायै. पार्वत्यै. पद्मयै. प्रांत्यै. अमोक्षायै. जयायै.
प्रमलायै. इति षष्ठावृत्तिः इत्यादिभिः सप्तमी वज्रादिभि
षष्ठमी पवंसं पूज्यसमभिर्षिंयम् उक्तं स एव जप्राकृतेन
विलेनव यलाशेन खादिरेण वदेन निलेन सिद्ध्यर्थे न दौग्ये
न दुग्धेन दध्ना च र्वया च पतैर्दशाभिराज्यसिक्तैः प्रत्येकं सद
सं संख्यं प्ररश्मरादोमः खादिरं करंगालि सिद्ध्यर्थं कटु
ऊ दौग्यं पायसम् अथ प्रयोगः विलैरपुतं कृत्वा मरुती
लसीमवामुयादिप्रः ॥

प्रयोगान्तरं यद्यन्यथोपायतहोमादन धान्यसमृद्धिमिति
 चिरेण उमापेयप्रोथोवदः प्रयोगान्तरम् अयुतंनितैः प्रज
 कत्रपस्योः पापवद्भिर्हिजवृत्तैर्हिजश्रियं प्रकलामवाप्रो
 ति अयमर्थः हिजवृत्तः पलाशः एतैरयुतं जनेत श्रियं प्राप्नो
 ति माविश्रुतः स्यात् प्रयोगान्तरम् सिद्धार्यायुतहोमादेरि
 णमयस्यमपि विनाशयति सिद्धार्यं कृत्वा प्रयोगान्तरम्
 पायसहोमेन परमांरमामथायुर्थशोलभेन्मर्त्यः प्रयोगा- ३
 ग्यकृताच्छान्तिस्त्याग्यरहत्यानशतिप्रियंलभते शान्तिरिति
 उपद्वारिष्ठादिशान्तिः परकृते तिपरप्रेषितादेवता प्रयो
 गाम् दधिहोमतोन्नवास्यान्सेवनकरं चतहद्वदंतिबुधाः
 संवननं वशीकरणम् प्रयोगाम् दूर्वायुतेन नृजयादोगात्र
 वीर्यसर्वमपस्यः गर्वितधीरज्ञानो विप्रवरः सर्वथाशतं
 जीवेत् निजजन्मदिने यथोत्सावाशतवीर्यव्रितयेः प
 योवृताक्तैः जुहुयाच्च शतं सविशालियः सलभेदायुरोगतां
 विराप यथोथः तीरपायसंशतवीर्यम् शतावरिसमित अय
 मर्थः विंशत्परशतं प्रतिनलत्रे पतयोर्द्वयोरकेन जनेत
 प्रयोगा- काशमर्षदारुसमिधारिशतं समेतां सर्पिः ययोन्नस
 हितत्रिदिनजुहोत विप्रान्प्रतर्प्य च गुरुं प्रति पूज्यसम्पकरी
 र्वं विमुक्तगदमायुरवाप्नुकामः काशमर्षपरेचक्रुः ययो
 न् तीरपायसम् अयमर्थः पंचविभिर्द्रव्यैरेकं शतं संख्या

प्र.
सं.
४२८

यासंभूय विदिने शतशो जनेत पवेति शतसंख्यया विदिने जने
त आशुर्भवति प्रयोगांतरम् स्वात्कार्काभिमुखोभासि स्थितः
संमंत्रे सह संनपेदायुष्मं प्रति पर्वङ्गपहविषाहोमो महाश्रीपद :
प्रयमर्थं जले स्थित्वा जपेदायुरर्थं प्रति पर्वदीरपायसेन जज्ञ
यात श्रीप्रदो भवति प्रयोगान्तरम् लाजाभिर्निजवांछिताया
हवनात्कन्यासं संदीयते प्रयोगान्तरम् स्वादक्तस्तनजद्रुहो
मविधिना वर्णान्तशेषा पयेत वर्णा नीति ब्राह्मणादि चतुर्व
र्णानां वशीकरणं समिकमणोत्तर्यः स्वाड विमथुरम् स्तनज
डुमं तीरडुमम् अस्यास्येव प्रियं वकमन्त्रस्य मन्त्रसारोक्तय
नमुच्यते आलिख्याष्टदलं पमन्तारन्तर्कणिकान्तरे तस्यो
दरे च समिति जीवं साध्या र्णा वेष्टितम् वारस्य पार्श्वयो दृष्ट्वा
उईइति च तत्पुनः निष्कां ह्यमिति लिखेता नू सो हं हं सा त रा न
हिः हौ हौ स्वरो के सरे षु दले षु मंत्रं व का त रा न च त र म्भ्य त रो वा
से वेष्टि नं वं ज ना त रैः मा त्वा रु द्रे ए वा वी तं सा ष्य वर्णा वि दर्भ
या भूषणं त्रिषु वं वी जं दित्त वं वी ज मे व च प्रा णा प्रतिष्ठा मन्त्रं च
मायत्री मन्त्रं यन्त्रयोः यथा व का श वि लि खे त्स गृह्णे न वर्त्त
ना आनुभूयन्मिदं ह्योपनीयं प्रयत्नतः आशुरारोग्यसौभा
गं धर्माय सख मोक्षं किमत्र वज्रनोक्तेन वांछितार्थं सरट
मः प्रसार्यः प्रथममष्टपत्रं पत्रं वि लि ख्य त क र्णिका यां प्रा ण
व वि लि ख्य न रत्नः सं इति जीवं वि लि खे त त जी व सा ध्या ना मा

तैर्वेष्टयेत् पुनस्तस्मिन् रदतिरायोः पार्श्वयोः शंसतिट्ठ
 तरेविलिखेत् पुनस्तस्य पुरतः स्मृति निष्कातरं लिखेत्
 पुनस्तस्य प्रत्यक्षोत्तरदतिरासुदितुदंसः सोहंमित्यत्रा
 न्निखेत् पतत्सर्वकारिकायामेव ग्रयंतसर्वयन्त्रेपिसमानोत्पा
 याः तत्रप्रणवलेखनेवेत् तत्रतत्रविशेषः क्वचित् भुवनेशीक
 विक्तामवीजादिशतिपुनः वहिर्दंतमूलेषु सारातरहं हं विलि
 खेत् प्रकारादिषोडशाक्षराणि स्वरसंज्ञानि पुनर्दंतमध्ये
 शुभं वकाक्षराणि चत्वारि लिखेत् तद्वापेकादितात्रैवेष्टयेत्
 तद्वहिः मातारुद्रबुद्ध्यामेत्कचाह्मतरहं यांतीति साध्यवर्णा
 यावेष्टयेत् तद्वहिर्भूंपुरं विलिख्य तत्कोणेषु ठंडं इति विलिख्य दे
 तुवं इति विलिखेत् पुनर्यत्र ऊर्वायावकाशं प्राणप्रतिष्ठामं
 त्रं विलिखेत् मूलिनीकले प्रनुग्रहे तर्वकाः सुनिग्रहे तवहि
 मुखा इत्यपसितमन्त्रसंप्रदायसिद्धत्वात् अनुग्रहे वहिर्वकाः
 निग्रहे तमुखाक्षराः इतराणामशेषाणां निर्यगवक्रः प्रशस्य
 ते क्रमवक्रस्तथासोम्युत्क्रमः क्रूरकमणि कृताक्षरस्तु सर्व
 वक्रमवक्रः प्रकीर्तिताः अन्यथा लिखितार्था निमिहितय
 कराणि हि साध्याक्षराण्यशेषाणि युक्तानि भवन्ति वैक्रूरक
 मसित्यर्थः नानामुखेषु यत्रे प्रशस्यन्ते वहिर्मुखाः यत्र भे
 दार्णरेखाणामशेषाणामयं विधिः प्रथमस्यादिपूर्वकं सा
 प्यप्रतिष्ठामं शोपिलिख्यते त्र. वि. प्र. व. करगन्तुः सा. य.

प्र.
सं.
४३५

सि सकलजगत्प्रकारिणी प्राणधारिणी शक्तिर्देवता ओं वी
जं कौं शक्तिः प्राणप्रतिष्ठार्थं जपे विनियोगः ओं हूँ क्रीं शिरः
कौं शिरवा ओं कवचं क्रीं नेत्रं कौं मस्त्रं इत्यंगानि रक्तांभोधिस्थ
यो तोलु सदरुण ससेजादिरूफः करैः पाशं कोदंडमिल्लहव
मलियुगमप्यंजुशं पंचवाणान् विधारणासूक्तापालं विनयन
लसितापीनवत्तोरुहाफया देवी वालार्कवर्णं भवतु सखकरी
प्राणशक्तिः परानः ओं क्रीं कौं ये रं ले वं शं घं से हं ले हं सेः
अमुष्मप्यप्राणा इह प्राणाः ओं क्रीं कौं. से हं सः अमुष्मजीव इ
ह स्थितः ओं क्रीं कौं. हं सः अमुष्म सर्वेन्द्रियाणि ओं क्रीं कौं हं
सः अमुष्म वास्मनश्च त्रयोत्र प्राण प्राणाः इहैवागम्य सर्वं वि
रंति संतु स्वाहा कौं ह्रीं ओं हं सः सो हं स्वाहा हं सः से ले इति तश
मुष्मपदा सर्वसाध्य देवताया नाम योजयेत् पयं प्राणप्रतिष्ठा
मन्त्रः इमे यथावकाशं लिखित् अथान्योपि पञ्च प्राणप्रतिष्ठाले
खन प्रकार प्रमुच्यन्ते यकारादिरुकारांतैः वरैः सविं ड कै लो
कपालवीजैः ततदिक्षु वेत्तव्यं लिखित् अथमपि प्राणप्रति
ष्ठाले खन विधिरपरः पवयं च हृदयमिति वाच्यते अयं लेख
नक्रमस्तु प्राणप्रतिष्ठापत्रे सुक्तः वाद्यमिव निवहुरणोच्चरात्
सेरुप्रेतेशदित्तु लिखितैरययादिवरैः विहं किनैः तगतं
हं स समेतेण धं प्राणाख्यं यंत्रमयवर्णं ततोत्तरस्यम् अथमर्थः
यत्र स्ववाद्यादिति सूक्तेन क्रमेण यंत्रं ले वं शं घं से हं इत्येतानि

लना ज्यन ज्ञया

कीजानिविलिखेदिति अवाशिष्टस्य सर्वस्य प्राणप्रतिष्ठायेनेउप
 युक्तत्वादः ननलिख्यते पतहा प्राणप्रतिष्ठामंत्रे सर्वत्रलिखेदिति
 एतद्विविधः प्राणप्रतिष्ठामंत्रप्रकारः एतयोरेकं विलिखेत् पुनर्म
 न्नगायत्रीलिखेत् मन्त्रराजायविग्रहे महामन्त्रायधीमहितत्रोमंत्रः
 प्रबोदयात् पुनः यंत्रगायत्रीलिखेत् यन्त्रराजायविग्रहे मन्त्रायं
 नायधीमही तत्रोयंत्रः प्रबोदयात् एतौहावपिमन्त्रौ सर्वत्रयथा
 वकाशं विलिखेत् अथरताबंधनमन्त्रोपिलिख्यते अथैरताणा
 इतिचरताबंधनमाचरेत् वधारतामथाचार्यो रतमाचलमा
 चल इति मन्त्रं जपेत् एष्टारतामिष्टायंसिद्धये इतिकल्पातेरप्रो
 कम् अथ अंबकविधानमंत्रसंगात् अंबककल्पोक्तं होमादिविधा
 नमप्यत्र योग्यतावशाद्विलिख्यते तत्रकृत्वा ज्यभागान्तं सर्वमुत्ते
 नादिकं स्वर्गसोक्ता विधानेन ततोहोमं समाचरेत् अथमर्थः
 सर्वकाम्यहोमविषये पूर्वस्वर्गसोक्तविधानेन ज्यभागान्तं कृत्वा
 पश्चात्तत्तदेवताममौ ततद्विधानेन पीवं संसृज्य तामितत्तत्पुत्रा-
 लपरिवारेः सहस्रमर्त्यपश्चात्परिवेचनादिकं कृत्वा होमं समा
 चरेत् अथेत्यायस्तु सर्वहोमेषिसमानः अथप्रयोगः आयुष्का
 मोहृतेन वैजृज्याल्लतसंख्याया प्रयुतं वा सहस्रं वा शतमष्टो
 त्रं वा प्रयोगाम् हवींश्चिकैर्वाजृज्यान्मधुरवयसंयुतैः ग
 ल्मीभिः परिचित्रैश्च तुरंगुलमानतः अथमर्थः हवींश्चिकैर्वा
 पुरसिक्ताभिः पूर्वोक्तलतादि संख्यायां विकल्पितास्वैकसंख्या
 यायर्गंजृज्यात् अथवा पूर्वोक्तसंख्यायैव चतुरंगुलं परि
 विल्वसमिद्धिश्च न चिह्नं चिकैर्वाजृज्यात् आयुर्गंजृज्यात् प्रयोगा

प्र

स

४४.

५५०

नरम् अथवाजुजयादिहानतैः शालितंडुलैः प्रत्तालितैस्त्रि
लैर्वापिजुजयाहोचुतासुतैः अथमर्थः शालितंडुलेनसंपादितैर
तैर्वाप्रत्तालितैः गोचुतसिक्तेष्वतिलैर्वापूर्वोक्तं विकल्पसंख्या
सकसंख्ययाजुयात् आयुरर्थमेव प्रयोगा पलाशसमिथोजुतास
वंमायुरवायुरवायुयात् अथवागोचुताक्तेनपायसेनैवहोमयेत्
अथमर्थः पलाशसमिदिर्वागोचुतसिक्तेनतीरपायसेनवापूर्वोक्त
संख्ययैवजुनेत् आयुरर्थे प्रयोगान्तरम् अथातस्त्पर्षयेद्देवमुद
केनममाहितः आसीतः प्राङ्मुखोभूत्वाजपेद्वाष्ट्वसंख्यया आस
णाभोजयेन्नित्यंवेदेवेतंगपारगात् आयुरर्थो प्रयोगा. आरोग्य
कामीजुजयादर्ककोष्ठैर्चुतासुतैः पयसावापिजुजयात् गव्येना
अनेवापुनः अथम. चुतसिक्तेरर्कशकलैर्वातीरेणवाचुतेनवा
संख्याजुकेसहस्रमिति त्या यात्सदससंख्यंजुजयात् आरोग्य
कामी प्रयोगा. पलाशसमिथोवापिसर्वरोगप्रशान्तये प्रयोगा.
अखिद्वैराप्रपणैस्तुपयोक्तैर्जुजयात्तरे गन्धविपटिकाभिर्वात्वा
दिरैर्वाचुतासुतैः छिद्रादिरहितैः पयःसिक्तेराप्रपणैर्वागन्धवि
त्तम्भिर्चुताक्ताभिर्वातसिक्ताभिः स्वादिरसभिर्दिर्वासंख्याजुकेसह
समिति त्या यात्सदसंजुजयात् ज्वरशान्त्यर्थम् प्रयोगान्तरम्
प्रमेदमशुनाहोमः पयसावाचुतेनवा ओदुंबरसमिदिर्वाहोमपा
लाशकेनवा प्रयोगाम्. गुल्मशान्तौहोमः स्वातिलपिष्टैर्चुते
मवा करंडसमिथोवापिनिर्गुंडिसमिथोपिवा अथमर्थः॥ तिलै
र्वापिष्टेनवा आग्नेनवाकरंडसमिदिर्वानिर्गुंडिसमिदिर्वागुल्म
वापिशान्त्यर्थं सदससंख्यंजुनेदिति प्रयोगा. तैलेनाज्येनजुजया

हातरोगप्रशान्तये शमीसमिद्धिर्जुगयादभिचारप्रशान्तये ते
 लेनवाहतेनवावातरोगशान्तयेजुगयात् अभिचारशान्तयेश
 मीसमिद्धिर्सहस्रंजनेत् प्रयोगान्तरम् शान्तयेमतिरोगाणां
 पलाशसमिधोपिवा उन्मत्तसमिधोज्ज्वा अपस्मारप्रशान्तये
 प्रयोगाम् ऊवेरातीद्वलिभ्यामाममूलेषुहोमयेत् अयमर्थः
 यत्ताभ्यां हाभ्यां मूलपरिहारार्थं सहस्रंजनेत् तैलेनाज्येनजुग-
 यादित्तरुखरौदस्तथैव मातृलिंगगुल्फीनां होमः कामलना
 शनः मातृलगंकोमदिमीतुंगगुल्फीपतेः सर्वैः सहस्रंजुगया-
 त् कामलवायिशान्तये प्रयोगान्तरम् मधुरवयहोमेनशात्
 तिस्राद्राजयत्तराः अयम् अमधुरहोमेनराजयत्तरोगप्रशा-
 न्तिः पलाशसमिधाज्ज्वालगलरोगप्रशान्तये प्रयोगा इत्युन्म
 स्वरिकाशान्तिमधुरत्रयसंयुतैः क्षित्तिद्रवैर्वान्जुगयान्मलाशैर्वा
 हुतास्तैः अयम् अमधुरसिक्तैः क्षित्तिद्रवैर्हुतसिक्ताभिः पला
 शसमिद्धिर्वामस्वरिशान्तये सहस्रं संयोजने प्रयोगा गव्ये
 नाज्येनजुगयादतिरोगप्रशान्तये प्रयोगा दन्तरोगेषुजुग
 यादर्ककाष्ठैर्हुतास्तैः अथवातेलसंयुक्तैर्जुगयादौरसर्वयैः
 अयमर्थः हुतसिक्तैरर्कशकैलेर्वातेलसिक्तैर्गौरसर्वयैर्वा दन्तरो
 गशान्तये सहस्रं संयोजनेत् प्रयोगा येष्वान्ये मुखजारोगाश्च
 तेरोगास्तथैव ते सर्वे प्रशामंयान्ति तिलहोमैर्हुतास्तैः प्रयो-
 ग्योदुंबरेच सर्वेषां रोगाणां शान्तिमिच्छताम् सकलरागशान्त
 ये मुदुंबरसमिधाज्जनेत् प्रयोगा विल्वटलसमिहोमः कर्तव्यो
 द्विजसतमेः अन्तस्मापेत् जुगया सम्यग् हुतास्तैः अयमर्थ
 विल्वसमिद्धिश्च यत्रैस्स हुतास्तैः सहस्रंजनेत् अन्नरुस्मनि

प्र
सं.

वृत्त्यर्थम् प्रयोगाः हर्वाद्योक्तान्जुगुणाच्चंदनेनचुनेनवा प्रातेवा
अत्यसमिथोरक्तस्तावेचहोमयेत् अथवागोचुतेनैवरक्तानीसार
शान्तये अयम पायःसिक्तयावाचंदनसिक्तयावा चृतसिक्तया
वाहर्वयाजनेत् रक्तस्तावशांत्यर्थम् अथवाशातमस्यसमिथो
जनेद्रक्तस्तावशांत्यर्थम् अथवागोचुतेनैवजनेद्रक्तानिसार
शांत्यर्थम् प्रयोगान्तरम् आस्यरोगेषुसर्वेषुकंतरोमेमहोदरे
विभिःफलैस्तुजुगुयात्सधुतीरुतास्तुतैः अयमर्थः त्रिम
पुरसिक्तैर्जुगुयात्सहस्रम् प्रयोगाम् मधुरत्रयहोमस्तुसर्वरो
गप्रशान्तये मधुरत्रितयंमधुरम् प्रयोगाम् आयुर्वेदेचयत्त्रो
क्तंयस्यरोगस्यभेषजम् तस्यरोगस्यशांत्यर्थंतेनतेनैवहोमयेत्
अयः आयुर्वेदेरोगस्यदौषधयुक्तंतेनैवतद्रोगशांत्यर्थंजने
त् प्रयोगाः अथवानेनमन्त्रेणपावमानीभिरैववा तीर्थतो
येनदेवेशमभिषिंचेत्समाहितः त्वरमादिग्रहारीणांसर्वेषामपि
शान्तये पावमानीभिरितिस्त्रैरित्यर्थः प्रयोगाः अथवात
र्पणंऊर्यान्मंजीहर्वाक्तसंख्यया तथा ससुद्रगामिन्यांतटाके
धुमरस्तुवा प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिसर्वरोगप्रशान्तये प्रयो
गान्तरम् अथवा नियताहारोजपेत्मन्त्रसमाहितः प्रान्तये
सर्व रोगाणांतथैवानुद्रवायच उक्तमर्थमुपसंहरति एवं
होमंदिनः ऊर्यान्तर्पणंहोममेववा आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थंआ
व्रतनैवापरस्यवा पकाहंवाग्रहंवापिदशाहंहादशाहिकम्
पलमासंहिमासेवामासत्रयमथापिवा अथवाच सरोमासात्
पामासात्त्रैकसायनम् पापेमहतिसेजातेदीर्घकालेसमाहि
तः अत्यल्पकालेकुर्वतिजपहोमादिकाः क्रियाः ॥

रोगकालोपयुक्तञ्चद्रव्यं शय्यासनादिकम् रोगमुक्तस्तु तत्सर्वं नो
 पयुं न्यात्कदाचन मृतसंजीवनी नित्यं ब्राह्मणो भ्यः प्रदापयेत् इति
 वसिष्ठप्रोक्ते मंत्रककल्पे चतुर्थः पटलः अथ मृत्युंजयोपायम्
 हंवत्साम्यतः परम् पूर्वोक्तदेशकालेषु अविर्भूत्वा समाहितः
 मधुव्रितययुक्ताभिर्हवाभिर्जुगुयात्तनः सदस्रमयुतं वापि स्येता
 कर्कजस्रमैस्त्रया जुगुयाद्गोचुताकैस्तु मृत्युंजयति मानवः अ
 यामार्गसमिद्धिर्वायवैः कृष्णतिलैरपि अथवा गोचुतेनैव पय
 यसावापि होमयेत् कपिला गोचुततीरे प्रशंसन्ति मनीषिणाः अ
 यमर्थः त्रिमयुरसिक्ताभिर्हवाभिर्वा गोचुतसिक्ते स्येता कर्कजस्रमै
 वा अथामार्गसमिद्धिर्वायवैर्वा कृष्णतिलैर्वा गोचुतेन वा तीरेणा
 वा सादस्रमयुतं वा होमयेत् तस्मान्मृत्युंजयति तत्र चुततीरादि
 त्कपिलायाः समीचीनतरम् प्रयोगा- प्राग्नेस्वरदिने सत्यं स्पृ
 शंमंत्रमिमं जपेत् अथ मृत्युमतिरूपसंख्यं जीवेन्न संशयः सात्ता
 त्मन्योर्विमुक्तः स्यात्किंपुनस्तपमृत्युतः प्रयोगा- अथवा पयसा
 देवमभिषिञ्च्य चुतेन वा पलाशादिष्वप्यसमिद्धिर्जुगुयात्तुयः
 वित्त्वहवोद्देवैर्वापि सोपि मृत्योर्विमुच्यते अथमर्थः क्षीरेणावा
 चुतेन वा रुद्रमभिषिञ्चेत् पलाशसमिद्धिर्वादि रसमिद्धिर्वा
 अथ समिद्धिर्वाजुनेत् तस्मान्मृत्योर्मोचनं भवति प्रयो- अथवा
 अथपित्वातु पंचगव्ये च रुं पुनः मंत्रेणानेन जुगुयात्थायते वत्स
 वकम् अष्टोत्तरशतं जप्त्वा मृत्युंजयति मानवः अथम- पंचगव्ये च
 रुं संपाद्य जुगुयात् पश्चात्थात्वा जपेच्च तस्मान्मृत्युंजयति इति
 वसिष्ठप्रोक्ते मंत्रककल्पे पंचमः पटलः अथोपायान्तरं वसेसा

तान्मत्पोर्निवर्तनम् तदुल्लेखीहिर्वापि चतुरस्रं समाहितः
 हस्तमात्रप्रमाणेन वेदीकृत्यादिवतराः तन्मध्ये स्थापयेत्कुं
 भंसितसूत्रेण वेष्टयेत् वसुधुमेन संवेष्टयतीत्यतो येन पूरयेत्
 तत्रावाह्यमहादेवं देवदेवं शंभुकम् सज्जयेद्देहं स्थापयेत्कुंभं सितसू
 त्रपुष्पाद्यैस्त्रियं वक्त्रं चापि च ततो भीमं त्रयेत्कुंभं संवेष्टयानेन मे
 त्रिवित् प्रष्टोत्तरसहस्रेण नियतात्मा समाहितः अभिषिञ्चेत्सो
 तयेहास्त्रानशक्तं विशेषतः अपमृत्युभयं तत्स्वनव्याधिनृकृतं भ
 यं मातरं पितरं पुत्रं गोमहस्रप्रदायकम् सर्वापत्सु च सर्वत्र म
 तसंजीविनीं जपेत् मृतसंजीविनि शंभुकमन्त्रः इति वसिष्ठः
 प्रोक्ते शंभुककल्पे षष्ठमः पटलः ॥
 अथ रताविधिं वक्ष्ये सर्वभूतहितावहम् औपात्यनेन सहोत्रे वा
 गृहीताभारितं शुचिः तद्गन्धमात्रं तन्नीयं प्रेत्पिनेन मे वितं
 ललाटे हृदये कंठे वा केचैव विशेषतः अनेन च विधानेन यस्य
 रताकृता भवेत् नाह्यपमृत्युभयं तत्स्वनव्याधिनृकृतं भयम्
 इति शंभुककल्पे किंचिल्लिखितम् इत्येतां स्मृतिकां शान्ति
 मधुञ्जितयसंयुतेः इति शंभुककल्पे उत्तमम् ॥
 एतन्मसूरिशोतार्थं प्रयोगः तत्संज्ञां स्मृतिकां शान्ति
 कल्पं तरोक्तो वंटाकर्णमंत्रोऽप्यवयोग्यता वशाद्विख्यते ॥
 वंटाकर्णमहाशक्तसर्वापद्रवनाशनम् स्फोटकानां रुजं प्रा
 ष्णरत्नरत्नमहाबल ॥ अनेन मे वरेण मूरिशोतार्थं
 भस्मादिजपेत् ॥ कर्णिकायां लिखेत् तारं क्रमात्पत्रेषु चाष्ट
 स वंटाकर्णस्य वर्णास्मांश्चतुरत्वारो लिखेत् ॥ मातृका

रौंश्चिसेवेष्टसाध्यदीनमध्यतो लिखित पतस्संज्ञाकरणस्य
 यत्रंस्फोटविमोचकं स्वर्णादिपट्टेसंलिख्यथाव्येद्योव्यावि-
 धि तस्यस्फोटाविनश्यन्तिनात्रकार्याविचारणा कार्यासुवीज
 जफलीकरणाभ्यांऊनेच फलीकरणात्तोः पद्धोरणंभाभ्याना
 मित्यर्थः अथात्रुष्टुपुमन्वप्रसंगात् अनुष्टुपु नयमपिवेदिच
 चकल्मोक्तमायुक्तरमन्वयोग्यतावशाहिल्यते विधिब्रह्मामे
 शवरुणिवसिष्ठऋषयः अनुष्टुपुष्टं दोसिरव्रह्मन्सिंहविष्णुमे
 वकरुद्रादेवता मन्त्रास्थिताहलोवीजानि मन्त्रास्थितास्वराःश
 क्तयः परमात्मज्ञानद्वारातत्त्वोत्तर्येविनियोगः मूलमंत्रैरेके
 कैरधीकृत्यक्रमेणषडंगानिः ध्यानं हेमांभेर्जेनिष्पन्नं सबदस्य
 तच्चतौचक्रंशैवौकरोन्नेरतस्त्रुंङ्कारे शशिशाकलधरंधा
 रयन्तंसभूयं हेमांभपीतवस्त्रंरविशशिदहनृतीतरांचित्स्व
 रूपम् सर्वज्ञंसर्वगतंविधिहरिहरंविष्णुंनमामि पत.
 त्समष्टिध्यानम् व्याष्टिध्यानमुच्यते यद्योद्भवंवेदनिधिंपुराणा
 न्तुतर्मुखंरक्ततनुंहिनेत्रं सुवस्त्रं वेङ्गंभमथासमालादधान
 माद्यंशरणमामिदेवं द्वितीयस्य ध्यानम जात्वोरासक्तेत्या
 दित्सिंहविधानोक्तम् तृतीयंब्रह्मसंस्कारविंदेत्यादित्र्येव
 कविधानोक्तम् ॥ ॐ हेसात्मकोद्योत्रपामयेस्तेनसादीप्य
 मानः सनोमृत्योसायतो नमोब्रह्मणेविष्णुनाभिः ।
 ॐ उग्रवीरमित्यादि ॐ येवकमित्यादि ॐमित्यनुष्टुपुन-
 याव्योमन्त्रः प्रतिरहस्यतरः प्रायुःप्रधानोयेमन्त्रः प्रणाव
 चतुष्टयेनसाकंशताहरी अथासेवाऽनुष्टुपुत्रयस्यमन्त्रवि

प्र.
से

शेषः ओं क्रीं हंसः सो हं स्वाहा इत्यात्मज्ञानप्रदो मन्त्रः सहस्र
ज्वालिनिस्तुनाशिनि स्वाहा इत्यायुः परित्तामन्त्रः अनेन
प्रयोगः विवारमेतं दिनशो मन्त्रविदतिरागमुखः जघ्वासंख्या
सुगगायेदत्तरात्मन्त्रसंभवान् अन्वंगोहीयते मन्त्रोद्वा दशा
रौं भवेद्यदि तदा प्रभृति विज्ञेयं वत्सरादात्मनो मृतिः अथ
मर्त्य इमं मन्त्रं दिनशासि वारं जसावधो दशात्तराणि परिग
णयेत् यदा च द्वादशात्तराणि भवन्ति तदा प्रभृति संवत्सरा
त्प्राकृतिरिति ज्ञेयं सार्द्धं तैलं च तं सम्पक्व कथयेन्मिलितं
निशि मन्त्रजप्तं तत्तुमं रो गार्ते निकटे स्थितं प्रभाते यदि सं
प्रेष्येत् पृथक् च तैलयोः समाहात्म्येनान्नस्य विद्यते नात्र
संशयः प्रयोगान्तरम् रसे केवलं दूर्वायाः स्वांगुष्ठद्वयं शो
निशि बन्धेन स्रपितं नासलिवितं कांचनं लिपेत् नान्यदृष्टं
सुसंजतं यथपत्नं जपन्तमम् वैवर्ण्यवाहिरां पस्पृष्टायाया
राशे दर्शनम् व्याधिसुजायते तस्य विकीर्णं तत्तु कांचनम्
अथ मर्त्यः अंगुष्ठनिमग्नं प्रमाणं दूर्वा पसे कांचनपटे मन्त्र
वर्णीयुः पठितं साधनामेविलिख्य तस्मिन्ने विनिलिपेत् तद्
संमन्यैर्यथा अदृश्यं भवति तथा कृत्वा अनुष्टुप् त्रयं जप्त्वा
प्रातः काले पश्येत् वध्यं वैवर्ण्यं अदर्शने वा विकीर्णं तं
याद्यदि पश्येत् तस्यालसं भवति प्रयोगान्तरम् अन्नः शून्या
कंछाया यो मण्डलात्मरं वदेत् प्रयोः अर्थं दूर्वारसं स्रप
णोः प्रस्यार्चकं पिबेत् जप्तं यदि वसेत् तं विद्यान्मृत्युहस्त
गम् अनुष्टुप् त्रयं मन्त्रं लज्जयेत् खादिरं धनं कृ

नाग्नौ विमधुरसिक्ताभिर्होमि रघुते पुरश्चरणा होमः तत्सं पाते
च प्रायायेत् तमग्निं सर्वमादाय च देमन्वात्सते वहन् ग्रीवादन्न
जलास्थित्वा जपेद्दशशतं पुनः अनेन कर्मणा तस्य प्रसीदति ह
रः स्वयं अंजलिप्रभंतिं कृत्वा मत्सुर्नायाति भीनवत् चित्रगु
प्तं नालिवितं यत्कर्मस्य पदे स्वके तत्सर्वं दास्यते तेन जपमा
त्रेण मन्त्रिणाः एवं तु पुनरावृत्त्या गंधर्वा पुरवा सुयात् देव-
कालसमं जीवेदाहृत्य चित्तीयया जीवेत्त चतुसावृत्त्या ब्राह्मं
कालन संशयः दक्षिणागुरवे कार्या समाधौ तत्र तत्र च ।
हेमनिष्क शतं पूर्व द्वितीये द्विगुणान्तः तृतीये त्रिगुणं विंश
चतुर्थे तु चतुर्गणम् अप्युत्तीर्य तं वक्रिमुहास हृदये पुनः
विहरेद्देववद्भूमौ सर्वदः खवि वर्जितः अथ प्राणाकर्षणम्
प्राणा प्रतिष्ठामन्त्रेण मृतदेहं तु संस्पृशन् जपित्वा स्वमनुत-
स्मिन् जीवसूक्ता एकं जपेत् न्यासस्थानक्रियामन्त्रविषयांश्चेत्
एयक एयक वसामि मन्त्रविहृतो मृतो न्यापन कर्मणि नाति
वालं तथा वृद्धं ब्रह्मणा पदितं तथा एति गंधपुते देहं विकलांगं च
वर्जयेत् प्रयोगोत्तरम् गुह्याहुस्तं येन तमृत्योः हृदयकं पन
म् हिताय सर्वजगतां वसे रहसि ह्नु एउ त्रिधा काशोदरस्त्रि
शश्रुतस्त्रोमेखलास्थिता कार्याः कुंडसतमग्निं जलपित्वा य
थाविधि पुणात्मकेन तोयेन मेखल्यः स्वभिर्ह्यच ।
यथोक्तं हर्वाग्निं येर्मन्त्रेणानेन होमयेत् ॥ देवसाहः
सि कोदंतमृत्यु विभ्यति तत्प्राणात् प्रयोगोत्तरम् मधकह
र्वया होमात् प्रियमामोनि पुष्कलम् प्रयोगोत्तरम् ॥ श्री

प्र
सं
४४४

ज्याकः पायसं स्फीतं हेमसिद्धिर्गुलिकया दध्यक्तयानुरक्तिश्च
विद्यां ब्राह्मीरसाक्तया पंचगव्याक्तया होमात् ब्रह्मज्ञातिविशु
ध्यति नारिकेराक्तया कांतिगरो गंतैलसिक्तया मृत्योः पाशोच्छि
नत्पाशुमृत्युः पापादिवेद्यरि तीरादेदं गुरां तौ दंतदुगां दिगुरां
गुडं हृतं भूतगुरां विद्यात् तावद्द्वीरसस्मृतः हेमपात्रे त्रसं प्र्य
रसं हर्ष्य रसं हर्ष्य रसोत्तरम् तस्मिन्नकालाकृते हर्ष्यो व्रितये रघु
तत्रयं विसाहस्त्राधिकं विद्यात् ब्रह्मकल्पो भवभ्रुवम् तत्पाष
गुरवेदद्यादतिरागं च गवां शातं प्रयोगाः ब्राह्मेण मनुलाहो
मात् जीवे हवं शातं नरः त्रिपुं वकेन विषातं नृसिंहेन तृषड् शातं
सु त्रिवृता सनुना होमात् सहस्त्रा युर्भवे चरः इव्यं पूर्वोक्तमेव प्र
योगाः प्रापत्तु नृकया देवं हर्ष्या स्वरसाक्तया मन्त्रेणा विवृता
मूर्ते नृसु तर्तेन संशयः नृसिंहेन नृगौ वप्रयोगांतरम् ॥
दैवैस्तैश्च निमित्तैश्च सायुद्रि फादिल्लतरोः उः स्वमैर्वापिभि
वापि प्रकृतैर्वापि पर्ययात् आयातं नृत्पुमालीका होमेनैव नि
वारयेत् ज्योतिषा चादशा संथो वके वा पुंड्रपानयोः जन्मतो दे
वता कोपे ब्रह्मशापे विशेषतः होतव्यं सम्यगुक्ते यौ दक्षिणां
तयथाविधि नावजे दीयतामृत्युः कर्तव्यं चात्मरत्तराम् ज
पेहायदिदः स्वमैहृष्टमात्रेन लेखितः श्रेभोपि गायामवग
यवांतं हृत्पुंडरीके नृद्विं विविं त्य सिपेत्सहस्रं चितयं चृताक्तो
मन्त्रे स मन्त्रे मन्त्रसायपनम् जपेत्सहस्रं चितयं चृताक्तो
कामं सकोपं उरितं च कोपात् राजं परेषां दपतिः सः प्राप्नुं
सर्वीत्मना किं पुनरास्मनोत्पम् ॥

मासतराकायां कृत्वा चक्रेतु संतुलं कृत्वा जिनेतिलान्स्या
 यने प्रतामुच्यंते तसेत निमानमितेनास्मिन् आग्नेनेवतु
 र्यच कृत्वा प्रतिकृतिहेत्रापत्रमानेन नित्येति पेत ॥ तस्मिन्ना
 वासदेवेशामर्चयित्वा नृकेसेरीम् ॥ अन्वीत्वा चात्मनच्छायां
 तद्यन्मे मनश्चैवातत्सर्वं हि जमुखाया हनिता यनिवेदयेत्
 निराहारस्तु तोरा विंशत्येव मनुजपेत् प्रभाते भोजयेद्दि
 प्राणर्चयित्वा जनार्दनम् आचार्यमपि संचोष्य स्वयं भुञ्जीतैव
 भुभिः पवंकरोति यो मन्त्री दीर्घमायुश्च विंदति राज्ञे चर्य
 तदा धीन भवेत्स राहुवम् अन्त्ययं दिनजायंते व्याथयन्त्यस्य
 कर्मजाः मृत्युश्च न भवेत्तेशाम कालेयस्य कस्य कचित् नृसिं
 हमन्त्रेण प्रयोगान्तरम् सर्वतो मुखमांति प्यपर्वतो यममु
 स्मृतिपेत अनेन स्वादि राकृत्वा स्तंभे दपि जा कृवीम् प्रयो
 गान्तरम् विष्णुच्चादयेत् ति प्रंपाथ सा हार होमतः ॐ भूः
 ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितु
 ॐ वृषणिः सूर्य प्रादित्यो ॐ तत्सत ॐ हंसात्मको या अपामग्ने
 स्तेजसा दीप्यमानः स नो मृत्योः सताय तो न मो व्रक्षणे विश्व
 नाभिः हा हि हा हि हा हि हा बुहा बुहा ॐ क्रीं हंसः हंसो स्वाहा
 ॐ भुवः भर्गो देवस्य धीमहि ॐ नमो नारायणाय देवो ॐ
 वीरं महा विष्णुं जलं तं सर्वतो मुखम् नृसिंहं भीषणं भद्रं
 तमसं नमामहे भ्राजा भ्राजा भ्राजा वव्रे ववायवो आपतोर
 एववो सहस्रज्वालिनी मृत्युनाशिनी स्वाहा ॐ सुवः धि
 यो योनः प्रचोदयात् आमन्त्र्य ॐ क्रीं ॐ नमः शिवाय चं व

[illegible]

हार्यर्थवारुणादयितोक्ततांविनामुना तत्पात्रं परिपूर्णं मम मुना
 तच्छेषतोयैरपितत्कूर्चाप्रविनिर्गतामविरतांथरासमापातोत् अ
 र्चासूर्यनियाममाशमभिजप्यैतामनुनतन्मनाः अस्मिन्पिदेशः प्रथ
 मवरुणमंत्रतीर्थमन्त्रसाध्यदेवतामंत्रैः जलद्रोणपांसमावाह्यपु
 साध्यदेवतायामाभिषेकं निवेद्यानंतरम् पीठं ह्नां कृत्वा वासुधा
 तोपचारसमये शुद्धजलैरभिषिंच्य पुष्पसाराध्यपुनः प्रणव्यवयवैः
 त्रिपादमिष्टा पुनर्थां रापात्रं प्रणावेन संस्थापयेत् पुनस्ततत्कामा
 नसारेण श्रीरुद्रं चैव कवारुणसूक्तादिमन्त्रान् जप्त्वा यामकाला
 नुसर्गैः फराहजलस्य देव्या रापात्रं जलस्य देवं च पिबेद्वा स्यथा
 रापात्रेशोच्यतु च रट्हीत्वा माध्यमं प्रोक्षणादि कुर्यात् पुनर्देव-
 स्य वस्त्रादिभूषणान् नंदत्वा जलगंधादिभिः सावरणं संपृज्य पाय
 सादिनिवेद्य प्रसन्नं ह्नां कृत्वा ब्राह्मणान् सदक्षिणान् भोजयेत्
 अथ शततरीविधानमुच्यते विद्यामित्रऋषिः गायत्री छंदः
 सविता देवता गायत्र्यंतराणि वीजानि त्रिष्टुप् ताराणि शक्तयः
 मारीचः काश्यपऋषिः त्रिष्टुप् छंदः जातवेदोऽग्निर्देवता वसि
 ष्ठऋषिः अनुष्टुप् छंदः त्रिष्टुप् कर्कशो देवता तत्सवितुर्वरेण्यं
 भर्गो देवस्य धत्त धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् शिरः जातवे
 दसे सुनवाम सोम मरती यतां निदहाति वेदः शिखा सनः प
 र्षदतिङ्गीणि विद्या नवेव सिंधुं इति तापमग्निः कवचं ।
 अं वकं यजामहे सगंधिं प्रष्टुमिदं न नेत्रम् उवीरुकमिव वंधना
 न्न त्यो मुं तीयमा मरता दसुम् अक्षरं तासस्तु पूर्वगायत्रीविधा
 नोक्तस्थानेषु गायत्र्या कुर्यात् पुनस्त्रिष्टुप् विधानोक्तस्थानेषु त्रि
 ष्ठुभा कुर्यात् पुनरनुष्टुप् विधानोक्तस्थानेषु त्रिष्टुभा कुर्यात् एवं
 त्रिभिः कुर्यात्तरन्यासः स्मर्त्तव्या विल्लोकवर्तिसततं यजंगमं

प्र
से
४८६

स्वावरं व्यासं येन च यत्पंचविहितं मुक्तिं च यन्निहितं यद्वा स्या
त्यणवन्निभे दगहनंदः त्याचयद्दीपतेतद्वः कांतितसिद्धयेस्तु
वरदं ज्योतिस्त्रयोमहः एवं ध्यात्वा जपेत् एवं गायत्रीं सर्वा मुत्
क्ता तदंते विष्णुभं सर्वा मुच्चार्य तदंते नृपुभं सर्वा मुच्चेत् एवं श
ताक्षरी मन्त्रः लक्षं जपेत् रत्ना मुक्ता युः प्रधानो ग्रं मन्त्रः ॥
सर्पिः सित्तेन दोग्धेन अष्टुत संख्यं कृते तु रश्मि वराणां होमः दोग्धं
उग्रपायसम्

अथ प्रज्ञाविधिः ।

पूर्वमष्टाविंशतलोकसौ रपीठे समावाह्य समर्चयेत् अंगैः
प्रथमावृत्तिः प्रज्ञादिनैः प्रभायैः नित्यायैः विषंभरायैः वि
लासिन्यैः प्रभायैः जयायैः शान्तायैः इति द्वितीयावृत्तिः
कांतायैः उर्गायैः सरस्वत्यैः विद्युरूपायैः विशालायैः ईशा
न्यैः व्यापिन्यैः विमलायैः इति तृतीया ॥
तमोपहारिण्यैः सत्सायैः विस्मयान्यैः जयावहंन्यैः
यहिमालयायैः शोभायैः भद्ररूपायैः इति चतुर्थावृ
त्तिः जागतायैः तपिन्यैः वेदगर्भायैः नगरूपिण्यैः
सेतुखण्डायैः शुभहंन्यैः नमश्चारिण्यैः वागीश्वर्यैः मदव
हायैः सोमरूपायैः मनोजवायैः इति पूर्वादिश
मरुदेगायैः रात्र्यैः तीक्ष्णकोपायैः यशोवत्यैः तोयास्त्रि
कायैः नित्यायैः दयावत्यैः हारिण्यैः निरस्तियायैः
वेदमात्रैः दमनप्रियायैः इति दक्षिणादिशि ।
समा रात्र्यायैः नंदिन्यैः परायैः विष्णुमर्दिन्यैः षष्ठ्यैः ।
दडिन्यैः तिग्मायैः उर्गायैः गायत्र्यैः निखंथायैः
विशालाक्ष्यैः इति पश्चिम
नादिन्यैः वेदनायैः वक्रिगर्भायैः सिंहाहायैः प्रवीयैः

दुर्विषहाये विरेसाये. तापहारिणे. तक्तदोषाये. निःसपला
 ये. इत्युतरदिशि समर्चयेत् पंचपंचमावृत्तिः रमाये. रामा
 ये. राकाये. प्रभाये. ज्योत्स्नाये. पूर्षाये. उषाये. पूरिणे. सु
 धाये. इति षष्ठावृत्तिः विद्याये. विद्याये. सिताये. प्रहाये. सा
 राये. संध्याये. शिवाये. निशाये. इति सप्तमावृत्तिः आर्द्राये. प्र
 ताये. पराये. मेधाये. कांते. शोभे. लोभे. हृते. मते. इत्यष्ट
 मावृत्तिः वराये. उमाये. पावने. पद्माये. शोभताये. अमोचाये.
 जयाये. अमलाये. इति नवमावृत्तिः इंद्रादिभिर्दशमी अथ प्र
 योगः इत्याक्तैर्जुह्यात्सहस्रमृताकोडेस्तदीर्घायुषे प्रयोगः
 दूर्वाणां त्रितयैस्तथा हृतपयः भित्तैर्हृतं नैव वा अयमर्थः॥ हर्व
 याण्यायुषजुह्यात्सहस्रं केवलं हृतेनायुषेजुह्यात्सहस्रम्
 प्रयोगः ललीकोकनंदेऽप्यंशोऽणुराचिभिसिस्वाड्युकेस्तथा र
 तैरुत्पलकेस्तदकिं विकचैर्वैल्लैः प्रसन्नैरपि कोकनंदरक्तो प्र
 लम्बस्त्वमर्थः लैः स्त्रिमधुरसिक्तेः सहस्रजुह्याल्लैः. विल्लैः
 ऊसमैरपितथा. प्रयोगोत्तरम् अथ दिनमद्यंशोऽपि. संयतात्
 मासहस्रं प्रतिजुह्यतिलैर्वा मन्त्रविमासमेकम् अथ दिन क
 रसंख्यं भोजनीतद्विजादीन् विविधरविशिष्टैः भक्षभोल्या अ
 जातैः अयमर्थः एकमासं नित्यशः सहस्रसंख्यं तिलैर्जुह्यात्
 द्वादशव्रताभ्यां भोजयेत् पंचकृतद्वितीयां ति नं विमं धुरसि
 क्तेरुक्तैः कसमलैः सहस्रं जुह्यात् तल्लैस्तस्मिन् दिने वि
 कसितेऽथ रक्तोत्तलैः ५ वति प्रयोगोत्तरम् ।
 प्रातः प्रातः प्रातः तद्विदितो न्यितो जयेद्विजा मन्त्रममुं शतात्तरम् ।

प्रयोगस्तुष्टं वहलें दिरायु तं शातं सजीवेत शारदां सखेन सः जप
प्रयोगविशेषः प्रणवव्याहृत्याद्याहृतिनारातिकाचमंत्रिवैः
जप्याशातरीस्यादिह परलोकप्रसिद्धयेदिनशः अथमर्थः ।
पूर्वप्रणवमुक्तापश्चाद्वाहृतित्रयमुच्चाय पुनर्मंत्रत्रयंक्रमेण ज
प्त्वा पुनरपि प्रतिलोमेन व्याहृतित्रयं नत्वा प्रणवं योजयेत्
एवं जप्ते पेदिक पारसिके भवतः प्रयोगम् मनुमसुमचशां
तत्पदाद्यं प्रजप्याद्दृग्गणरहितायाणां पुष्पेणुष्टवाद्यम् विमलम
तिरगातिधंसने रिष्टवाद्यं दिनमनुदिनवक्त्रे वत्सरे संयतात्मा अ
यम तत्पदाद्यं रिष्टवं तत्पदाद्यमनुष्टवं तत्पदाद्यमनुष्टवं तत्पदाद्यमनुष्टवं
चशांते पुनरनुष्टवाद्यं तत्पदाद्यं अनुष्टवाद्यं रिष्टवं तत्पदाद्यमनुष्टवं
द्विप्रकारोप्यायुषे रिष्टमाद्यं तत्पदाद्यं रिष्टमाद्यं मनुष्टवं तत्पदाद्यं
द्विप्रकारो रिनाशकरम् ॥ इति रिष्टपुस्तस्मादेवं
जपेत् ॥ अथ संवादसूक्तविधानमुच्यते ॥
संवननऋषिरनुष्टुप् रिष्टुभौलं दोसी संवादाग्निर्वीसंता-
नाग्निर्वीदेवता तृतीयाऋकवीजं द्वितीयाऋकशक्तिः
ब्रह्मणोनमः हत विस्मवेन मोशिरः रुद्राय नमः शिरवाई-
शराय नमः कचम् सदा शिवाय नमः नेत्रं सर्वात्मने नमः
प्रसुम् ॥ ध्यानम् ॥ ओं थवल नत्ति न
राजचंद्रमये निषसांकरविलासितपाशं दां ऊं शां सा भयं च
सवरदमनेलेंडती रगोरं रिनेत्रं प्रणमनु सवरकं मंत्रं संवादयं
तम् संसमिष्टुवसेष्टुषत्रितकसंगलधे संवदधे इत्यादि द्वितीयाऋ
क ॥ समानोमन्त्रः ॥ समितिरिति तृतीयाऋक ॥

समानीव आकृतिरिति चतुर्थीश्रुतं पंचश्रुतं चतुष्टयसीलिन
 संवादसूक्तमंत्रः जनानामैकमतेफलदानोपमन्त्रः तादृशाप्र
 योगसमयेतुप्रथमं जातवेदो मन्त्रं च जप्त्वा पुनः संसमित्वे जप्त्वा
 पुनरपि जातवेदोक्तं च जप्त्वा संगच्छधमं च जप्त्वा जातवेदोक्तं
 च इत्येवं प्रत्येकारेण श्रुतं चतुष्टयमपि जातवेदो नमन्त्रं पुरितं न
 पेत् चतुश्चत्वारिंशत्सहस्रं जपेत् पुरश्चरणां र्थं योनेन दशो-
 षं जपेत्

अथ पूजाविधिः

आधारशक्तादिकेवलसामान्यपीठं संसृज्य तस्मिन् च दशपटल
 मानेयपीठं संसृज्य तस्मिन् वासुसर्वयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः पु-
 नः जातवेदसे नमः समजिह्वाय हयवाहनाय अश्वोदरजाय-
 वैष्णवाय नमः कौमारतेजसे नमः विश्वसुखाय देवसुखाय-
 यताभिरग्निमूर्तिभिरष्टभिर्हितीयावरणम् इंद्रादिभिस्तृती-
 या पवमावरणत्रयेण पूजयेत् अथ प्रयोगविधिः ॥
 होमजपादिवत्प्रमाणप्रयोगविधौ सर्वत्र संख्यानियममादा-
 वेव कथयति चतुर्शतं वापि दशोत्तरेण चतुश्चतुर्धं प्रजपेद्
 नेहा इति षड्विंशत्पुनरं चतुः शतं कृते हाजपेदादृत्यर्थः पायसे
 नमधुरत्रयभाजा विप्रराजतसजेः कृत्स्नमेव सर्पिषास्तनजवृ-
 द्वासमिद्धिर्वोद्धितार्थविधयप्रजुहोत ॥ अथमर्थः मधुरत्रयं
 विमधुरम् विप्रतरूपम् ॥ सजतकृत् ॥
 स्तनजवृत्ता अथ तपोदं वरसदाः पतङ्गं भवति विमधुरसिक्ते
 नपायसेन वा तस्मिन्नेः पलाशकृत्समेव राजनरुक्त्समेव स
 पि रादिष्वेकेन वा संवादसूक्तेन कृतेत् पूर्वोक्तसंख्याया इति ॥

प्र
सं
४५६

प्रयोगाः जुहुयात्कलाचतुर्कैः प्रत्येक मायाज्यकादिवर्गचतु
 र्कैः तद्वच्चपयशलाचैर्वर्गैः संयोज्यपूर्ववत्प्रतिमान् अस्यार्थः
 अकारादिचतुष्टयांतप्रथमांश्चयोजयेत् उकारादिचतुष्ट
 यांतेहितीयांश्च लृकारादिचतुष्टयां तेतृतीयांश्च
 ओंकारादिचतुष्टयांतेचतुर्थींश्चयोजयेत् तथैवकवर्गांते
 प्रथमांश्चचवर्गादित्रयांतेहितीयादिश्चकत्रयंचसंयोजये
 त् पुनः पवर्गांतेप्रथमांचयकारादिचतुष्टयान्तेहितीयांश्च
 चमृ शादिचतुष्टयांतेलालादिद्वयांतेचतृतीयाचतुर्थींचसं
 योजयेत् एवंकृतेपकवरंभवति एवंप्रकाशेणापूर्वोक्तसंख्य
 यापूर्वोक्ताष्टद्वयेषुमध्येपकेनद्वयेणाकृतेनपेक्षावाञ्छिता
 र्थसिद्धये प्रयोगान्तरम् तद्वद्वचंप्रतियोज्यत्रिष्टुष्पादांश्च
 पूर्वसंख्येनजुहुयात् सर्पिः सिक्तापायसमचिरेणाकार्यसं
 मवाप्ते अस्यार्थः त्रिष्टुभः पादचतुष्टयांतेयथाक्रमेणाश्चक
 चतुष्टयंसंयोजयेत् एवंकृतेपकवरंभवति एवंपूर्वोक्तसं
 ख्यसर्पिः सिक्तापायसंरुनेदिति प्रयोगान्तरं प्रतिपादमथ
 अकपादंप्रतियोज्यसर्ववत् जुहोतमतिमान् तेनाभीष्टावा
 प्रिर्नन्विरेणानरसदत्तगता अस्यार्थः तत्रप्रतिपापादमिति
 सूक्तमेतिविशेषः अकपादमितिभद्रेनोशत्यादीनामित्यर्थः
 एतदुक्तंभवति भद्रेनोअपिवातयमनः इत्येकादशमुक्ताततः
 संवादप्रथमश्चः प्रथमपादमुक्तापवंमदतामोजसेस्वाहा
 इत्येक पादमुक्तासंवादश्चोहितीयः पादः ॥
 ततश्चोविषयसंगतिश्चैकपादः ततः संवादप्रथमश्च-

सृतीयः पादः ततः शोनो भवहि पदेशं चतुष्पदेशकपादः
 ततः संवादप्रथममृचश्चतुर्थपादः एवं संवादसूक्तप्रथ
 ममृचश्चतुर्थाङ्गनेत पुनरथैवमेव भद्रं न इत्याहुकपाद
 चतुष्टयपुरःसरं संवादद्वितीयामृचं पादशः संयोज्य श्रान्त
 मुक्ताङ्गनेत एवमेव तृतीयचर्चोक्तचौ संयोज्य नत एवं कृ
 तं पेकवारं भवति एवमेवाष्ट्या पूर्वोक्तसंख्यया पूर्वोक्ताष्ट
 वेषु एकनवांछितार्थसिद्ध्यर्थे प्रयोगान्तरम् अत्र पादवि
 द्युप्रयुक्तैः सूक्तैस्तु पूर्वसंख्येन नृजयात् समाज रूपं संवादार्थं
 तं प्रतर्पयेद्वाग्भिः प्रस्यार्थः प्रकारादिचतुष्टयं भद्रं न इति
 ऋक्पदं जातवेदो मनस्य प्रथमपादं संवादसूक्तस्यांघामृचं
 पुनरुक्तादिचतुष्टयं न कृता मोनसेति ऋक्पादं त्रिष्टुप्पुहि
 तीयपादं संवादसूक्तद्वितीयामृचं एवं क्रमेण तृतीयचतु
 र्थावपि ऋचौ संयोजयेत् एवं कृते एकवारं भवेत् एवमेवा
 ष्ट्या पूर्वोक्तसंख्यया पूर्वोक्तद्वयस्यैकेन नृजनेन हातर्पयेद्वाज
 पेहा तस्मात्समाजस्थितानां वाग्भिः समीचीनत्वेन संवादसि
 द्धिः प्रयोगान्तरम् उद्विगीपशपदिह मंत्रितमोजुहोति सूक्तैर
 मानिगदितैः विविधैश्च मन्त्रैः व्यस्तैर्यथा विभवतो विधि
 वत्समस्तैस्तस्य सिध्यति समग्रमयत्नमेव प्रस्यार्थं अत्र प्रसा
 र्थं विविधैश्च मन्त्रैरिति मात्रकापादमन्त्रिष्टुम्भिरित्य
 र्थः पतङ्गं भवति प्रथमं मात्रकामांतमुच्चार्य पुनः
 पादमन्त्रं स्पेकमुच्चार्य ततः सिष्टममांतमुच्चार्य त्रसं
 वादसूक्तस्य प्रथमामृचमुच्चार्य नत ततः द्वितीय

प्र.
सं
४४२

याः ऋचआदौ संयोजयेत् तथैव तृतीयचतुर्थोरपि अथवा मा
तृकापादमन्त्रिष्टुभंडकृत्तमेरौ वसं योज्यत इति संवादसूक्त
मेवांते संयोजयेत् यथा विभवतो विभवानुसारेणापेक्षते प
कवारं भवति एवमेवावृत्त्या पूर्वोक्तसंख्यया पूर्वतरोक्तद्वयेषु
एकै नैव जपेद्वा ऊनेद्वा वेच्छिता वा प्यर्थम् सर्वेषु पक्षेषु पिसं
वादस्य ऋगंते वा सूक्तांते वा होमः न पादान्ते अथ संवादमंत्र
प्रसंगा मंत्रसारोक्तसंवाद यंत्रमप्यत्र लिख्यते षष्कोणाक
र्णिकामध्ये तारं कोणेषु षट्सपि ओं श्रीं क्लीं क्लीं श्रीं गं इति
महागणपतेर्वदि शिष्टान् चतुर्लिख्य चाष्टपत्रेषु त्रिष्टुभा
वेष्टतद्वदिः मातृकार्णैश्च भूविं वकोणेषु च यथाक्रमम्
आलिखेद्द्रव्यत्वादिपादमन्त्रे चतुष्टयम् - तत्संवादसू
क्तस्य यंत्रलोकेषु सङ्दर्भ संधात्मे देवमर्त्यानीमाशु मेरी करं
परम् जगत्सं मोहनं वश्यं कानि सौभाग्यपुष्टिदंम् अस्या
र्थः प्रथमं षट्कोणां विलिख्य तन्मध्ये प्रणवे विलिख्य तन्म
ध्ये ताम्रनामादियंत्रन्यायविलिख्या पुनः षट्कोणां कोष
ओं श्रीं क्लीं क्लीं श्रीं गं इति महागणपतिमन्त्रस्य बीजानि वि
लिखेत् पुनस्तद्वा स्वे चतुर्दले पद्यविलिख्य ।
तेषु गणपतेर्मति पूर्वदिशि वरवरद इति दक्षिणे सर्वजन
मेति पश्चिमे वशमान स्वाहा इत्युत्तरदले लिखेत् पुनस्त
द्विचतुष्टये पद्यं विलिख्य तेषु संसमिचुवसे वृषत्संगच्छं
संवदं समानोमन्त्रः समानी वशा कति इत्थं कचतुष्टयाया
इमं यंत्रं वसंतवर्णांश्चतुर्दले वापि संवादसूक्तस्याप्य

धर्मधर्ममृचांक्रमत अक्रमेणालिखित तद्वहिर्जातवेदोमंत्रे
 णवेष्टयेत् तद्वहिर्मातृकारोवेष्टयेत् तद्वहिश्चतुरस्रविलि
 ख्यतत्कोरोमुभद्रंनोअपिवातयमनः मरुतामोजसेस्वाहा
 इंद्रोविश्वस्यराजति शन्नोभवद्विषदेशंचतुष्पदे इतिमन्त्रचत
 ह्यंतिलिखेत् एवंविलिख्यनिखनेत् प्रियतांवापेकमल्पभेदनि
 दृत्पादिफलंभवति अथवाऋण ऋविधानमुच्यते वसिष्ठ
 ऋषिः विष्टुपूछन्तः वरुणोदेवता मन्त्रस्यहलोवीजानिस्व
 गः शाक्यः भुवस्त्वत्सलितिप्रहृत्तिपतोव्यासत्पाशंशि
 रः वरुणोभुमोवाह्मिवा आवावत्वाना अरितः कवचम्
 उपस्थावुपपातनेवंस्वस्तिभिः सदीनः अस्रम् ध्यानम्
 अर्घ्यंशुकाभरणमाल्यविलेपनादयः पाशांऊशोभयवरो
 भनदोः सरोजः शुभ्रारविदेवसतिः समितः प्रसन्नोभूयाद्वि
 भूतिविभयेवरुणाश्रिवः धृवासीत्यादिऋकइतिऋणामो.
 चनप्रधानोयंमन्त्रः अथक्षरमासः अंगुल्यग्रसंस्थिपायुशी
 वसंताधारनाभिष्वद्योऊलौष्टहृदोरुसोजगलदोः संथ्यत्र
 वक्रेषुच गंडच्चाणविलोचनप्रवणायुका मूमथ्यमस्त्रेषुके
 म कं सर्वंगेषुतथान्यसेत् विशादधीर्वर्णमन्त्रुत्से
 क्रमात् प्रवास्कसत्वात्पासेविचत्वारिषादक्षराणिवाअस्मादि
 त्पत्रंवीनमः अंनमः स्मंनमः इतिअथक्षनाविधिः केवलपमे
 विषाये० स्वयाये. ऊसुदिन्यै. पूर्णवारुण्यै. विम्वनोमुत्थ्यै.
 तरंगिन्यै. सुरसायै. सुशीलायैः व्यापिन्यै. इतिनवशाक्यो
 विवरणोप्रोक्ताः तस्मिन्पीठेवरुणमावाह्यार्चयेत् अंगैः प्र

प्र.
सं
५५.

शुभाह्निः अतः यथासुकायेः तत्कार्यं कर्कोटकाय पद्मा-
 य महापद्माय शंखपालाय कालिकाय इति द्वितीयाह इन्द्रा-
 दिभिरुत्तीया एवं शुद्धजले दीप्ता कलशं संस्पृश्य तस्मिन्नावाश्वरु-
 णां संस्पृश्य समभिषिच्य तं जपेत् अश्वरणां र्थं मान्यसिक्तेन
 तीरपायसेन दशो शंजयात् पुरश्चरणा होमः एवं कृते अश्वरणा वि-
 मोचनं भवति अथ प्रयोगः इतो स्थितस्य शकलैर्द्वैतसं-
 क्लेशतर्दिने जपेत् सकलोपद्रवशान्तेतयार्णमुक्ते च संप-
 देसु चिरे तत्र इतोः स्थितस्य शकलैर्द्वैतसं-
 क्लेशतर्दिने जपेत् सकलोपद्रवशान्तेतयार्णमुक्ते च संपदेसु चिरे तत्र इतो
 स्थितस्य शकलैरिति शर्करा शकलैः खंडशर्कराभिरित्यर्थः
 पतङ्गं भवति खण्डेर्द्वैतसिक्तेः संख्यानुक्ते सहस्रमिति न्या-
 सात्सहस्रं च तर्दिने जपेत् स्माड्गुणं भवति प्रयोगान्तरम्
 वेतसमिदयुतकृता हृष्टिमकालेपि वितनुते वरुणा त्रिदिन-
 कृततीरस्तुतसमिदिः प्रातः काले होमाहृष्टिः वेतसं निखंची-
 प्रयोगान्तरम् गव्यतीरसमेते दिविन कृतं दिनश्रुतेषु मुदितम-
 नाः प्रातः भिषजि सञ्चरिते कंचतः प्रातः पायसं कृते तस्युतम्
 अणामोचनाय लक्ष्मणेन संवननाय शुक्रवारे वा अथ मर्षः
 स्योतु शतभिषन तत्रे सञ्चरिते वा शुक्रवारे वा गव्य-रेणापा-
 यसेन दृप्तसिक्तेन त्रिदिनं प्रातः श्वतः ह्यशतसंखंजनेत् त-
 स्माह्णामोचनं च जनवप्रपंचलसी भवति प्रयोगान्तरम्
 पाशावहं वैरिणं संजु शो न संप्रोतं मंत्रुधेः पादे ध्यायं परेति पं-
 तं वरुणं जुहुयाच्च वातस्था प्रजयेत् पाशावहं वैरिणमसिना

छिद्यामुनाशयंतम् सुंथायन् वेतससमिधोगोमुत्रपुताङ्गनेत
 दपहत्तैः अयमर्थः समुद्रस्यपरेतिपंतपाशोनवहंच अंजुशोन
 श्रोतंचशत्रुंथायेत् एवंथात्वासमिधोःनुक्तविषयेपलाशरति-
 त्यायात्सहसंपलाशसमिधोज्जुयान्केवलंजपेहाउच्चाटनंभव
 ति तमेवशत्रुंवाशोनवधासुसिद्धितानाशयंतंवरुणंचथायेत्
 एवंथात्वागोमूत्रसिक्ताभिवेत्तसमिद्धिर्ङ्गनेत् अथवायवमेव
 थात्वाजपन्मंत्रं तस्मात्स्यशशोर्मराणंभवति प्रयोगाम् दोग्
 धांनैर्भगुवारेहृतसंसिक्तैः कृतश्चहवनः ऋणोमातदश्चविवि
 थोयद्रवशभनकृद्माकरः प्रोक्तः प्रयोगा- पश्चिमसंथासमये
 पश्चिमवदनोनतंसमाराध्यऋचमेनामभिजप्त्वाच्चतुःशतसक
 लङ्गवशमनाय अयमर्थः संथाकालेप्रिंपुरतः संस्थापित
 सिन्वरुणं संमावाससमर्च्यपश्चिमाभिमुखोभूत्वाजपेच्चतुः
 संख्यशतकं तस्मादुक्तफलंभवति प्रायोगा- शालीर्हृतसं
 सिक्ताः सरिदंतारितां परजुहोतुसेनां संस्तभयितुंविदिनें समना
 मन्त्रवतः शनाहृत्वा अयमर्थः होमस्थानसेनानिवेशयोम
 ध्येसरिथायाभवेत् नास्यात्वांनृतसिक्ताभिः शालिभिश्चातुः
 शतसंख्यनित्यशस्त्रीदिनेंङ्गनेत् तस्मात्परसेनारतंभवति प्र
 योगा- सत्यमुखोद्यमन्वीप्रतर्पयेद्वाजलैः सप्रहृतौः यः सो
 पुपद्रवाणांहृद्याग्निवयं श्रियं समुद्धतिमौ अयमर्थः उपद्रव
 निरोधनार्थं पश्चिमाभिमुखोजलैस्तर्पयेवरुणं तस्मात्पुपद्रवने
 हतिश्चश्रीभवेत् अथवारुणामन्त्रप्रसंगान्वावरुणयंत्रमपि
 प्रसैवमन्त्रस्ययन्सारोक्तंलिख्यते घटकोणकर्णिकामथे-
 तारंकोणोपघटस्वपि घटार्णमष्टमंत्रेवकेसरोद्यत्तवरेलिखे

प्र
सं

४५१

तू पंचपडेदषट्कंचषट्चतुर्कमनोः क्रमात् क्रवासित्वाद्यत
गिबहिः पञ्चरोत्तच हलभिश्चावेष्टाभूगेहकोरोवंवीजमालिखे
तू ऋणमोचनमेततयत्रं सप्तदिदम् सर्वरत्नाकरं वशं पञ्चवौ
रविनाशनम् किमंत्रवज्ञनोक्तो नवांछितार्थप्रदं तं रागम् अस्मा
र्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये प्रणावं विलिख्य तन्मध्ये
साधनामादियज्ञन्यायां लिखेत् पुनः षट्कोणं सुवरुणायन
मः इति षट्वरणां लिखेत् पुनस्तद्वहिरष्टपत्रं पञ्चविलि
ख्यतत्केसरेषु सगान् होहो विलिखेत् पुनस्तद्वलमध्ये प्रवा
सुतास इति सर्वदेवैर्लितं त्रिष्टुतिं तस्याग्रे येद्या प्रसम्याशोड
तिदतिरो वरुणो मुमोचदिति नैऋत्यां अवोवत्याना इति पश्चि
मे अदितेः उपस्यादिति वायवे शृंषात् इति सौम्ये स्वस्तिभिः
सदान इति पेशायाम् विलिख्य पुनस्तद्वहरेर्हृत्तद्वयं विलिख्य
पूर्ववृत्ते परऋणासावीरथमत्कृतानि मोहयजन्त्यकृतेनेजुष्टं
प्रयुष्टा इत्युष्टयसीरुषास आनोवीरात्वरुणातासुशाधि इत्य
नपाऋचावेष्टयेत् द्वितीयेष्टनैकादिवर्णवेष्टयेत् पुनस्तद्वहरे
ष्वतुरसं विलिख्य तत्कोणं पुनर्वह इति विलिखेत् पंचविलिख्यष्टे
इत्यऋणान् शुक्लो भवति इति प्रपंचसारसं ग्रहेणीवीरोदं विर
चिते विंशत्यटलः अथ प्रागुक्तनवमपटले भुवने श्रीमंत्रवि
धाने प्रोक्तत्रिगुणितादियन्त्रलेखनविशेषं फलविशेषायाह
त्रिगुणितसंज्ञे मायालंकृतकोणोत्थाभिः संवितेषां विशेष
कृमिः तोतामपि संग्रहेण समभिदधे कोणोत्तसितसुधात्तर
गलदमृतवक्रि त्रिकोणमत्र स्फुरितवक्रि पविताम् ॥
विंदोर्मध्यमवीजस्थितां सुधाधारया परिस्रुतया ॥ पूर्वसु

पारंभोसाध्यतनुं संस्मरन्धिरसिवन्धात् तेनारोगीपुरुषः प्र
ज्ञावानदीर्घमायुरामोति ॥ अयमर्थः ॥

नवमपटले प्रोक्तप्रकारेण त्रिगुणितयंत्रं विलिख्य तत्र कोरों
दस्थितस्य चतुर्थस्वराख्यस्य इकारसत्रयस्यापि पार्श्वेषु अमृत
वीजाख्यवकारं सविंदुं कं विलिख्य अस्माद्वकारत्रयात्रिः सनात्
तजलेहमिश्रितकर्णिकामथस्थः ह्येखाविंदोस्तनेन अमृतज
लेन पूरितसु पुनारंभोसाध्यतनुं सत्त्वात्तच्छिरसियंत्रं धारये
त्तस्मात्प्रोक्तफलं स्यात् अस्मिन्नेव त्रिगुणिते प्रयोगोत्तरमाह
शीतोऽमुं डलाख्यं कर्म चतुर्थान कोरों लसितमिदम् सितप्र
लितजमंकरधृतं च शिरो रुजाज्वरार्तिहरम् अस्मार्थः ।

पतदेवनवमपटलोक्तकेवलत्रिगुणितयंत्रं विलिख्य पतये अ
वंद्रमंडलाख्यस्य ठकारस्य मथस्थं यथा भवेत् तथा वहिष्मं
द्रमंडलं विलिख्य पुनस्त्रिकोरोदस्थितचतुर्थस्वरपार्श्वेषु
विधानोक्तं वकारं तत्त्वान्तस्य स्थाने वकारचतुर्थान्तरउकारं वि
लिखेत् एवं विलिख्य चंदनकर्पूरगंधाभ्यामलिप्य ठकारस्य कारह
ह्येखाठकारसकारात्तराणि सविंदुं कानि क्रमेण संयोज्य पव
मत्तरहयेन भुवनेंशीपुटित्वा अनेन मंत्रेण तद्यंत्रं न स्वापूर्व
विधानोक्तन्यायेन अमृतास्त्रावादि कंध्यात्वासाध्य शिरसि निद
ध्यात् इति अथ त्रिगुणितयंत्रं विप्रोषलेखने प्रकारेणोक्तयंत्रह
येपिलेखनविशेषेण स्त्रीपुरुषवप्रपार्थम् प्रयोगान्तरम्
तद्यंत्रं पुनं विलिखेदभिविलिखितसाध्यसाधकाभिपुतम्
साध्यमथस्यात्कृत्वा वधात्रसपितसाधको नित्यम् ॥

प्र. विधिनानेतसयः साध्योऽस्य वशी भवेद्यननेतत्तत्त्वनिवागा
 से. रेतत्रात्रेनिसमत्तवशपकरम् इति अस्मार्थः
 ४५३ पूर्वोक्तेविगुणितेविशेषेनोक्तंयंत्रहयं विलिख्य तत्रापिप्रथ
 मोक्तेयंत्रेसाध्यपुरुषस्यवासियोवानामहितीयोक्तेयंत्रेसा
 थकस्यपुरुषस्येवासियोवानामविलिख्यतयंत्रहयस्वश
 य्यायाअथसात्साध्यनानामपुक्तंयन्मथसात्साथकनामपु
 क्तंयंत्रं तदपरितन्मुखंवेकृत्वास्याप्यतदपरिसुप्तः प्रोक्तफलं
 प्राप्नोति पुनरेतयंत्रयुगलमेवतन्निवा तदपरिसाथकोत्रंभु
 ज्जात तस्मादपिवशपकरम् अथास्मिन्नेवविगुणितकेवले
 लेखनविशेषेणपुरुषाकर्षणंवाक्यार्थंवाह साध्या
 र्थाशक्तिवक्तौवरहसि अपिरेभ्रयेचविशक्तोकर्षालिखा
 यलोष्टेसततममपिसंस्थाप्यजन्तास्वशक्ता आगारेस्थाप
 पित्वानरमुदक निधेश्चिपयेलावित्वादीपात्रोत्तापयि
 त्वास्त्रियममलपियः सम्पगाकर्षयेत्तुः इतिअस्मार्थः पूर्वोक्त
 प्रकारेणकेवलविगुणितयंत्रं विलिख्यतन्मध्यस्थितहलेखा
 याउदरेसाध्यपुरुषस्यनामविलिख्यः त्रिकोणोदरस्थितस्य
 तुरीयस्वराख्यस्यइकारस्यसर्विकस्यउदरेसाथकस्यपुरु
 षस्यसियोवानामसमालिख्य पुनस्तुरीयस्वराख्यस्यइकार
 त्रयस्यपार्श्वेषुनसिंहवीजमालिख्यत्रिकोणवाहस्यहलेखा
 सतिरुषसाधनामयोजनायामवशिष्टपदमाकर्षयत्ये
 तत्त विलिखेत् ॥ एतदुक्तंभवति ॥
 साध्यरादेवदत्तस्यमुखहृदयमितिपदंमध्यस्थितहलेखाया

उदरेषुनः साधकस्य देवदत्तस्य इति वा देवदत्ताया इति वा पदको
लो स्थितत्वं वीर्यस्य तस्या उदरेषु पुनर्वा स्थितं हृत्तेरात्रयस्योद
रेषु आकर्षयति पदं चालिखेत् इत्यममि नवे मत्कपाले लिखि
त्वा प्राणान् प्रतिष्ठाप्य सहस्रादधिकं यावत् कार्यसिद्धिर्नापि ताह
खो गृहे न लभोऽनिधानं स्थाने तस्याप्यस्तात्स्वनित्वा तत्र स्पष्टा
नित्यं जपेच्च तस्मात्साधकः पुरुषो वा वनिता वा पुरुषमाकर्ष
यति
अथ वनिता कर्षणविधौ चित्रपत्रे ॥
यदेत पत्रे यवमेतत्तद्यत्र परमुष्टकं टकेन को किलाकं टकेन वि
लिखेत् तत्तु देवदत्तस्य मुखहृदयमित्यत्र देवदत्ताया मुखहृ
दयमिति पूर्वस्त्रीनामयोगेन येत् प्रयमेव विशेषः ॥
यवं विलिख्य प्रातश्च प्राणप्रतिष्ठां हृत्तेरात्रयस्योद
पाज्जेत यंत्रं साधयेत् तस्मात्साधकः पुरुषः स्त्रियमाकर्षय
ति अथवा प्रांश्च नवमे पदले प्रोक्तं षट्गुणिते त्रययोगविशेष
माह त्रिगुणितं विहितं विधयः षड्गुणितेऽपि प्रयोजनीयाः
सुः रता कर्मणि विहितं तत्प्रायः प्रचुरमन्त्रयुक्ततया
पाशाष्टाक्षरवीतशक्तिदहनप्रोक्तासि साध्याहयं शक्तिश्रीस्त
रसंवृतं ऊगुगं भावद्विंशतामणि इत्यं षड्गुणितं विलिख्य ज
पितं मन्त्रीदधानो स कदाचो वा मदशां प्रियो भवति संश्रामे पुन
वाचिरम् इति अस्यार्थः पूर्वतव मापदलोक्तवत् षड्गुणि
तयंत्रं विलिखितं कर्णिकाया मध्यस्थं भवने शी पाप्रागवष्टाक्षरे
एवेष्टयेत् ॥
सां ऊगुं चेति अस्यार्थः पाशश्रीशक्तिस्मरमन्त्रश्च शक्तीदि
शां श्रीं क्रीं लीं लीं श्रीं क्रीं इति अनेन

प्र

सं

४५३

संवेष्टासंवेष्टा पुनस्तस्याभुवने प्रपाः रेफो शास्यपार्थे साधनाम
विलिखित पुनः षट्सु कोणेषु पूर्वलिखितशक्तिप्रणावस्यपर्व
तः भुवने श्रीं श्रीं बीजकामबीजानि बहिर्वहिराकृतिरूपेणालि-
खित पुनः पूर्वलिखिताष्टसु कोणेषु पूर्वलिखितमपास्यचिंता
माणिमेव अलिखित इति अथ नवमपटले प्रोक्तषड्गुणि
तयवलेखनविशेषोक्तप्रयोगान्तरमाह चित्तावलाभितशो
त्रिगुणमयत्सिंहोदृतोतस्य बीजं प्राप्ते सध्याभिधानबहिर्व
पिलिपिभिः प्रानुलोसाभिबीनम् साविंद्वंदं प्रप्रचितचतुर
र्णप्रहोन्नादभूतवाधिन्नयंत्रमासिन् कृतकलशविधिर्गर्भ
रक्षादिकारी इति अस्मार्थः प्रथमं नवमपटले प्रोक्तवत् ष
ड्गुणितयन्त्रं विलिख्य षट्सु कोणेषु प्रागुक्तावद्वारापयास्य
चिंतामाणिबीजमेव ते अलिखित पुनः कर्णिकामथस्य भुव
ने श्रीं त्रिसिंहबीजेन संवेष्टाभुवने प्रपास्ये साधनामसाधकना
मचकर्मपदं च पवंसाध्यादित्रिकं विलिखित पुनः सर्वतोवहि
पूर्वमनुलोमप्रतिलोमक्रमेण संवेष्टितमात्रकावर्णानपास्यत
त्रप्रतिलोममात्रकया तद्वहिरनुलोममात्रकया च पवंसपु
र्वलिखितयुक्तामेण संवेष्टयत द्विद्विद्वपुरदं द्वाष्टकोणेषु पूर्व-
लिखितत्रिसिंहबीजं चिंतामाणिबीजवापास्यतत्र प्रणावभुवने
सूर्यजपाक्षराणि ॥ ओं श्रीं हंस इति सर्वत्र लिखित
अथ प्रादृशमे पटले प्रोक्तद्वादशगुणितलेखनविशेषोक्ता
प्रयोगविशेषमाह ॥ द्वादशगुणिते मूले त्रिसिंह-
बीजमहेंद्रपुरबीजम् ॥ श्रीतालिनं पुरलघुपुपित.

मन्तः प्रवधाकर्मप्रतम् चतसृषुदित्तु निखन्यासीमायोद्वा
 रतो रणाथोवा देशाभिगुप्तिरेषागुत्तनरासूरिभिः पुराप्रोक्ता
 अथदलनिशाऊशीतैर्मसुरोपदेविलिख्ययन्मिदम् मेर
 स्थापनकर्मप्रतिदत्तं शंगरोखनेमन्वी तत्रविशंतिनचौराग्र
 दहकसास्यात्रिकेतर्दाच अशमाभिपातवारणामभिदुदिसं
 पदोभवेदविरात् अस्पायः पूर्वदशमपटलोक्तप्रका
 रेणद्वादशागुणितयन्त्रं विलिख्यतसपूर्वलिखितद्वादशा
 शूलान मयेष्टुत्सिंहवीजं विलिख्यकर्णिकावृत्तमथस्य
 भुवनेशपाउदरेसाथसाथककर्मपदत्रिकं विलिख्य पुनः पूर्व
 लिखिताष्टकोणाहरिः माहेंद्रपुरं चतुरस्रं विलिखित एवंपं
 चपन्नाण्य लिख्याशीतरसेनालिप्यते पुचत्वारियन्त्राणि
 ग्रहादिनामवसानप्रदेशे चतसृषुदित्तु निखन्यादवशिष्टमे
 कंदारतो रणाथस्ता निखन्यातद्द्वारतो रणाथोवा इति वाश
 दसमुच्चयेद्द्वारतो रणाथश्च निखन्यादित्यर्थः तत्रअलमिति
 हरितालम् दलंतमालपरम् प्रातेचंदनकर्पूरादि निशा
 हरिद्र ऊषितं रक्तचंदनम् मरुणपदं स्वर्णं रजतताम्रं
 तयेरवितं पदम् अशपाभिपातवारणामिति वास्तुदेवतापि
 शाचादिभूततोभानैर्निपात्यमानमुपलपातादिकं केशोनिवा
 रयंतीत्यर्थः अथप्रादुशमेपटले प्रोक्तवृत्तार्गस्ये प्रयोगवि
 शेषेण फलविशेषमाह तद्वत्तार्गताख्ये यन्त्रे नीरिलिख्य
 पटवरे मेवकसाथ्यप्रतिकृतिहृदये गुलिकां विधायनिति
 य विमपुरमूर्तोपात्रे वित्तस्यामर्च्यगंधपुष्पाद्यैः ॥

प्र
सं

४५४

५५५

वलिमपि विकिरेद्रात्रिषु सप्ताहादानयेदधूमिष्ठम् तामेवा
प्यप्रतिकृतिमं प्रौक्तिं चित्तातापयेत् यन् शक्तिपा-
शां कृशमनुसाध्या क्व विदर्शितां समाहितधीः विधिना मुना
त्रिरात्राद्वर्षिता ययमपि मुनो गनो मन्वी आकर्षेभिजवां छि
तप्रदायिनी मदनवासा विकलिता यन्त्रतदेवलातातामादी
तं निधाय कलशजले नम्राभावसहस्रकमभिर्षिचेद्जनन-
काचताः गोच तद्व्यायकलसंतयंत्रधारयेत्पुनर्नित्यम् ॥
वाञ्छितसिद्धिलभते भक्त्या प्रणामतिदेवता श्रुपितं यन्त्रतदेव
मंदिरभिनावालिख्य सजयेदिनशः ॥
चोरादिभूतनागा अपि तं देशं नवीनितं शक्ताः आलिख्य वी
रपदे यद्गमिरं गतं कर्तितं कृत्वा पुण्यात्पार्थिनमपि हत्वा
पातमब्रातं किं नो योधा मदनललिलिवितमेतद्यंत्रभ्यः
तस्मादमूनिमद्विर्थायां च विचयवशमिच्छद्विरिति अस्मार्य
तद्विरित्यादिभिर्वशमिच्छद्विरित्यंतैर्देशभिस्त्रोके च दागल
यंत्रविशेषविधानानि कथयति तद्व्यायत्रिशुणितादीनि मे
चक्रेति मनु छिष्टमुच्यते त्रिमधुरेतादिनाश्लोकेन पूर्वोक्तपं-
-त्पासमरात्रं वनिता कर्षणविधानं करोति तामेवेत्यादिना
विकलितामित्यनेन श्लोकद्वयेतरिरात्राद्वनिता कर्षणविधा
ने करोति तत्र किंचित्स्वतापयेत् अवयवहानिर्यथानभवेत्तथे
त्यर्थः अनुपाशां कृशशक्तिमित्योजयेत् पतङ्कं भवति
पाशमनुपाशात्तरानंतरं शक्तिरवेकशं शक्त्यानेतरमं कृशमि
ति पक्षसंप्रदायार्थः ॥ गर्वितधियं प्रौढांगनानाम् ॥

यन्मितादिनापितमित्येतेनेश्लोकहयेनतस्ययन्मितात्र
जतकांचनादिभिर्वेष्टनकलशाभिषेकधारणंतः फलादि
कथयति तत्रलातातात्राभिर्वीतलादया समालिख्यता
त्रेणावीतमित्यर्थः तद्वत्तात्रावीतयंत्रस्ययथाकलशास्या
पनेकृतंतद्वज्रजतकांचनादृतयोश्चकलशास्यापनेकृर्गादि
त्यर्थः यंत्रतदेवेत्यादिनाश्लोकेनापि प्रयोगांतरंकथयति
आलिखित्यादिनाश्लोकेनसनरविजयविधानेकरोति तत्र
वीरपट्टेभालबंधनीयेपट्टेयंत्रमिदंचदार्गलयंत्रमित्यर्थः
मदजलेत्यादिनाश्लोकेनगजमदोत्पादनेकरोति तत्रकोरपु
वरेकरेपवपिपेपुंगजइत्यर्थः वज्रनेत्यादिनाश्लोकेनत्रिगु
णितषड्गुणितहादशागुणितवदार्गलनामित्येभ्यः आ
धिकंकार्यकरत्वंचकथयति गजमृगेत्यादिनाउक्तानांभुव
नेशीविषयारणंयंत्रारणंसर्वेषालेखनद्रव्यविशेषेणफल
विशेषात्कथयति गजमृगमदकारणीरैर्मन्त्रितभः सुरभि
रोचनोयेतैः विलिखेदलक्तकरसानुलुलितैर्यज्ञाग्निसकल
कार्यार्थीइति अथपाशांऊषापुरितभुवनेत्यर्थः प्रयोगविशे
षमाह राज्यापदसंयुतवासपाशाशास्त्रंऊषोनमन्त्रेणास्वा
दृक्तयाभिजुह्वन्निर्गुवीशोस्तर्षेर्वशीवशयेत् इतिराजि
कडुं पटुलवणंस्वाड्रिमधुरम् अथपाशांऊषापुरिता
याभुवनेत्यर्थःयंत्रविशेषमाह हस्तैर्वातस्यसाध्यांकथम
थवहिरांकोवृतेवाक्रिगेहदंष्ट्राश्रितिकासेप्रतिलिख

प्र

सं

४५५

५५५

उदलेयं कं नाम वल्पाः नम्रा शक्तिं पाशं कृशालिपि सदि
तं तापयेद्दीपवक्रौ नक्तं भुक्ताननां गीस्मवशाद्विवशो प्रमलो
लातिपातिरिति प्रस्यार्थः प्रथमं षड्कोणं विलिख्य तन्मध्ये भु
वने शी विलिख्य तन्मध्ये साध्य नामादीन विलिख्य पुनस्तं
भुवने शी पाशादरेण अमित्यग्रमित्यनेने संवेष्ट्य न्दुहिरं क
शादरेणोक्तमित्यनेन च संवेष्ट्य पुनः षट्सु कोणेषु प्राक
त्रयोदश - पटले मृत्योस्तुल्यं त्रयविधानोक्तप्रकारेण स्व
स्तिकं विलिखितं एवं तां हूलयन्नेदरे कोकिलकंठकेन वि
लिख्य प्राणान्प्रतिष्ठाप्य ओं क्री को इत्येतां पाशं कृशालं तं
नम्रा शक्तौ भुक्ताननां दनं तं दं दीपाशौ शनैः शनैः स्थापयेत्
तस्मादिष्टा श्रुतिभिः श्रुतिभिः तत्प्राणादेव जोकिलकंठकम्
वनिता कर्षणं चान्तरमाह शक्तिं निजनामवक्रिभय
नहं होदरे मात्तयं वीजं साध्य विदर्भया परिहृतं शक्त्वा वहीः
पार्थिवम् तत्कोरोस्मरमन्त्रं पुष्टनयनप्रोथैः पुनः कंठके
स्तं हले लिखितं अभिनवमदयेषो धिन्मतो मोहनम् शु
स्यार्थः प्रथमं षड्कोणं विलिख्य तन्मध्ये भुवने शी विलिख्य
तन्मध्ये साध्य नामादीन विलिखितं षट्कोणेषु कामवीजं
विलिख्य पुनर्वर्द्धितं विलिख्य तस्मिन्साध्यात्वरहं हने वि
दर्भितया इति या भुवने शपावेष्टयेत् तद्विषयतुरसं विलि
ख्य तत्कोरो पुकारं वीजं मालिखितं इत्यं तां हले कोकिल
कंठके रितं विलिखितं प्राणान्प्रतिष्ठाप्य भुवने शी कामवीजं
नम्रा शक्तौ धिते दत्ता प्रदयेत् तस्मात्साधनवशी भवती अथ

वषपयंत्रमाह शक्यंतस्मिन्साध्यनामपरितोवीजैः अतर्भि
 समावेष्टैः शक्तिजोभयोज्ज्वालितप्रोभिः समावेष्टिते
 शास्त्रे प्रविलिख्य विदुर्विकृतोप्राणादतिशयचित्रिस्वा
 दोपरिभर्ज्यतन्मदतः साध्योवशेतिहति अस्यार्थः ॥
 प्रयत्ने भुवनेशी विलिख्य तन्मये साध्यनामादीन् विलिख्य
 तद्विभुवनेशी कामवीजोऽंशप्रोवर्णैः क्रींतीकौप्रोइत्ये
 तैश्चतुर्भिर्वीजैः प्रत्योमावहदेवात्पेरातां भुवनेशी संवेष्टये
 त इत्यंशालिपिष्टेन वृत्ताकारं फलकावहनी भूतमावध्यत
 सिन्कोकिलकंदकेन विलिख्य प्राणादतिशयलिखितवीजा-
 तराणि भुवनेशी मेव वाजसाततिदेविमधुरेपदं ह्युतातदपू-
 र्यं साध्यहृदयमिति मत्वा साधक उपयुजात् तस्मात्साध्यो
 वशीभवेत् क्रींकावन्दमये उपदिष्टवलेनेपोडशावर्तीष्ट
 र्णो बाह्योपमाकृतिः स्याद्विनकरसहितं सोतयं नाभियुक्तम्
 तदासेभानुवेष्टेद्विहरसहितं मूलमन्त्रेण युक्तं सातौष्ठे लो-
 कावशेषसकलविषहं यंत्रराजापिराजत् अस्य भवनेऽरी
 यन्त्रस्यायनार्थः ॥ प्रयत्ने भुवनेशी विलिख्य
 तन्मये भुवनेशी विलिख्य तन्मये साध्यनामादीन् विलिख्य
 वृत्ताद्विभुवनेशी विलिख्य अतर्क्ये तयोमध्ये षोडशाक्षरैः
 संवेष्ट्य तद्विहृदलपद्ये विलिख्य तत्केसेरप्रवृत्तिः सूर्यश्चा
 दितेत्यादि सौम्यातरवर्णा विलिख्य - दलमध्ये पुहकवदे-
 फयोः कुरं कुरति - विलिख्य वहिर्दत्तं विलिख्य तस्मिन्
 हरति वृत्तं वेष्टयेत् तद्विहृदति लपार्थे सौं क्रो मिति वा म-

प्र.
सं.
५५६

पार्श्वे प्रांकीमिति विलिख्य तद्विभुवने शपाः पतत्सर्ववे
ष्टयेत् इति अथ स्त्रीपुरुषयोरन्योन्यवशपविधानयंत्रमाह
स्तांतां शिखीलवयुतेंदहनां सासाधे मायां ससाधकमथाभि
वृत्ते कलाभिः मथो ह्यसहि सुखमूलमिदं तभर्तृयंत्राक्यं
नरनतांतिवशं करे सात अस्मार्थः प्रथमे केवलभुवने शी
विलिख्य तन्मथे साधनाम विलिख्य पुनस्तस्याहृत्ते खाया
वेशाईकायोशं रेफयो रंत गालस्य केवलहकारमभिमुखी
कृतमूर्धाधः मूलयं विलिख्य पुनर्वहिरुत्तं विलिख्य तस्मि
न्वोदशस्वरेण वेष्टयेत् पतद्भर्तृयंत्राक्यं ताप्रपहादिषु
बालिविना भुवने शीजपित्वा पुरुषेणास्त्रियैवास्त्रियापु
रुषाय वा प्रयुक्ते तद्वशं करे सात अथ वशपकरप्रतली
काप्रयोगमाह मृत्कारं गुलिका कया सकृकला सांत
र्वसायुक्तया साधयां स्त्रियोजोयनामृदु मृदा कृत्वा मृत्पशः
किं हृदि रूपस्याभिविलिख्य तद्विवरके साधयंतदी प्रतिष्ठा
प्योजयन्निखन्य तत्र दिनशोमे हेमिरे वशपकृत इति अस्या
र्थः कृत्वा लकरतमया मृदा साधयन्पादारत्नसायुक्तया
कृत्वा सोदरगतवसायुक्तया प्राक त्रयोदशपटलोक्त
लतरोनप्रतलीकृत्वा तस्याहरेये भुवने शी साधनामयु
क्तं विलिख्य प्राक्तं प्रतिष्ठाप्य भुवने शीजप्तातां पुनलि
कां सविधानं कचिन्निखन्य तदपरिनिम्य शोमूत्रविसर्जनं
कुर्यात् तस्माद्विद्वैः साधो वशी भवेत् अथ हरिद्रायास्त्रि
याकर्षणा विधानमाह वामात्ताम विलिख्य नामनिशया

वामोरुदेशे निशामध्ये वामकरेण शंसितमतिः राख्यादयन्त
 मनाः पूर्वैरुदयदेततश्च दयिते योगीश्वरी इह यमन्त्रजपति
 चेदनेन विवर्धमानः प्रियमानयेत अस्यार्थः साध्ययाति
 या अत्रुलिप्ता वशिष्ट्या हरिश्च साधकः पुरुषः स्वस्य वामो
 रुदेशे प्रथमं गौरीयायाति यो नाम देवता माकर्षयेदित्यालि
 एव पुनः साधकः सप्तवामकरतलेन तस्याधना पालिपिमा
 द्यादयन्त तं साध्योचसारयन् दसमारा मन्त्रमसकृदि जपे
 त रुद्रदयिते योगीश्वरि स्वाहा इत्येकादशाक्षरो यमन्त्रः अने
 न प्रवेष्टो दजमेनो साध्या साध्यः समाकर्षयेत् ॥
 प्रथमा वती दैवसो ब्रह्म श्रीमदुच्यते अजगद्विः अतिनि
 दृच्छंदः गौरी देवता क्रीवीजे साहाय्यः क्रीनसो ब्रह्म श्री
 राजिते राजस्मिते हत जयविजये गौरिगंधारि शिरः ॥
 विभुवनवशं करी शिला सर्वलोकवशं करी कवचं सर्वस्वी पुरु
 षवशं करी नेत्रम् सङ्घे वा सङ्घे वा क्री स्वाहा अस्तम् ॥
 ध्यानं असकलशशिरानने लिरान्द्रपाशोक्तप्रारुचिरक
 राज्ञो वंधुजीवारुणांगी अमरनिकरवंध्या श्रीलगाणो एते
 पांशुकुसुमप्रताप्यास्ते पदे पावतीयः ॥ ओं क्रीनमो ब्रह्म
 श्रीराजिते राजस्मिते जये विजये गौरिगंधारि विभुवनवशं करि
 सर्वलोकवशं करि सर्वस्वी पुरुषवशं करि सङ्घे वा सङ्घे वा क्री
 स्वाहा इति मन्त्रः ॥ प्रयुतेन जपेत् ॥
 मृतसिक्तैः तीरात्रैर्दशांशं पुरुषश्चरणहोमः अथ एतान् व
 मे पटले भुवने श्रीविधामे प्रोक्तं शाकं पीठे समावाप्य समर्च

प्र
सं
४५७

येत ग्रंथः प्रथमावृत्तिः मातृभिर्द्वितीयावृत्तिः इंद्रादिभिस्त्रुती
या अथ प्रयोगः तिलतंडुलकैलौणोः विमथुरसिकैः फलैश्च
मथुरतरैः श्राज्यै-ररुणाकुवयेसिदिनं हवन क्रिया शुवश्य
करी अथ मर्थः तिलैश्च तंडुलैश्च लौणैश्च मथुरतरफलैश्च
श्राज्येन वथुरुणाकुवलेयैश्च विमथुरसिकैः संख्यानुवृत्तसह
समिति न्यायात्सह संजुग्यात् तस्माद्वशीकरं भवति मथु
रतरफलं कदलीपनसादिकम् ॥ प्रयो०
नित्यं चादित्यगतो देवी प्रविचिंत्य तन्मुखेन जप्त्वात् अष्टोत्तरश
तमहा मादौ भुवनं वशीकरोत्यचिरान् प्रयोगाः वार्णादवी
कमनी प्रयोजयेत्साध्यताय कर्मयुतम् प्रजेपेदा हवन विधौ वी
छित सिद्धिप्रदस्तथा मन्त्रः विभुवनवशमिति वकारे च स
र्वलोकवशं करीति प्रकारे वार्णामित्युक्तम् क्रीपमावति स्वा
हा वश्यफलप्रधानोयं मन्त्रः क्रीं क्रीं मित्यादिषडंगम् यानं
यमासनस्थां करपंकजाभ्यां रक्तोत्पले संदधतीं त्रिनेत्राम्
शुविभ्रतो माभरणानिरक्तो यमावतीं पद्ममुखीं नमामि पंचत
लं जयेत्सर्वदशांशं जुग्यादृतेः शक्तिपीठे यजेद्देवीं मंगलाया
वरणान्विता गौरीवमृजा । धारणा यन्त्रम्
षडस्रमथे प्रविनिर्वाशक्तिं कौणोषुष्टानि षडुत्तराणि त
द्वाप्तो मातृकया भिवीतं पमावतीं यंत्रमिदं प्रशस्तम् ॥
तां शिरोमिवि न स्पेदेवीं संचित्पार्वतीम् शक्तिवीजं न स्पेदा
नम् सुखवृत्ते प्रविश्य स्पेदात्तं चंद्रमनुस्मरेत् ॥

जिकायांविमसेहोजंरमावासाविचिंतयेत् स्वाहायेकंठ
योर्मस्यतद्रेजेदधियासुयी ॥ अथादन्मासमाख्यातंऊ
र्वन्मतिदीनेनरः कीर्तिश्रीकांतिमेधानांवल्लभोभवतिभ्र
वम् ॥ अथराजमुखीभन्त्रउच्यते अजऋषिः अतिनिवृ
ह्यंदः गौरीदेवता क्लीवीजंस्वाहाशक्तिः क्लीवीजं श्रीशक्ति
रितिवा ॥ ओंराजमुखीराजाभिमुखिहृतवश्यमुखी
क्लींश्रीक्लींशिवः देविशिरामहादेविकवंदेवादिदेविने
वंसर्वजनस्यमुखंनेवशंऊरुस्वाहा अस्वम् ॥
एवंमंत्रवधानम् ॥ मन्त्रमहोदयौदप्रणावंविनाहव्यो
योजयित्वाऽयंमन्त्रः ओंराजमुखीराजाभिमुखिवश्यमुखी
क्लींश्रीक्लींदेविदेविनरादेदिदेवादि देविसर्वजनस्यमुखं
ममवशंऊरुस्वाहा इतिमन्त्रः राजवश्यप्रथानोयंमन्त्रः
अप्रुतंजपेत् घृतसिक्तैः पयोत्रैर्दशांघोडैश्चरणाहोमः
अथएजाग्रैवएवोक्तेषांक्तेषींशमावाप्यअर्चयेत् ॥ ओंगेः
प्रथमावृत्तिनिः मातृभिर्हितीयात्रंद्रादिभिस्तृतीया अस्मत्
मन्त्रस्यसर्वजनपदस्थानेसाध्यनामसंयोजयेत् ॥
अथप्रयोगः देवीमाष्टशतंप्रस्तनवदथत्रिमधुस्वाडयुक्तं
ऊनेत् सप्ताहंभसितेनतेनविहितंघुंदादिकंवश्यकृतं अथ
मर्षः सप्रस्तनैः सहदेव्याख्यगुल्मेः त्रिमधुरसिक्तैरष्टोत्तरश
तंनित्यशः सप्तदिनैर्ऊनेत् पुनस्तेनभस्मनाघुंरुंचक्रयात्
तस्माद्वश्यकरंदेवीश्रीदेवी प्रयोगात्तरम् ओंमैसत्कृत
होमपातितसमाजमेवुतेशाशयेत्साध्यनिष्परिहारकंचतदि

प्र
सं
५५५

वशंभवेदेहिताम् अयमर्थः शोभः सहस्रं कृत्वा तत्संपातं
च न स्वासाध्यं शशयेत् सात साधो वशो भवत्पवपपम् प्र
योगांतरम् शक्तिं साध्यं तद्वत्प्रतिकृतिहृदिसंलित्य संस्था
प्यजोवंजस्वाराणां गणोस्मिन् विधिवदनसमायपु
ष्टैः जपायाः देवीमंत्रेणोरात्रोदशपरशोत्तसंख्यैस्तुकाचंदना
कैर्कृत्वा तं समरात्रं सरिदि निखनिता उक्तमंत्रं वपकर्म
अयमर्थः साध्यं न तत्र वृत्तेण प्रतिकृति संपाद्यतस्याः प्रति
मायाहृदि भुवने शी विलिख्य तत्र प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा मन्त्रेण
स्वां गणो निखन्य नमो परिशिंसंस्थाप्य देवी संख्यानेन मंत्रे
ण रात्रौ जपात्तु स मैकाचंदनसिलैर्देशोत्तरशतं नित्यशः स
प्तदिनैर्कृतेन पुनस्तं प्रतिकृतिं न चानिखन्यन् तस्मात्स
साधो वशी भवेत् काचंदनं रक्तचंदनम् अथ व्रतं सूर्योत्तरी
मन्त्र उच्यते वैश्रवणऋषिः अक्षरं पृच्छंदः अन्नप्रदो विकं
भूषिणो देवता लोवीजं श्रीशक्तिः लोश्रीं व्रतं मंहत श्री
श्रीं व्रतं मंहति शिवः इत्यादिपुक्तं अत्राधिपतयो शिखा
ममानं प्रदापय कवचम् स्वारा अस्त्रम् ध्यानम् इग्याधो
रूपवशात्तकनकमयरीपवर्णैः सराब्धे कल्पद्रुयानकामो
मणिमयलसिते विनयप्रपाप्रभागे आसीने भूषिणो वांछिन
वस्तुनि चयं मे विरो संसृजे तो मन्त्री संविं तपानो जयतु दिनमु
खे संपदेन समन्तं तत्र सरादये देवैर्निविमीकृतं तस्यः श्रे
त्रं मयु मंत्रं मंहति अत्राधिपतये ममात्रं प्रदापय स्वाहा इति मन्त्रः
प्रपुतं जपेत् शोभं वचानेन च संभूय सदसं कृनेत् ॥ ५

रश्मिवराहोमः वैष्णवोठेहृत्वा अंगैः प्रथमावृत्तिः पृष्टि
 यादिपंचभूतैर्हितीया वलात्पादिभिरेकादशपटलेश्रीवि
 धानोक्ताभिल्लतीया इंदवज्जादिभिरपरेहे अथान्नपूर्णम
 न्नांतरमुच्यते अजगृधिः अनुष्टुप्छंदः अन्नपूर्णदेवता
 क्रीबीजं स्वाहाशक्तिः क्रीक्रीमित्याद्यंगानि ध्यानम्
 रुद्रतांडवविलोकनलोलाभद्रवक्रनयनंभवकांताम् अ
 नदाननिरतांजननीतांसेस्मरेजपतुचित्रदुर्लाम् गौनेमा
 भगवतिमाहेस्वर्यन्नपूर्णस्वाहा इतिमन्त्रः उदयकालेषोड
 शासहस्रं पुरश्चरणजपः स्तुतिसिक्तैरेतैर्दशांशंपुरश्चरण
 होमः नवमपटलशोक्तेशपक्तेपीठेष्टजा अंगैः प्रथमा मा
 टभिर्हितीया इंदवज्जादिभिरपदेहे अन्नपूर्णमन्त्रप्रसंगा
 कल्पान्तरोक्तमन्नपूर्णस्तोत्रममत्रलिख्यते भगवतिभव
 रोगामीदितं दुष्कृतोत्पात्ततदुदितकलशोप्रदवेरणनुया
 तस्य विलसदमृतदृष्टयावीक्ष्यविश्रान्तचित्तं सकनभुवनमात
 स्वादिमामोत्रमस्ते १ माहेस्वरीमाश्रितकल्पवल्लीमहंभवच्छे
 दकरींभवानी त्वयार्तजायातनयापुपेतस्वामन्नपूर्णेशार
 णंप्रपद्ये २ दारिद्र्यदावानलदहमानंस्वादान्नपूर्णगिरि
 राजकन्ये कृपावुदृष्टयापरिधिंचमांतंत्वत्पादपद्माचित
 चितवृत्तिः ३ इत्यन्नपूर्णस्तुतिवहुमेतत् श्लोकत्रयं यः पठ
 नीहभक्त्या तस्मैददात्यनसमृद्धिमंवाश्रियंचविद्योचयशश्च
 मुक्तिम् अथान्नपूर्णमन्त्रप्रसंगान् अन्नगोपालमन्त्रोपिक
 दीपिकोक्तप्रकारेणयोग्यतावशाद्विख्यते ॥

३
से
४५२

श्रीनारदऋषिः अनुष्टुप् छंदः अत्रापि यविः कृष्णोद्देशं
लोकलीमित्यादिगानि ध्यानम् लंविनेवालशयनेरुदंतं व
बीजनैः प्रेरकमारांङ्गपुष्पातर्पयेत्तोऽमुतेः शानम् अत्र
रूपरत्नरूपतद्विरूपनमोनमः अत्रापि यतयेममानं प्रयत्ना
हा इति मन्त्रं अथ एना अंगैः इन्द्रवज्रादिभिरावरण
त्रयम् अथान्नगोपालमन्त्रप्रसंगात्कल्पांतरोक्तोन्नगोपा
लमन्त्रो लिख्यते श्रीनारदऋषिः अनुष्टुप् छंदः रुक्मि
णीवल्लभो देवता लंकीवीजनमः शक्तिः श्वेतो वर्णः आचक्रा
यस्मात् हा हूत विचक्राय स्वाहा शिरः स्रवक्राय स्वाहा शिरा
त्रैलोक्यरत्नरावक्राय स्वाहा कवचं असंज्ञकचक्राय स्वा
हा अस्त्रम् ध्यानं उदयगिरितटोत्तेऽष्टविंशती सप्तभा
मासदिनमरिचलगोपीवल्लभं देवदेवम् अभयवरदहस्तं
पादसादं प्रसन्नं विविधगुणानिषेधं वासुदेवं नमामि दामो
दराय विग्रहे वासुदेवाय धीमहि तन्नः कृष्णः प्रबोदयात्
इति गावकी पत्तोज्ञानमूलमन्त्रं जपेत् ॐ श्रीं क्लीं क्लीं
कृष्णगोविंदविष्णोर्नामो गोपीमनोहर अत्र मेषद्रुशो
पेतं प्रयत्नस्यै नमो नमः इति मन्त्रः अथाम्नाप्रदगोपाल
मन्त्रप्रसंगात् अत्र प्रदानपरमावहती तर्पणमपि कल्पान्त
सेकमरयोग्यतावशां लिख्यते महाचमसकटोलावृषी
विष्टवत्तुष्टुभो छंदसी श्रीप्रदमहाविष्णुर्देवता आवहंती
वितन्वाना हूत ऊर्वाणाचीरमात्मनः शिरः वासोसिमम
गावश्च शिरा । अत्रं पाने च सर्वदा इति कवचम् ॥ त

२३ मश्रियमात्रं लोमशोपशुभिः सह स्वाहा अमुं
 पाने अरुणादं संस्कृतं कांचनोदीप्तवर्णं करधृतं द
 चक्रेपीतकोशेयवास्य कनककलशयुक्तं नोपलास
 कृपाणि श्रियमपि च भुजाभ्यां विभ्रतं नौमि विसृज्य अ
 वहं नीवितन्वाना इत्यादिपशुभिः सह स्वाहा आमायेत
 ब्रह्मचारिणा स्वाहा विमायेत ब्रह्मचारिणाः स्वाहा प्र
 मायेत ब्रह्मचारिणाः स्वाहा दमायेत ब्रह्मचारिणाः स्वाहा
 आमायेत ब्रह्मचारिणाः स्वाहा यशोजनेमानिः स्वाहा श्रे
 यान्वशसो सानिः स्वाहा तेन भगइत्यादि समाभगप्र
 विशेषादि तस्मिन्सहस्रशालिः इत्यादि प्रथायः प्रवलेत्या
 दिप्रतिवेशोसि इत्यादि राव मावहेती सूक्तमन्त्रः अथाने
 नतर्पणप्रकार उच्यते प्रतिवेशोसि इत्यादिपेगत्वा उपर्व
 शपशुरुवदनादिकृत्वाय - देमाभ्यपभो विस्वतृप इत्या
 हुवापादतलादावभ्यशिरः पर्यंतं व्याप्य पुनः शरीरं मे विव
 र्षणामित्याहुवाशिर आरभ्य पादपर्यंतं व्याप्य आवहेत्याहुवा
 चतथा व्याप्य पुनरावहेत्या अंगस्थादिविधाय व्यात्वायः
 ह्यंदसामित्यारभ्य आवहेती सूक्तं प्रतिवेशोसीत्यंतपकवा
 रं जप्त्वा पुनः परं वेदं नित्यं जप्त्वा जप्ताशो वरोदहनसाव
 नानिविधाय पुनः यच्छंदसामित्याहुवापकवारं संतर्प्य त
 रजले सूर्यमंडलादावभ्यजत पर्यंतं राजत सोपाने संचिंत्य
 तस्य सर्वस्यायः यमं साष्टपत्रं संचिंत्य तस्मिन् कमलं शरी
 रं कमेविवर्षणामित्याहुवा सूर्यमंडलात्सोपानमार्गेण उद

४५.
 ५६०
 प्र कोजलिना आवाहयेत् पवनेनापि पृथिव्यादिभुंदाद्या
 प्रदक्ष्यतासिन्धेवैपि पूर्ववदेगग्र्यादि विधायथात्ता प्र
 दक्ष्यतासिन्धेवैपि पूर्ववदेगग्र्यादि विधायथात्ता प्र
 पुनः स्वस्वपुरतः स्वर्णमयं च देवं चिन्तयन्तस्मिन्स्वरभिमुद्र
 यातर्पणं द्रव्यं चिन्तयेत् पायसं दधि भक्तं च त्वां रमाजं गुड
 तथा भक्तं च कदली पक्वं पक्वं च पनसाप्रयोः मधु रिमधु
 रं चैव तर्पयेदसतोभस पवनेकादशाद्रव्याणि स्वर्णं च दे
 सं चिन्तयेत् देवं रमतजलेन तर्पयेत् तत्र प्रथमं आवाहं नी
 वितान्वा नेह वा पकादशाद्रव्येषु केन द्रव्येण पक्वं क
 वारक्रमेण संतर्प्य पुनः आयेतु ब्रह्मचारिणः स्वाहा ३
 त्यादिभिर्यथापः प्रवतेत्यनैः पकादशाभिर्मन्त्रैः पक्वं के
 न मंत्रेण पायसाद्योकादशाद्रव्यैः पूर्वतर्पिता अवशिष्टैः
 क्रमेण संतर्पयेत् तत्र त्रयसिं द्रव्यैवाकलेवाधिकवा
 छतन द्रव्येण वा ततः फलवाचके वतेन मंत्रेण वा वक्रवार
 माहृत्या तर्पयेत् पवं संतर्प्य पुनर्गेह्यादि दत्तामानससृजो
 चकृतातीर्थेनात्मानं प्रोक्ष्य पुनर्देवलयं लौंगग्र्यादि
 कंकलाजलांजलिना प्रतिवेशोसिग्रमामाहीत्यनेन मंत्रेण
 सूर्यमंडले देवमुद्रां सयेत् पुनः स्वस्वाप्यंगग्र्यादिकं विन्य
 सेत् पवं नित्यशः संतर्पितं प्रतीवात्रलाभो भविष्यति अथ
 तं जपेत् १२ अक्षरा होमार्थं अत्रेन सह संज्ञनेन प्रयावहे
 तीतर्पणं प्रसेगात् आवाहं नी होमविधानमपि आकाशभे
 रवकल्योक्तप्रकारेणालिख्यते प्रथमं वैद्यदेवावसाने पूर्वतर्प
 विधानोक्त

प्रकारेण कर्मयोगेन सादीन कृत्वा पुनः यः छंदसा मरुपभावे
 सूर्यः अदिने तु मरुतं छंदोभ्यां मरुतात्सं वभूव पुनः
 च - मरुतस्वसमेन्द्रो मेथया स्पृणोतुः सरस्वते तु मरुतस्वो मरुत
 स देवभारणो भूया स देव सवितः प्रसवपवं परिधिं च पुनः
 शरीरे मे विचर्षणं स्वाहा जिह्वामे मधुमत्तमा स्वाहा कर्णा
 भ्यां भूरिविश्रवं स्वाहा श्रोत्राणां कोशोसि मेथया पिहितं स्वाहा
 इति उडेवरसमिद्धो मंहुत्वा श्रुतं मे गोपाये तं नलि पुटे कृत्वा
 पुनः आवहंती वितन्वाना कुर्वणा चीरमात्मनः वासोसिमम
 गावश्च अन्नपाने च सर्वदा स्वाहा पुनरावहंतीत्यादि श्रियमाव
 ह स्वाहा पुनरपि आवहंतीत्यादि पशुभिः सह स्वाहा इति चतु
 र्थं पंचमषष्ठवाक्यांते हविषा कृतेत पुनरेकवारं तूष्णीं जपेत्
 पुनः रामायंतु ब्रह्मचारिणः स्वाहा यज्ञो जने सानि स्वाहा तंत्वा
 भगप्रविशानि स्वाहा तसमा भगप्रविश स्वाहा तस्मिन् सहस्र
 शाखे निभगा हंत्वपि मृजे स्वाहा यथायः प्रवतेत्यादिसर्वतः
 स्वाहा इति हविषा कृत्वा पुनरपि आवहंतीत्यादि चतुस्रं
 त्सर्वतः स्वाहा इत्यंतमुक्ताय कमेव कृतेत पुनरावहंतीत्यादि
 सर्वतः स्वाहा इत्यंततूष्णीं जप्त्वा प्रतिवेष्टोसीत्यनेनां नलि
 वंथनं कृत्वा । पुनः यः छंदसा मित्यादिना पूर्ववत्
 अदिने न्वमं स्याः इति परिधिं च होमं समापयेत् ॥
 एवं कृतं अन्नसमृद्धिर्जायते अथ विधाय पकृतं वांछा कल्प
 लना संतकेषु सहस्रं ये प्रोक्त प्रकारेण आवहंती होम-
 विधानं लिख्यते ॥ महावमसकरो

प्र

सं

४६

५६

लक्ष्मिः विष्णुवत्पुष्पभौल्लेखं दसि विहारपंक्तिच्छेदः महाविशदः
दुः आवहंतीत्यप्रदायिनी महालक्ष्मीदेवता श्रीपदमहावि
पुनः विल्लीतः ऋषिः वृहतीछेदः महालक्ष्मीदेवता गदस
नारदः ऋषिः विष्णुपुच्छेदः इन्द्रोदेवता ॥ आनंदनारदः ऋषिः
अमृतविहारछेदः त्रैलोक्यसंमोहनः श्रीगोपालकृष्णोदेवता
नारदः ऋषिः गायत्रीछेदः श्रीकृष्णोदेवता आनंदभैरवः
ऋषिः देवीगायत्रीछन्दः महाविष्णुसंदरीदेवता बदरिका
अमवासी श्रीनारायणोभगवान् ऋषिः गायत्रीछेदः परमा
माश्रीकरविष्णुदेवता शंवीजेशक्तिः लंवीजेश्रीशक्तिः
पुनः शंवीजेस्वाराशक्तिः कपर्दिलक्ष्मी इति वीजहसकह
लक्ष्मी इति शक्तिः सकलश्रीकीलकम् ममनिरतिशायसं
पदर्थे विनियोगः आवहंतीत्यादिवाक्यषट्केन पूर्वोक्तवत्स
उंगानि कृत्वा इदं प्रोष्ठानि हत इति गानि धेहि शिरः चिति
दत्तमाशिता सभगतमस्मेकवचम् यो घंरणीणामरिष्टिं
तनूगोनेन स्वामानं वाचः सदिनलमहं अस्वम् श्रीश्री
मित्तायं गानि ल्लील्लोमित्तायंगम् प्रागष्टमपरलोक्तप्र
कारेण श्रीविद्याय उंगं कर्णीत ध्यानम् अरुणकम
लसं स्पंकां चनोदीप्तवर्णं करुणं तदरचं पीतकोशेयवत्स
म् कनककलशरक्ताज्जोयलासकपाणिं श्रियमपि च भु
जाभ्यां विप्रतं नौमि विष्णुम् ॥ एवं ध्यात्वा होममारभे
त यः छंदसाख्यभो विद्युरयः अदिते नमस्तस्व छंदो
भ्यो नमस्तस्व अनुमते नमस्तस्व समेदो मेधया स्मृतोत

सरस्वते नमः स्व अमृतस्य देवधारणो भूया सो देव सवितः
 प्रसन्न इति परिधिं च शरीरे मे विचर्षणं स्वाहा निष्कामे म
 धुमन्मा स्वाहा कर्णभ्यो भूरिविभ्रवं स्वाहा ब्रह्मणः को प्रसन्न
 सिमेथया पिहन्तः स्वाहा इत्येदं वरसमिच्छन्त्ययं कृत्वा मृतं
 मे गोपायेत्पुण्याय अथ ब्रह्मणो इत्यहोमः श्रीं कां सो
 स्मितां हिरण्यप्राकारमादर्शं जलंती तस्मात्तर्पयेन्ती ॥ पमे
 स्थितां पद्मवर्णां तामिहोमकये प्रियं स्वाहा श्रीं इंद्रं श्रेष्ठानि
 इविणानि धेहि विनिदत्तस्य सुभगत्वमस्मै यो धे रयीणां मरि
 छिं न नूनं स्वाध्याने वाचः सुदिनत्वमहं स्वाहा श्रीं सहकलरीं
 स्वाहा श्रीं सहकलरीं स्वाहा श्रीं श्रीं लोकास्माय कर्पे ईतं श्रीं
 आवहेतीति तत्त्वा नाऊर्वाणां चीमात्मनः स्वाहा गोविंदाय
 सहकलरीं श्रीं वा सोमि मम गावश्च अन्नपाने च सर्वदा गोपीज
 नवहृभाय स्वाहा सकलं श्रीं ततो मे प्रियमावह स्वाहा लो
 मशां पशुभिः स स्वाहा श्रीं उत्तिष्ठ श्रीं करप्रिये स्वाहा इति गो
 पालक श्रीं विद्या श्रीं कदाहं त्वरसादितावहेती मन्त्रेण चतुर्धा
 विभज्य कृत्वा पुनः कां सोऽस्मीत्यादि उत्तिष्ठ श्रीं ये स्वाहा इत्यं
 तमेकां कृत्वा पुनः आचार्यं तद्ब्रह्मचारिणः स्वाहा
 विचार्यं तद्ब्रह्मचारिणः स्वाहा । प्रचार्यं तद्ब्रह्मचारिणः स्वा
 हा दमायं तद्ब्रह्मचारिणः स्वाहा तं वा भगवत्प्रविशानि स्वा
 हा प्राप्ता भगवत्प्रविश स्वाहा । तस्मिन् सहस्रशाले निभगा
 हंतपि सजे स्वाहा यथापः प्रवतायंति यामासा अहर्जरम् ॥
 एवं मां ब्रह्मचारिणो धात रायेतु सर्वतः स्वाहा ॥

प्र.
से.

ॐ श्री ब्रह्म कोशिनिमोरतरदं फट् स्वाहा इति कृत्वा पुनर
पिको सो सी न्यारभ्य ब्रह्म कोशिनिमोरतरदं फट् स्वाहा
इत्यंतमेकादशवारं कृते कौ सो सी न्यारभ्य ब्रह्म कोशिनि
मन्त्रान्तं स ह्यजत्या प्रतिवेशो सि प्रमा भा हि प्र मा पद्य स्व इत्यंज
निकृत्वा पुनरपि यः छंदसामित्यादि प्रतिवेशो सीत्यंतं पका
कृत्वा कौ सो सी न्यारदि इति वृत्ती कर श्रिये स्वाहा ॥
इत्यंतमेकादशः पवमेकादशवारं कृत्वा पवमेकादशवा
रं जपेच्च पवमष्टोत्तरशतं वा अष्टोत्तरसहस्रं वा न्युज्याजपे
द्वा अष्टोत्तरसहस्रं पकादशद्रव्याण्युच्यंते पयः पायसदध्या
ज्यामेशर्करा नमस्रं मोदकमधुमधुवितयंकदल्यामुफलं प
नसंच इत्येकादशद्रव्याणि पतेः सर्वे ईद्वैवी आ ज्यसि क्तात्रं
नैव वा प्रत्यहं च कृयात् एकादश इत्येस्तु प्रत्यहं वा संकोति
पुनराशु कवारं वा न्युज्यात् इत्यं होमविधिम् अथ आवाहंती
जपविधिः पूर्ववदृष्टादिकं कृत्वा ध्यात्वा कौ सो सीतो हि
राण्यकाशना ईज्वलेती रमा तर्पयंती पद्मे स्थिता पद्मव-
र्णातामिहोपकये श्रियम् इन्द्रज्येष्ठानि द्रविणानि धेहि चितिं
दत्तससभगतमस्ये पोषं रश्रीरामरिष्टितनूनो स्वाभा-
नं वाचः सुदिनत्वमहाम् श्री सकलरी श्री हसकलरी
श्री क्री ली कृष्णाय फणिलकी आवहंती वितन्वा ना
कृत्वा वा चीरमात्मनः ॥ गोविंदाय नमः
सकल लकी वा सो सि मम गावश्च अन्नपाने च सर्वदा गोपी
जनवत् भूयात्वा सकलं दीतु मे श्रियमावदलोम प्रां

पशुभिः सह स्वाहा श्रीउत्तिष्ठश्रीकरश्रिये स्वाहा इति मूलम
 न्वेसकृजस्वायः छंदसामित्यादि प्रतिवेशोसीत्यंतपूर्वोक्त
 होमविधानोक्तप्रकारेण सकृद्वाकां सोस्मीत्यारभ्य उत्तिष्ठ
 श्रीकरश्रिये स्वाहा इत्यंतमुक्तातदंते ग्रामायंतु ब्रह्मचारि-
 णः स्वाहा पुनरपि कां सोस्मीत्यारभ्य श्रीकरमन्त्रांते विमायंतु
 ब्रह्मचारिणः स्वाहा इत्येवं प्रकारेण प्रतिमन्त्रं पूर्वोक्त ब्रह्म
 कोशीमन्त्रपर्यंतं संयोज्य नयेत् पुनः लयोंगं कृत्वा प्रतिवे-
 शोसीत्यनेनोपसंहरेत् इति जपविधिः समाप्तः
 अथानगोपालादिमन्त्रप्रसंगादत्र प्रददधिवामनमंत्रोपिम
 न्वेदेवता प्रकाशिकोक्तप्रकारेण लिख्यते ॥
 वंद्यऋषिः विराट्छंदः दधिवामनोदेवता ओं वीजं स्वाहा
 शक्तिः इष्टार्थविनियोगः ओं हूँ नमः शिरः विस्मवेशिरा
 सरपतये कवचम् महाबलाय ते वाभ्यो स्वाहा प्रसन्नम्
 ओं नमो विस्मवेशरपतये महाबलाय स्वाहा ॥
 इति मन्त्रः षडंगमित्यर्थः अत्र प्रदीयं मन्त्रः प्रसन्नासविधिः
 षडंगान्ते गुलीष्वपि विन्यस्य मूलेन व्यापकं कृत्वा मूलमन्त्रा
 ललाटशिरोललाटेनेत्रद्वयकर्णद्वयगोष्ठालातुकंठवाङ्ग
 हृदयउदरनाभिगुह्योरुजंघापादेषु विन्यस्य ऋष्यादीन्विधा
 यथायेत मुक्तागौरनवमणिलसद्गुणवंद्यसंस्थं भृगाकोरे
 रलकनिकोरेः शोभिवज्रारविंदम् ॥ हस्ताब्जाभ्यां नककल
 शंशुद्धनोयाभिर्गुणैर्दध्यान्नास्यं कनकवषकं थारयंतं भजा
 मः ॥ चतुर्लक्षजपः ॥ आज्याक्तैः सिले

प्र.
से
४५३

देशांशं शुभं रणहोमः दध्यन्नेन वा अथ पूजा पंचदश प
रलोकचंद्रपीठे समावाह्य वामनमूर्तिमर्चयेत् अंगैः प्रथ
माहूतिः पूषाये समनाये प्रीतये तस्यै पुष्ट्यै दृष्ट्यै धृष्ट्यै सो
म्याये मरीच्यै अंशुमालित्यै तीक्ष्णायै उद्गत्यै लक्ष्यै उद्धा
यै संहरणायै मंडलायै इत्यादिभिः शुभवरार्णं वरभूषणा
भयवरकराभिः षोडशकलाभ्यः शक्तिभिर्हितीया सशक्ति
वासुदेवादिभिः स्तुतीया शोभ्ये श्रिये सरस्वत्यै रत्ये इति
वासुदेवादीनां शक्तयः कोटोपमूर्तयोदित्तुके शार्वादिह्य
दशानामभिश्चतुर्थी क्रमुदाय क्रमुदायाय पुंडरीकाय
वामनाय शंकराय सर्वनेत्राय सुभुवाय सुप्रतिष्ठि
ताय विगलाय हरिसेनाय पत्नैः शुभवरैः शोखचक्रग
दाय मृगाणिभिः पंचमी लोकपालैः षष्ठी अथ प्रयोगः
प्रतिदिनं दध्यन्ने दशाहूतिहोमात्संपूर्णो भवति प्रतिदि
नं नियमेन सरस्वतजपं च अत्र समृद्धिकरं च मुक्तिकरं च अ
नकामी कृते त्रिसप्तमष्टाविंशति संख्यायां शितानं हृतमिष्टं
तत्रा मुयादममलयम् शितानं शर्करात्रम् अष्टपंचदशो
येतं कृते चाष्टसरस्वकम् अलक्ष्मीनाशमामोतिमहतीं श्रि
यमा मुघात् अमुतं वाहूतिर्कृता दध्यन्ने शर्करात्रम्
अत्र पर्वतमामोति यत्र कृत्वा सगच्छति कृते वित्तसमीपस्थः
यमादरपुत्रे नरः वसंथरामहालक्ष्मीर्वसुवर्षा नितवत् वि
शार्धी प्रजपेत्तुलं ध्यायन्न वं नार्दनम् उद्धृयात्पाय संमनी
माता ह्यमीशो भवेत् पुत्रकामो नपेत्तुलं पुत्रजी-

वफलेर्ङ्गनेत तत्काष्टदीपितेवहोससत्सुत्रमवाप्नुयात्
 ध्यात्वाशिविकर्मदेवंरक्ताभंकरवीरकैः कृतेदपुनसंख्याकैः
 सर्वत्रविजईभवेत् राज्ञकामोपिपमानामपुतेज्जुयात्ररः
 ध्यात्वावेदपदंराज्यंलभेच्चिरमकंटकम् अपामार्गदलेर्ङ्ग
 तालवेगैर्वामधुस्तैः अपुतेसाथ्यवामांतमहावपकियांल
 भेत् अपामार्गदलेतदीयपत्रम् आरोग्यकामीजुयादपा
 मार्गैः शानेशातम् आमुष्कामस्त्रिमधक्तिलदूर्वाकृतांतैः
 अपुतेज्जुयात्तावजपेद्वापुर्लभेच्चिरम् स्तत्रात्रैविकर्म
 पेजपेदशसहस्रकम् सुकोवेधाद्देवत्सद्योनात्रकार्यावि
 चारणा ॥

अथयंत्रमुच्यते ॥

ससाध्यलक्ष्मीप्रणवाष्टकार्णिकंमन्त्रातरहंददलाष्टकं
 च शिष्टार्णपुष्पोलसितान्पत्रमष्टद्वैरुज्वलपत्रका
 यम् परीतसहादशवर्णमन्त्रं ततोवहिर्मातृकयाचपीते
 ततोवहिः पूर्णमवेडजंविद्यन्त्रविदेशीमदभीष्टदत्तं ॥
 प्रसार्थः अष्टपत्रकार्णिकायांप्रणवेतदंतः साध्यनामादी
 न् अष्टदलमध्येमन्त्रस्वर्णहृद्यं अंत्यैः वशिष्ठवर्णहृद्यं
 चदलाष्टेप्रसिद्धाष्टातरतद्वहिः प्रथमेष्टेवासदेवहा
 दशातरमन्त्रेणवेष्टयेत् द्वितियेष्टेमातृकयातद्वहिः
 प्रणवेनवेष्टयेत् अथयन्त्रेस्वरवामनमन्त्रः ॥

नलकृवरऋषिः अतिनगतीछंदः यत्तेश्वरोवामनोदे
 वता ल्लीवीजंस्वाहाशक्तिः ल्लीहृत्ल्लीधिरः श्याघं
 गानि ध्यानादिकंपूर्ववत् ॐल्लीश्रीठेनमोभगवते

प्र
सं
५६४

विस्रवेस्वरपतये महावलाय स्वाहा इति मंत्रः यत्तेर्ष्यस
मानैर्ष्यप्रदः अथ भोगवामनमन्त्रः कपिलऋषिः
गायत्रीछंदः भोगवामनो देवता ओं बीजं स्वाहा प्राप्तिः
मन्त्रपदैः पंचगानि। ध्यानम् नीलवर्णचतुर्वीजं शंख
चक्रगदासुभक्त सर्वाभोगान् रदात्पेभक्तानां भोगवर्धनः ओं
नमो भगवते विस्रवे महावलाय स्वाहा इति मन्त्रः
अथ विस्रूपवामनमन्त्रः ब्रह्माऋषिः गायत्रीछंदः माया
वालकवामनो देवता ओं बीजं स्वाहा प्राप्तिः मन्त्रपदैः पंचां
गानि ध्यानम् धीतां वरोत्तरीयो सोमो जीकोपीनपृग्परिः
कमंडलुचदधने दंडं छत्रं करे दधत् यत्तो पवीति तत्तां गोधा
तवो वामनः सदा नमो मायावालकविस्त्रवे महावलाय स्वाहा
इति मन्त्रः अत्र विद्याभूमिदोषभक्तानां भयंकरः ॥
एतेषां मंत्राणां पूजाप्रश्नश्चराणादिकं पूर्ववत् इति मन्त्रदेव
ताप्रकाशिकोक्तवामनमन्त्राः अथ वैश्रवणमन्त्र उच्यते
यत्ताय ऊवेराय वैश्रवणाय यनयत्पाधिपतये यनयामस
सहमे देहि दापय स्वाहा अस्य मन्त्रस्य विश्रवाऋषिः ।
दृष्टीछंदः शिवमित्रेयने सरो देवता यत्ताय हत ऊवेराय
शिवः वैश्रवणाय शिलाय नयाम्पाधिपतये कवचे यनयाम
सहमे देहि दापय स्वाहा अस्य मन्त्रः ॥
ध्यानम् ॥ कृताघटं गंधनदंचितये दल
कांगतम् ॥ मनुजवासा विमानवरस्थितम् गरुडरत्न
निभं यननायकम् शिवसखं मुकुटादिविभूषितं वर

गदेदधतेभजतंदिलम् ललनपः पुवश्चरणम् दशंशति
 तेहोमः धर्मादिपौठ्योवाद्यज्ञयेत् ॥ अंगदिकालवज्रा
 दिभिरावृतित्रयम् अथप्रयोगः शिवालयेज्यन्मन्त्रमुत्तंथ
 नदृश्ये विल्वमूलोपविष्टेनतमोलतंधनर्दिदः ॥ इति
 ओं वैश्रवणाय स्वाहा ओं यक्षाणां स्वाहा ओं पिंगलाय स्वाहा
 ओं भुवः स्वाहा ओं सुवः स्वाहा ओं भूर्भुवः सुवः स्वाहा यतेद
 शक्रवेरमन्त्राः ऋष्यादयो प्रसिद्धाः विज्ञेशस्यांतरालेदशवद
 समिधः सर्पिष्ठाक्ताविविक्ताः होतव्याद्रव्यसिधौ कनकचट
 करं जतदोस्तं दिलोसो हेमोलोत्तलहीपोदरकमलनिधिघो
 तिते हेमपीठे ध्येयोन्यग्रीधमूलेकृत भुजिविडुषावैश्वदेवाव
 साने मन्त्रैरेतैर्हुतपुतपायसहोमोपिमन्त्रिरागं विहितः लक्ष्म्ये
 सद्यैश्चानिलैर्विल्वसमिद्धोमततदेवफलम् प्रसार्यः वट
 संखंदशसमिधोप्राज्यसिक्तावैश्रवणमन्त्रेण विज्ञेशाय स्वाहे
 तानेन मन्त्रेण द्रव्यसिधौ जुहुयात् कनकचट्टेयाद्युक्तप्रकारेण
 ध्यात्वा प्रयोगांतरम् वैश्वदेवावसानेऽग्नौ हुतसिक्तेन पायसे
 न जुहुयात् लक्ष्म्ये हुतसिक्तेन सिलैश्च विल्वसमिद्धिप्रज्जया
 हलक्ष्म्ये इति अथ यत् प्रवरक्रवेरमन्त्रप्रसंगात् गंधर्वप्रव
 रचित्रसेनादिमन्त्रोपिमन्त्रदेवता प्रकाशिकोक्तोत्रयोग्यताव
 शास्त्रिरव्यते ब्रह्माऋषिः विराट्छंदः गंधर्वो देवता क्ली
 हत राजन्तिरः गंधर्वशिखागगताश्च कवचम् ।
 चित्रसेननेत्रं कन्याप्रपच्छये प्रपच्छये स्वाहा असम् । ध्या
 नम् द्वादशस्त्रीपरिहृतं सुरसंघप्रः सरम् ॥

प्र
सं
४५५

कामदेवित्रसेनारख्यंकन्यादानं सरोलितम् वंदे गंधर्वराजा
नेमणिमालाविराजितं सुथमायां हृत्पुष्पचामी
करप्रभम् ॥ मंदारपुष्पसुमनोहरकशपाशवामधु
वांचलितविग्रहमप्रमेयम् वंदे धनित्यमभिराममनंगत
तत्पमालोलजंतलमथाज्जदलावतातम् स्त्रीराजनाथ
देवगनाश्रयचित्रसेनकन्याप्रयच्छमे स्वाहा इति मन्त्रः
षण्मासं नित्यमष्टोत्तरशतं जपेत् इष्टकन्यालभेत् ला
भैः पुष्पैर्हृतैर्होमान्निर्वाहविंशकपरम् ह्यदशोत्तरपरां नि
त्यविधिरेव भवेत्तदा तस्मै सर्वप्रयत्नेन कन्या दद्यात्सदेव
राट् पुष्पाणि यानि कानि चित्ताम्पु सुमानि प्रयोगांतरम्
ववापि पालिनिर्गुंडीत्तुर्गो कृत्वा पुभेदिने मन्त्रं जप्त्वाष्टश
तकं भक्तयेद्यदि मानवः जानविद्योत्तमामोतिशीघ्रमेव
संशयः विशेषतः प्रयोगांतरम् मन्त्रमष्टोत्तरशतं जप्त्वा
दशदिनं सुधीः हृतं पिबेत्तु मंत्रोत्तरूपमेवं भवेत्तत्प्रातः प्र
योगांतरम् ॥ गुरोर्वीरे तथा विद्वान् सोम्ये वायवि
शेषतः प्रयोगा ॥

हृतमिष्टैः प्रसूतैस्तुजुग्मया द्वैशतयम् यथावर्णं प्रसूतं
वैतद्वर्णं वस्त्रमा मुयात् ॥ सोमवारदिने सर्वप्रजां कृ
त्वा विनायके ॥ आसीनो दक्षुषो मन्त्री मन्त्रमष्टशतं
जपेत् ॥ जपतेत्तीरहोमी स्नातदर्थं वे पुनः पुनः
तच्छेषं प्राशयेद्दिहान् वागनदिवेगवान् भवेत् वटवृक्ष
मूले स्मितासीनः प्राश्नः सुखः सुचिः ॥ सायं प्रातर्जपेत्
मन्त्री मन्त्रमष्टशतं कृत्वा

माहं वाचपंचादं यथाविधिसमाहितः जपो ते तर्पणं होमं
 सतिलैर्घृततरोपेतैर्मन्त्रैश्च प्राशयेद्दिहान् वा ॐ नदीवेग
 वा भवेत् भातुं पुण्यं समादाय तीक्ष्णतैलेन मिश्रितम् ॥
 हिराचंदो मये तन्मीमन्त्रमष्टशतं जपन् उच्चाह नमिदं साक्षात्
 रेस्तस्य न संशयः अथ प्रसेगादिद्यावत्समन्त्रोपिलिख्यते
 भार्गवमहावैश्रवणावाक्यविः विराट्छंदः इंद्राणीवा
 गंधर्वराजविष्णुसर्वादेवता श्रीवीजं श्रीशक्तिः अभिल
 धितकन्यार्थविनियोगः गंधर्वराजनूहत् विष्णवसो शिरः
 ममाभिलषितो शिखाकन्या कवचं प्रयच्छ स्वाहा अस्रम
 ध्याने ध्यायन्निदरसान्विते रथवरे पुंदे लुभिः कल्पिते कल्पा
 रस्य गुपातयानिकमलैः कन्याजनैः सेवितम् गंधर्वाधिप
 तिप्रसन्नवदनं विष्णवसं यः पुमान्मन्त्रे तस्य जपे लभेत नियते
 कन्यामसौ कांक्षितम् गंधर्वराजन विष्णवसो ममाभिलषि
 तं कन्यां प्रयच्छ स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥
 रम्यो विष्णवसोः कन्यामलेकारादिभूषितो ममाभिलषितो
 कन्यादेहि वीणा मिवापरम् इति मन्त्रः
 अनयोर्मन्त्रयो रक्तं सर्वं सर्वतो ग्राह्यम् अथ हृदस्यति मन्त्र
 उच्यते ब्रह्मानुष्टुप् हृदस्य तय मूष्पादयः क्रांतीमित्याद्यं
 गानि हृदहस्यतयेनमः इति मन्त्रः ॥
 अष्टमहसं जपः सर्पिः सित्तेनात्रेन दशांशं पुरश्चरणा होमः
 पूजायां मंगैर्देवजादिभिरविराजयन् ध्याने रत्नसर्गांशु
 कादित्रिजकरकमलादृष्टिणा दाकिरेन वा सो राशो निधा

प्र
से

४६६

५६६

यापरममरुतं पीतवस्त्रादिभूषणं ध्यायन्नासीत् नमः प्रादुर्भा
अविसृतसंख्यं सर्वं शतकमेवं भीता पुत्रेण विदितं
यज्ञनेत्रवर्णवस्त्रादिसिद्धे अप. यवने शस्यति ध्यात्वा
दृतसिद्धे भीता पुत्रे विंशतशतसंख्यं विदितं कृतेन
संख्यं दिसिद्धे ॥ भी. सदेन जालुका प्रसूनमिति सन्सं
न्या सर्वसं उक्तम्

अथ मुक्तमनु उच्यते ॥

ब्रह्मादि विराट्छंदः शुक्रो देवता ऐं बीजं स्वाहा शक्ति
बीजेन वासुपदैर्वाग्रंगानि ऐं वस्त्रं मे देहि मुक्ताय स्वाहा
इति मन्त्रः अथ तेजपेत् आत्मेन सह संजनेत्तरस्य रणादो
मः ऐं ऐं इव ज्ञादिभिरावरणशृङ्गा ॥

अथ प्रयोगः ॥ मुक्तास्ये मुक्तपुष्पैर्कृतभुजिगुणशः
सप्तशो वैकविंशद्वारं हेति व्यमेषोष्य तिसितं सुमालेपनो
वासो दोस्मा वासोरलानि कार्त्तस्वरमपि सततं सायकाय प्रय
च्छन्त्येयो व्याख्यानमुद्राकलितपरकरः स्थापणालिंदं सं
स्यः तजालिंदमिति वेदिका अस्मार्थः शुक्लास्ये मुक्तवारे
मुक्तपुष्पैः रत्नयोरभेरात् शुक्तपुष्पैस्त्रिभिः स्त्रिभिः पुष्पैः
वांसभिः सप्तभिः पुष्पैर्वापेकविंशतिवारं कृतेन उक्तप्रका
रेण ध्यात्वा तस्माद्वा सो वलानि प्रदास्यति तत्र गुणशः एक
विंशद्वारं होमो मालति मालिका जातातिभिः सप्तशः एकविं
शद्वारं होमः पंकजं मुदकल्लारं कुंदं मंदारं नैषावर्तं जीवंति
काभिः मिश्रहोमपक्षे दिव्यतारैः प्राता कृतिसंख्याः अमि
श्रहोमपक्षे दशधिकविंशतसंख्या प्राकृतयः ॥ अमि श्र

मंत्रपदैकविधपुष्पहोमः अथ शुक्रादिमन्त्रप्रसंगात् मंत्रदे
 वताप्रकाशिकोक्तः अतस्त्रहमन्त्राः उच्यन्ते अथ अंगार-
 मंत्रः ब्रह्माक्षयिः गायत्रीछंदः अंगारकोदेवता अंबीजे प्रा
 यशक्तिः वीजे नैव षडंगानि ध्यानं नवम अंगारकं देवे रक्ता
 भांवरभूषणम् जानुस्य वामहस्ता हृदये साभयेन रपाणि नम
 अंगारकाय नम इति मंत्रः अतस्त्रहसंज्ञपेदाग्नेन दशांशो
 शं होमः केवलपमे समावाप्तयेत् अंगैः प्रहतिः नवप्र
 हेर्हितिया इन्द्रादिभिरुत्तीया एवं संप्रजयेत् ॥
 अथ उभयमंत्रः ब्रह्माक्षयिः पंक्तिछंदः तुषोदेवता अंबीजे प्राय
 शक्तिः वीजे नैव षडंगानि ध्यानं वंदे तुषे सदा देवपीना भांवरभू
 षणं जानुस्य वामहस्ता हृदये साभयेन रपाणि नम तुषुथाय नमः
 इति मंत्रः ॥ अंगप्रहदिकाले वावरणत्रयेण स
 जाविधिः । अतस्त्रहसंज्ञपः आग्नेन दशांशो होमः
 अथ शनिमन्त्रः ब्रह्माक्षयिः गायत्रीछंदः शनैश्चरो देवता
 शंबीजे प्रायः शक्तिः वीजे नैव षडंगानि ध्यानं
 वंदे शनैश्च रंदं द्वावज्जनीलाभभूषणम् जानुस्य वामहस्ता
 हृदये साभयात्करां वुनम् शंशनेश्चराय नमः इति मन्त्रः
 अतस्त्रहसंज्ञपः आग्नेन दशांशो होमः अंगप्रहदिकपा
 लेः पूजा अथ राक्षसमन्त्रः ऋष्यादिकं वत्समारोके तु मन्त्रवत्
 रां राहवे नमः इति मन्त्रः पूजादिर्हवत् अथ केतुमन्त्रः
 ब्रह्माक्षयिः पंक्तिछंदः केतुदेवता केंबीजे प्रायसशक्तिः
 वीजे नैव षडंगानि ध्यानम् वंदे केतुं कृष्णवर्णं वराभरणाभू

प्र

सं

४६०

५६७

चितम् जानुस्यवामहस्तादयंसाभयेवरपाणितम् केहं
तवेनमः ॥ इतिमन्त्रः अतरसहस्रंजयः आग्नेनदशं
शोहोमः सूत्रादिकं पूर्ववत् स्वस्वारेज्यपूजातर्पणहोमा
दीनि तत्तदुहपीतिकराणिसर्वसंपत्कराणि भवेति ॥
अथ व्यासमेव उच्यते ब्रह्मा नृपुष्या स ऋष्यादयः व्यां वीजं
नमः प्राप्तिः वीजेन दीर्घस्वरपुक्तेनो गानि व्यां वेदव्यासाय न
मः इति मंत्रः ध्यानं मुनिब्रह्मातीतमुरितथियमंभो
दरुचिरेणुतिव्याख्या मुद्रा कलितविलसदल्लिणकरम्
परं जानौ कृत्वा सदृढनरकस्य कविवरं समासीनं व्यासे स्मर
तनिरतपुण्यचरितम् अष्टसदसं जपेत् आज्यसिक्तेन पा
पसेन दशं शोपुरश्चरणा होमः कविताप्राप्ता व्याख्या श्री
प्रदानप्रधानोयं यंत्रः अथ संकोचमन्त्रः ॥ ओं प्रकचट
तपहलौं फ्रीं सः ऊं फट् स्वाहा इति षोडशार्णीः संकोच
मन्त्रः ब्रह्मा ऋषिः नृपुष्यं द्रवपवनो देवता ऊं वीजं फ्री
प्राप्तिः ओं ओं फ्राहत् के ओं फ्री शिरः चे ओं फू शिखा दे ओं
कैकवचम् ते ओं फ्रौनेयम् ये ओं हूः अस्त्रम् षोडशसह
संजयेत् तिलैश्च तंदुलैश्च सर्वयैश्च शालितंडुलहविषाच आ
ज्येन कंच प्रत्येकं तिशात संखया संभूय दशं शंजुयान् पुरश्चर
णा होमः अथानेन मन्त्रेण रिपुनिग्रहार्थं ध्यानप्रयोगेण शो
कद्वयं लिखते गुंत्यादिं प्रचेता अपि दहनसमीयेथरावोम
संते प्राक् प्रत्येकदत्तसोम्यास्वथ उपरिचदितप्रवदप्रभास
॥ तन्मये स्थान्ति यत्तादिक ।

हरिरुरुदेतीदृशानागान्सचोराहंतेतैर्मविश्रुव्योमनुविहितवल
 प्राकृलान्सचपव निजरिपुमचलाचैस्तेः ससेवाथवीतेमनुविद
 यकृलोभ्यांरुहनिष्ठासवेगम् तदपरिगतवीजेः साधुसंस्तुत
 वक्तुं दहन्तु सकवचासंविन्देभिः स्वेच्छयेव ॥२॥ ॥ अस्यार्थः
 तत्रपैतैरेवसंकोचमन्त्रात्तैरेवप्रयोगंकथयति ॥
 धनउक्तंभवति ॥ रापर्वतनूपेराप्रकारेणपूर्वभागंमहा
 सलिलनूपेणककारेणयास्त्रिमभागेमहादहननूपेणचकारे
 णदक्षिणभागंमहावायुनूपेणटकारेणउत्तरभागंमहाध
 नानूपेणतकारेणतवारिणमथोभागम् महाव्योमनूपेण
 पकारेणउपरिभागंवदन्ततदन्तरतेजोभिरावध्य ॥
 तन्मध्यस्थानोरिपुसिंहव्याघ्रसप्तदस्तिभुजगचोरादीनांरकार
 लोकगभ्यांश्चासनिरोधंचनवरंप्रतिरोधंचकृत्वातदपरिस्पितैः
 क्रीकंसः इतिविभिरत्तैः ॥ तद्वक्तुंस्मृतंथात्वाङ्क
 दस्वाहा ॥ इत्येतैः शिष्टैश्चतुर्भित्तैः वक्रिन्पैस्ते
 स्मृतंदहेरिति ॥ अथाष्टात्रुफामंत्रमुच्यते ॥
 दीर्घतमाञ्जलिः गायत्रीछंदः अष्टात्रुफादेवता ओंवीजं क्री
 प्राक्तिः कोंकीलकं प्रणवभुवनेष्वोवीजशक्तिवा ओंवीजंसा
 राशक्तिः वषपप्रथोयंमन्त्रः प्रणवपाशाभ्यां हृदयंशक्त्याशिरः
 कौशिरत्वापदिकवचं परमेश्वरिनेत्रंस्वाहा अस्रम्
 ओं हत क्रीशिरः कौशिरत्वा ओं कवच क्री नेत्रं कों असे
 इतिवाच्यमानम् अष्टात्रुफाकराग्रेनवकनकमयी वेत्रपट्टिस्था
 नादत्तेत्येनानयेनि स्फुरिततनुलतांपाशावभस्वसाध्याम् ॥

प्र

से

४५५

५६८

देवीनित्यप्रसन्नाननशशथरविवात्रिनेकभिरामादधादाद्यन
वधाप्रवरसखफलप्राप्तिहृद्योप्रियंवः कल्पोत्तरोक्तं ध्यानमुच्यते
उत्तंगतरगारुहेकरोघंत्वाशदेडिनी नारीलोकमशेषमेवशा
मानयपार्वती ध्यानोत्तरम् उक्तामद्याधिरूपां नवकनमयी
वेनषष्टिंदधानां पाशोनावध्यसाध्यां सरभारविवर्णादक्षिणे वा
नयंतीम् नानाकल्पाभिरामोत्तरकणकिरणसंकाशवस्त्रोपले
नोदंती ध्यायेज्जगन्मोहनवशाकरिणी पार्वती साधेकन्दः ॐ
श्रीं क्रीं कौं यद्विपरमेष्ठरिस्वाहा इति मन्त्रः ॥
त्रयोदशार्णः पाशादिवीजत्रयं मूलपुंथेः युक्तमपि विवरण
कारैरुक्तम् अयं तेजपेत् प्राज्येन दशांशं पुरश्चरणा होमः
सर्वार्णः विमथुरयुक्तः सहस्रहोमः शीघ्रवप्रपकरः
साध्यः कर्पणकरश्च अथ पूजाविधिः ॥
नवमपटले प्रोक्तं भुवनेशीविधानोक्तेशक्तिपीठे समावाह्यार्च
येत् प्रंगमाहर्जुंशदिभिरावरणत्रयम् अथ प्रयोगः
ध्यातापि निरिस्तुते यं जगन्ती विद्यां वाशि करोत्यनिशम् प्रयो
गात्तरम् विद्यायानुदिनहृद्ययानया होमकर्मवरदेमदायित
ते ॥ इत्यानुक्ते वृत्तमिति न्यायादृतेः सहस्रं कृते दित्यर्थः
कामितो स यदि वामलोचवो मानयेदधिकमारयीडितम्
प्रयोगोत्तरम् ॥
हवनक्रियासयदिवप्रपकरीमधुनावसेकपटना अथ मर्त्यः
पटलवर्णविमथुरसिक्तेर्लवरो र्जने हृदप्रार्थम् सदृशो न
कमनजगत्परोमनुनामुनानपनकर्मवि.

ये शक्तिमंत्रप्रसादात् अथ श्रीमुखन्यासविधिरुच्यते
अथ लक्ष्मीनारायणऋषिः बृहतीछंदः श्रीदेवता श्रीवीजे
ह्रीं शक्तिः वारणीस्वातारत्रयाशिरसिगिरिसुताशक्तिरूपा
ललाटे अथ अक्षोग्रतयाभौविधुरपिवटनावेष्टनेनंत रूपः
श्रीर्जिकार्यास्वरूपासदश्चकरिरूपोसहोदीर्घयुक्तावेवेन्या
सोमुखश्रीमुखविभवप्राशः कांतिमेधाकरः स्यात् ॥

अस्मार्थः अंगुष्ठमथ्याग्रेसंश्लिष्टेविधाय अन्यास्तिसौगुली
यस्तलाग्रसंश्लिष्टाविधायंगुष्ठमथ्यमाग्राभ्यांग्रणावादि
वीजैः सरस्वत्यादिभावनयासरस्वत्यादिनामोम्रेः वत्समा
णाप्रकारेणामसेत् ॐ सरस्वत्यैनमः ॥

मूर्ध्नि क्रीपावर्तयेत्तलाटे अंसूर्याय दत्तनेत्रे मंड्यग्रे
वासनेत्रे उंचंदमसेमुखवृते श्रीप्रियेनमः जिह्वायाम्
स्वामदकारिणेप दत्तकपोले होश्चकरिणेपवामकपोले
अस्यन्यासस्यस्यानमुच्यते मूर्हतलाटनेरदयंमुखवृते जि
ह्वाकपोलहंदेषुविन्यसकमुद्राः पवंन्यस्वाउक्तफलंप्राप्ते
ति एवंविचारंपंचवारं कुर्यात् यथास्याः अष्टात्रफः विव
रणोक्तंयंत्रमुच्यते षोडशकोष्ठानिलिविदंमथ्यचतुष्क
रेत्वामार्जयित्वाप्रणात्वाससाध्यं विलिखेत् ॥

अवशिष्टेष्ववशिष्टान्वर्णान्विलिखेत् सर्ववशपकरमिदं
यन्म अथमन्त्रसारोक्तप्रकारेणाप्यष्टात्रफाविधान
मुच्यते शक्तिऋषिः विराट्छंदः गिरींदस्वतादेवता श्री
रुत क्री शिरः क्री शिरावापहिकवचम् परमेश्वरिनेत्रे

प्र-
से

४६५

५६५

स्वाहाः सं पाशेनावधसाध्यं स्मरशरविवशं दामदे
ष्टानयंती सौवर्गा वैत्रयष्टिं निजकरकमलेनापदेशाद-
धानाम् रक्तोरक्तो गरागो वरजसमयुक्तमद्यसंस्थां प्रस-
न्नो देवीं बालेंद्रुदो स न सि मुनि नुनां पार्वती भावयामि
श्रीं क्रीं को पदि परमेधरी स्वाहा इति हादशात्तरोयं मे
नः पादाय जातु शिवनाभि हृदे स कांठ जिह्वा प्रक्षोणा
नयनालिक शीर्षके तु तस्या तराणि च मनोरथ पंचवाणान्
यस्मै तनो मीतमनिर्वशाथा पुरोक्तान् प्रागष्टमपटले स्वयं वरवि-
धाने प्रोक्तानि त्वर्थः अष्टमे जपे स्मरस्वरणार्थं आनंदशोशं नु-
जयान् अथ श्नाविधिः पूर्वमष्टपटले प्रोक्तस्वयं वरविधानो-
वत्स्ना अत्र प्रथमा वृत्तौ शक्तिं यजेत् पुनरंगाया वरणा-
निक्रमेण हृत्पद्मा गगनारत्नाकरालिका मद्योभुजा अत्र श-
क्तयः अथ प्रयोगः मधुरत्रयसंयुतैः सरोजैररुणाभै विक-
चैः सहस्रसंख्यम् दिवसस्य सुखे जुहोतु वक्रो यशसे सर्वस-
मृद्धये सतामे प्रयोगांतरम् पटुना हस्तसंयमधु-
रं नुजयादनले ससमिहतवे सतमंडलतो जगतां पितृयं वश-
येत्परमांसमवाप्य वमान् पटुलवर्णा विमधुरसितैर्लवणै-
र्जुह्यादित्यर्थः ॥ प्रयोगांतरम् ॥
उदयसहस्रभाजोः सहस्रपत्रै विकसरेभ्यः नवं नीतं तेना-
शौचं नुजयात्तमते महत्तरो लक्ष्मीम् सहस्रपत्रं कमलम्
प्रयोगो- लोणा कृते मुद्रिकाभिर्देवतादिभिर्कृतकियादिदि-
नं लक्ष्मीकरी नराणां जाता संवाहकारिणी चोक्ता लो-ल

वरुणम् मुद्रिकां गुलिकैः प्रयास्य यन्त्रम् कोष्ठान्वालि.
 रव्यमन्त्री विहृतिपरिमिता तेऽप्युपये चतुष्कम् संमार्ज्यासि
 न्नासाधे प्रणवमभिलिखेत्तन्त्रवर्णान् परेषु वौर्णवित्तं
 दृष्टस्य जलरुद्धप्रवित्तं साधुसंपातसिक्तं ऊर्ध्वदृष्टं विलो.
 कीमनुजपसहितं धारयन् यन्त्रमेतत् अस्मार्थः विहृ
 तिपरितात्त्वोऽशङ्क्यः वौर्णवित्तमात्तकाभिर्वेष्टित.
 मित्यर्थः अस्मकलमाह मन्त्रेणानेन सदृशो नानोत्त्पा
 त्कर्षणे विशेषेण मन्त्रीमनुवरणेन तस्माद्भक्ताभजेद
 भीषितेन द्रोक्तान्त्ययेव रास्यान् प्रयोगभेदानेन मन्त्रे
 ण ऊर्ध्वान्मन्त्रीमन्त्रोऽनयोर्नेवास्तिकाभिदपि भेदः ॥
 अष्टाशुकाया प्रसरस्तोत्रं कल्प्यतरोक्तमन्त्रालिख्यते ओंकार
 भद्रपीठासु यन्मातृङ्मंडलं ह्यायाम् उल्लासिकमलव
 दनामुज्ज्वलवेषासु पासहेगौरीम् १ आंतरमो निहंती
 माश्रयनामखिलमोहनाकारम् कलयेकामपि करुणा
 मरुणागुरुगर्गप्रवोधिनामंतः २ क्री कारवाच्यरूपां हृत
 भक्तजनार्तिमिडुं खंडधराम् अनुवेदयामिविद्यामस्याधि
 रोहकौतुकिनीम् ३ कौडीभवेन्मुकुंदो हंसीभूतो विधिनि
 रंतरेयद्व्यक्तिम् अनलमभूतो वेत्तेतस्य स्यात्तोभजपरोशक्तिं
 यथेतेति रपायायस्वरणानुवां विभूतयो विदुषाम् ॥
 अष्टाधिरोहिणीतामं वामनंदकदलीवंदे ५ हितमुपदि
 शासिचेतो विजहीरिहृद्यान्ध्यान्ध्याभिभ्रमणम् परिहरवां.
 छित्तमखिलं पशुपतिदयितायदां वृजस्वरणात् ६ यवि

५

प्र
सं
४७.

हसितविदुमलताप्रभयापर्याप्तमधुमद्यदस्फुरणा वागपि
 चवर्णयेतीवलातिवलातरंगमाहृदये ७ रंजयतिभुवन
 सखिलेवशयतिवार्तिं श्रियंसमुन्नयति प्रामयतिममोसिं
 पुंसवरणास्पतिरेवशैलकन्यायाः ८ मेघःशामलविक्रमो
 मीनध्वजविजयकेलिदीपिकाकलिकाम् सुमुखीतरंगम
 स्यात्सुलभासौभाग्यदेवनामीडे ९ अःखलुवृभवतिपस्मा
 तस्मादद्यश्चराचरोलोकः तमपिबसेतीमेवामद्यान्कंवदे
 तिनत्वविद १० रिक्ततेपरिरुतेकर्तृकथापिरोहरांकवि
 णाः वशयितुमपिवरमहितोवोद्यसियदिहृदयेभावयभ
 वांनो ११ स्वाभाविकारुणिकसौभाग्यस्फुरणशालिवाव
 प्रभा मदनद्विषोपिहृदयेवशयतियावसतुवासनाहृदिसा
 हारविकासिपयोथरभारोननमय्यचारुदेहलताम् तरु
 णोडमौलितरुणीमरुणामद्यापिरोहिणीमीडे १२ एवना
 मनुवासरजनानां परविद्यातरंगमिहोस्तुतिम् प्रभवत्पवि
 लार्थसंपदसाप्रकृतिर्विद्यमयीप्रसीदति १३
 प्रपंचसारसंप्रदेगीर्वाणोद्विरचिते एकविंशपटलः
 प्रथमंतानयागविधिः प्रथमंतानसंसिद्धिसमाकृतितवे
 तसाम् इत्यादिभिः संपूर्यमाणदेवमे त्रिकाष्टादशकप्र
 जोजायतेदेवशक्त्या इत्येनैर्गुणैरुक्तमर्थं प्रथमाश्रयभया
 तकेवलमर्थतथैववसे देवशक्त्याविपिब्रुतिस्त्रिपूर्वोक्तो
 देवशक्त्या इत्येनैर्गुणैरुक्तमर्थं नादिरहितदोषवशात् प्रप्र
 नाप्रसक्तौ सत्योत्तरारिहाराथं वसमातेन विधिना प्रतिदर्शितं वत्स

१२

त्रयंदैविकं पैतृकविषयं यागेऽस्मिन्
तं कुर्यात् तत्प्रकारेण लिखते अंगमु
धौनं वरधारणानियताहारतापव

प्रकारेणः क्लृप्तवत्तर्दशपाराधौ पक्ववत्
आत्मनेवातः संभवावेदनादिषु - लिखकं
वृत्तिः एषाविंशतिपटले गारुडीविधा
नेन तच्चैतदेव समाशो नरु कपंच
पारिः चोख्यंते ॥

हृष्टं सा सु ॥ १५ ॥ सुस्त्वत्तु
एक ॥ त्रियेवकामैतृक ॥ तत्त
एक विस्मुर्योर्निकल्पयत्तृक ॥ यव
कृष्णिः पंचगव्यानि गोमुत्रो मयोदकपयोदधि
रव्यानि द्रव्याणि क्रमेण संयोज्य तमंचगव्यं तु उडुं वरादि
जीय हस्तकृतं नमं धेन संकोचमन्त्रपुरः सरं निर्मय्यात् ॥
तमनस्तमूलग्रंथे उपरिष्ठा हस्तमारोपि ग्रंथे वसौ का
योर्थं लिख्यते ताश्च हस्त्यादिश्च कादिपंचवर्गादिश्च
वाचीशब्दो मभू संस्तकात्तगणिच संभूय एकादशाव
र्णाः संकोचाख्यो मन्त्रः तदेव स्पष्टं लिख्यते शंभुकचदत
यशहलोऽति संकोचमंत्रः पुनस्तस्मिन् मन्त्रबीजं विलिख्य
वंचंश्च मन्त्रबीजेन तत् स्पष्टा प्रष्टोत्तरशान्तं जप्त्वा पुनस्त
द्वेधा विभज्य वसुमाणा भूतमंत्रं जप्यः सरेपकैकं दंपती
पिवेताम् भूतमन्त्रस्तमूलग्रंथे उपरि वसुमाणां पदं वसौ

म.
स.
४०९

गसि. कयो

तादीजेवत्

हाराणि सवि

त्रयंदैविकं पैतृकविषयं यागं शास्त्रा
तं ऊर्ध्वं तत्प्रकारे लिखते अंगमु
भौतं वरधारणानियताहारतापुत्र

सहजं च। अनेन सः अवात्मानेन स इत्यव
कं भवति उं उं गं गं उं दं वं लं लं एधि वं वीतरंगम
रवि उमिन्नादिल मियं तं अवात्मानेन स इत्यव
अतः भूतेषु पिसं द्योतते न सेती मेवामया नृको वदे
तया प्रपुनर्हं मकार्य परतं कर्तुं कथाधिरोहणं करि
ता नमयतो मे डले दे ने हेला वं छसियदि हृदये भावय
तया संप्रभा वकारुणि प्रासौ भाग्यस्करा शो क र नारा
मदनद्विषोपि हृदयं न पायति यावत्
हारविकासि पयोभ्रम गीस्ये। इल खे च र रोगे न वि
गोतं निधाय तत्र चरुं पंच ऊं पतं डले र्द्यो ग्य परि
मौर्वी निष्पाद्य ऊं वेता म प्रस्थ चतुर्थांशम् तच्च
पादे रति रोगोत्तरतो द्विधा विभज्य दक्षिणं पैतृकं
तं रं वैविकं चेति रुधाताभ्यां क्रमेण पितृवगतमिदं वर्म
श्रुत्वा गेयं रूपिन्त न गेयं पित्रेण रविषादैविकेन हविषा
पुनर्देवानो च वक्ष्यमाणो वक्ष्यमाण क्रमेण नुद्रयात् तत्प्र
कारपवकथ्यते तत्र प्रथमं धिं शोते न उपस्तरण पूर्वकं पिं
प्रथमं समवचसि उच्चरणा पूर्वकं निधाय पुनस्तस्मिन्
भिचारि विवाभिधार्य दक्षिणं हस्ते निधाय अथ स्नात्रिष
मे सपितरं स्मृत्वा प्रणवेन नुद्रयात् पुनर्वाहति भिष्यतस्
धिः प्राज्याशति रुपात् पुनरपि पूर्ववदेव पित्रं शानेन पिं प्रुग
ले पूर्ववदेव समवचसि उच्चरणा पूर्वकं निधाय प्रणवे
नेन नुद्रयात् तत्पिब्याहति भिष्यतस् इतोः क्रयात् पवमेव प्रापि
तामरेव स्मृत्वा नुमानेन वमं ॥

[illegible]

प्र
सं
४७२

तमेवश्रुतामाह पितृदेवताप्रसादात्मेधायुः कोतिसंयुतो
विद्वान् लक्ष्मीतेजोयुक्तो समरुचिर्भवति संततोः कर्त्ता इति
अथशंकरानारायणमन्त्रविधाने मन्त्रदेवताप्रकाशिको-
क्तप्रकारेणालिख्यते नारदऋषिः अनुष्टुप्छन्दः
हरिहरोदेवता क्रींवीजं क्रींशक्तिः क्रीं हत क्रींशिरः
इत्याद्ये गानि ध्यानम् मूलं चक्रं पंचजन्यं कपालं च
यतः कदैः स्वस्वभूषात्तनीलार्थदेहं हरीहरं भजे ओं क्रीं
क्रीं शंकरानारायणाय नमः ओं क्रीं क्रीं क्रीं क्रीं क्रीं क्रीं
प्रणवक्रींमित्यतश्च हरेखादि भाग्यसूक्तं लखिचरणात्तेन श्रीं कर
नारायणशब्देनमः शब्दः प्रसादं पतं इत्येव
सानोत्तमं वाति व्याघ्रमुदुवं नृपं प्रसादं पतं इत्येव
सेन विदतिगोतुं जयः शान्तिस्तुत्याय
अनेः प्रथमावृत्तिः लक्ष्म्ये नारायणे भूमे भूषा
ये विवाये विवेचिकाये शान्दाये गंगाथर्ये द्वितीयावृ
त्तिः ईशदिभिसत्तनीया प्रकृतिपुरुषेकात्महरिहरोपास
ने सर्वसंपत्करं भवति अथ हरिहरात्मा ह्यपरमात्मा भेदा
नुसंधानपूर्वको जयः त्रिसंस्तियोत्त करः अथ संतानया
गप्रसंगात् बोधायसनस्तोत्राक्तः शान्तिर्हि होमस्यानयोग्यता
वशादलिख्यते अथ हजायितोमः सर्वपक्षे प्रणयनद्वेः मावा
स्यां विप्रययनेवादेवात्तयेन दीतीरे अथ स्यात्वायां वागो
मयनगोचर्मया चतुरसंस्पृष्टितं कृत्वा ब्राह्मणानत्रेन परित
व्यप्रणवाहं स्वस्ति कृदिमिति वाचयित्वा प्राच्यां दिशि ब्राह्मणं

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्र

सं

४०३

मनेतरं तेन ते नैव मन्त्रेण प्राज्याकृतिचतुर्गुणोऽकुर्यात्
पूर्वोक्ताष्टाक्षरवर्णोऽकैकयोजनापर्यायेण प्राज्याकृतीनामय
मेवम्यायाः पंचकृतेपेकेकमन्त्रविषयेहात्रिंशत्संख्याक्ताप्रा
कृतयोभवेति अष्टाष्टसंख्यकां किल पक्वाकृतयः पुनरपि
दैविकैर्नैव चरुणा पूर्ववदेव पिंडपुगले समवयवोऽष्टाक्षरा
क्षरैर्कैकपूर्वकपंचाक्षरवर्णोऽकैकश्रीकंठादिषोडशना
मभिः प्रत्येकं पंचपंचवारं पक्वाकृतीः कुर्यात् एवं संयोजि
ते पंचाक्षरवर्णास्त्रिराष्टस्य दशसंख्याक्ता भवेति
तत्र षोडशसंख्यायां पंचाक्षरं समं षोडशकं पर्याप्तं संयो
जेत एवं संयोजिते पंचाक्षरस्य चतुर्गुणो भवेत् तद्योज-
नाप्रकारपवलिख्यते ॥

अग्रं नं श्रीकंठा
यस्याहा अग्रं प्रनंताय स्वाहा इति वेङ्कटमेरासूलाय
स्वाहा त्रिमूर्ताय स्वाहा अमरेन्द्राय स्वाहा आघेशाय-
स्वाहा भारभूतये स्वाहा अतिथये स्वाहा वेस्वाहा
हयस्वाहा सिंहीशाय स्वाहा भौतिकाय-संयोजाना
य स्वाहा अत्रुप्रहाराय अक्राय महासेनाय स्वाहा
इत्येवं षोडशनामाभिः स्वराक्षरपंचाक्षराक्षरैर्कैकपूर्वकै
प्रत्येकं पंचपंचवारं पक्वाकृतीः कृत्वा पुनस्तेन तेन मन्त्रे
ण पक्वाकृत्यनेतरं मनेतरं च चतुर्गुणमाज्याकृतीः
कुर्यात् तत्रैकैकमन्त्रविषये पक्वाकृतयः पंचकिल
तत्राष्टपुण्येनाज्याकृतयोऽपि एकैकमन्त्रविषये विंश
ति संख्याका भवेति नः यामेव शिष्टो दैविकपैतृकत्वे वि
भक्तौ च रुभावावुभावपि संमि—

संस्थाप्य पार्श्वयो र्थांतरं विधातुं च दक्षिणतो धातुं उत्तरतो वि
धातुं च ततस्तान्समर्चयेत् पूर्वपुत्रवा स्मरणमावाह यामि प्रजाप
तिमावाहयामि दक्षिणतः परमेष्ठिनमावाहयामि पश्चादस्पोत
रतो हिरण्यगर्भमावाहयामि ॥ इत्यावाह्यपुत्रवा स्मरणप्रजा
पतिशब्दौ विशेषविशेषौ सावित्र्या पादं ददाति इति चेत् सा
वित्र्या निवेदयेत् यत्तैरेव नाथेयैः शुक्रमन्त्रं ब्रह्मणो मुद्गात्रं वा
नुः पितामहं विधातुः ततः सावित्र्या अप्राचम्य प्रणवेनाष्टशतं
ऊत्वा ब्राह्मणमुपतिष्ठते नमो वाचे नमो वाचस्पतये इति अ
थाग्निमुपतिष्ठत् नमो ब्रह्मणे सप्तार्चि सप्तजिह्व सप्तधा
ग्निः प्रतिष्ठि ॥ अथैवाविष्ठाभूतानि नाह्यग्निः प्रतिष्ठि इति तत्र
मसि ज्योतिरसीति अथास्त्रिंशमावाहय सावित्र्या पलाशा
पणं रष्टसहस्रैः स्नापयित्वा प्ररुषसक्तेन जुहुयात् तस्यै
षांतेव मूर्ध्नि जुहुयात् प्रणवेन नमस्कुर्यात् अर्धं पुंसस ऊं उ
लाभ्यामलं करोति ततः सागर्भिणी भवतीत्याह भगवान्
वौधायनमः ॥ अथ संज्ञानयागप्रसंगात्
वंध्यात निवृत्तिप्रदः कप्योप्यलिरव्यते ॥
वंध्यात्रयं सपुष्टिहं महापातकं संज्ञितम् ॥ काकं वाका
कमित्येव वंधनं च तथोच्यते ॥ गर्भप्राथमिकाहर्ध्यावदा
युष्मती भवेत् तावत्तस्यास्तु गर्भं वैतकाकं त्वभिधीयते ॥
प्रतिगर्भं विनाशं वा प्रतिपुत्रमप्यापि वा ॥
यस्यास्तु जायते काकमित्यभिज्ञां प्रवदते ॥ कदाचिरपि यस्या
स्तु गर्भं शुक्रेन विधत्ते ॥ तद्वंधनमिति प्रोक्तं पूर्व

प्र.

सं

४७४

५७५

जन्मकृताद्यनम् पूर्वजन्मोत्तरेविसोः प्रजका नो महात्मना
म कार्यण्यभाषिणीयातुका कवंध्या प्रजायते यातुर्व
भवे स्तसंयातुकामान् शिशून प्रति विज्ञमाचरतीवभ
न्साकाकंप्रतिपद्यते ॥ विकृतिं जोषमाणायाः स्वय
तिप्रतिपूर्वके जन्मोत्तरेसानुयाति वंधनंतय संभवम्
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं कुर्याद्विचरणाः प्रथकर्मवि
पाको यदोषो न स्यादशेषतः यथाशक्त्यानुसारेणा विन
शाकं परित्यजन् दयाभक्त्या न्विता कुर्याच्छान्तिं सर्वां च शां
तये ॥ यथाविधियथा कल्पमांरिकेणा भवेद्यदि
सद्यः शान्तिमवाप्नोति संतानं च भविष्यति ॥
ऊर्ध्वे कर्कट के चैव कन्यामिश्रुन वर्जिते वृश्चिके चाप
फाल्गुन्यो प्राचार्यः शान्तिमाचरेत् शुक्लादिशुभवारेषु पु
ण्ययोगत्वे शुक्लिते मंत्रे च रम मंत्रे च तैमसं पत्न्यसाथके सं
कल्पपूर्वके गाय सप्त सप्तद्वय संघेयैः स्ता वंधन होमादिशां
ति कुर्यात्सहजैः प्रादौ तु पंच गयानां प्राशानं पदमाचकन्
पश्चादौषध संपुक्तं गोघृते प्राशयेत्सुधीः घण्टा संवा विमा
संवा मंत्रं लांत मया पिवा रं पती मन्त्रं संपुक्तं प्रीति सिद्धि प्रदा
य वै अथौदेशे तयाचार्यो रं पती भांसहजैः ॥
लौकिकाग्निप्रतिष्ठाप्य स्वर्गहोतृविधानतः सुखान्तं नृः
यात्तथादाऊतीभिश्चतुर्दशैः यमाश्चित्रगुप्ता येनैते राज्ञेन
होमयेत् पश्चादुक्तं समिद्धि गायमाष्टसहस्रकम् प्रत्युचं
वृत्तसंकेतं नृः पातु सहस्रकम् शान्तिना तन्यो माधे

विष्णुगायत्रियाजनेत् तिलैरष्टसहस्रं त्र्यम्बकेन जनेततः
 सक्तुनाष्टसहस्रं वैतस्यानक्षत्रवाक्यतः ॥ आचार्यः पंचवृ
 णौ नष्टोत्तरसहस्रकम् स्वेष्टदेवतमन्त्रेणाजनेत्संतानवृ
 द्ध्ये सर्वपाशमताकेन संयुतं सौन्दमेव च ॥ अंगीपिप्य
 लिमारीचवृणौ पंचेति संज्ञिकम् तिलिणीवीजमात्रेणावृणौ
 होममितीयेते जयादिपरिवेचांतसुपस्थानं विधाय च
 ततो ग्रेरुत्तरे भागे ऊंभस्यापनमाचरेत् द्रोणाप्रमाणध्या
 न्यंतु तदर्थं तं तुल्यं तथा तदर्थं तिलं तत्र उपर्युपरि निक्षिपे
 त् तन्मध्ये दलं लिख्येः पञ्चतारेणावेष्टयेत् तस्मिन्कुंभं
 निधायाथ सर्वालंकारशोभितं तिरःपवित्रमाधाय जलेना
 सूर्यमन्त्रितः द्वादशरात्रिमात्रेणावस्त्रेणावेष्टयन् वीनवरत्ना
 निनिक्षिप्य नारिकेलफलदिभिः ॥ अलंकृत्य ततः
 ऊंभं आवास्य मरुणांततः वारुणैव मन्त्रेणा उपचारं कृत्वा
 उषा कृत्वा पश्चात्तन्मन्त्रेण ऊंभं स्पेशात्पदिकते स्थाप
 येदक्तवस्त्रेण यथावन्निर्मितं कृत्वा उत्तमं रजतं स्वर्णं मथ्य
 मं पंचधा तुजे अथ मंसी सत्तां चैत्पङ्कर्मत्रविदो वराः
 मथ्यमाना मिकातर्जमाचयापटमाचरेत् विशेषेणा तु य
 त्वावादतिरासकवस्पदि अथाचरणमन्त्रस्य आचार्या
 यंत्रमालिखेत् यन्त्रप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा वात्स्यदेवत
 म् पूजयित्वा पचारेण घोरशेनेष्टदेवतम् पतघेवं प्रति
 ष्ठाप्य ऊंभं स्पेशात्प्रासने आभिमुख्येन चाचार्योदं पवी
 र्भांसदहिजैः ॥ स्पष्टा ऊंभं जयन्ते चान् ॥

प्र.
से.
४७५
५७५

पूर्वहोमार्थमुत्तमान् प्रत्येकमष्टसाहसंप्रतिमन्त्रं ज
पेदुपः ॥ पश्चात्प्रतिसरंमन्त्रं श्रीरुद्रं च मकं पुनः जपि
तैकादशवारं पंचस्यातिमतः परम् गच्छोन्नं पौरुषं स्त
कं श्रीरुद्रं च तस्मै कम् नमो ब्रह्मेति मन्त्रेण त्रिरुत्थाप्य
चटं पुनः वरुणो घापनं कृत्वा प्रोक्ष्य वा स्निग्धमन्त्रतः
सहस्रिजैः सहस्रिभिः रभिषिर्वेत्समाहितः अग्रे रक्षाण
इति चरत्वा बंधनमाचरेत् वथारक्षामदावाये विलेमा
वलमावल इति मन्त्रं जपेत्स्वरक्षामिष्टार्थसिद्धये
यजमानावथर्विभ्यो यथाशक्त्यानुसारतः दत्वा द्वे
दक्षिणां भक्त्या वित्तशायं परित्यजन् ॥ — आचार्या
यततो दद्यात्कुंभवस्त्रादिदक्षिणाम् ब्राह्मणान् भोजये
त्पश्चाच्च तदंशसमाहितः अष्टोत्तरसहस्रं वा शतम्
द्योतयंत वा विभवे सति विप्राणां भोजयित्वा यथावये
त इत्यं कृते पुत्रवती भवेच्च विप्रापि पुष्पत्रयमात्रतो वा त
स्माद्विभिजैः सह सैव कुर्यात् पुत्राभिलाषीत पुमान्बु
धश्चरेत् अथ संतानप्रसंगात्तरेण काकस्योक्तप्रका
रेण पितृप्रकारो लिख्यते भार्गव ऋषिः पंक्ति छंदः
रेण कादेवता क्लीं बीजं स्वाहा शक्तिः क्लृप्त क्लीं
शिरः इत्यर्थयंगानि ध्यानमवाप्ते मूलकपालयुग्म
मितरे — वहे कृणत त्रिंशतिमभिभ्राणां करपंकजे सि
नयनानागाष्टभूषोज्ज्वलाम् नानाकोटियुगांतसूर्यस
रशो नानाचलद्रुषणा — तालं विनयाम

सुदितपदांश्रीरेणकासाग्रये स्त्रीनमोभगवतिरक्तपंच
 मिरेणकादेविदहदह पंचपंच अखिलजनेमवशंऊरुऊरु
 स्वाहा स्त्री इत्यष्टमिंशहर्षोमन्त्रः अयुतजपः ॥ अरविं
 रादिकामवाणपंचप्रसूनैर्दशंशंरोमः अथयन् यद्विंश
 लोष्टकैयन्नेरेणकामन्त्रमुत्तमम् लिखित्वास्त्रीतमूलाग्र
 साधनामादिसंयुतम् एतेलिख्यदंयन्त्रंजप्तामन्त्रसहस्रक
 म् पिवेहंथासुपुत्रार्थीपुत्रिणीभवतिश्रवम् चेदाग्रनिच-
 वीजंस्तनयेनयसापिवेत् गर्भं प्रसूयतेवेथादेवकोपास्य
 मुंचति प्रयोगोत्तरं अंकोत्तमूलंवलंकतुर्हर्षयित्वागुडेन-
 युक्तं कांकाउत्तममभीयात् पुत्रिणीसाभवीष्यति ॥
 अस्यत्यमूलंसेष्टसंवत्कांवापयोयुताम् पिवेत्तुभयेवापि
 प्रशस्तं गर्भधारणे वेदाकां प्रनति ॥
 पिष्टाशिरीषपुष्पाग्रं योयुतासमन्वितम् ऋतुस्नातापिवे
 हंथालभतेगर्भमुत्तमम् शिरिष्टनागपुष्पाग्रमितिपिष्ट
 स्पृष्ट्वाष्टादग्रंचेत्तर्प्यः सहदेवीप्रियोमूलंपिष्टाचाग्रसम
 न्वितंपिवेत्स्त्रीरेणानारीणांगर्भलाभायशस्यते ॥
 सहदेवी श्रीदेवि श्रीतिश्रीतीली सप्तायर्ववचोपिष्टाराप
 ययेत्क्रीमिनाशनम् संपिष्टावजुवलीचनवनीतेन दापयेत्
 कृमिः पततिदेवेशिहिदिनादीयतेतणे किमिरितिवंथात्
 सकारकः कृमिरित्यर्थः सर्वत्रमूलमंत्रेणजपेन प्रयोगो-
 ग्रंथिज्वात्यर्कसमिथामासरीमर्कडग्भकम् तत्राज्ञानकृया
 च्छत्रः स्फोटकान्त्रियतेश्रवम् तत्राज्ञेतिसाधनामयुतेन

प्र.
सं.

४०५

५७६

मूलमन्त्रेणोत्तर्यः आसुरींतीरसंयुक्तानुज्ञयाचनित्वये
 प्रयोगांतरम् प्रकाशावासरुचैवकदुश्चयसमन्विता
 प्रकटीरेचलवर्णतैलाक्तंजुगयाद्वती सभाहाद्वियतेशत्रु
 नीर्त्रकार्याविचारणा प्रयोगा. आसुरीमखरोमाणिपकी
 कृत्यजनेद्वती अष्टोत्तरशताहृत्यासोयस्मारेणाव्यते
 हुतेनसुज्ञयादेवीस्वस्थोभवतिनामया आसुरींलवर्ण
 चैव अष्टोत्तरशतंजनेत ज्वरेणापीसतेशत्रुः स्वस्थोनिंव
 चतैर्भवेत आसुरीनिंवपजाणिअष्टोत्तरशतंजनेत ॥
 स्फोटकैर्गत्सतेशत्रुः स्वस्थोहोमाहुतस्यत आसुरींवा
 वरोमाणिपकीकृत्यजनेद्वतीममरणमेवस्यात शत्रोः
 तीरेणाशाम्बति आसुरींवररोमाणिपकीकृत्यजनेद्वती
 प्रपस्मारेभवेच्छत्रोः स्वास्थ्यंतीरेणासंदरी मार्जारस्यतरो
 माणिआसुरींतास्तुजयते अष्टोत्तरशताच्छत्रुर्भवेत्तंशुर्महे
 सदि ओंउंवरस्यतीरेणस्वस्थोभवतिवात्यथा निग्रहोवश्य
 प्रधानोयमंत्रः प्रयोगतः संतानप्रधानश्च ॥ अथगुरु
 शिष्ययोर्लक्षणंलिख्यते अतोहितायजगतांप्रेथितेदि
 वेतसाम् अथसंतिप्यवत्सामिलक्षणंगुरुशिष्ययोः स्वच्छः
 सच्छंदचरितः स्वच्छधीः तप्तहृदयः देशकालादिविदेशो
 देशदेशिकउच्यते अथरणः समयतोति ग्रहानुग्रहतमः ष
 दुर्गविजययशोत्रयोपिगतग्रहः शुक्लः शुक्लांशुकोः क्रि
 ष्टकर्माविल्लवमानसः अथरणः समयतोतिग्रहानुग्रहव
 दवेत्तंगविद्यादीवरितादिदितागमः शुद्धोः निष्टसंदर्भोदृष्टास
 र्वावहः अनोविरतमर्चासप.

वंशुरपुराहिषोः दंतोतोतः शोतमनानिर्नातेकांतनिग्रहः
 सुखदः स्वकरणनापि परंपरस्वोद्यतः ॥ रुद्रापोहविद
 व्योः व्याकुलोमोहविवर्जितः ॥ अज्ञानुकं प्यविज्ञानज्ञानो
 ज्ञानपरंगिन् निरंशः स्वांशवित्तर्वसंशयाच्छिदसंशयः
 नयविहजयोपेतो विनीतीनीतिरात्मवान् व्याधिरप्रापितव्याधि
 समाधिविधिसंयुतः ॥ जतिशूरोतिथीरश्चवीरोवाक्पविशा
 रदः वर्गोपेतसमारंभोगेभीरोदंभवर्जितः आदर्शवदविद्यानो
 नतदर्शनहृमकः अस्तौम्यश्चट्टश्चसेयश्चाभीष्टमिच्छ-
 ता शिष्यस्तदावर्जनकृतदेहेनद्विणेनद्य तस्यपादारविं
 दोत्पन्नः पटलभूषणः ॥ स्तनमश्राप्यनप्राप्यं प्रायोबुद्धि
 मतेच्छतम् नित्यशः कायवाक्चित्तैः स्त्रिपद्येकाधिकावधि
 परिचर्यापरः शिष्यः स्वात्स संयतमानसः तेतथाविधमाल
 ससदावितथवादिनम् मातृतः पितृतः शुद्धबुद्धिमेतमलोल
 पम् अस्तेयवृत्तिमास्तिकायुक्तं मुक्तिकृतोद्यमाम् अकल्मषं
 मृषाहीनमहीनद्वयमानसम् ॥ ब्रह्मचर्यापरनित्यं परिचर्या
 परंगुरोः अल्पाशाविद्रेहज्ञानमृतत्वकृतकल्पनम् ॥
 अथीतवेदं स्थायीनमनापि व्याधिवर्जितम् ॥ तरुणं करुणा
 वासंपरितोषकरंगुरोः स्ववेधमेवणातीतेममलं विमलाशयं
 सप्रसन्नं प्रसन्नो गंसदासं निहितंगुरोः ॥
 परोपकारनिरतं विवर्तं परदृष्टो मातृवद्गुरुपत्नीवधात्तव
 तत्सत्तानधि ॥ स्मरेतमस्मराकथं स्मितोपेतसविस्मितं

प्र
सं

४०७
५७७

परिग्रहेत्परीक्षेवंशिष्यमेवंविधेगुरुः श्रुतसंमलसंक्षिन्नक्षि
ष्टकष्टान्ववायजम् दंभावितमगंभीरं चंदं पंडितमानिजम् ॥
रागिरांरोगिरांभोगलालसंवालसंमतम् रोदंरुदंदिशालंमा-
धुनेत्तदवेष्टितम् तदंशंममंभंयपिरंयंयुंयंगममंगलम्
अतिदीर्घमतिक्रममतिदूरलंकाशात्तकम् आदित्तंऊत्सितं
वत्संवीभक्तंमत्सरात्मकम् परदारपरंभीरुंदाहृणंवेरिणंस
तो लुब्धंललथवैदग्ध्यंलुब्धकवोधवम् ॥
सखिनंशुखनंउर्मंउर्मंउर्विडःखमानसम् ॥ प्रत्ययमयंय-
हमग्रगण्यंउरात्मनाम् अष्टद्वयंनमस्यष्टंशिष्टमिष्टं
शाम् सार्यकृत्यप्रसिद्धार्थनिरर्थारंभणंशठम् ॥
इष्टविधेगुरुःशिष्यंनगृह्णीयाकथंचन यहिरुहृणानित-
योषःप्रायोगुरुमपिस्पृशेत् संचिदोषोयथारतिपत्तोजायो
कृतंयथा तथाशिष्यकृतोदोषोगुरुमेतिनसंशयः स्नेहाहालो
भक्तोवापियोनुगृह्णात्यदीतया तस्मिन्गुरोसशिष्येनदेवता
प्राप आविशेत् मधुदिविमर्ददेवेमातापित्रोर्महीभूति ॥
भक्तिरेवांपदंभोजेभार्यानिजगुरोःसदा ॥ छाया
जायाइतोपानादंडाश्चप्रायनाशने मानंमनोगतंचान्यत अंते
वासीनलेचयेत् व्याख्यांविवादंस्वातंत्र्यंकासिताकाम्यजंभिताः
निशकृतकंकोथोश्चतजेदुरुहदेसदा संग्रामधर्मविण्मूत्रसर्ग
निष्ठावनादिकम् परित्यजेत्परिज्ञातावर्मिचगुरुमंदिरे ग्राह्ये
क्तिमन्त्रंनिंदामरां च व विक्रयम् ॥ परित्याजेगुरोतस्य
सपत्न्यश्चसमागमम् ॥
इष्टवानिष्ट

मादिष्टं गुरुणा यत्तु पूर्वपि त्वरया परया ऊर्या हिया सम्पग
 निम्नया कर्मणा मनसा वा वासदा भक्तिपुतां गुरुम् ॥ निर्वा
 जं पूजयेत् शिष्यो निजकार्यप्रसिद्धये लोकोद्देशकरीयाच-
 याचमर्मनिहंतनी स्थित्युद्देशकरीयाचनोगिरं नैव भावयेत्
 रम्पमपुञ्जलमपि मनसो पितृमीक्षितम् लोकविद्देशरं देवं
 नगरहणीयात्कदाचन इत्याचारपरः सम्पगाचार्यवः सर्वव्ये
 त् कृतकृत्यः सर्वेशिष्यः परत्रेहवनेदति इति प्रपंचसारसंग्रहे
 गीर्वाहोद्देशविचिते द्वाविंशत्युक्तः इति प्रपंचसारसंग्रहः
 समश्चिः अथ प्रपंचसारसंग्रहोक्तसत्त्वप्रसंगात् अन्येषां के
 चित्त्वनाः लिख्यते गृह्यसमदृष्टिः विष्टुपुच्छन्दः रुद्रो देव
 तामात्मारुद्रचक्रधामानसोऽभिः इत्येकज्वरशोतिहृत मेध्याभि
 थिमेधा ऋषिः वृहती छंदः प्रयवानेवता यदनेमिदमिष्टि
 प्राः पुत्रापितृक सगाधानकरी वसिष्ठ ऋषिः त्रिगनुष्टुप् छं
 छंदः विष्टे देवो देवता हस्ताभ्यां दशशास्त्राभ्यामितृक निका
 दोषशोतिहृत विद्यामित्र ऋषिः विष्टुपुच्छंदः अग्निर्देवता
 इत्यामये पुरुद्वे संसर्गिणोऽष्टाशतमे दृष्टक सप्तमार्थ परुच्छे
 प ऋषिः गायत्री छंदः रुद्रो देवता पित्रो गृह्यमंशरणे पिशाचि
 मितु प्रताकरी इत्येक पवित्र ऋषिः वसिष्ठो वा उभावपि वा
 गायत्री छंदः यवमानो देवता यदेति यच्चरके इत्युपद्रवनिवृ
 त्तिकरी ॥ यत्मानाशान ऋषिः विष्टुपुच्छंदः रुद्रो देवता
 यदिति तापुर्गदिवा यरेतो यदित्युगायुः करि ॥
 भारद्वाज ऋषिः गायत्री छंदः रुद्रा देवता ॥ परिप

प्र.

से.

४०५

५७४

पुष्पस्तोत्रं स्तथातुरश्टक सहस्रद्वयं परतोवधाजयेत्तस्मा
चौरमपि तथावधानं दृष्ट्वा सिद्धिं मत्सु ऋषिः जगती छंदः म
नुववरुणो देवता ॥ संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमित्युक्
शत्रुपलायनार्थं युद्धादिषु विशेषतः समीचीना त्वियम् ॥ द
क्षिणं पुनर्नो नमस्तु ॥ नमः ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः वा
देवता यद्वा गवदंस्तु विवेतनानीत्युक्त्वा गीष्मं प्रसादार्थं
नेमः ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः वा देवी देवता देवी वाचमजनयेत्
देव श्टक वाक्स्थिभ्यर्थम् गतसमरः ऋषिः अनुष्टुप् छंदः
सरस्वती देवता अं वितमे नदी तमे देवि न मे श्टक विद्या
सिद्धिद्वारा प्रसिद्धार्थम् गौरी वीसिः ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः
इंद्रो देवता वयः सपर्या उपसे इति श्टकमित्युक् ।
दक्षिणं नयनरोगस्य निहत्यर्थम् नारायणः ऋषिः अनु
ष्टुप् छंदः पुरुषो देवता चंद्रमा मनसो जातश्च लो श्टक ॥
वामनयनस्य रोगनिहत्यर्थम् ॥ उलः ऋषिः गायत्री छं
दः वायु देवता आवातवाहिभे मने मित्युक् वातरोगनिह
त्यर्थम् कण्वः ऋषिः अनुष्टुप् छंदः प्रभु देवता ध्यानम्
बंशार्चं मौलिकालारिं व्यालयेत्तोषवीति नम् ॥ जलत्पावक
संकाशो ध्यायेद्देवं त्रिलोचनम् अथ वोचदधिवक्ता श्टक
यमन्तरायः शूलपाविलपीडां नाशयेत् विष्णुमित्रः ऋषिः
गायत्री छंदः इंद्रो देवता किंते कृण्वेति कीकटेषु श्टकथना
शीरातुर्निकरे स्थिता जयेत् स सर्वस्वमपि ददाति ।
भारहजः ऋषिः गायत्री छंदः शक्ति देवता शक्ती

एवदायनी इत्यादिसूक्तं रात्रौ जपेत् जरादिशान्तिकरम् ऊ
 वेरऋषिः अनुष्टुप् छंदः ऊवेरुद्रो देवता ध्यानम् अस्मा
 नूद्रोक्तं पाणिं ऊवेरं नितिणी प्रियम् यनं देशं स्वर्गावर्णं
 वंदे गार्धनायकम् ऊवेरं ते मुखं गौर्द्वे नंदिमानं नदिमावरम्
 ज्वरं मृत्युं भयं चौरं ज्वरं नाशय मे ज्वर इति मंत्रः अनेन ज्वरा
 दिनिवृत्तिः वार्हस्पत्यो भरद्वाजऋषिः देवी गायत्री छं
 दः पूषा देवता अदितं तं विद्यावृणो इत्युक्तं प्राणादायार्थं
 म् गौतमऋषिः गायत्री छंदः सूर्यो देवता अस्माकमुत्त
 मं कृषिप्रदो देव इत्युक्तं अथः सपत्नान्मे इत्यर्थं च मध्ये
 संयोज्य आत्मकीर्त्यर्थं च शत्रुष्वराजयार्थं च वादिप्रतिवा
 दिनोर्विवादेति वादिनः पराजयत्वेन वादिनो जयार्थं च यु
 द्धादिषु जयार्थं जपेत् विह्वलऋषिः त्रिष्टुप् छंदः अग्नि
 देवता अग्ने मयं प्रति नृदं परोषामित्युक्तं शांत्रोः परा जया
 र्थं च युद्धादिषु जयार्थं च जपेत् मारुतमसि मरुतामोजो
 यां थारामित्यनुवाकचेत्तद्व्यं हृष्ट्यर्थं जपेत् समुद्रं गच्छ
 स्वाहेत्यनुवाकं वृष्टिनिवारणार्थम् विभूरसि प्रवाहणेन
 रौद्रे मानी केन पाहि मामे पिष्ट हि मामाहि ॐ सिः वहिरसि
 हव्यवाहनः रौद्रेणानी केनेत्यादि शत्रोसि प्रचेताः रौद्रे
 णेत्यादितयोसि विषवेदाः रौद्रेणेत्यादि उसि गसि कविः
 अंचारिरसि वं भारिः अवस्युरसि उवसान् पुंथ्युरसि मा
 जालीयः संस्वाडसि कृशानः परिषवोसि पवमावः प्रत
 कासि न भसान् इत्येवं क्रमेण वाक्यानि कृत्वा प्रतिवाक्यं

प्र.
सं.

४०५

५७९

गौदेगोत्यादिसंयोज्यजपेत् अतीवरत्नाकरंभवति गोतम
ऋषिः त्रिष्टुप छंदः पृषा पृथ्वीर्यस्य परयत्तुं भित्तुत्तरार्थस्य
इंद्रो देवता आसुरजः प्रत्यावर्तयेमा इत्युच्यते पुद्गादिषु ज आ
र्थे जपेत् भुवऋषिः अनुष्टुप छंदः वास्तुनी देवता आ
त्तार्षमंतरेयि भुवस्तिष्ठति वावलिः इत्युच्यते राज्यप्राप्त्य
र्थं च राजसितरजनवश्यार्थं जपेत् भृगुऋषिः अनुष्टुप
छंदः आपो देवता आनिवर्तमनिवर्तयति निवर्तनवर्तय
इत्युच्यते शोऽवादिषु गतान ततो निवर्तयित्वा आनेत त
दिष्टु लोभूता जपेत् प्रागव्याहृतिप्रसरदमस्य जयत्रि
पंबकमस्य जयप्रमसादव्याहृतिप्रसदक्रमेणामासंजी
वनीमन्त्रः ह्रींमादिः भुवासनां कुनेमन्त्रं जपेत् मन्त्रव्री
धुते पुनः शंखलादिवंधनाम्न्यने सयो नारी वापि भरोपि
वा अस्य ध्यानम् उत महे मरु विरेत्रिपुरे पुनी हिवेत शिरंत
नमो चोचवन्तु नीदि कागट्टे निगडवंधनयन्त्रितस्य व
संस्मृतौ जटिति मे निगडसु टंत पर्वथात्ता भुवासनास
त्ति तिषु इत्या भुवाद्रव्याने कौष्टुतमिति न्यायात् सुतेन कुं
त्ता राजमंदिगादिषु निगडवंधनान्निवृत्तिर्भवति यो देवानां
प्रथमः पुरस्तादित्युक्तं अनपाऋताम्भामनिर्जायते अग
स्त्यऋषिः त्रिष्टुप छंदः अग्निर्देवता अग्नेन यमपथागये
इत्युक्तं सन्ना गैगार्थम् गत्समदऋषिः त्रिष्टुप छंदः वृ
हस्पतिर्देवता बृहस्पते अत्यर्थो देवी अर्ह्या युमद्विभानि
इत्युच्यते निगडवंधनान्मोचनार्थं जपेत् ॥

गर्भोपनिषदं संतानार्थं जपेत् शेषे तान् जप्त्वा इत्यनुवाकं
गोरक्षार्णार्थं जपेत् इंद्रस्य कोटोदित्येवाजस्य दिशामि
इत्यनुवाकं उदस्य गुरुभुक्तादिजीर्णार्थं जपेत् पेंद्रं पेंव
शरा इति सूक्तं दृष्ट्यर्थं जेत् वामदेवाय नमोज्येष्टाय नमो
इति पिशाचनिवृत्त्यर्थं जपेत् देष्टाभ्यामलिस्तु चं स्पस्त
करंत इत्युच्यते वीरपदवनाशनार्थं जपेत् नमोः सुसर्प
स्योये केच वृष्टिर्वीमगु इति सूक्तं सर्पादक्षार्णार्थं जपेत्
लांगलेयविसंसेवे इत्युच्यते कृषीवलनार्थं जपेत् संपत्नी
यत्पादंगच्छसमात्मा इत्यर्थं पत्नीवश्यार्थं जपेत् गृत्तम
दक्षयिः जगती छंदः ब्रह्माणस्यतिदेवता गणानां वाग
णपतिं हवामहे इत्युच्यते गंजलाभार्थं जपेत् अथ महाम
सुंजय होमं व्याख्यास्यमः कृत्या द्रोहे अभिवापेदीर्घयोगे
ग्रहपीडायां सक्तसामो महामरिच चंद्रग्रहाण दोषे सूर्य
ग्रहाण दोषजन्मनक्षत्रे विषाड्यां कृद्धी प्रजेहा अन्येषु
महाभयेषु वाक्षेष्वापि ह्यार्थं मासि मासि जन्मनक्षत्रा
मेकाकाले वा संवत्सरे वा आचार्येण वा स्वयं वा अपुष्का
मकर्तव्यः स्वात्तापुण्याहं वा वयि त्वा प्राणात्रायण नाशय
ण शर्मणः आयुः कामार्थं महामरुतं जय होम करिष्य इति
संकल्प्य अग्नेरुपसमाधानादि पात्रप्रयोगकाले हवीं चिकं
षड्विंशदधिकशतत्रयं सहसा दयेत् गल्लुचि संज्ञानिवत्
रंगुलप्रमाणानि ब्रह्माणंदक्षिणालोदभे पुनिषाद्यत्री
हितं इत्यादिर्वपत्तिरत्यवेतां जपं निर्वपामीति रक्षीमेव च

प्र.
सं
४६.
५४५

नक्रुवाप्रह्यालयोत्सुयश्राज्यं हतलचुसंस्कृत्यचरु-
 णासहपर्यगिकरां कृता सु कस्तुवमार्जनं कृत्वाचरु
 मभिचार्यउदगुहास्यप्रतिष्ठितमभिचार्यपरिधानप्रभृत्या
 जग्निमुवातकृत्वापक्वान्नं नु होति दद्यामुपस्तीर्य म अथा
 तद्विषययविःपंचावर्तिनः अभिचार्य अपैतमस्तुरस्तं
 प्राचीपतिः इति पुगेनुवाक्यामनूयपरंस्त्यो अनुपुगेहि
 मोतवीरानितियाज्ययाजुहोति पूर्ववदुपस्तीर्य हरिहरं न
 तमनुयतविविधिर्विक्रमस्तइति पुगेनुवाक्यामनूयः मा
 छिरोस्त्योमावधीः वियेमइतियाज्ययाजुहोति आजेनमा
 हाव्याहतिभिश्च कृत्वाभूरगयेत्यादिपंचभिर्पंचाङ्गीकृत्वा
 अथहवीन्वितकंगलूवीखंडनिपयसाः कानुहोति चट्टि
 प्रातत्रयंप्रत्येकं अपैतमस्तुरस्तं म आगात् प्राचीपतिः
 साहा. परंस्त्यो अनुवी. साहा. चाते प्राणं जगामशीमदी
 सा. अमुत्रभूयादयप्रथमः प्राचीभिः साहा प्राक्लेरग्निं
 यदंसाहा हरिं हरंतं विष्णुमसाहा माछि रोस्त्योमा
 वियेमसाहा मामोमाहंतं गिरिषसाहा मानलोके. सावि
 येमतिसाहा प्रजापतेन तारयीणां साहा यतइं दंभयाम
 हः जरिसाहा सान्निदा. अभयं करसाहा अयंवकं यजा
 महे. मास्तनातसाहा अस्त्युं. सरस्तीणां साहा येते सह
 संयजामहेसाहा ज्ञानवेदसे. तानिः साहा भूर्भुवः
 सः पुष्टिदं ववृत्ससाहाः सत्युर्नप्रयत्नार्थं
 तामुः साहा सत्युर्नप्रयत्नार्थं पता ॥ भुः

वः साहा मत्सुर्नश्यता पुर्वयतां सुवः साहा मत्सुर्नश्यता
 पुर्वयतां भूभुवः सुवः सा. एतैरेकविंशतिमन्त्रैः षोडश
 पर्याये प्रनिमन्त्रं कृतेत षडंशदधिकशतत्रया कृतिर्भ
 वति अथाज्येना पर्याये एकविंशतिमन्त्रैः प्रनिमन्त्रं कृ
 ण्यात् अष्टाधिकषष्टिशता कृतिर्भवति पुनरज्येन षो
 डश पर्याये एकविंशतिभिर्मन्त्रैः प्रनिमन्त्रं कृयात्
 षड्विंशदधिकशतत्रया कृतिर्भवति पुनराज्येनाष्ट पर्या
 ये एकविंशतिभिर्मन्त्रैः प्रमन्त्रं कृतेत अष्टाधिकषष्टिश
 ता कृतिर्भवति एवंक्रमेणा होमेन अष्टाधिकसहस्रा कृ
 तिर्भवति पुनराज्यममृत्यवे साहेत्यष्टादिकं कृतेत व्याह
 तिभिश्च कृत्वा ततः सिद्धं कृतमवदाया हव्यवाहमभि
 मारिषाहं. कृवे साहा इति सिद्धं कृत्वा होमं कृतेति अनंतप
 रिध्यं जनं कृत्वा जयातिपरिषेचनातं कृत्वा अग्नेणाग्निं
 हवींस्तंभेषु कृतशेषं निरुध्यानि सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय न
 मो अस्तु तस्मै रुद्राय नमो अस्तु इति ह्यभ्यो निवेदयेत् आ
 युर्दश अग्ने. रत्नतादिमं साहा इत्यग्ने स मिथमाथापजान
 वेदायदि पावकौ सिव हस्त इत्युपस्थाय कृतशेषं हवि
 प्राज्यशेषं निनयेत् अग्निगुण्यानि निपंचभिः पुनरे
 कविंशतिं मृगभिश्चतवीरमभिमन्त्र्य आपुरासि विमेषा
 मिति सर्वं वदशेषं प्राश्याचम्य जहामभिस्तुति त्वातं
 द्रसस्ति दाविश इत्येताभ्यां गुरुवे वंदनादशदानं कृत्वा
 अवेत्याज्यं दत्ताः इति गभोदतिगां दत्ता ज्ञानिगानुभो

प्र.
सं.

४८ 48

नयेत श्रुत्यै हृतपायसे रेवंकृतवावायुष्मान्भवति श्रु
तहो दीर्घायुर्भवतिलक्षमासहस्रायुर्भवति सहस्रायुर्भ
वति श्रीः श्रुतदक्षिणीमन्त्रालिख्यते सर्वासां यक्षिणी
नां नृथ्यानं कुर्यात्समाहितः भगिनामात्पुत्रीस्त्रीरूपतः
स्यं यथेः श्रुतम ॐ द्वीरतिप्रिये स्वाहा इत्यष्टाणीमनुः श्रु
ष्वाद्यो प्रसिद्धाः श्रुतप्रयोगः शांखालिख्यते देवीगौर
वर्णाधृतोत्तलम् सर्वालंकारिणीं दिव्यां समालिख्याच्च
यत्नतः जातीपुष्पैः सोपचारैः सहस्रैकं न तो नयेत विसंध्यं
सप्रदात्रंततो रात्रौ श्रुतिर्जपेत् नित्यं सायं समाहारपिंडं
द्वयोपरि लिपेत् श्रुतं गते देवीसमागत्य प्रयच्छति पंच
विंशतिदीनागान् प्रत्यहं तोषितासति ॐ वं वः कं वलके श्रु
द्विपिंशतिपिशाचिनिस्वाहा श्रुतप्रयोगः एकविंशदिनं यावत्
इदं यात्तमयं जपेत् नित्यं सायं समाहारपिंडं हर्म्योपरि लि
येत विसंवाहनमातृश्रायां गत्वा पिशाचिनी पंचविंशति
दीनागान् दद्यात्प्रतिवासश्च कर्णकथयति हि प्रयत्न
पृच्छत्यसौ क्रमात् ॐ गुं छ गुं छ वं द्रु सम निसुरप्रवज निरु
ल्लुल्लवं द्रे व द्रु मिरे स्वाहा श्रुतप्रयोगः गुहावरांतरे कांते ल
क्ष्म्यमेकं न जपेत् पुष्पं भूपं वरु पृच्छं नित्यं कुर्यात्प्रयत्नतः पं
पंचाशत्तैर्दशांशेन द्रुतैर्देवी प्रसीदति दीनागानां सहस्रैर्क
प्रत्यहं तोषितासती ॐ आगच्छ आगच्छ संदरी स्वाहा एक
लिङ्गमहादेवं विसंध्यं पूजयेत्सदा भूपं दत्वा जपेत्सत्री विसंध्यं
विसहस्रकममासमेकं न तो भातिषक्षिणी सुरसंदरी द

तार्घ्यप्रणामेन नमनीयं सततं प्रयच्छति देवि दारिद्र्यदग्धो
 स्मितमेनाशकटीभव तो ददाति सातृष्टाविता युश्चिरजीव
 नम् ओं ह्रीं श्रुतगणिणीमैद्युनप्रिये स्वाहा अस्य प्रयोगः
 कुंकुमेन समालिख्य भूमिदेशे प्रलक्षणम् प्रतिपत्तिथ
 मारभ्य पूजां कृत्वा जपेत्ततः तिस्रं ध्यं तिसहस्रं बुभुक्षते पू
 जयेत्त्रिंशं संजयन्नर्द्धरात्रे तस्मात्प्रयच्छति दीनारं रणं
 सहस्रैकं प्रत्यहं परितोषिता दीनारं स्वर्णम् ओं ह्रीं सर्वका
 मदे मनो हरे स्वाहा अस्य प्रयोगः नदीतीरेषु भेदेषु चंदने
 न समं डलम् विधाय पूजयेद्देवीं ततो मंत्रयुतं जपेत् त्रिस
 माहं जपेदेवं प्रसन्नचित्तो भवेत्तदा दीनारं रणं सहस्रैकं च
 यी कुर्यादिने दिने विना व्ययेन सा कृद्वा न दद्यात्किं ददात्
 न ओं शंखवारिणां शंखाभरणं द्वौ द्वौ द्वौ गे श्रीं स्वाहा अस्य
 प्रयोगः मन्त्रायुतं जपेत् नमनीयं प्रातः सूर्योदये मति मासमे
 कं जपेदेकं पूजां कुर्यादिने दिने शंखसंलिप्तपट्टे नुशुभ
 पुष्पैः सपायसैः दशं शंखे प्रयेत्सा ज्येष्ठं रिधनैः करवीरकैः
 ददाति शंखिनी तृष्टानि त्र्यंशं रूपकपेव कम ओं नमो माणि
 भद्राय नमः पूर्णभद्राय नमो महायत्तसेनाधिपतये मा
 दय गाय स्वाहा अस्य प्रयोगः साहस्रमष्टकं मन्त्रजपेत्सप्त
 दिनावधि प्रत्यहं माणिभद्राख्यः प्रयच्छत्येकं रूपकम्
 रूपकं वेदित्र ओं ह्रीं प्रागञ्जसा मीशरी स्वाहा अस्य प्रयो
 गः पकासने शुचौ देशे त्रिसं ध्यं तिसहस्रं कम मासयेकं
 जपेत् नमनीयं ततः पूजां समाभूत्त पञ्चपूपादिनैवेद्यः प्रदी

प्र.
सं.
४८२
५४२

पैत्र्यतपूरीतैः रात्रावभ्यर्चयेत्सम्यक्सिद्धिः स्वप्रसन्नधीः
 अर्द्धरात्रे गते देवीसमगायच्छति रसं रसाचनं दिव्यं वसुलंका
 रभूषणम् ओं श्रीं श्रीं वटवासि नियतकुलसूते वटयति
 णिपत्ने हि साहा अस्य प्रयोगः विषयस्य वटाथस्यो रात्रौ
 मन्त्रं जपेत्सदा लक्षत्रयंततामिहो देवी स्याद्वययति णो व
 सालंकराणो दिव्यं रसं सिद्धं रसायनम् दिव्या जना न्यातृणा
 सायकाय प्रयच्छति ओं विष्णालेशो हं हूं क्लीं पत्ने हि साहा
 अस्य प्रयोगः विंवा वृत्ततले यत्र लक्ष्मी वर्तयेत्सुधीः विष्णा
 लावितरे तृष्णारसं दिव्यं रसायनम् विंवा पु— ओं ह्रीं वटिके
 रं सं साहा अस्य प्रयोगः शुक्लपते जपेता वया वटप्रेयस
 चंद्रमाः प्रतिवत्सूर्ण पूर्णांततावल्लक्ष्मी देजपेत् अमृतं चं
 दिकादते पीताय मम रो भवेत् ओं हंसः सर्वलोकलोचना
 निवंधं देव्या ज्ञापयति साहा अस्य प्रयोगः हृदि ध्यात्वा ज
 पेद्वां जौ हंसं सचेदकाम यो गं ददाति सा दुष्टा जन्म म
 तु विभायन्म ओं विवित्रे विवित्रे रूपेणा सिद्धिं कुरु साहा
 लक्ष्मी कं जपेत्सन्तं वटवृत्ततले सुधाः बंधूककुसुमैः प
 शातमध्याज्य तीरमिष्टितैः रं प्रां प्रां योनि कुं डेतु दुष्मा दे
 वी प्रसादति विधिना सायकस्यैव प्रयच्छे दीप्तिं फल
 म् सब्रह्मण्य पंचदशाक्षरी मन्त्रस्य अमृता कर्षणादति
 णामूर्तिः कृतिः गायत्री छंदः प्रसन्नस्कंदो देवता सौं
 वी जं ह्रीं प्राप्तिः प्रसन्नस्कंद प्रसादसिख्यर्थे विनियोगः
 कारवगभदेव परापरब्रह्ममयाप विष्णो देहाय हृदया

यनमः ब्रह्मचर्याय शिवाय हनाय शिरः द्वादशनेत्रा
 यशिवास्कंदस्वामिकुमासयकवचं ब्रह्मरुद्रतेजोमयाय
 नेत्रम् कृष्णस्त्रनिवारणाय प्रसम् ध्यानम् किंचित्पुं प्र
 वक्ष्यामि वीलार्कयुततेजसम् व्याख्यानमुद्रासहिते देवसे
 चैः समाहृतम् ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं ऐं नं ले खौं शं वरं गं भवा इति
 पंचदशाक्षरीमन्त्रः विचारता प्रथानोयं मन्त्रः ग्रहमासि
 प्रथमजात्रतास्य पूर्वदेवेभ्यो इत्युचं अत्रमालाभार्यं जपे
 पेत् नारदऋषिः गायत्री छंदः श्रीकृष्णदेवता आवका
 दिगोपालदशाक्षरीकवदं गोरक्षायां कृद्देवता तं प
 शुंस्तया व्याता गोपालकायवेणु चणयवासदेवाय हुं फट्
 इति मन्त्रः नं गोरक्षायां जेत् ग्रहयाग्निः समिध्यते ग्रहया
 विंदते रविः इत्यादि आहो कामस्य मातरं रविषावर्द्धमा मसी
 तं तं सक्तो भोजनग्रहार्थं जपेत् उल्लेखऋषिः गायत्री छन्दः
 वायुदेवता वानश्रावायुसक्तम् अनिलऋषिः त्रिष्टुप् छंदः
 वायुदेवता वानस्य महिमानं रथस्य सक्तं उभयं वातशं
 त्थं जपेत् यत इंद्रभयामहे साक्षिदा विंशत्यतिः इत्य
 नमोर्मन्त्रत्रयोर्गंगासज्जि मृषी वृहत्पुष्टभो छंदसा
 अभयं कर इंद्रो देवता कृषिवीजं जदिशक्तिः तापीत्रय
 निवारणार्थं विनियोगः शस्त्रिनेह न चक्रिणो शिरःग
 दिने शिखावन्निगोकवचं पश्चिनेनेत्रं पाशोऽशुषादि
 गोश्रंसं आहूतो वारुणो द्वादशाक्षरं यनः शाङ्खलप्रभाभ
 लंगोवर्णी वीरं प्रतापी प्रतिहृदं हनं प्रस्फुरद्वजपाणिः

प्र.
सं.
४८३

दोर्मिदिव्यायुथाब्जैर्वक्रभिरतिमहान्देवहैः ॥ योद
यादिशानिसयः परिरुतदुरितः पातविघ्नमहेन्द्रः उमंम
न्नावभयप्रदो व्यासऋषिः अनुष्टुप्छंदः मेधासरस्वती
देवता यशुंदसामिस्रकथारणाप्रधाना शरीरं मे इन्द्र
कमेधाप्रधाना अमिस्तुविश्रवस्तम इत्यप्र्यावसवऋषिः
अनुष्टुप्छंदः अग्निदेवता पुत्रफलदः माप्रगामपथश
त्यादिस्रक्तचतुष्टयमायुः प्रधानम् तत्रप्रथमस्रक्तं स्य
ऋचः षट् द्वितीयस्रक्तस्य यतेयमित्यादयः ऋचोद्वाद
शा तृतीयस्रक्तस्य प्रतारित्यादयः ऋचोद्वादशः चतुर्थस्य ग्रा
जानंतु इत्यादयोद्वादश इत्यं स भूपंचत्वारिंशद्दृष्टः पतामि
ऋग्भिः सरस्वाद्भुति संख्यया स्रक्तचतुष्टयं पंचविशत्या
कुत्यावाचतः सरस्वाद्भुत्या स्रक्तचतुष्टयं पंचविशत्या
ज्योर्भुनेत साध्यशरीरं स्रक्ता स्रक्तचतुष्टयं जपेद्वा मृत्युना
शकरं भवति तत्रप्रथमस्रक्तस्य प्रयोगविशेषः प्रथमस्र
क्तं गमनेपि जपेत् स्रक्तं गमनेति पञ्चाशद्विंशतेन परं स्रक्त
मतीणां युषः पुरुषस्याशिरसि स्रक्ता द्वितीयस्रक्तं जपेत्
सरस्रक्तं पंचादंशायुर्लभते सः पनं स्रक्तं जलस्थित्वा
जपेत् शब्देन जप्त्वा संविशेद्वा आयुः करं भवति चतुर्थस्र
क्तं रषंकस्य प्रयोगः अर्थमावाग्रयं पितेत्यादिना स्रक्ता
जपेद्वा वृत्तेन साध्यमि विवेद्वा विज्ञेयं भवति तत्रप्रथम
स्रक्तस्य दृष्टं कथं शुभं शुभं विप्रवंथवऋषयः चतु
र्णां स्रक्तानामप्येते ऋषयः ॥ गायत्री छंदः विषेदेवादे

वताः पानाम्बामनुष्टुप्छंदः अष्टम्याः पंक्तिः नवभ्या
 महापंक्तिः छंदः दशम्यपंक्तितरछंदः आद्यानां चतसृणां
 नि ऋतिर्देवता पंचमी षष्ठा रश्मिनीतिर्देवता सप्तम्या लिंगो
 क्ता देवता अष्टम्या दीनोततस्त्रिंशोक्त्या वाष्टयिष्यो देवते
 दशम्या ल्यसमिंद्रेरपेत्यष्टवंद्रे देवता अवशिष्टस्यापि या
 वाष्टयिष्यो चतुर्थं सक्तस्य वृहज्जपवंधुसवधुश्रुतवंधु
 विप्रवंधु ऋषयः आद्यानां पंचानां गायत्री छंदः षष्ठसप्तम्यो
 रनुष्टुप्छंदः अष्टमी नवम्याः पंक्तिः छंदः दशम्यादिति स
 णामनुष्टुप्छंदः आद्यानां चतसृणामसमातिर्देवता पं
 चम्या इंद्रे देवता षष्ठ्या असमातिर्देवता शेषाणां सवंधुदे
 वता इत्यंजपहोमादिसमवेततसक्तसमयेततदकसम
 ये चतस्रतरोक्ता नृप्यादीनि धाय कुर्यात् मृतसंजीवने भ
 वति अदो यज्ञस्य विलये इत्यादि पुत्रानां गोदेवी रिहा हिन
 त इत्यंतं कीमिति जले नि लिख्य अतने मन्त्रेण जप्त्वा सिये द
 तव्यं पुत्रलाभः ॥ यत्ननाशनः ऋषिः चतस्रप्रिष्टः एकानु
 ष्टुप् इंद्रे देवता इष्टाणि वालिंशोक्तं देवतं वा मुंचामी तादृ
 विषा इति सक्तं तययोगनिवृत्त्यं जपेत् अनेन प्रयोगः मुं
 चामी तादि पंचभिः ऋभिः आर्च्यैः कर्मणा एकैकं ऋकम
 न्त्रेण एकैकवारं हुता षड्भूति संजं भवति पवं प्रथमतः
 कृता पुनरपि काश्मर्यसमिदा न्यवर्वा न्यद्वयकर्मणा प
 कैकमंत्रैरेकैकवारं हुता तत्र दिति तापुरि नृचा हो
 मसमये ता न्येव द्रव्याणि एकैकं शतसंख्याया हुता पुनरु

प्र.
सं.
४६०
५४५

सराभिः रग्भिः पकैकवारं जडुयात् इति महावदुतयः आ
 युः कराश्च यत्तमरोगनाशकराश्च भवन्ति अथास्त्रेषां यो
 र्गमास्यां वारोऽसकलसर्पप्रीत्यर्थं सर्पवलिकरिष्य इति
 संकल्प्यातं तुलवृर्गोष्ठदलानि विरचय्य दलमध्ये पुद्गरिद्रा
 वृर्गानि प्रविकीर्य पुनः कार्णिकायां चतुर्दलवृर्गानि प्रवि
 कीर्य वामाये ज्येष्ठायोगाद्यै काल्यै कलविकरीये व
 लविकरीये पलप्रमथित्येत्सर्वभूतहमन्यै मनोन्मन्यै
 नमस्तुष्टदलेषुष्टशक्तीः नवमीं कार्णिकायां च समभ्य
 र्च्य ओं नमो भगवते सकलगुणात्मशक्ति युक्ताय अनं-
 ताद्ययोगपीठात्मने नमः इति कार्णिकायां शिवं तत्र पंचा
 तरेणाशिवं समावाह्य पंचातरे वज्रलगंथपुष्पधूपदी
 पानदत्त्वा पुनरष्टदलेषु प्रागादि क्रमेण अनंता च घृणागा
 नमसमर्चयेत् तत्र प्रथमं प्राद्वे अनंतमावाहयामीत्यावा
 स्य अनंताय नमः इति जलगंथपुष्पधूपदीपैः संपूज्य पुनर्द
 क्षिणादले तं कमावाहयामिति तत्तकाय नमः इति पूर्वव
 त्संपूज्य निर्ऋतिदले कर्कोटमावाहयामि कर्कोटकाय
 नमः इति संपूज्य वारुणादले प्रांखपालमावाहयामि प्रांख
 पालाय नमः इति पूर्वसंपूज्य वायव्यदले गुलिकमावाहयामि
 गुलिकाय नमः इति पूर्वसंपूज्य उत्तरदले पद्ममावाहयामि
 पद्माय नमः इति संपूज्य ईशानदले महापद्ममावाहयामि
 इत्यावाह्य महापद्माय नमः इति जलादिभिः संपूज्य
 पुनरष्टदलाद्विप्रागादि क्रमेण देवगृहेभ्यो नमः मनु

ग्रहेभ्योनमः गंधवग्रहेभ्योनमः वज्रग्रहेभ्योनमः पितृग्रहे
 भ्योनमः नागग्रहेभ्योनमः पिशाचग्रहेभ्योनमः राक्षसग्रहे
 भ्योनमः इत्यष्टादित्तजलगंधपुष्पः संपृज्यते तत्र पालायन
 मः इत्युत्तरभागे समभ्यक्ष्य पुनः कार्णिकामथ्यस्थितमहा
 देवायार्चनं निवेद्य अष्टदलस्थितग्रनंताचष्टमहानागानां नैड
 लवूर्णलोलितक्षीरंकदलीफलमहि तंतिवेद्यग्रनंतादिस
 र्वनागानां यथाभागं निवेद्य मिदं समर्पयामि इति निवेद्य गं
 दूषादिकंदत्ता कार्णिकामथ्यस्थितमहादेवभारभ्यग्रनंता
 यष्टनागक्रमेण देवग्रहादीनां च ग्रन्थेनैव तत्तस्मानेषु बलिं
 हरेत् ओं नमः शिवाय स्वाहा ग्रनंताय स्वाहा इत्यादिक्रमे
 ण देवग्रहेभ्यः स्वाहा मनुष्यग्रहेभ्यः स्वाहा इत्यादिप्रका
 रेण स्वाहंतेर्मंत्रैर्वलिं हरेत् यामाग्रे भागिनं संतं स इत्युक्
 त्तेत्रलाभाय वनमः शिवाय इत्यष्टपंचाक्षरमन्त्रं क्षुद्रिना
 शार्थं जपेत् अथ रत्नो शुद्धो मवि— थिं व्याख्याश्यामः
 अणुगार्गवकुलपलाशप्रस्थस्य लोणापि वा मुनिर्वकाषी
 सवीजसर्षपोनातवीजनुषतिलहर्वालवणान्यानि संभृ
 त्य निष्णुमुखे गोमयोनोपलिप्थो ह्निख्याग्निमायाय प्रणी
 तात्वा धानां तं कृत्वा चरुं प्रपयित्वाग्नेः पुरस्ताद्भीति मंडले
 तत्पुरुषाय विद्महेति मन्त्रेण तत्पुरुषमावाहयेत् पवमग्ने
 र्दत्तिणतोः घोरेभ्य इति मन्त्रेण वायुमावाहयेत् पवमग्ने
 र्ग्रेः पश्चात्स योजातमन्त्रेण सवोजातमावाहयेत् पवमुत्त
 रतो यामदेवायेति मन्त्रेण वामदेवमावाहयेत् अथ दत्तिण

प्र.
प.
७५५
५८५

नोज्ञातवेदसेनिमन्त्रेणयोगिनीकपालहस्ताङ्गमावा
हयेत् प्रतिदेवतमंडलेनकर्चेनेवश्रावाप्तस्वनस्वनमन्त्रेण
पायाव्यावमनीयस्वानगंथपद्मपदीपोपचारैरभ्यर्च्य
स्वस्त्योक्तप्रकारेणपर्याधानाज्यभार्गानंकृत्वा वरुणा
रक्षोहणंवाजिमितिपुगेनुवाक्यामनुच्यविज्योतिषाचरते
तिवाज्ययाजुह्यात् अथसिष्टकृतमवदायभूमौनिधा
ययेदेवाः पुरःसदोधिनेशरक्षोहण इति पंचाज्याहुतिर्ह
त्वाततः समूहश्चरत्स्वाहा संदग्धश्चरत्स्वाहा इदमहं
रक्षोभिसंदहामिस्वाहा अग्नयेरक्षोघ्नेस्वाहा यमायरक्षो
घ्नेस्वाहा सवित्रेरक्षोघ्नेस्वाहा वरुणायरक्षोघ्नेस्वाहा बृह
स्पतयेऽसतरक्षोघ्नेस्वाहा इत्यष्टवाज्याहुतीर्हत्वा अपामा
गादिमंभाराणादायतेनपतमेवमामयाविनप्रदक्षिणी
कृत्यरुणश्चपाज्य इति सूक्तं रक्षोहणंवाजिनमित्यनया
रक्षापिज्योतिषाचरतेति द्वाभ्यां सुग्भ्यो - वमेवाष्टदश
रवपके कार्यं च नदहात्रासोरक्षोऽन्यथं च संयोज्य त्रिभु
वः श्रष्टोतरशताहुतीर्मिश्राकृत्यापामार्गादिना कृत्वा
सिष्टकृत्यभृति उपरिष्ठातनुमाविलंकृत्वा देवतानां रे
वेमंत्रैः नैवोयोपचारैः दत्वा पश्चाद्दहास्याग्निपात्रे चो हृत्य च
रुणामहवतरे गत्वा तत्र स्थंडिलमुपलिष्य तमग्निमुपस
माधाय संपरिक्षीय तत्स नियोदितं बलिं दधात् पानीहभू
तानिव संतितत्र बलिं गृहीत्वा विधिवत्प्रयुक्तम् अन्यत्र
वा संपरि कल्पं तत्तमं तता न्यवनमो ॥

स्तुतेभ्यः गुरुतुल्यबालेनेतेषां वासस्यावकृत्पकाः वेता
 लाश्चैवमातंगाहीवाहं । श्रुयेगुणाः ये कुर्यायेत्यस-
 ताश्चभूतप्रेतनिशाचराः । एषां सर्वेषां बलिंददामितेभ्यः
 स्तामोऽस्माहेतिपतैर्मन्त्रैः । बलिंदद्यात् कर्ता गृहं
 गत्वा आत्मनो हृदयदेशे । नोतिमितामन्त्रेण प्रमिश्रं
 ततश्चात्मयादिनमामि । इत्युक्त्वा एषा पाज इति हव्यं दत्वा
 हृत्योरत्पां कुर्यात् आदौ पुण्याहं कुर्यात् तत्रापिरह्यो
 ब्रह्मकर्मणोऽस्मि भवन्ति इत्युक्त्वा ह्योन्नः प्रियतामिति स
 मापयेत् ओं नमो महा रुद्राय वज्रपाणये ज्वरहृदयमाव-
 र्त्त इष्ट्यामि भो भोजरज्जराश्रुणु हन हन गर्जस्रजं च
 ज्ञं मुंच मुंच स मुंचर पाणिना शपियति कुंफ द्रु स्वाहा श्रव-
 तखज पाणिना ज्ञाययति तव मम शिरो मुंचर कंठं मुंचर
 हृदयं मुंचर उदरं मुंचर कटिं मुंचर गुह्यं मुंचर जंघं मुंचर पादौ मुंचर
 ति जपेत् नमोऽस्तु नीलश्रीवायेति श्रुत्वाः पुरश्चराण्यं
 च दशादिना निजपेत् पश्चिमहाराशिवालयं कुंठं श्र-
 लिमात्रं सर्वतो निष्काशयन् शिवायामिमांशार्कपदापुष्पैः
 अमावास्यामारभ्य आश्वमावास्यायाः प्रतिदिनं सहस्रं
 वाचुतपायसं देवाय निवेदयेत् अनेन पुत्रकामानो प्रयो-
 गे वक्ष्यते शोभोयंरोतनं नदीतीरं गोष्ठवाग्दहीता देवा ल-
 ये चैव देवस्योपर्यन्यत्र कुंभे आवाप्तं तस्य पुरतो शोशमी स-
 मिधां दधि मधु चूना कानामेकादशसहस्रं नृपात् दि-
 नत्रये दिनवा इति वा कार्यं प्रतिदिनं मष्टसहस्रं तदर्थं मष्ट

प्र-
स-
७६६
५८०

प्रातर्वातामरसपुष्पमुपरिविन्दे । लहरीं दुर्गा मावा
 वं कुत्वांति मदिनेषु सहस्रं वन्दे ॥ गच्छ स न स न मन्त्रेण
 त्यागं विशेषेण कुर्यात् पक्व ॥ पदीपोपचारैरभ्यर्च्य
 चिदम्क प्रदाय दक्षिणातो देव ॥ गार्गातं कृत्वा वरुणा
 जयित्वा दक्षिणां दद्यात् दक्षिण ॥ अथ विज्योतिषा वृद्धे
 व्यते नवारतिदंडनग्रहसहस्र ॥ मवदाय भूमौ निधा
 तिदिनं पादनिष्कं निर्माय दानं ॥ कांशु पात्रं पक्वगौरपि प
 वं पुत्रकामी विंथि कृत्वा शंभु प्रसादात् पुत्रवान्भवति ॥ गच्छ
 क्षिणा भूत्वा वद विच्छिन्ना संततिर्भवति ॥ आसवत्सरास
 तिर्भवति पतत्फलं समजन्माहीने संवत्सरे ॥ ध्यानं
 शरदं प्रकाशे वेत्यादि प्रमुच्यन्तेनेति प्रथमा ॥
 वतस्य यनुविति द्वितीया ॥ विज्यमिति तृतीया ॥ आभिः प्रात्र
 यो विजिता भवन्ति प्रतिनमस्कारं होमजपं सर्वमुक्तफलं
 सर्वांगमिति नमः सहमानायेतस्यानुग्रहं निष्क
 योर्ध्वं कृत्वा पंचमहसं जप्यामि ॥ गार्गादिना कृत्वा ॥
 जनपादव्याधिषु सत्सरा ॥ विंशतिं देवदत्तं समुत्थे ब्रह्म
 षोडशभिः इष्टगवावासे जपः कार्यः पंचभिर्जपः पंच
 भिर्जपः पंचभिर्होमः पको ब्रह्मा होमद्वयं तिलोदनं प्रति
 नमस्कारं नृहयात् तेन सहस्रजपः पवेकते जनपदव्या
 धिर्नश्यति ॥ अन्यथा यो वाहगसे श्रपामा - तंडलेः आज्य
 मिश्रेण सह संनुहयात् तस्य व्याधिर्नश्यति ॥ अमात्या
 नां रोमे सति सर्ववदपामार्गः ॥ प्रत्येक ॥

स्तुतेभ्यः मृत्कृतबाला यस्य व्याधिर्न स्य राजयाथा उच्यते
 लाभेवमातंगाहीवार्हः कार्यपकावस्मा राजप्रणो सर्व
 त्वाश्रुतप्रेतनिशाचराः प्राप्तिमायायद्वंद्वीभूतानुद्धया
 स्तामोसाहेतिपत्तैर्मन्त्रैः मार्गदुर्वाकमलार्किजल्लान्
 गत्वा आत्मनोरुयदेशेनोपयोमिद्रव्येषुकतव्यं पवेकते
 गच्छराज्यानि नमामि ॥ अथ दण्ड्यते रोजरोगविवि
 नाशार्थं नित्यवदनेनानुवाकेन शुद्धतंडुले राज्यमिष्टेण
 द्रव्यो होतव्याः अनेन राजानित्यमरोगो दीर्घायुर्भवति
 अन्येषामेव रोगो मति अनेनानुवाकेन प्रतिनमस्कारेति
 तद्व्रीहियवैराज्यसिक्तेरष्टसहस्रं जुहुयात् तेषां व्याधिर्न
 र्भवति अनेनानुवाकेनाभिवाद्य उच्यते राजाराज्यकामः
 द्रव्यं सर्वत्रयवाज्यमिष्टं हविस्तस्मादग्नीकुंशान् दक्षि
 पायश्चित्तमतः कलशं जलपूर्णं स्पृष्ट्वा ब्रह्माजपेत् आहु-
 तिजपेत् नमोऽस्तुतिरतः एवं प्रमावस्यांतं होमः अथ रत
 दुष्टादिनां निजपेत् ॥ अथ मघाथोमः वाडिका होमस्य
 प्रतिदिनं प्रणिनि ॥ अथ तिष्ठादिवा होमस्य हिगुणं कल
 शाजलं कारयेत् पराष्टस्य सोगवाहुल्यमिच्छन्मांसेवी
 रहोत्रीभिर्वा शतसहस्रं होमः सर्वशात्राभिवारं करोति सर्व
 हेत्येवीमां होमेन शात्राष्टप्रजाः शुच्यंती शत्रुकेकं कतस
 मिद्रिः रक्ततंतवेष्टिताभिः शतसहस्रं होमः अनेन शात्रो ग
 जोमराज्यो भवति राष्ट्रजनेनैव भोग्यजलादिकं वस्कस्य
 द्वावीत्यवा शतसहस्रं जपेत् कुर्यात् तद्वक्त्रपयुक्ते समं वत्स

प्र०

स०

४६०

५४

रात्रिप्रयति प्रमशानाग्राग्रकमिद्विः शतसहस्रं नृदया
तत्तेन शत्रुगजनगरं व्याधिनस्पति अर्काण्यं भविष्यति
अनेनैवामुंशगदहेटादीणामुच्चैर्भूतामावतिलैः तैला
मिश्रेण कादशासहस्रं नृदयात् परगष्टप्रजामसुरीकामि
कथ्यते अनेनैवापरमुच्यते पश्चिमद्वारे शंभोरायतने देव
स्य पादपीठे अग्निं प्रपसारिणं स्पृष्ट्वा सप्तसहस्रं जपेत् जल
स्नापसारिणिति पतेन रात्रिः शत्रुरपस्मारी भवति अनेनैव
संपन्नभूषणं स्मृत्वा शुद्धतं इलपिष्ठैराहुतिमात्रैः शतसह
स्रं होमः तेन राजयक्ष्मोत्पद्यते तेनैव नश्यति ध्यानम
रूपयोनन संपन्ना इत्यादितृतीयो नुवाकः ओं ह्रीं व्योम व्या
पिने स्वाहा इति व्योम व्यापिमन्त्रः सार्धं लक्षलजपः आ
ज्येन नदशं शंशं पुरश्चरणा होमः - गतिवृत्तिप्रथानोपम
नः प्रातः काले बुलकोटकपकोटशवारमभिर्मंत्रप्रति
दिनपिवेत् सर्वरोगविमुक्तः शतपुर्भूवति नारदऋषिः
अनुष्टुप् छंदः रुक्मिणीवल्लभः श्रीकृष्णदेवता ओं हृतन
भः शिरः जगवते शिरषा रुक्मिणीवल्लभाय कवचमुखा
हाग्रसमं ओं नमो भगवते रुक्मिणीवल्लभाय स्वाहा इति
मूलमन्त्रः कन्यानुवरलाभार्थं जपेत् अदेवी माहात्म्ये प्रो
क्तं वाचोविधानमुच्यते मार्कंडेयऋषिः विरट्छंदः म
रिषमर्दिनीदेवता ओं हृतन ह्रीं शिरः इति षडंगमुपुष्टं चंडि
कायशिरः इत्याद्यंगानि त्रिंशद्वर्तितरक्षोपीशवक्षो
विनिर्यह हलरुधिरथागदिव्यमाखीरसोचमवनम् ।

पनयंवीसिंहपृष्ठाधिपृष्ठाहरनभगवतीमेदुःखविंताडु
 रंना पेंद्रींकींचामुंडायेविद्धे इतिनवाक्षरीमन्त्रः अथय
 न्मषटकोषामध्येयन्त्रस्यवीजत्रयमवशिष्टाक्षरः गणिको
 गोषुचलितेत्त हमितिदेवीमाहात्म्यमूलवीजं देवीमाहा
 त्म्यस्यप्रतिश्लोकं पायसौलिलैसर्पिषाचपंचामृतैश्चनुहु
 यात् पंचामृतं नामपीयूषदध्याज्याख्यं मथ्वीक्षरसंपंच
 कम् पतत्यंचामृतनामस्तपनप्रवरं स्मृतम् शोथपत्राणि
 अथप्रत्यंगिराविधानलिख्यते अंगिरसप्रत्यंगिरसावृ
 षी उग्राकृत्यादेवता अनुष्टुप्छंदः ममसर्वारिष्टविना
 शार्थेजपेविनियोगः कांकींमिन्यायंगंन्यामः पवंत्यस्य
 पुनर्दिग्वंथनं कुर्यात् दिग्वंथनमन्त्रस्य मरीचिपुत्रः कण्व
 ऋषिः इंद्रादिलोकपालादेवता अनुष्टुप्छंदः ममसर्वारि
 ष्टविनाशार्थेदिग्वंथनं विनियोगः शमशिरश्चिभिः क
 रच्छत्रस्तपतुस्तूर्युः प्रांवातोवातरया अपास्त्रियः हवंदि
 भागेइंद्रः सप्रीतोवरदोभवत् योमेकुलागमयनाभिमा
 नप्राणस्यपुरस्तादागतः पाप्मापापकेनकर्मणा इंद्रस्ते
 देवोराजाजंभयतुलंभयतुलंभयतमोहयतमारयतना
 श्रमयतकेशयतत्रोः षयतुभ्रामयतकलितस्मेप्रयच्छत
 कृतंममशिवंमामशुभंममशान्तिंस्वस्त्ययनंमम भद्रंनो
 अपिवातयनमः मरुताभोजसेस्वाहा इंद्रोविश्वस्यराज
 तिशंत्रोभवदिपदेषां चतुष्पदे यनोरयिदुंश्रुतितासेअ
 येजुर्मतीसोअन्दतेवदंतः देवोवष्टंष्यचिषाजातवेद

प्र.
स.
४६६

शुक्लत्रयद्वयमभिसंदहस जातवेदसे सुनवा मसो मेत्या
दिष्टैः शमग्निरग्निभिरित्याभ्यजातवेदो मन्त्रांते पूर्व-
दिग्बन्धनं कुर्यात् पुनरपि शमग्निरग्निभिः करच्छत्रस्तप
तस्यः शंवातो वातरपाशपस्त्रियः आग्नेयदिग्भागेः स्निः
सुग्रीतो वरदो भवत यो मे कुलागमयनाभिमानप्राणस्य आ
ग्नेयदिगातः पाप्मापापकेनेह कर्मणा अग्निस्तं देवो राजा
जं भयतस्तं भयत जं भयत मोहयत मारयत केशयत ना
शयत शोषयत भ्रामयत कलितस्ते प्रयच्छतः कृतं समशि
वं मम शुभं मम शान्तिर्मम स्वल्पयनं मम भद्रं त्र्यो अयि वातयं
मम मरुतासौ जसे स्वाहा इन्द्रो विष्णुस्य राजति शं त्र्यो भवद्विप
देशं चतुष्पदे यो नो रयिं दुश्चरिता सो अग्ने ज रुन्मर्ता सो अ
नृतं वदंतः तेषां वपुष्यविधा जातवेदः शुक्लत्रयद्वयमभिसं
दहस जातवेदसे सुनवा मेत्यादिष्टैः शमग्निरित्यादि-
भिः जातवेदो मन्त्रांतेः आग्नेयदिग्बन्धनं कुर्यात् पुनर
पि शमग्निरग्निभिरित्यादिस्त्रियः दक्षिणदिग्भागे य
मः सुग्रीतो वरदो भवत इत्यादि जीतवेदो मन्त्रांतेः दक्षि
णदिग्बन्धनं कुर्यात् पुनरपि शमग्निरित्यादिभिर्जीतवेदो
मन्त्रांतेः निर्ऋतिदिग्बन्धनं कुर्यात् पुनरपि शमग्निरग्नि
रित्यादिभिर्जीतवेदो मन्त्रांतेः वायव्यदिग्बन्धनं कुर्यात् पु
नरप्येव सोमदिग्बन्धः पुनरप्येव मेवे शानदिग्बन्धः पुनर
प्येव मेवो र्यदिग्बन्धः पुनरप्येव मेवा वांतरदिग्भागे य
रवत्ता सुग्रीतो वरदो भवत यो मे कुलागमयनाभि

मानप्राणस्य अथ्यात्मिकापिदैविकापिभौतिकादागतः
पाप्मापापकेनेहकर्मणाः परब्रह्मांतदेवोराजेत्यादि
जातवेदोमवांतं पूर्वदिग्धनं कृत्वा पुनस्तामग्निवर्णांतव
साज्जलेतीतरसेनमः अग्नेतं पारयानव्योः लनयायशोयो
विद्यानिनोर्गहाः तनूनांष्टतनाजितं इतितात्यग्निः पत्ता
नपिम नानुजपेत् पुनः कृण्वपाजः द्रुहोनिदोमित्रमहो
अवघात्यं पंचदशकृत्वोजपेत् पुनध्यानम् कृत्स्नवर्णांष्ट
हत्पुर्णं रक्तकुंचितमृदंजोशिरः कपालमालांचविके।
श्रीं चूर्णिताननाम रक्तनेत्रमतिदुःखं लंबजिह्वा मथो
मुखीम् ऊर्ध्वदक्षिणहस्तेन विभ्राणां वपरश्चथम् अथो
दक्षिणहस्तेन धारयंतीं तथोरुशम् ऊर्ध्ववामकरेणोववि
भ्रतीं पाशमेव च अथोवामकरेणोवविभ्राणां मूलमूर्ध
जाम् एवं ध्यात्वा पुनरपि कृष्णादीन् कुर्यात् अस्य श्रीप्रत्यं
गिरामन्त्रस्य ओं गिरसप्रत्यंगिरसावृषी द्वाविंशदवीश
नुष्टपुष्टये तृचः पंक्तिः अथ ब्रह्मित्येकपदा गायत्री छंदः
योन इति त्रिष्टुप् छंदः शिष्टा नामनुष्टुप् छंदः प्रति-कत्री
कृत्या देवता कालाग्रिरुद्रश्रीमहादेवोयि देवता एवं मृ
ष्यादिकं विधायकमिति वीजम् अमल इति शक्तिः उदि
दिकीलकम् मम कुलागमय नाभिमानप्राणस्य येयप्रति
कूलकारिणः त्रैलोक्यवर्तिनः तेषां केवलं ततद्वाष्मनः
कायवेशाविनाशार्थं विनियोगः पुनरपि ह्रीं ह्रीं मित्या रं
ध्यानं सिंहां सिंहमुखीं भगवतः श्रीभैरवस्यो ल्लसच्छूलक

प्र.
स.
७६२

५४९

पालपाश उमरुयग्रायदस्तां बुजम् दंष्ट्राकोरिविशक
 टास्यकुङ्कुमासक्तनेत्रं यं बालैरुज्ज्वलमौलिकं भगव
 तीं प्रत्यंगिरां भावये एवं ध्यात्वा पुनः परिवारजातवेदो मन्त्र
 स्पृष्ट्वा सा भगवान् ऋषिः विष्टुपच्छंदः जातवेदादेवता मम
 सर्वा ऋषि विनाशार्थे परिवारजातवेदो जपे विनियोगः जात
 वेदो मन्त्रं जपेत् पुनः प्रत्यंगिरा मूलमन्त्रं विशतयक्षरं जपे
 त् अस्य श्रीश्रायर्वणभद्रकाली मन्त्रस्य प्रत्यंगिरा ऋषिः
 अनुष्टुपच्छंदः श्रायर्वणभद्रकाली देवता लंबी जं कुं शक्ति
 फट् कीलकं मम सर्वभूतविनाशार्थे विनियोगः सां ह
 तलीं शिरः इत्यायंगानि ध्याने ध्यायेत्सनमस्तु शत्रुं श्री सर्व
 मायदयालकां कालीं कंकालवदनां कालजी मरुसं
 निभां भीमदंष्ट्रां ज्वलनेत्रीं भूयो जालाशिखो ज्वलाम्
 श्रृणागकृताकल्याणशूलिक पूर्णविग्रहाम् सहस्रभु
 जदंष्ट्राय सहस्रायुधशोभिताम् विभ्रतीं किंकिनीमाला
 मापादतललेविकाम् समस्तशत्रुरुधिरपानोन्मत्तां परां
 शिवां एवं ध्यात्वा महाकृत्यां जपेत् मन्त्रं यथाविधिः मूल
 मन्त्रः लंबोत्तज्जालाजिह्वे कणालदंष्ट्रे प्रत्यंगिरे कुं फट् इ
 ति विशतयक्षरं जपेत् मन्त्रः चतुःषष्टि मंदस्रमं व्यंजपं कृत्वा
 दशंगुलं तर्पयाद् दशंगुलं होमः पश्चात्स योगविधिं द्वीन
 मः कृत्वा समं शतं सहस्रं कोरिसिद्धासने सहस्रवदने
 षोडशभुजे महाबले महाबलपराक्रमे अजिते अपरा
 जिते देवि महाप्रत्यंगिरे प्रत्यंगिरे से अन्यपरकर्मविध्यां

सिनिपरमन्त्रोच्चादिनिपरमन्त्रोत्सादिनिसर्वभूतदमनिके
सौप्रेहीकोमासर्वोपद्रवेभ्यःसर्वापद्रयोरत्तरलहीहींहींके
सर्वदेवानांमुखेस्तंभयरदिष्टेछिधिरसर्वदृष्टान्तयशवका
लयज्वालाजिह्वेकगवदनेसर्वयन्त्राणिस्फोटयश्वेखला
नत्रोटयप्रत्यसुरसमुद्रानविद्रावयरसैरौद्रमूर्तेमहाप्रत्यं
गिरमहावियेशांतिंकुरुकुरुममशत्रुभक्तय ॐहींहीं
हूंजेभेजेमेमोहेस्तंभेयर ॐहींहूंफट्प्रत्यंगिरेखाहा इति
मालीमन्त्रः अथप्रत्यंगीराचरः योऽकल्पयंतोनोरयः कू
रोकृत्यावधूमिवस्तांब्रस्मणपिनिर्गताः प्रत्यकर्तारंमृच्छ
तु शीर्षपवतींकर्णवतींविषुवपांभयंकरीम् यः प्राहिणो
दिद्यतांविततंयोजयासुभिः येनदिष्टेहवदसिप्रतिकूलम
चापति तमेवेतोनिवर्त्येषमास्माकरज्जोअनागसः अभि
वर्तस्वकर्तारंनिरस्तास्माभिरोजसा आयुरस्यनिकुंतस्वप्र
जोवपुरुषादिनि यस्माकृत्येवकारेहंतंतंगच्छेपुनर्नवे अग
तिंकृत्येनाशयसर्वाश्चयात्थान्यः इतिप्रथमवर्गः क्षिप्रं
कृत्येनिवर्तस्वकर्तारंवेवगृह्णाति ॥ पशूंश्चैवास्पनाशयवी
रोश्चास्यनिवर्हय ॥ यस्माकृत्येप्रजिवायविद्वानविदुषो
गृह्णातु तस्यैवेतः परमाशुतनूकृषिपरुष्यरुःप्रतीची-
त्वायसेयतुब्रह्मरोविदुः मित्रहा ॥ अग्निश्चकृत्येरा-
होहारिप्रहावाजपकपात ॥ यथानांगिरसः पूर्वम
गवश्चापसेधिरे ॥ अत्रयश्चवशिष्टाश्चतयेतस्वापसेधि-
म ॥ यस्तेपट्टेधिसंदधोरेणस्ये वविभुधिना ॥ तंगच्छ

प्र.
स.
४५.

५१०

तत्र ते जजमन्ता तस्मै यजः इति द्वितीयावर्गः योनः कृ
 त्तराण्योवाकश्चिदाभ्योभिर्दिसति ॥ तस्य त्वंदो रिवेहो
 ग्लिस्तनंगच्छसहेलिता ॥ भव्यशर्वदेवहेलिमस्यतपा-
 यकृत्यने ॥ सरस्ती त्वं वकृत्ये भो लिषस्तस्य किंचन-
 २ योनः शिवासः पंचानः परयोति परावतम् ॥
 तैर्देविराश्याः कृत्या नोगमयस्वानुकृतये ॥ ३ ॥ योनः
 कश्चिद्दुहारा निर्मनसायभिदासति इरस्योवांतिकस्येवा
 तस्य रुधमरुकपिव येनासि कृत्ये प्रहिता कृ- नानास
 जिघांसया तस्य व्य- नच्चा व्यनच्च हिनस्तदसाशानिः ३
 तिरुतीयवर्गः ययुपैवियुपयस्मान्यदिवैविवतष्यदी नि
 रस्तेतो ब्रज्जास्माभिः कर्तुं रशोयदी गृहान् योनः प्रायाहं
 प्रापतो यश्चनः प्रापतः प्रापात् वृक्षमिव विद्युदाशुतदा
 मूलादनुशोषय यं द्विष्णोपश्चनो ह्यथायुर्यश्चनः ॥ प्रापा
 त् शुनेपैष्टमिव त्स्यामंते प्रत्यस्य सरस्य वे- ॥ ४ ॥ प्राय
 षोपश्चायामीशपतिनः ब्रज्जापकुक्षः प्रायात्सर्वतसु
 व्यथस्यदम् सर्वथुश्चात्यवंपश्चयोश्चस्मानभिदासति तस्य त
 भिंध्याधि शययदा विरुधतच्छिरः चतुर्थवर्गः अभि
 प्रेहिमहसा तं युक्ता प्रशपथे ॥ शत्रुन निच्छती कृत्ये वृ
 कीवाविनो गृहान् परिणो वृथि शपथान् ददन्नमि विवह-
 दम् शत्रुनेवाभितो जहदिदिया वृत्तमिवाशानिः ॥ शत्रुमे
 प्रोयशपथान् कृत्वा सुसुज्जत ॥ जिह्वा श्रुताण सुसर्ददः
 समिहं जातवेदसपश्चमपन्नं पुरस्तात् ॥ ॥ शि

वंदति एतः कृषि अभयं सततं पश्चाद्भुतं ततो गृहे प॥
 रेहि कृत्ये मातिष्ठीवदस्येव पदं नय मृगस्य हि मगारिः प्रणो
 त्वानिः कर्तुं मर्हसि इति पंचमवर्गः अयत्ताकासलं कृता
 सर्वनोदुरितं दह जानीयाच्चैव कृत्यानां कर्तृन् नृणां य
 चेतसः यथा हंति पूर्वासीनं तथैवेष्टवश्च कृत्स्नः तथाप्य
 यायुजावयंतस्य निकृष्टस्यासुजंगमम् इति षष्ठेऽपि रभी
 ताग्रजाते किमिहे छसि श्रीवाले कृत्ये पादौ च अभि कृतं
 स्वनिर्द्रव सामुपासंति नो रयो वेमि चैव परं षितं तैस्ते नि
 कृतमस्मात्पुत्रे ये यदि नो जीवतास्य गीन् मास्माच्छिषो हि
 यदं मोता किं विचिंत्य तदम् माजातीननुजान्पूर्वा नमावे
 शिप्रतिवेशिनो ॥ इति षष्ठमवर्गः शत्रूयताप्रहिताशि
 मंगेनाभियथायतः ततस्तोथात्मानुदत्तयो यमंतर्मपि
 शितः प्रवत्त्रिकृतास्माभिर्ब्रह्मणा देवि सर्वतः यथेतमा
 पि तात्वा तपशीनेव तोजदि २ यथा विमुद्धतो वृत्तग्रमू
 लादनुशुष्यति एवं संप्रतिशुष्यतयो मे पापं चिकीर्षति
 पाठोत्तरम् यामे पापं चिकीर्षति यथा प्रतिशुको भूत्वा तमे
 व प्रतिधावति पायंतमेवं यत्तयो मे पापं चिकीर्षति यो
 नः सोऽग्ररणो यश्च निस्त्रो जिघांसति देवास्तं सर्वं भूर्वत्तत्र
 स्रवर्ममातरम् उता मंदंतस्तोमाः कृणुष्वराधोऽद्विवः
 अवन्नस्रदिषो जदि सप्तमवर्गः ऊवेरंते मुखे गौर्दं नंदिमा
 नंदिमावह ज्वरं मत्सुं नयं स्यो रं विषं नाशयः वर यामेक
 रिति प्रहारयोनिवेशने यो मे केशानवेक कर्कटं नने दंतया

प्र.
सं.
४५१

पने २ योनोदमेदारुगर्भेशयानंथियाशायितपुरुषं निजुः
कुंभीपीकं नरकं ग्रीववथाहतायेवं पुरुषा सोयमस्य इये
नोरमिं डंश्चरिवासो अग्नेजहर्मता सो अन्तं वदेतः तेषां व
पुंष्पचिंषाजातवेदः शुष्काल्कनवृत्तमभिसंदहस्व ५ प्र
तिसरप्रतिधावकुमार्या इव पितृग्रहान् मृद्दीनं मेघां स्फो
टयवयमेघां थिक्कृते ५ कृत्स्नवार्तिवृहद्रूपिवृहत्कंठीम
हृद्ग्री देविदेविमाहादेविममशत्रून्विनाशयममश्रून्वि
नाशयोनमः अष्टमवर्गः खट्फट्जहिमाहाकृत्ये
विभूमाग्निं समग्रमे देविदेविमहादेममशत्रून्विनाशय
ममशत्रून्विनाशयोनमः १ गृध्रकर्णिविदूपाक्षिलंब
स्तनिमहोदरिजहिशत्रून्विमृत्लेन कृभ्रसपिवशोपित
म् २ अग्न्यास्यचोररूपे विसृष्टे विनाशिनि ॥३॥ जं
भिना प्रतिगृह्णस्व सयनादाय चार्भकम् ३ त्वमिंदोयमो
वरुणस्त्वं मापो गिरयानिलः ॥ ब्रह्मा चैव रुद्रश्च त्वष्टा
चैव प्रजापतिः ५ अरुतीथं निर्वर्तयंस्तवः परिवत्सरः
अहोरात्राश्च वेदाश्च त्वेदिशाश्च मे ॥५॥ त्वमिंदं यमं वरुणं
सोममग्निमथानिलम् अशरुत्पपशूंश्चैवानतत्यादयस्वो
दुतम् ॥६॥ ये ह्यस्य रुजवे मस्युममेकदा धियो रुर्मदा अ
प्यदासः आवधौ वानरो विषाविथ्यतस्तैव सतस्य सद
नंयमस्य ॥ नवमवर्गः ॥ प्रत्यंगिरा प्रथमवर्गप्रथम
स्त्वः ॥ ओं ह्रीं पुटितस्य ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः
प्रत्यंगिरा देवता ॥ अष्टवतश्चतस्रश्च भिरत्तैः पंचोगा

निभूमध्यनयनद्वयगलबाहुद्वयहनाभिपार्श्वद्वयकटिद्वयां
 धुपादद्वयेषु यदन्यासः खड्गचर्मराक्षसामुक्तकेशीदिगंवरा
 सांद्रेष्टासर्वभूषाढयाथ्येयासर्वारिमलगा अथवायंकल्पये
 तीत्यस्यश्रेणिरानुष्टुप् उग्रकृत्याः कृष्णाष्टमीमारभ्ययावत्पर्व
 पयंतं श्रोतुंवरदंडपुरुषमात्रंधारयन्नामसंयुक्तमष्टोत्तर
 शतंजपेत् ततः प्राप्नोमस्तुर्भवति तद्विवसाद्व्यवस्थापि
 रक्षितंनसमर्थः प्रीतिवतीद्वितीयऋतुः अगिरानुष्टुप्
 कृत्याः विभीतकदंडमष्टप्रादेशमानंचारयन्कृष्णप्रति
 पदत्यारभ्यचतुर्दशीपर्यंतं अष्टोत्तरशतंजपेत् प्राप्नुयाधि
 गृहीतोभवति म्रियतेवानसंदेहः येनदिष्टेनहवदसीत्य
 स्पवामदेवगायत्रीप्रत्यंगिरसः अर्कसमिधंकारस्करं वाम
 भस्त्रातकं श्लेष्मानकतेलेनाभक्तं निमष्टोत्तरशतं नामयुक्तं
 जुहुयात् समरात्रेः प्राप्नुय्योभवति केवलं जपमात्रात् मा
 सां तेज्वराभिभूतोभवति तत्तत्प्राप्नोमस्तुर्भवति अभिव
 र्तसकर्तारमित्यस्यदृढविष्णु अनुष्टुप् छंदः कालाग्निरुद्रः
 कृष्णाष्टमीमारभ्ययारक्षितंनसर्थः यस्त्वाकृत्येत्यस्यप्रणा
 मावदृष्ट्यादिकम् ईश्वरायनेतालपत्रेनामसंयुक्तं मन्त्रं
 विलिख्य अष्टोत्तरशतंजप्या प्रोद्रेष्टामात्रं वनिता प्राप्नुगृहे
 निक्षिपेत् तत्तत्प्राप्तसर्वसंनष्टंभवति तत्कुलक्षयोभवति
 गोभूरिरायदक्षिणांदद्यात् द्वितीयवेगं क्षिप्रं कृत्येत्यस्य
 वामदेवऋषिः पांक्तिर्महादेवः यस्त्वाकृत्येत्यस्य अगस्त्या
 नुष्टुप् छंदः प्रतीक्षीत्यस्यवशिष्टानुष्टुप् रुद्राः य

प्र-
स-
४२२
५९२

शातांगिरस इत्यस्य त्रिगायत्री ब्रह्मणः यत्ने परधीत्यस्य
 अग्निजात्यस्य यः तृतीयवर्गे योनः कृत्येस्य भृगुवर्धनानुष्टु
 कृत्याः भवाशर्वेत्यस्याग्रगण्यविष्टुपकृत्याः येनोशिवा
 स इत्यस्य महादेव इस्मिगायत्री ॥ योनः कश्चिद्गुहागतिरि
 त्यसा अग्निरनिष्टुपवीटः ॥ येनासि कृत्येस्यस्य गोतमानुष्टु
 पकृत्याः ॥ चतुर्थवर्गे पयुषेष्ठीत्यस्य त्रिगायत्री काला
 ग्रयः योनः शयादित्यस्य चरानुष्टुफस्य वः यं द्विष्मोऽ
 त्स्य कपिलानुष्टुपब्रह्मणः यश्च सापत्नः प्रायथ इत्यस्य
 ब्रह्मानुष्टुपरेवाः सर्वे बुध्नाप्यबुध्नेत्यस्य काश्यपानुष्टुप
 वृहस्पतयः पंचमेवो अभिप्रेहीत्यस्य अपांतमनुष्टुहस्य
 तिकोलाग्निरुद्रः परिणो वृथीत्यस्य सत्यतपोनुष्टुपकृत्या :
 शत्रुमेप्रोयेत्यस्य त्रिगायत्री विष्टुपकृत्याः ॥ असपत्नमित्य
 स्यालवगायत्री हयग्रीवविस्रवः परेहि कृत्येस्यस्य ब्र-
 ह्मानुष्टुपब्रह्मणः ॥ षष्ठवर्गे अभ्यक्ताक्ता इत्यस्य सर्वानुष्टु
 पशर्वोः यथाहंति पूर्वाधीनमित्यस्य वरुणाविष्टुपसूयाः
 उतिष्ठेवरेत्यस्य इंदुगीयश्चिन्नौ स्तापुयेत्यस्य संवीगा
 लावविष्टुपमित्रः मास्यो छिष इत्यस्य विष्णुानुष्टुपविस्रवः
 सप्तमवर्गे शत्रुयतेत्यस्य ब्रह्मानुष्टुपरुद्राः ॥ पंचतं निरुते
 त्स्य परब्रह्मानुष्टुपवसवः यथाविधुयत इत्यस्य परब्रह्मा
 पंक्तिर्वसवः ॥ यथाप्रतिष्कः इत्यस्य अग्निः पंक्तीरुद्रः
 योनस्त्राग्रा इत्यस्य शातातपत्रिष्टुपपरमात्मा ॥ अब-
 ब्रह्मेत्यस्य परब्रह्मगायत्री ब्रह्म ॥ ॥ अष्टमवर्गे कुबेरं

ते सुखमित्यस्य कुरुः । गिरः अनुष्टुपकालमस्युः यो मे कुरु
 तीत्यस्य आंगिरसकाश्रयपादृषीपंक्तिछंदः रुद्रो देवतापत्यं
 गिराजक समुद्रायस्य नवसहस्रं जपः । आन्येन दशांशं पुर
 शरणहोमः त्रिशत्सहस्रं वा जपः । अथ प्रत्यंगिरासन्नुप्रसं
 गात् प्रत्यंगिरसः कृत्याशांतिफलप्रधानत्वात् न त्वसंगा
 त्कृत्याग्रहाणां लक्षणाविशेषः प्रयोगसारांशकारेण
 लिख्यते । अमराशतासायक्षानागाभृतासराः कृशाः गं
 थर्वाः पितरोगुह्या पिशाचा ब्रह्मराक्षसाः विनायकाः क्रमा
 राश्च निस्तेजा भस्मकालया प्रलापाः कष्मलाश्चेति दशाष्टौ ते
 महाग्रहाः चरं निषेच्छया लोके कोटिभेदेनेति व्यवस्थिताः पू
 जापहारहननव्यासेपेणोयमोहिताः गृह्णन्ति मानवानेते
 वक्ष्येतेषां गुणानपि लुब्धं मूर्खं भयार्तेरुपितमग्निशठं दृष्ट्वे
 रानुवेयं नष्टद्रव्यं वियुक्तं प्रतिगतमशुचिं प्राप्तकालं सरो
 गम् स्पृश्येते कांतदंहे निषिद्धिलयकरं कानरं भूषितं गं रात्रा
 वेकाकिनंतं स्मरमयनगाणालेषु मांसं ग्रसेति तैलाभ्यक्तं
 मसृजामभिनवसरतो मयमांसानुरक्तं नग्रा ममत्र सत्त्वं स्म
 रशरविवशां मुह्यमानो विहारैः रथ्याभृंगारकस्योरुतस
 मयरतो पुंश्चलिकं रुदंती मे कांतां कांतदेहोऽस्य मपि वि
 षमांगुलकास्ते ग्रसेति शोम्पोरक्ताननो हृषः प्रसन्नवचनः
 शुः स्वयमृत्रयुरीषं च धीरो देवग्रहः ॥ स्मृतः स्वमांसादः
 सगमक्तः शुषलः ॥ विंगलोः शुचिः ॥ शून्यालयास्थि
 तोष्टृष्टो बलवात्रालसः स्मृतः भीरस्यागीमनो वेगीका

प्र.
स.
४५३
५९३

मीरक्ताननेक्षणः ॥ भोगो योगं यवाहा श्रीजेयोपक्षग्रहः
क्षमी ॥ इग्यमथप्रियः परिहारयोनित्यं निद्रालुर्भोजने
रतः ॥ इमायिरोहीर्ध्वक्रः कोथीभूतग्रहोविदुः ॥ कूरट
धुर्मयोदितः प्रभूताश्रीसविस्मयः ॥ डिजवैयसरदेष्ठी
गुरुमायोसग्रहः ॥ विविक्तमेवीशुष्कंगोकुमुक्षुद्रीरुण
ध्वनिः ॥ दितप्रसारीसोदेगोवैद्योमोनीकृष्णग्रहः गंध
मात्यप्रियोहृष्टोवक्रवाद्यपियोरतः ॥ गीतनृत्यपरोरागी
जेयागंधर्वकाग्रहः ॥ निलमापगुडाकोदीप्रेतकार्यपरा
यणः ॥ शोतोपगंगसंतारीवोययोयंपितृग्रहः स्मेरास्य
श्रीसुरवीमोनीबद्धमुष्टिर्दिगीक्षणाः ॥ ज्ञात्वाश्रयीकूर
ट्टिर्जेयोगस्यग्रहो जडः ॥ प्रलापोनिष्ठगालयीहीनः श्रु
त्यरतिशठः ॥ इगंधलेपोमलिनः स्यान्निशाचग्रहोः शुभः
ताम्ररुग्देवाक्यतो ब्रह्मचारी डिजप्रियः वैद्योपहासीव
शुभात्माग्रहस्या ब्रह्मराक्षसः फुत्कारनिरतोद्वारीमृष्टृषा
दरजोबलो दशनेर्दशनादंशीकुरोवैनायिकोग्रहाः ३-
संगशायनासक्तः पांसुकीडापरः सदा ॥ स्निग्धवाक्योम
होत्सारीस्याकुमारग्रहोमृदुः नि-प्रभोविष्कलोवक्तानि
निमेषावलोकनः निराकृतमिषगवाक्योनिस्तेजाख्याग्र
हः स्मृतः तगासिभूतोबुभुक्षुः सीतांगस्तिर्यगीक्षणाः श्र
मदर्थोभियापीचनिर्मलोभसकग्रहः नर्तकः सहसारा
सीवद्वक्ताप्रभूतभुक् ॥ शुष्कंगोज्जंभणपरः स्यात्प्रला
पग्रहोस्थिरः रातिपेरायंदतकृदः श्रीद्रोहीकलहप्रियः

बद्धाशीभाषणोलुब्धः स्तब्धवाकमलद्वन्द्वः श्रृष्टादश
 ग्रहापतैलक्षणेः सहदशिताः ते विवञ्जानातिभेदांश्च
 लक्षयेद्वर्णलक्षणैः लक्ष्मिज्वरदाहशीर्षकरुजरपुक्त
 लक्ष्मिजाप्रियः सोहेगः सुरतः प्रियः सुवचनः शुभाविहाय
 लक्षकः दृष्टः साहसिकः प्रकंपितशिरो व्यापायनार्थी तथा
 त्रेधा ते समुदीरिता ग्रहगणालेख्येऽयं उक्तं यजेत लिंगैर्ग्रहा
 लक्ष्मिपलक्ष्यया क्रमेणामन्त्री विमलस्य विदधातु तथा वि-
 किंशो पूजाविधानविधिपूर्वकमिष्टसिधिलाभाय संगतम
 नाः सकलकियाभिः मन्त्रीदृष्ट्या ग्रहाविष्टपुरः प्रच्छेदनाकुलः
 संस्पृश्य मन्त्रपूतेन वारिणा देवतं स्मरन् पठेत् नोत्तरितं कृत्वा
 पूज्यगंधाक्षतादिभिः कामवान् कायसंस्थानं प्राप्तं लोकं नरे
 त्वना बृहिसत्याभिधानेन ते शिवाज्ञेति निश्चयः रात्रि त्रये प
 रीक्ष्येवं भूयः कर्मसमारमेत् आख्यायकां छित्तं यस्तु समये
 तिष्ठति ग्रहः तत्र पूजायथा प्रोक्ता देशेऽन्यत्र प्रशस्यते पाय
 सेन वमोसे च ज्ञात्वा भूतो हि यथा तन्त्रोक्ते मंडपे भूम्या
 प्रासादे वा विशेषतः भूतेषु मिहादेवं पूजयेत् नवद्वारवाणे
 ग्रहास्तत्रानुगच्छन्ति तेषु देवेषु अथ भूतालक्षणा
 प्रसंगात् अथ स्मरलक्षणं अथ प्रयोगसारोक्तं लिख्य
 ते क्षेत्रगोविन्दतोयो सोमः प्रहाराः प्रकीर्तितः सपर्वदिवसे
 खेव प्रायो व्यक्तिं समेप्यति विमलसंगः पतति सहसा भूत
 लेनंष्ट संज्ञः फेनद्वारीरदतिपु रुषः सत्रकं दग्निगये व्याहृ
 ताहोदशानि दशानां पीतवर्णः प्रमादीभोज्यामक्तो विकृत

प्र.
स.
४२४

५१५

वदनः स्यादङ्गारपृष्ठः स्वसनाविमनानिद्राज्जम्भिकादश
नातया साक्षिनी मोहिनी वायुगोधिनी कोधिनी तथा ता
पिनी शोपिणी वायुध्वंसिनी चेति कीर्तिताः द्रव्योद्वाह
शविद्याताग्रपसारस्य सुप्रियाः पताः समस्तवक्त्राश्च
संश्रयन्ति नरं किल व्याख्या नार्थवन्ती चेष्टन्त्याभिभजये
निव श्रपसारोपि भेदास्ते ततोद्वाहकीर्तिताः शमायये
दपसारैरुष्णोद्दीवलिमाहरेत् सदृशनेन नजुह्यातिलैः को
पाग्निनाथवा प्रत्यक्षरसहस्रेण चौरपसारशोतये मृलिनी
कलेलार्थमार्जोरसिंहश्च सर्पावुक रियाशशाः आगच्छेत्
दयायै द्राप्यथामे प्रदक्षिणमन्तार्यादिषु च तर्दिक्षु विदे
त्यवसनस्य सर्पादि रूपाणां ग्रन्थे व्यावाकुर्यात्क्रियांतरम्
स्वामनस्यानमनात्वायः पश्यनिप्रहादिकं तद्गुहाभिभवेन
बलवुत्तेयाति मन्त्रवित् अथ मुद्रादर्शनपूर्वकं देवता
नार्थमन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण स - मुद्रालक्षणा
निवक्ष्यन्ते अर्चनेन पकाले लक्ष्याने काम्मचर्मणि ततन्मु
द्राः प्रयोक्तव्याः देवतासं निष्क्रियिकाः हस्ताः शोभजली
रुताग्रनामामूलपर्वणोः काष्ठे निक्षिपेत्संयं मुद्रावा
दिस्मृता अथां मुखी त्रियंवेत्तापिनामुद्रित्वा भवा उच्छि
तांगुष्ठमुष्ट्यास्तु संयोगासं निधायिनी अतः प्रवेशितांगु
ष्ठो मेव संरोधिनी मता मुष्टिद्वयस्थितरंगुष्ठो संमुखोत्तरपरस्य
रं संक्षिप्त्वा उच्छिन्नो कुर्यात्सेयं संमुखमुद्रिका प्ररतांगुलिके
रुक्तो मियमिष्टो च संमिनो कुर्यात्सदृश्ये सेयं मुद्राप्रार्थन

ललाटाकाः ॥ श्री आभादेवतानां षण्णमुद्राः पूजने स्युः ॥ अंलल्या
 जाले मुद्रा नवा स देवाभिदा वसा उद्धितं दंति एणं गुष्टं
 बागुष्टेन वंथ येत् वामांगुलिदक्षिणाभिरंगुलीभिश्च वेष्टये
 त् लिंगमुद्रेयमाख्याना रिवसात्रिधकारिणी तर्जनीमा
 ध्यमासं पिनिर्गतांगुष्टमूलिका अथोमुखी दीर्घं च मध्यमा
 विन्नमुद्रिका मिथः कनिष्ठिके वध्या तर्जनीभ्यामनामिके अ
 नामिकोर्ध्वगच्छिष्ट दीर्घमध्यमपोरथः अंगुष्ठाग्रद्वयं मये यो
 निमुद्रेयमीरितम् कमलाकृतिमुद्रा तस्योरमुद्रेत कीर्तिता
 जानुमध्यगतौ कृत्वा विबुकोष्टौ समावृतौ हस्तौ तभूमि सं
 लाञ्छौ कं पमानः पुनः पुनः मुखं च विवृतं कुर्यात्त्रैलोक्यावनि
 क्षिका पष्ठा मुद्रा नारसीं हि प्रधानेति प्रकीर्तिता वामस्यांगुष्ट
 नावध्या कनिष्ठा मंगुली त्रयं विमूलवत्स मुखोर्ध्वं कुर्यात्मुद्रा
 दक्षिणिका वामहस्तमथोत्तानं कृत्वा देवस्य चोपरि नामयेदि
 तिसंशोक्ता मुद्रा वाराहसंज्ञिका दक्षहस्तोर्ध्वं मुखो वामह
 स्तस्यो मुखं अंगुलाग्रं तस्युक्तं मुद्रा वाराहसंज्ञिका अंगुष्ठा
 भ्यं च करयोरथा क्रम्य कनिष्ठिके अथोमुखीभिः शिष्टाभिमु
 द्रेयं तदहरे स्युः वामहस्ततले दक्ष अंगुली स्नास्त्यो मुखो
 संवेद्य मध्यजोतासामुत्र साधो विमोचयेत् हयग्रीवप्रि
 यामुद्रा तस्मिन् रत्नकारिणी वेणुपाणावहस्तौ कुर्यात्तीयं
 मुखो भवेत् वेणुमुद्रा भवेद्देवामर्गदा कृष्टवस्त्रभा चक्रमु
 द्रांतथा दध्या मध्यदशं प्रसार्य च कनिष्ठिकयेतथानीयत
 दं अंगुष्ठिके तिपेत लक्ष्मीमुद्रा पण्डितासवसं पत्न्या वि

प्र.
सं.
४२५
५९५

नी मुद्रितुर्ध्वकृतो गुणतर्जययेत विन्यस्य सर्वरह्याक
रालिवाकृतमुद्रयमीरिताम् हस्तोत्तसंपुटोक्तीप्रस्तनोगु
लिकौतया तर्जयौमथ्यामांष्ट्रेग्रंगुष्टोमथ्यमास्थितौ का
ममुद्रयमारब्धाता सर्वशक्तिप्रियंकरी मूर्ध्नां गुष्टमुष्टीहे
मुद्रौत्रैलोक्यमोहिनी मुष्टिं बद्धा कराभ्यां च वामस्योपरि दा-
दितां कृत्वा शिरसि संयोज्य उर्गा समुद्रयमीरिता हस्तो
तु विमुखो कृत्वा ग्रंथयित्वा कनिष्ठिके मुखे तर्जनिके श्लिष्टा
वंगुष्टकौ तथा मथ्यमाना मिके हेतुद्वोपह्या विहवितयेत् ३
पागारुडमुद्रास्यादशोपविपनाशिनी मागिवंधास्थितौ कृ
त्वा प्रस्तनोगुलिकौ करौ कनिष्ठागुष्टं पुगले मिलितं ते प्रसा
रयेत् समजिह्वाया मुद्रयवैस्थानरवशंकरी हस्तोत्तसंमु
द्रौ कृत्वा संलग्नो संप्रसारितो कनिष्ठागुष्टकौ लघो मुद्रा च
कस्यासिद्धिदा वामांगुष्टं वसं गटपदक्षिणे नतमुष्टिना कृत्वा
तो नंतया मुष्टिं मंगुष्टं नुप्रसारयेत् वामांगुली स्तथा श्लिष्टा
समुक्ता संप्रसारिता दक्षिणांगुष्टं स्पृष्ट्वा मुद्रांशं वस्य चो
दिता अन्यो वित्यामि मुखो हस्तो कृत्वा त्रययितां गुली ग्रंगु
ल्यो मय्यमेभूयः संलग्नो संप्रसारिते गदा मुद्रयमारब्धाता परा
मुक्तिकरी तथा करौत्तसंपुटो कृत्वा संमुत्ता उन्नतांगुली त
लाती मिलितांगुष्टौ कुर्यादेषां मुद्रिका पश्चात् करौ करौ कृत्वा
सविधिरेतमथ्यमे ग्रंगुल्यो धारयेत् स्थितिल मुद्रयमीरिता
सूर्यविषये कनिष्ठानिमिके बद्धा सांगुष्टं नैव वामतः श्लिष्टं
गुली तप्रस्तनो मंश्लिष्टं वद्वमुद्रिका मम हस्तं तथातिर्यक् कृ

वावेवप्रसायव आकुंविनांगलिंकुपाचर्ममुद्रेयमीरिवा मु
 छिंकुतातुहस्ताभ्यांवामुखोपरिदक्षिणे कुर्यान्मुखमुद्रे
 यंसर्वविघ्नप्रमर्दिनी हस्तावधोमुखौकुतानाभिदेशेप्रसाय
 च तर्जनीभ्यांनयेत्स्कंधोप्रोक्तेषास्त्रावमुद्रिकाहस्तापृथ्व
 मुखौकुतातलेसंयोज्यमध्यमे अनामिकांतवामायांदक्षि
 णांतुविनिलिपेत् तर्ज्योपृष्टतोलावंगुष्ठेतर्जनीश्रितौ
 वक्रमुद्राभवेदेषान्तरहन् संनियोमता वक्रमुद्रांतथाकुता
 तर्जनीभ्यांतुमध्यमे पीडयेद्वृष्टमुद्रेषासर्वपापप्रणाशिनीश्रु
 न्योन्यपृष्टकरयोर्मध्यमानांमिकांगुली अंगुष्ठेनतवश्रीपाक
 निष्ठाभूलसंश्रिते तर्ज्योकारयेदेषामुद्राश्रीवत्संसंज्ञिता
 अनामापृष्टसंलग्नांदक्षिणास्यकनिष्ठिकां कनिष्ठिकान्यावश्री
 पादनामांदक्षतर्जनी गृहीतादक्षिणोगुष्टमध्यमानामिका
 त्रये उद्धृत्यातत्रवामतर्जनीमध्यमेयसेत् दक्षिणोमाणिवं
 धेववामांगुष्ठंयोजयेत् मुद्रेयंकोस्तुभस्योक्तादर्शनीयाप्र
 यत्नतस्मिन्नेतकंठादिपादांतर्ज्योगुष्टनिष्ठा करद्वयेनमा
 लावत्सद्वयंवनमालिका अंगुष्ठेनकनिष्ठांतवध्याशिष्टांगु
 लित्रयं मासायैवित्रिष्टलस्यतद्वयंपरिकीर्तिर्निता मुष्टिं
 मिलितांवध्वाईषडाग्रिनमध्यमां दक्षिणासूर्यमुखस्यसकं
 ठेदेशेप्रचालयेत् पष्ठांमुद्राड्मुद्रकासर्वविघ्नविनाशिनीत
 लेतलंतकरयोस्त्रिर्ययकसंयोज्यवांगुलीसंहताःप्रजयेत्
 शिष्टांगुल्युद्धिते कुर्यान्मृगमुद्रेयमीरिता पंचांगुल्यादक्षि
 णस्यमिलिताड्त्रतातथा खड्गमुद्राविख्यातासार्वपापप्रणा

प्र.
सं.
४१६

शिनीपात्रवदामहस्तं च कृत्वा के वामके तथा निधायोद्धित
 वक्तुर्यामुद्राकापालिकी स्मृता वामस्य मध्यमाग्रं ततर्जन्य
 ग्रै नियोजयेत् अनामिक कनिष्ठं च तथा गुष्ठेन पीडयेत् द
 शं ये दक्षिणास्तथेयं मुद्रं देयमीरिता दक्षमुष्टिस्तर्जन्यादी
 चं वा वाणमुद्रिका अगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यास्फोटो नागचमुद्रि
 का हस्तद्वये तथो वक्त्रे संमुखे च परस्परं वामांगुलिदंक्षिणा
 नां मंगुलीनां च संधिषु प्रवेश्य मध्यनाभ्यां ततर्जन्योद्दे प्रयोजये
 त कनिष्ठे द्वेनामिकाभ्यां गुंजास्तथेन मुद्रिका दक्षमुष्टिगृही
 ता स्यात् वाममुष्टं मध्यमा प्रसार्य तर्जनीं कुर्यात् संधे मं कुशामु
 द्रिका वाममुष्टिस्तर्जन्या दक्षमुष्टिस्तर्जनीं संयोज्यां गुष्ठ
 काग्राभ्यां तर्जन्ये सके तिपेत् पष्ठापाशस्य मुद्रेति विद्वद्भिः
 परिकीर्तिता वामहस्तंगुलि चतुष्कं मुष्टिकन्यत रंगुष्टद्वय
 मज्जत र्ध्वं कृत्य वामपाशे रत्नवापमुद्रां प्रदर्शयेत् ह
 स्तद्वये सुरभिमुद्रोक्तललावदे गुल्लकेन गृहीत्वा अंगुष्ठ
 द्वयमचूतः अथो न्याग्रमावधात् पष्ठापे च वाणमुद्रा पनां दक्षि
 णभागे प्रदर्शयेत् अथो मुखो वामहस्तः प्रसृतो वरमुद्रिका
 दुर्ध्वं कृतो दक्षहस्तः प्रसृतोः भयमुद्रिका अंगुष्ठतर्जनी द्वे
 त्रयप्रथिविनांगुलि त्रयं प्रसारयेत् तामाला मुद्रेये परिकीर्तिता वा
 मरुत्तं साभिमुखं वधापुस्तकमुद्रिका दत्तांगुष्ठे परांगुष्ठेति
 मारुत्तद्वयेन नु स्यवकाशमकमुष्टिं कुर्यात् साकं भमुद्रिका
 अथो मुखो वामहस्त दुर्ध्वं श्रेयो दक्षहस्तकः क्षिमांगुली रंगु
 लीभिः संयोज्य परिचर्ययेत् प्रोक्तं सारमुद्रेयमर्षणो प्रशा

७५५

शोभमुखं संपुटं विततं विल्लीर्णादिमुद्रा वतमुखं पंचमुखं विषणु
खं प्रथो मुखं व्यापकांजलिं शकटं यमपाशं ग्रथितं समुखो मुख
खं प्रलंबं मुष्टिं मीनाकांतं वराहाकांतं सिंहकांतं महाकांतं मुद्गरं
पल्लवं पतामुद्राश्चतुर्विंशा गायत्रीं सप्रसाधिकाः मुद्राणां लक्ष
णा न्याह समुखं संहतो हस्तो उतानो कुंवितांगुली कुंविताव
काग्रंगुलयोपयोरुक्तलक्षणा यो हस्तयोस्तौ समुखं नाम मुद्रा सं
पुटं पञ्चकोशाभौ करावयोर्यसंहतो पञ्चमुकुलामौ करौ संपु
टं नाम मुद्रा ३ विनतौ हस्ता उतानावायतांगुलि आयताप्रसरिता
ग्रंगुलयः उक्तलक्षयो हस्तयोस्तौ विततं नाम मुद्रा ३ विल्लीर्णां सं
हतो पाणी मियो मुक्तांगुलि द्वयो मुक्तांगुलि द्वयाभ्यां पाणीभ्यां
मिथं संहतो विल्लीर्णां नाम मुद्रा ४ संमुखासक्तयोः पाण्योः क
निष्ठाद्वययोगतः द्विमुखविमुखादायः मिथः संमुखासक्तयोः
पाण्योः कनिष्ठिकाद्वययोगेन शेषांगुलीनावैकल्ये गृह्यमाण
भ्यानामिकायावद्विमुखविमुखवतमुखं पंचमुखं नाम मुद्रा भवेती
तत्र वकारे द्विमुखरेकारे त्रिमुखेणिकारे वतमुखं यकारे पंचमु
खं शेषांगुलिनां संयोगात् पूर्वसंयोगनाशनं तिर्यकसंयोज्यमा
नं नैऋत्यं संयुक्तांगुलि मंडलो हस्तोषणमुखमित्युक्ता मुद्रा विशा
खं पूर्वयोगः कनिष्ठाद्वयसंयोगः तद्विनाशेनेतरांगुलीनां सं
योगातिर्यकतिर्यकसंयुज्यमानाग्रौ संपुक्तमयं यपोल्लथासं
युक्तमंगुलि मंडलं वयपोल्लोषणमुखनाम मुद्रा ५ कुंविता
ग्रौ संपुक्तौ नृत्तौ हस्तावयो मुखौ ६ षट्काग्रौ ग्रथयानुत्तौ सं
युक्तौ हस्तावयो मुखं नाम मुद्रा ७ उतानो तादृशावेव व्यापकं

सह

प्र.
स.
४२०

५९७

कुंचितो करो तादृति स्ला । युक्तो उक्तलक्षण करो न्य
 जलिक नाममुद्रा ११ संमुखो बहुमुष्टी मुक्तायोगुष्टव कर्
 शकटं नाम कथितं मुक्ताधीवंगुष्टोपयोरुक्तलक्षणयोः कर
 योस्तौ शकटं नाममुद्रा १२ यमपाशं मतः परं बहुमुष्टिकयोः
 पाण्योरुताना वामतर्जनी कुंचितायाः न्यया युक्ता तर्जन्माभु
 द्ववदया बहुमुष्टिकयो नृपर्यथो भागे तावद्वितयोः पाण्यो
 र्यावदुताना कुंचिताया वामतर्जनी मासव्यया दक्षिणा तर्ज
 न्या न्युज्जवदया युक्ता यमपाशं नाममुद्रा १३ उत्तानसंलीनव
 द्वांगुलिदलौ करो संमुखो चरितौ दीर्घांगुष्टो ग्रथितमुच्यते
 उत्तानसंधिषु संलीनानि वद्वांगुलिदलानिययोः करयोस्तां
 तयोक्तौ भावाभ्यां न्यसंमुखो चरितौ दीर्घांगुष्टो दीर्घवक्त्रां
 गुष्टोपयोस्तौ ग्रथितं नाममुद्रा १४ संकुचितोर्ध्वांगुलिर्वाम
 हस्तस्तादृशेन दक्षिणेनाथो मुखेन संयुक्तः संमुखो मुखेना
 ममुद्रा १५ उत्तमोत्रलकीटीवविलंबः कथितकरो उत्तानो
 त्रतेकोटी करोपयोरुत्तानानामिका कनिष्ठो द्वौ विलंबो नाम
 मुद्रा मुष्टीचाभ्यां न्यसंयुक्ता उत्तानो मुष्टिको भवेत् अन्योन्यसं
 युक्तो उभोतौ मुष्टिको नाममुद्रा १६ मीन-स्तसंमुखी
 कानामकनिष्ठिको उर्ध्वसंयुक्तवक्त्राणि शोषांगुलिद
 यो संयुक्तसंवहानामाकनिष्ठेययोस्तौ स्तयोक्तौ नावभ्यां न्य
 मुखीभूतौ कनिष्ठिको नयोर्ध्वसंयुक्ता निवक्त्राणि शोषां
 गुलीययोस्तौ कुंचिनोर्ध्वांगुलिर्वामहस्तस्तादृशेन दक्षि
 णेन न्ययो मुखेन संयुक्तः संमुखो मुख उच्यते

मीननाममुद्रा १८ अथोमुखेवामक दक्षिणेनत षष्ठदे
 शोसमाकांताकूमोनामामिथीयाने बुविपुञ्जीपामःसना
 दशोनदक्षिणेन १९ षष्ठदेशोयुक्तः कूमोनाममुद्रा १९ ऊर्ध्वमथो
 वामभुजः कृत्वाभ्यामाश्रयेत्करे वराह दक्षिणेनत कृत्यसमीपाश्र
 योगेकरे सति उक्तलक्षणोवामभ्यामेवाहोनाममुद्रा २० कर्णाश्रि
 तापताग्रोनोसिंहाकांतयतः परकर्णाश्रितावापतांगुलीकरौ
 सिंहाकांतंनानमुद्रा २१ तावेवकुंविताग्रौचममहाकांतंमुद्रा २२
 तं तावेवकुंविनाग्रौकरौमहाकांतं नाममुद्रा २२ ऊर्ध्वकिंविद्र
 लोपाणिमुद्रोनामनर्जनी प्रस्तादक्षिणाहस्तेनकिंविदूर्ध्वगत
 योःपाणयोर्थावमतर्जनीदक्षिणाहस्तेनप्रस्तासामुद्रोनाममु
 द्रा २३ पल्लवोदक्षिणाकरः अथोमुखस्थितोमुष्टिमुद्राणामिति
 लक्षणं उक्तलक्षणोविहितं दक्षिणाहस्ताः पल्लवोनाममुद्रा २४
 इमामुद्रागायत्रागोष्ठाः अथसर्वमंत्रजपार्थरुद्राद्यादिमा
 लाग्रहाणान्यासविधिलिख्यते पंचामृतैस्तत्रस्त्रिंशंगमंत्रैःमा
 लामभिर्विच्यपंचगव्येप्रथिप्यवत्यामाणापंचाक्षरेणसंपृज्यग्रा
 शाहृतिंकृत्वासंपातस्यंशंकृत्वापुनर्गृहीयात् तत्प्रकारः मध्य
 मायामथ्यभागेवर्जयित्वाततर्जनीमु अनामिकाकनिष्ठाभ्यामु
 र्ध्वेनानुप्रसारतः स्थापयित्वातत्रमालाग्रंगुष्टाग्रेणतद्गते प्रत्येक
 पत्रमादायग्रंकादूर्ध्वेनभैरव प्रतिवारंपठेन्मन्त्रेशनैरोष्टौनुण
 लयेत मालावीजंतजस्रंमृशंनहिपरस्परम् पूर्वजवप्रयुक्ते
 नचांगुष्टाग्रेणभेचिताः संबद्धाः उर्ध्वांगुलयोपस्यसयथोक्ता
 सतादशोनदक्षिणेनअथोमुखेनसंयुक्तः संमुखोनाममुदेति

प्र.
स.
४५

५१४

पाठोक्तं तादृशं वीजं जपन्यस्तु परवीजं च संस्पृशेत् शृंगुष्टे
नापितेन फलः सजपः सदा मालां सह दद्यात् संज्ञां धृत्वा
दक्षिणापाणिना विचिंतयत् जप्यं कुर्याद्दामेन न स्पृशेत्
जपकाले सदा विहृष्टं चैव विलंचयेत् कामे लोते च नृभायां
एकमावर्तते न जेत प्रमाणां मूर्ध्नि भवेदावर्तनं न जेत आ
वर्तनमिति मन्त्रस्य उक्तं संख्यावसाने प्रमाणावमुच्चार्य जपं स
माप्य तं माले सर्वदेवानो प्रीतिदा शुभवामसः शिवं कुरुष्व
मे भद्रे यशो वीर्यं च सर्वदा इति मन्त्रेण मालां सशिरसि निधा
इति मन्त्रेण देवस्य हस्ते यशं गच्छादिविधाया यथोदकेन च
स्नाति गुप्तगोप्ता तं गृहाण स्मरन्ते जपं सिद्धिर्भवतु मे देव तस्य
सादृश्यात् इति मन्त्रेण देवस्य हस्ते जपं समर्प्य मालां बद्ध्या
माणा पंचाक्षरेण संस्पृश्य रहसि स्थापयेत् योगिनी तंत्रे प्रष्टुं
उक्तं वापि जपं तेषां शिरसि लिपेत् पुष्करं शिखिं वीजस्यं सूक्ष्मं
सूक्ष्माचितं भवेत् आकाशशशि संयुक्तं सिधौ हृदय संयुतं
पद्मा पंचाक्षरेण मन्त्रो मालायाः परिकीर्तितः ग्रहणोऽस्यापनेनैव
वर्जने विनियोजयेत् पुष्करं हकारः शिखिरेफः सूक्ष्मं इका
रः आकाशशशिभ्यां विचर्य चंद्राभ्यां संयुक्तं सिधौ इति सप्त
पंचदशं नमः पदम ह्रीं सिधौ नमस्का इति मंत्रा सप्तपद इत्य
क्षमाला जपविधिः ॥ इति श्रीमदमरेंद्रसरस्वती शिष्य श्री वि
द्येश्वर सरस्वत्या प्रियशिष्योपासीत गीर्वाणींद्रसरस्वत्या संगृही
तः प्रपञ्चसंग्रहः ॥ समाप्तः

